34 d

Trondhjems Telegrafinspektørkreds

Fritz Stückrath's
BOGBINDER
Trondhjem

Norsk Lovtidende.

2den Afdeling.

Samling af Love, Resolutioner m. m.

Udgivet efter offentlig Foranstaltning.

1900.

Udgiver: E. R. Bætzmann.

Trondhjems Telegrafinspektorats

Kristiania.
Grøndahl & Sons Bogtrykkeri.

Norsk Lovtidende

2den Afdeling.

1900.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet i Anledning af, at tvende til Udførelse af beneficerede Sager antagne Sagførere under Opholdet paa et af dem til Reise til Sagernes Udførelse leiet Dampskib havde beregnet 6 Kr. pr. Døgn i Kostgodtgjørelse, — udtaler, at Bestemmelsen i Lov af 10de Juli 1894 No. 2 § 18 ikke antages at hjemle Adgang til at beregne forhøiet Kostgodtgjørelse, medmindre Reisen foregaar med rutegaaende Dampskib. 4 Jan.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larvik Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra en Skifteforvalter, erklærer sig enigt med Amtmanden i, at der ved Beregningen af Sportler for Skifte- og Konkursbehandling i Henhold til Sportellovens § 26, sidste Punktum ogsaa maa blive at medtage som hørende til Boets Masse de Boet tilhørende Aktier og øvrige Værdipapirer, uanseet om disse er deponerede i Banker eller hos andre Kreditorer til Sikkerhed for Gjæld, og uden Hensyn til om disse Deposita ved Salg intet Overskud giver for Boet. Til Grund for Beregningen maa efter Departementets Formening blive at lægge de paagjældende Værdipapirers Kurs- eller Taxtværdi, hvilken sidste antages under fornøden Kontrol fra Skifterettens Side at kunne bestemmes af vedkommende Konkursbos Bestyrelse ved dens Afgivelse af Status i Boet, saafremt der under Registreringen ikke har foreligget tilstrækkelige Materialier til en paalidelig Værdsættelse. 4 Jan.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre 5 Jan.

*) Bekjendtgj. 8de Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 1, hvor Tillægget er indtaget.

5 Jan. offentlige Foreſtillinger m. v. og Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Borge Herred, Smaalenenes Amt, under 22de Juni, 26de Oktober og 28de November 1899 fattet Beſlutning angaaende Tillæg til de ved Kgl. Reſolution af 1ſte Marts 1895 ſtadfæſtede Politivedtægter for 1) den bymæssigt bebyggede Del af bemeldte Herred og 2) den øvrige Del af Herredet.

5 Jan. **Kongelig Reſolution***), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelſe af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adſkillige Beſtemmelſer om Politivæſenet i Kriſtiania, til at gjælde ogſaa for Rigets øvrige Kjøbſtæder, meddeles Stadfæſtelſe paa en af Risørs Formænd og Repræſentanter under 23de December 1898 ſamt 3die Marts og 20de Oktober 1899 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Kjøbſtad.

5 Jan. **Kongelig Reſolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommuneſtyrelſen for Dybvaag Herred i Nedenes Amt under 20de September 1899 fattede Beſlutning om almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet,

5 Jan. **Kongelig Reſolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsſtyrelſen for Haus Herred i Søndre Bergenhus Amt under 27de September 1898 fattede Beſlutning om nye almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet.

5 Jan. **Kongelig Reſolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsſtyrelſen for Hammer Herred i Søndre Bergenhus Amt under 2den Februar 1899 fattede Beſlutning om nye almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet.

5 Jan. **Kongelig Reſolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsſtyrelſen for Bruvik Herred i Søndre Bergenhus Amt under 29de April 1899 fattede Beſlutning om nye almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet — dog ſaaledes, at fra Approbation undtages § 8, 2den Paſſus ang. Paabud om Fremlæggelſe af Atteſt ved Salg af Kjød inden Herredet.

*) Bekjendtgj. 8de Jan. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 1, hvor Vedtægterne er indtagne.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Herredsstyrelsen for Ankenes Herred i Nordlands Amt under 7de August 1899 fattede Beslutning om almindelige Sundhedsforskrifter for den bymæssig regulerede Del af Herredet, Narvik med Fagernes og Ankenes samt for Rombaksbotten, saalænge Arbeidet paagaar ved det inden Herredet paabegyndte Jernbaneanlæg. 5 Jan.

Kongelig Resolution,**) hvorved i Medhold af § 14 i Lov om Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter af 3die August 1897 bestemmes som gjældende indtil videre: 5 Jan.

1. At Paabudet i nævnte Lovparagrafs 1ste Passus om, at alle Fiskeredskaber, undtagen Stængenot, inden Midnat før Søn- og Helligdage skal være optagne af Sjøen, ikke skal være gjældende for Sortland Herred, Nordlands Amt, og
2. At det under Skreifiskeri i nævnte Herred skal være forbudt paa Søn- og Helligdage at udsætte i Sjøen Fiskeredskaber til Fangst af Skrei.

Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

Telegram) fra Indredepartementet** til Opsynschefen ved Lofotfisket, hvorved Departementet i Henhold til den samme ved Høieste Resolution af 10de December 1897 givne Bemyndigelse bestemmer, at Opsynet ved nævnte Fiske iaar skal træde i Kraft fra og med 16de Januar. 5 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved de af Storthinget under 22de November og 5te December 1899 fattede Beslutninger angaaende Bevilgning for Budgetterminen 1900—1901 til Lønninger for det statistiske Centralbureaus Embedsmænd og øvrige Personale[1]) samt til statistiske Formaal forøvrigt befales tagne tilfølge. 5 Jan.

[1]) Ved Storthingets Beslutning af 22de November er der bevilget Lønninger for det statistiske Centralbureaus Embedsmænd og øvrige Personale efter et nyt Regulativ. Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900 Hovedp. VI, Kap. 6, Tit. 1 og Indst. S. No. 33 for s. A.

Efter det nye Regulativ er Lønningerne for Bureauets Personale fra 1ste April 1900 følgende:

1. Embedsmænd:
   Direktøren . . . . . Kr. 6000
   Underdirektøren (for første Sekretær) . . . . . „ 4200
   med 2 Alderstillæg à Kr. 400 efter 5 og 10 Aars Tjeneste.

*) Bekjendtgj. 8de Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 1, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 8de Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 1.

5 Jan. 1 Bureauchef (før 2den Sekretær) . . . . . Kr. 3200
1 do. (før 3die Sekretær) . . . . . „ 2800
begge med ſamme Alderstillæg ſom Underdirektøren.
2. Det underordnede Perſonale for en daglig Kontortid af 5 Timer:

	Sekretærer: af 1ſte Klaſſe Kr.	af 2den Klaſſe Kr.	Aſſiſtenter: af 1ſte Klaſſe Kr.	af 2den Klaſſe Kr.
Begyndelſesgage	2000	1500	1000	720
Efter 5 Aar	2350	1750	1250	850
— 10 —	2700	2000	1500	1000
— 15 —	—	—	1700	1200

5 Jan. **Kongelig Reſolution**, hvorved den af Storthinget under 14de December 1899 fattede Beſlutning angaaende Bevilgninger til Rigsforſikrings-Appelkommiſſionen for Budgetterminen 1ſte April 1900 til 31te Marts 1901[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. VI, Kap. 10, Tit. 15—17 og Indſt. S No. 47 for ſ. A. Ved Bevilgningen er Lønnen for Formanden foreſet til Kr. 3400 aarlig.

5 Jan. **Kongelig Reſolution** om Opbevarelſe i Arkivet af den Norſke Regjerings Indberetning om, at Storthinget den 15de næſtfør har fattet Beſlutning[2]) om, at Lønnen for Næſtformanden i Norges Banks Direktion fra 1ſte Januar 1900 forhøies til Kr. 5000.

[2]) Se Storthingstid. for 1899/1900 S. 459—467.

6 Jan. **Skrivelſe** fra Forſvarsdepartementet til Departementet for de offentlige Arbeider, foranlediget ved en til ſidſtnævnte Dept. indkommen Foreſpørgſel om, hvorvidt faſte Brandmandſkaber pligter at fremmøde til militær Tjeneſte efter Mobiliſeringsordres. Forſvarsdepartementet meddeler, at der ingen Beſtemmelſer foreligger, hvorefter Fritagelſe herfor kan finde Sted, og at ſaadan Beſtemmelſe paa Grund af Konſekventſerne neppe vil kunne gives.

8 Jan. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poſtſtyrelſen, hvorved bl. a. meddeles:

II. I Poſtreglementet (af 28de Septbr. 1894 med Rettelſer af 29de Decbr. 1898) er i Kap. V, § 13 indtaget følgende nye Beſtemmelſer om Forſendelſe af Trykſager i Brevpoſten til Ægypten:

Da Trykſager i Ægypten er underkaſtet en Toldafgift af 8 % af Værdien, kan der i Brevpoſten til Ægypten med en og ſamme Poſt til en og ſamme Adreſſat toldfrit indføres kun et eneſte Exemplar, i et eller flere Bind, af et og ſamme Værk. Overſkydende Exemplarer overleveres Toldvæſenet til Behandling og udleveres Adreſſaterne mod Erlæggelſe af Indførſelstold.

III. I Casablanca, Larache, Mazagan, Mogador, Rabat, Saffi og Tanger i Marokko er der oprettet tyske Postanstalter, der bliver at betragte som tilhørende Verdenspostforeningen (kfr. Art. XL, § 2 i Expeditionsreglementet til den internationale Hovedpostkonvention). 8 Jan.

VII. Under Henvisning til Cirk. af 20de Decbr. 1899 meddeles, at Hallingskeids Postaabneri ikke træder i Virksomhed fra 1ste Jan. 1900, men først fra et senere Tidspunkt, som i sin Tid skal blive nærmere angivet.

Bataldens Postaabneri vil indtil videre blive underholdt hele Aaret for den Post, der kan blive befordret til og fra Stedet med Dampskib.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Arbeidsdepartementet, hvorved meddeles, at den schweiziske Regjering har godkjendt nedenstaaende af den spanske Regjering som Følge af den spansk-amerikanske Krig begjærede Ændringer i Expeditionsreglementet til Hovedpostkonventionen, dets Artikel IV § 1 og XXXIV § 5: 10 Jan.

I det i Artikel IV § 1 indtagne Tableau udgaar Ordene: „Colonies espagnoles: Cuba, Porto-Rico, Iles Philippines et dépendances et établissements du golfe de Guinée" og istedet sættes „Etablissements espagnols du golfe de Guinée".

I Artikel XXXIV § 5, udgaar Ordene „colonies ou provinces espagnoles d'outre mer" („de oversøiske spanske Kolonier eller Provinser") blandt Landene i 3die Klasse, medens der blandt Landene i 7de Klasse indsættes: „Etablissements espagnols du golfe de Guinée" (spanske Besiddelser i Guineabugten").

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Distriktslæge om, hvem der skal udrede Udgifterne ved Reiser til Sindssyge til Afgjørelse af, hvorvidt Asylbehandling bør forsøges, naar den Syge eller hans forsørgelsespligtige Slægtninger er selvhjulpne Folk, der i almindelige Sygdomstilfælde selv bestrider Lægeudgifterne, men som dog ikke vil kunne udrede de med Asylbehandling forbundne Udgifter, samt om hvorvidt det er i sin Orden, at Rekvisitionen under disse Omstændigheder udgaar fra Fattigvæsenet. I Anledning heraf meddeler Departementet, at naar Resultatet af den foretagne Lægeundersøgelse bliver, at den Syge ikke findes at burde forpleies med Amts- og Statstilskud i Henhold til Loven af 27de Juni 1891, maa de ved Undersøgelsen forvoldte Udgifter anses at være det Offentlige vedkommende, forsaavidt den Sindssyge selv eller hans forsørgelsespligtige Slægtninge er selvhjulpne Personer, som selv kan bære Omkostningerne, uanseet om Undersøgelsen paa Grund af Omstændighederne er begjæret gjennem Fat- 11 Jan.

11 Jan. tigkommissionen. Findes derimod særegen Behandling eller Forpleining at burde tilstaaes i Henhold til ovennævnte Lov, er Departementet enigt med Amtmanden i, at Udgifterne ved Lægens Reise bør bæres af Amtskommunen (og Staten) paa samme Maade som for Reiser til andre fattige Sindssyge, ligesom der i saa Fald ikke er Adgang for Distriktslægen til at fordre særskilt Honorar af den Syge selv eller hans forsørgelsespligtige Slægtninge.

11 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Medicinaldirektøren, hvori paa Foresporgsel meddeles, at Departementet ikke antager, at der kan trækkes nogen Analogi fra de under 27de Juli 1896 udfærdigede Love om Forandring i Formandskabslovene af 1837 for Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Adgang til at vælge Suppleanter for Medlemmer af Sundhedskommissionen. Dept. finder derfor forsaavidt at kunde henholde sig til, hvad derom er udtalt i Skrivelse fra Medicinalkontoret til Nordre Trondhjems Amt af 7de Aug. 1888 (indtaget i „Norsk Medicinallovgivning"). Med Hensyn til et andet af Direktøren omhandlet Spørgsmaal bemærker Departementet, at det i Mangel af nogen særlig Bestemmelse finder det at være en naturlig Regel at befølge Bestemmelsen i § 16, henholdsvis § 19, i Formandskabslovene af 14de Januar 1837, hvorefter ingen gyldig Beslutning skal fattes, medmindre over det halve Antal af Sundhedskommissionens Medlemmer er tilstede og afgiver Stemme i Sagen.

12 Jan. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Moss Formænd og Repræsentanter under 18de Juli og 10de November 1899 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte By angaaende Salg af Tobak til Børn, saalydende:

§ 1. Salg af Tobak i hvilkensomhelst Form til Barn under 15 Aar er forbudt.

§ 2. Overtrædelse straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 100,00, der tilfalder Statskassen.

12 Jan. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Stange Herred, Hedemarkens Amt, under 28de August og 4de December 1899 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred med Hensyn til saadanne Forestillinger.

*) Bekjendtgj. 17de Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 2, hvor Vedtægten er indtaget.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Løitens Herred, Hedemarkens Amt, under 7de September 1899 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred med Hensyn til saadanne Forestillinger. 12 Jan.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunestyret for Gjerstad Herred i Nedenes Amt under 21de August 1899 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 12 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 23de November 1899 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse af Hesteholdsgodtgjørelsen for Kvarterudredere samt for endel af Armeens beredne nationale Officerer i Tidsrummet fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901[1]) befales tagen tilfølge. 12 Jan.

[1]) Se Sth. Prp. No. 26 Indst. S No. 32 for 1899/1900. Beslutningen er enslydende med den for foregaaende Termin gjældende, i Aargangen 1899, Side 48 indtagne.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan indtil videre antages til Ordfører i Kjøbstaden Skiens Sundhedskommission. 12 Jan.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Arbeidsdepartementet, hvorved meddeles, at den britiske Koloni Leeward Islands (Antigoa, Dominica, Montserrat, Nevis, St. Christophe og Jomfruøerne) har tiltraadt den i Washington den 15de Juni 1897 afsluttede internationale Overenskomst angaaende Udveksling af Breve og Æsker med angiven Værdi. 13 Jan.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Akers Formandskab i Møde den 4de Juli 1899 vedtagne Statuter for den ved Frøken Caroline Lous's Testamentskodicil af 17de Februar 1899 oprettede Arbeidsstue for Arbeideres Børn ved Bygdø. 15 Jan.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt. I en med Skrivelse fra Amtmanden indsendt Udskrift af Amtets Efterfynsprotokol, forsaavidt angik et hos en Sorenskriver afholdt Protokolefterfyn, var det anført, at den ved Sorenskriverkontoret beroende Stemmegivningsprotokol 15 Jan.

*) Bekjendtgj. 17de Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 2, hvor Vedtægten er indtaget.

**) Bekjendtgj. 17de Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 2, hvor Forskrifterne er indtagne.

15 Jan. for Meddomsretssager ikke havde været benyttet siden 21de Februar 1898, idet Sorenskriveren overensstemmende med Praxis ved Kristiania Byret havde antaget det unødvendigt at anføre noget til Protokollen, naar fuldstændig Enstemmighed var tilstede.

I Anledning heraf meddeler Dept. og beder Sorenskriveren tilkjendegivet, at det antages at tilsiges af Udtrykkene i Straffeproceslovens § 162, jfr. § 163, sidste Passus, at der om Stemmegivningen ved Meddomsret bør ske Anførsel i den dertil bestemte Protokol i alle Tilfælde, hvor Dom afsiges.

16 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvorved i Medhold af Lov om Jordemødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes, at Laxevaag Sogn af Askøen Præstegjæld og Herred i Søndre Bergenhus Amt udskilles fra Askøen Jordemoderdistrikt, saaledes at Sognet ra den Tid, særskilt Jordemoder i samme bliver ansat, skal udgjøre et eget Jordemoderdistrikt og benævnes Laxevaag Jordemoderdistrikt.

17 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Lensmand angaaende de i Lov om Umyndiggjørelse af 28de November 1898 § 10 omhandlede Meddelelser angaaende Værgemaalsrettens Møder udtaler, at det antager, at disse Meddelelser ikke bør ske i Form af Forkyndelse ved Stevnevidne, hvad der heller ikke i Loven er forudsat (jfr. Oth. Prp. No. 7 for 1898 S. 6.), medens det iøvrigt maa være overladt Værgemaalsretten eller dens Formand at lade dem foregaa paa den Maade, som i Tilfælde ansees hensigtsmæssig.

I saa Henseende henvises til Departementets Cirkulære af 20de Juli 1895 om Meddelelser efter Straffeproceslovens, idet tilsvarende Regler antages ogsaa at maatte gjælde med Hensyn til de heromhandlede Meddelelser.

Indkaldelse til Afhørelse af den, der er begjæret umyndiggjort, saavelsom af Vidner maa derimod ske ved Forkyndelse af Stevning.

17 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enigt i, at Bestemmelsen i § 10 i Lov om Sundhedskommmissioner m. v. af 16de Mai 1860, der foreskriver, at Sundhedskommissionerne paa Landet saavidt muligt skal afholdes paa samme Dag og Sted, hvorpaa Kommunerepræsentationen sammentræder, ikke giver Sundhedskommissionens Ordfører nogen Adgang til at forlange et lovligt berammet Møde af Herredsstyrelsen afbrudt for at forebringe Sager vedkommende Sundhedsvæsenet.

Naar Ordføreren i Sundhedskommissionen efter modtaget Meddelelse om et Repræsentantmødes Berammelse finder Grund til

i Forbindelse med Repræsentantmødet at bevirke afholdt Møde i Sundhedskommissionen, bør han, bemærker Dept., i betimelig Tid forud underrette Formandskabets Ordfører herom og efter Konference med denne fastsætte Tiden for Mødet. Findes det paa Grund af Omstændighederne nødvendigt at beramme Møde i Sundhedskommissionen til en anden Dag end Repræsentantmødet, maa det i et saadant Tilfælde anses nærmest at tilligge Sundhedskommissionens Ordfører at give Kommissionens Medlemmer fornødent Varsel om det besluttede Møde. 17 Jan.

Høieste Resolution, hvorved i Henhold til § 40 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 meddeles Approbation paa den af Drammens Kommunestyre i Møde den 27de November 1899 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Løn for en Stadskonduktør sammesteds, forsaavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar. 18 Jan.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Stavanger Bygningskommission om, hvorvidt det efter Bygningsloven kan anses tilladt i Fabriker at benytte Jernskorsten istedetfor sædvanlig Pibe af Mursten. Departementet meddeler efter at have indhentet Udtalelse fra den almindelige Brandforsikringsindretning [1]), at det med Amtmanden antager, at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende, saaledes at saadanne Piber alene kan opføres af Mur, der ifølge Bygningslovens § 60, 2det Passus, skal være af mindst 1 Stens Tykkelse. 18 Jan.

[1]) I sin den 19de Decbr. 1899 daterede Erklæring udtaler Brandforsikringsindretningen, efter at have bemærket, at Bygningslovens § 60 forudsætter, at saadanne Piber skal opføres af Mur, følgende:

Da derhos en Pibe af Jern ikke yder samme Betryggelse som en Pibe af Mur, bør Dispensation fra nævnte Bestemmelse efter Indretningens Mening kun meddeles ganske undtagelsesvis og i Tilfælde, hvor særlige Omstændigheder maatte gjøre dette paakrævet — f. Ex. at Grundens Beskaffenhed vanskeliggjør sikker Fundamentering af en Murpibe —, og hvor tillige Forholdene i det hele taget maatte gjøre dette ubetænkeligt, saafom Fabriken er og vil blive isoleret og ikke er veirhaardt beliggende, samt at der er Adgang til at opføre Fyranlæggets Røgafløb udenfor Bygningen og i tilstrækkelig Afstand fra brændbare Materialoplag.

Det bør derhos forlanges, at Skorstenen i Tilfælde udføres af Jern- eller Staalplader med saadanne Vægkonstruktioner, at den yder den fornødne Sikkerhed med Hensyn til Varighed, ringe Varmeledeevne, samt Risico for Sprækker og Utætheder, ligesom den selvfølgelig maa være til at rense ved Gjennemgang og indrettet saaledes, at Røgafløbet ikke naaes af Forbrændingsgaserne, forinden disse er betydelig afkjølede.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Ordføreren i en By, om Eieren af en Have dersteds, der efter en Regu- 18 Jan.

18 Jan. leringsplan af 6te December 1854 i en Bredde af 4,30 Meter er reguleret til Gade, nu kan tvinge Kommunen til at overtage samme efter lovlig Taxt, uanseet at Krav paa Expropriation af den nævnte Gadestrækning ikke tidligere er fremsat. Departementet meddeler, at den Ret § 11 3die Passus i Bygningsloven af 27de Juli 1896 hjemler Grundeier til i de der omhandlede Tilfælde at forlange en Tomt indløst af Kommunen, ikke er Gjenstand for Præskription, og den antages heller ikke paa anden Maade at ophøre ved i 20 Aar eller længere Tid at lades ubenyttet. Departementet henviser forøvrigt i Forbindelse hermed til Bygningslovens § 14, hvorefter der ved det i den ovennævnte § 11 3die Passus omhandlede Skjøn ikke bliver at tage Hensyn til Deling af Grund, som har fundet Sted, efterat Reguleringen er vedtaget af Reguleringskommissionen.

19 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet, i Anledning af en fra en Sagfører indkommen Regning over Skyds og Kost for Reise som befalet Sagfører i en beneficeret Sag, meddeler, at da Regningsudstederen for visse Strækninger er givet Befordring paa et af Fogden for offentlig Regning leiet Dampskib, antages han i Henhold til Lov af 10de Juli 1894 No. 2 § 4 uberettiget til at beregne Skydsgodtgjørelse for disse Dele af Reisen, hvorimod han selvfølgelig har Krav paa at erholde refunderet den udlagte Fragt, der af Dampskibets Rederi burde have været opført paa dets Regning til det Offentlige i Anledning af Skibets Udleie.

19 Jan. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at der fra 1ste Februar 1900 vil blive udvexlet Telegramanvisninger med Storbritannien og Irland paa Beløb, der ikke overstiger det Maximumsbeløb, som er tilladt for almindelige Postanvisninger mellem Norge og Storbritannien med Irland (10 £ = Kr. 181,20) [1]).

[1]) Om Anvisningernes Form se videre Cirk. 24 Febr. 1900.

20 Jan. **Kongelig Resolution***) [1]), hvorved i Medhold af § 1 i Lov af 17de Juni 1869 om Ret til at udvinde Guld m. v. bestemmes, at der i de ved Kgl. Resolution af 13de April 1871 i Medhold af nævnte Lov givne Regler indeholdende de Betingelser, under hvilke det skal være tilladt at opsøge og udvinde alluvialt forekommende Guld paa Statens Grund i Finmarkens Amt, gjøres følgende Forandringer:

13de Punktum i Reglernes § 6 skal herefter lyde saaledes: Større Udmaal kan med Indredepartementets Samtykke af

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1900 No. 15.

*) Bekjendtgj. 26 Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 4.

vedkommende Bergmester meddeles, hvor der maatte være store Vanskeligheder forbundne ved Afledningen af Elv eller Bearbeidelse af guldførende Grund, eller naar særegne Omstændigheder forøvrigt foreligger, der gjør Meddelelse af større Udmaal rimelig eller hensigtsmæssig; hvorvidt større Gebyr end det vanlige skal erlægges for saadanne Udmaal, bestemmes af Indredepartementet. 20 Jan.

Reglernes § 7 skal herefter lyde saaledes:

Alt udvundet Guld skal afleveres til Statskassen, der enten indløser det og da betaler dets Værdi med Fradrag af 5 pCt. eller efter Indredepartementets Bestemmelse tilbageleverer det til vedkommende Eier mod Erlæggelse af 5 pCt. af dets Værdi beregnet efter det i Lov om Pengevæsenet af 4de Juni 1873 fastsatte Værdiforhold: Kr. 4,00 = 1,6129 Gram fint Guld. Afleveringen til Statskassen sker gjennem Bergmesteren eller den, han dertil bemyndiger, mod Kvittering, der skal indeholde Angivelse af det afleverede Guldes Vægt. Saafremt Indløsning finder Sted, udbetales to Trediedele af Guldets omtrentlige Værdi straks, og Restbeløbet, naar Guldet af Finantsdepartementet er nedsmeltet og proberet.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Aurlands Herredsstyrelse i Møde den 18de Oktober 1899 vedtagne Regler for Behandling af Værnskog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre. 20 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 14de December 1899 fattede Beslutning om Bevilgninger til Rigsforsikringsanstalten for Terminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 samt om Efterskudsbevilgninger vedkommende Rigsforsikringsanstaltens Budget for Terminen 1898—1899[1]) befales tagen tilfølge. 20 Jan.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. VI, Kap. 10, Tit. 8—14 og Indst. S No. 46 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. Side 452—453. Ved nævnte Beslutning er bl. a. bevilget:

Tit. 8 A. Lønninger:

a. Bestyrelsen:

Gage til den administrerende Direktør	Kr.	6 400,00
„ = de to øvrige Medlemmer af Bestyrelsen	„	1 800.00
	Kr.	8 200,00

b. Kontorerne:

Sekretæren	„	3 000,00
Chefen for Skadeafdelingen	„	3 000,00
Bogholderen	„	3 000,00
Kassereren	„	3 000,00
2 Kontorister à Kr. 2 200,00 pr. Aar	„	4 400,00

*) Bekjendtgj. 26 Jan. i Lovtid. 1ste Afd. No. 4, hvor Reglerne er indtagne.

20 Jan.

4 Kontorister à Kr. 1 800,00 pr. Aar .	Kr.	7 200,00
8 do. „ „ 1 200,00 „ „ .	„	9 600,00
8 do. „ „ 840,00 „ „ .	„	6 720,00
2 Revisorer „ „ 600,00 „ „ .	„	1 200,00
Hovedlægen	„	1 500,00
Vagtmesteren foruden fri Bolig, Lys og Brænde samt Renholdsgodtgjørelse à Kr. 30,00 aarlig pr. Rum	„	840,00
	Kr.	51 660,00

Tit. 8 B. Lønstillæg og nye Lønninger:

Lønstillæg for Sekretæren, Chefen for Skadeafdelingen, Bogholderen og Kassereren à Kr. 400,00	Kr.	1 600,00
Lønstillæg for 2 Kontorister à Kr. 200,00 .	„	400,00
Do. „ 4 do. „ „ 200.00 .	„	800,00
Do. „ 8 do. „ „ 150,00 .	„	1 200,00
Do. „ 8 do. „ „ 60,00 .	„	480,00
Løn for Chefen for den forsikringstekniske Afdeling	„	3 400,00
„ for 1 Kontorist	„	2 400,00
„ „ 2 Kontorister à Kr. 2 000,00 . .	„	4 000,00
„ „ 2 do. à „ 1 350,00 . . .	„	2 700,00
„ „ 2 do. „ „ 900,00 . . .	„	1 800,00
„ 9. Extraordinær Kontorhjælp	„	8 000,00
„ 10. Husleie, Lys og Brænde samt Renhold . .	„	9 200,00
„ 11. Kontorrekvisita (Inventar, Protokoller, Trykning etc. for Anstalten og Tilsynsmændene	„	10 000,00

20 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget den 24de Juli 1896 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Statsbidrag til Anlæg for privat Regning af tertiære Jernbaner fra Tønsberg til Eidsfos og fra Holmestrand til Vittingfos befales tagen tilfølge, forsaavidt angaar Bevilgningen til Holmestrand—Vittingfosbanen[1]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 95 og Indst. S. XXX for 1896 samt Sth.tid for s. A. S. 2190—2194. Jfr. Res. 6 Febr. 1899. Ved nævnte Beslutning har Storthinget, forsaavidt denne Bane angaar, samtykket i, at der til Anlæg for privat Regning af tertiær Jernbane med Sporvidde 1,067 m. fra Holmestrand til Vittingfos ydes, forsaavidt Koncession paa Banen meddeles, som Tilskud af Statskassen indtil Kr. 364000 saaledes:

a. at der af dette Tilskud ydes Halvdelen (Kr. 182000,00) som uopsigeligt rente- og afdragsfrit Laan, for hvis Tilbagebetaling i Tilfælde af, at Anlægget ikke fuldføres eller Koncessionen af andre Grunde fortabes, der stilles saadan Sikkerhed, som af vedkommende Regjeringsdepartement maatte forlanges, samt den resterende Halvdel, mod at Staten for Beløbet erholder Aktier i Banen paa lige Vilkaar med de øvrige Aktionærer;

b. at der ved Meddelelsen af Koncession paa denne Bane tages fornødent Forbehold med Hensyn til eventuel Tilknytning af tilstødende Baner, hvorved Statsmyndighederne til den Tid og i det Omfang, som maatte findes hensigtsmæssigt, gives Adgang til at kræve saavel Sammenslutning i økonomisk Henseende som Fællesordning for Trafik og Administration.

20 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori Departementet, i Anledning af Forespørgsel

fra Stavanger Amtsskolestyre, erklærer sig enigt med dette og Direktøren i, at der ikke efter Landsskolelovens § 46 f er Adgang til af Amtsskolekassen at bevilge Bidrag til en af Lærere og Herreder i Forening oprettet fælles Vikarkasse for Amtet. 20 Jan.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at Poststyrelsen paa Foranledning har udtalt, at under „Tilegnelser" i Postreglementets Kap. V § 6 Litra 1 gaar ogsaa Hilsener og Lykønskninger, og at Begrændsningen til 5 Ord ikke gjælder nævnte Litra. 20 Jan.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Stokke Sparebank i Møde den 6te December 1899 vedtagne Forandring af § 26 i Bankens ved Høieste Resolution af 17de Mai 1890 stadfæstede Plan. 22 Jan.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Medicinaldirektøren, hvori paa Forespørgsel fra en Distriktslæge bl. a. meddeles, at vedkommende Hjælpevaccinatricer ikke antages berettigede til at kræve noget Honorar af det Offentlige for den af en Læge udførte Vaccination af Børn, der er hjemmehørende inden de dem tillagte Vaccinationskredse, jfr. Kgl. Resolution af 21de Marts 1817. 22 Jan.

Tillægsartikler til Konventionen af 12te—17de Oktober 1889 mellem Kongeriget Norge og det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland *). 25/17 Jan.

Poststyrelsen i Kongeriget Norge og Postmaster General i det forenede Kongerige Storbritannien og Irland er komne overens om følgende:

Artikel 1.

Telegramanvisninger paa Beløb, der ikke overstiger det Maksimumsbeløb, som er tilladt for almindelige Postanvisninger, udveksles mellem Norge og det forenede Kongerige Storbritannien og Irland.

Additional Articles to the Convention between the United Kingdom of Great Britain an Ireland and the Kingdom of Norway, dated the 12th—17th of October 1889*).

The Post Office of the Kingdom of Norway and the Postmaster General of the United Kingdom of Great Britain and Ireland have agreed as follows:

Article 1.

Telegraph Money Orders for sums not exceeding the maximum amount allowed in the case of ordinary Money Orders shall be exchanged between Norway and the United Kingdom of Great Britain and Ireland.

*) Udfærdigede for Norges Vedk. efter Bemyndigelse i Kgl. Resol. 12 Jan. 1900.

$\frac{25}{17}$ Jan.

Artikel 2.

Afsenderen af en Telegramanvisning har at betale, foruden det af Udgangslandet fastsatte og opkrævede Anvisningsgebyr, Telegrammets Kostende fra det ene Land til det andet.

Artikel 3.

Telegramanvisningen skal affattes paa Fransk og skal sendes fra det Postkontor, hvor Anvisningen er udfærdiget, til det Postkontor, hvor den skal udbetales.

Følgende Form er vedtaget:

Mandat.... (Løbenummer)

Postes.. (Udbetalingspostkontoret)

*....†paie .... ‡pour.....

*) Afsenderens eller Afsendernes Navne overensstemmende med de for almindelige Postanvisninger givne Regler.

† Beløbet i Tal og Bogstaver i Bestemmelseslandets Mynt.

‡) Adressatens eller Adressaternes fulde Navn og Adresse overensstemmende med de Regler, der gjælder for almindelige Postanvisninger.

Artikel 4.

Telegramanvisningerne eller Meldesedler om samme skal udleveres Adressaterne overensstemmende med Bestemmelserne i Artiklerne LXV og XLVII i Ekspeditionsreglementet til den internationale Telegrafkonvention (Budapesterrevisionen).

Article 2.

The sender of a Telegraph Money Order shall be required to pay, in addition to the commission to be fixed and retained by the country of origin, the cost of a telegram of advice from one country to the other.

Article 3.

The telegram of advice shall be in the French language, and shall be forwarded from the Office at which the Order is issued to the Office at which it is payable, the following form being adopted:

Mandat..(number of the Order)

Postes ....(Office of Payment)

*....†paie ..... ‡pour....

*) Name of the Remitter or Remitters, in accordance with the regulations for ordinary Money Ordres.

† Amount in figures and words in the money of the country of payment.

‡) Name and address in full of the payee or payees, in accordance with the regulations applying to ordinary Money Orders.

Article 4.

The Telegraf Money Ordres or the corresponding advices of the same, shall be delivered to the payees in accordance with the provisions of Articles LXV and XLVII of the Service Regulations appended to the International Telegraph Convention. (Revision of Budapest).

Artikel 5.

Fordelingen af de Gebyrer, som opkræves for Anvisningstelegrammerne (Artikel 3), skal foregaa overensstemmende med Bestemmelserne angaaende Fordelingen af de Gebyrer, som opkræves for almindelige Telegrammer.

Artikel 6.

Som for almindelige Postanvisninger bestemt skal Udstedelseslandets Poststyrelse tilsvare Udbetalingslandets Poststyrelse en halv pCt. af Telegramanvisningernes Beløb. I dette Øiemed skal Telegramanvisningerne af de respektive Udvekslingskontorer indføres særskilt nederst paa Fortegnelsen over almindelige Postanvisninger med Overskriften „Telegramanvisninger".

Artikel 7.

I Tilfælde af at der foreligger fiktive Anvisninger, uden at det er muligt at paavise, i hvilket Land Bedrageriet er begaaet, ligesom i Tilfælde af Bedrageri eller Feil, som staar i Forbindelse med Telegrammernes Befordring over mellemliggende Landes eller Kabelselskabers Telegraflinier, skal Ansvaret for muligt deraf følgende Tab deles lige mellem den norske og den britiske Poststyrelse.

Artikel 8.

I andre Henseender skal Tele-

Article 5.

The apportionment of the amounts received for telegrams of advice (Article 3) shall accord with the regulations respecting the apportionment of amounts received for ordinary telegrams.

Article 6.

As in the case of ordinary Money Orders, the administration of the country of issue shall account to the administration of the country of payment for one half of one per cent. on the amount of Telegraph Money Orders advised. To this end the Telegraph Money Orders shall be entered separately by the respective Offices of Exchange at the end of the Advice Lists for ordinary Money Orders with the heading „Advised by Telegraph".

Article 7.

In cases of fictitious Orders, in which it may be impossible to determine in which country a fraud may have been committed, or in cases of fraud or error in connexion with the transmission of telegrams of Advice over the telegraph lines of intermediate countries, or of Cable Companies, the responsibility for any losses involved shall be shared equally by the Norwegian and British Postal Administrations.

Article 8.

In other respects, Telegraph

25/17 Jan.

$\frac{25}{17}$ Jan. gramanvisninger være underkastet de samme almindelige Regler som almindelige Postanvisninger.

Artikel 9.

Bestemmelserne i foranstaaende Tillægsartikler skal træde i Kraft den 1ste Februar 1900.

Udfærdiget in duplo og undertegnet i Kristiania den 25de Januar 1900 og i London den 17de Januar 1900.

Hans Nysom.

Karl Bryn.

Money Orders shall be subject to the same general conditions as ordinary Money Orders.

Article 9.

The provisions of the above additional Articles shall come into operation on the 1st day of February 1900.

Done in duplicate and signed at London on the 17th day of January 1900 and at Christiania on the 25th day of January 1900.

Norfolk.

25 Jan. **Skrivelse** fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at de i den internationale Hovedpostkonvention deltagende Landes Poststyrelser er kommet overens om, at Artikel XXXIV § 5, 2° i Ekspeditionsreglementet til nævnte Konvention fra 25de April førstkommende skal lyde saaledes:

„1re classe: Allemagne, Autriche, Etats Unis d'Amérique, France, Grande Bretagne, Hongrie, Inde britannique, colonies britanniques de l'Australasie, ensemble des autres colonies et protectorats britanniques moins le Canada, Italie, Japon, Russie, Turquie".

„1ste Klasse: Tyskland, Østerrige, de forenede Stater i Amerika, Frankrige, Storbritannien, Ungarn, britisk Indien, de britiske Kolonier i Australien, samtlige øvrige britiske Kolonier og under britisk Protektorat staaende Lande med Undtagelse af Canada, Italien, Japan, Rusland, Tyrkiet".

25 Jan. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at der ikke er Adgang til at fravige Regelen om, at Suppleanter for Repræsentanter maa tilkaldes efter den Nummerorden, hvori de er valgte.

25 Jan. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori i Anledning af Andragende fra en Landhandler om at beholde sit Handelsborgerskab, medens han er paa Ishavsfart, meddeles, at da Søfolk efter Handelsloven af 8de August 1842 § 5, jfr. Lov af 26de Mai

1866 § 2 er udelukkede fra at erhverve Handelsbrev, vil han ikke samtidig kunne drive Landhandel og fare tilsøs. Hans Ønske om med Hustruens Bistand at kunne fortsætte Handelsnæringen under Fraværet fra Hjemmet paa den omhandlede Expedition til Isshavet vil derfor som af Amtmanden bemærket ikke kunne imødekommes paa anden Maade end ved at der tilstaaes Hustruen Handelsret i Henhold til Lov af 29de Juni 1894 og Kongelig Resolution af 1ste December s. A. 25 Jan.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, hvori udtales, at Udgifterne ved en Overskattekommisjon i et Sogn, det udgjør et eget Skattedistrikt, antages at maatte bæres af Sognekassen som en Udgift ved Sognets særskilte Ligningsværk, jfr. Departementets i Lovtid. indtagne Skr. af 9de Marts 1886. 25 Jan.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til Generalkrigskommissæren, hvori paa Foranledning meddeles, at Dep.tet antager, at Bestemmelsen i Mønstringslovens § 22 ikke kan komme til Anvendelse i Tilfælde, hvor Føreren af et udmønstret Skib, som endnu ikke har anløbet udenlandsk Havn, ønsker ikke alene at ombytte enkelte Mandskaber, men at afmønstre hele Besætningen for efter nogen Tids Forløb at paamønstre hel ny Besætning. En Fortolkning i modsat Retning kan, bemærker Dept., ikke anses forenelig med Lovens Udtryk: „lade enkelte Mandskaber ombytte med andre", ligesom det formentlig er Forudsætningen for den omhandlede Lovbestemmelse, at der ikke mellem Af- og Paamønstringen er hengaaet noget Tidsrum af længere Varighed. I Henhold hertil finder Dept. med Generalkrigskommissæren, at Indrullingschefen i Kristiania Distrikt har været berettiget til som skeet at forlange sædvanligt Mønstringsgebyr efter Lovens § 20 af Føreren af et Dampskib, der efter at have lidt Havari den 7de Januar 1899 paa Reise fra Kristiania til Drammen samme Dag vendte tilbage til Kristiania, hvor hele Besætningen blev afmønstret, hvorefter ny Besætning paamønstredes i April Maaned, da Skibet var repareret. 25 Jan.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori Departementet bl. a. med Hensyn til Spørgsmaalet om Kristiania Kommunes Adgang til at forpligte de Folkeskolelærere og Lærerinder, som herefter ansættes, til at underkaste sig de kommunale Pensionsvedtægters Bestemmelse med Hensyn til Aldersgrænse, udtaler, at der efter den nuværende Folkeskolelov neppe er Adgang til at paalægge Lærerpersonalet en saadan Forpligtelse. Derimod antages intet til Hinder for, at Lærere eller Lærerinder efter sin Ansættelse vedtager Forpligtelsen, om de dertil maatte være villige. 27 Jan.

27 Jan. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori Departementet ved Oversendelse af endel Exemplarer af Schema til Liste over kjendte Dødsaarsager forøvrigt bemærker, at de nævnte Schemata kun forlanges udfyldte af Sundhedskommissionens Ordførere og Distriktslæger, idet Privatlægers Forpligtelser med Hensyn til Dødsstatistiken indskrænker sig i Byerne til Afgivelse af de ved Vedtægt paabudte Dødsanmeldelser og paa Landet til Berigtigelse af Dødsaarsagen paa de af Lensmænd eller Sorenskrivere udstedte Dødsanmeldelser, naar dette forlanges af Distriktslæge eller Sundhedskommissionsordfører; jfr. Cirkulære fra Justitsdepartementet af 30te Januar 1892 og Medicinaldirektørens Rundskrivelse af 7de Mai 1891 og 15de December 1896.

29 Jan. **Cirkulære** fra Revisionsdepartementet til Amtmændene:

Paa Grund af Bestemmelserne i Arveafgiftsloven af 20de Mai 1899 vil følgende Legitimationer vedkommende Arveafgiften herefter blive at fremlægge ved Kontributionsregnskaberne istedetfor de i dette Departements Cirkulærer af 5te Marts 1883 og 14de Juli 1890 omhandlede:

Beregning over Arveafgift og over Renter af saadan Afgift affattet efter vedlagte Schema Litr. A, der bilægges med:

a. Designationer over de af ordentlige Skifteforvaltere sluttede arveafgiftspligtige Boer efter vedlagte Schema Litr. B, hvilke afgives til Oppebørselsbetjenten kvartalsvis, og bliver samtidig de oppebaarne Afgiftsbeløb at indbetale til ham.

I disse Designationer opføres tillige de Boer, der er extraderede af Skifteretten, og hvori Arveafgift kan blive at svare, med Tilføielse af fornødne Oplysninger om Arvefaldet og Arvingernes Forhold med Hensyn til Afgiftspligten samt saavidt muligt Fortegnelse over Boets Eiendele ved Extraditionen og deres antagelige Værdi.

Har Arveladeren oprettet Testamente, vedlægges Afskrift af samme.

Saafremt intet Bo er sluttet eller extraderet, vedlægges derom særskilt Bevidnelse.

b. Beregning over Arveafgift i de af overordentlige Skifteforvaltere (herunder Testamentsfuldbyrdere) eller selvskiftende Arvinger behandlede Boer samt Boer, hvoraf længstlevende Ægtefæller gjør Udbetalinger af Boet til Førstafdødes Arvinger, saaledes som i Lovens § 12 omhandlet.

I en særskilt Anmærkning meddeles Opgave over de Boer, hvori Afgiften henstaar uberigtiget med Oplysning om Aarsagen dertil.

Beregningen forfattes overensstemmende med vedlagte Schema Litr. C.

c. Fortegnelser fra Skifteforvalteren over de Boer, der er over- 29 Juni
tagne til Behandling af overordentlige Skifteforvaltere (herunder Testamentsfuldbyrdere) samt af selvskiftende Arvinger og hvori Arveafgift kan blive at svare; de afgives kvartalsvis efter hosfølgende Schema Litr. D.

I Fortegnelserne bliver derhos at opføre:

1. Boer, hvori Arvemidler skal tilfalde nogen under en Betingelse eller ved et senere Tidspunkt end Arvefaldet; jfr. nævnte Lovs § 3.
2. Boer, hvori der er Livsarvinger, men hvor Afdøde ved Testamente (jfr. Arvelovens § 33) maatte have disponeret over nogen Del af sin Formue paa saadan Maade, at Arveafgift deraf bliver at svare.
3. Boer, hvori Legater og Gaver er disponerede til saadan Tid, at de efter Skattekundgjørelsen er afgiftspligtige.

Fortegnelserne forsynes for Landdistrikternes Vedkommende med Bevidnelse om, at Indberetninger og Dødslister er indkomne fra samtlige Lensmænd og Præster samt fra Menighedsforstandere (jfr. Justitsdepartementets i Lovtidenden indtagne Cirkulære af 25de Januar 1896) samt om, at de efter disse Materialier er udtømmende.

Saafremt der af de under dette Litra omhandlede Slags Boer intet er forekommet, vedlægges derom særskilt Bevidnelse.

Fornøden Oplysning angaaende saadanne Boer som foran under No. 1—3 omhandlet antages Skifteforvalteren i Landdistrikterne at kunne erhverve gjennem Lensmændene.

d. En af Oppebørselsbetjenten forfattet Fortegnelse over alle Boer, hvori Afgiftspligt helt eller delvis først indtræder ved de i Lovens § 3, 2det Passus, og §§ 4 og 8 nævnte Tidspunkter, og hvori Afgiftspligt saaledes ikke er indtraadt, affattet efter medfølgende Schema Lita. E.

I denne Fortegnelse optages tillige de Boer, der i tidligere Regnskaber er anmærkede til Observation.

I Forbindelse hermed gjøres opmærksom paa, at efter Arveafgiftslovens § 15 har saavel de ordentlige som de overordentlige Skifteforvaltere (herunder Testamentsfuldbyrdere) i de af dem sluttede Boer at paase, at Sikkerhed stilles for Afgift, der senere bliver at erlægge.

e. For de Boer, der sluttes af overordentlige Skifteforvaltere og Testamentsfuldbyrdere, en Afskrift af Skifteopgjøret og det oprettede Testamente.

De i Medhold af Lovens § 16 til Oppebørselsbetjenten afgivne Indberetninger vedlægges.

29 Jan. f. Beregning over Renter indbundne af Arveafgiftsbeløb (jfr. Lovens §§ 27 og 28) eller i Tilfælde Attest om, at Renter ikke har været at beregne.

De i Hr. Amtmandens (Stiftamtmandens) Embedsdistrikt ansatte Skifteforvaltere og Oppebørselsbetjente bedes gjort bekjendte med Foranstaaende, idet man til Lettelse ved Sagens Expedition vedlægger en Del Aftryk af nærværende Cirkulære samt af de i samme omhandlede Schemaer.

Schema Litr. A.

Beregning

over Arveafgift og Renter af forfilde erlagt Afgift i N. N. Amt (Fogderi), (By) for Budgetaaret . . .

	Kr.	Øre
A. Arveafgift.		
1. I Boer sluttede af den ordentlige Skifteret: Efter Desination fra N. N. Skifteret, Bilag No. . . . . Kr.		
Efter Desination fra N. N. Stifteret, Bilag No. . . . . „		
Kr.		
2. I Boer behandlede af selvskiftende Arvinger efter vedlagte Beregning, Bilag No. . . . . „		
B. Renter:		
Se vedlagte Beregning No.		
(Oppebørselsbetjentens Underskrift.)		

Designation

over den Statskassen tilfaldne Arveafgift ved Skifter, sluttede af N. N. Skifteret

Schema Litr. B. i . . . Kvartal . . . . .

No.	Naar Skiftet er sluttet.	Dødsfaldsdatoen.	Arvefaldsdatoen, forsaavidt den ikke falder sammen med Dødsfaldsdatoen.	Efter hvem skiftet.	Arvetagerne og deres Forhold med Hensyn til Afgiftspligten.	Arvens Beløb uden Fradrag af Arveafgift.	Afgiften.		Anmerkninger.
							Procent.	Beløb.	
						Kr.		Kr.	
1	24 Jan. 1900	16 Juli 1899		Skibsreder Hans Hansen og gjenlevende Hustru Helene Hansen	Skiftboenken Helene Hansen	12000,00			Afskrift af Testamentet vedlægges.
					Sønnen Nils Hansen	4500,00			
					— Peter Hansen	4500,00			
					Brodersønnen Knud Hansen (i Henhold til Afdødes Testamente af 14de Mai 1896; Arvelovens § 33)	3000,00	6	180,00	
2	6 Febr. 1900	4 Novbr. 1899		Gaardbrugers Hustru Gurine OlsdatterMyren og gjenlevende Mand Peter Knudsen Myren	Skiftboenkemanden Peter Knudsen Myren:				
					a. Boeslod . . Kr. 6000,00				
					b. Arv . . . . „ 2000,00	8000,00			
					Afdødes Fader Ole Hansen Hagen	2000,00			
					— Broder Kristen Olsen	2000,00	6	120,00	

Ekst. ang. Legitim. ved Kontributionsregnsk. vedk. Arveafgift. 21 1900

29 Jan.

No.	Naar Skiftet er sluttet.	Dødsfaldsdatoen.	Arvefaldsdatoen, forsaavidt den ikke falder sammen med Dødsfaldsdatoen.	Efter hvem skiftet.	Arvetagerne og deres Forhold med Hensyn til Afgiftspligten.	Arvens Beløb uden Fradrag af Arveafgift.	Afgiften. Procent.	Afgiften. Beløb.	Anmærkning.
						Kr.		Kr.	
3	10 April 1900	Manden døde 10 Juli 1899, Hustruen 14 Aug. 1898		Gaardbruger Torkil Gunnufsen Dalen og tidligere afdøde Hustru Torbjør Knudsdatter	I Henhold til et mellem Ægtefællerne under 16 Januar 1889 oprettet reciprokt Testamente er Formuen fordelt saaledes:				Afskrift af Testamentet vedlægges.
					Til et Legat til Hedningemissionen	6000,00	8	480,00	
					„ Mandens Arvinger:				
					Broderen Ellef Gunnufsen	3500,00	6	210,00	
					— Hans —	3500,00	6	210,00	
					„ Hustruens Arvinger:				
					Søsteren Anne Knudsdatter	3500,00	6	210,00	
					Søsterdatteren Karen Pedersdatter	3500,00	6	210,00	

4	1 Mai 1900	16 Aug. 1899		Handelsmand Peter Aas	I Henhold til Afdødes Testamente af 14 Mai 1897:				Afskrift af Testamentet vedlægges.
					Broderdatteren Petra Aas Kr. 30000,00, hvoraf straks tilfalder hende	15000,00	6	900,00	
					Af de resterende Kr. 15000,00 tilfalder Broderen Ole Aas, 70 Aar gammel ved Arvefaldet, en aarlig Livrente til sin Død, stor Kr. 600,00, beregnet til	3000,00	6	180,00	
5	6 Juni 1900	19 Septb. 1899		Grosserer Ole Andersen	N. N. Hospital efter Testamente af . . . . Kr. 50000,00 der først tilfalder Hospitalet, naar den længstlevende af efternævnte Pensionister er afgaaet ved Døden:				Do. Do.
					Broderen Knud Andersen, 67 Aar gammel ved Arvefaldet,				
					— Torsten Andersen, 60 Aar ved Arvefaldet,				
					hvilke i Fællesskab tilkommer en aarlig Indtægtsnydelse af Kr. 2000,00, beregnet til	17000,00	6	1020,00	

29 Jan.

No.	Naar Skiftet er sluttet.	Dødsfaldsdatoen.	Arvefaldsdatoen, forsaavidt den ikke falder sammen med Dødsfaldsdatoen.	Efter hvem skiftet.	Arvetagerne og deres Forhold med Hensyn til Arvepligten.	Arvens Beløb uden Fradrag af Arveafgift.	Afgiften, Procent.	Afgiften, Beløb.	Anmærkning.
						Kr.		Kr.	
6	12 Juni 1900	20 Septb. 1899		Hans Pedersen	N. N. Kommune efter Testamente af . . . . Kr. 16000,00, der først tilfalder Kommunen, naar en af efternævnte Pensionister er afgaaet ved Døden: Kristen Nilsen., 74 Aar gl. ved Arvefaldet, Hans Kristensen 18 Aar gl. ved Arvefaldet, begge ubeslægtede og ubesvogrede med Afdøde, tilkommer i Fællesskab en aarlig Indtægtsnydelse af Kr. 2000, der ophører ved hvilkensomhelst af nævnte Personers Død.	10000,00	8	800,00	Afskrift af Testamentet medfølger.

7	20 Juni 1900	24 Septb. 1899		Knud Kristensen	Hedningemissionen Kr. 10000, der først tilfalder denne, naar Samuel Pedersen, ubeslægtet og ubesvogret med Afdøde, i 10 Aar har havt en aarlig Indtægtsnydelse af Kr. 1000	8435,00	8	674,80	Do. Do.	
8	23 Juni 1900	20 Oktb. 1899		Kjøbmand Søren Mikkelsen	Johan Johansen (ubeslægtet og ubesvogret med Arveladeren)	8000,00	8	640,00	I Testamente af 6te Aug. 1897 bestemte Arveladeren, at Halvdelen af hans Formue skulde tilfalde Johan Johansen og den anden Halvdel med eventuelle Renter Severin Johansen, for Sidstnævntes Vedk. dog forsaavidt han opnaaede Myndighedsalderen. I modsat Fald skulde hele Formuen tilfalde Johan Johansen eller hans Arvinger.
					Severin Johansen (do.), 10 Aar gl. ved Arvefaldet	8000,00				

29 Jan.

No.	Naar Skiftet er sluttet.	Dødsfaldsdatoen.	Arvefaldsdatoen, forsaavidt den ikke falder sammen med Dødsfaldsdatoen,	Efter hvem skiftet.	Arvetagerne og deres Forhold med Hensyn til Arvepligten.	Arvens Beløb uden Fradrag af Arveafgift.	Afgiften. Procent.	Afgiften. Beløb.	Anmærkning.
						Kr.		Kr.	
9	27 Decbr. 1900	5 Juli 1899		Gaardeier Marcus Wilhelmsen	I Henhold til Afdødes Testamente af 16de Januar 1894: Broderen Knud Wilhelmsen en Grundafgift af Tomter i N. N. By, hvis aarlige Værdi beløber sig til Kr. 1000,00	25000,00	6	1500,00	Afskrift af Testamentet vedlægges.
					Hedningemissionen Kr. 20000,00, hvoraf Broderdatteren Helga Wilhelmsen tilkommer en aarlig Indtægtsnydelse af Kr. 1000,00, saalænge hun forbliver ugift	5000,00	6	300,00	

29 Jan.

Et Legat benævnt . . . Kr. 10000,00, hvoraf Søsteren Othilie Wilhelmsen, 77 Aar gammel ved Arvefaldet, tilkommer Renterne for Livstid (Efter Søsterens Død overgaar Indtægtsnydelsen til Maren Olsen, ubeslægtet med Arveladeren, for hendes Livstid)	1200,00	6	72,00
		Tilsammen Kr.	

Flere Skifter, hvori Arveafgift har været at beregne, er ikke sluttede eller extraderede af nærværende Skifteret i angivne Tidsrum.

Overensstemmende med Arveafgiftslovens § 15 er der i de ovennævnte Boer, hvori Afgiftspligt tillige indtræder ved et senere Tidspunkt end Boets Slutning, stillet Sikkerhed for yderligere Arveafgift, der bliver at erlægge:

I Boet efter:	Det Beløb, hvoraf Arveafgift senere bliver at svare.	Sikkerheden for Arveafgiften.	Anmærkninger.
Handelsmand Peder Aas død 16 August 1898.	Kr. 15000,00, der tilfalder Broderdatteren Petra Aas efter sin Onkel Ole Aas's Død.		
Grosserer Ole Andersen død 19 September 1899.	Kr. 50000,00, der i sin Tid overensstemmende med Afdødes Testamente tilfalder N. N. Hospital.		
Hans Pedersen død 20 September 1899	Kr. 16000,00, der i sin Tid tilfalder N. N. Kommune.		
Knud Kristensen død 24 Septbr. 1899.	Kr. 10000,00, der i sin Tid tilfalder Hedningemissionen.		
Kjøbmand Søren Mikkelsen død 20 Oktbr. 1899.	Kr. 8000,00 + Renter der eventuelt tilfalder Severin Johansen eller Johan Johansen.		
Gaardeier Marcus Wilhelmsen død 5 Juli 1899.	Den Maren Olsen af Kapitalen Kr. 10000,00 tilkommende aarlige Rentenydelse samt af Kapitalen, naar den gaar over til Legatet og af Kr. 20000,00, der i sin Tid tilfalder Hedningemissionen.		

Schema Litr. C.

Beregning

over Arveafgift i de af overordentlige Skifteforvaltere (herunder Testamentsfuldbyrdere) eller selvskiftende Arvinger behandlede Boer samt i Boer, hvoraf den længstlevende Ægtefælle gjør Udbetalinger til den Førstafdødes Arvinger, i N. N. Amt (Fogderi) (By) for Budgetaaret . . . . . .

No.	Dødsfaldets Datum.	Arvefaldets Datum, forsaavidt ikke denne falder sammen med Dødsfaldets Datum.	Arveladeren.	Arvetagerne og deres Forhold med Hensyn til Afgiftspligten.	Arvens Beløb uden Fradrag af Arveafgift.	Arveafgift.		Arveanmeldelser og øvrige Legitimationer hvoriblandt Affkrifter af Testamenter, Gavebreve og Skifteopgjør.
						Procent.	Beløb.	
					Kr.		Kr.	
1	16 Juli 1899.		Skibsreder Hans Hansen.	Stervboenken Helene Hansen.				
				Boeslod	12 000,00			
				Sønnen Nils Hansen . . .	4 500,00			
				— Peter — . . .	4 500,00			
				Broderssønnen Knud Hansen . (i Henhold til Afdødes Testamente af 4 Mai 1896, Arvelovens § 33).	3 000,00	6	180,00	Bilag No.
2	4 Novbr. 1899.		Gaardbrugers Hustru Gurine	Stervboenkemanden Peder Knudsen Myren.				

29 Jan.

No.	Dødsfaldets Datum.	Arvefaldets Datum, forsaavidt ikke denne falder sammen med Dødsfaldets Datum.	Arveladeren.	Arvetagerne og deres Forhold med Hensyn til Afgiftspligten.	Arvens Beløb uden Fradrag af Arveafgift.	Arveafgift.		Arveanmeldelser og øvrige Legitimationer, hvoriblandt Afskrifter af Testamenter, Gavebreve og Skifteopgjør.
						Procent.	Beløb.	
					Kr.		Kr.	
			Olsdatter Myren.	a. Boeslod . Kr. 6000,00 b. Arv . . „ 2000.00	8 000,00			
				Afdødes Fader Ole Hansen Hagen	2 000,00			
				Do. Broder Kristen Olsen	2 000,00	6	120,00	Bilag No.
3	Manden døde 10 Juli 1899 og Hustruen 14 Aug. 1898.		Gaardbruger Torkild Gunnussen Dalen og tidligere afdøde Hustru Torbjør Knudsdatter.	Mandens Arvinger:				
				Broderen Ellef Gunnussen	3 500,00	6	210,00	— „
				— Hans —	3 500,00	6	210,00	
				Hustruens Arvinger:				
				Søsteren Anne Knudsdatter	3 500,00	6	210,00	
				Søsterdatteren Karen Pedersdatter	3 500,00	6	210,00	
				Et Legat til Hedningemissionen	6 000,00	8	480,00	

4	16 Septb. 1899.		Handelsmand Peder Aas.	Broderdatteren Petra Aas Broderen Ole Aas, 70 Aar gl. ved Arvefaldet, en aarlig Livrente til sin Død stor Kr. 600,00. Arveafgift af Livrenten	15 000,00 3 000,00	6 6	900,00 180,00	Bilag No. Petra Aas bliver for de øvrige Kr. 15,000,00, der skal henstaa som Sikkerhed for Ole Aas's Livrente, forstafgiftspligtig ved hans Død; jfr. Testamentet, Bilag No.
5	19 Septb. 1899.		Grosserer Ole Andersen.	N. N. Hospital Broderen Knud Andersen, 67 Aar gl. ved Arvefaldet. — Torsten Andersen, 60 Aar gl. ved Arvefaldet, tilkommer i Fællesskab en aarlig Indtægtsnydelse af Kr. 2000,00. Arveafgift af denne Indtægtsnydelse Indtægtsnydelsen ophører ved den længstlevende af de nævnte Personers Død.	100 000,00 17 000,00		 1 020,00	Bilag No. Afskrift af Afdødes Testamente vedlægges.

29 Jan.

No.	Dødsfaldets Datum.	Arvefaldets Datum, forsaavidt ikke denne falder sammen med Dødsfaldets Datum.	Arveladeren.	Arvetagerne og deres Forhold med Hensyn til Afgiftspligten.	Arvens Beløb uden Fradrag af Arveafgift.	Arveafgift.		Arveanmeldelser og øvrige Legitimationer, hvoriblandt Afskrifter af Testamenter, Gavebreve og Skifteopgjør.
						Procent.	Beløb.	
					Kr.		Kr.	
				Kristen Nilsen, 74 Aar gl. ved Arvefaldet, Hans Kristensen, 18 Aar gl. ved Arvefaldet, tilkommer i Fællesskab en aarlig Indtægtsnydelse af Kr. 2000,00. Begge ubeslægtede og ubesvogrede med Afdøde. Indtægtsnydelsen ophører ved hvilkensomhelst af de nævnte Personers Død.	10 000,00	8	800,00	
				Samuel Pedersen, ubeslægtet og ubesvogret med Afdøde, tilkommer i 10 Aar en aarlig Indtægtsnydelse af Kr. 1000,00	8 435,00	8	674,80	

29 Jan.

6	5 Oktbr. 1896.	6 Decbr. 1899.	Gaardbruger Harald Mikkelsen Strand.	Broderen Knud Mikkelsen Søsteren Anne —		2 000,00	6	120,00	Bilag No.	
						2 000,00	6	120,00	Af den fremlagte Afskrift af det mellem Afdøde og hans gjenlevende Ægtefælle Karen Strand oprettede reciproke Testamente vil sees, at den længstlevende af Ægtefællerne havde Ret til at hensidde med Boet uskiftet til sin Død. Efter Overenskomst med Afdødes Arvinger udbetalte hun imidlertid disse under 6 Dec. 1899 de nævnte Beløb, tilsammen Kr. 4000,00, hvorefter disse har frafaldt Krav paa Arv efter Afdøde.	
					Tilsammen					

No.	Dødsfaldets Datum.	Arvefaldets Datum, forsaavidt ikke denne falder sammen med Dødsfaldets Datum.	Arveladeren.	Arvetagerne og deres Forhold med Hensyn til Afgiftspligten.	Arvens Beløb uden Fradrag af Arveafgift.	Arveafgift.		Arveanmeldelser og øvrige Legitimationer, hvoriblandt Afskrifter af Testamenter, Gavebreve og Skifteopgjør.
						Procent.	Beløb.	
I Boerne efter Følgende henstaar Arveafgift uberigtiget:								
1	1 Aug. 1899.		Gaardbr. Ole Olsen Haug af N. N. Thinglag (By).	Enke og Søskende.				
2	20 Septb. 1899.		Huseier Mikal Mikalsen af N. N. Thinglag (By).	Sødskende og Sødskendes Børn samt testamentariske Arvinger				

(Oppebørselsbetjentens Underskrift).

Schema Litr. D.

Fortegnelse

over Boer overtagne til Behandling af overordentlige Skifteforvaltere (herunder Testaments-fuldbyrdere) eller af selvskiftende Arvinger, og hvori Arveafgift kan blive at svare, i . . . . . Kvartal . . . . . .

No.	Dødsfaldets Datum.	Arvefaldets Datum, forsaavidt denne ikke falder sammen med Dødsfaldets Datum.	Den Afdødes Navn.	Afdødes Arvinger.	Anmærkninger.
			Af N. N. Thinglag		
1	14 Juli 1899		Brugseier N. Haugen	Søskende og Søskendes Børn.	Boet behandles af N. N. som overordentlig Skifteforvalter ifølge Kgl. Res. af N. N.
2	26 Juli 1899		Gaardbruger Knud Hansen Dahl	Testamentariske Arvinger.	Boet behandles af Overretssagfører N. N. som executor testamenti i Henhold til Afdødes Testamente af N. N.

3*

29 Jan.

No.	Dødsfaldets Datum.	Arvefaldets Datum, forsaavidt denne ikke falder sammen med Dødsfaldets Datum.	Den Afdødes Navn.	Afdødes Arvinger.	Anmærkninger.
3	4 August 1899		Handelsmand Peder Knudsen Berg	Stervboenken Maren Berg. Afdødes Fader Knud Pedersen samt Sødskende	
			Af N. N. Thinglag		
4	20 Juli 1899	21 Decbr. 1899	Gaarbruger Nils Olsen Brække	Stervboenken Anna Pedersdatter Brække og Afdødes Brødre Hans og Kristen Olsen.	Stervboenken, der i Henhold til et mellem Ægtefællerne under N. N. oprettet reciprokt Testamente havde Ret til at hensidde med Boet uskiftet til sin Død, har under 21 Decbr. 1899 udbetalt til Afdødes Brødre hver Kr. 2000,00, hvorefter disse have fraskrevet sig Krav paa Arv efter Afdøde; jfr. Arveafgiftslovens § 12.

5	18 Septb. 1899		Do. Mikal Tallaksen Næs	Stervboenken Karen Olsdatter Næs, Sønnen Ole Mikalsen, Brodersønnen Hans Pedersen.	Ved Testamente af N. N. er Brodersønnen Hans Pedersen indsat som Arving til $^1/_4$ af Afdødes Efterladenskaber; jfr. Arvelovens § 33.
6	20 Septb. 1899		Hansine Den	Stervboenkemanden Ole Den og Afdødes Sødskende.	Stervboenkemanden har i Henhold til et mellem Ægtefolkene oprettet reciprokt Testamente af N. N. Ret til at hensidde med Boet uskiftet, indtil han indtræder i nyt Ægteskab eller til sin Død.

N. N. Skifteret

Schema Litr. E.

Fortegnelse

over Boer, hvori Afgiftspligt helt eller delvis først indtræder ved et senere Tidspunkt end Arvefaldet (jfr. Arveafgiftslovens §§ 3, 4 og 8) eller Boets Slutning (jfr. L. § 15).

I. Boer, sluttede af ordentlige eller overordentlige Skifteforvaltere (herunder Testamentsfuldbyrdere) og hvori Sikkerhed for Afgiften skal stilles (Arveafgiftslovens § 15).

Dødsfaldsdatoen.	Arvefaldets Dato, forsaavidt denne ikke falder sammen med Dødsfaldsdatoen.	Arveladerens Navn.	Det Beløb, hvoraf Arveafgift bliver at svare.	Sikkerheden for Afgiften.	Anmærkninger.
		Kjøbmand Søren Mikkelsen.	Kr. 8000,00, der eventuelt tilfalder Severin Johansen eller Johan Johansen overensstemmende med Afdødes Testamente af 6te Aug. 1897.		Se N. N. Skifterets Designation over sluttede Skifter i . . . . Kvartal 18 . . . Bilag No. . . . til Regnskabet for . . .

	Gaardeier Marcus Wilhelmsen.	Den Maren Olsen tilkommende Indtægtsnydelse af Kr. 1200,00 aarlig, samt af Kr. 80 000,00, der i sin Tid tilfalder N. N. Hospital overensstemmende med Afdødes Testamente af 16 Januar 1894.		Se Do. Do.
	Handelsmand Peder Aas.	Kr. 15 000,00, der tilfalder Broderdatteren Petra Aas efter sin Onkel Ole Aas's Død.		Se Arveafgiftsberegningen Bilag No. . . . . ved Regnskabet for . . . .
	Grosserer Ole Andersen.	Kr. 100 000,00, der i sin Tid overensstemmende med Afdødes Testamente tilfalder N. N. Hospital.		Se Do. Do.

II. Boer behandlede af selvskiftende Arvinger, hvori ingen Sikkerhed for Afgiften skal stilles.

Dødsfaldsdatoen.	Arvefaldets Dato, forsaavidt denne ikke falder sammen med Dødsfaldsdatoen.	Arveladerens Navn.	Det Beløb, hvoraf Arveafgift bliver at svare.	Anmærkninger.
		Handelsmand N. N.s Hustru Hansine Den.		I Henhold til gjensidigt Testamente mellem Ægtefællerne skal den længstlevende af dem have Ret til at hensidde med Boet uskiftet, indtil han indtræder i nyt Ægteskab eller afgaar ved Døden. Se Bilag No. . . .

Oppebørselsbetjentens Underskrift.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Overstyret for Kon- 30 Jan.
kursvæsen, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet med Overstyret og vedkommende Skifteforvalter antager, at den Gjennemgaaelse og Værdsættelse af Skyldnerens Eiendele, som omhandles i § 6 Post 4 i Lov om Akkordforhandling af 6te Mai 1899, ikke kan forlanges foretagen som Registreringsforretning.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buske- 30 Jan.
rud Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver vedrørende Bestemmelsen i Sportellovens § 95 i. f., erklærer sig enigt med Sorenskriveren i, at denne Bestemmelse er saaledes at forstaa, at Beslutning om at tilkjende Registreringsvidner forhøiet Betaling kun kan træffes af Skifteforvalteren (jfr. Sportelkommissionens Indstilling (Bilag 2 til Odth. Prp. No. 22 for 1893 Pag. 38 under § 106). Hvor Lensmanden afholder Registrering paa Skifteforvalterens Vegne, bør derfor Spørgsmaalet om saadan forhøiet Betaling udsættes til Afgjørelse af Skifteforvalteren.

Cirkulære fra Indredepartementet til Amtmændene: 31 Jan.

I Henhold til Lov om Stranding og Vrag af 20de Juli 1893, dens § 6, fastsættes herved, at der over Fartøier og Gods, der er strandet eller berget, og som er at behandle efter nævnte Lov, skal af Lensmændene føres en overensstemmende med vedføiede Schema indrettet Protokol.

Endvidere bestemmes, at der om enhver saadan Stranding og Bergning af Lensmanden skal afgives Indberetning til Distriktets Politimester (Foged) i Form af en Udskrift af den nævnte Protokol.

Saafremt den sammenlagte antagelige Værdi af det strandede eller bergede, der kan skjønnes at hidrøre fra samme Fartøi, overstiger 10 Kroner, skal saadan Udskrift indsendes snarest muligt efter Strandingen eller Bergningen. I modsat Fald bliver Udskrift at indsende ved Udgangen af hvert Kvartal. — — —

Schema
for Protokol over strandede Fartøier og berget Vraggods.

1. Anmeld. No.	2. Naar indløbet	3. Bergerens Navn og Bopæl	4. De bergede (strandede) Gjenstande: Mængde, Art, Mærker, Eierens og Skibets Navn og Hjemsted	5. Naar berget (strandet)	6. Hvor berget (strandet)	7. Hvortil indberget	8. Omstændigheder ved Bergningen (Strandingen). Anvendt Tid og Omkostninger	9. Det bergedes (strandedes) antagelige Værdi	10. Hvad der er foretaget med det bergede (strandede). Forslag til, hvad videre bør foretages

Anmerkning: Schemaet udfyldes i det Omfang, hvori det er muligt at besvare de i samme stillede Spørgsmaal ved Hjælp af de Oplysninger, som Lensmanden ved sine Jagttagelser paa Stedet og ved Forespørgsel hos de Personer, med hvem han kommer i Berøring under Udførelsen af sin Virksomhed, kan erholde.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Justitssekretæren ved Kristiania Byret, foranlediget ved en Forespørgsel fra denne om, hvorvidt der under de i Sportellovens § 1, 2det Punktum omhandlede Renter og Omkostninger, som ved Beregningen af Behandlingsgebyret ikke skal medregnes i Paastandsbeløbet, antages i Vexelsager ogsaa at være indbefattet Renter, Provision, Protestomkostninger og Porto, der er nævnt i Paastanden som særskilte Poster ved Siden af Vexelens paalydende Beløb eller er opført sammen med dette paa en Recambionota. 1 Febr.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det med Justitssekretæren antager, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles følgende: 1 Febr.

III. Under Henvisning til Expeditionsreglementet til den internationale Postpakkekonvention, dets Art. XIV, 3, 5° meddeles, at det ægyptiske Postvæsen fremtidig vil tilbagesende ubesørgelige Postpakker efter en Frist af 2 Maaneder efter Afsendelsen af vedkommende Dispositionsforespørgsel.

IV. I Liu Kung Island (Wei-hai-Wei), Kina, er der oprettet en britisk Postanstalt, der bliver at betragte som tilhørende Verdenspostforeningen (kfr. Art. XL, § 2 i Expeditionsreglementet til den internationale Hovedpostkonvention).

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Grue Sparebanks Forstanderskab i Møde den 30te December 1899 vedtagne Forandring af § 17 i Bankens ved Høieste Resolutioner af 8de Mai 1889 og 8 August 1893 stadfæstede Plan. 2 Febr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Hobol Herred i Smaalenenes Amt under 19de December 1898 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet 3 Febr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Fjeld Herred i Søndre Bergenhus Amt under 17de August 1899 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 3 Febr.

*) Bekjendtgj. 10de Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 5, hvor Forskrifterne er indtagne.

3 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v, af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Kjøbstaden Stavanger under 15de Juni 1899 fattede Beslutning om Forandring af § 18, 1ste Passus, i de ved Kongelig Resolution af 9de September 1897 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden, hvorefter nævnte Passus herefter skal lyde saaledes:

„Al Gjødselbortbringen og Kjøren af stinkende Affald samt Kjøring af Dampvand fra kemiske Fabriker skal ske i dækkede Vogne eller Baade fra Kl. 11 Aften til Kl. $6^1/_2$ Morgen i Tiden fra 1ste Mai til 30te September og fra Kl. $9^1/_2$ Aften til $7^1/_2$ Morgen i Tiden fra 1ste Oktober til 30te April".

3 Febr. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Kraakstad Herredsstyrelse i Møde den 15de Juli 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring.

3 Febr. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Gjerdrum Herredsstyrelse i Møde den 29de April 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring.

3 Febr. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Sondeleds Herredsstyrelse i Møde den 19de Juni 1899 vedtagne Regler ang. Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring.

3 Febr. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Opdals Herredsstyrelse i Møde den 22de April 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

3 Febr. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Meldalens Her-

*) Bekjendtgj. 10 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 5.
**) Bekjendtgj. 10de Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 5, hvor Reglerne er indtagne.

redsstyrelse i Møde den 29de April 1899 vedtagne Regler an- 3 Febr.
gaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Beierens Her- 3 Febr.
redsstyrelse i Møder den 22de Juli og 23de Oktober 1899 besluttede Vedtægter for Behandling af Værnskog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til § 89 jfr. 3 Febr.
§ 15, samt § 92 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 bestemmes:

1. At der meddeles Stadfæstelse paa de af Skiens Kommunestyre i Møder den 30te August og 29de December 1899 vedtagne Tillægsbestemmelser til ovenanførte Lov, forsaavidt nævnte By betræffer.
2. At de for Skien ved Høieste Resolution af 31te December 1886, jfr. Kongelig Resolution af 10de Oktober 1896 approberede skjærpede Byggeforskrifter ophæves.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til Lov om Vas- 3 Febr.
dragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 27 bestemmes:

1. At den ved Kongelige Resolutioner af 18de Mai 1876 og 22de December 1888 Post 1 fastsatte Afgift af Trælast, som nedflodes gjennem det Topdalske Vasdrag, fra 1ste Januar 1899 og indtil videre nedsættes saaledes, at Afgiften beregnes med:
   a) $^1/_2$ Øre pr. Krone af al Trælast, der mærkes i Herrederne Birkenes, Herefoss, Vegusdal, Mykland, Aamli, Bygland, Evje og Iveland og kommer i Elven ovenfor Flaksvand, hvilken Afgift bliver at anvende til Arbeider nedenfor Herefossfjord.
   b) $^1/_2$ Øre pr. Krone af Trælast, der mærkes i Herefoss, Mykland, Aamli og Byglands Herreder og kommer i Elven (Lille Topdalselv) ovenfor Herefossfjord, hvilken Afgift anvendes til Arbeider i Lille Topdalselv ovenfor Herefossfjord.
2. At den ved Kongelig Resolution af 18de Mai 1876 fastsatte Afgift af Trælast, som leveres i og nedenfor Flaksvand, bortfalder fra 1ste Januar 1899 at regne.

---

*) Bekjendtgj. 10de Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 5, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 10de Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 5, hvor Tillægsbestemmelserne er indtagne.

3 Febr. 3. At den ved Kongelig Resolution af 28de April 1886 Post 2 fastsatte Afgift af Trælast, som flødes i Kopselvens Sidevasdrag til Topdalselven, fra 1ste Januar 1899 og indtil videre nedsættes til $2^1/_2$ Øre pr. Mærkekrone.

3 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan antages til indtil videre at forrette som Ordfører i Sundhedskommissionen for Vaaler Herred af Søndre Østerdalens Lægedistrikt mod en Godtgjørelse af 80 Kroner aarlig, der bliver at udrede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler.

3 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan antages til indtil videre at forrette som Ordfører i Sundhedskommissionen for Grytten Herred af Indre Romsdals Lægedistrikt mod en Godtgjørelse af Kr. 80 aarlig, der bliver at udrede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler.

3 Febr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved i Medhold af Formandskabsloven for Landet af 27de Juli 1896 § 63 bestemmes:

1. At Nore Herred i Numedal og Sandsvers Fogderi, Buskeruds Amt, paa de af Herredsstyret i Møde den 24de Februar 1898 vedtagne Vilkaar, deles i 2 Herreder, Nore Herred og Opdal Herred, svarende til Lensmandsdistrikterne af samme Navn, saaledes at med Hensyn til Dagaliens Sogns Kommunerepræsentation og kommunale Mandtal Opsidderne i Grænden Tunhovd skal indtil videre høre til det nye Nore Herred og Sogn og Opsidderne i Grænderne Dagalien og Skurdalen til det nye Opdal Herred og Sogn.
2. At Nore og Opdal Thinglag deles i to Thinglage og Maanedsthingsdistrikter, Nore Thinglag og Maanedsthingsdistrikt og Opdal Thinglag og Maanedsthingsdistrikt svarende til de nye Herreder af samme Navn.
3. At Amtmanden i Buskeruds Amt bemyndiges til at bestemme Tid, Sted og Dageantal for Thingene i de nye Thinglage, samt at det overlades til ham at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1900 No. 29, S. 460—463 og No. 30, S. 465—471.

3 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den af Storthinget under 1ste December 1899 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Lønninger og Kontorudgifter ved Fyrvæsenet[1]) bedes taget tilfølge.
2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at konstituere dertil skikkede Mænd i de Poster, hvortil nye Lønninger er bevilget.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. IX B, Kap. 6, Tit. 1 Side 3—12 og Indst. S XVIII A for s. A. — Ved nævnte Beslutning er der bevilget følgende Lønninger og Lønstillæg:

1. For Kassereren og Regnskabsføreren ved Fyrdirektørens Kontor et per- 3 Febr.
sonligt Tillæg til hans Gage, Kr. 3000.00, af Kr. 500.00.
2. a. For 3 Assistenter af 1ste Klasse ved Fyrdirektørens Kontor Løn à Kr. 1200.00 med Stigning efter 5, 10 og 15 Aar til Kr. 1500.00, Kr. 1800.00 og Kr. 2000.00.
b. For 2 Assistenter af 2den Klasse ved Fyrdirektørens Kontor Løn à Kr. 800.00 med Stigning efter 5, 10 og 15 Aar til Kr. 1000.00, Kr. 1200.00 og Kr. 1400.00, mod at de nu bevilgede Lønninger til 4 Kontorister ved Fyrdirektørens Kontor à Kr. 1400.00, og til 1 Kontorist à Kr 1000.00 inddrages.
3. For Betjeningen ved Utvær Fyr:
A. For 1 Fyrvogter Kr. 2200.00 samt fri Bolig og Brugen af Fyrets Eiendom med Forpligtelse til
a. at svare Skatter og øvrige Byrder af Fyrets Grund,
b. bestride Udgifterne ved Opildning af Vagtrummet,
c. vedligeholde Veien fra Landingsstedet til Fyret,
d. i Fællesskab med den faste Assistent at besørge den for Fyrets Regt fornødne Transport af Post og andre Rekvisiter — Olie undtaget — fra nærmeste Postaabneri eller Dampskibsanløbssted.
e. af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
B. For 1 Assistent Kr. 1200.00 samt fri Bolig ved Fyret med Forpligtelse til at deltage i Besørgelsen af Transport og til eventuelt Pensionsindskud.
C. For 1 Reserveassistent Kr. 600.00 samt frit Logis paa Fyrstationen i den Tid, hvori han gjør Tjeneste, med Forpligtelse til regelmæssig at deltage i Vagtholdet ved Fyrstationen i Vintermaanederne og forøvrigt, naar det forlanges mod særskilt Godtgjørelse efter Forsvarsdepartementets Bestemmelse.
4. For 1 Fyrvogter ved Sletringen Fyr Kr. 1600.00 samt fri Bolig og Brugen af Fyrets Eiendom med Forpligtelse til
a. at svare Skatter og øvrige Afgifter af Fyrets Grund,
b. bestride Udgifterne ved Opildning of Vagtrummet,
c. vedligeholde Veien fra Landingsstedet til Fyret,
d. af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenstemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
5. For 1 Reserveassistent ved Ryvingen Fyr Kr. 1000.00 samt frit Logis ved Fyrstationen mod at deltage i Vagtholdet m. v. ved denne.
6. For Betjeningen ved Svinør Fyr, mod at den tidligere Løn til 1 Fyrvogter Kr. 1600.00 og 1 Assistent Kr. 1200.00, tilsammen Kr. 2800.00, inddrages:
a. 1 Fyrvogter Kr. 2200.00,
b. 2 Assistenter à Kr. 1200.00 Kr. 2400.00 og forøvrigt paa samme Betingelse som tidligere bestemt.
7. Betjeningen ved Homborsund Fyr, mod at den tidligere Løn til 1 Fyrvogter sammesteds Kr. 2000.00 inddrages:
a. 1 Fyrvogter Løn Kr. 1600.00,
b. 1 Reserveassistent Løn Kr. 600.00.
8. For Fyrvogteren ved Børøholmen Fyr, mod at den tidligere Løn til 1 Fyrvogter sammesteds Kr. 1620.00 inddrages, Kr. 1350.00.
9. For Fyrvogteren ved Kvitmo Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrvogter sammesteds Kr. 1600.00 inddrages, Kr. 1200.00.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 3 Febr.

I. At efternævnte Personer i Skogvæsenets Tjeneste, nemlig: Skogdirektøren, Skoginspektørerne, Skogforvalterne, Skogassistenterne og Skogplanterne skal benytte saadan Tjeneste-uniform:

3 Febr.

1. Jakke af ikke mønstret graabrunt Stof, dobbeltknappet helskaaret, med 15 cm. brede og med jagtgrønt Klæde forede Brystklaffer, opstaaende 3.5—4 cm. høi, foran svagt afrundet, jagtgrøn Krave af Klæde; to Sidelommer og Brystlomme med Klaffer. Om Ærmerne 12 cm. ovenfor Haandledet anbringes en jagtgrøn Passepoil. Knapperne skal være mat broncerede, med Rigsvaabnet omgivet af en Furukvist 2.5 cm. i Diameter. De anbringes 6 i hver Rad og 1 paa hver Sidelomme.

   Paa hvert Ærme, adskilt ved Passepoilen, anbringes 2 Knapper af samme Størrelse som i Vesten. Jakkens Længde ca. 25 cm. ovenfor Knæet.

   Som Gradbetegnelse anbringes paa Jakken:

   a. For Skogdirektøren: Skuldertresser, flettede af to smale Guldsnorer, med en mellemliggende grøn Uldsnor samt herpaa 3 Sølvstjerner.
   b. For Skoginspektører: Skuldertresser, flettede af to grønne Uldsnorer med en mellemliggende Guldsnor samt 3 Sølvstjerner:
   c. For Skogforvaltere: Skuldertresser, flettede af tre grønne Uldsnorer med 3 forgyldte Stjerner.
   d. For Skogassistenter: Skuldertresser som under c beskrevet med 2 forgyldte Stjerner.
   e. For Skogplantere: Skuldertresser som under c anført med 1 forgyldt Stjerne.
2. Vest, enkeltknappet, af samme Stof og Farve som Jakken. Knapper som Jakkens, men 1 cm. i Diameter.
3. Benklæder af Stof og Farve som Jakken og med to 3 cm. brede grønne Striber i Sidesømmene.
4. Hovedbedækning: a) blød Filthat efter Tyrolermodel og af Farve som Uniformen med 15 cm. bredt grønt Baand om Pullen, paa hvis venstre Side anbringes en grøn Rosette med Elg- eller Renshaar samt en Aarhanefjær, hvorpaa som Tjenestetegn skal fæstes Rigsvaabnet i presset Metal omgivet af en Furukvist, Løven gult bronceret i rødt Felt; b) grøn Hue efter preussisk Model. Til Brug om Vinteren en sort, krøllet Pelshue med Tjenestetegnet og Kokarde anbragt foran.
5. Kappe af mørkegraat Stof og efter det for Armeens Officerer reglementerede Snit, Krave og Opslag med Passepoiler af grønt Klæde og Knapper som for Jakken.
6. Vaaben: En 60 cm. lang Jagtkniv med Horngreb, hvis Haandtag stikker op ved Siden af venstre Jakkelomme, og som paa Parerbøilen er forsynet med indslaaet Tjenestetegn.

II. At det tillades: 3 Febr.
1. Skogingeniøren og Skogtaxator at benytte Uniform som for Skogforvalterne bestemt.
2. Assistenten hos Skogtaxator at benytte Uniform som for Skogassistenterne bestemt.

III. At Skogvogtere og Skogopsynsbetjente skal benytte Uniformshue af graabrun Farve, af Form som den preussiske Militærhue med en ca. 4 cm. bred Brem af jagtgrønt Klæde og en Pasfepoil af samme Farve, indsyet i Pullens Kant. Tjenestetegnet anbringes foran og ovenover samme en Kokarde.

Kongelig Resolution, hvorved der for Lensmændene 3 Febr.
anordnes følgende Uniform istedetfor den ved de Kongelige Resolutioner af 19de November 1881 og 23de December 1892 for disse Bestillingsmænd bestemte:

Surtout af mørkeblaat Klæde med staaende Krave, en dobbelt Rad forgyldte Løveknapper og en 13 mm. bred Guldtresse om Kraven og Ærmene samt 2 Løveknapper bag paa Skjøderne (efter et vedlagt Fotografi af Model); ved Siden heraf som Dagliguniform en dobbeltknappet Jakke af samme Slags Klæde med en dobbelt Rad forgyldte Løveknapper, nedliggende Krave og en 13 mm. bred Guldtresse om Kravens nedre Kant og Ærmene; Benklæder og Vest af samme Slags Klæde, Vesten med en Rad forgyldte Løveknapper; Hue af mørkeblaat Klæde med en 13 mm. bred Guldtresse, hvori foran en Kokarde, om den nederste Kant fortil og ovenfor Tressen Rigets Vaaben i Emaille, omgivet af en forgyldt Egekrans, og forsynet med en forgyldt Stormsnor (efter et vedlagt Fotografi af Model) ved Siden heraf til Galla trekantet Hat med Kokarde og Krampe af Guldtresse, 13 mm. bred; Vinterhue af mørkt Skind, Kappe af mørkeblaat Klæde med en dobbelt Rad Løveknapper og Rygbaand med 2 forgyldte Løveknapper; Sabel i sort Lædergehæng.

Kongelig Resolution [1]), hvorved er bestemt: 3 Febr.
1. At Rødenes Herred i Rakkestad Fogderi, Smaalenenes Amt, paa de af Herredsstyret i Møder den 30te December 1897 og 10de Juni 1899 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, nemlig Rødenes Herred og Romskogen Herred, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Departementstidenden for 1900 No. 29 S. 455—459.

Cirkulære fra Kirkedepartementet til Geistligheden: 7 Febr.
I de Præstegjæld, hvor den i Loven af 14de Juli 1897 bestemte nye Ordning af geistlige Embedsmænds

7 Febr. og Kirkesangeres Lønning har været fulgt i det forløbne Aar, vil — som oplyst i Departementets Cirkulære til Geistligheden af 27de November 1897, Side 13 — de Tjenestemænd, som efter Lovens §§ 21 og 44 er berettiget til kommunal Erstatning for Nedgang i Indtægter af kirkelige Handlinger, have at tilstille Departementet en nøiagtig Opgave over, hvad de efter den nye Ordnings Indførelse har modtaget i Aaret, for at den i § 23 omhandlede Beregning af Erstatningerne kan blive foretaget. Idet Departementet angaaende Maaden, hvorpaa Opgaverne ønskes affattede, henviser til omstaaende Schema, ifølge hvilket Indtægterne bør opføres med en Sum for hvert enkelt Slags af de kirkelige Handlinger, skal man til Jagttagelse herunder yderligere meddele følgende:

I Opgaverne medtages ikke, hvad Tjenestemændene har modtaget som Betaling af Fremmede, d. e. i Forhold til Præsten af dem, som tilhører et andet Præstegjæld, og ligeoverfor Kirkesangerne af Udensognsboende, idet saadanne Indtægter tilfalder Tjenestemændene personlig og ikke omfattes af deres Regnskabspligt. Uagtet Lovens Forskrifter om Regulering af Indtægterne sognevis medfører, at ethvert af et Præstegjælds forskjellige Sogne maa ansees som en særskilt Menighed med sin egen kirkelige Økonomi, er det imidlertid antaget, at Sognene, hvor dette udtrykkelig er besluttet af Sognestyrerne med Departementets Samtykke, kan betragtes som én Sognemenighed i den omhandlede Henseende, saaledes navnlig, at kirkelige Handlinger udføres gratis paa Søn- og Helligdage ogsaa for dem, som tilhører de andre Sogne inden Præstegjældet. Naar en Handling udføres paa Hverdage for saadanne Udensognsboende, opføres Betalingen til Sognepræsten i hans Opgave vedkommende det Sogn, hvor Rekvirenten hører hjemme, og hvor Handlingen efter den almindelige Regel skulde være udført (se Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Kristiansands Biskop og Trondhjems Stiftsdirektion henholdsvis af 11te Marts og 6te April 1899). Betalingen til den forrettende Kirkesanger (d. e. den Kirkesanger, som er Rekvirenten egentlig vedkommende) tilfalder i dette Tilfælde — som ovenfor anført — ham personlig, ligesom han overhovedet uden Afkortning i den kommunale Erstatning oppebærer Betaling efter Vedtægt, naar han gjør Tjeneste paa Hverdage for Udensognsboende inden Præstegjældet, selv om Betaling maatte være besluttet ophævet i de paagjældende Sogne, og disse forøvrigt skal ansees som én Menighed.

Som bemærket i Cirkulæret af 1897 bliver i Opgaverne at opføre enhver Indtægt, som efter den nye Ordnings Indførelse er tilflydt Tjenemændene i Anledning af udførte kirkelige Handlinger, altsaa baade Betaling efter Vedtægt eller udover Vedtægtens Bestemmelser og Akcidensoffer. Man undlader ikke at gjøre opmærk-

som paa, at Tjenestemændene forudsættes altid at oplyse Vedkom- 7 Febr.
mende om, at Betaling, hvor saadan skal erlægges, kun pligtes efter de fastsatte Vedtægter. Forøvrigt bemærkes i denne Forbindelse, at det ikke antages at være dem forment leilighedsvis at modtage Erkjendtlighedsgaver, som saaledes ikke vil bidrage til Formindskelse af Kommunalerstatningen efter §§ 21 og 44, naar Gaverne kun ikke ydes som Godtgjørelse for og i Forbindelse med Betalingen for kirkelige Handlinger.

Hvad særlig angaar Jordfæstelse bemærkes, at det altid er overladt til Præstens egen Afgjørelse, om der skal holdes Ligpræken, men at Betaling herfor ikke kan kræves, medmindre særskilt Vedtægt maatte være bestemt for denne Handling; men ogsaa i modsat Fald bliver særskilt Betaling for Ligpræken, selv om den holdes i Hjemmet, at opføre i Opgaverne som Betaling udover den for Jordfæstelse bestemte Vedtægt.

For de Sogne, hvor fuldstændig Afløsning af alle Indtægter af kirkelige Handlinger (altsaa saavel Betaling som Akcidensoffer) har været gjennemført fra Aarets Begyndelse, bliver ingen Opgaver at afgive fra Tjenestemændene. Beregning over deres Tilkommende i dette Tilfælde vil blive udført af Departementet i Medfør af Lovens egne Bestemmelser.

For de Præstegjæld, hvor den nye Ordning med Hensyn til kirkelige Handlinger ikke har været anvendt i det hele Aar, bør Oplysning foreligge om, fra hvilken Tid den blev indført, hvorhos isaafald særskilt Opgave imødesees over, hvad der er indkommet i den Del af Aaret, da Indtægterne modtoges efter de gamle Regler.

Da Beregningen af de kommunale Erstatninger vil blive foretaget underét for hvert Præstegjæld, forventes Opgaverne fra Præstegjældets samtlige Tjenestemænd indsendt samtidig direkte til Departementet gjennem Sognepræsterne, som anmodes om i den Anledning at foretage det fornødne. *)

Schema

for Opgave over N. N. Sognepræstembedes (residerende Kapellan, Trediepræst, Kaldskappellan, Kateket, Kirkesanger) Indtægter af kirkelige Handlinger (Betaling og Akcidensoffer underét) i Aaret 1899 i N. N. Sogn:

1. Daab (og Barselkoners Indledning) . . . Kr.
2. Brudevielse (og kirkelig Velsignelse af borgerlig stiftet Ægteskab) . . . . . „
3. Konfirmation . . . . . „
4. Jordfæstelse (og Ligpræken) . . . . . „

Tilsammen Kr.

*) Forsaavidt de her anførte Regler ikke maatte være iagttaget ved de allerede til Departementet indsendte Opgaver, imødesees nye Opgaver eller nødvendig Berigtigelse.

7 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvorved Departementet i Medhold af Lov af Jordemødre af 19de December 1898 § 7 og 9 bestemmer, at det til Mo og Eksingedalens Jordemoderdistrikt hørende Eksingedalens Sogn af Hosanger Præstegjæld i Søndre Bergenhus Amt og Øvre Eksingedal, tilhørende Evanger Jordemoderdistrikt i samme Amt skal fra den Tid særskilt Jordemoder bliver ansat udgjøre et eget Jordemoderdistrikt og benævnes Eksingedalens Jordemoderdistrikt, samt at der af det Distriktet i Henhold til ovennævnte Lovs § 8 paahvilende Bidrag til Jordemoderens Løn indtil videre bliver at udrede 7 Ottendedele af Hosanger Herred (eller Eksingedalens Sognekasse) og 1 Ottendedel af Evanger Herred.

7 Febr. **Rundskrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

Ved Grundlovsbestemmelse af 11te Juni 1898 er Budgetterminen forandret fra 1ste Juli—30te Juni til 1ste April—31te Marts. Overgangstiden dannes af indeværende Budgettermin, som omfatter Tidsrummet fra 1ste Juli 1899—31te Marts 1900.

Paa Grund af den nævnte Grundlovsbestemmelse vil samtlige de Specialregnskaber, der i Henhold til nu gjældende Forskrifter aflægges for Budgetaaret, for Fremtiden komme til at omfatte Tidsrummet fra 1ste April til 31te Marts, dog saaledes, at Regnskaberne for indeværende Termin kun vil omfatte $^3/_4$ Aar eller Tiden fra 1ste Juli 1899 til 31te Marts 1900.

Til Underretning for Hr. Amtmanden og til videre Kundgjørelse for de inden Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Oppebørselsbetjente meddeles herved, at Departementet fastsætter følgende nye Frister for Aflæggelsen af ovennævnte Specialregnskaber og Extrakter:

1. Stempelpapirforvalterens Regnskab over Stempelintraderne bliver for Fremtiden at aflægge inden hvert Aars 15de Juli.
2. Stempelpapirforvalterens Regnskaber over Departementssportler (Bestallings- og Bevillingsgebyrer), Spillekortintrader, Handelspas- og Ministerpasintrader — inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned.
3. Kontributionsregnskaberne — inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned.
4. Regnskaberne over de Statskassen tilfaldende Retssportler — inden Udgangen af hvert Aars April Maaned.
5. Stiftamtmændenes Bevillingsregnskaber samt Oppeborselsbetjentes Jagtbevillingsregnskaber indsendes til Stempelpapirforvalteren inden hvert Aars 15de Mai.
6. Extrakterne af Regnskaberne over Statskassens ordinære Intrader og Indberetningerne angaaende Statskassens udestaaende

Fordringer aflægges, Extrakten og Indberetningen for Halvaaret 1ste April—30te September inden Udgangen af hvert Aars November, og Extrakten og Indberetningen for Halvaaret 1ste Oktober—31te Marts inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned. For indeværende Budgettermins Vedkommende bliver følgende særskilte Regler at befølge: Der aflægges én Extrakt og Indberetning for Tidsrummet 1ste Juli—31te December 1899 og én Extrakt og Indberetning for Tidsrummet 1ste Januar—31te Marts 1900. Førstnævnte Extrakt og Indberetning aflægges inden Udgangen af Februar, og sidstnævnte inden Udgangen af Juni Maaned forstkommende. 7 Febr.

Af Hensyn til Statsregnskabets Aflæggelse er det nødvendigt, at Specialregnskaberne indkommer i betimelig Tid, hvorfor Departementet maa fordre, at Fristerne ikke overskridés.

Høieste Resolution *), hvorved er bestemt: 8 Febr.

1 At der overensstemmende med § 1 i Lov om Vaarsildfiskeriet af 24de September 1851 befales organiseret et særskilt Opsyn under Vaarsildfiskeriet i Nordre Bergenhus Amt i den Udstrækning, som af Departementet for det Indre bestemmes.

2) At nævnte Departement bemyndiges til at træffe de til Opsynets Iværksættelse nødvendige Foranstaltninger, udfærdige de nærmere Forskrifter for dets Virksomhed samt til at træffe de i ovennævnte Lovs § 23 omhandlede Bestemmelser vedkommende Fiskedommere.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 8 Febr.

1. At det bifaldes, at det ved fhv. Handelsmand Anders Hows og Hustru Petronelle Hows i Uddrag vedlagte Testamente af 4de Januar 1887 oprettede Legat til Bedste for værdige Trængende i Aafjorden Præstegjæld deles i 2 Legater: „A. How og Hustrus Legat til værdige Trængende i Aa Sogn" og „A. How og Hustrus Legat til værdige Trængende i Jøssund Sogn", saaledes at $^2/_3$ af de legerede Midler tilfalder førstnævnte Legat og $^1/_3$ sidstnævnte Legat.
2. At der meddeles Stadfæstelse paa de henholdsvis den 7de September 1899 og den 26de Oktober 1899 udfærdigede Statuter for disse 2 Legater.
3. At disse Legaters Regnskabsvæsen skal være undergivet den for offentlige Stiftelsers Midler sædvanlige Kontrol.

*) Bekjendtgj. 10 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 5.

8 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af afdøde Grosserer Thomas Amlie af Kristiania ved et vedliggende Testamente af 18de Januar 1895 oprettede Legat, der i ligeledes vedliggende Statuter er givet Navn af „Th. Amlie's og Hustrus Legat til den Schreuderske Mission," samt paa de nævnte af Komiteen for den Schreuderske Mission under 11te Oktober 1899 udfærdigede Statuter for Legatet.

8 Febr. **Kongelig Resolution** i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at de forenede Rigers Konsulat i Livorno skal inddrages som selvstændigt Konsulat og dets Distrikt henlægges under Generalkonsulatet i Genua.

8 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet i Anledning af Regning fra en Foged vedkommende en Reise for at besigtige et Anlæg for Tilvirkning af Acetylengas, udtaler, at da Udgifterne ved den i Lov af 10de December 1998, jfr. Kongelig Resolution af samme Dag, paabudte Kontrol med Anlæg af heromhandlede Art er forudsat at skulle bæres af vedkommende Anlægs Eier, antages nævnte Regning at være Statskassen uvedkommende.

8 Febr. **Skrivelse** fra Fængselsstyrelsen, hvorved approberes en med „Vøringens Aktieselskab" oprettet, af „Aktieselskabet Halden" og af „Arendals Dampskibsselskab" vedtaget Kontrakt om Befordring af Fanger med Selskabernes Skibe „Vøringen", „Eidanger", „Halden", „Exellencen" og „Motala" i Ruten Brevik—Kristiansand S.

10 Febr. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866 indeholdende adskillige Bestemmelser angaaende Politivæsenet i Kristiania til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, meddeles Stadfæstelse paa den af Vadsø Formænd og Repræsentanter under 1ste Marts, 25de August samt 14de December 1899 fattede Beslutning til Politivedtægter, der skal træde i Stedet for de ved de Kongelige Resolutioner af 19de April 1879 og 21de December 1893 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred.

10 Febr. **Kongelig Resolution** *), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Bodøs Kommunestyre under 24de Juli 1899 fattede Beslutning om Ophævelse af §§ 6 og 11 i de gjældende almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden.

*) Bekjendtgj. 20 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 6, hvor Vedtægterne er indtagne.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Eidskogens Herred, Hedemarkens Amt under 6te December 1899 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v., saalydende: 10 Febr.

§ 1. Salg af Tobak i hvilkensomhelst Form til Barn under 15 Aar skal være forbudt i Eidskogen, uanseet om Tobakken angives kjøbt til Barnets eget Brug eller andres.

§ 2. Det skal ligeledes være forbudt at kjøbe Tobak i nogen Form til Brug for eller efter Opfordring af Barn under 15 Aar, samt at overlade saadant Barn Tobak som Gave, Laan eller Bytte eller mod Vederlag i Arbeide eller personlig Tjeneste.

§ 3. Barn under 15 Aar, der nyder Tobak paa offentlig Gade eller Vei, i offentligt Forsamlingslokale eller paa andet offentligt Forsamlingssted, kan af Politiets Tjenestemænd fratages den Tobak og Tobakspibe eller andet Redskab, hvoraf Barnet for Tilfælde benytter sig.

§ 4. Overtrædelse af denne Vedtægt straffes efter § 3 i Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til § 14 i Lov af 25de Juli 1897 indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de sondenfor Finmarkens Amt liggende Landsdele bestemmes som gjældende indtil videre fra 1ste April 1900, at Lappefogden i Tromsø Amt fungerer som Registrator af Renmærker for hele Tromsø Amt. 10 Febr.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 14de Juli 1893 § 1 om Pigtraads Anvendelse til Gjærde meddeles Stadfæstelse paa følgende af Aakre Herredsstyre i Stavanger Amt under 6te December 1899 fattede Beslutning: 10 Febr.

1. Opførelse af Gjærder af Pigtraad skal være forbudt inden Aakre Herred for Fremtiden.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 10 Febr.

I. At det tillades, at et paa Gaarden Nærsnes's Grund i Røken Præstegjæld under Asker Provsti i Kristiania Stift opført Bedehus indvies som Kapel for at benyttes til Afholdelse af Gudstjeneste og øvrige kirkelige Forretninger paa Betingelse af:

*) Bekjendtgj. 20 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 6.

10 Febr. a. at det, forinden Indvielsen, forsynes med den nødvendige kirkelige Indredning:
b. at den Del af Bygningen, som tjener til Kor, holdes betryggende afspærret, naar Huset benyttes som Bede- og Forsamlingshus;
c. at denne Benyttelse ikke hindrer Afholdelse af Gudstjeneste og andre kirkelige Forretninger.

II. I Nærsnes Kapel bliver der at forrette Gudstjeneste af Røkens Sognepræst indtil videre 10 Gange aarlig efter Kristiania Biskops nærmere Bestemmelse.

10 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:
1. At Antallet af Gudstjenester i Enger Kapel i Søndre Land Præstegjæld under Hadeland og Land Provsti i Hamar Stift forøges til 12 aarlig, som bliver at afholde efter nærmere Bestemmelse af Hamar Biskop under Jagttagelse af, at Halvdelen bliver at tage fra hvert af Præstegjældets to Sogne.
2. At det paalægges Sognepræsten i Søndre-Land at forrette disse Gudstjenester uden i den Anledning at kunne kræve Skyds og Natteholdeller Godtgjørelse derfor.

10 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 22de Januar 1900 om Bevilgning for Budgetterminen 1ste April 1900—31te Marts 1901 af indtil Kr. 1000 som Husleiegodtgjørelse til en af Rigshospitalets Reservelæger, forsaavidt denne tillades at bo udenfor Hospitalet[1]) — befales tagen tilfølge.

[1]) Se Dok. No. 32 og Indst. S No. 79 for 1899/1900.

10 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at § 2 i de ved Kongelig Resolution af 26de Juni 1896 fastsatte Regler for Erstatning i Ulykkestilfælde til Arbeidere og Betjente ved Statsbanernes Drift i Medhold af § 1 sidste Passus i Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere i Fabriker m. v. af 23de Juli 1894 jfr. Lov af 23de December 1899 gives følgende Tillæg:

„Hvad der maatte være indskudt i Enke- og Understøttelseskassen af vedkommende Arbeidere eller Betjente, godtgjøres stedse deres Efterladte med 4 pCt. Rente og Rentes Rente for vedkommende Banes Regning".

10 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra 4 ved en Bys Folkeskole ansatte Lærere, som oplyser, at de er ansatte med Forpligtelse til at undervise 36 Timer ugentlig,

om Skolestyret kan omsætte disse 36 Timer til 39 à 40 forholdsvis forkortede Lektioner uden at derfor ydes dem nogen Godtgjørelse. Departementet meddeler i Anledning heraf, at det muligens tør være, at Lærerne efter det Kontraktsforhold, som de efter sine Ansættelsesvilkaar er kommet i til Kommunen, kan kræve Erstatning for det forøgede Antal Lektioner. Departementet er dog for sit Vedkommende mest tilbøieligt til at antage, at forsaavidt Lærerne er ansatte med Forpligtelse til at undervise et bestemt Antal Timer og intet andet er sagt, har dermed vistnok været ment Klokketimer. Antallet af Timer er antagelig i Avertissementerne angaaende Lærerposterne opgivet efter Lønningsvedtægten, som man gaar ud fra er udfærdiget, forinden der blev Tale om at dele Undervisningstiden i flere Lektioner end der er Klokketimer, idet Tanken om de kortere Lektioner først er opkommen i de aller sidste Aar. Tre af de fire Lærere har jo, bemærker Departementet, ogsaa nu i 3—4 Aar læst det forøgede Antal Lektioner uden Indsigelse. 10 Febr.

Spørgsmaalet om Erstatning for det forøgede Antal Lektioner — et Spørgsmaal, som med bindende Virkning alene kan afgjøres af Domstolene — antages under enhver Omstændighed kun at behøve at blive aktuelt for de Lærere, som efter sine Ansættelsesvilkaar maatte kunne gjøre Krav herpaa. Ved Ændring af Lønningsvedtægten, i hvilken jo skal fastsættes det ugentlige Timetal, som skal kunne tillægges de fuldstændige Lærerposter, vil Skolestyre og Kommunestyre kunne tage de nødvendige Reservationer for Fremtiden.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania, foranlediget ved Forespørgsel fra Byfogden i Kristiania vestre Distrikt om, hvorvidt Gebyrerne for Thinglysning af to Fogedforretninger, hvorved to Eiendomme i Kristiania var overleverede en Sagfører til brugeligt Pant til Dækning af Beregningssummerne, skulde beregnes efter Sportellovens § 49 eller efter dens § 48 b. 10 Febr.

Departementet udtaler i denne Anledning, at da det af Sportellovens Forarbeider fremgaar, at Overleverelse til brugeligt Pant er ment at skulle indgaa under de i nævnte Lovs § 62 Litr. a omhandlede Fogedforretninger, der ikke angaar bestemt Sum, maa Departementet anse det retteste, at heller ikke et Dokument, der indeholder en Udskrift af en saadan Forretning, betragtes som lydende paa bestemt Sum eller Værdi, og at der følgelig for dets Thinglysning bliver at erlægge Gebyr efter Sportellovens § 48 b med Kr. 3,00.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori Departementet paa Foranledning udtaler, at Opkrævningen af de Præsterne tilkommende faste Udredsler, saafremt den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 er traadt i 10 Febr.

10 Febr. Kraft i vedkommende Distrikt (jfr. Lovens §§ 49, 51 og 53), skal foregaa ved Lensmændene eller Skatteopkræverne (Lovens § 9). Forsaavidt Lønningsloven ikke er traadt i Kraft i vedkommende Distrikt, foregaar Indkrævningen af Udredslerne paa samme Maade som hidtil, altsaa ved den berettigede selv eller efter Overenskomst med Oppebørselsbetjenten. Spørgsmaalet om Opkrævning af de geistlige Udredsler efter den nye Lønningslov er uafhængigt af, om Lov om delvis Omordning af det civile Embedsværk af 21de Juli 1894 er gjennemført i vedkommende Amt eller ikke. Bestemmelsen i Lønningslovens § 9 om at Opkrævning af præstelige Rettigheder skal foregaa samtidig med Opkrævningen af de offentlige Eiendomsskatter, sker, i Tilfælde af at Opkrævningen af Eiendomsskatterne i vedkommende Amt endnu foregaar ved Fogderne paa Skattethingene, Fyldest derved, at Lensmændene, som alligevel er tilstede ved Thingene, sammesteds modtager Indbetalinger paa Udredslerne efter derom skeet Bekjendtgjørelse.

12 Febr. **Høieste Resolution***), hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 13 meddeles paa den af Voss Herredsstyre i Møde den 31te Oktober 1899 fattede Beslutning, hvorved Maximumsafgiften for Udskjænkning af Øl og Vin inden Herredet forhøies indtil Kr. 1000,00.

13 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Rigsadvokaten, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at for Udeblivelse fra Ligningskommissionens Møder skal Forelæg udfærdiges af Formandskabet og ikke af Ligningskommissionen, kfr. Lov om Landkommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 56 og Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune af 23de Juli 1894 § 25, 3die Passus, sammenholdt med Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 18.

14 Febr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Person, som agtede at sætte igang et Værksted for Forfærdigelse og Reparation af Cykler og i den Anledning at aflægge Svendeprøve, — om hvori en saadan Prøve burde bestaa. Departementet meddeler, at det overensstemmende med en fra Bestyrelsen for Den norske Fællesforening for Haandværk og Industri paa Foranledning modtaget Erklæring antager, at Forfærdigelse af Cykler bør henregnes til Fabrikindustrien.

15 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved bestemmes, at den ved Fundatsen for Andreas Hogstads Legat til Skole- og Fattigvæsenet i Skedsmo, Nitedal og Urskog Præstegjæld anordnede Inspektion for dette Legat, nemlig Fogden og Provsten i Nedre Romerike, fremtidig skal bestaa af Provsten alene.

*) Bekjendtgj. 20 Febr i Lovtid. 1ste Afd. No. 6.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Kolvereids Sparebank i Møde den 28de Oktober 1899 vedtagne Forandring af § 26 i Bankens ved Høieste Resolutioner af 11te December 1888 og 10de April 1891 stadfæstede Plan. 15 Febr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Forstanderskabet for Nedenes Sparebank i Møde den 6te Januar 1900 vedtagne Forandringer i Bankens ved Kongelig Resolution af 11te August 1888 og Høieste Resolution af 7de November 1890 stadfæstede Plan. 15 Febr.

Cirkulære fra Overstyret for Konkursvæsen til Skifteretterne: 15 Febr.

Ved Akkordforhandlingsloven er Beskikkelsen af Akkordkommissær og Medlemmer af Akkordstyret henlagt til Skifteretterne. Videre har Skifteretterne ved den reviderede Konkurslov faaet en større Myndighed end tidligere med Hensyn til Opnævnelsen af Bobestyrer.

Som bekjendt er hermed tilsigtet at søge forebygget saadanne Misligheder og uheldige Resultater, som ofte viste sig forenet med Fordringshavernes Valg af Bobestyrelse overensstemmende med Konkursloven af 1863.

Overstyret for Konkursvæsen tillader sig derfor at indskjærpe Ønskeligheden af, at Skifteretterne under Udøvelsen af den foran nævnte Myndighed iagttager saadan Omhyggelighed og Kritik, at paagjældende Hverv kommer i dertil skikkede Mænds Hænder.

Specielt bør Skyldnerens paa Venskab eller andre Sidehensyn grundede Særønsker ikke komme i Betragtning, medens det maa erindres, at vedkommende Funktionær nærmest har at repræsentere offentlige eller almene Interesser i Forening med Varetagelse af Fordringshavernes Tarv.

I denne Forbindelse kan der være Føie til at gjenkalde i Erindringen følgende Udtalelse i Akkordforhandlingslovens Motiver: „Der maa aldrig slaaes af paa de Egenskaber, som er fornødne for, at Akkordkommissæren skal kunne optræde med den af Stillingen paakrævede Autoritet, noget hvoraf den hele Institutions heldige Virkning afhænger".

Samtidig finder Overstyret at burde henstille til den ærede Skifteret at gjøre de Mænd, som beskikkes til Medlemmer af et Akkordstyre, udtrykkelig opmærksom paa, at de bør gjøre sig nøie bekjendt med Akkordforhandlingslovens Bestemmelser angaaende deres Virksomhed og Pligter.

Da det formentlig ligeledes i mange Tilfælde vil være hensigtsmæssigt, at det i Overensstemmelse med Konkurslovens § 23 valgte Kreditorudvalg gjøres opmærksom paa Konkurslovens Bestem-

15 Febr. melser angaaende dets Virksomhed og Pligter, anmoder Overstyret herved den ærede Skifteret om at iagttage det Nuskelige i saa Henseende. I dette Øiemed antages det tjenligt, at Skifteretten tilstiller de valgte Medlemmer af Kreditorudvalget Meddelelse om Valget, ledsaget af et Uddrag af Konkursloven, overensstemmende med det i endel Expl. hermed følgende Aftryk.

15 Febr. **Cirkulære** fra Overstyret for Konkursvæsen til Skifteretterne:

Ifølge Lov af 6te Mai 1899 om Akkordforhandling § 40 skal „de i denne Lov foreskrevne Underretninger til Fordringshavere og andre besørges paa en saadan Maade, at deres rigtige Fremsendelse og Aflevering til Vedkommende lader sig eftervise".

Under Henvisning til nævnte Lovs §§ 2, 6², 10, 11, 12, 15, 20, 28, 31 og 33 bemærkes, at vedkommende af Justitsdepartementet nedsatte Komite har udtalt Følgende i sine Motiver til den citerede § 40:

„Hvilken Maade der i hvert enkelt Tilfælde vil være den hensigtsmæssigste til Meddelelse af de i Udkastet foreskrevne Underretninger til Fordringshaverne og andre, antages det ikke heldigt at bestemme ved nogen almindelig Regel. Udkastet har derfor indskrænket sig til i saa Henseende at foreskrive, at saadanne Underretninger skal besørges paa saadan Maade, at deres rigtige Fremsendelse og Aflevering lader sig eftervise. Dette er de samme Udtryk, som Postloven af 12te Mai 1888 benytter i § 21 om rekommanderede Fremsendelser. De fremmede Love, som indeholder Forskrifter i denne Henseende, f. Ex. den belgiske Lov af 1887 Art. 8, henviser ogsaa til Rekommandation, men da saadan ikke efter vor Postlovgivning (§ 56) kan anvendes ved alle Lokalposter, vilde en lignende Forskrift hos os ikke være brugbar, selv om den ansaas for den i alle Tilfælde bedste. Men Maaden kan desuagtet være den samme.

De Frister, som er foreslaaede i Udkastet, forudsætter, at der i ikke liden Udstrækning maa ske Meddelelse til Fordringshaverne pr. Telegraf, forsaavidt de mere fjerntboende af disse angaar. Man har tænkt sig, at der maa kunne træffes en Ordning, hvorved saadanne Meddelelser i Form af Cirkulærtelegrammer maa kunne blive expederede med forholdsvis smaa Udgifter".

Efter den Foranledning, som Foranstaaende giver, har Overstyret paa Forespørgsel erholdt følgende Oplysninger fra Telegrafstyrelsen:

„I Besvarelse af Hr. Formandens Skrivelse af 4de December meddeles, at der efter de gjældende Bestemmelser ikke er Adgang til indenrigs at sende Cirkulærtelegrammer, det vil sige Telegrammer, hvis Text enslydende aftelegraferes til de forskjellige Stationer, og for hvilke der erlægges en lavere Taxt end for

almindelige Telegrammer, uden forsaavidt Meddelelserne angaar 15 Febr.
Fiskerierne.

Nogen Forandring i det bestaaende Forhold i saa Henseende er ikke paatænkt, og af Hensyn til en tilfredsstillende Befordring af de fuldt ud betalte Telegrammer, vil man i Tilfælde heller ikke godt kunne anbefale, at en Udvidelse af den nuværende Bestemmelse om at sende Telegrammer med en reduceret Taxt finder Sted.

Der er imidlertid Adgang til at afsende Telegrammer adresserede til forskjellige Personer paa et og samme Sted for en billigere Taxt end særskilte Telegrammer. Et almindeligt indenlandsk Telegram med flere Adresser taxeres som ét Telegram; dog opkræves der en Afgift af 25 Øre for hver Udskrift, en fraregnet, paa indtil 100 Ord. For et større Antal Ord beregnes et Tillæg af 25 Øre for hver yderligere Række af 100 Ord eller Del deraf.

Endvidere meddeles, at der efter de gjældende Bestemmelser ikke er Adgang til at sende Cirkulærtelegrammer til Udlandet.

Derimod er der ogsaa for Udlandets Vedkommende Adgang til at afsende Telegrammer, adresserede til forskjellige Personer paa et og samme Sted, for en billigere Taxt end særskilte Telegrammer. Bestemmelserne herfor er de samme som foran omhandlet for indenlandske Telegrammer af denne Art; men Gebyret pr. Afskrift paa indtil 100 Ord er for Udlandet 35 Øre og ligeledes 35 Øre for hver yderligere Række af 100 Ord eller Del deraf, som Telegrammerne maatte indeholde".

Idet man oversender den ærede Skifteret endel Exemplarer af nærværende Cirkulære, henstiller man til Skifteretten at meddele sammes Indhold til Akkordkommissærer, som beskikkes af Skifteretten.

Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om 17 Febr.
Skyldsætnings- og Matrikulvæsenet*)[1]).

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 31te Januar dette Aar, saalydende:

§ 1, Ved Delings- og Skyldsætningsforretninger skal ingen Del, der har tilstrækkelig Værdi til at ilægges Matrikulskyld (se Lov indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Matrikulering og Skyldsætning af 4de Juli 1884 § 1), ansættes til mindre Skyld end én Øre.

Naar der ved de fastsatte Forholdstals Anvendelse paa Eiendommens Skyld fremkommer Brøk-Ører, har Skyldsætningsmændene at bestemme, til hvilken eller hvilke af Delene disse Brøk-Ører skal henlægges med en hel Øre.

[1]) Se Oth. Prp. No. 7 og Indst. O. No. 19 for 1899/1900. — Jfr. Rundskr. 12 Marts 1900.

*) Bekjendtgj. 24 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 7.

17 Febr. Falder efter Forholdstallet paa nogen Del en mindre Skyld end én Øre, men den udskilte Del dog har tilstrækkelig Værdi til at matrikuleres og altsaa bliver at ilægge en Skyld af én Øre, skal Skyldsætningsmændene kunne bestemme, at der for saadan Del intet Fradrag skal gjøres i Hovedeiendommens Skyld.

§ 2. Lov om Revision af Matrikulen af 6te Juni 1863 § 36, femte Punktum, samt Lov indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Matrikulering og Skyldsætning af 4de Juli 1884 §§ 2 og 4 ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

17 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Tjølling Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, under 6te Juli og 11te December 1899 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. Hans Kongelige Høihed Kronprindsregentens Resolution af 10de Mai 1858, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds-forstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Tjødlings Prestegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

17 Febr. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Røros Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 11te December 1899 fattet Beslutning om Forandring i § 23 i de ved Hans Kongelige Høihed Kronprindsregentens Resolution af 4de Juni 1892 approberede Politivedtægter for Røros Bergstad, hvorefter nævnte Paragraf skal lyde saaledes:

„Sne og Is, som udføres fra Gaardsplads, kan henbringes til Steder, hvor dette ikke gjør Skade, hemmer den offentlige Trafik eller forbydes af Sundhedskommissionen. Dog maa Sne og Is ikke nedstyrtes fra Kommunens Broer over Elven eller over Rækværker langs samme."

17 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Roan Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 18de November 1899 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

*) Bekjendtgj. 24 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 7, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 24 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 7.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Nordreisens Herred, Tromsø Amt, under 14de Oktober 1899 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 17 Febr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Herredsstyrelsen for Frolands Herred i Nedenes Amt under 29de April og 6te Juli 1899 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 17 Febr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Eide Herred i Nedenes Amt under 2den Juni 1899 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 17 Febr.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Landvig Herred i Nedenes Amt under 1ste Mai 1899 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 17 Febr.

Forskrifterne er enslydende med de for Eide Herred approberede.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Skydsloven af 14de Juli 1893 § 25 meddeles Approbation paa den af Amtsthinget for Nordre Bergenhus Amt under 9de Juni 1899 fattede Beslutning om Forbud mod uden Politiets Bevilling at tage Plads ved offentlige Veie eller Pladse for at søge Erhverv ved Reisendes Befordring m. v. i følgende Ruter, forsaavidt de falder inden Nordre Bergenhus Amts Grændser: 17 Febr.

1. mellem Visnes og Hellesylt og
2. mellem Visnes, Hjelle, Merok og Gudbrandsdalen.

Kongelig Resolution**), hvorved den af Lillesand Kommunestyre i Møde den 15de Februar 1899 vedtagne og af Lillesands Havnestyre i Møde den 30te November 1899 bifaldte Beslutning angaaende Ansættelse af Havnelods for Lillesand samt 17 Febr.

*) Bekjendtgj. 24 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 7, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 24 Febr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 7.

17 Febr. angaaende Taxtregulativ for Benyttelse af Lodsen stadfæstes i Henhold til § 24 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894, saaledes at Beslutningen bliver gjældende indtil videre.

Beslutningen er saalydende:

„For Lillesands Havn skal der ansættes en Havnelods, og skal alle Seilskibe og Dampskibe, som er 80 R. T. og derover, være forpligtede til at benytte denne efter følgende Lønningsregulativ:

Fra	80—150	R. T.	Kr. 1,50
=	150—250	„	„ 2,00
=	250—350	„	„ 2,50
=	350—450	„	„ 3,00
=	450—600	„	„ 3,50
=	600 og derover		„ 4,00

og har Havnelodsen efter denne Betaling at bistaa vedkommende Skibe ved Forankring og Fortøining til Forebyggelse af, at Skibene skal ankre op i hverandres Ankre".

17 Febr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. At den af Storthinget under 14de December 1899 fattede Beslutning om Bevilgning af Gager m. v. for Budgetterminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 til Oprettelse af et Landbrugsdepartement[2]) befales tagen tilfølge.
2. At et saadant Departement som i Post 1 nævnt befales oprettet fra 1ste April 1900 at regne, og at der under samme fra det nuværende Departement for det Indre henlægges: Landbrugsvæsen med Landbrugsundervisningen, Bygdemagasinfondet og Det Osterhausske Legat, Udskiftningsvæsen, Jagt, Ferskvandsfiskerier, Foranstaltninger fra industrielle

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1900 No. 29, S. 450—454.

[2]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. III Kap. 1, Tit. 4 b, Bil. 2 samt Kap. 2, Tit. 6 b, 13 b og 23 b, Indst. S XXIX for s. A. samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 409—452. Ved nævnte Beslutning er bl. andet bevilget som Gager til:

En Expeditionschef	Kr. 6 000,00
En Landbrugskonsulent	„ 3 000,00
En Skogkonsulent	„ 3 000,00
To juridiske Konsulenter à Kr. 3 000,00	„ 6 000,00
samtlige Konsulenter med Tillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste af Kr. 500,00 hver Gang og saaledes, at Gagen for Sekretæren i Landbrugsdirektorialet Kr. 3 400,00 og Gagen for Sekretæren i Skogdirektoriatet Kr. 2 880,00 inddrages.	
En Sekretær af 1ste Klasse	„ 2 400,00
En Assistent af 2den Klasse	„ 800,00

begge med normeret Alderstillæg.

Anlægs Side for at hindre, at Affald føres ud i Vasdrag, 17 Febr.
Forføininger til Forebyggelse af, at Tømmerflødning i Vasdrag
hindrer Fiskens Gang eller Fiskeredskabers Brug, Statens
Jordegods, Statens Jord i Finmarken, Approbation af Hus-
dyrforsikringsforeningers Statuter, Skogvæsen, Foranstaltninger
i Anledning af Skadetilfølelse ved Skogbrand, samt det civile
Veterinærvæsen.

3. At Landbrugs-, Skog- og Veterinærdirektørerne fra Landbrugs-
departementets Oprettelse af skal sortere under nævnte nye
Departement, hvor de ved Siden af sine Forretninger som
Direktører tillige har at overtage Bestyrelsen af hvert sit
Kontor med saadant Forretningsomraade, som af samme
Departement bestemmes.
4. At Landbrugsdepartementet bemyndiges til at udfærdige saa-
danne nye Instruxer for de under Post 3 nævnte Direktører,
som maatte findes paakrævede eller hensigtsmæssige.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 17 Febr.

1. At Justitsdepartementet bemyndiges til paa det Offentliges
Vegne at frafalde den Tønsberg Byfogedembede
tilliggende Ret til den saakaldte Byfogedløkke i
Tønsberg fra 1ste Januar 1900 at regne, mod at der af
Kommunen udbetales Byfogedembedets Indehaver en aarlig
Erstatning stor Kr. 800,00 — otte Hundrede Kroner —,
deri indbefattet den af Kommunen i Henhold til Kontrakt af
30te Januar 1878 erlagte aarlige Afgift Kr. 200,00 for det
til Udvidelse af Byens Kirkegaard erhvervede Stykke af nævnte
Løkke.
2. At Approbration i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøb-
stæderne af 14de Januar 1837 § 40 meddeles paa den af
Kjøbstaden Tønsbergs Formænd og Repræsentanter under
19de Januar 1900 fattede Beslutning saalydende:
„Paa Betingelse af, at den Tønsbergs Byfogedembede paa det
Offentliges Vegne tilliggende Ret til den saakaldte Byfogedløkke i
Tønsberg frafaldes, bevilges udbetalt af Kommunekassen
til Byfogedembedets Indehaver en aarlig Erstat-
ning af 800 — otte Hundrede — Kroner. Ved nærvæ-
rende Bevilgning bortfalder den af Kommunen i Henhold til
Kontrakt af 30te Januar 1878 erlagte aarlige Afgift stor
Kr. 200,00 for det til Udvidelse af Byens Kirkegaard er-
hvervede Stykke af Byfogedløkken".

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indt. i Depts.tid. for 1900 No. 9.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutning 17 Febr.
af 22de Januar 1900 angaaende Lønninger vedkommende

17 Febr. Jernbanebudgetterne i Budgetterminen 1ste April 1900—31te Marts 1901[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VII A for 1899/1900, Kap. 1, Tit. 1, 2 og 3, samtl. forsaavidt angaar Bogst. a og b, Indst. S XIII D for s. A. og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 532—539. — Ved nævnte Beslutninger er der ikke skeet nogen Forandring i det almindelige Lønningsregulativ. Der er alene:

1) Aabnet Adgang til med Departementets Samtykke at ansætte Lokomotivmestere (Lønningsregulativets 11te Klasse Kr. 1800,00 stigende med Kr. 200,00 hvert tredje Aar til Kr. 2400,00) med høiere Løn end den regulerede Begyndelsessats.

2) Hovedbogholderassistenten ved Jernbaneanlæggene er opflyttet til 9de Lønningsklasse (Kr. 2200,00 til Kr. 2800,00) — (Forandringen er knyttet til nuværende Indehaver af Stillingen personlig).

Følgende nye Stillinger er oprettede:

I. Ved Driftsbanerne.

1 Sektionsingeniør.
1 Banemester.
5 Verksmestere.

II. Ved Jernbaneanlæggene.

2 Afdelingsingeniører af I Klasse.
2 Afdelingsingeniører af II Klasse.
1 Ingeniørassistent.
4 Ingeniøraspiranter.
1 Distriktsmaterialforvalter.
1 Distriktskasserer.
2 Fuldmægtige.

17 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, foranlediget ved Andragende fra Bodø Kommunestyre om, at der ved Kongelig Resolution maa blive fastsat en Dag i Ugen, paa hvilken Stedets Kirke uden Betaling kan benyttes til Udførelse af kirkelige Forretninger. Departementet meddeler, at det er enigt med Stiftsdirektionen i, at en saadan Ordning maa kunne træffes af Kommunestyret med Overtilsynets Approbation i Henhold til Kirkelovens § 15, 2den Passus. Med Udtrykket i Sens 1ste Passus „dertil af Kongen bestemte Dage" sigtes nemlig, bemærker Departementet, til de i den geistlige Lønningslovs § 20, 1ste Passus omhandlede, af Kongen bestemte Dage, paa hvilke Betaling for kirkelige Handlinger ikke skal erlægges.

17 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, der havde forelagt Departementet Forespørgsel fra en Sognepræst om:

1. Hvorvidt Bestemmelserne i Kongelig Resolution af 30te December 1897 Post VIb 1, er saaledes at forstaa, at en Kirkes Benyttelse af Præst udenfor vedkommende Menighed er afhængig af Tilsynets Tilladelse, ogsaa hvor

Menighedens Sognepræst er tilstede og leder Forretningen, eller om Sognepræsten f. Ex. kan tillade en tilreisende Præst at holde Prædiken, naar han selv forretter for Alteret og leder Forretningen, uden at indhente Kirketilsynets Afgjørelse. 17 Febr.

2. Hvorvidt den Kirketilsynet ved Post VI b 6 hjemlede Myndighed til at give Tilladelse til Ofring paa Alteret i kristelige eller velgjørende Øiemed er ubegrænset, eller om Tilsynets Ret isaahensseende er indskrænket ved de Kongelige Resolutioner af 13de Juli 1885 og 12te December 1891 og andre lignende Bestemmelser, som herefter maatte gives for Ofring i specielt Øiemed.

Departementet skal i Anledning heraf til Efterretning og videre Kundgjørelse meddele:

ad 1: Post VI b 1 omhandler kun de Tilfælde, hvor Kirken benyttes udenfor de regelmæssige Gudstjenester og kirkelige Handlinger, kfr. Lov om Kirker og Kirkegaarde af 3die August 1897 § 47 sidste Passus). Nogen Tilladelse fra Kirketilsynet udkræves saaledes ikke, for at „Præster i Statskirken udenfor vedkommende Menighed" skal kunne forrette under regelmæssige Gudstjenester og kirkelige Handlinger.

ad 2: Departementet er enigt med Stiftsdirektionen i, at de nævnte kongelige Resolutioner af 1885 og 1891, som gjælder det hele Land, ikke berøres af Resolutionen af 1897 Post VI, b, 6. Ofringer i Henhold til de nævnte Resolutioner kan derfor fremdeles tillyses en Gang aarlig, uden at nogen Tilladelse fra Tilsynet udkræves. Skulde der nogetsteds opstaa Spørgsmaal om at gjentage saadanne Ofringer, maa Samtykke erhverves fra Tilsynet, der ogsaa forøvrigt har fuld Frihed til at træffe Bestemmelser om Ofring i de i Resolutionen omhandlede Øiemed, saalænge der ikke for alle eller noget enkelt af disse er truffet Bestemmelser, gjældende for alle Landets Kirker.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt. I Anledning af, at den ordinære Dommer havde erklæret sig inhabil til at behandle en Sag, fordi der af Citanten var bebudet gjort subsidiært Ansvar gjældende mod ham i Egenskab af Magistrat, udtaler Departementet, at det finder det tvivlsomt, om der har været tilstrækkelig Føie for Dommeren til som skeet at vige Sæde allerede ved Sagens Indkamination, idet der formentlig intet kunde være til Hinder for, at han administrerede de afholdte Retsmøder, i hvilke der, saavidt sees, hverken har været afhørt Vidner eller er afsagt Kjendelser angaaende Spørgsmaal, hvorom der mellem Parterne har været Tvist. Jfr. ogsaa den i Retstidenden for 1899 S. 696—697 refererede Høiesteretsvotering. 17 Febr.

17 Febr. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori paa Foranledning meddeles følgende:

Medicinaltaxtens almindelige Bestemmelse § 36 k og l omhandler, hvilke Stoffe der paa Regninger over Medikamenter til offentligt Brug bliver at beregne som Rekvisiter d. v. s. opføres efter almindelig gangbar Pris og godtgjøres med $12^1/_2$ pCt. Avance.

I Henhold til denne Paragraf bliver Karbolsyre — ren og flydende — og Klorkalk, som for Tiden taksfsat i Medicinaltaxten, at beregne efter dennes Pris med Tillæg af det Lægerne ved høieste Resolution af 26de Februar 1819 indtil videre tilstaaede Tillæg af 25 pCt. til Medikamentpriserne, Svovl derimod at beregne som Rekvisit.

19 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Foldereids Herredsstyrelse i Møde den 9de Oktober 1899 vedtagne Plan for en inden Herredet oprettendes Sparebank.

19 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Tryfil Sparebank i Møde den 10de Februar 1900 vedtagne Forandring af § 20 i Bankens ved Høieste Resolution af 10de Marts 1891 stadfæstede Plan.

19 Febr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Formanden i Lillestrøm Bygningskommission med Hensyn til Forstaaelsen af den i Bygningsloven af 27de Juli 1896 § 25, 2den Passus, indeholdte Bestemmelse om Bygning af kun bordklædt Bindingsværk uden Udmuring. Departementet meddeler, at ifølge nævnte Bestemmelse maa ingen Bygning, der opføres af bordklædt Bindingsværk, uden at Fagene udfyldes med Mur, gives større Høide end 9 m. til Mønet. Departementet er imidlertid enigt med Bygningskommissionens Formand i, at de i nævnte Bestemmelse omhandlede Bygninger ikke maa benyttes til Beboelse, medmindre de for Vaaningshuse i Bygningslovens § 24 indeholdte særlige Bestemmelser er iagttagne, hvoraf følger, at Vaaningsbygninger, selv om de alene opføres til en Høide af 9 m. til Mønnet, ikke vil blive lovlige, medmindre de gives kompakte Vægge af saadan Tykkelse som i nævnte Paragraf foreskrevet og Panelingen paa Vægfladernes indre Side paalægges samme uden Mellemrum.

19 Febr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Røros Bygningskommission angaaende Spørgsmaalet om Bygningskommissionens Adgang til at paabyde Forhøielse af Fabrikpiberne i Røros Værks Smeltehytte sammesteds

for derved at søge formindsket de Ulemper, som ved den fra disse 19 Febr.
Piber udstrømmende Rog m. v. forvoldes Beboerne af det omliggende Strog. Departementet meddeler, at det er enigt med Stiftamtmanden i, at Bygningskommissionen lovmedholdelig kan udfærdige et Paalæg som det omhandlede, idet Bestemmelserne i 3die og 4de Pasus i § 60 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 antages at maatte komme til Anvendelse ogsaa ligeoverfor Anlæg, som er opførte før Lovens Ikrafttræden.

Cirkulære fra Revisionsdepartementet til Amtmændene: 19 Febr.

Til Underretning for Hr. Amtmanden — Stiftamtmanden — og videre Kundgjørelse for de inden Deres Embedsdistrikt værende Oppebørselsbetjente, undtagen Amtskassererne, for hvis Vedkommende henvises til Cirkulære af 28de Juni forrige Aar, meddeles, at Delinkventregnskaberne for hvert Budgetaar bliver at indsende til Overøvrigheden inden $2^1/_2$ Maaned efter Udgangen af Budgetaaret, der omfatter Tidsrummet fra 1ste April til 31te Marts, og af denne at indsende til Departementet inden 14 Dage derefter.

Idet man anmoder Hr. Amtmanden — Stiftamtmanden — om at paase, at disse Terminer ikke overskrides, vedlægges til Lettelse ved Expeditionen nogle Exemplarer af dette Cirkulære.

Forandringer i Reglementet for Norges Bank,*) 20 Febr.
vedtagne af Bankens Repræsentantskab

for § 84's Vedkommende den 20de Febr. 1900,
for § 102's — „ 7de og 8de Septbr. 1899,
for § 117's — „ 27de Oktober 1899.

§ 84 lyder nu saaledes:

Gebyret for Opbevaring af Depositа regnes i intet Tilfælde for kortere Tid end 3 Maaneder, ligesom Dele af en Maaned regnes som hel Maaned.

a. For ædle Metaller, Værdipapirer og Værdigjenstande, alt indleveret uden Laas eller Forsegling, beregnes $^1/_{10}$ pCt. aarlig, dog saaledes at den mindste Afgift er Kr. 2,00.

Naar Værdien af paa engang af samme Eier indleverede Depositа udgjør 50 000 Kr. eller derover, kan Direktionen eller vedkommende Afdelings Bestyrelse tilstaa Nedsættelse i Afgiften; dog maa isaafald denne ikke være under $^1/_{20}$ pCt. og ikke udgjøre mindre end 10 Kroner.

Ved Beløb paa $^1/_2$ Million Kroner eller derover regnes $^1/_5$ pro mille.

*) Bekjendtgj. 7 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 28 for 1900.

20 Febr. b. For af deponerede Værdipapirer at hæve Renter, Afdrag og Kupons beregnes 1/4 pCt. af de udbetalte Beløb; mindste Afgift for enkelt Art Værdipapirers Vedkommende 1 Krone. For at hæve udtrukne Obligationer regnes 1/10 pCt. af Beløbet; mindste Gebyr 1 Krone.

c. For Deposita under Laas eller Segl beregnes:

for Rumindhold		indtil	25	Kubik Decim.	Kr.	6,00	aarlig
„	—	derover	— 50	„ —	„	9,00	„
„	—	„	— 75	„ —	„	12,00	„
„	—	„	— 100	„ —	„	15,00	„

og for hver overskydende 25 Kubik Decimeter eller Dele deraf et Tillæg af Kr. 2,00 aarlig.

Mindste Afgift er 2 Kroner.

§ 102 lyder nu saaledes:

Direktionen kan efter Samraad med den enkelte Afdelings-Bestyrelse bestemme, hvor stor Del af sammes faste Midler kan tillades anvendt til Udlaan mod Pant i faste Eiendomme, paa Kassakreditiv og til Afdragslaan af anden Art, — for Pantelaanenes Vedkommende dog kun indenfor den af Repræsentantskabet og Direktionen for hvert enkelt Bankſted fastsatte Grænse.

§ 117 lyder nu saaledes:

Af Kassererne ved Hovedsædet har den ene at stille Kaution for Kr. 30 000,00, han maa ikke have mere i de ham under eget Værge betroede Kasser end Kr. 75 000,00. Den anden Kasserer stiller Kaution for Kr. 10 000,00, men har ingen Beholdning i sit Værge. Kassereren ved Hovedsædets Vexlingskontor for Skillemynt har at stille Kaution for Kr. 10 000,00 og kan have indtil Kr. 70 000,00 i sit Værge.

Ved Trondhjems Afdeling stiller Kassereren Kaution for Kr. 28 000,00; han kan have indtil Kr. 70 000,00 i sit Værge, ved Bergens Afdeling henholdsvis Kr. 24 000,00 og Kr. 60 000,00, ved de øvrige Afdelinger undtagen Lillehammer, Tromsø og Bodø henholdsvis Kr. 10 000,00 og Kr. 20 000,00. Ved de sidstnævnte tre Afdelinger henholdsvis Kr. 6000,00 og Kr. 12 000,00.

Forsaavidt der for nogen af de ved Udfærdigelsen af dette Reglement fungerende Kasserere ved Ansættelsen er stipuleret en lavere Kaution end her foreskrevet, kan Direktionen lade Forhøielsen udstaa til første Ledighed.

20 Febr. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Direktøren med Amtmanden antager, at Herredsstyret først bliver beslutningsdygtigt som Sundhedskommission, naar det tiltrædes af vedkommende som Sundhedskommissionens Ordfører fungerende Læge. Endvidere erklærer Direktøren sig enig

med Amtmanden i, at Lov om Folkeskoler paa Landet af 26de Juni 1889, dens § 13, vistnok nærmest sigter til en Forhaandsundersøgelse fra Sundhedskommissionens Side af Planer, Tegninger o. l. Imidlertid vil der dog efter Departementets Mening kunne indtræffe Tilfælde, hvor den i nævnte Lovbestemmelse omhandlede Udtalelse vanskelig vil kunne afgives, medmindre den samlede Kommission eller dens Ordfører personlig foretager en Besigtigelse af Byggestedet. 20 Febr.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til samtlige examensberettigede høiere Almenskoler: 21 Febr.

Ved Rundskrivelse af 31te Juli 1899 (No. 13, E. 1899) blev, som det vil erindres, de examensberettigede Skolers Skoleraad indtil videre bemyndigede til, naar de finder at burde fraraade en Elev at gaa op til Middelskoleexamen og tilraade ham at forblive endnu et Aar i Klassen, at fritage ham for ved næste Aars Middelskoleexamen at tage den allerede ved Udgangen af Klasse III aflagte Prøve om igjen (jfr. Rundskrivelse af 28de Februar s. A.).

Paa Foranledning af en offentlig Skoles Skoleraad og efter indhentet Udtalelse fra Undervisningsraadet skal Departementet herved meddele, at den Skoleraadene ved ovennævnte Rundskrivelse givne Bemyndigelse indtil videre udstrækkes til ogsaa at gjælde Elever af Klasse IV, som efter Skolens Raad gaar tilbage til Klasse III, saaledes at saadanne Elever har at følge Undervisningen i Religion og Naturhistorie i nævnte Klasse, men af Skoleraadet kan fritages for at prøves paany i et eller begge Fag ved Overgangen til Klasse IV. Dog kan en Elev, som har erholdt saadan Fritagelse, hvis han rejiceres ved den endelige Examen, ikke paaregne at opnaa den i Rundskrivelse af 31te Juli 1899 omhandlede Dispensation af Undervisningsraadet.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, der havde forespurgt om, hvorvidt og i Tilfælde hvilke Forføininger fra det Offentliges Side maatte kunne træffes for at fjerne den Fare, som et i Nærheden af offentlig Vei med Bro opført Sagbrug medførte for Færdselen. 21 Febr.

Amtmanden antog, at § 6 i Lov af 12te Oktober 1857, der nævner Krudtmøller og lignende Indretninger, der skjønnes at kunne medføre Fare for Færdselen, ikke vil finde Anvendelse paa et Sagbrug, hvor det er den Larm, som dette frembringer, der vil fremme forbifarende Heste. Derimod havde han tænkt sig, at det offentlige Veivæsen, som Eier af Veien, maatte kunne i et Tilfælde som det omhandlede bringe i Anvendelse § 12 ff. i Lov indeholdende Bestemmelser om Eiendomsrettens Begrænsning i Naboforhold af 27de Mai 1887.

21 Febr. Departementet finder ikke, at nogen af de af Amtmanden omhandlede særlige Lovbestemmelser er anvendelig paa Tilfældet, men antager, at Bestemmelser til Forebyggelse af de befrygtede Ulemper i Tilfælde alene kunde bygges paa den Politimyndigheden som saadan tilliggende almindelige Magt til at sørge for Sikkerheden.

22 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiansands Stiftsdirektion, hvori paa Forespørgsel fra Ordføreren i et Herreds Formandskab om Forstaaelsen af den nye Kirkelovs § 45 meddeles, at det Medlem af et Formandskab, som er indvalgt i Kirketilsynet, maa udtræde af dette, naar dets Funktionstid som Medlem af Formandskabet ophører (jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Kristiania Stiftsdirektion af 4de Mai 1899). Bliver Vedkommende paany indvalgt i Formandskabet, antages alligevel nyt Valg til Medlem af Tilsynet at burde foretages.

22 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Person om, hvorvidt han kunde fordre sig entlediget fra sit Hverv som herredsvalgt Medlem af Bestyrelsen for et Folkebibliothek.

Departementet antager, at han hertil maa have Adgang, naar han ikke ved Valgets Modtagelse har bundet sig til at fungere et vist Antal Aar. At modtage Valg som Medlem af et Folkebibliotheks Bestyrelse antages ikke at kunne paalægges nogen mod hans Villie.

22 Febr. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til en Apotheker, hvori paa Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af Betegnelsen „Underskrift og Signet" i Forordning af 1ste April 1796 § 2 vedrørende Giftattester fra Præsterne, meddeles, at skjønt Forordningen med Udtrykket „Signet" vistnok udelukkende har tænkt paa Signet, aftrykt i Lak eller Oblat, idet de nu brugelige Farvestempler paa Forordningens Tid vel ikke existerede, maa han anse det fuldt overensstemmende med nævnte Lovparagrafs Hensigt og med rigtig Lovfortolkning at forstaa Udtrykket „Signet" som ogsaa gjældende omtalte Farvestempler, da saadanne nu vistnok særdeles hyppig benyttes istedetfor Signeter og desuden byder ligesaa stor Garanti for Navnunderskrifternes Ægthed som disse.

24 Febr. **Lov** om Mandtal og Storthingsvalg *) [1]).

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 6te Februar dette Aar, saalydende:

[1]) Se Dok. No. 106 og Indst. O No. 116 for 1897, Sth. Tid. for s. A., Fhdl. i Oth. S. 1350, Dok. Nr. 53 og Indst. O No. 68 for 1898,

*) Bekjendtgjort 21de Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 10.

Første Kapitel. 24 Febr.

Om Mandtallet.

§ 1. Mandtal over dem, som har Stemmeret efter Grundloven[1]), skal i Valgsognet føres for Kjøbstad af Magistraten, for Præstegjeld af Lensmanden. For Ladested med særskilt Bystyre føres Mandtallet af Magistraten, om han bor paa Stedet, men ellers af Lensmanden.

Landdistrikt, som hører til Kjøbstads-Præstekald, danner eget Valgsogn.

Er et Valgsogn delt i eller mellem flere Lensmandsdistrikter, skal særskilt Mandtal føres for hvert af de Stykker, Valgsognet saaledes er delt i.

Kongen eller den, han bemyndiger, giver de fornødne Forskrifter om Mandtallets Indretning[2]).

§ 2.[3]) Mandtal istandbringes de Aar, Storthingsvalg holdes. Til Grund lægges Mandtallet fra forrige Valg. I Mandtallet indføres alle de, som er bosatte i Valgsognet og har Stemmeret efter Grundlovens § 50, medmindre de har tabt Stemmeretten efter Grundlovens § 53. Ligeledes indføres de, som senest paa den fastsatte Valgdag kommer til at fylde det 25de Aar og da vil have været bosatte her i Landet i 5 Aar, saafremt de besidder Stemmerets-vilkaarene forøvrigt. De, hvis Stemmeret er suspenderet, indføres med Anmerkning om Suspensionen og om Grunden til denne.

§ 3.[3]) Inden den 42de Dag før Valgthinget (Valgforsamlingen) skal Mandtalsføreren have sat op et Udkast til Mandtal og en Liste over dem, som han ikke har fundet at kunne indføre, forudsat, at han har været i Tvivl om deres Ret, eller de selv har krævet sig indført.

En Mandtalsnævnd, bestaaende af Mandtalsføreren og mindst 2 andre Mænd, som Formandskabet vælger mellem sine egne Medlemmer, skal i Tiden mellem den 42de og den 32te Dag før Valgthinget gjennemgaa Mandtalsudkastet og den nævnte Liste. Er Valgsognet delt i eller mellem flere Kommuner, bør mindst én

Sth.tid. for s. A., Fhdl. i Odth. S. 154, Odth. Prp. No. 23 og Indst. O No. 102 for 1898/99, Sth.tid. for s. A. Fhdl. i Odth. S. 1304, Indst. S No. 222 og 235 for s. A., Sth.tid. for s. A. Fhdl. i Sth. S. 1711, Indst. O I med Tillæg, Dok. No. 7 og 25 for 1899/1900, Sth.tid. for s. A. Fhdl. i Odth. S. 15—164 og 214—216, Fhdl. i Lth. S. 4—76 og 79—80. — Se ogsaa Forarbeiderne til Sth. Beslutning af 14 Juli 1896 til Lov ang. Mandtallene samt Valg- og Distriktsforsamlinger, jfr. Kgl. Resolution af 27 Juli s. A. — Sml. Grundlovens §§ 50—64. Se ogsaa Lov af 29 Marts 1900 No. 1 om Forandringer i Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21 April 1888.

[1]) Se Grundlovens §§ 50, 52 og 53.

[2]) Se Kgl. Res. af 17 Marts 1900 og Justitsdepartementets Rundskr. af 1 Mai s. A.

[3]) Jfr. Justitsdepartementets Rundskr. af 1 Mai 1900.

[4]) Grundl. § 52.

24 Febr. Formand for hver Del være med i Nævnden. Antallet af Nævndens Medlemmer og disses Fordeling mellem Valgsognets Dele bestemmes i saa Fald af Valgstyret med Samtykke af Amtsudvalget. I det Tilfælde, som § 1 tredie Led nævner, skal hver af Mandtalsførerne deltage i Nævnden, forsaavidt vedkommer hans eget Distrikt. Nævnden vælger selv sin Formand. Dens Vedtag fattes ved Stemmeflerhed. Er Stemmerne lige, gjør Formandens Stemme Udslaget. Vedtagene indføres i en Bog, som er godkjendt af Amtmanden.

Mandtalsføreren skal uopholdelig sende den, som selv har krævet sig indført i Mandtallet, men som Nævnden ikke har fundet at kunne indføre, Underretning om Nævndens Vedtag og om Grunden til dette. Saadan Underretning bør han ogsaa saavidt muligt sende hver den, som stod i det forrige Mandtal, men som Nævnden ikke har indført i det nye.

§ 4[1]). Seneft den 32te Dag før Valgthinget skal Mandtalsføreren udlægge Exemplarer af det Mandtal, som Nævnden har udarbeidet, paa Steder, som Herredsstyret paa Landet og Formandskabet i Byerne vælger. Tiden og Stedet for Udlæggelsen skal Mandtalsføreren betimelig kundgjøre med Opfordring til enhver om at klage, dersom han maatte finde, at han selv eller nogen anden med Urette er indført, udeladt eller indført med eller uden Anmerkning om Suspension. Kundgjørelsen skal desuden gjøre Rede for den lovbefalede Maade at klage paa (§ 6) og for Stedet hvor og Dagen og Klokkeslettet naar Klage seneft maa være indgivet.

§ 5. Naar Mandtallet er udlagt, kan ingen indføres uden efter Kjendelse, som Valgstyret afsiger (§ 7) i Henhold til Klage, som i Tide (§ 6) er indgivet.

Om Udslettelse af Mandtallet og om Tilføielse og Slettelse af Anmerkning om Suspension gjælder samme Regel. Dog kan Valgstyret endog uden Klage afsige Kjendelse herom, naar Feil opdages, eller Forandringer sker.

Urigtige Kjendelser, som kan have havt Indflydelse paa Valget, eller som er indankede for Storthinget[2]), omgjøres af dette. Andre Forandringer i Mandtallet kan Storthinget ikke gjøre.

§ 6[3]). Klager over Mandtallets Indhold maa være indgivne til Valgstyret før Kl. 8 den 14de Kveld før Valget. De skal være skriftlige og nævne de Grunde, som de er byggede paa. En Liste over dem, som Klagerne vedkommer, skal udlægges strax efter Fristens Udløb paa de Steder, hvor Mandtallet har været udlagt[4]).

Er Indsigelse fremkommet mod nogens Stemmeret, skal Mandtalsføreren uopholdelig give ham Underretning derom. Saadan

[1]) Jfr. Justitsdep.tets Rundskr. af 1 Mai 1900.
[2]) Grundlovens § 55, 2det Punktum.
[3]) Jfr. Justitsdep.tets Rundskr. af 1 Mai 1900.
[4]) Se § 4.

Underretning skal han ogsaa saavidt muligt give, om han efter Mandtallets Udlæggelse faar Rede paa saadanne Omstændigheder, som han maa tro vil føre til nogens Udslettelse af Mandtallet eller til Anmerkning om Suspension[1]). 24 Febr.

§ 7. En af de syv sidste Dage før Valget skal Valgstyret (§ 13) komme sammen til Affigelse af Kjendelser efter § 5. Tiden og Stedet for Mødet, som er offentligt, maa i Forveien være kundgjort. Under Mødet har den, om hvis Stemmeret der handles, og den, som har klaget, Ret til selv og ved Fuldmægtig at udtale sig og føre sine Bevis.

Andet Kapitel.

Om Valgthing (Valgforsamling).

§ 8[2]). Valgthing holdes seneſt én, men ikke over to Maaneder før det første sædvanlige Storthing i hver Valgomgang (Grundlovens § 54). Valgthingene holdes i passende Lokaler, som Herredsstyret paa Landet og Formandskabet i Byerne vælger. I Mangel af andet tjenligt Lokale holdes Thinget i Kirke.

Thingdagen skal Valgstyret[3]) sætte til saadan Tid, at Grundlovens §§ 57 og 58 ſker Fyldeſt, og give en foreløbig Kundgjørelse om den med et Varsel paa mindſt 4 Maaneder.

Vælger flere Kjøbstæder Storthingsmænd sammen, skal Valgstyret i den Kjøbstad, hvor Valgmandsthinget skal holdes, betimelig tilstævne dette efter Samraad med Valgstyrerne i de andre Kjøbstæder og give Magistraten i disse Underretning derom.

Paa Landet skal Amtmanden efter Samraad med Amtsudvalget ligeledes betimelig tilstævne Valgmandsthinget og underrette Mandtalsførerne i Amtet derom.

Mandtalsførerne sørger for, at Valgstyrerne træder sammen og fastsætter Dagen for Valgthinget som foran nævnt.

§ 9. Hvor Valgstyret finder det nødvendigt, forat Stemmegivningen skal kunne tilendebringes paa én Dag, eller paakrævet til Lettelse for Vælgerne, kan det fastsætte, at der skal holdes Valgthing til Stemmegivning samtidig paa flere Steder, paa hvert Sted for en vis Del af Mandtallet.

Er Valgsognet delt i eller mellem flere Kommuner, kan hvert Kommunestyre kræve, at saadant Valgthing skal holdes mindſt paa et Sted i Kommunens Del af Valgsognet. Beslutning herom maa være meddelt Valgstyret seneſt tre Maaneder før Thingdagen.

§ 10. I betimelig Tid indkalder Valgstyret de Stemmeberettigede til Valgthinget.

Indkaldelsen skal gjøre Rede for, hvor mange Valgmænd og

[1]) Slg. § 5, 2det Leds 2det Punktum.
[2]) Slg. § 40.
[3]) Se § 13.

Febr. Varamænd der skal stemmes paa[1]) efter de Oplysninger, Valgstyret sidder inde med paa Indkaldelsestiden, og naar Stemmegivningen skal være tilendebragt.

I de Tilfælde, som § 9 nævner, skal Valgstyret i Indkaldelsen desuden gjøre Rede for, hvem der kan stemme paa de forskjellige Steder.

§ 11[2]). Formanden for Valgstyret indfører alt, som forhandles og afgjøres paa Valgthinget, i en Bog (Valgbogen), som Amtmanden har godkjendt for Valgsognet, og som Mandtalsføreren forvarer.

§ 12. Valgthinget begynder til fastsat Tid, hvad enten faa eller mange Vælgere møder.

Kan Valget ikke blive fuldført paa én Dag, fortsætter man de næste Dage undtagen de Timer, Gudstjeneste holdes.

§ 13. Valgstyret bestaar af Mandtalsføreren — Mandtalsførerne — og Valgsognets Formænd. Er Valgsognet delt i eller mellem flere Kommuner, skal Valgstyret bestaa af Mandtalsføreren (Mandtalsførerne) og saa mange Medlemmer af hvert Formandskab, som Kommunestyrerne med Samtykke af Amtsudvalget fastsætter. Valgstyret vælger selv sin Formand. Det er beslutningsdygtigt, naar to Trediedele af dets Medlemmer er tilstede. I det Tilfælde, som § 7 nævner, bør Mandtalsføreren altid være med.

§ 14. Skal Stemmegivning foregaa paa flere Steder[3]), forestaar et særskilt Valgstyre paa mindst 3 Mænd Valgthinget paa hvert Sted.

Det sædvanlige Valgstyre (§ 13) opnævner de særskilte Valgstyrer og deres Formænd, saavidt muligt blandt sine egne Medlemmer og forøvrigt blandt Kommunens Repræsentanter. I hvert særskilt Valgstyre skal der være mindst ét Medlem af det sædvanlige.

§ 15. Formanden for Valgstyret (det sædvanlige eller det særskilte) giver tydelig tilkjende, naar Valgthinget er sat, og oplæser saa Grundlovens §§ 50—64[4]).

Dernæst siger han fra om de Forandringer, som er gjort i Mandtallet ved Kjendelser efter § 5, jfr. § 7, og om Tallet paa Stemmeberettigede og paa de Valgmænd og Varamænd, som skal vælges[1]).

§ 16. Et Valgsogn skal have en Varamand for hver ti Valgmænd, dog aldrig mindre end 6, uden naar Sognet har mindre end 6 Valgmænd. Da vælges ligesaa mange Varamænd som Valgmænd.

Paa Valgmænd og Varamænd stemmes under et, dog saaledes, at der i Stemmesedlerne og Partilisterne sondres mellem Valg-

[1]) Jfr. Grundlovens §§ 57 og 58.
[2]) Jfr. Justitsdep.tets Rundskr. af 1 Mai 1900.
[3]) Jfr. § 9.
[4]) Jfr. Grundlovens § 56.

mænd og Varamænd. Er dette ikke gjort, betragtes de først opførte 24 Febr.
som Valgmænd og Resten som Varamænd.

§ 17. Paa Valgthinget kan ingen Strid om Stemmeret reises. Indsigelse mod, at Valget fremmes, skal fremsættes, saasnart Thinget er sat, eller det, hvorpaa Indsigelsen bygges, er indtruffet.

Om Forfald er lovligt, afgjøres, naar Stemmesedlerne er afleverede. Indsigelse mod Forfald fremsættes, naar Følgebrevet er aabnet[1]).

Valgstyret afgjør hver Indsigelse, før det gaar videre (jfr. dog § 28).

Storthinget kan altid prøve Afgjørelserne.

§ 18. Naar Formanden har sagt fra, hvor mange Valgmænd og Varamænd der skal vælges, faar de i Mandtallet indførte Vælgere, hvis Stemmeret ikke er suspenderet, efterhvert som de møder frem, Adgang til at stemme. Fremgangsmaaden er denne: Først sættes der et Kryds i Mandtallet ved dens Navn, der vil stemme. Saa giver et Medlem af Valgstyret ham en Konvolut med offentligt Stempel og viser ham et afsondret Rum i Valglokalet, hvor han useet af alle kan lægge Stemmesedlen ind i Konvolutten. Konvolutten lægger han saa ned i en Urne, som staar paa Valgstyrets Bord.

Valgstyret kan forlange, at ukjendt Vælger godtgjør, at han er den, han giver sig ud for.

§ 19. Ogsaa den, som ved Valgstyrets Kjendelse (§ 5, jfr. § 7) er negtet Stemmeret, skal faa Adgang til at aflevere sin Stemmeseddel, om han kræver det. Han skal dog ikke lægge Konvolutten med ilagt Stemmeseddel ned i Valgurnen, men skal klæbe den sammen og give den til Valgstyret. Dette skal skrive hans Navn paa Konvolutten og forvare den ubrudt. Ifald han saa efter Storthingets Afgjørelse faar Stemmeret, gaar man frem efter § 29 andet Led ved den nye Optælling af Stemmerne[2]).

§ 20. Konvolutterne skal være ugjennemsigtige og have samme Størrelse, Form og Farve.

Valgstyret skal paase, at de ikke har noget Særmerke, naar de lægges ned i Urnen.

Stemmesedlerne skal være af hvidt Papir og uden Underskrift eller tilsætet eller paasat Merke. De skal lyde enten paa navngivne Personer, som Vælgeren ønsker til Valgmænd og Varamænd, eller paa Parti eller Partiliste uden at nævne Personer[3]). Lyder en Stemmeseddel paa flere Personer, end der skal vælges, er det eller de Navn, som staar sidst paa Sedlen, at holde for uskrevne. Mulige overtallige Valgmænd bliver da de første Varamænd. Lyder Stem-

[1]) Se § 29.
[2]) Jfr. § 56.
[3]) Jfr. § 21.

24 Febr. meseddelen derimod paa for faa Valgmænd, rykker det nødvendige Antal op fra Varamandslisten.

§ 21[1]). Paa Parti eller Partiliste uden at nævne Personer har man Lov at stemme, saafremt Partiet

a. har organiseret sig under et Partinavn og gjennem sit Hovedstyre meldt dette til Justitsdepartementet og
b. senest den 14de Dag før Valgthinget har sendt Valgstyret den Partiliste, som er opstillet for Valgsognet.

Anmeldelser om Partinavn skal Departementet uopholdelig indrykke i den offentlige Kundgjørelsestidende. Naar saadan Anmeldelse er gjort, kan ikke noget andet Parti tage Partinavnet eller et Navn, som er udsat for at forvexles med dette, før det Parti, som først tog Navnet, har sagt fra til Departementet, at Partiet er opløst. Navnet bliver ogsaa frit, naar Partiet ikke paa 3 Valg i Rad har opstillet Partiliste i noget Valgsogn. At et Parti er opløst eller ophørt, skal ogsaa uopholdelig kundgjøres.

En Partiliste skal bære Partinavnet og være underskrevet af Partistyret for Valgsognet eller, om saadant ikke findes, af Partiets Hovedstyre eller den, som dette har bemyndiget dertil.

Valgstyret skal uopholdelig kundgjøre en indsendt Partiliste paa formaalstjenlig Maade.

Lyder en Partiliste paa flere eller færre Personer, end der skal vælges, gaaes frem efter Reglerne i § 20.

Naar Valget er holdt, skal Valgstyret forvare Listen under fælles Forsegling, indtil Storthinget endelig har afgjort Spørgsmaalet om Valgets Gyldighed.

Partilisten gjælder ogsaa for Omvalg, medmindre den er tilbagekaldt, eller en ny Liste er indsendt til Valgstyret.

§ 22. Er en Konvolut eller Stemmeseddel ikke saa beskaffen, som ovenfor er sagt, skal Stemmesedlen være ugyldig og vrages.

Ligger der flere Stemmesedler i en Konvolut, skal de vrages alle, om de er ulige, men den ene godkjendes, om de alle er enslydende.

§ 23. Den, som under Valgthinget opholder sig i Riget[2]) og med Hjemmel af Grundlovens § 60 vil stemme uden at møde personlig, skal i Enrum og usect lægge sin Stemmeseddel ind i en særskilt Konvolut og klæbe denne sammen.

Stemmesedlen maa være saaledes beskaffen, som § 20 siger.

Konvolutten med Stemmeseddel tilligemed et dateret Følgebrev, som han har underskrevet, indlægger han i et Omslag. Dette lukker han, adresserer det til Valgstyret og forsyner det med Paaskrift om, at det indeholder en Stemmeseddel.

Han kan lade en anden udføre dette, ifald han selv er ude af Stand dertil paa Grund af Sygdom eller Legemsfeil.

[1]) Slg. Justitsdep.tets Rundskr. af 26 Juli 1900.
[2]) Om udenrigs Fraværende se Lov af 5 Juni 1897.

I Følgebrevet skal han: 24 Febr.

a. gjøre Rede for Forfaldet;

b. erklære paa Ære og Samvittighed, at han selv frivillig og useet i Enrum har lagt Stemmesedlen ind i den Konvolut, som han sender den i, og selv har klæbet Konvolutten sammen, eller — i Tilfælde — at han af Grunde, som han nævner, ikke har været istand til selv at udføre Indlæggelsen.

Følgebrevet skal desuden indeholde en egenhændig underskrevet Bevidnelse fra en Person over 21 Aar om, at Underskriften er ægte og skreven paa Tid og Sted som i Brevet nævnt.

§ 24. Vil nogen, som har Forfald, med samme Følgebrev sende Stemmeseddel baade til det oprindelige Valg og til muligt Omvalg, maa han lægge Stemmesedlerne ind i hver sin Konvolut. Er det ikke paa Konvolutterne skrevet, hvad for en som er bestemt for det ene eller det andet Valg, kan Valgstyret lade den, som det finder for godt, holde tilbage for Omvalget. Den for Omvalget bestemte Konvolut skal ikke aabnes, men sammen med Følgebrevet eller en bekræftet Afskrift deraf for Tilfælde af Omvalg forvares under Valgstyrets Segl.

§ 25. Stemmesedler, som sendes ind af dem, der er i Riget, men borte fra Valgthinget, maa for at være gyldige være afgivne ikke mere end høist tre Maaneder før Valgthinget.

Fristen regnes altid til Dagen for det oprindelige Valg, ikke til Dagen for et Omvalg.

Stemmesedlen ansees for at være afgiven den Dag, Følgebrevet underskrives.

§ 26. Bortfalder Grunden til Forfaldet saa tidlig, at Vælgeren kan møde personlig paa Valgthinget, skal den Stemmeseddel vrages, som han har sendt med Forfaldsanmeldelsen.

§ 27.[1]) I en af Amtmanden godkjendt Bog, som indrettes efter et af Justitsdepartementet fastsat Schema, skal Valgstyrets Formand indføre alle Forfaldsanmeldelser i Nummerrække med Angivelse af Tiden, naar han tog imod dem.

De tilsvarende Nummer sætter han paa Omslagene, som han ikke skal aabne, hvis de har Paaskrift om, at de indeholder Stemmeseddel. Mangler saadan Paaskrift paa noget Omslag, og han derfor har maattet aabne det, skal han strax lægge det og Indholdet ind i en Konvolut, som han forsegler og sætter Nummer paa, saaledes som før er sagt.

Naar Valgstyret skal begynde at aabne og prøve Forfaldsanmeldelserne[2]), skal Formanden fremlægge denne Bog og alle de Breve, som er indførte før Valgthinget.

De Forfaldsanmeldelser, som kommer ind paa selve Valgthin-

[1]) Se Justitsdep.tets Rundskr. af 26 Juli 1900.

[2]) Jfr. § 29.

24 Febr. get, saar ligeledes hver sit Nummer paa Omslaget, men i Bogen skrives alene, hvor mange det er i det hele.

§ 28. Naar den Tid er udløben, som var fastsat for Stemmegivningen[1]), spørger Formanden, om der er nogen, som har Forfaldsanmeldelser at komme frem med. Naar dette er gjort og mulige Forfaldsanmeldelser er modtagne, aflyser han Stemmegivningen.

Holdes Valgthing til Stemmegivning paa flere Steder[2]), skal det særskilte Valgstyre bogføre alt, som forhandles, i en dertil af Valgstyret godkjendt Bog. Reises ved saadant Valgthing Indsigelse mod Valgets Fremme, bogføres Indsigelsen med Begrundelse. Derefter modtages Stemmesedlerne. Disse tilligemed de indkomne uaabnede Forfaldsanmeldelser og den benyttede Del af Mandtallet samt Valgbogen bringes snarest muligt i en forseglet Pakke det sædvanlige Valgstyre til videre Behandling.

§ 29. Valgstyret (§ 13) begynder derefter at aabne og prøve alle Forfaldsanmeldelser. Under Aabningen passer det paa at sætte Omslagsnummeret baade paa Følgebrevet og den Konvolut, som Stemmesedlen ligger i, og paa andre Bilag.

Naar Valgstyret har gjennemgaaet og prøvet alle Forfaldsanmeldelser, aabner det, forsaavidt Forfaldene er godkjendte, de Konvolutter, som følger med, tager Stemmesedlerne ud, lægger dem ulæste ind i hver sin Konvolut med offentligt Stempel og lægger disse ned i Urnen.

Er Forfaldet ikke godkjendt, skal den Konvolut, som Stemmesedlen er fremsendt i, forvares ubrudt sammen med Følgebrevet.

§ 30. Har en Vælger indsendt flere Følgebreve, holdes det eller de tidligere daterede for at være tilbagekaldte ved det, som er dateret sidst.

Har en Vælger indsendt flere Følgebreve med samme Datum eller flere konvoluterede Stemmesedler med samme Følgebrev, lægger Valgstyret alle hans Stemmesedler ind i en og samme Konvolut med offentligt Stempel og gaar derpaa frem efter Regelen i § 22 andet Punktum.

§ 31. Naar Forfaldsanmeldelserne er prøvede, blandes Konvolutterne i Urnen vel om hverandre.

De Stemmesedler, som Valgstyret finder lovlige, læser et Medlem af Valgstyret tydelig op under Tilsyn af et andet Medlem eller, ifald de er trykte, gjennemgaar dem paa anden forsvarlig Maade under samme Tilsyn.

To Medlemmer af Valgstyret eller to andre af Valgstyret opnævnte Mænd skriver op Sedlernes Indhold.

Hele Valgstyret har Tilsyn med Stemmeoptællingen.

Ifald Valget ikke tilendebringes med en Gang, skal Valgstyret

[1]) Slg. § 10, 2det Led.
[2]) Se § 9.

forvare Stemmesedlerne og Listerne over de opskrevne Stemmer paa et sikkert Sted under fælles Forsegling. 24 Febr.

§ 32. Valgstyret forvarer de indkomne Stemmesedler og Forfaldsanmeldelser saaledes, som i § 31 er sagt, indtil Storthinget endelig har afgjort Spørgsmaalet om Valgets Gyldighed [1]).

Naar denne Afgjørelse er truffen, skal Sedlerne og Forfaldsanmeldelserne brændes.

§ 33. Valget afgjøres ved Stemmeflerhed. Er Stemmerne lige, trækker Valgstyret Lod, som da gjør Udslaget.

§ 34. Naar Valget er tilendebragt, skal de udkaarede Valgmænd og Varamænd indskrives i Valgbogen med Tilføielse af Stemmetal.

§ 35. Valgstyret skal paa Valgthinget udfærdige Fuldmagt for de udkaarede Valgmænd og Varamænd og give eller sende den til første Valgmand.

Kongen eller den, han bemyndiger, foreskriver Fuldmagtens Form [2]).

§ 36. Valgstyret fatter sine Vedtag og Kjendelser ved Stemmeflerhed. Er Stemmerne lige, gjør Formandens Stemme Udslaget.

Enhver, som staar i Valgsognets Mandtal, og hvis Stemmeret ikke er suspenderet, har Ret til at paaanke Valgstyrets Afgjørelser.

Kjendelser om Stemmeret og om Adgang til at aflevere Stemmeseddel kan derhos paaankes af den, hvem Kjendelsen er gaaet imod.

§ 37. Valgbogen skal oplæses af Formanden og underskrives af hele Valgstyret.

Dette gjøres hver Dag, ifald Valgthinget varer flere Dage.

§ 38. Valgstyrets Formand skal uden Ophold give hver Valgmand og Varamand Underretning om hans Valg og om Tiden og Stedet for Valgmandsthinget.

Desuden skal han sende Bestyreren af Valgmandsthinget en bekræftet Afskrift af det bogførte paa Valgthinget.

§ 39. Er Valgdagen en Virkedag, gjælder for de Stemmeberettigede, indtil Stemmegivningen er tilendebragt, Reglerne om Ret til Arbeidshvile paa Søndage — Arbeidet ved de store Fiskerier undtaget [3]).

Reglerne om Salg og Skjænkning af berusende Drikke paa Søn- og Helligdage skal ogsaa gjælde paa Stemmegivningsdagen.

[1]) Slg. Grundlovens § 64 og denne Lovs 4de Kapitel.
[2]) Se Kgl. Res. af 17 Marts 1900 og Justitsdep.tets Rundskr. af 26 Juli
[3]) s. A. Jfr. § 68.

24 Febr.

Tredie Kapitel.

Om Valgmandsthing (Distriktsforsamling).

§ 40[1]). Amtmanden paa Landet og Magistraten og Formandskabet i Kjøbstad tilstævner Valgmandsthinget til et for Valgmændene bekvemt Sted.

Vælger flere Kjøbstæder Storthingsmænd i Fællesskab, skal Valgmandsthinget holdes i den Kjøbstad, som har de fleste Valgmænd. Har de lige mange, holdes det skiftevis i disse Kjøbstæder.

§ 41. Amtmanden paa Landet og Magistraten i Kjøbstad skal styre Valgmandsthinget. Er Bestyreren ikke selv Valgmand, skal han ikke tage Del i Valgmændenes Raadslagninger, Vedtag og Kjendelser.

Han sørger for, at alt, hvad Valgmandsthinget forhandler og afgjør, indføres i en af Justitsdepartementet for Valgfylket (Valgdistriktet) godkjendt Bog, som han forvarer.

§ 42. Valgmændene skal møde til fastsat Tid og Sted. Faar nogen Forfald, skal han itide tilsige Varamanden at møde.

Valg skal holdes af dem, som møder og har faaet sine Fuldmagter godkjendt. Ingen, som er borte, kan stemme paa Valgmandsthinget.

§ 43. Naar Thinget er sat, fremlægger Valgmændene sine Fuldmagter. Derpaa vælges Opmand. Fuldmagterne oplæses, og Valgmændene afgjør deres Gyldighed. Er der Spørgsmaal om Gyldigheden af et Valg i dets Helhed, er Valgmændene fra dette Valgsogn ogsaa med i Afgjørelsen, men Gyldigheden af en enkelt Valgmands Valg prøves alene af de øvrige Valgmænd. Fuldmagterne fremlægges og prøves i den Orden, Valgsognene har efter Bogstavrækken.

To af Valgmændene skal være Valgvidner og have Tilsyn med Stemmegivningen.

§ 44. Indsigelse mod, at Valget holdes, skal fremsættes og afgjøres, forinden Stemmegivningen paa Storthingsmænd begynder, medmindre Indsigelsen bygges paa noget, som senere er indtruffet.

§ 45. Naar Valgmændene har prøvet Fuldmagterne og afgjort fremkomne Indsigelser, skal Valget af Storthingsmænd begynde.

Valget sker ved underskrevne Sedler. Hver Seddel skal lyde paa saa mange Navn, som Valgfylket har Ret til at sende Repræsentanter til Storthinget.

Valgmændene leverer sine Stemmesedler i den Orden, Valgsognene har efter Bogstavrækken. Valgmændene fra samme Valgsogn leverer sine Sedler i den Orden, de har i Fuldmagten.

§ 46. Ved Stemmesedlernes Indlevering paasees, at alle Valgmænd stemmer, og at alle Stemmesedler er underskrevne og indeholder det rette Antal Navn. Findes det, at en Valgmand har

[1]) Slg. § 8.

taget Feil i saa Maade, skal der gives ham Adgang til at rette 24 Febr.
Feilen.

§ 47. Naar alle Stemmesedler er indleverede og fundne i Orden, skal de oplæses, medens Valgvidnerne opskriver Stemmerne.

I Valgbogen indskrives Navnene paa alle dem, som har faaet Stemmer, og Stemmetallet for hver.

Naar Stemmesedlerne er optalte, skal de fremlægges til Eftersyn for Valgmændene. Derpaa tager Bestyreren dem i Forvaring, indtil Storthinget endelig har afgjort Valgets Gyldighed[1]).

§ 48. Den eller de, som har faaet de fleste Stemmer, er valgt.

Har to eller flere faaet samme Stemmetal, skal der være Omvalg mellem disse. Giver ikke Omvalget noget Udslag, trækkes Lod.

Rækkefølgen mellem Storthingsmændene afgjøres efter Stemmetallet eller, naar Stemmerne er lige, ved Lodtrækning.

Valgvidnerne foretager Lodtrækningen.

§ 49. Varamændene udkaares efter samme Regler ved særskilt Valg.

Alle Varamænd vælges under ét, hvis ikke noget andet er forud vedtaget.

§ 50. Kan ikke Valgmandsthinget fuldføre Valget paa én Dag, fortsætter det de næste Dage undtagen de Timer, Gudstjeneste holdes.

Selve Stemmegivningen bør, saavidt muligt, ske i et eneste Møde.

§ 51. For de udkaarede Storthingsmænd og Varamænd udfærdiger Valgmandsthinget en Fuldmagt (Grundlovens § 64), som gives eller sendes til første Storthingsmand.

Kongen eller den, han bemyndiger, foreskriver Fuldmagtens Form[2]).

§ 52. Naar Valget er udført, skal Valgbogen oplæses og underskrives af Bestyreren og alle Valgmænd.

§ 53. Valgmandsthingets Bestyrer skal

sende de Storthingsmænd og Varamænd, som ikke har været med paa Valgmandsthinget som Valgmænd, Underretning om deres Valg;

gjøre Indberetning om Valget til Regjeringen, og

itide sende første Storthing i den nye Valgomgang en bekræftet Afskrift af det bogførte paa Valgmandsthinget.

Fjerde Kapitel.

Om Valgs Ugyldighed.

§ 54. Valg foretaget paa Valgthing bliver — under de i § 55 nærmere forklarede Betingelser — at kjende ugyldigt:

[1]) Slg. Grundlovens § 64 og denne Lovs 4de Kapitel.
[2]) Se Kgl. Res. af 17 Marts 1900.

24 Febr. 1. Naar denne Lovs Forskrifter om Mandtallets Istandbringelse er tilsidesatte, saasom naar Mandtallet ikke har været udlagt længe nok eller Udlæggelsen ikke har været kundgjort. At Underretning efter §§ 3 og 6 har været forsømt, er ikke Ugyldighedsgrund.

2. Naar Valget er holdt paa anden Tid, end Loven hjemler, eller naar Forskrifterne om, hvorledes Valgene skal forberedes og styres, er tilsidesat.

3. Naar Forskrifterne om Fremgangsmaaden paa Valgthinget er overtraadte, saasom naar Stemmegivningen eller Stemmesedlernes Behandling eller Optælling er foregaaet paa urigtig Maade, eller Vælgerne ikke er levnet rimelig Tid til at afgive Stemme.

4. Naar Valgstyret har afsagt en urigtig Kjendelse om Stemmeret eller truffet en urigtig Afgjørelse om Gyldigheden af en Stemmeseddel.

5. Naar nogen, som ikke staar i Mandtallet, eller nogen, hvis Stemmeret er suspenderet, har stemt, eller nogen har afgivet Stemmeseddel mere end én Gang.

6. Naar nogen paa strafbar Maade har søgt at skaffe sig Indflydelse paa Valget[1]).

§ 55. Alle de Feil, som omhandles i forrige Paragraf, er Ugyldighedsgrunde, ifald det findes antageligt, at de har havt Indflydelse paa Valgets Udfald.

De Feil, som omhandles i Posterne 3, 4 og 5, er Ugyldighedsgrunde ogsaa, om det blot skjønnes, at de kan have havt saadan Indflydelse.

Er det efter Stemmetallene utvivlsomt, at Feilen har været uden Betydning for nogle af dem, som Valgthinget har udkaaret, kjendes Valget alene ugyldigt for de øvriges Vedkommende.

§ 56. Kan Virkningen af nogen i § 54 omhandlet Feil hæves ved Optælling af indgivne Stemmesedler, skal saadan Optælling ske.

§ 57. Har et Valgsogn udkaaret flere Valgmænd end lovhjemlet, skal den eller de Valgmænd, som er sidst i Rækken, være Varamænd fremfor dem, som er udkaaret paa Valgthinget.

Har et Valgsogn udkaaret for faa Valgmænd eller nogen, som ikke var valgbar, skal Varamændene, saalænge saadanne findes, rykke op i de ledige Pladse.

§ 58. Naar Storthinget i Henhold til § 62 paabyder nyt Valgmandsthing, paabyder det tillige nyt Valgthing til Udkaarelse af det fornødne Antal Valgmænd og Varamænd for et Valgsogn, saafremt nogen af dets Pladse paa Valgmandsthinget, efterat Reglerne i §§ 56 og 57 er iagttagne, bliver ubesat:

[1]) Slg. Straffelovens Kap. 10 § 25.

enten fordi et Valgmandsvalg ifølge §§ 54 og 55 er helt 24 Febr.
eller delvis ugyldigt,

eller fordi et Valgsogn har kaaret for faa Valgmænd eller nogen, som ikke var valgbar,

eller paa Grund af Omstændigheder, som er indtrufne efter Valget.

§ 59. Nyt Valgthing tilstævnes med et Varsel paa mindst 8 Dage. Ved Omvalget bruges Mandtallet fra det oprindelige Valg. Men Valgstyret skal rette det overensstemmende med Storthingets Afgjørelser og skal desuden stryge dem, som efter det oprindelige Valg har mistet sin Stemmeret ifølge Grundlovens § 53, og sætte Anmerkning om Suspension ved dem, hvis Stemmeret siden er suspenderet. Saadan Strygning og Anmerkning maa dog kun gjøres ved Kjendelse, som kan prøves af Storthinget efter Reglerne i § 5 sidste Led.

Er Valget kjendt ugyldigt, fordi Lovens Forskrifter om Mandtallets Istandbringelse er tilsidesatte, skal disse Forskrifter søges fyldestgjorte derved, at Udarbeidelsen af Mandtallet gjenoptages. Berettigede til Indførelse er i dette Tilfælde — under Jagttagelse af Lovens Regler — alle de, som ved det oprindelige Valgs Afholdelse var stemmeberettigede Indvaanere af Valgsognet og ikke senere har tabt sin Stemmeret. Som suspenderet betragtes i samme Tilfælde en Persons Stemmeret, saafremt han enten paa hin Tid var eller ved det nye Valgs Afholdelse er i noget af de Tilfælde, som Grundlovens § 52 nævner.

Ved Omvalg skal Tallet paa Valgmænd og Varamænd rette sig efter Tallet paa dem, som skulde have staaet i Mandtallet, da det oprindelige Valg blev holdt.

§ 60. Er ved Valg foretaget paa Valgmandsthing indtruffet Feil, saasom:

1. at Valgmandsthinget er holdt til anden Tid, end Loven hjemler, eller Lovens Forskrifter om dets Forberedelse eller Bestyrelse eller om Fremgangsmaaden paa Thinget er tilsidesatte;
2. at Valgmandsthinget har havt for faa Medlemmer;
3. at Valgmandsthinget urettelig har antaget nogen som Medlem, eller
4. at nogen paa strafbar Maade har søgt at skaffe sig Indflydelse paa Valget ved Valgmandsthing,

bliver Valget af Storthinget at kjende ugyldigt, ifald det skjønnes, at Feilen kan have havt Indflydelse paa Valgudfaldet.

Ved Afgjørelse af, hvor langt Valget er ugyldigt, kommer § 55 sidste Led til Anvendelse.

§ 61. De Fremgangsmaader, som anvises i §§ 56 og 57, følges ogsaa, naar det gjælder at rette paa Feil ved Valg, foretagne paa Valgmandsthing.

§ 62. Nyt Valgmandsthing til Udkaarelse af det fornødne

24 Febr. Antal Repræsentanter og Varamænd paabydes af Storthinget, saafremt nogen Repræsentantplads, efterat Forskrifterne i § 61 er iagttagne, bliver ubesat:

enten fordi Storthinget overensstemmende med § 60 har kjendt et Valg, foretaget paa Valgmandsthing, helt eller delvis ugyldigt,

eller fordi Valgmandsthinget har udkaaret for faa Personer eller nogen, som ikke var valgbar,

eller paa Grund af Omstændigheder, som er indtrufne efter Valget.

Femte Kapitel.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 63. Ved Beregning af Fristerne efter denne Lov medregnes ikke Valgdagen.

§ 64. Alle offentlige Tjenestemænd skal i den Udstrækning, deres offentlige Stilling sætter dem istand til, meddele Mandtalsførerne de Oplysninger, som de maatte forlange til Brug ved Mandtallenes Førelse.

§ 65[1]). De offentlige Tjenestemænd faar ingen Betaling for de Gjøremaal, som denne Lov paalægger dem, medmindre Storthinget bevilger Midler dertil, men kun Skyds- og Kostgodtgjørelse, forsaavidt saadan ved Lov er dem tillagt.

§ 66[2]). Statskassen udreder de Summer, som ifølge denne Lov udfordres

til Bøger;

til Gjennemførelse af Forskrifterne om Benyttelsen af afsondrede Rum, af stemplede Konvolutter og af Valgurner;

til Godtgjørelse for Lokaler til Valgmandsthingene;

til Skyds- og Kostgodtgjørelse for Mandtalsførere i Anledning af Reiser til Valgthing eller for at deltage i Mandtalsnævndens og Valgstyrets Møder og

til Skyds- og Kostgodtgjørelse for Valgmænd og for Valgmandsthingenes Bestyrere.

De øvrige af denne Lov flydende Udgifter, deriblandt til fornøden extraordinær Bistand for Mandtalsførerne ved Istandbringelse af Udkast til Mandtal, udredes af Statskassen mod Refusion af vedkommende Valgfogn eller Valgfylke for det halve Beløb.

§ 67. Forsaavidt ikke nogen strengere Straf kommer til Anvendelse paa Tilfældet, skal Straf af Bøder ilægges den, som enten forsætlig eller uagtsomt forser sig

a. ved urigtig eller uordentlig at indrette, føre eller opbevare de i denne Lov nævnte Bøger, Lister eller Brevskaber;

[1]) Jfr. ellers bl. a. Sportellov af 6 August 1897 § 157, 2det Led, sfg. § 75.
[2]) Jfr. Sportellov af 6 August 1897 §§ 141 og 162.

b. ved ikke betimelig og i behørig Orden at tilstævne, underrette om eller udstede Indkaldelse til noget af de i denne Lov omhandlede Møder; 24 Febr.
c. ved ikke at besørge de i denne Lov omhandlede Kundgjørelser behørig udfærdigede og kundgjorte;
d. ved at udeblive fra Valgmandsthing som Bestyrer eller Valgmand, fra Valgthing eller andet foreskrevet Møde som Medlem af Valgstyret eller fra Møde i Mandtalsnævnden som Medlem af denne;
e. ved ikke, naar han har Forfald, at sørge saavidt muligt for, at den, som skulde træde i hans Sted, betimelig underrettes;
f. ved iøvrigt at tilsidesætte Forskrifterne om de Gjøremaal, som han skal udføre efter denne Lov.

Desuden skal den Skyldige erstatte de ved hans Forseelse foranledigede Udgifter, dog kun, forsaavidt han har handlet forsætlig, eller grov Uagtsomhed foreligger.

Forser nogen sig tredie Gang paa forannævnte Maade i Udførelsen af de Forretninger, som paaligger ham paa Embeds-, Bestillings- eller Ombuds Vegne, straffes han med Bøder eller Tab af offentlig Tjeneste.

§ 68. Den Arbeidsgiver eller Foresatte, som mod Bestemmelsen i § 39, første Led, hindrer sin stemmeberettigede Underordnede fra at møde ved Valget, straffes med Fængsel eller Bøder.

§ 69. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, som Kongen bestemmer[1]). Fra samme Tid ophæves Lov om Mandtallene m. v. af 24de Juni 1828 med Tillægslove af 1ste Juli 1884 og 23de Juli 1894 og §§ 4, 5, 14, 15, 16 og 22 i Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Ifølge Kgl. Res. af 17 Marts 1900 træder Loven i Kraft den 26 Marts s. A.

Kongelig Resolution, hvorved samtidig med foranstaaende Lovs Sanktion Justits- og Politidepartementet til Efterkommelse af en af Odelsthing og Lagthing besluttet Anmodning til Regjeringen blev bemyndiget til at træffe de fornødne Forføininger til at lade en Oversættelse af Loven paa Landsmaal offentliggjøre i Lovtidendens 1ste Afdeling samtidig med den originale Text. 24 Febr.

Den af Departementet besørgede Oversættelse er saalydende:

24 Febr. **Log um manntal og stortingsval.** *)

Fyrste bolken.

Um manntalet.

§ 1. Manntal yver dei, som hev valrett etter grunnlogi, skal i valsokni magistraten føra fyr kjøpstad, lensmannen fyr prestegjeld. Fyr ladstad med serskilt bystyre skal magistraten føra manntalet, um han bur paa staden; elles skal lensmannen føra det.

Landsbygd, som høyrer til kjøpstad-prestekall, er serskild valsokn.

Er ei valsokn kløyvd i elder millom fleire lensmannssyslur, skal serskilt manntal verta ført fyr kvart av dei stykki, valsokni soleis er kløyvd i.

Kongen elder den, han dertil set, gjev dei fyresegnerne, som trengst um, korleis manntalet skal vera skipat.

§ 2. Manntal vert tilskipat dei aari, daa det er stortingsval. Til grunn vert lagt manntalet fraa fyrre valet. Innførde i manntalet vert alle dei, som er busette i valsokni og hev valrett etter § 50 i grunnlogi, minder dei hev mist valretten etter § 53 i grunnlogi. Likeins vert dei innførde, som seinast den fastsette valdagen kjem til aa fylla det 25de aaret og daa hev voret busette her i landet i 5 aar, aa segja um dei elles hev vilkori fyr valrett. Dei, som valretten er suspenderad aat, vert innførde med merknad um suspenderingi og um grunnen til denne.

§ 3. Seinast til den 42de dagen fyre valtinget (valgforsamlingen) skal manntalsføraren hava sett upp eit utkast til manntal og ei liste yver dei, som han ikkje hev funnet, at han kann føra inn, aa segja um han hev voret i tvil um retten deira, elder um dei sjølve hev kravt seg innførde.

Ei manntalsnemd, skipad av manntalsføraren og minst 2 andre menn, som formannskapet vèl millom sine eigne lemer, skal gaa igjenom manntalsutkastet og den lista, som er nemnd, i tidi millom den 42de og den 32de dagen fyre valtinget. Er valsokni kløyvd i elder millom fleire kommunar, bør minst ein formann fyr kvar lùt vera med i nemdi. Talet paa lemerne i nemdi og paa lemerne fyr kvar lùt er det i so fall valstyret, som fastset, med samtykkje fraa amtsutvalet. I det tilfellet, som § 1, tridje leden, nemner, skal kvar manntalsførar vera med i nemdi, so vidt det kjem hans eigi sysle ved. Nemdi vèl sin formann sjølv. Ho gjer av vedtaki sine med røystefleirtal. Stend røysterne likt, gjer

*) Offentliggjort 21 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.

formannsrøysti utfallet. Vedtaki vert innførde i ei bok, som amtmannen hev godteket. 24 Febr.

Manntalsføraren skal skyndeleg senda den, som sjølv hev kravt seg innførd i manntalet, men som nemdi ikkje hev funnet aa kunna føra inn, vitring um nemdvedtaket og um grunnen til det. Slik vitring bør han og, so langt raad er, senda til kvar, som stod i fyrre manntalet, men som nemdi ikkje hev ført inn i det nye.

§ 4. Seinast den 32de dagen fyre valtinget skal manntalsføraren leggja ut eksemplar av det manntalet, som nemdi hev lagat til, paa stader, som heradstyret paa landet og formannskapet i byarne vèl. Tidi og staden fyr utleggjingi skal manntalsføraren kunngjera i tidom med uppmaning til ein og kvar um aa klaga, i fall han maatte finna, at han sjølv elder nokon annan med urette er innførd, ikkje medteken elder innførd med elder utan merknad um suspendering. Kunngjeringi skal dessutan gjera greide fyr den logsette maaten aa klaga paa (§ 6) og fyr staden der og dagen og klokkeslættet daa klage seinast maa vera inngjevi.

§ 5. Naar manntalet er utlagt, kann ingen verta innførd utan etter orskurd, som valstyret gjev (§ 7) med aaføre i klage, som i tidom (§ 6) er inngjevi.

Um strjuking or manntalet og um aa setja og strjuka merknad um suspendering gjeld same fyresegni. Likevel kann valstyret jamvel utan klage gjeva orskurd um dette, naar mistak vert uppedagad elder umskifte kjem til.

Range orskurdar gjer stortinget um, naar dei kann hava havt innverknad paa valet, elder naar dei er innankad fyr stortinget. Andre brigde i manntalet kann stortinget ikkje gjera.

§ 6. Klagur yver innhaldet i manntalet maa vera inngjevne til valstyret fyre klokka 8 den 14de kvelden fyre valet. Dei skal vera skrivne og nemna dei grunnarne, dei er bygde paa. Ei liste yver dei, som klagurne kjem ved, skal straks, naar den nemnde tidi er ute, verta utlagd paa dei staderne, der manntalet hev voret utlagt.

Er der komet motmæle mot valretten til nokon, skal manntalsføraren skyndeleg gjeva honom vitring um det. Slik vitring skal han og gjeva so langt raad er, um han, etter manntalet vart utlagt, fær greide paa sovorne grunnar, som han maa tru fyr nokon vil føra til strjuking or manntalet elder til merknad um suspendering.

§ 7. Ein av dei sju siste dagarne fyre valet skal valstyret (§ 13) halda møte til orskurd-gjeving etter § 5. Tidi og staden fyr møtet, som er aalmannamøte, skal vera kunngjorde fyreaat. Naar valretten til ein mann er fyre paa

24 Febr. møtet, hev han og klagaren rett til aa tala si sak og føra sine prov, sjølve og ved fullmegt.

Andre bolken.

Um valting (valgforsamling).

§ 8. Valting held dei seinast ein, men ikkje yver tvo maanader fyre det fyrste sedvanlege stortinget i kvar valbolk (§ 54 i grunnlogi). Dei held valtingi i høvelege husvære, som heradstyret paa landet og formannskapet i byarne vèl. Vantar dei anna tenlegt husvære, held dei tinget i kyrkje.

Tingdagen skal valstyret setja til ei tid, som er samhøveleg med §§ 57 og 58 i grunnlogi, og gjeva ei fyrebilslysing um honom med eit varsel paa minst 4 maanader.

Vèl fleire kjøpstader stortingsmenn i hop, skal valstyret i den kjøpstaden, der valmannstinget skal vera, tilstemna dette i tidom etter samraad med valstyri i dei andre kjøpstaderne og gjeva magistraten i desse tidend um det.

Paa landet skal amtmannen etter samraad med amtsutvalet likeins i tidom tilstemna valmannstinget og senda manntalsføraranne i amtet tidend um det.

Manntalsføraranne syter fyre, at valstyri held møte og set dagen fyr valtinget, soleis som fyrr er sagt.

§ 9. Der valstyret finn det naudsynlegt, um røystegjevingi skal verta fraa-seg-gjord paa ein dag, elder finn det um-aa-gjera til lette fyr veljaranne, kann det segja fyre, at det skal vera valting til røystegjeving paa fleire stader samstundes, paa kvar stad fyr ein viss lùt av manntalet.

Er valsokni kløyvd i elder millom fleire kommunar, kann kvart kommunestyre krevja, at eit slikt valting skal verta haldet paa minst ein stad i den lùten av valsokni, som høyrer til kommunen. Vitring um slikt vedtak maa vera gjevi valstyret seinast tri maanader fyre tingdagen.

§ 10. I tidom tilstemner valstyret veljaranne til valtinget.

Tilstemningi skal gjera greide fyr, kor mange valmenn og varamenn dei skal velja paa etter dei upplysningarne, valstyret sit inne med paa tilstemningstidi, og kva tid røystegjevingi skal vera fraa-seg-gjord.

I dei tilfelli, som § 9 nemner, skal valstyret i tilstemningi dessutan gjeva greide paa, kven som kann velja paa dei ymse staderne.

§ 11. Formannen fyr valstyret fører alt, som er fyre og vert avgjort paa valtinget, inn i ei bok (valboki), som amtmannen hev godteket fyr valsokni, og som manntalsføraren gøymer.

§ 12. Valtinget byrjar den tidi, som sett er, anten so faae elder mange veljarar møter. 24 Febr.

Kann dei ikkje gjera fraa seg valet paa ein dag, held dei fram dei næste dagarne, so nær som dei timarne, daa det er gudsteneste.

§ 13. Valstyret er skipat av manntalsføraren — manntalsføraranne — og formennerne i valsokni. Er valsokni kløyvd i elder millom fleire kommunar, skal valstyret vera skipat av manntalsføraren (manntalsføraranne) og so mange lemer av kvart formannskap, som kommunestyri segjer fyre med samtykkje fraa amtsutvalet. Valstyret vèl sin formann sjølv. Det er avgjerdsleført, naar tvo tridjedeilder av lemerne er til stadar. I det tilfellet, som § 7 nemner, bør manntalsføraren alltid vera med.

§ 14. Skal det vera røystegjeving paa fleire stader, stend eit serskilt valstyre paa minst 3 mann fyre valtinget paa kvar stad.

Det sedvanlege valstyret (§ 13) vèl dei serskilde valstyri og formennerne deira; so langt raad er, vèl det av sine eigne lemer, og elles vèl det ingen utanfyr heradstyret elder bystyret. I kvart serskilt valstyre skal det vera minst ein mann av det sedvanlege valstyret.

§ 15. Formannen fyr valstyret (det sedvanlege elder det serskilde) gjev tydeleg til kjenne, naar valtinget er sett, og les so upp §§ 50—64 i grunnlogi.

Dinæst segjer han ifraa um dei brigdi, som er gjorde i manntalet i samhøve med orskurdar etter § 5, jfr. § 7, og um talet paa dei, som stend i manntalet, og paa dei valmenn og varamenn, som skal verta valde.

§ 16. Ei valsokn skal hava ein varamann fyr kvar tie valmenn; likevel aldri færre enn 6 varamenn, minder sokni hev færre enn 6 valmenn: daa vert likso mange varamenn som valmenn valde.

Paa valmenn og varamenn vèl dei under eitt; likevel so, at dei i valsetlarne og partilisturne skil millom valmenn og varamenn. Er ikkje dette gjort, gjeng valstyret ut ifraa, at dei, som fyrst er nemnde, er etlad til valmenn, dei andre til varamenn.

§ 17. Paa valtinget kann dei ikkje reisa nokon strid um valrett.

Motmæle mot, at valet hev sin framgang, skal dei koma fram med, so snart tinget er sett elder det, som motmælet vert bygt paa, hev hendt.

Um forfall er loglegt, vert avgjort, naar valsetlarne er inngjevne. Til motmæle mot forfall tek dei, naar fylgjebrevet er opnat.

24 Febr. Valstyret tek avgjerd um alt motmæle, fyrr det gjeng lenger (jfr. likevel § 28).

Stortinget kann alltid prøva avgjerdslurne.

§ 18. Naar formannen hev sagt ifraa, kor mange valmenn og varamenn det skal vera, fær dei, som stend i manntalet utan merknad um suspendering, løyve til aa gjeva inn valsetel, etter kvart som dei møter. Framferdi er so: Fyrst vert det sett ein kross i manntalet ved namnet til den, som vil velja. So gjev ein mann i valstyret honom eit brevvær med riksstempel og syner honom eit serdeilt rom i tingsalen, der han fyr alle usedd kann leggja valsetelen i brevværet. Brevværet legg han so i ei urne, som stend paa bordet til valstyret.

Valstyret kann krevja, at ukjend veljar etterviser, at han er den, han gjev seg ut fyre.

§ 19. Den, som etter orskurd fraa valstyret (§ 5, jfr. § 7) er negtad valrett, skal og faa løyve til aa gjeva inn valsetel, um han krev det. Likevel skal han ikkje leggja brevværet med ilagd valsetel i valurna, men lata det att og gjeva det til valstyret. Dette skal skriva namnet hans paa brevværet og gøyma det ubrotet. I fall han so etter avgjerd paa stortinget fær valrett, gjeng dei fram etter § 29, andre leden, med den nye seteluppteljingi.

§ 20. Brevværi skal vera ugjenomsynleg amstore og like paa skap og lit.

Valstyret skal agta paa, at dei ikkje hev noko sermerkje, naar dei vert lagde i urna.

Valsetlarne skal vera av kvitt papir og utan underskrift elder merkje, tilfest elder paasett. Dei skal lyda anten paa namni til dei, som veljaren ynskjer til valmenn og varamenn, elder paa parti elder partiliste utan aa nemna namn paa menn. Lyder ein valsetel paa fleire, enn som valde skal verta, er det elder dei namn aa halda fyr uskrivne, som stend sist paa setelen. Dei valmenn, som maatte vera for mange, vert daa dei fyrste varamenn. Lyder valsetelen derimot paa for faae valmenn, stig det naudsynlege talet upp fraa varamannslista.

§ 21. Paa parti elder partiliste utan aa nemna namn paa menn hev dei lov aa velja, naar partiet

a. hev skipat seg under eit partinamn og gjenom hovudstyret sitt gjevet fraasegn um dette til justitsdepartementet, og
b. seinast den 14de dagen fyre valtinget hev sendt valstyret den partilista, som er uppsett fyr valsokni.

Fraasegner um partinamn skal departementet skyndeleg setja i rikslysingsbladet. Naar ei slik fraasegn er gjevi, kann ikkje noko anna parti taka partinamnet elder eit namn, som er so likt dette, at det er lett gjort aa misskilja dei, fyrr

det partiet, som fyrst tok namnet, hev sagt ifraa til departementet, at partiet er uppløyst. Likeins vert namnet fritt, um partiet paa 3 val i rad ikkje hev sett upp partiliste i nokor valsokn. At eit parti er uppløyst elder avlidet, skal og skyndeleg verta kunngjort. 24 Febr.

Ei partiliste skal bera partinamnet. Partistyret fyr valsokni, elder um eit sovoret ikkje finst, so partihovudstyret elder den, som dette hev gjevet løyve til det, skal hava skrivet under lista.

Valstyret skal skyndeleg kunngjera ei innsend partiliste paa ein fyremaalstenleg maate.

Lyder ei partiliste paa fleire elder færre, enn som valde skal verta, gjeng valstyret fram etter fyresegnerne i § 20.

Naar valet er haldet, skal valstyret gøyma lista under sams innsigling, til dess stortinget fyr ollo hev gjort av spursmaalet um gildskapen til valet.

Partilista gjeld fyr umval og, minder ho er att-teki, elder ei ny liste er innsend til valstyret.

§ 22. Er eit brevvær elder ein valsetel ikkje so lagad, som her ovanfyre er sagt, skal valsetelen vera ugild og verta vrakad.

Ligg fleire valsetlar i eit brevvær, skal dei verta vrakad alle, um dei er ulike, men den eine verta godteken, um dei alle lyder eins.

§ 23. Den, som under valtinget uppeheld seg i riket og med heimel i § 60 i grunnlogi vil velja utan aa møta sjølv, han skal i einrom og usedd leggja valsetelen sin i eit serskilt brevvær og lata det att.

Valsetelen maa vera so lagad, som § 20 segjer.

Brevværet med valsetelen saman med eit dagsett fylgjebrev, som veljaren hev underskrivet, legg han i eit umlag. Dette læt han att, skriv utanpaa til valstyret og set paa ein merknad um, at ein valsetel ligg inni.

Han kann lata einkvar annan gjera dette, um han ikkje sjølv er god til, av di han er sjuk elder hev einkvår likamsbresten.

I fylgjebrevet skal han:

a. gjera greide fyr forfallet;
b. sanna paa ære og samvit, at han sjølv unøydd og usedd i einrom hev lagt valsetelen i det brevværet, som han sender honom i, og sjølv latet att brevværet, elder — um so er — at han av grunnar, som han nemner, ikkje hev voret god til aa greida innleggjingi sjølv.

Fylgjebrevet skal dessutan innehalda eit vitnemaal, underskrivet med eigi hand, fraa nokon, som er yver 21 aar,

24 Febr. um at underskrifti er ægt og skrivi paa tid og stad som i brevet nemnt.

§ 24. Vil nokon, som hev forfall, med same fylgjebrevet senda valsetel baade til det upphavlege valet og til umval, som maatte fyre falla, maa han leggja valsetlarne i kvar sitt brevvær. Er det ikkje skrivet paa brevværi, kva fyr eit, som er etlat fyr det eine elder andre valet, kann valstyret taka det, som det fyr godt finn, og halda att til umvalet. Det brevværet, som er etlat fyr umvalet, skal ikkje verta opnat, men saman med fylgjebrevet elder ei sannkjend avskrift av det fyr umvalstilfelle verta gøymt under innsiglet til valstyret.

§ 25. Valsetlar fraa veljarar, som er i riket, men burte fraa valtinget, maa ikkje vera avgjevne tidlegare enn høgst tri maanader fyre valtinget, um dei skal vera gilde.

Denne tidlengdi reknar dei alltid til den upphavlege valdagen, ikkje til dagen fyr eit umval.

Valsetelen gjeld fyr avgjeven den dagen, daa fylgjebrevet er underskrivet.

§ 26. Fell grunnen til forfallet burt so tidleg, at veljaren sjølv kann møta paa valtinget, skal den valsetelen verta vrakad, som han hev sendt med forfallsmeldingi.

§ 27. I ei bok, som amtmannen hev godteket, og som vert skipad etter ei fyremynd, justitsdepartementet hev sett upp, skal formannen fyr valstyret føra inn i nummerrekkje alle forfallsmeldingarne med merknad um, naar han tok imot dei.

Dei tilsvarande numri set han paa umlagi, som han ikkje skal opna, i fall det finst merknad paa dei um, at valsetel ligg inni. Vantar slik merknad paa noko umlag, og han difyr hev lotet opna det, skal han straks leggja det og innhaldet i eit brevvær, som han innsiglar og set nummer paa, soleis som fyrr er sagt.

Naar valstyret skal taka til aa opna og prøva forfallsmeldingarne, skal formannen leggja fram denne boki og alle brevi, som er innførde fyre valtinget.

Dei forfallsmeldingarne, som kjem inn paa sjølve valtinget, fær likeins kvar sitt nummer paa umlaget, men i boki vert skrivet berre, kor mange det er i det heile.

§ 28. Naar den tidi er utlidi, som var etlad til røystegjevingi, spyrr formannen, um det er nokon, som hev forfallsmeldingar aa koma fram med. Naar dette er gjort og fyrefallande forfallsmeldingar er mottekne, avlyser han røystegjevingi.

Held dei valting til røystegjeving paa fleire stader, skal det serskilde valstyret føra alt, som er fyre, inn i ei bok,

som valstyret hev godteket. Reiser nokon paa eit sovoret valting motmæle mot, at valet hev sin framgang, vert motmælet med grunngjeving bokført. So vert valsetlarne mottekne. Desse og dei innkomne forfallsmeldingarne, som ikkje skal vera opnad, likeins den lùten av manntalet, som er brukt, og valboki vert lagde i ein pakke, som vert innsiglad og, so snart raad er, send til det sedvanlege valstyret til vidare medferd. 24 Febr.

§ 29. Valstyret (§ 13) tek so til aa opna og prøva alle forfallsmeldingarne. Under opningi agtar det paa aa setja umlagsnumret baade paa fylgjebrevet og det brevværet, som valsetelen ligg i, og paa andre ilag.

Naar valstyret hev gjenget igjenom og prøvt alle forfallsmeldingarne, opnar det, so langt forfalli er gildad, dei brevværi, som fylgjer med, tek ut valsetlarne og legg dei ulesne i kvar sitt brevvær med riksstempel og legg desse i urna.

Er ikkje forfallet gildat, skal brevværet, som valsetelen er framsend i, verta gøymt ubrotet saman med fylgjebrevet.

§ 30. Hev ein veljar sendt fleire fylgjebrev, gjeng dei ut ifraa, at det med det siste dagtalet hev kallat tilbake det elder dei med det tidlegare dagtalet.

Hev ein veljar sendt fleire fylgjebrev med same dagtalet, elder med eit fylgjebrev fleire brevvær med valsetlar i, legg valstyret alle valsetlarne hans i eit og same brevværet med riksstempel og gjeng so fram etter fyresegni i § 22, andre punktum.

§ 31. Naar forfallsmeldingarne er prøvde, vert brevværi i urna blandad vel um kvarandre.

Dei valsetlarne, som valstyret finn loglege, les ein valstyremann tydeleg upp under tilsyn fraa ein annan valstyremann, elder, i fall dei er prentad, gjeng dei igjenom paa annan forsvarleg maate under same tilsynet.

Tvo valstyremenn elder tvo andre menn, som valstyret vèl, skriv upp innhaldet til setlarne.

Heile valstyret hev tilsyn med røysteuppteljingi.

I fall valærendet ikkje vert fraa-seg-gjort med ein gong, skal valstyret paa ein trygg stad under sams innsigling gøyma valsetlarne og listurne yver dei røysterne, som alt er uppskrivne.

§ 32. Valstyret gøymer valsetlarne og forfallsmeldingarne soleis, som i § 31 er sagt, til dess stortinget fyr ollo hev gjort av spursmaalet um gildskapen til valet.

Naar denne avgjerdsla er teki, skal valsetlarne og forfallsmeldingarne verta brende.

24 Febr. § 33. Røystefleirtalet gjer valutfallet. Stend røysterne likt, kastar valstyret lùt, som daa gjer utfallet.

§ 34. Naar valet er fraa-seg-gjort, skal valmennerne og varamennerne verta innskrivne i valboki; likeins det røystetalet, som kvar av dei hev fenget.

§ 35. Valstyret skal paa valtinget skriva fullmagt fyr valmennerne og varamennerne og gjeva elder senda henne til fyrste valmannen.

Kongen elder den, han dertil set, gjev fyresegn um formi fyr denne fullmagti.

§ 36. Valstyret gjer av vedtaki og orskurdarne sine med røystefleirtal. Stend røysterne likt, gjer formannsrøysti utfallet.

Kvar, som stend i manntalet fyr valsokni utan merknad um suspendering, hev rett til aa paa-anka avgjerdslurne aat valstyret.

Orskurdar um valrett og um løyve til aa gjeva inn valsetel kann den og paa-anka, som orskurden hev gjenget imot.

§ 37. Formannen skal lesa upp valboki, og heile valstyret skal skriva under.

Dette gjer dei kvar dag, um valtinget varer fleire dagar.

§ 38. Formannen fyr valstyret skal skyndeleg gjeva kvar valmann og varamann tidend um valet hans og um tidi og staden fyr valmannstinget.

Dessutan skal han senda styraren fyr valmannstinget ei sannkjend avskrift av det, som er bokført paa valtinget.

§ 39. Er valdagen ein vyrkedag, gjeld fyr dei, som hev valrett, til dess røystegjevingi er fraa-seg-gjord, fyresegnerne um rett til arbeidskvile paa sundagar — arbeidet ved dei store fiski undanteket.

Fyresegnerne um handel og skjenkjing med rusdrykk paa helgedagar skal gjelda paa valdagen og.

Tridje bolken.

Um valmannsting (distriktsforsamling).

§ 40. Amtmannen paa landet og magistraten og formannskapet i kjøpstad tilstemner valmannstinget til ein stad, som fyr valmennerne ligg lagleg til.

Vèl fleire kjøpstader stortingsmenn i hop, skal valmannstinget vera i den kjøpstaden, som hev dei fleste valmennerne. Hev dei like mange, skal det vera skiftevis i desse kjøpstaderne.

§ 41. Amtmannen paa landet og magistraten i kjøp- 24 Febr.
stad skal styra valmannstinget. Er ikkje styraren sjølv valmann, skal han ikkje vera med i raadleggjingarne, vedtak- og orskurd-gjevingi til valmennerne.

Han syter fyre, at alt, som valmannstinget hev fyre seg og gjer av, vert innført i ei bok, som han gøymer, og som justitsdepartementet hev godteket fyr valfylket (valgdistriktet).

§ 42. Valmennerne skal møta til fyresett tid og stad. Fær nokon forfall, skal han i tidom gjeva varamannen tilsegjing um aa møta.

Dei, som møter og hev fenget fullmagterne sine gildad, skal halda val. Ingen kann røysta paa valmannstinget, um han er burte.

§ 43. Naar tinget er sett, legg valmennerne fram fullmagterne sine. So vèl dei uppmann. Dinæst vert fullmagterne upplesne, og valmennerne gjer av, um dei er gilde. Er det spursmaal um gildskapen til eit val i det heile, er valmennerne fraa denne valsokni og med i avgjerdsla, men gildskapen til ein einskild valmanns val prøver berre dei andre valmennerne. Fullmagterne vert framlagde og prøvde i den fylgd, som valsoknerne hev etter bokstavrekkja.

Tvo av valmennerne skal vera valvitne og hava tilsyn med røystegjevingi.

§ 44. Motmæle mot, at valet vert haldet, maa vera framkomet og avgjort, fyrr sjølve valet paa stortingsmenn byrjar, minder motmælet vert bygt paa noko, som hev hendt seinare.

§ 45. Naar valmennerne hev prøvt fullmagterne og gjort av framkomne motmæle, skal valet paa stortingsmenn byrja.

Valmennerne vèl med underskrivne setlar. Kvar setel skal lyda paa so mange namn, som valfylket hev rett aa senda tingmenn paa stortinget.

Valsetlarne gjev dei inn i den fylgd, som valsoknerne hev etter bokstavrekkja. Valmennerne fraa same valsokni gjev inn setlarne i den fylgd, dei hev i fullmagti.

§ 46. Naar valsetlarne vert inngjevne, agtar dei paa, at alle valmennerne vèl, og at alle valsetlarne er underskrivne og lyder paa det rette talet namn. Finn dei, at ein valmann hev teket i miss i so maate, skal han faa høve til aa retta mistaket.

§ 47. Naar alle valsetlarne er inngjevne og fundne i rette lag, skal dei verta upplesne, medan valvitni skriv upp røysterne.

24 Febr. 1 valboki skriv dei inn namni paa alle dei, som hev fenget røyster, og røystetalet til kvar.

Naar valsetlarne er upptalde, skal dei verta framlagde fyr valmennerne til ettersyn. So tek styraren setlarne og gøymer dei, til dess stortinget fyr ollo hev gildat valet.

§ 48. Den elder dei, som hev fenget dei fleste røysterne, er valde.

Dei skal halda umval millom tvo elder fleire, som hev fenget like mange røyster. Gjev ikkje umvalet nokon endelykt, kastar dei lùt.

Rekkjefylgja millom stortingsmennerne vert avgjord etter røystetalet, elder ved lùtkasting, naar røysterne stend likt.

Det er valvitni, som kastar lùt.

§ 49. Valmannstinget vèl varamenn etter same fyresegnerne i eit serskilt val.

Det vèl alle varamennerne under eitt, um ikkje noko anna er vedteket fyreaat.

§ 50. Kann ikkje valmannstinget gjera fraa seg valet paa ein dag, held det fram dei næste dagarne, so nær som dei timarne, daa det er gudsteneste.

Um raad er, bør det halda sjølve røystegjevingi i eit einaste møte.

§ 51. Fyr stortingsmennerne og varamennerne skriv valmannstinget ei fullmagt (§ 64 i grunnlogi), som vert gjevi elder send til fyrste stortingsmannen.

Kongen elder den, han dertil set, gjev fyresegn um formi fyr denne fullmagti.

§ 52. Naar valærendet er fraa-seg-gjort, skal valboki verta upplesi, og styraren og alle valmennerne skal skriva under.

§ 53. Styraren fyr valmannstinget skal

senda dei stortingsmenn og varamenn, som ikkje hev voret med paa valmannstinget som valmenn, tidend um valet deira

gjeva riksstyringi fraasegn um valet, og

i tidom senda fyrste stortinget i den nye valbolken ei sannkjend avskrift av det, som er bokført paa valmannstinget.

Fjorde bolken.

Um val-ugildskap.

§ 54. Val, haldet paa valting, skal — aa segja paa skilord, som § 55 nærmare gjer greide fyre — verta ugildat i desse tilfelli:

1. Naar fyresegnerne i denne logi um manntals-

tilskipingi er sette til sides; soleis um manntalet ikkje hev voret utlagt lengje nok, elder utleggjingi ikkje hev voret kunngjord. At vitring etter §arne 3 og 6 hev voret forsømd, er ikkje ugildingsgrunn. 24 Febr.

2. Naar valet er haldet paa ei onnor tid, enn logi heimlar, elder naar fyresegnerne um, korleis vali skal verta fyrebudde og styrde, er sette til sides.

3. Naar fyresegnerne um framferdi paa valtinget er vanhaldne; soleis naar det hev voret ei rang aatferd med røystegjevingi elder ei rang framferd med valsetlarne elder med seteluppteljingi, elder um det ikkje er etlat veljaranne rimeleg tid til aa velja.

4. Naar valstyret hev gjevet ein rang orskurd um valrett elder teket ei rang avgjerd um gildskapen til ein valsetel.

5. Naar nokon hev valt, som ikkje stend i manntalet elder stend i manntalet med merknad um suspendering, elder um nokon hev gjevet inn valsetel meir enn ein gong.

6. Naar nokon paa ein refseleg maate hev freistat aa vinna innverknad paa valet.

§ 55. All misferd etter fyrre paragrafen er ugildingsgrunn, i fall dei finn det trulegt, at ho hev havt innverknad paa valutfallet.

Misferd etter eitkvart av nr. 3, 4 og 5 er og ugildingsgrunn, um det berre er vonlegt, at ho kann hava havt innverknad paa valutfallet.

Er det etter røystetali tvillaust, at misferdi ikkje hev gjort noko fraa elder til fyr nokre av dei, som valtinget hev korat, vert valet ugildat berre fyr dei andre sin del.

§ 56. Kann dei raada bot paa verknaden av nokor misferd etter § 54 med aa telja upp inngjevne valsetlar, skal dei gjera det.

§ 57. Hev ei valsokn korat fleire valmenn, enn logi heimlar, skal den elder dei valmennerne, som er sist i rekkja, vera varamenn og gaa fyre dei varamennerne, som er korad paa valtinget.

Hev ei valsokn korat for faae valmenn elder nokon, som ikkje var valfør, skal varamennerne, solengje det finst slike, stiga upp og taka dei ledige plassarne.

§ 58. Naar stortinget etter § 62 gjev paabod um nytt valmannsting, gjev det og paabod um nytt valting til val paa so mange valmenn og varamenn, som trengst, og det i fall nokon av dei plassarne, som ei valsokn hev paa val mannstinget — endaa fyresegnerne i §§ 56 og 57 er fylgde — ikkje vert uppteken:

24 Febr. anten av di eit valmannsval etter §§ 54 og 55 er ugildt i det heile elder fyr ein del,

elder av di ei valsokn hev korat for faae valmenn elder nokon, som ikkje var valfør,

elder av tilburdar etter valet.

§ 59. Nytt valting vert tilstemnt med eit varsel paa minst 8 dagar. Ved umvalet vert brukt manntalet fraa det upphavlege valet. Men valstyret skal retta det i samhøve med avgjerdslurne paa stortinget og skal dessutan strjuka dei, som etter § 53 i grunnlogi hev mist valretten sidan det upphavlege valet, og setja merknad um suspendering, naar valretten er suspenderad fyr nokon etter det upphavlege valet. Strjuka og setja merknad kann valstyret likevel berre gjera gjenom orskurd, som stortinget kann prøva etter fyresegnerne i § 5, siste leden.

Er valet ugildat, av di fyresegnerne i logi um manntalstilskipingi er sette til sides, skal dei freista aa fullnøgja desse fyresegnerne, med di dei tek paa att med manntalstilbuingi. I dette tilfellet er — paa dei skilord, at fyresegnerne i logi vert fylgde — alle dei rettkomne til innføring, som budde i valsokni og hadde vilkori fyr valrett, daa det upphavlege valet vart haldet, og ikkje seinare hev mist valretten. Fyr suspenderad vert i same tilfellet valretten til ein mann teken, naar han paa det tidbilet, som er nemnt, var, elder naar det nye valet vert haldet, er i noko av dei tilfelli, som § 52 i grunnlogi nemner.

Ved umval skal talet paa valmenn og varamenn retta seg etter talet paa dei, som skulde hava stadet i manntalet, daa det upphavlege valet vart haldet.

§ 60. Hev det voret misferd ved val, haldet paa valmannsting, soleis:

1. um valmannstinget er haldet paa ei onnor tid, enn logi heimlar, elder um dei fyresegnerne er vanhaldne, som logi hev um fyrebuingi til elder styringi elder framferdi paa tinget;

2. um valmannstinget hev havt for faae lemer;

3. um valmannstinget med urette hev godkjent nokon som lem, elder

4. um nokon paa ein refseleg maate hev freistat aa vinna innverknad paa valet, haldet paa valmannsting,

skal stortinget ugilda valet, i fall det er vonlegt, at misferdi kann hava havt innverknad paa valutfallet.

Naar stortinget tek avgjerd um, kor langt valet er ugildt, kjem § 55, siste leden, i bruk.

§ 61. Den framferdi, som §§ 56 og 57 set fyre, fyl-

gjer dei og, naar det gjeld aa bøta det, som er aafaatt med val, haldne paa valmannsting. 24 Febr.

§ 62. Nytt valmannsting til val paa so mange stortingsmenn og varamenn, som er turvande, gjev stortinget paabod um, i fall nokon tingmannsplass, endaa fyresegnerne § 61 er fylgde, ikkje vert uppteken:

anten av di stortinget i samhøve med § 60 i det heile elder fyr ein del hev ugildat eit val, haldet paa valmannsting,

elder av di valmannstinget hev korat for faae elder nokon, som ikkje var valfør,

elder av tilburdar etter valet.

Femte bolken.

Ymse fyresegner.

§ 63. Naar dei reknar ut tidlengderne etter denne logi, tek dei ikkje valdagen med.

§ 64. Alle offentlege tenestemenn skal, so langt det offentlege yrket deira set dei i stand til det, gjeva manntalsføraranne dei upplysningarne, som dei maatte krevja til bruk fyr manntalsførsla.

§ 65. Dei offentlege tenestemennerne fær ingi betaling fyr dei gjeremaali, som denne logi set dei til, utan so stortinget gjev pengar til det, men berre skjusspengar og kostvederlag, um so er dei hev krav paa det etter nokor log.

§ 66. Rikskassa reider ut dei sumarne, som etter denne logi krevst

til bøker;

til aa setja i verk fyresegnerne um aa bruka serdeilde rom, stemplad brevvær og valurnur;

til betaling fyr husvære til valmannstingi;

til skjusspengar og kostvederlag fyr manntalsførarar, naar dei reiser til valting elder paa møte i manntalsnemdi elder i valstyret, og

til skjusspengar og kostvederlag til valmenn og til styraranne fyr valmannstingi.

Den kostnaden, som denne logi fører med seg elles, soleis kostnaden med den umfram-hjelpi, som manntalsføraranne maatte turva, naar dei skal setja upp utkast til manntal, skal rikskassa bera, men valsokni elder valfylket vederlegg rikskassa helvti av desse utleggi.

§ 67. I fall ikkje nokor strengare refsing er sett fyr tilfellet, skal han verta refst med bot, den som anten med vilje elder av agtløyse

a. rangt elder uskipeleg innreider elder fører elder uforsvarleg gøymer dei bøkerne, listurne elder brevskapi, som denne logi nemner;

24 Febr. b. ikkje i tidom og paa den maaten, som til høyrer, tilstemner, gjev tidend um elder tilstemning til noko møte, som denne logi nemner;

c. ikkje syter fyre, at dei lysingarne, som denne logi nemner, vert skrivne og kunngjorde paa den maaten, som til høyrer;

d. er burte fraa valmannsting som styrar elder valmann, fraa valting elder anna fyresett møte som valstyremann elder fraa møte i manntalsnemdi som nemdarmann;

e. ikkje, naar han hev forfall, so langt raad er syter fyre, at den, som skulde taka plassen hans, fær tidend um det i tidom;

f. elles vanheld fyresegnerne um dei embættingarne, han skal greida etter denne logi.

Dessutan skal den skuldige vederleggja dei utgifterne, som ferdi hans hev aaleiskomet, aa segja um han hev misfaret seg med vilje elder av grov agtløyse.

Forser nokon seg tridje gongen paa den maaten, som er nemnd, naar han skal greida dei gjeremaali, som han er sett til etter sitt embætte, si sysle elder sitt umbod, so vert han refst med bot elder med aa tapa si offentlege teneste.

§ 68. Han vert refst med fengsel elder bot den arbeidsgjevaren elder fyresette, som mot fyresegni i § 39, fyrste leden, meinkar ein borgar, som er honom undergjeven og hev valrett, fraa møte paa valet.

§ 69. Denne logi tek til aa gjelda fraa di, kongen segjer fyre. Samstundes held upp aa gjelda log um „mandtallene“ o. s. b. fraa den 24de juni 1828 med tilleggslogerne fraa den 1ste juli 1884 og den 23de juli 1894, og §§ 4, 5, 14, 15, 16 og 22 i „Lov om udenfor riget værende stemmeberettigedes deltagelse i valgmandsvalgene“ fraa den 5te juni 1897.

24 Febr. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Vestre Gausdals Herredsstyrelse i Møde den 1ste Juli 1899 vedtagne Vedtægter for Behandling af Værnskog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre.

24 Febr. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Søndre Aurdals Herredsstyrelse under 15de April og 2den September 1899 besluttede Vedtægter for Behandling af Værnskog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre.

*) Bekjendtgj. 8de Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8, hvor Vedtægterne er indtagne.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Nordre Lands Herredsstyrelse i Møde den 8de Juni 1899 vedtagne Skogvedtægter for Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre. 24 Febr.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Vemundvik Herredsstyrelse i Møde den 8de Juli 1899 besluttede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 24 Febr.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Veffen Herredsstyrelse den 26de Juni 1899 besluttede Vedtægter for Behandling af Værnskog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 24 Febr.

Kongelig Resolution **), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa de af Bø Herredsstyre i Nordlands Amt under 23de Oktober og 29de December 1899 fattede Beslutninger om Anvendelse af Pigtraadgjærder i Herredet i saadan Form: 24 Febr.

„Det skal være forbudt i Bø Prestegjæld, indtil anderledes bestemmes, i Udmark at opsætte Pigtraadgjærde. Dog skal det være tilladt at bruge Pigtraadgjærde mellem Indmark og Udmark.

Paa Steder, hvor det saaledes er forbudt at opsætte Pigtraadgjærde, maa tidligere opsatte Pigtraadgjærder kun repareres med glat Traad eller med andet ufarligt Materiale."

Kongelig Resolution **), hvorved den af Sarpsborgs Kommunestyre i Møde den 18de December 1899 fattede Beslutning om, at der til Indtægt for Stedets Havnekasse bliver at opkræve et Tillæg af 1 pCt. til alle Toldindtægter af Varer ved Sarpsborgs Toldsted samt Tonnageafgift af lossende eller ladende Fartøier med Lovens Maximumssatser, nemlig 10 Øre pr. Registerton af Fartøier i udenrigsk og 5 Øre pr. Registerton af Fartøier i indenrigsk Fart, stadfæstes i Henhold til Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 §§ 28 og 29, saaledes at Beslutningen bliver gjældende indtil videre. 24 Febr.

Kongelig Resolution ***) hvorved i Henhold til Lov om Lodsvæsenet af 26de Mai 1899 §§ 8, 11 og 35 bifaldes efterstaaende Udkast til 24 Febr.

---

*) Bekjendtgj. 8 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 8 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8.

***) Bekjendtgj., forsaavidt de under I nævnte Bestemmelser angaar, 8 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8.

24 Febr. I. Beſtemmelſer ang. Lodsafløsning og Lodsbetaling i forſkjellige Farvande,
II. Inſtruktion om Lodsvæſenet.

I.

Beſtemmelſer om Lodsafløsning og Betaling for Lodsning i forſkjellige Farvande.

1. Farvandet i Glommen.

§ 1. Naar et for indgaaende lodspligtigt eller dermed ligeſtillet Fartøi har naaet:

a. østenom Kragerøen til Vaterland, eller
b. vestenom Kragerøen til Høien,

ſkal Sjølodſen afløſes af en Lods ved Fredrikſtad Station, ſom overtager Fartøiets videre Lodsning opefter det Farvand, der fører til Sarpsborg.

Fra Fartøiet ſkal derfor ſignaliſeres efter Lods i betimelig Tid, før Afløsningsſtationen naaes.

§ 2. Den Lods, ſom ſaaledes afløſer Sjølodſen, tilkommer dobbelte Milepenge for Indlodsning paa Strækningen fra Sydpynten af Vaterland eller Høien til Sarpsborg Toldbodbrygge.

§ 3. Milepengene beregnes efter følgende Diſtancer:

1. østenom Kragerøen:
   a. fra Vaterlands Ballaſtbrygge til ethvert Sted nedenfor Torpeberget . . . . . 1 Mil.
   b. fra Vaterlands Ballaſtbrygge til ethvert Sted ovenfor Torpeberget . . . . . 2 —
2. vestenom Kragerøen:
   a. fra Høien til ethvert Sted nedenfor Selbak . . 1 —
   b. fra Høien til ethvert Sted ovenfor Selbak . . 2 —

§ 4. For Lodsning i Farvandet paa Strækningen ovenfor Sarpsborg Toldbodbrygge faſtſættes ſaadan Betaling:

for et Fartøi, hvis Drægtighed ikke er over 200 Regiſter Tons Kr. 4,00
for et Fartøi, hvis Drægtighed er over 200, men ikke over 300 Regiſter Tons . . . . . „ 5,00
for et Fartøi, hvis Drægtighed er over 300, men ikke over 400 Regiſter Tons . . . . . „ 7,00

For Fartøier af større Drægtighed lægges hertil 2 Kroner for hver 100 Tons over 400.

§ 5. Hvis ingen Lods kommer tilſtede ved de i § 1 nævnte Afløsningsſtationer, ſkal det være Sjølodſen tilladt at lodſe Fartøiet videre opefter Farvandet, om han trøſter ſig dertil; men han tilkommer i ſaa Fald kun almindelige Milepenge for den Diſtance, han lodſer det.

§ 6. Overlodſen giver de nærmere Regler for Lodſernes Tjeneſte ved Fredrikſtad Station. Lodſerne maa ikke fjerne ſig fra Stationen uden Lodsoldermandens Tilladelſe.

Naar Lodserne under Flomtid ikke tröster sig til at lodse i dette Farvand, skal de være fritagne herfor, hvis Lodsoldermanden er enig med dem i, at der paa Grund af Strømmens Styrke kan opstaa ualmindelig Fare. Har Lodsoldermanden en anden Mening end Lodserne, bør han selv under almindeligt Ansvar overtage Lodsningen, mod derfor at oppebære den fastsatte Betaling. I saa Fald indberettes Sagen til Overlodsen. 24 Febr.

2. Lodsning gjennem Kanalen ved Moss.

§ 1. Naar et for indgaaende lodspligtigt eller dermed ligestillet Fartøi indkommer til Moss og skal lodses gjennem Kanalen eller nogen Del af denne, skal en Lods ved Moss Station være berettiget til at afløse Sjølodsen.

Fra Fartøiet skal derfor signaliseres efter Lods i betimelig Tid, før Stedet er naaet.

§ 2. Den Lods ved Moss Station, som afløser Sjølodsen, skal for Lodsning af et Fartøi gjennem Kanalen ved Moss — eller nogen Del af denne — være berettiget til Milepenge for 1 Mil med et Tillæg af 50 Procent.

§ 3. Hvis ingen Lods ved Moss Station kommer tilstede for at afløse Sjølodsen, skal denne være forpligtet til at udføre Lodsningen gjennem Kanalen; men han tilkommer i saa Fald kun almindelige Milepenge for den Distance, han lodser.

3. Farvandet indenfor Drøbak.

§ 1. Naar et for indgaaende lodspligtigt eller dermed ligestillet Fartøi har naaet til tvers ud for den sydlige Grænse af Drøbak, skal Sjølodsen afløses af en Lods ved Drøbak Station, som overtager Fartøiets videre Lodsning opefter Kristianiafjorden og Bundefjorden.

Fra Fartøiet skal derfor signaliseres efter Lods i betimelig Tid, før Afløsningsstationen naaes.

§ 2. Den Lods, som saaledes afløser Sjølodsen, tilkommer almindelige Milepenge for Indlodsning for den lodsede Strækning.

§ 3. Milepengene beregnes efter følgende Distancer fra Drøbaks sydlige Grænse:

a. til alle Steder udenfor en ret Linje fra Hethul (Østsiden) til Nygaard (Vestsiden) . . . . . 1 Mil.
b. til alle Steder indenfor den under a nævnte Linje, men udenfor en ret Linje fra Fjeldstrand (Østsiden) til Juptrækodden (Vestsiden) . . . . . 2 —
c. til alle Steder indenfor den under b nævnte Linje, men udenfor en ret Linje fra Næsodtangen (Østsiden) over Østøen og Brønnøen til Holmen i Asker (Vestsiden) . . . . . 3 —

24 Febr. d. til alle Steder indenfor den under c nævnte Linje og nordenfor en ret Linje fra søndre Sæterstrand (ved Ljan) til Kirkevik (paa Næsodlandet) . . . 4 Mil
e. til alle Steder længere inde i Bundefjorden . . . 5 —

§ 4. Hvis ingen Afløsningslods kommer tilstede ved den i § 1 nævnte Afløsningsstation, skal det være Sjølodsen tilladt at lodse Fartøiet videre opefter Farvandet, om han trøster sig dertil; Lodsen tilkommer i saa Fald Betaling som foran nævnt.

§ 5. Overlodsen giver de nærmere Regler for Lodsernes Tjeneste ved Drøbak Station. Lodserne maa ikke fjerne sig fra Stationen uden Lodsoldermandens Tilladelse.

4. Farvandet indenfor Rødtangen.

§ 1. Naar et for indgaaende lodspligtigt eller dermed ligestillet Fartøi har naaet til tvers ud for Holtenesodden, skal Sjølodsen afløses af en Lods ved Rødtangen Station, som overtager Fartøiets videre Lodsning opefter Drammensfjorden.

Fra Fartøiet skal derfor signaliseres efter Lods i betimelig Tid, før Afløsningsstationen naaes.

§ 2. Den Lods, som saaledes afløser Sjølodsen, tilkommer Milepenge for Indlodsning med Tillæg af 50 Procent for den Distance, han lodser indtil 2 Mil, men for den videre Lodsning kun almindelige Milepenge (for Indlodsning).

§ 3. Milepengene beregnes efter følgende Distancer fra Holtenesodden:

a. til alle Steder udenfor en ret Linje fra Knem (Vestsiden) til Volden (Østsiden) . . . . . 1 Mil.
b. til alle Steder indenfor den under a nævnte Linje, men udenfor en ret Linje fra Sarpevolden (Vestsiden) til Rørvik (Østsiden) . . . . . 2 —
c. til alle Steder indenfor den under b nævnte Linje, men udenfor en ret Linje fra Kolsuru (Vestsiden) til Kinnartangen (Østsiden) . . . . . 3 —
d. til alle Steder indenfor den under c nævnte Linje . 4 —

§ 4. Hvis ingen Lods kommer tilstede ved den i § 1 nævnte Afløsningsstation, skal det være Sjølodsen tilladt at lodse Fartøiet videre opefter Farvandet, om han trøster sig dertil; men han tilkommer i saa Fald kun almindelige Milepenge for den Distance, han lodser det.

§ 5. Overlodsen giver de nærmere Regler for Lodsernes Tjeneste ved Rødtangen Station. Lodserne maa ikke fjerne sig fra Stationen uden Lodsoldermandens (eller paa dennes Vegne Lodsformandens) Tilladelse.

5. Farvandet til Skien.

§ 1. Naar et for indgaaende lodspligtigt eller dermed ligestillet Fartøi har naaet til tvers ud for Porsgrunds Toldbod, skal

den Lods, som har lodset Fartøiet did, afløses af en Lods ved 24 Febr.
Porsgrund Station, som overtager Fartøiets videre Lodsning opefter det Farvand, som fører til Skien.

Fra Fartøiet skal der derfor signaliseres efter Lods i betimelig Tid, førend Afløsningsstationen naaes.

§ 3. Hvis ingen Lods kommer tilstede ved den i § 1 nævnte Afløsningsstation, skal det være den Lods, som har lodset Fartøiet op til denne, tilladt at lodse Fartøiet videre op efter Farvandet, om han trøster sig dertil; men han tilkommer i saa Fald kun almindelige Milepenge for den Distance, han lodser det.

§ 4. Overlodsen giver de nærmere Regler for Lodsernes Tjeneste ved Porsgrund Station. Lodserne maa ikke fjerne sig fra Stationen uden Lodsoldermandens Tilladelse.

6. Farvandet ved Sannessjøen i Nordlands Amt.

Sannessjøen skal være Afløsningsstation for Lodser fra Bodø Lodsoldermandskab for Lodsning sydover og for Lodser fra Stationer søndenfor for Lodsning nordover.

Den Lods, der ved Sannessjøen overtager Fartøiets videre Lodsning, tilkommer herfor almindelige Milepenge efter de gjældende Taxter for den Distance, han lodser Fartøiet.

Naar en Lods, som bor i eller i Nærheden af Mosjøen, kaldes til Lodsning af Fartøi, beliggende i Sannessjøen eller Søvik, eller en Lods, som bor i Sannessjøen, kaldes til Lodsning af Fartøi, beliggende i Mosjøen, tilkommer han, naar Reisen ikke kan foretages med Dampskib, hvormed Fragtmoderation for Lodser gives, Reisegodtgjørelse efter følgende Taxt:

til Sannessjøen	med	Dampskib . .	Kr. 2,00
	„	Baadskyds . .	„ 14,00
„ Søvik	„	Dampskib . .	„ 3,00
	„	Baadskyds . .	„ 19,00
„ Mosjøen	„	Dampskib . .	„ 2,00
	„	Baadskyds . .	„ 14,00

7. Farvandet ved Lødingen i Nordlands Amt.

Lødingen skal være Afløsningsstation for Lodser fra Bodø Lodsoldermandskab — med Undtagelse af Lodserne fra Ofoten Station — for Lodsning gjennem Tjelsund og videre nordover.

Den Lods, der ved Lødingen overtager Lodsningen nordover, tilkommer herfor almindelige Milepenge efter de gjældende Taxter for den Distance, han lodser Fartøiet.

8. Lodsning i Tromsø Havnedistrikt.

Betaling for særskilt Lodsning inden Tromsø Havnedistrikt erlægges efter følgende Taxt:

24 Febr. for Fartøi af 30 Decimeters (9′ 10″) Dybgaaende og derunder . . . . . Kr. 4,00
for Fartøi af over 30 Decimeters Dybgaaende . . . „ 8,00

9. Lodsning til og fra Kaafjord Kobberverk.

Lodserne af Kaafjord Station skal ved Strømsnes afløse Sjølodserne paa de Fartøier, som skal ind til Havnen ved Kobberverket.

For Indlodsning gjennem Kaafjordstrømmen erlægges Betaling efter følgende Taxt:

for Fartøi af 42 Decimeters (13′ 9″) Dybgaaende og derunder . . . . . Kr. 6,00
for Fartøi af over 42 Decimeters og til og med 48 Decimeters (15′ 9″) Dybgaaende . . . . . „ 8,00
for Fartøi af over 48 Decimeters Dybgaaende . . . „ 10,00

For Udlodsning fra Kobberverket erlægges Betaling efter de almindelige Taxttabeller.

10. Lodsning ved Vardø.

For Lodsning fra Vardø nordre til søndre Vaag eller omvendt erlægges Betaling efter følgende Taxt:

for Fartøi af 30 Decimeters (9′ 10″) Dybgaaende og derunder . . . . . Kr. 4,00
for Fartøi af over 30 Decimeters Dybgaaende . . . „ 8,00

Samme Betaling erlægges for Lodsning fra en af Vaagene til Ankerplads i Bussesundet eller omvendt.

11. Lodsning paa Vadsø Havn.

For Lodsning under Forhaling paa Vadsø Havn tilkommer Lodsen Kr. 4,00.

12. Udlodsning fra Havnene i Sydvaranger.

Naar Lods fra Vadsø forlanges til Udlodsning fra nogen Havn i Sydvaranger, tilkommer han Reisegodtgjørelse efter følgende Taxt:

naar Reisen kan foretages med Dampskib . . Kr. 6,00
naar Reisen maa foregaa med Baad . . . „ 20,00

---

13. Almindelige Bestemmelser om Reisegodtgjørelse for Lodser i Tromsø Overlodsdistrikt, gjældende paa Steder, hvor ikke særlige Regler foran er bestemte.

Naar et Fartøi er lodſet ind til Sted, der ikke anløbes af rutegaaende Dampſkib, tilkommer Lodſen Godtgjørelſe for Tilbagereiſe fra dette Sted til nærmeſte Dampſkibsanløbsſted efter en Taxt af Kr. 1,50 pr. Sjømil. 24 Febr.

Naar Lods forlanges til Udlodsning af Fartøi, beliggende ved Sted, der ikke anløbes af rutegaaende Dampſkib, tilkommer han ligeledes Godtgjørelſe efter ovennævnte Taxt for Reiſe fra nærmeſte Dampſkibsanløbsſted til det Sted, hvor Fartøiet ligger.

II.

Inſtruktion om Lodsvæſenet.

§ 1. Lodsvæſenets Overbeſtyrelſe tilligger Forſvarsdepartementet.

Hvert Overlodsdiſtrikt beſtyres af en Overlods, ſom har at paaſe udført, hvad der fra Lodsvæſenes Side kan være at foretage til Skibsfartens Sikkerhed og Lodſernes Tarv. Han bør derfor, ſaavidt mulig, hvert Aar bereiſe ſit Diſtrikt.

Naar Forandring af Lodsoldermandſkab, Lodsſtation, Lodsningsdiſtrikt eller Lodſernes Antal m. v. findes henſigtsmæſſig, har han derom at indgive Forſlag til Departementet.

§ 2. Naar en Lodsoldermandspoſt er ledig, har Overlodſen ſnareſt mulig derom at underrette Departementet. Indtil dettes Beſtemmelſe indtræffer, har han at ſørge for, at Forretningerne udføres ved en af ham midlertidig beſtikket, hvorom Departementet ligeledes underrettes.

§ 3. Naar det er afgjort, at en Lodsoldermandspoſt ſkal beſættes, bliver Kundgjørelſe herom at offentliggjøre paa ſedvanlig Maade. Naar alle Anſøgningerne er indkomne, indſender Overlodſen dem efter Forløbet af en paſſende Friſt med ſit Forſlag til Departementet, ſom beſætter Poſten.

§ 4. Ved Anſættelſe af Lodsoldermænd bør der ſaavidt mulig tages Henſyn til, at Vedkommende er en dygtig Sjømand og har tilſtrækkelig Farvandskjendſkab i det Lodsningsdiſtrikt, ſom er faſtſat for Lodsoldermandſkabets Lodſer.

§ 5. Naar en Lodsformandspoſt er ledig, foreſlaar Lodsoldermanden en for Stillingen ſkikket Mand, helſt en kyndig Sjømand. Dette Forſlag indſender Overlodſen med ſin Udtalelſe til Departementet, ſom beſætter Poſten.

Finder Overlodſen eller Lodsoldermanden, at nogen Lodsformand bør afſkediges, bliver Forſlag herom af Overlodſen at indſende til Departementet, ſom afgjør Sagen.

§ 6. Lodsoldermanden er Lodsformandens nærmeſte Foreſatte.

Lodsformanden har at udføre, hvad Loven om Lodsvæſenet, denne Inſtruktion og Overlodſen paalægger ham.

24 Febr. Paa Lodsoldermandens Vegne har han saaledes af Lodserne at modtage Skipperbeviser med tilhørende Afgifter (Lodslovens §§ 22 og 58 Nr. 2) samt at opkræve Lodspenge, som tilfalder Lodsunderstøttelseskassen (Lodslovens §§ 3—5 og 58 Nr. 3) eller Statskassen (Lodslovens § 29, sidste Led), og kvittere for Modtagelsen heraf. Han har derhos at udføre de Forretninger vedkommende Lodsvæsenet, som Lodsoldermanden under eget Ansvar overdrager ham.

§ 7. Naar en Lodspost er ledig, bliver dette at kundgjøre paa sedvanlig Maade.

Ingen maa tilstedes at underkaste sig Lodsexamen, før han har tilveiebragt Attest fra en autoriseret Læge om, at han har god Helbred og ikke lider af nogen Feil ved Hørselen eller Synet, navnlig ikke af Farveblindhed. Attesten bør derfor særlig fremholde, om Lodsaspiranten tydelig kan skjelne Lysets Farve i de Lanterner, som det til enhver Tid er paabudt Fartøier at føre for at undgaa Sammenstød.

Efter en passende Frist indsender Lodsoldermanden Oplysninger om de Ansøgere, der skriftlig eller mundtlig har meldt sig, tilligemed deres ovenfor nævnte Lægeatester til Overlodsen, som derefter afgjør, hvem det kan tilstedes at underkaste sig Lodsexamen.

§ 8. Ordningen af Lodsexamen bliver nærmere at fastsætte af Overlodsen, dog med Jagttagelse af følgende:

A. Der dannes en Examenskommission, bestaaende af Lodsoldermanden og to som Censorer beskikkede Lodser. Lodsoldermanden forretter som Kommissionens Formand og Examinator.

B. Examinanden skal godtgjøre, at han kjender:

a) et Seil- eller Dampskibs Seil, Rig, Styring, Manøvrering, Letning og Ankring, Reglerne for Signaler og Styring til Undgaaelse af Sammenstød;

b) Havnenes, Stoppestedernes, Ankerpladsenes, Løbenes Beskaffenhed og Dybde, Grundenes Beliggenhed, Seilingsmedene, Strømmens Gang, Vindens Indflydelse, Fyre, Merker, Kofter, Stager, Prikker o. s. v., med de af det Offentlige udgivne Beskrivelser, deriblandt „Den norske Lods" og Kystkarterne m. m., alt i den Udstrækning, som Overlodsen finder nødvendig;

c) de misvisende Kurser og Distancer, hvor dette er nødvendigt;

d) Kompasset og hvorledes der styres efter dette; at det kan være trægt, og at det især paa Jernskibe eller Skibe, der er lastede med Jern, kan vise mere eller mindre feilagtig (Deviation), fordi Jernet ombord udøver en Tiltrækning paa en af Kompasnaalens Ender (lokal Attraktion), som kan virke forskjellig med forskjellige Kurser, Krængninger o. s. v.;

e) Kartet, saa at han i dette kan afsætte Skibets paaværende Sted efter Peilinger samt optrække en Kurs og opmaale en Distance;

f) de Pligter, som efter Lodsloven samt andre gjældende Love, Instruktioner og Reglementer (saasom Havne-, Told- og Kvarantænelovgivningen m. v.) paahviler en Lods, navnlig ved den Station, hvor han søger Ansættelse. 24 Febr.

§ 9. Naar Lodsexamen har været holdt, indsender Examenskommissionen de forskjellige Ansøgninger med Beviserne for bestaaet Examen samt Forslag om, hvem af Ansøgerne fortrinsvis bør komme i Betragtning, til Overlodsen, som med sin Udtalelse oversender Sagen til Departementets Afgjørelse.

Hvis Ansøgeren findes skikket til at ansættes som Lods, udfærdiges derefter et Lodspatent for ham.

§ 10. Naar Overlodsen forlanger det, er enhver Lods naarsomhelst pligtig paany at underkaste sig den Lodsexamen, som er paabudt for Lodsaspiranter ved den Station, hvor han er ansat.

Bestaar Lodsen ikke denne Examen, eller kan han ikke paa Forlangende fremlægge Attest fra en autoriseret Læge for, at han har normalt Syn eller Hørsel, skal Overlodsen forbyde ham at befatte sig med Lodsning, indtil han har godtgjort at være i Besiddelse af den for Lodsstillingen fornødne Dueligheb.

§ 11. En Lods, som har naaet den i Lodslovens § 10 fastsatte Aldersgrændse, afskediges af Overlodsen, som derom giver Indberetning til Departementet.

§ 12. Naar nogen antages til Lods i værnepligtig Alder, eller naar nogen Lods udtræder af Lodstjenesten, medens han endnu er i værnepligtig Alder, har Overlodsen at indmelde det til vedkommende Indrullering eller militære Rulleførere.

§ 13. Lodsoldermænd, Lodsformænd og Lodser kan bære saadan Uniform, som bestemmes i det for dem udfærdigede Uniformsreglement.

Lodser skal under Lodstjeneste bære et Lodsskilt, som viser den kongelige Krone og Ordet „Lods" efter en af Departementet bestemt Model. Derhos skal de medføre og paa Forlangende forevise vedkommende Skibsfører et Exemplar af Lodsloven eller den af Administrationen udgivne „Lodsbog", indeholdende Uddrag af Bestemmelser vedkommende Lodsvæsenet.

§ 14. Paa de Lodsskøiter eller større Dæksbaade, som Sjølodserne benytter, skal en Dug i Midten af Storseilet være rød fra oven nedefter i det mindste til øverste Reb.

Disse Fartøier skal desuden føre det Nummermærke, som Overlodsen bestemmer. Tallene i dette Mærke skal være 50 til 75 Centimeter høie og 8 til 10 Centimeter tykke i Trækkene, hvorhos der skal være et passende Mellemrum mellem hvert enkelt Tal.

Mindre, aabne Lodsbaade skal i sine Seil føre Lodsoldermandskabets Nummer eller Mærke og Lodsens Nummer, saaledes som Overlodsen bestemmer.

24 Febr. En Lods kan ogsaa mærke sin Baad ved at male en Del af dens Bovg hvid og deri med sort Farve anbringe Ordet „Lods".

§ 15. Lodsbaad, der færdes paa Sjoen med Lods ombord, skal føre et Flag, som er 1 til $1^1/_2$ Meter langt, 70 til 100 Centimeter bredt og delt i to lige store, horisontale Striber, hvoraf den nederste er rød og den øverste hvid. Paa dækkede Lodsbaade skal dette Flag føres paa Toppen eller under Gaffelen, men paa aabne Baade paa en Stang eller Stage.

Enhver dækket Lodsbaad skal være forsynet med Redningsbøie og Oliepose eller anden Bølgedæmper.

Lodserne er forpligtede til paa sine Lodsbaade at anvende Lanterner og andre Lyssignaler overensstemmende med de til enhver Tid gjældende Regler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier. *)

§ 16. Som Signaler fra et Fartøi for Tilkaldelse af Lods benyttes:

om Dagen

— enten hvert Signal for sig eller i Forbindelse med hinanden —

1. Nationalflaget heist paa Fortoppen;
2. de i det internationale Signalsystem til enhver Tid vedtagne Lodssignaler;

om Natten

— enten hvert Signal for sig eller i Forbindelse med hinanden —

1. det under Navn af Blaalys almindelig kjendte pyroteknisk Lys, vist hvert 15de Minut;
2. et klart hvidt Lys, vist lige over Rælingen med korte eller hyppige Mellemrum i omtrent 1 Minut ad Gangen.

§ 17. Naar en Lods gaar ombord i et Fartøi for at indlodse det, skal han medbringe et saadant Flag, som i § 15 bestemt, og naar han er kommen ombord, skal han lade det heise der, hvor det er bedst synligt paa Fartøiet, for at tilkjendegive, at der er Lods ombord (Lodslovens § 31, 3). Flaget skal vaie, indtil Lodsningen er fuldført.

§ 18. Overlodsen har at føre:

a) Journal (Dagbog) med et kortfattet Uddrag af indkomne Skrivelsers Indhold;
b) Kopibog over udgaaede Skrivelser;
c) Ruller over de i Overlodsdistriktet ansatte Lodsoldermænd, Lodsformænd og Lodser,
d) samt følgende Regnskaber:
   1. Kasseregnskab, indeholdende alle de Beløb, som indkommer til eller udbetales af Overlodsen;
   2. Regnskab over Kontorhold;

*) Se Signalplakat af 16de Januar 1897 § 8.

3. Regnskab over Kvarantæneflag, Lodsskilter og Inventar; 24 Febr.
4. Reiseregnskab.

Samtlige Regnskaber med tilhørende Bilag indsender han saavidt mulig inden 6 Uger efter Regnskabsaarets Udgang, Nr. 1, 2 og 3 til Revisionsdepartementet, men Nr. 4 til Forsvarsdepartementet.

Forøvrig har han at meddele, hvad Forsvarsdepartementet nærmere maatte bestemme, saasom statistiske Opgaver, Oplysning om Lodsers Af- og Tilgang, Lodsunderstøttelseskassens Pensionisters Afgang og Resultaterne af Kasseunderssøgelser hos Lodsoldermænd m. m.

§ 19. Lodsoldermanden har at føre:

a) Journal (Dagbog) med et kortfattet Uddrag af indkomne Skrivelsers Indhold;
b) Kopibog over udgaaede Skrivelser;
c) Rulle over Lodsoldermandskabets Lodsformænd og Lodser;
d) Lodsningsprotokol.

I denne indfører han i Nummerorden de lodspligtige Skibe, som er indkomne til eller udgaaede fra Lodsoldermandskabet, og for hvilke der hos ham er gjort Afregning for, hvad Lodsunderstøttelseskassen (Lodslovens §§ 3, 5, 22 og 58) eller Statskassen (Lodslovens § 29, sidste Led) tilkommer. Som Bilag for hvert Løbenummer vedlægger han det tilhørende Skipperbevis.

I samme Protokol indfører han paa samme Maade snarest mulig Fortegnelsen over de lodspligtige Skibe, Lodsoldermandskabet vedkommende, hvorfor der er gjort Afregning hos de ham underlagte Lodsformænd.

e) Kassebog, hvori opføres alle de Beløb, som kommer til Indtægt eller Udgift ved Lodskontoret.

Ved Regnskabsaarets Udgang afsluttes den med en Erklæring om, at andre Beløb end de opførte ikke er indbetalte ved Lodskontoret.

Desuden har Lodsoldermanden at meddele de Oplysninger m. m. vedkommende Lodsvæsenet, som Overlodsen maatte forlange.

§ 20. Lodsningsprotokollen opgjøres hvert Kvartal. Det Beløb, som efter dette Opgjør tilkommer Lodsunderstøttelseskassen, føres til Indtægt i Lodspensionsregnskabet.

Ved Kvartalets Udgang udbetaler han mod behørig Kvittering Lodspensionerne til vedkommende Pensionister. Hvis den Beholdning, som efter Lodsningsprotokollen kommer til Indtægt i Lodspensionsregnskabet, ikke er stor nok hertil, har Lodsoldermanden, forsaavidt angaar sønden- og vestenfjeldske Overlodsdistrikter, i betimelig Tid gjennem Overlodsen at rekvirere det fornødne Beløb fra Forsvarsdepartementet til Udbetaling ved Lodsunderstøttelses-

24 Febr. kassens Kasserer. Lodsoldermændene i Tromsø Distrikt erholder de fornødne Midler til Udbetaling hos sin Overlods.

Naar Pensionerne er udbetalte, udarbeider Lodsoldermanden en Kvartalsextrakt af Pensionsregnskabet, som han med det kontante Overskud gjennem Overlodsen indsender til Forsvarsdepartementet.

Det Beløb, som efter Kvartalsopgjøret i Lodsningsprotokollen tilkommer Statskassen, sender han til Overlodsen, som fører Beløbet til Indtægt i sit Kasseregnskab.

§ 21. Naar Regnskabsaaret er udløbet, udarbeider Lodsoldermanden Lodsafgiftsregnskabet efter Lodsningsprotokollen og indsender dette med tilhørende Skipperbeviser og Lodsningsprotokollen til Overlodsen, som sammenholder Regnskabet med Protokollen og forsyner det med Paategning om, at det stemmer med denne.

Samtidig udarbeider han Lodspensionsregnskabet, som han med tilhørende Kvitteringer ligeledes indsender til Overlodsen.

Til denne indsender han endvidere Kasseregnskabet, der udarbeides efter Kassebogen.

Samtlige Regnskaber skal indsendes inden 6 Uger efter Regnskabsaarets Udgang, og efter Modtagelsen har Overlodsen hurtigst mulig at oversende dem til Revisionsdepartementet.

§ 22. Naar en Lods har lodset et lodspligtigt Fartøi, skal han afkræve Føreren et Bevis for, at Lodsningen er udført og Lodspengene betalte (Skipperbeviset, Lodslovens § 22).

Til Føreren udsteder han samtidig en Kvittering for at have modtaget Lodspengene (Lodskvitteringen).

Skipperbeviset afleverer Lodsen snarest mulig til vedkommende Lodsoldermand eller Lodsformand og betaler samtidig den bestemte Afgift (jfr. Instruktionens § 29).

Naar en Lods indleverer et Skipperbevis og betaler den tilhørende Afgift til en Lodsoldermand eller Lodsformand, skal denne indføre Lodspengene og Afgiften i Lodsens Kvitteringsbog.

§ 23. Dersom undtagelsesvis en Lods er hindret fra at gjøre Afregning med vedkommende Lodsoldermand eller Lodsformand (Instruktionens § 29) og fremstiller sig hos en anden Lodsoldermand eller Lodsformand for at betale Afgiften, skal denne modtage Skipperbeviset og Afgiften, hvis han finder Lodsens Grunde for at have afveget fra den almindelige Regel antagelige.

De saaledes modtagne Skipperbeviser og Afgifter sender Modtageren med en Fortegnelse til vedkommende Lodsoldermand, som indfører Skipperbeviserne i sin Lodsningsprotokol og tilbagesender Fortegnelsen, paaført en Erkjendelse for Modtagelsen tilligemed de Løbenummere, hvorunder Skipperbeviserne er indførte i Lodsningsprotokollen.

§ 24. Hvis en Lods, som fremstiller sig for at betale Afgift, ikke kan fremlægge Skipperbeviset, paategnet Førerens Under-

skrift for, hvad han har betalt i Lodspenge, skal vedkommende 24 Febr.
Lodsoldermand eller Lodsformand selv udfærdige Skipperbeviset med Paategning om, at han har skrevet det, og hvorvidt han finder Lodsen uden Skyld i, at Førerens Underskrift mangler. Det saaledes udfærdigede Skipperbevis skal medfølge Lodsoldermandens Regnskab som Bilag.

Finder Lodsoldermanden eller Lodsformanden, at Lodsen uden gyldig Grund har undladt at efterkomme Bestemmelserne i Lodslovens § 22, indmelder han dette til Overlodsen, som derefter træffer den Forføining, han finder passende.

§ 25. Hvis et Fartøi for en og samme Indlodsning har at betale Lodspenge til to Lodser (Lodslovens § 27 Nr. 2), skal der udstedes særskilt Lodskvittering og Skipperbevis for hver Lods. Begge Skipperbeviser indføres da i vedkommende Lodsningsprotokol under samme Nummer; men det ene paategnes Bogstav a og det andet Bogstav b, hvorhos Lodsoldermanden skal give det Skipperbevis, som udstedes for den fortrinsberettigede, men ikke antagne Lods, saadan Paategning: „Lodsen fortrinsberettiget, men ikke benyttet".

§ 26. Bøder eller andre ualmindelige Indtægter, som tilfalder Lodsunderstøttelseskassen, skal Lodsoldermanden, om de indbetales til ham, strax fremsende til Overlodsen med Oplysning om, hvorfra de skriver sig.

§ 27. Inden et lodspligtigt Fartøi maa klareres paa Toldboden, skal der fremlægges en af Stedets Lodsoldermand eller Lodsformand udstedt Erklæring om, at Lodsvæsenets Krav til Fartøiet er fyldestgjort (Lodslovens § 33).

Ved Regnskabsaarets Udgang skal Toldkontoret til Revisionsdepartementet indsende en Fortegnelse over de ind- og udklarerede Fartøier og vedlægge de ovenfor nævnte Erklæringer.

§ 28. Lodsoldermanden eller Lodsformanden skal under den fastsatte Toldbodtid holde Kontor for at bistaa Skibsførere og Lodser; men ogsaa udenfor denne Tid skal han, saavidt gjørlig, bistaa Lodserne ved Afregning for lodsede Fartøier.

Ønsker en Lods Lodsoldermandens eller Lodsformandens Bistand ved Opgjøret for et ikke lodspligtigt Fartøi, skal saadan Bistand ydes ham.

§ 29. Lodsoldermanden eller Lodsformanden for den Havn, hvortil et lodspligtigt Fartøi indkommer, eller hvorfra det udgaar, skal i Almindelighed indfordre Skipperbeviset og opkræve den i Lodslovens § 58 Nr. 2 bestemte Afgift til Lodsunderstøttelseskassen.

Har Føreren i Henhold til Lodslovens § 27 Nr. 4 overdraget Veiledningen for Indgaaende til en, som ikke er Lods, og senere faaet Lodstilbud af en fortrinsberettiget Lods, skal Afgift til Lodsunderstøttelseskassen betales af Lodspengenes fulde Beløb

24 Febr. efter Taxten, medens Resten, i Tilfælde, bliver at fordele efter Regelen i Lodslovens § 27 Nr. 5.

Er en lodset Distance ikke opgivet i de trykte Distancetabeller, udmaales den i Kartet.

§ 30. Naar et lodspligtigt Fartøi er indkommet uden Lods, har Lodsoldermanden eller Lodsformanden at opkræve Lodspengene, som føres til Indtægt for Lodsunderstøttelseskassen, forsaavidt de ikke tilkommer nogen Lods eller Kjendtmand (Lodslovens § 58 Nr. 3).

Naar et lodspligtigt Fartøi skal gaa til Udlandet, paaser han ligeledes, at Lodspengene erlægges, og at Udseilingspengene, hvis Lods ikke benyttes, føres til Indtægt for Lodsunderstøttelseskassen (Lodsl. § 33 jvfr. § 5).

Hvis en Lods er tilsagt til Fartøiet, skal kun Afgift af Udseilingspengene, men forsaavidt Lodsen bliver med Fartøiet over 1 Mil ud fra Ankerpladsen, tillige Afgift af Milepengene for den overskydende Distance føres til Indtægt for Lodsunderstøttelseskassen (Lodslovens § 5).

Hvis den Udlodsningslods, som har været benyttet, er ansat med fast Løn, føres Lodsningsbetalingen til Indtægt for Statskassen, efterat Afgiften til Lodsunderstøttelseskassen er fradraget (Lodslovens § 12 og 29).

§ 31. Naar Lods tilsiges et for Udgaaende lodspligtigt Fartøi (se forrige Paragraf 3die Led), skal Skibsføreren paa Lodskontoret opgive, hvor langt ud gjennem Farvandet han agter at benytte Lodsen. Hvis han senere forandrer denne Bestemmelse og beholder Lodsen ombord længere ud gjennem Farvandet, tilkommer denne for den lodsede Distance over 1 Mil Milepenge ifølge Lodslovens § 5.

Inden Lodsen gaar fraborde, skal Skibsføreren paategne Skipperbeviset det Sted, hvor dette sker, eller det Antal Mil, Fartøiet er blevet lodset.

Har Skibsføreren undladt at give Skipperbeviset saadan Paategning, skal Lodsen ved Tilbagekomsten selv opgive for Oldermanden (Lodsformanden), hvor han gik fraborde.

§ 32. Lodsoldermanden eller Lodsformanden har efter bedste Evne at paase, at Lods snareſt mulig fremmøder ombord i et Fartøi, hvorfra der paa lovbestemt Maade kræves Lods.

§ 33. Det skal være en Skibsfører tilladt at betale lovbestemte Lodspenge til Lodsoldermanden eller Lodsformanden paa det Sted, hvor han klarerer sit Fartøi, om dette end ligger i et andet Lodsoldermandskab. Den Lodsoldermand eller Lodsformand, som har modtaget Lodspengene, skal imidlertid strax sende disse til Lodsoldermanden eller Lodsformanden for den Station, hvori Fartøiet ligger, og samtidig opgive, om Føreren har begjæret Lods til Udlodsningen.

Lodspengene behandles derefter, som om de var indbetalte 24 Febr.
ved den sidstnævnte Station.

§ 34. Naar et Fartøi indkommer, som maatte have betalt Lodspenge paa et andet Sted, skal Lodsoldermanden afkræve Skibsføreren Lodskvitteringen, som han vedlægger sit Regnskab. Hvis Føreren forlanger Tilstaaelse for Modtagelsen af Lodskvitteringen, skal saadan Tilstaaelse udstedes.

§ 35. Naar Udlodsningen foregaar efter Tur (Lodslovens § 28), og den for Tur staaende Lods ikke er tilstede, saa han i god Tid kan sættes til at lodse det Fartøi, hvortil der begjæres Lods, skal hans Tur ansees som udført for den Omgang. Han skal derfor ikke igjen sættes til at udlodse, førend hans Tur kommer i en ny Omgang blandt Lodserne.

§ 36. Lodsen skal i alle Tilfælde være pligtig til uden Modsigelse at gaa til den Lodsning, hvortil han tilsiges af sin Lodsoldermand eller Lodsformand.

Ved Udlodsning maa ingen Lods gaa i Stedet for en anden uden at melde det for Lodsoldermanden eller Lodsformanden. Finder denne, at Overenskomsten ikke er i Lodsvæsenets Interesse, skal han være berettiget til at modsætte sig den.

Naar en Lods tilbyder at lodse et Fartøi til et Sted udenfor hans Lodsningsdistrikt, hvortil han ikke er examineret, skal han gjøre Føreren bekjendt hermed, om mulig inden han gaar ombord, men i hvert Fald inden han overtager Lodsningen.

§ 37. Enhver Lods skal uvægerlig efterkomme, hvad der i Tjenesten maatte befales ham af hvilkensomhelst Overlods, Lodsoldermand eller Lodsformand, om end Lodsen ikke tilhører dennes Distrikt; men er Befalingen meddelt af nogen anden end hans egen Lodsoldermand eller Lodsformand, skal han efter Hjemkomsten melde for denne, hvad der saaledes har været paalagt ham at udføre, om han finder, at den ham ved hans egen Station paahvilende Tjeneste har lidt derved. Frygter han for, at dette vil ske, kan han paa en sømmelig Maade gjøre opmærksom herpaa; men bliver Befalingen ikke tilbagekaldt, har han lige fuldt at adlyde den.

§ 38. En Lods skal være opmærksom paa, hvorvidt Grunde har forskudt sig, at Sjømærker ligger paa sin rette Plads, at Fyre holdes behørig tændte (Lodslovens § 23), at ingen uden over Farvandene viser Lys, som er vildledende for Skibsfarten (Lov om Havnevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 58), at ingen Uberettiget optager Karter over Rigets Havne eller Farvande eller oplodder Dybet eller Grundene (Havnelovens § 59), og at ingen ulovlig skyder Ballast eller udkaster Affald og Urenlighed (Havnelovens § 60). Naar han bliver vidende om noget saadant, skal han snareſt mulig melde dette for sin Lodsoldermand, som giver Indberetning derom til Overlodsen.

§ 39. I Krigstid, eller naar overordentlige militære For-

24 Febr. anstaltninger træffes, maa ingen Lods meddele Oplysninger om Farvandenes eller Havnenes Beskaffenhed eller om noget Anlæg vedkommende Forsvarsvæsenet uden Overlodsens Tilladelse.

§ 40. Før en Lods udlodser et Fartøi, skal han forvisse sig om, at Lodspengene er betalte. Forsømmer han dette, og Lodspengene ikke er betalte, har han at tilsvare, hvad der af disse skulde tilfalde Lodsunderstøttelseskassen, Statskassen eller Stationens Lodsers fælles Kasse, hvor saadan maatte findes.

§ 41. Enhver Lods er pligtig til at skaffe de Oplysninger om lodspligtige Fartøiers Dybgaaende og Drægtighed, som Lodsoldermanden eller Lodsformanden finder nødvendige for, at Lodspengenes rigtige Beløb kan blive udregnet.

§ 42. Naar en Lods ønsker at indgive Andragende om noget, som vedrører Lodsvæsenet, skal han i Almindelighed indsende det gjennem sin Lodsoldermand.

§ 43. Naar en Skibsfører fremsætter skriftlig Klage over en Lods, der paastaar at have gjort Fartøiet Lodstilbud uden at være antagen som Lods, og som derfor mener at være fortrinsberettiget til Lodspengene (Lodslovens § 27 Nr. 1 og 2), men Lodsoldermanden eller Lodsformanden desuagtet tilkjender Lodsen Indlodsningsbetalingen eller nogen Del af denne, skal Indberetning, ledsaget af begge Parters Forklaringer, sendes Overlodsen til Udtalelse.

§ 44. Dersom en Lods bliver forurettet af en Skibsfører eller en anden, enten i Tjenesten eller med Hensyn til Lodspengene, bør enhver Lodsoldermand, som har Anledning dertil, søge at beskytte ham og skaffe ham Ret, enten Lodsen hører til hans eller et andet Lodsoldermandskab. Efter Omstændighederne kan dette ske, ved at Lodsoldermanden anmoder Overlodsen eller Øvrigheden om at tage sig af Sagen. Hvis Lodsoldermanden henvender sig direkte til Øvrigheden, bør han tillige snarest mulig indberette Sagen til Overlodsen.

§ 45. Hvad der forøvrig maatte findes nødvendigt at paalægge Lodsoldermænd, Lodsformænd og Lodser til Skibsfartens eller Lodsvæsenets Tarv, har Overlodsen at anordne under Jagttagelse af, at det ikke strider mod de gjældende Love og kongelige Resolutioner, eller hvad der i Henhold til disse til enhver Tid maatte være fastsat af Forsvarsdepartementet.

§ 46. Den ved kongelig Resolution af 23de December 1882 fastsatte Instruktion om Lodsvæsenet med senere Tillæg og Forandringer samt de i kongelig Plakat af 5te November 1877 indeholdte Bestemmelser angaaende Signaler for Tilkaldelse af Lods ophæves.

24 Febr. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov om Lodsvæsenet af 26de Mai 1899

*) Bekjendtgj., forsaavidt de under I, b og c nævnte Bestemmelser angaar, 8 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8.

I. bifaldes efterstaaende Udkast til 24 Febr.
   a. Bestemmelser om Lodsoldermandskaber, Lodsstationer og Lodsningsdistrikter (Lodslovens §§ 8 og 9),
   b. Bestemmelser om Grændsen mellem hvad der med Hensyn til Lodsvæsenet bliver at henregne til de udenskjærs og indenskjærs Farvande (Lodslovens § 4, 1),
   c. Bestemmelser angaaende den Grænse, indenfor hvilken Lodserne kan gjøre Fortrinsret gjældende (Lodslovens § 4, 2), — samt

II. Forsvarsdepartementet bemyndiges til at udgive de fornødne Miletabeller til Brug ved Beregningen af Lodspengene (Lodslovens § 34, 7).

I, a.

Bestemmelser om Lodsoldermandskaber, Lodsstationer og Lodsningsdistrikter.

Lodsstationen er den Strækning, inden hvilken en Lods, som hører til den, er bosat, og hvorfra han udlodser.

Lodsningsdistriktet er den Strækning, inden hvilken Lodserne ved en Lodsstation skal kunne lodse i alle Farvande og til eller fra alle Havne, samt hvortil de har Fortrinsret.

A. Sondenfjeldske Overlodsdistrikt.

Dette Distrikt omfatter alle Havne og Farvande paa Strækningen fra Rigsgrændsen ved Svinesund til Sirekalven ved Aaen Sire.

Det inddeles i efternævnte Lodsoldermandskaber og Lodsstationer med de for disse anførte Lodsningsdistrikter.

Fredrikshald Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger mellem Rigsgrændsen og Linier, trukne fra Bryggeberget ved Bunden af Skjebergkilen til Østsiden af Kjærringholmen og derfra over Haslau, Bjørneskjær, Nordpynten af Store Vrangholmen, Jylteskjær, Alna og Heia tilsjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Fredrikshald Station.

Stationen omfatter, hvad der ligger mellem Rigsgrændsen og rette Linier, trukne fra Bryggeberget til Østsiden af Kjærringholmen og derfra over Haslau, Bjorneskjær og Rødskjær til Vagnaren.

24 Febr. Lodsningsdistriktet omfatter Farvandene fra den svenske Kyst til en Linie fra Struten til Torgauten. I Østerelven ved Fredriksstad gaar det til Vaterland og i Vesterelven til Høien.

2. Skjærhalden Station.

Stationen: Hvad der fra Rigsgrændsen ligger udenfor Linier, trukne fra Vagnaren over Rødskjær til Bjørneskjær, derfra til Nordpynten af Store Vrangholmen og videre over Jylteskjær, Alna og Heia tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra den svenske Kyst til en Linie fra Stavern over Størja tilsjøs; i Østerelven ved Fredriksstad til Vaterland og i Vesterelven til Høien; i Kristianiafjorden til Drøbak og Holtenesodden ved Rødtangen.

Fredriksstad Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger vestenfor og nordenfor en Linie fra Sjøen over Heia, Alna, Jylteskjær, Nordpynten af Store Vrangholmen, Bjørneskjær, Haslau, Østsiden af Kjærringholmen, Bryggeberget og Sarpfossen indtil Fløitangen, den nordre Pynt ved Kjøivangen.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Fredriksstad Station.

Stationen: Hvad der ligger indenfor Linier fra Bryggeberget over Østkant af Kjærringholmen, Haslau, Bjørneskjær, Nordpynten af Store Vrangholmen, Torgauten, Onsø Kirke, Tune Kirke, Sarpfossen og tilbage til Bryggeberget.

Lodsningsdistriktet: Farvandene paa Østsiden af Kristianiafjorden fra Rigsgrændsen til en Linie fra Nordpynten af Sjælø over Rødskjær og Sydpynten af Søndre Sletter ud i Fjorden.

2. Hvaler Station.

Stationen: Hvad der ligger udenfor Linier fra Sjøen over Heia, Alna, Jylteskjær, Nordpynten af Store Vrangholmen, Torgauten, Onsø Kirke, Nordpynten af Sjælø, Rødskjær, Sydpynten af Søndre Sletter ud i Fjorden.

Lodsningsdistriktet: Som for Skjærhalden Station.

3. Larkollen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Sydpynten af Søndre Sletter over Rødskjær og Nordpynten af Sjælø til Fastlandet, samt derfra over Raade Kirke og Fillekken ud i Fjorden.

Lodsningsdistriktet: Som for Skjærhalden Station.

4. Moss Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Fillekken (søndenfor Aarefjord) over Evje Gaard, Saaner Jernbane-

station og Fløitangen (den nordre Pynt ved Kjøivangen) ud i Fjorden. 24 Febr.

Lodsningsdistriktet: Farvandene paa Østsiden af Kristianiafjorden fra Aridsholmen i Østerelven og Høien i Vesterelven ved Fredriksstad til Drøbak, og paa Vestsiden af Kristianiafjorden fra Holtenesodden ved Rødtangen til og med Maagerøsloa; i Indløbet til Tønsberg dog kun til Trælen.

Drøbak Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter kun

Drøbak Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Fløitangen over Vestby Kirke, Bunden af Hallangspollen, den nordre Side af Grisebu, Gjetungholmen, Slemmestadodden, Hurum Kirke, Østnestangen og tilbage til Fløitangen.

Lodsningsdistriktet: Farvandene i Kristianiafjorden og Bundefjorden indenfor Storskjær ved Drøbak; derhos Farvandene udenfor Drøbak paa Østsiden af Kristianiafjorden til Fredriksstadlera og Seiløflaket; paa Vestsiden fra Holtenesodden ved Rødtangen til og med Maagerøsloa; i Indløbet til Tønsberg kun til Trælen.

Kristiania Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter kun

Kristiania Station.

Stationen: Hvad der af Kristianiafjorden og Bundefjorden ligger indenfor en Linie fra Nordsiden af Grisebu over Gjetungholmen til Slemmestadodden.

Lodsningsdistriktet: Som for Drøbak Station.

Drammen Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der af Kristianiafjorden, Rævaafjorden (Sandesognsfjorden) og Drammensfjorden ligger indenfor Linier, trukne fra Valdnestangen (ved Falkensten) over Sydpynt af Møien til Østnestangen.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Drammen Station.

Stationen: Hvad der ligger indenfor en Linie fra Djuvestøa til Hurum Kirke.

Lodsningsdistriktet: Farvandene i Drammensfjorden; paa Vestsiden af Kristianiafjorden Farvandene til og med Maagerøsloa, i Indløbet til Tønsberg dog kun til Trælen; paa Østsiden af Kristianiafjorden nordover til Drøbak og sydover til og med Fredriksstadlera og Seiløflaket.

24 Febr.

2. Rødtangen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Østnestangen over Hurum Kirke, Djupestøa Leina, Nordvestpynt af Langø, Sydpynt af Mølen tilbage til Østnestangen.

Lodsningsdistriktet: Som for Drammen Station.

3. Holmestrand Station.

Stationen: Hvad der ligger vestenfor Linier, trukne fra Leina over Nordvestpynten af Langø til Valdnestangen (mellem Falkenstenbugten og Frebergsvik).

Lodsningsdistriktet: Som for Drammen Station.

Horten Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der fra Valdnestangen ligger paa Vestsiden af Kristianiafjorden, østenfor Tønsberg og Larvik Lodsoldermandskaber.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Horten Station.

Stationen: Hvad der paa Vestsiden af Kristianiafjorden ligger mellem Linier, trukne fra Valdnestangen til Sydpynt af Mølen og fra Kibeneb over Mefjordbaaen; Basto og Hortenskrakken medregnes.

Lodsningsdistriktet: Farvandene til Drøbak, Holtenesodden ved Rødtangen og Bunden af Rævaafjorden (Sandesognsfjorden); derhos paa Østsiden af Kristianiafjorden Farvandene syd over til Høien i Vesterelven og gjennem Aridsholmløbet til Vaterland i Østerelven ved Fredriksstad; paa Vestsiden af Kristianiafjorden Farvandene til en Linie fra Tønsberg Tønde over Sydostgrunden tilsjøs.

2. Vallø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Mefjordbaaen over Kibeneb, Slagen Kirke, Narverød, Sydpynt af Ormø og Sydpynt af Tørfest.

Lodsningsdistriktet: Paa Østsiden af Kristianiafjorden Farvandene nordenfor og vestenfor Linier, trukne fra Fredriksstadlera over store Frit, Galterne og Heia tilsjøs, samt indover til Drøbak; i Vesterelven ved Fredriksstad-Farvandet til Høien og i Østerelven til Vaterland; paa Vestsiden af Kristianiafjorden Farvandene indtil Holtenesodden ved Rødtangen; vestover gaar Distriktet til Linien fra Langesundspynten over Skjæreggen tilsjøs; i Frierfjorden gaar det til Afløsningsstationen ved Porsgrunds Toldbod.

3. Brængen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Kristianiafjorden over Sydpynt af Tørfest, Sydpynt af Husø,

Smedsrød, Monstangen (den sydvestlige Pynt af Bjørnehovedet), 24 Febr.
Kikud paa Tjømø, Nordpynt af Ildverket ud i Kristianiafjorden.
Lodsningsdistriktet: Som for Vallø Station.

4. Vasser Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Kristianiafjorden over Nordpynt af Ildverket, Kikud paa Tjømø, Monstangen, Sydvestpynt af Veierland og Olsskjær tilsjøs.
Lodsningsdistriktet: Som for Vallø Station.

Tønsberg Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger mellem Horten og Larvik Lodsoldermandskaber.
Det inddeles i følgende Stationer:

1. Jersø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne over Smedsrød, Sydpynt af Huso, Sydpynt af Torfest, Sydpynt af Ormø, Narverød, Slagen Kirke, Østkant af Kanalen Sten tilbage til Smedsrød.
Lodsningsdistriktet: Som for Vallø Station.

2. Tønsberg Station.

Stationen omfatter Kanalen Sten og den indre Del af Tønsbergfjorden. Den begrændses af Linier, trukne fra Slagen Kirke over Østkant af Kanalen Sten, Smedsrød, Monstangen, Sydvestpynt af Veierland, Molleraasen, Stokke Kirke, Sem Kirke og tilbage til Slagen Kirke.
Lodsningsdistriktet: Tønsbergfjorden, Tjømørenden, Vrængen og Trælen med Sandøsundsleden tilsjøs samt Udløbene til Kristianiafjorden. Mod Vest er Grændsen en Linie fra Tønsberg Tønde over Sydøstgrunden.

Larvik Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskabs Østgrændse dannes af en Linie fra Molleraasen over Sydvestpynt af Veierland og Olsskjær tilsjøs. Vestgrændsen dannes af en Linie fra Brataas over Nordpynt af Mølen tilsjøs.
Det inddeles i følgende Stationer:

1. Sandefjord Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Olsskjær over Sydvestpynt af Veierland, Molleraasen, Haukerød, Melleskjær og Rauør tilsjøs.
Lodsningsdistriktet: Farvandene i Strøget fra Slagenstangen til en Linie fra Stavern over Størja tilsjøs.

24 Febr.

2. Ula Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Rauør over Melleſkjær, Haukerød, Hummerberget og Veſteſkjær ved Svenør tilſjøs.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Vallø Station.

3. Larvik Station.

Stationen: Larviksfjorden indenfor en Linie fra Hummerberget til Agnespynten.

Lodsningsdiſtriktet: Farvandene i Strøget mellem Tønsberg Tønde og Finsbaaerne.

4. Fredriksværn Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Veſteſkjær ved Svenør over Hummerberget, Agnespynten, Brataas og Ravnen tilſjøs.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Vallø Station.

5. Nevlunghavn Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Sjøen over Ravnen til Brataas og derfra over Nordpynt af Mølen tilſjøs.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Vallø Station, og desuden Farvandene veſtover indtil en Linie, trukken fra Bunden af Hellefjorden over Bærſundsbaaen tilſjøs.

Langeſund Lodsoldermandſkab.

Dette Lodsoldermandſkab omfatter, hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Nordpynt af Mølen langs Faſtlandet indenom Helgeroen og Mørjefjord til Faſtlandets ſydveſtligſte Pynt ved Brangſund, derfra over Nordpynt af Bratholmen og Nordpynt af Bjørkøen til Grændſen mellem Gaardene Ek og Kjelleſtad, videre over Eſevarden, Gaarden Melby, Sydpynt af Kjønøen, Stangholmen, Lille Fluer, Rosholmen og Bæverſkjærene ved Jomfruland tilſjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Helgeroen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Brataas over Nordpynt af Mølen til Nordveſtpynt af Fuglø, derfra til Nordpynt af Bratholmen og videre til den ſydveſtligſte Pynt af Faſtlandet ved Brangſund.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Nevlunghavn Station.

2. Langeſund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Nordveſtpynt af Fuglø over Nordpynt af Bratholmen, Nordpynt af Bjørkøen, Grændſen mellem Gaardene Ek og Kjelleſtad, Eſevarden og Mejulen tilſjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene paa Østsiden af Kri- 24 Febr.
stianiafjorden fra Fredriksstadlera og Seiloflaket til Drøbak, og paa Vestsiden af Kristianiafjorden til Holtenesodden ved Rødtangen.

Vestover gaar Distriktet saa langt som bestemt for Nevlunghavn Station.

3. Straaholmen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Sjøen over Mejulen, Esevarden, Gaarden Melby, Sydpynt af Kjønøen, Stangholmen, Lille Fluer, Rosholmen og Bæverskjærene ved Jomfruland tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Som for Langesund Station.

Brevik Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter kun

Brevik Station.

Stationen: Hvad der ligger indenfor Linier, trukne fra Grændsen mellem Gaardene Ek og Kjelleſtad over Nordpynt af Bjørkøen og Nordpynt af Bratholmen til den sydvestligste Pynt af Fastlandet ved Vrangsund. I Frierfjorden strækker Stationen sig til en Linie fra Asdaltangen til Saltboden.

Lodsningsdistriktet: Farvandene indenfor Linier, trukne fra den sydvestligste Pynt ved Nevlunghavn til Straaholmstenens Mærke og derfra over Mejulens Vestside til Fastlandet.

Porsgrund Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger ovenfor en Linie fra Asdaltangen til Saltboden.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Porsgrund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem en Linie fra Asdaltangen til Saltboden og en anden Linie fra den søndre Grændse af Gjemsø Klosters Grund til den nordre Grændse af Gaarden Menstad.

Lodsningsdistriktet: Farvandene ud fra Skien saa langt tilsjøs som for Brevik Station.

2. Skien Station.

Stationen: Hvad der ligger ovenfor en Linie fra den søndre Grændse af Gjemsø Klosters Grund til den nordre Grændse af Gaarden Menstad.

Lodsningsdistriktet: Som for Porsgrund Station.

Kragerø Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger mellem en Linie, trukken fra Esevarden over Gaarden Melby, Sydpynt af

24 Febr. Kjønøen, Stangholmen, Lille Fluer, Rosholmen og Bæverskjærene ved Jomfruland tilsjøs, og en anden Linie, trukken fra Eidet ved Kilsfjord over Jærnestangen tilsjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Kragerø Station.

Stationen: Hvad der ligger indenfor Linier, trukne fra Esevarden over Gaarden Melby, Sydpynt af Kjønøen, Stangholmen, Lille Fluer, Rosholmen, over Stakseng og Bjelkevik til Eidet ved Kilsfjorden.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem en Linie fra Helgeroen over den sydligste Pynt ved Nevlunghavn tilsjøs, og en Linie fra Eidet ved Kilsfjorden over Jærnestangen tilsjøs. I Frierfjorden gaar Distriktet til Afløsningsstationen ved Porsgrunds Toldbod.

2. Portør Station.

Stationen: Hvad der ligger udenfor Linier, trukne fra Bæverskjærene over Rosholmen, Stakseng, Bjelkevik, Eidet ved Kilsfjorden og Jærnestangen tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem en Linie fra Helgeroen over den sydligste Pynt ved Nevlunghavn tilsjøs, og en Linie fra Skibsviken over Østpynt af Askeroen tilsjøs. I Frierfjorden gaar Distriktet til Afløsningsstationen ved Porsgrunds Toldbod.

Risør Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter kun

Risør Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Eidet ved Kilsfjord over Jærnestangen tilsjøs, og fra Birkenes over Sildeodden tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem en Linie fra Mejulen over Napa tilsjøs og en Linie fra Kalvøsund over Bonden tilsjøs.

Lyngør Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter kun

Lyngør Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Birkenes over Sildeodden tilsjøs og fra Dybvaag Kirke over Langbaaen tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Som for Risør Station, og desuden Farvandene vestover til en Linie fra Hvideberg over Rosholmerne tilsjøs.

Tvedestrand Lodsoldermandskab. 24 Febr.

Dette Lodsoldermandskab omfatter kun

Tvedestrand Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Dybvaag Kirke over Langbaaen tilsjøs og fra Jorumstad over Fladskjær tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem en Linie fra Jærnestangen over Taraldsbaaen tilsjøs og en Linie fra den sydøstligste Pynt af Rosseknben over Østre Svertingen tilsjøs.

Arendal Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger mellem en Linie fra Jorumstad over Fladskjær tilsjøs, og en Linie fra Diestad Kirke over Asperholmen og Ydre Torungen Fyr tilsjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Narestø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier, trukne fra Jorumstad over Fladskjær tilsjøs, og fra Fransholmen over Tromøen og Snoreskjær tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem Linier fra Birkenes over Sildodden tilsjøs og fra Homedal Kirke over den sydligste Pynt af Bjorøen tilsjøs.

2. Arendal Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem en Linie fra Fransholmen over Tromøen og Snoreskjær tilsjøs, og en Linie fra Diestad Kirke over Asperholmen og Ydre Torungen Fyr tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem en Linie fra Dybvaag Kirke over Sandøen, Merket paa Fuglø og Svartskjær tilsjøs, og en Linie fra Vestre Moland Kirke over Græsholmerne og Langbaaerne tilsjøs.

Grimstad Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger mellem en Linie fra Diestad Kirke over Asperholmen og Ydre Torungen Fyr tilsjøs, og en Linie fra Røinevarden over Tronderholmen tilsjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Grimstad Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Diestad Kirke over Asperholmen og Ydre Torungen Fyr tilsjøs, og fra Tangen mellem Nørholmkilen og Strandefjorden over Helleskjær tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem Linier fra

24 Febr. Nordøstpynt af Flougstadøen over Bonden tilsjøs, og fra Vestre Moland Kirke over Græsholmerne og Langbaaerne tilsjøs.

2. Lillesand Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Tangen mellem Nørholmkilen og Strandefjorden over Helleskjær tilsjøs, og fra Færgestedet paa Indsiden af Justøen over Sydpynt af Oddeskjær og Langbaaerne tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem en Linie fra Diestad Kirke over Rødskjær tilsjøs og en Linie fra Natvigtangen over Klaaholmen tilsjøs.

3. Brækkestø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Færgestedet indenfor Justøen over Sydpynt af Oddeskjær og Langbaaerne tilsjøs, og fra Røinevarden over Tronderholmen tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem en Linie fra Diestad Kirke over Rødskjær tilsjøs, og en Linie fra Romsviken over Fladskjær tilsjøs. I Topdalsfjord naar det til Vige.

Kristianssand Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger mellem Linier fra Røinevarden over Tronderholmen tilsjøs og fra Taanes over Ballastskjær tilsjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Ulvøsund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Røinevarden over Tronderholmen tilsjøs og fra den nordligste Pynt ved Kvareneskilen over Rabbeskjær og Meholmen tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem Linier fra Sydpynt af Ousøen over Gaasøen tilsjøs og fra Romsviken over Fladskjær tilsjøs.

2. Randøsund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra den nordligste Pynt ved Kvareneskilen over Rabbeskjær og Meholmen tilsjøs, og fra den sydligste Pynt af Dvergnestangen over Grønningen Fyr tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Som for Ulvøsund Station.

3. Kristianssand Station.

Stationen: Hvad der ligger indenfor en Linie fra den sydligste Pynt af Dvergnestangen til den sydligste Pynt ved indre Flekkerø.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem Linier fra den nordligste Pynt ved Kvareneskilen over Rabbeskjær og Meholmen tilsjøs, og fra Romsviken over Fladskjær tilsjøs.

24 Febr.

4. Flekkerø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Sjøen over Grønningen Fyr, den sydligste Pynt af Dvergnestangen, den sydligste Pynt ved Indre Flekkerø, Revheldodden og Flanderen tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem Linier fra Natvigtangen over Klaaholmen tilsjøs, og fra Taanes over Ballastskjær tilsjøs.

5. Ny Hellesund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Revheldodden over Flanderen tilsjøs, og fra Taanes over Ballastskjær tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem Linier fra Dvergnestangen over Grønningen Fyr tilsjøs og fra Bauholmen over Langskjær tilsjøs.

Mandal Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger mellem Linier fra Taanes og Ballastskjær tilsjøs, og fra Syrdal over Lindesnes Fyr tilsjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Udø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Taanes over Ballastskjær tilsjøs og fra Kjige over Vestre Kraaga tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem Linien fra Dvergnestangen over Grønningen Fyr tilsjøs og Lindesnes.

2. Mandal Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Kjige over Vestre Kraaga tilsjøs, og fra Kvaafjordnes over Kjorten tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem Linien fra Romsviken over Fladskjær tilsjøs og Lindesnes.

3. Svinør Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Kvaafjordnes over Kjorten tilsjøs, og fra Syrdal over Lindesnes tilsjøs.

Lodsningsdistrikt: Som for Mandal Station.

Farsund Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger mellem Linier fra Syrdal over Lindesnæs Fyr tilsjøs, og fra Skagfjeld over Filleholmen ved Eidsfjord tilsjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

24 Febr.

1. Sælør Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Syrdal over Lindesnes Fyr tilsjøs, og fra Aadreholmen over Herreholmen tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene mellem Linier fra Kua over Ryvingen tilsjøs og fra Veden over Halsodden tilsjøs.

2. Ullerø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Aadreholmen over Herreholmen tilsjøs, og fra Bremerodden (den sydligste Pynt af Langø) over Ystestenen tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Som for Sælør Station.

3. Farsund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Bremerodden over Ystestenen tilsjøs og fra Gaarden Grimsby over Havigholmen tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Som for Sælør Station.

4. Lister Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Gaarden Grimsby over Havigholmen tilsjøs og fra Skagfjeld over Filleholmen tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Lindesnes til Linien fra Veden over Halsodden tilsjøs.

Flekkefjord Lodsoldermandskab.

Dette Lodsoldermandskab omfatter, hvad der ligger indenfor Linien fra Skagfjeld over Filleholmen ved Eidsfjord tilsjøs og til Sirekalven.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Abelnes Station.

Stationen: Hvad der ligger indenfor Linier fra Filleholmen over Klubodden, Kvellandsstrand og Bolshus til Laksen.

Lodsningsdistriktet: Farvandene indenfor en Linie fra Lister Fyr til Sirekalven.

2. Flekkefjord Station.

Stationen: Hvad der ligger indenfor en Linie fra Bolshus til Laksen.

Lodsningsdistriktet: Som for Abelnes Station.

3. Hitterø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Linier fra Baaeskjær over Klubodden, Kvellandsstrand, Gaarden Polland, Veden og Halsodden tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Farvandene indenfor en Linie fra Lister Fyr til Haadyret.

4. Bærefjord Station. 24 Febr.

Stationen: Strækningen fra Halsodden til Brufjeld.
Lodsningsdistriktet: Som for Hitterø Station.

5. Sireaaen Station.

Stationen: Strækningen fra Brufjeld til Sirekalven.
Lodsningsdistriktet: Som for Hitterø Station.

B. Vestenfjeldske Overlodsdistrikt.

Dette Distrikt omfatter samtlige Havne og Farvande paa Kyststrækningen fra Sirekalven ved Aaen Sire i Syd til de rette Linier trukne fra Solstad i Bindalsfjorden, derfra til Melstenen, derfra til Bindalsflisen og derfra til Kobbalene i Nord.

Det inddeles i efternævnte Lodsoldermandskaber og Lodsstationer med de for disse anførte Lodsningsdistrikter.

Sogndal Lodsoldermandskab.

Oldermandskabet omfatter kun

Sogndal Station.

Stationen: Kyststrækningen fra Sirekalven til Haadyret.
Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Hitterøens Vestkyst og Pynten Nap i Hitterøsundet til Imsa søndenfor Hvidingsøerne. Mod Nord er Lodsningsdistriktet begrænset med rette Linier, som trækkes fra Imsa til Fjeldø Fyr og derfra til Marshovedet nordenfor Toug.

Egersund Lodsoldermandskab.

Dette Oldermandskab omfatter Kyststrækningen fra Haadyret i Syd og til Varhaug Kirke i Nord og inddeles i følgende Lodsstationer:

1. Egersund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem Haadyret mod Øst og en ret Linie trukken fra Nysundsodden over Nysund og Egerølandet til Svetlingerne mod Vest.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Haadyret i Syd og nordover til Jarstenen samt nordigjennem Karmsund med vedliggende Havne til og med Haugesund. Den indre Grænse trækkes fra Marshovedet ved Toug til Aarvigsfjeld.

2. Midbrød Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem tvende Linier, den ene trukken fra Nysundsodden over Nysund og Egerølandet til Svetlingerne, den anden trukken fra Storvarden over Revet mellem søndre og nordre Havn ved Geisbelgen over Dyrøen og Dyrøskjær

24 Febr. udad mod Sjøen. Nordre Sund indtil Nyſundsodden henhører ſaaledes under denne Station.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Egerſund Station.

3. Ogne Station.

Stationen: Hvad der mod Øſt er begrænſet af Linien fra Storvarden over Revet mellem ſøndre og nordre Havn ved Geisbelgen og videre over Dyrøen og Dyrøſkjær og nordover til Varhaug Kirke paa Jæderen.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Egerſund Station beſtemt.

Tananger Lodsoldermandſkab.

Dette Oldermandſkab omfatter Kyſtſtrækningen fra Varhaug Kirke paa Jæderen i Syd og til en ret Linie fra Tungenes Fyr over Haabaaen i Nord og inddeles i følgende Lodsſtationer:

1. Obreſtad Station.

Stationen: Kyſtſtrækningen fra Varhaug Kirke paa Jæderen til en ret Linie, trukken fra Tangerhaug over Lille Feiſten Fyr og udad mod Sjøen.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Egerſund Station beſtemt.

2. Tanager Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem de rette Linier, ſom trækkes fra Lille Feiſten til Tangerhaug, derfra til Malde, derfra til Tungenes Fyr og derfra til Haabaaen.

Lodsningsdiſtriktet: Alle Havne og Farvande fra Jæderens Rev til Eſpevær og Bømmelhuk. For Indlodsningen til Stavanger ſkal den indre Grænſe være den ſamme ſom for Egerſund Station beſtemt. Desuden til Ankerpladſene ved Bergen gjennem:

a. Bømmelfjorden med Nyleden og Langenuen,
b. Selbjørnfjorden med Bekkervik og Bagholmſundet ſamt Bjørnefjorden,
c. Korsfjorden og videre nordigjennem Leroſen og Vatleſtrømmen med vedliggende Havne og Ankerpladſe.

Stavanger Lodsoldermandſkab.

Dette Oldermandſkab omfatter Kyſtſtrækningen fra Tananger Oldermandſkabs Nordgrænſe og nordover til en ret Linie, trukken fra Stanghellen over Arsgrunden tilſjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Stavanger Station.

Stationen omfatter, hvad der ligger indenfor følgende Grænſelinier:

Fra Tungenes til Bunden af Gandsfjorden, derfra til Bunden af Heſtviken ved Riſkefjord, derfra til Veſtpynt af Idsø,

derfra til Marshoved, derfra til Prestholmen nordenfor Talgø, der- 24 Febr.
fra til Galteholmen ved Nordpynt af Rennesø, derfra til Torr, derfra til Imsholmen, derfra til Fjeldø Fyr og derfra til Tungenes.

Lodsningsdistriktet: Som for Tananger Station bestemt.

2. Hvidingsø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Kalvenes til Svendene, derfra til Tungenes og derfra til Haabaaen.

Lodsningsdistriktet: Som for Tananger Station bestemt.

Skudenes Lodsoldermandskab.

Dette Oldermandskab omfatter Kyststrækningen fra Stavanger Oldermandskabs Nordgrænse til en ret Linie, trukken fra Stanghellen til Nyvingen paa Karmøens Vestside.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Skudenes Station.

Stationen: Den Del af Karmøen med vedliggende Øer og Skjær, som ligger sønden for den rette Linie, trukken fra Nyvingen ved Karmøens Vestkyst og til Stanghellen ved Buknefjordens Nordside.

Lodsningsdistriktet: Som for Tananger Station bestemt.

Haugesund Lodsoldermandskab.

Dette Oldermandskab omfatter Kyststrækningen fra Skudenes Oldermandskabs Nordgrænse nordover til en ret Linie, trukken fra Titlesnes i Bømmelfjorden til Maagstenen.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Utsire Station.

Stationen omfatter Utsire med vedliggende Øer.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Hvidingsøerne og Tungenes til Stolmen og Selbjørnø.

Til Stavanger og Bergen som for Tananger Station bestemt.

2. Røvær Station.

Stationen omfatter Røværøerne.

Lodsningsdistriktet: Som for Utsire Station bestemt.

3. Fæøen Station.

Stationen: Hvad der er beliggende indenfor Udenskjærsgrænsen og rette Linier, trukne fra Nyvingen paa Karmøens Vestkyst til Gaarden Brekke paa Karmøen, derfra til Skaareholmene og derfra til Utsire.

Lodsningsdistriktet: Som for Utsire Station bestemt.

24 Febr.

4. Hauge und Station.

Stationen: Hvad der ligger indenfor de rette Linier, trukne fra Skaareholmene til Gaarden Brekke paa Karmøen, derfra til Sydpynten af Horingø, derfra til Ramsfjeld, derfra til Ryvarden, derfra til Skaareholmene.

Lodsningsdistriktet: Som for Utsire Station bestemt.

5. Espevær Station.

Stationen: Den Del af Bømmeløen med vedliggende Øer, som ligger søndenfor den rette Linie fra Maagstenen vestenfor Melingsvaag til Titlesnes i Bømmelfjorden.

Lodsningsdistriktet: Som for Utsire Station bestemt.

Bergen Lodsoldermandskab.

Dette Oldermandskab omfatter Kyststrækningen fra Haugesund Oldermandskabs Nordgrænse og nordefter til en ret Linie fra Holmengraa over Medfjordbaaen til Fastlandet.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Brandesund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor rette Linier, trukne fra Maagstenen vestenfor Melingsvaag, derfra til Titlesnes, derfra til Østrenes (Nordpynten af Stordø) og derfra til Høkkelsbaaen.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra og med Haugesund til Tekslen og Flesen nordenfor Korsfjorden. Til Ankerpladsene ved Bergen som for Tananger Station bestemt; desuden Indseilingerne fra Søen gjennem: Søndre Osen (Brandøsund), Stolmefjorden, Skoltefjorden, Møgsterfjorden og Navøosen.

2. Stolmen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor rette Linier, trukne fra Høkkelsbaaen, derfra til Østrenes, derfra til Sydpynten af Reksteren, derfra til Svarthelleren ved Nordpynten af Reksteren, derfra til Sydpynten af Horge, og derfra til Ytre-holmen.

Lodsningsdistriktet: Som for Brandesund Station bestemt, desuden nordover til Hisø.

3. Bakkesund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Ytreholmen til Sydpynten af Horge, derfra til Svarthelleren, derfra til Husfjeldtangen (Sydpynten af Strønø), saa til Ildjernet og derfra til Marsten Fyr.

Lodsningsdistriktet: Som for Stolmen Station bestemt.

24 Febr.

4. Golten Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Marsten Fyr til Ildjernet, derfra til Klepholmen, derfra til Kaldestadvik og derfra til Malmen.

Lodsningsdistriktet: Som for Stolmen Station bestemt, desuden nordover til Raugnø Sund.

5. Bergen Station.

Stationen omfatter, hvad der ligger indenfor Bergens Havnedistrikt.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Skudenes til Hellisø Fyr. Indad Hardangerfjord til Odda.

6. Hisø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor rette Linier, som trækkes fra Malmen til Kaldestadvik, derfra til Spjeldsfjeld paa Sartorø, og derfra til Lysøkalven.

Lodsningsditriktet: Farvandene fra Marsten Fyr og Store Kalsø, nordefter til Ulvøsund, tilligemed de fra denne Kyststrækning førende Seilled til Ankerpladsene ved Bergen.

7. Solsvik Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Lysøkalven til Spjeldsfjeld paa Sartorø, derfra til Rotøerne, til Haaholmen og til Risholmen i Hjeltefjord, derfra til Gaarden Berland paa Askø, derfra til Daleklet paa Toftø og derfra til Navreskjær.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Malmen og Lyngø nordefter til Herløvær og Strømøsund samt gjennem Hjeltefjord og Herløfjord med vedliggende Havne til Bergen.

8. Herløvær Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor de rette Linier, trukne fra Navreskjær til Daleklet paa Toftø, derfra til Gaarden Berland paa Askø, derfra til Midtfjordbaaen, derfra til Nordpynten af Strømø og derfra til Nordpynten af Jeitingen.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Løna og Algerø nordefter til Hellisø Fyr samt indad Hjeltefjord og Herløfjord med vedliggende Havne til Bergen.

9. Hjelmen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor rette Linier, trukne fra Nordpynten af Jeitingen til Nordpynten af Strømø, derfra til Midtfjordbaaen, derfra til Duø, derfra til Ribbegarnstangen og derfra til det sydligste Skjær ved Lyngø.

Lodsningsdistriktet: Som for Herløvær Station bestemt.

24 Febr.

10. Nordøerne Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor rette Linier, som trækkes fra det sydligste Skjær ved Lyngø til Ribbegarnstangen, derfra til Duø, til Kalsaas paa Radø, derfra til Sydpynten af Njøtø sønden for Kilstrømmen, derfra til Sandholmen og derfra til Hellisø Fyr.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Herløvær til Holmengraa, desuden Seilledene gjennem Feiefjord, Hjeltefjord og Herløfjord med vedliggende Havne indtil Bergen.

Indad Sognefjorden til Lyster, Lærdal og Gudvangen.

11. Feiø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor rette Linier, trukne fra Hellisø Fyr til Sandholmen, derfra til Sydpynten af Njøtø sønden for Kilestrømmen, derfra til Halsvik i Fensfjorden, derfra til Medfjordsbaaen og derfra til Holmengraa.

Lodsningsdistriktet: Som for Nordøerne Station bestemt.

Floro Lodsoldermandskab.

Dette Oldermandskab omfatter Kyststrækningen fra Bergen Lodsoldermandskabs Nordgrænse og til Furestaven paa Statlandet. Det inddeles i følgende Stationer:

1. Bortnesøerne Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor rette Linier, som trækkes fra Holmengraa til Medfjordbaaen og derfra til Halsvik i Fensfjord, derfra til Eivindvik Kirke, derfra til Systenen og derfra udigjennem Sognesjøen over Storsvala tilsjøs.

Lodsningsdistriktet: Som for Nordøerne Station bestemt, og desuden nordover til Gaasvær, samt Seilledene gjennem Hindøsundet og Granesundet til Floro.

2. Sulen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Storsvala indad Sognesjøen til Systenen, derfra til Skivenes og derfra til Nordpynten af Aspø.

Lodsningsdistriktet: Alle Farvande fra Nordøerne til Bueland samt sydover til Bergen og indad Sognefjorden som for Nordøerne Station bestemt, samt Seilledene gjennem Hindøsundet og Granesundet til Floro.

3. Alden Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor rette Linier, som trækkes fra Aspøens Nordpynt til Skivenes, derfra til Askevold Kirke, derfra til Stavenes og derfra til Skjæret Knappen.

Lodsningsdistriktet: Som for Sulen Station bestemt, desuden nordover til Frøien og Leden nordover til Moldøen (Sæternes).

4. Florø Station. 24 Febr.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Skjæret Knappen til Stavenes, derfra til Vefring i Førdefjord, derfra til Bunden af Ekefjord, derfra til Siljestok og endelig over Barekſten til Aralden.

Lodsningsdistriktet: Som for Alden Station bestemt.

5. Frøien Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Aralden over Barekſten til Siljestok, derfra til Bunden af Sør-Gulen, fra denne til Marøen og derfra over Bremanger til Tarasundhammeren.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Buelandet til Furestaven paa Statlandet. Indad Nordfjord til Olden.

6. Vaagsø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, som trækkes fra Tarasundshammeren over Bremanger til Marøen, derfra til Rugsund, derfra til Bryggen, derfra til Eide ved Bunden af Moldefjord, derfra til Drage og derfra til Furustaven paa Statland.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Kvanhovden Fyr, og nordover til Ankerpladsene ved Hogsholmen, Valderhaug og Aalesund, gjennem Vartdalsfjorden, Flaaværleden og Bredsundet.

Aalesunds Lodsoldermandskab.

Dette Oldermandskab omfatter Kyststrækningen fra Furustaven paa Statlandet og nordover til en ret Linie fra Skjæret Flaten over Drønehatten til Fastlandet.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Statland Station.

Stationen: Hvad der af Statlandet ligger udenfor den rette Linie, trukken fra Lekanger til Drage og derfra til Furestaven.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Oldervæggen og Hornelen til Valderhaug og Aalesund og videre indenskjærs til Molde og Bud gjennem Moldefjord og Julsundet med vedliggende Havne. Desuden til Ankerpladsene ved Kristiansund og Trondhjem gjennem:

a. Buddybet og Fugleleden med Hustadviken og
b. Griphølen med Trondhjemsleden med vedliggende Havne.

2. Sandø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Svinøen til Lekanger paa Statland, derfra til Aahjem, derfra til Volden Kirke, derfra til Birkenes, derfra til Hidseggen og derfra til Svinøen.

24 Febr. Lodsningsdiſtriktet: Farvandene fra Fureſtaven til Lepsø. Forøvrig ſom for Statland Station beſtemt.

3. Rundø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem de rette Linier, trukne fra Svinøen til Hidseggen, derfra til Birkenes, derfra til Volden Kirke, derfra til Masdal, derfra til Hjøringsnes og derfra til Vallebaaen.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Sandø Station beſtemt.

4. Giſkø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Vallebaaen til Hjøringsnes, derfra til Masdal, derfra til Sukkertoppen, til Havſtenen, til Oksnesſet, til Nordpynten af Kalvø, derfra til Lepsørev Fyr og derfra til Storholmene.

Lodsningsdiſtriktet: Farvandene fra Svinø og Stat til Bud. Til Kriſtiansſund og Trondhjem ſom for Statland Station beſtemt.

5. Aaleſund Station.

Stationen: Hvad der ligger inden rette Linier, trukne fra Sukkertoppen til Havſtenen, derfra til Oksnesſet (Nordoſtpynten af Valderø), derfra til Nordpynten af Kalvø, derfra til Bunden af Gryteſjord, til Ørſkaug Kirke, derfra til Masdal og derfra til Sukkertoppen.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Giſkø Station beſtemt ſamt desuden ind Fjordene til Geiranger og Veblungsnes.

6. Ulla Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Storholmene til Lepsørev Fyr, derfra til Barulbsnes, derfra til Drønehatten, derfra til Veſtpynten af Fjertoften og derfra til Skjæret Flaten.

Lodsningsdiſtriktet: Som for Giſkø Station beſtemt, dog med Undtagelſe af, hvad der ligger ſøndenfor den rette Linie fra Rundø Fyr til Fløeggen og videre ind til Faſtlandet.

Molde Lodsoldermandſkab.

Dette Oldermandſkab omfatter Kyſtſtrækningen fra Aaleſund Oldermandſkabs Nordgrænſe og til en ret Linie fra Bud til Terningen i Nord.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Harø Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Skjæret Flaten til Veſtpynten af Fjertoften, derfra til Drønehatten, derfra til Hægdalsvik, derfra til Aalſundsnes paa Otterøen, og derfra over Gaasøen udad mod Sjøen.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Rundø til og med Indseilingen ved Grip; desuden Trondhjemsleden og Trondhjemsfjorden med vedliggende Havne til Trondhjem. 24 Febr.

2. Ona Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Gaasø til Aalsundsnes paa Otterøen, derfra til Hægdalsvik, derfra til Julsnes, derfra til Gjendemsfjeld, derfra til Purknes paa Gorsen, og derfra over Kløvningen og Saltstenen udad mod Sjøen.

Lodsningsdistriktet: Som for Harø Station bestemt.

3. Bjørnsund Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Kløvningen og Saltstenen til Purknes, derfra til Gjendemsfjeld, derfra til Bunden af Trænenfjord, derfra til Bud og derfra til Terningen.

Lodsningsdistriktet: Som for Harø Station bestemt.

Kristiansunds Lodsoldermandskab.

Dette Oldermandskab omfatter Kyststrækningen mellem Bud og en ret Linie fra Fastlandet over Ramsøgalten og Midfjordbaaen tilsjøs.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Stemshesten Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og nordenfor rette Linier, trukne fra Terningen til Bud, derfra til Stemshesten, derfra til Freikallen, derfra til Stavnes Fyr og derfra til Trefliſen.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Ona og Bud nordefter til Lyngvær. Til Trondhjem som for Harø Station bestemt, desuden Saltstensleden og Julsundet til Aalesund og Molde.

2. Kristiansunds Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Freikallen til Stavnes Fyr, derfra til Fausken, til Oldskjærene og derfra østenom Nordlandet ved Kristiansund til Freikallen.

Lodsningsdistriktet: Som for Stemshesten Station bestemt.

3. Gripserne Station.

Stationen: Hvad der ligger udenfor de rette Linier, trukne fra Trefliſen til Stavnes Fyr, derfra til Fausken, derfra til Odskjærene og derfra tilsjøs vestenom Gaasskjærene.

Lodningsdistriktet: Som for Stemshesten Station bestemt

24 Febr.

4. Søndre Smølen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem de rette Linier, som trækkes fra Gaasskjærene til Odskjærene, derfra østenom Nordlandet ved Kristianssund til Freikallen, derfra til Aure Kirke, derfra til Grisvaagskjærene, derfra til Ramsøgalten, derfra til Dyrøen, derfra til Hjelberghaug paa Smølen og derfra til Valøodden.

Lodsningsdistriktet: Som for Stemshesten Station samt Farvandet nordefter til Veiholmen.

5. Nordre Smølen Station.

Stationen: Hvad der ligger norden- og vestenfor rette Linier, trukne fra Valøodden til Hjelberghaug, derfra til Dyrø, derfra til Ramsøgalten, derfra til Midfjordbaaen og udad mod Sjøen.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Ona og Bud til Titterodden; desuden til Trondhjem gjennem Frøifjorden, Fosen, Ramsøfjord og Trondhjemsleden med vedliggende Havne.

Trondhjem Lodsoldermandskab.

Dette Oldermandskab omfatter Kyststrækningen fra Kristianssund Oldermandskabs Nordgrænse og til en ret Linie fra Vestbrækka ved Halten over Sydpynten af Almendingø til Fastlandet.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Trondhjem Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem de rette Linier, trukne fra Trondhjem til Bynesset, derfra til Orkedalsøren, derfra til Hevne Kirke, derfra til Aure, til Grisvaagskjærene, til Ramsøgalten, derfra over Hitteren til Slifkjær, derfra til Sydpynten af Munken, derfra til Ørlandskirken, til Østraat, derfra til Bunden af Nord-Skjøren, til Bunden af Syd-Skjøren, til Brettingsnes, til Stadsbygden Kirke, derfra til Ombarnes og derfra til Trondhjem.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Ona Fyr og Bud i Syd til en ret Linie fra Vestbrækka over Sydpynten af Almendingø til Fastlandet i Nord.

2. Titterodden Station.

Stationen: Hvad der er beliggende mellem rette Linier, trukne fra Midfjordbaaen i Ramsøfjord til Ramsøgalten, derfra over Hitteren til Slifkjær, derfra til Flesa, derfra til Store Svingelen, derfra til Nordpynten af Dyrøerne og derfra til Homlingsvær.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Veiholmen og Smølen til Gjesfingbogen, Indseilingerne gjennem Ramsøfjord, Frøifjord og forbi Fosen, samt Trondhjemsfjorden med vedliggende Havne, udad til Kristianssund og indad til Ankerpladsene ved Trondhjem.

3. Sulen Station.

24 Febr.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Homlingsværet til Nordpynten af Dyrøerne, derfra til Store Svingelen, derfra til Flesa, derfra til Sliskjær, derfra til Sydpynten af Munken, derfra til Ørlandskirken, derfra til Troldskjær i Gjessingbogen og udad mod Sjøen.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Titterodden til Halten, samt Indseilingerne med vedliggende Havne gjennem Frøifjord, Gjessingbogen, Frohavet og forbi Fosen til Ankerpladsene ved Trondhjem.

4. Frøerne Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Troldskjær til Ørlandskirken, derfra til Østpynten af Løvø, derfra til Roan Kirke, derfra til Sydpynten af Almendingø og derfra til Vestbrækka nordenfor Halten.

Lodsningsdistriktet: Farvandene inden Stationens Distrikts Grænser samt Indseilingen forbi Fosen og indad Trondhjemsfjorden med vedliggende Havne til Ankerpladsene ved Trondhjem.

Namsos Lodsoldermandskab.

Dette Oldermandskab omfatter Kyststrækningen fra Trondhjem Oldermandskabs Nordgrænse til de rette Linier fra Kobbalene over Vindalsflisa, Melstenen til Solstad paa Fastlandet i Nord.

Det inddeles i følgende Stationer:

1. Øksbaasen Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor rette Linier, trukne fra Vestbrækka til den sydlige Pynt af Almendingø, derfra til Roan Kirke, derfra til Bunden af Brandsfjord, derfra til Osen, derfra til Bunden af Svefjord, derfra til Smotangen og derfra til den nordligste af Grundene søndenfor Villa.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Halten og Almendingø til Gjæslingerne samt nordigjennem Nærøsund med vedliggende Havne til Risvær; desuden alle Havne og Farvande inden Namsos Stations Grænser.

2. Villa Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem og vestenfor de rette Linier, som trækkes fra den nordligste af Grundene søndenfor Villa til Smotangen, derfra til Bunden af Svefjord, derfra til Volfjeld, til Findangerfjeld, til Stenene, derfra til Allegarden og derfra til Braken.

Lodsningsdistriktet: Farvandene fra Ramsø og Hepsø nordover til Gjæslingerne, samt nordigjennem Nærøsund og den

24 Febr. indre Seilled med vedliggende Havne til Brønnøsund; desuden alle Havne og Farvande inden Namsos Stations Distrikt.

3. Namsos Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Volfjeld til Aasnes Glasverk, derfra til Sævik, derfra til Namsos, derfra til Alhus, derfra til Mo, derfra til Bunden af Opløfjord, til Bunden af Kvistenfjord, til Nordpynten af Nærø, derfra til Prestø Fyr, derfra til Stenene, til Findangerfjord og til Volfjeld.

Lodsningsdistriktet: Som for Villa Station bestemt.

4. Vigten Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Braken til Allegarden, derfra til Stenene, derfra til Prestø, Fyr, derfra til Nordpynt af Nærø, derfra til Værumsnubben, derfra til Gjæringsfliſa og derfra til Vegfliſa.

Lodsningsdistriktet: Omfatter Farvandene fra Villa i Syd til Oldermandskabets Grænse i Nord ved Kobbalene samt den indre Seilled med vedliggende Havne til Brønnøsund og Vessenfjord.

5. Sklinden Station.

Stationen: Hvad der ligger mellem rette Linier, trukne fra Vegfliſa til Gjæringsfliſa, derfra til Værumsnubben, derfra til Heilhornet, derfra til Solstad, derfra til Melstenen, derfra til Vindalsfliſen og derfra til Kobbalene.

Lodsningsdistriktet: Som for Vigten Station bestemt.

C. Tromsø Overlodsdistrikt.

Dette Distrikt omfatter alle Havne og Farvand mellem Nordgrænsen af det vestenfjeldske Distrikt og den russiske Grænse.

Det inddeles i efternævnte Lodsoldermandskaber og Lodsstationer med de for disse anførte Lodsningsdistrikter.

Vessen Lodsoldermandskab.

Lodsoldermandskabets sydlige Grænse er Nordgrænsen af Sklinden Station under Namsos Lodsoldermandskab; dets nordlige Grænse er Polarcirkelen.

1. Risøen Station.

Lodserne skal kunne lodse:

a. fra Risøen i Vindalen til den almindelige Seilled;
b. sydover gjennem Nærøsund og tilsjøs forbi Gjæslingerne Fyr.
c. ud norden- og søndenom Leka og tilsjøs ved Sklinden;
d. nordover og tilsjøs gjennem Leden søndenom Torghatten og gjennem Vegaleden;
e. nordover gjennem Brønnøsund og den almindelige Seilled til Sannessjøen og Mosjøen.

24 Febr.

2. Mosjøen Station.

Lodserne skal kunne lodse:

a. fra Mosjøen til den almindelige Seilled;
b. efter den almindelige Seilled gjennem Brønnøsund og Nærøsund og tilsjøs forbi Gjæslingerne Fyr;
c. efter den almindelige Seilled norden- og søndenom Leka og tilsjøs ved Sklinden;
d. efter den almindelige Seilled forbi Tjøtta og tilsjøs gjennem Vegaleden;
e. efter den almindelige Seilled gjennem Lerfjorden nordover og tilsjøs ved Aasvær;
f. efter den almindelige Seilled syd om Donnesø, forbi Øksningen og tilsjøs ud ved Gaasvær;
g. I Leden skal de kunne lodse nordover indtil Bodø og sydover indtil Risøen i Bindalen, samt fra Leden gjennem Ranenfjord til Hemnes og Mo.

3. Aasvær Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra den indre Seilled gjennem Trænfjorden, — gjennem Løbene paa begge Sider af Aasvær og Skibaasvær, — søndenom Ytterholmen, Gaasvær og Maasvær og efter den almindelige Seilled forbi Øksningen og søndenom Donnesø. I Leden skal de kunne lodse nordover indtil Bodø og sydover indtil Risøen i Bindalen — gjennem Lerfjord og Vefsenfjord til Mosjøen, — samt gjennem Ranenfjord til Hemnes og Mo.

4. Trænen Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra den indre Seilled nordenom Mykøerne og Valvær og gjennem Løbene paa begge Sider af Trænen og Aasvær. I Leden skal de kunne lodse nordover indtil Bodø og sydover indtil Risøen i Bindalen, — gjennem Lerfjorden og Vefsenfjorden til Mosjøen, — samt gjennem Ranenfjorden til Hemnes og Mo.

Bodø Lodsoldermandskab.

Lodsoldermandskabets sydlige Grænse er Polarcirkelen; dets nordlige Grænse dannes af en Linie, trukken fra Tjelodden til det vestligste Punkt af Rotvær, — derfra over Møsadlen, gjennem Midten af Børøsundet, over Klommingen og tilsjøs ret Vest ud.

1. Fleinvær Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra den indre Seilled gjennem Løbene paa begge Sider af Fuglø, Fleinvær og Helligvær ind til Bodø og til Grotø. I Leden skal de kunne lodse nordover indtil Lødingen og til Havnene i Ofoten, — sydover til Sannesfjøen.

24 Febr.

2. Bodø Station.

Lodserne skal kunne lodse ud tilsjøs gjennem de almindelige Udseilinger fra Bodø. I Leden skal de kunne lodse nordover indtil Lødingen og til Havnene i Ofoten; sydover indtil Sannessjøen.

3. Grøtø Station.

Lodserne skal kunne lodse ud tilsjøs gjennem de almindelige Udseilinger fra Grøtø. I Leden skal de kunne lodse nordover indtil Lødingen og til Havnene i Ofoten; sydover intil Sannessjøen.

4. Ofoten Station.

Lodserne skal kunne lodse ind til Havnene i Ofoten. I Leden skal de kunne lodse nordover gjennem Tjelsund indtil Tromsø og sydover indtil Bodø.

Udlodsningslodserne i Narvik skal kunne lodse ud fra Havnene i Ofoten. I Leden skal de kunne lodse nordover indtil Lødingen og sydover indtil Bodø.

5. Henningsvær Station.

Lodserne skal kunne lodse ind til og ud fra Havnene i Lofoten, samt:

a. gjennem Gimsøstrømmen tilsjøs;
b. østenom Skraaven gjennem Raftsund og Hasselfjorden tilsjøs;
c. østenom Skraaven gjennem Raftsund, Sortlandsund og Gavlfjorden tilsjøs:
d. østenom Skraaven gjennem Raftsund, Sortlandsund, Risøsund og Andfjorden tilsjøs;
e. til Lødingen og til Havnene i Ofoten.

6. Røst Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra Havnene i Lofoten, samt:

a. til Lødingen og til Havnene i Ofoten;
b. til Grøtø og til Bodø;
c. fra Sjøen ind nordenom eller søndenom Hasseløen til Havnene i Vesteraalen.

7. Stokmarknes Station.

Lodserne skal kunne lodse:

a. til og fra Havnene i Vesteraalen;
b. nordover tilsjøs gjennem Sortlandsund og Gavlfjord;
c. nordover tilsjøs gjennem Sortlandsund, Risøsund og Andfjorden;
d. sydover tilsjøs gjennem Gimsøstrømmen;
e. gjennem Raftsund tilsjøs ud i Vestfjorden østenom Skraaven.

Andenes Lodsoldermandskab.

Lodsoldermandskabet skal indbefatte det Distrikt, der ligger vestenfor Tromsø og nordenfor Bodø Lodsoldermandskaber.

24 Febr.

1. Andenes Station.

Lodserne skal kunne lodse:

a. gjennem Kvalsund og Malangen til Tromsø;
b. til Havn ved Senjens Nikkelverk;
c. gjennem Gavlfjord eller Risøsund til Havnene i Vesteraalen;
d. gjennem Løbene fra Andfjorden til den indre Led, — til Bjarkø, Sand, Tjøtø, Havnvik og Harstad;
e. i Leden skal de kunne lodse nordover til Tromsø og sydover til Lødingen.

2. Skaarvaagen Station.

Lodsningsdistriktet skal være det samme som for Stokmarknes Station.

Tromsø Lodsoldermandskab.

Lodsoldermandskabets sydlige Grænse er den for Bodø Lodsoldermandskab angivne Nordgrænse. Fra Hammerfest Lodsoldermandskab adskilles det ved Amtsgrænsen over Brynilden paa Østsiden af Kvænangen, og fra Andenes Lodsoldermandskab ved en Linie efter Midten af Andfjorden, Risøsund og Sortlandsund til Nordgrænsen for Bodø Lodsoldermandskab.

1. Lødingen Station.

Lodserne skal kunne lodse gjennem den almindelige Seilled nordover indtil Tromsø, sydover indtil Bodø, — til Havnene i Ofoten, — samt ud tilsjøs gjennem de almindelige Seilløb fra Vaagsfjorden.

2. Berg Station.

Lodserne skal kunne lodse ind og ud Fjordene paa Senjenø, — til og fra den indre Led gjennem Malangen, — samt gjennem Løbene til og fra Andfjorden. I Leden skal de kunne lodse sydover indtil Lødingen og nordover indtil Tromsø.

3. Hekkingen Station.

Lodserne skal kunne lodse ind til og ud fra den indre Seilled gjennem Malangen, Kvalsund og Skagøsundene, — samt i Leden sydover indtil Lødingen og nordover indtil Tromsø og Hammerfest.

4. Tromsø Station.

Lodserne skal kunne lodse fra Tromsø tilsjøs gjennem Malangen, Kvalsund, Langesund og Grøtsund. I Leden skal de kunne lodse nordover indtil Hammerfest og sydover forbi Lødingen tilsjøs ud i Vestfjorden ved Trano Fyr, — samt gjennem de almindelige Seilløb fra Vaagsfjorden og ud Andfjorden tilsjøs.

5. Fladvær Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra de almindelige Seilløb gjennem Kvalsund, Skagøsundene, Helgøfjord, Raasa og Hammer-

24 Febr. fjord, samt i Leden sydover indtil Tromsø og nordover indtil Hammerfest.

6. Grimsholmene Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra de almindelige Seilløb gjennem Hammerfjord, Fugløsveet og Fugløsund samt til og fra Havnene i Ulfsfjord, Lyngenfjord og Kvænangenfjord. I Leden skal de kunne lodse sydover indtil Tromsø og nordover indtil Hammerfest.

Hammerfest Lodsoldermandskab.

Lodsoldermandskabets vestlige Grænse er Amtsgrænsen over Brynilden paa Østsiden af Kvænangen, og dets østlige Grænse er ved Nordkyn.

1. Loppen Station.

Lodserne skal kunne lodse til Hammerfest og til Strømsnes i Kaafjorden samt til og fra Havnene paa Sørøen. Endvidere skal de kunne lodse til og fra Havnene i Ulfsfjord, Lyngenfjord og Kvænangenfjord. I Leden skal de kunne lodse sydover indtil Tromsø.

2. Hasvig Station.

Lodsningsdistriktet skal være det samme, som for Loppen Station.

3. Mefjord Station.

Lodserne skal kunne lodse ind til Hammerfest og ind til Strømsnes i Kaafjorden.

4. Ingø Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra Havnene paa Sørøen, til Hammerfest og til Strømsnes i Kaafjorden, samt til Havnene ved Gjæsvær og Nordkap. I Leden skal de kunne lodse sydover indtil Tromsø og østover indtil Lodsoldermandskabets Grænse.

5. Hammerfest Station.

Lodserne skal kunne lodse gjennem de forskjellige Seilløb ud fra Hammerfest, til Strømsnes i Kaafjorden, til Havnene paa Sørøen, ved Gjæsvær og ved Nordkap, — samt i Leden østover indtil Lodsoldermandskabets Grænse og vest- og sydover indtil Tromsø.

6. Kaafjorden Station.

Lodserne skal kunne lodse fra Strømsnes gjennem Kaafjord-Strømmen til Kaafjordens Kobberverk. Derfra skal de kunne lodse til Hammerfest samt de almindelige Seilløb tilsjøs.

7. Gjæsvær Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra Havnene ved Gjesvær og ved Nordkap, til og fra Havnene paa Sørøen, samt til Ham-

merfest. I Leden skal de kunne lodse østover indtil Lodsoldermandskabets Grænse og til Havnene i Tanafjorden og vest- og sydover indtil Tromsø. 24 Febr.

8. Honningsvaag Station.

Lodserne skal kunne lodse til Hammerfest og østover indtil Lodsoldermandskabets Grænse, indbefattet Havnene i Porsanger og Laksefjorden. I Leden skal de kunne lodse vest- og sydover indtil Tromsø.

Vardø Lodsoldermandskab.

Lodsoldermannskabet skal omfatte Strækningen fra Nordkyn indtil Kiberg.

Vardø Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra Vardø og Havnene mellem dette Sted og Nordkyn. Endvidere gjennem Busseſundet til Kiberg samt til Vadsø og Havnene i Sydvaranger.

Vadsø Lodsoldermandskab.

Lodsoldermandskabet skal omfatte Strækningen fra og med Kiberg til Grænsen mod Rusland.

1. Kiberg Station.

Lodserne skal kunne lodse til og fra Kiberg, Vadsø, Havnene i Varangerfjorden og i Sydvaranger samt til Vardø.

2. Vadsø Station.

Lodsningsdistriktet skal være det samme som for Kiberg Station.

De ved kgl. Resolution af 23de December 1882 med senere Tillæg og Forandringer fastsatte Bestemmelser om Lodsstationer, Lodsningsdistrikter og Lodsoldermandskaber ophæves.

I b.

Bestemmelser om Grænsen mellem, hvad der med Hensyn til Lodsvæsenet bliver at henregne til de udenskjærs og indenskjærs Farvande.

A. Søndenfjeldske Overlodsdistrikt.

Grænselinien trækkes fra Ursholmen over Torbjørnskjær, Lille-Færder, Tjømøbaa, Troldhætta, Tvesten, Napa, Straaholmstenen, Saltstensbaaen, Jærsbaaerne, Sildeskjær, Molden, Tromlingen, Hesnesbrækka, Gjæslingerne, Tronderholmen, Langbaaen, Meholmskjær, Sværtingen, Lille Svarten, Flandern, Store Maageskjær, Hellersøskjær, Ballastskjær, Gaaseskjær, Udskjær, Odknappen, Kraaga, Makrelskjær, Tungeskjær, Tvisten, Gjæslingerne, Lindesnes, Bispen, Ytsteſtenen, Rauna, Haugen paa Østhasselnesset, Tjørvenesset, Brekne-

24 Febr. holmen, Haugmændene, Varnes Fyr, Nombu, Dragøen, Halsodden, Skarpnespynten og Brufjeldet til Sirekalven.

B. Vestenfjeldske Overlodsdistrikt.

Fra Sirekalven trækkes Grænselinien til østre Knappen og videre til Springeren, Lille Fogstenen, Langholmen, Sydpynten af Prestekjær, derfra til Fastlandet ved den vestre Indseiling til Nordfjord. Herfra følges Kysten til Odsfjeld, derfra i ret Linie til Knapperne, og videre til Krosholmene og Skarvekjær, derfra til Kysten, der følges indtil Kvikbodden. Herfra gaar Linien til Svaholmene, derfra til Stabsæt og saa fremdeles til Lille Svetlingen, Kidsholmen, Fliset, Rosholmen og Ekerø Fyr.

Fra Ekerø Fyr følges Kysten af Midtbrødø til Straalauholmen, hvorfra en ret Linie trækkes til Thorsfluen (udenfor Skjærpingholmerne) og derfra til Rauna, Syd for Jæderen. Herfra følges Kysten af Jæderen til Tangerhaug, hvorfra trækkes en ret Linie til Lille Feistenen, derfra til Falkvaar (søndenfor Kjør), og saaledes videre til Revingen, Sydpynten af Imsa, Sværtingen, Kalvenes og tversover Skudenesfjorden til Sydpynten af søndre Geitung, derfra til Kavholmene, derfra til Sydpynten af Jarstenen og fra dennes Nordpynt til Hemnes, derfra til Ferkingstadnes og videre til Ryvingen, Lille Svortingen, Nordpynten af Ryvingen, Helgenes, Fæøtangen, Svarteskjær Vest af Bjørkevær, Sileningene, Røværsholmene, Hovsø og til Gunnarskjær (Syd af Espevær). Derfra til Søndre Kringskjær, Skarholmen, Svartø, Skotningkalven, Olvaanda, Maagsten, Klovskjærene, Søndre Fiskholmen, Nordre Fiskholmen, Godoskjærene, Kvitingen, Seng og Slotterø Fyr.

Fra Slotterø Fyr trækkes en ret Linie til Furen, derfra til Sværdslingen, Vestpynten af Fuglø, Maagsten, Ysteholmen, Horsnes, Marsten Fyr, Vestpynten af Tekslen, Oddene, Hvalør og saaledes videre til Malmen, Husteskjærene, Fladod, Ertneskjær, Lysokalven, Vestre Odden, Navreskjær, Greipingskjærene, Skarvoskjærene, Tenskjær, Anglesveskjær, Flesene, Gangvarskjær, Lesle Odde, Nordskjærene og derfra til Helliso Fyr.

Fra Helliso Fyr trækkes en ret Linie til Suleskjær, Maaoskjær, Vestpynten af Store Frelsø, Store Skotten, vestenfor Holmengraa, og videre til Storsvala, Engelskjær, Seisnap ved Utvær, Mulen, Nordholmerne, derfra vestenom Skjæringen til Aspotaaen, derfra til Naverskjær (Syd for Bueland), og videre til Ysteften, Kubbeskjær (Vest for Haastenen), Smaaskjær (den vestligste af Rygstenene), Knappen, Drogen ved Ytteroerne, vestenom Sverslingerne til Aralden, Taddeskjær, Mulen paa Frøien, Tarasundshammeren paa Bremanger, over Vedstein til Kraakenes, derfra til Kraaka, Utryggen og Furestaven paa Statland.

Kysten af Statland følges nu indtil Staalet, hvorfra trækkes en ret Linie til Skjæggene og videre til Jukkebaaen, Lillevaare

(nordenom Rundø Fyr), Vallebaaen, Lesteskjær (vestenfor Godø), 24 Febr.
Skibbyggeren (Vest af Erkna), Storholmene, derfra til Skalmen, Flaten, Havstenen, Horsfaldene, Gravskjær (Nord af Ona). Fra Gravskjær til Kippen, Terningen, vestenom Lyrodden og Svorva til Svartoksen, Fuglen, Føllingen, Kalven, Lille Skjælbreia, Nordvestpynt af Flisene (Vest af Grip), Brathaarskallen, Gaasskjærene, vestenom Valløodden til Silsingodden, vestenom Hilbaaen, Rebbaaen og Oddebælgen til Skatbaaen, Flisen (Nord af Reiman) og videre til Hilverskjær, Nordpynten af Haugjegla og til Sjittø, derfra til Vestpynten af Blaaskyko og vestenom Morodden til Vestpynten af Sletringen (Frøien).

Fra Vestpynten af Sletringen trækkes en ret Linie til Voehaue (Vest af Kya), vestenom Hilbogskjær, Springhoppen og Svartskjær til Haauskjær (Vest af Sulen), vestenom Hilbogen og Flaabogen til Vestpynten af Tarbuskjærene, derfra vestenom Staalskjær og Troldskjær til Vestpynten af Store Sletskjær, Utgrundsflua (Vest af Halten), Vestbrekka, Østbrekka, Sveltingen og endelig til Almendingøens Sydpynt.

For Frohavet trækkes en ret Linie fra Sveltingen til Jemsan og videre til Store Svingelen og den østligste Pynt af Indtian. Langs Fastlandssiden trækkes en Linie fra Tarvens nordvestligste Skjær til Almendingøens Sydpynt.

Fra Almendingøens Vestkyst trækkes en ret Linie nordefter til Baren, Samstadflisa, Bremflisa, Synflisa, Grundene Syd for Villa Fyr, Maaholmen, derfra til det vestligste Skjær af Bjørøværet, derfra videre til Sydhunden, Allegarden, Kværnholmens Merke, Lyngbrækskjær, Hesten, Ertenbraken, Skringen, Fruflisa, det vestligste Skjær af Hummelvær, Higerholmen, Vestpynt af Frelsø, Draukerne, Vegflisa, Mefjordsbaaen, Ertenbalen og videre til Engelsbaaskjær.

C. Tromsø Overlodsdistrikt.

Fra Engelsbaaskjær trækkes en ret Linie til Vestpynt af Stenene og herfra til Svingla. Fra Svingla trækkes en ret Linie iil Vestpynt af Skarvø, derfra til Skjoldflisa, derfra til Valflisa og Remman, derfra til Djupskjær og derfra til Skarholmen. Herfra trækkes en ret Linie til Sydvestpynten af Søholmen i Trænen, derfra til Vestpynt af Froa og Rødvalen, derfra til Froholmen, derfra til Haangskjær, derfra langs Vestsiden af Bremsholmen i Ydre Mykver til Vestpynt af Kvalholmerne og derfra til Nordpynt af Vestflisene. Herfra trækkes en ret Linie til Kraakene ved Grønna, derfra til Grønstappen og derfra til Ildholmen i Søndre Fuglevær. Fra Ildholmen trækkes en ret Linie til Vestpynt af Tænholmerne, derfra til Ljøsbaaen og derfra til Nordpynt af Remskjærene udenfor Helligvær. Herfra trækkes en ret Linie over Kjengsbaaen til Diholmflæsen i Fjærkvitingerne, og derfra til Vestpynt af den vest-

24 Febr. ligste af Brændsund—Skarholmerne, derfra til Utgrundflæsa, derfra til Vestpynt af den vestligste af Maalø—Skarholmerne og derfra til den yderste af Dørholmerne. Fra denne trækkes en ret Linie til den yderste af Maaholmerne i Engelvær, derfra til Svartskjær, derfra til Vestpynt af Fladø, derfra til Vestpynt af Kulholmen, derfra til Bjørnvaagodden og derfra en Linie udenom Havnesbaaen, Selsøbaaen og Meskjærene til Galgeodden ved Stangholmen Fyr paa Tranø. Fra Galgeodden trækkes en ret Linie tværs over Vestfjorden til Bøskjær, derfra til Sydpynt af Aarstens-Skjærvø og derfra til Bonden i Syd for Skraaven. Herfra trækkes en ret Linie til det sydligste og vestligste Skjær i Vestvær Syd for Henningsvær, derfra til den yderste Holme udenfor Svinø Fyr, derfra til Østpynt af Lamholmen ved Reine og derfra videre en Linie langs med Landet forbi Glopen Fyr og til Yttertuven ved Lofotodden.

Fra Yttertuven trækkes en ret Linie sydover til Flæsen og derfra en Linie østenom Grundene paa Østsiden af Værø, sønden om Skidten og nordover udenom Grundene paa Værøs Vestside til Skarvholmerne. Herfra trækkes en ret Linie til den yderste og sydligste af Flosskallerne, vest af Horeidsgummen.

Rundt Røst trækkes en Linie nærmest udenom de Ogruppen omgivende Grunde.

Fra Flosskallerne trækkes en ret Linie til Horeidsgummen, derfra til Fuglehuk, derfra til Strandflæsen og derfra til Vestpynt af Skarvholmerne vest af Hornnes. Derfra trækkes en ret Linie til Seiskallerne udenfor Eggumsakslen og derfra en Linie over Kroggrunden og Kaltjgrunden til Horsflæsa og Stabben. Derfra trækkes en ret Linie til Nordpynten ved Laukvik, derfra tværs over Hasselfjorden til Bredfald ved Ulvøholmen udenfor Hasseløen og derfra tværs over Indløbet til Eidsfjorden til Vestpynt af Klommingen. Derfra trækkes en Linie over Sydbrakskjær, Krasen og Braken til Udflæsskjær. Derfra trækkes en ret Linie til Vestpynt af Floholmerne udenfor Aasenaxlen, derfra til Nordpynt af Floholmerne udenfor Skogsø og derfra til Flæsa Nord for Anden. Derfra trækkes en Linie over Brakan og tværs over Gavlfjorden til Børa paa Andøen. Derfra trækkes en Linie udenom Skreiingerne og de langs Vestsiden af Andøen liggende Baaer og Skjær til Bjørka og derfra til Dørgang. Derfra trækkes en ret Linie til Hougnes paa Andøen, derfra tværs over Andfjorden til Stabbene ved Skjolden, derfra til Maalsnes ved Teisten og derfra en Linie over Kjærringfald til Tokkebaaen udenfor Bergsfjord.

Fra Tokkebaaen trækkes en ret Linie til Ravnen udenfor Hekkingen, derfra til Stulbaran, derfra til Nødhjælperen vestenfor Runda og derfra til Hatøbaarene udenfor Grøtsund. Derfra trækkes en Linie over Fagerværbaaen og Svartskallen til Blaamandsbaaen, derfra en ret Linie til Betsgrunden og derfra til Nordstø

Nord af Vandø. Fra Nordstø trækkes en Linie nærmest nordenom 24 Febr.
Østre Gaasene og Nordbaaen til Østsiden af Fugløskagen og derfra over Arnøbaaen til Brynilden.

Fra Brynilden trækkes en Linie udenom Svartskjær til Nordpynt af Loppen, derfra en ret Linie til Sildnylingen og derfra til Haanebben. Derfra trækkes en Linie nærmest udenom Baaerne ved Sørvær og Fuglen til Darupskjær. Derfra trækkes en ret Linie til Stennæringen, derfra til Staalet og derfra til Vondøskjær. Derfra trækkes en Linie nærmest nordenom Baaerne paa Nordsiden af Vondø og over Faldet til Nordpynt af Skibsholmen. Derfra trækkes en ret Linie til Stoppelfjordnæringen paa Rolfsø og derfra en Linie langs Vestsiden af Rolfsø og Ingø til Fruholmen Fyr. Derfra trækkes en Linie over Stabben til Langskjær og derfra en ret Linie til Nordpynt af Hjelmsø, derfra til Nordpynt af Stukan i Gjæsvær, derfra til Nordpynt af Langskjær, derfra til Knivskjærodden og derfra til Nordkap.

Fra Nordkap trækkes en Linie udenom Store Skikka og Skarsvaagnæringen til Helnes. Derfra trækkes en ret Linie til Sværholtklubben og derfra til Nordkyn. Derfra trækkes en Linie udenom Tørbaaerne til Sletnesodden og derfra udenom Omgangsklubben til Tanahorn. Fra Tanahorn trækkes en Linie udenom de langs Landet liggende Baaer til Svartoksen og Kjølnes, derfra trækkes en ret Linie til Maalnes og derfra til Baadsnes. Derfra trækkes en Linie udenom Lønfaldene ved Makur til Korsnes, og derfra en ret Linie til Harbaken, derfra til Kavringen, Renøskjær og Hornøens Østpynt. Derfra trækkes en ret Linie til Kibergnes, derfra trækkes en Linie udenom Rakkeskjær og Storskjær til Østpynt af Lille Ekkerø, derfra en ret Linie til Østpynt af Store Ekkerø og derfra til Melkevarden. Fra Melkevarden trækkes en ret Linie tværs over Varangerfjorden til Nordpynten af Bugø, derfra en Linie udenom Nordkapstøen til Holmengraa og derfra udenom Grundene og Skjærene østenfor Pasvik til Grænsen mod Rusland.

24 Febr.

I c.

Bestemmelser om Grænsen for Fortrinsrettens Indtrædelse ved de forskjellige Indseilingsløb.

A. Sondenfjeldske Overlodsdistrikt.

Indseilingsløb.	Grænsen dannes af en Cirkel med 5 Sjømils Radius fra:
1. Mellem den svenske Kyst og Rauør.	Færder Fyr.
2. Mellem Rauør og Jærnestangen.	Jomfruland Fyr.
3. Mellem Jærnestangen og Sandøens Merke.	Lyngør Fyr.
4. Mellem Sandøens Merke og Rossekniben.	Ydre Torungen Fyr.
5. Mellem Rossekniben og Nødingens Merke.	Homborsund Fyr.
6. Mellem Nødingens Merke og Songvaar.	Oksø Fyr.
7. Mellem Songvaar og Lindesnes.	Ryvingen Fyr.
8. Mellem Lindesnes og Lister Fyr.	Lindesnes Fyr.
9 Mellem Lister Fyr og Sirekalven.	Lister Fyr.

B. Vestenfjelske Overlodsdistrikt.

Indseilingsløb.	Grænsen dannes af en Cirkel med 5 Sjømils Radius fra:
1. Mellem Sirekalven og Haadyret.	Prestskjær Fyr.
2. Mellem Haadyret og Varhaug.	Egerøen Fyr.
3. Mellem Varhaug og Jæderens Rev.	Obrestad Fyr.
4. Mellem Jæderens Rev og Haastenen.	Feisten Fyr.
5. Mellem Haastenen og Jarstenen.	Hvidingsø Fyr.
6. Mellem Jarstenen og Røvær.	Utsire Fyr.

24 Febr.

Indseilingsløb.	Grænsen dannes af en Cirkel med 5 Sjømils Radius fra:
7. Mellem Røvær (Utsire) og Espevær.	Røværholmen Fyr.
8. Mellem Espevær og Melingsvaag.	Siggen Fjeld.
9. Mellem Melingsvaag og Fuglø.	Slotterø Fyr.
10. Mellem Fuglø (Stolmen) og Malmen.	Marstenen Fyr.
11. Mellem Malmen (Vest af Tellevaagen) og Nordskjærene.	Turø Varde Fyr.
12. Mellem Nordskjærene (Feiefjord) og Holmengraa.	Helliso Fyr (Feio).
13. Mellem Holmengraa og Storsvala.	Holmengraa Fyr.
14. Mellem Storsvala og Gaasvær.	Utvær Fyr.
15. Mellem Gaasvær og Buelandet.	Jeita Fyr.
16. Mellem Buelandet og Batalden.	Ytteroen Fyr.
17. Mellem Batalden og Taresundshammeren.	Kvanhovden Fyr.
18. Mellem Taresundshammeren og Kjerringa.	Skongenes Fyr.
19. Mellem Kjerringa og Skorpen.	Svino Merke.
20. Mellem Skorpen og Erkna.	Rundø Fyr.
21. Mellem Erkna og Marø.	Ulla Fyr.
22. Mellem Marø og Terningen (Bud).	Ona Fyr.
23. Mellem Terningen og Kalven (Arskjærene).	Kvitholmen Fyr.
24. Mellem Kalven og Baatvær.	Grip Fyr.
25. Mellem Baatvær og Kya.	Titran Fyr.
26. Mellem Kya og Troldskjær.	Sulen Varde Fyr.
27. Mellem Troldskjær og Almendingoen.	Haltén Fyr.
28. Mellem Almendingoen og Grundene.	Rødø Fyr.
29. Mellem Grundene og Nordoerne.	Ellingraasa Fyr.
30. Mellem Nordoerne og Kobbalene.	Nordoerne Fyr.

C. Tromsø Overlodsdistrikt.

Indseilingsløb.	Grænsen dannes af en Cirkel:
1. Gjennem Vegaleden.	5 Sjømil af Storbraken paa Ledens Sydside.
2. Sønden om Skjolden og Skjoldflisa Vest af Dønnesø.	5 Sjømil af Stenene.
3. Ved Skibaasvær, ved Aasvær og gjennem Trænsfjorden.	5 Sjømil af Skarholmen udenfor Aasvær.
4. Nord- og sønden om Mykøerne og Valvær.	5 Sjømil af Bremholmen i Ydre Mykøer.
5. Nord- og sønden om Grønna.	5 Sjømil af Ydre Grønna.
6. Nord- og sønden om Fleinvær.	5 Sjømil af Ydre Skarven i Fleinvær.
7. Nord- og sønden om Helligvær.	5 Sjømil af Grytøen Fyr.
8. Paa Strækningen mellem Landegode og Engelvær.	5 Sjømil af Brændsund og Skarholmen.
9. Ved Fladvær og ved Valsvær til Grøttø.	4 Sjømil af Klouvskjær i det nordligste Engelvær.
10. Ind forbi Tranø Fyr.	5 Sjømil af Tranø Fyr.
11. Ved Skraaven og mellem denne og Henningsvær.	5 Sjømil af Ørsvaag Fyr.
12. Paa Strækningen mellem Henningsvær og Napstrømmen.	4 Sjømil af Ure Fyr.
13. Til Havnene paa Østsiden af Flagstadø og Moskenesø.	4 Sjømil af Reine Fyr.
14. Til Østvaagen paa Værø.	4 Sjømil af Værø Fyr.
15. Til Havnene paa Røst.	4 Sjømil af Skomvær Fyr.
16. Til Borgevær.	4 Sjømil af Kroggrund udenfor Borgeværet.
17. Gjennem Hasselfjorden og Børøsund samt til Vinje i Bø og til Skaarvaagen.	5 Sjømil af Ulvøholmen udenfor Hassel- eller Ulvø.
18. Til Bredstrand og Sommerø i Øksnes.	4 Sjømil af den yderste af Floholmerne Vest af Skogsø.
19. Til Langenes og Stø samt gjennem Gavlfjorden.	4 Sjømil af Anden.
20. Til Andenes, gjennem Andfjorden og til Havnene paa Senjen sønden for Teisten.	5 Sjømil af Andenes Fyr.
21. Til Havnene paa Senjen nordenfor Teisten.	4 Sjømil af Øksen.
22. Gjennem Malangen samt gjennem Ersfjorddybet og Vengsødybet.	5 Sjømil af Hekkingen Fyr.

24 Febr.

Indseilingsløb.	Grænsen dannes af en Cirkel:
23. Gjennem Storleden og Simabakleden, ved Sangø og ved Syd Fuglø.	5 Sjømil af Nordpynt af Sandø.
24. Ved Blaamandsbaaen.	4 Sjømil af Blaamandsbaaen.
25. Ved Nordstø, gjennem Fugløsveet og gjennem Fugløsund.	5 Sjømil af Nordpynt af Fugløskagen.
26. Paa Strækningen mellem Afløsningen paa Arnø og Fuglen paa Sørøen.	5 Sjømil af Nordpynt af Loppen.
27. Til Havnene paa Sørøens Nordside.	5 Sjømil af Staalet paa Sørøen.
28. Til Ingø og vesten- og østenom Ingø ug Rolfsø.	5 Sjømil af Fruholmen Fyr.
29. Østenom Hjelmsø og til Gjæsvær og Tufjord paa Magerøen.	4 Sjømil af Stukan ved Gjæsvær.
30. Til Havnene paa Magerøens Øst- og Sydside, gjennem Magerøsund og til Porsangerfjord.	5 Sjømil af Helnes paa Magerøen.
31. Paa Strækningen mellem Sværholtklubben og Nordkyn.	5 Sjømil af Kjetsnæringen.
32. Paa Strækningen mellem Nordkyn og Omgangsklubben.	5 Sjømil af Sletnesodden.
33. Paa Strækningen mellem Omgangsklubben og Baadsnes.	5 Sjømil af Kjølnes.
34. Paa Strækningen mellem Baadsnes og Blodskytodden.	5 Sjømil af Nordostpynt af Syltefjordfjeld.
35. Til Vardø og Kiberg.	5 Sjømil af Nordostpynt af Hornø.
36. Til Vadsø og Havnene i Varangerfjorden.	5 Sjømil af Melkevarden.
37. Til Havnene i Sydvaranger.	5 Sjømil af nordligste Pynt af Holmengraafjeld.

24 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til § 8 i den ved de Kongelige Resolutioner af 13de Juni 1874 og 13de Februar 1891 stadfæstede Plan for den norske Livrenteforening meddeles Stadfæstelse paa de af Foreningens Forstanderskab den 24de Novembr 1899 vedtagne nye Love for Foreningen.

24 Febr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. At Mosviken-Verran Herred i Inderøens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt deles i to Herreder, nemlig Mosviken Herred og Verran Herred svarende til Sognene af samme Navn, paa de af Herredstyret i Moder den 14de Februar og 4de November 1899 samt 6te Januar 1900 vedtagne Vilkaar, dog saaledes, at 2det Punktum i Post 5 i Herredstyrets Beslutning af 14de Februar 1899 udgaar.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indt. i Depstid. No. 3 for 1900, S. 782—785.

24 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan antages til indtil videre at forrette som Ordfører i Sundhedskommissionen for Mo Herred af Ranens Lægedistrikt i Nordlands Amt mod en Godtgjørelse af 80 Kr. aarlig, der bliver at udrede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler.

24 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutninger af 9de Februar 1900 angaaende Lønninger og Lønstillæg m. v. vedkommende Toldvæsenet for Budgetterminen fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 (Hovedpost VIII, Kap. 2 Tit. 1)[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. VIII, Kap 2, Tit. 1 samt Sth Prp. No. 8. 39 og 47 for s. A., Indst. S. XXXIII. A. for s. A. og Sth. tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 797—809. Beslutningerne er saalydende:

1ste Post.

Fra 1ste April 1900 oprettes:

a. I Kristiania Tolddistrikt:
6 Toldbetjentposter,
2 Toldassistentposter
(heri indbefattet de ved Kongelig Resolution af 8de Juni 1899 midlertidig oprettede 4 Toldbetjent- og 2 Toldassistentposter),
6 Toldopsynsmandsposter af 1ste Klasse.

b. I Larviks Tolddistrikt:
4 Toldassistentposter
(heri indbefattet den ved Kongelig Resolution af 20de Oktober 1898 i Henhold til Toldplanen midlertidig oprettede ene Post),
1 Udhavnsbetjentpost.

c. I Bergens Tolddistrikt:
1 Toldopsynsmandspost af 1ste Klasse,
1 Toldopsynsmandspost af 2den Klasse
(istedenfor den ved Kronprinsregentens Resolution af 6te Mai 1899 inddragne Toldopsynsmandspost af 1ste Klasse).

d. I Bodø Tolddistrikt:
2 Toldbetjentposter

— samtlige med Aflønning overensstemmende med de gjældende Gagebestemmelser.

2den Post.

2 Toldkontrolørposter i Kristiania Tolddistrikt bliver fast at besætte fra 1ste April 1900.

3dje Post. 24 Febr.

Toldkassererembedet i Kragerø inddrages fra 1ste November 1898 at regne.

4de Post.

Fra 1ste April 1900 inddrages:
a. I Larviks Tolddistrikt:
3 Toldbetjentposter.
b. I Bergens Tolddistrikt:
1 Toldopsynsmandspost af 1ste Klasse.
1 Toldopsynsmandspost af 2den Klasse.
c. I Bodø Tolddistrikt:
1 Udhavnsbetjentpost.

5te Post

Gagen for Trondhjems Toldinspektørembede fastsættes til Kr. 6 000,00 aarlig.

6te Post.

De Toldkassereren i Tønsberg ved Lønningsregulativet af 1ste Juni 1876 tillagte Procenter af Toldindtraderne bortfalder fra 1ste Juli 1899 at regne.

7de Post.

For Budgetterminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 bevilges følgende Godtgjørelse til Opsynsbetjente ved Toldvæsenet for Udførelse af Toldkassererforretninger:

Til	1	Toldbetjent	ved Østbanernes Toldkontor i Kristiania	Kr. 1 500,00
„	1	Do.	i Sarpsborg	„ 600,00
„	1	Do.	i Holmestrand	„ 600,00
„		Toldkontroloren	i Porsgrund	„ 400,00
„	1	Toldbetjent	i Brevik	„ 600,00
„	1	Do.	i Langesund	„ 400,00
„	1	Do.	i Grimstad	„ 1 000,00
„	1	Do.	i Lillesand	„ 600,00
„	1	Do.	i Mandal	„ 1 000,00
„	1	Do.	i Flekkefjord	„ 600,00
„	1	Do.	i Egersund	„ 600,00
„	1	Do.	i Molde	„ 600,00
„	1	Do.	i Stenkjær	„ 600,00
„	1	Do.	i Namsos	„ 800,00
„	1	Do.	i Bodø	„ 1 000,00
„	1	Do.	i Hammerfest	„ 1 000,00
„	1	Do.	i Vardø	„ 1 000,00
„	1	Do.	i Vadsø	„ 1 000,00

8de Post.

d. De ved nedennævte Toldsteder ansatte Toldkassérere tilstaaes for kommende Budgettermin saadan Kontorgodtgjørelse:

Toldkasseren	i Moss	Kr. 1 600,00
Do.	i Drammen	„ 3 400,00
Do.	i Larvik	„ 2 200,00
Do.	i Arendal	„ 2 000,00
Do.	i Kristiansand	„ 3 500,00
Do.	i Kristiansund	„ 2 000,00
Do.	i Tromsø	„ 1 300,00
Do.	i Tønsberg	„ 1 500,00

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved 24 Febr.
bl. a. under Henvisning til Cirk. af 19de Jan. 1900 ang. Udvexling af Telegramanvisninger med Storbritannien og

24 Febr. Irland meddeles, at der i Postreglementet (af 28de Septbr. 1894 med Rettelser af 29de Decbr. 1898) Kap. VIII § 36 er gjort følgende Tilføielse:

Telegramanvisningernes Form er den samme som for de internationale Telegramanvisninger fastsat; dog er Angivelserne: Iltelegram (D), Svar betalt (Rp.) osv. ikke tilladt, ligesom der heller ikke er Adgang til at forlange Udbetalingsbevis. Telegramanvisningerne skal affattes paa Fransk og stiles direkte til Bestemmelsespostanstalten. Beløbet angives i Bestemmelseslandets Myntsort. Afsenderens eller Afsendernes Navne, ligesom Adressatens eller Adressaternes Navne og Adresse angives overensstemmende med de Regler, der gjælder for almindelige Postanvisninger mellem Norge og Storbritanien med Irland. Det er tilladt at tilføie i Telegrammet en kort Meddelelse til Adressaten.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Portoen er den sædvanlige: Anvisningsgebyret med Tillæg af Telegrammets Kostende.

25 Febr. **Cirkulære** fra Indredepartementet til de norske og svenske Konsulater:

Det er kommet til Departementets Kundskab, at følgende Bestemmelse i Sjøfartslovens § 99: „Dog er Skibsføreren indtil Afmønstringen berettiget til at tilbageholde en Halvpart af den Del af Hyren, som Sjømanden har forbeholdt sig selv at hæve" af de enkelte Konsuler er blevet fortolket paa forskjellig Maade. Bestemmelsen er saaledes blevet forstaaet dels derhen, at Skibsføreren har Ret til for hver løbende Maaned, indtil Afmønstring finder Sted, at tilbageholde Halvparten af den Del af Hyren, som Sjømanden har forbeholdt sig selv at hæve, dels paa den Maade, at Skibsføreren kun har Ret til at tilbageholde Halvparten af nævnte Del af Hyren for den sidst forløbne Maaned, altsaa kun i det hele for en halv Maaned.

I Anledning heraf skal man udtale, at man anser det for utvivlsomt, at den anførte Lovbestemmelse er saaledes at forstaa, at den hjemler Skibsføreren Ret til indtil Afmønstringen at tilbageholde Halvdelen af hele det af Sjømanden siden hans Paamønstring optjente Hyrebeløb, som han har forbeholdt sig selv at hæve. Saafremt Hyren f. Ex udgjør 60 Kr. pr. Maaned, og det i Hyrekontrakten er bestemt, at Sjømandens Familie heraf skal hæve 50 Kr. maanedlig hos Rederen, vil Skibsføreren være berettiget til af de resterende 10 Kroner pr. Maaned, som Sjømanden har forbeholdt sig selv, at tilbageholde 5 Kroner pr. Maaned eller 60 Kroner om Aaret.

Forsaavidt en Skibsfører ved en Hyreudbetaling undlader at tilbageholde noget Beløb, som han i Henhold til foranstaaende

er berettiget til at tilbageholde, er han efter Departementets Me- 25 Febr.
ning dog uberettiget til ved et følgende Opgjør at tilbageholde et modsvarende Beløb, med andre Ord, Sjømanden maa anses berettiget til ved ethvert Opgjør at erholde udbetalt mindst Halvparten af den fra foregaaende Opgjør optjente Del af Hyren, som han har forbeholdt sig selv at hæve.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de 26 Febr.
af Kaptein Peter Biering i Testamente af 28de Marts 1896 med Kodiciller, thinglæst 13de December 1898, oprettede 2de Legater — det ene til Fordel for Enker efter Kompagnichefer af 2den Akershusiske Infanteribrigade — det andet til Fordel for Embedsstanden i Almindelighed i nyttige eller veldædige Øiemed i Kristiania By, samt paa det af Testamentsexekutorerne under 18de November 1899 udfærdigede Udkast til Statuter for samme.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre 26 Febr.
Bergenhus Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet ikke antager, at der er Adgang til at ekspropriere Grund til Benyttelse som Udstillingsplads for Statens Kvægudstillinger, idet Plakat af 31te Juli 1801, hvori Hjemmelen for Ekspropriationen maatte søges, ikke antages anvendelig paa dette Tilfælde.

Cirkulære fra Indredepartementets Afdeling for udenrigske 26 Febr.
Sager, Handel og Sjøfart:

Som det vil være Konsulatet bekjendt, har ifølge Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 §§ 66 og 98 norske Skibsførere og Sjøfolk, der paa Grund af ikke selvpaadragen Sygdom er bleven efterladte i Udlandet fra norsk Fartøi, eller som har tilhørt Besætningen paa forlist norsk Fartøi, efter Hjembringelsen til norsk Havn Krav paa videre Befordring, Skibsførere til Forhyringsstedet eller Fartøiets Hjemsted, øvrige Sjøfolk til sit eget Hjemsted.

Det indtræffer imidlertid ikke ganske sjelden, at ogsaa andre norske Sjømænd, som fra et Konsulat er bleven hjemsendte, henvender sig til Indrulleringerne — ved hvis Formidling Befordringen inden Landets Grændser foregaar — med Forlangende om videre Hjemsendelse, uagtet de ikke dertil er berettigede, idet de nemlig er bleven hjemsendte alene i medfør af Forskriften i Konsulatforordningens § 94, fordi de efter Afmønstring fra norsk Fartøi paa Grund af selvpaadragen Sygdom eller af anden, norsk Rederi eller den norske Statskasse uvedkommende Aarsag var nødlidende.

I Anledning heraf tillader man sig at anmode Konsulatet om nøie at paase, at der i det Certifikat, som efter Konsulatforordningens § 96 skal medgives hjemsendte Sjøfolk, indtages Oplysning om Aarsagen til Hjemsendelsen samt udtrykkelig Tilføielse af, hvorvidt Sjømanden efter Sjøfartsloven er berettiget til videre Befordring her i Landet.

26 Febr. Man skal derhos bede iagttaget, at der ikke medgives Sjøfolk, hvis Hjembringelse ikke efter Sjøfartsloven paahviler norsk Rederi eller det Offentlige, Anbefalingsskrivelse til vedkommende Indrullering (cfr. Indredepartementets Cirkulære af 5te November 1894).

27 Febr. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til samtlige Overøvrigheder med Undtagelse af Stiftamtmændene i Kristiania og Bergen:

Foranlediget ved en hertil indkommen Henvendelse fra Forsvarsdepartementet skal man anmode Amtmanden om at tilkjendegive samtlige Lensmænd inden Deres Embedsdistrikt, at naar militære Myndigheder paakalder deres Assistanse til Efterforskning eller Tilsigelse af Mandskaber, maa særskilte Reiser, der paadrager Militæretaten Udgifter, ikke foretages uden efter derom udtrykkelig fremsat Begjæring, cfr. Forsvarsdepartements i Lovtidenden indtagne Rundskrivelse af 17de Juli 1899.

Naar en Lensmand efter udtrykkelig Begjæring har foretaget saadan Reise, vil hans Tilkommende blive ham udbetalt gjennem den Afdeling, der har begjæret Assistancen.

28 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartement til Vadsø kommunale høiere Almenskoles Bestyrer, hvori Departementet i Anledning af et indkommet Andragende meddeler, at Aspiranter til Middelskolens Klasse I, som ikke har bestaaet Optagelsesprøven ved en Skole, ikke samme Aar kan fremstille sig til denne Prøve paany ved en anden Skole, da den af en examensberettiget Skole afholdte Prøve selvfølgelig maa respekteres af de øvrige Skoler. Da Tromsø Skole, som havde optaget en i Andragendet omhandlet Gut, der ikke havde bestaat Prøven ved Vadsø Skole, formentlig har gjort dette i Ubekjendtskab med, at han tidligere var prøvet og afvist, finder Departementet efter Omstændighederne at kunne lade Sagen passere. Den af Vadsø Skole i 1899 trufne Afgjørelse om Guttens Afvisning maa imidlertid lige fuldt være bindende for denne Skole, saaledes at Gutten først fra Begyndelsen af Skoleaaret 1900—1901 kan optages i Skolens Klasse II efter Attest fra Tromsø Skole om, at han dertil er moden. Dette beder Dept. meddelt Skolestyret, ligesom at der ikke er Adgang til at afholde Middelskolens Optagelsesprøve allerede i de første Dage af Juni.

28 Febr. **Skrivelse** fra Udenrigsministeren til Arbeidsdepartementet, hvorved meddeles, at Peru har tiltraadt den i Washington den 15de Juni 1897 afsluttede internationale Postanvisningsoverenskomst samt den sammesteds og under samme Datum afsluttede internationale Postpakkekonvention.

28 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver

om, hvorledes Sportler til Statskassen bliver at be- 28 Febr.
regne i følgende Tilfælde:

1. Naar en af en Kreditor i Henhold til Konkursloven af 6te Juni 1863 § 8 indgiven skriftlig Begjæring, der er forsynet med Berammelsespaategning, tilbagekaldes inden den til Sagsbehandlingen i Berammelsespaategningen bestemte Tid.
2. Naar saadan Tilbagekaldelse ikke har fundet Sted, men der, naar Ret sættes til berammet Tid, ikke møder nogen, — hverken Rekvirenten eller Skyldneren.

Departementet erklærer sig enigt med Amtmanden i, at der i det under No. 1 nævnte Tilfælde ikke med Hjemmel i Sportelloven kan tilberegnes Statskassen noget Gebyr, medens der i det under No 2 nævnte Tilfælde som af Sorenskriveren antaget maa blive at beregne Kr. 5,00 efter Sportellovens § 28 b.

Høieste Resolution, hvorved bestemmes, at den ved Høieste 2 Marts.
Resolution af 30te November 1864 stadfæstede Fundats for „Legatet af 31te December for trængende Spedalske i Viks Præstegjæld i Nordre Bergenhus Amt" som ny 6te Post gives et Tillæg saalydende:

„Forsaavidt der ikke skulde findes nogen trængende Spedalsk i Viks Herred, kan Legatets Renter, saalænge dette Forhold vedvarer, benyttes til at understøtte trængende Tæringssyge i samme Herred, særlig som „Hjælp til Ophold ved en Helbredelsesanstalt".

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 2 Marts.
af en af det akademiske Kollegium dertil nedsat Komite under 3die November 1899 udfærdigede Udkast til nye Statuter for „25 Aars Studenternes Legat" istedetfor de nugjældende ved Høieste Resolution af 16de Juni 1871 stadfæstede Fundatsbestemmelser.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa 2 Marts.
den i Generalforsamling den 14de December 1899 fattede Beslutning om Forandring i § 19 i den ved Høieste Resolution af 18de Mai 1897 for „Søndre og Nordre Frons gjensidige Brandforsikringsselskab" approberede Plan, saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Lov om Forandring i Lov om Sparebanker af 6te 5 Marts.
Juli 1887*) [1]).

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 31te Januar dette Aar, saalydende:

[1]) Se Oth. Prp. No. 8 for 1899/1900 og Sth. Med. No. 20 for 1898/99, Indst. O II for 1899/1900 samt Sth.tid for s. A., Forh. i Oth. S. 171—211 og i Lth. S. 76—79.

*) Bekjendtgj. 8 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8.

5 Marts.

I.

Efternævnte Paragrafer i Lov om Sparebanker skal for Eftertiden lyde saaledes:

§ 8. Beløber en Sparebanks Forvaltningskapital sig til Kr. 50 000,00 eller derover, skal mindst $^1/_{20}$[1]) af samme eller, forsaavidt Bankens Grundfond ikke har naaet denne Størrelse, Fondets Beløb være anbragt i let realisable Værdipapirer som Aktier i Norges Bank, Stats-, Hypothekbanks- eller Kommuneobligationer. Skulde Forholdene nødvendiggjøre hel eller delvis Realisation af disse Værdipapirer, skal deres ovenfor bestemte Forhold til Forvaltningskapitalen søges gjenoprettet snarest muligt og senest inden 1 Aar. Saafremt Finantsdepartementet finder, at extraordinære Omstændigheder — saasom en større Krise eller lignende — taler for yderligere Udsættelse, kan det tilstaa saadan.

§ 13. Finantsdepartementet fører al den Kontrol med Sparebankernes Forretningsførsel, som det finder fornøden.

Af Kongen ansættes, dog ikke som Embedsmand, en Inspektør for Sparebankerne[2]). Han staar direkte under Finantsdepartementet og oppebærer saadan Løn af Statskassen, som Storthinget bevilger.

Enhver Sparebanks Styrelse er forpligtet til naarsomhelst at tilstede Inspektøren saavelsom enhver anden af Finantsdepartementet dertil befuldmægtiget Adgang til alle Sparebankens Dokumenter og Protokoller samt at meddele disse eller Departementet selv enhver Oplysning, som maatte forlanges angaaende Sparebankens Forhold.

§ 14. Inspektørens Forretningsområde fastsættes ved Instrux, udfærdiget af Finantsdepartementet, samt ved de specielle Forskrifter, som for de enkelte Tilfælde maatte meddeles ham af dette. Specielt har han:

1. At afgive Udtalelse angaaende alle Spørgsmaal om Oprettelse af nye Sparebanker og Approbation paa Planer for disse saavelsom angaaende saadanne andre Sparebanksager, der forelægges ham efter Finantsdepartementets Bestemmelse.
2. Paa Begjæring at veilede Sparebankernes Styrelse med Hensyn til Spørgsmaal om Sparebanklovgivningens eller vedkommende Plans Forstaaelse, den hensigtsmæssigste Ledelse af Sparebankens Forretninger m. v. samt at afsige Decision i de en Sparebank vedkommende Spørgsmaal, som i saadan Henseende af dens Decisionsmyndighed forelægges ham.
3. At føre Kontrol med, at Sparebankerne holder sig Sparebanklovgivningen og sine Planer efterrettelige samt iøvrigt virker paa hensigtsmæssig og betryggende Maade. Den her nævnte Kontrol fører Inspektøren:

a. Ved Granskning af Sparebankernes Regnskaber. Til den

[1]) Tidligere „$^1/_{10}$"; se L. 27 Juli 1896 No. 17.
[2]) Jfr. Indst. S No. 155 for 1899/1900 og Ref. 5 Mai 1900.

Ende har Sparebankernes Styrelser inden 1 Maaned, 5 Marts.
efterat Regnskaberne er dedicerede, at indsende til ham et af vedkommende Revision bekræftet Uddrag af samme tilligemed mulige Decisioner og de til Grund for disse liggende Revisionsantegnelser, Besvarelser og Vedtegninger i Original eller bekræftet Afskrift. Samtidig indsendes en Fortegnelse over Direktionens Medlemmer og disses Suppleanter samt over Medlemmerne af det i § 6 foreskrevne Udvalg.

b. Ved personlige paa Stedet anstillede Undersøgelser angaaende Sparebankernes Stilling og Virksomhed.

4. Ved Udgangen af hvert Aar at indsende til Finantsdepartementet Indberetning om sin Virksomhed i Aaret og de derunder erhvervede Erfaringer angaaende Sparebankernes Virksomhed og Tilstand.

II.

Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste April 1900 at regne.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 5 Marts.
22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Askim Herred, Smaalenenes Amt, under 24de Februar og 8de April 1899 samt 12te Januar 1900 fattet Beslutning til Vedtægter for bemeldte Herred med Hensyn til saadanne Forestillinger.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov til 5 Marts.
Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Voldens Herred, Romsdals Amt, under 23de Oktober og 16de December 1899 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. V., saalydende:

§ 1. Det er forbudt at sælge Tobak i hvilkensomhelst Form til Børn under 15 Aar, uanseet om Tobakken angives kjøbt til Barnets eget eller andres Brug.

§ 2. Det er ligeledes forbudt at kjøbe Tobak i nogen Form til Brug for eller efter Opfordring af Barn under 15 Aar samt

*) Bekjendtgj. 8 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 8 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8.

5 Marts. at overlade saadant Barn Tobak som Gave eller i Laan eller Bytte eller mod Vederlag i Arbeide eller personlige Tjenester.

§ 3. Politiets Tjenestemænd kan skride ind mod Barn, der nyder Tobak paa Gade, Landevei eller andet offentligt Sted, saaledes at de kan fratage Barnet den hos dette forefindendes Tobak, hvilken overleveres til Barnets Foresatte, der gives Meddelelse om det forefaldne.

§ 4. Overtrædelser af disse Vedtægter straffes overensstemmende med § 3 i Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 med Bøder fra 2 til 100 Kroner.

5 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Kopervik Kommunestyre i Stavanger Amt under 11te September 1899 og 11te Januar 1900 fattede Beslutninger:

„Inden Koperviks Ladesteds Grænser maa til Gjærde langs Gader og Veie ikke anvendes Pigtraad.

Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder maa ikke repareres med Pigtraad, men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale."

5 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov af 14de Juli 1893 § 1 angaaende Pigtraads Anvendelse til Gjærde meddeles Approbation paa følgende af Flakstad Herredsstyre i Nordlands Amt under 13de September 1899 fattede Beslutning:

„At Pigtraad for Fremtiden ikke maa bruges som Gjærde i Flakstad Hovedsogn. Til Reparation af ældre Gjærder maa heller ikke Pigtraad benyttes."

5 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Røros Herredsstyre i Møde senest den 11te December 1899 vedtagne Lempninger i nævnte Lovs § 7, § 38, 4de Passus, § 44 og § 63, forsaavidt Røros Bergstad betræffer:

Ad § 7: Mindste Gadebredde fastsættes til 8 Meter. Huse i Gader af denne Bredde maa dog ikke gives større Høide end 6,25 m. (jfr. § 25, 1ste Passus).

Ad § 38, 4de Passus: Bygningskommissionen kan dispensere fra disse Bestemmelser for Smaahuse med mindre Fladeindhold end 120 m.².

Ad § 44. Bygningskommissionen kan meddele Dispensation

*) Bekjendtgj. 8 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8.

for de i denne § indeholdte Bestemmelser om Tag- og Afløbsrender for enetages torvtækkede Huse, hvis Fladeindhold ikke overskrider 120 m.². 5 Marts.

Ad § 63. Istedetfor ½ Stens Mur kan benyttes Stenhelder med 3 cm.s Afstand fra Træværk og 15 cm.s Afstand fra Ovn eller Komfur.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov om Lodsvæsenet af 26de Mai 1899 § 2, sidste Led, fastsættes følgende Bestemmelser angaaende Fritagelse for Lodspligt for Fartøier, som kommer fra eller gaar til Sverige: 5 Marts.

§ 1. Fartøi, hvis Drægtighed ikke overstiger 40 Netto Registers-Tons, skal, naar det kommer fra eller gaar til Sverige, være fritaget for den i Lodslovens § 1 foreskrevne Lodspligt, medmindre det paa Reisen fra eller til Sverige anløber udenlandsk Havn og der indklarerer. Som Fart mellem Rigerne ansees det ikke, at et Fartøi paa Reise fra Norge til Udlandet eller fra Udlandet til Norge anløber Sverige uden der at indklarere.

§ 2. Hvis et saadant Fartøi som i § 1 nævnt udklarerer for Sverige, men alligevel gaar direkte til Udlandet uden at have erlagt Lodspenge, skal det inden 3 Maaneder gjennem Lodskontoret i det Toldstedsdistrikt, hvor det udklarerede, erlægge den bestemte Lodsbetaling, der tilfalder Lodsunderstøttelseskassen.

Disse Bestemmelser træder i Kraft den 1ste April 1900.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til § 41 i Lov af 3die August 1897 om Kirker og Kirkegaarde meddeles Samtykke til, at den Tid, hvori ethvert begravet Lig i Regelen skal hvile urørt i Jorden, for den nye Del af Eiken Sogns Kirkegaard i Hægebostad Prestegjæld under Lister Provsti i Kristiansands Stift, nedsættes til 15 Aar for Voxne og til 10 Aar for Børn under 12 Aar, dog kun saalænge, indtil den gamle Del af Sognets Kirkegaard paany kan gjenoptages til Brug. Fra den Tid af bliver Bestemmelsen i nævnte Lovparagrafs 1ste Punktum gjældende for den hele Kirkegaard. 5 Marts.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 5 Marts.

1. At de almindelige Sagethinge og Maanedsthingene i Eidsvold Sorenskriveri afholdes saaledes:
   Sagethingene i Januar og Juni og Maanedsthingene i Februar, Marts, Mai, Juli, August, Oktober, November og December.
2. At den Kongelige Resolution af 10de December 1896 om Afholdelsen af Thingene i Hurdalens Thinglag sættes ud af Kraft.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Dept.tid. No. 31 for 1900, S. 486.

*) Bekjendtgj. 8 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 8.

5 Marts. 3. At det overlades til Amtmanden at bestemme det Antal Dage og den Orden, hvori de foran omhandlede Thinge bliver at afholde, og i Tilfælde Stedet for disses Afholdelse, samt den Tid, fra hvilken nærværende Resolution træder i Kraft.

5 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 7de Februar 1900 fattede saalydende Beslutning:

„Til Indkjøb for det Offentlige af de Interessentskabet "The North of Europe land co. lim." tilhørende Eiendomme i Hatfjelddalen bevilges under Hovedp. VI Kap. 12 Tit. 16 Kr. 222500" [1]), befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 34 og Indst. S No. 94 for 1899/1900.

5 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved Departementet for det Indre bemyndiges til at iværksætte Indkjøbet af de i Kongl. Resolution af 2den December 1899 (Sth. Prp. No. 34 for 1899—1900) og Storthingets Beslutning af 7de Februar 1900 omhandlede Eiendomme i Hatfjelddalen, tilhørende Interessentskabet „The North of Europe land co. lim."

5 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

A. at følgende Forretningsgrene fra 1ste April 1900 indtil videre udskilles fra de Borgermesterembedet i Trondhjem tillagte Forretninger, og at Bestyrelsen af disse Forretninger overdrages til en af Departementet for det Indre dertil konstitueret Mand, der bliver at benævne adjungeret Borgermester, nemlig:
   1. Fattigvæsenet og den Borgermesteren som Fattigkommissionens Ordfører tilliggende Befatning med Legater og med Ths. Angells Stiftelsers Uddelingskommission.
   2. Hospitalsstiftelsens Bestyrelse.
   3. Folkeskolevæsenet.
   4. Realskolen.
   5. Sundheds- og Karantænevæsenet.
   6. Strafanstalten.
   7. Meddelelse af Borgerskab og Førelse af Handelsregistret.
   8. De Magistraten ved Dissenterloven tillagte Forretninger.
   9. Formyndervæsenet.

B. At den af Trondhjems Kommunestyre i Møde den 25de Januar 1900 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Løn og Kontorholdsgodtgjørelse til den adjungerede Borgermester approberes i Medhold af § 40 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837.

5 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved de almindelige Høst-, Sage- og Skattethinge for Trøgstad, Eidsberg og Rak-

keſtad Thinglage i Rakkeſtad Fogderi, Smaalenenes Amt, beſtemmes for Fremtiden ſom Sagethinge at ſkulle afholdes 1 Dag for hvert Thinglag ſamt ſom Skattethinge for Trøgſtad Thinglag i 1 eller 2 Dage efter Amtmandens nærmere Beſtemmelſe og for hvert af Eidsberg og Rakkeſtad Thinglage i 2 Dage. 5 Marts.

Skrivelſe fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kriſtianſands Stift, hvori paa Foreſpørgſel fra et Amtsſkoleſtyre meddeles, at der formentlig intet er til Hinder for, at et Amtsformandſkab i Henhold til Landsſkolelovens § 46 d bevilger Skolekommuner, hvor Undervisning i Legemsøvelſer er indført, og hvor ſaaledes forberedende Skydeøvelſer kan medtages, Bidrag til Anſkaffelſe af Salonrifler og Skydeſkiver. Efter Departementets Mening maa nemlig disſe Sager nærmeſt blive at regne til Undervisningsmidler. Bidraget antages enten at maatte bevilges hver Skolekommune direkte eller med en rund Sum ſtilles til Amtsſkoleſtyrets Diſpoſition til videre Fordeling blandt Skolekommunerne. At lade Bidraget uddele af et Folkevæbningsſamlag antages ikke at være foreneligt med Skoleloven. 5 Marts.

Skrivelſe fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kriſtiania Stift, hvori i Anledning af indkommen Foreſpørgſel meddeles, at Forpligtelſe til mod en nærmere beſtemt Godtgjørelſe at beſørge Skolens Opildning og Renhold formentlig alene kan paalægges en Folkeſkolelærer efter Overenskomſt. Er en ſaadan Overenskomſt indgaaet paa ubeſtemt Tid, maa det antagelig ſtaa enhver af Parterne frit for at opſige Overenskomſten med et paſſende Varſel. Om vedkommende Lærer er anſat under den ældre Skolelov, antages at være uden Indflydelſe paa Spørgsmaalets Beſvarelſe. 6 Marts.

Skrivelſe fra Juſtitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, foranlediget ved Foreſpørgſel fra en Byfoged om, hvorvidt det er foreneligt ved Beſtemmelſen i Kirkeritualet af 25de Juli 1685 Kap. VIII, at der ved borgerlig Ægteſkabsſtiftelſe benyttes Mænd i Alderen mellem 18 og 21 Aar ſom Forlovere. Departementet udtaler, at det i Tilſlutning til Kirkedepartementet, hvis Udtalelſe om Spørgsmaalet har været indhentet, antager, at der ſom Forlovere ved Ægteſkabsſtiftelſer kun bør benyttes fuldmyndige Mænd; jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Cirkulære af 27de Mai 1896. 7 Marts.

Skrivelſe fra Udenrigsminiſteren til Arbeidsdepartementet, hvorved meddeles, at de forenede Stater i Nordamerika har tiltraadt den i Waſhington den 15de Juni 1897 affluttede internationale Hovedpoſtkonvention, forſaavidt angaar Hawaii, Porto Rico, Philippinerne og Øerne Guam og Cuba. 8 Marts.

8 Marts. Konventionens Taxter opkræves paa nævnte Øer indtil videre efter de i Expeditionsreglementet til Hovedpostkonventionen, dets Kap. IV 1, anførte Ækvivalenter.

8 Marts. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Toldkamrene.

I Forbindelse med Departementets Cirkulærer af 18de April og 30te Juni f. A. meddeles, at man intet har at indvende mod, at de deri omhandlede Varer (kondenseret Melk, Brændevin og deraf tilberedte Drikkevarer, Øl og Tobak), der indlægges paa Oplag overensstemmende med nævnte Cirkulærer for at udføres som Skibsproviant, tillades overførte fra vedkommende Oplag til andre Firmaers Transitlagere i andre Byer.

Ved Forsendelse til andre Toldsteder bliver Varerne at afsende med Toldpas og Rückatteſt in duplo at tilstille Toldvæsenet paa Afsendelsesstedet. Forsaavidt angaar Brændevin, bliver Veining og Gradering at foretage saavel ved Afsendelsen som ved Indlæggelsen paa det nye Oplag; kfr. den i den trykte Cirkulærsamling indtagne Skrivelse til Toldkammeret i Kristiania af 21de Januar 1873.

8 Marts. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles følgende:

Ved Skrivelse til Direktøren for det civile Medicinalvæsen af 5te ds. har Poststyrelsen samtykket i, at portofrit attesterede Pakkepost-Forsendelser, mærkede „til Undersøgelse paa Pest", og adresserede til det hygieniske Institut, Rigshospitalet, Kristiania, modtages til Befordring gjennem Postvæsenet, naar det solid tillukkede Glaskar, hvori Indholdet er indesluttet, er indpakket i en stærk Trækasse, fyldt med Sagmug, Strø, Bomuld eller lignende i tilstrækkelig Mængde til i Tilfælde at opsuge Indholdet, og Trækassen er forsynet med Omslag af stærkt Papir, Voxdug eller Lærred.

Postanstalterne anmodes om at have særlig Opmærksomhed henvendt paa disse Sagers hurtigst mulige Befordring samt omhyggelige Behandling.

9 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvorved Departementet i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmer, at det af Nes Herred og Flekkefjord Kjøbstad i Lister og Mandals Amt bestaaende Jordmoderdistrikt fra den Tid, særskilte Jordmødre ansættes, deles i 2 Distrikter, saaledes at hver af nævnte Kommuner kommer til at udgjøre et eget Distrikt og benævnes henholdvis Nes og Flekkefjords Jordmoderdistrikter.

10 Marts. **Kongelig Kundgjørelse***), hvorved i Forbindelse med Kon-

*) Bekjendtgj. 13 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 9.

gelige Kundgjørelser af 1ste Februar 1897, 27de Juni, 22de August, 10de og 27de Oktober samt 5te December 1899 kundgjøres i Henhold til § 2 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, at samtlige Havne i Japan og Argentina samt Sandwichsøerne og Ny-Caledonien skal indtil videre anses smittede af den orientalske Pest og at de i ovennævnte Lov og i Plakat af 12te September 1899 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Kvarantæne m. v. i Anledning af Pest straks bliver at bringe i Anvendelse. 10 Marts.

Samtidig kundgjøres, at Havnene i Ægypten og Santos i Brasilien, der ved ovennævnte Kundgjørelser af 27de Juni og 27de Oktober 1899 blev erklærede smittede af Pesten, ikke længere skal anses som pestsmittede.

Kongelig Resolution *) hvorved i Medhold af § 15 i Lov om Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 bestemmes, at ethvert fredlyst Æg- og Dunvær fra 1ste Juli 1900 at regne skal være betegnet med sorte Tavler af 80 cm.'s Bredde og 30 cm.'s Høide, hvorpaa med mindst 10 cm. store hvide Bogstaver er malet Ordet „Fredlyst". Tavlerne anbringes mindst 1 Meter fra Jorden tversover en Stolpe eller Planke af 15 cm. Bredde, af hvilken 30 cm. rækker ovenfor Tavlen, saa det hele faar Form af et Kors. Tavlerne anbringes oppe paa Holmer eller Høider i Værets Yderkanter og i et saadant Antal, at en af dem kan sees, fra hvilken Side man end nærmer sig Været. 10 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov om Lodsvæsenet af 26de Mai 1899 § 34, 5 approberes efterstaaende Udkast til Bestemmelser om Lodsbetaling for Krigsfartøier, Transportfartøier og Lystfartøier (yachts): 10 Marts.

§ 1.

Taxttabel.

Dybgaaende i Decimeter.	Sommertaxt.			Vintertaxt.		
	Indseilingspenge.	Udseilingspenge.	Milepenge.	Indseilingspenge.	Udseilingspenge.	Milepenge.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
18 eller derunder	12,00	7,20	1,80	15,00	9,00	2,20
over 18 til og med 21	18,00	10,80	2,10	22,50	13,50	2,60
„ 21 —"— 24	24,00	14,40	2,40	30,00	18,00	3,00
„ 24 —"— 27	30,00	18,00	2,70	37,50	22,50	3,40
„ 27 —"— 30	36,00	21,60	3,00	45,00	27,00	3,80
„ 30 —"— 33	42,00	25,20	3,30	52,50	31,50	4,20

*) Bekjendtgj. 13 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 9.

10 Marts.

Dybgaaende i Decimeter.	Sommertaxt.			Vintertaxt.		
	Indseilingspenge.	Udseilingspenge.	Milepenge.	Indseilingspenge.	Udseilingspenge.	Milepenge.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
over 33 til og med 36	48,00	28,80	3,60	60,00	36,00	4,60
„ 36 —»— 39	54,00	32,40	3,90	67,50	40,50	5,00
„ 39 —»— 42	60,00	36,00	4,20	75,00	45,00	5,40
„ 42 —»— 45	66,00	39,60	4,50	82,50	49,50	5,80
„ 45 —»— 48	72,00	43,20	4,80	90,00	54,00	6,20
„ 48 —»— 51	78,00	46,80	5,10	97,50	58,50	6,60
„ 51 —»— 54	84,00	50,40	5,40	105,00	63,00	7,00
„ 54 —»— 57	90,00	54,00	5,70	112,50	67,50	7,40
„ 57 —»— 60	96,00	57,60	6,00	120,00	72,00	7,80
„ 60 —»— 63	102,00	61,20	6,30	127,50	76,50	8,20
„ 63 —»— 66	108,00	64,80	6,60	135,00	81,00	8,60
„ 66 —»— 69	114,00	68,40	6,90	142,50	85,50	9,00
„ 69 —»— 72	120,00	72,00	7,20	150,00	90,00	9,40
„ 72 —»— 75	126,00	75,60	7,50	157,50	94,50	9,80
„ 75 —»— 78	132,00	79,20	7,80	165,00	99,00	10,20
„ 78 —»— 81	138,00	82,80	8,10	172,50	103,50	10,60
„ 81 —»— 84	144,00	86,40	8,40	180,00	108,00	11,00
„ 84 —»— 87	150,00	90,00	8,70	187,50	112,50	11,40
„ 87 —»— 90	156,00	93,60	9,00	195,00	117,00	11,80
„ 90 —»— 93	162,00	97,20	9,30	202,50	121,50	12,20
„ 93 —»— 96	168,00	100,80	9,60	210,00	126,00	12,60
„ 96 —»— 99	174,00	104,40	9,90	217,50	130,50	13,00

Anm. For hver 3 Decimeters større Dybgaaende stiger Indseilingspengene med Kr. 6,00, Udseilingspengene med Kr. 3,60 og Milepengene med Kr. 0,30.

Anm. For hver 3 Decimeters større Dybgaaende stiger Indseilingspengene med Kr. 7,50, Udseilingspengene med Kr. 4,50 og Milepengene med Kr. 0,40.

§ 2. For Indlodsning fra Sjøen til Havn eller indenskjærs liggende Ankerplads betales Indseilingspenge og desuden Milepenge for den lodsede Distance.

For Udlodsning fra en Havn eller indenskjærs liggende Ankerplads betales Udseilingspenge. For disse skal Fartøiet lodses indtil en Mil fra Ankerpladsen. Kræves det, at Lodsen skal lodse Fartøiet længere, erlægges Milepenge for den overskydende Distance.

§ 3. For Lodsning fra en Havn til en anden inden Riget betales Milepenge for den lodsede Distance, dog ikke under 12 Kroner. 10 Marts.

§ 4. Naar den Strækning, hvorfor der i Henhold til Bestemmelserne i de foran staaende Paragrafer betales Milepenge, overstiger 6 Mil, beregnes Milepengene for den overskydende Strækning saaledes:

for over 6 Mil til og med 10 Mil med en Halvdel, og

for over 10 Mil med en Fjerdedel af de i Taxten opførte Beløb.

§ 5. Lodspengene beregnes efter Taxterne for den Termin, hvori Lodsningen er paabegyndt.

§ 6. Ovenstaaende Bestemmelser gjælder, naar der ikke er truffet Overenskomst mellem Fartøiets Fører og Lodsen om Betaling for Lodsning (Akkord).

§ 7. Bestemmelserne træder i Kraft 1ste April 1900.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov om Lodsvæsenet af 26de Mai 1899 § 61 fastsættes følgende særskilte Bestemmelser vedrørende Lodsvæsenet i Tromsø Overlodsdistrikt: 10 Marts.

§ 1. Russiske Fartøier fra Provindserne ved Hvidehavet og Nordishavet, som derfra søger til Steder i Tromsø Stift for at drive den i denne Landsdel tilladte Byttehandel mellem Nordmænd og Russere, skal være fritagne for den i Lodslovens § 1 paalagte Lodspligt.

Derimod skal de nævnte Fartøier, naar de har en Drægtighed af mindst 30 Tons, erlægge en Afgift til Lodsvæsenet, svarende til en Fjerdedel af de efter Fartøiets Dybgaaende og Drægtighed pligtige Lodspenge beregnet efter Sommertaxt.

Denne Afgift erlægges, under samme Ansvar som for Skibsafgifter bestemt, kun en Gang hvert Aar og opkræves af Lodsoldermanden i det Oldermandskab, inden hvis Grænser Fartøiet toldklarerer for Indgaaende.

Saafremt noget Fartøi af heromhandlede Slags benytter Lodsenten ved Ind- eller Udgaaende, tilkommer Lodsen den lovbestemte Betaling, hvorimod Fartøiet i saa Fald ikke afkræves den ovenfor bestemte Afgift.

Ved Udgangen af hvert Aars Oktober deles den af de russiske Fartøier erlagte Afgift lige mellem samtlige Oldermandskabets Lodser, efterat det i disse Bestemmelsers § 2 fastsatte Fradrag er skeet.

§ 2. Den i Lodslovens § 22 bestemte Afgift af Lodspenge til Lodsunderstøttelseskassen erlægges af Lodserne i Tromsø og Finmarkens Amter med 7 Øre af hver Krone.

*) Bekjendtgj. 13 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 9.

10 Marts. § 3. Nærværende Bestemmelser træder i Kraft 1ste April 1900, fra hvilken Tid de Kongelige Resolutioner af 19de April 1873 og 12te Oktober 1898 ophæves.

10 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutninger af 13de Februar 1900 angaaende Bevilgning til de offentlige høiere Almenskoler og kommunale høiere Almenskoler med Statsbidrag m. v. for Terminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 [1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900 Hovedp. IV, Indt.budg. Kap. 2, Udg.budg. Kap. 4, Indst. S XI for s. A. samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 851—860. — Ved nævnte Beslutninger er bl. a. bevilget følgende nye Lønninger:

Bergens Katedralskole: Et Adjunktembede fra 1ste Juli 1900, samt en Lærerinde à Kr. 1200 fra 1ste April s. A.

Trondhjems Do.: Et Adjunktembede fra 1/7 00, fra hvilken Tid den sidste Klasselærerpost bortfalder.

Kristiansands Do.: Et Adjunktembede overgaaet til Overlærerembede fra 1/4 00, derhos oprettet et Adjunktembede fra 1/7 00, medens en Klasselærerpost bortfalder.

Fredrikshalds Skole: Et Adjunktembede fra 1/4 00.

Hamar Do.: Et Adjunktembede overgaaet til Overlærerembede.

Lillehammer: Nedlagt som offentlig Skole fra 1/7 00, overgaar til statsunderstøttet kommunal med sproglig-historisk Gymnasium.

Drammen: Et Adjunktembede fra 1/4 00, medens en Klasselærerpost bortfalder.

Skien: Et Adjunktembede fra 00 1/7 og en Lærerinde à Kr. 1200 fra s. D.

Arendal: 2 Adjunktembeder overgaaet til Overlæreremb., desuden 2 Klasselærerposter overgaaet til Adjunktemb., alt fra 1/4 00. En midl. Lærerpost paa Kr. 1700.

Stavanger: Et Adjunktemb. fra 1/4 00, medens en Klasselærerpost bortfalder.

Kristiansund: Et Adjunktemb. overgaaet til Overlæreremb. fra 1/4 00, et nyt Adjunktemb., medens den sidste Klasselærerpost bortfalder.

Tromsø: Et Adjunktemb. overgaaet til Overlæreremb., en midlertidig Lærer à Kr. 1700 fra 1/7 00.

Bodø Skole: Offentlig fra 1/7 00; følgende Lærere: Rektor, 2 Overlærere, 5 Adjunkter, 2 midl. Lærere à Kr. 1700, 2 Lærerinder à Kr. 1200.

Kommunale Skoler:

Fredrikstad: En Lærerpost paa Kr. 1700 overgaaet til Adjunktpost.

Egersund: Bestyreren Overlærer, desuden en Adjunkt.

Praktiske Kurser i Forbindelse med 1ste Gymnasieklasse oprettes fra 1/7 ved Kristiansands Katedralskole, Fredrikshalds, Drammens, Aalestunds og Skiens off. Skoler, idet Kommunerne maa overtage Garanti for, at Staten ikke paaføres Udgifter ved Kurserne.

10 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutninger af 6te Febr. 1900 ang. Bevilgning for Budgetterminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 til bl. a. Lønsbidrag, Erstatninger m. v. til endel geistlige Embeds- og Bestillingsmænd og Lærere, [1]) — befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 2 for 1899/1900, Afd. A og Indst. S I A for

f. A. samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 632—642. Ved nævnte Beslutninger er bl. a. bevilget Husleiegodtgjørelse til Sognepræsten i et vordende Ørsten Præstegjæld Kr. 400 og Husleiegodtgjørelse til Sognepræsten i Nærø Kr. 600. 10 Marts.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 10 Marts.

1. At Sigdals Herred og Thinglag i Buskeruds Fogderi, Buskeruds Amt, paa de af Herredsstyret i Møde den 9de December 1895 vedtagne Vilkaar deles i 2 Herreder og Thinglag, Sigdal Herred og Thinglag omfattende Sigdal Sogn, Kapelsognet Vatnaas og Annexsognet Eggedal og Krødsherred Herred og Thinglag, svarende til Sognet af samme Navn.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

[1]) Se Depts.tid. No. 32 for 1900, S. 497—507.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 10 Marts.

1. At Grong Herred i Namdalen Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, paa de af Herredsstyret i Møder den 28de December 1898 og 2den November 1899 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, nemlig Høylandet Herred, svarende til Sognet af samme Navn og Grong Herred, omfattende Grong Sogn og Harran Sogn med Trones og Roirviken Kapelsogne.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

[1]) Se Depts.tid. No. 33 for 1900, S. 514—519.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 10 Marts.

1. At Selbu Herred i Strinden og Selbu Fogderi, Søndre Trondhjems Amt deles i to Herreder paa de af Herredsstyret i Møde den 28de Marts 1899 vedtagne Vilkaar, nemlig Selbu Herred og Tydalen Herred, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

[1]) Se Depts.tid. No. 34 for 1900, S. 529—535.

Kongelig Resolution, hvorved approberes efterstaaende Udkast til Statuter for Urskog—Høylandsbanen: 10 Marts.

§ 1. Aktieselskabet Urskog—Høylandsbanen er et uansvarligt Aktieselskab med Formaal at drive en Tertiærjernbane fra et af Statsmyndighederne nærmere angivet Punkt ved Kongsvingerbanen gjennem Urskog og Høyland til Skullerud i Høyland overensstemmende med Bestemmelserne i de ved Kongelig Resolution af 27de Oktober 1894 til D'Hrr. A. O. Haneborg, Robert Iversen, J. O. Waaler, Casper Lomsnæs og C. Tukken og 6te November 1897 til D'Hrr.

10 Marts. D. Fürst, H. P. Østbye, J. Bunæs, Chr. Diseth og A. Blystad givne Koncessioner.

§ 2. Selskabet er grundet paa en fuldt indbetalt Aktiekapital, der efter de foreliggende Overslag udgjør Kr. 869 000,00, hvortil kommer et rente- og afdragsfrit Laan af Staten beregnet til Kr. 226 000,00, heri ogsaa indbefattet Udgifter til Grund og Gjærdehold.

Aktiekapitalen, hvis endelige Størrelse bliver at fastsætte af vedkommende Regjeringsdepartement, kan med Undtagelse af Aktiebeløbet vedkommende Udgifter til Grund og Gjærde ikke forøges uden Statsmyndighedernes Samtykke. Aktierne er paa 100 Kr.

Aktiebrev lydende paa Navn udstedes kun paa de ved Indbydelsen tegnede samlede Beløb, med mindre Forbehold er taget ved Aktietegningen. De paa Navn udfærdigede Aktiebreve kan dog ombyttes med Aktier lydende paa Hændehaveren, naar saadant maatte ønskes.

§ 3. Selskabet ledes af en Direktion, der vælges paa følgende Vis:

a. Urskogs Herredsstyrelse vælger 1 Medlem med Suppleant.
b. Hølands Herredsstyrelse vælger 1 Medlem med Suppleant.
c. Sitskogens Sogn vælger 1 Medlem med Suppleant.
d. Af og iblandt sin Midte vælger Indehaverne af private Aktier paa den aarlige Generalforsamling 2 Medlemmer med Suppleanter.

Det forbeholdes derhos Staten Adgang til gjennem vedkommende Regjeringsdepartement at beskikke 1 Medlem af Direktionen.

For Kommunernes Vedkommende maa Valg af Direktører med Suppleanter være foretaget og Meddelelse om Resultatet af samme afgivet til Direktionens Formand senest 1 — en — Uge før Generalforsamlingens Afholdelse. I andet Fald bliver Valget af vedkommende Direktør med Suppleant at foretage paa den aarlige Generalforsamling af samtlige mødende Aktionærer.

De af Generalforsamlingen foretagende Valg paa Direktører og Suppleanter sker ved Stemmesedler.

I Tilfælde af, at 2 eller flere har lige mange Stemmer, afgjøres Valget ved Lodtrækning.

Den, der har forrettet som Direktør i 2 paa hinanden følgende Aar, kan undslaa sig for Valg i ligesaa lang Tid.

Forandring i Reglerne for Direktionens Sammensætning kan kun ske efter Bestemmelse af Kongen.

§ 4. Direktionens Medlemmer med Suppleanter vælges paa to Aar, dog saaledes, at to Medlemmer med Suppleanter første Gang udtræder efter 1 Aars Forløb ved Lodtrækning, som foretages i den samme Generalforsamling, i hvilken Valget sker første Gang. Senere udtræder vexelvis hvert Aar 3 og 2 Medlemmer med tilhørende Suppleanter.

Direktionen vælger selv sin Formand og Næstformand. Ny-

valgte Direktionsmedlemmer tager Sæde i Direktionen efter den 10 Marts. aarlige Generalforsamlings Slutning.

Direktionen holder Møde mindst hveranden Maaned.

Direktionsmøde kan endvidere afholdes, naar Direktionens Formand finder det nødvendigt, eller to af dens øvrige Medlemmer forlanger det. Ingen gyldig Beslutning kan tages i noget Direktionsmøde, med mindre over Halvparten er tilstede. I Tilfælde Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Ved Møderne føres Forhandlingsprotokol, der underskrives af de mødende.

§ 5. Kongen har Adgang til at bestemme, hvorledes den fornødne Kontrol fra Statens Side med Banens Vedligehold og Drift bliver at ordne samt derunder at udfærdige Instrux for en mulig ansættendes Kontrollør og træffe Bestemmelse om, hvorledes og af hvem han vil blive at aflønne. Forinden Kontrolløren ansættes, og hans Lønningsmaade bestemmes, skal der være givet Direktionen Adgang til at udtale sig derom.

§ 6. Vedkommende Regjeringsdepartement forbeholdes Adgang til paa Statens Vegne at beskikke en Regnskabsrevisor ved Banen, at udfærdige Instrux for samme og efter Forslag fra Direktionen at fastsætte hans Aflønning, der bliver at udrede af Banen.

§ 7. Taxten for Transporter paa Banen, Driftsreglement og Regler for Dannelse af Drifts- og Reservefond samt af Pensionsfond for Banens Funktionærer fastsættes af Kongen efter Forslag af Direktionen.

Tjenestereglement approberes af Statsbanernes Styrelse. Militærtransporter bliver paa Forlangende at udføre efter samme Regler som for Statsbanerne bestemt.

§ 8. Det paaligger Direktionen:

a. at ansætte og afskedige Driftsbestyrere og øvrige Bestillingsmænd og at bestemme Lønnigerne for den hele Betjening,
b. at forelægge Kongen Forslag om de i § 7 første Punktum nævnte Taxter m. m.,
c. at forelægge Styrelsen for Statens Jernbaner Forslag til Tjenestereglement samt affatte Instrux for Driftsbestyreren.
d. at fastsætte Togenes Antal og Afgangstider, hvorved iagttages, at hvis et eller flere af dens Medlemmer er misfornøiet med den trufne Afgjørelse, kan den eller de fordre Sagen forelagt Arbeidsdepartementet til Afgjørelse,
e. at paase Vedligeholdelse og Fornyelse af Selskabets Eiendele samt ordne Jernbanens hele Regnskabsvæsen,
f. at fatte Beslutning om Generalforsamlingens Sammenkaldelse og forelægge denne foruden revideret Regnskab for det forløbne Driftsaar, der regnes fra 1ste April til 31te Marts, tillige Budget for det kommende Aar, samt alle andre Sager, hvor-

10 Marts. til Generalforsamlingens Samtykke udfordres. Budgettet skal omfatte foruden de sædvanlige Lønninger ogsaa Anskaffelse eller Fornyelse og Forbedringer i den Udstrækning, som findes fornødent,

g. at bestemme den Kaution, der bør stilles af Kassereren,

h. at afgive Beslutning om Erstatsningskrav,

i. at indsende til Styrelsen for Norges Statsbaner behørige Opgaver vedkommende Banen og dens Trafik til Benyttelse for den almindelige Jernbanestatistik,

j. at afgive aarlig Indberetning til Generalstaben efter derfra oversendt Schema og til saadan Tid, som af samme bestemmes,

k. at tilstille Departementet for de offentlige Arbeider Afskrift af det paa Generalforsamlingen forhandlede samt foruden den aarlige Driftsberetning for hver Maaned Regnskabsextrakter vedkommende Banens Drift og maanedlige Udskrifter af Direktionens Forhandlingsprotokol,

l. at føre en for alle tilgjængelig Protokol over Aktieeierne, hvori anmerkes:

Aktiens oprindelige Eier med dens Løbenummer samt alle for Direktionen anmeldte Forandringer af Eiendomsretten til Aktier.

§ 9. Den aarlige Generalforsamling afholdes senest inden hvert Aars Juni Maaneds Udgang paa et bekvemt Sted inden Banedistriktet. Sammenkaldelsen sker ved Direktionens Formand med 3 Ugers Varsel ved Bekjendtgjørelse 1 Gang i 2 af Hovedstadens og 2 af Amtets Aviser og Opslag paa Banens Stationer og i de interesserede Kommuners Forsamlingslokaler med Angivelse af hvilke Sager, der skal behandles. Ingen Sag kan behandles paa Generalforsamlingen uden at være fremlagt af Direktionen, til hvem den i Tilfælde af vedkommende Forslagsstiller, der maa være Aktionær, maa være indsendt mindst 6 Uger forud. Mindst 14 Dage før den aarlige Generalforsamling afholdes, skal der paa de ved Generalforsamlingens Beslutning nærmere bestemte Steder være udlagt tilstrækkeligt Antal Exemplarer af en anskuelig Extrakt af Aarets Regnskab.

Ved første Gangs Indkaldelse bestemmes disse Steder af Direktionen.

Generalforsamlingen ledes af Direktionens Formand eller i hans Forfald af dens Næstformand. I begges Forfald vælger Forsamlingen selv til Dirigent en af de øvrige tilstedeværende Direktører.

Generalforsamlingens Forhandlinger indføres i Direktionens Forhandlingsprotokol og underskrives af de tilstedeværende Direktører samt af 2 af Forsamlingen ved Mødets Begyndelse opnævnte Aktionærer som Vidner. Hvor ikke anderledes er bestemt, fattes alle Beslutninger med simpel Pluralitet. I Tilfælde Stemmelighed gjør Formandens eller Dirigentens Stemme Udslaget.

§ 10. Extraordinær Generalforsamling kan efter samme Regler som anført i § 9 sammenkaldes, naar enten Direktionen finder det nødvendigt, eller det forlanges af mindst 20 Aktionærer, der tilsammen repræsenterer Aktier til et samlet Beløb af Kr. 100 000,00. 10 Marts.

§ 11. Det paaligger Generalforsamlingen foruden at foretage det i § 3 paabudte Direktørvalg efter de der bestemte Regler tillige:

a. at vælge en Revisor, hvis Funktionstid er 1 Aar, og decidere Regnskabet,
b. at bestemme Direktionens og Revisionens Lønninger,
c. at fatte Beslutninger i alle øvrige Sager, som af Direktionen i Henhold til nærværende Statuters Bestemmelser forelægges til Afgjørelse.

§ 12. Laan for Banens Regning, der agtes forrentet og amortiseret af Driftsudbyttet, kan ikke optages uden med Statsmyndighedernes Samtykke.

Beslutning om Uddeling af Udbytte maa for at blive gyldig approberes af Kongen.

§ 13. Enhver Aktionær i Urskog—Hølandsbanen er paa Generalforsamlingen stemmeberettiget i Henhold til nærværende Statuter, saaledes at Indehaver af Aktier (à Kr. 100,00)

fra	1	til	4	giver	1 Stemme
„	5	„	9	„	2 Stemmer
„	10	„	19	„	3 —
„	20	„	29	„	4 —
„	30	„	39	„	5 —
„	40	„	49	„	6 —
„	50	„	59	„	7 —
„	60	„	69	„	8 —
„	70	„	79	„	9 —
„	80	„	89	„	10 —
„	90	„	99	„	11 —
„	100	„	149	„	12 —
„	150	„	199	„	13 —
„	200	„	299	„	14 —
„	300	„	399	„	15 —
„	400	„	499	„	16 —
„	500	„	599	„	17 —
„	600	„	699	„	18 —
„	700	„	799	„	19 —
„	800	„	899	„	20 —
„	900	„	1199	„	25 —
„	1200	„	1499	„	30 —
„	1500	„	2000	„	40 —

10 Marts. hvilket er det høieste Stemmetal nogen Aktionær kan afgive paa Generalforsamlingen.

§ 14. Enhver Aktionær er berettiget til at deltage i Generalforsamlingens Forhandlinger enten personlig eller ved en anden Aktionær som Fuldmægtig (skriftlig Fuldmagt). Herfra er dog undtaget Staten, der kan afgive Stemme gjennem en dertil af vedkommende Regjeringsdepartement bemyndiget, uden Hensyn til, om den befuldmægtigede er Aktionær i Banen. Ingen kan paa Generalforsamlingen ved noget Valg eller Stemmegivning afgive flere Stemmer, end om den Mødende selv havde været Eier af samtlige de Aktier, som han repræsenterer. Ingen kan stemme paa sig selv ei heller paa den, for hvem han møder som Fuldmægtig. Transport eller Overdragelse af Aktier maa for at give vedkommende nye Eier Stemmeret være noteret i Aktiebogen mindst 30 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse.

§ 15. Til Direktør eller Revisor kan ingen vælges, som forøvrigt er ansat i Banens Tjeneste.

§ 16. Forslag om Forandring eller Tillæg til disse Statuter samt om Selskabets Opløsning maa ved Direktionen være tilstillet enhver Aktionær, som er noteret i Aktiebogen efter den der anførte Adresse, seneſt 2 Maaneder (60 Dage) før den Generalforsamling holdes, hvorpaa Forslaget skal behandles.

Forslag til Selskabets Opløsning maa, for at det af Direktionen skal tages under Behandling, være ledsaget af bestemte Regler for, hvorledes dette skal ske. Forøvrigt maa de i nærværende Paragraf omhandlede Forslag, hvis de skal behandles paa en extraordinær Generalforsamling, tillige være fremsatte i Overensstemmelse med Slutningsbestemmelserne i § 7.

§ 17. Beslutning om Forandring i eller Tillæg til disse Statuter, saavel som om Selskabets Opløsning kan ikke fattes medmindre $^2/_3$ af Aktiekapitalen er repræsenteret (Statens ikke medregnet). Til Antagelse af fremsat Forslag udkræves, at Pluraliteten maa eie mindst Halvdelen af den Aktiekapital, der er repræsenteret paa Generalforsamlingen. Er Generalforsamlingen, hvor Forslag som ovennævnt skal behandles, ikke beslutningsdygtig, indkaldes ny Generalforsamling med 14 Dages Varsel, og denne Forsamling afgjør Spørgsmaalet ved Pluralitet, der maa eie mindst Halvdelen af den Aktiekapital, der paa dette Møde er repræsenteret.

§ 18. Ligesom disse Statuter kun bliver gyldige ved Kongelig Approbation, saa maa ogsaa Beslutning om Forandring eller Selskabets Opløsning for at faa Gyldighed, tillige erholde Kongelig Approbation.

10 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved den Nedsættelse i Brandkontingen med 27 pCt., der hidtil har været tilstaaet de i den almindelige Brandforsikrings-Indretnings Kjøbstadafdeling forsikrede

Bygninger i Kjøbstaden Arendal, fra 1ste Januar 1900 at regne indtil videre forhøies til 30 pCt. 10 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Forstanderskabet for Sortland Sparebank i Møde den 18de December 1899 vedtagne Forandringer af §§ 17 og 20 i Bankens ved høieste Resolution af 16de Juni 1896 stadfæstede Plan. 10 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved den ved Kongelig Resolution af 27de Oktober 1894 fastsatte „Plan for Rigets Inddeling i Distrikter for Udskrivning til Landvæbningen og disses Inddeling i Rulleførerkredse og Lodtrækningsdistrikter" forandres saaledes for 19de Udskrivningsdistrikts Vedkommende, at Lodtrækningsdistrikterne Rindalen, Meldalen og Orkedalen overføres fra 1ste til 2den Rulleførerkreds, Lodtrækningsdistrikterne Horg samt Støren og Budalen overføres fra 2den til 5te Rulleførerkreds og Lodtrækningsdistriktet Røros fra 2den til 4de Rulleførerkreds. 10 Marts.

Skrivelse fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at den i Washington den 15de Juni 1897 afsluttede almindelige Postkonventions Taxter i Korea fremtidig opkræves efter følgende Forhold: 10 Marts.

50 poon = 25 centimes.
20 poon = 10 centimes.
10 poon = 5 centimes.

Skrivelse fra Medicinaldirektøren til Stadsfysikus i Kristiania, hvori Direktøren, i Anledning af Beklagelse fra en Tandlæge over, at en af ham paa Antipyrinkapsler udfærdiget Recept, mærket „Tandmiddel" var bleven nægtet Expedition af et Apothek — under Henvisning til sin Skrivelse af 11 April 1892, der er optaget i „Norsk Medicinallovsamling", bemærker, at Tandlæger ifølge Erklæring fra Tandlægeexamenskommissionen ikke bør tilstedes at forskrive Midler, som ikke maa udleveres fra Apothek i Haandkjøb, til indvortes Brug, eftersom Tandlægerne ikke tør antages at være i Besiddelse af de dertil fornødne Kundskaber. Overensstemmende hermed antager Direktøren, at den omhandlede Recept med Rette er nægtet Expedition. 10 Marts.

Rundskrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmændene, hvori Departementet efter at have gjengivet Indeholdet af Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Skyldsætnings- og Matrikulvæsenet af 17de Februar 1900, meddeler følgende: 12 Marts.

Idet Departementet herved skal bede de i Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Sorenskriveres og Fogders (Amtskassererens) Opmærksomhed henledet paa denne Lov, skal man med Hensyn til

12 Marts. Lovens § 1 specielt bemærke, at de deri indeholdte nye Regler for Fastsættelsen af Skylden ved Skyldedelinger i størst mulig Udstrækning ogsaa bør søges bragt til Skyldsætningsmænds Kundskab f. Ex. ved Paategninger paa Mændsopnævnelser eller paa anden hensigtsmæssig Maade.

Forsaavidt angaar den i Lovens § 2 bestemte Ophævelse af Lov indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Matrikulering og Skyldsætning af 4de Juli 1884 § 4, bemærkes, at denne Ophævelse vil have til Følge, at alle ved Skyldedeling udskilte Parceller for Fremtiden strax maa udskilles fra Hovedbøllet saavel i Kassebogen som i Panteregisteret uden Hensyn til, om der er thinglæst Overdragelsesdokument eller ikke. Dette antages ogsaa at maatte gjælde Parceller, der er fremkomne ved Skyldedeling før den heromhandlede nye Lovs Ikrafttræden. Departementet skal derfor anmode Hr. Amtmanden om for Deres Distrikts Vedkommende at paase, at samtlige efter Ikrafttrædelsen af Lov af 4de Juli 1884 thinglæste Skyldedelingsforretninger, der paa Grund af Bestemmelsen i nævnte Lovs § 4 hidtil ikke er effektuerede i Kassebogen, nu snarest mulig bliver tagne til Følge i denne uden Hensyn til, at de udskilte Parceller fremdeles er paa samme Haand som Hovedbøllet.

I Forbindelse med foranstaaende skal Departementet med Hensyn til de anordnede Opgaver fra Sorenskrivere og Fogder (Amtskasserere) over Forandringer i Matrikulen til fremtidig Jagttagelse meddele følgende:

1. Opgaver fra Sorenskriverne over thinglæste Skjøder (Schema B) bliver for Fremtiden ikke at afgive.
2. I Forbindelse med Kvartalsopgaverne over thinglæste Skyldedelingsforretninger vil Sorenskriverne herefter tillige have at afgive Opgaver over de i Kvartalets Løb foretagne Sammenføininger af Brug i Panteregisteret — — — — — — —.
3. Fogderne (Amtskassereren) vil for Fremtiden i Forbindelse med Kvartalsopgaverne over foretagne Sammenføininger af Brug i Kassebogen tillige have at afgive Opgaver over de i Kvartalets Løb ophævede Sammenføininger i Kassebogen (jfr. Lov om Brugs Sammenføining m. v. af 15de Juni 1878 § 3). —
4. Samtlige Opgaver saavel fra Sorenskriverne som fra Fogderne (Amtskassereren) bliver for Fremtiden til Besparelse af Tid ikke at indsende gjennem Hr. Amtmanden, men at afgive direkte til Departementet, ligesom herefter de fornødne Blanketter til Opgaverne vil blive Vedkommende direkte tilstillet herfra.

13 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til en Skolebestyrer, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet antager, at Bestemmelsen i § 5 i Lov om forsømte Børns Behandling af 6te

Juni 1896 — om at et Barn ved Beslutning af Skolestyret kan anbringes i en Tvangsskole, hvori Barnet forbliver, saalænge det af dennes Bestyrelse findes fornødent, dog ikke ud over 6 Maaneder, — efter Departementets Mening er saaledes at forstaa, at et Barn, som er udskrevet af Tvangsskolen paa Prøve, forinden de omhandlede 6 Maaneder er forløbne, i Tilfælde kan blive indsat paa nyt for den resterende Del af nævnte Tidsrum alene efter Beslutning af Tvangsskolens Bestyrelse, uden at nogen ny Beslutning af Skolestyret udkræves (kfr. § 12 i den ved Kongelig Resolution af 6te Februar 1899 stadfæstede Plan for Kristiania kommunale Tvangsskole, indtagen i Lovtidenden for s. A.). Derhos antager Departementet, at der er Adgang til ved ny Beslutning af Skolestyret at faa et Barn, som tidligere har været paa Tvangsskole i 6 Maaneder, anbragt paa nyt i Tvangsskolen, saafremt Barnet efter det tidligere Ophold paa Tvangsskolen har vist sig fremdeles at forsømme den almindelige Skole eller udvise en særlig slet Opførsel. 13 Marts.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, hvorved Departementet i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmer, at det af Bærums Herred i Akershus Amt bestaaende Jordmoderdistrikt deles i 2 Distrikter saaledes, at hvert af nævnte Herreds Præstegjæld kommer til at udgjøre et eget Distrikt og benævnes henholdsvis østre og vestre Bærums Jordmoderdistrikter. 14 Marts.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Ligningskommission angaaende Beskatning af et Feltspatbrud, der af Grundeieren var solgt (eller bortforpagtet) mod en bestemt Betaling pr. Ton udtaget Feltspat og med Forpligtelse for Kjøberen til aarlig at udtage mindst et bestemt Antal Ton, idet Bruddet i modsat Fald skulde falde tilbage til Grundeieren. 15 Marts.

Departementet udtaler i Anledning heraf, at det, forsaavidt den omforenede Betaling pr. Ton kun udgjør Vederlag for Feltspatens Værdi i dens Leiested, altsaa før den er udtaget, med en Minoritet i vedkommende Ligningskommission antager, at hvad der saaledes af Grundeieren aarlig oppebæres i Form af Bergleie, kun kan ansees som en Ombytning af Kapitalform, der ikke kan beskattes som Indtægt, jfr. Departementets i Lovtidenden og Meddelelser vedkommende Ligningsvæsenet No. 2 indtagne Skrivelse af 8de Mai 1888. Derimod maa selvfølgelig den til enhver Tid tilbageværende Del af Feltspatbruddet taxeres og beskattes som Formue.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, foranlediget ved en fra en forsvunden Persons efterladte Hustru og Børn indkommen Forestilling, hvori udbades Departementets Samtykke til, at de erholdt udbetalt et i Kristiania 16 Marts.

16 Marts. Overformynderi indestaaende Arvebeløb, der i Henhold til Lov af 12te Oktober 1857 § 21 var udlagt den Forsvundne paa Skifte efter hans Forældre, sluttet 15de September 1896.

Departementet meddeler, at da det efter det i Foreſtillingen oplyſte er paa det rene, at den Forsvundne har overlevet ſin Fader, ſkulde hans Arv efter denne ikke være behandlet efter den ovennævnte Lovbeſtemmelſe, men derimod efter Reglerne i den citerede Lovs Kap. 1, jfr. Departementets Cirkulære af 3die Oktober 1888, og Departementet antager derfor, at den Halvdel af det paagjældende Beløb, der repræſenterer den Forsvundnes Fadersarv, maa kunne fordres udbetalt Huſtruen i Forening med en for hende beſtikket Lagværge med Hjemmel af Lovens § 3.

Hvad den anden Halvdel, Modersarven angaar, vil Departementet paa indgiven underdanigſt Anſøgning anbefale, at ſamme tillades udbetalt den Forsvundnes Børn i Medhold af ſamme Lovs § 23.

17 Marts. **Kongelig Reſolution***), hvorved er beſtemt:

1. At den under 24de Februar 1900 udfærdigede Lov om Mandtal og Storthingsvalg træder i Kraft den 26de Marts førſtkommende,
2. At Juſtits- og Politidepartementet i Henhold til ſamme Lovs § 1, § 35 og § 51 bemyndiges til at give de fornødne Forſkrifter om Mandtallets Indretning og om Formen for den Fuldmagt, der bliver at udfærdige for de udkaarede Valgmænd og Storthingsmænd med Varamænd.

17 Marts. **Kongelig Reſolution****), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Sands Herred, Stavanger Amt, under 6te Februar, 9de Marts og 8de November 1899 ſamt 25de Januar 1900 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kgl. Reſolution af 16de Februar 1861, ved hvilken Kjøbſtadspolitilovgivningens almindelige Beſtemmelſer om Gadeuorden og Roligheds-forſtyrrelſe m. v. blev gjort gjældende for Strandſtedet Sand og Gaarden Sands Indmark af Sands Preſtegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

17 Marts. **Kongelig Reſolution****), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herreds-

*) Bekjendtgj. 21 Marts i Lovtid. 1ſte Afd. No. 10.

**) Bekjendtgj. 22 Marts i Lovtid. 1ſte Afd. No. 11, hvor Vedtægterne er indtagne.

styrelsen for Nissedals Herred, Bratsberg Amt, under 4de April og 14de August 1899 samt 5te Januar 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, 17 Marts.

2. den Kongelige Resolution af 7de Marts 1881, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. V. blev gjort gjældende for Nissedals Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Maalselvens Herred, Tromsø Amt, under 22de Januar 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 17 Marts.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Egersunds Formænd og Repræsentanter under 28de December 1899 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Ladested angaaende Salg af Tobak til Børn, saalydende: 17 Marts.

§ 1. Salg af Tobak i hvilkensomhelst Form til Barn under 15 Aar skal være forbudt, uanseet om Tobakken angives kjøbt til Barnets eget eller andres Brug.

§ 2. Det skal ligeledes være forbudt at kjøbe Tobak i nogen Form til Brug for eller efter Opfordring af Barn under 15 Aar samt at overlade saadant Barn Tobak som Gave, i Laan eller Bytte eller mod Vederlag i Arbeide eller personlige Tjenester.

§ 3. Barn under 15 Aar, der nyder Tobak paa offentlig Gade, Vei, Kai, Almenning eller Plads, paa Havnen, paa offentligt Beværtningssted, i offentligt Forsamlingslokale eller paa andet offentligt Sted, kan af Politiets Tjenestemænd fratages den Tobak og den Tobakspibe eller andet Redskab (f. Ex. Mundstykke), hvoraf Barnet for Tilfældet benytter sig.

§ 4. Overtrædelse af denne Vedtægt straffes efter § 3 i Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 med Bøder fra 2 til 100 Kroner.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Gildeskaal Herred, Nordlands Amt, under 28de December 1899 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v., saalydende: 17 Marts.

*) Bekjendtgj. 22 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 11, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 22 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

17 Marts. § 1. Salg af Tobak i hvilkensomhelst Form til Børn under 15 Aar skal være forbudt, uanseet om Tobakken angives kjøbt til Barnets eget eller andres Brug.

§ 2. Det skal ligeledes være forbudt at kjøbe Tobak i nogen Form til Brug for eller efter Opfordring af Børn under 15 Aar, samt at overlade saadanne Børn Tobak som Gave eller i Laan eller Bytte eller mod Vederlag i Arbeide eller personlig Tjeneste.

§ 3. Børn under 15 Aar, der nyder Tobak paa offentlig Vei, Kai, Almenning eller Plads, paa Havn eller i Forsamlingslokaler eller paa andet offentligt Sted, kan af Politiets Tjenestemænd fratages den Tobak og den Tobakspibe eller andet Redskab (f. Ex. Mundstykker) hvoraf Barnet for Tilfælde benytter sig.

§ 4. Overtrædelse af denne Vedtægt straffes efter § 3 i Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 med Bøder fra 2 til 100 Kroner.

17 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Trondenes Herred, Tromsø Amt, under 6te November 1899 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v., saalydende:

Salg af Tobak i hvilkensomhelst Form til Børn under 15 Aar skal være forbudt inden Trondenes Herred. Ligeledes skal det være forbudt at kjøbe Tobak for eller efter Opfordring af Børn under 15 Aar, samt at overlade saadanne Børn Tobak som Gave eller i Laan eller Bytte eller mod Vederlag i Arbeide eller personlige Tjenester. Overtrædelse heraf straffes i Overensstemmelse med Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899.

17 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes:

A. At det i Elverums, Aamots og Storelvedalens Herreder, Hedemarkens Amt, samt i den inden Trysil Herred, samme Amt, liggende Del af Osen Sjø med deri faldende Vasdrag, Hedemarkens Amt, indtil videre skal være forbudt:

1. At fange eller dræbe noget Slags ikke særlig undtaget Fisk eller at benytte Fiskeredskaber, indrettede til Fangst af saadan Fisk, eller at lade Redskaber henstaa saaledes, at Fisk kan fanges eller dens frie Gang hindres:

a. I Vande og Vasdrag, hvori findes Ørret eller Sik, i Tidsrummet fra og med 1ste September til og med 15de Oktober. Dog skal for Glommens og Osens Sjøs Ved-

*) Bekjendtgi. 22 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

kommende Forbudet mod Brug af Rev eller Line kun gjælde til 1ste Oktober. 17 Marts.

b. I Vande og Vasdrag, hvori findes Har, i Tidsrummet fra og med 15de April til og med 31te Mai.

2. At anvende til Fiskeri Sløe, Mjæle (Teine), Lyster og opførte Dæmninger samt den saakaldte „Tumning", — og

3. At anvende til Fiskeri Garn, Not eller andet bundet Redskab med mindre Masker end 32 m.m. mellem Knuderne i vaad Tilstand. Herfra er dog undtaget Røiefisket i Osen Sjø fra og med 10de Oktober til og med 10de November, hvor Maskestørrelsen kan nedsættes til 27 m.m.

Foranførte Bestemmelser skal dog ikke gjælde Vande og Elve, hvori Ørret, Røie, Sik eller Har ikke forekommer. Heller ikke skal de gjælde for Fiskeri under Flomtiden i de saakaldte Evjer og Løker, hvori Gjedde og Abor pleier at gaa ind, ei heller for det i Slutningen af Mai eller i Begyndelsen af Juni Maaned foregaaende Mortfiske i Osen Sjø og de deri faldende Elve.

I Storelvedalens Herred skal de kun gjælde Glommen.

B. At Høieste Resolution af 27de April 1897 indeholdende Regler for Fiskeri i Aamots, Elverums og Storelvedalens Herreder ophæves.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at alt Fiske indtil videre skal være forbudt i Elve og Vande i Faaberg Herreds Østfjeld, Kristians Amt, i Tiden fra og med 1ste September til og med 31te Mai. 17 Marts

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Sørret m. v. af 20de Juni 1891 § 17 bestemmes, at det paa en Strækning udenfor Loneelven i Haus Herred, Søndre Bergenhus Amt, begrændset af en ret Linie fra den yderste Spids af „Svineviklubben" i Sydvest til den nordre Pynt af „Lilleholmen" og videre i samme Retning ind til Land, indtil videre skal være forbudt at benytte Kilenot, Laxeværp, Sættegarn eller lignende Redskaber samt Kastenot. Dette Forbud skal dog ikke være til Hinder for Brugen af almindelige Sildegarn og Sildenot til Fangst af Sild, ei heller for Brug af Seinot, naar Sei viser sig. 17 Marts.

Kongelig Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Sørret m. v. af 20de Juni 1891 § 23 jfr. § 1 bestemmes som gjældende indtil videre, at det i den Del af Vosseelvens Vasdrag ovenfor Vangsvandet, — Søndre Ber- 17 Marts.

*) Bekjendtgj. 22 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

17 Marts. genhus Amt, — hvori Laks gaar, skal være tilladt at drive Stangfiskeri til og med 30te September.

17 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 jfr. § 1 bestemmes som gjældende indtil videre, at det i Vikselven, Viks Herred, Nordre Bergenhus Amt, skal være tilladt at drive Stangfiske til og med 30te September.

17 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 jfr. § 1 bestemmes som gjældende indtil videre, at det i Hæreids-, Tyen-, Utla- og Øvstethunselven samt i Aardalsvandet, Aardals Herred, Nordre Bergenhus Amt, skal være tilladt at drive Stangfiske til og med 30te September.

17 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Søørret af 20de Juni 1891 § 4, jfr. Lov af 23 Juli 1894 angaaende Forandringer i og Tillæg til førstnævnte Lov bestemmes:

1. At det inden Tromsø Amt indtil videre skal være forbudt i Tiden fra Fredag Aften Kl. 6 til Mandag Aften Kl. 6 til Fangst af Laks og Søørret at bruge Kilenot og Kroggarn d. e. Garn, som med eller uden Stang er udstillet i en eller flere Kroge eller Vinkler (Kiler).
2. At Høieste Resolution af 10de Marts 1896 angaaende samme Gjenstand ophæves.

17 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Søørret med videre af 20de Juni 1891 § 17 bestemmes, at det ved Kongelig Resolution af 7de Februar 1873 udfærdigede Forbud mod Brug af Sættegarn m. v. paa en nærmere angivet Strækning ved Udløbet af Maalselven i Tromsø Amt ikke skal være til Hinder for, at der benyttes almindelige Sildegarn og Sildenoter til Fangst af Sild i Tiden fra og med 20de August til og med 31te December, og heller ikke til Hinder for, at der i Tiden fra og med 20de Marts til og med 31te Mai benyttes finmaskede Kastenøter til Fangst af Lodde.

17 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 18 i Lov angaaende Saltvandsfisket i Finmarken af 3die August 1897 bestemmes som gjældende for et Tidsrum af 10 Aar, at det i Snefjord i Maasø Herred, Finmarkens Amt, indenfor Pettersnæs paa Fjordens Østside og Lervik paa dens Vestside skal være forbudt i Maanederne Marts og April til Fangst af Skrei at benytte Slæbenot (Dragnot).

17 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om

*) Bekjendtgj. 22 Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 11.

Fredning af Laks og Søørret m. v. af 20de Juni 1891 § 18 be- 17 Marts.
stemmes, at det i Høieste Resolution af 5te April 1893 fastsatte Forbud mod Brugen af Drivgarn i forskjellige Elve i Finmarkens Amt, hvoriblandt Halselven i Talvik Herred, skal omfatte hele Halselvens Vasdrag, altsaa ogsaa den ovenfor Storvandet liggende Del af Vasdraget.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til den geistlige 17 Marts.
Lønningslov af 14de Juli 1897 § 20, 1ste Led, bestemmes, at i Hjørundfjord Præstegjæld under Søndre-Søndmør Provsti i Bergens Stift bliver der ikke at erlægge Betaling for kirkelige Handlinger, som udføres paa Tirsdage og Torsdage.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til den geistlige 17 Marts.
Lønningslov af 14de Juli 1897 § 20, 1ste Led, bestemmes, at i Sydvaranger Præstegjæld under Varanger Provsti i Tromsø Stift bliver der ikke at erlægge Betaling for kirkelige Handlinger, som udføres i Hovedkirken paa de Ugedage, da Lokaldampskibet paa Tur og Retur anløber Kirkene.

Kongelig Resolution, hvorved de af Storthinget under 17 Marts.
12te Marts 1900 fattede Beslutninger angaaende Justits-Departementets civile Budget for Budgetterminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 samt angaaende Efterbevilgning for indeværende Budgettermin under Budgettets Kap. 1, Tit. 20 og Kap. 3, Tit. 2[1]), befales tagne tilfølge, hvorhos i Henhold hertil ligeledes bestemmes:

1. At Gagen for Protokolsekretærene i Høiesteret, de ordinære saavelsom de faste extraordinære, fra 1ste April 1900 bliver at udrede med Kr. 2400 med 2 Alderstillæg à Kr. 400 efter 5 og 10 Aars Tjeneste, samt Lønningerne for Høiesterets to Kopister med henholdsvis Kr. 1800 og Kr. 1500.
2. At Gagerne for Overretternes Medlemmer fra 1ste April 1900 bliver at udrede med Kr. 6000 for Justitiarius i Kristiania Overret og Kr. 5800 for Justitiarierne i Bergens og Trondhjems Overretter, samt for Assessorerne i Kristiania Overret med Kr. 5000, og for de ordinære og 2 faste extraordinære Assessorer i Bergens Overret og Assessorerne i Trondhjems Overret med Kr. 4600.
3. At der fra 1ste April førstkommende oprettes et nyt (14de) Assessorembede i Kristiania Byret med Gage af Statskassen Kr. 4200.

[1]) Se Indst. SXXII A,B og C og Indst. No. 118 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1167—1178.

17 Marts. 4. For Politifuldmægtigerne i Kristiania fastsættes fra 1ste April 1900 en aarlig Aflønning af Kr. 2400, hvoraf Kristiania Kommune udreder Kr. 1000 til hver af 2 Politifuldmægtigembeders Aflønning med Tillæg af Statskassen af Kr. 400 aarlig efter 5 og 10 Aars Tjenestetid, regnet fra den Tid, da Vedkommende er udnævnt til eller ved Kongelig Resolution konstitueret i saadant Embede. For de Politifuldmægtige i Kristiania, der nu indehar saadan Ansættelse, forbliver Bestemmelserne om Tiden for Opnaaelse af Alderstillæg i Storthingsbeslutning af 1ste Juli 1895, tilfølgetagen ved Kongelig Resolution af 20de s. M. fremdeles gjældende.

5. At der fra 1ste April 1900 oprettes 4 nye Politifuldmægtigembeder i Kristiania med Gage og Alderstillæg som under Post 4 anført.

6. At Kontorholdsgodtgjørelsen for Akers Politimesterembede forhøies med Kr. 3100 fra 1ste April 1900 at regne.

17 Marts. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved i Henhold til § 11 i Lov om Farmaceuters Uddannelse m. v. af 18de Juni 1884 bestemmes, at efternævnte Paragrafer i det ved Kongelig Resolution af 16de April 1886 udfærdigede Reglement for farmaceutisk Medhjælperexamen herefter skal lyde saaledes:

§ 3. Anmeldelse til denne Examen maa være indkommet til Kommissionen inden henholdsvis 1ste Februar og 1ste August.

Senere indkommen Anmeldelse kommer ikke i Betragtning, medmindre særegne Omstændigheder er forhaanden.

Anmeldelsen skal være ledsaget af Middelskolens Afgangstestimonium, Lærebrev og i Tilfælde af, at Dispensation med Hensyn til Læretidens Længde er indvilget, tillige af Meddelelsen om den derom afgivne Resolution.

Endvidere skal der medfølge det i Lovens § 9 c omhandlede Herbarium samt en af Examinanden selv under Læretiden ført Arbeidsjournal, der skal indeholde en kort Forklaring over de Laboratoriearbeider, han i denne Tid har udført. Journalen skal ved hvert enkelt deri beskrevet Præparat være forsynet med vedkommende Apothekers eller Provisors Paategning om, naar og under hvis Veiledning Eleven har udført Arbeidet.

Paa samme Maade skal der være fremgaaet med Herbariet, der forøvrigt skal være ordnet efter Linné's eller et naturligt System.

Saavel Arbeidsjournalen som Herbariet skal forevises ved vedkommende Apothekvisitation og herom forsynes med Visitators Paategning.

§ 8. Examinanden har, senest Dagen før den skriftlige Prøves Afholdelse, at betale et Gebyr af 20 Kroner.

§ 10. Den praktiske Prøve bør afholdes i det Officin, som indehaves af Kommissionens Formand — om denne er Apotheker

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1900 No. 35 og flg.

— og ellers i det andet farmaceutiske Kommissionsmedlems Officin. 17 Marts.
Den begynder Kl. 9 Formiddag snarest muligt, efterat der er meddelt Censur for den skriftlige Prøves Besvarelse.

Ved Bedømmelsen bør der, foruden til Beskaffenheden af de tilberedte Præparater, ogsaa tages Hensyn til den Maade, hvorpaa Examinanden indretter sig for i den kortest mulige Tid at udføre det Arbeide, der er ham paalagt, saavelsom til den Øvelse og Skjønsomhed, han forøvrigt lægger for Dagen.

I dette Øiemed bør Examinanden allerede ved Prøvens Begyndelse meddeles Opgave over de Arbeider, han har at udføre, og efter en passende Frist i Korthed angive den Plan, han som Medhjælper ved Apotheket vilde befølge, saavelsom Hovedtrækkene ved de Operationer, som de stillede Opgaver medføre.

Denne Forklaring afgives til et af Kommissionens farmaceutiske Medlemmer i Nærvær af det andet farmaceutiske Kommessionsmedlem eller en anden med Medicinaldirektørens Approbation valgt Censor, der dog ikke deltager i den endelige Censur over de praktiske Prøver. Denne udføres af Kommissionens faste Medlemmer samlet.

Forsaavidt der blandt Opgaverne i Laboratoriearbeide vælges Præparater som Latværger, Plastere, Extrakter, Linimenter, Saturationer, Syruper, Tinkturer og lignende Præparater, bør de forlanges tilberedte i de Mængder, hvori de i Regelen blive tilberedte ved Apotheker af middels Størrelse.

Prøven kan, om de valgte Laboratoriearbeider maatte kræve det, udstrækkes til 2 paa hinanden følgende Dage.

Ved længere Afbrydelser i Arbeidet opbevarer Kommissionens Formand de under Arbeide værende Præparater.

Under Prøven bør stadigt et af Kommissionens Medlemmer være tilstede.

Til Prøven maa paa en Gang ikke et større Antal Examinander gives Adgang, end at der kan holdes tilbørligt Indseende med hver enkelt Examinands Udførelse af sit Arbeide.

Examinanderne ere paa ethvert Trin af denne Prøve berettigede til at benytte de Hjælpemidler, der bør staa til enhver Expeditørs eller Laborants Raadighed.

§ 11. Den mundtlige Examination finder Sted snarest muligt, efter at der er meddelt Censur for den praktiske Prøve.

De Fag, hvori mundtlig Examination skal foretages, meddeles i 2 Grupper, den ene omfattende Fysik, Kemi og Botanik, den anden Farmakognosi, Lov- og Latinkundskab.

I enhver af disse Grupper kan der examineres i indtil 1 Time.

Mellem begge Grupper bør der gives Examinanden nogen Hvile, dog skal Examinationen i begge Grupper være foretaget i

17 Marts. Løbet af samme Dag, medmindre Sygdom eller andre tilfældige Omstændigheder gjør en kort Udsættelse nødvendig.

Kommissionens Medlemmer fordeler ved denne Prøve Examinationen mellem sig. I Bedømmelsen deltager som Censor enten et af dens øvrige Medlemmer eller særlige med Medicinaldirektørens Approbation valgte Censorer udenfor Examenskommissionen.

§ 15. Efter hver afholdt Examen har Examenskommissionens Formand at indsende til Justits-Departementet en Beretning om Udfaldet tilligemed en Extrakt af Regnskabet.

Beretningen bør være ledsaget af Examinandernes Besvarelse af den skriftlige Opgave samt en Fortegnelse over de hver enkelt Examinand meddelte praktiske Opgaver.

17 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes, at den ved Kongelig Resolution af 15de April 1893, dens § 3 Litr. c, fastsatte Funktionstid for de 4 valgte Medlemmer af den almindelige Brandforsikrings-Indretnings Direktion regnes fra 1ste Januar Aaret efter at Valget er foretaget.

17 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til en Sognepræst, hvori paa Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af den geistlige Lønningslovs § 13 meddeles:

1. Alle Kjøbstadsindvaanere, der eier særskilt skyldsat Jord, som de ikke selv bebor det hele Aar, har herefter at udrede den i Lovens § 13 omhandlede Afgift af Kr. 2,50, ogsaa om Offerskjæppe i Henhold til Lovens § 7 er lagt som Grundbyrde paa deres Eiendom.
2. Den i Lovens § 13 omhandlede Afgift antages kun at paahvile de egentlige Kjøbstadsindvaanere, altsaa ikke Indvaanerne i Ladested eller Landboere, der bor udenfor Præstegjældet.
3. Har en Kjøbstadsindvaaner to eller flere særskilt skyldsatte Eiendomme inden et Præstegjæld, antages han for hver enkelt af disse at maatte betale en Afgift af Kr. 2,50.
4. Eies en Eiendom paa Landet af 2 eller flere Kjøbstadsindvaanere, antages enhver af dem pligtig til at erlægge den i § 13 omhandlede Afgift.

19 Marts. **Forandring i Brugsregler***) for Malvik Statsalmenning i Malvik Herred, approberet af Departementet for det Indre den 19de Marts 1900.

19 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at det efter Abnormskolelovens § 7 antages at paahvile Amtskommunen at udrede Udgifter til Beklædningsgjenstande, anskaffet for Elever af Abnormskoler i Anledning af deres Hjemsendelse efter at

*) Bekjendtgj. 22de Marts i Lovtid. 1ste Afd. No. 11, hvor den forandrede Bestemmelse er indtaget.

have naaet Skolens Maal — dog mod Refusion af indtil en Tre- 19 Marts.
diedel af Beløbet hos vedkommende Herreds Fattigkasse.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buske- 19 Marts.
rud Amt, hvori Departementet i Anledning af en indkommen Regning fra en Lensmand over Godtgjørelse for Reiser i Justits- og Politivæsenets Anliggender bl. a. udtaler følgende:

Hvad angaar den under 7de September foretagne kombinerede Efterforskings- og Forkyndelsesreise, antager Departementet, at Lensmanden ikke kan beregne sig Kostgodtgjørelse for samme, da hverken Efterforskningen særligt foretaget vilde have medtaget 5 Timer, jfr. Lov af 10de Juli 1894 § 22, eller Reisen i det hele har udgjort mindst 20 Km., jfr. samme Lovs § 24 a 6.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Indredepartementet 19 Marts.
(Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart), foranlediget ved en fra nævnte Afdeling oversendt Forespørgsel fra den norske og svenske Generalkonsul i Helsingfors betræffende forskjellige i Finland bosatte Nordmænds statsborgerlige Stilling.

Justitsdepartementet beder Generalkonsulen tilkjendegivet, at den i Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21de April 1888 § 6 b omhandlede Erklæring kun er foreskreven som Betingelse for Statsborgerrettens Bevarelse for saadanne Personer, der har forladt Landet for bestandig, og at saaledes i Udlandet bosatte Nordmænd, der ikke har eller har havt saadan Hensigt som anført, og som heller ikke har tabt sin Borgerret paa anden Maade (jfr. den nysnævnte Lovparagrafs Litr. a), fremdeles maa ansees som norske Statsborgere, uden Hensyn til om de har afgivet eller fornyet tidligere afgiven Erklæring om Bibeholdelse af Statsborgerretten.

Med Hensyn til Bedømmelsen af, hvorvidt Personer, der i en Række af Aar har været bosatte udenlands, kan antages at have eller ikke have til Hensigt at forlade Norge for bestandig, bemærkes, at man efter Justitsdepartementets ved gjentagne Leiligheder udtalte Opfatning i Almindelighed vil maatte godtage som Bevis i sidstnævnte Retning et bestemt og utvetydigt Opgivende om, at det hverken har været eller er Vedkommendes Hensigt at forlade Norge for bestandig, og at han saaledes betragter sit Ophold i Udlandet som blot midlertidigt. Dog kan et saadant nøgent Opgivende selvfølgelig ikke være tilstrækkeligt, hvor Foranledningen til Udflytningen eller de Forhold, hvorunder vedkommende Person paa det fremmede Sted lever, eller andre foreliggende Oplysninger giver Grund til at drage Opgivendets Rigtighed i Tvil. Hertil vil imidlertid den Omstændighed, at Vedkommende engang har afgivet saadan Erklæring som i Statsborgerretslovens § 6 b omhandlet, ikke i og for

19 Marts. sig kunne anseés tilstrækkelig, idet der ikke antages at være noget til Hinder for, at saadan Erklæring ogsaa kan afgives af Personer, som har forladt Landet uden Tanke om, at det skulde ske for bestandig, jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 30te August 1888.

For de Personers Vedkommende, som maa antages at have forladt Landet for bestandig, vil den norske Statsborgerret maatte anseés tabt, saafremt de ikke inden de i Lovens § 6 b fastsatte Frister har afgivet eller fornyet den der omhandlede Erklæring, idet der ikke antages at være Adgang til under nogen Omstændighed at meddele nogen Dispensation med Hensyn til de i nævnte Paragraf bestemte Frister. Derimod antages det at maatte tillægges samme Virkning som en udtrykkelig Erklæring, at Vedkommende i rette Tid har fremsat Begjæring om at blive meddelt Pas eller Bevidnelse om at være norsk Borger.

19 Marts. **Rundskrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

Under Henvisning til Rundskrivelse af 7de f. M. angaaende den forandrede Budgettermin skal Departementet bede de inden Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Oppebørselsbetjente anmodet om at iagttage følgende Regler med Hensyn til Indtægternes Optagelse i Regnskaberne over Statskassens ordinære Intrader og de af disse afgivendes Extrakter.

Statsskatten indtægtsføres i Regnskabet for det Budgetaar, for hvilket den er udlignet, og i 2den Halvaarsextrakt af samme. Statsskatten for 1899/1900 altsaa i Regnskabet for 1899/1900 og i Extrakten for Tidsrummet 1ste Januar—31te Marts 1900, Statsskatten for 1900/1901 i Regnskabet for 1900/1901 og i Extrakten for Tidsrummet 1ste Oktober 1900—31te Marts 1901 o. s. v.

Denne Regel kan selvfølgelig kun iagttages, forsaavidt som Skatteligningerne i de forskjellige Distrikter er tilendebragte, og de i Lov af 23de Juli 1894 § 8 paabudte Afskrifter af samme er indsendte til vedkommende Oppebørselsbetjent, inden Regnskabsaflæggelsen finder Sted. Skulde det modsatte for noget Distrikts Vedkommende indtræffe, vil Statsskatten for dette Distrikt ikke kunne indtægtsføres forend i næste Regnskab og Extrakt. I Tilfælde bliver fornøden Forklaring om, for hvilket eller hvilke Skattedistrikters Vedkommende Statsskatten paa Grund af manglende Opgave ikke kan indtægtsføres i det Budgetaars Regnskab, for hvilket Udligningen skal ske, at meddele i Regnskabet og i 2den Halvaarsextrakt af samme.

Da Statsskatten nu ifølge Lov af 18de Marts 1899 skal indbetales til vedkommende Oppebørselsbetjent inden 3 Maaneder efter Skataarets Udløb (dog saaledes, at Indbetaling i intet Tilfælde kan kræves før 4 Uger efter Bekjendtgjørelsen om Ligningsforretningens Udlæggelse), vil der af Statsskatten formentlig regel-

mæssig intet eller ialfald kun et ubetydeligt Beløb være betalt inden Udløbet af det Budgetaar, for hvilket Udligningen er skeet, hvorfor den i Regnskabet indtægtsførte Statsskat for Budgetaaret regelmæssig vil maatte opføres som Restance. Under disse Omstændigheder finder Departementet det ufornødent at fordre 2den Halvaarsextrakt af Regnskabet bilagt med Fortegnelse over udestaaende Statsskat for det sidst forløbne Regnskabsaar. Derimod bliver Extrakten selvfølgelig fremdeles, som hidtil, at bilægge med Fortegnelse over muligens udestaaende Statsskat fra tidligere Regnskabsaar. 19 Marts.

Forøvrigt bliver samtlige de til Statskassens ordinære Indtrader henhørende Indtægter for Fremtiden, som hidtil, saavidt muligt at indtægtsføre i Extrakten for det Halvaar, i hvilket de er faldne (se de i Lovtidenden indtagne Rundskrivelser af 12te August 1882 (indtaget i Lovtidenden for samme Aar under 20de Mai), 27de Mai 1893 og 10de Juli 1896). Forsaavidt de saakaldte „Gaardsskatter" angaar, vil disse blive at indtægtsføre i Extrakten for det Halvaar, i hvilket Aarets sidste Skattething (Skattemøde) afholdes.

De Amtskommunerne og Lensmandsdistrikterne ifølge Lov af 15de Juni 1878 § 8 paahvilende Bidrag til Lensmandslønninger vil, da nævnte Bidrag ansees forfaldne ved Aarets Udgang, jfr. Departementets Rundskrivelse af 15de September 1879, blive at indtægtsføre i Extrakten for Tidsrummet 1ste Oktober—31te Marts.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori paa Forespørgsel fra Ordføreren i en Fattigkommission meddeles, at Departementet med Amtmanden antager, at der ikke paahviler Fattigkommissionens Ordfører Forpligtelse til uopfordret at meddele Mandtalsføreren Opgave over hvem der nyder eller har nydt Fattigunderstøttelse. Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Tilbagebetaling af modtagen Fattigunderstøttelse opretholder Stemmeretten, henviser Dept. til sin i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 9de September 1898. Dept. tilføier, at hvad der skal ansees som „Understøttelse af Fattigvæsenet" i Formandskabsloven af 1896 § 2, er omhandlet i den i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Stavanger Amt af 26de September 1898 samt i Indst. S XXIV for 1898/99, 14de Post. 20 Marts.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet i Anledning af en indkommen Forespørgsel meddeler, at det af Forarbeiderne til Lov af 29de Juni 1894 (se Oth. Prp. No. 33, Side 7, 2den Spalte, i Bind 3 b i Sth. Frh. for 1891) fremgaar, at Loven med Udtrykket „Borgerskab" i dens § 2 2det Punktum alene har ment „Handelsborgerskab". Departementet antager derfor, at i det i ovennævnte Forespørgsel omhandlede Tilfælde kan vedkommende 23 Marts.

23 Marts. Hustru, hvis Mand er Skipperborger, ikke vinde Handelsret paa anden Maade end gjennem meddelt Tilladelse i Henhold til foran citerede Lovparagrafs 1ste Punktum og Kgl. Resolution af 1ste December s. A. Til Opnaaelse af saadan Tilladelse kræves Vidnesbyrd fra troværdige Personer om saavel Hustruens som Mandens Hæderlighed, hvilke Vidnesbyrd med Amtmandens Erklæring bliver at indsende til Departementet. Departementet beder Magistraten i Stavanger gjort bekjendt med dets Opfatning af heromhandlede Spørgsmaal, efter hvilken det altsaa ikke er i sin Orden, at Magistraten i Stavanger uden saadan Tilladelse som ovenfor nævnt meddeler Skipperborgeres Hustruer Ret til at drive Handel.

24 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Lesje Herred, Kristians Amt, under 30te Oktober 1899 og 20de Februar 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. de Kongelige Resolutioner af 26de Juni 1877 og 24de Januar 1881, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende henholdsvis for Lesje Hovedsogn og for Lesjeskogens Annex af Lesje Præstegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

24 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Egge Herred, Nordre Trondhjems Amt, under 22deMarts og 5te Juli 1899 samt 19de Januar 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

24 Marts. **Kongelig Resolution** **), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at Høieste Resolution af 22de August 1890 indeholdende Bestemmelser angaaende Fiskeriet i de to Bække i Id Herred, Smaalenenes Amt, der har sit Udløb i Idefjorden ved Ystehedekilen og ved Furuvarp, ophæves.

24 Marts. **Kongelig Resolution** **), hvored i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 fastsættes følgende Fiskeriregler som gjældende indtil videre for Eidfjord Herred, Søndre Bergenhus Amt:

1. Fra 15de Oktober til 1ste Marts, begge Dage medregnede, skal alt Fiskeri være forbudt.

*) Bekjendtgj. 3die April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 3die April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13.

2. Det skal til enhver Tid være forbudt at bruge Lyster, Oter og Teiner, saavelsom Not, Garn eller andre bundne Redskaber med mindre Afstand mellem Knuderne end 4 — fire — Centimeter. 24 Marts.
3. Disse Bestemmelser bliver uden Anvendelse paa de Dele af Vasdrag, hvori Lax gaar; eiheller skal de være gjældende for Vande, Elve eller Bække, der eies af Private, eller som danner Grændse mod Naboherred, medmindre tilsvarende Regler ogsaa gjælder i Naboherredet.

Kongelig Resolution *), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at de ved Høieste Resolution af 2den Juni 1891 fastsatte Fiskeriregler for Aalens Herred, Søndre Trondhjems Amt, skal, forsaavidt angaar Vande eller Elvestrækninger, som danner Grænse mod Naboherred, ikke være gjældende, medmindre tilsvarende Regler gjælder i Naboherredet. 24 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved det i § 2 i Lov om Fredning af Hummer af 29de Juni 1894 indeholdte Forbud mod at fange, falbyde, sælge, kjøbe eller modtage Hummer samt at udsætte Hummerteiner med eller uden Agn paa Hummerbund skal for Hitterens, Fillans, Frøiens og Hevne Herreder, Søndre Trondhjems Amt, indtil videre gjælde Tidsrummet fra og med 1ste Juli til Kl. 8 Morgen den første Søgnedag i Januar Maaned. 24 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at der indtil videre skal gjælde følgende Regler for Ferskvandsfiskeriet i Lenvikens Herred, Tromsø Amt: 24 Marts.

1. Fra og med 15de September til og med 31te Oktober skal al Fangst af Ferskvandsfisk være forbudt, dog saaledes, at Forbudet ikke gjælder Stangfiske.
2. Til enhver Tid af Aaret er det forbudt at anvende følgende Redskaber og Fangstmaader:

   Teine, Lyster, Dæmninger sigtende til Fiskeri, deri indbefattet Sløe, samt Not, Garn og andet bundet Redskab med mindre Afstand imellem Knuderne (fra Knudes til Knudes Midtpunkt) i vaad Tilstand end 30 Millimeter.

Ovenstaaende Bestemmelser bliver ifølge ovennævnte Lovs § 2 uden Indflydelse paa den om Fredning af Lax og Søørret gjældende Lovgivning.

Kongelig Resolution *), hvorved i Medhold af Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 24 Marts.

*) Bekjendtgj. 3 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13.

24 Marts. 1 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Faaberg Herredsstyre, Kristians Amt, under 19de Februar 1900 fattede Beslutning:

1. Det skal være forbudt inden Faaberg Herred at anvende Pigtraad til Gjærder mod alfar Vei og mod anden Mands Eiendom, dog kan Pigtraad anvendes ovenpaa Havegjærde i over 1,50 Meters Høide over Jorden.
2. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder, der efter Post 1 ikke er lovlige, maa ikke repareres med Pigtraad men med glat Traad eller andet ufarligt Materiale.

24 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 14de Juli 1893 § 1 angaaende Pigtraads Anvendelse til Gjærde meddeles Stadfæstelse paa den af Altens Herredsstyre i Finmarkens Amt under 29de April 1899 fattede Beslutning, hvorefter det skal være forbudt paa Elvebakken inden Altens Herred at anvende Pigtraad til Gjærde mod Naboeiendomme, uden at alle Interesserede derom er enige, samt langs Gjeler.

24 Marts. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Foldereids Herredsstyrelse i Møde den 5te Juli 1899 vedtagne Vedtægter for Behandling af Værnskog inden Herredet, approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

24 Marts. **Kongelig Resolution*****), hvorved de af Onsø Herredsstyrelse i Møde den 21de September 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre dog med enkelte Forandringer.

24 Marts. **Kongelig Resolution*****), hvorved de af Ild Herredsstyrelse i Møde den 29de April 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

24 Marts. **Kongelig Resolution*****), hvorved de af Vaalers (i Smaalenene) Herredsstyrelse i Møde den 21de August 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893

*) Bekjendtgj. 3 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13.
**) Bekjendtgj. 3 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13, hvor Vedtægterne er indtagne.
***) Bekjendtgj. 3 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13, hvor Reglerne er indtagne.

§ 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre dog med enkelte Forandringer. 24 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Vangs Herredsstyrelse, Hedemarkens Amt, i Møde den 6te Juni 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 24 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Furnes Herredsstyrelse i Møde den 23de August 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring. 24 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Rollag og Vægli Herredsstyrelse i Møde den 5te Juli 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring. 24 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Ringebu Herredsstyrelse i Møde den 29de September 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 24 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Bærums Herredsstyrelse i Møde den 11te September 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 24 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Strømmens Herredsstyrelse i Møde den 10de November 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger 24 Marts.

*) Bekjendtgj. 3 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13, hvor Reglerne er indtagne.

24 Marts. i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

24 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Øvrebø Herredsstyrelse i Møde den 2den Januar 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring.

24 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Sveen Herredsstyrelse i Møde den 19de September 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre dog med nogle Forandringer.

24 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Støren Herredsstyrelse i Møde den 30te Juni 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

24 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Klæbu Herredsstyrelse i Møde den 26de Oktober 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

24 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Leinstrandens Herredsstyrelse i Møde den 7de Juli 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring.

24 Marts. **Kongelig Resolution** **), hvorved i Medhold af § 89 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Approbation paa den af Veblungsnæs's Bygningskommunes Repræsentantskab i Møde den 20de December 1899 fattede Be-

*) Bekjendtgj. 3 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13, hvor Reglerne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 3 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 13.

slutning om Forbud mod fremtidig Benyttelse af krum Tag- 24 Marts.
sten til Tækning af Bygninger i nævnte Bygningskommune.

Kongelig Resolution [1]), hvorved Kristiania Biskop be- 24 Marts.
myndiges til paa de Steder inden sit Stift, hvor dette ansees paakrævet, at træffe Bestemmelse saavel om, paa hvilke Ugedage Konfirmandforberedelsen skal finde Sted, som om det Antal Timer, udover hvilke den ikke bør strække sig, og det Klokkeslet, ved hvilket den hver Gang skal være tilendebragt.

[1]) Vedkommende Regjeringsforedrag er indt. i Departementstid. No. 19 for 1900.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhvold til Post 2 i 24 Marts.
den ved Kongelig Resolution af 21de Juli 1894 stadfæstede Plan for det oprettede Sikkerhedsfond for Sulitelma Aktiebolags Grubers Fattigdistrikt bestemmes, at den i Planens Post 1 bestemte Afgift til samme fremdeles skal vedvare, indtil Fondet har naaet en Størrelse af Kr. 35,000, samt at Renterne fremdeles helt skal lægges til Kapitalen.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes, at de i Kjøb- 24 Marts.
staden Kongsberg ansatte Politbetjente i Ordenspolitiets Tjeneste skal benytte:

a. Surtout eller Jakke af sort Klæde med blaat Skjær forsynet med dobbelt Rad Løveknapper og med opreistaaende Krave, der omgives af en 6 m. m. bred Guldtresse. Foran paa begge Sider af Kraven samt paa de med tvende parallelt løbende Guldsnore forsynede Skulderklaffer en Stjerne i gult Metal.
b. Benklæder af samme Sort Klæde som Surtouten.
c. Hue af Klæde af samme Farve som Surtouten med nedliggende Skjærm, Kokarde og med en 15 m. m. bred Guldtresse.
d. Om Vinteren Kappe af sort Klæde og med 2 Rader Løveknapper, nedbrettet Krave, Ryg- og Skulderstropper, paa disse sidste en Stjerne i gult Metal. Til Hovedbedækning Skindhue.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 24 Marts.
12te Marts 1900 fattede Beslutning angaaende Bevilgninger til Rigets Strafarbeidsanstalter m. v. for Terminen 1ste April 1900—31te Marts 1901 [1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prop. No. 1,, Hovedpost 5, Kap. 8. Tit. 1—9, Indst. S. XXII A samt Sth. Tid., Forh. i Sth. S. 1169 flg. Ved den fattede Beslutning er bl. a. Lønnen for Lærerne ved Bodsfængslet og Akerhus Strafanstalt ansat til 1800 Kr. og for Lærerne i Trondhjems Strafanstalt (og Kriminalasylet) til 1500 Kr., hvorhos der er tilstaaet Lærerne 3 Alderstillæg a 300 Kr. efter 3, 6 og 9 Aars Tjeneste. Lønnen for Kriminalasylets Bestyrer og Præst er forhøiet med henholdsvis 600 og 100 Kr. Den særlige Lærerløn for Kriminalasylet er inddragen. Asylets Overvogter er tilstaaet et 2det Alderstillæg paa 200 Kr. efter 6 Aars Tjeneste.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 24 Marts.
de af Forstanderskabet for Bodø Sparebank i Møder den 28de

December 1898 og 22de April 1899 vedtagne Forandringer i Bankens ved høieste Resolution af 3die April 1894 og Kongelig Resolution af 18de Juni 1895 stadfæstede Plan.

24 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

A. At de nye Kystbefæstninger ved Tønsberg, Topdal og Bergen benævnes henholdsvis: Tønsberg, Topdalsfjordens og Bergens Befæstninger[1]).

B. At der med Hensyn til Standkvarter og Bopælsforhold for Kystartilleriets nationale Officerer fastsættes følgende Regler:

1. Som Standkvarter fastsættes:
For Chefen for 2den Fæstningsbataljon med Stab: Kristiania eller — med Forsvarsdepartementets Samtykke — Drøbak, for Chefen for Signalafdelingen ved Oscarsborg: Kristiania eller Drøbak efter eget Valg, for Oberstløitnanten ved Tønsberg Befæstninger med Stab: Tønsberg By, for Chefen for 4de Fæstningsbataljon med Stab: Bergens By, for Oberstløitnanten ved Agdenes Befæstninger med Stab: Trondhjems By, for Chefen for Fredrikstads og Fredrikshalds Mineforsvar: Fredrikstad By.
2. De øvrige ved Kystfæstningerne ansatte nationale Officerer kan tage Bopæl paa de som Standkvarterer for de respektive Befæstninger anførte Steder — for Topdalsfjordens Befæstningers Vedk. i Kristiansands By, hvorhos det af Generalinspektøren og Chefen for Kystartilleriet kan tillades dem at bosætte sig paa et andet for Krigsberedskab bekvemt beliggende Sted inden det Ommraade, hvorfra vedk. Befæstningers Mandskabsstyrke rekrutteres.

[1]) Ved at meddele ovenst. Resolution har Forsvarsdept., Armestyrelsen i Cirk. af 31 Marts henledet Opmærksomheden paa, at under Benævnelsen „Bergens Befæstninger" fremtidig alene henhører Kystartilleriets nye Befæstningsanlæg ved Indløbene til denne By; denne Benævnelse omfatter saaledes ikke Bergenhus Fæstning med Bergens By, hvor fremdeles som hidtil Chefen for bergenske Brigade forretter som Kommandant.

24 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Storthingets Beslutninger af 15de, 16de og 17de Februar 1900 angaaende Udgifts- og Indtægtsbudget for de Armeen vedrørende Administrationsgrene i Budgetterminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 [1]) befales tagne tilfølge.
2. At der i den ved Kongelig Resolution af 13de Juli 1887 fastsatte Plan for den norske Hær Organisation foretages følgende Forandringer:
§ 43. Linien. Istedetfor 5 Veterinærkapteiner, nationale, 9 Veterinærpremierløitnanter, nationale skal staa: 9 Veterinærkapteiner, nationale, 1 Veterinærpremierløitnant, Adjutant, sta-

dig tjeneftgjørende, 6 Veterinærpremierløitnanter, nationale. 24 Marts.

3. At Underofficerer, ſom er anſat ved Tromsø Stifts Forſvar, uanſeet Beſtemmelſerne i § 5 i Kongelig Reſolution af 25de Juli 1898 erholder Koſttillæg paa alle Tjeneſtereiſer.
4. At Punkt 1, 4de Paſſus af de ved Kongelig Reſolution af 26de September 1877 jfr. 23de Auguſt 1878 faſtſatte Beſtemmelſer herefter ſkal lyde ſaaledes: Officer der herefter indtræder i Stilling, for hvilken Hefteholdstillæg er bevilget, ſkal være berettiget til at beregne ſamme fra den Tid, da han begyndte at oppebære Gage i den nye Stilling, ſelv om han ikke ſtraks anſkaffer Heſt, naar kun dette er ſkeet og den anſkaffede Heſt er antaget (jfr. Punkt 2) inden 1 Aar efter Anſættelſen, og han imidlertid uden Udgift for det Offentlige har været bereden i Tjeneſten, naar ſaadant har været krævet.
5. At de ved Kongelig Reſolution af 2den November 1896 faſtſatte Regler om Skydsgodtgjørelſe, Litr. B. Punkt 1, 1ſte Paſſus herefter ſkal lyde ſaaledes:

Armeens Underbefalingsmænd, ſaavel faſtlønnede ſom værnepligtige, der er boſatte inden det Diſtrikt (i det Standkvarter) hvor de har Bopælspligt, tilkommer Skydsgodtgjørelſe for enhver befalet Reiſe tillands, paa hvilken ikke gives fri Befordring eller marſcheres i Trop, naar den tilbagelagte Veilængde er 10 Km. eller mere regnet fra den Reiſendes Bopæl, eller 20 Km. tilſammen frem og tilbage. Dog tilkommer Stabsfanejunkere, Underkvartermeſtere, Bøſſemagere, Vaabenſmede under de ſamme Betingelſer Skydsgodtgjørelſe for Tjeneſtereiſer tillands, naar den tilbagelagte Veilængde er mindſt 3 Km. fra den Reiſendes Bopæl eller mindſt 6 Km. frem og tilbage.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1. Hovedp. IX A for 1899/1900, Udg. budg. Kap. 1—7. Indſt. S X A for ſ. A. ſamt Sth.tid. for ſ. A., Forh. i Sth. S. 882—986. Ved nævnte Beſlutninger har Storthinget foruden hvad der nedenfor i Reſolutionen er nævntb l. a. ſamtykket.

1. at Aſſiſtenten hos Artilleriets Intendant erholder en aarlig Aflønning af Kr. 1800, fra 1ſte Juli 1899 af.
2. at der udbetales et Arbeidstillæg til Ingeniørofficerer, naar de kommanderes til teknisk Tjeneſte, af Kr. 1,00 pr. Dag for Aſſiſtenter med under 2 Aars teknisk Tjeneſte og Kr. 2,00 for ældre Aſſiſtenter og for Arbeidsbeſtyrere.
3. at Beſtemmelſerne af 1877 og 1878 om Hefteholdsgodtgjørelſe og Tillæg for Kapteiner og Løitnanter, der pligter at anſkaffe Heſt, udvides til ogſaa at gjælde Officerer af høiere Grad end Kaptein.
4. at de i 1897 faſtſatte Beſtemmelſer om Fridage med Bibehold af Løn for faſte militære Arbeidere udvides til at gjælde andre Arbeidere ved Artilleriet, der beholdes ſaa lang Tid ad Gangen, at de kan betragtes ſom faſte.

Kongelig Reſolution i ſammenſat Statsraad, hvorved bl. a. er beſtemt, at det ſvenſke og norſke Konſulat paa Fijiøerne henlægges fra den nuværende Station Levuka til Suva. 24 Marts.

24 Marts. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra en Byfoged angaaende en Lensmands Tilkommende for Forkyndelse af Indkaldelse i en Sag mellem Skibsfører og Mandskab, meddeler, at Lensmanden i heromhandlede Anledning tilkommer sædvanligt Forkyndelsesgebyr efter Sportellovens § 114, der bliver at udrede af vedkommende Part. Bestemmelsen i nævnte Lovs § 11 b hjemler nemlig alene Fritagelse for Gebyr til Statskassen for de dersteds nævnte Sager.

26 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Foged om, hvorvidt Salg af „Flækvand", Vinaigre, Eau de Cologne og andre lignende Stoffe kan rammes som ulovlig Brændevinshandel af Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894. Dept. antager, at Spørgsmaalet i dets Almindelighed maa besvares benegtende. En anden Sag er det, om Varerne i Virkeligheden er hvad de udgiver sig for, ellero m de ikke — uanseet Sammensætning og Navn — maa betragtes som en med Brændevin tilberedt Drik, for hvilket Tilfælde Salget under de anførte Omstændigheder vil være en Overtrædelse af Brændevinslovgivningen (se L. 24 Juli 1894 § 31 jfr. § 22).

27 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Overstyret for Konkursvæsen, hvori paa Forespørgsel fra Kristiania Skifteret angaaende Forstaaelsen af §§ 17 og 21 i Lov om Akkordforhandling af 6te Mai 1899 bl. a. meddeles, at Departementet med Overstyret er enigt i, at den i Lovens § 21 3die Punktum fastsatte Frist af 3 Uger for Afholdelsen af det der omhandlede Møde bør beregnes fra det Tidspunkt, da Berammelsen sker.

27 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Overstyret for Konkursvæsen, der havde henledet Depts. Opmærksomhed paa, at ifølge en i Kundgjørelsestidenden indtagen Bekjendtgjørelse var et Sagførerfirma af en Skifteret beskikket som Akkordkommissær. Dept. meddeler, at det med Overstyret antager, at der til Akkordkommissær alene bør beskikkes en enkelt Mand, derimod ikke et Firma eller et Interessentskab, bestaaende af to eller flere Medlemmer.

27 Marts. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til en Distriktslæge, der havde forespurgt om, hvorvidt alle Dødsanmeldelser — ogsaa for deres Vedk., som er behandlede og døde i andre Distrikter — skal lægges til Grund ved Udarbeidelsen af Dødslister. Direktøren meddeler, at han, for at have en bestemt Regel i denne Henseende og af Hensyn til Ønskeligheden af at opnaa den størst mulige Overensstemmelse med det statistiske Centralbureaus Dødelighedsstatistik, anser det rettest, at alle Dødsanmeldelser vedk. Personer, der er begravne inden Distriktet, medtages paa Li-

sterne for dette (jfr. Skr. fra Medicinaldirektøren af 12te Marts 1895, indtagen i „Tidsskrift for den norske Lægeforening"). 27 Marts.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, foranlediget ved Forespørgsel fra denne om, hvorvidt Rekvirenten af en Overtaxtforretning vedkommende den almindelige Brandforsikringsindretning overensstemmende med Bestemmelsen i Lov af 19de August 1845 § 16, næstsidste Punktum, havde at betale Skydsgodtgjørelse til Forretningens Bestyrer. 28 Marts.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at Rekvirenten af nævnte Overtaxtforretning alene pligter at erlægge det i ovenciterede Lovparagraf fastsatte Gebyr Kr. 12.00, medens der til Forretningens Bestyrer efter Sportellovens § 16, 1ste Passus, bliver at udrede Skyds- og Kostgodtgjørelse af Statskassen.

Lov om Forandringer i Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21de April 1888*) [1]). 29 Marts. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de Marts dette Aar, saalydende:

Forskrifterne i Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21de April 1888 § 3, fjerde og femte Led skal herefter lyde saaledes:

„Et ved Bevilling meddelt Statsborgerbrev træder først i Kraft, naar den, hvem det er meddelt, til Thinge høitideligen har tilsagt Norges Konstitution Troskab. Den Dommer, som modtager Troskabsloftet, giver Statsborgerbrevet Paategning om samme, hvorhos han tilstiller Mandtalsføreren paa Vedkommendes Bosted Underretning derom.

Enke eller ugift Kvinde kan erhverve Statsborgerret paa den her foreskrevne Maade."

Thi have Vi antaget og bekræftet,lige som Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 23 for 1898/99 og Indst. O. I. for 1899/1900 S. 16—17.

Lov om Rettergangsmaaden i militære Straffesager*) [2]). 29 Marts. No. 2.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de Marts dette Aar, saalydende:

Første Kapitel.

Indledende Bestemmelser.

§ 1. Ved militære Forbrydelser og Forseelser forstaaes i denne Lov Handlinger, der er betegnede som strafbare i

[2]) Se Oth. Prp. No. 24 for 1898 med Bilag, Indst. O III for 1899/1900 med Tillæg og Sth.tid for s. A., Forh. i Oth. S. 217—325 og 502—503 samt Forh. i Lagth. S. 81—115.

*) Bekjendtgj. 11 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 14.

29 Marts. No. 2.

den militære Straffelovgivning[1]), hvad enten Straffen er at søge i denne eller i den borgerlige Straffelovgivning.

Andre strafbare Handlinger er borgerlige Forbrydelser og Forseelser.

§ 2. Ved Militærperson (Militær) forstaaes i denne Lov enhver ved Rigets væbnede Magt ansat eller dertil hørende Person[2]).

Under Benævnelsen General indgaar tillige Generalløitnanter og Generalmajorer, under Admiral tillige Viceadmiraler og Kontreadmiraler. Ved Stabsofficerer forstaaes ved Landvæbningen Oberster, Oberstløitnanter og Majorer, ved Sjøvæbningen Kommandører og Kommandørkapteiner. Ved Kapteiner forstaaes ogsaa Ritmestere. Korporaler henregnes til Menige.

Under de forskjellige militære Benævnelser indgaar Civilmilitære af tilsvarende Grader.

§ 3. Hvad der i denne Lov er foreskrevet for Krigstid gjælder ogsaa fra den Tid, da den væbnede Magt eller vedkommende Afdeling af samme er beordret sat paa Krigsfod, og til den atter er sat paa Fredsfod[3]).

§ 4. Ved Sjøtogt forstaaes Togt paa fremmede Farvand, beregnet paa en Varighed af mindst fjorten Dage.

Et Skib ansees for at være paa Togt fra den Tid, Kommandoen ombord er heiset, og til den igjen stryges, men paa Sjøtogt fra den Tid, det forlader Udrustningsstationen, og til det vender tilbage til Oplagsstedet[4]).

§ 5. Naar der i denne Lov henvises til den borgerlige Straffeproceslov, betegnes derved Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 med Tillægslove.

2det Kapitel.

Lovens Virkekreds.

§ 6. Efter denne Lovs Regler behandles alle Sager angaaende militære Forbrydelser og Forseelser.

§ 7. Efter denne Lovs Regler behandles endvidere Sager angaaende borgerlige Forbrydelser eller Forseelser, for hvilke Paatale reises mod:

1. Militærpersoner, der tjenstgjør i Krigstid eller paa Sjøtogt eller ved Hærafdeling udenfor Riget;

[1]) Mil. Strfl. 23 Marts 1866, L. 27 Juli 1892, Underofficersloven af 6 Juni 1885 § 2, m. fl.

[2]) Organisationsplan af 5 Juli 1887, L. af 6 Juli 1892, cfr. Regl. af 13 Mai 1893 samt Planer af 1 Juli 1887 og 7 Mai 1892, L. af 19 Mai 1888, L. 28 Mai 1892, L. 14 Juli 1893, H. R. D. i Retst. 1888 S. 247, smhlt. med den militære Strfl. § 3 og Værnepligtsl. 16 Juni 1885 § 9.

[3]) Jfr. milit. Strfl. § 9.

[4]) Jfr. milit. Strfl. § 7, 3die Punktum.

2. andre Personer, der i hvilkensomhelst Egenskab følger Afdeling af den væbnede Magt i Krigstid eller paa Sjøtogt eller udenfor Riget, eller mod 29 Marts. No. 2.
3. Krigsfanger, der staar under militær Bevogtning,

— alt forsaavidt Paatalen reises af det Offentlige enten i Embeds Medfør eller efter Fornærmedes Begjæring.

§ 8. Sager, som af det Offentlige reises mod militær Tjenestemand til Fratrædelse af hans Stilling, uden at dette er at betragte som Straf, anlægges ved Krigsret og behandles efter nærværende Lovs Regler, forsaavidt disse er anvendelige.

§ 9. Er Forfølgning for en borgerlig Forbrydelse eller Forseelse indledet, forinden Sigtede indtræder i noget i § 7 omhandlet Forhold, kan Sagen overgaa til Behandling efter denne Lov, naar den borgerlige og militære Paatalemyndighed kommer overens derom og Sigtede ikke gjør Indsigelse.

§ 10[1]). Sag angaaende borgerlig Forbrydelse eller Forseelse, der efter § 7 hører under militær Straffemyndighed, overgaar til Behandling efter den borgerlige Straffeprocesslovs Regler, naar den militære Paatalemyndighed finder det hensigtsmæssigst, at Sagen overlades til de borgerlige Myndigheder. Dog udkræves hertil Rettens Samtykke, saafremt Tiltale allerede er reist ved Krigsret og Sigtede gjør Indsigelse.

I ethvert Tilfælde overgaar Sag angaaende borgerlig Forbrydelse eller Forseelse til Behandling efter den borgerlige Straffeprocesslovs Regler, naar det Forhold, som efter § 7 begrundede militær Straffemyndighed for Forbrydelsen eller Forseelsen, ophører, inden Tiltale er reist ved Krigsret.

§ 11. Har nogen forøvet flere Forbrydelser eller Forseelser, hvoraf nogle hører under militær, andre under borgerlig Straffemyndighed, men for hvilke Forfølgningen antages at burde forenes i én Sag, kan den militære og den borgerlige Paatalemyndighed komme overens om, at samtlige paatales efter den borgerlige Straffeprocesslovs Regler.

Er Forbrydelserne eller Forseelserne forøvede ved én Handling, kan ifølge saadan Overenskomst fælles Paatale ske efter nærværende Lovs Regler.

§ 12. Er flere Personer medskyldige i samme strafbare Handling, der for nogle af dem hører under militær, for andre under borgerlig Straffemyndighed, kan den militære og den borgerlige Paatalemyndighed komme overens om, at Sagen for samtlige Personers Vedkommende behandles efter den borgerlige Straffeprocesslovs Regler, saafremt forenet Forfølgning anses hensigtsmæssig.

§ 13. Viser det sig under Behandlingen af en Sag, der er indbragt for borgerlig Straffedomstol, at den angaar en strafbar

[1]) cfr. § 71, 1ste Led.

29 Marts. No. 2.

Handling, som skulde have været paatalt ved Krigsret, kan Domstolen dog fremme Sagen til Paadømmelse, naar den finder, at det ikke allerede, da Tiltale reistes, var klart, at Sagen hørte under militær Straffemyndighed.

§ 14. De af en strafbar Handling følgende borgerlige Retskrav kan forfølges i Forbindelse med militær Straffesag overensstemmende med de i Kapitel 28 givne Regler.

Tredie Kapitel.

De militære Straffedomstoles Sammensætning og Virkekreds.

§ 15. Domstole i de Sager, som hører under denne Lov, er:

den militære Høiesteret,
Høiesterets militære Kjæremaalsudvalg,
Krigsret,
militær Forhørsret,
Standret.

§ 16. Den militære Høiesteret sammensættes som den almindelige Høiesteret[1]) med Tiltrædelse af to Officerer, der skal være af Landvæbningen eller af Sjøvæbningen, eftersom Sagen er reist ved Landvæbnings eller Sjøvæbnings Jurisdiktion.

Høiesterets Justitiarius eller hans Stedfortræder er Rettens Formand.

§ 17. Høiesterets militære Kjæremaalsudvalg bestaar af det almindelige Kjæremaalsudvalg[2]) med Tiltrædelse af to Officerer efter samme Regel som i § 16.

Den ældste Høiesteretsdommer forretter som Formand.

§ 18. Til at tjenstgjøre i den militære Høiesteret og Høiesterets militære Kjæremaalsudvalg opnævner Kongen for to Aar ad Gangen to Officerer af Landvæbningen og to Officerer af Sjøvæbningen tilligemed to Varamænd af hver Væbning, samtlige af Stabsofficers eller høiere Grad.

Forøvrigt gjælder, hvad der i §§ 31, 32 og 33 Post 1, 3 og 4 samt § 47 er bestemt om Domsmænd. Den i § 47 omhandlede Indmelding sker i alle Tilfælde til Justitiarius.

Har nogen af de opnævnte militære Dommere Forfald eller af andre Grunde ikke kan have Sæde i Retten, og der ikke er nogen Varamand, som kan træde i hans Sted, bestemmer Kongen, hvem der skal gjøre Tjeneste.

§ 19. Krigsret er den almindelige militære Straffedomstol i første Instans.

[1]) L. af 12 Septbr. 1818 § 1.
[2]) L. af 1 Juli 1887 § 3, cfr. L. 4 April 1891.

For hver Jurisdiktion skal være anordnet en Krigsret, i Fredstid tillige for hver Generaljurisdiktion til Paadømmelse af Sager mod Person af høiere Grad end Kaptein. 29 Marts. No. 2.

§ 20. Krigsret bestaar af en Krigsdommer som Formand og fem Militærpersoner som Domsmænd.

Dog kan, naar en Domsmand faar Forfald eller af andre Grunde maa fratræde under en Sags Behandling, denne fortsættes med fire Domsmænd.

§ 21. I Tilfælde af Krigsdommerens Forfald, eller naar han i nogen Sag ikke kan have Sæde i Retten, bestemmer vedkommende Regjeringsdepartement eller, saafremt i Krigstid eller paa Sjøtogt Departementets Bestemmelse ikke betimelig kan indhentes, Generaljurisdiktionschefen eller Jurisdiktionschefen, hvem der skal gjøre Tjeneste som Krigsdommer.

§ 22. Krigsdommere skal være i Besiddelse af de for Høiesteretsdommere lovbefalede Egenskaber[1]).

De beskikkes af Kongen blandt Rigets faste Dommere, som ikke er Medlemmer af Høiesteret. Fortrinsvis beskikkes Dommere, som har tjenstgjort som Officerer.

Til at gjøre Tjeneste i Krigstid eller paa Sjøtogt og forøvrigt under særegne Forhold kan beskikkes Mænd, der er i Besiddelse af de for Underdommere lovbefalede Egenskaber[2]).

§ 23. Domsmændene skal være af følgende Klasser:

1. I Sag mod General eller Admiral:
   en eller flere Generaler og Admiraler og forøvrigt Oberster eller Kommandører.
2. I Sag mod Stabsofficer:
   en General eller Admiral og fire Stabsofficerer eller fem Stabsofficerer.
3. I Sag mod Kaptein:
   tre Stabsofficerer og to Kapteiner.
4. I Sag mod Løitnant:
   en Stabsofficer, to Kapteiner og to Løitnanter.
5. I Sag mod Underofficer:
   en Stabsofficer, en Kaptein, en Løitnant og to Underofficerer.
6. I Sag mod Menig eller Person, der ikke er Militær:
   en Stabsofficer, en Kaptein, en Underofficer og to Menige.

Saafremt Domsmænd af de bestemte Klasser ikke uden særlig Vanskelighed kan skaffes til Veie, kan indtil to af dem være af den nærmest høiere eller lavere Klasse end for Tilfældet bestemt. Dog skal saavidt muligt én af Domsmændene være Tiltalte overordnet.

[1]) Grl. § 91, L. af 12 Septbr. 1818 § 34. Jfr. L. 21 Marts 1883 og L. 22 Mai 1885.

[2]) Grl. § 92, N. L. 1—5—1, Univ. Fund. 28 Juli 1824 § 39.

29 Marts. No. 2.

§ 24. Er under samme Sag tiltalt flere Militærpersoner af forskjellig Klasse, skal Domsmændene være som bestemt for den Tiltalte, der er af den høieste Klasse.

§ 25. I Sag mod Krigsfange af militær eller civilmilitær Stilling skal Domsmændene være som bestemt for Militærperson af tilsvarende Klasse. I Sag mod Krigsfange, der ikke er Militær, skal Domsmændene være som bestemt i § 23, Post 6.

§ 26. Er under samme Sag tiltalt baade militær eller dermed ifølge § 25 ligestillet Person og ikke-militær Person, skal Domsmændene være som bestemt for førstnævnte.

§ 27. Ved militær Forhørsret foretages Tingsvidner og andre enkeltstaaende Retshandlinger i militære Straffesager.

§ 28. Militær Forhørsret bestaar af en militær Forhørsdommer.

Som militær Forhørsdommer forretter som Regel inden sin Retskreds den borgerlige Underdommer eller, hvor der i Underretten er flere Dommere, en af dem. Er Underdommeren beskikket som Krigsdommer, bestemmer Kongen, hvilken anden af Rigets faste Dommere skal træde i hans Sted som militær Forhørsdommer.

Til at gjøre Tjeneste som militære Forhørsdommere i Krigstid, ved Hærafdeling udenfor Riget eller paa Sjøtogt eller, naar det forøvrigt under særegne Forhold ved nogen Jurisdiktion ansees paakrævet at have en særlig militær Forhørsret, kan beskikkes Mænd, der er i Besiddelse af de for Underdommere lovbefalede Egenskaber [1]).

§ 21 finder tilsvarende Anvendelse. I Krigstid, ved Hærafdeling udenfor Riget eller paa Sjøtogt kan Krigsdommeren antages som militær Forhørsdommer.

§ 29. Standret kan kun anvendes i Krigstid og under de i Kap. 33 bestemte Betingelser.

Standretten bestaar af en Krigsdommer som Formand og ti Militærpersoner som Domsmænd.

Domsmændene skal uden Hensyn til Tiltaltes Grad eller Stilling være fem Officerer af de Klasser, som Jurisdiktionschefen bestemmer, samt to Underbefalingsmænd og tre Menige.

§ 30. Retsskriverforretningerne udføres ved den militære Høiesteret paa samme Maade som ved den almindelige Høiesteret.

Ved Krigsret og ved Standret udføres de af Krigsdommeren, ved militær Forhørsret af Forhørsdommeren. Dog kan Krigsdommeren, hvor det i vigtige eller vidtløftige Sager ansees paakrævet, antage en særskilt Retsskriver under Hovedforhandlingen.

Forsaavidt særskilt Retsskriver ikke er antaget, bør der i Almindelighed benyttes Protokolfører, naar Sigtede eller Vidner afhøres.

[1]) Grl. § 92, N. L. 1—5—1, Univ. Fund. 28 Juli 1824 § 39.

Til at forrette som saadan bliver, hvor dertil er Anledning, efter Krigsdommerens eller Forhørsdommerens Henvendelse af nærmeste eller en af de nærmeste Afdelinger at afgive en Officer, Underofficer eller Menig. 29 Marts. No. 2.

Fjerde Kapitel.

Om Domsmænd.

§ 31. Som Domsmand kan kun tjenstgjøre Militærperson, som er norsk Borger, har fyldt 25 Aar, har været bosat i Landet i 5 Aar og har gjennemgaaet mindst 2 Aars militære Øvelser.

§ 32. Udelukket fra at tjenstgjøre som Domsmand er enhver, der er i noget i Grundlovens § 52 nævnt Tilfælde eller er dømt til Livsstraf, Strafarbeide, strængt Fængsel eller Afsættelse eller til Fortabelse af militært Embede eller Bestilling eller for en Forbrydelse af den Art, som omhandles i den borgerlige Straffelovs Kap. 10 § 25, Kap. 11, 12, 19, 20, 21 eller Kap. 22 § 14.

Dog bevirker Straffedom ikke Udelukkelse, naar den Domfældte har faaet Æresopreisning.

§ 33. Som Domsmænd kan ikke tjenstgjøre:

1. Statsraadets Medlemmer.
2. Medlemmer af den militære Høiesteret og dennes Kjæremaalsudvalg.
3. De ved Regjeringens Kontorer ansatte Tjenestemænd.
4. Hoffets Betjente og dets Pensionister samt de til de kongelige Staber hørende Officerer.

§ 34. Inden Udgangen af hvert Aars November Maaned skal den kommanderende General tilstille Forsvarsdepartementet et Mandtal over samtlige de til Landvæbningen hørende Officerer af høiere Grad end Kaptein, som fyldestgjør Betingelserne for at kunne tjenstgjøre som Domsmænd.

Lignende Mandtal indsendes af den kommanderende Admiral for Sjøvæbningens Vedkommende.

Samtidig skal af den kommanderende General og den kommanderende Admiral indsendes Fortegnelse over de i Mandtallene over Domsmænd forbigaaede Officerer af omhandlede Grader med Oplysning for hver Officer om Grunden til, at han ikke er medtaget.

I Mandtallene skal Officererne opføres i fortløbende Numerorden efter Grad og Anciennetet klassevis.

§ 35. Af de i foregaaende Paragraf nævnte Mandtal skal Domsmænd i Fredstid inden Riget udtages i Sag mod Officerer af høiere Grad end Kaptein henholdsvis af Landvæbningen og Sjøvæbningen.

§ 36. Lignende og paa tilsvarende Maade affattede Mandta og Fortegnelser som i § 34 omhandlet skal inden Udgangen af hver

29 Marts. No. 2.

Aars November Maaned for Landvæbningens Vedkommende udarbeides:

1. af enhver Jurisdiktionschef over de til Jurisdiktionen hørende Officerer af høiere Grad end Kaptein;
2. af enhver Bataljons- eller dermed ligestillet Afdelingschef over Afdelingens Officerer af Kapteins eller lavere Grad samt Underofficerer.

De her omhandlede Mandtal skal gjælde som vedkommende Afdelingers Mandtal over Domsmænd af Officers- og Underofficersklasserne.

§ 37. For hver af Jurisdiktionens Bataljoner eller ligestillede Afdelinger af Landvæbningen udtager vedkommende Chef efter Samraad med sine nærmest underordnede Chefer firti Menige, fortrinsvis af saadanne, der har fast Bopæl i Distriktet. Fortegnelsen over disse bliver Afdelingens Mandtal over menige Domsmænd.

§ 38. Hvilke Afdelinger der bliver at ligestille med Bataljoner i de i §§ 36 og 37 nævnte Tilfælde, bestemmes af Kongen.

§ 39. For Sjøvæbningens Vedkommende optages Fortegnelser og istandbringes Mandtal over Domsmænd af de i §§ 36 og 37 omhandlede Slags Officerer, Underofficerer og Menige efter Kongens nærmere Bestemmelse.

§ 40. De i §§ 36, 37 og 39 omhandlede Mandtal skal uopholdelig tilstilles Krigsdommeren ved den Jurisdiktion, hvortil vedkommende Afdeling hører.

Mandtallene bliver gjældende i Fredstid for Kalenderaaret, i Krigstid, da de holdes à jour og suppleres i Tilfælde af Afgang, indtil Krigens Afslutning.

§ 41. Hvis nogen i Mandtallet opført Domsmand kommer i noget af de i § 32 omhandlede Tilfælde eller i en Stilling, som efter § 33 er uforenelig med Hvervet, eller hvis det oplyses, at en Domsmand mangler nogen af de foreskrevne Betingelser, skal Indberetning uopholdelig ske til vedkommende Krigsdommer, som udsletter ham af Mandtallet.

Det samme gjælder, naar nogen Domsmand afgaar ved Døden eller paa Grund af aandelige eller legemlige Mangler varig er bleven ude af Stand til at gjøre Tjeneste eller udtræder af sin militære Stilling.

Ligeledes indberettes til Krigsdommeren, naar nogen Domsmand kommer under Forfølgning for en borgerlig eller en militær Forbrydelse, som kan medføre strengere Straf end Bøder eller Arrest.

Klage over, at nogen urettelig er udslettet, indgives til og afgjøres af Forsvarsdepartementet.

Femte Kapitel.

29 Marts. No. 2.

Domsmænds Udtagning til den enkelte Sag.

§ 42. Naar Berammelse af Krigsret er begjært, har Krigsdommeren betimelig at udtage Domsmænd til den enkelte Sag samt én Varamand af hver Klasse.

Antages flere Sager at ville komme til Behandling umiddelbart efter hinanden, skal dog saavidt muligt Udtagningen til dem ske helt eller delvis underet.

§ 43. Domsmænd i Sag mod Person af høiere Grad end Kaptein udtages i Krigstid eller udenfor Riget af det Mandtal, som omhandles i § 36, 1.

I andre Sager udtages Domsmænd saaledes:

a. Stabsofficerer af de i § 36, Post 1, omhandlede Mandtal for den Jurisdiktion, hvor Tiltalen er reist.
b. De i § 36 Post 2 og § 37 nævnte Domsmænd af det Mandtal, som vedkommende Jurisdiktionschef bestemmer.

§ 44. Udtagningen sker i Overvær af to militære Retsvidner ved Lodtrækning, medmindre der ikke haves Valg mellem flere.

Lodtrækningen sker klassevis og paa den Maade, at Krigsdommeren i en Urne eller lignende Gjenstand nedlægger lukkede Sedler med samtlige de i Klassen mandtalsførte Domsmænds Nummere og, efterat Sedlerne er sammenblandede, enkeltvis optager det bestemte Antal.

Træffer Loddet nogen, som efter Reglerne i det følgende Kapitel er udelukket fra at gjøre Tjeneste i Sagen eller som vides at have lovligt Forfald eller er i det i § 41 næstsidste Passus omhandlede Tilfælde, bliver han at forbigaa.

§ 45. Lodtrækningen og de Afgjørelser, som er truffne i Henhold til §§ 42—44, indføres i en dertil bestemt Bog, der medunderskrives af Retsvidnerne.

Kan Lodtrækning inden nogen Klasse ikke finde Sted, skal der ogsaa redegjøres for Grundene hertil.

§ 46. Bekræftet Udskrift af Lodtrækning i Sag mod Officer af høiere Grad end Kaptein skal uopholdelig meddeles Generalkrigsadvokaten, i andre Sager Krigsadvokaten, men i alle Tilfælde Paatalemyndigheden. Denne foranstalter tilsagt til Møde i Krigsretten de udtrukne Domsmænd og Varamænd samt Forteguelse over disse tilstillet Tiltalte og hans Forsvarer.

§ 47. Naar nogen, der har faaet Ordre til at møde som Domsmand, antager, at han formedelst Forfald eller af andre Grunde[1]) ikke kan tjenstgjøre, har han snareste muligt at melde det til den Befalingsmand, af hvem han har modtaget Ordren. Befalingsmanden har strax og direkte at underrette Krigsdommeren. Denne har i saa Fald, ligesom naar han paa anden Maade faar

[1]) cfr. §§ 32, 33 og 49.

29 Marts. No. 2.

Kundskab om, at en udtagen Domsmand eller Varamand ikke kan tjenstgjøre, uopholdelig at udtage ny Varamand samt derefter at forholde sig paa den i forrige Paragraf nævnte Maade.

§ 48. Viser det sig, naar en Sags Behandling ved Krigsret skal begynde, at nogen af de udtagne Domsmænd ikke møder eller af andre Grunde[1]) ikke kan have Sæde i Retten, og der ikke er nogen Varamand, som kan tjenstgjøre, skal Krigsdommeren, saafremt ikke alle udtagne Domsmænd maa fratræde paa Grund af væsentlige Feil ved Mandtallene eller ved Udtagningen, foranstalte tilkaldt af Vedkommende eller af den nærmest høiere eller lavere Klasse den, som hurtigst kan komme tilstede.

Haves Valg mellem flere, sker Udtagning mellem disse ved Lodtrækning.

Sjette Kapitel.

Naar Rettens Medlemmer skal vige Sæde.

§ 49. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 66—68, § 69 første Led samt §§ 70—71 finder tilsvarende Anvendelse.

Beslutning om, at Sæde skal viges, kan alene paakjæres af den militære Paatalemyndighed.

Syvende Kapitel.

Den militære Paatalemyndighed.

§ 50. Den militære Paatalemyndigheds Tjenestemænd er:

1. Generaljurisdiktionscheferne;
2. Jurisdiktionscheferne og
3. Officerer, der fører Kompanichefs eller dertil svarende eller høiere Kommando eller Befaling over militær Befæstning, Anstalt eller Skib, eller som indehar tilsvarende selvstændig Stilling i den militære Forvaltning.

Andre Befalingsmænd medvirker ved Forfølgningen af strafbare Handlinger, men har ikke selvstændig Paatalemyndighed, uden hvor der ikke er Anledning til at indhente Vedkommendes Bestemmelse.

§ 51. Paatalemyndighedens Tjenestemænd har Paataleret over de Militærpersoner, der er undergivne deres Kommandomyndighed. Paataleretten over andre end Militærpersoner tilligger Paatalemyndighedens Tjenestemænd ved den Afdeling, som har besat vedkommende Strækning, eller som har Personerne i sit Følge eller under sin Bevogtning. Er det Forhold, som begrunder militær Straffemyndighed, ophørt, inden Forfølgning reises, tilkommer Paa-

[1]) cfr. § 32, 33 og 49.

talen Tjenestemændene ved den Afdeling, under hvilken Sigtede sidst henhørte. 29 Marts. No. 2.

Kongen kan ved almindelig Bestemmelse henlægge under Jurisdiktionschefers Paatalemyndighed Personer, som efter foranstaaende Regler ikke vilde henhøre derunder. Dog kan ved saadan Bestemmelse Personer, der hører til Sjøvæbningen, ikke henlægges under Landvæbnings Jurisdiktion eller omvendt.

Kan Paatale ikke uden uforholdsmæssig Udgift eller skadelig Forhaling reises af vedkommende Tjenestemand, kan efter hans Anmodning en anden Befalingsmand med tilsvarende Paatalemyndighed overtage Forfølgningen. Dog kan Myndigheden til at beslutte Tiltale alene overdrages i det i § 95 omhandlede Tilfælde, samt naar Afvigelse fra det almindelige Værneting finder Sted i Henhold til § 98, jfr. den borgerlige Straffeproceslovs §§ 139—141.

§ 52. Generaljurisdiktionschefer er den kommanderende General og den kommanderende Admiral.

De har den overordnede Ledelse af Paatalemyndigheden hver inden sin Væbning (Generaljurisdiktion). Alene Kongen kan udfærdige almindelige Regler og meddele bindende Paalæg angaaende Udførelsen af deres Hverv.

§ 53. Kongen bestemmer Jurisdiktionernes Antal og Omraade.

Jurisdiktionschefer beskikkes af Kongen blandt Brigadechefer, Vaabenchefer, Kommandanter, Skibschefer eller andre Chefer.

De leder Paatalemyndigheden hver inden sin Jurisdiktion under vedkommende Generaljurisdiktionschefs Overledelse.

§ 54. Ved Udøvelse af Paatalemyndigheden bistaaes Generaljurisdiktionscheferne af Generalkrigsadvokaten og Jurisdiktionscheferne af Krigsadvokaterne.

Generalkrigsadvokaten og Krigsadvokaten skal høres ved alle vigtigere Afgjørelser. Han skal medundertegne den skriftlige Udfærdigelse af enhver Ordre eller Beslutning, ved hvis Istandbringelse han har medvirket. Han bliver ved Undertegningen medansvarlig for Ordrens eller Beslutningens Lovlighed, medmindre han har paaført vedkommende Dokument, at han er uenig i den trufne Afgjørelse[1]).

§ 55. Generalkrigsadvokaten er fælles for Land- og Sjøvæbningen. Han udnævnes af Kongen og skal have de for Rigsadvokaten foreskrevne Egenskaber[2]) eller i tre Aar have tjenstgjort som Krigsadvokat.

Generalkrigsadvokaten skal som Regel udføre alle Sager for den militære Høiesteret og i Fredstid for Krigsret de Sager, som reises mod Personer af høiere Grad end Kaptein.

[1]) jfr. § 145, sidste Led.
[2]) cfr. L. 1 Juli 1887 § 73.

29 Marts. No. 2.

Generalkrigsadvokaten fører Tilsyn med Krigsadvokaternes Udførelse af deres Hverv.

§ 56. Krigsadvokaterne beskikkes af Kongen fortrinsvis blandt Mænd, der har tjenstgjort som Officerer. De skal være i Besiddelse af de Egenskaber, som er foreskrevne i Lov om Høiesteretsadvokaters Beskikkelse af 28de September 1857 § 2 Bogstav a—c, samt have underkastet sig en saadan Prøve i militær Ret, som af Kongen bestemmes. Til at tjenstgjøre i Krigstid, paa Sjøtogt og under særegne Forhold kan dog af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, ogsaa antages andre til Hvervet skikkede Mænd.

Krigsadvokaternes Antal skal være mindst fire for Landværbningen og én for Sjøværbningen.

De skal for den militære Høiesteret og Krigsret udføre de Sager, som ikke udføres af Generalkrigsadvokaten.

§ 57. I Tilfælde af Meningsforskjel mellem Jurisdiktionschefen og Krigsadvokaten angaaende Paatalemyndighedens Udøvelse, kan Krigsadvokaten forlange, at Sagen forelægges for Generaljurisdiktionschefen, som tager Bestemmelse efter at have hørt Generalkrigsadvokaten.

§ 58. Naar nogen, der skal udføre en Sag for militær Ret, har Forfald, kan hans nærmeste Foresatte eller Rettens Formand antage en til Hvervet skikket Mand i hans Sted.

§ 59. Paatalemyndighedens Tjenestemænd kan, naar det for Efterforskningens Skyld ansees paakrævet, rette sine Paalæg umiddelbart til enhver Militærperson, der er af lavere Grad.

§ 60. Den overordnede Tjenestemand kan selv overtage Udførelsen af Forretninger, som paahviler den Underordnede, eller lade en enkelt Forretning udføre af en anden end den dertil nærmest bestemte.

§ 61. Naar Paatalemyndighedens Tjenestemænd eller nogen, der optræder paa Paatalemyndighedens Vegne, er i noget i den borgerlige Straffeproceslovs § 66 Nr. 1—3 eller § 67 omhandlet Tilfælde eller tidligere har handlet i Sagen i nogen anden Egenskab eller har aflagt eller skal aflægge Vidnesbyrd, har gjort Tjeneste eller skal gjøre Tjeneste som Sagkyndige i Sagen, skal de give sin nærmeste Foresatte Meddelelse herom, for at han kan træffe saadan Forføining, som i den Anledning findes fornoden. Imidlertid bør de foretage saadanne Handlinger i Sagen, som ikke taaler Opsættelse.

§ 62. Hvor fast Løn for Udførelsen af militære Straffesager ikke er bestemt, tilkommer vedkommende Tjenestemand for hver enkelt Sag Godtgjørelse af Statskassen, der bestemmes efter Reglerne i den borgerlige Straffeproceslovs § 81.

§ 63. De nærmere Regler om Paatalemyndighedens Ordning gives af Kongen.

29 Marts. No. 2.

Ottende Kapitel.

Paatalen.

§ 64. De militære Straffedomstole træder kun i Virksomhed følge Begjæring af den militære Paatalemyndighed, og deres Virksomhed ophører, naar Begjæringen tages tilbage, alt forsaavidt Undtagelse ikke er hjemlet i denne Lov[1]).

§ 65. Strafbare Handlinger, der er undergivne militær Straffemyndighed, og som ikke i Henhold til §§ 10 eller 11 overlades til borgerlig Myndigheds Afgjørelse, paatales i Embeds Medfør af den militære Paatalemyndighed. Dog udkræves:

1. Kongens Befaling eller Tilladelse, hvor saadan er nødvendig efter den gjældende Lovgivning[2]);
2. Opfordring af vedkommende særlige Myndighed, hvor det efter den gjældende Lovgivning er overladt til en saadan at bestemme, om Tiltale skal finde Sted;
3. for borgerlige strafbare Handlingers Vedkommende Begjæring af den Fornærmede, naar den offentlige Paatale efter den gjældende Lovgivning afhænger deraf[3]). Saadan Begjæring maa for at kunne tages til Følge ikke udelukke nogen under militær Straffemyndighed staaende Medskyldig fra Forfølgningen. Til saadanne Medskyldige, som ikke udtrykkelig er udelukkede, kan Forfølgningen udstrækkes.

Tages Befalingen, Tilladelsen eller Opfordringen tilbage, forinden Dom er afsagt, stanser Forfølgningen.

§ 66. Uden Hensyn til Bevisets Stilling kan Paatale undlades:

1. i de Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel hertil[4]);
2. naar Reglerne for Strafudmaalingen[5]) i Tilfælde af flere Forbrydelsers eller Forseelsers Sammenstød medfører, at ingen eller blot en ubetydelig Straf vilde komme til Anvendelse;
3. naar det antages, at intet offentligt Hensyn kræver, at Straf anvendes, navnlig, naar særdeles lang Tid er hengaaet siden Forbrydelsens eller Forseelsens Forøvelse eller særdeles formildende Omstændigheder foreligger[6]).

§ 67. Indtil Dom er falden, kan en paabegyndt Forfølgning indstilles af de samme Grunde, hvorfor den fra Begyndelsen af kunde været undladt.

Frafaldes Sagen, efterat Hovedforhandlingen er paabegyndt,

[1]) cfr. § 140 og 142.
[2]) cfr. Grundl. § 37, Strfl. Kap. 1 § 2, Kap. 27 § 7.
[3]) cfr. f. Ex. Strfl. Kap. 27 §§ 3 og 4.
[4]) saafom Strfl. Kap. 27 § 3.
[5]) Strfl. Kap. 6 §§ 11 og 17, cfr. § 68, 2det Led.
[6]) cfr. § 70, 2det og 3die Led.

29 Marts. No. 2.

afsiges Frifindelsesdom. Naar ellers den paabegyndte Forfølgning indstilles, gives skriftlig Meddelelse derom saavel til Sigtede som til Klageren, om nogen er optraadt som saadan.

§ 68. Er en mod en Sigtet rettet Forfølgning indstillet, kan den udenfor de i § 70 første Led og § 72 omhandlede Tilfælde kun gjenoptages i Henhold til Reglerne i § 218, jfr. den borgerlige Straffeproceslovs § 415, eller naar den er indstillet af Mangel paa Bevis, og Beviser af Vegt senere opdages.

I det i § 66 Nr. 2 omhandlede Tilfælde kan ny Forfølgning atter aabnes, hvis Sigtede ikke fældes i Straf for den eller de Forbrydelser, som er gjort til Gjenstand for Paatale.

§ 69. Tiltale for strafbare Handlinger besluttes af Generaljurisdiktionscheferne og Jurisdiktionscheferne.

Generaljurisdiktionscheferne har i Fredstid at afgjøre Spørgsmaalet om Tiltale, naar der handles om:

1. Forbrydelser forøvede af Personer af høiere Grad end Kaptein;
2. Forbrydelser, for hvilke Straffen er bestemt saaledes, at Livsstraf eller Strafarbeide paa Livstid kan anvendes;
3. Forbrydelser forøvede ved trykt Skrift.

§ 70. En af underordnet Myndighed fattet Beslutning om at undlade eller frafalde Forfølgning kan omgjøres af den Overordnede, naar Meddelelse herom tilstilles Sigtede seneſt to Maaneder, efterat han er bleven underrettet om den første Afgjørelse.

Beslutter en Jurisdiktionschef i Henhold til § 66 Nr. 3 at undlade eller stanse Forfølgningen af strafbar Handling, har han i Fredstid uden Ophold at afgive begrundet Indstilling derom til vedkommende Generaljurisdiktionschef.

Beslutter en Generaljurisdiktionschef i samme Tilfælde at undlade eller stanse Forfølgningen af strafbar Handling, hvis Paatale tilkommer ham efter § 69, afgiver han uden Ophold begrundet Indstilling derom til Kongen, hvem den endelige Afgjørelse tilkommer.

En af underordnet Myndighed iværksat Forfølgning kan frafaldes af den Overordnede.

§ 71. I det i § 10 omhandlede Tilfælde oversender den militære Paatalemyndighed Sagen til den borgerlige Paatalemyndighed til Behandling efter den borgerlige Straffeproceslov.

Har den militære Paatalemyndighed forøvrigt nægtet at paatale eller frafaldt paabegyndt Paatale af en borgerlig Forbrydelse eller Forseelse, der hører under militær Straffemyndighed, uden at dette har Hjemmel i § 66 Nr. 2, kan privat Forfølgning reises ved borgerlig Straffedomstol efter Reglerne i den borgerlige Straffeproceslovs § 94.

§ 72. Har den militære Paatalemyndighed nægtet at paatale eller frafaldt paabegyndt Paatale af en militær Forbrydelse eller

Forseelse, uden at dette har Hjemmel i § 66 Nr. 2, kan Fornær- 29 Marts.
mede, medmindre han har erklæret, at han ikke forlanger Paatale, No. 2.
i Fredstid begjære Spørgsmaalet om, hvorvidt Tiltale bør ske, forelagt Høiesterets militære Kjæremaalsudvalg.

Paatalemyndigheden indsender uopholdelig Begjæringen, ledsaget af Sagens Dokumenter og en Fremstilling af de Oplysninger, som den forøvrigt besidder, samt de Bemærkninger, hvortil den finder Grund, til Kjæremaalsudvalget, som, inden det fatter sin Afgjørelse, kan befale indhentet yderligere Oplysninger paa nogen i Kapitel 20 omhandlet Maade.

Gaar Kjæremaalsudvalgets Kjendelse ud paa, at Tiltale skal ske, har Paatalemyndigheden uden Ophold at udfærdige Tiltalebeslutning overensstemmende med Kjendelsen.

Finder Udvalget den af Fornærmede fremsatte Begjæring aabenbar grundløs, kan det paalægge ham helt eller delvis at erstatte de ved samme forvoldte Omkostninger og derhos efter Omstændighederne ilægge ham en Bod.

§ 73. Vil nogen fremsætte saadan Begjæring som i § 72 omhandlet, maa det ske senest inden fjorten Dage, efterat Meddelelse er tilstillet ham om den Beslutning, der giver ham Adgang dertil. For den, som ingen Meddelelse har erholdt, er Fristen to Maaneder.

§ 74. Den borgerlige Straffeproceslovs § 96 finder tilsvarende Anvendelse.

Niende Kapitel.

Sigtede og hans Forsvar.

§ 75. Den Mistænkte er at anse som Sigtet, naar Forfølgning er indledet mod ham for Domstolen eller forberedt ved Beslutning om eller Iværksættelse af Beslag, Ransagning eller Paagribelse eller lignende mod ham rettede Forholdsregler.

§ 76. Har Sigtede ikke naaet Mindreaarighedsalderen, tilkommer de ham tillagte Partsrettigheder ogsaa Værgen.

Er han sindssyg[1]), har Værgen hans Partsrettigheder.

§ 77. Der skal beskikkes Sigtede Forsvarer[2]):

1. ved Hovedforhandling for Krigsret samt for den militære Høiesteret udenfor det i § 202 omhandlede Tilfælde;
2. ved Tingsvidner og Granskninger, der optages i Henhold til § 153;
3. ved Afhørelse af Vidner eller ved Granskning, naar det antages, at Forretningen vil blive benyttet som Bevis under Hovedforhandlingen;
4. ved Retsmøder, der afholdes, uden at Sigtede er varslet,

[1]) jfr. § 144.
[2]) jfr. § 161, sidste Led.

29 Marts. No. 2.

eller saafremt han er fængslet, uden at han er fremstillet til Møde;

5. ved Retsmøder, fra hvilke Sigtede i Henhold til § 141, jfr. den borgerlige Straffeproceslovs § 278 tredie Led, er bleven udelukket.

Har Sigtede for Retten eller under Krigsforhør afgivet uforbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed bestyrkes ved de øvrige foreliggende Oplysninger i en Sag, der ikke kan medføre høiere Straf end Strafarbeide i tredie Grad, undlades saavel ved Hovedforhandling for Krigsret som i Anledning af særskilte Bevisoptagelser Beskikkelse af Forsvarer, medmindre Sigtede fremsætter Begjæring derom. Har Bod været forelagt som Disciplinærstraf, er det ikke nødvendigt, at Forsvarer beskikkes.

§ 78. Naar Forsvarer ikke er nødvendig efter Reglerne i § 77, men findes fornøden paa Grund af Tilfældets særegne Beskaffenhed, skal saadan beskikkes.

§ 79. Til at gjøre Tjeneste som Forsvarere antager Kongen ved den militære Høiesteret et tilstrækkeligt Antal Høiesteretsadvokater og ved de andre Retter et tilstrækkeligt Antal Sagførere eller andre til Hvervet skikkede Mænd.

§ 80. Forsvarer for den enkelte Sag eller det enkelte Retsmøde beskikkes ved Krigsret af Krigsdommeren og forøvrigt af Rettens Formand. Er flere Forsvarere antagne for samme Domstol, bør de, hvor intet derfor er til Hinder, beskikkes efter Tur til Udførelse af Forsvaret under Hovedforhandling.

§ 81. I Krigstid eller for øvrigt, naar der ikke er Anledning til at beskikke en af de efter § 79 antagne Forsvarere[1]), kan en anden til Hvervet skikket Mand antages.

Det samme gjælder, hvor en Forsvarer faar Forfald eller udebliver i Tilfælde, hvor Benyttelse af Forsvarer er foreskreven[2]) eller findes nødvendig[3]).

§ 82. Findes det fornødent til betryggende Varetagelse af Sigtedes Tarv, kan en anden Forsvarer beskikkes istedenfor den oprindelig beskikkede.

§ 83. Paa Sigtedes Forlangende bliver, saafremt det kan ske, uden at Sagen lider Ophold eller det Offentlige paadrages forøgede Udgifter, en anden af de for Domstolen efter § 79 antagne Forsvarere at beskikke som saadan istedenfor den, der allerede er beskikket eller som staar for Tur til at beskikkes.

Under samme Forudsætning bør, hvor Omstændighederne ikke gjør det utilraadeligt, en anden Sagfører eller en anden Person, som findes skikket for Hvervet, paa Sigtedes Forlangende beskikkes som hans Forsvarer.

[1]) cfr. § 84.
[2]) cfr. § 77.
[3]) jfr. § 78.

§ 84. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 109, 110 og 112 finder tilsvarende Anvendelse. 29 Marts. No. 2.

§ 85. Den beskikkede Forsvarer tilkommer Godtgjørelse af Statskassen, hvilken bestemmes efter Reglerne i den borgerlige Straffeproceslovs § 81.

Tiende Kapitel.

Retsmøder og Retsbøger.

§ 86. I Krigstid, paa Sjøtogt og for øvrigt i paatrængende Tilfælde kan Retsmøde holdes paa Helligdag og til enhver Tid af Døgnet.

§ 87. Om Retsmøders Offentlighed og offentlig Gjengivelse af Forhandlinger gjælder, hvad der i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 113—116 er bestemt.

Foruden i de der omhandlede Tilfælde kan i Krigstid Offentlighed besluttes udelukket, naar Hensynet til Krigsforetagender eller militær Afdelings Sikkerhed eller andre særlige Grunde kræver Hemmeligholdelse.

§ 88. Naar en militær Ret bestaar af enkelt Dommer, skal Forhandlingerne foregaa i Overvær af to militære Retsvidner.

Om militære Retsvidner gjælder, hvad der i §§ 31 og 32 er bestemt om Domsmænd.

§ 89. Som militært Retsvidne maa ingen gjøre Tjeneste, der

1. selv er fornærmet ved Forbrydelsen eller Forseelsen, eller
2. er Sigtedes eller Fornærmedes Ægtefælle, eller
3. er beslægtet eller besvogret saa nær som Søskende med nogen af disse eller med Dommeren, Retsskriveren eller dem, der optræder i Mødet paa det Offentliges, Sigtedes eller Fornærmedes Vegne, eller
4. staar i nogen af de nævnte Personers private Tjeneste.

§ 90. Forsaavidt det uden særlig Vanskelighed kan ske, skal de militære Retsvidner, naar Retsforhandlingen er rettet mod en bestemt Person, være af samme eller høiere Grad end Sigtede eller den af de Sigtede, som er af den høieste Grad.

Retsvidnerne afgives efter Dommerens Henvendelse af den nærmeste eller en af de nærmeste Afdelinger. Naar det til Undgaaelse af skadeligt Ophold ansees paakrævet, kan Dommeren tilkalde Retsvidnerne paa den for borgerlige Retsvidner bestemte Maade eller ved direkte Budsendelse.

§ 91. De militære Retsvidner har at give nøie Agt paa Forhandlingerne. Finder de under Afhørelsen af Sigtede eller Vidner, at Oplysning ikke søges om noget Punkt, der er af Be-

29 Marts. No. 2. tydning for Forholdets militære Bedømmelse, har de at gjøre Dommeren opmærksom derpaa. Det samme gjælder, naar de finder, at nogen Tilførsel til Retsbogen af Dommeren om, hvad der foregaar under Forhandlingerne, vidner om en urigtig Opfatning eller er unøiagtig eller ufuldstændig.

Retsvidnerne skal af Dommeren ved Forhandlingens Begyndelse gjøres bekjendt med sine Pligter og edfæstes paa den for borgerlige Retsvidner foreskrevne Maade, hvis de ikke allerede forhen har aflagt saadan Ed. Ved Forhandlingens Slutning tilspørges de, om de har noget ved det forhandlede eller optegnede at bemærke. Deres Erklæring herom tilføres Retsbogen.

§ 92. Saafremt militære Retsvidner ikke betimelig kan skaffes, kan borgerlige Retsvidner benyttes.

§ 93. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 119—120 om Rettergangspolitiet samt i §§ 121—123 om Afhørelse ved Tolk m. v. finder tilsvarende Anvendelse.

§ 94. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 124—127 og 129—132 om Retsboger m. v. finder tilsvarende Anvendelse.

Hvad nævnte Lovs § 126 foreskriver om Protokollation ved Meddomsret og Lagmandsret finder Anvendelse henholdsvis ved Krigsret og den militære Høiesteret.

Ved Krigsret er det Krigsdommeren, under hvem den i nævnte Lovs § 130 omhandlede Afgjørelse henligger.

Ellevte Kapitel.

Forening af Straffesager, Værneting m. v.

§ 95. Forfølgning mod samme Person for flere strafbare Handlinger eller mod flere Personer som medskyldige i samme strafbare Handling bliver at forene i én Sag, forsaavidt det lader sig gjøre uden væsentlig Forhaling eller Vanskelighed.

Med Rettens Samtykke kan ogsaa for øvrigt Forfølgningen af flere strafbare Handlinger forenes i én Sag, ligesom flere forenede Sager efter dens Befaling eller med dens Samtykke kan adskilles.

§ 96. Med Hensyn til Værneting for enkeltstaaende Rettshandlinger finder i Almindelighed Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs § 135 Anvendelse.

Er der ved nogen Jurisdiktion anordnet særlig militær Forhørsret, foretages som Regel de nævnte Rettergangsskridt i de til Jurisdiktionen hørende Sager ved samme, men kan ogsaa forlanges foretagne ved anden militær Forhørsret, naar det af Hensyn til Sagens Oplysning eller til Besparelse af Tid eller Omkostninger for nogen ansees ønskeligt.

§ 97. Hovedforhandling i første Instans foretages for Krigsretten ved den Generaljurisdiktion eller Jurisdiktion, hvis Chef har Paatalemyndighed i Sagen. 29 Marts. No. 2.

§ 98. Den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 138—144 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 99. Kræves der, forinden Tiltale er reist, Befaling, Bemyndigelse eller Stadfæstelse af Retten i Anledning af en Handlings Foretagelse, udgaar den fra den militære Forhørsret paa det Sted, hvor Handlingen er eller tilsigtes foretaget, eller fra den særlige militære Forhørsret ved den Jurisdiktion, hvis Chef har Paatalemyndighed i Sagen. Efter det nævnte Tidspunkt udgaar den som Regel fra den Ret, ved hvilken Sagen staar.

Er der Fare ved Ophold, kan den fornødne Befaling eller Bemyndigelse erholdes af enhver militær Forhørsret.

Tolvte Kapitel.

Forkyndelser, Meddelelser og Frister.

§ 100. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 146—161 finder tilsvarende Anvendelse med følgende Ændringer:

Forkyndelsen besørges af en Befalingsmand, et Stævnevidne eller en Polititjenestemand. Hvad der i nævnte Paragrafer er bestemt for Polititjenestemænd gjælder ogsaa for Befalingsmænd, ved hvem Forkyndelse sker.

Ved Afdeling af den væbnede Magt udenfor Rigets Grænser kan Forkyndelse finde Sted efter de Regler, som gjælder for Forkyndelse inden Riget.

I Krigstid er saavel Sigtede som andre Personer pligtige til at møde ved ethvert Retsmøde efter mundtlig Tilsigelse og uden Ophold.

Trettende Kapitel.

Retternes Raadslagninger og Afgjørelser.

§ 101. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 162—170 finder tilsvarende Anvendelse med følgende Ændringer:

De for den almindelige Høiesteret givne Forskrifter om Raadslagning og Stemmegivning gjælder ogsaa under Ankesagers Behandling ved den militære Høiesteret, dog saaledes, at de tvende Officerer afgiver sin Stemme næst foran Justitiarius og i enhver Sag trækker Lod om, hvem af dem skal stemme først.

Naar fornyet Behandling ved den militære Høiesteret finder Sted, foregaar tillige Stemmegivning for lukkede Døre.

Til en for Tiltalte ugunstig Afgjørelse udkræves ved Krigsret mindst 4 Stemmer.

29 Marts. No. 2.

Ved Krigsret afgiver Krigsdommeren Stemme først.

Af Domsmændene stemmer de lavere Klasser foran de høiere. Domsmænd af samme Klasse stemmer i den Orden, som ved Lodtrækning afgjøres.

Fjortende Kapitel.

Vidner.

§ 102. Ved Hovedforhandling for den militære Høiesteret pligter Vidne at møde fra det hele Rige. Ved Hovedforhandling for Krigsret pligter det at møde, naar det bor eller opholder sig inden saadan Afstand fra Retsstedet, at det for at naa dette ikke maa reise over 600 Km. med Jernbane, 300 Km. med Dampskib eller 100 Km. paa anden Maade eller en tilsvarende Veilængde dels paa den ene, dels paa den anden Maade. Ved andet militært Retsmøde pligter Vidne at møde inden den Kjøbstad eller det Tinglag, hvor det bor eller opholder sig, samt naar Veilængderne ikke overstiger Tredjedelen af de ovennævnte.

Naar det findes magtpaaliggende, at et Vidne møder under Hovedforhandling ved Krigsret i Tilfælde, hvor det ikke er pligtigt dertil efter foranstaaende Regler, kan Retten efter Andragende fra nogen af Parterne udvide dets Mødepligt. Dog bor Afslutteise af Overenskomst om frivilligt Møde først forsøges, hvis det kan ske, uden at Sagen udsættes for Forsinkelse.

§ 103. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 172—189 finder tilsvarende Anvendelse.

Naar Indkaldelse af Vidner til Hovedforhandling sker fra Paatalemyndighedens Side, udgaar Stævningen fra Krigsadvokaten (Generalkrigsadvokaten). Til Retsmøder udenfor Hovedforhandling udgaar Stævningen fra Retten.

Er Vidnet tjenstgjørende ved opsat militær Afdeling, kan Stævningen istedenfor at forkyndes læses paa Dagsordren, naar det sker i Vidnets Paahør.

Ved Krigsret udfører Krigsdommeren, hvad der efter den borgerlige Straffeproceslovs § 182 paaligger Rettens Formand.

Militærperson, der tjenstgjør i Krigstid eller paa Sjøtogt, kan for Vægring af at vidne eller aflægge Ed ikke hensættes i fængslig Forvaring uden hans Foresattes Samtykke.

Femtende Kapitel.

Sagkyndige og Granskning.

§ 104. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 190—211 finder tilsvarende Anvendelse.

Dog skal, naar Sagkyndige tilkaldes til retslig Granskning (jfr. den borgerlige Straffeproceslovs § 201), ogsaa militære Rets-

vidner overvære denne, medmindre de Sagkyndige har de for mili- 29 Marts.
tære Retsvidner bestemte Egenskaber. No. 2.

Retsligt Ligsyn (den borgerlige Straffeproceslovs § 211) finder ikke Sted ved militær Ret, medmindre der er Grund til at antage, at Døden er forvoldt ved en Forbrydelse, der hører under militær Straffemyndighed.

Sextende Kapitel.

Beslag.

§ 105. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 212—220 finder tilsvarende Anvendelse, forsaavidt intet modsat er bestemt i nærværende Kapitel.

§ 106. Beslaglæggelsen iværksættes af Retten, den militære Paatalemyndigheds Tjenestemænd eller andre militære Befalingsmænd eller Vagthavende, Politiets Tjenestemænd eller, naar nogen gribes paa frisk Gjerning, af enhver, som er berettiget til at paagribe ham. Ligeoverfor tjenstgjørende Militærpersoner bør dog Beslaglæggelsen ikke foretages af Politiets Tjenestemænd eller privat Mand, saafremt den uden skadeligt Ophold kan ske af en militær Befalingsmand eller Vagthavende.

§ 107. Bestemmelsen i den borgerlige Straffeproceslovs § 214 finder i Krigstid, naar Sigtelsen gjælder Forræderi eller ulovlig Forbindelse med Fienden, ikke Anvendelse paa skriftlige Meddelelser mellem Sigtede og de i nævnte Lovs § 176 Nr. 1—3 omhandlede Personer.

§ 108. Beslag af Breve og andre Postforsendelser kan foruden i de i den borgerlige Straffeproceslovs § 217 angivne Tilfælde ogsaa ske, naar den Forbrydelse, hvorfor nogen mistænkes, kan medføre Straf af strengt Fængsel.

§ 109. Til Aabning og Gjennemsyn af Breve og andre Postforsendelser, Telegrammer og andre Papirer (jfr. den borgerlige Straffeproceslovs § 218) kan i Krigstid, naar ingen Krigsdommer eller militær Forhørsdommer er tilstede, vedkommende Krigsadvokat eller en paataleberettiget Befalingsmand træde i Dommerens Sted, saafremt Bemyndigelse dertil er meddelt af den Ret, som har besluttet Beslaglæggelsen, eller det i andre Tilfælde af Hensyn til Sagens Beskaffenhed findes særlig paakrævet, at Aabning og Gjennemsyn strax iværksættes. Krigsadvokaten eller Befalingsmanden har i saa Fald at træffe de i den borgerlige Straffeproceslovs § 219 omhandlede Forføininger.

Om det foretagne gives snareſt muligt Indberetning til Retten.

29 Marts. No. 2.

Syttende Kapitel.

Ransagning.

§ 110. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 221—227 finder tilsvarende Anvendelse, forsaavidt intet modsat er bestemt i nærværende Kapitel.

§ 111. Foruden de i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 222 og 223 nævnte Huse og Rum kan, uafhængig af de i nævnte Lovs § 221 foreskrevne Betingelser, og uden at Beslutning af Ret eller Paatalemyndighed er fornoden, Ransagning finde Sted i Kaserne, Barakke, Krigsfartøi og andre militære Bygninger og Rum saavelsom i Hus og Rum, som staar under særlig Opsigt af de militære Myndigheder eller er Stedet for en Bedrift, hvortil Tilladelse af de militære Myndigheder udfordres. Den, som skal foretage Ransagning, har først at forebringe sit Ærende for den paa Stedet for Øieblikket høistkommanderende.

Befalingsmand og Polititjenestemand, der ifølge Beslutning skal paagribe en mistænkt, kan i dette Øiemed uden særskilt Hjemmel foretage Ransagning af hans Bolig og Rum.

§ 112. Ransagningen iverksættes af Retten, en paataleberettiget eller anden militær Befalingsmand eller af en Polititjenestemand. I militære Bygninger og Rum og hos tjenstgjørende Militærperson bør den fortrinsvis foretages af en militær Befalingsmand.

Ransagningen skal saavidt muligt ske i Overvær af to tilkaldte Vidner, der fortrinsvis bør tages blandt Personer, som har de for militære Retsvidner foreskrevne Egenskaber eller er opført paa borgerligt Retsvidne-Udvalg.

Attende Kapitel.

Paagribelse og Fængsling[1]).

§ 113. Enhver, der hører under militær Straffemyndighed, kan paagribes:

1. naar han forstyrrer den offentlige Orden eller gjør sig skyldig i Overhørighed eller grov Tilsidesættelse af Disciplinen og det anses nødvendigt for dennes Opretholdelse, at han strax heftes, eller
2. naar han forser sig i Drukkenskab eller anden ophidset Tilstand, saa at han ikke er modtagelig for Forestillinger, og hans Forhold giver særlig Grund til at frygte for, at han, om han forbliver paa fri Fod, kan forledes til Forgribelse paa Foresat eller til andet grovt Brud paa den militære Disciplin.

§ 114. Den, som med skjellig Grund mistænkes for en strafbar Handling, der kan medføre høiere Straf end simpelt Fængsel

[1]) jfr. Grundl. § 99.

efter den militære eller Fængsel efter den borgerlige Straffelov, kan paagribes: 29 Marts. No. 2.

1. naar han træffes eller forfølges paa frisk Gjerning eller friske Spor og hans Paagribelse antages paakrævet for at hindre Flugt eller sikre Beviset[1]);
2. naar der af Hensyn til Straffens Størrelse eller af anden Aarsag er Anledning til at frygte for, at han vil unddrage sig Forfølgningen eller Straffens Fuldbyrdelse;
3. naar hans Forhold giver særlig Føie til at frygte for, at han ved Tilintetgjørelse af Gjerningens Spor eller ved Aftale med Vidner eller Medskyldige eller paa anden Maade vil forspilde Beviset, eller
4. naar der er særlige Grunde til at frygte for, at han vil gjentage den strafbare Handling eller fuldbyrde en strafbar Handling, som han har forsøgt eller truet med.

§ 115. Uden Hensyn til Straffens Størrelse kan den Mistænkte paagribes:

1. naar han træffes paa frisk Gjerning og ikke afstaar fra sin forbryderske Virksomhed;
2. naar han træffes i Færd med at undvige eller bevislig gjør Forberedelse dertil, eller
3. naar han ikke vides at have fast Bopæl i Riget eller er en ukjendt Person, der ikke kan gjøre Rede for sig, og der er Grund til at frygte for, at han vil unddrage sig Forfølgningen eller Straffens Fuldbyrdelse.

§ 116. Hører den strafbare Handling til dem, der alene efter Fornærmedes Begjæring paatales af det Offentlige, kan Paagribelse ikke finde Sted, forinden saadan Begjæring er fremsat, medmindre der er Grund til at frygte for, at Ophold vil forspilde Øiemedet, og det er overveiende sandsynligt, at Paatale vil blive begjæret[2]). Den Fornærmede eller, om der er flere, i det mindste én af dem maa uopholdelig underrettes om Paagribelsen. Kan ikke dette ske, eller hvis Begjæring om Paatale efter skeet Underretning ikke fremsættes, saasnart det efter Omstændighederne anses muligt, skal paagrebne strax løslades.

§ 117. Paagribelsen besluttes af Paatalemyndigheden eller Retten og iverksættes enten af den paataleberettigede Befalingsmand, der har besluttet Paagribelsen, eller af en anden foresat Befalingsmand, eller af hvem, der ellers særlig bemyndiges dertil.

Beslutningen skal tilstrækkelig tydelig betegne Mistænktes Person samt angive den strafbare Handling, for hvilken han sigtes, det Sted, til hvilket han skal bringes, og en paataleberettiget Befalingsmand eller Krigsdommer eller militær Forhørsdommer, for hvilken han skal fremstilles.

[1]) jfr. Grundl. § 66, jfr. ogsaa § 115, No. 1.
[2]) jfr. § 136, 2det Led.

29 Marts. No. 2.

Er den Befalingsmand eller Dommer, for hvem Fremstillelse skal ske, en anden end den, der har fattet Beslutningen, skal en Gjenpart eller skriftlig Gjengivelse af samme tilligemed Meddelelse om Grunden til Paagribelsen samt andre forhaandenværende Oplysninger strax oversendes ham.

Har en paataleberettiget Befalingsmand besluttet Paagribelsen i Paagrebnes Overvær umiddelbart efter at have optaget Forklaring angaaende den strafbare Handling paa den i § 122 omhandlede Maade, kan han strax forholde sig efter § 123 uden at bestemme yderligere Fremstillelse af Paagrebne for nogen Befalingsmand.

§ 118. Hvor Beslutning af Paatalemyndigheden eller af Retten ikke uden Fare kan oppebies, kan Paagribelse uden saadan Beslutning iverksættes:

1. af Mistænktes Foresatte eller, naar Foresat ikke er tilstede, af anden Mistænkte overordnet Befalingsmand eller, hvis Mistænkte ikke er Militærperson, af enhver Befalingsmand;
2. af militær Vagt, Ronde, Patrulje, Skildvagt eller anden til Sikkerhed eller Ordens Overholdelse udsendt militær Afdeling eller Krigsmand, saafremt Paagribelsen er begrundet i Brud paa den militære Orden eller i andre strafbare Handlinger, som de nævnte Vagthavende ifølge sin Instrux skal afverge;
3. af Politiets Tjenestemænd, saafremt Forbrydelsen eller Forseelsen er belagt med Straf i den borgerlige Straffelovgivning eller bestaar i Rømning, ulovlig Fraværelse eller anden Undbragelse fra Krigstjenesten, og i samme Tilfælde af enhver, naar Mistænkte træffes eller forfølges paa frisk Gjerning eller friske Spor. Er Mistænkte en tjenstgjørende Militærperson, bør dog Paagribelsen ikke foretages af Politiets Tjenestemænd eller privat Person, saafremt den uden skadeligt Ophold kan iverksættes af en militær Befalingsmand eller Vagthavende.

§ 119. Ved Paagribelsen eller saasnart det er gjørligt, skal den skriftlige Beslutning, naar saadan haves, paa Forlangende forevises eller oplæses for Paagrebne, som derhos i Fredstid har Ret til at fordre Gjenpart af samme.

§ 120. Paagribelsen bør iverksættes med den Skaansel, som Øiemedet tillader.

Den Paagrebnes Vaaben samt andre Ting, som kan benyttes til Vold eller Undvigelse, fratages ham, og personlig Ransagning kan foretages, forsaavidt der er Grund til at formode, at han har saadanne Ting hos sig.

§ 121. Den Paagrebne skal snarest muligt fremstilles for den i Beslutningen bestemte Befalingsmand eller Dommer eller, om han er paagrebet uden Beslutning, for den nærmeste paataleberettigede Befalingsmand.

Vilde Fremstillelse for den bestemte Dommer være forbunden med større Ulempe, kan Fremstillelse for nærmeste militære Forhørsdommer eller Krigsdommer træde istedet.

Kan Fremstillelse for de nævnte Befalingsmænd ikke ske 29 Marts. No. 2.
senest Dagen efter Paagribelsen, kan Paagrebne forlange sig fremstillet snarest muligt for nærmeste militære Forhørsdommer eller Krigsdommer.

Er Paagribelsen foretagen af privat Mand, skal denne, hvor Fremstillelse efter foranstaaende Regler ikke ufortøvet kan ske, overlevere Paagrebne til nærmeste Befalingsmand, Politi- eller Fængselstjenestemand, der fatter Beslutning, om Paagribelsen foreløbig skal opretholdes, og derefter har at forholde sig, som om han selv havde foretaget Paagribelsen.

§ 122. Den Myndighed, for hvilken Paagrebne fremstilles, skal i Retsmøde eller i Vidners Overvær modtage hans Forklaring og indhente de Oplysninger, hvortil der iøvrigt maatte være Adgang, samt optegne de afgivne Forklaringer og den fattede Beslutning.

§ 123. Den paataleberettigede Befalingsmand, for hvem Paagrebne fremstilles, fatter Beslutning om, hvorvidt Paagribelsen foreløbig skal opretholdes eller Løsladelse ske med eller uden Betingelser.

Antages Sagen ikke at egne sig til disciplinær Afgjørelse, skal Paagrebne, saafremt han ikke løslades, snarest muligt fremstilles for nærmeste militære Forhørsdommer eller Krigsdommer eller, hvis retslig Forfølgning allerede er indledet, for vedkommende Ret (§ 125).

Findes derimod Sagen at egne sig til disciplinær Afgjørelse, foretages uopholdelig de fornødne Skridt hertil. Er Sagen ikke afgjort disciplinært inden tre Dage efter Paagribelsen, kan Paagrebne, saafremt han ikke løslades, forlange sig fremstillet snarest muligt for nærmeste militære Forhørsdommer eller Krigsdommer.

§ 124. Er den Dommer, for hvem Fremstillelse i Henhold til §§ 121 eller 123 finder Sted, ikke efter § 125 berettiget til at afgjøre Spørgsmaalet, om Paagrebne skal være Varetægtsfængsel underkastet, fatter han Beslutning om, hvorvidt Paagribelsen foreløbig skal opretholdes eller Løsladelse ske med eller uden Betingelser. Løslades ikke Paagrebne, skal han snarest muligt fremstilles for vedkommende Ret, og Udskrift af det optegnede tilligemed de fremlagte Dokumenter oversendes denne.

Om Afgjørelsen gives uopholdelig Meddelelse til Paatalemyndigheden, saafremt den ikke har været tilstede ved samme.

§ 125. Hvorvidt Paagrebne skal være Varetægtsfængsel underkastet, afgjøres ved Kjendelse af den Ret, for hvilken retslig Forfølgning er indledet. Naar Dom er afsagt og Sagen ikke er indbragt for høiere Ret, tilkommer Afgjørelsen den Ret, som har dømt i Sagen. Er retslig Forfølgning endnu ikke indledet, afsiges Kjendelsen af den Dommer, for hvilken Paagrebne ifølge Paagribelsesbeslutningen eller i Henhold til § 121 eller § 123 er

29 Marts. No. 2.

fremstillet. Den nærmeste militære Forhørsdommer eller Krigsdommer kan ogsaa ellers træffe Afgjørelsen, naar Paagrebnes Fremstillelse for den Ret, ved hvilken Forfølgningen finder eller har fundet Sted, vilde være forbunden med større Ulemper, dog, at Udskrift af det protokollerede og Sagens Dokumenter uden Ophold tilstilles denne.

Kjendelsen afsiges, saavidt muligt, inden Retsmødets Slutning og forkyndes strax eller snarest muligt for Paagrebne, der i Fredstid kan forlange sig Udskrift meddelt inden 24 Timer. Om Kjendelsen gives ogsaa uopholdelig Meddelelse til Paatalemyndigheden, saafremt den ikke har været tilstede ved Afsigelsen.

§ 126. Varetægtsfængsel kan kun besluttes anvendt:

1. naar Paagrebnes Forhold fremdeles giver særlig Grund til at frygte for, at han, om han løslades, vil forgribe sig paa Foresat eller gjøre sig skyldig i andet grovt Brud paa den militære Disciplin, eller
2. naar der fremdeles er skjellig Grund til Mistanke mod Paagrebne og nogen i § 114 No. 2, 3 eller 4 eller i § 115 No. 2 eller 3, jfr. § 116, nævnt Betingelse for Paagribelse er tilstede.

§ 127. Uden foregaaende Paagribelse kan Fængslingskjendelse afsiges mod en Mistænkt, der er tilstede i Retsmøde, efterat der er givet ham Anledning til at udtale sig derom.

§ 128. I Krigstid kan Retten ikke beslutte Paagribelse eller Fængsling af tjenstgjørende Militærperson uden Begjæring af den militære Paatalemyndighed.

§ 129. Forskrifterne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 242 og 243 om Paagrebnes og Fængsledes Behandling m. v. finder tilsvarende Anvendelse.

§ 130. Fængslingen ophæves, saasnart Grundene for samme bortfalder.

Beslutning om Fængslings Ophør fattes af Paatalemyndigheden, men kan ogsaa paa Embeds Vegne eller efter Begjæring af Sigtede fattes af den Ret, som det efter Reglerne i § 125 vilde tilkomme at afgive Fængslingskjendelse.

Frifindes Sigtede, skal han strax løslades, medmindre Paatalemyndigheden, før Løsladelsen iverksættes, afgiver Erklæring om Anke eller Begjæring om fornyet Behandling ved høiere Ret og den Domstol, som har afsagt Frifindelsesdommen, paa Begjæring beslutter, at Fængslingen skal vedvare.

Kjendelse, hvorved nogen er besluttet fængslet eller løsladt, kan til enhver Tid omgjøres.

§ 131. Om Sikkerhedsstillelse og andre Forholdsregler, der træder istedenfor Fængsling, gjælder, hvad der i den borgerlige Straffeproceslovs § 245, § 246 første og tredje Led samt §§ 247 og 248 er bestemt.

Beslutning om Anvendelse af deslige Forholdsregler, forsaa- 29 Marts.
vidt der ikke er Enighed mellem Paatalemyndigheden og Sigtede, No. 2.
eller om deres Ophør, hvor de ikke af Paatalemyndigheden fra-
faldes, eller om stillet Sikkerheds Forbrydelse fattes af den Domstol,
som det efter Reglerne i § 125 vilde tilkomme at afgive Fængs-
lingskjendelse.

§ 132. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslov § 250 finder tilsvarende Anvendelse, dog saaledes, at Efterlysning ogsaa kan finde Sted, naar Sigtede mistænkes for en strafbar Handling, der efter den militære Straffelov kan medføre høiere Straf end simpelt Fængsel.

Nittende Kapitel.

Sigtedes Indkaldelse for Retten og Afhørelse.

§ 133. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 251—252, § 253 undtagen sidste Punktum samt §§ 254—261 finder tilsvarende Anvendelse.

Stævning til Hovedforhandling udgaar fra Krigsadvokaten (Generalkrigsadvokaten), til andet Retsmøde fra Retten.

Militærperson, der tjenstgjør i Krigstid eller paa Sjøtogt, kan ikke i Henhold til Bestemmelsen i den borgerlige Straffeproceslovs § 254 afhentes eller hensættes i fængslig Forvaring uden hans Foresattes Samtykke.

Tyvende Kapitel.

Efterforskningen.

§ 134. Befalingsmand, der gjennem Anmeldelse eller paa anden Maade kommer til Kundskab om, at strafbar Handling, der hører under militær Straffemyndighed, er forøvet af nogen under hans Befaling staaende Person, har uopholdelig at foretage eller bevirke foretaget Efterforskning desangaaende.

I Tilfælde af mundtlig Anmeldelse skal Modtageren strax optegne den og erhverve Anmelderens Vedtagelse af Optegnelsens Rigtighed. Optegnelse kan undlades, naar der handles om smaa rent militære Forseelser, som strax afgjøres disciplinært eller antages paa saadan Maade at ville blive afgjorte inden 24 Timer.

§ 135. Efterforskningens Øiemed er at fremskaffe Oplysninger, som er tilstrækkelige til at bestemme, om Disciplinærstraf skal anvendes, eller om retslig Forfølgning skal indledes mod nogen bestemt Person ved Beslutning om Tiltale.

Derhos bliver i Tilfælde de yderligere Oplysninger at indhente, som maatte udfordres til Forberedelse af Bevisførelsen saavel fra Paatalens som Forsvarets Side eller til Afgjørelse af Spørgsmaalet om Sigtedes Fængsling eller Løsladelse.

29 Marts. No. 2.

Beviser, som befrygtes ellers at kunne gaa tabt, bliver at optage. Det samme gjælder andre Beviser, som ikke egner sig til Optagelse under Hovedforhandling, naar de haves ved Haanden eller betydelig Tidsspilde eller Bekostning vil kunne undgaaes derved.

Skjønnes retslig Granskning at være ønskelig, bør den forefundne Tilstand søges bevaret uforandret, indtil Retshandlingen kan finde Sted.

§ 136. Afhænger Paatalen af en særskilt Myndighed[1]), skal Paatalemyndigheden uopholdelig give Vedkommende Meddelelse om, hvad der er kommet til dens Kundskab, og imidlertid foretage de Skridt, som ikke uden Skade kan opsættes.

Er Paatalen afhængig af en Privats Begjæring[2]), kan Paatalemyndigheden, saafremt der er Grund til at antage, at Fornærmede ikke begjærer Paatale, fordi Gjerningen er ham ubekjendt, bringe de fremkomne Oplysninger til hans Kundskab, men foretager ikke videre Efterforskninger, førend Begjæring foreligger. Er det overveiende sandsynligt, at Paatale vil blive begjæret, kan dog uopsættelige Efterforskningsskridt foretages, forinden Begjæring er fremkommen[3]).

Antages et Tilfælde at foreligge, hvor Paatale vil blive undladt i Henhold til § 66 No. 3, bør, indtil Spørgsmaalet herom er afgjort, blot de Skridt foretages, som ikke uden Skade kan opsættes.

§ 137. Paatalemyndigheden kan i Efterforskningens Øiemed indhente Forklaringer og lade dem optegne. I Krigstid kan ogsaa andre end Militærpersoner beordres til Fremmøde for at afgive Forklaring.

Forklaring, som optages af Generalkrigsadvokaten eller en Krigsadvokat (Krigsforhør), afgives i Overvær af tvende Vidner, som medunderskriver Protokollen. Om disse Vidner gjælder, hvad der i §§ 88—91 for Retsvidner er bestemt. Særskilt Protokolfører bør om muligt benyttes.

§ 138. Paatalemyndigheden kan hos Retten begjære Foretagelsen af de i Kapitel 14—19 omhandlede Skridt, som den ikke selv er berettiget til at foretage, eller som den finder hensigtsmæssig bør foretages af Retten.

Er Begjæringen udgaaet fra andre end en Generaljurisdiktionschef eller Jurisdiktionschef, eller angaar den noget i Kapitel 16, 17 og 18 omhandlet Skridt, prøver Domstolen i enhver Henseende, hvorvidt Begjæringen er tilstrækkelig begrundet. Det samme gjælder, om Begjæringen er udgaaet fra en Generaljurisdiktionschef eller en Jurisdiktionschef, naar Generalkrigsadvokaten eller

[1]) cfr. § 65, No. 1 og 2.
[2]) cfr. § 65, No. 3.
[3]) cfr. § 116.

Krigsadvokaten ikke har medundertegnet Begjæringen eller kan sees ikke at være enig i denne. 29 Marts. No. 2.

Ellers er Domstolen pligtig til at efterkomme Begjæringen, medmindre den finder, at det Forhold, som danner Efterforskningens Gjenstand, ikke er strafbart, eller at der ikke er lovlig Adgang til at tage den til Følge.

Negter Retten at efterkomme Begjæringen, sker det ved Kjendelse.

§ 139. Sigtede saavelsom Mistænkte, mod hvem Efterforskning er paabegyndt[1]), kan hos Retten begjære foretaget Rettergangsskridt til Afstræfstelse af Mistanken.

Retten afslaar Begjæringen, naar den ikke finder den tilstrækkelig begrundet.

§ 140. Retten kan af egen Drift foretage saadanne Skridt, som ikke uden Skade kan opsættes, samt hvad der hensigtsmæssig kan gjøres i Forbindelse med andre Rettergangsskridt.

Forøvrigt strækker dens Virksomhed sig ikke ud over det begjærede og stanser, naar Begjæringen tages tilbage[2]).

§ 141. Paa Retsmøder, der afholdes under Efterforskningen, finder Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 272, 275 første Led samt §§ 277—280 tilsvarende Anvendelse.

§ 142[3]). Har Sigtede i en Sag angaaende militær Forbrydelse, der ikke kan medføre strengere Straf end Strafarbeide i femte Grad, eller angaaende en borgerlig Forbrydelse, der efter den borgerlige Straffeproceslovs Regler vilde henhøre under Meddomsret, inden Retten afgivet en uforbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed bestyrkes af de øvrige foreliggende Oplysninger, kan Sagen, naar det begjæres af den militære Paatalemyndighed og Sigtede deri samtykker, fremmes til Doms og paadømmes af Forhørsretten uden Tiltalebeslutning.

Dog bør dette ikke ske, naar Sagen antages at burde paadømmes i Forening med andre Sager[4]), eller Dommeren finder, at der kan være Grund til at undlade Paatale i Henhold til § 66.

En og tyvende Kapitel.

Tiltalebeslutningen.

§ 143. Naar Sagen er tilstrækkelig forberedt dertil, fattes uden Ophold Beslutning om, hvorvidt Tiltale skal reises.

§ 144. Findes Tiltale at burde reises, men Sigtede er sindssvag, eller det er antageligt, at han for Tiden ikke kan dømmes, fordi hans Opholdssted ikke vides, eller fordi han opholder sig i Udlandet[5]), stilles Sagen foreløbig i Bero.

[1]) jfr. § 75.
[2]) jfr. § 64.
[3]) jfr. § 220, sidste Led.
[4]) jfr. § 95.
[5]) jfr. § 163.

29 Marts. No. 2.

Paatalemyndigheden skal i sidste Tilfælde tilstille Sigtede Meddelelse herom og Opfordring til at fremstille sig til Modtagelse af Dom.

At Sagen foreløbig er stillet i Bero, er ikke til Hinder for, at der skrides til Bevisoptagelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 153, hvis der er Fare for, at Beviser kan gaa tabt.

§ 145. Tiltalebeslutningen skal angive, for hvilken Domstol Sagen skal anlægges, og indeholde Tiltaltes Navn eller en nøiagtig Betegnelse af hans Person.

Den skal i Korthed, men saavidt muligt med nøiagtig Angivelse af Tid og Sted, Gjenstand og lignende fremstille den Handling, for hvilken Tiltale reises, med Fremhævelse af de i Loven beskrevne Kjendemerker og under Henvisning til den eller de Straffebestemmelser, som antages at kunne komme til Anvendelse.

Tiltalebeslutningen skal medundertegnes af den Generalkrigsadvokat eller Krigsadvokat, som har medvirket ved dens Udfærdigelse, jfr. § 54, 2det Led.

§ 146. Den paa Paatalemyndighedens Vegne mødende kan under Hovedforhandlingen ved Anmerkning paa Tiltalebeslutningen

1. rette Feiltagelser med Hensyn til Benævnelser, Tidsangivelser, Fremstillingen af Handlingens Kjendemerker efter Loven og lignende Omstændigheder, og
2. med Rettens Samtykke udvide Tiltalen til andre strafbare Forhold end de i Tiltalebeslutningen omhandlede, saafremt det ikke kan lede til Anvendelse af en strengere Straffebestemmelse, og Tiltalte enten har samtykket deri eller har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse.

Skulde Tiltalen som Følge af den foretagne Rettelse eller Udvidelse ikke kunne mødes ved det Modbevis eller Forsvar, som Tiltalte har havt Opfordring til at forberede sig paa, kan han forlange en passende Udsættelse[1]).

To og tyvende Kapitel.

Forberedelsen til Hovedforhandling for Krigsret.

§ 147. Saasnart Tiltale er besluttet, sørger Paatalemyndigheden for, at der i fornødent Fald beskikkes Tiltalte en Forsvarer[2]).

Tiltalebeslutningen skal uopholdelig forkyndes Tiltalte, i Tilfælde med Tilkjendegivende om, hvem der har at udføre Forsvaret for ham.

§ 148. Har Tiltalte Forsvarer, tilstilles denne samtidig en Gjenpart af Tiltalebeslutningen tilligemed Sagens Aktstykker, vigtige Dokumenter dog i Regelen kun i Afskrift, med Angivelse af, hvilke Beviser agtes benyttede, hvorledes de tænkes erhvervede, hvad

[1]) jfr. § 186.
[2]) jfr. §§ 77 og 78.

dermed agtes godtgjort og naar og hvor Sagen antages at burde foretages. 29 Marts. No. 2.

Dokumenter, som tilbageholdes og andre synlige Beviser gjøres saavidt muligt tilgjængelige paa hensigtsmæssig og betryggende Maade,

§ 149. Forsvareren har ufortøvet paa hensigtsmæssig Maade, dog saavidt muligt uden særskilt Udgift for det offentlige, at indtræde i Overlægning med Tiltalte. Inden en af Paatalemyndigheden opgiven Frist, der af Krigsdommeren paa Begjæring kan forlænges, naar særlige Grunde findes at tale derfor, skal han derefter oversende Akterne til sidstnævnte med Angivelse af, hvilke Vidner han paa sin Side agter at indstævne eller ønsker indstævnt, hvilke Beviser han iøvrigt tilsigter at benytte, hvorledes de tænkes erhvervede, hvad han ved sine Vidner og øvrige Beviser agter at godtgjøre, samt hvorvidt han er enig i Forslaget om Tid og Sted for Sagens Foretagelse. Gjenpart af denne Meddelelse tilstilles samtidig Paatalemyndigheden.

Paa Dokumenter og andre synlige Beviser, som ikke kan medfølge, finder Bestemmelsen i foregaaende Paragrafs andet Led Anvendelse.

Ved Akternes Oversendelse kan Forsvareren beholde de ham i Affkrift tilsendte Dokumenter. Af andre Dokumenter og Retsakter tager han selv de nødvendige Affkrifter.

§ 150. Finder Forsvareren:

1. at der, førend Sagen videre fremmes, ved retslig Afhørelse bør fremskaffes særlig paapegede Oplysninger til Fjernelse af Mistanken eller til Begrundelse af Straffrihed, eller
2. at de af ham paapegede Beviser bør besørges erhvervede af Paatalemyndigheden, eller
3. at Beviser, som denne tilsigter at benytte, bør erhverves paa anden Maade end af denne angivet,

har han samtidig herom at fremsætte Begjæring. Gjenpart af Begjæringen sendes nopholdelig Paatalemyndigheden.

Antager Forsvareren, at Sagen, saaledes som den er anlagt, ikke kan fremmes, eller at Paatalemyndigheden har overseet nogen udenfor Bevisspørgsmaalet liggende Omstændighed, paa Grund af hvilken Tiltalte ikke kan fældes, bør han gjøre Paatalemyndigheden opmerksom herpaa.

§ 151. Er Tiltalte uden Forsvarer, sender Paatalemyndigheden Akterne tilligemed de i § 148 omhandlede Meddelelser til Krigsdommeren, der undersøger, hvorvidt andre eller flere Oplysninger end opgivet bør søges erhvervede, og i den Anledning kan opfordre Tiltalte til at afgive Møde for sig. Ved Tiltalebeslutningens Forkyndelse skal der meddeles Tiltalte en Opgave over de Beviser, som Paatalemyndigheden agter at føre.

§ 152. Krigsdommeren sender Akterne tilbage til Paatale-

29 Marts. No. 2.

myndigheden med Underretning om, hvad han uden eller efter derom fremsat Begjæring beslutter foretaget til Sagens Oplysning.

Herom gives ogsaa Meddelelse til Forsvareren eller Tiltalte, om han er uden Forsvarer.

Krigsdommerens Afgjørelse af nogen af Forsvareren eller Tiltalte fremsat Begjæring angaaende Sagens Oplysning kan ikke paaankes eller paakjæres.

§ 153. Naar et Bevis enten aldeles ikke eller ikke uden uforholdsmæssig Ulempe eller Omkostning kan føres under Hovedforhandlingen, eller dets Førelse ikke uden Fare kan opsættes til denne[1]), lader Paatalemyndigheden det efter Krigsdommerens Paalæg eller af egen Drift optage forud for samme. Finder den det unødvendigt at afgive Møde, meddeler den Retten dette, i hvilket Tilfælde Retshandlingen kan fremmes uden saadant Møde, naar det tilstrækkelig tydelig er betegnet, hvilke Oplysninger der søges.

Naar Paatalemyndigheden begjærer saadan Bevisoptagelse, bør den samtidig underrette Modparten derom.

Paa Bevisoptagelsen finder for øvrigt, forsaavidt intet andet er bestemt, Reglerne i den borgerlige Straffeproceslovs § 277 tilsvarende Anvendelse.

Af Bevisoptagelsen bliver Udskrift snarest muligt at tilstille Paatalemyndigheden samt Forsvareren eller Tiltalte, om han er uden Forsvarer.

§ 154. Bestemmer nogen af Parterne sig til at benytte andre Beviser end de allerede opgivne eller at give Slip paa nogen af disse eller at erhverve eller benytte Beviserne paa anden Maade end opgivet, skal Modparten og Krigsdommeren underrettes efter Forskrifterne i §§ 148 og 149.

§ 155. Krigsdommeren berammer Tid og Sted for Sagens Foretagelse.

Berammelsen oversendes Paatalemyndigheden eller den, som af denne er opgiven, og Gjenpart af samme meddeles Forsvareren eller Tiltalte, om han er uden Forsvarer, og i fornødent Fald tillige Paatalemyndigheden.

§ 156. Paatalemyndigheden sørger for, at Sigtede og Vidner, der ikke er paa fri Fod, og Sigtede, mod hvem saadan Kjendelse er afsagt, som omhandles i den borgerlige Straffeproceslovs § 254, jfr. nærværende Lovs § 133, betimelig bliver frembragte til Retsstedet.

§ 157. Har Sigtede for Retten afgivet uforbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed der ikke er Grund til at drage i Tvil, bør i Almindelighed kun de Personer indstævnes som Vidner, der kan give Forklaringer, som umiddelbart angaar selve Forøvelsen af Gjerningen, eller som angaar Tiltaltes større eller mindre Straf-

[1]) jfr. dog § 177, 2det Led og den borgerlige Strprl. § 332 — jfr ogsaa § 135.

skyld. Naar flere Personer antages at ville afgive en ensartet og overensstemmende Forklaring om Sagen eller om en enkelt Side ved samme, bør kun saa mange indstævnes, som skjønnes fornødent. 29 Marts. No. 2.

§ 158. Vil Tiltalte eller hans Forsvarer indstævne Vidner til Hovedforhandlingen, maa den lovbestemte Betaling[1]) enten erlægges forskudsvis eller nedlægges hos Paatalemyndigheden, der paategner Stævningen Bevidnelse herom. Finder Paatalemyndigheden eller Retten Indstævningen begrundet, erstattes Udgifterne af det offentlige.

Tre og tyvende Kapitel.

Hovedforhandlingen for Krigsret.

§ 159. Hovedforhandlingen er mundtlig. Skrift anvendes kun i den Udstrækning, som Loven bestemmer[2]). Ved mundtlige Udtalelser benyttes frit Foredrag.

§ 160. Krigsdommeren leder Forhandlingen og drager Omsorg for at fjerne alt, som til Unytte trækker den i Langdrag. Han kan, forsaavidt intet modsat er bestemt[3]), standse den videre Forhandling angaaende Spørgsmaal, som han anser tilstrækkelig drøftede.

Indsigelser mod hans Ledelse afgjøres af Retten.

§ 161. Paatalemyndigheden kan undlade at afgive Møde, naar Forsvarer er unødvendig af den Grund, at Sigtede har afgivet en uforbeholden Tilstaaelse[4]).

Udebliver Paatalemyndigheden for øvrigt enten ved Forhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, udsættes Sagen, medmindre Omstændighederne gjør det muligt istedenfor at beskikke nogen, som straks kan udføre Hvervet.

Det samme gjælder, om der ingen Forsvarer er tilstede, hvor saadan er nødvendig[5]); dog kan Frifindelsesdom afsiges og en Forhandling, som forudsees utvivlsomt at ville lede hertil, fortsættes eller fremmes, selv om ingen Forsvarer møder.

§ 162. Tiltalte skal være tilstede, saalænge han har Adgang til at faa Ordet[6]). Dog kan det tillades ham at fjerne sig, efterat hans Afhørelse har fundet Sted og indtil Domsafsigelsen. Forlader han Retsstedet uden Rettens Tilladelse, kan Forhandlingen under enhver Omstændighed fortsættes, saafremt hans Nærværelse ikke findes fornøden af Hensyn til Sagens Oplysning.

§ 163[7]). Handles der om en strafbar Handling, der fortrins-

[1]) jfr. § 252.
[2]) jfr. §§ 93 og 94 smhlt. med den borgerl. Strpl. §§ 122 og 124 flg., § 103 smhlt. med den borgerl. Strprl. § 181, 2det Led, og § 133 smhlt. med den borgerl. Strpl. § 256, sidste Led.
[3]) jfr. § 177, 2det Led, smhlt. med den borgerl. Strprl. § 331, 2det Led, samt nærværende Lovs § 184, 2det Led.
[4]) jfr. § 77, sidste Led.
[5]) jfr. § 77, 1ste Led.
[6]) jfr. § 184, 2det Led.
[7]) jfr. § 144.

29 Marts. No. 2.

vis er at straffe med Fængsel eller ringere Straf, og Retten ikke finder Tiltaltes Nærværelse fornøden af Hensyn til Sagens Oplysning, kan Forhandlingen fremmes eller fortsættes, uagtet Tiltalte udebliver, saafremt han har samtykket deri eller er udebleven, uden at der er Grund til at antage, at han har havt lovligt Forfald.

Forhandlingen kan endvidere fremmes i Tiltaltes Fraværr, hvis han er undvegen, efterat Tiltalebeslutningen er ham forkyndt, og Retten ikke finder hans Nærværelse fornøden af Hensyn til Sagens Oplysning.

Under enhver Omstændighed kan Frifindelsesdom afsiges over en udebleven og en Forhandling fortsættes eller fremmes i Tiltaltes Fraværr, naar den skjønnes utvivlsomt at ville lede til Frifindelse.

§ 164. Om Hovedforhandlingen maa udsættes, kan Retten dog paa Stedet lade optage alle Beviser, som ellers kunde gaa tabt eller hvis senere Optagelse kunde befrygtes at ville blive mindre fyldestgjørende.

§ 165. Retten kan beslutte, at en Tiltalt skal forlade Retssalen, medens et Vidne eller en Medtiltalt afhøres, naar der er særegne Grunde til at frygte for, at en uforbeholden Forklaring ellers ikke kan erholdes[1]). Er en Tiltalt som Følge heraf aftraadt, skal han, naar han atter indlades i Retssalen, gjøres bekjendt med det under hans Fraværr forefaldne.

§ 166. Naar en Tiltalt udvises i Henhold til Bestemmelsen i den borgerlige Straffeproceslovs § 119, jfr. nærværende Lovs § 93, kan Forhandlingen dog fortsættes, hvis Retten ikke finder en Udsættelse nødvendig. Tiltalte bør i saa Fald, saasnart hans Adfærd gjør det muligt, atter føres ind i Retssalen og gjøres bekjendt med det under hans Fraværr forefaldne.

§ 167. Hvor det findes hensigtsmæssigt, kan Retten i en Sag, som angaar flere Forbrydelser eller flere Tiltalte, lade Forhandlingen og Paakjendelsen foregaa særskilt for hver enkelt Forbrydelse eller Tiltalt.

§ 168. Ved Retsmødets Begyndelse paaraaber Krigsdommeren Sagen og de Domsmænd, som skal gjøre Tjeneste. Han opfordrer Domsmændene og Parterne til at angive, om nogen af Domsmændene antages ikke at kunne have Sæde, enten fordi Mandtallenes Istandbringelse[2]) eller Udtagningen af Domsmænd er foretagen mod Lovens Regler[3]), eller fordi han mangler de almindelige Betingelser for at kunne tjenstgjøre som Domsmand[4]) eller paa Grund af Ugildhed er udelukket derfra i den foreliggende Sag[5]).

[1]) jfr. §§ 133 og 141, smhlt. med den borgerl. Strprl. §§ 259 og 278.
[2]) jfr. §§ 34—39.
[3]) jfr. Kap. 5.
[4]) jfr. §§ 31—33.
[5]) jfr. Kap. 6.

§ 169. Krigsdommeren tiltaler derefter Domsmændene saa- 29 Marts. No. 2.
ledes: „Sverger De, at De vil give god Agt paa alt det, som for-
handles i Retten, og at De vil domme og kjende i Sagen, som
De ved sandest og rettest at være efter Loven og Sagens Bevis-
ligheder?" Domsmændene skal derefter staaende og med oprakt
høire Haand enkeltvis svare: „Det sverger jeg, saasandt hjælpe mig
Gud den almægtige og alvidende."

Domsmand, som ikke bekjender sig til den kristelige eller jø-
diske Religion, eller hvis Trosbekjendelse ikke tillader Ed i den oven-
nævnte eller i nogen anden foreskreven Form, aflægger Løfte paa
Ære og Samvittighed[1]).

Domsmand, som tidligere i samme Retsmøde har aflagt Eden
eller Løftet, behøver ikke at gjentage samme.

§ 170. Derpaa oplæses Tiltalebeslutningen og spørges Til-
talte om Navn, Alder, Stilling og Bopæl, og om han erkjender sig
skyldig i det i Tiltalebeslutningen omhandlede Forhold eller i at
have foretaget den der omhandlede Handling, samt opfordres til
med Opmerksomhed at følge Forhandlingen.

Vidnerne og de Sagkyndige opraabes, hvorefter Krigsdom-
meren meddeler, hvad han maatte finde fornødent at foreskrive til
Sikrelse af Bevisførelsen.

§ 171. Opstaar Spørgsmaal om, hvorvidt nogen af de i
Sagsbehandlingen medvirkende bør udtræde, eller om Sagen, nogen
Del af den eller noget begjæret Rettergangsskridt bør fremmes,
kan Forhandlingen begrænses dertil, indtil Spørgsmaalet er afgjort.

Feil, der hindrer Sagens Fremme, skal, hvor det kan ske,
tilstedes afhjulpne og den hertil fornødne Udsættelse gives.

Indsigelser, som ikke kommer i Betragtning, medmindre de
paaberaabes af vedkommende Part[2]), er forspildte, hvis de ikke frem-
sættes, saasnart dertil er bleven Anledning.

§ 172. Det i foranstaaende Paragrafs første Led foreskrevne
gjælder ogsaa, saafremt enten Tiltalte eller nogen af Domstolens
Medlemmer opkaster Spørgsmaal om, hvorvidt det i Tiltalebeslut-
ningen omhandlede Forhold er strafbart, eller om der foreligger
nogen Strafudelukkelsesgrund, der ikke er indbefattet i Skyldspørgs-
maalet. Er Rettens Medlemmer enige, kan Frifindelsesdom paa
Stedet afsiges.

§ 173. Forhandlingen angaaende selve det Forhold, hvor-
for Tiltale er reist, fortsættes saavidt muligt uden Afbrydelse ind-
til dens endelige Afslutning.

Naar Forhandlingen efter en Udsættelse atter aabnes, gjen-
tages det allerede foretagne, forsaavidt Retten finder det fornødent.
Har Afbrydelsen varet over fire Dage, kan ethvert af Domstolens
Medlemmer fordre Gjentagelse.

[1]) jfr. L. 10 Mai 1893.
[2]) jfr. t. Ex. § 98, smhlt. med den borgerl. Strprl. § 140.

29 Marts. No. 2.

§ 174. Forhandlingen foregaar i Regelen under et for Skyldspørgsmaalets[1]) og Straffespørgsmaalets Vedkommende. Dog kan Domstolen tillade, at Skyldspørgsmaalet forhandles særskilt, hvor dette i indviklede Sager antages at ville lette Oversigten.

§ 175. Efterat Paatalemyndigheden har udviklet, hvad der er Tiltalens Gjenstand, og kortelig angivet, hvilke Beviser den formener at kunne føre for sin Paastand, i fornødent Fald med Paavisning af Forbindelsen mellem Paastanden og de Beviser, som agtes førte, henstiller Krigsdommeren til Tiltalte at forklare sig angaaende Sagen. Strider Forklaringen mod hans tidligere afgivne, eller er der Sider eller Dele af Sagen, med Hensyn til hvilke han ikke har udtalt sig, bør han gjøres opmerksom derpaa.

Saavel i dette Tilfælde, som naar han aldeles negter at svare, eller naar han ikke møder, kan hans tidligere for Retten afgivne Forklaring oplæses.

§ 176. Derefter finder Bevisførelsen Sted først fra Paatalemyndighedens og dernæst fra Forsvarets Side.

Før Forsvareren eller Tiltalte paabegynder nogen Bevisførelse, kan han kortelig angive, hvilke Beviser han mener at kunne føre, og hvilke Slutninger han vil bygge derpaa.

Hvor det er fornødent, kan den, der fører Beviserne, efterhvert som Bevisførelsen finder Sted, kortelig paavise Betydningen af de Omstændigheder, som søges bevist.

§ 177. Forsaavidt angaar Omstændigheder, der ligger udenfor Skyldspørgsmaalet, samt overhovedet i Krigstid afgjør Retten, hvorvidt, i hvilken Udstrækning og paa hvilken Maade Bevisførelse skal finde Sted.

For øvrigt kommer Reglerne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 331 og 332 til Anvendelse.

§ 178. Skriftlige Beviser oplæses af Retsskriveren eller et af Domstolens Medlemmer; dog kan det tillades den bevisførende selv at oplæse dem.

Skriftstykker, der er forfattede i fremmed Sprog, oplæses i Oversættelse, hvis Rigtighed er bekræftet af en dertil bemyndiget Person[2]).

§ 179. De af Paatalemyndigheden fremstillede Vidner afhøres først af denne og dernæst, efterhvert som denne Afhørelse for hvert enkelt Vidnes Vedkommende er tilendebragt, af Forsvareren. Med Hensyn til de af Tiltalte eller efter hans Begjæring fremstillede Vidner forholdes i omvendt Orden. Herfra kan Afvigelse finde Sted ifølge Overenskomst.

Krigsdommeren skal i ethvert Tilfælde tilbagevise Spørgsmaal, der ikke vedrører Sagen, og selv overtage Afhørelsen, naar han eller Retten finder den Maade, hvorpaa Afhørelsen sker, util-

[1]) jfr. § 101, smhlt. med den borgerl. Strprl. § 165.
[2]) jfr. Sportell. 6 Aug. 1897 § 111.

fredsstillende. I Krigstid kan han altid overtage Afhørelsen, naar han dertil finder Grund. 29 Marts. No. 2.

Er Tiltalte uden Forsvarer, foretages Afhørelsen i ethvert Tilfælde af Krigsdommeren.

§ 180. Krigsdommeren kan af egen Drift eller efter Anmodning af nogen af Domstolens øvrige Medlemmer afhøre Vidnet om saadanne Punkter, som ikke har været det tilstrækkelig foreholdte, eller med Hensyn til hvilke dets Svar ikke har været tydeligt nok eller tilstrækkelig opfattet. Han kan overlade Vedkommende selv umiddelbart at forelægge Vidnerne Spørgsmaal.

§ 181. Bevisførelse, sigtende til at svække et Vidnes Troværdighed i sin Almindelighed, maa kun finde Sted paa den Maade og i den Udstrækning, som Retten tilsteder. Den bør negtes, naar de tilsigtede Oplysninger ikke findes at være af væsentlig Betydning.

§ 182. Føres fra Forsvarets Side Beviser for Tiltaltes tidligere gode Vandel, kan Paatalemyndigheden altid føre Modbeviser. Under ingen Omstændighed maa dog Bevidnelser, udstedte angaaende Tiltaltes gode eller slette Navn og Rygte, oplæses.

Hvorvidt og i hvilken Udstrækning iøvrigt Beviser kan føres for Tiltaltes slette Vandel, afgjøres af Retten. Dog maa disse Beviser altid angaa bestemte Handlinger, foretagne af Tiltalte selv. Bevis for tidligere Domfældelse kan ikke negtes ført.

§ 183. Efter Afhørelsen af hvert enkelt Vidne og efter Oplæsningen af hvert enkelt Skriftstykke gives der Tiltalte Adgang til at udtale sig, om han har noget at bemærke.

§ 184. Efterat Bevisførelsen er sluttet, faar først Paatalemyndigheden og dernæst Forsvareren eller, om ingen Forsvarer møder, Tiltalte Ordet. Enhver har Ret til at tale to Gange.

Tiltalte har Ret til Ordet ved Siden af Forsvareren og spørges, efterat denne har talt, om han har noget yderligere at bemerke.

§ 185. Forstaar Tiltalte ikke det norske Sprog, eller er han døv, maa af Slutningsforedragene i det mindste de nedlagte Paastande bringes til hans Kundskab.

§ 186. Gjenstand for Dommen er det i Tiltalebeslutningen omhandlede Forhold; dog kan Domstolen tage i Betragtning Omstændigheder, som kan bringe Forholdet ind under en anden Straffebestemmelse end efter Tiltalebeslutningen.

Ved Forholdets Henførelse under Straffeloven er Domstolen ubunden af de fremsatte Paastande. Henføres det under en anden Straffebestemmelse end i Tiltalebeslutningen, maa der altid gives Parterne særlig Anledning til at udtale sig, hvorhos Tiltalte paa Forlangende maa tilstaaes en passende Udsættelse, naar det skjønnes nødvendigt for Forsvaret[1]).

[1]) jfr. § 146.

29 Marts. No. 2.

§ 187. Ved Afgjørelsen af, hvad der er at anse som bevist, tages alene Hensyn til de Beviser, som er fremførte under Hovedforhandlingen. Afgjørelsen træffes efter fri Overbevisning paa Grundlag af en samvittighedsfuld Prøvelse af de fremførte Beviser.

§ 188. Dommen afsiges ved Retsmødets Slutning eller i et særskilt berammet Møde senest et Døgn derefter.

Domsgrundene skal, forsaavidt Tiltalte domfældes, nøiagtig angive, hvilke Omstændigheder der som Grundlag for Dommen ansees beviste, og i Tilfælde af, at Tiltalte frifindes, hvilke Straffebetingelser der antages at mangle eller ikke at være beviste, eller hvilke Omstændigheder der antages at foreligge, som udelukker Straffen.

Ligesaa anføres de Betragtninger, som har været bestemmende for Strafudmaalingen.

§ 189. Naar Tiltalte er tilstede og der er Adgang til at begjære Anke eller fornyet Behandling, meddeles der ham, inden hvilken Frist og paa hvilken Maade Begjæring herom maa fremsættes [1]).

§ 190. Er Tiltalte ikke tilstede, skal en fældende Dom uden Ophold forkyndes [2]) ham med Tilkjendegivende om, inden hvilken Tid og paa hvilken Maade Anke eller fornyet Behandling maa begjæres. Ved Forkyndelsen bliver Tiltalte saavidt muligt at afæske Erklæring, om han vedtager Dommen.

Til Forkyndelsen, der besørges af Paatalemyndigheden, er en Udskrift af Domsslutningen og Domsgrundene tilstrækkelig.

Fire og tyvende Kapitel.

Anke.

§ 191. Domme og i Forbindelse med dem den Sagsbehandling og de Afgjørelser, hvorpaa de beror, kan af Paatalemyndigheden og Tiltalte indankes for den militære Høiesteret.

§ 192. Er Dommen frifindende, kan den ikke paaankes af Tiltalte, medmindre Skyldspørgsmaalet [3]) er afgjort imod ham.

I Krigstid kan Tiltalte ikke begjære Anke, medmindre han er idømt Livsstraf, Strafarbeide, Afsættelse eller Embeds- eller Bestillingsfortabelse.

Er Tiltalte død, kan hans Ægtefælle, Slegtninger i op- og nedstigende Linje, Søskende samt Arvinger anke i hans Sted.

Paatalemyndigheden kan anke til Gunst for Tiltalte ogsaa efter hans Død.

§ 193. Anke kan ikke støttes paa nogen Grund, der efter Reglerne i Kapitel 25 kan lede til fornyet Behandling.

[1]) jfr. § 196.
[2]) jfr. § 100.
[3]) jfr; § 101, smhlt. med den borgerl. Strprl. § 165.

Krænkelse af Rettergangsregler kan ikke benyttes som Anke- 29 Marts.
grund, naar de blot kommer i Betragtning i Tilfælde af Indsigelse No. 2.
og saadan ikke betimelig er fremsat[1]).

§ 194. Anke fra Paatalemyndighedens Side besluttes af Generaljurisdiktionschefen.

Finder Jurisdiktionschefen i nogen Sag Grund til Anke, har han at indsende Udskrift af Hovedforhandlingen samt andre nødvendige Udskrifter og Dokumenter til Generaljurisdiktionschefen.

Saadan Indsendelse skal i ethvert Tilfælde ske, naar Dommen lyder paa Livsstraf, Strafarbeide, Affættelse eller Embeds- eller Bestillingsfortabelse.

§ 195. Vil Paatalemyndigheden anke til Skade for Tiltalte, maa den forkynde Anken for ham seneſt inden fjorten Dage, efterat Tiltaltes Erklæring, om han vedtager Dommen eller ikke, er bleven den meddelt, eller efterat Ankefristen for Tiltaltes Vedkommende er udløben.

Paatalemyndighedens Anke til Gunst for Tiltalte er ubunden af Tidsfrist og hindres ikke ved Dommens Vedtagelse.

Ved Ankens Forkyndelse skal der tilkjendegives Tiltalte, at Sagen vil blive foretagen, saasnart dertil er Anledning, uden nogen yderligere Underretning til ham.

§ 196. Tiltaltes Erklæring om Anke maa ske i Fredstid inden fjorten Dage og i Krigstid inden 24 Timer efter Dommens Affigelse eller, om han ikke herved er tilstede, efter dens Forkyndelse[2]).

Sker den ikke ved Domsaffigelsen, fremsættes den skriftlig eller mundtlig for Paatalemyndigheden eller mundtlig for Krigsdommeren eller en Tiltalte foresat Befalings- mand eller, om Tiltalte er fængslet, for Fængslets vagthavende Befalingsmand eller Vagtmester.

Den skriftlige Anke-Erklæring maa i Fredstid være medundertegnet af Forsvareren eller af en Sagfører. Den mundtlige Erklæring opsættes paa Stedet skriftlig og undertegnes af Modtageren og Tiltalte og oversendes uden Ophold til Paatalemyndigheden.

Ved Modtagelsen af Anke-Erklæring skal der meddeles Tiltalte saadant Tilkjendegivende, som omhandles i § 195 sidste Led.

Anke-Erklæringen indsendes uopholdelig til Generaljurisdiktionschefen, ledsaget af Udskrift af Hovedforhandlingen samt andre nødvendige Udskrifter og Dokumenter.

§ 197. En Anke, der ikke er erklæret inden den bestemte Frists Udløb, kan ikke antages, medmindre den Ankende sandsynliggjør, at den Kjendsgjerning, der begrunder Anken, først senere er bleven ham bekjendt, eller at han af andre Grunde, der ikke er ham tilregnelige, har oversiddet Fristen. I ethvert Fald maa han erklære sin Anke inden et til Ankefristen svarende Tidsrum, efterat de Omstændigheder, som har fremkaldt Oversiddelsen, er fjernede.

[1]) jfr. § 171.
[2]) jfr. § 190.

29 Marts. No. 2.

§ 198. Inden samme Frist og paa samme Maade som ovenfor bestemt maa den Ankende angive, om det er Sagsbehandlingen eller Dommens Indhold, han angriber. I første Tilfælde anføres de Omstændigheder, hvorpaa Angrebet støttes, i sidste maa han opgive, om han alene klager over Strafudmaalingen, eller om han ogsaa er misfornøiet med Lovens Anvendelse eller med Bevisbedømmelsen angaaende Omstændigheder, der ligger udenfor Skyldspørgsmaalet [1]). Er flere strafbare Handlinger paadømt i samme Dom, maa det angives, med Hensyn til hvilke af disse Lovens Anvendelse paastaaes at være feilagtig.

§ 199. Forsvareren skal paa Forlangende af Tiltalte bistaa ham med Raad om, hvorvidt Anke bør erklæres.

Saavel Forsvareren som den offentlige Tjenestemand, til hvem Tiltalte i Henhold til § 196 henvender sig, skal yde ham al fornøden Bistand ved Erklæringens Affattelse og Begrundelse.

§ 200. Generaljurisdiktionschefen oversender uopholdelig Anke-Erklæringen, ledsaget af sammes Begrundelse og de fornødne Udskrifter og Dokumenter, til Høiesterets militære Kjæremaalsudvalg.

Udvalget afgjør, hvorvidt Anken er betimelig erklæret og i andre Henseender lovlig. Antages dette, skal Udvalget i Fredstid, naar Sagen angaar enten Liv eller Ære eller Frihedstab for længere Tid end tre Maaneder, og for øvrigt saavel i Fredstid som i Krigstid, naar det dertil finder Grund, henvise Sagen til Prøvelse i Høiesteret. Ellers bliver Anken at afvise.

I Tilfælde af Henvisning til Høiesteret oversender Justitiarius Sagen til Paatalemyndigheden eller Forsvareren, efterdom hin eller denne først skal have Ordet [2]), med Paalæg om inden en fastsat Frist at tilstille Modparten samme.

§ 201. Er den fra den ene Side iverksatte Anke støttet til Grunde, der kan lede til Affigelsen af en ny Dom i Høiesteret [3]), er den anden Part berettiget til at gjøre gjældende saadanne Ankegrunde, der kan lede til, at Dommen kjendes ugyldig [4]); dog maa de betimelig forud for Sagens Foretagelse meddeles Modparten.

§ 202. Sagens Behandling for den militære Høiesteret foregaar efter de for den almindelige Høiesteret [5]) gjældende Regler, dog saaledes, at Forhandlingen altid er mundtlig og at den Part, som anker, først har Ordet.

Anker Paatalemyndigheden til Gunst for Domfældte, er Forsvarer ufornøden. Sker Anken fra Domfældtes Side, kan Paatalemyndigheden, naar den tiltræder Anken, undlade at møde.

§ 203. Finder nogen af Parterne Bevisoptagelse fornøden, kan den foretages efter Reglerne i Kapitel 22 om Bevisoptagelse

[1]) jfr. § 101, smhlt. med den borgerl. Strprl. § 165.
[2]) jfr. § 202.
[3]) jfr. § 205, smhlt. med den borgerl. Strprl. § 396.
[4]) jfr. § 205, smhlt. med den borgerl. Strprl. § 392, 2det Led i Slutn.
[5]) Høiesteretsl. 12 Septbr. 1818 samt L. 15 Juli 1839.

forud for Hovedforhandlingen. Forsvareren har i Tilfælde at fremsætte sin Begjæring herom for Paatalemyndigheden, som, hvis den finder at burde afslaa den, uopholdelig skal forelægge Spørgsmaalet for Høiesterets Justitiarius og samtidig underrette Forsvareren derom. 29 Marts. No. 2.

Retten kan beslutte at indhente nye Oplysninger og at iverksætte Bevisoptagelse og i den Anledning at udsætte Sagen og give Paatalemyndigheden de fornødne Paalæg.

§ 204. Tiltalte kan ikke uden Paatalemyndighedens Samtykke tage sin Anke tilbage, efterat Forhandlingen er paabegyndt. Har Paatalemyndigheden erklæret Anke, kan den kun med Tiltaltes Samtyk e tage den tilbage.

§ 205. Bestemmelserne i den borgelige Straffeproceslovs §§ 392—397 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 206. Fornyet Behandling efter Kapitel 25 og § 219 udelukker Anke. Er Begjæring om fornyet Behandling betimelig fremsat, stilles iverksat Anke til Høiesteret midlertidig i Bero.

Frafaldes Begjæringen, eller tages den ikke tilfølge, begynder Ankefristen sit Løb fra nyt af fra det Tidspunkt, Meddelelse herom er tilstillet Vedkommende.

§ 207. En Dom kan ikke fuldbyrdes, saalænge Anke staar Tiltalte aaben[1]). Dommens Fuldbyrdelse er at betragte som Frafaldelse fra Paatalemyndighedens Side af Adgangen til Anke til Skade for Tiltalte.

Er Anke betimelig erklæret, kan Dommen ikke fuldbyrdes, før Sagen er afgjort.

Spørges der kun om Forandringer af Straffen inden samme Strafart, kan Fuldbyrdelse efter Omstændighederne paabegyndes, naar Domfældte samtykker deri.

§ 208. Uden Hensyn til Bestemmelserne i § 207 kan Krigsret, naar samtlige Medlemmer er enige, i Krigstid bestemme, at en Dom strax skal kunne fuldbyrdes, hvorved nogen er dømt til Døden for en Forbrydelse, der er forøvet i Krigstid under saadanne Omstændigheder, at farlige Følger for Rigets, militær Afdelings eller militære Foretagenders Sikkerhed piensynlig maa befrygtes, hvis den skyldige ikke uden Ophold straffes.

Fem og tyvende Kapitel.

Fornyet Behandling ved den militære Høiesteret.

§ 209[2]). Sag, hvori Dom er afsagt af Krigsret, kan af Paatalemyndigheden og Tiltalte begjæres taget under fornyet Behandling ved den militære Høiesteret.

Sag, som ikke angaar enten Liv eller Ære eller Frihedstab

[1]) jfr. § 196.
[2]) jfr. Grundl. § 89.

29 Marts. No. 2.

for længere Tid end tre Maaneder, kan ikke tages under fornyet Behandling, medmindre Høiesterets militære Kjæremaalsudvalg finder Grund dertil.

I Krigstid udfordres i enhver Sag Kjæremaalsudvalgets Samtykke, og Tiltalte kan ikke begjære Sagen forelagt samme, medmindre han er idømt Livsstraf, Strafarbeide, Affættelse eller Embeds- eller Bestillingsfortabelse.

Efter Tiltaltes Død kan alene Paatalemyndigheden begjære fornyet Behandling og da blot til Gunst for Tiltalte.

§ 210. Begjæringen om fornyet Behandling maa være begrundet i en Bestridelse af, hvad der i Dommen er antaget med Hensyn til Skyldspørgsmaalet[1]); dog maa den ikke udelukkende støttes til, at Loven er urigtig anvendt.

Forsaavidt intet modsat er udtalt, antages Tiltalte at bestride, hvad der ikke stemmer med hans egen i Retten afgivne Forklaring.

§ 211. Hvad der i §§ 194—199 samt §§ 204, 207 og 208 er foreskrevet med Hensyn til Anke finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Begjæring om fornyet Behandling, forsaavidt intet modsat er bestemt.

§ 212. Afhænger Adgangen til fornyet Behandling af Kjæremaalsudvalgets Samtykke, indsender Paatalemyndigheden uden Ophold Sagen til dette.

Finder Paatalemyndigheden, at Tiltaltes Begjæring om fornyet Behandling er for sent fremsat eller af andre Grunde ulovhjemlet, forelægger den Spørgsmaalet for Krigsdommeren. Afslaar denne Begjæringen, meddeles Underretning herom til Tiltalte, der i Fredstid i Løbet af en Uge kan paakjære Afgjørelsen. I Krigstid kan Tiltalte ikke paakjære Afgjørelsen.

§ 213. Sagens Forberedelse og Behandling foregaar efter Reglerne i Kapitel 21—23, forsaavidt de kan finde Anvendelse.

De Forretninger, som ved Krigsret er henlagte til Krigsdommeren, udføres ved Høiesteret af Justitiarius eller hans Stedfortræder.

§ 161 første Led har ikke Anvendelse.

§ 214. Forsaavidt Dommens Rigtighed blot bestrides med Hensyn til nogle af de antagne eller ikke antagne Kjendsgjerninger, kan Bevisførelsen begrænses til disse. Alene Slutningen af den bestridte Dom oplæses.

§ 215. Udebliver Tiltalte uden lovligt Forfald i Tilfælde, hvor hans Nærværelse findes nødvendig, kan Retten, hvis Sagen er indbragt efter hans Begjæring, beslutte at afvise den, medmindre Paatalemyndigheden erklærer at ville have den fremmet.

[1]) jfr. § 101, smhlt. med den borgerl. Strprl. § 165.

29 Marts. No. 2.

Sex og tyvende Kapitel.

Kjæremaal.

§ 216. Mod retslige Forføininger og Afgjørelser, der ikke kan gjøres til Gjenstand for Anke[1]), kan, forsaavidt intet modsat er bestemt[2]), enhver, som herved rammes, anvende Kjæremaal.

Undtagne herfra er Kjendelser og Forføininger under Hovedforhandlingen, medmindre de hører til dem, der omhandles i § 49 andet Led eller gaar ud paa, at Sagen skal udsættes eller afvises, eller angaar Fængsling, Ransagning, Beslag, Heftelse af Gods, Ilæggelse af Straf eller Omkostningsansvar eller angaar nogen anden end Tiltalte[3]).

§ 217. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 408—412 finder tilsvarende Anvendelse med følgende Ændringer:

Den almindelige Kjæremaalsfrist i Krigstid er 24 Timer.

Naar det i Krigstid findes paakrævet, kan Retten beslutte ikke at tillægge et Kjæremaal opsættende Virkning, uagtet det efter Loven tilkommer saadan.

Finder nogen af Parterne Bevisoptagelse fornøden i en paakjæret Sag, gjælder Bestemmelserne i § 203, dog saaledes, at det militære Kjæremaalsudvalgs Ordfører i Sagen træder istedenfor Justitiarius.

Til Ordfører opnævnes et af Udvalgets lovkyndige Medlemmer.

Syv og tyvende Kapitel.

Gjenoptagelse.

§ 218. Bestemmelserne i den borgerlige Straffelovs §§ 416—421 finder tilsvarende Anvendelse.

Med Hensyn til Nødvendigheden af Forsvarer under den i nævnte Lovs § 417 omhandlede Bevisoptagelse forholdes efter nærværende Lovs §§ 77—78.

§ 219. Naar nogen ved Krigsret uden eget Samtykke er dømt, uagtet han er udebleven, kan han begjære Sagen gjenoptaget, naar han sandsynliggjør, at han har havt lovligt Forfald, eller at Stævnemaalet ikke betimelig er kommet til hans Kundskab.

Begjæringen maa fremsættes inden Ankefristens Udløb[4]). Iøvrigt finder Reglerne i §§ 197 og 207 andet og tredje Led samt

[1]) jfr. § 191.
[2]) jfr. § 47, 2det Led, § 101, smhlt. med den borgerl. Strpl. § 169, sidste Led, § 152, sidste Led, § 223, smhlt. med den borgerl. Strprl. § 458 og § 242.
[3]) jfr. dog §§ 223 og 225, smhlt. med den borgerl. Strprl. §§ 458 og 472.
[4]) jfr. § 196.

29 Marts. No. 2.

i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 416—417 og § 418, jfr. nærværende Lovs § 218 andet Led tilsvarende Anvendelse.

Udebliver Domfældte ved den nye Hovedforhandling, hæves Sagen og den afsagte Dom bliver staaende ved Magt.

Otte og tyvende Kapitel.

Paatale af borgerlige Retskrav i Forbindelse med militær Straffesag.

§ 220. Efter Fornærmedes Begjæring kan Paatalemyndigheden overtage at gjøre de ham tilkommende borgerlige Retskrav gjældende, naar dette kan ske uden særlig Ulempe.

Det samme gjælder, hvor saadan Begjæring ikke er fremsat, medmindre Grunden hertil maa antages at være, at Fornærmede ikke har villet gjøre Kravet gjældende under Straffesagen.

Naar Sagen paadømmes i Henhold til § 142, gjælder om Retten, hvad ovenfor er bestemt om Paatalemyndigheden.

§ 221. Angivelse af Paastanden og de Beviser, hvorpaa Kravet støttes, maa i Tilfælde meddeles Tiltalte og dennes Forsvarer seneste samtidig med Stævningen. Er dette ikke skeet, kan Kravet alene tages under Behandling, naar enten Tiltalte samtykker deri eller Retten finder, at han dog har faaet tilstrækkelig Leilighed til at forberede sit Forsvar.

§ 222. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 441 og 442, § 443 første Led, §§ 446—447, § 448 med Undtagelse af andet Leds sidste Punktum samt §§ 449 og 450 finder tilsvarende Anvendelse.

Ni og tyvende Kapitel.

Sagsomkostninger.

§ 223. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 451—454, § 455 første Led, § 456 og § 458 finder tilsvarende Anvendelse.

Tretiende Kapitel.

Heftelse af Sigtedes Gods.

§ 224. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 459, 460 og 461 første og tredje Punktum finder tilsvarende Anvendelse. Heftelsen kan ogsaa iverksættes af en Befalingsmand.

Tilsvarende Anvendelse finder ogsaa Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 462—465, dog saaledes, at Heftelsen er betinget af, at Sigtede er dømt til strengere Straf end simpelt Fængsel eller med skjellig Grund mistænkes for nogen strafbar Handling, for hvilken strengere Straf end saadant Fængsel fortrinsvis bliver at anvende.

29 Marts. No. 2.

En og tretiende Kapitel.

Ansvar i Anledning af Sagen.

§ 225. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs § 466 første og andet Led samt §§ 467—472 finder tilsvarende Anvendelse.

To og tretiende Kapitel.

Straffens Fuldbyrdelse.

§ 226. En ved endelig Dom eller Retskjendelse ilagt Stra bliver som Regel uopholdelig af fuldbyrde[1]).

Har Retten indstillet Domfældte til Benaadning[2]), kan Fuldbyrdelsen ikke finde Sted, saafremt han herved vilde komme til at udstaa nogen Straf, som Indstillingen om Benaadning søger ham fritaget for. Har han selv søgt Benaadning, kan i Fredstid Straffens Fuldbyrdelse blot paabegyndes, forsaavidt han samtykker deri. I Fredstid maa ingen Dødsdom fuldbyrdes, før den har været forelagt Kongen, ledsaget af Rettens Erklæring. Efter nærmere Bestemmelser, som gives af Kongen, kan ogsaa i Krigstid Fuldbyrdelse af Straf udsættes, naar Domfældte søger Benaadning.

§ 227. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 474, 477 og 478 finder tilsvarende Anvendelse.

Det samme gjælder den nævnte Lovs § 475, idet ogsaa i militære Forhold en Dags Varetægtsfængsel regnes lige med en Dags simpel Arrest.

§ 228. Der skal i Fredstid gives den, som skal udstaa Livsstraf, en passende Tid til at berede sig til Døden, efterat Spørgsmaalet om Benaadning er afgjort. Beredelsestid bør ogsaa tilstaaes i Krigstid, saavidt Omstændighederne tillader det.

Livsstraffen fuldbyrdes ved Skydning fra en sluttet Trop af mindst ti Menige under Ledelse af en Officer, om muligt i Overvær af en større militær Styrke samt af Krigsdommeren, Krigsadvokaten og en Præst. Forsvareren har Adgang; ligesaa i Tilfælde den Præst, der har beredt Domfældte til Døden. I Krigstid kan Fuldbyrdelsen ske under fuld Offentlighed.

Protokol over Fuldbyrdelsen føres af Krigsdommeren eller i hans Fravær af en Officer.

Begravelsen foregaar i Stilhed snarest muligt, ombord ved Nedsænkning i Sjøen.

§ 229. Naar anden Straf end paa Formuen skal fuldbyrdes, paaligger Iverksættelsen heraf den militære Paatalemyndighed.

Inddrivelse af Bøder, Procesomkostninger og Erstatnings-

[2]) jfr. §§ 207 og 211.
[1]) jfr. Høiesteretsl. 12 Sep. 1818 § 29.

29 Marts. No. 2.

ansvar sker efter de i borgerlige Sager gjældende Regler[1]) og foretages inden Riget af vedkommende borgerlige Myndighed og udenfor Riget af Krigsdommeren eller Krigsadvokaten.

De i Forbindelse med Straffens Fuldbyrdelse staaende Afgjørelser, som efter den borgerlige Straffeproceslovs § 479 paahviler Stadsadvokaterne, træffes af Jurisdiktionscheferne.

§ 230. Er Domfældte militær Kommandomyndighed undergiven, beordres han, naar han er paa fri Fod, til at fremmøde til bestemt Tid paa det Sted, hvor Straffen skal udholdes. Fremmøder han ikke efter Ordren, kan han afhentes. Uden forudgaaende Ordre kan Afhentning finde Sted, naar Domfældte skal udholde Strafarbeide eller mistænkes for at ville flygte.

I andre Tilfælde kommer Bestemmelsen i den borgerlige Straffeproceslovs § 480 til Anvendelse.

§ 231. Opstaar der med Hensyn til Dommens Fortolkning, Beregningen af Frihedsstraffe, som er idømte eller træder istedenfor idømt Straf, eller af andre Grunde Tvist mellem Paatalemyndigheden og Domfældte, bliver Spørgsmaalet paa Domfældtes Begjæring at forelægge Jurisdiktionens Krigsret eller den Ret, der tidligere har dømt i Sagen, til Afgjørelse. Mod denne Afgjørelse kan Kjæremaal finde Sted inden en Uge efter dens Forkyndelse, dog uden opsættende Virkning, medmindre Paatalemyndigheden selv eller Retten saa beslutter.

§ 232. Opstaar der Tvist om, hvorvidt den Person, mod hvem Straffen tilsigtes fuldbyrdet, er den Domfældte, afgjøres den efter de for Krigsretssager foreskrevne Regler af Jurisdiktionens Krigsret eller af den Ret, som tidligere har dømt i Sagen.

Tre og tretiende Kapitel.

Standretsbehandling.

§ 233. Saafremt nogen, der hører under militær Straffemyndighed, i Krigstid gribes paa frist Gjerning under Forøvelse af strafbar Handling, der kan medføre Dødsstraf, og Omstændighederne er saadanne, at farlige Følger for Rigets, militær Afdelings eller militære Foretagenders Sikkerhed eller Fare for Krigslydigheden øiensynlig maa befrygtes, hvis den Skyldige ikke uden Ophold straffes, kan Tiltale reises ved Standret.

§ 234. Naar Omstændighederne dertil findes at give Anledning, kan Jurisdiktionschefen lade kundgjøre, at Tiltale vil blive reist ved Standret, saafremt bestemte Slags Forbrydelser forøves, for hvilke Standretsbehandling efter foranstaaende Paragraf kan finde Sted.

Tilsigtes saadan Behandling bragt i Anvendelse i de Tilfælde, som omhandles i den militære Straffelovs §§ 58 og 59,

[1]) jfr. L. 27 Juli 1896, No. 6.

bør dette i Regelen udtrykkelig forklares i den Bekjendtgjørelse, som efter nævnte Lovs § 60 udstedes. 29 Marts. No. 2.

§ 235. Forsaavidt dertil er Anledning og intet modsat er bestemt, finder nærværende Lovs Regler ogsaa Anvendelse paa Standretssager.

§ 236. Tiltalebeslutningen udfærdiges snareſt muligt. Den skal indeholde Tiltaltes Navn eller nøiagtig Betegnelse af hans Person og tilstrækkelig Angivelse af den strafbare Handling, hvorfor han sigtes, samt Ordre om Tid og Sted for Standrettens Sammentræden.

Tiltalebeslutningen kan være mundtlig, naar den gives af Jurisdiktionschefen personlig, i Tiltaltes Nærvær og for samlet Trop.

Den skriftlige Tiltalebeslutning forkyndes uopholdelig for Tiltalte.

§ 237. Samtidig med Tiltalebeslutningens Meddelelse tilkjendegives det Tiltalte, at han har Adgang til som Forsvarer at vælge en Befalingsmand eller Menig, som i Øieblikket staar til Raadighed. Har han ingen valgt, naar Retten sammentræder, beskikker Formanden ham en saadan Person til Forsvarer.

Tiltalte har Ret til kort Overlægning med Forsvareren, før Forhandlingen begynder.

§ 238. Forhandlingen, derunder indbefattet Stemmegivningen, er altid offentlig og foregaar, saavidt muligt, for samlet Trop. Dog kan Dommerne før Afstemningen træde til Side til Raadslagning.

§ 239. Forhandlingen fortsættes, saavidt muligt, uden Afbrydelse, indtil Dom er afsagt, og alt søges fjernet, som til Unytte kan forsinke den. Bevisførelsen indskrænkes til Sagens Hovedgjenstand.

§ 240. Sagens Behandling maa ikke vare mere end 24 Timer fra Standrettens Sammentræden.

Har det ikke været muligt i den Tid at paadomme Sagen, skal Forklaring om Grunden tilføres Protokollen, hvorefter Sagen hæves.

§ 241. Standrets Dom kan, forsaavidt Sagen ikke afvises, kun gaa ud paa Dødsstraf eller Frifindelse for standretlig Tiltale.

Til Dødsdom udkræves Enstemmighed.

Dommen afsiges og forkyndes paa Stedet.

§ 242. Mod Standrettens Domme, Kjendelser eller andre Afgjørelser tilstedes ikke Anvendelse af noget Retsmiddel.

§ 243. Naar Dødsdom er afsagt, bliver den som Regel uopholdelig at fuldbyrde.

Jurisdiktionschefen kan dog udsætte eller undlade Fuldbyrdelsen, dersom han finder væsentlige Betænkeligheder ved denne.

Er Fuldbyrdelse ikke skeet inden 24 Timer fra Domsaffigelsen, bortfalder Dommen.

29 Marts. No. 2.

§ 244. Naar Sagen er afvist fra Strandret eller hævet, fordi den ikke har kunnet tilendebringes i lovbestemt Tid, eller Tiltalte er frifunden for standretlig Tiltale, eller fældende Dom er bortfalden paa Grund af undladt Fuldbyrdelse, kan ny Forfølgning alene reises ved Krigsret paa sedvanlig Maade.

§ 245. Efter Standrets Afholdelse bliver Protokollen over Forhandlingen samt i Tilfælde over Fuldbyrdelsen eller Forklaring om Grunden til dennes Undladelse uopholdelig at indsende til Generaljurisdiktionschefen.

Fire og tretiende Kapitel.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 246. Den militære og borgerlige Paatalemyndighed pligter at yde hinanden al fornøden Bistand ved Forfølgningen af strafbare Handlinger.

§ 247. Naar den borgerlige Paatalemyndighed antager, at en Militærperson har forøvet en offentlig Paatale undergiven strafbar Handling, der hører under militær Straffemyndighed, skal den, forsaavidt Handlingen er belagt med Straf i den borgerlige Strafferlovgivning eller bestaar i Rømning, ulovlig Fraværelse eller anden Unddragelse fra Krigstjenesten, uopholdelig give den militære Paatalemyndighed Underretning om, hvad der er kommet til dens Kundskab og imidlertid foretage de Skridt, som ikke uden Skade kan opsættes.

Paa tilsvarende Maade skal den militære Paatalemyndighed forholde sig, naar den antager, at en offentlig Paatale undergiven strafbar Handling, som hører under borgerlig Straffemyndighed, er forøvet af en tjenstgjørende Militærperson.

§ 248. Skal tjenstgjørende Militærperson paagribes for strafbar Handling, der hører under borgerlig Straffemyndighed, bør Ordren eller Beslutningen herom søges iverksat af hans militære Foresatte, forsaavidt det kan ske uden skadeligt Ophold.

Ved Ransagning i militære Rum eller Beslag af militære Ting i Anledning af strafbar Handling, der hører under borgerlig Straffemyndighed, bør ogsaa, saavidt muligt, søges militær Myndigheds Medvirken.

I ethvert Tilfælde skal Meddelelse om saadan Paagribelse, Ransagning eller Beslag uopholdelig ske til vedkommende militære Myndighed.

§ 249. Fængselsstraf, som en Militærperson har paadraget sig for en strafbar Handling, der hører under borgerlig Straffemyndighed, og som han skal udstaa, medens han er tjenstgjørende, fuldbyrdes af den militære Paatalemyndighed.

§ 250. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs § 478 gjælder ogsaa, hvor de forskjellige Domme er affagt dels ved militær, dels ved borgerlig Ret.

Indbringelsen sker af den militære Paatalemyndighed for militær eller af den borgerlige Paatalemyndighed for borgerlig Ret, efterson det er ved militær eller borgerlig Ret, at Domfældte er ilagt den høieste Straf eller, hvor Straffene er lige, sidst er dømt i Straf. 29 Marts. No. 2.

Kjæremaal sker fra militær Ret til det militære og fra borgerlig Ret til det borgerlige Kjæremaalsudvalg.

§ 251. Til Ordens Opretholdelse inden Fæstning, Exercerplads, militær Leir, Kaserne, Værksted, Værft, Krigsfartøi og andet militært Omraade tilkommer de militære Befalingsmænd og Vagthavende almindelig Politimyndighed ligeoverfor enhver.

§ 252. Angaaende Vidners Reisegodtgjørelse kommer Bestemmelserne i den borgerlige Straffeproceslovs §§ 486—490 til Anvendelse.

Med Hensyn til Reglerne i nævnte Lovs § 488 bliver Hovedforhandling saavel for Krigsret som for den militære Høiesteret at ligestille med Hovedforhandling for Lagmandsret.

Fem og tretiende Kapitel.

Slutningsbestemmelser.

§ 253. Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1901.

Fra den Tid ophæves:

Krigsretsinstruktionen af 9de Marts 1683 tilligemed Forklaringen over samme af 19de Juni 1703.

Instruxen for Auditørerne af 13de Marts 1706.

Resolution angaaende dem, som i Krigsretter et uretmæssigt Votum give, af 20de Marts 1706.

Instruxen for Generalauditørerne af 27de April 1720.

Reskript angaaende Generalauditørens og Auditørernes Forhold til de militære Chefer af 5te November 1725.

Reskript af 14de November 1740 § 8 angaaende Advokaters Møde i Krigsret.

Infanterireglementet af 1747 tredie Del første Bogs Kapitel 4, Sektion 2, Artikel 7, samt tredie Bogs Kapitel 4, Artikel 7, og Kapitel 25 § 8.

Reskript angaaende Prokurators Møde i Krigsret af 2den April 1749

Søkrigsartikelsbrevet af 8de Januar 1752, Artikel 953—976.

Krigsartikelsbrev for Landtjenesten ved Søetaten af 29de Juli 1756, Artikel 743—782.

Reskript, indeholdende forskjellige Forskrifter for Auditørerne, af 12te September 1767.

Subordinationsanordningen af 27de April 1792, Kapitel 1 § 24 sidste Punktum og § 27.

Resolution angaaende Garnisonsjurisdiktionen af 13de September 1799.

29 Marts. No. 2. Forordning angaaende Landmilitæretatens Indretning af 20de Januar 1808 § 15.

Lov angaaende militære Sagers Indstævning og Paakjendelse for Høiesteret af 1ste Juli 1816.

Lov angaaende Grænsen mellem den civile og militære Jurisdiktion af 3die August 1824.

Lov angaaende Forandringer i Høisteretsloven af 15de Juli 1839 § 21.

Lov om Forandringer i Behandlingen af Straffager af 17de Marts 1866 § 56.

Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 § 5 — — samt alle andre nugjældende Bestemmelser angaaende den militære Rettergang, som strider mod nærværende Lov.

§ 254. I Sager, der ved Lovens Ikrafttræden er irretteførte for den dømmende Ret, kommer den hidtil gjældende Lovgivnings Bestemmelser om Sagens Behandling, Paakjendelse og Paaanke fremdeles til Anvendelse. Skal ny Behandling i første Instans finde Sted, sker den efter nærværende Lovs Regler.

§ 255. De i Lovens Kapitler 27 og 32 indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse ogsaa ligeoverfor Domme, der er affagte under den tidligere Lovgivnings Herredømme.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

29 Marts. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vega Herred, Nordlands Amt, under 26de Juni og 28de December 1899 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 7de Marts 1878, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for bemeldte Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

29 Mart **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Velfjordens Herred, Nordlands Amt, under 14de Februar 1900 fattet Beslutning til Poltivedtægter for bemeldte Herred.
2. den Kongelige Resolution af 9de Januar 1886, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for

*) Bekjendtgj. 11 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 14, hvor Vedtægterne er indtagne.

Velfjordens Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft. 29 Marts.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Fet Herred, Akershus Amt, under 2den Marts 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred med Hensyn til saadanne Forestillinger. 29 Marts.

Kongelig Resolution **), hvorved de af Jevnaker Herredsstyrelse i Møde den 27de Juni 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre dog med enkelte Forandringer og Tillæg. 29 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved Kirke- og Undervisningsdepartementet i Henhold til Lov om høiere Almenskoler af 27de Juli 1896 § 15, c (jfr. § 68) bemyndiges til at fritage Kandidater ved Realartium efter den ældre Ordning for Prøve i Tegning paa Grund af legemlige Mangler. 29 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 29 Marts.

1. At Justitsdepartementet bemyndiges til at indkjøbe til Embedsgaard for Sorenskriveren i Nedre Romerike Sorenskriveri et udseet ca. 9 Maal stort Stykke Jord af den Brugseier A. O. Haneborg tilhørende Eiendom Strøm lille G. No. 105 Br. Nr. 1 af Skyld Mark 8,85 i Fet Herred for en Kjøbesum af 1000 Kr. pr. Maal og iøvrigt paa de Vilkaar, der er vedtagne af Administratorerne af Sælgerens Bo.
2. At Kjøbesummen udredes af Sorenskriverembedsgaardfondets Kapitalfond og de med Indkjøbet iøvrigt forbundne Omkostninger af samme Fonds Rentefond.
3. At Proprieteten til den nye Embedsgaard tillægges Oplysningsvæsenets Fond.
4. At Justitsdepartementet bemyndiges til at træffe fornøden Foranstaltning til Eiendommens Bebyggelse m. v. i det væsentlige overensstemmende med den af Landbrugsingeniør Sverdrup udarbeidede Plan og saaledes, at det, naar Bebyggelsen er tilendebragt, bliver at afgjøre, hvorledes de dermed forbundne

*) Bekjendtgj. 11 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 14, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 11 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 14, hvor Reglerne er indtagne.

29 Marts. Omkoſtninger bliver at dække, samt hvorvidt der i Medhold af Lov indeholdende Forandring i Lovgivningen om civile Embedsgaarde af 14de Mai 1872 § 3 for Brugen af Embedsgaarden skal erlægges en aarlig Afgift til det i samme Lovs § 2 omhandlede Fond vedkommende Sorenſkriverembedsgaarde.

29 Marts. **Kongelig Reſolution**, hvorved 1 Udhavnsbetjentpoſt i Larviks Tolddiſtrikt befales inddraget.

29 Marts. **Kongelig Reſolution**, hvorved er beſtemt:

1. At den Orkedals Fogedembede tilliggende Embedsgaard Megaarden G. No. 19 Br. No. 1 af Skyld Mark 14,81 i Orkedalen Herred — med Undtagelſe af Øvremarkens Skogteig — beſtemmes at ſkulle ſælges, og at Proprieteten til den ved Salget udbragte Kapital forbeholdes Oplysningsvæſenets Fond.
2. — — — — — — — — — — — — — — — — —
3. At der ſom Godtgjørelſe for Afſavn af Embedsgaard fra 14de April 1900 at regne tilſtaaes Fogden i Orkedal Kr. 400 aarlig af Fogedembedsgaardsfondets Renteſond.

Kongelig Reſolution, hvorved er beſtemt:

1. At den ſom Embedsgaard for Fogden i Hadeland og Land udlagte Eiendom G. No. 68 Br. No. 4 Halmraſt nordre af Skyld Mk. 23,01 i Søndre Lands Herred — med Undtagelſe af den Del af ſammes Skog, der ligger østenfor Veſleelven, ſamt af Husmandspladſen Tangen og Gaardens Sæter — beſtemmes at ſkulle ſælges, og at Proprieteten til den ved Salget udbragte Kapital forbeholdes Oplysningsvæſenets Fond.
2. — — — — — — — — — — — — — — — — —
4. At der ſom Godtgjørelſe for Afſavn af Embedsgaard fra 14de April 1900 at regne tilſtaaes Fogden i Hadeland og Land Kr. 400 aarlig af Fogedembedsgaardsfondets Renteſond.

29 Marts. **Kongelig Reſolution**, hvorved beſtemmes følgende Forandringer i „Plan for Rigets Inddeling i Diſtrikter for Udſkrivning til Landvæbningen og disſes Inddeling i Rulleførerkredſe og Lodtrækningsdiſtrikter", faſtſat ved Kongelig Reſolution af 27de Oktober 1894:

1. 7de Udſkrivningsdiſtrikt paaregnes — udover hvad der hidtil afgives til Specialvaabnene fra dette Diſtrikt — yderligere at afgive til Akershuſſke Kavallerikorpſes Liniekorps (Ordonantseſkadronen) 22 Mand.
2. 5te Udſkrivningsdiſtrikt paaregnes herefter at afgive til Akershuſſke Kavallerikorpſes Liniekorps kun 28 Mand iſtedetfor ſom nu 50 Mand.

3. Ovennævnte forandrede Afgivelser bliver at iværksætte ved den fra 1ste Mai 1901 stedfindende Udskrivning. 29 Marts.

Høieste Resolution*)[1]), hvorved de af Storthinget den 29de og 30te Marts 1900 fattede Beslutninger angaaende Toldafgifter fra 1ste April 1900 befales tagne tilfølge. 31 Marts.

[1]) Se Sth. Prp. No. 5, Dok. No. 40 m. Till. og No. 54 og Indst. S XII for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1367—1411 og 1414—1442. Jfr. Kundgj. 28 April 1900.

Høieste Resolution*)[2]), hvorved den af Storthinget den 30te Marts 1900 fattede Beslutning angaaende Afgifter til Statskassen af Malt- og Brændevinstilvirkning m. v. fra 1ste April 1900 befales tagen tilfølge. 31 Marts.

[2]) Se Sth. Prp. No. 6 og Indst. S XXXII for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1442—1444. Jfr. Kundgj. 28 April 1900 og det der citerede.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa den af Akerø Herredsstyre i Møder den 30te September og 28de December 1899 vedtagne Forandring i § 7 i den for Akerø Sogns Brandforsikringsselskab ved høieste Resolution af 16de Februar 1872 approberede Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839, 4de August 1845 og 19de August 1845 § 39 hjemlede Forrettigheder 31 Marts.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Enkefru Marie Louise Scheel, født Vogt, ved Dokument af 26de Januar 1900 (kfr. Afskrift af hendes Testamente af 31te Januar 1898 med Tillægsbestemmelse af 16de Juni s. A.) oprettede „Fru Louise Scheels Legat" til Fordel for visse nærmere angivne Slægtninge og senere, naar disse ere døde, til Fordel for norske Embedsmænds ugifte Døtre eller Enker, som bor i Kristiania og lever i trange Kaar, — samt paa de for dette Legat under 19de Marts 1900 udfærdigede Statuter. 2 April.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Frøken Anna Kathrine Bøhme ved Testamente af 28de December 1883 med Tillægsbestemmelse af 14de Mai 1890 oprettede „Fredrik og Thrine Bøhmes Legat" til Fordel for værdige trængende ugifte Fruentimmer af Borger- og Embedsstanden i Larvik samt paa de af Larviks Magistrat og Formandskab under 13de December 1899 vedtagne Vedtægter for samme. 2 April.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Enkefru Anne Aas's Testamente af 2den Februar 1880 oprettede „Legat til Minde om Salomon Baun" til Bedste for 2 April.

*) Bekjendtgj. 2 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 12, hvor Beslutningerne er indtagne.

2 April. Folkeskolelærere i Risør og paa de for dette Legat under 26de September 1899 udfærdigede Statuter.

2 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Skoger Sparebank i Mode den 24de Februar 1900 vedtagne Forandring af § 25 i Bankens ved høieste Resolution af 5te April 1892 stadfæstede Plan.

2 April. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles:

Fra 1ste April 1900 eller snareste derefter underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Andsnes paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Loppens Herred, Finmarkens Amt, Tromsø Postdistrikt.
2. Avaldsnes i Avaldsnes Kirkebygd i Avaldsnes Herred, Stavanger Amt, Haugesunds Postdistrikt, i Landpostbudruten Haugesund—Torvestad—Visnes paa Karmøen og med Postforbindelse med de postførende Dampskibe ved Anløbsstedet Dalen.
3. Baaseim i Sigdals Herred, Buskeruds Fogderi og Amt, Drammens Postdistrikt, i Landpostbudruten Prestfoss—Eggedal.
4. Brostrud i Nore Herred, Numedal og Sandsværs Fogderi, Buskeruds Amt, Kongsbergs Postdistrikt, i Bipostruten Dagalien—Opdal i Numedal.
5. Elvebakken i Altens Herred, Finmarkens Amt, Altens Postdistrikt, med Postbefordring til og fra postførende Dampskib ved Anløbsstedet Bugten.
6. Florevaag paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Askøens Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
7. Hennebygden paa Dampskibsanløbsstedet Henne i Gloppens Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
8. Hyggen paa Hyggenstranden i Røken Herred, Buskeruds Amt, Drammens Postdistrikt, med søgnedaglig Bipost til og fra Røkens Postaabneri.
9. Kodal i Andebu Herred, Jarlsbergs Fogderi, Jarlsberg og Larviks Amt, Tønsbergs Postdistrikt, i Landpostbudruten fra Andebu Postaabneri.
10. Leri i Sogn paa Dampskibsanløbsstedet Soreim i Lysters Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipost til og fra Lysters Postaabneri.
11. Lund i Oksfjorden, i Maanederne Marts—August, i Lebesby Herred, Finmarkens Amt, Hammerfest Postdistrikt, med ugentlig Bipost til og fra Kjøllefjord.
12. Rokke i Berg Herred, Idde og Marker Fogderi, Smaalenenes Amt, Fredrikshalds Postdistrikt, med 3 Gange ugentlig gaaende Bipost til og fra Fredrikshald.

13. Røksund i Avaldsnes Herred, Stavanger Amt, Haugesunds Postdistrikt, i Landpostbudruten Førdesfjorden—Røksund. 2 April.
14. Røsholmen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hillesø Herred, Tromsø Amt og Postdistrikt.
15. Skjeljanger paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Herløe Herred, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
16. Skjomnes i Ankenes Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt, med ugentlig Bipost til og fra Narvik.
17. Sproven i Beitstadens Herred, Inderøens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Stenkjærs Postdistrikt, i Ruten Stenkjær—Namsos.
18. Torød i Nøtterø Herred, Jarlsbergs Fogderi, Jarlsberg og Larviks Amt, Tønsbergs Postdistrikt, med søgnedaglig Bipost til og fra Nøtterø.
19. Undeim i Time Herred, Stavanger Amt og Postdistrikt, med 3 Gange ugentlig gaaende Bipost til og fra Time.
20. Vaaje i Salten paa Dampskibsanløbsstedet Vaaje i Lødingens Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.
21. Veitestrand i Hafslo Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med ugentlig Bipost til og fra Hafslo.

Fra samme Tid vil Postaabneriet Sandvær i Helgeland blive underholdt hele Aaret med Bipost til Brasøen.

Fra samme Tid vil endvidere Raadalens og Otterøens Postaabnerier blive nedlagt, Herø i Helgelands Postaabneri blive benævnt Herøholmen, Tufsøens Postaabneri blive benævnt Tullengen samt Kjøllefjords, Lebesby og Veines Postaabnerier blive henlagt under Hammerfests Postkontor.

Telegram fra Finantsdepartementet til en Ligningskommission, hvori Departementet paa Foranledning udtaler, at en inden Ligningskommissionens Distrikt bosat Medeier i svensk Firma antages efter Landskattelovens § 16 her i Landet at kunne ilignes personlig Skat af sin hele Formue og Indtægt. Skatter og Afgifter, som Skatyderen maa erlægge i Sverige, antages imidlertid at maatte komme til Fradrag som Udgifter, paadragne til Indtægtens Erhvervelse. 3 April.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergen, hvori paa Foresporgsel fra et Skolestyre meddeles, at en Hjælpelærer, som ikke er ansat med nogen speciel Opsigelsesfrist i Henhold til Landsskolelovens § 34, 1ste Passus, antages at have Krav paa 3 Maaneders Opsigelse. 4 April.

Telegram fra Arbeidsdepartementet til Bygningskommissionen i Aalesund, hvorved paa Foresporgsel udtales, at Bislagbygning, som kun indeholder Trappeopgang for Hovedbygningen 6 April.

7 April. m. V., ikke antages at kunne betragtes som Side- eller Bagbygning, men som en Del af Forhuset, hvorfor sammes Høide maa bestemmes efter Gadens regulerede Niveau.

7 April. **Telegram** fra Arbeidsdepartementet til en Sagfører i Stavanger, hvori udtales den Mening, at Gader, som anlægges fra nyt i tidligere bebygget Strøg, maa anses som nye Gader, hvorfor Refusionspligt paahviler Grundeieren (Bygningslovens § 13).

7 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiansands Stiftsdirektion, foranlediget ved Forespørgsel fra Formanden i Bestyrelsen for en Kjøbstads geistlige Lønningsfond om, hvorvidt den Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse, som under Ledigheden i Kjøbstadens Sognekald tilkommer Embedet af Præstegjældets Kommuner, skal tages til Indtægt for vedkommende Lønningsfond.

Departementet forudskikker den Bemærkning, at ifølge den geistlige Lønningslovs § 38 skal de under Ledigheden i et Præsteembede faldende Indtægter først og fremst anvendes til Dækkelse af Udgifterne ved Embedets Betjening (ɔ: mulig Løn til den forrettende Præst og Reiseudgifter). Naar disse Udgifter er dækket, bliver Resten, ledsaget af behørigt Regnskab — af den forrettende Præst at overlevere vedkommende Lønningsudvalg for at indtages i Lønningsfondene.

Blandt et Embedes Indtægter i den Betydning, hvori dette Udtryk almindelig benyttes i den geistlige Lønningslov, hører, bemærker Departementet videre, ikke Skyds- og Natteholdeller Godtgjørelse herfor. Hvor samtlige Sogne inden et Præstegjæld svarer begge Ydelser (eller en af dem) med Penge, synes det imidlertid at være det baade enkleste og naturligste at opføre ogsaa disse Ydelser blandt Embedets øvrige Indtægter, som falder under Ledigheden. Derimod antages dette ikke at kunne lade sig gjøre, hvor nogle Sogne præsterer Skyds- og (eller) Natteholdin natura, andre afgjør disse Forpligtelser med Penge, eller hvor kun et enkelt Sogn eller et Kapeldistrikt alene bærer Udgifterne ved Præstens Reiser til Sognets eller Distriktets Kirke. Her maa, bemærker Departementet, saavidt skjønnes, Pengeydelserne fortrinsvis anvendes til at dække de nødvendige Udgifter, som disse Reiser medfører for den forrettende Præst i Betjeningstiden. Strækker de ikke hertil, maa Resten paa samme Maade som de øvrige Reiseudgifter dækkes af Embedsindtægterne, forinden disse fordeles paa Lønningsfondene; giver de Overskud, maa dette fordeles paa Fondene i det samme indbyrdes Forhold, hvori vedkommende Sognekasser har deltaget i den kontante Udredsel.

7 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania, hvori paa Forespørgsel fra et Amtsskolestyre meddeles, at

en Folkeskolelærer, som paa Grund af Sygdom tilstaaes Permission, antages at burde udbetales sit Alderstillæg af Amtsskolekassen ogsaa under Permissionstiden. Herved er imidlertid — tilføier Departementet — forudsat, at Permissionen kun tilstaaes inden Rimelighedens Grændser, og at navnlig ikke Permissionen benyttes til at opretholde en Lærer i hans Stilling, efterat hans Helbred eller Arbeidskraft er bleven saa svækket, at han ikke kan antages igjen at ville kunne optage sin Gjerning. 7 April.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 17 bestemmes som gjældende indtil videre: 9 April.

1. At Kilenot, Laxeværp og lignende ikke maa bruges i Sørreisenfjord, Tromsø Amt, indenfor en ret Linie fra Gjeltfjordnes (Smørsgaardnes) til indre Furønes.
2. At der i Tiden fra og med 14de April til og med 31te August ikke maa til Fangst af Fisk anvendes Kastenot eller andet bundet Redskab med mindre Masker end 5,8 cm. mellem Knuderne i Sørreisen-Vandet indenfor en ret Linie fra Rævnes til Storelvør.

Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Forstanderskabet for Kristiania Haandværkeres Sparekasse i Møde den 6te Marts 1900 vedtagne Forandringer i Sparekassens ved Høieste Resolution af 11te Juni 1892 stadfæstede Plan. 9 April.

Cirkulære fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen: 9 April.

Paa Foranledning undlader Departementet ikke at gjøre opmærksom paa, at samtlige de Regnskaber, der aflægges for Budgetaaret, for Fremtiden efter den vedtagne Forandring af Budgetaaret fra $\frac{\text{1ste Juli}}{\text{30te Juni}}$ til $\frac{\text{1ste April}}{\text{31te Marts}}$ bliver at indsende inden samme Tid efter det nye som tidligere efter det gamle Budgetaars Udløb.

Forsaavidt der i ældre Bestemmelser for at betegne den Tid, inden hvilken deslige Regnskaber skal være indsendte, ikke er fastsat en vis Frist efter Budgetaarets Udgang men en bestemt Datum, bliver denne herefter at regne 3 Maaneder tidligere end i vedkommende Bestemmelser angivet.

De Regnskaber, der afsluttes pr. 31te Marts iaar, kommer paa Grund af Overgangen til det nye Budgetaar kun til at omfatte $^3/_4$ Aar.

Hvad der ovenfor er bestemt om Regnskaber bliver ogsaa gjældende for Opgaver, der knytter sig til Budgetaaret.

*) Bekjendtgj. 11 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 14.

11 April. No. 1.

Lov indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Høiesteret. *) [1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 2den April dette Aar, saalydende:

De i Lov af 30te Mai 1891 indeholdte Forskrifter om Overførelse af civile Høiesteretssager til skriftlig Behandling forbliver fremdeles i Kraft indtil Udgangen af Høiesterets første Session 1905.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Odth. Prp. No. 14 og Indst. O. No. 39 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 519 og i Lth. S. 147—148.

11 April. No. 2.

Lov angaaende Forandring i § 8 af Lov af 27de Juli 1896 om Forandringer i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber paa Landet. *) [1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 2den April dette Aar, saalydende:

I.

Første Sætning i § 8 skal lyde som følger:

Inden December Maaneds Udgang træder de for hvert Sogn valgte Repræsentanter sammen for under Ledelse af den fungerende Ordfører af sin Midte at udkaare Formænd (Formand) og indtil et lige Antal Formandssuppleanter for Sognet.

II.

Forsaavidt der før nærværende Lovs Ikrafttræden under Flertalsvalg er foretaget Valg paa Formandssuppleanter, forretter disse uden nyt Valg som saadanne.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Sth. Dok. No. 33 og Indst. O. No. 27 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 495—498 og 501—511 og i Lth. S. 148.

11 April. No. 3.

Lov indeholdende Forandringer i Lov af 12te Mai 1866 om Værnepligt og Udskrivning og i Lov af 6te Juli 1892 om Udskrivning til Sjøvæbningen. *) [1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 7de April dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov af 12te Mai 1866 om

[1]) Se Odth. Prp. No. 5 og Indst. O. VI for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 338—370 og S. 745—777 og i Lth. S. 116—128 og 149—151.

*) Bekjendtgj. 17 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15.

Værnepligt og Udskrivning samt i Lov af 6te Juli 1892 om Udskrivning til Sjøvæbningen forandres saaledes: 11 April. No. 3.

I. Lov af 12te Mai 1866 om Værnepligt og Udskrivning:

§ 48. Til Sjøfarende henregnes enhver Værnepligtig, som har opnaaet mindst Halvbefarenhedsgraden inden Begyndelsen af det Aar, hvori han fylder sit 22de Aar, eller, forsaavidt Udsættelse efter denne Lovs § 60 er meddelt, inden Udsættelsestidens Udløb. Som halvbefaren ansees den, der i 24 Maaneder, og som helbefaren den, der i 36 Maaneder efter sit fyldte 15de Aar har været i udenrigsk Fart. I hvilket Omfang og efter hvilke Regler den indenrigske Fart skal gjælde som Bestemmelsesgrund for de Værnepligtiges Befarenhed, fastsættes af Kongen.

II. Lov af 6te Juli 1892 om Udskrivning til Sjøvæbningen:

§ 1. Alle Sjøfarende (Lov af 12te Mai 1866 § 48) samt de i Sjøfartsrullerne indførte Fyrbødere og Maskinister er, forsaavidt de ikke findes utjenstdygtige, udskrivningspligtige til Tjeneste ved Sjøvæbningen eller Kystforsvaret i det Aar, hvori de fylder det 22de Aar, eller i det nærmest paafølgende, hvori Udskrivning kan ske. Dog kan det tillades dem at udskrives indtil 2 Aar tidligere, ligesom der paa den anden Side kan tilstaaes dem indtil 3 Aars Udsættelse med Udskrivningen.

Efter Kongens nærmere Bestemmelse udskrives imidlertid til Tjeneste i Fredstid kun saa mange af de nævnte Værnepligtige, som behøves for at skaffe det fornødne Mandskab. De Mandskaber, som ikke saaledes udskrives, rulleføres fremdeles ved Indrulleringsvæsenet og kan under Krig, eller naar Krig er at befrygte, eller forsaavidt Storthinget har bevilget Midler til deres Opøvelse, udskrives og kaldes til Tjeneste ved Sjøvæbningen eller Kystforsvaret indtil Udgangen af April i det Aar, hvori de fylder det 38te Aar. De nærmere Regler om Mandskabernes Rulleførsel udfærdiges af Kongen.

§ 2. Sjøværnepligtige Mandskabers Tjenestetid er 16 Aar og regnes fra 1ste Mai i det Aar, hvori Udskrivningspligten efter § 1 indtræder. Mandskaberne anvendes til Bemanding af Krigsskibene og anden Tjeneste vedkommende Sjøforsvaret samt Kystforsvaret.

§ 4. Ved Sessionen afgjøres Spørgsmaal om Tjenestedygtighed af Sessionsbestyrelsen i Forening med vedkommende Læge.

Befindes nogen i Udskrivningsaaret utjenstdygtig, men der er Grund til at antage, at den Omstændighed, der bevirker Utjenstdygtigheden, vil bortfalde i Løbet af et Aar, har han at møde ved Sessionen i det paafølgende Aar, medmindre han overensstemmende med § 1 erholder Udsættelse.

Den, som paa Grund af Legemsfeil vel ansees uskikket til egentlig Krigstjeneste, men dog ikke ganske udygtig til anden Sjø-

11 April. No. 3. forsvaret eller Kystforsvaret vedkommende Tjeneste, henføres til en egen Klasse, sjømilitære Arbeidere.

§ 9. De ifølge § 1 udskrevne Værnepligtige skal indkaldes til Tjenstgjøring i et sammenhængende Tidsrum af mindst 6 Maaneder. Forøvrigt er de fri for Tjeneste i Fred, medmindre Storthinget bevilger Midler til deres yderligere Øvelse.

Under Krig, eller naar Krig er at befrygte, skal, saavidt muligt, de yngre Aarsklasser indkaldes foran de ældre.

Ved Indkaldelsen er Rodeforstanderne pligtige til at yde fornøden Bistand.

§ 10. Den, som herefter ansættes som Menig ved Sjøvæbningens faste Styrke, bliver efter Udløbet af den frivillig overtagne Tjenestetid staaende i Sjøvæbningens Ruller indtil Udgangen af April i det Aar, hvori han fylder det 38te Aar, men er fri for videre Tjeneste i Fred. De ved den faste Styrke ansatte Underofficerer, der afgaar fra Stillingen før det fyldte 52de Aar, er, indtil de har naaet denne Alder, forpligtede til Tjeneste i Tilfælde af Krig.

Ligeledes kan i Krigstid de i Sjøvæbningen udtjente Mandskaber ligesom ogsaa de i Sjørullerne staaende Sjøfarende, der ikke har tjenstgjort ved Sjøvæbningen eller Kystforsvaret, indtil det fyldte 50de Aar indkaldes til Tjeneste ved det lokale Kystforsvar.

Nærværende Lov træder i Kraft straks.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

11 April. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Tune Herredsstyrelse i Møde den 15de August 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

11 April. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Trysil Herredsstyrelse i Møde den 28de Marts og 26de Juli 1899 vedtagne Vedtægter approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

11 April. **Kongelig Resolution** *), hvorved de af Modum Herredsstyrelse i Møder den 30te Oktober og 18de November 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om

*) Bekjendtgj. 17 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15, hvor Reglerne er indtagne.

Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring. 11 April.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Frosten Herredsstyrelse i Møde den 4de August 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 11 April.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Snaasen Herredsstyrelse i Møde den 21de August 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 11 April.

Kongelig Resolution *), hvorved de af Klingen Herredsstyrelse i Møde den 17de Juni 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med nogle Forandringer. 11 April.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 11 April.

I. At det tillades, at to i Nydalen og i Maridalen i Vestre Aker Prestegjæld under Asker Provsti i Kristiania Stift opførte Bedehuse indvies som Kapeller for indtil videre at benyttes til Afholdelse af Gudstjeneste og øvrige kirkelige Forretninger paa Betingelse af:
   a) at begge Bedehuse, forinden Indvielsen, forsynes med den nødvendige kirkelige Indredning;
   b) at den Del af Bygningerne, som tjener til Kor, holdes betryggende afspærret, naar Kapellerne benyttes som Bede- eller Forsamlingshuse;
   c) at denne Benyttelse ikke hindrer Afholdelse af Gudstjeneste og andre kirkelige Forretninger;

II. At Kristiania Biskop bemyndiges til at træffe de nødvendige Bestemmelser om Afholdelse af Gudstjeneste i Nydalens og Maridalens Kapeller.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutninger af 13de Februar 1900, angaaende Bevilgning til Arkivvæsenet for Budgetaaret 1ste April 1900—31te Marts 1901 samt 11 April.

*) Bekjendtgj. 17 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 15, hvor Reglerne er indtagne.

11 April. angaaende Lønsregulativ for Stiftsarkivarerne[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899—1900, Hovedp. IV, Udg.budg. Kap. 10, Tit. 1, 2 og 3, Bogstaverne a og b, Indſt. S No. 82 for ſ. A. og Sth.tid. for ſ. A., Forh. i Sth., S. 820—835. Ved nævnte Beſlutninger er bl. a. Stiftsarkivarernes Løn fastſat til Kr. 2600 med 3 Alderstillæg à Kr. 400 efter 5, 10 og 15 Aars Tjeneſte.

11 April. **Kongelig Reſolution**, hvorved de af Storthinget den 7de April 1900 fattede Beſlutninger[1]) angaaende et nyt Lønningsregulativ for Funktionærer ved Kongsberg Sølvværks Kontor[2]), angaaende Forpligtelſe for endel Forretningsmænd ved Sølvværket til at gjøre Indſkud i den norſke Enkekaſſe[3]), angaaende Sølvværkets og dets Forſtvæſens Budget for Terminen 1900—1901 ſamt angaaende en Tillægsbevilgning for Budgetterminen 1899—1900 til de af Storthinget i 1898—99 til kommunale Udredſler bevilgede Midler m. v. befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899—1900, Indt.budg.s Hovedp. VIII, Kap. 2, Tit. 3—5 og Udg.budg.s Hovedp. VIII Kap. 5 ſamt Sth.medd. No. 8 og Sth. Prp. No. 69 for ſ. A., Indſt. S XXV for ſ. A. ſamt Sth. tid. for ſ. A., Forh. i Sth. S. 1595—1604.

[2]) Beſlutningen er ſaalydende:

Storthinget ſamtykker i, at der for efternævnte Funktionærer ved Kongsberg Sølvværks Kontor vedtages følgende Lønningsregulativ ſom gjældende fra det Tidspunkt, da Ledighed indtræder i de herhenhørende Stillinger:

1. Sekretæren, der tillige er Bogholder: aarlig Løn Kr. 2600,00, der efter 5 Aars Tjeneſte ſtiger til Kr. 3000,00 og efter 10 Aars Tjeneſte til Kr. 3400,00.
2. Kaſſereren: aarlig Løn Kr. 3000,00, der efter 5 Aars Tjeneſte ſtiger til Kr. 3200,00.

[3]) Beſlutningen er ſaalydende:

Storthinget ſamtykker i, at de, der herefter anſættes ſom Aſpirant og Markſcheider, ſom Sekretær og Bogholder eller ſom Kaſſerer ved Kongsberg Sølvværk, tilpligtes, forſaavidt de ikke for Tiden er Forretningsmænd ved Sølvværket og ſom ſaadanne forpligtede til at erlægge Bøſſepenge, at gjøre Indſkud i den norſke Enkekaſſe paa de for Embedsmænd faſtſatte Vilkaar.

11 April. **Rundſkrivelſe** fra Juſtitsdepartementet til Amtmændene:

Ved Rundſkrivelſe til Rigets Overøvrigheder af 3die Juni 1898 bad Departementet efter Foranledning af Indredepartementet henſtillet til vedkommende Skifteforvaltere og Overformyndere fremtidig ved Forſendelſe af Arvebeløb til i Udlandet boſatte Perſoner ſaavidt muligt at benytte Poſtvæſenets Formidling eller anden betryggende Fremgangsmaade iſtedetfor, ſom hidtil i ſtor Udſtrækning ſkeet, at indſende Beløbene til Indredepartementet for videre at fremſendes gjennem de norſke Konſuler i Udlandet. Samtidig blev det i Rundſkrivelſen fremholdt, at Beløb under Kr. 100,00 ikke, uden hvor ſærlige Grunde

gjorde det nødvendigt, kunde forventes at ville blive vedkommende Arvinger tilstillede gjennem Indredepartementet og Konsulerne. 11 April.

Efter Meddelelse fra Indredepartementet synes den omhandlede Rundskrivelse af endel Skifteforvaltere og Overformyndere at være bleven opfattet derhen, at der fremdeles altid skulde være Adgang til at indsende her i Landet udlagte Arvebeløb til nævnte Departement til videre Fremsendelse, naar blot det paagjældende Beløb udgjorde mere end Kr. 100,00. Da Antallet af saadanne Expeditioner som Følge heraf, anfører Indredepartementet, endnu er temmelig betydeligt, forvoldes der fremdeles de norske Konsuler i Udlandet et ikke sjelden uforholdsmæssigt Arbeide med disse Sager, hvorover der ogsaa gjentagende er indløbet Besværinger.

Efter Henstillen af Indredepartementet finder man derfor at burde anmode Hr. Amtmanden om for Deres Embedsdistrikt at indskjærpe til Jagttagelse de i ovennævnte Rundskrivelse indeholdte Forskrifter og navnlig at gjøre Skifteforvalterne og Overformynderne opmærksomme paa, at Indredepartementets og Konsulernes Bistand heller ikke ved Forsendelse til Udlandet af Arvebeløb, der overstiger Kr. 100,00, som almindelig Regel bør benyttes, men kun hvor særegne Omstændigheder maatte gjøre denne Fremgangsmaade paakrævet eller anbefalelsesværdig.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Arbeidsdepartementet, der havde begjæret Justitsdepartementets Udtalelse angaaende det af Amtmanden i Nedenes Amt opkastede Spørgsmaal, om der haves lovlig Adgang til at expropriere Grund til Opførelse af et Hus for en ved et offentligt Færgested[1]) ansættendes Færgemand. Justitsdepartementet udtaler, at Spørgsmaalet, der henhører under Domstolenes Afgjørelse og i Tilfælde vil kunne erholdes løst under en tilstævnt Expropriationssag, forekommer Departementet tvivlsomt, men at det er mest tilbøieligt til at besvare samme benegtende. 11 April.

[1]) Se Veil. 15 Septbr. 1851 § 44 jfr. § 78.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Hans Majestæt Kongens Reise udenfor de forenede Riger og Rigernes Styrelse under Hans Majestæts Fravær. 14 April.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Da Vi, under Paakaldelse af Guds mægtige Bistand, have besluttet at foretage en Reise paa omtrent 2 Maaneder til Udlandet, bliver som Følge deraf og saalænge Vi opholder Os udenfor Norge og Sverige, Regjeringen over Vore forenede Kongeriger i Vort høie Navn at føre af Vor høitelskede Herr Søn, Hans Kongelige Høihed Norges og Sveriges Kronprins Oscar Gustav Adolf, i Egenskab af Regent paa den Maade, som for saadant Tilfælde er bestemt i den Norske Grundlovsbestemmelse af 10de Januar 1863, sammenholdt med Rigsaktens § 7, og i den svenske Regjeringsforms § 39, og skal

14 April. Hans Kongelige Høihed tillige i Vort Sted undertegne de Expeditioner, som ere grundede paa Vore allerede fattede Beslutninger, men ikke endnu blevne forsynede med Vor høie Underskrift. Thi paaligger det Vore Embeds- og Bestillingsmænd og samtlige øvrige Vore tro Undersaatter med Hørighed og Lydighed at efterkomme og udføre, hvad Hans Kongelige Høihed Kronprinsregenten i Vort høie Navn og paa Vore Vegne byder og befaler.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

14 April. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, foranlediget ved en indkommen Forespørgsel om, hvorledes terminus a qvo for den Frist af et halvt Aar, efter hvilken Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt kan anvendes for en Mands Undladelse af at erlægge Underholdningsbidrag til Hustru og Ægteborn, bliver at bestemme. Departementet meddeler — under Henvisning til dets i Løvtidenden indtagne Skrivelser af 8de Juni 1893 og 22de Marts 1897, — at det med Stiftamtmanden er enigt i, at den nævnte Frist først kan regnes fra den Tid, da Bidraget er blevet paalagt, selv om Bidraget som i det foreliggende Tilfælde ved Resolutionen er bestemt at skulle beregnes fra et længere tilbageliggende Tidspunkt. Med Hensyn til det nærmere Udgangspunkt for Fristens Beregning antager Departementet, at dette bør være Resolutionens Datum og ikke Dagen for sammes Forkyndelse.

14 April. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at i Dødsboer, hvor der er umyndige (umyndiggjorte) eller fraværende Arvinger og som derfor henhører under Skifterettens Behandling, maa Auktioner over Boernes Eiendele ikke berammes eller afholdes uden efter Bemyndigelse fra Skifteforvalteren. Forsaavidt der ikke er Anledning til i betimelig Tid at erholde Spørgsmaalet afgjort i Skifteforsamling, vil det derfor være nødvendigt i hvert enkelt Tilfælde underhaanden at erhverve Skifteforvalterens Samtykke til Auktionernes Afholdelse. Undtagelse herfra kan kun gjøres, hvor paa Grund af særegne Forhold øieblikkelig Realisation ansees paakrævet til Undgaaelse af Tab for Boet, i hvilket Tilfælde Indberetning strax bør afgives til Skifteforvalteren.

14 April. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Foged meddeles, at Departementet antager, at der intet bør være til Hinder for, at et konfiskeret Kvantum Brændevin under 250 Liter, der nu har afløst den ældre Partisalgsgrændse paa 40 Liter, bortauktioneres, saaledes at kun det Kvantum, der vedkommer samme Anmeldelse, underet opraabes og tilslaaes én Kjøber.

Kongelig Kundgjørelse*), hvorved i Forbindelse med Kon- 18 April
gelige Kundgjørelser af 1ste Februar 1897, 27de Juni, 22de August, 10de og 27de Oktober og 5te December 1899 samt 10de Marts 1900 kundgjøres i Henhold til § 2 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, at Byen Sydney i Australien skal indtil videre anses smittet af den orientalske Pest, og at de i ovennævnte Lov og i Plakat af 12te September 1899 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Kvarantæne m. v. i Anledning af Pest straks bliver at bringe i Anvendelse.

Samtidig kundgjøres, at Byen Oporto i Portugal, Havnene i Japan, Mozambique, derunder Lorenzo Marques, og Madagascar, der ved ovennævnte Kundgjørelser af 22de August, 10de Oktober og 5te December 1899 samt 10de Marts 1900 blev erklærede smittede af Pesten, ikke længere skal anses som pestsmittede.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om 18 April.
Fredning af Laks og Sørret af 20de Juni 1891 § 38, jfr. §§ 17 og 18, bestemmes, at det i Tiden fra og med 1ste Mai til og med 31te Juli indtil videre skal være forbudt at bruge Kastenot eller Drivgarn til Fiskeri ved Tanaelvens Udløb, Finmarkens Amt, nedenfor Guldholmen ud til en ret Linie fra Smalfjordnes til Stangenes samt indover mod Lerpollen til og med Lavanjarg paa den nordre Side og til og med Lerpolnæs paa den søndre (vestre) Side. Dog skal det være tilladt at fange Sil, Sild og Lodde ved Hjælp af almindelige Silnøter; men Laks eller Sørret, som herunder maatte fanges, skal straks igjen udkastes, saavidt muligt i uskadt Stand.

Nærværende Resolution træder i Kraft straks.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om By- 18 April.
kommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles Stadfæstelse paa den af Kristiania Kommunestyre i Møde den 22de Februar 1900 fattede Beslutning angaaende Forandring i den gjældende Vedtægt om Skattetakster over fast Eiendom i Kristiania, hvorefter Vedtægtens § 1 3die Led gives saadan Tilføielse:

„Dog bliver ikke Arbeidsmaskiner med Tilbehør eller hvad dermed kan sættes i Klasse og heller ikke de en Leieboer tilhørende Maskinerier af noget Slags at medtage under Skattetaxten."

Høieste Resolution, hvorved den i Generalforsamlinger i 18 April.
„Det norske Garantiselskab" den 15de Februar og 8de Marts 1900 fattede Beslutning om Forandringer i §§ 8, 9, 10, 14, 15 og 16 af Selskabets Love approberes.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Stav- 19 April.
anger Amt, hvori Departementet med Amtmanden antager, at det

*) Bekjendtgj. 19 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 16.

19 April. ikke kan tillades en Lensmand ved Siden af Lensmandsbestillingen at beholde sin tidligere havte Stilling som Sergeant.

19 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Sorenskriveren i Ringerike Sorenskriveri, hvori paa Foranledning meddeles, at naar en for en samlet Eiendom erlagt Kjøbesum af Hensyn til Beregningen af det stemplede Papir skal fordeles mellem de enkelte Parter, hvori Eiendommen er delt, og paa hvilke særskilte Skjøder skal udfærdiges, antages saadan Fordeling i Almindelighed at kunne bestemmes efter Skyld eller Areal, forsaavidt ikke derved de paa de enkelte Parter faldende Kjøbesummer kommer til at staa i aabenbart Misforhold til Parternes indbyrdes Værdi. I sidste Fald bør Fordelingen ske efter Vedkommendes bedste Skjønnende.

20 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori paa Forespørgsel meddeles, at om et af Herredsstyret valgt Medlem af Skolestyret for længere Tid er forhindret fra at udføre sit Hverv, kan han dog ikke af den Grund ansees for at have mistet sin Plads, naar han inden Udløbet af den Tid, for hvilken han er valgt, atter kan overtage sin Funktion.

20 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjem, hvori paa Forespørgsel meddeles, at hvad der skal forstaaes ved Udtrykket „fornødne Gjærder" i Landsskolelovens § 24, antages at maatte bero paa et Skjøn i det enkelte Tilfælde. Ved Bestemmelsen antages ikke alene at være ment Gjærder mod Naboeiendom, men ogsaa Gjærder, som maa erkjendes at være nødvendige mellem de forskjellige Dele af Eiendommen.

Efter hvad der er oplyst, er Departementet med Direktøren mest tilbøieligt til at antage, at et omhandlet Gjærde mellem Skolegaardens Indmark og Udmark maa blive at opføre paa Herredskassens Bekostning. Saafremt Forbehold om, at Gjærdernes Vedligeholdelse skal paahvile Læreren, ikke er taget ved Lærerens Ansættelse, antages saadan Forpligtelse ikke senere at kunne paalægges ham (jfr. Departementets Skrivelse i Lovtidenden af 26de Februar 1894).

20 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Sagfører, hvori Departementet paa Foranledning udtaler, at Gebyret for Tinglysning af Expropriationstaxter ved Jernbaneanlægget Tønsberg—Eidfos, selv om Erstatningsbeløbene ikke er angivne i Taxtforretningerne, antages at burde beregnes efter Sportellovens § 49 og særskilt for Undertaxterne og Overtaxterne, jfr. Indredepartementets i Lovtidenden indtagne Skr. af 11te Oktober 1877. Departementet udtaler derhos, at da Taxterne i Henhold til Sportel-

loven § 4 b har været afholdte som én Forretning for hver Juris- 20 April.
diktion, og der er bleven thinglyst én Udskrift af hver samlet Forretning, antages ved Beregningen af Thinglysningsgebyret at kunne lægges til Grund Summen af Erstatningsbeløbene (efter Konduktørforretningerne) for samtlige exproprierede Eiendomme i vedkommende Jurisdiktion.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved de af 21 April.
Rødenes Herredsstyrelse i Møde den 15de Januar 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved de af 21 April,
Andebu Herredsstyrelse i Møde den 12te Juni 1899 og 29de Januar 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre.

Kronprindsregentens Resolution,[1]) hvorved det bl. a. 21 April.
tillades, at det Sindssygeasyl, som Cand. med. H. A. T. Dedichen ved Kronprindsregentens Resolution af 16de Februar 1899 meddeltes Autorisation til at oprette og drive paa Gaarden Store Løken i Bærum, istedetfor anlægges paa Gaarden Søndre Trosterud i Østre Aker i Akershus Amt paa de i ovennævnte Resolution angivne Vilkaar og Betingelser med Hensyn til Anlægget og den fremtidige Drift.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. No. 37 for 1900, S. 581—586.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den af Stor- 21 April.
thinget den 18de Mai 1899 fattede Beslutning om Statsbidrag til Anlæg for privat Regning af en tertiær Jernbane fra Lier Station, Kristiania—Drammensbanen, til Holsfjorden, Buskeruds Amt, stort indtil Kr. 350,800,[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 49 og Indst. S XV C for 1898—99 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1636—1640. — Jfr. efterstaaende Resol.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved meddeles Kon- 21 April.
cession paa Anlæg og Drift af ovennævnte Jernbane overensstemmende med et vedlagt Udkast.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Bergens Stiftsdirektion, 21 April.
hvori paa Forespørgsel fra et Kirketilsyn om Gravenes Stør-

*) Bekjendtgj. 27 April i Lovtid. 1ste Afd. No. 17, hvor Reglerne er indtagne.

21 April. relse og Dybde paa vedkommende Kirkegaard meddeles, at Bestemmelsen i Lov om Kirker og Kirkegaarde af 3die August 1897 § 36 antages at maatte medføre, at enhver almindelig (voxen) Grav maa være mindst 2,4 m. lang og 1,2 m. bred eller efter de i Oth. Prp. No. 28 for 1897 Side 35 citerede Udtalelser fra Professoren i Hygiene og Medicinaldirektøren, helst noget større. Da den tilsvarende Lov af 24de September 1851 er ophævet ved den nye Lov, er det selvfølgeligt, at dennes Bestemmelser maa finde sin Anvendelse ogsaa paa Kirkegaarde, som er anlagt, før den nye Lov traadte ikraft. Departementet antager imidlertid, at der ikke kan være noget til Hinder for, at der — overensstemmende med, hvad der ogsaa har været Praxis under den forrige Kirkelov — af Kirketilsynet med Overtilsynets Godkjendelse kan fastsættes mindre Maal for Grave for Børn under 12 Aar. Samtykke til en saadan Ordning bør dog meddeles paa Betingelse af, at Barnegravene henlægges til et eller flere særskilte Kvarterer eller Rækker paa Kirkegaarden. Med Hensyn til Gravenes Dybde henviser Departementet til Kirkelovens § 42, 2det Stykke, hvorefter Bestemmelse herom bliver at afgive af Helseraadet med Godkjendelse af Overtilsynet.

21 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Bergens Biskop, hvori paa Foranledning meddeles, at Biskopen ifølge den geistlige Lønningslovs § 38, 1ste Stykke, er berettiget til at tilstaa den residerende Kapellan i et Prestegjæld en passende Godtgjørelse af Sognekaldets Indtægter for den Tid, hvori Biskopen maatte overdrage ham den midlertidige Bestyrelse af Sognepræstembedet. Den residerende Kapellan er paa sin Side ikke forpligtet til at modtage Konstitution i Sognepræstembedet. Er han villig til at overtage dets Bestyrelse, er han berettiget til at kræve Godtgjørelse for det dermed forbundne forøgede Arbeide.

21 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania, hvori paa Forespørgsel fra et Skolestyre meddeles, at der ved Folkeskolen paa Landet ikke antages at være Adgang til at give „Maanedslov" paa den Maade, at den Undervisningstid, som enhver Klasse efter Loven eller Skolens Plan skal have, derved forkortes. Findes det af Hensyn til Lærerne ønskeligt, at Skolen i de Maaneder, hvori ingen planmæssige Ferier gives, indstilles en enkelt Dag, maa Skolen holdes saameget længere siden. Statsbidraget efter Skolelovens § 38 vil alene kunne erholdes svarende til den Løn, som af Kommunen er udbetalt for den virkelig holdte Skole.

21 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø angaaende Spørgsmaalet om Udredelse af en Folkeskolelærers Alderstillæg af Amtsskolekassen for Tidsrummet fra 9de Mai 1898, da han fratraadte sin Lærerpost i Buksnes,

og til 21de Mai s. A., da han overtog sin Post i Ibbestad, hvori 21 April.
han allerede var ansat den 8de November 1897, men som han indtil da med Skolestyrets Samtykke havde ladet betjene ved Vikar. Departementet meddeler, at det er enigt med Direktøren i, at nævnte Lærer, som den hele Tid har havt sammenhængende Ansættelse, intet Tab bør lide i sit Alderstillæg, og at den rimeligste Ordning af Sagen er, at han af Tromsø Amtsskolekasse udbetales Alderstillæg fra 8de Mai 1898.

Høieste Resolution, hvorved bestemmes, at de i § 2 i 23 April.
Statuterne for det ved Kongl. Resolution af 11te April 1878 stadfæstede „Grosserer Theodor Henrichsens Legat til Reisestipendier for unge Mænd til Uddannelse som Kunstnere og Videnskabsmænd" omhandlede Renter skal kunne uddeles som Reisestipendier — foruden til unge Mænd — ogsaa til unge Kvinder med de i samme § nævnte Kvalifikationer.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa en 23 April.
Plan for Fillan og Sandstad gjensidige Brandassurancеforening, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 23 April.

1. At Stadfæstelse meddeles paa den af Jølsters Herredsstyrelse i Møde den 26de Mai 1899 vedtagne Plan for en inden Herredet under Navn af „Jølsters Sparebank" oprettendes Sparebank.
2. At den af Herredsstyrelsen i samme Møde fattede Beslutning om Optagelse af et Laan, stort Kr. 5000, for Herredets Regning til Dannelse af Grundfond for den nævnte Sparebank approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paadrager sig Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, 23 April.
foranlediget ved Forespørgsel fra en Ordfører, om der var lovlig Adgang til af Kirkekassen at udrede de Udgifter, som vilde være forbundne med Sognepræstens Reiser for at forrette Jordfæstelse paa en Hjælpekirkegaard, som tænktes anlagt. Departementet antager med vedkommende Provst, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende, forsaavidt det gjælder Reiser til de aarligt tilbagevendende almindelige Jordfæstelser og ikke Jordfæstelse af et enkelt Lig efter særskilt Begjæring. Under Udtrykket „Kirkens Behov" i den nye Kirkelovs § 18 maa nemlig, bemærker Departementet, antages at indgaa alle Udgifter ikke alene ved selve Kirkebygningen, men ogsaa ved Kirkegaarden (jfr. Præstelønningskommissionens Motiver til nævnte Lov Pag. 61, Lovens

23 April. § 39, 2det Led, og § 48), og det skjønnes ikke at kunne gjøre nogen Forandring i denne Henseende, at der her handles om en Hjælpekirkegaard.

24 April. **Telegram***) fra Indredepartementet til Opsynschefen ved Lofotfisket, hvorved bestemmes, at Opsynet skal hæves den 25de April 1900.

24 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiansands Biskop, foranlediget ved Andragende fra en Sognepræst, som under 17de Marts 1900 var bleven meddelt Afsked i Naade fra sit Embede fra 15de April s. A. at regne, om Tilladelse til at fratræde Embedet den sidstnævnte Dag. I Anledning heraf henleder Departementet Opmærksomheden paa, at naar en Præst meddeles Afsked fra en bestemt senere Dag end Afskedsresolutionens Dato, ansees han berettiget til, om han saa ønsker, at fratræde Embedet naarsomhelst efter den nævnte Dag, uden at dertil udkræves nogen speciel Dispensation fra den Bestemmelse i Lønningslovens § 37, som gjør det til Pligt for en forflyttet eller i Naade afskediget geistlig Embedsmand at betjene sit hidtil havte Embede indtil Eftermandens Udnævnelse, dog ikke udover 3 Maaneder.

26 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa:

1. Det ved Skjøde af 22de Juni, thinglæst 24de Juni 1893 paa Eiendommen Rosenborggaden No. 3 af Bygmester P. Galtrud oprettede „P. Galtruds Legat for værdige Trængende i Fagerborg Menighed" samt paa de af Legatets Bestyrelse for samme udfærdigede Statuter;
2. Den i Skjøde af 22de September 1896, thinglæst 28de November s. A. paa Eiendommen Sporveisgaden No. 37 omhandlede, af ovennævnte P. Galtrud oprettede Stiftelse „Fagerborg Menighedshus" samt paa de af Stiftelsens Bestyrelse for samme udfærdigede Statuter.

27 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori paa Forespørgsel meddeles, at der ikke antages at være noget til Hinder for, at et Amtsformandskab i Henhold til Landsskolelovens § 46 c bevilger en Kommune et aarligt Bidrag til Leie af Jord, der skal tjene som lovbefalet Lærerjord.

27 April. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvorved i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes, at de ved Kongelig Resolution af 5te Oktober 1875 omregulerede Vegsunds og Nærvoens Jordmoderdistrikter i Romsdals Amt deles i følgende 3 Distrikter:

*) Bekjendtgj. 27de April i Lovtid. 1ste Afd. No. 17.

1. Vegsunds Jordmoderdistrikt, omfattende Emblemsbygden, Blindemsbygden, Spilkevik- og Rødsetbygden, Gaardene Olsvikfeten, Olsvik og Alsvik (Gaardsno. 1—35) samt Gaardene Humlen, Humlekavlen, Tørlen, Gruen og Hanken (Gaardsno. 52—56). 27 April.
2. Narvøens Distrikt, omfattende Resten af Oksenøen, Hesøen, Narvøen og søndre Side af Ellingsøen (Gaardsno. 36—51, 117—123, 134—142 og 147—164).
3. Suløens Distrikt, omfattende den Del af Suløen, som tilhører Borgund Herred (Gaardsno. 57—116). Delingen træder i Kraft fra den Tid, særskilt Jordmoder bliver ansat i Suløens Distrikt.

Cirkulære fra Indredepartementet til Amtmændene: 27 April.

Under Henvisning til Kongelig Resolution af 3die Juni 1882 — indtaget i den almindelige Lovsamling og kommuniceret samtlige Overøvrigheder ved Finantsdepartementets Skrivelse af 16de Juni 1882 — skal man anmode Hr. Amtmanden om at iagttage, at Ansøgninger om Bevillinger til Udskjænkning af Brændevin samt af Øl, Vin m. v., ikke indsendes hertil uden at være bilagte med Kvittering enten fra Stempelpapirforvalteren eller af Hr. Amtmanden for, at Gebyret er betalt. I Mangel af saadan Kvittering vil omhandlede Ansøgninger ikke blive taget under Behandling.

Cirkulære fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen: 27 April.

Paa Budgettet for indeværende Termin er bevilget følgende Lønstillæg:

1. For Kavaleriets stadig tjenestgjørende Premierløitnanter Kr. 420 aarlig
   „ — nationale og værnepligtige Premierløitnanter (iberegnet de fastlønnede Premierløitnanter som staar paa ældre Sekondløitnants Aflønning) . . . . . „ 340 —
   For andre Premierløitnanter (stadig tjenestgjørende, nationale og værnepligtige) . . . „ 180 —
2. For alle fastlønnede Kommandersergenter og Furerer . . . . . „ 36 —
   For alle fastlønnede Sergenter . . . . „ 60 —
3. For alle fastlønnede Signalister af Korporals og Menigs Grad (ikke Musikelever) . . . „ 72 —
   ligesom
4. Samtlige Adjutantstillæg er forhøiet til . „ 480 —

Af Hensyn til, at disse Tillæg ikke er opførte under de almindelige Lønningskonti, men under Kap. 1 Tit. 53 og 54, undlader Departementet ikke specielt at gjøre opmærksom paa Bevilgningerne med Tilføiende, at Tillæggene ved Afdelingerne bliver at

27 April. udbetale sammen med den tidligere Aflønning, men af vedkommende Distriktsintendanter at omposteres til de ovennævnte Titler. De ældre Lønningssatser for værnepligtige Sekondløitnanter, Underofficerer, Korporaler og Signalister er uforandrede.

Et nyt Aftryk af Lønsregulativet for Armeens Underklasser, gjældende fra 1ste April 1900, vil i den nærmeste Fremtid blive udsendt til Uddeling blandt Afdelingerne samt fastlønnet Underbefal og Spil.

Overensstemmende med, hvad der i Cirkulærer herfra, No. 4 af 28de September 1893 og No. 2 af 20de Februar 1899 er anført, meddeles, at tidligere garnisonerende til national Stilling med Bibehold af garnisonerende Aflønning overgaaede Underofficerer ikke som Følge af de nu bevilgede Lønstillæg tilkommer større Aflønning end den, de var berettigede til i sin tidligere garnisonerende Stilling, medmindre deres Aflønning i deres nuhavende nationale Stilling — beregnet efter de nye Regulativer — maatte overstige denne.

28 April. **Lov** om Sorenskrivertoldens Ophævelse m. v.[1])*)

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 2den April dette Aar, saalydende:

Sorenskrivertolden og Rekognitionen til Fogden i Moss Fogderi ophæves fra 1ste Januar 1902 at regne.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 3 og Indst. O. No. 42 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 511—519 og i Lth. S. 145—146.

28 April. **Plakat***) indeholdende almindelige Bestemmelser om de Forsigtighedsregler, som skal iagttages ved Transport af Nitroglycerin, Dynamit, Sprænggummi, Skydebomuld, Krudt m. v., hvilken Plakat skal træde istedetfor de ved de Kongelige Resolutioner af 16de September 1871, 16de Juli 1875 samt 11te Juni og 25de September 1888 udfærdigede Plakater om samme Emne.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: I Medhold af Lov af 3die Mai 1871 indeholdende Bestemmelser angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande, dens §§ 7 og 8 samt § 12, jfr. Lov af 14de Juni 1890, og § 13 byde og befale Vi herved som følger:

---

*) Bekjendtgj. 3die Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 18.

Kar, Emballage. 28 April.

§ 1. Ved Transport skal Nitroglycerin haves paa tætte Kar af smidigt Metal af høist $12^1/_2$ Kg. Indhold vel tilsluttede med Korkpropper, som — forsaavidt Nitroglycerinen er methyliseret — skal være overbundne med Blære. Karrene nedpakkes, omgivne paa alle Kanter af Halm eller Myrjord eller af et pulverformigt, ikke brændbart Stof, i Trækasser saa fast, at de ikke kan forskyve sig; Sagspaan, Stry, Toifiller eller Papiraffald maa ikke benyttes til Pakningen.

Kassernes Laag maa ikke fæstes med Spiger eller Nagler, men ved Hjælp af Skruer eller paa anden betryggende Maade. Hver enkelt Kasse skal paa Laaget være mærket: Nitroglycerin. Farligt Sprængstof; den maa ikke indeholde mere end 50 Kg. Nitroglycerin; udgjør Indholdet mere end $12^1/_2$ Kg., skal den være forsynet med sterke Haandtag paa 2 modsatte Sider.

Dynamit, Sprænggummi og lignende Stoffe skal ved Transport af Mængder over $2^1/_2$ Kg. være anbragt i Kar eller Kasser af Træ i den i § 5 i Lov af 3die Mai 1871 bestemte Beskaffenhed; — hvert enkelt Kar eller Kasse, som ikke maa indeholde mere end 50 Kg. Sprængstof, skal paa Laaget være mærket: Dynamit, Sprænggummi o. s. v. Farligt Sprængstof.

Skydebomuld, der ved Transport maa være vaad eller parafineret, skal i Mængder over $2^1/_2$ Kg. transporteres i Trækasser, der skal være indrettet paa følgende Maade:

For vaad Skydebomuld, som, naar den er pressет, men ikke parafineret, skal indeholde mindst 15 pCt. Vand, og naar den er upressет, mindst 30 pCt. Vand, skal de være indvendig klædte med parafineret Papir eller Gummilærred og for den gjennemparafinerede med almindeligt graat Papir. Kasserne for den overfladeparafinerede Skydebomuld skal være forsynede med en indre Kasse af Jernblik, hvis Laag paaloddes hermetisk.

For Militærbrug kan Skydebomuld ogsaa transporteres i Mineladningskasser eller i Torpedokrigsladningskamre, de sidste anbragte i Transportkasser af Træ.

Hver Kasse, som ikke maa indeholde over 50 Kg. Skydebomuld, beregnet som tør Masse, skal være mærket: Skydebomuld. Farligt Sprængstof.

Krudt skal ved Transport af Mængder over 5 Kg. være anbragt i Kar af Beskaffenhed som i § 5 i ovennævnte Lov bestemt eller i fuldkommen tætte Trækar, hvorpaa ikke maa findes Baand, Spiger eller Skruer af Jern; hvert enkelt Kar, som ikke maa indeholde over 50 Kg. Krudt, skal paa Laaget være mærket: Krudt.

I samme Kar eller Emballage maa ikke findes mere end et af forannævnte Sprængstoffe og ikke andre Stoffe.

28 April. De til Sprængning fornødne Tændmidler skal, naar de fragtes sammen med Sprængstoffe, forvares i særskilt Emballage.

Ved Transport af Ammunition eller Sprængmidler (Fyrværkerisager indbefattet), hvori forannævnte eller lignende Sprængstoffe indgaar som en Bestanddel, skal hver enkelt Pakke, Kasse eller Foustage tydelig og iøinefaldende være mærket paa saadan Maade, at Forsendelsens Art derved betegnes, saasom: Skarp Haandvaabenammunition, Skydebomuld, Dynamitpatroner, Tændhætter, Fyrværkerisager o. s. v.

§ 2. Ved enhver Transport af de ovenfor nævnte Sprængstoffe har Transportens Ledsagere at rette sig efter de Bestemmelser, Politiet for den almindelige Sikkerheds Skyld maatte give.

Fragtseddel.

§ 3. Enhver Transport af Nitroglycerin samt af større Mængde end 250 Kg. af de øvrige i forrige § nævnte Sprængstoffe skal være ledsaget af en Fragtseddel, som viser Afsendelsestiden og Bestemmelsesstedet, Afsenderens og Modtagerens Navn, Sprængstoffenes Art og Mængde samt Kassernes eller Karrenes Antal.

Anmeldelsespligt.

§ 4. Enhver Transport af Nitroglycerin i større Mængde end 50 Kg., af Dynamit, Sprænggummi og Skydebomuld i større Mængde end 500 Kg. og af Krudt i større Mængde end 1000 Kg. skal Afsenderen — saafremt Politiet ikke paa Grund af særegne Omstændigheder skulde finde en kortere Anmeldelsesfrist tilstrækkelig — senest 8 Dage før Afsendelsen anmelde for Politiet, med Angivelse af Afsendelsestiden, den Vei, som agtes fulgt, Mængden, Vognenes Antal, Kassernes Antal, Bestemmelsesstedet og Modtagerens Navn samt — forsaavidt Transporten skal foregaa tilsjøs — Fartøiets Beskaffenhed og Navn.

Politiet kan, om det dertil finder Grund, forlange Afsendelsestiden forandret og — forsaavidt der gives flere Veie — bestemme, hvilken af disse Transporten skal følge; det kan fastsætte, paa hvilke Steder der skal tages Nattekvarter, og hvor stort Vagtholdet om Natten skal være; — det skal i betimelig Tid meddele Politiet i de Distrikter samt Kjøb- eller Ladesteder, Transporten kommer til at passere, fornøden Underretning.

Transport paa Jernbane med Lokomotiv.

§ 5. Ved Transport paa Jernbane med Lokomotiv af Sprængstoffe iagttages følgende Forsigtighedsregler:

a. Sprængstoffe befordres udenfor de i §§ 9 og 10 omhandlede Tilfælde alene med særskilt dertil bestemte Godstog. Jernbanens Vedkommende skal paa samtlige Stationer i betimelig Tid lade

opslaa en særskilt Tabel, som viser Afgangs- og Ankomsttiden for disse Tog. 28 April.

b. Godset maa anmeldes til Afsendelse senest 24 Timer inden Togets Afgangstid, men modtages ikke tidligere end 2 Timer før samme, og først efterat Afsenderen fra paalidelig Mand ved den Station, hvortil Godset skal befordres, har tilstillet Stationsmesteren en skriftlig Vedtagelse af, at han vil afhente Godset inden 2 Timer efter Ankomsten samt bære Omkostningerne ved de Sikkerhedsforanstaltninger, som paa Modtagelsesstationen maatte ansees fornødne, forsaavidt Godset ikke inden denne Tid er afhentet.

c. Sprængstoffene maa alene fragtes i vel tillukkede og aflaasede samt med elastiske Buffere i begge Ender forsynede Vogne, som anbringes mod Enden af Toget saaledes, at der mellem Lokomotivet og Sprængstofvognene i alle Slags Tog findes mindst 4 Vogne (lastede eller tomme). Derhos skal der i Godstog mellem Sprængstofvognene og Stoppevognen findes mindst 2 Vogne og i Passagertog (se § 9) mellem Sprængstofvognene og Passagervognene mindst 4 Vogne (lastede eller tomme). Paa hver Vogn lægges som Matte en Pressenning, hvorpaa Kasserne eller Karrene anbringes saaledes, at de under Transporten ei kan forskyve sig; de maa ikke lægges i flere Lag over hinanden, medmindre vedkommende Stationsmester finder, at Emballagen er saa solid og betryggende, at Læsning i indtil 3 Lag kan tilstedes. Mellem Lagene maa anbringes Matte eller Uldtæppe.

Forsaavidt Nitroglycerin tillades forsendt med Jernbane, maa Krudt eller de til Sprængning fornødne Tændmidler ikke fragtes paa samme Vogn eller paa Togets nærstforegaaende eller nærstefterfølgende Vogn.

d. Hver enkelt Vogn, som er lastet med Skydebomuld, Dynamit, Sprænggummi eller Krudt, skal være tydelig mærket i Overensstemmelse med Lastens Art, saasom Dynamit o. s. v.

Det samme gjælder Nitroglycerin, forsaavidt denne tillades forsendt med Jernbane.

e. Vogne, der for nogen Del er lastede med Sprængstoffe, maa ikke benyttes til Bremsevogne, og der skal ved alle Bevægelser paa Stationer iagttages den største Omhu for at hindre, at Vognene erholder Stød. Disse Vogne maa ikke benyttes til Befordring af Personer. Med samme Tog maa ikke fragtes selvantændelige eller let antændelige Stoffe.

f. En af det Toget ledsagende Personale skal særskilt være beordret til at føre Tilsyn med de med Sprængstoffe lastede Vogne samt til paa Stationerne mellem Afgangs- og Endestationen at forestaa Paa- og Aflæsning af Sprængstoffe.

Denne Tilsynsmand maa, naar Toget stanser, ikke forlade

28 April. Vognene, medmindre en anden af Stationsmesteren midlertidig beordres til at afløse ham.

Det paaligger ham ogsaa at paase, at ingen nærmer sig de med Sprængstoffe lastede Vogne med tændt Pibe eller Cigar eller med anden bar Ild. Forsaavidt Krudttog eller Vogne læssede med explosive Stoffe henstaar Natten over paa Underveisstation, bliver de, hvis dertil er Adgang, at hensætte paa et saavidt muligt afsides Sted.

Almindelig Landtransport.

§ 6. Saafremt der paa almindelig Landevei skal transporteres Nitroglycerin eller større Mængder end 250 Kg. Skydebomuld, Dynamit, Sprænggummi eller Krudt, iagttages følgende Forsigtighedsregler:

a. Karrene eller Kasserne anbringes paa Vognen saaledes, at de ikke kan forskyve sig.

Under Kasser, indeholdende Nitroglycerin, anbringes et tykt Lag af Halm; under Kar, indeholdende andre Stoffe, en tæt Matte eller Pressenning; over Kasserne eller Karrene lægges en tætsluttende Pressenning. Selvantændelige eller let antændelige Stoffe maa ikke fragtes paa samme Vogn som Sprængstoffene. Paa Vogne med Nitroglycerin maa ingen andre Sprængstoffe fragtes.

Saavidt muligt bør til Transport af Sprængstoffe kun benyttes Fjædervogne.

b. Hver enkelt Vogn skal føre rødt Flag og være ledsaget af en paalidelig voxen Mand. Ledsagerne maa under Transporten ikke røge Tobak eller benytte bar Ild.

c. Der maa kun kjøres i Skridt. Alle, som møder Transporten tilvogns eller tilhest, skal ogsaa passere i Skridt.

d. Ved Stansninger skal der holdes i mindst 150 Meters Afstand fra beboet Hus, og skal Transporten herunder aldrig lades uden Tilsyn.

Forsaavidt Transporten bestaar af flere Vogne, maa disse forbi eller gjennem større Samlinger af Huse ikke passere med mindre Mellemrum end 300 Meter; der maa paa saadanne Steder ikke uden Nødvendighed stanses.

Transport gjennem Kjøbstad eller Ladested.

§ 7. Skydebomuld, Dynamit og Sprænggummi i Mængder over $12^1/_2$ Kg. og Krudt i Mængder over 50 Kg. maa ikke uden at Politiet derom i hvert Tilfælde forud er underrettet, transporteres gjennem Kjøbstad eller Ladested.

Transport af Dynamit, Skydebomuld, Sprænggummi og Krudt i ovenfor nævnte Mængder saavelsom af Nitroglycerin (jfr. Lov af 3die Mai 1871 § 7 in fine) skal, forsaavidt ikke foregaaende Aftale er truffet, holde i mindst 300 Meters Afstand fra

Kjøbstadens eller Ladestedets Grændse, indtil Politiets nærmere Bestemmelse er indhentet. Forsaavidt Transporten bestaar af flere Vogne, skal disse passere i mindst 600 Meters Afstand; der maa ikke uden Nødvendighed stanses. 28 April.

Transport med Dampskib eller andet Fartøi.

§ 8. Ved Forsendelse af Nitroglycerin samt større Mængder end 100 Kg. Skydebomuld, Dynamit, Sprænggummi eller Krudt med Dampskib eller andet Fartøi iagttages følgende:

a. Karrene eller Kasserne anbringes saaledes, at de under Skibets Bevægelser ikke kan forskyve sig. Fragtes de paa Dæk eller i aabent Fartøi, skal de være bedækkede med en tætsluttende Pressenning. Selvantændelige eller letantændelige Stoffe maa ikke stuves i samme Rum som Sprængstoffene.

b. Fartøiet skal i Havn, indenskjærs, paa Kanal, Elv eller Indsø stedse føre rødt Flag paa Stormasten — eller om Fartøiet er uden Mast — paa en særskilt dertil opreist Stang af mindst 3 Meters Høide.

c. Der maa ikke uden Nødvendighed stoppes, lægges bi eller ankres i kortere Afstand fra beboet Hus eller andet Fartøi end 300 Meter.

Ved Ankomsten til tættere Bebyggelser, Kanaler eller lignende stanses i mindst 300 Meters Afstand, indtil Politiets nærmere Bestemmelse er indhentet. Dette skal sørge for, at Passagen kan foregaa uhindret og uden Stansning.

Transport af Dynamit, Sprænggummi, Skydebomuld og Krudt med Jernbanetog eller Fartøi, som gaar med Passagerer.

§ 9.

a. Indtil 50 Kg. Dynamit, Sprænggummi eller Skydebomuld eller 100 Kg. Krudt eller 50,000 Haandvaabenpatroner er det tilladt at medtage med Jernbanetog eller Fartøi, som gaar med Passagerer. Sprængstofforsendelser med Jernbane efter nærværende § maa — med den nedenfor under Litr. c angivne Undtagelse — altid sendes som Ilgods. Forøvrigt befølges, saafremt Forsendelsen overstiger de nedenfor under Litr. b. og c. omhandlede Kvanta, de almindelige Regler for Sprængstofforsendelser (§ 5).

b. Indtil 15 Kg. Dynamit, Sprænggummi eller Skydebomuld eller indtil 25 Kg. Krudt eller indtil 25 Kg.s Vægt — inkl. Emballage — af Fyrværkerisager eller indtil 20,000 Haandvaabenpatroner eller Tændhætter — kan forsendes med Jernbane saaledes, at der af de for Sprængstofforsendelser gjældende særlige Regler alene iagttages følgende:

1. Sprængstoffet maa være forsvarlig forvaret i lukket Kar af Metal eller Træ samt tydelig mærket „Sprængstof" („Patroner" m. v.).

28 April.

2. Forsendelsen maa i betimelig Tid afleveres i Ilgodsexpeditionen.
3. Sprængstoffet maa afhentes inden 2 Timer efter Ankomsten til Bestemmelsesstedet. I modsat Fald har Jernbanens Vedkommende Ret til for Affenderens Regning at træffe de Forføininger, som findes fornødne.

c. Indtil $2^1/_2$ Kg. Krudt eller indtil 2000 Haandvaabenpatroner er det tilladt enkelt Reisende at medtage paa Jernbane eller Fartøi som Reisegods. Ved Jernbanetransport kan dog Jernbanens Vedkommende under særegne Omstændigheder tilstede større Kvantum medtaget. I samme Tog eller Fartøi maa ikke paa denne Maade befordres mere end 25 Kg. Krudt eller 20000 Haandvaabenpatroner. Hvad der saaledes medføres som Reisegods, maa ikke medtages i Vogne, Kahytter eller Lugarer, men skal i betimelig Tid afleveres i Jernbanens Reisegodsexpedition eller til Fartøiets Fører.

Forsendelse mellem Armeens og Marinens Beholdninger og Afdelinger.

§ 10. Færdige Haandvaabenpatroner eller alle andre under Benævnelsen Ammunition eller Sprængstoffe (Nitroglycerin, Dynamitpatroner, Sprænggummi og detonnerende Lunte undtaget) indgaaende Sager saasom Krudt af forskjelligt Slags, Ballistitmasse, vaad Skydebomuld med mindst 30 pCt. Vand, Kanonammunition, Tændhætter, Lunter, Sprængladninger, Skydebomuldsladninger m. v. an, naar Reglerne for Indpakningen er iagttagne, forsendes mellem Armeens og Marinens Beholdninger og Afdelinger med Godstog, der ikke er særlige Krudttog, eller paa Strækninger, hvor saadanne Godstog ikke regelmæssig trafikerer med blandede Tog, saafremt der til Forsendelsen ikke udkræves mere end 8 Axler.

De forøvrigt for Befordring af explosive Stoffe gjældende særlige Bestemmelser maa iagttages ogsaa for disse Transporter, — dog er det for færdig Haandvaabenammunition tilstrækkeligt at befølge, hvad i § 9, Litr. b er foreskrevet.

De af disse Forsendelser, for hvilke udkræves Jagttagelse af de for Sprængstoffe gjældende særlige Bestemmelser, bør af Militærvæsenet, saavidt muligt, indskrænkes til ikke at foregaa hyppigere end én Gang ugentlig.

Ligeledes er det tilladt ved foranomhandlede Forsendelser paa Dampskib eller andet Fartøi, hvad enten det gaar med Passagerer eller ei, at medtage indtil 200,000 Haandvaabenpatroner, pakkede paa reglementeret Maade, uden Jagttagelse af andre Forsigtighedsregler end de i § 9, Litr. b foreskrevne.

Landveislokomotiver, Diligencer o. l. 28 April.

§ 11. Nitroglycerin, Dynamit, Sprænggummi, Skydebomuld eller Krudt maa ikke fragtes med Diligence eller andre Vogne, som gaar med Passagerer. Dog kan det tillades Passagerer at medtage høist $2^1/_2$ Kg. Dynamit, Sprænggummi eller Krudt forsvarlig indpakket i Kar eller Kasse af Metal eller Træ eller i Krudthorn, saafremt Sprængstoffene afleveres til Kusken, som har at forvare dem udenpaa Vognen.

§ 12. Nærværende Plakat træder i Kraft strax.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Toldafgifter fra 1ste April 1900.*)[1] 28 April.

[1]) Jfr. Høieste Resol. af 31te Marts 1900 og det der citerede.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning samt af Tilvirkning af Æthylæther, som fra 1ste April 1900 skal erlægges til Statskassen.*)[1] 28 April.

[1]) Se Høieste Resolution af 31te Marts 1900 og det der citerede. Reglerne for Afgifternes Erlæggelse er overensstemmende med de tidligere gjældende, i Kgl. Kundgj. af 1ste Juli 1899 (Lovtid.s 2den Afd. for s. A., S. 515—517) indeholdte, med Undtagelse af, at under C 1 Maisafgiften er forhøiet fra 3 til 4 Øre pr. Kg. og Godtgjørelsen for Maisbrændevin, der udføres til Udlandet, fra 8 til 10,7 Øre pr. Liter.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved meddeles Koncession paa Anlæg og Drift af en Jernbane fra Lier Station, Kristiania—Drammensbanen, til Holsfjorden[1]) overensstemmende med et vedlagt Udkast. 28 April.

[1]) Koncessionen er indt. i Dept.stid. for 1900 No. 36 og 37.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved bestemmes, at en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan antages til indtil videre at forrette som Ordfører i Sundhedskommissionen for Ankenes Herred af Ofotens Lægedistrikt i Nordlands Amt mod en Godtgjørelse af 120 Kroner aarlig, der bliver at udrede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler. 28 April.

Kronprinsregentens Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at den af Storthinget den 31te Marts 1900 fattede Beslutning om Lønningsregulativ for det ved Tilvirkningen af Brændevin og Malt samt Æthylæther ansatte Kontrolpersonale 28 April.

*) Bekjendtgj. 5te Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 19, hvor Kundgjørelsen er indtaget i sin Helhed.

28 April. for Tidsrummet fra 1ste April 1900 til 1ste April 1901 [1]) tages tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. VIII, Kap. 3, Tit. 1, Sth. Prp. No. 13 og Indst. S. No. 7 for s. A. Regulativet er overensst. m. det tidligere gjældende.

28 April. **Kronprinsregentens Resolution**[1]) hvorved er bestemt:

I. Fra 1ste Mai 1900 bliver der i Baklandets Menighed i Trondhjem at ansætte en Trediepræst, som, efterat Embedet paa sædvanlig Maade har været kundgjort ledigt, konstitueres af Trondhjems Biskop med Kirke- og Undervisningsdepartementets Approbation. Trediepræsten tillægges indtil videre 1600 Kr. i aarlig Løn af Trondhjems Kommune — hvilket Beløb bliver at udbetale med en Fjerdedel hvert Kvartal —, et Bidrag paa 200 Kr. aarlig af det ved Kongelig Resolution af 23de December 1878, Post 9 og 10, oprettede Fond til Bedste for de geistlige Embeder i Trondhjems By og den nedennævnte Husleiegodtgjørelse.

II. Den vordende Embedsmand bliver at ansætte med Forpligtelse til at rette sig efter de Bestemmelser angaaende Embedets Forretninger, som af Biskopen til enhver Tid maatte blive afgivne.

III. Biskopen bemyndiges til midlertidig at træffe Bestemmelse om Konfirmationens Ordning i Baklandets Menighed, om Afholdelse af Gudstjenester og om Fordelingen af disse og andre kirkelige Forretninger mellem Sognepræsten, den residerende Kapellan og Trediepræsten.

IV. Den af Trondhjems Kommunestyre i Møde den 27de April 1899 trufne Bestemmelse om, at Trediepræstens Husleiegodtgjørelse fastsættes til 700 Kr. aarlig, stadfæstes i Henhold til § 29 i den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897.

V. Trondhjems Kommunestyres Beslutninger af 27de April og 28de September 1899 om Bevilgning af Løn til Trediepræsten approberes i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstederne af 14de Januar 1837 § 40, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Dept.stid. for 1900 No. 35, S. 545—553.

30 April. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Af Hensyn til den Overstyret for Konkursvæsen tillagte Kontrol med Behandling af Konkurs- og Akkordforhandlingsboer har Departementet i Henhold til Kgl. Resolution af 23de December f. A. under D. D. bestemt:

1) At Bestyreren af et Konkursbo skal indsende direkte til Overstyret for Konkursvæsen to — eller om dertil uden Ulempe er Adgang — tre Gjenparter af de i Konkurslovens §§ 30,

31 og 61 foreskrevne Meddelelser samtidig med, at disse til- 30 April.
stilles Fordringshaverne. I det i § 31, andet Led, omhandlede Tilfælde bliver ligeledes Overstyret snareste muligt at tilstille Gjenparter af de til Paatalemyndigheden stedfundne Expeditioner samt Meddelelse om sammes Afgjørelse, saasnart Underretning herom er modtagen. Forsaavidt Bestyrer i Boet ikke er valgt, skal de heromhandlede Expeditioner, saafremt derom bliver Spørgsmaal (jfr. Lovens § 113 og § 115, No. 5), paahvile Skifteretterne.

2) At Akkordstyret — eller i Tilfælde Akkordkommissæren — direkte skal tilstille Overstyret for Konkursvæsen Expeditioner, tilsvarende de under forannævnte Post omhandlede, med Hensyn til de i Akkordforhandlingslovens §§ 10 og 11 paabudne Meddelelser til Fordringshaverne samt med Hensyn til de til Paatalemyndigheden oversendte Udtalelser (§ 10, andet Led) og af dennes Afgjørelser.

3) At Skifteretterne, naar noget Medlem af Akkordstyre, Bobestyrer eller Inkassator afskediges, derom uden Ophold direkte skal tilstille Overstyret for Konkursvæsen Indberetning ledsaget af nærmere Oplysninger om Aarsagen til Afskedigelsen.

4) At Skifteretten saavelsom Kreditorudvalget skal hver Gang, der foretages Undersøgelse af en Bobestyrers eller Inkassators Bøger og Kasse (Konkurslovens § 25 og § 113) forsyne vedkommende Kassabog eller Forretningsbøger med Paategning om, at Undersøgelse er foretagen, med Tilføielse af, naar dette er skeet. Afskrifter af den i Konkurslovens § 25 omhandlede Indberetning bliver i Tilfælde at tilstille Overstyret med Udtalelse fra vedkommende Skifteret. Skifteretten skal tillige altid underrette Overstyret, naar den finder noget væsentligt at bemærke ved en Bobestyrers eller Akkordkommissærs Forretningsførsel.

5) At Skifteretten, Akkordstyret, Bobestyrelsen og Inkassator paa Forlangende skal forevise Overstyret eller den, som dette paa sine Vegne dertil bemyndiger, et Konkursbos eller Akkordforhandlingsbos Kassebeholdning til Undersøgelse. Ethvert Medlem af Overstyret skal derhos paa Begjæring gives Adgang til at overvære foruden Møder i Skifteretten tillige de Møder, som i Konkursboer og Akkordforhandlingsboer afholdes inden Akkordstyret og Bobestyrelsen.

6) At Dokumenter, som forelægges eller forevises i de i Akkordforhandlingslovens § 5 eller Konkurslovens § 28 omhandlede Møder, skal af vedkommende Akkordkommissær (eller i dennes Forfald af et andet Medlem af Akkordstyret) eller af vedkommende Bobestyrer forsynes med Fremlæggelses- eller Forevisningspaategning.

Hvilket herved meddeles til Underretning og videre Kund-

30 April. gjørelse for Skifteforvalterne inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt, idet disse derhos bedes anmodede om at give vedkommende Bestyrere, Medlemmer af Akkordstyret og øvrige paagjældende fornøden Meddelelse om det udfærdigede Paalæg. De i Post 1—3 omhandlede Meddelelser og Indberetninger bliver at indsende for Tidsrummet fra 1ste Januar d. A.

Samtidig bedes Skifteforvalterne tilkjendegivet, at Skiftedesignationer og statistiske Opgaver for Tidsrummet indtil Udgangen af 1899 bliver at afgive overensstemmende med de gjældende Regler, og at der senere vil blive truffet nærmere Bestemmelse angaaende, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes for den efterfølgende Tid.

1 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Biskop, hvori paa Forespørgsel fra en Sognepræst meddeles, at der, naar det frivillige Høitidsoffer er besluttet afløst i en Menighed, ikke lovlig kan tillyses en Offerdag aarlig for en Personelkapellan, medmindre Sognepræsten i et Menighedsmøde har erholdt Menighedens Tilsagn om, at den vil yde et Bidrag til Kapellanens Aflønning paa denne Maade; se Oth. Prp. No. 21 for 1896, Kapitel 2, Side 32. Den af Sognepræsten paaberaabte § 52 i den geistlige Lønningslov, hvorefter Personelkapellaners Lønning ikke indgaar under Lovens Bestemmelser, antages saaledes at være uden Betydning for Spørgsmaalet.

1 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Biskop, foranlediget ved et med Paategning fra vedkommende Sognepræst indkommet Andragende fra en residerende Kapellan om Tilladelse til at benytte nogle af ham forfattede Salmer ved en Vielse. Departementet meddeler, at Sognepræsten antages selv at have Myndighed til at afgjøre Andragendet (jfr. Kancelliplakat af 5te Januar 1811).

1 Mai. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til Mandtalsførerne:

Til nærmere Underretning og Veiledning for Hr. Mandtalsføreren ved Anvendelsen af den under 24de Februar d. A. udfærdigede Lov om Mandtal og Storthingsvalg skal Departementet herved meddele følgende:

For Mandtallets Indretning har Departementet i Henhold til kongelig Resolution af 17de Marts sidstl. fastsat nedenstaaende Schema, hvorefter Fortegnelserne over de Stemmeberettigede med de nedenfor omhandlede Lempninger bliver at føre. Er Valgsognet delt i eller mellem flere Lensmandsdistrikter, og særskilt Mandtal som Følge heraf skal føres for hver af de Dele, hvoraf Valgsognet saaledes bestaar (§ 1, tredie Led), bliver i Overskriften nærmere at anføre, hvilken Del af Valgsognet Mandtallet omfatter. Det samme iagttages, hvor i Henhold til § 9 Deling af Stemmegivningen besluttes.

Medens Mandtallet paa Landet forudsættes hidtil at være 1 Mai.
ført sognevis (jfr. Departementets Cirkulære af 4de Mai 1885), vil intet være til Hinder for, at Mandtallet, om dette findes hensigtsmæssigt, herefter føres særskilt ogsaa for andre Dele af Valgdistriktet og, om saa ønskes, ogsaa for bestemte Kredse af det enkelte Sogn. Ogsaa i Byerne tilstedes det at dele Mandtallet efter stedlige Hensyn, saaledes efter Bydele, Menigheder o. l. Med Hensyn til, i hvilken Orden de Stemmeberettigede skal indføres i Mandtallet, vil dette kunne ske enten i alfabetisk Orden, i hvilket Fald Deling af Mandtallet ogsaa vil kunne ske efter Bogstaver, eller i den Orden, som efter Vedkommendes Bopæl ansees hensigtsmæssig. For dette Tilfælde vil den Forandring kunne gjøres i Schemaet, at Rubriken for Bopæl sættes foran Navnet, hvad der vil lette Oversigten. Heller ikke vil noget være til Hinder for, at denne Rubrik til nærmere Oplysning opløses i flere Underafdelinger, f. Ex. for Gaden, Husets No. og Etagen, hvad der navnlig antages at ville være praktisk i de største Byer.

Hvor der skal holdes Valgthing til Stemmegivning paa flere Steder (§ 9), bør Mandtallet allerede fra først af være indrettet i Afdelinger, svarende til vedkommende Kredse. Af Hensyn hertil bør Mandtalsføreren, om han antager, at der vil blive Spørgsmaal om at anvende § 9, første Del, være opmærksom paa i betimelig Tid at foranledige Spørgsmaalet afgjort af Valgstyret. Forøvrigt vil i Tilfælde af Kredsinddeling Vedkommendes Bopæl paa en bestemt Dag kunne lægges til Grund ved Mandtallets Istandbringelse, saaledes at enhver indføres i Afdelingen for den Kreds, inden hvilken han paa vedkommende Dag er bosat, og senere afgiver Stemme inden denne Kreds, uanseet om han inden Valgthingets Afholdelse tilflytter en anden Kreds. Herom bør fornøden Oplysning indtages i den Bekjendtgjørelse, hvori de Stemmeberettigede indkaldes til Valgthinget.

Den Stemmeberettigede indføres i Mandtallet med sit fulde Navn, og hans Livsstilling bør være tydelig og fuldt oplysende angivet. I Schemaets Rubrik „Naar født" vil det i Almindelighed være tilstrækkeligt alene at anføre Fødselsaaret; for Personer, der i Valgaaret (men senest paa Valgdagen) fylder 25 Aar (§ 2, fjerde Punktum), maa tillige Fødselsdagen angives. For dem, hvis Stemmeret er suspenderet, tilføies i Anmærkningsrubriken Bemærkning om Suspensionen og dens Grund (§ 2, sidste Punktum). I denne Rubrik gjøres ogsaa fornøden Bemærkning for dem, der i Løbet af Valgaaret, men senest paa Valgdagen vil have været bosatte her i Landet i 5 Aar (Paragrafens fjerde Punktum).

Med Hensyn til Betingelserne for Indførelsen i det statsborgerlige Mandtal bemærkes, at efter den Lydelse, Grundlovens §50 har faaet ved Grundlovsbestemmelse af 30te April 1898, tilkommer Stemmeret nu enhver norsk Borger, som har fyldt 25

1 Mai. Aar, har været bosat i Landet i 5 Aar og opholder sig der. Ved Grundlovsbestemmelse af 16de December 1899 er Aflæggelse af Ed eller Troskabsløfte til Konstitutionen bortfaldt. For Udlænding, der er meddelt Bevilling som norsk Statsborger, gjælder imidlertid — hvad det er af Vigtighed at være opmærksom paa ved Optagelsen i Mandtallet af Udlændinger —, at Bevillingen først træder i Kraft, naar Vedkommende høitideligen til Thinge har tilsagt Norges Konstitution Troskab; jfr. den under 29de Marts sidstl. udfærdigede Lov om Forandring i Statsborgerretslovgivningen, hvorved desuden er foreskrevet, at den Dommer, der modtager Troskabsløftet, skal give Statsborgerbrevet Paategning om samme og tilstille Mandtalsføreren paa Vedkommendes Bosted Underretning derom. Med Hensyn til Suspension af Stemmeret henledes Opmærksomheden paa det ved Grundlovsbestemmelse af 30te April 1898 vedtagne Tillæg til Grundlovens § 52, hvorefter Stemmeret suspenderes „ved at nyde eller i det sidste Aar før Valget at have nydt Understøttelse af Fattigvæsenet". Angaaende denne Bestemmelse henvises til de i Lovtidendens 2den Afdeling indtagne Departementsskrivelser af 27de Juni, 19de September og 26de September 1898, der angaar Forstaaelsen af den tilsvarende Bestemmelse i Formandskabslovene af 27de Juli 1896 § 2; jfr. ogsaa Post 14 i Indst. S. XXIV for 1898—99, hvor det af vedkommende Storthingskomite udtaltes, at det Bidrag, der ifølge § 7 i Lov om abnorme Børns Undervisning af 8de Juni 1881 skal ydes uformuende Børn, ikke antoges at kunne regnes som Fattigunderstøttelse ydet til et Barns Forældre, og at Understøttelsen derfor ikke kunde udelukke Barnets Fader fra Stemmeret i Henhold til § 2 i Formandskabslovene af 1896. Man undlader iøvrigt ikke at gjøre opmærksom paa, at da Afgjørelsen af Spørgsmaal om Stemmeret henhører under de Myndigheder, der har at istandbringe Mandtallet, Valgstyret og i sidste Instans Storthinget, finder Departementet i Almindelighed ikke Føie til at udtale sig angaaende Forespørgseler om Fortolkningen af de herhenhørende Bestemmelser i Grundloven, uden forsaavidt Forespørgselen kan besvares ved en Henvisning til Afgjørelser, som Storthinget har truffet angaaende vedkommende Spørgsmaal.

Efter Mandtalslovens § 3, første Led, har Mandtalsføreren inden den 42de Dag før Valgthinget at sætte op et *Udkast* til Mandtal. Den Stemmeberettigedes Indførelse i Mandtallet og forudgaaende Optagelse i Udkastet sker uden nogen dertil sigtende Anmeldelse eller Begjæring fra Vedkommende. Mandtalsføreren har i Stillings Medfør at foretage de fornødne Undersøgelser til Afgjørelse af, hvem der bliver at optage. Indsamlingen af Materialet hertil maa, hvor det findes fornødent, ske ved Hjælp af Personer, der gaar fra Hus til Hus. Er der Tvivl om, hvorvidt Vedkommende opfylder Stemmeretsbetingelserne, bliver Vedkommende at opføre paa den i samme Paragraf omhandlede *Liste* over dem,

angaaende hvis Stemmeret der er Tvivl, og paa hvilken Liste ogsaa skal opføres enhver, som Mandtalsføreren ikke har fundet at kunne indføre, men som selv har krævet sig indført. For Reiser i Anledning af Mandtallets Forberedelse vil Mandtalsføreren ikke tilkomme Skyds- og Kostgodtgjørelse af Statskassen, § 65 sammenholdt med § 66, efter hvilken sidste Paragraf saadan Godtgjørelse kun tilkommer Mandtalsføreren for Reiser til Valgthing eller for at deltage i Mandtalsnævndens og Valgstyrets Møder. Derimod vil efter denne Paragraf Udgifterne til fornøden extraordinær Bistand for Mandtalsføreren ved Istandbringelse af Udkastet — herunder saavel Udgifter til extraordinær Kontorbistand som til Aflønning af Assistenter til at optage Fortegnelser omkring i Distriktet — for det halve Beløb erholdes refunderet af Statskassen. Det forudsættes, at Mandtalsføreren konfererer med vedkommende kommunale Myndigheder angaaende den Maade, hvorpaa Arbeidet med Udkastets Istandbringelse mest økonomisk og praktisk bør lægges an. 1 Mai.

Ved Udkastets Udarbeidelse henstilles det iøvrigt til Mandtalsføreren at tilveiebringe fornødne Oplysninger ved Konference med de kommunale og offentlige Myndigheder, hos hvilke saadanne Oplysninger er at erholde, saaledes Fattigkommissionerne, Skifteretterne, Paatalemyndigheden (jfr. Lovens § 64), samt ved Undersøgelser i Polititidende o. l.

Den i § 3, første Led, omhandlede Liste over dem, som Mandtalsføreren ikke har fundet at kunne indføre i Mandtallet, bør ligesom dette affattes overensstemmende med Schemaet, idet i Anmærkningsrubriken meddeles Oplysning om Grunden til, at Vedkommende ikke er indført i Udkastet, samt i Tilfælde, hvorvidt han har fremsat Begjæring om at blive indført. Til det Mandtal, der skal istandbringes af Mandtalsnævnden, kan, hvor saadant findes hensigtsmæssigt, benyttes selve det af Mandtalsføreren udarbeidede Udkast, hvori der foretages de fornødne Rettelser og Tilføielser, saaledes at det ved Overstrygninger tydelig kan sees, hvad der har staaet i Udkastet, og saaledes at der i Anmærkningsrubriken sættes Oplysning om enhver Forandring i dette. I denne Rubrik bliver ogsaa at gjøre Bemærkning om de Forandringer, som foretages i Mandtallet, efter Kjendelser, affagte af Valgstyret i Henhold til § 5, jfr. § 7.

Fortegnelserne over de Stemmeberettigede bør affattes med aabne Rum for senere Tilføielser. Det vil imidlertid ogsaa tilstedes, at Tilføielserne sker i et særskilt Tillæg, der føres efter den samme Orden som Hovedfortegnelsen.

Mandtallet vil antagelig mest praktisk udarbeides i Hefter, men der vil selvfølgelig intet være til Hinder for, at der benyttes Protokoller. Naar Mandtallet er istandbragt, bør Hefterne, hvis saa ikke før er fundet hensigtsmæssigt, forsynes med stiv Perm. Mandtalsførerne og Nævnden vil have ved egen Foranstaltning at

1 Mai. anskaffe de fornødne Hefter og Bøger m. v. til Mandtallets Istandbringelse. Udgifterne herved refunderes af Statskassen. Efterat Mandtallet er endelig istandbragt, bør samme af Nævnden gives en udtrykkelig Paategning herom, ligesom ogsaa Valgstyret efter Afholdelsen af det i § 7 omhandlede Møde, der bør afholdes saa nær Valget som muligt, bør forsyne det med en tilsvarende Paategning. Iøvrigt tiltrænges ingen Autorisation af Mandtallet eller Udkastet til dette.

Med Hensyn til Sammensætningen af Mandtalsnævnden har Departementet antaget, at hvor et Herred indbefatter flere Valgsogn — hvilket er det modsatte af det i andet Punktum af § 3, andet Led omhandlede Tilfælde — er det alene Sognets Formænd, af hvilke og inden hvis Midte vedkommende Formandskabsmedlemmer skal vælges. Paa samme Maade er det i dette Tilfælde vedkommende Sogneskyre, der bestemmer, paa hvilke Steder Exemplarer af Mandtallet skal udlægges (§ 4), samt i hvilke Lokaler Valgthinget skal holdes (§ 8).

Nævndens Forhandlinger indføres i en Bog, som autoriseres af Amtmanden. I denne bør ikke indføres Valgstyrets Forhandlinger forud for Valgthinget, hvorimod disse antages at burde indføres i den i § 11 omhandlede Valgbog. Herom bedes Valgstyret underrettet.

Ved den i § 4 omhandlede Udlæggelse af Mandtallet bør kun udlægges Afskrifter (eller Aftryk) af det originale Mandtal. I disse, der indrettes efter Schemaet, indtages ikke Oplysninger om Nævndmandtallets Afvigelser fra Mandtalsførerens Udkast. Hvor Mandtallet er delt, kan Udlæggelsen ordnes saaledes, at der inden hvert Distrikt kun udlægges den Del af Mandtallet, der vedkommer dette. Det hele Mandtal bør dog isaafald samlet findes udlagt paa et enkelt Sted i Valgsognet. Med Hensyn til, hvad Kundgjørelsen om Udlæggelsen skal indeholde, henvises til, hvad derom er bestemt i § 4.

Man henleder dernæst særlig Opmærksomheden paa de Meddelelser, som Mandtalsføreren har at tilstille:

1. den, som selv har krævet sig indført i Mandtallet, men som Nævnden ikke har fundet at kunne indføre (§ 3, tredie Led, første Punktum);
2. saavidt muligt den, som stod i det forrige Mandtal, men som Nævnden ikke har indført i det nye (andet Punktum samme-steds).

   De, der er indført med Anmærkning om Suspension, skal ingen Underretning tilstilles;
3. den, mod hvis Stemmeret der i lovlig indgiven Klage er fremkommet Indsigelse (§ 6, andet Led, første Punktum); — herunder antages ogsaa at indgaa Klager, indeholdende at Vedkommendes Stemmeret er suspenderet.

4. saavidt muligt den, om hvem Mandtalsføreren maa antage, at han vil blive udslettet af Mandtallet eller faa Anmærkning om Suspension paa Grund af Omstændigheder, som Mandtalsføreren faar Rede paa efter Mandtallets Udlæggelse (andet Punktum sammesteds). 1 Mai.

Samtlige disse Meddelelser skal ske uopholdelig. Under Lovens Behandling i Lagthinget blev det udtalt, at Meddelelserne i Almindelighed antages at kunne ske i almindeligt Brev, idet Beviset for, at Underretning var tilstillet Vedkommende uopholdelig, vilde være at søge i Mandtalsførerens Kopibog eller Journal, hvor det blev at notere, til hvem Underretning var skeet. Har Vedkommendes Bopæl ikke været kjendt i den sidste Tid, antages Brevet at burde adresseres til hans sidst kjendte Bopæl. Forsendelserne sker portofrit.

Man vedlægger til Benyttelse for Hr. Mandtalsføreren et Aftryk af en af Departementet besørget Udgave af den nye Mandtalslov med Oversættelse til Landsmaal, og hvori tillige findes indtaget de Paragrafer i Grundloven, der skal oplæses paa Valgthinget. Nogle Aftryk af denne Udgave samt af nærværende Rundskrivelse følger derhos for at tilstilles Mandtalsnævnden og Valgstyret.

Schema.

Mandtal

over de efter Grundloven stemmeberettigede Indvaanere af N. N. Valgsogn.

L.-No.	Navn.	Naar født.	Livsstilling.	Bopæl.	Anmærkninger.

Forskrifter for Opnævnelse af Udvalg overensstemmende med § 14, sidste Led, i Lov af 6te Mai 1899 om Forandring i Konkursloven, og § 4, sidste Led, i Lov af s. D. om Akkordforhandling, udfærdigede af Justitsdepartementet den 1ste Mai 1900. 1 Mai.

§ 1. Naar Overstyret for Konkursvæsen antager, at der i nogen Skiftejurisdiktion med Føie kan reises Spørgsmaal om at opnævne Udvalg i Medhold af nogen af ovennævnte Lovparagrafer, indhenter Overstyret motiveret Udtalelse fra vedkommende Skifteret,

a. om, hvorvidt der efter Skifterettens Formening er Grund til Opnævnelse af Udvalg og
b. om Antallet af de Mænd, hvoraf Udvalget i Tilfælde bør bestaa.

1 Mai. Overstyret skal derhos paa anden Maade, som findes hensigtsmæssig, kunne indhente Oplysninger vedkommende Spørgsmaalet.

§ 2. Saasnart Overstyret finder, at der efter de foreliggende Oplysninger er Grund til Opnævnelse af Udvalg, anholder det om Justitsdepartementets Samtykke hertil i Forbindelse med nærmere Forslag til Udvalgets Størrelse.

§ 3. Bifalder Justitsdepartementet Foranstaltningen, bekjendtgjør Overstyret 2de Gange i Kundgjørelsestidenden, at Udvalg agtes istandbragt, idet samtidig de, som ønsker at komme i Betragtning ved Opnævnelsen, opfordres til at indsende Ansøgning derom til Overstyret inden en nærmere bestemt Frist, der sættes fra 3 til 6 Uger fra Bekjendtgjørelsens Udfærdigelse.

Vedkommende Skifteret underrettes om Bekjendtgjørelsen.

§ 4. Efter Udløbet af den bestemte Frist sendes Ansøgningerne til vedkommende Skifteret med Anmodning om snareste mulig at fremkomme med Forslag om, hvem der findes fortrinsvis skikkede til at komme i Betragtning ved Opnævnelsen og som dertil vides villige.

Forsaavidt det findes fornødent, skal Mænd, som bor udenfor Jurisdiktionen, men som dog antages hensigtsmæssigt at kunne fungere i de omhandlede Hverv, kunne medtages i Forslaget.

§ 5. Efterat Overstyret har modtaget Sagens Dokumenter tilbage med Udtalelse fra vedkommende Skifteret og indhentet de nærmere Oplysninger, som maatte findes ønskelige, oversendes Sagen til Justitsdepartementet, ledsaget af Overstyrets Udtalelse om, hvem Overstyret finder efter Omstændighederne bør opnævnes.

§ 6. Finder Justitsdepartementet intet at bemærke mod Opnævnelsen af de af Overstyret foreslaaede Mænd, opnævner Overstyret disse som Udvalg. Ellers meddeler Departementet, hvem det ikke kan godkjende til Optagelse i Udvalget, hvorefter Overstyret, om dertil er Anledning, foreslaar nye i deres Sted.

Overstyret kan, om det finder det hensigtsmæssigt, beslutte foreløbigt at opnævne et Udvalg, bestaaende af de Mænd, som Departementet har godkjendt.

§ 7. Opnævnelsen gjælder indtil videre, dog ikke for længere Tid end 2 — to — Kalenderaar ad Gangen.

I 2det Kalenderaar indhenter Overstyret i betimelig Tid Udtalelse fra vedkommende Skifteret angaaende det i § 1, a og b anførte, hvorefter der med Hensyn til Opnævnelse af Udvalg for de følgende 2 Kalenderaar fremgaaes paa saadan Maade som anført i §§ 2—6.

§ 8. Sker der i Løbet af de 2 Kalenderaar ved Dødsfald eller paa anden Maade nogen Afgang i Udvalget, skal vedkommende Skifteret indberette dette til Overstyret, som — efter indhentet Udtalelse fra Skifteretten — med Samtykke af vedkommende Regjeringsdepartement kan opnævne et nyt Medlem af Udvalget i det afgaaede Medlems Sted for det tilbageværende Tidsrum af de to Kalenderaar.

Forsaavidt det iøvrigt maatte vise sig ønskeligt, at der sker 1 Mai.
nogen Forandring med Hensyn til Udvalgets Størrelse og Sammensætning — navnlig for det Tilfælde, at Udvalget findes for snævert — har Overstyret at træffe fornøden Forføining og skal specielt med Departementets Samtykke kunne supplere Udvalget.

§ 9. Saasnart nogen Opnævnelse sker i Henhold til foranstaaende Bestemmelser, underretter Overstyret Justitsdepartementet, vedkommende Skifteret og de opnævnte Mænd om Opnævnelsen.

Foreløbige nærmere Forskrifter for det ved Lov af 1 Mai.
6te Mai 1899 oprettede Overstyre for Konkursvæsen, udfærdigede af Justits- og Politidepartementet den 1ste Mai 1900 i Henhold til kongelig Resolution af 23de December 1899, Post II, Bogstav e:

§ 1. Overstyret skal afholde Møde til Forhandling, saa ofte det fornødiges, til forud af Overstyret bestemte Tider eller efter Indkaldelse af Formanden. Formanden leder Forhandlingerne.

Før Mødet kan Sagsdokumenterne omsendes mellem Medlemmerne og undergives Behandling efter den Orden, Formanden bestemmer.

§ 2. Følgende Protokoller skal føres:

1. Journal, hvori indføres Uddrag af indløbende Sager med Anmærkning om sammes Expedition,
2. Kopibog,
3. Forhandlingsprotokol, der autoriseres af Justitsdepartementet.

   Det tilførte skal for hvert Møde underskrives af vedkommende Medlemmer af Overstyret.

   I denne Protokol kan for Kjendelsers Vedkommende henvises til sammes Indførsel i den under Post 4 anførte Protokol.
4. Protokol (med Register), der autoriseres af Justitsdepartementet, og hvori Overstyrets Kjendelser med Begrundelse indføres og forsynes enten med Underskrift af Formanden og vedkommende Medlemmer, Varamænd eller Stedfortrædere eller — forsaavidt Kjendelsen er nedtegnet og underskrevet paa et særskilt Papir — med Attestation af Overstyrets Formand om rigtig Indførsel. Originalen opbevares i sidstnævnte Tilfælde i Arkivet.

§ 3. Efternævnte Sager skal forelægges det samlede Overstyre:

1. De Sager, hvori der efter Lovene af 6te Mai 1899 eller efter nogen i Henhold til samme udfærdiget Forskrift skal træffes Beslutning eller Afgjørelse af Overstyret.
2. Enhver anden Sag angaaende Konkurs eller Akkordforhandling, naar det begjæres, eller det efter Sagens Beskaffenhed af Formanden findes hensigtsmæssigt.

1 Mai. § 4. I Forbindelse med den i Lov af 6te Mai 1899 Nr. 3 § 8 omhandlede Aarsberetning meddeles en summarisk Oversigt over de af Overstyret afsagte Kjendelser.

§ 5. Forsaavidt Overstyret finder Mangler ved de gjældende Love eller Bestemmelser angaaende Konkurs og Akkordforhandling og anser Ændring paakrævet, har Overstyret at henlede Justitsdepartementets Opmærksomhed derpaa og tillige at fremkomme med Forslag, naar dette antages hensigtsmæssigt.

§ 6. Overstyret kan ved Skrivelser, Cirkulærer eller paa anden Maade henvende sig direkte til Skifteforvaltere og andre, som i Stillings Medfør har Befatning med et Konkursbo eller et Akkordforhandlingsbo med veiledende Udtalelser og Henstillinger om Spørgsmaal vedkommende Konkursvæsenet.

Finder Overstyret det paakrævet, at der udfærdiges nogen almindelig gjældende Forskrift overensstemmende med Konkurslovens § 136 eller Akkordforhandlingslovens § 41, har Overstyret herom at henvende sig til Justitsdepartementet.

§ 7. Overstyret bør til Justitsdepartementet fremkomme med Meddelelse, naar det antager, at der er Grund til at træffe Forføininger eller at skride ind ligeoverfor nogen Embedsmand betræffende Forseelser eller Forsømmelser med Hensyn til hans Forhold vedkommende et Konkursbo eller et Akkordforhandlingsbo.

Gjælder Sagen i tilsvarende Tilfælde ikke Embedsmand, men anden offentlig Tjenstemand, bør Henvendelse ske til den offentlige Paatalemyndighed.

§ 8. Formanden forestaar Overstyrets Kontor og besørger de løbende Forretninger. Han har at ansætte Kontorpersonalet, deriblandt Sekretær med juridisk Embedseksamen, om saadan tiltrænges. Angaaende Størrelsen af Lønningerne for det faste Kontorpersonale konfereres med Justitsdepartementet.

For hvert Kvartal har Formanden til Justitsdepartementet at aflægge Regnskab forsynet med Bilag, betræffende Summer, som anvises ham til Bestridelse af Kontor- eller andre Udgifter vedkommende Overstyret.

I Forbindelse med Regnskabet meddeles Opgave over de i Kvartalets Løb ifølge Lov af 6te Mai 1899 Nr. 3 § 6 ilagte Erstatningsbeløb, som indfordres ved Foranstaltning af Overstyrets Formand og føres til Indtægt ved Indbetaling. Viser de sig uerholdelige, legitimeres dette ved Attest fra vedkommende Udpantningsmyndighed.

§ 9. Formanden bør foretage Inspektionsreiser i den Udstrækning, som findes hensigtsmæssig og forenelig med Embedets øvrige Forretninger. Naar saadanne foretages, gives Meddelelse til Justitsdepartementet.

Formanden sørger i Tilfælde for Tilkaldelse af Stedfortræder.

§ 10. Overstyret eller den, som dette dertil paa sine Vegne

bemyndiger, skal være berettiget til at forlange sig forevist til Undersøgelse et Konkursbos eller et Akkordforhandlingsbos Kassabeholdning hos vedkommende Skifteret, Bobestyrelse, Inkassator eller Akkordstyre, naar dette findes paakrævet af Hensyn til Overstyrets Tilsynspligt. 1 Mai.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Stadsingeniør meddeles, at Erstatningspligten til Kommunen ved Anlæg af nye Gader i Henhold til Bygningslovens § 13 paahviler Grundeieren. Spørgsmaalet om, hvorvidt Leier af Grund ved udtrykkelig eller stiltiende Overenskomst i Forhold til Grundeieren kan anses forpligtet til at udrede den ovennævnte Erstatning, antages derfor Kommunen uvedkommende. 1 Mai.

Cirkulære fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen: 1 Mai.

Ved Kongelig Resolution af 24de Marts d. A. angaaende Tilfølgetagelsen af Armeens Budget for Terminen 1ste April 1900—31te Marts 1901 er bl. a. naadigst bestemt:

„At Punkt 1 — — (Se Resolutionens No. 4, foran S. 201) — — har været krævet".

Hvilket herved meddeles til Underretning og Jagttagelse med tilføiende, at Bestemmelsen i Overgangstiden bliver at praktisere saaledes, at Stabsofficerer og høiere Officerer, som den 1ste April 1900 — fra hvilken Tid Bestemmelsen træder i Kraft — endnu ikke har været ansat i hesteholdspligtig Stilling et helt Aar, kan beregne Hesteholdsgodtgjørelse fra nævnte Datum, naar de anskaffer Hest inden 1 Aar fra sin Ansættelse og forøvrigt opfylder de i Reglerne fastsatte Betingelser.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles: 1 Mai.

IV. I en Skrivelse til Kirkedepartementet, dateret 7de Januar 1897, har Arbeidsdepartementet udtalt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt kommunale Folkebiblioteker kan bestille sine Bøger og Bøgerne fremsendes som portofri Sag, ikke kan besvares afgjørende i sin Almindelighed, men at det, forsaavidt Forholdet er saa, at disse Biblioteker drives for Kommunernes Regning, saaledes at den eventuelle Porto endelig vilde falde disse tillast, antages, at saadan portofri Forsendelse kan finde Sted.

V. Fra 1ste Mai 1900 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Breivold paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn paa Rolløen i Ibbestads Herred, Tromsø Amt og Postdistrikt.
2. Ibbestad paa Rolløen i samme Herred, Amt og Postdistrikt, med søgnedaglig Bipost til og fra Havnvik.
3. Napp i Lofoten paa Dampskibsanløbsstedet Napp i Flakstads

1 Mai. Herred, Lofoten og Vesteraalens Fogderi, Nordlands Amt, Svolvær's Postdistrikt (f. T. i Maanederne Mai—September).

4. Skotnes i Bindalens Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt, med ugentlig Baadpost til og fra Fiskerøsen.

3 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af vedkommende Grundlæggere i Møde den 27de December 1899 vedtagne Plan for en inden Evenes Herred, Nordlands Amt, under Navn af „Evenes Sparebank" oprettendes Sparebank.

3 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Stiftsdirektion, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sognepræst om, hvilke Attester eller Legitimationer der udkræves, forat en Enkemand, hvis Hustru opgives at være død i Amerika, kan indgaa nyt Ægteskab her i Landet. I Anledning heraf beder Departementet Sognepræsten meddelt, at der maa fremlægges Attest fra vedkommende norske Skifteret om, at der fra dens Side intet er tilhinder for Mandens Vielse. Efter hvad Justitsdepartementet ved en tidligere Leilighed har udtalt, vil en Enkemand, som har været gift i Udlandet, antagelig kunne erholde saadan Attest, naar han for Skifteretten afgiver Erklæring om, at han ikke sidder inde med uskiftede Arvemidler, tilfaldne hans Børn af første Ægteskab eller andre Arvinger efter hans afdøde Hustru (jfr. Skrivelse fra dette Departement til Kristiansands Biskop af 8de Juni 1899, som er indtaget i Lovtidenden). Derhos maa han tilveiebringe Dødsattest for Hustruen enten fra norsk Konsul eller fra vedkommende Myndighed i Amerika. I sidste Tilfælde bør Attesten være forsynet med den norske Konsuls Bevidnelse om, at Attesten i formel Henseende er i Orden. — Forsaavidt Forloverne, som i alle Tilfælde maa stilles, eller to andre fuldgyldige Vidner afgiver skriftlig Erklæring om, at de er vidende om Hustruens Død, antages en saadan Bevidnelse at kunne træde istedetfor en formelig Dødsattest.

3 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori Departementet i Anledning af en paatænkt Sammenslutning af en Skolekreds med tvende andre (E — — — Værk og B — — — Brug) erklærer sig enigt med Direktøren i, at Læreren i forstnævnte ikke kan anses forpligtet til at finde sig i denne Ordning, naar som oplyst Følgen vil være, at han maa opgive sin Lærerjord og tage Bolig og undervise paa et Sted, som ligger udenfor hans tidligere Kreds's Grændser. Departementet antager derfor, at han maa være formelt berettiget til at opstille sine Betingelser for at gaa ind paa den nye Ordning. Den af Direktøren citerede Skrivelse fra Departementet af 19de Oktober 1893 (Lovtidenden for s. A. S. 497) antages ikke at kunne paaberaabes i dette Tilfælde, hvor de faktiske Forhold er helt anderledes.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Ordføreren i Sandefjord, der i Telegram til Justitsdepartementet havde forespurgt om, hvorvidt Medlemmer af Kommuneſtyret, der enten direkte som Tomteeiere eller indirekte gjennem Slægtskab eller Svogerskab var interesserede i den nye Reguleringsplan for Sandefjord, kunde anſees inhabile ved Sagens Behandling i Repræsentantskabet. I Anledning heraf henholder Arbeidsdepartementet sig til en fra Indredepartementet indhentet Erklæring, hvori Spørgsmaalet antages at burde besvares benægtende, idet det dog tilføier, at forsaavidt der maatte foreligge eller under Sagens Behandling i Kommunebeſtyrelsen opstaa Spørgsmaal, som i særlig Grad maatte berøre enkelte Tomteeiere, vil det formentlig være retteſt, at de, som paa den i Ordførerens Telegram antydede Maade er interesseret heri, fratræder under Behandlingen af saadanne dem særlig vedrørende Spørgsmaal. 4 Mai.

Kronprindsregentens Reſolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsſtyret for Ullensaker Herred i Akershus Amt under 5te Februar dette Aar fattede Beslutning om almindelige Forſkrifter med Hensyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet. 5 Mai.

Kronprindsregentens Reſolution[1]), hvorved bl. a. er bestemt: 5 Mai.

I. Fra 1ſte Juni 1900 at regne skal Kaldskapellaniet ved Petrus Menighed i Kriſtiania nedlægges og iſtedet oprettes et reſiderende Kapellani, hvis Indehaver — foruden den nedennævnte Husleiegodtgjørelse — tillægges Erſtatning for Betaling for kirkelige Handlinger og for Høitidsoffer overensſtemmende med det af Kriſtiania Bys Formænd og Repræsentanter i Møde den 14de December 1899 vedtagne Forslag.

II. Sognepreſten og den reſiderende Kapellan ved Petrus Menighed paalægges:
   a. afvexlende at afholde Høimesſe og Aftensanggudstjeneſte under Jagttagelſe af, at Sognepreſten altid prædiker til Høimesſe paa de tre store Høitiders første Dag;
   b. ſkiftevis hver sin Uge at udføre de forefaldende miniſterielle Forretninger, dog saaledes, at Sognepreſten ogsaa udenfor sin Uge kan overtage dem af disse, som han ønsker;
   c. ſkiftevis at afholde Vaar- og Høſtkonfirmation saaledes, at Sognepreſten har Ret til for sin Embedstid at vælge den Tid, han foretrækker.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1900 No. 37 og 38.

*) Bekjendtgj. 12 Mai i Lovtid. 1ſte Afd. No. 20, hvor Forſkrifterne er indtagne.

5 Mai. III. Den af Kristiania Kommunestyre i Møde den 14de December f. A. trufne Bestemmelse om, at den residerende Kapellans Husleiegodtgjørelse fastsættes til Kr. 1000,00 aarlig, stadfæstes i Henhold til § 29 i den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897.

5 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det tillades, at der paa en dertil udseet Tomt paa Hænsaasen i Vang Prestegjælds Hovedsogn under Valders Provsti i Hamar Stift opføres et Kapel paa Betingelse af, at der til Kapellets Vedligeholdelse dannes et Fond med en uangribelig Kapital paa mindst 1500 Kroner, som med Hensyn til Forvaltning og Udbyttets Anvendelse stilles under Tilsyn af Hamar Stiftsdirektion.
2. At der af de Vangs Hovedkirke tillagte Gudstjenester indtil videre henlægges 6 Tjenester aarlig til Hænsaasens Kapel efter Hamar Biskops nærmere Bestemmelse.

5 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved i Henhold til § 2, sidste Led, i Lov om Den norske Enkekasse af 21de Juni 1895 bestemmes, at Enkekassen skal kunne paa egen Risiko overtage Livsforsikring af Beløb indtil 20,000 Kroner paa enkelt Liv.

5 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved det for et Tidsrum af 3 Aar tillades Sognepresten i Aaseral Prestegjæld under Mandal Provsti i Kristiansands Stift 6 Søndage i Aaret at sløife Gudstjenesten i Prestegjældets Hovedkirke for istedet at holde Prædiken i mere afsidesliggende Dele af Prestegjældet.

5 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved bl. a. bestemmes, at den ved Kongelig Resolution af 23de November 1889 trufne Bestemmelse om Besættelse ved Kongelig Konstitution af Fredrikstad Politimesterembede ophæves.

5 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**[1]), hvorved bestemmes, at Grundset Marked i Elverum Herred, Søndre Østerdalens Fogderi, Hedemarkens Amt, ophæves.

[1]) Vedk. Regj.forebrag er indt. i Deptstid. for 1900 No. 38 og 39.

5 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved Storthingets under 27de og 28de Marts 1900 fattede Beslutninger angaaende Telegrafvæsenets Driftsbudget for Terminen fra 1ste April 1900 ttl 31te Marts 1901[2]) befales taget tilfølge.

[2]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. VII B, Kap. 7, Dok. No. 61 for s. A., Indst. S III A for s. A. samt Sth.tid. for s. A., Forhandl. i Sth. S. 1259—1367. Ved nævnte Beslutninger har Storthinget bl. a. samtykket i, at Lønnen for Sekretæren i Telegrafstyrelsen fastsættes til Kr. 4000 aarlig fra 1ste April 1900 at regne.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den af Stor- 5 Mai.
thinget den 18de April 1900 fattede Beslutning om Bevilgning af Løn for en Inspektør ved Sparebankerne[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Oth. Prp. No. 8 og Indst. S No. 155 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1614—1615. Lønnen er 5000 Kr. aarlig.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved fastsættes føl- 5 Mai.
gende Regler for Armeens Underofficerers Pensionering af Krigshospitalskassen:

1. Armeens Underofficerer, derunder indbefattet Haandværkssergenter og i Klasse med Underofficerer staaende Spillemænd, tilstaaes ved Afsked fra Militærtjenesten Pension af Krigshospitalskassen.

   Pensionen bliver, forsaavidt de fornødne Midler haves eller af Storthinget bevilges, i Forhold til den hele Tjenestetid i fastlønnet Underofficersstilling at udbetale med følgende Beløb:

efter	20 Aars	Tjeneste	Kr. 100
„	25	—»—	„ 175
„	30	—»—	„ 225
„	35	—»—	„ 275
„	40	—»—	„ 325
„	45	—»—	„ 375
„	50	—»— og derover	„ 400.

   Ved Pensionens Udmaaling regnes Tjenestetid som stadig tjenestgjørende Underofficer, national Underkvartermester og fast Indbeordrede af mindst 1 Aars sammenhængende Varighed dobbelt.

   Pension af Krigshospitalskassen tilstaaes ikke, naar Vedkommende:

   a) har staaet i Underofficersstilling i mindre end 20 Aar,
   b) har faaet Afsked fra Militærtjenesten foranlediget ved Forseelse, som efter gjældende Lovbestemmelser medfører Stillingens Fortabelse.

2. Dersom Vedkommende i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd maatte have erhvervet Ret til en saa høi Pension, at denne i Forbindelse med ovenbestemte Pension af Krigshospitalskassen skulde overstige den Løn, som han har havt ved sin Afsked, bliver det Overskydende at fratrække i sidstnævnte Pension.

3. Underofficerer, der kun for en Del af sin Tjenestetid har været Indskyder i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd, tilstaaes ved Afsked fra Militærtjenesten som under Punkt 1 omhandlet af Krigshospitalskassen et Tilskud udgjørende to Trediedele af Forskjellen mellem den Pension, de i Henhold til gjældende Regulativ tilkommer af Pensionskassen for Statens Tjenestemænd, og den, de vilde have erholdt, om de under

5 Mai. hele sin Tjenestetid som fastlønnet Underofficer havde været Indskydere i denne Kasse.

4. Foranstaaende Bestemmelser gives ogsaa Anvendelse paa allerede afgaaede Underofficerer, der for en Del af sin Tjenestetid har været Indskydere i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd. Ved Beregning af Tilskuddet efter Punkt 3 gjøres dog Fradrag for den Forhøielse af vanlig Pension af Krigshospitalskassen, der allerede tidligere maatte være tilstaaet Vedkommende.

5. Ældre Bestemmelser om Underofficerers Pensionering af Krigshospitalskassen bliver fremtidig kun gjældende for allerede afgaaede Underofficerer, som ikke i nogen Del af sin Tjenestetid har gjort Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd.

5 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved de af Storthinget under 19de April 1900 fattede Beslutninger angaaende Bevilgning til Udgifter ved de diplomatiske Anliggender og ved det fælles Konsulatvæsen i Budgetterminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. X, Kap. 1, Tit. 1 og 2, Indst. S XX A og B for s. A. og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1629—1652. Ved nævnte Beslutninger har Storthinget bl. a. bifaldt efterstaaende ifølge Kgl. Resol. i sammensat Statsraad af 30te Novbr. 1899 opførte Organisation af Norges og Sveriges konsulære Repræsentation i Østasien. (Se Bil. 2 a og b til ovennævnte Titler i Propositionen):

„at der i Byen Kobe oprettes et lønnet Generalkonsulat med Distrikt omfattende Japan; at der for de ved Hovedstationen indflydende Konsulat- og Expeditionsafgifter saavelsom for de ved Vicekonsulsstationerne indflydende Konsulatafgifter aflægges Regnskab til Konsulskassen overensstemmende med de for lønnede Konsulater i Almindelighed gjældende Bestemmelser; at der af Konsulskassen aarlig bliver at udrede Løn for Generalkonsulen i Kobe . . . . . Kr. 18 000
og Bidrag til Kontorudgifter, hvorfor Regnskab aflægges til Udenrigsdepartementet . . . . . „ 3 000
tilsammen Kr. 21 000
samt at Generalkonsulatets Indehaver tilkjendes Ret til Godtgjørelse for Reiseudgifter efter indgivne og godkjendte Regninger til og fra Kobe ved Ud- og Hjemreisen; at der til et ulønnet Vicekonsulat i Yokohama, saafremt det viser sig nødvendigt, af Konsulskassen udredes et aarligt Bidrag til Kontorudgifter uden Regnskabspligt af Kr. 1000; at der i Byen Shanghai ved indtrædende Leilighed oprettes et lønnet Generalkonsulat med Distrikt omfattende det Kinesiske Rige og den britiske Koloni Victoria; at der for de ved Hovedstationen indflydende Konsulat- og Expeditionsafgifter, saavelsom for de ved Vicekonsulsstationerne indflydende Konsulatafgifter aflægges Regnskab til Konsulskassen overensstemmende med de for lønnede Konsuler i Almindelighed gjældende Bestemmelser; at der af Konsulskassen aarlig bliver at udrede:
Løn for Generalkonsulen i Shanghai . . . . . Kr. 24 000
Løn for Vicekonsulen til samme Beløb som ved Kongelig Resolution af 4de August 1899 bestemt for Sekretæren „ 9 000
Bidrag til Kontorudgifter, hvorfor Regnskab aflægges til Udenrigsdepartementet, overensstemmende med Kongelig Resolution af 29de September 1899 . . . . . „ 6 000
tilsammen Kr. 39 000

at Generalkonsulatets og Vicekonsulspostens Indehavere tilkjendes Ret til Godtgjørelse for Reiseudgifter til og fra Shanghai ved Ud- og Hjemreisen; samt at det nu af Konsulskassen under Kontoen „Bidrag til Kontorholdsgodtgjørelse uden Regnskabspligt" ifølge Kongelig Resolution af 11te November 1870 til Legationen i Tokio udgaaende Bidrag af Kr. 4 000 aarlig under Forudsætning af Oprettelsen af et lønnet Generalkonsulat i Kobe, overflyttes til Kabinetskassen under Kontoen Ministerstaten". 5 Mai.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved efterstaaende Udkast til 3die Afsnit[1]) af nyt „Reglement for Tjenstgjøringen ombord i den Kongelige norske Marines Orlogsfartøier" approberes som gjældende indtil videre istedetfor de hidtilværende Bestemmelser om de samme Forhold: 5 Mai.

1ste Kapitel.

Om Skibschefen.

A. Uafhængig Skibschef.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Chefen for et Orlogsfartøi har Kommando over alle til dette hørende Personer. Han bærer Ansvaret for Fartøiet og Tjenesten (jfr. 1ste Afsnit § 13—1).

§ 2. 1. Befinder Officer, ældre i Anciennitet end Skibschefen sig ombord paa Fartøiet som Passager eller uden at indtage nogen af de i dette Reglement omhandlede Stillinger, er han vel den af Skibschefen fastsatte almindelige Skibsorden undergiven, men har intet med Tjenesten ombord at bestille, saafremt ei anderledes ved speciel Forskrift er bestemt (jfr. 1ste Afsnit § 11—2).

2. Er Officer, yngre i Anciennitet end Skibschefen beordret med Fartøiet i noget specielt Tjenesteanliggende, maa denne ikke uden Nødvendighed befale ham til anden Tjeneste end den, som det omhandlede Anliggende medfører.

3. Befinder Officer, yngre i Anciennitet end Nærkommanderende sig ombord som Passager, kan han af Skibschefen, om ei anderledes er befalet, anvendes til Skibstjeneste (jfr. 1ste Afsnit § 10—3, b).

4. En som Korpschef embarkeret Søofficer, som er ældre i Anciennitet end Skibschefen, har i Forholdet til denne Eskadrechefs Kommando i alt undtagen hvad der angaar Økonomien ombord.

Under lignende Omstændigheder finder det samme Forhold Sted mellem Chefen for Søkrigsskolen og Kadetskibschefen, som i ethvert Fald altid mest muligt skal imødekomme Skolechefen i alle Dispositioner vedrørende Kadetterne.

[1]) Ang. 1ste og 2det Afsnit, se Ref. 15 Novbr. 1897 og 7 Mai 1898.

5 Mai. 5. Hvad der i Punkterne 1—3 er bestemt for Officer, gjælder ogsaa for ombordværende Civilmilitær af Officersgrad.

§ 3. 1. Naar en Officer er beordret til Chef for et ikke udrustet Orlogsfartøi, skal han herom underrette Chefen for det Værft eller den Havn, hvor Fartøiet er oplagt, for at denne at erholde alle nødvendige Oplysninger om Fartøiet og fornøden Assistance til dets Ekvipering (jfr. § 124—1).

2. Saasnart Skibschefen har modtaget sin Instrux, skal han søge at skaffe sig de Dokumenter og øvrige Oplysninger, som ansees paakrævede til Udførelsen af dennes Bestemmelser. Han har i den Anledning at henvende sig til de Myndigheder, hvis Bistand han finder nødvendig eller hensigtsmæssig.

§ 4. Skibschefen skal overholde Disciplin blandt sine Undergivne og bestræbe sig for, at enhver af disse erholder sin Ret i Tjenesten (jfr. 1ste Afsnits 2det Kapitel og § 95).

§ 5. 1. Skibschefen skal ved Forbrug af Fartøiets Gods og ved Anskaffelser til eller Udgifter for Fartøiet stedse selv iagttage og tilholde sine Undergivne at iagttage al den Økonomi, som er forenlig med Materiellets forsvarlige Vedligeholdelse, god Orlogsskik og Togtets Formaal (jfr. § 88—1, 1ste Afsnit § 93 og 2det Afsnit § 11).

2. Kan det forudsees, at Fartøiet for nogen længere Tid vil komme til at hente sine Forsyninger paa samme Sted, skal Skibschefen saavidt muligt enten ved Avertissement eller ved direkte Henvendelse til de Handlende indtage Anbud paa Anskaffelser til Fartøiet, saafremt saadant kan antages at medføre Fordel for dette (jfr. 1ste Afsnit § 97).

§ 6. 1. Saasnart Kommandoen er heist eller strøgen, skal Skibschefen indmelde dette til den kommanderende Admiral. Melding herom afgives ligeledes til Stationschefen og til Chefen for det Værft eller den Oplagshavn, hvor Fartøiet henligger, — personlig, hvis Skibschefen er af samme eller lavere Grad end den, til hvem der skal meldes, i andet Tilfælde ved en Officer.

2. Fartøiets Ankomst til eller Afseiling fra Kristiania eller norsk Orlogshavn meldes henholdsvis til ovennævnte Autoriteter paa samme Maade. Kommer Fartøiet til noget Sted for ifølge Ordre at samvirke med anden militær eller civil Myndighed, meldes Ankomsten til denne paa lignende Vis.

3. Ankrer Fartøiet ved en af Rigets Fæstninger, lader Skibschefen Ankomsten melde ved en Officer til Kommandanten (jfr. § 124—2 og 1ste Afsnits 5te Kapitel II).

§ 7. 1. Skibschefen skal lade Kahytssekretæren eller — naar saadan ikke er beordret eller ansat — en anden føre:

a. En Korrespondancejournal over alle til Skibschefen indkomne Ordrer, Skrivelser og Telegrammer vedrørende Tjenesten om-

bord, hvilke samtlige bliver at opbevare ialfald til Togtets Afslutning. 5 Mai.

b. En Kopibog med Gjenpart af alle fra Skibschefen afsendte og Tjenesten vedkommende Rapporter, Skrivelser og Telegrammer.

c. En Justitsprotokol, hvori indføres alle Skibsraads-Forhandlinger; alle Justitssager, saasom Forhør, Domme og andre Retsforhandlinger; alle Kontrakter og Testamenter samt Registrerings- og Auktions-Forretninger over Afdødes eller Undvegnes Efterladenskaber ombord.

d. En Økonomiprotokol, hvori kopieres alle af Skibschefen for Fartøiets Økonomi udstedte Ordrer, alle Ordrer for Indtægt og Udgift for Regnskabsførerne, Besigtigelsesforretninger m. m.

Endvidere indføres heri alle Lister over Forfremmelser eller Forandringer i Folkenes Befarenhed (jfr. § 45 — 2 og 3).

Disse Protokoller, som Skibschefen selv autoriserer, lader han sig jevnlig forevise for at overtyde sig om, at de er førte til Dato.

Skibschefen beholder ved endt Togt Korrespondance- og Økonomiprotokollerne, om de ikke affordres ham af den kommanderende Admiral, til hvem derimod Justitsprotokollen indsendes, saafremt den har været benyttet.

e. I Annotationsprotokollen, som erholdes hos Chefen for det Værft eller den Oplagshavn, hvor Fartøiets Udrustning foregaar, og til hvem Protokollen efter Togtet igjen afleveres, indføres Gjenpart af Skibschefens Rapport om Fartøiets Egenskaber og Tilstand tilligemed hans Forslag til Forandringer ombord.

2. Med Hensyn til øvrige Protokoller, som bliver at føre ombord, og som Skibschefen ligeledes autoriserer, henvises til, hvad derom er bestemt i dette Reglements 2det Afsnit §§ 15, 55, 61, 100, 135, 153, 183, 185, 222 og 249 samt 3die Afsnit §§ 90 og 167.

Meteorologiske Observationer efter fastsat Schema anstilles, naar den kommanderende Admiral saadant befaler.

Observationsjournal, Logbog, Skibsjournal, Maskinjournal og meteorologisk Journal forelægges hver Uge samt ved Togtets Slutning for Skibschefen, som hver Gang paategner dem „forevist".

Ved endt Togt indsendes Observationsjournaler til Marinens Navigationsvæsen, Logbøger, Maskinjournaler og meteorologiske Journaler til den kommanderende Admiral. Skibsjournalerne beholder Skibschefen selv, naar de ikke affordres ham.

3. Til at assistere ved tjenstligt Skriverarbeide vedkommende Togtet kan Skibschefen beordre sine Løitnanter, Underofficerer og Menige.

5 Mai. § 8. 1. Om alt, hvad der angaar Fartøiets Økonomi, skal Skibschefen sende Indberetning direkte til Forsvarsdepartementet, saasnart ske kan. Rapport om andet vedkommende Togtet indsender han, om muligt mindst hver fjortende Dag, til den kommanderende Admiral, der ligeledes i betimelig Tid inden dets Afslutning underrettes om paabudte, men ikke udførte Øvelser. Fartøiets Ankomst til udenlandsk Havn meldes altid telegrafisk, naar dertil er Anledning (jfr. 1ste Afsnit § 25).

Postforsendelser, der ikke kan gaa portofrit, skal altid frankeres.

2. Afgaar nogen af Besætningen under Togtet ved Døden, skal Skibschefen indberette Dødsfaldet til den kommanderende Admiral, til vedkommende Korps og til det Værft eller den Oplagshavn, ved hvilket Fartøiet er udrustet, med Opgivende af Tid, Sted, Dødsaarsagen og alle fornødne Data til den Afdødes Betegnelse, samt naar og hvor dennes Begravelse har fundet eller vil finde Sted (jfr. §§ 20 og 87—1, e).

Rapport som ovenfor indsendes ligeledes, naar nogen af Besætningen efterlades som syg iland. Sker dette udenfor Udrustningsstedet, afgives tillige Indberetning iil Forsvarsdepartementet (jfr. § 12—3 og § 116).

3. Vigtige Efterretninger om militære eller politiske Begivenheder i Udlandet, saasom større Udrustninger, Blokader m. v. samt i Krigstid i Særdeleshed Fiendens Tilstand og Foretagender, skal Skibschefen indmelde til den kommanderende Admiral og efter Omstændighederne til andre Autoriteter.

4. Naar det skjønnes at kunne være af Vigtighed eller Interesse, at Kongen snareſt muligt erholder Rapport om noget, skal Skibschefen indberette dette direkte til Hans Majestæt og sende bekræftet Gjenpart af Rapporten til den kommanderende Admiral.

5. Dersom det paa Grund af Omstændighederne maatte anses nødvendigt, bør der af vigtigere Skrivelser sendes en eller flere bekræftede Gjenparter ad forskjellige Veie. Enhver Gjenpart skal tillige angive, paa hvilken Maade og naar den egentlige Skrivelse er afsendt.

6. Skibschefen kan lade indrette en Postexpedition ombord, der bestyres af Kahytsſekretæren (jfr. 1ste Afsnit § 52—4).

§ 9. Skibschefen skal som Regel give sine Ordrer for alt, som angaar Detalje- og Bakstjenesten, Disciplin, Orden og Økonomi ombord, gjennem Næstkommanderende, hvorimod Befalinger vedrørende Fartøiets Navigering og Vagttjenesten gives direkte til vedkommende Officer (jfr. 2det Afsnit §§ 1 og 24 samt 1ste Afsnit § 10—3 d og e).

§ 10. Skibschefen skal underrette Næstkommanderende eller den Søofficer, som i Henhold til Bestemmelserne i § 11 i dette Reglements 1ste Afsnit har i Tilfælde at overtage Kommandoen

over Fartøiet, om, hvor alle Togtet vedkommende Ordrer og Instruxer er forvarede, og gjøre ham bekjendt med deres Indhold, forsaavidt de ikke skal holdes hemmelige. 5 Mai.

Forseglet Ordre, som skal aabnes paa bestemt Sted eller til bestemt Tid, aabner Skibschefen i Nærværelse af de to ældste tjenstgjørende Søofficerer ombord, der paategner Ordren Bevidnelse om, at Aabningen er udført paa foreskreven Maade.

§ 11. 1. Skibschefen maa ikke uden absolut Nødvendighed lade gjøre nogen Forandring ved Fartøiet og dets Inventarium, saasom udhugge nye Luger, Porte eller Ventiler, forandre Lugarer eller Skodder eller i Fredstid male det anderledes end bestemt, men han skal lade alt forblive efter Reglementerne.

2. Naar det for Materiellets Vedligeholdelse eller Udseende findes fornødent, skal han med Jagttagelse af en hensigtsmæssig Økonomi og andre gjældende Bestemmelser lade det opmale eller oppudse (jfr. § 5—1).

§ 12. 1. Skibschefen skal søge at holde Besætningen ved godt Mod og stedse være opmærksom paa Sundhedstilstanden ombord.

2. I Tilfælde af smitsom Sygdom eller usædvanlig Sygelighed inden Besætningen skal Skibschefen efter Samraad med Skibslægen søge at træffe fornødne Foranstaltninger til Sygdommens Bekjæmpelse og forøvrigt iagttage, hvad der i § 126 i dette Reglements 2det Afsnit er bestemt.

3. Tiltrænges Bistand af Læge fra Land, og Fartøiet ligger ved Marinens Hovedstation, skal Skibschefen herom henvende sig til Sanitetskorpsets Chef. Er Fartøiet beliggende ved et af Marinens øvrige Værfter eller i en af dens Oplagshavne, sker saadan Henvendelse til Chefen for vedkommende Værft eller Havn.

Godtgjørelsen for den ydede Lægebistand i norsk Havn skal undergives Forsvarsdepartementets Approbation, forinden den udbetales.

I de i Punkt 2 og 3 nævnte Tilfælde skal Skibschefen uopholdelig indberette Sagen til den kommanderende Admiral (jfr. 2det Afsnit § 126—1).

4. Efterlades nogen af Fartøiets Besætning som syg i fremmed Land, skal Skibschefen overdrage til den norske og svenske Konsul paa Stedet eller, hvor saadan ikke findes, til en af de derværende Myndigheder at have Omsorg saavel for den Syges Pleie under Sygdommen som for hans senere Forsendelse til Hjemstedet eller Fartøiet (jfr. § 8—2 og § 116).

5. Uhelbredelig Syg bør ikke beholdes ombord længere end høist nødvendig.

§ 13. Skibschefen har for sit Fartøis Vedkommende at paase Lov af 5te Juni 1897 om udenfor Riget værende Stem-

5 Mai. meberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene overholdt og i den Anledning fra vedkommende Værft eller Oplagshavn at faa udleveret:

a. Almindeligt Aftryk af Loven;
b. Aftryk af Loven til Opslag i Mandskabsrum ombord;
samt, om Fartøiet er paa Togt til saadan Tid i Valgaaret, at derfor vil kunne haves Brug:
c. Formular til Veiledning for Skibsførere ved Afholdelse og Protokollation af den i Lovens § 11 omhandlede Valgforretning;
d. Blanketter i fornødent Antal til den i Lovens § 6 nævnte Følgeskrivelse.

Aftryk af Loven skal ifølge dennes § 20 altid, saavel i som udenfor Valgaar, være opslaaet i Mandskabsrum ombord.

§ 14. 1. Skibschefen maa ikke beordre eller tillade sine Undergivne at beordre nogen af Besætningen til andet Arbeide i eller udenfor Fartøiet, end hvad der henhører til Tjenesten (jfr. 1ste Afsnit § 94).

Det samme gjælder med Hensyn til Benyttelsen af Fartøiets Gods.

2. Han maa ikke tillade Fartøiets Regnskabsførere paa egen Haand at ilandbringe noget af det, der er dem anbetroet (jfr. 2det Afsnit § 189).

§ 15. 1. Skibschefen bestemmer indenfor Uniformsreglementernes Grænser Besætningens Klædedragt (jfr. § 125—3 og 2det Afsnit § 16).

2. Saasnart ske kan efter Kommandoens Heisning skal Skibschefen lade Baksofficererne optage Fortegnelse over Tøi tilhørende Mandskaber, der ikke har Beklædningsbøger (jfr. 2det Afsnit § 74).

3. Skibschefen skal lade Baksofficererne føre nøie Indseende med, at de til udskrevne Mandskaber udleverede Beklædningsgjenstande behandles paa forsvarlig Maade, og skal jevnlig lade efterse, at enhver af Mandskabet har alt sit reglementerede Tøi i befalet Orden (jfr. § 95—1 og 2det Afsnit § 20).

4. Skibschefen bestemmer, hvilke Indbydelser til Festligheder for Fartøiets Besætning der skal betragtes som officielle og i Tilfælde, hvem der af denne skal fremmøde som Indbudte.

§ 16. Gudstjeneste for Besætningen afholdes til Tid og Sted, som Skibschefen finder passende (jfr. 1ste Afsnits 3die Kapitel og 2det Afsnits 4de Kapitel).

§ 17. 1. Samkvem med Land eller Fartøi maa kun finde Sted efter Skibschefens Bestemmelse (jfr. § 125—3 og 1ste Afsnit § 37 og 2det Afsnit § 97).

2. Med Jagttagelse af, at der i det mindste altid beholdes ombord saa stor Del af Besætningen, som fornødiges til Fartøiets

Sikkerhed og den almindelige Tjenestes forsvarlige Udførelse, kan Skibschefen tillade sine Undergivne at gaa fraborde for kortere Tid. Ved særegne Anledninger kan han give enkelte af Besætningen ad Gangen Permission for indtil 1 Uge. 5 Mai.

Ved Permission af Officerer bør iagttages, at der paa Fartøi, hvor der foruden Nærstkommanderende tjenstgjør 3 eller flere Skibsofficerer, i Almindelighed forbliver 2 saadanne ombord, hvoraf den ene som Vagthavende og den anden til Pikettjeneste (jfr. § 125—3 samt 2det Afsnit §§ 83 og 101).

3. Skibschefen skal efter Omstændighederne anvende Forsigtighed ved at permittere Folk iland paa fremmede Steder og bør i alle Fald tilholde dem at opføre sig saaledes, at ingen faar Aarsag til at besvære sig over dem. Har nogen Føie til at klage, skal Skibschefen søge at skaffe ham behørig Oprejsning (jfr. 1ste Afsnit § 30—3).

4. Permitterede skal tilholdes ikke uden speciel Tilladelse at fjerne sig længere fra Fartøiet, end at de kan blive opmærksomme paa og uopholdelig efterkomme det fra samme muligens givne almindelige Tilbagekaldelsessignal (jfr. 1ste Afsnit § 39—2).

§ 18. 1. Dersom Skibschefen under Togtet har saa grundet Aarsag til Klage mod nogen under hans Kommando staaende Officer eller Civilmilitær af Officersgrad, at han finder dennes Vedbliven i indehavende Stilling ombord uforenelig med Tjenestens Tarv, kan han lade Vedkommende afløse fra sine Funktioner og hjemsende, saafremt den kommanderende Admirals Bestemmelse herom ikke betimelig kan indhentes. Indberetning om Sagen sendes samtidig tilligemed alle Dokumenter til dens Oplysning (jfr. § 124—5).

2. Underofficerer og Menige samt ligestillede Civilmilitære, hvis Opførsel vedblivende er saa slet eller abnorm, at deres Forbliven ombord ligefrem er skadelig for Tjenesten, kan Skibschefen under den i Punkt 1 nævnte Forudsætning hjemsende, naar den ham tillagte Myndighed har vist sig utilstrækkelig til at rette paa Forholdet. Samtidig indsendes Rapport som i Punkt 1 bestemt.

§ 19. 1. Dersom nogen Befalingsmand eller ligestillet Civilmilitær under Togtet dør eller i længere Tid paa Grund af Sygdom sættes ud af Stand til at forrette sin Tjeneste eller bliver hjemsendt i Henhold til § 18, kan Skibschefen midlertidig besætte Vedkommendes Post med en anden under hans Kommando staaende Person. Herved skal han dog iagttage, at Anciennéteten saavidt muligt følges, navnlig forsaavidt angaar Officererne. Rapport om Sagen afgives, saasnart ske kan (jfr. §§ 115 og 124—5).

Udenfor ovennævnte Tilfælde maa Skibschefen ingen Forandring foretage i de af Forsvarsdepartementet bestemte eller af den kommanderende Admiral befalede Ansættelser med Hensyn til de ovenomhandlede Tjenestemænd (jfr. § 122).

5 Mai. 2. Afgaar Skibschefen fra Fartøiet for at overtage Kommandoen over et andet Fartøi, kan han til dette medtage sin privat engagerede Kahytskok og Tjener mod fra sidstnævnte Fartøi at afgive Mandskab i Bytte. Dog maa herved ikke foranlediges Udgifter for det Offentlige.

§ 20. 1. Saafremt nogen af Fartøiets Besætning under Togtet dør eller undviger, skal Skibschefen lade den Afdødes eller Undvegnes efterladte Eiendele registrere og opbevare samt ved Hjemkomsten aflevere til vedkommende Værft eller Kompani. Befrygtes Efterladenskaberne at ville blive bedærvede ved Henliggen ombord, kan Skibschefen lade dem bortsælge ved Auktion (jfr. §§ 146 og 159 samt 2det Afsnit § 21).

De herved indkomne Penge indtages i Fartøiets Pengeregnskab og udbetales ved Hjemkomsten til vedkommende Værft eller Kompani mod behørig Kvittering.

2. Har Døden været en Følge af smitsom Sygdom, bør Skibschefen lade den Afdødes Efterladenskaber tilintetgjøre, hvis Skibslægen anser det paakrævet (jfr. 2det Afsnit § 132—3).

3. Tilladelse til Begravelse iland indhentes hos vedkommende stedlige Myndighed, — i udenlandsk Havn gjennem den for Norge forrettende diplomatiske eller konsulære Agent, om saadan findes paa Stedet (jfr. 1ste Afsnit § 82). Hvad Ceremoniellet ved Begravelsen angaar, skal Skibschefen særlig erindre, at hverken bevæbnet eller ubevæbnet Trop maa landsættes i Udlandet, uden at Tilladelse dertil er erholdt paa nævnte Maade (jfr. § 59—2).

4. Efter Omstændighederne skal Skibschefen underrette den Kommanderende for andet tilstedeværende Orlogsfartøi om Tid og Sted for Begravelsesceremonien.

5. De med Begravelsen forbundne Omkostninger lader Skibschefen føre til Udgift i Fartøiets Pengeregnskab (jfr. § 116).

§ 21. 1. Erholder Skibschefen Meddelelse om, at Begravelse vil finde Sted af nogen et andet tilstedeværende Orlogsfartøi tilhørende Person, skal han paa passende Maade lade deltage fra sit eget Fartøi i Ceremonien.

2. Det samme skal han under lignende Omstændigheder ogsaa iagttage ved Begravelse af nogen til de stedlige Autoriteter iland henregnet Person, — dog skal han i Udlandet herom først konferere med den for Norge forrettende diplomatiske eller konsulære Agent, naar saadan findes paa Stedet.

§ 22. Omkommer nogen af Fartøiets Besætning under Togtet ved Ulykkestilfælde, eller kommer han ved et saadant væsentlig til Skade, skal Skibschefen snarest mulig lade optage retslig Undersøgelse i Sagen for derved at søge Ulykkens Aarsag konstateret. Forhandlingerne indføres i Fartøiets Justitsprotokol, og bekræftet Gjenpart af Undersøgelsen indsendes ved første Leilighed til den kommanderende Admiral.

§ 23. I særlig vigtige og vanskelige Tilfælde, hvor Tvivl 5 Mai.
kan opstaa om den hensigtsmæssigste Handlemaade, skal Skibschefen holde Skibsraad, dersom Omstændighederne tillader det, og hertil sammenkalde to eller flere af sine Officerer samt andre blandt sine Undergivne, hvis Mening i Sagen han anser det fornødent at ække.

Efter afholdt Raad fatter han selv Beslutning i Sagen. Skibsraadets Forhandlinger med enhvers særskilte Votum indføres i Justitsprotokollen og underskrives af samtlige Tilkaldte.

§ 24. 1. Reiser Skibschefen bort fra Fartøiet for længere Tid end 48 Timer, forholder han sig med Hensyn til Overleverelse af Kommandoen ombord under sit Fravær saaledes som i § 11—3 i dette Reglements 1ste Afsnit bestemt, og overgiver samtidig sin Efterfølger alle Togtet vedkommende Ordrer og Instruxer m. v.

Skibschefen indmelder Fraværet til den kommanderende Admiral (jfr. 1ste Afsnit § 101—2).

2. Er Skibschefens midlertidige Fravær kortere end 48 Timer, føres Kommandoen paa hans Vegne af den Person, som i Overensstemmelse med § 11—1 og 2 i nævnte Reglementsafsnit staar for Tur til at overtage Skibschefens Funktioner paa Fartøiet (jfr. § 42).

3. I begge ovenomhandlede Tilfælde — særlig i sidstnævnte — maa Efterfølgeren ikke uden absolut Nødvendighed forandre eller ophæve Skibschefens almindelige Befalinger angaaende den daglige Tjeneſtegang ombord.

§ 25. 1. Beordres en Skibschef til at fratræde sin Kommando, forinden Togtet er tilendebragt, skal han mod behørig Kvittering aflevere til den Officer, som afløser ham:

a. Alle hemmelige Ordrer i Original.
b. Alle andre Ordrer i Original eller bekræftet Afskrift, forsaavidt de ikke allerede er udførte, og samtlige Togtet vedkommende Instruktioner og Tjeneſteskrivelser.
c. Alle Fartøiets øvrige Dokumenter, Bøger, Journaler og Protokoller. Dog beholder han som fratrædende Chef den til hans Afgang førte Skibsjournal.
d. Den Pengebeholdning, som han ifølge Opgjor skal have til Rest i Fartøiets Kasse (jfr. § 91—5).
e. Opgave over, hvad der ombord er udbetalt i Gage og Søavlønning til Officererne, saafremt Pengeregnskabet føres af Skibschefen.

2. Den fratrædende Skibschef skal desuden efter Evne meddele sin Efterfølger de Underretninger og Oplysninger vedrørende Togtets Formaal, som det maatte være af Vigtighed for denne at kjende.

3. Alle Regnskabsbøger, Protokoller, Forretninger og Atteſter, hvortil Skibschefens Underskrift fornødiges, skal af den fratrædende Chef være undertegnet, førend han afgaar.

5 Mai. 4. Naar alle foranførte Protokoller og Dokumenter m. v. er overleverede, skal den fratrædende Chef lade alle Mand kalde paa Dækket og underrette dem om, at han nu fratræder og overgiver Kommandoen til sin Efterfølger (jfr. § 19—2).

II. Under Ekviperingen.

§ 26. Er Tiden for Fartøiets Ekvipering ikke bestemt af den kommanderende Admiral, fastsættes dens Begyndelse af Skibschefen efter Konferance med Chefen for det Værft eller den Havn, hvor Fartøiet er oplagt (jfr. § 3—1 og § 124—1).

Tegninger med Beskrivelse af Fartøiet med Maskineri, herunder indbefattet Apteringstegninger med Plan for Krudtets og Ammunitionens Henstuvning samt Amningsseddel erholder han hos vedkommende Chef for Værftet eller Oplagshavnen. Samtlige Sager tilbageleveres igjen ved Togtets Slutning.

§ 27. 1. Saasnart Fartøiet er modtaget og Ekviperingen begyndt, er Skibschefen ansvarlig for alle de herunder udførte Arbeider, med Undtagelse af saadanne Reparations- eller Klargjøringsarbeider, der skal udføres af vedkommende Værft eller Oplagshavn, som herfor bærer Ansvaret.

2. Han bestemmer efter Konferance med Næstkommanderende Ekviperingens Gang og aftaler med Chefen for Værftet eller Havnen de Forholdsregler, der skal iagttages med Hensyn til Vagt og Tilsyn ombord (jfr. 2det Afsnit § 2—1).

3. Han lader gjennem Næstkommanderende jourhavende Officer ved Ekviperingen afgive skriftlig Rapport om de for Dagen udførte Arbeider.

§ 28. 1. Under Ekviperingen skal Klargjøring og Prøve af alt Fartøiets Maskineri besørges af vedkommende Værft eller Oplagshavn. Iværksættelsen af Klargjøringsarbeiderne, hvortil Fartøiets Maskin- og Minepersonel benyttes, sker efter Aftale mellem vedkommende Chef iland eller den, han dertil bemyndiger, og Skibschefen for at undgaa Kollision med andre Ekviperingsarbeider.

Tillader Omstændighederne det, har Værftet (Oplagshavnen) at paabegynde Maskineriets Klargjøring saa betimelig, at den kan være fuldført før Kommandoens Heisning.

2. Naar Maskinernes Klargjøring er færdig, foretages efter Aftale mellem nævnte Autoriteter en Prøvetur, der i Almindelighed ikke maa udstrækkes over 1 Dag, forat man kan forvisse sig om, at alt til Maskinernes Brug er i Orden, og at disse arbeider vel.

Under Prøveturen skal Fartøiets Detaljeofficerer og Marineingeniør være tilstede ved Prøvningen af de under dem sorterende Maskiner og Apparater. Den eller de Funktionærer, som af Værftet (Oplagshavnen) er beordret til at lede denne Prøve, skal hver for

sine Maskiners og Apparaters Vedkommende gjøre Fartøiets Maskin- 5 Mai.
personale eller Minepersonale opmærksom paa, hvad der bør iagttages med Hensyn til Maskinernes og Apparaternes Behandling (jfr. 2det Afsnit §§ 40, 43, 59, 141 og 149).

Naar samtlige Maskiner og Apparater med Tilbehør efter udført Prøvetur af begge Parter er befundne i fuldstændig Orden, overleveres Fartøiets Maskineri til Skibschefen.

3. Kan Prøveturen foretages før Kommandoens Heisning, udføres den af Værftet (Oplagshavnen); i modsat Fald har Skibschefen, naar Tiden for Prøveturen er aftalt, med Hensyn til Prøvernes Udførelse at lade vedkommende Funktionær fra Land udføre de Prøver med Maskiner og Apparater, som denne maatte anse fornødne i den Udstrækning som er foreneligt med Fartøiets Sikkerhed.

§ 29. Indtil Kommandoen er heist, er Værftet (Oplagshavnen) ansvarligt for Fartøiets Fortøining og anordner det i saa Henseende fornødne. Fra Kommandoens Heisning paahviler dette Ansvar Skibschefen.

§ 30. 1. Skibschefen skal lade vedkommende Regnskabsførere modtage fra Værftet eller Oplagshavnen det for Fartøiet reglementerede eller af ham særskilt rekvirerede Inventarium og Varegods samt den rekvirerede Proviant og Sygekost (jfr. 2det Afsnit §§ 47, 118, 179 og 180. Schema 1).

2. Af Proviant skal Skibschefen ikke tage mere ombord — navnlig af saadanne Proviantsorter, som kan forringes eller tage Skade ved længere Opbevaring, saasom saltet Kjød, Flesk, Øl og haardt Brød m. v. —, end hvad der antages at komme til Anvendelse under Togtet. Under Proviantering senere skal han heller ikke anskaffe mere, end der sandsynligvis omtrent vil medgaa ombord, saaledes at der ved Togtets Afslutning ikke haves større Beholdning af nogen Proviantsort. Indkjøb af Proviant og Varegods ved de somilitære Stationer skal ske hos de Leverandører, som sammesteds maatte være antagne af de respektive Værfter.

3. Skibschefen kan efterlade paa Udrustningsstedet reglementeret Kahyts- samt, under den i § 169 i dette Reglements 2det Afsnit nævnte Forudsætning, tillige Lugar- og Messeinventarium.

4. Skibschefen er pligtig at modtage de fra Værftet (Oplagshavnen) leverede Sager. Dog kan han lade saavel disse som selve Fartøiet med alt dets Materiel undersøge ved nogle af Fartøiets Officerer og Underofficerer. Tror han derved at have opdaget nogen Mangel, melder han det til Værftets (Havnens) Chef, efter hvis Bestemmelse han retter sig, medmindre han anser Mangelen at være af saadan Vigtighed, at den bør indmeldes til Forsvarsdepartementet og den kommanderende Admiral.

5. Under Udrustningen maa Skibschefen for Fartøiets Regning kun indkjøbe saadanne Beklædningsgjenstande, som Værftet

5 Mai. (Oplagshavnen) ikke maatte være i Besiddelse af. Ved yderligere Forsyning under Togtet har han at sørge for, at Indkjøbet ikke bliver større end det sandsynlige Forbrug under Togtet.

Paa Rekvisition til Værftet vil kunne erholdes visse Klædningsstykker til Benyttelse for Mandskaberne under deres Tjenstgjøring i den kolde Aarstid.

6. Saafremt Skibschefen paa Grund af Togtets Formaal eller Beskaffenhed maatte anse det nødvendigt eller gavnligt, at der foretages Forandring i Fartøiets Bemandingsreglement eller ved dets Materiel, skal han derom efter Sagens Art indsende motiveret Forestilling til de i Punkt 4 nævnte Autoriteter, efter Omstændighederne bilagt med Erklæring fra Chefen for Værftet (Havnen) (jfr. § 11).

§ 31. Under Ekviperingen maa ikke forbruges noget af Fartøiets eget Varegods, men det fornødne skal erholdes ved Værftet (Oplagshavnen). Alle Transporter til og fra Borde skal saavidt muligt udføres ved Værftets (Havnens) Baade.

§ 32. 1. Skibschefen skal lade undersøge, om Opbevaringsrum ombord for eksplosive eller let antændelige Stoffe og Sager, der er tilbøielige til Selvantændelse, er saaledes beliggende og indrede, at dermed ikke er forbunden nogen Ildsfare, samt at de Indretninger, der tjener til at tilkjendegive Fare for Selvantændelse i Kulbeholdningen, elektriske Ledninger, Lynafledere, Bundkraner, vandtætte Døre og Luger, er og under Togtet holdes i Orden (jfr. 1ste Afsnit § 31 og 2det Afsnit §§ 2, 36 og 142).

2. Ligeledes skal han være opmærksom paa Top-, Side- og Agterlanterners rigtige Placering og Skjærmning.

§ 33. 1. Krudt og andre Sprængstoffe, sprængfyldte Projektiler, ladte Patroner og Miner, Fyrværkersager, Brandrør og lign. maa ikke tages ombord, før Fartøiet er lagt ud fra Land, medmindre anderledes er særskilt bestemt.

2. Saasnart Fartøiet er lagt ud paa Havn eller Red, og de i Punkt 1 omhandlede Sager eller Provianten helt eller delvis er ombord, skal en Officer stedse være ombord i Fartøiet.

§ 34. 1. Skibschefen skal fordele Skibsofficererne (og Marineingeniøren) til den under Næstkommanderendes Opsyn hørende og i dette Reglements 2det Afsnit, 1ste Kap. II og III, omhandlede Detalje- og Bakstjeneste (jfr. 2det Afsnit §§ 3, 140 og 141).

2. Er der færre Officerer ombord end Detaljer, fordeles flere af disse paa hver Officer. Er Officersantallet større end Antallet af Detaljer, skal Skibschefen enten fordele de yngre Officerer til Assistance hos de ældre eller efter Omstændighederne anvende dem paa anden for Tjenesten og deres egen Uddannelse gavnligst mulig Maade.

3. Ved Fordelingen befølges Ancienneteten, forsaavidt Skibs-

chefen anser dette hensigtsmæssigst for Tjenesten. Skulde han finde 5 Mai.
sig foranlediget til at fravige Anciennneteten med Hensyn til Besættelsen af 1ste og 2den Detalje, skal han imidlertid indberette og motivere dette for den kommanderende Admiral.

4. Til Bakstjenesten fordeles Officererne saaledes, at enhver af disse saavidt muligt faar lige mange Bakker af Mandskabet at tilse.

5. Paa Fartøi, hvor der kun findes 1 Skibsofficer foruden Næstkommanderende, skal sidstnævnte overtage saavel endel af Detalje- som Bakstjenesten.

§ 35. Skibschefen skal uddele Lugarer efter de Regler, som foreskrives i § 168 i dette Reglements 2det Afsnit.

§ 36. 1. Skibschefen skal fordele Skibsofficererne — Næstkommanderende undtagen — til Vagttjeneste, naar Fartøiet er under Gang eller Seil, saaledes, at der ikke bliver flere end 5 og færre end 3 Vagtskvarter, hvorimod hver Officer tilankers i Almindelighed skal gives eget Kvarter.

Han bør efter Omstændighederne enten lade Næstkommanderende være helt vagtfri eller indskrænke dennes Vagttjeneste til Dagvagten (jfr. 2det Afsnit §§ 9 og 83).

Paa mindre Fartøier, hvor der kun er 1 eller 2 Skibsofficerer, ordnes Vagttjenesten af Skibschefen efter Omstændighederne.

2. Saavel tilankers som under Gang (Seil) skal der altid være i det mindste 1 vagthavende Officer paa Dækket. Dog kan, naar Officerernes Antal er lidet, Skibschefen lade en Underofficer bestyre saadan Vagt, som til sidstnævnte forsvarligen tør betroes, men en Officer skal da jevnlig inspicere Vagten (jfr. 2det Afsnit § 89).

3. For Officererne inddeles Etmaalet under Gang (Seil) i Regelen i 6 Vagtture paa 4 Timer hver. Dog kan Tiden fra Klokken 12 Middag til 8 Eftermiddag, naar det paa Grund af Officerernes Antal findes hensigtsmæssigt, deles anderledes.

Tilankers fordeles et Etmaals Vagttjeneste, i Forbindelse med den i § 101 i dette Reglements 2det Afsnit omhandlede Pikettjeneste, i Almindelighed mellem 3 Officerer.

4. Mandskabet skal under Gang (Seil) gjøre Vagt i 2, eller om Styrken tillader det, i 3 Kvarterer og tilankers i Almindelighed i 4 Kvarterer. Etmaalet deles i de sædvanlige 3 Nattevagter og 2 Vagtture om Dagen.

5. Tilankers paa aaben Red gjøres i Regelen Vagt som under Gang (Seil). Skibschefen kan ogsaa ellers, naar han finder det nødvendigt, lade gjøre Sovagt tilankers.

§ 37. I det af Forsvarsdepartementet fastsatte Schema for Fartøiets Ruller, hvilke skal udfyldes af Næstkommanderende og forelægges Skibschefen til Approbation, kan denne lade foretage

5 Mai. saadanne mindre Afvigelser, som han finder paakrævede (jfr. 2det Afsnit § 6).

§ 38. Naar Fartøiet efter Bemandingsreglementet mangler Underofficerer, Haandværkere, Fyrbødere eller andre underordnede Tjenestemænd, kan Skibschefen istedetfor saadanne ansætte Folk af Besætningen, som han dertil finder tjenlige.

De til Kokke, Tjenere, Kullempere og lignende specielle Bestillinger nødvendige Mandskaber lader han, saavidt det fornødiges, Nærstkommanderende udtage i Overensstemmelse med Bemandingsreglementet eller særegne Ordrer (jfr. 2det Afsnit § 5—3). For alle Ansættelser, hvormed der følger høiere Løn eller Lønstillæg, skal Skibschefen udstede skriftlige Ordrer, som indføres i Økonomiprotokollen og noteres paa Vedkommendes Konto i Debetsbogen. Paa samme Maade forholdes med alle heri senere foretagne Forandringer (jfr. §§ 7 — d, 120—1 og 122).

§ 39. 1. Til den for Kommandoens Heisning fastsatte Tid skal Skibschefen hos Værftet (Oplagshavnen) og vedkommende Korpser rekvirere afgivet de til Fartøiet ifølge Bemandingsreglementet bestemte Mandskaber. Forinden skal han have underrettet Værftet om, hvilke Personer han privat maatte have engageret til Fartøiet (jfr. § 125 — 1).

2. Han lader Nærstkommanderende modtage de fra Kompanierne og Værftet (Havnen) afgivne Mandskaber, som skal medbringe sin reglementerede Beklædning, hvorefter Kommandoen heises (jfr. § 6—1 samt 2det Afsnit § 5—1).

III. Tilankers og under Gang eller Seil.

§ 40. 1. Naar Kommandoen er heist, og Besætningen er ombord, skal Skibschefen lade §§ 12 og 13 i dette Reglements 1ste Afsnit oplæse, hvorefter han henvender følgende Ord til Besætningen:

„Vi her tilstedeværende Krigsmænd har nu hørt oplæst de Hovedbestemmelser, hvorefter vi pligter at rette os, saalænge vi tjener under dette vort kjære Flag og Kongens høie Befaling. Saa vil vi og alle i Farens Stund troligen staa hinanden bi og ofre Liv og Blod for Konge, Fædreland og Flagets Hæder.

Gud bevare Kongen og Fædrelandet!" hvorpaa Besætningen gjentager Udraabet:

„Gud bevare Kongen og Fædrelandet!"

2. De øvrige Bestemmelser i ovennævnte Reglementsafsnits 2det Kapitel skal Skibschefen lade være Gjenstand for Instruktion i Løbet af Togtet.

§ 41. Skibschefen skal forinden Afgangen (Afseilingen) lade Skibsforvalteren forfatte og tilstille Værftet (Oplagshavnen) en Be-

mandingsrulle over hele den ombordværende Besætning (jfr. §§ 125—2 og 172. Schema 2). 5 Mai.

§ 42. 1. Gaar Skibschefen fraborde for kortere Tid end 48 Timer, skal han drage Omsorg for, at han til enhver Tid kan blive underrettet om, naar hans Nærværelse ombord er paakrævet. Forinden han gaar fraborde, bør han efterlade fornøden Forholdsordre (jfr. § 24—2).

2. I Krigstid maa Skibschefen ikke uden tvingende Nødvendighed være fraborde om Natten. Er han i Fredstid fraborde om Natten, er han — uagtet fraværende — lige fuldt ansvarlig for Fartøiets Sikkerhed, medmindre en Tjenesteforretning har foranlediget Fraværet, og han har forholdt sig som i dette Reglementsaffnits § 24—1 bestemt.

3. Naar Fartøiet ligger tilankers paa aaben Red eller er under Gang (Seil), maa Skibschefen og Næstkommanderende ikke uden Nødvendighed samtidig være fraborde.

§ 43. 1. Skibschefen skal lade den daglige Tjeneste udføre overensstemmende med de approberede Rutiner og andre gjældende Bestemmelser, — dog med tilbørlig Hensyntagen til Togtets Beskaffenhed, Klimatet og de forhaandenværende Omstændigheder.

2. Han skal ordne og drive Besætningens Øvelser saaledes, at denne opnaar størst mulig Dygtighed i de forskjellige Tjenestegrene og Fartøiets Krigsberedskab samtidig hurtigst fremmes, hvorfor ogsaa som Regel Natøvelser jevnlig skal foretages (jfr. § 45—2.).

3. Alle Exercitier og dermed i Forbindelse staaende Gjøremaal skal han lade udføre i Overensstemmelse med de herfor gjældende Reglementer og Instruxer (jfr. § 59—3 og § 69 samt 1ste Affnit §§ 13—1 og 98).

4. Tiltrænges mere Ammunition — skarp, løs eller Fyrværkersager —, end Fartøiet er medgivet efter Armeringsreglementet, maa Skibschefen i Fredstid ikke uden Forsvarsdepartementets Samtykke rekvirere en større Forsyning heraf (jfr. Skydeinstrux for Marinen).

§ 44. 1. Skibschefen skal søge at lære Fartøiets Besætning at kjende og tilholde Befalet at gjøre sig bekjendt med Mandskabernes Forhold og Dueligheb.

2. Han skal paase, at Mandskaber i speciel Tjenesteftilling anvendes i Overensstemmelse med de for denne gjældende Bestemmelser. Naar der er fyret op under Kjedlerne, eller der er Arbeide at udføre vedrørende Maskinen, maa Maskinpersonalet ikke uden Nødvendighed beordres til Maskinen uvedkommende Tjeneste (jfr. 2det Affnit §§ 93, 221, 234 og 239).

3. Han skal almindeligvis kun tilstede Fartøiets Officerer og Maskinpersonale Adgang til Maskin- og Kjedelrum, Axler og

5 Mai. Lagere, medmindre Apteringerne nødvendiggjør andet i saa Henseende.

Ligeledes skal Uvedkommende holdes borte fra Torpedorum, hvor saadant Materiel opbevares, for hvilket Hemmeligholdelse er paabudt (jfr. 2det Afsnit § 214—2).

§ 45. 1. Skibschefen skal ved Togtets Afslutning og ellers, naar han fratræder sin Kommando, indsende Vidnesbyrd for Skibets Officerer til den kommanderende Admiral affattet saaledes, at denne kan erholde Kjendskab til deres Brugbarhed i alle Henseender. Paa samme Maade forholdes, naar Officerer under Togtet afgaar fra Fartøiet. Vidnesbyrdet skrives paa et halvt Ark Papir særskilt for hver Officer og Gjenpart tilstilles vedkommende Officer (jfr. Punkt 4 og 2det Afsnit § 115—2).

Ovenstaaende Bestemmelse gjælder ikke for Sekondløitnanter, der er under Uddannelse til faste Officerer. Angaaende Bedømmelsen og Opøvelsen af disse Officerer skal Skibschefen rette sig efter de herfor givne specielle Regler.

2. Ved Kadetters og faste Mandskabers Undervisning og Bedømmelse m. v. bliver ligeledes de herfor fastsatte Bestemmelser i vedkommende specielle Planer og Reglementer at befølge. Herunder skal desuden tilbørligt Hensyn tages til andre Oplysninger, som i saa Henseende tjenstlig maatte indkomme til Skibschefen.

Faste Mandskabers Forfremmelse skal iværksættes den Dag, som er angivet paa Kommandolisten, medmindre Mandens Forhold paa Togtet ifølge Bedømmelse — afgiven i Henhold til det i Reglement for vedkommende Korps herom foreskrevne — har været af den Beskaffenhed, at han ikke bør avancere. I dette Tilfælde gjøres Anførsel desangaaende paa Skudsmaalslisten for Korpsets Mandskaber.

Skibschefen skal give Skibsforvalteren fornøden Ordre med Hensyn til ethvert Avancement og indberette, hvorvidt Avancementet har fundet Sted eller ikke, til vedkommende Korps (jfr. § 7—1, d).

3. Udskrevne Mandskabers Forhold og Dueligheed skal ved deres Afgang fra Fartøiet bedømmes af en Kommission, bestaaende af Skibschefen, Næstkommanderende og 1 à 2 Officerer eller — i Mangel af saadanne — 1 à 2 Underofficerer. Paa Skudsmaalslisten skal for hver Mand anføres, i hvilken eller hvilke Retninger han er uddannet eller benyttet m. v. Listen indsendes til den kommanderende Admiral enten direkte eller gjennem den Chef, under hvem Manden i Tilfælde skal fortsætte sin Tjenstgjøring.

Udskrevne Mandskabers Befarenhedsgrad forhøies i Henhold til, hvad derom maatte være anført paa Kommandolisten.

Opgave over foretagne Forfremmelser indsendes til den kommanderende Admiral, og Skibsforvalteren gives Ordre som i Punkt 2 bestemt.

De schematiske Skudsmaalslister erholdes paa Rekvisition ved 5 Mai.
Udrustningsstedet; ligesaa Blanketter til Skydelister og Schemaer til Benyttelse ved Rekvisition af Transport af Mandskab med Jernbane.

4. Bedømmelse som i foregaaende 3 Punkter omhandlet afgives almindeligvis ikke, naar Togtet kun varer ca. et Par Uger (jfr. § 87—3).

§ 46. Ordningen af Runder for Ild og Lys samt for Overholdelse af Skik og Orden inden Borde fastsættes af Skibschefen (jfr. 2det Afsnit §§ 19, 95 og 253).

§ 47. 1. Skibschefen skal være opmærksom paa, at alle Rum under Læ og tilkommelige Steder i Lasten stadig holdes mest mulig rene, tørre og luftige (jfr. 2det Afsnit § 9 og § 116—1).

2. Paa Togt af længere Varighed skal Ankerkjettinger med Fæstigheder og Stoppere besigtiges mindst hver 6te Maaned (jfr. 2det Afsnit §§ 64, 70 og 207).

§ 48. 1. Naar Fartøiet er fuldt udrustet for Togtet og enhver Ting paa Plads ombord, skal Skibschefen — om muligt forinden dets første Afgang (Afseiling) fra Udrustningsstedet — lade undersøge Kompassernes Deviation og foretage den fornødne Korrektion. Hertil vil han kunne paaregne Bistand af Bestyreren af Marinens Navigationsvæsen, naar Fartøiet ligger ved Hovedværftet (jfr. Landtjenesteregl. II, § 62—4). Kompasserne skal i Løbet af Togtet jevnlig kontrolleres (jfr. 2det Afsnit § 55).

2. Fartøiets Amning skal Skibschefen lade tage saaledes som i § 244 i dette Reglements 2det Afsnit bestemt.

§ 49. Skal Fartøiet afgaa til fremmed Sted, erkyndiger Skibschefen sig om, hvorvidt han for at undgaa Karantæne bør forsyne sig med Sundhedspas eller iagttage andre Forholdsregler i saa Henseende (jfr. 2det Afsnit § 120).

§ 50. 1. Kommer Mandskab ombord, som ikke er legemsundersøgt, skal Skibschefen lade Lægen undersøge, om Mandskabet har smitsom Sygdom eller legemlig Feil. Efter Samraad med Skibslægen kan Skibschefen ogsaa lade andre Mandskaber ombord underkaste saadan Legemsundersøgelse.

2. Mandskaber, som ifølge Søfartsbogen, Patentet eller Kommandolisten er farveblinde eller har mindre god Synsevne eller Hørsel, maa ikke anvendes i Stillinger, hvor saadan Legemssvaghed kan medføre Ulemper.

§ 51. Da Skibschefen er ansvarlig for det ham betroede Fartøi, paaligger det ham at tilse, at Fartøiet er søklart, forinden det gaar tilsøs, og at forestaa dets Navigering (§§ 1, 9 og 125—5).

§ 52. 1. Skibschefen skal holde sig efterrettelig den til enhver Tid gjældende „Plakat indeholdende Regler til Forebyggelse

5 Mai. af Sammenstød mellem Fartøier samt Signaler for Havsnød" (jfr. 2det Afsnit § 87—4).

2. Afvigelser herfra med Hensyn til Lys- og Lydsignaler m. v. skal dog kunne finde Sted, naar saadant nødvendiggjøres paa Grund af Krigsforetagender eller befalede Krigsøvelser i Fred, i hvilke Tilfælde de i ovennævnte Plakat paabudte Lanterner imidlertid skal holdes færdige til øieblikkelig Visning.

§ 53. Skibschefen skal under „klart Skib", under Gang om Natten, i Taage og ellers, naar Kollision eller Grundstødning særlig kan være at befrygte, lade alle saadanne vandtætte Døre, Luger og Ventiler stænge, hvis Lukning ikke vil medføre for store Ulemper. Ved de Døre m. m., som maa beholdes aabne, sættes Vagt klar til deres Afstængning.

§ 54. 1. Skibschefen skal under Gang (Seil) i indenskjærs Farvand og ellers, naar han i Nærheden af Land finder det nødvendigt eller ønskeligt for Fartøiets sikre Navigering, betjene sig af Lods, om saadan er at erholde.

Kan autoriseret Lods ikke faaes, eller hans Ankomst ikke uden Ulempe afventes, eller det af andre Grunde ansees hensigtsmæssigst, kan Skibschefen til Fartøiets Lodsning antage en anden Person — enten udenfor eller tilhørende Fartøiets Besætning —, som han dertil anser brugelig.

Ovenstaaende Bestemmelser er ikke bindende for Chefen paa en mindre Kanonbaad, Torpedobaad eller et andet mindre Fartøi, naar han tiltror sig selv paa eget Ansvar uden Bistand af Lods at kunne føre sit Fartøi sikkert frem (jfr. § 125—6).

2. Skibschefen skal underrette Lodsen om Fartøiets Dybgaaende, Styringsevne og de for Rorets Anvendelse ombord benyttede Kommandoord og Tegn.

3. Den Styring og de Manøvrer for Fartøiets Navigering, som Lodsen forlanger, bør Skibschefen paase udført snarest muligt.

Skibschefens Omsorg for Fartøiets Sikkerhed skal dog derfor ikke ophøre. Han skal derimod nøie iagttage Lodsens Opførsel, forat han, dersom han finder særlig Grund til at anse ham udygtig til at lodse Fartøiet, kan fratage ham Lodsningen og itide selv træffe de fornødne Foranstaltninger til at sikre Fartøiet.

4. Til større Betryggelse skal Skibschefen, hvad enten han har autoriseret Lods eller i Mangel af saadan benytter Kjendtmand, i Forveien ved Karter og Beskrivelser søge at gjøre sig bekjendt med de Farvande og Steder, hvor Fartøiet skal færdes, saa han i Tilfælde saavidt muligt ikke behøver at være afhængig af Bistand af Lods (jfr. 2det Afsnit § 56).

5. Fornemlig naar Land gjøres under den norske Kyst samt under Navigering i norske Farvande skal Skibschefen, om Forholdene forøvrigt tillader det, give Skibsofficererne — og efter Omstændigheder ogsaa Underofficererne — Anledning til ved Karter og

Beskrivelser at erhverve Kjendskab til Farvandet, saa de kan navigere 5 Mai.
sammesteds uden Hjælp af Lods.

§ 55. 1 Skibschefen skal paase, at de vagthavende Officerer er opmærksomme paa Veirforandringer. Han giver nøie Agt paa Bestikhold, Seilføring og i det hele taget alt, hvad der kan vedkomme Fartøiets Sikkerhed, samt paaser, at Vagtcheferne nøiagtig følger de for Vagten givne Ordrer, Instruktioner og reglementariske Bestemmelser (jfr. 2det Afsnit § 87).

2. Ordre for Natten giver han i Almindelighed til den Vagtchef, der har Førstevagten, enten mundtlig eller skriftlig, hvilken sidstnævnte Form altid bør benyttes under Gang (Seil), eller naar noget af Vigtighed skal udføres.

§ 56. 1. Uden gyldig Grund maa Skibschefen ikke anløbe andre end de befalede eller specielt tilladte Steder.

2. Han maa ikke anløbe nogen Havn uden at have 2 Ankere klare til at falde.

Ankrer han paa Red, skal han strax efter Ankringen lade tage Krydspeiling eller paa anden Maade bestemme Ankerpladsen. Dennes Beliggenhed med tilsvarende Lodskud indføres i Logbogen og afsættes i Kartet.

Er Ankerpladsen ham ukjendt, skal han lade lodde omkring Fartøiet (jfr. §§ 59—1 og 67 samt 2det Afsnit §§ 56 og 245).

3. Med Hensyn til Meldinger, Samkvem med Land, Salutter og officielle Visitter henvises til, hvad derom er bestemt henholdsvis i §§ 6 og 17 samt i Salutreglementet og i nærværende Reglements 1ste Afsnit, Kap. 5, II.

§ 57. Saalangt Omstændighederne tillader, skal Skibschefen i fremmed Havn rette sig efter de der gjældende Love, Anordninger og Vedtægter, for derved at forekomme Klage fra Myndighederne eller Indvaanerne (jfr. 1ste Afsnit § 103).

§ 58. 1. Sendes Baad ombord i et Fartøi, og det ikke vides, hvorvidt dette er karantænepligtigt, beordres en Officer med Baaden, som paalægges, saafremt Vished i nævnte Henseende ikke kan erholdes, at udføre sit Ærinde fra Baaden uden at komme i Berørelse med Fartøiet.

2. Har Skibschefen med eget Fartøi havt Samkvem med Land eller andre Skibe, hvorved Fartøiet kan paadrage sig Karantæne, eller findes der mistænkeligt Sygdomstilfælde ombord, skal han ved Ankomst til Havn lade heise Karantæneflag og afholde sig fra Samkvem med Land og Baade, indtil det efter karantænemæssig Undersøgelse tillades.

3 Under Karantæne skal han paase alle herfor givne Bestemmelser strengt iagttagne.

§ 59. 1. Skibschefen skal respektere fremmed Stats Høiheds ret over dens Søterritorium, og i Tilfælde af Krig mellem fremmede Magter iagttage streng og upartisk Neutralitet.

5 Mai. 2. I Udlandet maa han hverken landsætte bevæbnet eller ubevæbnet Trop uden Tilladelse fra Stedets Myndigheder, indhentet gjennem den for Norge forrettende diplomatiske eller konsulære Agent, om saadan dersteds findes.

3. Skydeøvelser med Torpedoer eller anden Skarpskydning paa fremmed venskabelig Magts Land- eller Søterritorium maa heller ikke foretages uden Tilladelse, erhvervet som i Punkt 2 bestemt (jfr. § 69).

§ 60. I norsk Havn maa Skibschefen i Almindelighed ikke lade nogen Passager embarkere paa Fartøiet uden den kommanderende Admirals Samtykke.

I Udlandet maa han ikke medtage nogen anden Passager end Person i norsk Statstjeneste, medmindre saadant skriftlig forlanges af en af de for Norge forrettende diplomatiske eller konsulære Agenter, og kun forsaavidt det kan ske uden væsentlig Hinder for Tjenesten. Dog er det Skibschefen tilladt i udenrigsk Havn, hvor ingen af de ovennævnte Funktionærer findes, efter eget Omdømme at medtage Passagerer. I alle Tilfælde indsender han snarest mulig fuldstændig Rapport om Sagen (jfr. § 124—5).

§ 61. 1. Skibschefen skal overalt søge at beskytte og fremme de forenede Rigers Handel og Søfart og saavidt muligt forhindre, at norske eller svenske Borgere eller deres Eiendom vederfares nogen Uret eller Skade.

2. Dersom Skibschefen i Krigstid eller naar Krig er at befrygte, vil afgaa fra nogen Ankerplads, hvor der findes norske eller svenske Handelsskibe, skal han, saafremt det kan forenes med hans Ordrer, betimelig lade sin Afseiling bekjendtgjøre for Skibsførerne for at give dem Adgang til at benytte sig af hans Konvoiering (jfr. 5te Kapitel).

Allierede Nationers Skibe kan han ogsaa efter Anmodning konvoiere for at beskytte dem mod de forenede Rigers Fiender.

Andre Magters Skibe maa han derimod ikke uden særskilt Ordre tage under Konvoi, medmindre særegne Omstændigheder skulde paakræve det, hvorom han i saa Tilfælde snarest muligt afgiver Rapport til Forsvarsdepartementet.

3. Under Krig, hvori de forenede Riger ikke deltager, skal Skibschefen iagttage streng Neutralitet og respektere lovlig Blokade, men samtidig gjøre sit yderste for uden Krænkelse af Folkerettens Bestemmelser at beskytte norske eller svenske Borgeres Liv og Gods (jfr. § 59—1).

§ 62. 1. Skibschefen maa ikke give nogen, som af lovlig Myndighed eftersøges for anden end politisk Forbrydelse, Beskyttelse ombord.

2. Politiske Flygtninger maa ikke tages ombord, medmindre Barmhjertighed og Menneskekjærlighed fordrer det. Trues deres

Liv af overhængende Fare, bør Fristed paa Fartøiet ikke negtes dem, og er de modtagne ombord, maa de ikke igjen udleveres. 5 Mai.

Uden vedkommende fremmede Regjerings Tilladelse eller Vidende maa saadanne Flygtninger heller ikke landsættes paa andet Sted i det samme Land, hvorfra de kan foraarsage nævnte Regjering Skade (jfr. § 124—5).

Rapport om Sagen indsendes snareſt mulig til den kommanderende Admiral.

§ 63. Kommer Skibschefen til Kundskab om, at noget Fartøi har øvet Sørøveri, skal han, saafremt Instruktionerne for Togtet ikke forhindrer det, søge at bemægtige sig Sørøverfartøiet og overgive dette med dets Besætning til vedkommende Øvrighed. Dog maa Bemægtigelsen ikke foregaa indenfor fremmed Magts Territorialgrænse (jfr. § 59—1).

§ 64. 1. Møder Skibschefen norsk eller venskabelig Nations Skib, der er i Nød eller Fare, giver han det al den Hjælp, som Omstændighederne tillader. Til ethvert Skib giver han saadan Hjælp, som Menneskelighed paabyder.

2. Dersom han selv behøver Assistance, og denne negtes ham af fremmed Orlogsmand, indmelder han det til den kommanderende Admiral.

§ 65. Skibschefen maa udenfor de i § 70—d nævnte Tilfælde ikke afvinge eller tillade nogen af sine Undergivne at afvinge norsk eller fremmed venskabelig Nations Handelsskib noget, af hvad Navn nævnes kan. Erholdes noget af saadant Skib, skal der for det modtagne gives enten kontant Betaling eller Anvisning paa Betaling. Forsvarsdepartementet og den kommanderende Admiral underrettes snareſt muligt om Sagen.

§ 66. Hvis de for Togtet gjældende Instruktioner skulde foranledige Skibschefen til at underkaste noget Handelsskib Visitation, skal han lade denne udføre ved en Officer, som gives nøiagtig Ordre desangaaende overensstemmende med, hvad derom i Traktater eller specielle Bestemmelser maatte være foreskrevet. Officeren beordres tillige at foretage Visitationen i Overvær af to af sine Folk med Hensynsfuldhed og uden Anvendelse af unødig Trusel eller Vold (jfr. § 70—b og c).

§ 67. Naar det uden Tilsidesættelse af vigtigere Formaal eller Krænkelse af fremmed Stats Høihedsret kan ske, bør Skibschefen lade anstille Jagttagelser til Søfartens Nytte og navnlig i norske Farvande være opmærksom paa, hvad der henhører under Lods-, Fyr- og Mærkevæsenet, samt Hydrografering, Søkarter og tilhørende Beskrivelser. Opdages Feil, eller forefindes væsentlige Mangler i saa Henseende, indrapporteres det fornødne snareſt muligt til Forsvarsdepartementet og efter Omstændighederne ogsaa til andre Myndigheder.

§ 68. 1. Udbryder Ild ombord, støder Fartøiet paa Grund,

5 Mai. eller kommer det paa anden Maade i saadan Fare, at Forlis er at befrygte, skal Skibschefen anvende alle Midler, som staar i hans Magt, for at frelse Fartøiet, og hverken han eller den øvrige Besætning maa forlade det, saalænge Redning er mulig uden yderste Fare for Besætningens Bjergning.

2. Ser Skibschefen, at Fartøiet trods alle Anstrengelser ikke kan reddes, eller han i yderste Fare nødes til at forlade det, skal han søge at bjerge først Besætningen og dernæst saa meget af Skib og Gods, som muligt.

Ved Bjergningen, som skal begynde med Redning af Syge og Saarede, overholdes streng Disciplin og størst mulig Orden og Raskhed. Folkene skal holdes samlede, naar de kommer iland, Adgang til berusende Drikke forhindres, og enhver Anledning til Klammeri mellem Besætningen og Befolkningen iland søges undgaaet (jfr. 2det Afsnit § 28).

Ved Godsets Bjergning skal Skibschefen særlig bestræbe sig for, at Logbøger og Skibsjournal, Fartøiets Penge og Pengeregnskab med Bilag samt andre vigtige Dokumenter reddes. Er det nødvendigt, ødelægges Ordrer, Instruktioner, Signalbøger, Karter og lign. for ikke at falde i Uvedkommendes Hænder.

3. Skibschefen skal være den sidste Mand, som forlader Fartøiet, saafremt hans Nærværelse andetsteds ved Bjergningen ikke er uomgjængelig nødvendig.

4. Han skal paa hensigtsmæssigste og billigste Maade sørge for Besætningens Underhold samt for at faa den og det bjergede Gods hjembragt til Stationen eller Godset bortsolgt, hvis dette ansees fordelagtigere, og Omstændighederne ikke tillader at indhente Forholdsordre fra høiere Myndighed.

5. Er Ulykken foregaaet paa den norske Kyst, skal Skibschefen begjære fornøden Bistand hos vedkommende Lokaløvrighed. Er den skeet i fremmed Land, henvender han sig til den norske og svenske Konsul, naar saadan findes, eller til Stedets Autoriteter og retter sig forøvrigt efter Landets Love.

Er Ulykken indtruffen paa fiendtlig Kyst eller i overmægtig Fiendes Nærværelse, og Fartøiet ikke kan bjerges, skal Skibschefen sænke eller paa anden Maade ødelægge Fartøi og Gods — herunder indbefattet Flag og Kommandotegn —, saafremt Besætningens Redning derved ikke udelukkes (jfr. § 23).

6. Skibschefen indmelder under alle Omstændigheder det passerede og bibeholder Kommandoen over Besætningen, saalænge han finder det hensigtsmæssigt, eller indtil nærmere Ordre indløber (jfr. 1ste Afsnit § 29).

7. Forliser et Fartøi eller saar det større Skade ved Grundstødning, ved Kollision med andet Fartøi eller paa anden Maade, skal Skibschefens Forhold retslig undersøges.

§ 69. 1. Før Skibschefen lader Skydeøvelser med Torpedoer

eller nogen Slags Skarpskydning fraborde finde Sted, bør han derom underrette fremmede venskabelige Krigsskibe, som maatte befinde sig i Nærheden. 5 Mai.

2. Foretages saadanne Øvelser i Nærheden af norsk Fæstning, skal Skibschefen sende lignende Underretning til Fæstningens Kommandant, og i norsk Havn tillige til Havnefogden sammesteds, hvis Øvelserne foregaar inden Havneterritoriet (jfr. § 59—3).

§ 70. Under Krigstilstand er Skibschefen almindeligvis berettiget til:

a. At forbyde og forhindre saavel norske som fremmede Handelsskibe at forlade norsk, svensk eller fiendtlig Havn eller Red. Ligeledes kan han gjennem Øvrigheden i norsk eller svensk Havn (Red) udvirke, at intet Fartøi forlader denne før Udløbet af en vis kortere Tidsfrist efter hans Afgang fra Havnen (Reden). Dog maa han ikke træffe saadanne Foranstaltninger, uden at de foranlediges ved vigtige Øiemed for Staten.

b. At lade visitere Handelsskibe, hjemmehørende i de forenede Riger, eller som fører norsk eller svensk Flag, hvorsomhelst saadanne Skibe maatte træffes (jfr. § 66).

I fremmed Havn (Red), hvor norsk og svensk Konsul er ansat, bør Skibschefen altid anmode denne om at foretage denne Visitation.

c. Saavel i aaben Sø som inden norsk, svensk eller fiendtligt Søterritorium at lade visitere fremmede Nationers Handelsskibe, der ikke er under Konvoi.

Konvoieres disse af neutral Nations Krigsskib, kan Skibschefen forlange Oplysning af Konvoichefen om de konvoierede Handelsskibes Nationalitet, Antal, Ladning, Afgangs- og Bestemmelsessted m. m. og kan i Tilfælde fordre Adgang til at foretage Visitation. Dog maa han ikke anvende Magt uden udtrykkelig Ordre dertil fra den kommanderende Admiral.

d. I de under b og c, 1ste Passus nævnte Tilfælde at fratage det visiterede Handelsskib Personer, der pligter at tjenstgjøre ved den norske Krigsmagt, — dog maa dette ikke derved berøves nødvendig Besætning. Vedkommende Skibsfører skal samtidig tilholdes at udbetale saadanne Værnepligtige deres Tilgodehavende (jfr. § 65).

§ 71. 1. Kommer Fartøiet under Krigstilstand til en Havn inden de forenede Riger, og Omstændighederne fordrer det, skal Skibschefen sætte sig i Forbindelse med derværende militære og civile Myndigheder, forat de fornødne Forholdsregler til Havnens Forsvar eller andre militære Foretagender, hvortil en Samvirken skjønnes nødvendig, kan træffes.

2. Kan der ventes fiendtligt Overfald, skal Skibschefen have alt i Beredskab til at afslaa muligt Angreb, ligesom han stedse skal

5 Mai. benytte ethvert Middel, der staar til hans Raadighed, for at forhindre Overrumpling.

3. Om end Fartøiet befinder sig paa neutralt Territorium, skal Skibschefen dog være forberedt paa at afslaa Overfald eller Angreb.

4. Under Krigstilstand, eller naar de forenede Riger kan vente Krig, maa Skibschefen ikke nærme sig fremmed Orlogsmand eller Besætning uden i det mindste at have alt ombord i saavidt Orden, at „Klart Skib" hurtig kan gjøres, om Angreb sker. Dog bør disse Forberedelser udføres saaledes, at han ikke giver den fremmede grundet Anledning til Mistanke om Angreb.

Skulde han blive angreben, skal han forsvare sig til det yderste, selv om han ingen Meddelelse har faaet om Krigens Udbrud.

5. Under Krigstilstand maa Skibschefen ikke lade fremmed Skib eller Baad komme i Fartøiets umiddelbare Nærhed uden specielt Samtykke.

§ 72. 1. Naar Fienden er isigte, skal Skibschefen i betimelig Tid gjøre „Klart Skib" og lade Orlogsflag og Gjøs heise, før han begynder Kampen.

2. Han maa under ingen Omstændighed indlade sig i Kamp under fremmed Flag.

3. Ved Klargjøringen til Kamp skal han selv overtage Kommandoen og ved Nærkommanderende paase, at alt snarest muligt kommer i slagfærdig Stand (jfr. 2det Afsnit § 27).

§ 73. Under Kampen skal Skibschefen paa bedste Maade anvende alle de Midler, der staar til hans Raadighed, for at skade Fienden ved at erobre, sænke, opbrænde eller paa anden Maade ødelægge de fiendtlige Skibe eller Kampmidler forøvrigt. Ligeledes skal han søge at drage alle Fordele af en vunden Seir.

§ 74. Skibschefen skal paalægge en Officer eller Underofficer nøie at følge Kampens Gang og paa Stedet at antegne denne i sine Hovedtræk med tilhørende Klokkeslet for dens forskjellige vigtigere Begivenheder. Det saaledes nedskrevne skal benyttes ved den paafølgende Indførsel i Logbogen (jfr. 2det Afsnit § 65—1).

§ 75. 1. Skibschefen skal holde ud i Kampen, indtil hans Modstander har overgivet sig eller er flygtet, og skal i alle Tilfælde tappert forsvare sit Fartøi som en brav og ærekjær Officer, kjæmpe til det yderste og ikke stryge Flaget, saalænge der er ringeste Mulighed for at kunne forsvare Fartøiet (jfr. § 73).

2. Kan Fartøiet ikke forsvares, skal Skibschefen om muligt sænke eller ødelægge det, saafremt Besætningens Redning ikke derved udelukkes. Nødes han til at stryge, skal han tilintetgjøre alle officielle Papirer, Signalbøger, Ordrer m. v. (jfr. §§ 23 og 68—5).

3. I Krigsfangenskab skal Skibschefen vise al den Omsorg for Besætningen, som Omstændighederne tillader (jfr. § 68—6).

4. Enhver Skibschef, hvis Fartøi er erobret eller ødelagt

af Fienden, skal — saasnart ske kan — underkastes Krigsret, forat hans Forhold kan blive undersøgt. 5 Mai.

§ 76. Har Fienden strøget, skal Skibschefen lade Kampen ophøre og besætte — eller efter Omstændighederne ødelægge — det fiendtlige Skib (eller Befæstning) med en tilstrækkelig bevæbnet Styrke.

§ 77. Et fiendtligt Skib, som har strøget, tages i Besiddelse paa følgende Maade:

1. Skibschefen lader det erobrede Skib besætte med fornødent Mandskab og giver efter Skibets Størrelse Næstkommanderende eller en yngre Officer Kommandoen over det samt tillægger ham de nødvendige Ordrer og Instruktioner.

2. Denne Officer tilbageſender strax det fiendtlige Skibs Chef, nogle af dets Officerer og saa stor Del af dets Mandskab, som Forsigtigheden byder.

3. Officeren tager til sig alle de officielle Papirer og Signalbøger m. m., der forefindes, samt Flag og Kommandotegn; udsætter snareſt muligt Skildvagter ved Ammunitionsmagasiner og Proviantrum, navnlig hvor stærke Drikke opbevares, forsikrer sig om Bundkranernes behørige Afstængning og forekommer Ildsfare, bringer Skibet hurtigst muligt i tjenstdygtig Stand og paaser, at intet Gods ulovlig føres fraborde.

4. Krigsfangerne afvæbnes strax, men behandles med Humanitet; de beholder sin private Eiendom, forsaavidt dette uden Fare kan ske. Al Plyndring er strengelig forbudt. De saarede pleies som eget Mandskab (jfr. 1ste Afsnit § 74—2).

5. Krigsfangerne sættes under fornøden Bevogtning, forat man i Tilfælde af Opstand med Vaabenmagt kan tvinge dem til Underkastelse.

§ 78. 1. Saasnart Omstændighederne tilsteder det, skal Skibschefen lade en Kommission optage en Hovedfortegnelse over de vigtigste Sager, som findes paa det erobrede Skib (eller Befæstning) saasom Kanonernes Antal og Slags, Kvantum af Provisioner og Ammunition m. v. Gjenpart af Fortegnelsen gives til den Officer, som skal føre Kommandoen over Sibet (eller Befæstningen).

2. Er et Handelsfartøi opbragt som Prise, overgives dets Papirer til Skibschefen, en Opgave forfattes over Ladningens Hovedindhold, og dets Luger forsegles eller tillaases m. m. Forøvrigt behandles det tagne Fartøi saaledes, som foreskrevet i Lovgivningen om Priseskibe.

§ 79. 1. Havarier repareres, saavidt ske kan, snareſt muligt efter Kampen, saa Fartøiet igjen skyndsomt kan være i tjenstdygtig Stand.

2. De, som falder i Kampen, nedsænkes i Havet eller bringes tilside. De saarede behandles med al mulig Omhyggelighed (jfr. 2det Afsnit § 10—1).

§ 80. 1. Naar Kampen er tilende, skal Besætningen møn-

5 Mai. stres, Lister forfattes over Døde og Saarede, Fartøiets Tilstand undersøges og Forbruget af Ammunition og Varegods antegnes (jfr. §§ 172 og 173 samt 2det Afsnit § 190).

2. Skibschefen skal herom snareſt mulig indsende telegrafisk eller skriftlig Rapport til Forsvarsdepartementet. I Rapporten skal han berette om sine Officerers og sit Mandskabs Forhold under Kampen, og hvem der særlig maatte have udmærket sig (jfr. § 129—6).

IV. Under Desarmeringen.

§ 81. 1. Naar Skibschefen faar Ordre til at desarmere, skal han henvende sig til Chefen for det Værft (eller Havn), hvor Desarmeringen skal foretages, for af ham at faa Underretning om, i hvilken Udstrækning Fartøiet skal oplægges, og hvilke Sager skal forblive ombord. Ligeledes rekvirerer han fra Værftet (Havnen) Føringsbaade, og hvad han forresten behøver til Desarmeringen, samt aftaler med Værftschefen om Afleveringen af Fartøiets Gods.

2. Skibschefen skal underrette nævnte Chef om, naar Kommandoen skal stryges, hvis han herom har modtaget Ordre. I modsat Fald aftaler han det fornødne med Værftschefen (jfr. § 124—1).

§ 82. Skibschefen skal lade Skibsforvalteren snareſt muligt udføre de til Debetsbogens og Kontrabøgernes Afslutning nødvendige Beregninger. Naar disse Bøger er førte til Dato, indsendes de til Værftets Mønstrekontor med Begjæring om, at Mandskabet der maa blive afklareret, saafremt Afklareringen ikke skal foretages ombord (jfr. §§ 120 og 174).

§ 83. 1. Skibschefen skal tilholde Detaljeofficererne at paase, at Regnskabsførerne har sine Sager i Orden til Aflevering, og at Sagerne ilandbringes og afleveres overensstemmende med den med Værftet (Oplagshavnen) herom trufne Aftale (jfr. 2det Afsnit § 36—3 og § 193).

2. Ved Desarmeringen skal han forøvrigt iagttage de Bestemmelser, som herfor gjælder ved Værftet (Havnen).

§ 84. 1. Saafremt ikke anderledes udtrykkelig er fastsat i Bestemmelserne for Fartøiets Oplægningsmaade, skal Krudt og andre Sprængstoffe, sprængfyldte Projektiler, ladte Patroner og Miner, Fyrverkersager, Brandrør o. lg. være ilandbragte, forinden Fartøiet fortøies ved Kai til Desarmering (jfr. § 33).

Seilene fraslaaes og afleveres, naar de er tørre. Tillader Omstændighederne ikke at faa dem tørre, anmeldes dette ved Afleveringen.

2. Alle Transporter bør saa meget som muligt ske med Værftets (Havnens) Føringsbaade.

§ 85. Ved Fartøiets Forhaling til og Fortøining paa Oplagspladsen begjæres fornøden Anvisning fra Værftet (Havnen), der er ansvarlig for Fartøiets Lodsning under Forhalingen og for dets Fortøining.

§ 86. 1. Skibschefen skal underrette Værftet (Oplags- 5 Mai.
havnen) og vedkommende Korpser om Tid og Sted for Mandskabernes Aflevering fra Fartøiet. Afleveringen bør almindeligvis finde Sted umiddelbart før Kommandoens Strygning (jfr. § 125—1).

2. Naar alt Gods er afleveret, Fartøiet rengjort og Mandskabet afklareret og afleveret — de faste Folk til Kompanierne, de øvrige til Værftet (Oplagshavnen) — stryges Kommandoen, og Fartøiet afleveres til Værftet (Havnen) (jfr. §§ 6—1 og 124—2 samt 2det Afsnit § 32).

3. Forsaavidt Fartøiet ved Kommandoens Strygning ikke er rengjort, eller andre forudsatte Desarmeringsarbeider ikke udførte, skal Skibschefen ved Fartøiets Aflevering herom underrette Værftet (Oplagshavnen) og ligeledes indberette det fornødne desangaaende til Forsvarsdepartementet.

§ 87. 1. Inden 2 Uger efter Kommandoens Strygning skal Skibschefen indsende en Generalrapport om Togtet samt endvidere:

a. Rapport efter Annotationsprotokollens Schema om Fartøiets Egenskaber og Tilstand. Hvad der forøvrigt maatte være at bemærke ved Fartøiet og Forslag i saa Henseende, anføres særskilt (jfr. § 7—1, e).
b. Generalrapport over den paa Togtet udførte Skarpskydning. Se forøvrigt Skydeinstrux for Marinen angaaende Skyderapporter o. lign.
c. Summarisk Opgave over Antallet af de forskjellige Øvelser og Exercitier, som har været foretagne under Togtet, — for Exercerskibes Vedkommende særskilt for hvert Kompani eller Afdeling.
d. Summarisk Opgave over Antal Syge for hver Uge med Angivelse af Sygdommens Art og Sygedagenes Antal (Schema 3).
e. Uddrag af Mandtalsbogen, forsaavidt angaar de paa Togtet Døde, Undvegne, Saarede eller Tilskadekomne (jfr. § 111—3).
f. I Tilfælde Bemærkninger og Forslag med Hensyn til Bespisning, Beklædning, Marinens Reglementer og Rutiner, Øvelsernes Ordning m. v.
g. Ligesaa Beskrivelse af rekognosceret Farvand og om muligt Forslag til dets Benyttelse i Forsvaret samt kortfattet Angivelse af muligens udført Bevogtningstjeneste i Terrænet og foretagne Angrebs- og Forsvarsøvelser (jfr. § 130).

2. De under Punkt a, d, e og f nævnte Rapporter m. m. indsendes til Forsvarsdepartementet, de under Punkt b, c og g nævnte til den kommanderende Admiral.

3. Angaaende Indsendelse af Fartøiets forskjellige Protokoller samt Afgivelse af Vidnesbyrd og Skudsmaal for Besætningen henvises til Bestemmelserne, henholdsvis i § 7 og § 45.

5 Mai.

V. Økonomien vedkommende.

§ 88. 1. Skibschefen har Opsyn med alt henhørende til Fartøiets Økonomi og skal med Bistand af Næstkommanderende paase, at Sparsommelighed iagttages ved alt Forbrug ombord af Kul og Varegods m. v., og at intet medgaar, uden hvad der nødvendig udfordres til Fartøiet (jfr. §§ 5—1 og 106 samt 2det Afsnit § 11).

2. Han skal tilholde Detaljeofficererne at vaage over, at alle for Fartøiet fornødne Forraad anskaffes itide, og at der ved Forsyning af Proviant, Klædningsstykker el. lign. ikke indkjøbes mere, end hvad der efter Sandsynlighed er fornødent for Togtet (jfr. § 30—2 og 5 samt 2det Afsnit §§ 36—4 og 191—1).

§ 89. 1. Skibschefen skal anmode Forsvarsdepartementet om ved Anvisning, Kreditiv eller paa anden Maade at blive bemyndiget til at hæve de for Togtet nødvendige Penge.

2. Naar Skibschefen ifølge Bemyndigelse som i Punkt 1 nævnt har hævet eller modtaget Penge til Fartøiet, skal han snareste muligt underrette Forsvarsdepartementet om Størrelsen af det oppebaarne Beløb og om de dermed forbundne Omkostninger. Forsaavidt de af ham afgivne Trattaer lyder paa andre fremmede Myntsorter end dem, som virkelig er modtagne, skal Oplysning samtidig meddeles baade om de trukne Vexlers Beløb og om de faktisk oppebaarne Summer.

3. De Penge, som Skibschefen hæver eller paa anden Maade modtager til Fartøiet, indtager han i dettes Kasse.

For Kassebeholdningen staar Skibschefen alene til Ansvar.

§ 90. 1. Fartøiets detaljerede Pengeregnskab skal føres efter det af Forsvarsdepartementet fastsatte Schema af Kahytssekretæren eller — naar ingen saadan er beordret ombord — af Skibsforvalteren, saafremt denne ved sin Embarkeringsordre udtrykkelig er forpligtet dertil (jfr. §§ 117 og 118. Schema 4).

I andre Tilfælde fører Skibschefen selv Pengeregnskabet med Assistance af Skibsforvalteren eller den, der udfører dennes Forretninger.

2. Den, som fører det detaljerede Pengeregnskab, er alene ansvarlig for samme.

§ 91. 1. Forsaavidt Skibschefen ikke selv ifølge foregaaende Paragraf fører Fartøiets detaljerede Pengeregnskab, skal Kahytssekretæren (eller Skibsforvalteren) mod Kvittering og med afrundede Beløb hæve i Fartøiets Kasse hos Skibschefen de Penge, som han efterhaanden behøver til Udbetaling for Fartøiet.

Skibschefen skal i ovennævnte Tilfælde jevnlig lade sig forevise Pengeregnskabet og samtidig undersøge, om Kahytssekretærens (Skibsforvalterens) Pengebeholdning stemmer med Regnskabet, — dog uden at have noget Ansvar for dettes Rigtighed.

2. Til de Tider og paa den Maade, som af Forsvars-

departementet forlanges, indsendes gjennem Skibschefen til dette Extrakt af Fartøiets Pengeregnskab (jfr. § 131—2). 5 Mai.

3. Kahytsſekretæren (eller Skibsforvalteren) ſkal ved endt Togt indlevere til Skibschefen mod dennes Kvittering det Pengebeløb, ſom han ved Regnſkabets Afſlutning maatte have tilbage.

Seneſt 4 Uger efter Kommandoens Strygning ombord har Kahytsſekretæren (eller Skibsforvalteren) at indſende Pengeregnſkabet med alle Bilag og andre Legitimationer direkte til Reviſionen.

4. Kahytsſekretæren (eller Skibsforvalteren) ſkal inden 1 Uge efter Kommandoens Strygning indſende til Forſvarsdepartementet en ſærſkilt Opgave over den Gage, han har udbetalt til Officererne.

5. Skibschefen ſkal inden 1 Uge efter Kommandoens Strygning mod Kvittering aflevere ſin Kaſſebeholdning til det Værft (Oplagshavn), hvor Fartøiet desarmeres. Fratræder Skibschefen i Løbet af Togtet, ſkal han paa ſamme Maade overlevere Kaſſebeholdningen til den Officer, ſom afløſer ham, ſaafremt Forſvarsdepartementet ikke anderledes har beſtemt (jfr. § 25—1 d).

6. Under den i Punkt 1 nævnte Forudſætning ſkal Skibschefen inden 1 Uge, efterat han har forladt Fartøiet, indſende til Reviſionen en Opgave over de af ham for dettes Kaſſe hævede og igjen udbetalte Pengebeløb, bilagt med de herfor modtagne Kvitteringer.

Fører Skibschefen ſelv det detaljerede Pengeregnſkab, ſkal han iagttage, hvad der i Punkterne 2, 3 og 4 er beſtemt med Hensyn til Indſendelſe henholdsvis af Regnſkabsextrakter, Pengeregnſkab ſamt Opgave over udbetalte Officersgager.

§ 92. 1. Ved Togtets Begyndelſe ſkal Skibschefen underſøge, om nogen af Fartøiets Officerer ønſker ſin Gage under Togtet anviſt til Udbetaling iland.

Opgave desangaaende indſendes ſtrax til Forſvarsdepartementet og ſamtidig gives fornoden Underretning til den, ſom fører Pengeregnſkabet ombord.

2. Ligeledes ſkal Skibschefen for Mandſkabets Vedkommende lade optage og forinden Fartøiets Afgang fra Udruſtningsſtedet indſende til Værftet (Oplagshavnen) en Liſte over alle Afſtaaelſer af Lønning til hjemmeværende Familier eller andre, hvilke Afſtaaelſer han ogſaa lader indføre i Debetsbogen (Schema 5).

3. Under Henſyntagen til mulig gjennem vedkommende Kompani eller Værft (Oplagshavn) allerede foretagen Lønsafſtaaelſe under Togtet ſkal Skibschefen lade paaſe, at ingen af Mandſkabet ombord end yderligere afſtaar til hjemmeværende ſaameget af ſin Lønning, at der af denne ikke bliver tilſtrækkeligt tilovers til Mandens eget Behov paa Togtet.

4. Saafremt der paa Grund af Af- og Tilgang eller andre Omſtændigheder ſker nogen Forandring med Hensyn til de ved Togtets Begyndelſe beſtemte Pengeafſtaaelſer, ſkal Skibschefen derom

5 Mai. indmelde det fornødne til vedkommende Værft (Oplagshavn) og lade Forandringerne indføre i Debetsbogen.

§ 93. 1. Som Udredningspenge er Skibschefen, alle Officerer og med dem i Rang ligestillede Personer berettigede til ved Togtets Begyndelse at erholde udbetalt det Søtillæg og den Gage, som vil være forfalden til Udbetaling 2 Maaneder efter Kommandoens Heisning eller ved Togtets Slutning, om dette vides at skulle vare kortere.

2. Med nævnte Begrænsning har Skibschefen for Kahytsbordets Vedkommende samt Officersmessen og Kadetmessen paa lignende Maade Ret til at hæve samtlige Medlemmers Kostpenge for indtil 2 Maaneder.

3. Ligeledes er de Mandskaber, som ikke aflønnes alene med Dagløn, berettigede til ved Togtets Begyndelse at faa Forstærkning paa saameget, som enhver vil have optjent i 1 Maaned efter Kommandoens Heisning, forsaavidt Togtet vides at skulle vare saa længe, — med Fradrag af, hvad Vedkommende maatte have afstaaet af sin Lønning (jfr. § 92—2). Skulde dette Forskud ikke blive optjent, har vedkommende Baksofficer herfor intet Ansvar (jfr. 2det Afsnit § 78).

§ 4. Finder Skibschefen det fornødent paa Grund af det forestaaende Togts Varighed eller Beskaffenhed, at der udbetales større Forskud, maa han, forinden Udbetaling sker, indhente Forsvarsdepartementets Bemyndigelse dertil.

§ 94. 1. Med Hensyn til Udbetaling af Mandskabets Lønning forholdes som i §§ 75 og 76 i dette Reglements 2det Afsnit bestemt, — dog saaledes, at Lønningslister og af Skibschefen bevilgede Forstrækningslister ikke bliver at indlevere til denne, men til Kahytssekretæren (eller Skibsforvalteren), naar denne fører Pengeregnskabet (jfr. 2det Afsnit § 78. Schema 6 og 7).

2. Under sidstnævnte Forudsætning hæver Messeforstanderen Messemedlemmernes Kostpenge hos Kahytssekretæren (eller Skibsforvalteren) og ikke hos Skibschefen (jfr. 2det Afsnit § 162—1).

3. I saa Fald udbetaler ligeledes Kahytssekretæren (eller Skibsforvalteren) Godtgjørelsen for Bespisning af ombordværende Personer udenfor Besætningen, hvormed forøvrigt forholdes som foreskrevet i § 166 i dette Reglements 2det Afsnit.

§ 95. 1. Naar det af Værftet (Oplagshavnen) forlanges, skal Skibschefen afgive Befal til Assistance ved Udleveringen af Beklædning for de til Fartøiet bestemte, udskrevne Mandskaber, hvilken forøvrigt foregaar ved Foranstaltning af Værftet (Oplagshavnen), samt lade en af Fartøiets Officerer kvittere for Beklædningens Modtagelse paa den af Beklædningsmagasinet forfattede Hovedfortegnelse, der skal være overensstemmende med Beklædningsbøgernes Udvisende. I disse skal Mandskaberne have kvitteret for de modtagne Beklædningsstykker (jfr. § 15—3).

Forsaavidt der ikke skulde være Tid til Istandbringelse af 5 Mai.
nogen Hovedfortegnelse, lader Skibschefen foreløbig afgive Kvittering for det Antal Sæt Beklædning, som er modtaget.

2. Ved Togtets Slutning skal Skibschefen sende Mandskaberne med Beklædningsbøger under Officers Kommando til Magasinet, hvor de — efter mod Kvittering at have modtaget og ført sig sine dersteds opbevarede civile Klæder — afleverer de dem tidligere udleverede Staten tilhørende Beklædningsgjenstande, der afskrives i Beklædningsbogen, som beholdes af vedkommende Mandskab.

3. Naar et udleveret Klædningsstykke under Togtet tabes eller ødelægges, skal Skibschefen efter Rekvisition — i Form af Forstrækningsliste — fra vedkommende Baksofficer lade et andet Klædningsstykke af Fartøiets Reservebeholdning udlevere til Mandskabet. Rekvisitionen skal altid indeholde Attestation om, hvorvidt Klædningsstykket er tabt eller ødelagt uden Mandskabets Skyld, eller om Mangelen kan tilskrives dettes Skjødesløshed eller Efterladenhed, i hvilket Tilfælde Erstatning bliver at indeholde i Vedkommendes Lønning og Straf i Overensstemmelse med den militære Straffelov efter Omstændighederne at ilægge (jfr. § 96).

4. Ønsker et Mandskab under Tjenesten at benytte egen Beklædning eller enkelte egne Beklædningsgjenstande, kan dette tillades, forudsat at disse er af reglementeret Snit og Farve. Mandskaberne kan endvidere ved Magasinet erholde tilkjøbs nye Beklædningsgjenstande, ligesom det efter afsluttet Togt kan tilstedes dem at beholde den udleverede Beklædning eller enkelte Dele af samme mod Betaling efter de derfor fastsatte Priser.

5. De udskrevne Mandskaber, som holder sig selv med reglementeret Beklædning eller Dele deraf, skal herfor tilstaaes en daglig Godtgjørelse efter Forsvarsdepartementets nærmere Bestemmelse, dog saaledes, at de til Mandskabets Beklædning hørende Gjenstande inddeles i Grupper, og at Godtgjørelsen kun tilstaaes, naar mindst en Gruppe holdes af Mandskabet, og blot for hver hele Gruppe, der holdes.

§ 96. 1. Skibschefen skal drage Omsorg for, at der ved Fartøiets Afgang fra Udrustningsstedet haves ombord et efter Togtets Beskaffenhed passende Antal Reservebeklædninger. Disse lader han rekvirere ved Værftet (Oplagshavnen) eller om fornødent indkjøbe (jfr. §§ 30—5 og 152—3).

Mærkelapper med paasyet eller paamalet Køienummer til Folkenes Tøi erholdes ved Værftet (Oplagshavnen).

2. Naar Klædningsstykker i Henhold til Bestemmelserne i foregaaende Paragrafs Punkt 3 eller 4 skal udleveres af Fartøiets Reservebeholdning, forfattes over Gjenstandene en Forstrækningsliste ligesom ved Pengeforstrækninger.

Paa enhver saadan Liste anføres til Slutning med Tal og Bogstaver det hele Antal Stykker af enhver Klædningssort, og

5 Mai. Skibschefen paategner Listen, forsaavidt han bevilger Forstrækningen, Udgiftsordre for Skibsforvalteren paa det anførte Antal Klædningsstykker (jfr. § 94—1. Schema 8).

3. Uddelingen af Klæderne sker ved Skibsforvalteren eller en af hans undergivne Mandskaber i vedkommende Baksofficers Overvær, og denne paategner Listen, at Uddelingen er foregaaet overensstemmende med samme. Forvalteren beholder Listen som Bilag til sit Regnskab og indfører i Debetsbogen paa vedkommende Mandskabs Konto de udleverede Klædningsstykker samt disses Værdi i Penge efter de Priser, som er opgivne af Værftet (Oplagshavnen) eller af Skibschefen, naar Klæderne er indkjøbte efter dennes Foranstaltning.

§ 97. 1. Ved Mandskabets Bespisning befølges den af Forsvarsdepartementet fastsatte Spisetaxt, undtagen naar Forraadet af en eller ander Proviantsort er utilstrækkeligt, eller Skibschefen i Medfør af Bestemmelserne i § 98 finder det rigtigt at gjøre nogen Forandring med Bespisningen.

Kan varm Mad ikke gives, bespises Besætningen efter det gjældende Transportkost-Reglement.

2. Befrygtes eller er der Mangel paa nogen Proviantsort, kan Skibschefen beordre Indskrænkning eller Standsning i Uddelingen af samme og istedetfor denne Sort lade udlevere anden Proviant, som dermed kan ligestilles i Næringsværdi (jfr. § 100—2).

3. Har Skibschefen fundet det nødvendigt at formindske Portionen af nogen Proviantsort, uden at anden saadan er uddelt i Henhold til Punkt 2, skal det saaledes indskrænkede Kvantum Proviant godtgjøres Mandskabet i Penge. Godtgjørelsen beregnes efter den ved Værftet (Oplagshavnen) ved Fartøiets Udrustning gjældende Middelpris og føres Mandskaberne tilgode i Debetsbogen.

4. Skibschefens Ordre om Forandring i Bespisningen skal tilkjendegives Besætningen.

§ 98. 1. Mandskabet gives i Almindelighed ferskt Kjød med friske Grønsager 2 Gange ugentlig, naar dertil er Anledning.

Kan ferskt Kjød erholdes ligesaa billigt som Fartøiets salte eller konserverede Provisioner, kan Skibschefen efter Omstændighederne lade Manskabet give ferskt Kjød oftere.

2. Finder Skibschefen det nødvendigt for Mandskabets Sundhed, kan han lade indkjøbe og uddele de Forfriskninger, som han efter Omstændighederne anser tjenligst (jfr. § 100—2).

§ 99. Sygekosten uddeles efter det for samme fastsatte Reglement, hvori ingen Forandring maa ske uden efter Bestemmelserne i §§ 98 og 100.

§ 100. 1. Naar ved Indkjøb af Proviant eller Sygekost de reglementerede Sorter enten aldeles ikke kan erholdes eller kun til meget høie Priser, men andre tjenlige Sorter er at erholde billigere end de reglementerede, kan Skibschefen af saadanne lade

anskaffe og uddele til Maaltiderne, hvad han maatte finde hensigts- 5 Mai.
mæssigst (jfr. § 97—2 og 4).

2. Forinden Skibschefen lader foretage nogen Forandring i Bespisningen som i §§ 97 til 100—1 omhandlet, skal han almindeligvis derom først raadføre sig med Skibslægen (jfr. 2det Afsnit § 130).

§ 101. 1. Mandskab, der er indskrevet i Skibskost, maa ikke tilstedes at lade denne eller nogen Del deraf indestaa med Krav paa Pengeerstatning for samme.

2. Naar nogen kommanderes fraborde i Tjeneste og paa Grund heraf ikke kan nyde Kost fra Fartøiet eller Messe, skal Skibschefen lade Omkostningerne ved Vedkommendes Bespisning udbetale og føre til Udgift i Fartøiets Pengeregnskab. For fraværende, som staar i Skibskost, bortfalder i saa Tilfælde denne (jfr. 1ste Afsnit § 58).

§ 102. 1. De, der spiser ved Chefens Bord, ligesom ogsaa Medlemmerne af Officers- eller Kadetmessen, har Adgang til at erholde hver indtil en Portion Skibskost in natura mod at godtgjøre samme efter vedkommende Værfts eller Oplagshavns Priser. Denne Godtgjørelse indeholdes ved Kostgodtgjørelsens Udbetaling og tages til Indtægt i Fartøiets Pengeregnskab.

Til Kadetmessen maa dog ingen Udlevering af Fartøiets Proviantsorter finde Sted uden Samtykke af vedkommende Inspektionsofficer, der saaledes skal have Ansvaret for, at det økonomiske Forhold mellem Kadetmessen og Fartøiets Forvalter ordnes ved Togtets Slutning (jfr. § 161—2).

2. Dersom Kahytskok, Messekok, Kahyts- og Messekoksmather, Chefstjener, Hovmester, Steridsgaster eller Kadetoppassere ikke sættes i Skibskost, men bespises af vedkommende Chef eller Messe efter sammes eget Valg, udbetales til vedkommende Chef eller Messe, og føres til Udgift i Fartøiets Pengeregnskab Værdien af en Portion Skibskost daglig for hver af de nævnte Tjenestemænd. Paa samme Maade som i Punkt 1 bestemt har i saa Tilfælde Chef eller Messe Adgang til at udtage for hver af ovenomhandlede Personer indtil en Portion Skibskost in natura mod derfor at indbetale Godtgjørelse efter Værftets (Oplagshavnens) Priser.

3. Ved Togtets Afslutning skal Skibsforvalteren gives fornøden Udgiftsordre paa den i Henhold til Bestemmelserne i Punkt 1 og 2 udleverede Proviant.

§ 103. Lodser, Karantænevægtere eller andre Personer i lignende Stilling, som skal bespises ombord i kortere eller længere Tid, indsættes ligesom det øvrige Mandskab i Skibskost. Dog kan Skibschefen, naar han finder, at de heromhandlede Personer ikke passende bør sættes i Skibskost, lade dem bespise paa anden Maade og herfor anvende og lade føre til Udgift i Fartøiets Pengeregnskab et Beløb, der ikke maa overstige Kr. 4,00 daglig. I dette Tilfælde skal han udstede fornøden skriftlig Ordre, der medfølger Pengeregn-

5 Mai. skabet til Revisionen, og lade Antallet af Dage, som bemeldte Personer har været ombord, attestere af en Officer (jfr. § 112 og 2det Afsnit § 166 — 3).

§ 104. 1. Det er Skibschefen tilladt ved Leiligheder, hvor Mandskabet ualmindelig anstrenges, at give enhver af dette en Ration Ekstraforpleining af Kaffe, The, Øl, Vin, Brændevin eller efter Omstændighederne af andre reglementerede Proviantsorter. Lignende Extraforpleining kan han ogsaa beordre uddelt ved festlige Anledninger (jfr. § 133).

2. Extraforpleining som i Punkt 1 nævnt kan han ligeledes med et efter Omstændighederne afpasset Antal Timers Mellemrum tilstaa Maskinbesætningen, naar denne har vedholdende og strengt Arbeide.

3. Enhver Extraforpleining skal gives in natura og maa ikke godtgjøres Vedkommende i Penge.

§ 105. 1. Det paaligger Skibschefen som en væsentlig Pligt at have Indseende med Proviantens Uddeling inden Borde (jfr. 2det Afsnit § 7—2).

I dette Øiemed skal han daglig lade en af Næstkommanderende opnævnt Kommission, bestaaende af en Underofficer og to Menige, være tilstede ved Proviantens Udveining og Udmaaling (saavel fra Forvalteren som ved Opbakningen til Maaltiderne) for at paase, at dette sker i Overensstemmelse med Spisetaxten eller med de i samme af Skibschefen for Tilfældet i Henhold til §§ 97, 98, 100 og 101 befalede Forandringer.

Finder Skibschefen det fornødent, lader han en Officer eller Kadet tiltræde denne Kommission (jfr. 2det Afsnit § 7—1).

2. Til nøiere Kontrol med, at Ølfadene indeholder det angivne Kvantum Øl, iagttages, at det aftappede Kvantum for hver Gang opgives af Proviantkommissionen til Proviantofficeren, der — naar et Fad er tomt — sammenholder Summen af de forskjellige Aftapninger med det Fadet paabrændte Mærke. Er nævnte Sum mindre end det ved Mærket angivne Indhold af Fadet, skal dette eftermaales i Overvær af Proviantofficeren, som ved Togtets Slutning gjennem Skibschefen afgiver en Opgave over hvert Fads udmaalte eller eftermaalte Indhold til vedkommende Værft (eller Oplagshavn).

3. Naar hermetisk Kjød uddeles ombord, har Proviantkommissionen at paase den rigtige Udveining af Kjødet samt hver Gang i en Protokol at afgive Attest for, hvormange Daaser og — forsaavidt de er af forskjellig Størrelse — hvilke Slags Daaser er medgaaet til Maaltidet. Paa samme Maade forholdes saavidt muligt med andre konserverede Madvarer. Protokollen følger Skibsforvalterens Regnskab som Bilag.

Hvis Indholdet af en hermetisk Daase befindes at have taget Skade, har Proviantkommissionen herom at udfærdige Attest med

Erklæring om, hvorvidt Beskadigelsen antages at være skeet uden Skyld fra Fartøiets Side, samt Opgave over Daasens Størrelse og Fabrikantens Navn. Ved Togtets Slutning indsendes denne Erklæring og Opgave gjennem Skibschefen til vedkommende Værft (eller Oplagshavn). 5 Mai.

4. De Fartøiet medgivne Maal- og Vægtredskaber skal være justerede og eftersee de, før de tages i Brug, hvorhos Skibschefen til ubestemte Tider under Togtet lader samme undersøge ved en Kommission (jfr. § 160).

§ 106. 1. Ved Anskaffelser til Fartøiet skal Skibschefen under Jagttagelse af Bestemmelserne i § 5, § 30 — 2 og 5 samt § 88 i dette Reglementsafsnit lade det anskaffede forinden Modtagelsen besigtige af en af ham opnævnt Kommission, der har at undersøge saavel Kvantitet som Kvalitet, og som herunder skal rette sig efter de specielle Regler, der i saa Henseende maatte være fastsatte. Foregaar Indkjøbet i fremmed Maal og Vægt, omsættes samme af Kommissionen enten efter approberet Reduktionstabel eller ved Ommaaling til norsk Maal og Vægt, som bliver at benytte i Indtægtsordren til vedkommende Regnskabsfører og i dennes Kvittering for det modtagne (jfr. §§ 108 og 109 samt 2det Afsnit §§ 119 — 3 og 191 — 2).

Ved Anskaffelse af Vand, Sand, Medicin eller Sygerekvisiter og overhovedet ved Indkjøb af mindre Sager til liden Værdi bliver almindeligvis ingen Besigtigelseskommission at anordne.

2. Skibschefen skal have Indseende med, at alle indkjøbte eller modtagne Sager rigtig kommer ombord i Fartøiet (jfr. 2det Afsnit § 37 — 1).

3. Naar der ved Anskaffelser medfølger Pakſager, som kan anvendes til Fartøiets Brug, skal Skibschefen give vedkommende Regnskabsfører Indtægtsordre paa disse.

§ 107. Har Fartøiet ikke bestemte Opbevaringsrum for alt, hvad der er Regnskabsførerne anbetroet til Opbevaring, skal Skibschefen lade dem anvise dertil skikkede Steder. Ingen Regnskabsfører maa paalægges at udtage noget af de ham tildelte Rum for at give Plads for andre ham uvedkommende Sager, medmindre Nødvendighed byder det, i hvilket Tilfælde han skal anvises et andet sikkert Opbevaringssted. I Regnskabsførerens Fraværr maa intet Gods uden Nødvendighed udtages eller indlægges i hans Opbevaringsrum. I saa Tilfælde skal altid paa hans Vegne en betroet Mand være tilstede for at paase hans Tarv (jfr. § 149 — 2 og 2det Afsnit §§ 36 — 2, 181 og 182).

§ 108. 1. Til alle Besigtigelsesforretninger, der af Regnskabsførerne begjæres, eller som skal holdes over indkjøbte Varer, over bedærvede, forslidte eller utjenlige Sager, over Fadeværks Læk eller til nye Trossers Ommaaling, førend Udkapning sker, skal Skibschefen opnævne en Kommission paa 2 Officerer og 2 Underofficerer;

5 Mai. den ene af de førstnævnte skal altid være den Detaljeofficer, under hvem Sagen henhører. I Mangel af Officerer opnævnes ligesaa mange Underofficerer, og mangler ogsaa disse, suppleres Antallet med Menige. Kommissionen skal tiltrædes af Skibslægen, dersom Forretningen angaar bedærvet Proviant eller Indkjøb af Sygekost. Besigtigelsen afholdes i vedkommende Regnskabsførers Overvær (jfr. § 156 samt 2det Afsnit § 186 — 2 og 3 samt 187. Schema 9).

2. Forretningen skal straks beskrives i paabudt Form; ved det kasserede anføres tillige, om det kan være tjenligt til andet Brug, hvorefter Skibschefen udsteder fornøden Udgifts- og Indtægtsordre (jfr. § 109).

3. Ved Besigtigelse af alle bedærvede Sager skal paa Forretningen tydelig anføres, hvorledes disse er befundne, Skadens Størrelse og Aarsag, forsaavidt denne kan skjønnes, samt hvorvidt Skaden kunde være undgaaet ved mere Omhu fra Regnskabsførerens Side.

4. Beslutter Skibschefen at bortsælge kasserede Sager under Togtet, skal han lade dette ske ved Auktion paa nærmeste dertil beleilige Sted og lade det ved Auktionen indkomne Beløb tage til Indtægt i Fartøiets Pengeregnskab.

5. Skal bedærvede Sager kastes overbord, bør dette ske i Overvær af Besigtigelseskommissionen, som derom giver Attest paa Forretningen.

6. Alle Besigtigelsesforretninger skal indføres i Økonomiprotokollen (jfr. § 7 — 1, d).

§ 109. 1. For alt, hvad Skibschefen under Togtet anskaffer til Fartøiet, og som modtages af Regnskabsførerne, skal han give dem Indtægtsordre (Schema 10).

Skibsforvalteren skal gives Ordre for alle Udgifter, som er udenfor Reglementerne, og for alle Forandringer i den reglementerede Spisetaxt (Schema 11).

2. Alle Indtægts- og Udgiftsordrer gives skriftlig. Naar Omstændighederne ikke tilsteder, at skriftlig Ordre gives straks, kan mundtlig Ordre benyttes; men denne skal da snarest mulig efterfølges af skriftlig Ordre (jfr. § 168).

3. Alle saadanne Ordrer skal være fuldstændige, og i dem, som angaar Udgift, skal Aarsagen dertil anføres. De i Ordrene nævnte Kvantiteter skal skrives baade med Tal og Bogstaver (jfr. § 143 — 3).

4. Naar Skibschefen beordrer noget udleveret til Fartøier, som ikke tilhører den norske Stat, skal Rederens samt Fartøiets og Skipperens Navn anføres i Ordren (jfr. 2det Afsnit § 189).

5. Skibschefen skal give alle Indtægts- eller Udgiftsordrer uden unødigt Ophold, og det er ham ikke tilladt at meddele Regnskabsførerne efter deres Afgang fra Fartøiet nogen saadan Ordre, hvormed de forinden burde have været forsynet.

§ 110. Naar der af Fartøiets Gods forfærdiges nyt Inventarium, som ikke forhen har været ført i Regnskab, skal Skibschefen beordre vedkommende Regnskabsfører at tage det til Indtægt i Varegodsregnskabet samt til ved Togtets Slutning mod særskilt Kvittering at aflevere det til Værftet (jfr. § 151 — 3). 5 Mai.

§ 111. 1. Naar Mandskab kommer ombord for at indgaa i Fartøiets Besætning, skal Skibschefen lade udfærdige en Tilgangsliste, som han underskriver. Haves Kommandolister, benyttes disse (Schema 12). Mandskaberne indføres af Skibsforvalteren i Fartøiets Mandtalsbog, hvorefter Listerne leveres til Næstkommanderende, som derefter optager Mandskaberne i Fartøiets Ruller. Næstkommanderende skal derpaa efterse og attestere i Mandtalsbogen, at alt disse Mandskaber vedkommende sammesteds er rigtig indført (jfr. 2det Afsnit §§ 6 og 22).

2. Paa samme Maade forholdes med Mandskab, som afgaar fra Fartøiet.

3. Skibschefen skal lade anmærke i Mandtalsbogen, naar nogen af Besætningen under Togtet afgaar ved Døden, undviger, savnes, saares eller kommer til Skade i Tjenesten. Uddrag af Mandtalsbogen i saa Henseende skal han inden 2 Uger efter Kommandoens Strygning indsende til Marinekommandoen (jfr. §§ 8 — 2, 87 1, e og 172).

§ 112. Kommer Lodser, Karantænevægtere eller andre Personer i lignende Stilling ombord, bliver de ikke at indføre i Mandtalsbogen. Finder Skibschefen at burde sætte dem i Skibskost, skal han give Skibsforvalteren skriftlig Ordre derom og paategne denne, naar en saadan Person igjen er udgaaet af Skibskost (jfr. § 103).

For Overgang af Mandskab fra Skibskost til Sygekost og omvendt gives ikke særskilt Ordre, da Sygekostjournalen udviser det fornødne (jfr. 2det Afsnit § 119 — 2).

§ 113. 1. 3 Uger efterat Kjølkenet er tændt, skal Skibschefen lade sig alle Skibsforvalterens Regnskabsjournaler og Bøger forelægge til Eftersyn. Lignende Eftersyn foretages senere under Togtet inden den 7de i hver Maaned samt inden Kommandoens Strygning. Protokollerne skal hver Gang ved Forelægget være forsynet med Proviantofficerens Paaskrift (jfr. § 170 og 2det Afsnit § 38).

2. Inden den 7de i hver Maaned samt inden Kommandoens Strygning lader Skibschefen sig ogsaa forevise Skibslægens Journaler og Regnskabsunderofficerernes Protokoller, de sidste hver Gang forsynet med vedkommende Detaljeofficers Paaskrift (jfr. 2det Afsnit §§ 135 — 4 og 185 — 2, Schema 22, 23 og 24).

3. Ved de i Punkt 1 og 2 omhandlede Forelæg skal Skibschefen efterse, om Bøgerne er førte til Dato, og som Bevis herpaa paategne disse ved enhver af Regnskabernes Afdelinger „Forevist" med Datum og eget Navn. Ved denne Forevisning paaligger det ham derimod ikke at undersøge Rigtigheden af det i Bøgerne indførte.

4. Om Skibschefen finder det fornødent, kan han ogsaa til andre Tider lade sig forevise bemeldte Regnskabsbøger og Journaler.

5 Mai. 5. Alle Paategninger i ovennævnte Protokoller maa ske snareſt muligt, forat Regnſkabsførerne ikke ſkal være berøvede ſine Bøger længere end nødvendigt.

6. Skibschefen kan naarſomhelſt lade ſig Officersmeſſens Regnſkaber forelægge (jfr. 2det Afſnit § 162 — 3).

§ 114. Finder Skibschefen det paakrævet, kan han af Skibsforvalteren og de øvrige Regnſkabsførere forlange Extrakter over Beholdningen af Proviant, Varegods og andre Forraad (jfr. §§ 132 — 4 og 172 ſamt 2det Afſnit § 185 — 3).

§ 115. 1. Derſom Skibschefen i Henhold til Beſtemmelſerne i § 19 i dette Reglementsafſnit midlertidig beſtikker en ny Regnſkabsfører, ſkal denne ved en Kommiſſionsforretning overleveres det den forrige Regnſkabsfører anbetroede Gods, hvilken Forretning bilægges Regnſkabet (Schema 13).

2. Skibschefen ſkal lade den afløſte Regnſkabsførers Journaler og Regnſkabsbøger forſegle og opbevare til Hjemkomſten, da de afleveres til vedkommende Værft (Oplagshavn) eller Reviſion (jfr. §§ 149 — 3 og 175 — 2).

§ 116. 1. Derſom nogen af Beſætningen under Togtet bringes iland eller efterlades iland ſom ſyg, ſkal Skibschefen lade de derved foranledigede Omkoſtninger føre til Udgift i Fartøiets Pengeregnſkab eller efter Omſtændighederne anmode Forſvarsdepartementet om at foranſtalte Udgifterne dækkede, medmindre Ilandbringelſen ſker paa Steder, hvor der findes Sygehus, ſom tilhører Marinen, da de Syge i ſaa Tilfælde ſkal indlægges og pleies der.

Forøvrigt ſkal han herunder iagttage Beſtemmelſerne i det gjældende Lønsregulativ for Søtjeneſte ſamt § 8 — 2 og § 12 — 3 og 4 i nærværende Reglementsafſnit (jfr. 2det Afſnit § 133 — 2).

2. Paa lignende Maade forholdes med Begravelſesudgifter under Togtet (jfr. § 20 — 1, 2 og 5).

§ 117. 1. Enhver Udgift i Fartøiets Pengeregnſkab ſkal legitimeres ved Bilag i behørig kvitteret Stand — ſom Regel af den Perſon, der tilkommer det i Bilaget angivne Pengebeløb.

2. Udgifter, for hvilke ikke eller kun vanſkelig Bilag kan erholdes, bør udbetales ved en Officer, ſom derom giver Bevis.

3. Paa Udgiftsbilag, ſom vedrører Arbeider eller Anſkaffelſer af Ting, der ikke indgaar i Regnſkab ombord, ſkal Næſtkommanderende atteſtere, at Udgiften vedkommer Fartøiet (jfr. 2det Afſnit § 22 — 2).

4. Naar fremmede Penge kjøbes eller omſættes mod anden Mynt, bør den Kurs, til hvilken Kjøbet eller Omſætningen foregaar, legitimeres ved Atteſt fra Konſulen, fra en Mægler eller en Officer.

§ 118. 1. Forſvarsdepartementets Approbation paa Togtudgifter bliver kun at indhente i de Tilfælde, hvor Reviſionen efter Pengeregnſkabets Reviſion finder ſaadan fornøden.

2. Alle under Togtet forefaldende Udgifter bør derfor være saaledes legitimeret og forsynet med saadanne Oplysninger, at Revisionen saavidt mulig kan undergive dem en selvstændig Kritik og bedømme deres Berettigelse. 5 Mai.

Til nærmere Veiledning i saa Henseende bemærkes:

a. Tillæg udenfor gjældende Lønsregulativ maa ikke tilstaaes nogen af Besætningen uden efter forud indhentet Samtykke af Forsvarsdepartementet.

b. Inventariesager, som ikke er reglementeret for Fartøiet og medgivet ved dets Udrustning, maa ikke anskaffes uden efter meddelt Samtykke fra Departementet. Ved Anskaffelser til Erstatning af Inventariegjenstande bør der tilveiebringes Udtalelse fra en i det Øiemed anordnet Kommission om, at disse er kassable eller bortkommet; i sidste Tilfælde maa de fornødne Oplysninger meddeles til Afgjørelse af, om der er Grund til at gjøre Ansvar gjældende mod nogen.

c. Beregninger over Udgifter til Skyds- og Kostgodtgjørelse paa Reiser til og fra Togt indsendes til Forsvarsdepartementets Revision, forinden de udbetales.

d. Bilag vedkommende Udgifter til Telegrammer og Telefonmeddelelser forsynes med Atteſt om, at Udgiften har været nødvendig og vedkommer Tjeneſten.

e. Bilag vedkommende forskjellige under Togt jevnlig forefaldende Udgifter, saasom til Anskaffelser og mindre Reparationer, maa forsynes med Atteſt om, at Udgiften har været nødvendig, og at Betalingen er rimelig. Skulde Betalingen i enkelte Tilfælde stille sig uforholdsmæssig høi, bør Bilaget indeholde Oplysning om Grunden hertil.

f. Udføres noget efter Akkord, f. Ex. Lodsning, bør Bilaget indeholde Oplysning derom.

g. Ved Udgifter, der udredes efter et paa vedkommende Sted gjældende Reglement, bør enten Reglementet vedlægges eller Bilaget (Atteſten) indeholde fornøden Oplysning desangaaende.

h. I Udlandet bør saavidt mulig Konsulens Atteſt erhverves, naar den erlagte Betaling i betydeligere Grad afviger fra de i Indlandet for lignende Varer gjængse Priser.

3. Med Jagttagelse af Bestemmelserne i det gjældende Lønsregulativ føres nødvendige Repræsentationsudgifter for Fartøiet til Udgift i dettes Pengeregnskab.

4. Ved Pengeregnskabets Indsendelse til Revisionen skal der i Følgeskrivelsen henvises til det for Fartøiet ved Resolution en Gang for alle approberede Bemandingsreglement, hvis dette har været gjældende under Togtet. Er derimod særskilt Bemandingsreglement udfærdiget, skal dette medfølge Regnskabet som Bilag.

5. Bøder til Statskassen, ilagte ombord i Henhold til den militære Straffelov, indtages i Fartøiets Pengeregnskab og udbetales

5 Mai. ved Hjemkomsten mod behørig Kvittering til Forsvarsdepartementet til dettes videre Forføining.

§ 119. Skibschefen kan tillade Skibsforvalteren for egen Regning at medtage til Afhændelse til Mandskabet Tobak, Læder, Knive, Bændler, Synaale og Traad samt Sæbe, om Fartøiet ikke dermed er forsynet. Disse Sager sælges Mandskabet til bestemte, af Skibschefen approberede Priser og uddeles samt debiteres Mandskabet paa lignende Maade som i § 96 — 2 og 3, kfr. § 94 — 1, i dette Reglementsafsnit bestemt.

Hvad Forvalteren herved faar tilgode, lader Skibschefen ham udbetale (jfr. § 158 og 1ste Afsnit § 104).

§ 120. 1. Skibschefen skal have Indseende med, at Skibsforvalteren snareſt muligt, efterat Besætningen er kommen ombord, indfører i Debetsbogen, der føres efter fastsat Schema, en fuldstændig Gjenpart af hver Mands Kontrabog, udvisende Vedkommendes mulige Debet ved Togtets Begyndelse, samt hvad han maanedlig tilkommer.

2. Denne Indførsels Rigtighed ligesom alt andet, der paaføres en Mands Konto uden at kunne legitimeres ved behørig attesteret Regnskabsbilag, bekræftes af den Vaksofficer, som har vedkommende Mandskab under Opsyn. Det, der indføres efter Forstrækningslisterne eller andet Regnskabsbilag, underskrives af Skibsforvalteren (jfr. §§ 82, 169 og 174).

3. Da Mandskabet i Regelen afklareres ved Værftet, opgjøres Kontoerne i Debetsbogen almindeligvis ved dettes Mønstrekontor (jfr. § 82).

4. Hvis det af Værftet begjæres, skal Skibschefen lade en eller flere af sine Officerer være tilstede ved Afklareringen for at paase, at denne foregaar overensstemmende med den ved Mønstrekontoret affattede Liste samt derom at afgive Attestation.

5. Naar Afklarering af Mandskab skal foregaa udenfor et af Marinens Værfter, har Skibsforvalteren at udføre de Forretninger, der ovenfor og i efterfølgende Paragraf er henlagte under Mønstrekontoret, ligesom det paaligger vedkommende Vaksofficerer at attestere Opgjørets Rigtighed i Debetsbogen og Kontrabogerne, hvorefter Mandskaberne afklareres af den, der fører Fartøiets Pengeregnskab.

§ 121. 1. Skibschefen skal lade Vaksofficererne paase, at Skibsforvalteren snareſt muligt overfører til hver Mands Kontrabog hvad Vedkommendes Konto i Debetsbogen indeholder; hver Indførsel underskrives for sig af Skibsforvalteren. — Dette skal altid være udført, naar Debetsbogen sendes til Opgjør ved Værftet (jfr. § 120 — 3 og 2det Afsnit § 81 — 1).

Naar Mandskab afklareres, indføres hans Tilgodehavende efter Debetsbogen i Kontrabogen og Indførselens Rigtighed attesteres.

2. Ved Afklareringen beholder hver Mand sin Kontrabog.

§ 122. I Tilfælde af større Sygelighed ombord kan Skibs- 5 Mai.
chefen forøge det reglementerede Antal af Sygepleiere og give dem det for saadan Tjeneste fastsatte Lønstillæg (jfr. § 38 og 2det Afsnit § 128 — 2).

B. Skibschef under Kommando af anden Chef.

§ 123. De foran under A i §§ 1—122 indholdte Bestemmelser er i det hele taget ogsaa gjældende for en Skibschef under Kommando — dog med den Begrænsning og de Forandringer, som enten er en ligefrem Følge af eller foranlediges ved Kommandoforholdet mellem ham og den Chef, hvem han er underlagt. Forøvrigt henvises til efterfølgende Paragrafer 124—134.

§ 124. 1. Den i § 3 — 1 paabudte Meddelelse til Værft eller Oplagshavn bortfalder, hvorimod Skibschefen melder sig til den kommanderende Chef, af hvem han har at modtage Ordre om Ekviperingens Begyndelse (jfr. § 26). Ligeledes bestemmer den Kommanderende det fornødne med Hensyn til Desarmeringen (jfr. § 81).

2. De i § 6 omhandlede Meldinger besørges ved den Kommanderende, undtagen for detacheret Fartøi i de i samme Paragrafs Punkt 2 og 3 nævnte Tilfælder.

3. Foruden de i § 7 anførte Protokoller skal Skibschef under Kommando lade holde:

a. En Signaljournal, hvori indføres alle Signaler til og fra Fartøiet med tilhørende Klokkeslet undtagen Signaler til Skibe, der ikke har Marinens specielle Signalsystem (jfr. 2det Afsnit § 67 — 2 og § 100).
b. En Ordreprotokol over alle almindelige eller daglige Ordrer, som ved Parol udgives fra den Kommanderende. Protokollen skal altid medtages, naar Ordre afhentes.

Signaljournalen autoriseres paa Flagskib af den Kommanderende, ellers af Skibschefen, og indsendes ved endt Togt til den kommanderende Admiral. Ordreprotokollen autoriseres af Skibschefen, som beholder den efter endt Togt, naar den ikke afordres ham.

4. Skibschef under Kommando skal sende alle Tjenesteskrivelser gjennem sin nærmeste Chef, hvem han ogsaa skal underrette om alt af Betydning, som indtræffer ombord, eller hvad der som Tjenesteanliggende overhovedet antages at være af Interesse for den Kommanderende at blive vidende om (jfr. § 130).

5. Den i §§ 18 og 19 Skibschefen tillagte Myndighed angaaende Hjemsendelse og Besættelse af Vakancer overgaar, naar han er undergiven Kommando af anden Chef, til denne. Men Skibschefen har i sidstnævnte Tilfælde Ret til at foreslaa den, han ønsker.

5 Mai. Under samme Forudsætning gjælder det samme med Hensyn til den Skibschefen i §§ 60—62, 64—66 og 70 givne Bemyndigelse angaaende Passagerer, Konvoiering, politiske Flygtninger og Optræden ligeoverfor Handelsskibe.

§ 125. 1. Mandskabernes Afgivelse til Tjenstgjøring under Ekviperingen og Togtet besørges ved den Kommanderende, der ligeledes besørger Mandskabernes Afleverelse ved Kommandoens Strygning (jfr. § 39 — 1 og § 86 — 1).

2. Skibschefen skal indsende et Exemplar af den i § 41 omhandlede Bemandingsrulle til Værftet (Oplagshavnen) og et Exemplar til den Kommanderende.

3. Med Hensyn til den daglige Tjeneste, Øvelser og Exercitier, Samkvem med Land, Besætningens Klædedragt, Landlov og Permission samt Gudstjenestens Ordning skal de af den Kommanderende herfor givne Bestemmelser befølges. Den Kommanderendes Manøvrer med Flagheisning, Seils Losgjøring og Beslagning o. l. følges ligeledes, naar intet anderledes er bestemt.

Finder Skibschefen det nødvendigt for sin Besætnings Øvelse, skal han hos sin nærmeste Chef anholde om Tilladelse til at exercere og skal igjen melde denne, naar Besætningen er tilstrækkelig indøvet.

4. Skibschefen maa ikke fyre op, ankre eller slukke af efter Ankringen uden den Kommanderendes Ordre eller Tilladelse, medmindre Fartøiets Sikkerhed kræver det, og Tilladelse ikke forinden kan indhentes.

5. Kurs og Fart bestemmes i Almindelighed af den Kommanderende. Dog bortfalder ikke derved Skibschefens Ansvar for Fartøiets sikre Navigering. Finder Skibschefen, at den befalede Kurs medfører Fare, skal han derfor øieblikkelig signalere herom til sin nærmeste Chef samt foretage de Manøvrer, som han for Tilfældet anser nødvendige (jfr. § 51).

6. Den Kommanderende kan bestemme, at mindre Fartøier, saasom Torpedobaade og smaa Kanonbaade, ikke skal benytte Lods i Farvand, hvor Navigeringen er nogenlunde let, eller naar de kan styre efter andet Fartøi. Skibschefen er imidlertid fremdeles ansvarlig for sit Fartøi (jfr. § 54 — 1).

7. Bliver Skibschefen tilfældigvis skilt fra den Chef, hvis Kommando han er undergiven, skal han gjøre sit bedste for hurtigst muligt at gjenforenes med denne. Aarsagen og Tiden for Adskillelsen skal Skibschefen lade antegne i Logbogen.

§ 126. 1. Skibschef under Kommando skal lade holde nøie Udkig efter Signaler, navnlig fra den Kommanderende.

2, Skibschefen kan signalere til den Høistbefalende og til sin nærmeste Chef om alt, hvad der vedkommer Tjeneften og Navigeringen.

3. Skibschefen maa ikke uden Tilladelse lade signalere til

andre Fartøier, med mindre saadan paa Grund af Forholdene ikke kan afventes. 5 Mai.

4. Gjøres fra eller til den Kommanderende noget Signal, som ikke kan skjelnes af den eller dem, hvem det angaar, skal Signalet repeteres af den Skibschef, hvis Fartøi ligger bedst til.

§ 127. 1. Skibschef paa Flagskib skal strax og uvægerlig lade udføre de af Flagkapteinen personlig eller ved en Adjutant befalede Manøvrer, Signaler og Forandringer i Kurs eller Seilføring, hvad enten Befalingen gives Skibschefen eller direkte til vagthavende Officer (jfr. 2det Afsnit § 98 — 2).

2. Flagskibets Økonomi og indre Orden er Flagkapteinen uvedkommende.

3. Alle af Flagkapteinen trufne Forføininger, som i nogen Maade vedkommer Flagskibet, skal meddeles dettes Chef, enten direkte eller gjennem vagthavende Officer.

4. Saafremt den Kommanderende selv overtager Kommandoen over Flagskibet, skal Skibschefen lade Tiden herfor notere i Logbogen.

§ 128. Naar „Klart Skib" er befalet, maa Skibschef under Kommando ikke begynde Skydningen, førend Ordre dertil er given, og han er tilstrækkelig nær Fienden til at kunne gjøre tilbørlig Virkning. Dog er det ham tilladt at forsvare sig, naar han angribes, saafremt ei anderledes for Tilfældet er befalet.

Under Omstændigheder, hvor Signaler ikke kan skjelnes, og hvorfor ingen specielle Ordrer med Hensyn til Skydningens Begyndelse er givne, skal han angaaende denne handle efter bedste Skjøn.

§ 129. 1. Under Kamp skal Skibschef under Kommando holde sit Fartøi paa befalet Post og paa det nøieste rette sig efter den Kommanderendes Ordrer.

2. Bliver den for Kampen bestemte Orden brudt, og ingen speciel Forholdsordre for saadant Tilfælde er given, skal Skibschefen uden Ophold søge at tilføie Fienden størst mulig Skade.

3. Opdager Skibschefen under Kampen, at nogen særdeles Fordel over Fienden kan vindes, skal han strax signalere det til den Kommanderende.

4. Dersom Skibschefen finder sit Fartøi saa ilde tilredt, at han ser sig nødsaget til at forlade sin Post, skal han gjøre Signal om Bistand, og saasnart det er ham muligt, søge igjen at tage virksom Del i Kampen.

5. Er Skibschefen ikke bleven anvist nogen særskilt Post med sit Fartøi, skal han under Kampen af yderste Evne søge at bistaa de øvrige Fartøier, nøie iagttage Fiendens Bevægelser og benytte enhver Anledning til at skade ham mest muligt.

Bliver han opmærksom paa, at et fiendtligt Fartøi har strøget, skal han tage det i Besiddelse for senere at aflevere det til det eller de Fartøier, for hvilke det har strøget (jfr. §§ 76 og 77).

5 Mai. 6. Den i § 80 — 2 omhandlede Rapport om Kamp skal Skibschef under Kommando indsende til sin nærmeste Chef og — hvis han er detacheret — tillige i Gjenpart til den kommanderende Admiral.

§ 130. Skibschef under Kommando skal indsende de i § 87 f. og g. nævnte Forslag og Rapporter samt Vidnesbyrd for Officerer til videre Forføining af den Kommanderende, inden denne stryger sit Kommandotegn. De øvrige i samme Paragraf omhandlede Rapporter, Opgaver og Skudsmaal tilligemed de forskjellige Protokoller, Journaler og Skydelister m. v. indsender Skibschefen derimod ved Kommandoens Strygning direkte til vedkommende Autoritet.

§ 131. 1. Skibschef under Kommando hæver de for Togtet nødvendige Penge direkte hos den Kommanderende, men afleverer den Kassebeholdning, som han maatte have til Rest ved Kommandoens Strygning eller ved sin mulige tidligere Fratræden, saaledes som i § 91 — 5 bestemt (jfr. § 89 — 1).

2. Extrakt af Fartøiets Pengeregnskab indsendes til den Kommanderende saa ofte, som denne bestemmer (jfr. § 91 — 2).

3. Den i § 92 — 2 (kfr. 4) omhandlede Dekurtliste skal Skibschefen indsende direkte til vedkommende Værft.

§ 132. 1. Skibschef under Kommando skal direkte rekvirere ved Værftet alt, hvad der ifølge Reglementerne tilkommer Skibet, samt Proviant for det af den Kommanderende befalede Tidsrum (jfr. § 30).

2. Udenfor Marinens Værfter (Oplagshavne) skal Skibschefen sende alle Rekvisitioner og saavel ved som udenfor Værfterne de Rekvisitioner, der angaar Sager, som ikke er optagne i Reglementerne, til den Kommanderende. De indsendte Rekvisitioner paategnes af denne, dersom han finder det rekvirerede nødvendigt, og expederes derpaa videre af Skibschefen (jfr. § 106).

Skibschefen har Ansvaret for, at hans Rekvisitioner enten er overensstemmende med Reglementerne eller er nødvendige eller ønskelige for Tjenesten. Han skal derfor paa alle Rekvisitioner udenfor Reglementerne angive fornøden Oplysning i saa Henseende.

3. Større Indkjøb til Fartøiets Behov besørges i Almindelighed af den Kommanderende, som dog kan bemyndige Skibschefen til selv at anskaffe de til Fartøiet fornødne Sager.

Hvad der er anskaffet ved den Kommanderendes Forsorg og besigtiget af den af ham befalede Kommission, skal ikke underkastes fornyet Besigtigelse i Henhold til § 106 — 1, men kun fornøden Opveining eller Eftertælling.

4. Extrakter over Fartøiets Beholdning af Proviant, Forraad og Varegods indsendes til den Kommanderende, naar denne forlanger det. Skibschefen er i saa Tilfælde ansvarlig for, at der ingen Feil af Betydning findes i Extrakterne (jfr. § 114).

5. Skibschefen skal sende Rekvisitioner, Extrakter og over- 5 Mai.
hovedet alt, hvad der vedkommer Fartøiets Økonomi, direkte til den Kommanderende.

§ 133. Skibschef under Kommando maa almindeligvis kun give Mandskabet Extraforpleining efter Tilladelse eller Ordre fra den Kommanderende (jfr. § 104).

§ 134. For detacheret Skibschef under Kommando er de i ovenstaaende §§ 124—133 indeholdte Bestemmelser gjældende med de Ændringer, som Detacheringen foranlediger, eller som for Tilfældet maatte befales af den Kommanderende.

2det Kapitel.

Om Intendanturpersonalet.

A. Sekretærerne.

1. Stabssekretæren.

§ 135. 1. Saasnart nogen er beordret til eller ansat som Stabssekretær, skal han melde sig til den Chef, ved hvis Stab han har at tjenstgjøre, samt ved Tjenestens Tiltrædelse til Flagkapteinen og til Skibschefen paa det Fartøi, hvorpaa han skal embarkere.

2. Stabssekretæren modtager sine Ordrer direkte fra Eskadre (Afdelings) Chefen eller gjennem Flagkapteinen, der er hans nærmeste Foresatte. Han skal først henvende sig til denne, naar han ønsker Permission til at forlade Fartøiet, hvortil udfordres Chefens Tilladelse (jfr. 1ste Afsnit §§ 10 — 5, 13 og 101).

§ 136. 1. Stabssekretæren skal efter Eskadre- (Afdelings-) Chefens Ordre koncipere og renskrive, hvad der Togtet vedkommende skriftlig skal udgaa fra denne.

2. Han skal expedere, hvad Flagkapteinen Togtet vedkommende beordrer expederet.

3. Alle Skrivelser, som Stabssekretæren expederer, skal han ogsaa parafere, medmindre dette udføres af Flagkapteinen.

4. Det paaligger Stabssekretæren at opbevare alle Protokoller og Dokumenter, henhørende til Eskadre- (Afdelings-) Chefens officielle Brevvexling, overensstemmende med dennes derom givne Ordrer.

5. Stabssekretæren maa ikke uden særskilt Tilladelse omtale noget af det, som han ifølge Ordrer expederer, kopierer eller opbevarer.

§ 137. 1. I den dertil af Eskadre- (Afdelings-) Chefen autoriserede Kopibog skal Stabssekretæren kopiere alle udgaaende Skrivelser og Telegrammer samt i en ligeledes autoriseret Journal indføre alle indkomne Sager, enten extraktvis eller ordret, efter Chefens nærmere Bestemmelse.

5 Mai. 2. Dersom noget af Korrespondancen skal holdes hemmeligt, har Stabssekretæren egenhændig at indføre det i de dertil særskilt af Eskadre- (Afdelings-) Chefen autoriserede Protokoller.

3. Naar Krigsraad holdes, skal Stabssekretæren indføre i en dertil af Eskadre- (Afdelings-) Chefen autoriseret Protokol alt, hvad der i Krigsraadet afhandles. Efter at have nedskrevet den af Flertallet antagne Mening skal han tilføie de muligens afgivne dissenterende Vota, hvorefter Protokollen undertegnes af Krigsraadets samtlige Medlemmer og overleveres Eskadre- (Afdelings-) Chefen.

Alle Protokoller bør være forsynede med Register.

§ 138. Stabssekretæren skal efter nærmere Ordre bistaa ved Overopsynet med de Eskadre- (Afdelings-) Chefen underlagte Fartøiers Økonomi og af de fra disse indkomne Lister og Extrakter, vedkommende Bemanding og Beholdninger, forfatte de fornødne Generalextrakter saaledes, som Eskadre- (Afdelings-) Chefen bestemmer (jfr. §§ 125 — 2, 131 — 2 og 132 — 4).

Stabssekretæren skal efter nærmere Ordre fra Eskadre- (Afdelings-) Chefen føre dennes Pengeregnskab.

§ 139. Oprettes der paa Chefskibet en Postexpedition for alle Chefen underlagte Fartøier, skal Stabssekretæren bestyre de derved forefaldende Forretninger, hvortil der gives ham fornøden Bistand.

§ 140. 1. Før Kamp skal Stabssekretæren besørge de i hans Forvaring værende Protokoller og Dokumenter henbragte paa det Sted, som Eskadre- (Afdelings-) Chefen maatte have bestemt.

2. Under Kampen skal Stabssekretæren indtage den Post, som er ham anvist.

§ 141. Ved Togtets Afslutning skal Stabssekretæren aflevere alle Protokoller og Dokumenter til Eskadre- (Afdelings-) Chefen.

II. Kahytssekretæren.

§ 142. Saasnart nogen er beordret til eller ansat som Kahytssekretær, skal han melde sig til sin Skibschef, hvis Tilladelse han maa have til at forlade Fartøiet (jfr. 1ste Afsnit §§ 10 — 3, 13 og 101).

Forsvarsdepartementet bestemmer, hvorvidt Kahytssekretæren ved sin Ansættelse skal stille nogen Kaution, og i Tilfælde dennes Størrelse (jfr. § 90).

§ 143. 1. Kahytssekretæren skal efter Skibschefens Ordre koncipere og renskrive alt, hvad der Togtet vedkommende skriftlig skal udgaa fra denne.

2. Kahytssekretæren skal — naar det forlanges — parafere, kopiere og expedere alle fra Skibschefen udgaaende Ordrer, Skrivelser og Telegrammer samt indføre alle til denne indkomne Sager

i Journalen, extraktvis eller ordret efter nærmere Bestemmelse (jfr. 5 Mai.
§ 7 — 1 a og b).

Korrespondanceprotokollerne bør være forsynede med Register.

3. Kahytsskretæren skal ved Koncipering af Ordrer til Regnskabsførerne iagttage at skrive de deri nævnte Kvantiteter baade med Tal og Bogstaver samt anføre Aarsagen til de beordrede Udgifter, saafremt Skibschefen ikke anderledes befaler (jfr. § 109 — 1).

4. Kahytsskretæren maa ikke uden særskilt Tilladelse omtale noget af det, som han ifølge Ordre expederer, kopierer eller indfører i Journalen.

§ 144. 1. Kahytsskretæren skal føre Fartøiets Pengeregnskab, for hvilket han alene er ansvarlig.

2. Ved Regnskabets Førelse skal han iagttage Bestemmelserne i § 91 — 1, 2, 3 og 4 samt i §§ 93, 94, 101, 102, 103, 116, 117, 118 og 120 — 5 i dette Reglementsafsnit.

§ 145. 1. Naar Skibschefen har indkjøbt Sager til Fartøiet, skal Kahytsskretæren af Regningen uddrage, hvad der vedkommer hver Regnskabsfører især, og i Overensstemmelse hermed forfatte Indtægtsordrer, som forelægges Skibschefen til Underskrift (jfr. § 109 — 1).

2. Ligeledes skal Kahytsskretæren sørge for, at vedkommende Regnskabsførere kvitterer for, hvad de saaledes har faaet til Indtægt, og at de tillige paafører Kvitteringen det Pagina i Journalen, hvor det modtagne er indført.

3. Alle til Fartøiet indkomne Regninger skal Kahytsskretæren gjennemgaa for at se, om Beregningerne er rigtige.

§ 146. Dersom nogen af Besætningen under Togtet dør eller undviger, skal Kahytsskretæren registrere den Dødes eller Undvegnes Efterladenskaber og indføre den af vedkommende Baksofficer attesterede Registreringsforretning i Fartøiets Justitsprotokol (jfr. § 20 — 1 og 2det Afsnit § 21).

B. Skibsforvalteren.

§ 147. Saasnart nogen er beordret til eller ansat som Skibsforvalter, skal han melde sig til sin Skibschef, hvis Tilladelse han maa have til at forlade Fartøiet (jfr. 1ste Afsnit §§ 10 — 3, 13 og 101).

Forsvarsdepartementet bestemmer, hvorvidt Skibsforvalteren ved sin Ansættelse skal stille nogen Kaution og i Tilfælde dennes Størrelse (jfr. § 90).

§ 148. 1. Skibsforvalteren har specielt Befatningen med alt, som vedkommer Fartøiets Proviantering, Af- og Tilgang i Besætningen, det for dennes Underbringelse ombord nødvendige In-

5 Mai. ventarium og Varegods samt det økonomiske Regnskab for Mandskabet.

Naar der ombord er ansat Proviantskriver, staar Skibsforvalteren til Ansvar for, hvad han lader Proviantskriveren besørge (jfr. § 178 — 1).

2. Foruden at føre de for ovennævnte Befatninger reglementerede Bøger og Regnskaber (se § 167) skal efter Skibschefens nærmere Bestemmelse Skibsforvalteren paa Fartøi, hvor der ifølge Bemandingsreglementet ikke er nogen Kahytssekretær, tillige udføre dennes Forretninger (se §§ 143—146). Dog skal han kun overtage det i § 144 omhandlede Pengeregnskab, saafremt han hertil udtrykkelig tilpligtes i sin Embarkeringsordre. Ellers har han alene at assistere Skibschefen ved dette Regnskabs Førelse (jfr. § 90 — 1).

3. Dersom Skibsforvalteren paa Chefsskib i en Flaade, Eskadre eller Afdeling bliver beordret til at fungere som Stabsforvalter, har han i denne Henseende at holde sig efterrettelig de Bestemmelser, som gives ham af vedkommende Chef enten direkte eller gjennem Flagkapteinen (jfr. 2det Afsnit § 104 — 3).

4. Dersom Proviantskriver bliver at ansætte — og ikke beordre —, antages han efter Skibsforvalterens Forslag af Skibschefen (jfr. § 178).

§ 149. 1. Er Skibsforvalteren ved Sygdom eller paa anden Maade forhindret fra selv at forrette sin Tjeneste — dog uden at Bestemmelsen i § 19 i dette Reglementsafsnit er kommet til Anvendelse —, skal han besørge Tjenesten udført ved Proviantskriveren eller i dennes Forfald ved en anden af Besætningen, som dertil er skikket, og hvem Skibschefen tillader det, — alt under Skibsforvalterens eget Ansvar og saaledes, at derved intet forsømmes i Tjenesten.

2. Er Skibsforvalteren fraværende fra Fartøiet i Tjeneste eller med Permission, og noget skal udtages af eller indlægges i hans Opbevaringsrum, skal Proviantskriveren eller i Tilfælde en anden af Skibsforvalteren som betroet Mand opgivet Person være tilstede for at paase hans Tarv (jfr. § 107).

3. Bliver Skibsforvalterens Post i Medfør af Bestemmelsen i § 19 besat med en anden Person, skal denne ved en Kommission overleveres det Skibsforvalteren betroede Gods, for hvilket han derefter har at overtage Regnskabet og Ansvaret (jfr. §§ 115 og 175 — 2).

§ 150. Skibsforvalteren og de ham tildelte Mandskaber maa ikke uden Nødvendighed samtlige være fraborde paa en Gang, og disse Mandskaber maa heller ikke anholde om Landlov uden med Skibsforvalterens Samtykke (jfr. § 178 —3).

§ 151. 1. Ved Fartøiets Proviantering skal Skibsforvalteren efter Skibschefens nærmere Bestemmelse forfatte en Rekvisition

paa den til Fartøiet fornødne Proviant tog Sygekost, som derefter mod Kvittering modtages paa Proviantmagasinerne i Overvær af vedkommende Detaljeofficer og — forsaavidt Sygekosten angaar — tillige i Overvær af Skibslægen (jfr. 2det Afsnit §§ 48 og 119). 5 Mai.

Gjenpart af Rekvisitionen skal Skibsforvalteren tilstille Proviantofficeren (jfr. 2det Afsnit § 47).

2. Ligeledes skal Skibsforvalteren modtage alle de øvrige Sager, som han ifølge Fartøiets Inventarie- og Varegodsreglement skal have i Regnskab, og efter at have paaseet, at det modtagne Kvantum stemmer med vedkommende Reglement, skal han kvittere for det modtagne.

3. For alt, hvad han modtager paa Rekvisition, skal han meddele vedkommende Regnskabsfører iland Kvittering, der paategnes Rekvisitionen.

Inventarium og Varegods, som rekvireres eller indkjøbes udenfor Reglementerne, skal han føre til Indtægt i Varegodsregnskabet (jfr. § 110).

4. Det paaligger Skibsforvalteren stedse at have nøiagtig Fortegnelse over alt under ham sorterende Inventarium og Varegods.

§ 152. 1. Hvis Modtagelse eller Aflevering maa foregaa paa forskjellige Steder til en og samme Tid, saaat Skibsforvalteren og Proviantskriveren derved maa være paa hvert sit Sted, skal Skibsforvalteren bestemme, ved hvilke af disse Forretninger Proviantskriveren skal være tilstede. Dog skal i saa Tilfælde iagttages, at en Officer er nærværende paa de Steder, hvor Skibsforvalteren ikke selv er.

2. Ved Modtagelse og Aflevering af de forskjellige Sorter Proviant, Sygekost og Varegods følges de herfor ved Værftet (Oplagshavnen) gjældende Regler.

3. For de Klædnigssorter, der er bestemte til Syge, Kokke og Opvartere med flere, skal paa Kvitteringen anføres, hvormange der er nye, og hvormange der er brugte (jfr. § 166).

§ 153. 1. Forsaavidt Fartøiet ikke har bestemte Opbevaringsrum for alt, hvad der er Skibsforvalteren anbetroet, skal han anholde hos Skibschefen om, at dertil skikkede Steder maa blive ham anviste (jfr. § 107).

2. Skibsforvalteren skal saavidt muligt have alt sit Gods under Laas og Lukke og kun udlevere deraf i Overensstemmelse med Reglementerne eller de ham givne Ordrer samt efter endt Togt besørge sine Beholdninger afleverede (jfr. 1ste Afsnit § 93).

3. Anser Skibsforvalteren ikke Fartøiets Laase sikre, skal han gjennem Proviantofficeren anmelde det for Skibschefen.

§ 154. 1. Skibsforvalteren skal paase, at Godset opbevares paa bedste Maade ombord. Finder han, at noget paa Grund af den anvendte Opbevaringsmaade kan komme til Skade, skal han

5 Mai. desangaaende gjennem Proviantofficeren gjøre Skibschefen Forslag til Forandring.

2. Kommer noget til Skade ved uforsvarlig Behandling eller af Mangel paa behørigt og sagkyndigt Tilsyn fra hans Side, skal Skibsforvalteren erstatte det.

§ 155. 1. Dersom det under Togtet skjønnes, at nogen Proviantsort vil komme til at mangle, skal Skibsforvalteren anmelde det til Skibschefen; fornemlig iagttager han dette ved Fartøiets Ankomst til Havn. Finder Skibschefen det da nødvendigt, at en eller anden Sort anskaffes, skal Skibsforvalteren, naar han dertil beordres, indhente Kundskab om, hvorvidt de fornødne Sorter kan faaes paa Stedet, samt til hvilke Priser (jfr. § 100 —1).

2. Naar Skibschefen har bestemt, hvilke Proviantsorter der skal indkjøbes, har Skibsforvalteren at gjøre Beregning over, hvormeget der efter Stedets Maal og Vægt behøves til Komplettering for den Tid, Skibet skal forsynes.

3. Med Sygekost og Forfriskninger til Mandskabet forholdes paa samme Maade (jfr. §§ 98 og 99).

§ 156. Befindes paa Togtet noget af det ham anbetroede udlækket, bedærvet eller ubrugeligt, skal Skibsforvalteren skriftlig af Skibschefen derover forlange Besigtigelse, hvilken han selv skal overvære (jfr. §§ 108 og 173).

§ 157. Naar Fadeværk, der indeholder flydende Varer, første Gang aabnes, skal det ske i Overvær af den dertil beordrede Kommission, som har at undersøge, hvormeget deraf er udlækket. For Kontrol med Ølfade befølges Bestemmelserne i § 105 — 2 i dette Reglementsafsnit (jfr. § 176 — 1).

§ 158. Skibsforvalteren maa inden Skibsborde ikke føre anden Handel med Mandskabet end den i § 119 i dette Reglementsafsnit omhandlede.

§ 159. De paa Togtet Afdødes efterladte Eiendele skal Skibsforvalteren, naar det befales, modtage under Forsegling og forsvarlig bevare indtil Ankomsten til Hjemstedet, hvor de afleveres til Værftet eller til det Kompani, hvortil den Afdøde henhørte (jfr. § 20 — 1).

Paa samme Maade forholdes med Undvegnes Efterladenskaber.

§ 160. Skibsforvalteren skal paase og være ansvarlig for, at de Fartøiet medgivne Maal- og Vægtredskaber behandles med Agtsomhed og holdes i tilbørlig Orden (jfr. §§ 105 — 4 og 179 — 2).

§ 161. 1. Efter den reglementerede eller den af Skibschefen for Tilfældet fastsatte Spisetaxt skal Skibsforvalteren i betimelig Tid udgive til hvert Maaltid den Proviant, som det da i Skibskost værende Mandskab tilkommer (jfr. §§ 97, 98 og 167 — 1 b).

2. Til dem, der spiser ved Chefens Bord, ligesom ogsaa til Medlemmerne af Officers- eller Kadetmessen, der paa de i § 102 nævnte Betingelser har Adgang til hver at erholde indtil en Portion Skibskost in natura, skal Skibsforvalteren paa Kontrabog udlevere denne Portion i de Proviantsorter, som specielt ønskes, indtil Værdien af en Mands Kost for hver Person. I særegne Tilfælde, naar Vedkommende maatte være i Forlegenhed for en eller anden Proviantsort, skal han efter Skibschefens skriftlige Ordre udlevere Proviant over denne Grænse. 5 Mai.

I betimelig Tid inden Togtets Slutning skal Skibsforvalteren udregne Værdien af en Portion Skibskost. Ved denne Beregning tages kun Hensyn til den ved Spisetaxten reglementerede Kost og de fra Værftet (Oplagshavnen) opgivne Priser. Naar der paa Øvelsesdage i Henhold til Spisetaxten uddeles Øl, medtages dog dette i Beregning (jfr. § 102).

Skibsforvalteren skal ved Togtets Afslutning erholde Udgiftsordre paa den i Henhold til Punkt 2 udleverede Proviant og lade Kontrabogen medfølge sit Proviantregnskab som Bilag.

3. Paa samme Maade forholdes med Udlevering af Proviant for de i § 102 — 2 nævnte Personer, naar disse ikke er i Skibskost.

4. Det er Skibsforvalteren forbudt, medmindre Skibschefen dertil giver skriftlig Ordre, at udlevere Proviant til andre ombordværende, udenfor hvad der er reglementeret, ligesom det ogsaa er ham forbudt paa nogen anden Maade at afhænde noget af Fartøiets Proviant.

§ 162. 1. Over det Mandskab, som skal føres i Sygekost, faar Skibsforvalteren hver Morgen af Næstkommanderende en af Skibslægen forfattet Sygeseddel, der udviser de Syges Antal og Bespisning (jfr. 2det Affnit § 10 — 3. Schema 21).

2. Sygekosten beregnes efter Reglementet for Skibssygekosten og udleveres maaltidsvis i betimelig Tid til Skibskokken.

§ 163. 1. Sker der Tilgang paa Mandskab, efterat Proviantens Udlevering fra Skibsforvalteren har fundet Sted, eller efterat det ferske Kjød er rekvireret og modtaget, skal de nytilkomne Folk tage Del i Maaltidet med de øvrige, saa at enhver faar lige meget, med mindre der er kommet saa mange til, at Skibschefen finder det nødvendigt at give dem andre Proviantsorter. I sidste Fald skal Skibsforvalteren gives skriftlig Ordre til saadan Extraudgift.

2. Afgaar enkelte af Mandskabet under de i Punkt 1 nævnte Omstændigheder, skal den fra Skibsforvalteren udleverede Proviant eller det allerede modtagne ferske Kjød ligefuldt udgives til det øvrige Mandskab.

§ 164. Det staar Skibsforvalteren frit for at lade Mandskabet erholde det haarde Brød uden Afveining, naar det sker saaledes, at hver Mand til hvert enkelt Maaltid kan tage saa meget

5 Mai. Brød, som han kan spise. I dette Tilfælde skal Brødet sættes frem ved hvert Maaltid i aabne Fade eller Sække. Ønsker Skibsforvalteren ikke Brødet udgivet paa denne Maade, skal han udveie det til hvert Bakslag for 1 til 3 Dage ad Gangen efter Skibschefens nærmere Bestemmelse.

§ 165. Skibsforvalteren skal uddele Lys til Kahyt, Messer og Lugarer overensstemmende med de af Nærstkommanderende herom givne Ordrer (jfr. 2det Afsnit § 11).

§ 166. 1. Af de Klædningsstykker, som ifølge Inventariereglementet haves ombord til Kokke, Opvartere, Kullempere o. fl., skal enhver af nævnte Mandskaber tilstaaes et Sæt, saa ofte Skibschefen finder det fornødent, dog ikke hyppigere end hver fjerde Maaned. Naar nye udgives — samt ved Togtets Slutning beholder Ihændehaverne de gamle som Eiendom.

2. De Klædningsstykker, som ifølge nævnte Reglement haves til Syge, kan udlaanes til disse efter Skibschefens skriftlige Ordre.

3. Med Udlevering af Klædningsstykker til andre ombordværende forholdes i Henhold til § 96 i dette Reglementsafsnit.

§ 167. Skibsforvalteren skal holde følgende Bøger:

1. En Proviantjournal (Schema 14), hvori anføres:
   a. alle Indtægter med Angivelse af Dag og Datum;
   b. hver Dag det passerede med Hensyn til Mandskabets Af- og Tilgang; hvormange Mand der hver Dag hører til Skibet, og hvormange der nyder Skibskost; Forandringer ved den reglementerede Bespisning; Udgifter udenfor Reglementet m. m., hans Regnskab og Ansvar vedkommende, hvormed tillige skal følge alle dertil hørende Bilag nummererede.
2. En Proviant-Regnskabsbog, i hvis trykte Rubrikker al Indtægt og Udgift anføres efter Schema 15.
3. En Sygekostjournal (Schema 16), og
4. En Sygekost-Regnskabsbog (Schema 17)

for de Syges Bespisning. Da Skibslægen skal attestere i denne Journal Antallet af Mand i Sygekost samt for Udlevering af Proviant til disse udenfor Sygekostreglementet, har Skibsforvalteren at give ham alle i den Anledning fornødne Oplysninger.

5. a. En Mandtalsbog (Schema 18), hvori Mandtallet indføres overensstemmende med Schemaet og i Henhold til de gjennem Nærstkommanderende modtagne Lister (jfr. § 111).
   b. En Debetsbog (Schema 19), hvori føres særskilt Konto for hver Mand især (jfr. §§ 120 og 121).
6. Ovennævnte Protokoller erholdes ved Værftet (Oplagshavnen) og autoriseres af Skibschefen. Er de ikke i Forveien paginerede, skal dette besørges af Skibsforvalteren.

§ 168. 1. Dersom Skibsforvalteren af Skibschefen gives 5 Mai.
en mundtlig Ordre om nogen Forandring i den fastsatte Spisetaxt eller til Udlevering af noget udenfor Reglementet, skal han snarest muligt søge at faa den samme Ordre skriftlig (jfr. § 109).

2. For det Salt, der medgaar til mulig Omsaltning af Kjød og Flesk, skal Skibsforvalteren have Udgiftsordre.

§ 169. Ved Togtets Begyndelse skal Skibsforvalteren modtage Mandskabets Kontrabøger, for efter dem snarest mulig at gjøre Indførsel i Debetsbogen (jfr. § 120 — 1).

Hvad der i Løbet af Togtet bliver opført i Debetsbogen, skal han ligeledes indføre i vedkommende Mandskabs Kontrabog, saasnart ske kan, og underskrive enhver Indførsel for sig saaledes, at intet senere kan tilføies det indførte.

Efter enhver Indførsel leverer han Kontrabøgerne til vedkommende Baksofficer, af hvem de opbevares ombord, og hvor han afhenter dem hver Gang, Indførsel i dem skal foretages (jfr. 2det Afsnit § 81 — 1).

§ 170. Skibsforvalteren skal paa Togtet føre Journaler og Regnskaber til Dato daglig, ugentlig eller maanedlig — alt i Overensstemmelse med de herfor trykte Schemaer (jfr. § 167). Mandtals- og Debetsbog samt Kontrabøgerne skal han saavidt mulig stadig holde til Dato. Alle Journaler og Regnskabsbøger skal han ugentlig stadig forevise for Proviantofficeren og forelægge dem til Paategning for Skibschefen, saaledes som i § 113 — 1 i dette Reglementsafsnit bestemt (jfr. § 113—4).

§ 171. Naar Mandskab afgaar fra Fartøiet, det være til Værft, Sygehus eller andre Steder, skal Skibsforvalteren forfatte Afgangsseddel, der attesteres af Næstkommanderende (jfr. 2det Afsnit § 22 — 1, Schema 20).

Saavel ved Afgang som Tilgang i Besætningen skal Skibsforvalteren gjøre fornøden Indførsel i Mandtalsbogen, som derpaa forelægges Næstkommanderende til Attestation (jfr. § 111).

§ 172. Saa ofte Skibschefen forlanger det, skal Skibsforvalteren forfatte nøiagtige Extrakter over Beholdningerne af Proviant, Sygekost og Varegods samt udfærdige Bemandingsrulle og Liste over Døde, Saarede og Savnede (jfr. §§ 41, 80 — 1, 111 — 3, 114 og 125 — 2).

§ 173. Efter Kamp skal Skibsforvalteren snarest muligt af Skibschefen begjære opnævnt en Kommission til at efterse, hvad der af hans Gods er forbrugt, beskadiget eller tabt under Kampen(jfr. § 156).

§ 174. 1. I betimelig Tid inden Kommandoens Strygning skal Skibsforvalteren indhente Skibschefens Ordre for, hvorvidt Mandtals- og Debetsbogen samt Kontrabøgerne skal oversendes til Værftet, eller hvorledes der skal forholdes med disse. Det erindres, at nævnte Bøger altid skal være førte til Dato, inden de sendes til Opgjør ved Værftet (jfr. § 82).

5 Mai. 2. Ved Afklarering af Mandskab beregnes Søaflønning baade for Embarkerings- og Debarkeringsdagen. Lønningen regnes for Dele af Maaned efter Brøk, hvis Tæller er Antallet af Tjenestedage, og hvis Nævner er vedkommende Maaneds virkelige Dagantal.

§ 175. 1. Inden 6 Uger efter Kommandoens Strygning eller samme Tidsforløb efter Skibsforvalterens Afgang fra Fartøiet skal han direkte til Revisionen indsende Regnskaberne for Proviant, Sygekost og Varegods med tilhørende Journaler og Bilag. For Inventariets Vedkommende aflægges efter endt Togt Regnskab til Værftets (Oplagshavnens) Inventariekontor.

2. Dersom Skibsforvalteren i Løbet af Togtet bliver afløst som omhandlet i § 149 — 3 i dette Reglementsafsnit, skal han aflevere alle sine Regnskabsjournaler og Bøger med Bilag til Skibschefen (jfr. § 115).

§ 176. 1. For Læk og Indsvinding paa de Skibsforvalteren anbetroede flydende Varer godtgjøres ham det, som ved deres første Aabning befindes at være svundet (jfr. § 157).

2. For Tab ved Spild, ubetydelig Læk og Uddeling i smaa Kvantiteter m. m. tilstaaes Skibsforvalteren af: Flesk $^1/_2$ Procent; salt Kjød, Brød, Erter, Gryn og Sæbe 1 Procent; Eddike og Olje $1^1/_2$ Procent; Øl og Vin paa Fadeværk 2 Procent; Smør og Brændevin 3 Procent; Ost 4 Procent; Svedsker 5 Procent og Puddersukker 6 Procent — alt af det, han har faaet til Indtægt.

3. Godtgjørelse for Overskud paa alle Sager, saavel procentbærende som ikke procentbærende, finder kun Sted til Dækkelse af Tilkortkommelser særskilt for hver af disse to Klasser.

4. Hvad Skibsforvalteren efter aflagt Regnskab maatte komme tilkort, skal af ham erstattes i Henhold til Værftets Taxtforretning.

C. Proviantregnskabsføreren.

§ 177. Proviantregnskabsfører anvendes paa mindre Fartøier med liden Besætning istedetfor Skibsforvalter. Han har i alle Henseender at overtage dennes Funktioner, undtagen Tjenesten som Kahytssekretær og den dermed følgende Befatning med Fartøiets Pengeregnskab.

Som Følge heraf bliver med nævnte Begrænsning Bestemmelserne i §§ 147—176 i det hele taget gjældende for Proviantregnskabsføreren.

D. Proviantskriveren.

§ 178. 1. Proviantskriveren har Skibsforvalteren til nærmeste militære Foresatte ombord og skal efter hans nærmere Ordre og under hans Tilsyn og Ansvar gaa ham tilhaande ved Mod-

tagelsen, Opbevaringen, Uddelingen og Afleveringen saavel af Pro- 5 Mai.
vianten som af alle de øvrige Sager, der indgaar i Skibsforvalte-
rens Regnskaber (jfr. § 148 — 1).

2. Proviantskriveren skal fortrinsvis være opmærksom paa Bestemmelserne i §§ 153—156 i dette Reglementsafsnit og straks underrette Skibsforvalteren, om dennes Gods befrygtes udsat for Tab eller Skade paa Grund af usikre Opbevaringsrum eller mindre heldig Opbevaringsmaade, samt varsko om Forraadenes betimelige Komplettering.

3. Proviantskriveren maa ikke anholde om Landlov uden med Skibsforvalterens Samtykke og maa heller ikke uden dennes Befaling eller Tilladelse foretage noget, hans Tjeneste vedkommende, udenfor de i § 149 — 1 og 2 nævnte Tilfælde (jfr. § 150).

§ 179. 1. Proviantskriveren skal i betimelig Tid indhente Skibsforvalterens Ordre med Hensyn til det Kvantum Proviant, der skal udgives. Han tilsiger den daglige Proviantkommission, hvis Medlemmer opnævnes af Næstkommanderende, at være tilstede ved Proviantens Udveining eller Udmaaling, forestaar denne og paaser, at Skibskokken modtager og behandler den udveiede Proviant paa befalet Maade (jfr. § 105 — 1).

2. Ved al Veining eller Udmaaling maa kun benyttes Fartøiets justerede Vægt- og Maaleredskaber. Proviantskriveren skal i den Anledning nøie passe paa og sørge for, at de altid behandles med fornøden Omhu og holdes i rigtig Stand (jfr. § 160).

§ 180. Er det nødvendigt under Arbeidet i Proviantrum at benytte Lys, skal Proviantskriveren have nøie Indseende med og være ansvarlig for, at den største Forsigtighed iagttages, navnlig ved Behandling af let antændelige Sager. Bart Lys maa ikke under nogen Omstændighed benyttes, men Lyset skal stedse være anbragt i Lanterne under Opsigt af en Skildvagt (jfr. 2det Afsnit § 262).

3die Kapitel.

Forskjellige Poster.

I. Kokkene.

§ 181. Af Materialregnskabsføreren modtager Kokkene, enhver for sit Vedkommende, de til Kabysserne reglementerede Rekvisiter af Kogekar, Pødser og Bakker m. v., hvilke Ting de skal være ansvarlige for og tilbagelevere ved Togtets Slutning (jfr. 2det Afsnit § 204).

Tiltrænger Inventariet Reparation, henvender de sig derom til nævnte Regnskabsfører.

§ 182. 1. Ved Madens Tillavning og Opbakning skal

5 Mai. Kokkene ſelv anvende og ligeledes tilholde Koksmatherne at anvende den ſtørſte Renlighed og Orden.

2. De maa ikke lade Ved hugge uden paa en Træklods og kun paa den dertil beſtemte Plads.

§ 183. 1. Kokkene ſkal omgaaes ſparſomt med Vand og Brændſel og være forſigtige med Ilden. De paaſer enhver for ſit Vedkommende, at der altid er rent og ordentligt paa og omkring Kabysſerne, og tillader ingen uvedkommende Perſoner at opholde ſig der.

2. Efter Viſitationen for Ildens Slukning om Aftenen maa der ikke gjøres Fyr paa nogen af Kabysſerne uden Vagtchefens Tilladelſe.

§ 184. Saaſnart den tillavede Mad er udleveret, ſkal Kokkene lade rengjøre Kjedlerne og det til Madlavningen benyttede Kabysinventarium.

§ 185. 1. Skibskokken ſkal af Skibsforvalteren (Proviantſkriveren) betimelig modtage den til Maaltiderne beſtemte Proviant, ſom han ſkal behandle paa befalet Maade (jfr. § 179 — 1).

2. De ſalte Proviſioner ſkal han lægge til Udvanding i Ferſkebaljen og paaſe, at Vandet deri ſkiftes ſaa ofte ſom fornødent. Han ſer efter, at denne Balje er forſynet med Laas, ſom han lukker, hvorefter han leverer Nøglen til Skibsſergeanten.

§ 186. 1. Skibskokken ſkal ſørge for, at Maden altid er ſaa betimelig færdig, at en Prøve deraf kan afſendes til Vagtchefen inden den for Kommiſſion til Kabyſſen beſtemte Tid.

2. Naar Proviantkommiſſionen indfinder ſig ved Kabyſſen, ſkal Skibskokken lade bakke op, udveie og fordele Maden til hver Bak.

3. Til de i Tjeneſte fraværende Folk ſkal han efter Vagtchefens Ordre afholde den dem tilkommende Mad og holde den varm.

4. Skibskokken ſkal indhente Næſtkommanderendes nærmere Beſtemmelſe for, hvad der ſkal gjøres med det afſkummede Madfedt.

II. Garden.

§ 187. 1. Hvor Beſætningens Størrelſe tillader det, ſkal til Skildvagtstjeneſte og Honnørs Afgivelſe tilankers udtages blandt Mandſkabet en Afdeling, ſom benævnes Garde og ſtilles under Kommando af en Underofficer.

Haves Muſikperſonale ombord, indgaar dette i Garden.

2. Gardens Mandſkaber gjør Vagt i 2 Kvarterer. Deres Tjeneſte varer fra $^1/_4$ Time før den i Rutinen for Flagets Heiſning om Morgenen beſtemte Tid til dets Nedhaling om Aftenen.

§ 188. 1. Inden Flagets Heiſning om Morgenen kaldes Garden paa Dæk, hvor den mønſtres og inſpiceres under Vaaben

af sin Underofficer, som i Forveien hos Skibssergeanten skal have erkyndiget sig om, hvilke Skildvagtsposter der bliver at besætte. Efter udført Mønstring fordeler Underofficeren Mandskaberne til de befalede Poster, som strax besættes af Garden, hvorefter han afgiver Melding til Vagtchefen. 5 Mai.

2. Underofficeren skal instruere Skildvagterne i de dem paahvilende Pligter og paase, at disse nøie opfyldes. Han vaager over, at Afløsning finder Sted til rette Tid, og at Gardens til Honnørtjeneste bestemte Mandskaber holder sig færdige til hurtigt Fremmøde paa befalet Plads.

§ 189. Ved Flagets Heisning om Morgenen og ved dets Nedhaling om Aftenen skal Garden opstilles agterud med Front mod Flaget og præsentere Gevær. Samtidig blæses det reglementerede Hornsignal, hvorefter Nationalsangen spilles og Garden træder af.

III. Skildvagterne.

§ 190. 1. Skildvagt skal stilles ved Kabyssen (undtagen paa Smaafartøier) samt efter Omstændighederne ved Faldreb, paa Taarn, Bro eller Bak, ved Redningsbøie og ved Chefens Kahyt.

2. Skildvagt sættes ligeledes der, hvor nogen er arresteret, samt forøvrigt paa de Steder, hvor Skibschefen maatte finde det paakrævet.

3. Skildvagtstjeneften tilankers udføres om Dagen som Regel af Garden.

Afløsning paa Post skal almindeligvis finde Sted hver Time.

§ 191. 1. Ingen Skildvagt maa uden Skibschefens Ordre bortkaldes fra eller forlade sin Post, førend han er behørig afløst (jfr. 1ste Afsnit § 36 — 1).

2. Skildvagt maa ikke fjerne sig mere end nogle faa Skridt fra sin Post. Det er ham forbudt at samtale, synge, læse eller sidde; for det sidste undtages dog efter Omstændighederne Skildvagt paa Banjerne.

3. Skildvagt er ansvarlig for alt, hvad der er ham overgivet til Paapasning.

4. Han skal overholde Orden og Stilhed ved sin Post og ikke tillade Uvedkommende at forsamle sig der. Bemærker han nogen Uorden, som han ved Advarsel ikke ser sig istand til selv strax at hemme, tilkalder han den vagthavende Underofficer.

5. Bevæbnet Skildvagt gjør Honnør saaledes som bestemt i § 118 i dette Reglements 1ste Afsnit.

§ 192. 1. Skildvagten ved Kabyssen skal være væbnet med Sabel.

Han skal ikke tillade uvedkommende Personer at koge paa Kabyssen.

5 Mai. Han skal paase, at den Mad, der ikke er opbakket eller uddelt, ei borttages af Uvedkommende.

2. Skildvagten maa ikke lade Uvedkommende tænde Ild ved Kabyssen uden den vagthavende Underofficers Ordre.

§ 193. 1. Skildvagten ved Faldreb, paa Taarn, Bro, Bak eller ved Redningsbøie er væbnet med Gevær eller Sabel eller ubevæbnet efter Skibschefens Bestemmelse. I Krigstid skal Geværet være skarpladt fra Solens Nedgang til dens Opgang.

2. Naar det er mørkt samt i usigtbart eller taaget Veir skal Skildvagten anraabe ethvert Fartøi eller Baad, som kommer i Nærheden, med „Hvem der!" og forøvrigt forholde sig efter Bevogtningsreglementets Forskrifter.

3. Kommer Fartøi eller Baad tilborde, giver han fornødent Varsko.

4. Han tillader intet fremmed Fartøi eller Baad at holde fast langs Siden uden Vagtchefens Tilladelse.

5. Han paaser, at ingen Varer føres ombord, eller at noget Gods bringes fraborde, uden ifølge Ordre.

6. Han tilser, at intet Samkvem med Fartøi eller Baad langs Siden finder Sted gjennem Kanonport eller Ventil.

§ 194. Skildvagten ved Chefens Kahyt skal være væbnet med Sabel.

Han tillader ingen andre at gaa ind i Chefskahytten end de til Skibet hørende Officerer eller dem, der sendes til Chefen med Meldinger. Enhver anden, der ønsker at tale med Chefen, henvises til den vagthavende Underofficer, som herom gjør den fornødne Anmeldelse.

§ 195. Skildvagten ved Arresten skal være væbnet med Sabel.

Han paaser, at ingen uden Tilladelse samtaler eller paa anden Maade sætter sig i Forbindelse med Arrestanten, at denne forholder sig rolig, og at ingen Uvedkommende giver ham Mad eller Drikke (jfr. 1ste Afsnit § 42).

§ 196. Skildvagt ved tændt Lanterne skal iagttage den største Forsigtighed med samme for at undgaa Ildsfare (jfr. 1ste Afsnit § 31 — 2).

Han maa ikke uden Ordre sætte Lanternen fra sig.

§ 197. De i ovennævnte Paragrafer 191—196 indeholdte Bestemmelser angaaende Skildvagternes Pligter skal i Almindelighed opslaaes paa passende Sted ombord.

4de Kapitel.

Om Kommandoforholdet ved tilfældigt Sammentræf af norske Orlogsfartøier.

§ 198. 1. Naar to eller flere norske Orlogsfartøier træffer sammen, skal ethvert af dem heise sit Permanenttegn. Den i Ancien-

netet ældſte Chef fører Befalingen over den eller de yngre, saa- 5 Mai.
længe de forbliver ſamlede.

2. Saaſnart Omſtændighederne tillader det, ſkal i Havn eller paa Red den yngre Chef begive ſig ombord til den ældſte og meddele denne ſine Ordrer, forſaavidt de ikke ſkal holdes hemmelige; men om ſaadanne haves, ſkal han derom underrette den ældſte Chef.

Den reglementsmæssig paabudte officielle Viſit bliver at anſe ſom aflagt ved Meldingen (jfr. 1ſte Afſnit § 130).

Naar den yngre Chef agter at fortſætte Reiſen, paaligger det ham at melde dette for den ældſte.

3. Foregaar Mødet i Søen, gives de i Punkt 2 nævnte Meldinger efter Forholdene ved Signaler.

§ 199. 1. Den ældſte Chef er berettiget til, om han finder det nødvendigt, at forlange ſig meddelt den yngre Chefs hemmelige Ordrer, men ſkal i ſaa Fald give denne ſkriftlig Befaling desangaaende.

2. Er Øiemedet af ſtor Vigtighed, kan den ældſte Chef paa eget Anſvar ligeledes give den yngre en Befaling, der foranlediger Afvigelſe fra en ſidſtnævnte tidligere tildelt Ordre eller Inſtrux, medmindre den yngre Chef af høiere Myndighed end den ældſte udtrykkelig er paalagt ikke at afvige fra ſine Ordrer eller Inſtruxer.

3. Naar den ældſte Chef ſaaledes forhindrer en yngre fra at følge ſin tidligere Ordre, ſkal han desangaaende give ham ſkriftlig Befaling og uopholdelig indſende Rapport om Sagen til den kommanderende Admiral, til ſin egen og til den yngres nærmeſte Foreſatte ſamt desuden til den Myndighed, ſom har udſtedt den Ordre eller Inſtrux, hvorfra Afvigelſe har fundet Sted.

4. Den ældſte Chef maa ikke opholde eller forhindre den yngre fra at udføre en denne oprindelig given Ordre eller Inſtrux længere end uomgjængelig nødvendigt.

§ 200. 1. Det paaligger den ældſte Chef at ordne Bevogtningstjeneſten for de ſamlede Fartøier overensſtemmende med de herfor gjældende Beſtemmelſer.

2. Tilankers ſkal den yngre Chef rette ſig efter den ældſte med Hensyn til Flagheisning, Seils Losgjøring og Beſlagning og lignende Manøvrer (jfr. § 125 — 3).

5te Kapitel.

Om Chefen for en Konvoi.

§ 201. 1. Naar et Handelsſkib er anmeldt til Konvoiering, ſkal Chefen for Konvoien lade underſøge, om dets Papirer er i Orden, og om det er ſødygtigt og ſaaledes udruſtet, at det antages iſtand til at udføre den foreſtaaende Reiſe.

5 Mai. 2. Findes ved denne Undersøgelse, at Skibets Papirer ikke er i Orden, eller forefindes der ved dette saadanne Mangler, at Konvoiens Fremkomst derved kan befrygtes at blive væsentlig forsinket, har Chefen Ret til at negte at medtage dette Skib under sin Konvoi, medmindre Manglerne bliver afhjulpne før Afreisen.

3. For de til Konvoiering antagne Skibes Vedkommende skal Konvoichefen lade optage en Liste over internationalt Kjendingssignal, Navn, Slags, Hjemsted, Drægtighed, Maskinkraft, Stedet hvor Ladningen er indtaget og dennes Slags, Bestemmelsessted, Skipperens Navn, Rederens Navn og Bopæl, Besætningens Styrke, Antal af Passagerer, om saadanne haves ombord, Armering m. v. Forinden Afseilingen skal han indsende en Gjenpart af Listen til den, af hvem han har modtaget Ordren til at konvoiere, eller under det i § 1 — 2 nævnte Forhold til Forsvarsdepartementet.

§ 202. 1. Chefen for en Konvoi skal tildele enhver af Skibsførerne et Exemplar af de for Reisen fornødne Instruktioner og Konvoi-Signaler samt drage Omsorg for, at Skibene forsyner sig med de for Signaleringen nødvendige Flag og Lanterner m. m.

2. Han skal opgive Skibsførerne et Samlingssted i Tilfælde af Adskillelse og bestemme, hvor længe de der skal vente paa ham. Finder han det fornødent, meddeler han dette i en forseglet Ordre og fastsætter, naar den skal aabnes, samt at Aabningen skal foregaa i to Vidners Overvær og Tilførsel herom gjøres i Skibets Logbog.

3. Han skal tildele hvert Skib et Nummer og foreskrive den Seilorden (Formering), som skal befølges under Reisen; bestemme efter Omstændighederne en eller flere Repetitører samt Ledere og Sluttere i Formeringen og de Kjendetegn, som skal føres; give Feltraab for Praining om Natten og udstede andre Forskrifter, som anses paakrævede.

4. En større Konvoi kan han inddele i Divisioner under Ledelse af Søofficerer eller dertil duelige Skibsførere som Divisionschefer.

5. Findes der i Konvoien armerede Handelsskibe, skal han anvise disse en passende Plads, hvorfra de kan virke til Forsvar.

§ 203. Chefen for en Konvoi skal give Skibsførerne skriftlig Bestemmelse om, hvorledes de i Tilfælde af Adskillelse skal forholde sig med de dem tildelte Instruktioner, Signaler og Feltraab m. v., og navnlig indskjærpe dem, at disse Dokumenter ikke under nogen Omstændighed maa falde i Fiendens Hænder, men i Tilfælde af fiendtligt Angreb ødelægges. Under almindelige Forhold skal Dokumenterne ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet tilbageleveres Konvoichefen.

§ 204. 1. Chefen for en Konvoi skal træffe de bedst mulige Forholdsregler til at fremme Reisen og beskytte Konvoien mod fiendtlige Angreb.

2. Han skal søge at holde Konvoien samlet og maa derfor ikke gjøre større Fart, end at selv de mindst hurtiggaaende Skibe i Konvoien kan følge ham uden at forcere. Er det nødvendigt, beordrer han det ene Skib at tage det andet paa Slæb. 5 Mai.

3. Han maa ikke uden Nødvendighed forsømme nogen Leilighed til at bringe Konvoien hurtigst muligt frem til Bestemmelsesstedet.

4. Han skal placere sit eget og øvrige konvoierende Orlogsfartøier saaledes, at de paa bedste Maade kan forhindre ethvert fremmed Skib fra at trænge ind i og blande sig med Konvoien.

5. Gaar han tilankers med Konvoien, skal han med Hensyn til Valget af Ankerplads for denne og Fartøiernes Ordning ikke alene iagttage, at Konvoien beskyttes mod Vind og Veir, men at den tillige saavidt muligt sikres mod fiendtligt Angreb.

§ 205. 1. Dersom Chefen for en Konvoi venter at møde Fienden, kan han udsende Rekognoscerингsfartøier, som dog i Regelen bør være samlede med Konvoien igjen inden Mørkets Frembrud.

2. I Tilfælde af fiendtligt Angreb skal han gjøre sit Bedste for at frelse Konvoien, og nødes han til at skille sig fra den, skal han om muligt signalere, hvilken Kurs der bør styres for at undgaa Fienden.

3. Chefen for en Konvoi maa ikke under nogetsomhelst Paaskud jage en Fiende saa længe, at han derved taber Konvoien af Sigte, og dersom han er alene om at beskytte Konvoien, maa han aldeles ikke jage, medmindre han er Fienden fuldstændig overlegen i Styrke og Fart.

§ 206. Kommer noget af Konvoiens Skibe under Reisen til at behøve Assistance med Hensyn til Folk, Proviant eller andet Forraad, skal Konvoichefen saavidt muligt bistaa dermed, enten fra eget Fartøi eller fra andre af Skibene inden Konvoien, iagttagende Bestemmelsen i § 64 — 2 i dette Reglementsafsnit.

§ 207. 1. Dersom nogen af de konvoierede Skibes Førere viser sig ulydig mod Konvoichefens Befalinger eller er uopmærksom paa Signaler, saaledes at Konvoien derved kan blive forsinket, er Chefen ikke forpligtet til at opholde sig efter ham.

2. I dette som i andre Tilfælde, hvor Konvoichefen finder det fornødent, skal han forandre Nøglen til de Konvoien medgivne Signaler.

§ 208. 1. Naar to eller flere Konvoier paa en Gang gaar ud fra samme Sted eller træffes i Søen, bør de til bedre Beskyttelse følges saa langt, som de har samme Kurs, men maa herunder ikke sammenblandes. Den ældste Konvoichef skal da føre Kommandoen over den hele Styrke, saalænge Konvoierne forbliver samlede.

2. Naar en af Konvoierne maa forandre Kurs, skal dennes

5 Mai. Chef ved Signal derom underrette Chefen for de andre Konvoier, hvorefter Afskillelsen iværksættes uden nærmere Ordre.

§ 209. Ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet eller tidligere, om det anses nødvendigt, skal Chefen for en Konvoi indsende Rapport angaaende Konvoieringen til den Myndighed, som har beordret samme, eller til Forsvarsdepartementet (jfr. § 201 — 3). Rapporten skal indeholde Opgave baade over de Skibe, der er ankomne sammen med Chefen, og over dem, som under Reisen er skilt fra ham. For hvert enkelt af de sidstnævnte skal tillige angives Tiden og Stedet for samt Aarsagen til Afskillelsen.

5 Mai. **Overenskomst** mellem den Kgl. norske og den Kgl. danske Telegrafstyrelse angaaende Telefonforbindelse mellem Norge og Danmark[1]).

§ 1. De Kgl. Telegrafadministrationer i Norge og Danmark vedtager at oprette og underholde Telefonforbindelse mellem Norge og Danmark med Tilknytning indtil videre til det svenske Telefonnet.

Til denne Telefonforbindelse stiller den danske Telegrafadministration en Dobbeltledning til Raadighed mellem Kjøbenhavn og Landingsstedet for den dansk-svenske Øresundskabel og endvidere efter Overenskomst med den Kgl. svenske Telegrafadministration to Ledninger i nævnte Kabel. Den Kgl. norske Telegrafadministration stiller i samme Øiemed en Dobbeltledning til Raadighed mellem Kristiania og den norske Grænse. Saafremt de nævnte Ledninger maatte blive utilstrækkelige for Telefontrafiken mellem Rigerne, vil begge Administrationer lade sig det være magtpaaliggende at tilveiebringe flere saadanne eventuelt efter forudgaaende Overenskomst med den Kgl. svenske Administration.

§ 2. Indtil videre er paa norsk Side Kristiania og paa dansk Side Kjøbenhavn Grænsestation over hvilke Grænsestationer Forbindelse tilveiebringes mellem Stationerne i det norske og Stationerne i det danske Rigstelefonnet tilligemed de disse tilknyttede Abonnentledninger.

I Tilfælde af Forstyrrelse paa de sædvanlig benyttede Ledninger skal hver af Administrationerne lade det være sig magtpaaliggende at befordre Korrespondancen ad andre Veie.

Paa denne Forbindelse fastsættes saadan Tidsinddeling for de respektive Stationers Benyttelse af samme, som Administrationerne til enhver Tid maatte komme overens om.

§ 3. Stationerne Kristiania og Kjøbenhavn holdes aabne hele Døgnet; de øvrige Rigstelefonstationer holdes aabne i den Tid, hvert Lands Administration maatte bestemme.

---

[1]) Godkjendt for Danmarks Vedk. den 10 Febr. 1900, for Norges Vedk. ved Kronprindsregentens Resolution af 5 Mai s. A.

§ 4. Taxterne for Telefonkorrespondancen mellem Norge og Danmark beregnes efter en Zonetarif. Zonernes Størrelse bestemmes af hvert Land indenfor dets egne Grænser og er indtil videre bestemte saaledes: 5 Mai.

Paa norsk Side:

1 Zone: Stationerne sønden for den 61 Breddegrad og indtil 1 Længdegrad vest for Kristiania.

2 Zone: De øvrige Stationer sønden for den 63 Breddegrad og indtil 3 Længdegrader vest for Kristiania.

3 Zone: Alle de øvrige Stationer.

Paa dansk Side:

1 Zone: Stationer paa Øerne øst for Storebelt og Langelandsbeltet.

2 Zone: Alle de øvrige Stationer.

Hvert Lands Taxtandel pr. Periode for en almindelig Samtale er indtil videre: for første Zone Kr. 0,50 og for hver Zone ud over den første et Tillæg af Kr. 0,50.

Taxterne beregnes for hver paabegyndt Periode af 3 Minutter. En Samtales Varighed maa ikke overskride 2 Perioder — 6 Minutter — saafremt anden Samtale foreligger til Expedition.

For Korrespondance paa private Telefonlinjer, der staar i Forbindelse med Rigstelefonnettet, kan opkræves en Tillægstaxt, der bestemmes af vedkommende Lands Telegrafadministration og tilfalder denne.

§ 5. Afregning mellem Landene sker efter de nugjældende Regler for Afregning for Telegramgebyrer.

§ 6. Der skal være Adgang til Expedition af de samme Arter af særegne Samtaler, som maatte være fælles for begge Landes interne Telefonkorrespondance, eller andre saadanne, om hvilke Administrationerne maatte komme overens; saaledes for nærværende:

a. Tjenesteſamtaler. Disse befordres frit.

b. Ilſamtaler.

c. Forudbestilte (tidsbestilte) Samtaler.

Taxten for de under b og c nævnte Arter af Samtaler er det tredobbelte af en almindelig Samtale af samme Varighed.

Endvidere finder Budsendelse Sted for alle Klasser af Samtaler indenfor Stationernes Telegramudbringningskreds samt telefonisk Tilsigelse af bestemt Person hos en Abonnent mod den herfor i hvert Land fastsatte Afgift. Denne tilfalder det Land, der opkræver samme, og indgaar ikke i Afregningen.

§ 7. For Udvexling mellem Grænsestationerne af tjenstlige Meldinger vedrørende Telefonkorrespondancen kan der sættes Telegrafapparater ind paa Telefonledningen for Telegrafering paa denne, ligesom ogsaa saadanne Meldinger kan befordres paa den direkte Telegrafforbindelse mellem Grænsestationerne, naar dette maatte

5 Mai. findes hensigtsmæssigt. Disse Meldinger befordres som Tjenestetelegrammer.

§ 8. Angaaende Samtaletidens Beregning, Samtalernes Udvexling, Gebyrers Bortfalden eller Tilbagebetaling m. v. gjælder de i det norske og det danske Telefonreglement optagne fælles eller andre af Administrationerne til enhver Tid fastsatte ensartede reglementariske Forskrifter og Bestemmelser. Saaledes kan der ved forgjæves Opringning af Rekvirent eller Adressat opkræves et Opringningsgebyr, hvis Størrelse fastsættes af hvert Lands Administration, men som dog ikke maa overstige 25 Øre; dette Gebyr beholdes af den Administration, som opkræver samme.

§ 9. For Telefonsamtaler via Danmark mellem Norge og andet Land, med hvilket Danmark maatte have Telefonforbindelse, tilkommer der Danmark en Transitafgift, der fastsættes af den danske Telegrafadministration. Transitafgiften over dansk Land- og Søterritorium maa dog ikke overstige de i § 4 fastsatte danske Taxtandele for norsk-danske Terminalsamtaler.

§ 10. Hvert Lands Regjering forbeholder sig Ret til uden Erstatning til det andet Land helt eller delvis at standse Telefontrafiken af Grunde, der vedrører den offentlige Sikkerhed.

§ 11. Denne Overenskomst, som gjælder indtil videre, skal være Gjenstand for fornyet Drøftelse, naarsomhelst den ene Administration gjør Forestilling derom hos den anden.

Overenskomsten, der udfærdiges in duplo, vedtages under Forbehold af at hvert Lands Regjering dertil giver sit Samtykke.

Kristiania d. 22. Janr. 1900. For den Kgl. Norske Telegrafstyrelse:

Rasmussen.

Kjøbenhavn d. 12. Febr. 1900. For det Kgl. Danske Telegrafdirektorat:

N. Meyer.

5 Mai. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, hvori Departementet, foranlediget ved Foresporgsel fra Byfogden i Kristiania, meddeler, at det antager, at Gebyret for Thinglysning af en Skrivelse fra Kristiania Magistrat, hvorved anmodes om, at der for endel specificerede faste Eiendomme maa blive thinglyst som Hefteelse de i Skrivelsen ved hver Eiendom særskilt anførte Beløb, udgjørende Refusion for Byfassens Udgifter ved Oparbeidelse af Gader (jfr. Lov af 3die April 1880 og Bygningsloven af 26de Mai 1899 § 16), bliver at beregne efter Sportellovens § 50 e.

7 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Frøken Caroline Lous ved Testamente af 2den April 1897 med Tillæg af 17de Februar 1899, til Vestre Akers Børnehjem skjænkede Legat samt paa de for dette Legat af Børnehjemmets Bestyrelse under 5te Februar 1900 vedtagne Statuter.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa det af Boghandler M. Urdal ved Teſtamente af 9de April 1890 med Tillægsbeſtemmelſe af 20de Mai 1892 oprettede Legat „Johan Urdals Minde" i Tromsø ſamt paa de af nævnte Legats Beſtyrelſe under 30te December 1899 udarbeidede Statuter, — dog ſaaledes at de Beſtemmelſer, ſom Legatets Beſtyrelſe i Henhold til disſes § 4 i ſin Tid har at træffe med Hensyn til Oprettelſe af en Opdragelſesanſtalt, undergives Stiftsdirektionens Approbation. 7 Mai

Høieſte Reſolution, hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæſen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Kriſtianias Kommuneſtyre i Møde den 29de Marts 1900 vedtagne Beſlutning om Forandring i de for Kjøbſtaden gjældende Ligningsregler. 7 Mai.

Lov angaaende ſæregne Foranſtaltninger mod tuberkuloſe Sygdomme*)[1]). 8 Mai.

Vi Oscar o. ſ. v. Gjøre vitterligt: at Os er bleven forelagt det nu forſamlede ordentlige Storthings Beſlutning af 5te April dette Aar, ſaalydende:

§ 1. Under denne Lovs Beſtemmelſer indgaar alle Sygdomme af tuberkuløs Oprindelſe, forſaavidt de er forbundne med Affondringer, der kan antages at medføre Fare for Sygdommens Udbredelſe.

§ 2. Enhver Læge har, første Gang han faar under Behandling noget Tilfælde af ſaadan Sygdom, at give Meddelelſe derom til Sundhedskommiſſionens Ordfører. Det ſamme gjælder de Tilfælde, ſom han allerede har under Behandling ved Lovens Ikrafttræden.

§ 3. Afgaar den Syge ved Døden, ſkal den, hvem det efter den almindelige Lovgivning paahviler at gjøre Anmeldelſe om Dødsfaldet, anmelde dette for den behandlende Læge, ſom derpaa underretter Sundhedskommiſſionens Ordfører. Var den Syge ikke under Lægebehandling, ſker Anmeldelſen direkte til Sundhedskommiſſionens Ordfører.

Ved almindelig Forſkrift i Henhold til Lov af 16de Mai 1860 § 4, jfr. § 11, kan det beſtemmes, at Meddelelſe til Sundhedskommiſſionens Ordfører ogſaa ſkal ſke, naar en Syg forandrer Bopæl, og hvem ſaadan Meddelelſespligt ſkal paahvile.

Inden hvilken Friſt de i denne og foregaaende Paragraf omhandlede Meddelelſer ſkal finde Sted, faſtſættes af Sundhedskommiſſionen.

[1]) Se Oth. Prp. No. 10 for 1898, Dok. No. 22 og Indſt. O. V for 1899/1900 ſamt Sth.tid. for ſ. A., Forh. i Oth. S. 376—480 og 778—779 og i Lth. S. 129—145 og 151.

*) Bekjendtgj. 12 Mai i Lovtid. 1ſte Afd. No. 20.

8 Mai. § 4. Er den Syge under Behandling af Læge, har denne at give Anvisning paa, hvad der ifølge Loven og forøvrigt bør iagttages for at hindre Sygdommens Udbredelse, og paa den Maade, som det enkelte Tilfældes Art eller Forholdene forøvrigt gjør paakrævet, at føre Indseende med, at hans Anvisninger i denne Henseende efterkommes.

Ser Lægen sig ikke i Stand til at bevirke de nødvendige hygieniske Foranstaltninger iværksatte paa forsvarlig Maade, har han at anmelde dette for Sundhedskommissionens Ordfører med Redegjørelse for de tilstedeværende Mangler.

Lægen er paa Forespørgsel af Sundhedskommissionens Ordfører forpligtet til at meddele de fornødne Oplysninger om de ethvert Tilfælde vedrørende hygieniske Forhold.

§ 5. Hvor den Syge ikke behandles af Læge, har Sundhedskommissionens Ordfører enten selv eller ved en anden dertil antagen Læge at føre det hygieniske Tilsyn i den Udstrækning, som det enkelte Tilfældes Art og Forholdene forøvrigt gjør paakrævet.

Paa samme Maade har han at overtage det hygieniske Tilsyn, hvor den behandlende Læges Anvisninger ikke efterfølges.

De Bestemmelser, som i Henhold til denne Paragraf fattes af Sundhedskommissionens Ordfører, kan fordres behandlet af Sundhedskommissionen.

§ 6. Finder Sundhedskommissionens Ordfører, at den Syges Forhold eller Forholdene i hans Bolig giver særlig Grund til Fare for Sygdommens Overførelse til andre, har han at forelægge Sagen for Sundhedskommissionen, som fatter Bestemmelse om, hvilke Forholdsregler der skal træffes.

Dersom den Syge eller hans Omgivelser undlader at følge de af Sundhedskommissionen givne Forskrifter, og det som Følge deraf viser sig umuligt at skaffe den Syge en til Modarbeidelse af Sygdommens Udbredelse nødvendig Pleie, kan Sundhedskommissionen beslutte hans Indlæggelse paa Sygehus. Dog maa Adskillelse af Ægtefolk ikke finde Sted, naar de ønsker at være forenede.

§ 7. Naar en Syg er afgaaet ved Døden eller forandrer Bopæl, skal der i den Udstrækning, som efter Omstændighederne anses fornøden, foretages Rensels af de Rum, hvori den Syge har opholdt sig, saavelsom af hans efterladte Gang- og Sengklæder.

Vedkommende Rum maa ikke overlades nogen til Beboelse, før saadan Rensels er foretagen.

§ 8. Gang- og Sengklæder, der er benyttede af en Syg, maa ikke overlades andre til Eiendom eller Brug, før de er rensede paa saadan Maade, som efter Omstændighederne anses fornøden.

De nærmere Regler om den i denne og foregaaende Paragraf omhandlede Rensels fastsættes af Sundhedskommissionen.

§ 9. Personer, der lider af saadan Sygdom som i denne

Lov omhandlet, maa ikke af Fattigvæsenet bortsættes i privat For- 8 Mai.
pleining uden Sundhedskommissionens Tilladelse. Fattige, lidende af saadan Sygdom, maa ikke lægges i Lægd.

Uden Sundhedskommissionens Tilladelse maa ingen af Fattigvæsenet bortsættes til nogen, inden hvis Husstand saadan Sygdom forekommer.

§ 10. Personer, der lider af saadan Sygdom som i denne Lov omhandlet, kan, naar det viser sig umuligt paa anden Maade at fjerne Fare for Sygdommens Udbredelse, af Sundhedskommissionen forbydes at deltage i Tilberedelse af Levnetsmidler bestemte til Salg saavelsom at have umiddelbar Befatning med Levnetsmidlers Udsalg.

Kvinder, lidende af saadan Sygdom, kan af Sundhedskommissionen forbydes at tage Tjeneste som Ammer eller Barnepiger.

Sundhedskommissionen kan forbyde, at Melk afhændes fra Steder, hvor Personer, der lider af saadan Sygdom som i denne Lov omhandlet, deltager i Røgt og Stel af Kjørene eller i Melkens Behandling, naar særlig Fare for Smittes Udbredelse gjennem Melken kan antages at være forhaanden.

§ 11. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan til Forebyggelse af de i nærværende Lov omhandlede Sygdommes Udbredelse, efterat Sundhedskommissionernes Udtalelser er indhentede, fastsætte almindelige Bestemmelser for:

a. Værksteder, Fabriker, Kontorer, Butiker og andre lukkede Rum, hvori andre end de til Husstanden hørende Personer samtidig og stadig har Arbeide;
b. Hoteller, Sanatorier og private Boliger, hvis Indehavere gjør sig en Næringsvei af at modtage Fremmede i Logis;
c. Forsamlingslokaler, saasom Kirker, Skoler, Rets- og Auktionslokaler, Theatre, Dansehuse, Konsert- og Foreningslokaler og lignende;
d. andre Slags Fællesrum, for hvis Vedkommende særlige Forhold gjør sig gjældende, saasom Fængsler, Sindssygeasyler og andre Sygehuse, Skibskahytter og Lugarer, Jernbanevogne, Kaserner, Rorboder og lignende.

§ 12. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, udfærdiger de nærmere Regler om Anmeldelses- og Meddelelsespligtens Ordning og om, hvilke Indberetninger og Meddelelser Sundhedskommissionernes Ordførere og de behandlende Læger skal afgive.

De fornødne almindelige Anvisninger til Lovens Gjennemførelse gives af Medicinalstyrelsen, der ogsaa har at yde Sundhedskommissionerne og Lægerne Bistand og Raad med Hensyn til de Forholdsregler, som i forekommende Tilfælde bør tages.

§ 13. Sundhedskommissionernes Ordførere og de af dem antagne Læger har paa Reiser, som foranlediges ved denne Lov, almindelig Skyds- og Kostholdsgodtgjørelse. Skydsgodtgjørelsen

8 Mai. udredes af Statskassen, Kostholdsgodtgjørelsen af vedkommende Amts- eller Bykasse.

Udgifterne ved Ubemidledes Indlæggelse paa Sygehus og Forpleining udenfor Hjemmet i Henhold til § 6 udredes ligeledes af vedkommende Amts- eller Bykasse, dog saaledes, at Statskassen godtgjør $^4/_{10}$ deraf. Ved Beslutning af Amtsthinget kan indtil en Halvpart af Amtets Udgifter overføres paa det Herred, hvor den Syge hører hjemme.

De nødvendige Desinfektionsmidler bekostes af vedkommende Amts- og Bykasse. Dog har Sanatorie-Eiere og andre, der for Betaling modtager Syge, selv at bære Udgifterne herved.

§ 14. Overtrædelser af denne Lov eller de i Medhold af samme givne Bestemmelser straffes med Bøder fra 2 Kroner og paatales som Politisager.

§ 15. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1901.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

8 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Tromsø Amtsskolestyre, hvori paa Foranledning meddeles, at det ikke antages at være nødvendigt, at den Tjenestetid, som skal berettige til Aldersstillæg efter Landsskolelovens § 20, falder i et sammenhængende Tidsrum. Ligeledes antager Departementet, at ogsaa Tjenestetid, som en Lærer maatte have, før han har bestaaet nogen Lærerprøve, maa kunne medregnes, naar kun Tjenesten i sig selv har været af den Beskaffenhed, at den efter § 20 kan medregnes (jfr. Departementets Skrivelse i Lovtidenden af 17de Marts 1891).

8 Mai. **Skrivelse** fra det schweiziske Forbundsraad til Udenrigsdepartementet i Stockholm, hvorved meddeles, at Tyskland for de under tysk Protektorat stgaende Dele af Samoaøerne har tiltraadt den paa Postkongressen i Washington den 15de Juni 1897 affluttede internationale Verdenspostkonvention ligesom de øvrige paa samme Kongres affluttede Overenskomster (med Undtagelse af Overenskomsten om Identitetsbevis).

10 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Kirkedepartementet, foranlediget ved en gjennem Udenrigsministeren modtagen Skrivelse fra det danske Udenrigsministerium, der havde udbedt sig Justitsdepartementets Udtalelse om, hvorvidt en her i Riget af Fattigvæsenet understøttet islandsk Kvinde kunde antages ved sin Vielse til en ved et tidligere indgaaet og fremdeles bestaaende Ægteskab bundet Normand at have vundet Forsørgelsesret i dennes Hjemstavnsdistrikt. Justitsdepartementet meddeler, at det finder Spørgsmaalet, der forøvrigt henhører under Domstolenes Afgjørelse, tvivlsomt, men at det er mest tilbøieligt til at besvare det bekræftende. Da denne Mening stemmer med den af det danske Udenrigsministerium hævdede

Opfatning af Retsforholdet, der sees at praktiseres i Danmark og 10 Mai.
som støttes af Theorikere i begge Riger, jfr. for Norges Vedkommende Hallagers: Den norske Arveret, 2den Udgave, Side 17—18 og Platou: Forelæsninger over Arveretten, Side 21, finder Departementet i ethvert Fald ikke at kunne anbefale, at der træffes noget yderligere Skridt for at bevirke nævnte Kvindes Hjemsendelse til Danmark, saalænge det ikke ved endelig Dom er afgjort, at hun ikke har vundet Hjemstavnsret i nogen Fattigkommune her i Riget[1]). I saa Henseende gjør Departementet derhos opmærksom paa, at da det i en Sagen vedliggende Skrivelse fra vedkommende Fattigkommission er anført, at hun kom her til Landet for 14 Aar siden og tjente i Stavanger 3 à 4 Aar, er det ikke udelukket, at hun, før Lov af 17de Juni 1886 No. 1 traadte i Kraft, kan have opholdt sig i et norsk Fattigdistrikt i den for en Udlændings Hjemstavnserhvervelse efter den tidligere Lovgivning fornødne Tid og altsaa derved erhvervet Hjemstavnsret her i Riget, førend hun blev viet til den nævnte Mand, jfr. Kirkedepartementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 8de November 1888.

[1]) Jfr. Ansvarlighedsl. 7 Juli 1828 § 3.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved „Reglement angaaende militære Rekvisitioner i Krigstilfælde (for Armeen)", fastsat ved Kongelig Resolution af 15de August 1898 gjøres indtil videre gjældende ogsaa for Marinen, dog med følgende Forandringer og Tilføielser: 12 Mai.

I Punkt 2, Pag. 6, tilføies efter Litr. h.:

i. Den kommanderende Admiral;
j. Flaade-, Eskadre-, Afdelings-, Divisions- og Skibschefer;
k. Sjømilitære Distriktschefer, Stationschefer, Verftschefer og Chefer for Oplagshavne.

I samme Punkts sidste Pasfus tilføies paa de to Steder efter Ordet Armeen: „eller Marinen."

I Punkt 3, Pag. 7, tilføies efter Litr. h.:

i. Den kommanderende Admiral som for hjemmeværende Armekommandochef;
j. Flaade-, Eskadre-, Afdelings-, Divisions- og Skibschefer som for Armeforbelings-, Brigade-, Korps- eller Bataljonschefer;
k. Sjømilitære Distriktschefer, Stationschefer, Verftschefer, Chefer for Oplagshavne som for hjemmeværende Distriktskommandochef.

I Punkt 8, 7de Pasfus, Pag. 10 tilføies efter Ordet Veivisere: „Lodser, Kjendtmænd."

I Punkt 38, Pag. 19, og Punkt 40 første Pasfus, Pag. 20, tilføies efter Ordet Armeen: „eller Marinen."

I sidstnævnte Pasfus rettes Ordene: „eller Dele af den" til „eller Dele af disse."

*) Bekjendtgj. 17 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.

12 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt, at de i Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21de April 1888 § 3, jfr. Love af 27de Juli 1896 (No. 4) og 29de Marts 1900, omhandlede Statsborgerbreve bliver at udfærdige efter vedlagte Formular.

Den Kongelige Norske Regjerings Justits- og Politi-Departement

Gjør vitterligt, at Departementet i Henhold til Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21de April 1888 § 3, jfr. Lov af 27de Juli 1896 (No. 4) og 29de Marts 1900 samt Kongelige Resolutioner af 11te Juni 1888 og 12te Mai 1900, har bevilget

(Navn, Stilling og Bosted).

der er født i den 18 norsk Statsborgerret fra den Tid, han høitideligen til Thinge har tilsagt Norges Konstitution Troskab.

Kristiania den 1900.

(Underskrift).

(Segl).

Statsborgerbrev

for

(Navn).

12 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Hamar Stiftsdirektion, hvori paa Foresporgsel fra en Sognepræst meddeles, at det for Konfirmation fastsatte Vedtægtsbeløb er at anse som Betaling for den kirkelige Handling og saaledes ikke vil blive at betale af Menighedslemmer, da jo Konfirmationen udføres i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste (den geistlige Lønningslovs § 20). Til at fastsætte nogen særskilt Betaling for Konfirmationsforberedelsen kan Sognestyrerne ikke antages at have Adgang. Forøvrigt gjør Departementet paa Foranledning af Bemærkninger af Sognepræsten angaaende frivilligt Offer ved Konfirmation og en af vedkommende Provst dertil knyttet Udtalelse om Offerets Afskaffelse — opmærksom paa, at da saadant hidtil har været ydet, skal der ifølge Lønningslovens § 21 fremdeles være Adgang dertil, medmindre det efter indhentet Menighedsudtalelse udtrykkelig besluttes ophævet af vedkommende Sognestyre med Departementets Samtykke.

14 Mai. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles

*) Bekjendtgj. 17 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 21.

Stadfæstelse paa den af Kristiania Kommunestyre i Møde den 19de April 1900 fattede Beslutning angaaende Forandring i den gjældende Vedtægt om Skattetaxter over fast Eiendom i Kristiania. 14 Mai.

Ifølge Beslutningen skal Vedtægtens § 8 herefter lyde:

„For de i § 6 omhandlede enkeltvise Omværdsættelser nyder Mændene saavel ved Under- som Overskjøn — med Undtagelse af de til Taxation af Fabriker opnævnte Ingeniører — følgende Betaling:

For Taxt af ubebygget Eiendom	Kr.	1,00
„ Do. af Eiendom med Brandtaxt indtil Kr. 100,000	„	2,00
„ Taxt af Do. med Do. over Kr. 100,000 indtil Kr. 300,000	„	3,00
„ Do. af Do. med Do. over Kr. 300,000 . . .	„	5,00

Alt med Tillæg af 50 pCt. til Taxtpartiets Formand.

De til Taxation af Fabriker opnævnte Ingeniører betales med Kr. 3,50 pr. Time saavel ved Under- som Overskjøn. Betalingen udredes af Eieren, som ogsaa har at bekoste ny Opmaaling, som maatte blive nødvendig med Hensyn til det Areal, som værdsættes underet med Bygningen. Dog skal Udgifter ved Overskjøn, som kun er begjært af Formandskabet, udredes af Bykassen.

Høieste Resolution, hvorved de af Gjøviks Kommunestyre i Møde den 4de Mai 1900 vedtagne Regler for den i Henhold til § 6 i Lov af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning anordnede Afstemning stadfæstes i Medhold af samme Lovparagraf. 14 Mai.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 14 Mai.

1. At Stadfæstelse meddeles paa den af Tranø Herredsstyrelse seneſt i Møde den 17de April 1900 vedtagne Plan for en inden Herredet oprettendes Sparebank.
2. At Samtykke meddeles til, at det ved Kongelig Resolution af 28de September 1861 ophævede Tranø Kornmagasins Midler, uanseet Bestemmelsen i den nævnte Resolution, anvendes til Grundfond for den omhandlede Bank.

Telegram fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori paa Forespørgsel meddeles, at der intet antages at være til Hinder for efter Landsskolelovens § 46 c at bevilge Bidrag til Skolehustomt. 14 Mai.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Ordføreren i en Herredsstyrelse om, hvorvidt der vil være Adgang til at faa opnævnt Veirodemestere, der skulde have at føre den nærmere Kontrol ved Udførelsen af det i nævnte Herred forefaldende Snebrøtningsarbeide, der efter hvad Amtsingeniøren i Paa- 16 Mai.

16 Mai. tegning af 20de December 1899 har anført, udføres for Kommunens Regning ligesom Sommerarbeidet, der tilsees af en Veivogter.

Departementet meddeler, at, naar som her de veiarbeidspligtige Opsiddere ved kommunal Beslutning er helt fritagne for Udførelse af Veivedligeholdsarbeide in natura (Veiloven af 15de September 1851 § 5 sidste Punktum), antager det, at der ikke vil være Adgang til at opnævne Veirodemeſter efter Veiloven, idet en saadan Opnævnelse formentlig nødvendigvis forudsætter, at ialfald endel af det i Herredet forefaldende Veivedligeholdsarbeide udføres direkte af vedkommende Opsiddere. (Jfr. Veilov 15de September 1851 § 47 No. 1—3).

19 Mai. No. 1. **Lov om Fattigvæsenet***)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de Mai dette Aar, saalydende:

Kapitel 1.

Om Forsørgelsespligt.

§ 1.

Forsørgelse.

Enhver, som savner Midler til Livsophold eller til Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, og som er ude af Stand til at erhverve det nødtørftige og heller ikke har nogen forsørgelsespligtig, der evner at understøtte ham, skal, forsaavidt Trangen ikke ad anden Vei afhjælpes, i den Udstrækning og paa den Maade, Fattigstyret finder hensigtsmæssig, tilstaaes fornøden Bistand af det offentlige Fattigvæsen.

Den Understøttelse, nogen saaledes har oppebaaret for sig selv efter det 15de Aar, for Ægtefælle eller Barn, kan Fattigvæsenet af ham fordre erstattet.

§ 2.

Privat Forsørgelsespligt.

Forpligtet til gjensidig Forsørgelse er:

Ægtefæller, saalænge Ægteskabet ikke er endelig opløst;

Forældre og Børn, dog saaledes, at Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, alene har Forsørgelsespligt ligeoverfor Moderen, og at der med Hensyn til saadanne

[1]) Se Oth. Prp. No. 10, Dok. No. 80 m. 2 Till. og Indst. O. XVIII for 1898/1899, Sth.tid. for 1899/1900, Forh. i Oth. S. 532—744 og 1037—1041 og i Lth. S. 152—209 og 237.

*) Bekjendtgj. 25 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 22.

Børns Fædres Forsørgelsespligt forholdes efter den derom til enhver Tid gjældende Lovgivning. 19 Mai. No. 1.

§ 3.

Privat Forsørgelsesmaade.

Den, som er forpligtet til at forsørge trængende Slegtninger, er, naar intet modsat for Tilfældet i Lovgivningen er bestemt, eller naar Fattigstyret ikke paa Grund af særegne Forholde finder det utilraadeligt, berettiget til at tage dem i sit Hus og underholde dem som Medlemmer af sin Familie, saalænge han behandler dem forsvarlig. Er den, han pligter at forsørge, gift, uden at saadan Pligt paahviler ham med Hensyn til den anden Ægtefælle, skal Understøttelsen ydes udenfor Huset, saafremt han ikke foretrækker at tage begge Ægtefæller til sig.

§ 4.

Tjenestefolks Forsørgelse under Sygdom.

Tjenestefolk forsørges i Sygdomstilfælde af Husbonden, indtil de efter Opsigelse eller af anden lovlig Aarsag træder ud af Tjenesteforholdet. Denne Husbondens Forpligtelse bortfalder, hvis Vedkommende er syg ved Tiltrædelsen af Tjenesten, saavelsom, naar Sygdommen er venerisk, og omfatter ikke Omkostninger ved Sygehusbehandling, naar saadan paa Grund af Sygdommens Art af vedkommende offentlige Læge erklæres fornøden, og heller ikke Lægehjælp og Medicin. Forpligtelsen ophører, naar Sygdommen varer længere end fire Uger.

§ 5.

Militæres Forsørgelse.

Stadig tjenstgjørende Militære forsørges tilligemed Hustru og Børn af vedkommende militære Afdeling, naar Trangen indtræder under Tjenestetiden eller ved dens Ophør.

§ 6.

Refusion af den Forsørgelsespligtige.

Opfylder ikke den forsørgelsespligtige den ham paahvilende Forsørgelsespligt, eller behandles den Forsørgede uforsvarlig, overtager Fattigvæsenet Omsorgen for den Trængende mod Erstatning hos den forsørgelsespligtige, forsaavidt Fattigstyret paa dennes Hjemsted finder, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det fornødne til Underhold eller Opfyldelse af den ham iøvrigt paahvilende Forsørgelsespligt. Dette Skjøn kan indankes efter § 45.

§ 7.

Udpantning af Erstatning.

Erstatning i Henhold til §§ 1 og 6 kan med Amtmandens Stadfæstelse besluttes inddrevet ved Udpantning, naar Begjæring

19 Mai. No. 1.

derom fremkommer inden tre Aar fra den Tid, Understøttelsen ydedes.

§ 8.

Under Tilsyn af Fattigstyre.

Enhver, som for sig, Ægtefælle eller Barn under 15 Aar nyder Fattigunderstøttelse, staar under Tilsyn af Fattigstyret. Dette kan til Dækkelse af Udlæg uden den Understøttedes Samtykke gjøre hans Formuesrettigheder mod andre gjældende.

De en Fattig til Brug overladte Gjenstande vedbliver at være Fattigvæsenets Eiendom.

Kapitel 2.

Om Forsørgelsessted og Hjemstavn.

§ 9.

Fattigvæsen og Kommune.

Enhver Kommune (Herred, Kjøbstad eller Ladested med eget Formandskab) har sit særskilte Fattigvæsen.

Deles en Kommune, eller omreguleres dens Grænser, fortsættes enhver paabegyndt Hjemstavnshævd i den Fattigkommune, hvor Vedkommende ved Delingen eller Omreguleringen har og vedbliver at have fast Opholb.

§ 10.

Opholdskommunens Ret og Pligt.

Bliver nogen trængende til Fattighjælp, har han at henvende sig til Fattigstyret i den Fattigkommune, hvor han opholder sig. Dennes Fattigstyre er da, dersom Trang efter nærværende Lov erkjendes at være tilstede, berettiget og forpligtet til at understøtte Vedkommende, i Tilfælde mod Erstatning efter nærværende Lovs Regler.

Den Kommune, hvorfra nogen indlægges i Sindssygeasyl eller anden Pleie- eller Helbredelsesanstalt, skal, saalænge Opholdet i Asylet eller Anstalten varer, ansees som Vedkommendes Opholdssted.

§ 11.

Hjemstavn — hvem og hvor.

Alene norske Statsborgere og de, som har Indfødsret uden at have Statsborgerret, har Hjemstavn i Norge.

Barn har indtil det fyldte 15de Aar Forældrenes Hjemstavn, forsaavidt og saalænge disse tilhører samme Fattigkommune. Tilhører Forældrene forskjellige Fattigkommuner, følger Barnet den af dem, hos hvem det lever eller seneste levede. Dør begge Forældre eller den ene af dem, tilhører Barnet den Hjemstavnskom-

mune, den tilhørte, hos hvem det lever eller seneſt levede. Har Moder, men ikke Fader Hjemſtavn i Norge, følger Barn Moder. 19 Mai. No. 1.

Den Hjemſtavn, nogen ſaaledes har ved det 15de Aar eller ved Udfærdigelſen af Dokument om Naturaliſation, beholder han, indtil ny Hjemſtavn er vundet.

Ny Hjemſtavn vindes ved efter det fyldte 15de Aar at have i to paa hinanden følgende Aar, ſom i Tilfælde bliver at regne fra Udfærdigelſen af Statsborgerbrevet eller Dokumentet om Naturaliſation, havt ſtadigt Ophold i Fattigkommunen uden for ſig ſelv, Huſtru eller Barn under 15 Aar at have nydt Fattighjælp. Hævdsafbrydende virker ikke:

a. den i § 44 omhandlede Arbeidsanviſning;
b. Skolebørns Forſyning med de fornødne Læremidler.
c. Læge- og Fødſelshjælp ſamt Medicin;
d. Sygebehandling foranſtaltet af det Offentlige for epidemiſk eller ſmitſom Sygdom;
e. Begravelſesomkoſtninger.

Senere vundet Hjemſtavn afløſer enhver tidligere. Den Hjemſtavn, nogen har ved fyldte 62 Aar, beholder han ſin øvrige Levetid.

Den Tid, ſom medgaar til at vinde Hjemſtavn, regnes fra og med den Dag, Indflyttede tager faſt Ophold i en Fattigkommune, til og med den Dag han fraflytter ſamme. Dog ſkal Tjeneſtefolks Flytning fra Tjeneſte høiſt 14 Dage før den omforenede Fratrædelſesdag eller Tiltrædelſe høiſt 14 Dage efter den omforenede Tiltrædelſesdag ikke komme i Betragtning, hvorimod Opholdet regnes, ſom om det havde varet fra og til de omforenede Dage.

§ 12.

Mands og Huſtrus Hjemſtavn.

Huſtru har Mandens Hjemſtavn. Har Manden ikke Hjemſtavn i nogen Fattigkommune, beholder Huſtruen den Hjemſtavn, hun havde før Ægteſkabet, ſamt Adgangen til at vinde ny Hjemſtavn. Efter Mandens Død eller Ægteſkabets Opløsning, eller naar Samlivet ophører ved Separation, Udvandring, ved at Manden forſætlig forlader Huſtruen eller indſættes i Strafanſtalt, vinder hun ſelvſtændig Hjemſtavn paa ſædvanlig Maade. I det dertil fornødne Tidsrum indregnes den Tid, hun i Samliv med Manden har tilbragt i Fattigkommunen. Gjenoptages Samlivet, faar Huſtruen paany Mandens Hjemſtavn. Har Huſtruen under Mandens Fravær enten vundet Hjemſtavn eller fortſat eller paabegyndt Hjemſtavnshævd, medens Manden under Fraværet ikke har vundet Hjemſtavn, ſkal, naar Samlivet gjenoptages, og Manden kan vinde Hjemſtavn i Norge, denne have Huſtruens Hjemſtavn eller fortſætte den af ham før Samlivets Ophør paabegyndte og af hende ſenere

19 Mai. No. 1.

fortsatte eller den af hende under Fraværet paabegyndte Hjemstavnshævd.

§ 13.

Ophold, som ikke giver Hjemstavn.

De, som i Medfør af Livsstilling eller af andre Grunde er midlertidig fraværende, har sin Hjemstavnshævd løbende i den Fattigkommune, hvor de sidst havde fast Ophold, eller i den, hvorhen deres Hjem senere er flyttet. Midlertidig fraværende er ogsaa de, som uden at yde tilstrækkelig Vederlag ved Arbeide eller paa anden Maade opholder sig udenfor sit Hjem for sin Uddannelse.

Til Hjemstavnshævd medregnes ikke den Tid, hvori nogen for at afhjælpe Sygdom eller anden legemlig eller aandelig Mangel eller Svaghed for andres Regning forpleies i Opdragelses- eller Redningsanstalt, i Asyl, Hospital, Sygehus, Pleiehjem eller hos Private, som ikke er forsørgelsespligtige. Det samme gjælder Ophold i Varetægtsarrest, Straf- eller Tvangsarbeidsanstalt og den Tid, hvori nogen paa Grund af Hjemstavnsløshed nyder Understøttelse af Staten.

§ 14.

Hjemsendelse.

Opholdsstedets Fattigstyre kan hjemsende, og Hjemstavnens Fattigstyre kan kræve hjemsendt eller selv besørge hjemhentet understøttede Trængende, naar Understøttelsen skjønnes at ville blive vedvarende, og Hjemsendelsen kan ske uden Skade for de Trængendes Helbred, og, forsaavidt de er hjemmehørende her i Landet, uden at deres Evne til at ernære sig derved forringes.

Om Hjemsendelsen, til hvis Iværksættelse Politiets Bistand, om fornødiges, kan kræves, bliver Hjemstedets Fattigstyre betimelig at underrette. De med Hjemsendelsen forbundne Omkostninger udredes i sin Helhed af Hjemstedets Fattigvæsen.

§ 15.

Refusion af Hjemstavnskommune.

Af Omkostninger forvoldt en Fattigkommune ved Understøttelse af trængende, som ikke har Hjemstavn i samme, skal de, som efter § 11 ikke virker hævdsafbrydende, helt bæres af Opholdsstedets Fattigvæsen. Af de øvrige Omkostninger kan to Tredjedele fordres erstattet af Hjemstavnskommunen.

Hvor Barn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, maa forsørges af Fattigvæsenet, og Forældrene har Hjemstavn i forskjellige Fattigkommuner, skal disse to Kommuner deleligt de af Barnets Hjemstavnskommune indtil dets fyldte 15de Aar udredede Udgifter. Kan kun den enes Hjemstavnskommune paavises, bæres Omkostningerne i deres Helhed af denne.

19 Mai. No. 1.

§ 16.

Erstatning af Statskassen.

Omkostninger ved Understøttelse af trængende, hvis Hjemstavn ikke kan oplyses, uden at dette er begrundet i nogen Forsømmelse fra Fattigstyrets Side, erstattes, forsaavidt de er Gjenstand for Refusion efter § 15, med to Tredjedele af Statskassen. Dog kan Omkostningerne ogsaa for en større Del eller i sin Helhed overtages af Statskassen, naar Billighedshensyn kræver det, forsaavidt de dertil fornødne Midler af Storthinget er bevilget.

Omkostninger ved Understøttelse af saadanne, der som faste Arbeidere eller Betjente ved offentlige Vei-, Jernbaneanlæg og lignende alene for saadant Arbeides Skyld har opholdt sig i fremmed Fattigkommune i den til Hjemstavnshævd fornødne Tid og iøvrigt har opfyldt Betingelserne for Hjemstavnshævd og senere ikke har vundet Hjemstavn, godtgjøres af Statskassen efter Regninger, som godkjendes af vedkommende Departement, dog kun for et Tidsrum af fem Aar fra den Dag, den Understøttede vandt Hjemstavn. Under særegne Forhold kan med Storthingets Samtykke saadanne Regninger udbetales af Statskassen ogsaa udover de fem Aar.

Omkostninger ved Understøttelse af Trængende, som ikke har norsk Statsborgerret eller norsk Indfødsret, godtgjøres af Statskassen, naar de af vedkommende Regjeringsdepartement eller i bestaaende mellemfolkelige Overenskomster foreskrevne Regler iagttages.

§ 17.

Tab af Hjemstavn.

Har nogen frivillig været fraværende fra Hjemstavnskommunen uafbrudt i ti paa hinanden følgende Aar og i Løbet af dette Tidsrum ikke nydt Fattigunderstøttelse, som er Gjenstand for Refusion, ikke vundet Hjemstavn i anden Fattigkommune og heller ikke i Henhold til § 12 faaet Hustruens Hjemstavn, taber han Hjemstavnen og bliver i Tilfælde af Trang som hjemstavnsløs at forsørge efter § 16 første Led, indtil ny Hjemstavn paa sædvanlig Maade er vundet.

Hjemkommer eller hjemsendes en Trængende fra Udlandet, og hans Hjemstavn er tabt ved Præskription, skal den Fattigkommune, hvor han seneſt har havt fast Ophold, overtage hans Forsørgelse mod Erstatning som i første Led bestemt.

§ 18.

Hjemstavns-Undersøgelse.

Ydes Fattighjælp nogen Fattigkommunen ikke tilhørende, har Fattigstyret snareſt muligt at affordre den Trængende Forklaring om hans Forhold og Vilkaar efter et af vedkommende Regjeringsdepartement udfærdiget Schema[1]).

[1]) Se Rundskr. til Magistr. og Formandsk. af 7 Juli 1900.

19 Mai. No. 1.

Ved Forsømmelighed med at erhverve den paabudte Forklaring tabes Retten til Refusion af ydet Understøttelse for Tidsrummet, indtil Forklaringen er indhentet.

Senest inden fjorten Dage efter Forklaringens Afgivelse har Fattigstyret at tilstille Fattigstyret i den Kommune, hvor den Trængende efter de foreliggende Oplysninger antages hjemmehørende, Meddelelse om Understøttelsen, ledsaget af den optagne Forklaring og de øvrige indhentede Oplysninger.

Undladelse heraf medfører Tab af Erstatning for Tidsrummet, indtil Oversendelsen finder Sted.

Regning over Fattigvæsenets Udlæg bør fremsendes snarest muligt og, naar vedvarende Fattighjælp ydes, ved hvert Halvaars Udgang. Regning, som ikke sendes senest 1 Aar efter Udløbet af det Halvaar, hvorfor den gjælder, kan ikke kræves betalt, medmindre Tvist om Hjemstavn har været til Hinder for Fremsendelsen.

Det Fattigstyre, hvem Oplysningerne eller Regningerne er tilstillet, har snarest muligt at afgive sin Erklæring samt, hvis Erstatningskravet erkjendes, at fyldestgjøre det.

Er der paaført nogen af Parterne Tab ved tilregnelig Forsømmelse med Erklæringens Afgivelse eller ved Sagens senere Behandling, skal Tvist derom afgjøres efter Bestemmelserne i § 45.

Foranstaaende Regler gjælder ogsaa, naar Omkostningerne helt eller delvis skal udredes af Staten eller en Amtskommune.

§ 19.

Flytnings-Attester.

Enhver, som tilflytter en Fattigkommune, skal medbringe eller tilveiebringe Attest, i Byerne fra Politimesteren, paa Landet fra Lensmanden i den Fattigkommune, han fraflyttede, indeholdende den Indflyttedes og samtlige med ham følgende Familielemmers Navn, Alder, Fødested, Oplysning om Forsørgerens Livsstilling, om hans Hjemstavnsforhold samt om Tiden for Fraflyttelsen. Denne Attest skal han senest inden sex Uger efter Indflytningen forevise til Paategning, i Byerne for Politimesteren, paa Landet for Lensmanden. Den, hos hvem eller paa hvis Grund Indflyttede har taget Bopæl, skal derom give Meddelelse, i Byerne til Politimesteren inden 48 Timer, paa Landet til Lensmanden inden fjorten Dage. Tilflytter nogen egen Bolig, har han selv at afgive Meddelelsen. Politimesteren i By og Lensmanden paa Landet har at føre Fortegnelse over de indflyttede[1]), indeholdende de i Atteften indtagne Oplysninger. Forsømmer nogen at tilveiebringe den i nærværende Paragraf omhandlede Attest eller at afgive de paabudte Meddelelser, bøder han fra Kr. 2,00 til Kr. 20,00, der tilfalder By- eller Herredskassen og inddrives ved Udpantning. Vedtages ikke Boderne, behandles

[1]) Se Rundskr. til Amtm. af 7 Juli 1900.

Sagen overensstemmende med de for Politisager gjældende Forskrifter. I Tilfælde bliver derhos de fornødne Oplysninger at erhverve paa Indflyttedes Bekostning. 19 Mai. No. 1.

Kapitel 3.

Om Styre og Tilsyn.

§ 20.

Styrets Sammensætning.

I enhver Fattigkommune skal der være et Fattigstyre, bestaaende af:

a) Sognepræsten eller, om der inden Fattigkommunen er flere Præster i selvstændigt Embede, én af disse efter Biskopens Valg;

b) i Byerne et Medlem af Magistraten eller i dennes Sted Politimesteren eller en anden af Politiets Embedsmænd, naar Kongen saa bestemmer;

c) saa mange af By- eller Herredsstyret for tre Aar valgte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, som dette selv bestemmer. Ved de to første Valg efter denne Lovs Kundgjørelse udtræder en Tredjedel, eller, om Tallet ikke er deleligt med tre, én mere end Tredjedelen af Fattigstyrets Medlemmer blandt dem, der har forrettet længst, saavidt fornødent efter Lodtrækning. Senere udtræder hvert Aar de, som har forrettet længst. Med Hensyn til disse Medlemmer gjælder forøvrigt de i Formandskabslovgivningen angaaende Formænds Ombudstid og Gjenvalg foreskrevne Regler.

Fattigstyrets Medlemmer vælger sig imellem Formand og Næstformand, hver Gang for ét Aar.

Efter tre Aars Funktion som Formand kan kommunevalgte Medlemmer og Præst undslaa sig for at modtage Gjenvalg som saadan.

§ 21.

Møder.

Fattigstyret holder Møder, saa ofte det selv bestemmer eller af Formanden sammenkaldes. Ingen gyldig Beslutning kan tages, medmindre over det halve Antal af Medlemmerne er tilstede. Beslutningen fattes med Stemmeflerhed. Er Stemmerne lige, gjør Formandens Stemme Udslaget.

§ 22.

Styrets Funktioner.

Fattigstyret har overensstemmende med de i nærværende Lov givne Forskrifter og By- eller Herredsstyrets i Henhold til samme

19 Mai. No. 1.

fattede Beslutninger at bestyre det offentlige kommunale Fattigvæsen, at bevilge Understøttelser samt at overtage Forvaltningen af de Fattigvæsenet tilhørende Kapitaler og Eiendomme.

§ 23.

Styrets Bøger.

Ethvert Fattigstyre har at føre følgende af Ordføreren i By- eller Herredsstyret godkjendte Bøger:

a) Forhandlingsbog;
b) Dagbog;
c) Kopibog;
d) Fortegnelse over understøttede Trængende[1]).

Bøgerne og Fortegnelsen indrettes og føres paa den Maade, som vedkommende Regjeringsdepartement bestemmer.

§ 24.

Budgetforslag.

Fattigstyret har hvert Aar inden den af Formandskabet bestemte Tid at indsende, paa Landet til Formandskabet og i Byerne til Magistraten, Overslag over de Midler, som for det følgende Aar antages fornødne til Bestridelse af Fattigvæsenets Udgifter.

§ 25.

Fattigvæsenets underordnede Ledelse og Tilsyn.

Hvor By- eller Herredsstyret finder det hensigtsmæssigt og har bevilget de dertil fornødne Midler, kan Ledelsen af Fattigvæsenet under Fattigstyrets Overtilsyn overdrages en, paa Landet af Herredsstyret, i Byerne af Magistrat og Formandskab ansat Tjenestemand, hvis Forretningsomraade efter Fattigstyrets Forslag fastsættes af By- eller Herredsstyret med vedkommende Regjeringsdepartements Approbation.

Forsaavidt dertil er bevilget Midler, antager Fattigstyret en eller flere lønnede Fattigforstandere samt den til Udførelse af Fattigvæsenets Forretninger fornødne Kontorhjælp.

Forøvrigt er enhver i Fattigkommunen bosat Mand og Kvinde under 60 Aar pligtig til uden Godtgjørelse at overtage de Hverv i Fattigvæsenets Tjeneste, som denne Lov eller Fattigkommunens Plan omhandler.

§ 26.

Kredsinddeling. Plan.

Enhver Fattigkommune kan inddeles i saa mange Kredse, som By- eller Herredsstyret bestemmer.

Hvorledes der skal forholdes med Udøvelsen af Fattigforsørgelsen og Tilsynet inden Kredsene, bestemmes i en af By- eller

[1]) Se Rundskr. til Magistr. og Formandsk. af 7 Juli 1900.

Herredsstyret vedtaget og af vedkommende Regjeringsdepartement godkjendt Plan[1]). 19 Mai. No. 1.

Denne Plan skal indeholde Bestemmelser om:

a) Antallet af Fattigkommunens Kredse og deres Udstrækning;
b) Ordningen af Tilsynet inden hver Kreds, derunder Udstrækningen af den Myndighed, Fattigstyret har overdraget Tilsynet, og i det hele dettes Forhold til Fattigstyret;
c) Fattigstyrets og de i dets eller Tilsynets Tjeneste virkende Mænds og Kvinders Pligter ligeoverfor trængende og understøttede;
d) Ordningen af Pleie- eller Arbeidshjem, hvor saadanne findes.

Forøvrigt optages i Planen de Bestemmelser, som By- eller Herredsstyret maatte vedtage med Hensyn til Fattigvæsenets Ordning og Virkemaade.

§ 27.

Forsømmelse.

Undlader Medlem af Fattigstyre eller Tilsyn uden gyldigt Forfald at afgive Møde, naar saadant lovlig er berammet, kan Fattigstyret forelægge Vedkommende en Mulkt af Kr. 5,00. Vedtages ikke Mulkten, behandles Sagen overensstemmende med de for Politisager gjældende Forskrifter. Mulkten tilfalder By- eller Herredskassen og inddrives ved Udpantning.

Kapitel 4.

Særbestemmelser angaaende Bergverker og Brug.

§ 28.

Opsamling af Fond.

Ved ethvert Bergværk, der er eller kommer i Drift og i mindst et Aar gjennemsnitlig har beskjæftiget tredive Arbeidere eller derover, eller som ved denne Lovs Ikrafttræden havde særskilt Fattigvæsen, skal der — selv om Antallet af Verkets Arbeidere synker til under tredive — opsamles et Fond[2]), der skal tjene til at sikre den Fattigkommune, hvori Verket ligger, Bidrag til Dækkelse af de forøgede Udgifter til Fattigvæsenet, som vil paaføres samme ved Verkets mulige Nedlæggelse.

Fondets Størrelse saavelsom Verkets, og i Tilfælde dets Betjentes og Arbeideres, aarlige Bidrag til samme bestemmes af Kongen efter Forslag af et Udvalg, bestaaende af Amtmanden som Formand samt af to andre Medlemmer, hvoraf det ene skal repræsentere Verket og det andet Kommunestyret. Er vedkommende Amtmand Medeier i Verket eller paa anden Maade inhabil, opnævnes Formand af Kongen.

[1]) Se Rundskr. til Magistr. og Formandsk. af 7 Juli 1900.
[2]) Se Rundskr. til Amtm. af 7 Juli 1900 jfr. Rundskr. 14 Juli 1884.

19 Mai. No. 1.

§ 29.

Omordning af Fondet.

Hvert tredje Aar, efterat saadan Bestemmelse er givet, skal det nævnte Udvalg til vedkommende Regjeringsdepartement afgive Betænkning om, hvorvidt Bestemmelserne om Fondets Størrelse eller om det aarlige Bidrag til samme bør forandres, hvad der i Tilfælde afgjøres af Kongen, efterat Verket og Kommunestyret er hørt.

§ 30.

Midler samlet efter Loven af 14de Juni 1884.

Midler, som er opsamlet ved Verket i Henhold til Lov af 14de Juni 1884 § 1, skal efter nærmere Regler, der efter Forslag af ovennævnte Udvalg fastsættes af Kongen, helt eller delvis overgaa til det i § 28 omhandlede Fond.

§ 31.

Naar Fondet skjønnes tilstrækkeligt.

Naar Fondet med Tillæg af Renter har naaet den fastsatte Størrelse, afgjøres det af Kongen efterat Udvalgets Betænkning er indhentet, om og i Tilfælde med hvilket aarligt Bidrag Opsamlingen skal fortsættes, eller om den, indtil anderledes paa samme Maade bestemmes, skal ophøre. I sidstnævnte Fald skal Kongen træffe Bestemmelse om Renternes Anvendelse, efterat Udvalget er hørt.

§ 32.

Sikkerhed fra Verkets Side.

Verket har at stille saadan Sikkerhed, som af vedkommende Departement godkjendes, for Opfyldelsen af dets egne, dets Betjentes og Arbeideres Forpligtelser med Hensyn til Fondets Dannelse.

Er dette ved Verkets Nedlæggelse ikke fyldt, skal Verkseieren eller Verkseierne tilskyde det manglende.

§ 33.

Fondets Styre.

Fondet styres af Fattigstyrets Formand, der tillige er Formand i Fondets Styre, og af to andre Medlemmer, hvoraf det ene skal repræsentere Verket og det andet Kommunestyret. De nærmere Bestemmelser om Fondets Opsamling, Forvaltning og Bestyrelse gives af Kongen.

§ 34.

Fondets Anvendelse.

Ved Verkets Nedlæggelse bliver Fondet Fattigkommunens Eiendom; dets Midler skal dog alene kunne anvendes til Dækkelse af Kommunens Fattigudgifter. Fondets Bestyrelse og Forvaltning

ordnes fra samme Tid af Kommunestyret med vedkommende Departements Godkjendelse, dog saaledes, at Kongens Samtykke udkræves til Brug af Kapitalen. 19 Mai. No. 1.

Hvis et større Antal Verksarbeidere ved Nedlæggelsen har vundet Hjemstavn i andre Kommuner end den, hvori Verket ligger, kan Kongen, efterat det i § 28 nævnte Udvalg og andre Vedkommende er hørt, fastsætte en vis Fordeling af Fondet mellem vedkommende Kommuner.

§ 35.

Kontrol med Fondet.

Fondet skal til enhver Tid være undergivet den for offentlige Stiftelsers Midler bestemte Kontrol.

§ 36.

Særbidrag.

Skulde der under og som Følge af Verkets Drift vedblivende være paaført en Kommune væsentlig større aarlig Fattigbyrde end det Beløb, der gjennemsnitlig i de sidst forløbne fem Aar er udredet til Verkets eller til Kommunens Fattigvæsen af Verket, dets Betjente og Arbeidere, bliver Misforholdet i Mangel af mindelig Overenskomst efter Andragende fra Kommunestyret, og efterat saavel Verket som Fattigstyret og Amtmanden er hørt, at udjevne ved et af Kongen for et eller flere af de følgende fem Aar skjønsmæssig bestemt Særbidrag, der udredes med $^3/_4$ af Verket og $^1/_4$ af Kommunen. Kongen kan dog bestemme, at Særbidraget helt eller delvis saa vel for Kommunens som for Verkets Vedkommende udredes af Statskassen, saafremt Storthinget bevilger de dertil fornødne Midler.

§ 37.

Hjemstavnshævd.

Paabegyndt Hjemstavnshævd ved et Bergværk fortsættes i den Kommune, hvor Vedkommende ved nærværende Lovs Ikrafttræden har og vedbliver at have fast Ophold.

§ 38.

Forsørgelsespligt overfor Udlændinger.

Den Forsørgelsespligt, som i Henhold til de hidtil gjældende Lovbestemmelser[1]) ved nærværende Lovs Ikrafttræden paahviler visse Bergverker, skal fremdeles, og indtil ny Hjemstavn er vundet, vedvare ligeoverfor Udlænding, som har vundet Hjemstavn ved Verket i mindre end fem Aar eller uden at være norsk Statsborger.

[1]) L. 14 Juli 1842 §§ 61—65; Lovene af 6 Juni 1863, f. Kjøbstæderne §§ 29, 30, 39 og 49 (jfr. L. 15 April 1882 § 18), f. Landet §§ 30, (jfr. L. 14 Juni 1884 § 3), 31, 40 og 53 (jfr. L. 15 April 1882 § 27); L. 12 Juni 1869; L. 14 Juni 1884 §§ 1 og 2.

19 Mai. No. 1.

§ 39.

Nedlagt Værks Midler.

Ved Verkets Nedlæggelse, eller naar den i foregaaende Paragraf omhandlede Forsørgelsespligt er ophørt, overgaar de Midler, som da maatte tilhøre Verkets Fattigvæsen (jfr. § 65 i Lov angaaende Bergverksdriften af 14de Juli 1842), til den Kommune, inden hvilken Verket ligger.

§ 40.

Andre Fabriker og Brug.

Hvad der i nærværende Lov er bestemt for Bergverker, skal ogsaa gjælde for de Fabriker og Brug, som har særskilt Fattigvæsen. Dog kan Kongen paa Andragende fra Eier af Fabrik eller Brug, som har særskilt Fattigvæsen, eller fra vedkommende Kommunestyre tillade saadanne Anlæg at beholde sit særskilte Fattigvæsen i Overensstemmelse med de i den hidtil gjældende Lovgivning fastsatte Regler[1]). Det samme gjælder de Bergverker med særskilt Fattigvæsen, der fuldstændig har ophørt med Bergverksdriften og er gaaet over til udelukkende at beskjæftige sig med Forædling af Metaller eller med anden industriel Virksomhed.

§ 41.

Udvidet Anvendelse af Lovens Bestemmelser.

Paa Andragende fra vedkommende Kommunestyre kan Kongen gjøre nærværende Lovs Bestemmelser om Bergverker gjældende ogsaa for de Anlæg, der ved Grubedrift under Dagen udvinder andre Mineraler end Ertser eller Malme.

§ 42.

Særegne Forhold.

Hvor ved Fabrik eller Brug, som har særskilt Fattigvæsen, Forholdene har udviklet sig paa en uregelmæssig Maade, kan Kongen, efterat der er givet alle Vedkommende Anledning til at erklære sig, give de Bestemmelser, som for Tilfældet findes hensigtsmæssige, og navnlig, hvor flere Brug ligger i hverandres Nærhed og for nogen Del har Fattigvæsen fælles, bestemme, hvorvidt deres Fattigvæsen ganske eller delvis skal sammensmeltes eller de i det hele eller for nogen Del skal gaa ind under den almindelige Fattigkommune, i hvilken de er beliggende.

Kapitel 5.

Om Forsørgelsesmaaden.

§ 43.

Direkte Understøttelse.

De Trængende forsørges enten i Pleie- eller Arbeidshjem, hos private, ved Understøttelse i Hjemmet eller ved Indlæggelse i Sygehus.

[1]) Jfr. Noten til § 38.

Ved Valget af Understøttelsesmaade skal Fattigstyret tage Hensyn til Trangens Art, dens Varighed og den Trængendes Evne til ved eget Arbeide helt eller delvis at kunne forsørge sig selv. 19 Mai. No. 1.

Barn, som ikke kan forsørges sammen med sine Forældre, bør fortrinsvis søges optaget i Familie eller Barnehjem, hvor det kan faa forsvarlig Pleie og god Opdragelse. Det bør være Fattigstyret magtpaaliggende at medvirke til, at de, som i Barnealderen har havt Understøttelse, kan gaa ind i erhvervsgivende Virksomhed.

Fattiges Bortsættelse maa ikke ske ved Licitation.

§ 44.

Arbeidsanvisning.

Arbeidsføre og friske Folk, som henvender sig til Fattigstyret om Hjælp under midlertidig Nødstilstand, kan af dette anvises lønnet Arbeide eller henvises til Arbeidshjem.

Kapitel 6.

Almindelige Bestemmelser.

§ 45.

Voldgift.

Tvistigheder mellem Kommuner og mellem Kommuner og Staten om de dem ifølge nærværende Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser skal afgjøres uden Domstolenes Mellemkomst.

Forsaavidt de tvistende Parter ikke enes om at lade Sagen afgjøre af en eller flere af dem selv opnævnte Voldgiftsdommere, skal den undergives Afgjørelse af vedkommende Regjeringsdepartement.

Finder dette ikke at kunne træffe Afgjørelse, forinden yderligere Oplysninger foreligger, kan det ved direkte Henvendelse til Underretten begjære de fornødne Forklaringer tilveiebragt i de af Kongen foreskrevne Former. Samtidig har Departementet at underrette de tvistende Parter om Begjæringen.

De af Departementet trufne Afgjørelser, som i Korthed bliver at begrunde, skal tillige indeholde Bestemmelse om, hvorvidt de ved Forskningen forvoldte Omkostninger skal bæres af det offentlige eller helt eller delvis udredes af de tvistende Parter eller nogen af dem.

Er Departementet paa det offentliges Vegne interesseret i Tvistens Afgjørelse, og vedkommende Kommune eller Kommuner ikke er villig til at overgive Sagen til Departementets Kjendelse, skal Sagen afgjøres af dertil opnævnte Mænd, hvoraf vedkommende Kommuner vælger hver en og Departementet indtil et tilsvarende Antal. Mændene vælger indenfor eller udenfor sin Midte en Opmand. Med Hensyn til disse gjælder de samme Regler, som ovenfor er foreskrevet om Tilveiebringelse af Oplysninger, Begrundelse af Kjendelsen og Fordeling af Omkostningerne.

19 Mai. No. 1.

§ 46.

Bistand for Fattigstyret.

Det paaligger Embeds-, Ombuds- og Bestillingsmænd og navnlig Politiet at yde Fattigstyret Bistand i dets Virksomhed, uden at der bliver at erlægge Betaling for de Oplysninger, Attester osv., som meddeles, eller for de Forretninger og Bekjendtgjørelser, som iøvrigt udføres.

§ 47.

Særegne Fattigvæsener.

Med Hensyn til Kongsbergs offentlige Fattigvæsen, Fattigvæsenet paa Røros og ved Statens militære Etablissementer forholdes efter derom gjældende særskilte Bestemmelser, dog saaledes, at deres Forhold til andre Fattigkommuner afgjøres efter denne Lovs Forskrifter, og at Lovens Bestemmelser om Garantifond efter Andragende af vedkommende Kommunestyre af Kongen kan gjøres gjældende ogsaa for Røros Kobberverk.

§ 48.

Lovens Ikrafttræden.

Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1901, fra hvilken Tid følgende Love og Lovbestemmelser med de Begrænsninger, som følger af foranstaaende §§ 38 og 40 samt af Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere i Fabriker m. v. af 23de Juli 1894, ophæves, forsaavidt de angaar Fattigvæsen:

1. §§ 61—65 i Bergverksloven af 14de Juli 1842;
2. Lov af 6te Juni 1863 om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kap. 6;
3. Lov af 6te Juni 1863 om Fattigvæsenet paa Landet med Undtagelse af §§ 73—77 a og §§ 78—85;
4. Lov af 12te Juni 1869, indeholdende Tillæg til de om Bestyrelsen af Verkers og Brugs Fattig- og Skolevæsen gjældende Bestemmelser;
5. Lov af 14de Juni 1884 indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fattigvæsenet;
6. Lov af 17de Juni 1886 indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen om Fattigvæsenet;
7. Lov af 14de Juni 1890 indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6te Juni 1863;
8. Lov af 14de Juni 1890 indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863;
9. Lov af 10de Juli 1894 indeholdende Forandring i og Tillæg til Lovene om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet af 6te Juni 1863;
10. Lov af 27de Juli 1896 om Forandringer i Fattiglovgivningen.

Kapitel 7.

19 Mai. No. 1.

Almindelige Overgangsbestemmelser.

§ 49.

Hjemstavnsforhold.

De, som i Henhold til den hidtil gjældende Lovgivning har Hjemstavn i norsk Fattigkommune uden at være norske Statsborgere, beholder denne og kan vinde ny Hjemstavn efter nærværende Lovs Regler.

Den af en Udlænding her i Riget erhvervede Hjemstavn tabes, naar han forlader Landet og tager Ophold i Udlandet.

§ 50.

Bestaaende Forhold mellem Kommune og Fattigdistrikter.

De Bestemmelser, som ifølge nærværende Lov er gjældende for Fattigkommunen, gjælder ogsaa for de nu bestaaende Fattigdistrikter. Disse bliver uforandret, indtil af Kommunestyret med Kongens Samtykke anderledes bestemmes.

At et Herred for nærværende er delt i flere Fattigdistrikter, har ingen Indflydelse paa Hjemstavnsforholdene ligeoverfor andre Kommuner eller Fattigdistrikter, som i ethvert Tilfælde holder sig til Herredet.

Fattige, som har Hjemstavn i et Herred, men ikke i noget enkelt af dets Fattigdistrikter, forsørges af Herredet.

Udgifter ved Forsørgelse af fattige Sindssyge, hvis Tilstand kræver en fra sedvanlige fattiges Forsørgelse særegen Behandling eller Forpleining, ved døve, blinde og aandssvage fattiges Oplærelse samt ved Sygehusbehandling udover fjorten Dage bæres, selv om vedkommende understøttede har Hjemstavn i et af de ved et Herreds Deling fremkomne Fattigdistrikter, af det hele Herred.

Er et Herred delt i flere Fattigdistrikter, overtages de Herredsstyret ved denne Lov tillagte Forretninger af vedkommende Afdelinger af Herredsstyret (Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 20).

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved, samtidig med foranstaaende Lovs Sanktion, Kirke- og Undervisningsdepartementet, til Efterkommelse af en af Odelsthing og Lagthing besluttet Anmodning til Regjeringen, blev bemyndiget til at besørge Oversættelse af Loven paa Landsmaal offentliggjort i Lovtidenden. 19 Mai. No. 1.

Den af Departementet besørgede Oversættelse er saalydende:

19 Mai. No. 1.

Log um fatigstellet.

Fyrste bolken.

Um forsytings-skyldnad.

§ 1.

Forsyting.

Vantar nokon midel til livsupphald elder til kur og røkt under sjukdom og ikkje er god fyr aa syta seg til det naudsynlege og helder ikkje hev nokon forsytings-skyldig med evne til aa hjelpa, skal han, um ikkje trongen paa annan veg vert vedgjord, av det offentlege fatigstellet faa turvande hjelp i den mùn og paa den maate, fatigstyret finn høveleg.

Den studnaden, nokon soleis hev fenget fyr seg sjølv etter det 15de aaret, fyr ægtemake elder barn, kann fatigstellet krevja godtgjord hjaa honom.

§ 2.

Privat forsytings-skyldnad.

Skyldnad til ymsesidig forsyting hev:

ægtemakar, minder dei er skilde fyr ollo;

foreldre og born; likevel so, at born av foreldre, som ikkje hev gift seg med einannan, berre hev forsytings-skyldnad mot mori; korleis det skal vera med forsytings-skyldnaden til fedrarne aat slike born, vert avgjort etter den loggjevningi, som gjeld um det til kvar tid.

§ 3.

Privat forsytings-maate.

Naar ikkje noko anna er logsett fyr tilfellet elder naar ikkje fatigstyret finn det uraadlegt av serlege grunnar, hev den, som er skyldig aa forsyta trengande skyldfolk, rett til aa taka dei heim i sitt hus og hava dei der i brød med seg, so lengje han gjev dei ei forsvarleg medferd. Er han skyldig til aa forsyta den eine og ikkje den andre av eit ægtepar, maa han gjeva hjelpi utanfyr sitt hus, i fall han ikkje helder vil taka baae ægtefolki heim til seg.

§ 4.

Um skyldnaden fyr husbonden aa forsyta tenarar under sjukdom.

Husbonden forsyter tenarar under sjukdom, til dess tenesta held upp etter uppsegjing elder av annan logleg grunn. Denne skyldnaden fell burt, um tenaren alt var sjuk, daa

han kom i tenesta elder sjukdomen er venerisk; husbonden skyldar ikkje aa bera kostnaden med sjukehus-lege, um sjukdomen er slik, at vedkomande offentlege lækjar segjer, at ho er naudsynleg; og ikkje ber han helder kostnaden med lækjarhjelp og medicin. Skyldnaden held upp, naar sjukdomen varer lenger enn fire vikur. 19 Mai. No. 1.

§ 5.

Kven som forsyter hermenn.

Vert hermenn i stendig teneste trengande, medan tenesta varer elder ved di ho held upp, skal vedkomande herdeild forsyta dei og kone og born.

§ 6.

Den forsytings-skyldige vederlegg fatigstellet utlegg.

I fall den, som hev skyldnad aa forsyta andre, ikkje gjer dette elder gjev dei ei uforsvarleg medferd, tek fatigstellet umsuti paa seg; men den forsytings-skyldige maa vederleggja fatigstellet utleggi, i fall fatigstyret paa heimstaden hans finn, at han hev evne til aa reida ut vederlaget, utan at han sjølv kjem til aa vanta det naudsynlege til upphaldet elder til forsytings-skyldnad, han elles maatte hava aa svara. Dette skynet kann verta innankat etter § 45.

§ 7.

Panting fyr vederlag.

Med stadfesting fraa amtmannen kann det verta vedteket aa driva inn vederlag etter §§ 1 og 6 ved panting, i fall det vert kravt seinast 3 aar fraa di hjelpi vart gjevi.

§ 8.

Under tilsyn av fatigstyret.

Kvar, som fær fatighjelp fyr seg sjølv, ægtemake elder barn under 15 aar, stend under tilsyn av fatigstyret. Fatigstyret kann utan samtykkje fraa den, som hev fenget hjelp, gjera hans formuesrettar mot andre gjeldande so langt turvande er til vederlag fyr utlegg.

Dei ting, som ein fatig hev fenget til bruk, held fatigstellet ved aa eiga.

Andre bolken.

Um forsytings-stad og heimstad.

§ 9.

Fatigstell og kommune.

Kvar kommune (herad, kjøpstad elder ladstad med serskilt formannskap) hev sitt serskilde fatigstell.

19 Mai. No. 1. Vert ein kommune kløyvd elder grensurne fyr ein kommune umskipad, held all heimstadhævd ved i den fatigkommunen, der heimstadhævdaren ved kløyvingi elder umskipingi hev fast tilhelde, aa segja um han vert buande der.

§ 10.

Rett og skyldnad fyr tilhelde-kommunen.

Kjem nokon til aa trenga fatighjelp, maa han høyra seg fyre um hjelp hjaa fatigstyret i den fatigkommunen, der han held til. Finn daa dette fatigstyret, at han er trengande etter denne logi, hev det rett og skyldnad til aa gjeva honom hjelp, — um so er mot vederlag etter fyresegnerne i denne logi.

Vert nokon innlagd i sinnsjukeasyl elder anna røkt- elder lækjingshus, gjeld den kommunen, han er innlagd ifraa, fyr tilhelde-kommune, so lengje han er paa nokon av desse staderne.

§ 11.

Heimstad — kven og kvar.

Berre norske riksborgarar og dei, som hev innfødingsrett utan riksborgarrett, hev heimstad i Norig.

Til dess barn fyller sitt 15de aar hev det heimstaden til foreldri, um so er desse høyrer til same fatigkommunen, og so lengje dei det gjer. Hev foreldri heimstad i kvar sin fatigkommune, fylgjer barnet det av dei, som det liver hjaa elder sist livde hjaa. Døyr foreldri elder eitt av dei, høyrer barnet til heimstadkommunen aat det av foreldri, som det liver hjaa elder sist livde hjaa. Hev mori heimstad i Norig, men ikkje faren, hev barnet same heimstaden som mori.

Den heimstaden, nokon soleis hev, naar han fyller sitt 15de aar, elder naar brev um naturalisering vert utferdt, held han ved aa hava, til dess ny heimstad er vunnen.

Ny heimstad vinn den, som etter sitt fyllte 15de aar i tvo samfelde aar hev havt stendigt tilhelde i fatigkommunen utan fatighjelp fyr seg, kone elder barn under 15 aar; um so er vert desse tvo aari reknad fraa di brevet um riksborgarrett elder naturalisering vert utferdt. Heimstadhævd held ved, endaa um

a. nokon fær seg tilvist arbeid, soleis som § 44 nemner;
b. skuleborn fær naudsynlege skulesaker;
c. nokon fær lækjarhjelp, fødselhjelp elder medicin;
d. nokon fær sjukemedferd, som det offentlege hev sett i verk fyr umfarsykje elder fengjande sjukdom;
e. nokon fær jordferdhjelp.

All eldre heimstad held upp, naar ny heimstad er vunnen. Den heimstaden nokon hev, naar han fyller sitt 62de aar, held han ved aa hava heile si livetid sidan. 19 Mai. No. 1.

Den tidi, som gjeng med til aa vinna heimstad, vert reknad fraa og med den dagen, daa innflytjaren tek fast tilhelde i ein fatigkommune, til og med den dagen, daa han flytjer derifraa. Fyr tenarar vert likevel denne tidi reknad fraa og til den fardagen, som er avtalad, um dei ikkje reiser yver 14 dagar fyrr elder kjem yver 14 dagar sidan.

§ 12.

Heimstaden til mann og kone.

Kona hev heimstaden til mannen. Hev ikkje mannen heimstad i nokon fatigkommune, held kona ved aa hava den heimstaden, som ho hadde, fyrr dei vart gifte; likeins høvet til aa vinna seg ny heimstad. Ho vinn sjølvstendig heimstad paa sedvanleg maate, etter mannen er daaen, elder naar dei er skilde fyr ollo, elder naar samlivet held upp ved skilnad til seng og sæte, ved utvandring elder av di mannen med vilje forlæt kona elder vert innsett i straffehus. I den tid, som er naudsynleg til heimstadhævdi, vert og den tid medreknad, som kona i samliv med mannen hev voret i fatigkommunen. Byrjar dei samlivet att, fær kona paa nytt lag heimstaden til mannen. Hev kona, medan mannen var burte, anten vunnet heimstad elder haldet ved elder teket til med heimstadhævd, medan mannen paa si side under si burtevere ikkje hev vunnet heimstad, skal han, naar dei byrjar samlivet att, og han kann vinna heimstad i Norig, hava heimstaden til kona elder halda ved med den heimstadhævdi, som han hadde byrjat med, fyrr samlivet heldt upp, og som ho sidan hev haldet fram med, — elder halda fram med den heimstadhævdi, som ho hev byrjat, medan han var burte.

§ 13.

Tilhelde, som ikkje gjev heimstad.

Dei, som millombils er burte i samføre med livsyrkje elder av andre grunnar, held uppe si heimstadhævd i den fatigkommunen, der dei sist hadde fast tilhelde elder i den, som heimen deira sidan er flutt til. Millombils burte er og dei, som held til utanfyr heimen sin fyr si utdaning og ikkje gjer like fyr seg ved arbeid elder paa annan maate.

Til heimstadhævd vert ikkje den tidi medreknad, som nokon held til i uppfostringsheimar, bergingsheimar, asyl, hospital, sjukehus, røktheimar elder hjaa private, som ikkje er forsytings-skyldige, aa segja um tilheldet paa desse staderne er fyr andre si rekning og etlat til helsebot fyr sjukdom

19 Mai. No. 1.

elder til raadbot fyr andre likamlege elder andelege veilur elder brester. Det same gjeld den tid, som nokon er i varetekt-arrest, straffehus elder tvangsarbeidshus, og den tid, daa nokon fær hjelp av rikskassa, av di han er heimstadlaus.

§ 14.

Heimsending.

Fær trengande, som ikkje hev heimstad i tilheldekommunen, hjelp hjaa fatigstellet der, kann fatigstyret i denne kommunen senda dei heim, aa segja um det er vonlegt, at studningi kjem til aa halda ved, og det er raad aa senda dei heim utan skade fyr helsa deira og, i fall dei høyrer heime her i landet, utan at deira evne til aa livnæra seg vert mindre; fatigstyret i heimstadkommunen kann under same vilkor krevja dei trengande heimsende elder sjølv syta fyr heimhenting.

Um heimsendingi, som politiet skal hjelpa til med aa setja i verk, um det trengst og vert kravt, skal fatigstyret paa heimstaden faa vitring i tidom. Fatigstellet paa heimstaden ber heilt kostnaden med heimsendingi.

§ 15.

Heimstadkommunen vederlegg utlegg.

Hev trengande fenget hjelp hjaa ein fatigkommune, der dei ikkje hev heimstad, skal fatigstellet i denne kommunen heilt bera utleggi, um desse etter § 11 ikkje stoggar heimstadhævd. Elles kann tilhelde-kommunen krevja dei tvo tridjepartarne av utleggi godtgjorde hjaa heimstadkommunen.

Maa fatigstellet forsyta barn av foreldre, som ikkje hev gift seg med einannan, og foreldri hev heimstad i kvar sin fatigkommune, skal desse tvo kommunarne bera kvar si helvt av dei utleggi, som heimstadkommunen aat barnet reider ut, til det fyller sitt 15de aar. Kann dei berre faa greide paa heimstadkommunen til eitt av foreldri, ber denne kommunen heile kostnaden aaleine.

§ 16.

Rikskassa godtgjer utlegg.

Kann dei ikkje faa greide paa heimstaden til den, som fær hjelp, og fatigstyret ikkje ber skuldi fyr dette ved nokor vanferd, so godtgjer rikskassa dei tvo tridjepartarne av utleggi, i fall fatigstellet etter § 15 hev krav paa vederlag. Likevel kann rikskassa i større mùn elder i det heile svara kostnaden, naar rett og skil krev det og stortinget hev gjevet pengar til det.

Hev nokon voret fast arbeidar elder tenestemann ved offentleg vegbygnad, jarnvegsbygnad og dilikt offentlegt arbeid og berre fyr den skuld haldet seg i framand fatigkommune i ei tid, lang nok til heimstadhævd, og elles hev fyllt vilkori fyr heimstadhævd og ikkje sidan vunnet heimstad, so vert kostnaden med hjelp, som ein sovoren maatte faa, godtgjord av rikskassa etter rekningar, som vedkomande departement godkjenner, men berre fyr fem aar fraa den dagen, daa han vann heimstad. I serhøve kann dei med samtykkje fraa stortinget betala slike rekningar av rikskassa fyr lengre tid enn desse fem aari og. 19 Mai. No. 1.

Rikskassa godtgjer kostnaden med fatighjelp, gjevi til trengande, som ikkje hev norsk riksborgarrett elder norsk innfødingsrett, naar dei skilord vert fylgde, som vedkomande styringsdepartement hev sett elder som fylgjer av millomfolkelege avtal.

§ 17.

Heimstaden gjeng tapt.

Heimstaden gjeng tapt fyr den, som av fri vilje hev voret burte fraa heimstadkommunen ti samfelde aar i ein gong og ikkje i denne tid nokon gong fenget fatighjelp, som er emne fyr vederleggjing; hev han so ikkje vunnet ny heimstad i nokon annan fatigkommune og helder ikkje etter § 12 fenget heimstaden til kona, vert han heimstadlaus og skal, um han kjem i trong, verta forsytt etter § 16, fyrste leden, til dess han hev vunnet ny heimstad paa sedvanleg maate.

Kjem ein trengande heim fraa utlandet elder vert han heimsend, og heimstaden hans hev gjenget tapt etter fyrste leden i denne paragraf, skal den fatigkommunen, der han sist hadde fast tilhelde, taka paa seg aa forsyta honom mot vederlag so, som i fyrste leden er sagt.

§ 18.

Heimstad-etterrøkjing.

Fær nokon, som ikkje høyrer heime i fatigkommunen, fatighjelp, skal fatigstyret so snart raad er krevja utgreiding av honom um hans tilhøve og vilkor; dette vert gjort i samhøve med ei fyremynd, som vedkomande styringsdepartement gjev ut.

Hev fatigstyret voret etterlatigt og soleis vanhaldet fyresegnerne um utgreidingi, gjeng retten til vederlag tapt fyr tidbolken, til utgreidingi er innhentad.

Seinast 14 dagar etter utgreidingi er gjevi, skal fatigstyret senda melding um hjelpi til fatigstyret fyr den kommunen, der fatigstyret etter dei upplysningarne, det sit

19 Mai. No. 1.

inne med, finn det trulegt, at den trengande høyrer heime; saman med denne meldingi sender det den utgreidingi, det hev fenget, og dei andre upplysningarne, det hev funnet fram.

Læt fatigstyret dette vera, gjeng kravet paa vederlag apt fyr tidbolken, til slik melding vert send.

Rekning yver utleggi, fatigstellet hev gjort, bør verta send so snart raad er, og ved kvart halvaars utgang, naar vedhaldande fatighjelp vert gjevi. Rekning, som dei ikkje sender seinast 1 aar etter det halvaaret er ute, som ho gjeld fyr, kann dei ikkje krevja betalt, minder tvist um heimstad hev voret til hinder fyr framsendingi.

Det fatigstyret, som upplysningarne elder rekningarne er sende til, skal so snart raad er segja si meining um vederlagskravet og betala, um kravet vert sannkjent.

Hev det voret tilrekneleg vanferd med meiningsutsegjingi elder med saki sidan, og partarne av den grunn hev havt tap, skal tvist um dette verta avgjord etter § 45.

Fyresegnerne ovanfyre gjeld og, naar det er rikskassa elder eit amt, som skal reida ut kostnaden i det heile elder fyr ein del.

§ 19.

Attestar ved flytjing.

Kvar og ein, som flytjer til ein fatigkommune, skal hava med seg elder faa seg attest, i byarne fraa politimeisteren og paa landet fraa lensmannen i den fatigkommunen, han flytjer ifraa; attesten skal innehalda namnet paa innflytjaren og paa kvar av huslyden hans, som fylgjer med, alderen og fødestaden deira, upplysning um livevegen til forsytaren, um heimstad-tilhøvi hans og um utflytjingstidi. Denne attesten skal han seinast seks vikur etter innflytjingi syna fram til paaskrift, i byarne fyr politimeisteren og paa landet fyr lensmannen. Den, som hev gjevet innflytjaren heimvist hjaa seg elder bustad paa sin grunn, skal gjeva melding um det, i byarne til politimeisteren seinast 48 timar etter, paa landet til lensmannen seinast 14 dagar etter. Flytjer nokon til eiget bu, skal han sjølv gjeva meldingi. Politimeisteren i by og lensmannen paa landet skal føra liste yver innflytjaranne, og denne lista skal innehalda dei upplysningarne, som stend i attesten. Læt nokon vera aa faa til vegar attesten, som denne §'en nemner, elder aa gjeva dei fyresagde meldingarne, bøter han fraa kr. 2.00 til kr. 20.00, som gjeng til bykassa elder heradskassa og vert inndrivne ved panting. Tek han ikkje ved boti, vert saki førd etter fyresegnerne fyr politisaker. Dessutan skal innflytjaren svara den kostnaden, som maatte gaa med til aa faa til vegar naudsynlege upplysningar.

Tridje bolken.

Um styre og tilsyn.

§ 20.

Korleis styret er ihopsett.

I kvar fatigkommune skal det vera eit fatigstyre, skipat av

a. soknepresten, elder um det i fatigkommunen er fleire prestar i sjølvstendigt embætte, den av dei, som bispen vèl;

b. i byarne ein mann av magistraten elder i hans stad, naar kongen so fyre finn, politimeisteren elder ein annan av politi-embættesmennerne;

c. so mange menn elder kvinnur, som bystyret elder heradstyret tek avgjerd um aa velja fyr tri aar. Ved dei tvo fyrste vali, etter denne logi er kunngjord, gjeng det ut ein tridjepart elder, um ikkje tri gjeng upp i talet, so ein meir enn tridjeparten av fatigstyremennerne millom dei, som hev setet lengst, etter lutkasting so langt det er naudsynlegt. Sidan gjeng dei ut kvart aar, som hev setet lengst. Um umbodstidi og atterval gjeld elles fyr desse fatigstyremennerne same fyresegner, som etter formannskapsloggjevningi gjeld fyr formenn.

Fatigstyret vèl millom sine eigne menn formann og varaformann, fyr eit aar um gongen.

Etter embætting som formann i tri aar kann kommunevald fatigstyremann og prest segja fraa seg atterval til formann.

§ 21.

Møte.

Fatigstyret held møte, so tidt det sjølv fastset elder naar formannen stemner det saman. Til rettsgildt vedtak maa yver helvti av styremennerne vera til stades. Avgjerdslurne vert tekne med røystefleirtal. Stend røysterne likt, gjer formannen utfallet.

§ 22.

Kva gjeremaal styret hev.

Det høyrer fatigstyret til aa styra det offentlege kommunale fatigstellet i samhøve med denne logi og med dei vedtaki, som bystyret elder heradstyret etter denne logi hev gjort, likeins aa gjeva hjelp og staa fyre styret og stellet med pengemidelen og eigedomarne til fatigstellet.

19 Mai. No. 1.

§ 23.

Bøkerne til styret.

Kvart fatigstyre skal føra desse bøker, som ordføraren i bystyret elder heradstyret godtek:

a. bok yver det, som er fyre og vert avgjort paa møti (møtebok);
b. dagbok;
c. kopibok;
d. liste yver dei, som fær hjelp.

Bøkerne og lista vert skipad og førde so, som vedkomande styringsdepartement segjer fyre.

§ 24.

Framlegg til budgett.

Innan slik tid, som formannskapet set, skal fatigstyret kvart aar senda inn yverslag, paa landet til formannskapet og i byarne til magistraten, yver den midelen, som det er vonlegt, fatigstellet treng til aa svara sine utlegg fyr det komande aar.

§ 25.

Lægre styring og tilsyn med fatigstellet.

Naar bystyret elder heradstyret finn det høvelegt og hev gjevet pengar til det, kann ein tenestemann, som heradstyret paa landet og magistraten og formannskapet i byarne dertil set, faa styringi med fatigstellet under yvertilsyn av fatigstyret; bystyret elder heradstyret fastset umkvervet fyr hans gjeremaal etter forslag fraa fatigstyret med stadfesting fraa vedkomande styringsdepartement.

Er det gjevet pengar til det, innset fatigstyret ein elder fleire lønte fatigforstandarar og tek den kontorhjelpi, som maatte vera naudsynleg til aa greida gjeremaali til fatigstellet.

Elles er kvar mann og kvinne, som er under 60 aar og busett i fatigkommunen, skyldig utan betaling aa taka mot dei umbod og gjeremaal i fatigstellet si teneste, som er nemnde i denne logi elder i plani til fatigkommunen.

§ 26.

Fatigkrinsar. Plan.

Kvar fatigkommune kan verta bytt i so mange krinsar, som bystyret elder heradstyret fyre finn.

Bystyret elder heradstyret tek ved ei plan, som vedkomande styringsdepartement godkjenner, og som skal innehalda fyresegner um, korleis fatigforsytingi skal gaa fyre seg og tilsynet i krinsarne vera.

Denne plan skal gjeva greide paa:

a. talet paa krinsarne i fatigkommunen og grensurne deira;

b. korleis tilsynet i dei ymse krinsarne skal vera skipat, millom anna kor stor magt fatigstyret hev gjevet tilsynet og i det heile det tilhøvet, tilsynet stend i til fatigstyret; 19 Mai. No. 1.
c. kva skyldnad fatigstyret og dei menn og kvinnur, det elder tilsynet hev arbeidande i si teneste, hev mot dei trengande og dei, som fær fatighjelp;
d. skipnaden med røkt- og arbeidsheimar, der slike finst.

Elles vert dei fyresegner inntekne i plani, som bystyret elder heradstyret maatte taka ved um skipnaden til fatigstellet og um maaten, det skal verka paa.

§ 27.

Naar nokon er burte fraa møte.

Er ein fatigstyremann elder fatigtilsynsmann utan rettsgildt forfall burte fraa møte, som er logleg tilstemnt, kann fatigstyret fyreleggja honom ei bot paa kr. 5,00. Tek han ikkje ved boti, vert saki førd etter fyresegnerne fyr politisaker. Boti gjeng til bykassa elder heradskassa og vert inndrivi ved panting.

Fjorde bolken.

Serskilde fyresegner fyr bergverk og bruk.

§ 28.

Fond skal verta upplagt.

Ved kvart bergverk, som er elder kjem i drift og i minst eit aar i medeltal hev gjevet arbeid til tretti elder fleire arbeidarar, elder som hev serskilt fatigstell, naar denne logi tek til aa gjelda, skal dei — endaa um det skulde verta færre enn tretti arbeidarar ved verket — leggja seg upp eit fond, etlat til trygd fyr den fatigkommunen, der verket ligg, at han fær pengehjelp til aa bera dei meir-utleggi, som fatigstellet maatte faa, um so skulde henda, at verket vert nedlagt.

Kor stort fondet skal vera og kor store tilskot verket og — um so er — tenestemennerne og arbeidaranne ved verket aarleg skal svara til fondet, tek kongen avgjerd um etter forslag fraa eit utval, skipat av amtmannen, som skal vera formann, og tvo andre menn; av desse tvo skal den eine vera fyr verket og den andre fyr kommunestyret. Er amtmannen medeigar i verket elder paa annan maate ugild, vèl kongen formann.

§ 29.

Brigde i fyresegnerne um fondet.

Naar slik avgjerd er teki, skal det nemnde utvalet tridje kvart aar gjeva vedkomande styringsdepartement ei utgreiding,

19 Mai. No. 1. um det trur, at fyresegnerne um, kor stort fondet skal vera elder um det aarlege tilskotet til fondet, bør verta brigde; um so er, tek kongen avgjerd um dette, naar fyrst verket og kommunestyret er høyrde.

§ 30.

Midel upplagd etter log fraa 14de juni 1884.

Midel, upplagd ved verket i samhøve med log fraa 14de juni 1884 § 1, skal i det heile elder fyr ein del gaa yver til det fond, som § 28 nemner; kongen gjev nærmare skilord um dette etter forslag fraa ovannemnde utval.

§ 31.

Naar det er vonlegt, at fondet er stort nok.

Naar fondet med renturne tillagde hev vortet so stort som etlat var, fastset kongen, um dei skal halda paa med uppleggjingi til fondet og, um so er dei det skal, med kor stort tilskot aarleg, elder um dei skal halda upp med uppleggjingi, til dess han tek onnor avgjerd. I siste fall skal kongen segja fyre, korleis renturne skal verta brukte. Fyrr han tek desse avgjerdslur, maa utvalet vera høyrt.

§ 32.

Trygd, som verket skal gjeva.

Verket skal gjeva slik trygd, som vedkomande departement godtek, fyr at verket sjølv og tenestemennerne og arbeidaranne ved verket svarar sine tilskot til fondet.

Er ikkje fondet, naar verket vert nedlagt, so stort som etlat var, skal verkseigaren elder verkseigaranne leggja til det, som skortar.

§ 33.

Styret fyr fondet.

Eit styre, skipat av formannen i fatigstyret og tvo andre menn — den eine fyr verket og den andre fyr kommunestyret — skal staa fyre fondet; formannen i fatigstyret skal og vera formann fyr fondstyret. Um uppleggjingi til og um styret og stellet med fondet gjev kongen dei nærmare fyresegnerne.

§ 34.

Korleis fondet skal verta brukt.

Naar verket vert nedlagt, gjeng fondet yver i fatigkommunen si eign; fondmidelen skal likevel ikkje kunna verta brukt til anna enn fatigutgifter. Fraa same tid fastset kommunestyret ein skipnad, som vedkomande departement godkjenner, um styret og stellet med fondet, likevel so, at dei

kann ikkje bruka noko av hovudstolen, minder kongen gjev løyve til det. 19 Mai. No. 1.

I fall helder mange arbeidarar ved nedleggjingi hev vunnet heimstad i andre kommunar enn der verket ligg, kann kongen, naar det utval, som § 28 nemner, og andre vedkomande fyrst er høyrde, taka avgjerd um, korleis fondet skal verta skift millom vedkomande kommunar.

§ 35

Kontrol med fondet.

Fondet skal til kvar tid vera undergjevet den kontrol, som gjeld fyr midelen til offentlege stiftingar.

§ 36.

Umfram-tilskot.

Skulde den aarlege fatigtyngsla fyr ein kommune, medan og av di verket vert drivet, vedhaldande vera munarleg større enn den sumen, som verket, tenestemennerne og arbeidaranne ved verket aar um anna i dei siste fem aar hev reidt ut til fatigstellet aat verket elder kommunen, gjeld denne fyresegni: Vert ikkje mishøvet rettat ved mindeleg avtale, skal kongen, i fall kommunestyret søkjer um det, taka avgjerd um, at mishøvet skal verta utjamnat ved eit umfram-tilskot fyr eit elder fleire av dei næste fem aar; han fastset paa eit skyn, kor stort dette umfram-tilskotet skal vera, og verket reider ut dei tri fjordepartarne og kommunen hin fjordeparten. Fyrr kongen tek si avgjerd, skal baade verket, fatigstyret og amtmannen vera høyrde. I fall stortinget læt til pengar, kann kongen fastsetja, at noko av umfram-tilskotet elder det heile baade fyr kommunen og verket sin del vert utreidt av rikskassa.

§ 37.

Heimstadhævd.

Den heimstadhævdi, nokon hev byrjat ved eit verk, held han fram med i den kommunen, der han, naar denne logi tek til aa gjelda, hev fast tilhelde, aa segja um han vert buande der.

§ 38.

Forsytings-skyldnad mot utlendingar.

Naar utlending i samhøve med logfyresegner, som til dessa hev goldet, hev vunnet heimstad ved eit bergverk i mindre enn fem aar elder utan aa vera norsk riksborgar, skal verket, jamvel naar denne logi tek til aa gjelda, halda ved aa hava skyldnaden til aa forsyta honom, til dess han vinn ny heimstad.

9 Mai. Nr. 1.

§ 39.

Midelen til nedlagt verk.

Naar verket vert nedlagt, elder naar forsytings-skyldnaden, som fyrre §'en nemner, hev haldet upp, gjeng den midelen, som fatigstellet til verket daa maatte eiga (jfr. § 65 i log um bergverksdrifti fraa 14de juli 1842), yver til den kommunen, som verket ligg i.

§ 40.

Andre fabrikar og bruk.

Det som i denne logi er sagt um bergverk, skal og gjelda fyr dei fabrikar og bruk, som hev serskilt fatigstell. Likevel kann kongen, naar eigaren til fabrik elder bruk med serskilt fatigstell elder naar vedkomande kommunestyre søkjer um det, lata slike verk framleides faa hava sine serskilde fatigstell i samhøve med fyresegner, gjevne i loger til denne tid. Det same gjeld dei bergverk med serskilt fatigstell, som heilt hev haldet upp med bergverksdrifti og gjenget yver til aa driva berre med metalforedling elder onnor industriell verksemd.

§ 41.

Utvidad bruk av fyresegnerne i logi.

Naar kommunestyret søkjer um det, kann kongen lata fyresegnerne um bergverk i denne logi og gjelda fyr dei verk, som driv gruvedrift under dagen etter andre mineral enn malmar.

§ 42.

Serskilde tilstand.

Hev tilstandet nokonstad ved fabrik elder bruk med serskilt fatigstell vortet usedvanlegt, kann kongen, naar fyrst alle, som saki kjem ved, hev fenget høve til aa segja si meining, gjeva fyresegner til umbot; og serleg kann han, naar fleire bruk ligg kvarandre helder nær og i nokon mùn hev fatigstell i hop, gjera av, um fatigstellet deira heilt elder fyr ein del skal verta sleget saman elder um det i det heile elder fyr ein del skal gaa inn under fatigstellet til den kommunen, som dei ligg i.

Femte bolken.

Um forsytings-maaten.

§ 43.

Hjelping beint fram.

Dei trengande vert forsytte anten i røkt- elder arbeidsheimar, hjaa private folk, ved hjelp, gjevi i heimen, elder ved innleggjing i sjukehus.

Naar fatigstyret vèl maaten aa hjelpa paa, skal det taka umsyn til, kva slag trong det er, kor lengje han kann halda ved, og kva evne den trengande hev til heilt elder i nokon mùn aa syta fyr seg sjølv ved eiget arbeid. 19 Mai. No. 1.

Barn, som ikkje kann verta forsytt saman med foreldri, bør fatigstyret helst freista aa faa uppteket i huslyd elder barneheim, der det kann faa forsvarleg røkt og god uppseding. Dei, som i barnealderen hev havt fatighjelp, skal fatigstyret leggja seg um aa hjelpa til rettes, so dei kann koma i slik verksemd, at dei kjem seg fram og tener sitt brød sjølve.

Det er ulovlegt aa setja burt fatige ved underbod.

§ 44.

Arbeids-tilvising.

Arbeidsføre og friske folk, som høyrer aat med fatigstyret etter hjelp fyr eit naudhøve, kann det tilvisa lønt arbeid elder visa til arbeidsheimar.

Sette bolken.

Ymse fyresegner.

§ 45.

Skilsdom.

Tvistemaal millom kommunar og millom kommunar og rikskassa um dei skyldnader, som dei i sitt ymsesidige tilhøve hev etter denne logi, skal ikkje verta avgjorde ved domstolarne.

I fall ikkje partarne vert samde um aa lata ein elder fleire skilsmenn, som dei sjølve vèl, gjera av saki, skal vedkomande styringsdepartement faa saki til avgjering.

Finn so dette, at det ikkje kann taka nokor avgjerd, fyrr det fær fleire upplysningar, kann det gaa beinveges til underretten og krevja, at han i former, kongen hev fyreskrivet, tek upp dei provi, som turvande er. Naar departementet gjeng til underretten, skal det samstundes gjeva dei tvistande partarne tidend um det.

Dei avgjerdslurne, som departementet tek og som det korteleg skal grunngjeva, skal og innehalda skilord um, korleis det skal vera med kostnaden ved etterrøknaden, um det offentlege elder dei tvistande partarne elder nokon av dei skal bera kostnaden i det heile elder fyr ein del.

Er rikskassa part i tvistemaalet, og kommunen elder kommunarne fyr den skuld ikkje er viljuge til aa leggja saki under departementet, skal kommunen elder kommunarne velja kvar sin mann og departementet upptil likso mange til aa

19 Mai. No. 1.

taka avgjerd um saki. Mennerne vèl millom elder utanfyr sitt eiget tal ein mann, som skal hava den avgjerande røysti, um røysterne skulde staa likt (oddemann). Mennerne syter til upplysningar, grunngjev skilsdomen og tek avgjerd um kostnaden etter same skilord, som ovanfyre er gjevne.

§ 46.

Hjelp fyr fatigstyret.

Embættes-, umbods- og syslemenn og serleg daa politiet skyldar aa gjeva fatigstyret den hjelpi, det i si verksemd maatte turva, og det utan betaling fyr upplysningar og attestar o. s. fr., som vert gjevne, elder fyr dei gjeremaal og kunngjeringar, som elles vert greidde.

§ 47.

Serskilde fatigstell.

Fyr det offentlege fatigstellet paa Kongsberg, fyr fatigstellet paa Røros og fyr dei militære etablissementi til staten, stend dei serskilde fyresegnerne ved lag, som no er gjeldande likevel so at tilhøvi millom desse fatigstelli og andre fatigkommunar vert avgjorde etter denne logi, og at kongen, um vedkomande kommunestyre søkjer um det, kann fastsetja, at fyresegnerne i denne logi um trygdefond skal gjelda fyr Røros koparverk og.

§ 48.

Naar logi tek til aa gjelda.

Denne logi tek til aa gjelda den fyrste januar 1901; samstundes held etternemnde loger og logfyresegner, so langt dei kjem fatigstellet ved, upp aa gjelda, aa segja paa skilord, som fylgjer av §§ 38 og 40 ovanfyre og av log um ulukketrygding fyr arbeidarar i fabrikar m. m. fraa 23de juli 1894:

1. §§ 61—65 i bergverkslogi fraa 14de juli 1842;
2. log fraa 6te juni 1863 um fatigstellet i kjøpstaderne, so nær som sette bolken;
3. log fraa 6te juni 1863 um fatigstellet paa landet, so nær som §§ 73—77 a og §§ 78—85;
4. log fraa 12te juni 1869 um tillegg til dei fyresegnerne, som gjeld um styringi med fatig- og skulestellet ved verk og bruk;
5. log fraa 14de juni 1884 um brigde i og tillegg til log um fatigstellet;
6. log fraa 17de juni 1886 um brigde i og tillegg til loggjevningi um fatigstellet;

7. log fraa 14de juni 1890 um brigde i og tillegg til log um fatigstellet i kjøpstaderne fraa 6te juni 1863; 19 Mai. No. 1.
8. log fraa 14de juni 1890 um brigde i og tillegg til log um fatigstellet paa landet fraa 6te juni 1863;
9. log fraa 10de juli 1894 um brigde i og tillegg til logerne um fatigstellet i kjøpstaderne og paa landet fraa 6te juni 1863;
10. log fraa 27de juli 1896 um brigde i fatigloggjevningi.

Sjuande bolken.

Ymse yvergangsfyresegner.

§ 49.

Heimstad-høve.

Dei, som ikkje er norske riksborgarar, men som likevel etter loggjevningi til denne tid hev heimstad i norsk fatigkommune, nyt denne heimstaden og kann vinna ny heimstad etter fyresegnerne i denne logi.

Heimstad, som ein utlending hev vunnet her i riket, gjeng tapt, naar han forlæt landet og tek tilhelde i utlandet.

§ 50.

Tilhøve millom kommune og fatigsokner, som no er.

Dei fyresegnerne, som etter denne logi er gjeldande fyr fatigkommunen, gjeld og fyr dei fatigsoknerne, som no er. Desse vert staa-ande ved lag, til dess kommunestyret med samtykkje fraa kongen tek onnor avgjerd.

At eit herad no er kløyvt i fleire fatigsokner, gjer ikkje noko fraa elder til, naar det gjeld spursmaal um heimstad i tilhøve til andre kommunar elder fatigsokner; desse held seg likevel alltid til heradet.

Heradet forsyter fatige, som hev heimstad i heradet, men ikkje i nokor einskild fatigsokn i heradet.

Heile heradet og ikkje den einskilde fatigsokni, som heimstaden, naar heradet er kløyvt i fleire fatigsokner, maatte vera bunden til, ber kostnaden, som gjeng med til aa forsyta fatige sinnsjuke, naar deira tilstand krev medferd, stell elder røkt annleis enn sedvanlege fatige; likeins kostnaden med upplæringi til dauve og blinde fatige og fatige faamingar og kostnaden med sjukehus-lege fyr den tid som ho maatte vara lenger enn fjortan dagar.

Er eit herad kløyvt i fleire fatigsokner, yvertek vedkomande deild av heradstyret dei gjeremaal, som etter denne logi høyrer heile heradstyret til (log um formannskap paa landet fraa 14de januar 1837 § 20).

19 Mai. No. 2.

Lov indeholdende Forandringer i Lov om Norges Bank af 23de April 1892*)[1].

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Mai 1900 saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov om Norges Bank af 23de April 1892 skal herefter lyde saaledes:

§ 2.

Banken har et indbetalt Grundfond paa tolv og en halv Million Kroner, hvilket efter Beslutning af Repræsentantskabet i Forening med Direktionen kan forøges indtil fem og tyve Millioner Kroner. Desuden har Banken et Reservefond (jfr. § 40 litr. b). Til Indtægt for dette opføres i Tilfælde det ved Udvidelsen af Grundfondet som Kursavance indvundne Overskud.

§ 9.

Banken kan udgive Sedler for et Beløb, der svarer til dens Beholdning af Guld, og desuden for et Beløb af indtil 35 Millioner Kroner.

§ 11.

Skulde det ved de Opgjør, som Banken vil have at afgive (§ 37), vise sig, at der er i Omløb et større Beløb i Sedler end efter § 9 tilladt, skal Banken straks indsende Forklaring til vedkommende Regjeringsdepartement om Aarsagen til Overskridelsen, hvorhos den af det Beløb, hvormed Seddeludstedelsesretten er overskredet, har at erlægge til Statskassen en Afgift af 6 pCt. aarlig, stigende med $^1/_2$ pCt. for hver Maaned, hvori Overskridelsen maatte vedvare ud over den nærmest følgende Maaneds Udgang. Afgiften beregnes af de Beløb, som Overskridelsen udgjør ved ethvert af de ovennævnte Opgjør, og for den Tid, som er forløben siden næstforegaaende Opgjør.

§ 15.

Banken har Ret til at gjøre sine Midler frugtbringende:

a. ved Udlaan mod Pant paa bestemt Tid, dog ikke over 6 Maaneder. Som Pant antages ikke Bankens egne Aktier;
b. ved Diskontering af Veksler og Vekselobligationer, betalbare her i Riget inden 6 Maaneder;
c. ved Udlaan paa Kassekreditiv, der bevilges for en Tid af høist 12 Maaneder mod Sikkerhed i haandfaaet Pant eller i fast Eiendom;

[1]) Se Oth. Prp. No. 17 og Indst. O. IX for 1899/1900 og Sth.tid for s. A., Forh. i Oth. S. 1041—1061.

*) Bekjendtgj. 25 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 22.

d. ved at kjøbe og sælge Veksler paa Udlandet;
e. ved at kjøbe og sælge Guld og Sølv;
f. ved Anbringelse i norske Stats- og Hypothekbankobligationer samt andre rentebærende inden- og udenlandske Værdipapirer, der noteres paa udenlandske Børser og er let afsættelige. De med Omsætningen af disse Værdipapirer forbundne Indtægter og Udgifter opføres paa Reservefondets Konto.

§ 40. Af Resten udredes:

a. til Aktieeierne 6 pCt. af Aktiernes Paalydende;
b. derefter indtil 10 pCt. af det tilbageværende Beløb til Reservefondet, forsaavidt det udgjør mindre end $^2/_5$ af Aktiekapitalen;
c. af det overskydende Halvdelen til Staten og Halvdelen til Aktieeierne, indtil disses samlede Udbytte udgjør 10 pCt.;
d. af Resten $^3/_4$ til Staten og $^1/_4$ til Aktieeierne.

Hvad der af det Aktieeierne tilfaldende Udbytte ikke udgjør $^1/_{10}$ pCt. af Grundfondet skal tilligemed Statens tilsvarende Andel ikke udbetales, men overføres til næste Aars Vindings- og Tabs-Konto. Forsaavidt Aarsindtægten ikke maatte være tilstrækkelig til at give Aktieeierne et Udbytte af 6 pCt., bliver det manglende at tilskyde af Reservefondet, forsaavidt det kan ske, uden at Fondet synker under $^1/_3$ af Aktiekapitalen. Udbytte udbetales kun efter Afskrivning paa Aktiebrevene eller mod Kupons, forsaavidt saadanne udfærdiges.

§ 47. Eiere af de for Indskud til Grundfondet udfærdigede Interimskvitteringer kan ved at indsende dem til Banken inden 10 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden faa dem efter eget Valg enten indløste efter Dagens Kurs paa Bankens Aktier eller ombyttede med Aktiebrev, det sidste dog kun, forsaavidt Aktiebrevet kan gjøres lydende paa mindst 50 Kroner eller et større med 10 deleligt Beløb. Efter Udløbet af ovenangivne Frist taber Interimskvitteringerne Ret til Udbytte.

For Beløbet af de indløste Interimskvitteringer udfærdiger og afhænder Banken Aktiebreve.

For de ved Fristens Udløb ikke indsendte Interimskvitteringer udfærdiges Aktiebrev til Staten, dog kun for et saa stort Beløb, at samtlige Aktiebreves Paalydende ikke overstiger det lovbestemte Grundfond $12^1/_2$ Million Kroner tillagt det paalydende Beløb af mulig senere indbetalt Aktiekapital, og mod Forpligtelse for Staten til at indløse samtlige tilbageværende Interimskvitteringer efter Dagens Kurs paa Bankens Aktier. Det Beløb i Interimskvitteringer, hvorfor Aktiebrev ikke udfærdiges, overføres til Reservefondet.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

19 Mai. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved tillades, at Aftensangsgudstjenesterne i Vestre Fredrikstad Kirke indtil videre hvert Aar indstilles i 2 Maaneder regnet fra Tiden omkring St. Hans.

21 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Handelsmand Peter Isaksen Diens Testamente af 3die Marts 1896 oprettede „Peter Diens Legat" til Bedste for trængende Kropsarbeidere i Namsos eller deres Enker og paa de for dette Legat udfærdigede Statuter.

21 Mai. **Høieste Resolution**, hvorved der med Hjemmel i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes følgende Funktionærer Attestationsret for portofri Brevvexling i vedkommende Stillingers Medfør:

Sekretærer og Assistenter i Departementerne og Statssekretariatet;

Den tekniske Konsulent og Sekretæren ved den almindelige Brandforsikringsindretning;

Bestyreren af Norges Landbrugshøiskoles mineralogisk-geologiske og zoologiske Samling samt Laboratoriet for Jordbrugsundersøgelser;

Sorenskriveres Førstebetjente efter vedkommende Postanstalt foreviist skriftlig Bemyndigelse, der maa fornyes ved hvert Kalenderaars Begyndelse;

Lensmænds autoriserede Betjente;

Formændene i de kommunale Udvalg for Udskrivning af Heste og Kjøretøier til Feltbrug.

21 Mai. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Foranlediget ved en indkommen Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt det i Henhold til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 § 10 paahvilede ham ved Eiendomsdelinger at fordele paa Parcellerne saadanne Udredsler, som ifølge nævnte Lovs § 7 er paahæftede den samlede Eiendom, samt i bekræftende Fald, hvorledes der skal forholdes, naar ved en noiagtig Fordeling efter Skylden Brøkøre fremkommer, udbad nærværende Departement sig i Skrivelse af 21de December f. A. Udtalelse fra Kirkedepartementet. Samtidig oversendtes Gjenpart af en Forestilling fra en anden Sorenskriver angaaende, hvorvidt det kunde ansees nødvendigt at thinglyse de af samme Departement udfærdigede Fortegnelser over de omhandlede Udredsler.

Som Svar herpaa har Kirkedepartementet i Skrivelse af 28de Marts sidstleden bemærket Følgende:

„Ifølge den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 7 skal den et geistligt Embede tilliggende Præstetiende og — forsaavidt

der ikke af Sognestyrerne besluttes Indløsning deraf efter Lovens 21 Mai.
§ 12 — Offerskjæppe og andre lignende Udredsler, som svares af skyldsat Jord eller af Bruger deraf, herefter paahvile Eiendommene som en samlet Grundbyrde, der fremtidig skal indkræves af Skattekræveren og efter § 10 ved fremtidige Eiendomsdelinger skal fordeles efter Skylden og, hvor den ved Deling bliver en Krone eller derunder, indløses af Eieren. Af de omhandlede Udredsler har tidligere alene Præstetienden egentlig været at betragte som Grundbyrde, medens Offerskjæppen og de øvrige Udredsler — ialfald efter sin Oprindelse — har været anseet som en Brugerne af skyldsat Jord paahvilende personlig Ydelse, som dog flere Steder i Praxis er gaaet over til at betragtes som en Grundbyrde paa Eiendommene. Præstetienden blev i Begyndelsen af det sidste Aarhundrede i Henhold til Forordninger af 31te Juli 1801 reguleret til en fast Ydelse paa de da bestaaende Eiendomme, og over denne Ydelse optoges der i hvert Præstegjæld en Fortegnelse, som dog senere flere Steder er bortkommet. Ved senere Eiendomsdelinger er Tienden (og tildels de øvrige ovennævnte Udredsler) snart bleven fordelt mellem Brugene, snart vedblevet at paahvile et enkelt eller enkelte af de ved Delingen fremkomne nye Brug, alt eftersom Præsterne eller de, som paa disses Vegne foretog Indkrævningen, fandt for godt at ordne Forholdet, og der er herved i Tidens Løb opstaaet adskillig Urede med Hensyn til disse Udredsler, saa at det har forvoldt mange Vanskeligheder under Arbeiderne med Lønningslovens Gjennemførelse at faa bragt paa det Rene, hvad der nu virkelig paahviler de enkelte skyldsatte Brug eller deres Brugere. Dels for at hindre, at der, efterat Forholdet nu er ordnet, i Fremtiden igjen skal opstaa lignende Vanskeligheder, og dels fordi flere af de Udredsler, som hidtil har havt en personlig Karakter, efter Lønningslovens Bestemmelser skal overgaa til en reel Byrde paa Eiendommene med Panteret i dem, har man fundet det nødvendigt at lade de Fortegnelser, som i Henhold til Lønningslovens Bestemmelser er udarbeidede over den fremtidige Grundbyrde, thinglæse, og man har derfor, efterhaanden som Lønningssagerne er afgjorte af dette Departement, sendt sognevis affattede Fortegnelser over Grundbyrden til vedkommende Sorenskrivere til Thinglæsning. I Loven og dens Motiver indeholdes vistnok intet om saadan Thinglæsning, men man har antaget, at Administrationen ved Lovens Gjennemførelse maatte træffe den Anordning i denne Henseende, som fandtes hensigtsmæssig. Thinglæsning har man ogsaa anseet nødvendig af Hensyn til den paabudte Fordeling af Grundbyrden ved fremtidige Eiendomsdelinger, idet man har tænkt sig, at denne Fordeling hensigtsmæssigst maatte kunne udføres af Pantebogsføreren, hvilket vilde være det mest betryggende. Dette vil formentlig ikke medføre noget uforholdsmæssigt Arbeide for Pantebogsføreren. Ved Thinglæsning af Skyldsætningsforretninger har han nemlig efter de af

21 Mai. Skyldsætningsmændene angivne Forholdstal at fordele Eiendommens Skyld paa de enkelte Dele, og da der nu i Panteregisteret vil findes fornøden Oplysning om Eiendommens Grundbyrde, vil han formentlig uden videre Besvær samtidig kunne foretage Fordeling af Grundbyrden efter det samme Forhold.

Man tillader sig at forhøre, om det ærede Departement skulde have noget væsentligt at indvende imod at paalægge Pantebogsførerne at udføre den omhandlede Fordeling af Grundbyrden ved Eiendomsdelinger, og tør i benegtende Fald anmode det ærede Departement om at give dem fornøden Ordre herom. Forsaavidt det kan antages at ville medføre noget væsentligt forøget Arbeide for Pantebogsførerne ogsaa at give Skattekræverne Meddelelse om de foretagne Grundbyrdefordelinger, kunde dette muligens undlades, idet det kunde paalægges Skattekræverne selv at erhverve Oplysning derom.

Med Hensyn til det fremsatte Spørgsmaal om, hvorledes der skal forholdes, naar der ved en noiagtig Fordeling af Grundbyrden fremkommer Brøkøre, skal man bemærke, at i saadanne Tilfælde bør formentlig — i Lighed med, hvad der i Lov om Revision af Matrikulen af 6te Juni 1863 § 36 er bestemt ved Skyldsdelinger — Brøk paa en halv Øre eller mere forhøies til en hel Øre og mindre Brøker falde bort. En stor Mængde af de omhandlede Grundbyrder er forøvrigt ved den foretagne Bestemmelse af deres Størrelse blevet saa smaa, at de allerede ved den første forefaldende Deling af vedkommende Eiendom maa foranstaltes indløste som Følge af Bestemmelsen i den ovenfor citerede § 10 i Loven af 1897 baade for Hovedbols og Parcellers Vedkommende, saa at det i et stort Antal Tilfælde ikke vil blive nødvendigt at notere nogen Fordeling i Panteregistrene."

Efter det af Kirkedepartementet saaledes Anførte har nærværende Departement Intet fundet at erindre mod, at Fortegnelser over de omhandlede Udredsler ogsaa for Fremtiden foranstaltes thinglyste. Naar Thinglysning har fundet Sted, maa Udredslen indtegnes paa hvert enkelt Brugs Folium i Panteregisteret og Anmærkning derom gjøres paa senere thinglyste Adkomst- og Hæftelsesdokumenter.

Man har derhos fundet at burde paalægge Pantebogsførerne, naar en Eiendomsdeling har fundet Sted, at notere paa vedkommende Parcellers Folier i Panteregisteret, hvorledes en thinglyst Udredsel af omhandlede Art bliver at fordele paa hver Parcel, samt derunder at iagttage, at naar der ved Fordelingen fremkommer Brøk paa en halv Øre eller derover, bliver denne at forhøie til en hel Øre, medens mindre Brøker falder bort. At foretage Fordelingen under Skyldsdelingsforretningen eller ved dens Afhjemling kan ikke ansees fornødent; og dette vilde hellerikke lade sig gjøre i Tilfælde, hvor Panteregisteret ikke haves tilstede ved Afhjemlingen.

Derimod har man ikke troet at burde paalægge dem at give

vedkommende Skatteopkræver (Lensmanden) Meddelelse om den foretagne Fordeling. 21 Mai.

Foranstaaende bedes meddelt samtlige Sorenskrivere i Hr. Amtmandens Distrikt til Underretning og Jagttagelse".

Kongelig Kundgjørelse*), hvorved i Henhold til § 2 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 kundgjøres, at Havnene i Ægypten og Manilla skal indtil videre anses smittede af den orientalske Pest, og at de i ovennævnte Lov og i Plakat af 12te September forrige Aar indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Kvarantæne m. v. i Anledning af Pest strax bliver at bringe i Anvendelse. 23 Mai.

Samtidig kundgjøres, at Havnene i Paraguay, der ved Kundgjørelse af 27de Oktober 1899 blev erklærede smittede af Pesten, ikke længere skal anses som pestsmittede.

Kronprinsregentens Resolution, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved approberes og vedtages en Affatning i norsk og svensk Text af § 130, 1ste Stykke, i den Kgl. Forordning af 4de Novbr. 1886 angaaende Konsulatvæsenet, hvorhos bestemmes, at Kundgjørelser herom skal udfærdiges i hvert af Rigernes Statsraad.[1] 25 Mai.

[1]) Kundgjort ved Kronprinsregentens Resol. af 17de Septbr. 1900 i Lovtidendens 1ste Afd. No. 38, hvor den norske Text er indtaget.

Kronprinsregentens Resolution, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved bl. a. bestemmes, at det til Kontorudgifter ved Generalkonsulatet i Hamburg fastsatte aarlige Bidrag af Kr. 5500 med Regnskabspligt indtil videre fra og med indeværende Aars Begyndelse skal udgaa med et til Kr. 7000 aarlig forhøiet Beløb. 25 Mai.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa de i Generalforsamling den 2den Mai 1900 vedtagne Forandringer i §§ 2, 19, 20 og 28 i den ved høieste Resolution af 22de Juni 1894 approberede Plan for Stange og Romedals Brandforsikringsindretning for Bygninger, saaledes at Indretningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 25 Mai.

Lov om Udvidelse af Kjøbstaden Bodøs Grænser**)[1]). 26 Mai. No. 1.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de Mai dette Aar, saalydende:

[1]) Se Odth. Prp. No. 1 og Indst. O. No. 62 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 830—832 og i Lth. S. 210—211.

*) Bekjendtgj. 25 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 22.
**) Bekjendtgj. 1 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 23.

26 Mai. No. 1.

§ 1. Fra 1ste Januar 1901 skal Kjøbstaden Bodøs Grænser udvides saaledes, at de ogsaa kommer til at omfatte:

a. de Kjøbstaden ifølge kongeligt Skjøde af 30te Juli 1858 tilhørende, men udenfor Kjøbstadsterritoriet paa Fastlandet liggende Strækninger af Eiendommen Hundholmen, tidligere Matr.-No. 53 i Bodø Tinglag, samt den til nævnte Eiendom mod Vest stødende Andel af Gaarden Østre Hernes, Gr.-No. 35, Br.-No. 1 og 2 i Bodin Herred, der ved Skjøde af 14de Marts, tinglæst 1ste April 1887, blev solgt til Kjøbstaden;

b. de mellem Nyholmen og Bueroen beliggende Øer, Holmer og Skjær samt den ved Indløbet til Havnen liggende Holme Rundholmen.

§ 2. Grænselinjen for de under § 1 a nævnte Strækninger bliver paa Statskassens Bekostning at opgaa og nærmere at bestemme samt ved lovlige Skifte- og Skjelstene at udvise under en Forretning, som afholdes af de Mænd, som Kongen dertil udnævner, saa betimelig, at den seneſt inden Udgangen af 1900 af Kongen kan være stadfæstet.

§ 3. De Dele af Bodin Herred, som ved denne Lov henlægges til Kjøbstaden Bodø, skal, forsaavidt det ikke tidligere er skeet, fra 1ste Januar 1901 udgaa af Landets Matrikul og i enhver Henseende henhøre under Kjøbstaden Bodø. Dog skal dette ikke have nogen Indflydelse paa den Odel, som for Tiden maatte hvile paa nogen Jord, der som Følge heraf overgaar fra Landet til Kjøbstaden.

§ 4. De Personer, som ved denne Lovs Ikrafttræden er bosatte paa de Strækninger, der ifølge § 1 overgaar til Kjøbstaden, skal med Hensyn til Erhvervelse og Udøvelse af Stemmeret i Medhold af Formandskabsloven for Kjøbstæderne ansees, som om de havde været bosatte i Kjøbstaden i det Tidsrum, hvori de har boet i de omhandlede Strækninger.

§ 5. De Personer, som den 30te September 1900 har Bopæl inden de Dele af Bodin Herred, som efter denne Lov skal overgaa til Kjøbstaden Bodø, ansees fra 1ste Januar 1901 med Hensyn til Skattepligt som henhørende under Kjøbstaden og bliver at ligne Kommuneskatter i Lighed med dens øvrige Indbyggere. Dog skal de Personer af Bodin Herred, som inden 15de Oktober 1900 flytter udenfor den nye Kjøbstadsgrænse, svare Skatter til Landdistriktet og ikke til Kjøbstaden Bodø.

§ 6. De Personer, som den 31te December 1899 opholdt sig inden de Strækninger af Bodin Herred, som ved denne Lov overgaar til Kjøbstaden Bodø, og ikke er udflyttede derfra til noget andet Sted end nævnte Kjøbstad inden 1ste Januar 1901, skal fra sidstnævnte Tid med Hensyn til Fattigforsørgelse, forsaavidt denne ikke paaligger nogen anden Fattigkommune end Bodin Herred, ansees for at have Hjemstavn i Kjøbstaden Bodø, hvad enten de i

Mellemtiden har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet eller ikke. Ved Siden af denne Forskrift skal dog de Lovbud, som tillægger Hustruen Mandens og Børnene Forældrenes Hjemstavn, bringes i Anvendelse, saafremt Manden eller Forældrene er i Live, naar de omhandlede Strækninger indgaar under Kjøbstaden. 26 Mai. No. 1.

§ 7. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lovgivning fra 1ste Januar 1900 har drevet Handel eller Haandværk paa de Dele af Bodin Herred, som ifølge § 1 skal henlægges under Kjøbstaden Bodø, skal fremdeles være berettigede til at vedblive den af dem drevne Næring. Dog har de for at kunne nyde denne Ret inden 1ste Januar 1901 at melde sig for Magistraten, hvorhos de skal betale Kommuneskatter og overtage kommunale Ombud ligesaa fuldt, som om de var Borgere af Byen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Lov om Sildetønder*)[1]. 26 Mai. No. 2.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Tønder, som benyttes ved Falbyden, Salg eller Udførsel af saltet Sild eller saltet Brisling, skal opfylde de i denne Lov opstillede Fordringer.

§ 2. Tønden skal holde mindst 114 og Halvtønden mindst 57 Liter.

§ 3. Tønderne skal være tætte og forarbeidede af god og veltørret Stav. De maa ikke være kulbrændte, og der maa ikke være benyttet vandtrukket Stav eller Olderstav.

§ 4. Tønderne maa ikke være baandede med Birk, Rogn, Older eller Vidje.

§ 5. I den hele Tønde skal Stavens Tykkelse være mindst 16 Millimeter og Bundstykkernes mindst 19 Millimeter, og i den halve Tønde henholdsvis 13 og 16 Millimeter, alt for Staven i forarbeidet Stand.

Bundstykkernes Antal maa ikke være over 4. Kantstykkerne skal være mindst 10 Centimeter brede.

Bundstykkerne skal være sammensat med Jernplugger af mindst 45 Millimeters Længde.

§ 6. Stavens Bredde skal i den hele Tønde ikke være over 9 Centimeter og i den halve Tønde ikke over 7 Centimeter.

§ 7.

A. Den hele Tønde skal være forsynet med mindst enten:

a) 16 gode Træbaand, nemlig 4 Lagbaand for hver Ende og 4 Bugbaand paa hver Side, eller

[1]) Se Sth. Prp. No. 11 og Indst. O. No. 45 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 797—828 og i Lth. S. 211—237.

*) Bekjendtgj. 1 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 23.

26 Mai. No. 2.

b) 1 Jernbaand mindst 1,60 Millimeter tykt og mindst 40 Millimeter bredt for Opslagsenden og mindst 12 gode Træbaand, nemlig 4 Lagbaand for Underenden og 4 Bugbaand paa hver Side, eller

c) 2 Jernbaand mindst 1,60 Millimeter tykke og mindst 40 Millimeter brede, et for hver Ende, og desuden mindst 8 gode Bugbaand af Træ, hvoraf 4 paa hver Side, eller

d) 2 Jernbaand af Tykkelse og Bredde som under c, et for hver Ende, og 2 Halsbaand og 2 Bugbaand af Jern mindst 1,40 Millimeter tykke og mindst 35 Millimeter brede.

Hvor Træbaand benyttes, skal de i et Antal af mindst 4, godt sammendrevne, dække mindst 9 Centimeter i Bredde.

B. Den halve Tønde skal være forsynet med mindst enten:

a) 12 gode Træbaand, nemlig 3 Lagbaand for hver Ende og 3 Bugbaand paa hver Side, eller

b) 1 Jernbaand mindst 1,20 Millimeter tykt og mindst 35 Millimeter bredt for Opslagsenden og mindst 9 gode Træbaand, nemlig 3 Lagbaand for Underenden og 3 Bugbaand paa hver Side, eller

c) 2 Jernbaand mindst 1,20 Millimeter tykke og mindst 35 Millimeter brede, et for hver Ende, og desuden mindst 6 gode Bugbaand af Træ, hvoraf 3 paa hver Side, eller

d) 2 Jernbaand af Tykkelse og Bredde som under c, et for hver Ende, og 2 Halsbaand og 2 Bugbaand af Jern, mindst 1,20 Millimeter tykke og mindst 30 Millimeter brede.

Samtlige i denne Paragraf omhandlede Jernbaand skal være klinket med mindst 2 Nagler.

§ 8. Naar Sild exporteres i saadanne hele Tønder som i foregaaende Paragraf under A Post a, b og c nævnt, skal disse tillige være fuldbaandet for Underenden. Denne Fuldbaanding skal dække mindst 24 Centimeter.

§ 9. Det paahviler Vragerne, forsaavidt saadanne af det Offentlige er ansatte, saavelsom Toldvæsenets og Politiets Betjente eller Embedsmænd at paase, at de Tønder, som bruges til saltet Sild og Brisling, der falbydes, sælges eller exporteres, er i Overensstemmelse med denne Lovs Bestemmelser.

§ 10. Benyttes Tønder, som ikke opfylder de i denne Lov opstillede Fordringer, straffes Sælgeren eller Exportøren med Bøder, forsaavidt ikke strengere Straf efter den almindelige Straffelovgivning kommer til Anvendelse, hvorhos Tønderne kan konfiskeres.

Overtrædelsen paatales efter de for Politisager gjældende Regler.

§ 11. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1903. Fra dette Tidspunkt ophæves enhver i Strid med Loven staaende ældre Lov eller Bestemmelse.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866 indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadfæstelse paa en af Trondhjems Bys Formænd og Repræsentanter under 5te April 1900 som Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 22de Februar 1890 approberede Politivedtægter for Trondhjem fattet Beslutning om Forskrifter for Brug af Motorvogne, saalydende: 26 Mai.

§ 1.

1. Motorvogne maa ikke benyttes paa Gader, Veie eller Pladse inden Byens Grændser, forinden de er godkjendte af Politiet, og ei heller efter at saadan Godkjendelse ved Meddelelse til Eieren af Politiet er tilbagekaldt.
2. Den som ønsker Politiets Godkjendelse af Motorvogn, har derom at indgive skriftligt Andragende til Politiet. Andragendet kan forlanges afgivet efter et af Politiet foreskrevet Schema og skal indeholde Eierens Navn, Angivelse af det Formaal, hvortil Vognen skal benyttes, af Vognens Dimensioner og Vægt, Beholdningernes Vægt og Maximalbelastningen pr. Axel, Beskrivelse af Motorsystemet, Specifikation af de Materialier, som benyttes til Udvikling af Energien, og Angivelse af den Form, hvori de anvendes, samt Beskrivelse af Stoppe- og Signalapparater. Andragendet bilægges med fuldstændige Tegninger af Vognen, Motorsystemet og Stoppeapparaterne.
3. Politiet skal, forinden Godkjendelse meddeles, lade Vognen besigtige og prøve. Eieren er forpligtet til i dette Øiemed at fremstille Vognen med nødvendigt Materiale og Betjening til Tid og Sted, som af Politiet bestemmes.
4. Til Godkjendelsen kan knyttes nærmere Vilkaar, f. Ex. med Hensyn til det Antal Personer, som skal benyttes til Vognens Betjening, — de Gader eller Strøg, hvor den ikke kan benyttes, en mindre maximal Hastighed end ellers bestemt for Kjøring, — en kortere Gyldighedstid for Godkjendelsen, — eller deslige. Godkjendelsen gjælder bare saalænge Vognen har samme Eier og ikke for længere Tid end 1 Aar, og er betinget af, at Eieren stadig holder Vognen i forsvarlig Stand.
5. Saavel ved Besigtigelser og Prøver som paa ethvert Trin af Sagens Behandling forøvrigt skal Politiet lade sig bistaa af en Sagkyndig, til hvem Eieren erlægger saadan Godtgjørelse, som af Magistrat og Formandskab bestemmes.

§ 2. Som Fører af Motorvogn maa ingen gjøre Tjeneste, forinden han dertil har erhvervet særskilt Tilladelse af Politiet.

*) Bekjendtgj. 1ste Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 23.

26 Mai. Saadan Tilladelſe, der ogſaa fornødiges for Vognens Eier, om han ved nogen Leilighed perſonlig vil føre Vognen, kan naarſomhelſt tilbagekaldes, og meddeles kun til Perſoner, ſom er i en Alder af over 21 Aar, og ſom for Politiet kan godtgjøre, at de beſidder de for Vognens Betjening fornødne Indſigter og Færdigheder.

§ 3. Godkjendelſen af Motorvogn meddeles ſkriftlig i en dertil beſtemt Bog, ſom tillige ſkal indeholde et Aftryk af nærværende Reglement og Politiets Anmærkning om, hvem eller hvilke Perſoner, der til enhver Tid er anerkjendte ſom Vognførere. Denne Bog ſkal ſtedſe haves tilſtede paa Vognen, og den ſkal paa Forlangende forevиſes for enhver Polititjeneſtemand.

§ 4. De godkjendte Motorvogne regiſtreres paa Politikammeret under fortløbende Numre. Vognens Nummer ſkal være malet med 20 cm. høie Bogſtaver, hvide paa ſort Bund, paa et Skilt af Jern, hvilket ſkal være faſtſkruet paa den nederſte Del af Vognen bagtil, ſaaledes at det tydelig kan ſees bagfra under Kjørſelen.

§ 5. Eieren er anſvarlig for, at Motorvognen og dens Indretninger til enhver Tid frembyder den fornødne Sikkerhed. Han ſkal jevnlig lade den efterſe og prøve paa den Maade, ſom Politiet beſtemmer. Om ſaadanne Efterſyn, de derunder forefundne Mangler og de trufne Foranſtaltninger gjøres der under Datum og vedkommendes Underſkrift Antegnelſe i den i § 3 nævnte Bog.

§ 6. Motorvogne maa i Almindelighed ikke have en ſtørre Bredde mellem deres meſt fremſpringende Dele end 2 m. De ſkal være ſaaledes indrettede, at de kan kjøres i Kurver med liden Radius.

§ 7. Motorvognens Maſkindele maa være konſtruerede og funktionere paa ſaadan Maade, at der ikke undſlipper noget Stof, ſom derved kan foraarſage Ildebrand eller Exploſion. Beholdere, Rør og de Dele ſom ſkal indeſlutte exploſible eller brændbare Stoffe, maa til enhver Tid frembyde abſolut Tæthed. Maſkindele, hvori en Lækage vilde være nok til at bevirke Exploſion, maa ikke benyttes.

§ 8. Sikkerheds-, Bremſe- og øvrige Apparater, ſom Vognføreren maa have ſin Opmærkſomhed henvendt paa under Kjørſelen, ſkal være anbragte ſaaledes, at han fra ſin Plads med Lethed og uden at borttage ſin Opmærkſomhed fra Kjørſelen og Veibanen, kan overſe og naa dem, og de ſkal, om det anſees fornødent, holdes belyſte i Mørke. Vognførerens frie Udſigt forover maa ikke hindres.

§ 9. Hvis der ved Motorens Bevægelſe benyttes Afkobling, ſkal der forefindes paalidelige Indretninger til Forebyggelſe af, at Motoren derved kommer i Uſtand.

§ 10. Motorvogne ſkal i Almindelighed være forſynede med 2 Bremſeapparater eller med 2 af hinanden uafhængige Syſtemer til at bringe Bremſerne i Virkſomhed. Hvert enkelt af Syſtemerne maa under enhver Omſtændighed kunne ſtandſe Vognen, ſelv om Motoren gaar med maximal Kraft. Jalfald det ene af Syſtemerne maa kunne ſtandſe Vognen ſtrax.

§ 11. Motorvognens Apparater maa ikke funktionere paa 26 Mai.
saadan Maade, at Heste skræmmes, være sig ved udstrømmende Røg og Damp, ved usædvanlig Støi eller deslige.

§ 12.

1. Motorvogne skal være forsynede med et hensigtsmæssigt Ringeapparat, som Vognføreren under Farten jevnlig skal varsle med, alt efterson Omstændighederne kræver det. Lydelig og vedholdende Ringning skal altid finde Sted, naar Gadekryds skal passeres samt under større kjørende eller gaaende Trafik.
2. Hvis Vognens Gang er meget stille, er Politiet berettiget til at paabyde, at den ved Siden af det foran omhandlede Ringeapparat, tillige skal være forsynet med et selvvirkende Ringeapparat, som til enhver Tid varsler, at Vognen nærmer sig.

§ 13.

1. I Mørke og i Taage skal Motorvogne være forsynede med to tændte Lygter, anbragte paa Vognens Yderside, i en indbyrdes Afstand, svarende til Vognens hele Bredde. Lygterne skal kunne kaste et saa stærkt Lys fremover, at Vognføreren selv i uoplyste Gader kan overse Veibanen i tilstrækkelig Længde til at kunne standse for Hindringer.
2. Under almindelige Veirforholde skal Lygterne tændes i Skumringen.

§ 14.

1. Vognføreren skal under Kjørselen stedse have Opmærksomheden skarpt henvendt paa Veiens Tilstand samt paa Kjøretøier og Personer. Han skal sagtne Farten eller standse Vognen, saa ofte som Omstændighederne kræver det. Dette skal altid iagttages, naar Vognen ved at nærme sig Heste eller andre Dyr kan formodes at ville bevirke Forstyrrelse eller Ulykke. Farten maa ikke paany øges, før Vognføreren har forvisset sig om, at dette kan ske uden Fare eller Ulempe.
2. Vognføreren skal under Kjørselen hyppig forvisse sig om, at Bremseapparaterne er i Orden.

§ 15.

1. Naar Vognen er i Bevægelse, maa Vognføreren under ingen Omstændighed forlade sin Plads.
2. Naar Vognen holder stille, maa Vognføreren ikke forlade samme, før han har truffet alle hensigtsmæssige Foranstaltninger til Forebyggelse af Explosion, ubetimelig Igangsættelse eller andre mulige Tilfælde, hvorved Ulykke kan forvoldes. Under Vognens Henstaaen paa Gade, i Portrum eller andre Steder, hvorfra den kan befrygtes at kunne løbe ud paa Gaden, maa Vognføreren ikke forlade den uden nødvendigt Ærinde og uden at sørge for, at Vognen under hans Fravær har forsvarligt Tilsyn af voxen Person.

26 Mai. § 16. Det er forbudt at lade Motorvogne trække Kjøretøier eller andre Gjenſtande.

§ 17. Følgende for almindelige Kjøretøier og deres Brug i Trondhjems Politivedtægt indeholdte Beſtemmelſer ſkal finde tilſvarende Anvendelſe for Motorvogne:

Politivedtægternes §§ 32, 34, 36, 37, 39.

§ 18. Forſaavidt Motorvogne tillades anvendte til Vognmandstrafik fra Holdepladſe inden Byen, er de til enhver Tid gjældende Regler for Vognmandstrafiken anvendelige, forſaavidt noget modſat ikke foran er beſtemt.

§ 19. Overtrædelſe af foranſtaaende Regler eller af de med Hjemmel i ſamme af Politiet trufne Beſtemmelſer ſtraffes overensſtemmende med Trondhjems Politivedtægts § 98 med Bøder fra Kr. 2,00 indtil Kr. 800,00.

26 Mai. **Kronprinsregentens Reſolution***), hvorved det af Kragerø Fællesflødningsforening under 18de og 28de Oktober 1899 vedtagne Reglement for Benyttelſe af Reguleringsdammen for Toke approberes ſom gjældende indtil videre, dog ikke for et længere Tidsrum end 10 Aar.

26 Mai. **Kronprinsregentens Reſolution****), hvorved de af Lier Herredsſtyre i Møder den 13de Juni og 6te December 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelſe og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indſkrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 og Lov af 27de Juli 1896 ſom gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring.

26 Mai. **Kronprinsregentens Reſolution****), hvorved de af Hornnes Herredsſtyre i Møde den 17de Juli 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelſe og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indſkrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 og Lov af 27de Juli 1896 ſom gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring.

26 Mai. **Kronprinsregentens Reſolution*****), hvorved i Henhold til Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 10de Juli 1894 §§ 29 og 55 meddeles Approbation ſom gjældende indtil videre paa Fredrikshalds Kommuneſtyres Beſlutninger af 5te April 1900 om Opkrævning til Indtægt for Stedets Havnekaſſe af Tonnageafgift af losſende eller ladende Fartøier med 8 Øre pr. Reg.ton af Fartøier i udenrigſk og 4 Øre pr.

*) Bekjendtgj. 1ſte Juni i Lovtid. 1ſte Afd. No. 23, hvor Reglementet er indtaget.

**) Bekjendtgj. 1ſte Juni i Lovtid. 1ſte Afd. No. 23, hvor Reglerne er indtagne.

*) Bekjendtgj. 1ſte Juni i Lovtid. 1ſte Afd. No. 23.

Reg.ton af Fartøier i indenrigsk Fart — samt om Tillæg til § 2 i det ved høieste Resolution af 11te Januar 1895 approberede Bryggeregulativ for Fredrikshald. 26 Mai.

Det nævnte Tillæg bestaar i, at der i Regulativets § 2 efter Ordene: „Af Fartøier fra fulde 20 (Reg.ton) og derover pr. Reg.ton Kr. 0,09" skal tilføies:

„Forsaavidt Fartøiet betaler Bryggepenge efter Havnelovens § 29, nedsættes Bryggepengene af Fartøiet til 4 Øre pr. Reg.ton."

Kronprinsregentens Resolution*), hvorved efterstaaende af Fredrikshalds Kommunestyre i Møde den 5te April 1900 fattede Beslutning om Opkrævning af Isafgift i Fredrikshalds Havn stadfæstes i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 30 som gjældende indtil videre: 26 Mai.

I. Af ethvert Fartøi over 15 Tons, der i Tidsrummet mellem 1ste Januar og 31te Marts befarer Fredrikshalds Havnedistrikt, skal i Henhold til Havnelovens § 30 erlægges en Isafgift for indgaaende og udgaaende af tilsammen 10 — ti — Øre pr. Ton af den maalte Drægtighed.

Af Fartøi, der i nævnte Tidsrum befarer Farvandet kun for indgaaende eller for udgaaende, erlægges for den enkelte Tur halv Afgift. For Fartøi, der efter sin Rute ankommer til Fredrikshalds Havn 1 — en — Gang ugentlig, nedsættes Afgiften med $^1/_2$ — en Halvdel. For Fartøi, der efter sin Rute ankommer til Fredrikshalds Havn flere Gange i Ugen, nedsættes Afgiften med $^2/_3$ — to Trediedele. Bugserbaade er fri for Afgift.

Det er Havnestyret forbeholdt at foretage Nedsættelse i forannævnte Afgiftssatser i den Udstrækning, som Erfaring maatte vise ønskelig.

II. Af Isafgiften dannes et særskilt Fond, der udelukkende bliver at anvende til Forebyggelse eller Fjernelse af Ishindringer i Farvandet. For Fondet aflægges særskilt Regnskab.

Kronprinsregentens Resolution**), hvorved et Udkast til Reglement for Færdselen gjennem Løgerne Kanal ved Flekkefjord approberes i Henhold til § 61 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 som gjældende indtil videre, saaledes at Reglementet strax træder i Kraft. 26 Mai.

Kronprinsregentens Resolution**), hvorved i Henhold til § 37 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Ankenes Herredsstyre under 26 Mai.

*) Bekjendtgj. 1ste Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 23.
**) Bekjendtgj. 1ste Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 23, hvor Reglementet er indtaget.
***) Bekjendtgj. 1ste Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 23, hvor Vedtægterne er indtagne.

26 Mai. 18de April 1900 besluttede Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Narviks Havn.

26 Mai. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved en af Tilsynslærer ved Hortens Folkeskole A. Tolleffen udarbeidet „Lærebog i Kirkehistorie til Skolebrug", forkortet Udgave, godkjendes som Lærebog i Kristendomskundskab i Folkeskolen.

26 Mai. **Kronprinsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

A.

At nedenstaaende af Storthinget vedtagne Regulativ for Aflønning af de to Bibliothekarer ved Universitetsbiblioteket og Underbestyreren ved det meteorologiske Institut samt for de øvrige underordnede Poster ved Universitetet, som besættes med videnskabelig kvalificerede Personer, Docent- og Amanuensisposter m v.[1]) befales udfærdiget som gjældende fra 1ste April 1900.

I.

Storthinget samtykker i, at følgende Lønsregulativ fastsættes for de to Bibliothekarer ved Universitetsbiblioteket og Underbestyreren ved det meteorologiske Institut:

Begyndelsesgage	Alderstillæg			Høieste Lønning
pr. Aar	efter 5 Aar	efter 10 Aar	efter 15 Aar.	
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
3000.	500.	500.	500.	4500.

II.

1. Storthinget samtykker i,
at følgende Lønsregulativ fastsættes for de underordnede Poster ved Universitetet, som besættes med videnskabelig kvalificerede Personer, Docent- og Amanuensisposter m. V.

Begyndelsesgage	Alderstillæg		Høieste Lønning.
pr. Aar	efter 5 Aar	efter 10 Aar	
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Kl. A 2500.	500.	500.	3500.
— B 2000.	500.	500.	3000.
— C 1600.	200.	200.	2000.

2. Til Lønningsklasse A henføres:
Docenterne.
1ste Assistent ved det meteorologiske Institut.
1ste og 2den Amanuensis ved Universitetsbiblioteket.
Observatoren ved det astronomiske Observatorium.
Overgartneren ved den botaniske Have.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. IV, Kap. 2, Indst. S. XXI for s. A. samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 642—656 og 658.

Til Lønningsklasse B henføres: 26 Mai.
2den Assistent ved det meteorologiske Institut.
3die og 4de Amanuensis ved Bibliotheket.
Prosektor ved det anatomiske Institut.
Prosektor ved den histologiske Afdeling.
Amanuensis ved det fysiologisk-chemiske Laboratorium.
Konservator ved det zootomiske Museum.
Amanuensis ved det mineralogiske Institut.
1ste Amanuensis ved det chemiske Laboratorium.
2den Amanuensis ved det chemiske Laboratorium.
Amanuensis ved det fysiske Institut.

Til Lønningsklasse C henføres:
3die og 4de Assistent ved det meteorologiske Institut.
5te, 6te og 7de Amanuensis ved Bibliotheket.
Lægeassistent ved det hygieniske Institut.
Assistent ved det farmakologiske Institut.
Konservator ved det zoologiske Museum.
Assistent og Konservator ved det botaniske Museum.
Amanuensis ved det metallurgiske Laboratorium.
Assistent ved den botaniske Have.
Undergartneren.

3. Alderstillæggene efter dette Lønningsregulativ beregnes efter de nu ansatte Funktionærers Anciennitet.

B.

1. At ved Anvendelsen af dette Lønningsregulativ den som overflyttes til høiere Lønningsklasse eller ansættes som Bibliothekar eller Underbestyrer ved det meteorologiske Institut, beholder den Løn, han har opnaaet, hvis denne er høiere end Begynderlønnen i den nye Stilling, og opnaar næste Alderstillæg 5 Aar efter Ansættelsen. Er den opnaaede Løn den samme som Begynderlønnen i den nye Stilling, opnaar han første Alderstillæg i denne for det Tidspunkt, da han vilde opnaaet 2det Alderstillæg i sin forrige Stilling.
2. De nuværende Indehavere af Posterne som Observator ved det astronomiske Observatorium, Overgartner ved den botaniske Have, 1ste Amanuensis ved det chemiske Laboratorium og Undergartner ved den botaniske Have oppebærer fremdeles de dem under det tidligere gjældende Regulativ tillagte Emolumenter.

Kronprindsregentens Resolution[1]), hvorved er bestemt: 26 Mai.

I. Fra 1ste August 1900 at regne bliver det ved Kongelig Resolution af 30te April 1877 oprettede Kaldskapellani i Voldens Prestegjæld under Søndre Søndmør Provsti i Bergens Stift at nedlægge.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Dept.tid. før 1900 No. 40 og 41. Jfr. Ref. 23 Juli 1900.

26 Mai. II. Fra samme Tid bliver der af Ørsten Annexsogn til Volden Præstegjæld og Vartdalsstranden Annexsogn til Ulstein Præstegjæld at oprette et nyt, Ørsten, Præstegjæld under ovennævnte Provsti og Stift. I det nye Præstegjæld bliver Ørsten Sogn Hovedsogn.

III. Sognepræsten i Ørsten tillægges:

a. samtlige inden Præstegjældets Grændser faldende visse og uvisse Indtægter;

b. Renterne af Kr. 4750 af den Volden Sognekald hidtil tilliggende Kapital;

c. den af Oplysningsvæsenets Fond bevilgede midlertidige Husleiegodtgjørelse paa 400 Kroner aarlig.

IV. — — — — — — — — — — — — —

V. Bergens Biskop bemyndiges til at træffe de nødvendige midlertidige Bestemmelser om Gudstjenestens Ordning og om Konfirmandforberedelsen og Konfirmations Afholdelse i Præstegjældene Volden, Ørsten og Ulstein.

VI. Den af Ulstein Herredsstyre i Møde den 27de December 1898 fattede og under 4de April 1899 gjentagne Beslutning, hvorved Kommunen garanterer Sognepræsten en Minimumsindtægt af 2400 Kroner aarlig, approberes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 38.

VII. — — — — — — — — — — — — —

VIII. Ørsten Herredsstyres Beslutning af 24de November 1899 om, at den de faste Eiendomme i Ørsten paahvilende Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse til Sognepræsten fra det nye Præstegjelds Oprettelse skal bortfalde, mod at Kommunen istedet til Sognepræsten udreder Kr. 123,60 i samme Øiemed — godkjendes i Henhold til den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 30, sidste Passus.

26 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved den af Storthinget under 1ste Mai 1900 fattede Beslutning angaaende Bevilgning for Budgetaaret 1900—1901 af Indtægter og Udgifter ved Indretningerne for Spedalske m. v.[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. V, Kap. 9, Tit. 12—14, Indst. S No. 135 samt Sthtid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1784
Ved nævnte Beslutning er bl. a. bevilget Lønstillæg, stort Kr. 200 til Økonomen ved Reitgjærdets Pleiestiftelse (tidligere Løn 1800 Kr.)

26 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved den af Storthinget under 1ste Mai 1900 fattede Beslutning angaaende Bevilgning for Budgetaaret 1900—1901 af Godtgjørelse til Forvalteren, Regnskabsføreren og Kassereren ved Fødselsstiftelsen og Jordemoderskolen i Kristiania for

Afsavn af fri Bolig med Lys og Brænde[1]) befales tagen tilfølge. 26 Mai.

[1]) Se Sth. Prp. No. 83 og Indst. S No. 169 for 1899/1900. Det bevilgede Beløb er Kr. 900.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den af Storthinget under 31te Marts og 3die April 1900 fattede Beslutning angaaende Skogvæsenets Budget for Budgetterminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 samt angaaende Efterskudsbevilgning til de for Terminen 1ste Juli 1899 til 31te Marts 1900 til Skogvæsenets Fremme bevilgede Midler[1]) befales tagen tilfølge. 26 Mai.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Udg.budg. Hovedp. VI, Kap. 8, Indst. S XXIII A for s. A. samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1465—1504. Ved nævnte Beslutning er bl. a. bevilget ny Løn til en Skogassistent i Helgeland Kr. 1200 samt nye Lønninger for 4 Skogplantere a Kr. 1000.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved approberes et Udkast til ny Plan for Kristiansands Maskinistskole, hvilken Plan træder istedetfor den ved Kongelig Resolution af 26de September 1891 approberede Skoleplan. 26 Mai.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bestemmes: 26 Mai.

1. At den af Storthinget under 22 Mai 1900 fattede Beslutning angaaende Budget for Marinen for Budgetaaret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 samt angaaende Forandringer i Marinens Lønsregulativer[1]) befales taget tilfølge.
2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at træffe de paa Grund heraf fornødne Forføininger.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1899/1900, Hovedp. IX B, Kap. 1—4, Indst. S II for s. A. samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1983—2001. Med de nævnte Forandringer er Lønsregulativerne, der for forrige Termin toges tilfølge ved Kronprindsregentens Resolution af 23de Marts 1899, nu saalydende:

Lønsregulativ

for Underofficerer og Mandskaber i Marinens Korpser samt Reglement for Kvartergodtgjørelse m. m. for Marinens Officerer, gjældende for Budgetterminen 1900—1901.

I. Vedkommende Marinens Korpser.

A. Stadig tjenstgjørende.

1. Underofficerer.

a. Lønning.

De stadig tjenstgjørende Underofficerer inddeles i følgende 5 Lønningsgrupper:

1ste Lønningsgruppe med Kr. 200,00 maanedlig.

Overmaskinmestre, Maskinmestre.

26 Mai. 2den Lønningsgruppe med Kr. 170,00 maanedlig.

Assistenter, Musikinstruktøren, Stabssergenter, Korpssergenter og Overmaskinister.

3die Lønningsgruppe med Kr. 135,00 maanedlig.

Overkanonerer, Høibaadsmænd, Overminører, Vaabenhaandværkere af 1ste Klasse, Overfyrværkere, Skibsbygningshaandværkere af 1ste Klasse, Kompanisergenter.

4de Lønningsgruppe med Kr. 115,00 maanedlig.

Kanonerer, Baadsmænd, Minører, Maskinister, Vaabenhaandværkere af af 2den Klasse, Skibsbygningshaandværkere af 2den Klasse med 3die Underofficersgrad, Fyrværkere, Musikunderofficerer med over 15 Aars Tjeneste, Sanitetsunderofficerer af 1ste Klasse med over 15 Aars Tjeneste.

5te Lønningsgruppe med Kr. 95,00 maanedlig.

Underkanonerer, Baadsmandsmater, Underminører, Undermaskinister, Vaabenhaandværkere af 3die Klasse, Skibsbygningshaandværkere af 2den Klasse med 4de Underofficersgrad, Musikunderofficerer med under 15 Aars Tjeneste, Sanitetsunderofficerer af 1ste Klasse med under 15 Aars Tjeneste.

b. Alderstillæg.

1. De til 1ste, 2den og 3die Lønningsgruppe hørende stadig tjenstgjørende Underofficerer tilstaaes efter 5 Aars Tjeneste i vedkommende Lønningsgruppe et Alderstillæg af Kr. 15,00 maanedlig og efter 10 Aars Tjeneste i vedkommende Lønningsgruppe yderligere Kr. 15,00 maanedlig.
2. De til 4de og 5te Lønningsgruppe hørende stadig tjenstgjørende Underofficerer tilstaaes efter 5 Aars Tjeneste i vedkommende Lønningsgruppe et Alderstillæg af Kr. 10,00 maanedlig og efter 10 Aars Tjeneste i vedkommende Lønningsgruppe yderligere Kr. 10,00 maanedlig.

c. Tjenestetillæg.

1. De som Hovedregnskabsførere for Inventarium, Varegods eller Beklædning ved de mindre Marinestationer samt ved Minedetachementer eller Befæstningsanlæg udenfor Hovedstationen beordrede Underofficerer erholder derfor et maanedlig Tillæg af Kr. 12,00, der opføres i de aarlige Budgetter.
2. De som Lærere ved Skolerne beordrede Underofficerer oppebærer for saadan Tjeneste et efter Lærerpostens Vigtighed og Undervisningstimernes Antal afpasset Tillæg, der ligeledes opføres i de aarlige Budgetter.

2. Menige.

a. Lønning.

De Menige inddeles i følgende 6 Lønningsgrupper:

1ste Lønningsgruppe med Kr. 90,00 maanedlig.

Skibsbygningshaandværkere af 3die Klasse, Fyrbødere af 1ste Klasse.

2den Lønningsgruppe med Kr. 80,00 maanedlig.

Fyrbødere af 2den Klasse.

3die Lønningsgruppe med Kr. 75,00 maanedlig.

Musikanter af 1ste Klasse.

4de Lønningsgruppe med Kr. 70,00 maanedlig. 26 Mai.

Minehaandværkere, Musikanter af 2den Klasse.

5te Lønningsgruppe med Kr. 50,00 maanedlig.

Maskinist- og Vaabenhaandværkerelever.

6te Lønningsgruppe.

a. Med Kr. 30,00 maanedlig: Konstabler af 1ste Klasse, Minekonstabler af 1ste Klasse, Sanitetskonstabler.
b. Med Kr. 25,00 maanedlig: Konstabler af 2den Klasse, Minekonstabler af 2den Klasse.
c. Med Kr. 15,00 maanedlig: Konstabler af 3die Klasse, Minekonstabler af 3die Klasse, Musikelever.

De til 6te Lønningsgruppe hørende Mandskaber erholder frit Kvarter, Brænde, Belysning og Kost eller, forsaavidt der ikke haves Adgang til at tilstaa dem saadant, som Godtgjørelse herfor Kr. 1,15 daglig. Ligeledes tilstaaes de Mundering (Beklædning), beregnet til Kr. 10,00 maanedlig, hvilket Beløb anvendes i Overensstemmelse med det til enhver Tid gjældende Munderingsreglement, idet Beklædningen bliver at reglementere saaledes, at dens Kostende ikke kommer til at overstige Kr. 10,00 maanedlig i Gjennemsnit.

Ved Anhvervningen erholder de Kr. 32,00 i Beklædningspenge. Et lignende Beløb erholder ved Anhvervningen Musikanter af 2den Klasse.

b. Alderstillæg.

Minehaandværkere tilstaaes som Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste Kr. 10,00 maanedlig og efter 10 Aars Tjeneste yderligere Kr. 10,00 maanedlig.

Musikanter tilstaaes som Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste Kr. 5,00 maanedlig og efter 10 Aars Tjeneste yderligere Kr. 5,00 maanedlig.

c. Tjenestetillæg.

De til 5te Lønningsgruppe hørende Menige, der arbeider ved det mekaniske Verksted eller ved Artilleriverkstedet, kan erholde — foruden Lønningen — en efter deres Dygtighed afpasset Dagløn, der afholdes af vedkommende Arbeides Konto.

B. Nationale Underofficerer.

Minekorpsets nationale Underofficerer oppebærer følgende Lønning pr. Maaned:

Overminører	Kr. 50,00.
Minører	„ 38,00.
Underminører	„ 32,00.

Naar de er indkaldte til Tjeneste, oppebærer de Lønning som Minekorpsets stadig tjenstgjørende Underofficerer af tilsvarende Grad.

Derhos oppebærer de — ogsaa naar de er indkaldte til Tjeneste — Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste Kr. 10,00 maanedlig og efter 10 Aars Tjeneste yderligere Kr. 10,00 maanedlig.

Deres Alderstillæg regnes fra deres Udnævnelse til Underofficerer.

Opnaar de fast Ansættelse som stadig tjenstgjørende Underofficer, skal deres Tjenestetid som nationale Underofficerer regnes dem tilgode ved Beregningen af Alderstillæg.

C. Reserve- (vernepligtige) Underofficerer.

Reserveunderofficerer af sjømilitære Korps og Sanitetskorpset erholder de to første Aar efter sin Ansættelse som saadanne en aarlig Aflønning

26 Mai. af Kr. 100,00. Desuden tilstaaes der dem ved første Gangs Indkaldelse hvert Aar Kr. 50,00 i Beklædningspenge.

Naar de er indkaldte til Tjeneste, lønnes de som Underofficerer af 5te Lønningsgruppe, hvilket ogsaa gjælder for vernepligtige (ulønnede) Underofficerer af Minekorpset.

D. Almindelige Bestemmelser.

1. Naar nogen af de ovenfor nævnte Underofficerer og Menige anvises Bolig med eller uden Lys og Brænde i Statens Bygninger, fratrækkes herfor i deres Lønning et Beløb efter Forsvarsdepartementets nærmere Bestemmelse.
2. Stadig tjenstgjørende Underofficerer og Menige tilstaaes i Sygdomstilfælde fri Lægehjælp og Lægemidler saavel for sig selv og sine Hustruer som for sine Børn, naar disse er under 18 Aar gamle og er i Huset hos Forældrene. Hvor Sygehus haves, kan de indlæges der og nyder da fri Forpleining; dog afkortes i saa Tilfælde i Lønningen for Gifte og Enkemænd med Børn Kr. 0,40, for Ugifte og Enkemænd uden Børn Kr. 0,80 daglig.
3. I Karljohansvern erholder stadig tjenstgjørende og nationale Underofficerer samt Menige fri Undervisning for sine Børn i den for dette Øiemed oprettede Folkeskole.
4. Ved Dødsfald tilstaaes stadig tjenstgjørende og nationale Underofficerer samt Menige fri Jord ved Stationen paa Marinens Bekostning.
5. Naar nogen efter Marinekommandoens Bestemmelse beordres til at udføre Tjeneste, hvortil der er bestemt Tjenestemand af høiere Grad end den, hvortil han hører, lønnes han efter den høiere Grad.
6. De for dette Reglements Ikrafttræden ansatte Underofficerer og Menige beholder, saalænge de forbliver i den Grad, de da indehavde, Aflønning efter det for Budgetterminen 1899—1900 gjældende Lønnings- og Kvarterreglement, hvis Aflønningen efter dette er høiere end efter nærværende Reglement.

II. Vedkommende Marinens Officerer.

A. Kvartergodtgjørelse.

For Officerer, der i Mangel af anvist Bolig tilkommer Kvartergodtgjørelse, bliver denne at beregne til:

For Sekondløitnanter	Kr. 20,00	maanedlig.
„ Premierløitnanter	„ 40,00	—
„ Kapteiner og Officerer af høiere Grad	„ 50,00	—

B. Tjenestetillæg.

1. Officerer, der beordres til Forsøg og Øvelser ved Minevæsenet og som ikke har nogen fast Aflønning ved samme, erholder et Tillæg af Kr. 3,20 daglig, medmindre de oppebærer Kostgodtgjørelse.
2. Tjenstgjøring ved Minevæsenet udenfor Marinens Hovedstation og Oskarsborg betragtes som Sjøtjeneste, uanseet om den foregaar i Land eller paa udrustet Fartøi.
3. De ved Minevæsenet ansatte Officerer, der oppebærer de for denne Tjeneste bestemte Tillæg, er forpligtede til uden særskilt Godtgjørelse at forrette som Instruktører ved de aarlige Minesøvelser.
4. Officerer, der er befalet til Uddannelse ved Centralskolen for Lærere i Vaabenbrug og Legemsøvelser, erholder et Tillæg af Kr. 6000, maanedlig. Officerer, der er antagne som Elever ved den militære Høiskole, erholder i Kvarterpenge Kr. 24,00 maanedlig.

De hertil medgaaede Beløb udredes af de til tilfældige og uforudseede Udgifter ved Marinen bevilgede Midler. 26 Mai.

5. Officerer, som udenfor de Tilfælde, for hvilke særskilte Tillæg er regulerede, kaldes til Tjenstgjøring, der ikke pligtes udført uden Godtgjørelse, og for hvilken Kostgodtgjørelse heller ikke er fastsat, tilkommer, saalænge saadan Tjeneste vedvarer, følgende Tillæg:
   1. Naar der tilstaaes dem fri Bolig eller Kvartergodtgjørelse, 25 pCt. af den egentlige Gage uden Hensyn til deres Grad.
   2. Naar fri Bolig eller Kvartergodtgjørelse ikke tilstaaes, da:

Stabsofficerer	25 pCt.	af	deres	Gage
Kapteiner	40 „	=	„	„
Løitnanter	50 „	=	„	„

Regulativ for Tillæg

under Sjøtjeneste og Kostgodtgjørelse paa Reiser for Marinens Personel samt for udskrevne Mandskabers Lønning m. v., gjældende for Budgetterminen 1900—1901

I. Vedrørende de i Marinens Korpser staaende Mandskaber.

A. Underofficerer.

1. Underofficerer erholder under Tjenstgjøring tilsjøs foruden den for dem bestemte Lønning tillige Sjøtillæg, de 4 første Lønningsgrupper 80 Øre daglig, 5te Lønningsgruppe 60 Øre daglig.
   Sjøtillægget beregnes fra og med den Dag, da Tjenesten ved Fartøiet tiltrædes, til og med den Dag, da Tjenesten ophører.
   Anm. De før 1ste April 1900 ansatte Maskinmestre beholder, saalænge de forbliver i Stillingen, Kostgodtgjørelse og Sjøtillæg som for Sekondløitnanter bestemt.
2. Enhver, der fører Kommando tilhørende høiere Grad eller Stilling, erholder det derfor bestemte Sjøtillæg.
3. Under Krig fordobles Sjøtillægget.
4. Underofficerer, der fungerer som Proviantregnskabsførere, erholder herfor et maanedligt Tillæg af Kr. 28,00 for Fartøier med Besætning af ikke over 30 Mand, Kr. 40,00 for Fartøier med Besætning af over 30, men ikke over 100 Mand og Kr. 60,00 for Fartøier med større samlet Besætning end 100 Mand.
5. Underofficerer, der fungerer som Proviantskrivere, erholder herfor et maanedligt Tillæg af Kr. 20,00 for Skibe med Besætning af ikke over 100 Mand, Kr. 28,00 for Skibe med Besætning af over 100, men ikke over 200 Mand og Kr. 40,00 for Skibe med større Besætning.

B. Menige.

1. Konstabler og Musikanter, der forretter Tjeneste som Underofficerer, tilstaaes herfor et maanedligt Tillæg af Kr. 20,00.
2. Menige Mandskaber, der forretter Tjeneste som Formænd paa Spryd eller Toppe, som Kanonkommandører eller som Formænd i Baadene, kan tilstaaes et maanedligt Tillæg af Kr. 4,00. Antallet af disse Tillæg for hvert Fartøi bestemmes af Forsvarsdepartementet.
3. Menige Mandskaber, der er gifte eller Enkemænd med hjemmeværende Børn under 18 Aar, tilstaaes under Udkommando tilsjøs Kr. 12,00 maanedlig for sine Hustruer eller Børn.

C. Fællesbestemmelser for Underofficerer og Menige.

1. Hver Mand gives en Portion Skibskost. I Tilfælde Skibskost ikke gives, tilstaaes som Godtgjørelse herfor Kr. 1,20 daglig.

26 Mai.

2. Underofficerer og Menige, der udenfor sin Fredsstation afgaar fra Skibet som Syge, beholder sin Lønning; Underofficerer faar tillige Sjøtillæg indtil Tilbagekomsten til Stationen, dog i Almindelighed ikke over 3 Maaneder, medmindre anderledes for Tilfældet bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.
3. Naar nogen ved Krigsbegivenheder taber, hvad han nødvendig behøver til sin Tjenestes Udførelse, forsynes han af Staten dermed, men har ikke Fordring paa videre Erstatning. De nærmere Forskrifter, som i denne Henseende paakræves, gives af Kongen.
4. Under Sjøtjeneste indeholdes 1 Øre af hver fulde Krone af den hele Aflønnings Beløb til Sjøkvæsthuskassen.

II. Tillæg m. v. for Marinens Officerer under Tjenstgjøring tilsjøs.

1. Officerer af Sjøetaten erholder efter nedenstaaende nærmere Regler under Tjenstgjøring tilsjøs saavel i Krig som i Fred, foruden den for dem bestemte Gage, tillige Sjøaflønning, bestaaende af den efter gjældende Lov angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse for Fredstid bestemte Kostgodtgjørelse samt Sjøtillæg.
2. Sjøaflønningen beregnes fra og med den Dag, da Tjenesten ved Fartøiet tiltrædes, til og med den Dag, da Tjenesten ophører, forsaavidt Sjøtillægget angaar. Kostgodtgjørelsen udbetales for Officerer, der har Station eller bor paa Udrustningsstedet, fra Kommandoens Heisning og indtil den stryges; for andre Officerer fra Afreisen fra deres Station til Tilbagekomsten til samme. Karljohansvern ansees som Station for de Officerer, der ikke har anden ved Tjeneste bestemt Station.
3. Sjøtillægget beregnes saaledes pr. Dag:

1. Sekondløitnant	Kr.	0,80
2. Premierløitnant	„	1,20
3. Kaptein	„	1,80
4. Kommandørkaptein og Kommandør	„	3,00
5. Admiral	„	6,00

4. For Officerer, der gjør Tjeneste som Chef, forøges Sjøtillægget med 50 pCt. og for Chef, der holder eget Bord, forøges Sjøtillægget med yderligere 50 pCt.

   Nødvendige Repræsentationsudgifter under Togt i fremmede Farvande godtgjøres Chefen efter Regning.

   Ligeledes godtgjøres Eskadrechefer og Afdelingschefer samt Skibschefer paa Fartøier af 1000 Tons og derover nødvendige Repræsentationsudgifter i Anledning af Møde med fremmede Orlogsmænd i norske Havne.

   Under Krig fordobles Sjøtillægget.
5. Enhver, som fører Kommando tilhørende høiere Grad eller Stilling, erholder den derfor bestemte Sjøaflønning.
6. Afgaar nogen som Syg, tilstaaes han fri Kur og Pleie samt Reiseudgifter. Hans Kostgodtgjørelse inddrages, hvorimod han beholder Sjøtillægget under Sygdommen og Reisen, dog i Almindelighed ikke over 3 Maaneder, medmindre anderledes for Tilfældet bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.
7. Naar Sjøtillægget tilstaaes, bortfalder ethvert Tillæg for Tjenstgjøring i Land, fri Bolig eller Kvartergodtgjørelse undtagen.
8. Naar nogen ved Krigsbegivenheder taber, hvad han nødvendig behøver til sin Tjenestes Udførelse, forsynes han af Staten dermed, men har ikke Fordring paa videre Erstatning. De nærmere Forskrifter, som i denne Henseende paakræves, gives af Kongen.

9. Under Krigsfangenskab tilstaaes af Sjøaflønningen 50 pCt. af det under Krig for Messemedlemmerne bestemte Sjøtillæg. 26 Mai.
10. Officerer, der paa sine Stationer kommanderes til Tjeneste ved de aarlige Øvelser med Exercerskib, nyder herunder intet Sjøtillæg.

III. Kostgodtgjørelse paa Reiser.

1. Paa befalede Reiser inden Riget oppebærer Marinens Officerer Kostgodtgjørelse overensstemmende med gjældende Lov.
   Naar under et Togt Reiser i Anledning af Tjenesten maa foretages af Marinens Officerer eller Opholt i Land finder Sted, godtgjøres Udgifterne herved efter Regning.
2. Paa befalede Reiser inden Riget eller under saadan Tjenstgjøring i Land udenfor anvist Station, at særskilt Tjenestetillæg herfor ikke er bestemt, oppebærer Marinens Underofficerer samme Kostgodtgjørelse som i Lov af 10de Juli 1894 angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse dens § 17 bestemt for de til 4de Klasse henførte Tjenestemænd.
   Ved Beregningen kommer de i samme Lovs §§ 18, 21, 22 og 23 givne Bestemmelser til Anvendelse.
   De inden 1ste April 1900 ansatte Maskinmestre oppebærer i lignende Tilfælde en Kostgodtgjørelse af Kr. 4,00 pr. Døgn.
3. Paa befalede Reiser udenfor Riget bestemmes Kostgodtgjørelsen for Officerer og Underofficerer af Kongen.
4. Paa befalede Reiser inden Riget tilstaaes menige Mandskaber af Marinens Korpser en Kostgodtgjørelse af Kr. 2,00 pr. Døgn.

IV. Lønning m. v. for udskrevne sjøvernepligtige Mandskaber.

1. Den Udskrevne skal enten efter Foranstaltning af det Offentlige befordres frit fra et af de for hans Udskrivningskreds bestemte Samlingssteder til Paamønstringsstedet samt fra Afmønstringsstedet tilbage, eller han erholder Skydsgodtgjørelse efter Skydsloven som for Mønig bestemt.
2. Lønningen, som regnes fra og med den Dag, den Udskrevne efter Befaling fremmøder paa Samlingsstedet, til og med den Dag, han er bragt tilbage til dette, eller til og med Forløvningsdagen med Tillæg af de for Reisen til Samlingsstedet fornødne Dage, er
   for Maskinister Kr. 50,00 maanedlig
   „ Fyrbødere „ 40,00 —"—
   „ Matroser „ 30,00 —"—
   For den Tid, Lønningen oppebæres, indeholdes 1 Øre af hver fulde Krone af den hele Aflønnings Beløb til Sjøkvæsthuskassen.
   For gifte Mandskaber og Enkemænd med Familie tilbageholdes $^2/_3$ af Lønningen til Hustruens og Familiens Underhold.
3. For den Tid, en Maskinist forretter Tjeneste i Stilling, i hvilken han ikke tjenstgjør under nogen anden Maskinist paa Fartøi eller paa Afdeling, hvortil Fartøiet henhører, erholder han et Tillæg af Kr. 10,00 maanedlig.
4. En Maskinist som Regnskabsfører erholder et maanedligt Tillæg af Kr. 10,00.
5. For den Tid, en Styrmand forretter Tjeneste som saadan, erholder han et Tillæg af Kr. 20,00 maanedlig; forretter han som Over- eller Enestyrmand, faar han yderligere et Tillæg af Kr. 10,00 maanedlig.
6. For den Tid, en helbefaren Matros forretter Tjeneste som Underkanonersmat eller Kvartermester, gives han Tillæg som saadan (I B 1).
7. For den Tid, en Matros forretter Tjeneste som Kok, faar han et

26 Mai. Tillæg af Kr. 0,30 pr. Dag, og for Tjeneste som Koksmat, Sygevogter, Kullemper, Formand i Mers eller paa Spryd, Kanon-Kommandør eller som Formand i Baad et Tillæg af Kr. 0,15 pr. Dag.

8. Paa Øvelsesstedet eller ombord erholder hver Mand en Portion Skibskost. Fra og med den Dag, den Udskrevne efter Ordre møder paa Samlingsstedet, indtil han paamønstres ombord, samt fra den Dag, han afmønstres, indtil hans Lønning efter Post 2 ophører, erholder han en Portion Skibskost eller Kostpenge, der bestemmes til Kr. 1,50 daglig; derhos tilstaaes den Udskrevne frit Kvarter under sit Ophold paa Paamønstrings- eller Afmønstringsstedet og under Reisen til Paamønstringsstedet eller fra Afmønstringsstedet.
9. Forsaavidt udskrevne Sjøfarende midlertidig hjemsendes for i Tilfælde atter at kaldes til Tjeneste, oppebærer de under Opholdet paa Hjemstedet ikke Kost eller Kostgodtgjørelse, men alene den under Post 2 bestemte Løn.
10. Den udskrevne tilkommer under Sygdom, der opstaar, efterat han har forladt Hjemstedet, fri Kur og Pleie, samt fri Hjemreise til Udskrivningskredsen, ligesom han beholder sin Lønning, indtil han er kommen tilbage til Samlingsstedet; dog tilkommer han, dersom han som Syg afgaar fra Skibet her i Landet, ikke fri Kur og Pleie længere end 3 Maaneder, efterat han har forladt Skibet, ligesom han, hvad enten han som Syg afgaar fra Skibet her i Landet eller i Udlandet, ikke oppebærer Lønning for længere Tid. Forsaavidt han er bleven indlagt paa Sygehus for Mandskabernes Indskibning, regnes de 3 Maaneder fra den Tid, han indkom paa Sygehuset. I Tilfælde af den Udskrevnes Død, efterat han ifølge Ordre har tiltraadt Reisen fra Samlingsstedet, udredes Udgifterne ved hans Begravelse af det Offentlige.
11. Alle Udskrevne erholder, naar de indkaldes til Tjenesten, under hele Tjenestetiden udleveret til Brug:
Beklædning overensstemmende med et af Forsvarsdepartementet vedtaget Reglement.

V. Lønning for Distriktsskjøtropper.

Menig af Distriktsskjøtropperne, der kaldes til Tjeneste ved Marinen, aflønnes i Lighed med en skjærnepligtig halvbefaren Matros og stilles forøvrigt under samme Vilkaar som udskrevne skjærnepligtige Matroser.

VI. Almindelige Bestemmelser.

1. Marineingeniører og Overmaskinmestre oppebærer samme Tillæg under Sjøtjeneste og paa Reiser som for Officerer af tilsvarende Grad bestemt.
2. Spørgsmaal angaaende den rette Anvendelse af nærværende Regulativs Bestemmelser afgjøres af Kongen.

26 Mai. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. at Storthingets Beslutning af 1 Mai 1900 angaaende Bevilgning af Lønninger af Statskassen til Lensmændene i Evje, Vegusdal, Hitteren, Fillan, Stangvik, Halse, Edø, Lødingen og Tysfjorden, henholdsvis Kr. 350, Kr. 350, Kr. 500, Kr. 500, Kr. 550, Kr. 550, Kr. 550, Kr. 550 og Kr. 550, tilligemed et personligt Tillæg af Kr. 50 aarlig til Lensmand i Stangvik, Mogstad,

saalænge han indehar Bestillingen[1]) — — —, befales taget 26 Mai.
tilfølge.

2. At Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd bliver at erlægge af Lensmændene i Evje, Vegusdal, Hitteren, Fillan, Stangvik, Halse, Edø og Tysfjorden efter Indskudstarif I og af Lensmanden i Lødingen efter Indskudstarif II.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VIII, Kap. 1, Tit. 7 og Sth. Prp. No. 56 samt Indst. S No. 161 for 1899/1900.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Samtykke til, at en 28 Mai.
Erik Borresens Stiftelse i Drammen tilhørende Tomt — „Legattomten" kaldet — mageskiftes med en ca. 20,000 m.[2] stor Tomt af den paa en vedlagt Kartkopi affatte Parcel, som af Drammens Kommune agtes indkjøbt af Eiendommen Hamborgstrøm, paa Betingelse af, at der mellem den Tomt, Stiftelsen erholder, og det tiloversblevne af Parcellen af dette sidste udlægges et 12,50 m. bredt Jordstykke til Gade.

Cirkulære fra Direktøren for det civile Veterinærvæsen: 28 Mai.

For at forebygge, at Miltbrand vinder farsotmæssig Udbredelse, skal man indskjærpe Nødvendigheden af, at Dyreiere, hvis Dyr græsser paa Havnegang, fører et nøie Opsyn med sin Buskap. Denne bør hver Aften bringes sammen og, hvis noget Dyr mangler, maa Grunden hertil snareste muligt bringes paa det rene. Hvis noget Dyr findes sygt eller kan mistænkes for at lide af indvortes Sygdom, bør det strax føres hjem til Gaarden, adskilles der og Dyrlæge tilkaldes. Skulde Dyret være saa sygt, at det ikke kan føres hjem, bør det adskilles i et Hus eller bindes paa Havnegangen og Dyrlæge hentes derhen. Der bør ligeledes føres nøie Opsyn med, hvorvidt Kadavere af Hunde og Katte eller andre Dyr, saasom Elgsdyr, Ræve og Harer, skulde henligge nogetsteds paa Havnegang. Hvis saadanne findes, bør de uopholdelig tildækkes med Jord eller Granbar samt Stene, saaledes at de blir utilgjængelige for andre Dyr og Insekter, indtil de snareste muligt kan opbrændes eller tilfredsstillende nedgraves.

Forøvrigt skal man, foruden hvad foran er paabudt, henlede Opmærksomheden paa, at ifølge Lov af 14de Juli 1894 om Foranstaltninger mod smitsomme Husdyrsygdomme og de i Henhold til denne Lov givne Forskrifter, særskilt Cirkulære af 28de September 1891 angaaende Miltbrand, maa miltbrandssyge Dyr ikke dræbes uden paa det Sted, hvor Dyret agtes nedgravet eller brændt eller hvor nøiagtig Desinfektion kan finde Sted; under Transporten derhen maa der sørges for, at Adskillelser fra det syge Dyr ikke giver Anledning til Smitteudbredning. Ved Dyrets Nedslagtning bør det særlig undgaaes, at Blod spildes omkring.

Da Blodet af miltbrandssyge Dyr er særlig smittefarligt,

28 Mai. maa Aareladning eller andre blodige Operationer ikke foretages paa saadanne Dyr uden af autoriseret Dyrlæge og isaafald under Jagttagelse af behørige Forsigtighedsregler.

Hunde og Katte bør saavidt mulig holdes indespærrede paa Gaardene og hindres i at streife om i Skog og Mark.

Da Miltbrand er en til Mennesket let overførbar og livsfarlig Sygdom, bør alle, som har med miltbrandssyge eller døde Dyr og smittebefængte Gjenstande at gjøre, iagttage den yderste Forsigtighed og i Tilfælde rense alle sine Klæder ved Kogning eller Desinfektion samt paa det omhyggeligste vaske og rense sin Person; Skotøi, der har været benyttet paa Steder, hvor Miltbrandssmitte kan antages at være tilstede, bør vaskes og børstes med Sæbevand og 3 pCt. Karbolvand. Ingen, der har Saar, Rifter eller Hudløsheder, maa komme i Berøring med Miltbrandsdyr eller smittebefængte Gjenstande.

Hvis nogen efter at have stelt med Miltbrandsdyr faar Blemmer eller Finner paa Huden, bør han snarest muligt henvende sig til Læge.

Melk af Dyr, der mistænkes for eller lider af Miltbrand, maa ikke tilblandes Melk fra andre Dyr eller overhovedet anvendes. Saadanne Dyrs Melk bør i Tilfælde melkes i egne Kar, der senere grundig maa vaskes med kogende Opløsning af Lud. Den mistænkte Melk maa koges, før den slaaes bort.

Hvis der i en Besætning er indtruffet et Tilfælde af Miltbrand, maa de andre Dyr i denne Besætning nøie undersøges af Dyrlæge, og hvis de findes ubetinget sunde, kan Melken fra disse Dyr uden Fare benyttes.

28 Mai. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet paa Foranledning bl. a. udtaler, at Udtrykket „Beregningsfeil" i Landskattelovens § 52 tredie Passus ikke har Hensyn til Feil ved de egentlige skjønsmæssige Ansættelser, men alene til Feil ved den paa Grundlag af disse foretagne Udregning af Skatyderens samlede Formue og Indtægt saavelsom ved Udregningen af Skatten.

29 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, hvori Departementet, foranlediget ved Udtalelser fra en Sognepræst om de betydelige Udgifter, som Præstens Reiser i Menigheden paalægger ham, gjør opmærksom paa, at der for Reiser, som en geistlig Embedsmand paa Begjæring foretager til Udførelse af nogen kirkelig Handling, tilkommer ham ifølge Lønningslovens § 30 forsvarlig Skyds eller Godtgjørelse som for Reiser i offentlige Anliggender. Pligten til at skaffe denne Skyds eller til at udrede Godtgjørelsen derfor paahviler i Henhold til norske Love 3—12—28 den, som har Vedkommende i Forsorg, i Tilfælde det offentlige Fattigvæsen. Hvor-

vidt Præsten, naar Befordring ikke skaffes, senere bør gjøre Fordring paa Skydsgodtgjørelse, maa selvfølgelig være overladt til hans egen Bedømmelse og Konduite. Departementet kan alene tilraade, at der i saa Henseende vises al mulig Varsomhed og Hensynsfuldhed, specielt hvor det gjælder Sygebesøg og Sognebud til saadanne Fattige, som ikke helt forsørges af det offentlige Fattigvæsen eller for dettes Regning hos Private. 29 Mai.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Politimesteren i et Landdistrikt om, hvorvidt en — af vedkommende Fattigkommission ansat — Bygdevægter i Egenskab af Politimand er andelsberettiget i Mulkter for Forseelser, som han anmelder. Departementet antager, at en Bygdevægter, der — som i det Tilfælde, der har foranlediget Forespørgslen — er udrustet med Politimyndighed og i Politivæsenets Anliggender direkte sorterer under Lensmanden, maa betragtes som Politibetjent og saaledes være berettiget til at oppebære Andel af Bøde- og Konfiskationsbeløbet, hvor saadan af Lovgivningen er tilsagt den Politibetjentemand, der anmelder Forseelsen. 29 Mai.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt der skal beregnes Gebyr for Thinglysning af Udpantning for Skatter i Løsøre, erklærer sig enigt med Amtmanden i, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende, idet det i Sportellovens Forarbeider (Odh. Prp. No. 22 for 1893 Pag. 43) udtrykkelig er forudsat, at Bestemmelsen om Fritagelse for Gebyr for Thinglysning af Indførsel for Skatter i fast Eiendom (Sportellovens § 56) ikke skal kunne udvides til ogsaa at omfatte Udpantninger i Løsøre. 30 Mai.

Lov indeholdende Forandringer i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889*)[1]). 31 Mai. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 skal lyde som følger:

§ 20. For hvert Amt fastsætter Amtsformandskabet Lavmaal af Løn for de i fuldstændige Lærerposter ansatte Lærere. Lavmaalet fastsættes særskilt for Lærerposter i Folkeskolens anden Afdeling og særskilt for Poster i Smaaskolen, for de første ikke under

[1]) Se Odh. Prp. No. 21 og Indst. O. X for 1899/1900 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Odh. S. 1122—1135 og i Udh. S. 265—269. — Jfr. Rundskr. fra Kirkedept. 24 Aug. 1900.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid 1ste Afd. No. 24.

31 Mai. No. 1. Kr. 18,00 og for de sidste ikke under Kr. 14,00 pr. Skoleuge (36 Timer i Skolens anden Afdeling og 30 Timer i Smaaskolen). Ligeledes fastsætter Amtsformandskabet for hver af de to nævnte Grupper af fuldstændige Lærerposter samt for Lærerposter i Fortsættelsesskoler med mindst 24 Uger (à 36 Timer) aarlig Undervisning fire Alderstillæg, der opnaaes efter henholdsvis 4, 8, 12 og 15 Aars Tjeneste i fuldstændig Lærerpost ved Folkeskolen paa Landet eller i By eller i Lærerpost ved Fortsættelsesskolen med mindst 24 Ugers aarlig Undervisning. Tjenestetid i Lærerpost ved Fortsættelsesskolen med mindre Antal Undervisningsuger aarlig regnes for en tilsvarende Brøkdel af et Tjenesteaar. For Poster i Smaaskolen skal hvert Alderstillæg udgjøre mindst Kr. 60,00 og for Poster i Folkeskolens anden Afdeling samt i Fortsættelsesskolen mindst Kr. 100,00. Alderstillæggene beregnes fra den efter det fyldte 4de, 8de, 12te eller 15de Tjenesteaar næstpaafølgende 1ste Januar eller 1ste Juli.

Amtsskolestyret har i Anledning heraf at indhente Betænkninger fra ethvert Skolestyre og fra samtlige Herredsstyrelser inden Amtet og, efter at have indhentet Overtilsynets Udtalelse om Sagen, gjennem Amtmanden at forelægge den for Amtsformandskabet. Dettes Beslutning meddeles Overtilsynet. Finder dette noget derved at erindre, har det med Amtsskolestyrets fornyede Betænkning at lade Sagen forelægge til endelig Afgjørelse i nyt Møde af Amtsformandskabet.

Ved Forandring af de fastsatte Lønningslavmaal eller Alderstillæggenes Beløb forholdes paa samme Maade som ved den første Fastsættelse.

§ 22. Bestemmer Skolestyret, at en Lærer skal læse mindre end gjennemsnitlig 5 og 6 Timer pr. Dag henholdsvis i Smaaskolen og Folkeskolens anden Afdeling, bliver Læreren for hver Skoledag, han paa denne Maade faar mere, at udbetale et Tillæg af $^1/_{14}$ eller $^1/_{18}$ af Ugelønnen, eftersom han oppebærer Aflønning som for Smaaskolen eller for 2den Afdeling bestemt.

§ 24. I ethvert Herred skal der i det mindste for en af Lærerne i fuldstændig Post skaffes Familiebolig med hosliggende Jordvei af saadan Størrelse, at derpaa mindst 2 Kjør kan fødes og en Have anlægges.

Er Skolelærerpost forbundet med en Kirkesangerstilling, kan ovenstaaende Bestemmelse ansees opfyldt ved den Klokkergaard, som enten haves eller udlægges.

Kan Læreren ikke paa denne Maade erholde Jordvei, afgives hertil en passende Del af bygselledigt beneficeret eller Statens Gods, hvis Kjøbesum bestemmes paa samme Maade som ved deslige Eiendommes Salg underhaanden til Leilændinge. Kjøbesummen og de Lærerjorden paahæftede jorddrotlige Rettigheder udredes af vedkommende Herredskasse.

Skulde den fornødne Jord ikke kunne anskaffes paa ovenanførte Maade, tilveiebringes samme ved Kjøb af andet Jordegods eller i fornødent Fald ved Leie, i hvilket Tilfælde den aarlige Leiesum udredes af Herredskassen. 31 Mai. No. 1.

De for Skolejorden eller Klokkergaard, der træder istedenfor samme, fornødne Udhuse og Gjærder skaffes af Herredet. Vedligeholdelsen af Gjærder og Udhuse kan paabindes Læreren.

Dersom ovennævnte Bestemmelser i noget Herred findes at medføre uforholdsmæssige Bekostninger, kan der efter Andragende fra Herredsstyrelsen af Kongen bestemmes, at der fra samme gjøres Undtagelse, mod at der tillægges en af de fuldstændige Lærerposter en tilsvarende Afsavnsgodtgjørelse af Herredet.

Ønsker et Herred at skaffe flere Lærere Jordvei, skal det have Adgang til at faa afgivet Præstegaardsjord samt til at faa kjøbt bygselledigt beneficeret eller Statens Gods saaledes som i denne Paragrafs tredje Passus bestemt.

Ingen Nedsættelse maa finde Sted i den en Lærerpost tillagte Løn i Anledning af, at der er eller bliver skaffet Jordvei eller Bolig eller begge Dele til Brug for Postens Indehaver.

§ 36. Lærer eller Lærerinde kan forlange den optjente Ugeløn udbetalt ved hver Maaneds Udgang. Optjent Alderstillæg udbetales halvaarlig ved Udgangen af hvert Aars Juni og December Maaned.

§ 37. To Gange aarlig har Herredes samtlige Lærere og Lærerinder efter Skolestyrets Tilsigelse at sammentræde med dette til Forhandling om Skolens Virksomhed, Tilstand og Midler til at fremme dens Formaal. Holdes Mødet ved en Skole, kan der i de Mødendes Overvær afholdes Undervisningsprøver.

Overtilsynet underrettes betimelig om ethvert saadant Mødes Berammelse. Den til Møderne medgaaede Tid afgaar i Lærernes Skoletid uden Afdrag i Lønnen.

§ 38. Som Bidrag til Aflønning af de ved Folkeskolen ansatte Lærere erholder ethvert Herred ved hvert Halvaars Udgang af Statskassen et Beløb, som svarer til en Tredjedel af den udredede Lærerløn for den i Henhold til §§ 5 og 8 meddelte Undervisning, dog ikke over det Beløb, som svarer til Kr. 8,00 pr. Skoleuge i Folkeskolens anden Afdeling og Kr. 6,00 pr. Skoleuge i Smaaskolen.

Saafremt Storthinget har bevilget de dertil fornødne Midler, kan Statskassens Bidrag til Lærerlønnen efter vedkommende Amtsformandskabs Anbefaling forhøies indtil en Halvdel af det udredede Lønningsbeløb for de Kommuner, som ved nærværende Lov paaføres væsentlig forøgede Udgifter i Forhold til Bæreevnen. Dog maa Bidraget ikke overstige, hvad der svarer til Kr. 12,00 pr. Skoleuge i Folkeskolens anden Afdeling og Kr. 8,00 pr. Skoleuge i Smaaskolen.

31 Mai. No. 1.

De lovbestemte Alderstillæg (§ 20) udredes af Amtsskolekassen.

Til Fortsættelsesskolen bliver i Tilfælde at udrede Bidrag af Amtsskolekassen efter de i § 46 indeholdte Forskrifter.

Hvad der foruden disse Bidrag og andre Indtægter, som maatte være Herredets Folkeskoler tillagte, udkræves til Bestridelse af Folkeskolens og Fortsættelsesskolens Udgifter, udredes, forsaavidt ikke ifølge denne Lov anderledes bestemmes, af Herredskassen efter Bevilgning af Herredsstyrelsen.

§ 45. For hvert Amt skal der være en Amtsskolekasse, dannet ved Bevilgning af Amtskassen og Bidrag af offentlige Midler, beregnet som følger:

Naar et Amtsformandskab til Amtsskolekassen bevilger et Beløb, som svarer til mindst 8 Øre for hver af Amtets Landdistrikts Indbyggere efter sidste Folketælling, skal vedkommende Amtsskolekasse være berettiget til af offentlige Midler at erholde det tredobbelte og for Tromsø og Finmarkens Amter det firedobbelte af det bevilgede Beløb, saafremt dette ikke overstiger, hvad der svarer til 15 Øre for hver Indbygger. Bevilges et større Beløb af Amtskassen, skal Amtsskolekassen endvidere erholde det dobbelte og i Tromsø og Finmarkens Amter det tredobbelte heraf af offentlige Midler, saafremt det dertil fornødne af Storthinget er bevilget.

Derhos skal Amtsskolekassen til Bestridelse af Udgifterne ved det 3die og 4de Alderstillæg efter 12 og 15 Aars Tjeneste (§ 20) af offentlige Midler erholde et Bidrag, svarende til Kr. 60,00 for hvert saadant Tillæg i Smaaskolen og til Kr. 100,00 for hvert saadant Tillæg i Folkeskolens 2den Afdeling og i Fortsættelsesskolen.

§ 46. Af Amtsskolekassen udredes efter Amtsformandskabets Bevilgning:

a. De Lærere ifølge § 20 tilkommende Alderstillæg.
b. De med Amtsskolestyret forbundne Udgifter, deri Løn til Amtsskoleinspektør, naar saadan besluttes ansat.
c. Bidrag til Opførelse af Skolehuse (med eller uden Lærerbolig) og til Anskaffelse af Jordvei til Lærer samt til Affavnsgodtgjørelse for saadan.
d. Bidrag til Skolernes Forsyning med Undervisningsmidler (§ 13).
e. Bidrag til Bestridelse af Udgifterne til Folkeskolen i de Herreder, hvor Skoleudgifterne paa Grund af stedlige Forhold er uforholdsmæssig store og Bæreevnen ringe.
f. Bidrag til Dækkelse af Herredets Udgifter til Vikarløn under længere Sygdomsforfald.
g. Bidrag til Fortsættelsesskoler.

Hvert Herred er berettiget til at erholde tre Fjerdedele af Udgifterne (Skolerum og Indbo ikke medregnede) til en eller flere Fortsættelsesskoler med tilsammen indtil 2 Maaneders Skoletid.

h. Bidrag til Arbeidsskoler.

Enhver Anvisning paa Amtsskolekassen udfærdiges af Amt- 31 Mai.
manden. Med Regnskabsførelsen, Regnskabets Revision og Deci- No. 1.
sion forholdes efter de Regler, som gjælder for andre Amtskommunen tilhørende Kasser.

II.

Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1901.

Indtil Amtsformandskaberne har fastsat nye Lønslavmaal efter foranstaaende § 20, skal i de Amter, hvor Løn og Kostholdsgodtgjørelse tilsammen nu udgjør et mindre Beløb end det i denne Lov bestemte Lavmaal af Løn, dette sidste Lavmaal gjælde fra 1ste Januar 1901. Derimod forbliver, hvor de nu gjældende Lavmaal for Løn og Kostholdsgodtgjørelsen tilsammen udgjør et høiere Beløb end Lønslavmaalet efter denne Lov, de første gjældende som Lavmaal for Lærerlønnen, indtil Lavmaalet kan blive bestemt af Amtsformandskaberne.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov 31 Mai.
af 3die April 1875 om examen philosophicum og For- No. 2.
andringer i Lov af 5te Mai 1875 om Tillægsprøver ved Embedsexamina*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

Lov af 3die April 1875 indeholdende Forandringer i de om examen philosophicum gjældende Bestemmelser m. v. § 1 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. Ved examen philosophicum skal Examinanderne prøves i Filosofi samt i fem andre Fag, hvilke de selv vælger blandt de Fag, som foredrages ved det historisk-filosofiske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, forsaavidt disse Fag efter Kongens Bestemmelse kan være Gjenstand for Examination ved examen philosophicum. Af de valgte Fag maa mindst ét høre til den sproglig-historiske og ligeledes mindst ét til den matematisk-naturvidenskabelige Faggruppe.

Studerende, som har bestaaet baade den klassiske og den reale Examen Artium (Lov om Examen Artium af 16de Juni 1883 § 13), og Realstudenter, som har bestaaet Examen Artium i Latin mundtlig, behøver kun at underkaste sig Prøven i Filosofi og ét af de øvrige Examensfag.

[1]) Se Odh. Prp. No. 18 og Indst. O. No. 81 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odh. S. 1120—1121 og i Lth. S. 264—265.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

31 Mai. No. 2. Latinstudenter, som i Henhold til Kongelig Resolution af 19de Juni 1897 har taget Examen Artium uden Græsk, behøver foruden i Filosofi kun at underkaste sig Prøve i Græsk og ét af de øvrige Examensfag.

Realstudenter, som har bestaaet Prøven i Latin ved Middelskolens Afgangsexamen eller en Prøve af samme Omfang, behøver ved examen philosophicum kun at underkaste sig Prøven i Filosofi og to af de øvrige Examensfag.

Den nærmere Anordning af denne Examen gives af Kongen.

Lov af 5te Mai 1875 om Tillægsprøver ved Embedsexamina § 1 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. Realstudenter kan ikke stedes til teologisk eller sproglig-historisk Embedsexamen, førend de har bestaaet Examen Artium i Latin mundtlig (jfr. Lov om Examen Artium af 16de Juni 1883 § 13).

Enhver Student maa, inden han stedes til teologisk Embedsexamen, have bestaaet Prøven i Græsk enten ved Examen Artium eller ved examen philosophicum og en Prøve i Hebraisk.

Realstudenter kan ikke stedes til medicinsk Embedsexamen, medmindre de har bestaaet Prøven i Latin ved Middelskolens Afgangsexamen eller en dertil svarende Prøve.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

31 Mai. No. 3. **Lov** indeholdende Tillæg til Lov af 5te April 1873 om Prøve i Tegning for Kandidater ved matematisk-naturvidenskabelig Lærereksamen*)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

Lov om Prøve i Tegning for Kandidater ved matematisk-naturvidenskabelig Lærereksamen af 5te April 1873 skal herefter lyde saaledes:

„Enhver Kandidat ved matematisk-naturvidenskabelig Lærerexamen skal underkaste sig Prøve i Tegning. Herfra kan dog paa Grund af legemlige Mangler fritages ved særskilt Dispensation af Kongen."

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 15 og Indst. O. No. 82 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1121—1122.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide*)[1]. 31 Mai. No. 4.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Mai dette Aar, saalydende:

Kapitel I.

Om Fængsler og disses Bestyrelse.

§ 1. Til Optagelse af Fanger skal der findes følgende af Staten forvaltede[2]) Fængsler:

1. Mindst to Landsfængsler, et for Mænd og et for Kvinder.
2. Et tilstrækkeligt Antal Kredsfængsler, der kan være fælles for Mænd og Kvinder, men i saa Fald saavidt muligt skal indeholde en særskilt Afdeling for Kvinder.
3. Hjælpefængsler, hvor Forholdene gjør saadanne fornødne.

De fornødne Politiarrester oprettes og underholdes af Kommunerne[3]).

§ 2. Med Hensyn til Fangernes Fordeling i de forskjellige Fængsler kommer, forsaavidt § 3 ikke medfører noget andet, følgende Regler til Anvendelse:

1. I Landsfængsel indsættes Personer, som skal udstaa Strafarbeide.
2. I Kredsfængsel indsættes:
   a) Personer, som skal udstaa Fængselsstraf,
   b) Varetægtsfanger og
   c) andre Personer, der skal holdes fængslede.
3. I Hjælpefængsel indsættes de under No. 2 b og c nævnte Fanger, forsaavidt de ikke hensigtsmæssig kan indsættes i Kredsfængsel, samt, hvor Forholdene gjør det ønskeligt, Personer, der skal udstaa ganske korte Fængselsstraffe.
4. I Politiarresterne indsættes Personer, som paa Grund af Beruselse eller lignende Aarsager midlertidig tages i fængslig Forvaring[4]).

I paatrængende Tilfælde kan Politiarresterne benyttes til foreløbig Anbringelse ogsaa af Personer, der er paagrebne for strafbare Handlinger, saavelsom af Transportfanger.

[1]) Se Odth. Prp. No. 3 og Bil. til Odth. Prp. No. 2 for 1898/99, Indst. O. IX for 1898/99 samt Sth.tid. for 1899/1900, Forh. i Odth. S. 833—871 og 1035—36 og i Lth. S. 248. Ang. den tidligere Lovordning se navnlig Straffel. Kap. II, L. ang. Bodsfængslet 12 Juli 1848, L. om Fængselsvæs. 13 Oktbr. 1857, Straffeprocesl. 1 Juli 1887, L. om Forandr. i Bestemm. om Fuldbyrdelse af Strafarb. 26 Juni 1893 samt Lovene om Fattigvæs. 6 Juni 1863 Kap. VI.

[2]) Jfr. § 60 flg.

[3]) Jfr. § 3, sidste Led.

[4]) L. 31 Mai 1900 No. 5 § 20.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

31 Mai. No. 4.

§ 3. Kongen kan bestemme saavel, at Fængselsstraf skal udstaaes i Landsfængsel, som, hvor særlige Grunde taler derfor, at Strafarbeide skal udstaaes i Kredsfængsel.

Personer, der paa Grund af beruset Tilstand tages i fængslig Forvaring, maa ikke indsættes i Kredsfængsel. Hjælpefængsel kan af Kongen tillades benyttet ogsaa som Politiarrest til Optagelse af saadanne Personer mod en Godtgjørelse, som udredes af vedkommende Kommune.

§ 4. Landsfængsel og Kredsfængsel forestaaes af en af Kongen antagen Bestyrer. Til Bestyrere for Kredsfængsler kan ogsaa antages Personer, der indehar anden offentlig Tjeneste.

Forsaavidt et Fængsel, der er udelukkende bestemt for Kvinder, bestyres af en Mand, skal han ved Ledelsen have Bistand af en Inspektrice.

§ 5. Bestyrelsen af Hjælpefængsel og Politiarrest kan efter Kongens nærmere Bestemmelse paalægges en Dommer, et Medlem af Paatalemyndigheden eller Bestyrer af Lands- eller Kredsfængsel.

§ 6. Det umiddelbare Opsyn med kvindelige Fanger føres af Kvinder.

§ 7. I Landsfængsel skal der være Fængselsraad, bestaaende af Bestyreren og de af Fængslets Tjenestemænd, som nærmere bestemmes, til Behandling af de Sager, som i denne Lov[1]) eller ved Reglement foreskrives.

I Kredsfængsel oprettes lignende Raad[2]), forsaavidt Omstændighederne gjør det hensigtsmæssigt.

§ 8. Ved Landsfængsel og Kredsfængsel skal der være Tilsynsraad.

Ved Landsfængsel bestaar dette af en Dommer, et Medlem af Paatalemyndigheden og to andre Mænd eller ved Fængsel for Kvinder to Kvinder.

Ved Kredsfængsel, der er særskilt for Mænd eller for Kvinder, bestaar Raadet af Amtmanden og en Dommer eller et Medlem af Paatalemyndigheden samt henholdsvis to Mænd eller to Kvinder. Ved andre Kredsfængsler beskikkes foruden de tvende Tjenestemænd en Mand og en Kvinde.

Vedkommende Regjeringsdepartement[3]) opnævner Medlemmer af Raadet og Stedfortrædere for disse samt inden deres Midte en Formand og en Næstformand. Ved Kredsfængslerne tjenstgjør dog Amtmanden altid som Formand.

Opnævnelsen sker for 1 Aar ad Gangen. Raadets Medlemmer kan tilstaaes en passende Godtgjørelse.

[1]) Se §§ 17, 18, 24, 33.
[2]) Se § 40 sammenholdt med §§ 17, 18 og 33 samt §§ 45 og 49 sammenholdte med § 33.
[3]) Se Kgl. Kundgj. 16 Juli 1845.

Hjælpefængslerne og Politiarresterne staar under Tilsyn af Amtmanden. 31 Mai. No. 4.

§ 9. Naar Fængslets Bestyrer ikke er tilstede, kan i Sager, som ikke taaler Opsættelse, Beslutninger, der henhører under ham, fattes af den øverste af Fængslets tilstedeværende Tjenestemænd, men Bestyreren bliver da uopholdelig at underrette derom.

§ 10. De af Bestyreren fattede Beslutninger kan forandres af den Myndighed, under hvis Overledelse Fængselsvæsenet er henlagt[1]).

Kapitel II.

Om Fuldbyrdelsen af Strafarbeide.

§ 11. Fangerne maa ikke til sit Underhold eller forøvrigt forskaffe sig eller modtage andet, end hvad for dem er bestemt.

De skal bære en for dem foreskreven Dragt.

§ 12. Fangerne skal regelmæssig beskjæftiges med Arbeide.

Det kan tillades, at Fanger under fornøden Opsigt sættes til Arbeide udenfor Anstalten.

Ved Bestemmelsen af Arbeidet tages saavidt muligt Hensyn til den enkelte Fanges Evne, Færdighed og fremtidige Stilling.

Arbeidets Udbytte tilfalder Staten.

§ 13. 1. Viser Fangen Flid og god Opførsel, kan der tilstaaes ham et mindre Beløb som Arbeidspenge. Disse kan anvendes til Understøttelse af Fangens Paarørende eller til Erstatning til den ved den strafbare Handling fornærmede, saafremt Fangen samtykker heri, eller de befinder sig i nødlidende Tilstand.

2. Volder Fangen forsætlig eller ved grov Uagtsomhed Skade, kan hans Arbeidspenge anvendes til Dækkelse heraf. Foruden som Revselse efter § 30 kan Inddragning af ikke udbetalte Arbeidspenge finde Sted, naar Fangen efter sin Løsladelse viser slet Opførsel. De her omhandlede Beslutninger fattes, efterat Fangen er givet Anledning til at udtale sig, i førstnævnte Tilfælde af Bestyreren, i sidstnævnte af den i § 10 nævnte Myndighed.

3. Fangen har intet Retskrav paa de Arbeidspenge, som ikke er overgivet ham til fri Raadighed.

4. Kongen giver de nærmere Regler om, hvorledes der under Opholdet i Fængslet saavel som efter Løsladelsen bliver at forholde med Arbeidspengene[2]).

§ 14. Fangerne gives Tilsyn af Præst og Læge.

Hvor det findes paakrævet, meddeles der dem Undervisning. Personer under 18 Aar skal i Regelen altid modtage saadan.

I Fritider bør der gives Fangerne Anledning til Læsning af passende Indhold.

[1]) Jfr. Kgl. Kundgj. 16 Juli 1845 og Ref. 6 Septbr. 1897. Jfr. dog § 39, sidste Led.

31 Mai. No. 4.

§ 15. Fangerne skal, medmindre Helbredshensyn forbyder det, daglig gives saavidt muligt en Times Bevægelse i fri Luft.

§ 16. Fangerne bliver om Natten at holde afsondrede indbyrdes, medmindre særlige Omstændigheder gjør dette utilraadeligt.

I Arbeidstiden er al Samtale mellem Fangerne indbyrdes forbudt undtagen den, der er nødvendig af Hensyn til Arbeidet.

§ 17. Strafarbeide paa indtil 2 Aar bliver, forsaavidt ikke særlige Omstændigheder gjør det utilraadeligt, helt at udstaa i Enrum.

Fanger, der skal udstaa tidsbestemt Strafarbeide af længere Varighed, bliver under samme Betingelse at holde i Enrum fra 6 Maaneder til 2 Aar og, om det findes tilraadeligt, udover denne Tid indtil i det hele 4 Aar. Længere end 4 Aar kan Strafuldbyrdelsen i Enrum ikke udstrækkes, medmindre Fangen samtykker deri, eller fortsat Afsondring findes paakrævet paa Grund af Fangens Farlighed eller anvendes af Sundhedshensyn eller som Revselse[1]) eller Straf[2]) eller af andre særlige Grunde. Er Samtykke givet, er det bindende for 1 Aar.

De her omhandlede Beslutninger fattes af Bestyreren, som imidlertid, før Sagen afgjøres eller, om det ikke kan ske, snarest muligt efter Afgjørelsen har at forelægge den for Fængselsraadet, hvor saadant findes.

§ 18. Fanger, som udstaar Straffen i Enrum, skal holdes afsondrede fra andre Fanger og i Regelen beskjæftiges i Celle.

De skal daglig erholde Besøg af Fængslets Tjenestemænd.

Lempelser i Afsondringen kan gjøres for Fanger under 18 Aar samt ved Beslutning, fattet paa den i § 17, sidste Led omhandlede Maade, for ældre Fanger, der ikke ellers findes uden Skade at kunne udholde den.

Findes Fanger under 18 Aar at maatte anbringes eller beskjæftiges i Fællesskab med andre, bør de dog som Regel holdes afsondrede fra ældre.

Hvor det af Hensyn til Fængslets Tarv findes særlig paakrævet, kan Fængselsbestyreren ogsaa udenfor de nævnte Tilfælde undtagelsesvis tillade, at der for enkelte Fangers Vedkommende afviges fra Bestemmelserne i første Led.

§ 19. Hvad angaar de Fanger, der udstaar Straffen i Fællesskab, iagttages, at sedvansmæssige Forbrydere og i det hele saadanne, der kan befrygtes at ville udøve en skadelig Indflydelse paa andre, saavidt muligt holdes afsondrede for sig.

§ 20. Fangerne kan inddeles i Klasser efter udvist Flid og Forhold.

I høiere Klasser kan tilstaaes større Arbeidspenge, en mere udstrakt Adgang til Brevvexling og Modtagelse af Besøg, større Frihed med Hensyn til Fritidens Anvendelse samt andre Begunstigelser.

[1]) § 30.

[2]) Jfr. Straffel. Kap. VI §§ 18 og 19.

§ 21. Den, som af idømt Strafarbeide har udstaaet $^2/_3$, dog mindst 6 Maaneder, bliver at løslade paa Prøve, medmindre hans Forhold i Fængslet eller andre særlige Omstændigheder gjør Løsladelsen utilraadelig eller ham dertil ufortjent. Løsladelsen sker paa saadanne Betingelser med Hensyn til Opholdssted, Meldepligt og Forhold forøvrigt, som i ethvert Tilfælde foreskrives i Overensstemmelse med nærmere Regler, givne af Kongen. 31 Mai. No. 4.

§ 22. Forøver den paa Prøve løsladte nogen strafbar Handling, der kan medføre Frihedsstraf, eller overtræder han iøvrigt de for hans Løsladelse satte Betingelser, kan han paany indsættes i Fængslet til Udstaaelse af den gjenstaaende Del af Straffen, og kommer da Tiden fra Løsladelsen indtil den fornyede Indsættelse ikke i Betragtning ved Straffetidens Beregning.

Ny Løsladelse paa Prøve kan alene finde Sted, hvor Omstændighederne i særlig Grad taler derfor.

Indsættes han ikke inden 3 Aar efter Løsladelsen eller, om den efter Dommen gjenstaaende Straffetid er længere, inden Udløbet af denne, og er han heller ikke inden disse Tidsfrister paagrebet for igjen at indsættes, ansees Straffen udstaaet.

§ 23. Den, der er dømt til Strafarbeide paa Livstid, kan i Overensstemmelse med Reglerne i § 21 efter 20 Aars Forløb løslades paa Prøve, og denne Løsladelse bliver endelig, hvis han ikke inden 10 Aar paany indsættes eller paagribes for at indsættes.

§ 24. Beslutning om Løsladelse paa Prøve efter §§ 21 og 22 fattes af Bestyreren, efterat Sagen har været forelagt Fængselsraadet. I det i § 23 omhandlede Tilfælde træffes Afgjørelsen af vedkommende Regjeringsdepartement[1]), efterat Fængselsraadet er hørt.

§ 25. Beslutning om fornyet Indsættelse af en paa Prøve løsladt fattes af den Myndighed, Kongen bestemmer.

Indtil endelig Beslutning er fattet om Indsættelsen, kan Paatalemyndigheden lade den løsladte paagribe.

§ 26. Ved Reglement bliver at bestemme, hvor ofte Brevvexling skal være Fangen tilladt. Under særlige Omstændigheder kan Bestyreren gjøre Undtagelse saavel i den ene som den anden Retning.

Brevvexling med andre end Fangens nærmeste kan, hvor ingen særlig Grund til samme er forhaanden, altid negtes. Naar det paa Grund af særlige Omstændigheder findes paakrævet, kan Brevvexling med bestemte Personer negtes, ogsaa om disse hører til Fangens nærmeste.

§ 27. Skrivelser til og fra Fangen bliver af Fængslets Bestyrer eller nogen paa hans Vegne at læse før Udleverelsen eller Afsendelsen, lukkede Skrivelser til Fangen dog alene, forsaavidt han ikke paa Forespørgsel erklærer, at han foretrækker, at de tilbagesendes eller tilbageholdes indtil Løsladelsen.

[1]) Se Kgl. Kundgj. 16 Juli 1845.

31 Mai. No. 4.

Findes en fra Fangen udgaaet Skrivelse efter Læsningen ikke at burde affendes, bliver Fangen at underrette herom. Findes en til ham indgaaet Skrivelse ikke at burde komme til hans Kundskab, bliver Skrivelsen at tilbageholde. Udleveres ikke Skrivelsen, kan den enten opbevares til Fangens Løsladelse eller tilbageſendes til Affenderen eller, om denne er ukjendt, tilintetgjøres. Som Regel bliver Meddelelse om, at en Skrivelse ikke udleveres Fangen, at give denne og Affenderen, ligeſom førſtnævnte ogſaa bør gjøres bekjendt med den Del af Skrivelsens Indhold, ſom uden Skade maatte kunne meddeles ham.

§ 28. Beſtemmelſerne i § 26 finder tilſvarende Anvendelſe med Henſyn til Beſøg.

Fangen kan afſlaa Beſøg af Perſoner, ſom hverken er anſat ved Fængſlet eller fører Opſigt med ſamme eller i offentlig Intereſſe erholder Adgang.

Under ſaadant Beſøg ſkal en Fængſelstjeneſtemand være tilſtede, medmindre Beſtyreren tillader, at der gjøres Undtagelſe herfra.

§ 29. Adgangen til at klage til høiere Myndighed ſaavelſom til at fremſætte Begjæring for rette Myndighed maa ikke negtes Fangen. Ønſker han at faa nogen ſaadan Myndighed i Tale, bliver denne at underrette derom.

§ 30. Som Revſelſe for ſlet Opførſel kan foruden Irretteſættelſe og Fratagelſe af tilſtaaede Begunſtigelſer anvendes:

1. Indſkrænkning af Cellebeſøg[1]);
2. Negtelſe af Beſkjæftigelſe;
3. Berøvelſe af enkelte Maaltider — alt for en Tid af indtil 14 Dage;
4. Inddragning af godſkrevne Arbeidspenge;
5. Nedſættelſe i en lavere Klaſſe;
6. Indſættelſe i Strafcelle indtil 14 Dage;
7. Indſættelſe i Enrum for en Tid af indtil en Maaned, ſaaledes at denne Tid ikke medregnes i den idømte Straffetid;
8. haardt Natteleie indtil 18 Dage;
9. Indſkrænkning af Koſten til Vand og Brød indtil 12 Dage, dog alene for Perſoner over 18 Aar;
10. mørk Celle indtil 6 Dage;
11. legemlig Revſelſe, dog blot paa Mandsfanger.

Flere af de nævnte Revſelſer kan anvendes i Forening.

Revſelſen fuldbyrdes, uanſeet om den beſtemte Straffetid derved overſkrides.

Findes en Fange i Beſiddelſe af Gjenſtande, ſom er indſmuglede i Fængſlet, kan diſſe inddrages.

§ 31. Til Betvingelſe af voldſom Modſtand kan anvendes Lænker, Tvangstrøie eller andet for Øiemedet nødvendigt Tvangsmiddel.

[1]) Jfr. § 18, andet Led.

Har en Mandsfange lagt for Dagen den Hensigt at rømme 31 Mai.
eller vist Voldsomhed eller fremført Trusler, og antages det af No. 4.
saadan Grund nødvendigt til Forebyggelse af Rømning eller til Betryggelse af Sikkerheden, kan han belægges med Lænker.

§ 32. Beslutninger angaaende de i § 30 og i § 31, sidste Led omhandlede Forholdsregler fattes, efterat Fangen er hørt og i Tilfælde Lægens Erklæring indhentet, og bliver tilligemed Angivelse af Grundene at indføre i en Protokol.

Hvor det maatte findes nødvendigt, kan retslig Undersøgelse og herunder Edfæstelse finde Sted.

§ 33. Beslutning om Revselse, bestaaende i Inddragning af godskrevne Arbeidspenge, fattes af den i § 10 nævnte Myndighed.

Ellers fattes Beslutning om Revselse af Bestyreren. Beslutning om Anvendelse af legemlig Revselse paa Fanger over 18 Aar eller af de i § 30, No. 8, 9 og 10 omhandlede Revselser i over Halvdelen af den tilladte Tid maa dog først fattes, efterat Sagen har været forelagt Fængselsraadet, hvor et saadant findes. Spørsmaal om Revselse, hvorved Straffetiden forlænges, bliver ligeledes at forelægge Fængselsraadet. I dette Tilfælde bliver desuden strax at gjøre Indberetning om Revselsen til Fængselsstyrelsen. Lignende Indberetning skal gjøres, naar de i tredje Punktum omhandlede Revselser er anvendt i Fængsel, hvor der ikke er Fængselsraad.

§ 34. Den, der hensættes paa Vand og Brød, gives Mellemdage af sedvanligt Fængsel overensstemmende med Straffeloven[1]). Han kan beskjæftiges med Arbeide, der ingen Fare for Overanstrengelse medfører.

§ 35. Den, der hensættes i mørk Celle, gives en Mellemdag mellem den tredje og fjerde Dag.

§ 36. Er Kvinde, som ammer sit under 1 Aar gamle Barn, idømt Strafarbeide, der ikke findes at burde udsættes, tilstedes det hende at medtage Barnet.

§ 37. Afbrydelse af Straffuldbyrdelsen kan efter Beslutning af den Myndighed, som Kongen bestemmer, finde Sted, naar Fangens Helbredstilstand gjør det paakrævet, eller Fangen af andre vægtige Grunde andrager om en kortere Tids Frihed.

§ 38. Ved Løsladelsen bør Omsorg saavidt muligt søges draget for, at Fangen finder passende Opholdssted og Arbeide, og Fængslets Bestyrer bør til Fremme heraf træde i Forbindelse med Selskaber, der virker i dette Øiemed.

§ 39. Fange, som skal løslades, bliver, forsaavidt han ikke som fremmed udvises af Riget[2]), i Regelen paa den Maade, som findes hensigtsmæssigst, at sende til det Sted, hvor han har fast Bopæl, eller til et, hvor han vides at kunne erholde Arbeide, eller i Mangel af saadant Sted til den Kommune, hvor han har sin

[1]) Kap. II §§ 20 og 21.
[2]) Plak. 19 April 1805 jfr. L. 31 Mai 1900 No. 5 § 9.

31 Mai. No. 4. Hjemstavn. Indtil Afsendelsen kan foregaa, kan Fangen holdes i Varetægt i Fængslet.

Udgifter, voldte ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger, kan ikke afholdes af Arbeidspengene.

Kapitel III.

Om Fuldbyrdelsen af Fængselsstraf.

§ 40. § 11, 1ste Led, §§ 12 til 15, § 17, 1ste og 3die Led, § 18, § 19 samt §§ 26 til 37 kommer ogsaa til Anvendelse paa Fanger, der udstaar Fængsel paa Vand og Brød eller sedvanlig Fangekost, § 30 No. 5 dog ikke, § 30 No. 11 ikke paa Fanger over 18 Aar og § 13 samt § 30 No. 4, 7 og 11 ikke paa Fanger, der udstaar Fængselsstraf til Afsoning af Bøder. §§ 38 og 39 kommer til Anvendelse, hvor dertil findes særlig Grund. Naar Omstændighederne gjør det fornødent, kan Undtagelse fra § 15 gjøres for Personer med ganske kort Straffetid.

Fangerne bærer sine egne Klæder, medmindre disse ikke findes egnede til Benyttelse i Fængsel.

§ 41. Arrestfange er det inden de Grænser, som af Hensyn til god Orden og Fangetugt foreskrives, tilladt selv at sørge for sit Underhold ligesom for Udstyret af Fangerummet.

§ 42. Det er tilladt Arrestfangen at beskjæftige sig med saadant Arbeide, som han selv forskaffer sig, og som ikke strider mod god Orden i Fængslet. Forskaffer han sig intet saadant, paalægges der ham et saavidt muligt til hans Evner og Færdighed passende Arbeide. I sidste Tilfælde kommer Reglerne i § 12, sidste Led og § 13 til Anvendelse. I første Tilfælde gjælder det samme, forsaavidt han ikke selv sørger for sit Underhold.

§ 43. Arrestfangen bliver som Regel at holde afsondret fra andre Fanger. Uden eget Samtykke maa han ikke sættes sammen med nogen, der paa anden Maade udstaar Straf af Fængsel, eller med Varetægtsfange.

§ 44. Det tilstedes Arrestfangen til de hertil bestemte Tider at modtage Besøg, der er forenelige med god Orden og ikke volder Fare for Sikkerheden. Hvor dertil findes særlig Grund, skal en Fængselstjenestemand være tilstede under Besøget.

Under de samme Betingelser tilstedes der ham Brevvexling. Hvor der er særlig Grund til at befrygte Misbrug, finder Reglerne i § 27 Anvendelse.

§ 45. §§ 14 og 15, § 18, 2det Led, § 29, § 30 undtagen No. 5 og 11, §§ 31 til 37, § 39 samt § 40, sidste Led, finder ogsaa Anvendelse paa Arrestfanger.

Kapitel IV.

Om Behandlingen af Fanger, der ikke udstaar Straf.

§ 46. Fange, der ikke udstaar Straf, bliver saavidt muligt

ikke at sætte sammen med andre Fanger, medmindre han samtykker deri og det findes ubetænkeligt, eller medmindre hans Alder, Helbreds- eller Sindstilstand gjør Adskillelse utilraadelig. 31 Mai. No. 4.

§ 47. Kun de Indskrænkninger, som Fængslingens Øiemed og god Orden kræver, kan paalægges Fangen. Bekvemmeligheder og Beskjæftigelser, som ikke strider herimod, er det ham tilladt at forskaffe sig. Fange, som ikke selv sørger for passende Beskjæftigelse, skal søges beskjæftiget med Arbeide for Fængslet. Han er pligtig at udføre det Arbeide, som anvises ham, men kan i Tilfælde tilstaaes en rimelig Godtgjørelse. Med Hensyn til Besøg og Brevvexling finder § 44 tilsvarende Anvendelse.

§ 48. Med Hensyn til Fanger, der er fængslede som mistænkte for en strafbar Handling, kan ogsaa den Ret, som har Befatning med Sagen, til enhver Tid paabyde, at Besøg alene maa tilstedes i en Fængselstjenestemands Overvær og Brevvexling alene finde Sted under Jagttagelse af Reglerne i § 27, samt fordre sig Brevene forelagt til Afgjørelse af, hvorvidt de kan befordres videre eller ikke.

Retten, eller i paatrængende Tilfælde, indtil dens Beslutning kan erholdes, Fængselsbestyreren kan ganske negte Besøg af bestemte Personer eller af Uvedkommende, naar og saalænge Fangen ved sit Forhold giver Grund til at frygte for, at Forfølgningen derved paa utilbørlig Maade vil blive søgt modvirket. Det samme gjælder med Hensyn til Besøg af bestemte Personer, der selv ved sit Forhold har givet Grund til saadan Frygt.

Mundtligt og skriftligt Samkvem med den beskikkede Forsvarer er Fangen altid tilladt uden Tilsyn. Begjærer han Bistand til Opsættelse af Skrivelse til sin Forsvarer eller til Dommer eller Paatalemyndigheden, skal saadan ydes ham.

Hverken Fængselsbetjente eller andre maa benyttes til at udforske ham.

§ 49. §§ 14 og 15, § 18, 2det Led, § 29, § 30 undtagen No. 4, 5, 7 og 11, §§ 31 til 36 samt § 40, sidste Led finder tilsvarende Anvendelse ogsaa paa de i dette Kapitel omhandlede Fanger.

Kapitel V.

Om Tvangsarbeide.

§ 50. Til Optagelse af Tvangsarbeidere opretter Staten mindst to Tvangsarbeidshuse eller Afdelinger for hvert Kjøn.

Mellem disse bliver Tvangsarbeiderne at fordele under særligt Hensyn til Alder, tidligere Vandel og Opførsel i Anstalten.

Desuden oprettes en egen Anstalt eller Afdeling for Mænd, der er forfaldne til Drukkenskab, og som paa Grund heraf antages at behøve en særlig Behandling[1]).

[1]) Jfr. L. 31 Mai 1900 No. 5 §§ 18 og 19.

31 Mai. No. 4.

§ 51. I Arbeidstiden beskjæftiges Tvangsarbeiderne i Regelen sammen med andre[1]). Samtale kan forbydes. De kan under fornøden Opsigt sættes til Arbeide udenfor Anstalten.

Om Natten og i Hviletiderne kan de holdes adskilte, forsaavidt dertil er Anledning.

§ 52. Forsaavidt og saalænge det af særlige Grunde findes hensigtsmæssigt, kan en Tvangsarbeider holdes i Enrum Døgnet rundt.

Ligeledes kan Tvangsarbeidere holdes i Enrum, naar de selv samtykker deri.

Bestemmelse herom træffes af Bestyreren. I de i første Led omhandlede Tilfælde bliver Sagen at forelægge for Funktionærraadet.

§ 53. Forsaavidt det findes hensigtsmæssigt, kan der meddeles Tvangsarbeiderne Undervisning.

§ 54. Har en Tvangsarbeider, der ikke tidligere i Henhold til Loven om Løsgjængeri m. v. har været indsat i Tvangsarbeidshus, før Udløbet af den Tid, for hvilken han er indsat[2]), som Arbeidspenge optjent et Beløb, hvis Størrelse ved Reglement bliver nærmere at bestemme, bliver han i Regelen paa Begjæring at løslade paa Prøve[3]).

Ogsaa ellers bliver en Tvangsarbeider at løslade paa Prøve, naar hans Opførsel lader forvente, at Øiemedet med Indsættelsen er opnaaet, navnlig, at han vil modtage Arbeide, som der maatte være Anledning til at forskaffe ham, eller naar hans Helbreds-, Familie- eller Erhvervsforhold maatte gjøre Løsladelsen særlig ønskelig.

Naar paa Grund af Anbringelse i Tvangsarbeidshus idømt Fængselsstraf ikke fuldbyrdes[4]), bliver dog vedkommende Tvangsarbeider, om han ikke benaades, at beholde i Anstalten i saa lang Tid, som svarer til den ufuldbyrdede Fængselsstraf. Herved regnes en Dags Tvangsarbeide lig en Dags sedvanligt Fængsel.

De, der paa Grund af Drikfældighed antages at behøve en særlig Behandling, kan i ethvert Tilfælde beholdes i Anstalten saa længe, som i Loven om Løsgjængeri m. v. § 18 bestemt.

§ 55. Tvangsarbeider, der er løsladt paa Prøve, kan inden et Aar efter Løsladelsen besluttes taget tilbage til samme eller lignende Anstalt, naar han overtræder de for Løsladelsen satte Betingelser, eller hans Forhold forøvrigt findes dertil at give Grund.

Den, som saaledes igjen indsættes, kan beholdes i Anstalten indtil Udløbet af den oprindelig fastsatte Tid, hvorved den Tid, han har været i Frihed, ikke medregnes.

§ 56. Beslutning om Løsladelse paa Prøve fattes af Bestyreren. Udenfor det i § 54, 1ste Led omhandlede Tilfælde bliver Sagen først at behandle i Funktionærraadet.

[1]) Se dog § 52.
[2]) Se L. 31 Mai 1900 No. 5 §§ 2, 4, 5, 18, 19.
[3]) Se § 21 jfr. § 57.
[4]) L. 31 Mai 1900 No. 5 §§ 2, 4, 5, 6, 18, 19.

§ 57. De om Landsfængslerne i § 4, §§ 6—13[1]), § 14, 1ste Punktum, § 15, § 18, 2det Led, § 19, § 20, § 21, sidste Punktum, §§ 25—36 samt § 39 givne Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse for Tvangsarbeidshusene. 31 Mai. No. 4.

§ 58. De ved Tvangsarbeidshusenes Drift voldte Udgifter bestrides af Staten. Denne kan af de enkelte Tvangsarbeideres Hjemstavnskommuner fordre tilbage et Beløb, der ikke overskrider Trediedelen af den Del af Driftsunderskuddet, som forholdsvis falder paa hver enkelt Tvangsarbeider. Transportomkostninger og Renter af Anlægsomkostningerne medregnes ikke.

Kapitel VI.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 59. De nærmere Regler om Fængslerne og Fangebehandlingen samt om Tvangsarbeidshusene og Tvangsarbeidernes Behandling gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 60. Staten overtager Forvaltningen af de nu bestaaende Fængsler — Politiarresterne undtagne — med tilhørende Retslokaler, Vagtmesterboliger og øvrige Tilliggender samt Inventar og udreder fremtidig alle Udgifter ved Fængselsvæsenet[2]) mod saadant Bidrag af Fængselsdistrikterne[3]) som nedenfor nævnt.

§ 61. Som Bidrag til Udgifterne ved Fængselsvæsenet skal de nuværende Fængselsdistrikter være forpligtede til at betale Staten et aarligt Beløb, svarende til Gjennemsnittet af de Udgifter, som Distriktet i de sidst forløbne 5 Aar har havt at udrede til Driften af sine Fængsler med Tilliggender eller en Gang for alle det 25-dobbelte af nævnte Beløb. Har et Distrikt benyttet Fængsel tilhørende et andet Distrikt, bliver ogsaa de Udgifter, som det førstnævnte derved har havt, at medregne ved Beregningen af dets Bidrag.

§ 62. Forsaavidt Fængselsdistriktet bestaar af et Amt og en eller flere Kjøbstæder eller Ladesteder, fordeles det i forrige Paragraf omhandlede Beløb efter det Forhold, hvorefter Udgifterne til det fælles Fængselsvæsen i Løbet af de sidste 5 Aar har været udredede.

§ 63. Fængselsdistrikterne kan af Kongen med Storthingets Samtykke helt eller delvis fritages for at udrede det i foregaaende Paragrafer omhandlede Bidrag mod at overdrage til Staten til Eiendom sine Fængsler med tilhørende Retslokaler, Vagtmesterboliger og øvrige Tilliggender samt foreskrevet Inventar eller mod, hvor saadan Overdragelse ikke findes hensigtsmæssig, at yde et passende Vederlag eller indgaa paa anden Ordning, som maatte findes tjenlig.

[1]) M. H. t. § 7 se §§ 52 og 56.
[2]) herunder ikke Politiarresterne, se § 1, sidste Led.
[3]) L. 13 Oktbr. 1857 § 8 flg.

31 Mai. No. 4.

§ 64. Med Hensyn til Underholdnings- og Varetægtspenge for Gjældsfanger forholdes efter den hidtil gjældende Lovgivning[1]).

§ 65. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer[2]).

Fra samme Tid ophæves:

Lov om Forbrydelser, Kap. 2 §§ 6 til 13, § 16, § 17, 2det og 3die Punktum, § 24, Lov angaaende Bodsfængslet af 12te Juli 1848, Lov om Fængselsvæsenet af 13te Oktober 1857, Lov om Forandring i Bestemmelserne om Fuldbyrdelse af Strafarbeide af 26de Juni 1893 og forøvrigt, med den af § 64 følgende Begrænsning, alle ældre Lovbestemmelser om Fængsler og Fangebehandling med Undtagelse af de i den militære Lovgivning indeholdte.

Forsaavidt det findes ønskeligt, kan Loven sættes i Kraft for visse Dele ad Gangen og Ophævelsen af fornævnte Lovbestemmelser ligeledes ske delvis.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

[1]) Se N. L. 1—22—46, Frdn. 18 Marts 1693, Frdn. 12 April 1793, Frdn. 7 Aug. 1807, L. 14 Juni 1816 § 32, L. 4 Juli 1857.
[2]) Se Res. 6 Oktbr. 1900.

31 Mai. No. 5.

Lov om Løsgjængeri, Betleri og Drukkenskab*)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

Kapitel I.

Om Løsgjængeri og Betleri.

§ 1. Arbeidsfør Person, som hengiver sig til Arbeidsløshed, skal af Politiet tildeles Advarsel og, om muligt, gjennem Stedets Fattigstyre gives Anvisning paa Arbeide, naar han

a. søger Underhold ved Betleri eller falder Fattigvæsenet til Byrde;
b. paa Grund af sin Arbeidsløshed[2]) forsømmer sin Forsørgelsespligt, saa hans Familie kommer i Nød, eller
c. af samme Grund[2]) ikke kan udrede ham paalagt Bidrag til Underhold af Hustru eller Egtebarn, eller af udenfor Egteskab født Barn under 15 Aar.

§ 2. Med Fængsel straffes den arbeidsføre Person, som hengiver sig til Arbeidsløshed, og som derfor har faaet Advarsel af Politiet, naar han

[1]) Se Odth. Prp. No. 2 for 1898/99 med Bilag, Indst. O. XIX for s. A., Sth.tid. for 1899/1900, Forh. i Odth. S. 871—1035 og 1220, Forh. i Lagth. S. 249—261.
[2]) Jfr. ellers §§ 19 og 27.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

a. undlader at søge eller at udføre det ham af Fattigstyret anviste Arbeide[1]) eller 31 Mai. No. 5.
b. uden Grund forlader dette Arbeide eller formedelst slet Opførsel maa afskediges fra samme,

saafremt han inden et Aar, efterat Advarselen er ham tildelt, kommer i noget af de i § 1 Litr. a, b og c omhandlede Tilfælde.

Derhos bliver Paatalemyndigheden i Dommen at bemyndige til at lade ham anbringe i et Tvangsarbeidshus for en Tid af indtil 18 Maaneder, men af indtil 3 Aar, saafremt han i Henhold til denne Lov tidligere har været anbragt i Tvangsarbeidshus. Sker saadan Anbringelse, kan Fuldbyrdelsen af den idømte Fængselsstraf helt eller delvis bortfalde.

§ 3. Paatalemyndigheden har at opfordre enhver Person, som hengiver sig til Leddiggang eller driver omkring, til at gjøre Rede for sine Erhvervskilder, saafremt der findes Grund til Mistanke om, at han helt eller delvis ernærer sig ved strafbare Handlinger.

Flakker Personen om fra Sted til Sted, eller findes det af andre Grunde fornødent at sikre sig hans Nærvær, kan han paagribes og hensættes i Varetægtsarrest overensstemmende med Reglerne i Straffeprocesloven §§ 231 og flg.

§ 4[2]). Den, som hengiver sig til Lediggang eller driver omkring (§ 3) under saadanne Forhold, at der er Grund til at antage, at han til Sedvane helt eller delvis ernærer sig ved strafbare Handlinger, som kan medføre høiere Straf end Bøder, straffes for Løsgjængeri med Fængsel. Derhos bliver Paatalemyndigheden i Dommen at bemyndige til at lade ham anbringe i Tvangsarbeidshus for en Tid af indtil 3 Aar, men af indtil 6 Aar, saafremt han tidligere har været anbragt i Tvangsarbeidshus i Henhold til denne Lov.

Sker Anbringelse i Tvangsarbeidshus, kan Fuldbyrdelsen af den idømte Fængselsstraf helt eller delvis bortfalde.

Paa samme Maade dømmes den, som inden 5 Aar efter i Henhold til § 7 at være vendt tilbage til eller at have erhvervet fast Bopæl uden paaviseligt lovligt Erhverv flakker om fra Sted til Sted. Ved Frigivelsen kommer § 7 paany til Anvendelse.

§ 5. Den, som til Sedvane hengiver sig til Lediggang eller Omflakken og ved sin herunder udviste Opførsel volder Fare for den almindelige Sikkerhed, dømmes saaledes som i § 4 bestemt.

Naar Straf efter nærværende eller forrige Paragraf er anvendelig, skal Paatalemyndigheden, hvis det findes formaalstjenligt, inden Paatale reises, advare den Skyldige om, at Paatale vil finde Sted, medmindre han inden en opgiven Frist paaviser at have

[1]) Jfr. § 1.
[2]) Jfr. § 5, 2det Led.

31 Mai. No. 5.

skaffet sig lovligt Erhverv, der, saafremt nærværende Paragraf anvendes, maa være af regelmæssig Art.

§ 6. Naar nogen i Henhold til Dom, ved hvilken han foruden for Løsgjængeri tillige er domfældt for nogen anden strafbar Handling, anbringes i Tvangsarbeidshus, kan Fuldbyrdelsen af den hele idømte Frihedsstraf bortfalde, forsaavidt den ikke overstiger Fængsel.

§ 7. Hvis nogen i §§ 4 eller 5 omhandlet Person opholder sig udenfor sin Bopæl, kan han paalægges at vende tilbage til denne og, om fornødiges, tilbagesendes ved Politiets Foranstaltning. Det samme gjælder Personer, der omhandles i § 3, naar de ikke paa tilfredsstillende Maade gjør Rede for sine Erhvervskilder. Forsaavidt Hjemsendelse sker, uden at Dom i Henhold til § 4 eller § 5 er erhvervet, afgjøres Tvist om Betingelsernes Tilstedeværelse ved Forhørsrettens Kjendelse.

Flakker Personen om fra Sted til Sted uden at kunne paavise fast Bopæl, kan Politiet tilholde ham at forskaffe sig saadan og skal i Tilfælde saavidt muligt være ham behjælpelig dermed. Er han uvillig eller ude af Stand til at forskaffe sig Bopæl, skal, forsaavidt de hertil fornødne Midler er bevilgede, fast Bopæl overensstemmende med nærmere af Kongen givne Regler anvises ham af det Offentlige. Opstaar der Tvist om hans Forpligtelse til at modtage anvist Bolig, sker Afgjørelsen ved Forhørsrettens Kjendelse.

Med Hensyn til Forhørsrettens Kjendelse og Kjæremaal mod samme finder Straffeproceslovens Regler Anvendelse[1]).

§ 8. Falder nogen, der i Henhold til § 7, andet Led har erhvervet Bopæl i en Kommune, enten selv eller for sin Husstand Fattigvæsenet til Byrde, skal de nødvendige Udgifter bæres med 1 Trediedel af Statskassen og 2 Trediedele af den Kommune, hvor han ved Bosættelsen havde Hjemstavn[2]). Havde han ved Bosættelsen ikke Hjemstavnsret i nogen Kommune, skal Udgifterne helt erstattes af Statskassen.

Hvor det maatte findes billigt, og navnlig naar vedkommende har været længe borte fra eller aldrig har opholdt sig i Hjemstavnskommunen, eller naar dennes økonomiske Evne er liden, kan Staten helt eller delvis overtage den paa Hjemstavnskommunen faldende Del af Udgifterne, saafremt Midler dertil er bevilgede.

Efter de oven foreskrevne Regler bliver Fattigunderstøttelsen at udrede, saalænge den Bosatte eller, hvis der handles om en Familie, enten Manden eller Hustruen opholder sig i Bosættelseskommunen. Understøttelse til en Bosats Barn, der selvstændig har erhvervet Hjemstavn i Bosættelseskommunen, udredes og fordeles ligeledes efter Reglerne i nærværende Paragraf, saafremt Understøttelsen efter Fattiglovens Regler maa ydes direkte af Bosættelseskommunen[3]).

[1]) Jfr. L. 1 Juli 1887 §§ 168—170 og samme Lovs Kap. 29.
[2]) Jfr. L. 19 Mai 1900 § 11.
[3]) Jfr. L. 19 Mai 1900 § 10.

31 Mai. No. 5.

Tvistigheder mellem Kommuner indbyrdes og Kommuner og Staten om Forpligtelsen ifølge denne § afgjøres paa den Maade, som i Lov om Fattigvæsenet er bestemt for saadanne Tvistigheder[1]).

§ 9. Personer, der ikke er norske Statsborgere[2]), kan overensstemmende med nærmere af Kongen givne Forskrifter udvises af Riget og om fornødent ved Politiets Foranstaltning føres ud af Landet, naar de hengiver sig til Ledighed eller Omkringdriven uden at kunne paavise lovligt Erhverv eller under saadanne Omstændigheder, at der er Grund til at antage, at de helt eller delvis ernærer sig ved strafbare Handlinger.

Dog gjælder dette ikke med Hensyn til dem, der er fødte her i Riget og i de sidste 3 Aar har havt fast Bopæl eller stadigt Ophold der.

Forsaavidt noget modsat maatte være vedtaget ved Overenskomst med fremmed Stat, kommer foranstaaende Bestemmelser ikke til Anvendelse.

§ 10. Den, som efter at være udvist af Riget i Henhold til denne Lov, uden Tilladelse atter indfinder sig i samme, straffes med Fængsel, men med Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad, saafremt han tidligere er fældet for saadan Forseelse.

§ 11. Den, som betler til Sedvane eller gjentagende Gange betler paa et almindelig befærdet eller for almindelig Færdsel bestemt Sted eller vandrende fra Hus til Hus, straffes, forsaavidt han ikke fældes efter §§ 2, 4 eller 5, med Fængsel paa Vand og Brød fra 2 indtil 10 Dage eller med en tilsvarende Fængselsstraf paa sedvanlig Fangekost.

Paa samme Maade straffes den, som anvender andre til saadant Betleri for sig eller tillader nogen under hans Forsorg staaende Umyndig at gjøre sig skyldig deri.

§ 12. Straf efter foranstaaende Paragraf kommer ikke til Anvendelse paa den, som har betlet, tvungen af en uforudseet Nødstilstand, eller som paa Grund af særlige Omstændigheder har erholdt Politiets Tilladelse dertil.

§ 13. Personer, som betler paa en truende Maade eller i Flok og Følge eller under falske Foregivender, der ved Kunstgreb søges givne Tiltro, eller medvirker hertil, straffes med Fængsel, forsaavidt de ikke fældes efter §§ 2, 4 eller 5.

§ 14. Den, som udsteder nogen Bevidnelse eller lignende Erklæring til Brug ved strafbart Betleri, straffes med Bøder.

§ 15. Den, som ved falske Foregivender søger at tilvende sig eller andre Gaver eller Understøttelse eller medvirker hertil, straffes med Fængsel eller Bøder.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter Fornærmedes Begjæring.

[1]) Jfr. L. 19 Mai 1900 § 45.
[2]) „ = 21 April 1888.

31 Mai. No. 5.

Kapitel II.

Om Drukkenskab, Ansvar for Andres Beruselse m. v.

§ 16. Den, som forsætlig eller uagtsomt hensætter sig i en Tilstand af aabenbar Beruselse, i hvilken han findes paa et offentligt eller for almindelig Færdsel bestemt Sted, straffes med Bøder fra Kr. 1,00 indtil Kr. 800,00.

Har han tidligere i Løbet af det sidste Aar tre Gange udstaaet Straf efter denne Paragraf eller efter §§ 17 eller 19, kan Fængsel anvendes.

§ 17. Den, som forsætlig eller uagtsomt hensætter sig i en Tilstand af Beruselse, hvorunder han forstyrrer den almindelige Fred og Orden eller den lovlige Færdsel, forulemper Omgivelserne eller volder Fare for Husfæller eller andre, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 18. Findes den, som i Henhold til §§ 16 eller 17 idømmes Straf af Fængsel, at være forfalden til Drukkenskab, kan Paatalemyndigheden i Dommen bemyndiges til at anbringe ham i et Tvangsarbeidshus eller en af Kongen godkjendt Kuranstalt for den Tid, som af Arbeidshusets eller Kuranstaltens Vedkommende findes paakrævet til hans Helbredelse, dog ikke udover 18 Maaneder, medmindre han tidligere har været anbragt paa denne Maade. I sidste Tilfælde kan han anbringes i vedkommende Anstalt i et Tidsrum af indtil 3 Aar.

Sker saadan Anbringelse, kan Fuldbyrdelsen af den idømte Fængselsstraf helt eller delvis bortfalde.

Udgifterne ved Anbringelse i Kuranstalt kan kræves erstattede hos den Anbragte.

§ 19. Den, som paa Grund af Hang til Drukkenskab[1])

a. søger Underhold ved Betleri eller falder Fattigvæsenet til Byrde,
b. forsømmer sin Forsørgelsespligt, saa at hans Familie kommer i Nød, eller
c. undlader at udrede ham paalagt Bidrag til Underhold af Hustru eller Egtebarn eller af udenfor Egteskab født Barn under 15 Aar,

straffes med Fængsel.

Findes den Skyldige at være forfalden til Drukkenskab, kommer Bestemmelserne i § 18 angaaende Anbringelse i Tvangsarbeidshus eller Kuranstalt til Anvendelse.

§ 20. Enhver, som paa Grund af Beruselse forstyrrer den almindelige Fred og Orden eller den lovlige Færdsel, forulemper Omgivelserne eller volder Fare for sig selv, for Husfæller eller andre, kan, naar det til Afværgelse heraf findes paakrævet, hensættes i fængslig Forvaring, indtil han bliver ædru.

Herpaa finder Straffeprocesslovens §§ 232 og 234 tilsvarende Anvendelse.

[1]) Jfr. ellers §§ 1 og 27.

§ 21. Personer, som er forfaldne til Drukkenskab, og som selv maatte indlægge sig paa en af Kongen godkjendt Kuranstalt, skal, saafremt dennes Plan indeholder Bemyndigelse dertil, og det af Anstaltens Vedkommende anses paakrævet for deres Helbredelse, kunne holdes tilbage i Anstalten for et Tidsrum, som de selv ved sin Indlæggelse har bestemt, dog ikke over to Aar. Har de ved Indlæggelsen ikke selv bestemt nogen Opholdstid, kan de trods sit Forlangende om at forlade Anstalten tilbageholdes i samme for et Tidrum, der anses nødvendigt for deres Helbredelse, dog ikke over 1 Aar fra Indlæggelsen at regne. 31 Mai. No. 5.

§ 22. Med Bøder straffes den, der

a. forleder nogen til at hensætte sig i en Tilstand af aabenbar Beruselse eller nogen, der er i saadan Tilstand, til at nyde berusende Drik, eller
b. ved Trudsel eller underfundig Adfærd bringer nogen til at nyde Drik, hvorved han berøves, eller
c. paa offentligt eller for almindelig Færdsel bestemt Sted skaffer Person under 18 Aar berusende Drik i en saadan Mængde, at han hensættes i en Tilstand af aabenbar Beruselse.

Er Forseelsen forøvet under Udskjænkning eller Udsalg, der drives som Næringsvei, eller er den Skyldige tidligere i Løbet af de to sidste Aar straffet efter denne Paragraf eller §§ 23 eller 24, anvendes Bøder eller Fængsel.

§ 23. Med Bøder straffes den, der under som Næringsvei drevet Udskjænkning af berusende Drikke

a. udskjænker eller lader udskjænke saadan Drik til nogen aabenbart beruset Person eller til nogen Person, der aabenbart er under 18 Aar, eller
b. tillader nogen saadan at opholde sig i Udskjænkningslokalet for der at fortære berusende Drik, eller
c. udskjænker eller lader udskjænke til nogen berusende Drik i saadan Mængde, at Beruselse deraf øiensynlig maa blive Følgen.

Det samme gjælder den, der under som Næringsvei drevet Udsalg af berusende Drikke udleverer Vin, Brændevin eller dermed blandet Drik til Barn, der aabenbart er under 15 Aar.

Hvis den Skyldige tidligere i Løbet af de to sidste Aar er straffet efter denne Paragraf eller §§ 22 eller 24, kan Fængsel anvendes.

Det oven bestemte er ikke til Hinder for, at Udskjænkning af anden Drik end Brændevin kan finde Sted ogsaa til Personer under 18 Aar til Vederkvægelse ved Maaltider eller paa Reiser.

§ 24. Med Bøder eller Fængsel straffes den, som fra Sted, hvor Udskjænkning foregaar, udviser eller lader udvise nogen, som ved der erholdte Drikkevarer er bleven overstadig bernset, uden at sørge for, at han medgives den for Tilfældet fornødne Bistand.

31 Mai. No. 5.

Kommer den saaledes Udviste til Skade, fordi fornøden Bistand ikke er ham medgivet, kan den Skyldige efter Omstændighederne tilpligtes helt eller delvis at yde ham eller hans Efterladte Erstatning.

§ 25. Hvis den, som tidligere er straffet efter §§ 22, 23 eller 24 inden to Aar paany forser sig mod nogen af disse Paragrafer, kan han, naar Forseelsen har fundet Sted under Udøvelsen af Næringsvei, for bestemt Tid eller for bestandig frakjendes Retten til at fortsætte samme.

§ 26. Gives Henstand med Fordring, opstaaet ved Udskjænkning af berusende Drikke, bliver Fordringen ugyldig og kan ikke indtales. Gives ingen Henstand, men Fordringen dog ikke afgjøres paa Stedet, er den ikke retsgyldig, medmindre den uopholdelig søges inddrevet.

Kapitel III.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 27. Den, som trods Advarsel modvillig [1]) undlader at forsørge sin Familie, saa at denne kommer i Nød, eller at erlægge ham paalagt Bidrag til Underhold af Hustru eller Egtebarn eller af udenfor Egteskab født Barn under 15 Aar, straffes med Fængsel, forsaavidt han ikke fældes efter strengere Bestemmelser.

En i Medhold af denne Paragraf afsagt Straffedom taber sin Virkning, saafremt det paalagte Bidrag erlægges.

§ 28. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser behandles efter de for Politisager gjældende Regler [2]). Dog bliver Forsvarer efter de for Straffesager i Almindelighed gjældende Regler at beskikke i de i §§ 2, 4, 5, 18 og 19 omhandlede Tilfælde; i disse Tilfælde er Tiltaltes Nærværelse under Hovedforhandlingen altid fornøden. Fornyet Behandling for Lagmandsret kan ikke efter Tiltaltes Begjæring finde Sted i de i §§ 2, 4, 5 og 19 omhandlede Tilfælde, medmindre han under samme Sag tillige er domfældt for en anden Forbrydelse, for hvis Vedkommende Sagen indbringes for Lagmandsret.

Anke til Høiesteret [3]) fra Tiltaltes Side maa i de i §§ 2, 4, 5 og 19 nævnte Tilfælde erklæres paa Stedet og bliver ikke at tillægge opsættende Virkning, medmindre Retten saa bestemmer.

§ 29. Personer under 16 Aar kan ikke anbringes i Tvangsarbeidshus. Personer mellem 16 og 18 Aar kan alene anbringes i Tvangsarbeidsanstalt, naar de tidligere har været dømte efter denne Lov eller den almindelige Straffelov til høiere Straf end Bøder, eller naar de dømmes til saadan Straf efter den almindelige Straffelov, samtidig med at de dømmes efter nærværende Lov.

[1]) Jfr. ellers §§ 1 og 19.
[2]) Jfr. L. 1 Juli 1887 §§ 90, 287, 377, 400, 2det Led og 404, 3die Led.
[3]) Jfr. L. 1 Juli 1887 Kap. 27.

§ 30. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer. Fra samme Tid ophæves Lov af 6te Juni 1863 om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne Kap. 6, Lov af 6te Juni 1863 om Fattigvæsenet paa Landet §§ 73 til 77 a og §§ 78 til 85, Lov af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Egteskab med hinanden m. v., §§ 10, 11 og 12, og Lov af 6te Juni 1892 om Underholdningsbidrag til Hustru og Egtebørn m. v. § 1, forsaavidt angaar Henvisningen til de sidstnævnte Paragrafer. 31 Mai. No. 5.

Ligeledes ophæves fra samme Tid Lovene af 18de Juni 1884 om Udskjænkning og Udsalg af Øl m. m. henholdsvis §§ 28 og 29 og §§ 18 og 19 og Lov af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning § 24 og § 25, andet og tredie Punktum, samt alle i de i Henhold til Lov af 26de Mai 1866 § 1 med Tillægslove givne Politivedtægter indtagne Bestemmelser om Beruselse.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Lov om Forandring i Lov om Farmaceuters Uddannelse m. v. af 18de Juni 1884*)[1]). 31 Mai. No. 6.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Farmaceuters Uddannelse m. v. af 18de Juni 1884 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. For at kunne antages som Lærling ved Apothek udkræves at have aflagt Middelskoleexamen.

§ 9 e. I Latin: At kunne læse og oversætte almindelige paa Latin skrevne Recepter.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 19 og Indst. O. No. 73 for 1898/99, Sth.tid. for 1899/1900, Forh. i Oth. S. 1135—1146 og 1227—1229 og i Lth. S. 269—279 og 280.

Lov om Lukningstid for Udsalgssteder*)[1]). 31 Mai. No. 7.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Vedtægt om Lukningstid for Udsalgssteder inden en Kommunes Omraade kan fastsættes af Kommunestyret med Stadfæstelse af Kongen. Vedtægten kan omfatte alle eller visse Slags

[1]) Se Oth. Prp. No. 16 og Indst. O. XII for 1899/1900, Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1069—1088 og i Lth. S. 262—263.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

31 Mai. No. 7.

af de Udsalgssteder, som findes inden Kommunen, i Landdistrikterne enten inden hele Herredet eller inden Dele af dette.

Saadan Vedtægt kan ikke fastsættes, ifald en Trediedel af de fastboende Næringsdrivende, hvis Bedrift vilde omfattes af Vedtægten, paa Forhaand erklærer sig derimod.

Regler om Maaden, hvorpaa disse Erklæringer skal indhentes, gives af vedkommende Regjeringsdepartement. De med Indhentelsen forbundne Omkostninger udredes af Kommunekassen.

Forandring i gjældende Vedtægt maa for at blive gyldig stadfæstes af Kongen.

§ 2. Vedtægten kan fastsætte de Klokkeslet, indenfor hvilke vedkommende Udsalgssteder skal holdes lukkede, samt Forbud mod at holde Udsalgssteder aabne paa visse Dage i Aaret eller mellem visse Klokkeslet paa disse Dage.

Aabnings- og Lukningstiden kan fastsættes forskjellig for de forskjellige Forretningsgrene, for de forskjellige Aarstider og for de forskjellige Dage i Ugen. Inden samme Forretningsgren skal dog Reglerne altid omfatte og være ens for samtlige Handlende.

Dispensation fra Regler i Vedtægten kan for kortere Tidsrum meddeles af Amtmanden, for enkelt Leilighed paa Landet af Lensmanden og i Byerne af Politimesteren.

§ 3. Overtrædelse af Vedtægten straffes med Bøder og paatales efter de for Politisager gjældende Regler.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

31 Mai. No. 8.

Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Beskyttelse for Varemærker af 26de Mai 1884*)[1].

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

Lov om Beskyttelse for Varemærker af 26de Mai 1884, dens § 4,1, § 7 samt § 15,5 og 7, skal herefter lyde saaledes:

§ 4. Varemærket maa ikke registreres:

1. Naar det udelukkende bestaar af Tal, Bogstaver eller Ord, som ikke har en saa fremtrædende eiendommelig Form, at det kan ansees som Figurmærke; dog maa Registrering ikke nægtes, naar Mærket bestaar af Ord, der kan ansees som en for visse, i Anmeldelsen overensstemmende med § 3 angivne Vareslags særskilt opfunden Benævnelse, der ikke tilsigter at angive Varens Oprindelse, Beskaffenhed, Bestemmelse, Kvantitet eller Pris.

§ 7. Indeholder et registreret Varemærke Tal, Bogstaver

[1]) Se Oth. Prp. No. 3 for 1898, Indst. O. No. 1 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1088—1090.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

eller Ord, som ifølge § 4 ikke særskilt for sig kan registreres, eller bestaar det helt eller delvis af saadanne Tegn eller Mærker, som almindelig benyttes i visse Klasser af Forretninger, udelukkes andre ikke ved Registreringen fra at benytte de samme Betegnelser som Varemærke eller Del af et saadant. 31 Mai. No. 8.

§ 15.

5. Har nogen inden Udløbet af en vis Tid, som kan bestemmes enten til høist fire Maaneder, efterat Varemærket er bleven anmeldt til Registrering i den fremmede Stat, eller til høist tre Maaneder, efterat vedkommende Myndighed dersteds har kundgjort, at Registreringen er bleven tilstaaet, anmeldt Mærket til Registrering her i Riget, skal saadan Anmeldelse i Forhold til andre Anmeldelser ansees som skeet samtidig med Anmeldelsen i den fremmede Stat.

7. Varemærke, som i et fremmed Land er bleven lovlig registreret, inden den gjensidige Beskyttelse indtraadte, og som udelukkende eller hovedsagelig bestaar af Tal, Bogstaver eller Ord, som ifølge § 4 ikke særskilt for sig kan registreres, skal, naar det beskyttes i det fremmede Land, her i Riget efter Registrering nyde den særlige Beskyttelse, at andre ikke maa benytte samme Tal, Bogstaver eller Ord som Varemærke for samme Slags Varer, medmindre de benyttede dem, da den gjensidige Beskyttelse indtraadte; dog skal, naar bortsees fra Jernstempler og Trælastmærker, ingen ved saadanne Varemærkers Registrering udelukkes fra at benytte Begyndelsesbogstaverne til sit Navn eller Firma som Varemærke.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1900.

Naar en Næringsdrivende ved denne Lovs Bekjendtgjørelse i Lovtidenden retmæssig bruger et særligt Varemærke, som udelukkende eller hovedsagelig bestaar af Ord uden eiendommelig Form, men som kan ansees som en særskilt opfundet Benævnelse paa visse Vareslags, for hvilke Mærket benyttes, og han inden tre Maaneder efter Lovens Ikrafttræden gjør Anmeldelse om Mærket paa den i § 3 bestemte Maade, kan en anden ikke paa Grund af tidligere Anmeldelse eller Registrering vinde Ret til samme Mærke eller til Mærke, der er dette saa ligt, at det kan forvexles dermed.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Lov om Udvidelse af Kjøbstaden Risørs Grændser*)[1]). 31 Mai. No. 9.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

[1]) Se Odth. Prp. No. 9 og Dok. No. 71 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 1067—1069.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

31 Mai. No. 9.

§ 1. Fra 1ste Januar 1901 skal Kjøbstaden Risørs Grændser være følgende: Fra Iversklove ved Byens Grændse i Flisvigen i ret Linie til en med et indhugget Kryds mærket stor Sten i Gjærdet ved øvre Kant af Ole Gundersens nyopførte Hus ved Nyvei; derfra i ret Linie til et paa Fjeldkammen mellem Ny- og Gamlevei indhugget Kryds, herfra i ret Linie til det Punkt, hvor Kranen og Hellerskils Eiendomme støder sammen i Sjøen ved Kranfjorden. Herfra i ret Linie 312 Meter mod et ved Lindvigskot paa den modsatte Side af Fjorden i Fjeldet indugget Kryds; derfra (ɔ: ved de 312 Meters Endepunkt) i ret Linie mod Katholmen Varde til det Punkt, hvor denne Linie skjæres af en Linie, der trækkes fra „Midtskjærets" nordvestligste Pynt over Buvigsuggen Varde. Derfra selve denne Linje til „Midtskjærets" nordvestligste Pynt; herfra i en ret Linie til Stangholmens vestligste Pynt og herfra i en ret Linie til Udgangspunktet, Iversklove.

Fra forannævnte Tid skal alt, hvad der af Vand, Land og Strand ligger indenfor disse Grændser, tilhøre Risør By.

§ 2. Foran beskrevne Grændselinier bliver paa Statskassens Bekostning at opgaa og nærmere at bestemme samt ved lovlige Skifte- og Skilstene at udvise under en Forretning af de Mænd, som Kongen dertil udnævner, saa betimelig, at den senest inden Udgangen af 1900 af Kongen kan være stadfæstet.

§ 3. De Dele af Søndeleds Herred, som ved denne Lov henlægges til Kjøbstaden Risør, skal fra 1ste Januar 1901 udgaa af Landets Matrikul og i enhver Henseende henhøre under Kjøbstaden. Dog skal dette ikke have nogen Indflydelse paa den Odel, som for Tiden maatte hvile paa nogen Jord, som ifølge nærværende Lov overgaar fra Landet til Kjøbstaden.

§ 4. De Personer, som ved denne Lovs Ikrafttræden er bosatte paa de Strækninger, som ifølge § 1 overgaar til Kjøbstaden Risør, skal med Hensyn til Erhvervelse og Udøvelse af Stemmeret i Medhold af Formandskabsloven for Kjøbstæderne ansees, som om de havde været bosatte i Kjøbstaden i det Tidsrum, hvori de har boet i de omhandlede Strækninger.

§ 5. De Personer, som den 30te September 1900 har Bopæl paa de Strækninger, som ved denne Lov henlægges til Kjøbstaden Risør, ansees fra 1ste Januar 1901 med Hensyn til Skattepligt som henhørende til Risør og bliver at ilægge Kommuneskatter i Lighed med dens øvrige Indvaanere. Dette gjælder dog ikke de Personer af Søndeled Herred, som inden 15de Oktober 1900 flytter udenfor den nye Kjøbstadsgrændse.

§ 6. De Personer, som den 31te December 1899 havde Bopæl i de Dele af Søndeled, som efter denne Lov overgaar til Kjøbstaden Risør og ikke derfra er udflyttede til noget andet Sted end nævnte Kjøbstad inden 1ste Januar 1901, skal fra sidstnævnte Tid med Hensyn til Fattigforsørgelse, forsaavidt denne ikke paalig-

ger nogen anden Kommune end Søndeled Herred, ansees for at have Hjemstavn i Risør, hvad enten de i Mellemtiden har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet eller ikke. Ved Siden af denne Forskrift skal dog de Lovbud, som tillægger Hustruen Mandens og Børnene Forældrenes Hjemstavn, bringes i Anvendelse, saafremt henholdsvis Manden eller Forældrene er i Live, naar de omhandlede Dele af Søndeled overgaar til Risør. 31 Mai. No. 9.

§ 7. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lovgivning fra 1ste Januar 1900 har drevet Handel eller Haandverk paa de Strækninger, som ved denne Lov henlægges under Byen, skal ogsaa, efterat Loven er traadt i Kraft, være berettigede til at vedblive den af dem før drevne Næring. Dog har de for at kunne nyde denne Ret inden 1ste Januar 1901 at melde sig for Magistraten, hvorhos de skal betale Kommuneskatter og overtage kommunale Ombud ligesaa fuldt, som om de var Borgere til Byen.

§ 8. De i Anledning af Grændseforandringen fornødne Erstatningsbeløb til offentlige Tjenestemænd udredes af Statskassen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Lov om Udvidelse af Kjøbstaden Arendals Grændser*)[1]). 31 Mai. No. 10.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Fra 1ste Januar 1902 henlægges Barbu Herred i Nedenes Fogderi og Amt til Kjøbstaden Arendal, saaledes at Herredets Grændser mod Dieftad og Østre Molands Herreder danner Kjøbstadens Grændser mod de sidstnævnte 2 Herreder.

§ 2. De for Kjøbstaden Arendal ved § 1 bestemte Grændser bliver paa Statskassens Bekostning at opgaa og nærmere at bestemme samt ved lovlige Skifte- og Skjelstene at udvise under en Forretning, som afholdes af de Mænd, som Kongen dertil udnævner, saa betimelig, at den seneste inden 1ste Januar 1902 af Kongen kan være stadfæstet.

§ 3. Barbu Herred skal fra 1ste Januar 1902 udgaa af Landets Matrikul og i enhver Henseende henhøre under Kjøbstaden Arendal. Dog skal dette ikke have nogen Indflydelse paa den Odel, som for Tiden maatte hvile paa nogen Jord, der som Følge heraf overgaar fra Landet til Kjøbstaden.

§ 4. Ved det i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøb-

[1]) Se Oth. Prp. No. 19, Dok. No. 86 m. Till. og Indst. O. XI for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1092—1119.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

31 Mai. No. 10.

stæderne af 27de Juli 1896 foretagende Repræsentantvalg for Arendal i 1901, hvorunder 52 Repræsentanter bliver at vælge, deltager de i det kommunale Mandtal for Barbu Herred indførte Stemmeberettigede lige med dem, der er indførte i Mandtallet for Arendal.

De nærmere Forskrifter, som maatte fornødiges i Anledning af Valget, gives af Kongen eller den, han bemyndiger dertil.

De Personer, som ved denne Lovs Ikrafttræden er bosatte i Barbu Herred, skal med Hensyn til Erhvervelse og Udøvelse af Stemmeret i Medhold af ovennævnte Lov ansees, som om de havde været bosatte i Arendal i det Tidsrum, i hvilket de har boet i Herredet.

§ 5. De Personer, som den 30te September 1901 havde Bopæl inden Barbu Herred, ansees fra 1ste Januar 1902 med Hensyn til Skattepligt som henhørende under Kjøbstaden og bliver at iligne Kommuneskatter i Lighed med dens øvrige Indvaanere.

§ 6. De Personer, som i Medhold af den gjældende Lovgivning fra 1ste Januar 1900 har drevet Handel eller Haandværk inden Barbu Herred, skal fremdeles være berettigede til at vedblive den af dem drevne Næring. Dog har de for at kunne nyde denne Ret inden 1ste Januar 1902 at melde sig for Magistraten, hvorhos de skal betale Kommuneskatter og overtage kommunale Ombud ligesaa fuldt, som om de var Borgere af Byen.

§ 7. Bygninger paa de ved denne Lov i Arendal indlemmede Strækninger nyder ikke godt af den Nedsættelse i Brandkontingenten, der i Medhold af Lov af 3die Marts 1860 § 1, jfr. Lov af 26de Mai 1866 § 8 Litr. G, Lov af 3die Mai 1873 § 1 og Lov af 31te Mai 1890 § 6, er eller maatte blive tilstaaet Bygninger paa det ældre Territorium. Hvorvidt og i hvilken Udstrækning nogen saadan Nedsættelse i Tilfælde bliver at tilstaa nogen Del af Bebyggelsen paa de indlemmede Strækninger, bestemmes af Kongen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

31 Mai. No. 11.

Lov angaaende Renskydsen*)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Mai dette Aar, saalydende:

1ste Kapitel.

Om Skydsanstalter, deres Oprettelse m. v.

§ 1. Til Befordring af Reisende med deres Tøi tillands paa almindelig trafikerede Strækninger, hvor Hesteskyds ikke kan

[1]) Se Oth. Prp. No. 18 og Indst. O. XVII for 1898/99, Sth.tid. for 1899/1900, Forh. i Oth. S. 782—795 og 1221 og i Lth. S. 238—248.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

benyttes, eller hvor Reiserne sædvanlig foretages med Renskyds, 31 Mai.
bør der findes Renskydsanstalter i fornøden Udstrækning, enten Til- No. 11.
sigelsesskifter, eller, hvor Forholdene tilsteder det, faste Skydsstationer.

§ 2. Tilsigelsesskifters Oprettelse anordnes og Skifternes Beliggenhed bestemmes af Amtmanden, efterat Erklæringer er indhentede fra vedkommende Kommunestyre eller Kommunestyrer.

§ 3. Til at forrette Skydsbefordring fra Tilsigelsesskifter skal der anordnes Skydslag, der efter Amtmandens Bestemmelse dannes af saa mange som nødvendigt af de Reneiere, der kan overtage Befordringen.

Fritagen for at forrette Skyds er de Reneiere, der maatte være ansatte som Skydsskaffere eller antagne til at befordre Fjeldposten.

Hver Skydspligtig skal saavidt muligt henlægges til det Skydslag eller forrette Skyds fra det Skifte, hvor Skydspligten vil volde ham mindst Ulempe og Bekostning.

§ 4. For ethvert Tilsigelsesskifte udfærdiger Politiet en særskilt Fortegnelse over de til Skydslaget hørende Reneiere, det omtrentlige Antal af deres Ren samt den Tur, hvori der bør forrettes Skyds.

Fortegnelsen skal hvert Aar inden Udgangen af April gjennemgaaes og nødvendige Ændringer foretages. Den indsendes derefter til Amtmanden til Approbation og gjælder for den paafølgende Vinter.

En bekræftet Gjenpart af den opbevares ved Skiftet.

§ 5. Ved ethvert Tilsigelsesskifte ansætter Amtmanden en Skydsskaffer, der uden paalidelig Stedfortræder om Vinteren ikke maa forlade Skiftet uden i Tjenesteanliggender, og som har efter den i § 4 omhandlede Fortegnelse at tilsige de Skydspligtige samt at holde Dagregister over den udgaaende Skyds. Enhver Skiftet underlagt Skydspligtig er berettiget til at faa sig forevist Fortegnelsen og Dagregisteret.

§ 6. Skulde nogen Skydspligtig enten negte at fremmøde eller ganske udeblive, naar han er tilsagt, har Skydsskafferen at tilsige den Reisende Befordring for saadan Betaling, som Skydsskafferen for Tilfældet finder passende, hvorhos den udeblevne atter skal tilsiges at forrette Skyds (se § 24). Skydsskafferen skal herom anmærke det fornødne i Dagregisteret.

Skydsskafferen bør stedse være betænkt paa i saadanne Tilfælde som ovenfor omhandlet at skaffe den Reisende Befordring til Forebyggelse af Ophold.

§ 7. Hvis der ved et Skydsskifte ikke kan erholdes nogen Skydsskaffer alene mod de lovbestemte Tilsigelsespenge, og yderligere Godtgjørelse saaledes maa tilstaaes, udredes to Tredjedele af denne Godtgjørelse af Statskassen, medens en Tredjedel udredes af Amts-

n.

31 Mai. No. 11.

§ 8. Oprettelse og Vedligeholdelse af faste Stationer bestemmes af Amtmanden, forsaavidt der til sammes Vedligeholdelse ikke udkræves noget Tilskud, eller dette kun bestaar i en Særret til Renbeite paa Statens Grund, og Kongen har givet Tilladelse til, at saadan indrømmes. Dog skal vedkommende Kommunestyres eller Kommunestyrers Erklæring forinden være indhentet.

Udkræves derimod andet Tilskud, kan faste Stationer ikke oprettes, medmindre Storthinget, Amtsthinget eller vedkommende Distrikts eller — forsaavidt Stationen skal underholdes af forskjellige Distrikter i Forening — vedkommende Distrikters Kommunestyrer bevilger de dertil fornødne Midler.

§ 9. Antallet af Ren ved de faste Stationer bestemmes af Amtmanden, der ogsaa har at fastsætte Antallet af de Redskaber, nemlig Pulke, Kerriser og Sæler med fornødne Reb og Tømme, hvoraf Stationsholderen ved de faste Stationer skal være i Besiddelse.

§ 10. Klages der over nogen af Amtmanden med Hensyn til Skydsvæsenets Anliggender lovmedholdig truffen Anordning, afgjøres Sagen af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 11. Amtsthinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Kommunestyrer, fatte Beslutning om, at en Skydsanstalt

1. skal nedlægges eller
2. skal indskrænkes saaledes, at der ved samme alene leveres Skyds til dem, som reiser i offentlige Anliggender.

Beslutningen er dog ikke gyldig, uden forsaavidt den approberes af vedkommende Regjeringsdepartement.

2det Kapitel.

Om Skydsbetalingen og Skydspligtens Udstrækning m. v.

§ 12. Skydsbetalingen og enhver anden Udredsel, som forud kan bestemmes, skal erlægges af den Reisende før hans Afreise fra Skiftet eller fra det Sted, hvor Skydsen afhenter ham.

§ 13. Den almindelige Skydsbetaling udgjør:

		pr. Km.
a.	for Fører eller Veiviser (vappus, Raidemand):	
	fra fast Station	Kr. 0,08
	„ Tilsigelsesskifte	„ 0,06
b.	for hver Ren (ogsaa for Vararen og Førerens Ren):	
	fra fast Station	„ 0,04
	„ Tilsigelsesskifte	„ 0,03
c.	for Redskaber (ogsaa til Føreren):	
	1. en Kjørepulk med Sæle, Reb og Tøm . .	„ 0,005
	2. en Læskerris med Sæle, Reb og Tøm . .	„ 0,0025
d.	for Tilsigelse af Skyds fra Tilsigelsesskifte: Kr. 2,00 for hver Ren.	

§ 14. Skydsbetalingen, hvori er indbefattet Godtgjørelse for Mose til Renenes Underhold, beregnes med den i § 15 anførte Undtagelse efter den virkelige Veilængde, hvori Skydsen af den Reisende benyttes, dog saaledes, at der mindst bliver at betale for Halvparten af den Strækning, som den Skydsende har eller vilde have at tilbagelægge fra Skydsanstalten og tilbage til denne. 31 Mai. No. 11.

§ 15. Hvor Byrden for de Skydspligtige skjønnes at være særdeles trykkende, eller hvor Tilskuddet til Oprettelse af fast Station vilde blive uforholdsmæssig stort, kan det, efterat Erklæring er indhentet fra Amtsthinget og vedkommende Kommunestyre, af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes, at Skydsbetalingen skal beregnes efter en Veilængde forøget efter Omstændighederne indtil det dobbelte af den virkelige.

§ 16. Amtsthinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Kommunestyre, bestemme, at Skydsbetalingen fra fast Station skal forhøies indtil Kr. 0,10 pr. Km. for Fører og indtil 0,05 pr. Km. for hver Ren, naar ved saadan Forhøielse Tilskud til Stationen enten kan undgaaes eller væsentlig formindskes.

Beslutningen er dog ikke gyldig, medmindre den godkjendes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 17. Ingen Skydspligtig kan paalægges i en Omgang at skydse med mere end 1 Fører og indtil 6 Ren, deriblandt Ren til Føreren og mindst 1 Vararen, samt de hertil fornødne Kjørepulke og Læskerriser med Sæler, Reb og Tømme.

Det mindste Antal Ren, som kan forlanges tilsagt til Skyds, er 3.

Det staar den Reisende frit for selv at skaffe Redskaber for sig selv og sit Tøi i den Udstrækning, han ønsker.

§ 18. I hver Pulk, der trækkes af en Ren, kan kun kjøre en Person. Dog kan Barn, der er for lidet til at kjøre i egen Pulk, medtages.

Paa hver Læskerris med en Ren kan ikke forlanges kjørt mere end 75 Kg.

§ 19. Flyttegods kan ikke forlanges befordret med Skyds. Andet Gods saasom Varer og Vareprøver kan kun forlanges befordret med Skyds, forsaavidt samme med Jagttagelse af Bestemmelserne i §§ 17 og 18 kan medtages af den Reisende.

Dog kan Amtmanden i særegne Tilfælde tillade Benyttelse af almindelig Renskyds til Fødevarers Transport.

§ 20. Ingen Skydspligtig kan paalægges i en Omgang at skydse længere end 200 Km.

Den Skydsende er forpligtet til at afhente den Reisende og hans Tøi paa hvilketsomhelst Sted, det maatte forlanges, og hvortil der er fremkommelig med Ren, naar Stedet ikke er beliggende længere fra Skydsanstalten end 200 Km.

§ 21. Den Reisende er berettiget til at benytte den samme

31 Mai. No. 11.

Skyds paa Tur og Retur, saafremt den hele Strækning, hvori den Reisende befordres, ikke overstiger den Veilængde, som den Skydsende i Henhold til § 20 er forpligtet til at skydse, og Returskydsen benyttes inden 48 Timer efter Ankomsten.

§ 22. Betalingen for Returskyds erlægges efter Taxten ved den Skydsanstalt, hvorfra Skydsen paa Retur benyttes, eller i Tilfælde ved den Udgangsstedet nærmeststliggende Skydsanstalt.

3die Kapitel.

Om Ventetid og Ventepenge.

§ 23. Har den Reisende sendt betimeligt Forbud, er Skydsen pligtig til at møde til den i Forbudet bestemte Tid.

Er derimod intet Forbud sendt, eller kommer dette for sent, skal Skydsen skaffes tilstede ved Tilsigelsesskiste inden 1 Time for hver Kilometer, hvori den Skydspligtiges Opholdssted er fjernet fra Skydsskiftet, og ved fast Station inden 4 Timer. Dog kan Amtmanden bestemme, at sidstnævnte Tid forlænges indtil 12 Timer, naar dette ansees fornødent for at faa istandbragt fast Station paa rimelige Vilkaar.

§ 24. Opholdes den Reisende 12 Timer udover den bestemte Ventetid, er han berettiget til istedetfor den rekvirerede Skyds at benytte Akkordskyds. Det samme gjælder, hvis nogen Skydsende enten nægter at skydse eller ganske udebliver, naar lovlig Tilsigelse har fundet Sted (se § 6).

Vedkommende Stationsholder, Skydsskaffer eller Skydspligtige er forpligtet til paa Forlangende at erstatte den Reisende Forskjellen mellem Betalingen for Akkordskydsen og den reglementerede Skydsbetaling, forsaavidt hin maatte være større end denne, hvilken Erstatning kan inddrives sammen med den Bod, som den Skyldige maatte ilægges (se § 28, andet Led).

§ 25. Benytter den Reisende ikke Skydsen inden 12 Timer efter den Tid, Skydsen ifølge hans Forlangende er tilstede, erlægger han i Ventepenge Skydsbetaling for 1 Km. for hver Time, hvori yderligere maa ventes, indtil fuld Betaling for 60 Km.

Den Skydsende er ikke pligtig til at opholde sig længere efter den Reisende end 3 Døgn, og den Reisende skal, inden han faar ny Skyds, betale de bestemte Vente- og Tilsigelsespenge samt Halvparten af den i § 14 fastsatte mindste Skydsbetaling.

§ 26. Dersom den Reisende kommer for sent til et Skiftested, fordi han utilbørlig er bleven opholdt paa et foregaaende, og derom medbringer Bevidnelse, som vedkommende Stationsholder eller Skydsskaffer ikke maa negte ham, fritages han for at betale nogen Godtgjørelse, men denne erlægges da af den, hvis Skyld det er, at den Reisende blev opholdt, og kan tilligemed Mulkten (se § 28, 2det Led) inddrives ved Udpantning.

For Ophold, der foraarsages af uovervindelige Forhindringer

eller af en uforholdsmæssig stor Afstand mellem Skydsskiftet og vedkommende Skydspligtige eller af noget paa Reisen tilstødt Uheld, bortfalder saavel Ansvar som Godtgjørelse. 31 Mai. No. 11.

§ 27. Ren, hvormed der skydses, maa under Reisen faa tilstrækkelig Hvile og Mose.

Nærmere Regler herom udfærdiges af Amtmanden.

4de Kapitel.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 28. Bestemmelserne i §§ 55—61 i Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893 skal finde tilsvarende Anvendelse paa Renskydsen, forsaavidt dertil er Anledning.

Det samme gjælder Bestemmelserne i samme Lovs §§ 62—69 med den Ændring, at Bødernes Beløb efter §§ 63 og 66 kan forhøies indtil det dobbelte og efter §§ 62 og 64 indtil det femdobbelte.

§ 29. Nærværende Lov er ikke anvendelig paa den i § 72 Litra b—h i nævnte Lov af 14de Juli 1893 omhandlede Skyds.

§ 30. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Juli 1901, fra hvilken Tid sættes ud af Kraft Lov angaaende Renskydsen i Øst- og Vestfinmarken af 24de Juli 1827 og Lov om Forhøielse af Betalingen for Renskydsen i Øst- og Vestfinmarken af 7de September 1854.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved efterstaaende af Hedemarkens Amtsformandskab under 11te April 1899 fattede Beslutning om Vedtægt til Beskyttelse af Broer i offentlige Veie inden Amtet stadfæstes i Henhold til Lov af 15de September 1851 § 58 og 6te Juli 1892: 31 Mai.

1. Amtmanden kan forbyde Kjørende og Ridende anderledes end i Skridt at passere de Broer i offentlig Vei, for hvilke han anser saadant Forbud paakrævet eller hensigtsmæssigt.
2. Han kan derhos bestemme den største Vægt, som tillades transporteret over nærmere angivne Broer i offentlig Vei.

Plakat*), hvorved den i Kraft af § 1 a i Lov af 17de Juni 1880, indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, under 12te September 1899 udfærdigede Plakat angaaende Forbud mod Indførsel fra Portugal af brugt Linned, andre brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugte Sække, Tepper, broderede Arbeider, Skind og ugarvede Huder, friske Dele af Dyr, Ben, Horn, Klove, Hove, Haar, Børster, raa Silke og Uld samt Menneskehaar ophæves. Denne Plakat traadte strax i Kraft. 31 Mai.

*) Bekjendtgj. 7 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24.

31 Mai. **Kronprindsregentens Reſolution**, hvorved beſtemmes:

1. At den for Sorenſkriveren i Nordre Jarlsberg Sorenſkriveri udlagte Embedsgaard Heimdal, Gaards-No. 54, Brugs-No. 1 af Skyld Mark 7,07 i Sande Herred tillades ſtillet til Auktion for at bortſælges overensſtemmende med Lov angaaende civile og militære Embedsgaarde af 25de Auguſt 1848 paa Vilkaar, ſom faſtſættes af Juſtitsdepartementet.
2. At det fra den Tid, ſom af ſamme Departement beſtemmes, ſkal være Sorenſkriveren i bemeldte Sorenſkriveri tilladt at tage Bopæl i eller ved Holmeſtrand.
3. At Sorenſkriveren fra den Tid, Embedsgaarden Heimdal ifølge Salgsvilkaarene ſkal overtages af Kjøberen, tilſtaaes et aarlig Bidrag af Sorenſkriverembedsgaardsfondets Renteſond, ſtort 600 Kroner.

31 Mai. **Kronprindsregentens Reſolution**, hvorved de af Storthinget under 28de Februar, 1ſte Marts og 24de April 1900 fattede Beſlutninger angaaende Poſtvæſenets Indtægter og Udgifter m. v. for Budgetterminen 1900—1901 [1]) og den under 12te og 14de Mai næſtefter fattede Beſlutning om Leie af Poſtlokale i Larvik m. v. befales tagne til Følge.

[1]) Se Indſt. S V for 1899—1900 med Tillæg og det der citerede ſamt Sth.tid. for ſ. A., Forh. i Sth. S. 1011—1022, 1025—1083 og 1655—1673.

Ved nævnte Beſlutninger er bl. a. fra 1 April 1900 faſtſat følgende Regler for Optjening af Alderstillæg:

1. Poſtmeſtre med Anſættelſesgage Kr. 3000 og derunder erholder Alderstillæg med Kr. 250 aarlig hver Gang efter 5 og 10 Aars Tjeneſte ſom Poſtmeſter i iværende eller høiere Lønsklaſſe.
   Tjeneſtetid ſom Beſtyrer, Underbeſtyrer eller Fuldmægtig i tilſvarende eller høiere Lønsklaſſe medregnes ved Alderstillæggenes Beregning.
   For Poſtmeſtre med Anſættelſesgage Kr. 2000 og derunder medregnes ogſaa Tjeneſtetid ſom Poſtexpeditør eller Poſtbetjent.
2. Beſtyrer og Underbeſtyrer ved Kriſtiania Omkarteringskontor ſamt Poſtfuldmægtige erholder Alderstillæg med Kr. 200 aarlig hver Gang efter 5, 10 og 15 Aars Tjeneſte.
   Tjeneſtetid ſom Poſtmeſter (uanſeet Lønsklaſſe) medregnes ved Alderstillæggenes Beregning.
3. Poſtexpeditører og Poſtbetjente erholder Alderstillæg med Kr. 200 aarlig hver Gang efter 5, 10 og 15 Aars Tjeneſte.
   Tjeneſtetid ſom Poſtmeſter, Beſtyrer, Underbeſtyrer og Fuldmægtig (alt uanſeet Lønsklaſſe) medregnes ved Alderstillæggenes Beregning.
4. Pakmeſtre erholder Alderstillæg med Kr. 100 aarlig hver Gang efter 3, 6, 9, 12 og 15 Aars Tjeneſte.
5. Alderstillæggenes Optjening regnes fra Anſættelſesdagen.

Under Bevilgningen af nye Gager og Gagetillæg til Poſtmeſtre er indbefattet:

a. Forhøielſe af Lønnen for Altens Poſtmeſterbeſtilling . . . . Kr. 572
b. Løn for Poſtmeſteren i Narvik . . . . . „ 2500
c. Løn for Poſtmeſteren i Sandefjord . . . . . „ 2500
d. Løn for Poſtmeſteren i Brevik . . . . . „ 2000

Kronprindsregentens Resolution, hvorved efterstaaende mellem den norske og den svenske Telegrafdirektør den 9de og 23de Marts 1900 afsluttede Overenskomst om Telefonforbindelse mellem Norge og Sverige godkjendes under Forudsætning af, at Overenskomsten ogsaa vedtages for Sveriges Vedkommende[1]: 31 Mai.

Overenskomst

mellem den kgl. norske og den kgl. svenske Telegrafstyrelse.

Idet Overenskomsten af 19de Januar 1893 angaaende Oprettelse af en Telefonforbindelse mellem de forenede Riger over Grændsen ved Magnor ophæves, har den kongelige norske og den kongelige svenske Telegrafstyrelse under Forbehold af de respektive Regjeringers Godkjendelse indgaaet følgende Overenskomst om Ordningen af Telefontrafiken mellem de forenede Riger samt om Kontrol og Afregning for samme.

§ 1.

Mellemrigslinier. 1° Telefonforbindelsen mellem Norge og Sverige opretholdes for nærværende ved to over Rigsgrændsen førende Mellemrigslinier, den ene mellem Kristiania og Stockholm over Magnor og den anden mellem Kristiania og Malmø over Svinesund.

Vedligeholdelse. 2° Hvert Land bekoster Vedligeholdelsen af Linierne inden sit Omraade.

§ 2.

Mellemstationer. 1° Paa Linien Kristiania—Stockholm er indtaget Mellemstationerne Örebro og Karlstad paa svensk Side, hvorhos Kongsvinger kan indtages paa norsk Side. Paa Linien Kristiania—Malmø er Göteborg indtaget som Mellemstation.

2° Uden begge Telegrafstyrelsers Samtykke kan ikke flere Mellemstationer indtages paa Linierne.

§ 3.

Trafikfordeling. 1° Telefontrafikens Fordeling paa de forskjellige Linier bestemmes ved særskilt truffen Aftale mellem Telegrafstyrelserne.

2° Opstaar der Hindringer paa nogen af de normale Veie, skal Styrelserne hvor saa kan ske,

[1]) Overenskomsten er for Sveriges Vedk. godkjendt ved Kongeligt Brev af 4 Mai 1900.

31 Mai. hurtigst muligt tage saadanne Forholdsregler, at Korrespondancen kan ledes ad anden Vei.

§ 4.

Tjenestetid. 1° For Telefonering mellem Rigernes Hovedstæder skal Mellemrigsledningen holdes tilgjængelig hele Døgnet.

2° Paa de øvrige Steder holdes Telefonstationerne aabne for Mellemrigstelefonering paa de Tider, som vedkommende Telegrafstyrelse for sit Land bestemmer.

§ 5.

Tidsindeling. 1° Hvor saa findes fornødent, fastsættes ved Overenskomst mellem Telegrafstyrelserne særskilt Tidsinddeling for Benyttelsen af Mellemrigsledningerne ved de forskjellige Stationer.

Statstelefonering. 2° Mellemrigsledningerne skal til de Tider, som af begge Telegrafstyrelser i Forening maatte bestemmes, fortrinsvis holdes tilgjængelige for Statstelefonering mellem dertil berettigede Myndigheder i Norge og Sverige.

§ 6.

Afgiftsberegning. 1° Afgiften beregnes for hver paabegyndt Samtaleperiode af tre Minuter, og en Samtale maa ikke vare længere end i to Perioder, hvis anden Samtale imidlertid eller forud er blevet bestilt.

2° Til Bestemmelse af de forskjellige paa Afstanden beroende Taxtbeløb er hvert af Landene indelt i følgende Zoner:

Norge:

1ste Zone: Alle Stationer sønden for den 61de Breddegrad og østenfor den 1ste Længdegrad Vest for Kristiania med Undtagelse af Stationen Langesund.

2den Zone: Alle øvrige Stationer sønden for den 62de Breddegrad og østenfor den 3die Længdegrad Vest for Kristiania.

3die Zone: Alle øvrige Stationer.

Sverige:

1ste Zone: Vermland samt Göteborg og de Centraltelefonstationer med underliggende Net, som er beliggende vestenfor en ret Linie trukket mellem Bofors og Göteborg.

2den Zone: Øvrige Centraltelefonstationer med underliggende Net, som er beliggende sønden for den 61de Breddegrad. 31 Mai.

3die Zone: Alle øvrige Centraltelefonstationer med underliggende Net.

3° For hver paabegyndt Samtaleperiode tilkommer der hvert Land en Afgift, som for almindelig Samtale til eller fra en Station udgjør:

Inden første Zone	. .	Kr. 0,50
„ anden „	. .	„ 1,00
„ tredie „	. .	„ 1,50

4° Paa hver Side af Grændsen inden første Zone kan, om Telegrafstyrelserne derom kommer overens, oprettes særskilte Forbindelser for lokal Grændsetrafik mod lavere Afgift.

§ 7.

Særskilte Samtaler.

1° Paa Mellemrigsledningerne kan ogsaa følgende særskilte Arter af Samtaler udvexles, nemlig

Tjenestesamtaler, afgiftsfrie Samtaler mellem dertil Berettigede angaaende Telegrafvæsenets Anliggender,

Ilsamtaler med Fortrinsret for almindelige Samtaler mod det Tredobbelte af den vanlige Afgift (§ 6),

forudbestilte Samtaler ligeledes mod tredobbelt Afgift.

2° Tilkaldelse til Samtale kan finde Sted mod særskilt Afgift, som for hvert Land bestemmes af dets Telegrafstyrelse, og som ikke indgaar i Afregningen.

§ 8.

Private Telefonlinier.

For Korrespondance paa de private Telefonlinier, som staar i Forbindelse med det norske Rigstelefonnet, kan der opkræves en af den norske Telegrafadministration for hvert enkelt Tilfælde bestemt Tillægsafgift, som tilfalder vedkommende private Telefonnets Eier, og som i Afregningen godskrives den norske Telegrafadministration.

31 Mai.

§ 9.

Detaljerede Bestemmelser.

Angaaende Samtaletidernes Beregning, Samtalernes Udvexling, Afgifters Tilbagetaling og lignende skal der for begge Lande gjælde ensartede Bestemmelser, som bliver at fastsætte ved Overenskomst mellem Telegrafstyrelserne.

§ 10.

Afregning.

1° Afregning over de udvexlede Telefonsamtaler istandbringes paa Grundlag af de Kontroljournaler, som ved Ende- og Mellemstationerne føres over de i begge Retninger udvexlede Samtaler. Hvert Lands Telegrafstyrelse istandbringer for hver Maaned en Opgave over sin Gjæld for de til det andet Land udgaaede Samtaler. De modtagne Opgaver godkjendes, om de befindes at være i Overensstemmelse med vedkommende Telegrafstyrelses egne Beregninger, eller om Forskjellen fra disse ikke overstiger en Procent af den modtagne Opgaves Slutsum. Hvis denne Forskjel derimod overstiger en Procent, skal den Styrelse, som har leveret paagjældende Opgave, paa Begjæring sende sine Kontroljournaler til den anden Styrelse til Sammenligning og Rettelse.

2° Paa Grundlag af de saaledes godkjendte Opgaver udfærdiger den kgl. svenske Telegrafstyrelse Afregning for hvert Kvartal.

§ 11.

Telegrafiske Tjenestemeddelelser.

1° Til Udvexling af telegrafiske Tjenestemeddelelser mellem Ende- og Mellemstationerne angaaende Telefonkorrespondancen kan der indsættes Telegrafapparater paa Mellemrigsledningerne.

2° Ligeledes kan saadanne Meddelelser med Tjenestetelegrams Fortrinsret befordres paa Telegraflinierne naar dette findes nødvendigt for Telefonliniernes rationelle Udnyttelse.

§ 12. 31 Mai.

Gyldighed. Denne paa begge Sprog i to Exemplarer oprettede Overenskomst skal den 1ste April 1900 træde i Kraft som gjældende indtil videre og være underkastet Drøftelse saa ofte nogen af Telegrafstyrelserne derom maatte gjøre Foreſtilling hos den anden.

Kriſtiania den 23de Marts 1900.

Den kgl. norske Telegrafstyrelse.

Rasmussen.

T. Engset.

Stockholm den 27de Marts 1900.

Kgl. svenska Telegrafstyrelsen.

Erik Storckenfeldt.

Ernst Carlberg.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved de for Centralbanken for Norge i Generalforsamlinger den 20de November 1899 og 3die Februar 1900 vedtagne Statuter approberes i Henhold til § 2 i Lov af 6te August 1897 om Adgang for visse Aktieselskaber og Bankindretninger til at udstede Obligationer, lydende paa Jhændehaveren. 31 Mai.

Parolbefaling fra Marinekommandoen, hvorved bl. a. meddeles, at Marinekommandoen har approberet, at Regulativet for Sokrigsskolen af 1/4 97 forandres derhen, at der ved Examen i Sovidenskaberne for 3die Klasse gives 6 Karakterer i Sømandskab istedetfor de nu fastsatte 10. Ligeledes er approberet Forandring i Regulativet, saaledes at 1ste Klasse ved Examen i Sovidenskaberne gives 3 Spørgsmaal, 2den Klasse 5 i Sømandskab. 31 Mai.

Skrivelse fra Medicinaldirektøren til en Distriktslæge, foranlediget ved Forespørgsel, om en Apotheker er berettiget til at expedere en Dyrlæges Recept, hvor denatureret Spiritus er forskrevet i en Blanding, der ikke kan benyttes som Berusningsmiddel. Direktøren udtaler, at Recepter af nævnte Beskaffenhed antages at kunne expederes, naar den denaturede Spiritus, der anvendes, er af den i Handelen lovlig forekommmende, der er denatureret ved Tilsætning af en Blanding af Methylalkohol og Pyridinbaser, og disse Stoffe ikke ved Destillation eller paa anden Maade fraskilles. 31 Mai.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, der havde begjæret Departementets Betænkning an- 31 Mai.

31 Mai. gaaende et opstaaet Spørgsmaal om Lovmedholdigheden af, at der gjennem det regulerede og Bygningsloven underlagte Strøg af Vangs Herred var besluttet anlagt en ny offentlig Vei, som delvis ikke fulgte den af Herredsstyrelsen tidligere vedtagne og ved Kongelig Resolution approberede Reguleringsplan.

Idet Departementet forøvrigt med Stiftamtmanden er enigt i, at Spørgsmaalets Løsning henhører under Domstolene, bemærker det med Hensyn til sin Opfatning af det foreliggende Spørgsmaal følgende:

Som af Stiftamtmanden fremholdt, er det efter Bygningsloven (§ 11, Passus 1) Herredsstyret selv, som bestemmer, naar den af Herredsstyret vedtagne og af Kongen approberede Reguleringsplan skal gjennemføres ved Anlæg af de regulerede Gader (eller Veie). Heraf kan dog formentlig ikke udledes, at det ogsaa skulde være Herredsstyret overladt at anlægge nye offentlige Gader eller Veie i Strid med den nævnte Reguleringsplan.

Det antages derimod at være Lovens Forudsætning, at hvis eller naar Herredsstyret først beslutter, at der skal anlægges en offentlig Gade eller Vei inden et reguleret Strøg, vil den approberede Plan over, hvor Gader og Veie i dette Strøg for Fremtiden skal gaa, blive at befølge.

Dette er ogsaa stemmende med den Fremgangsmaade, der altid har været befulgt ved Anlæg af Veie for Statens Regning eller med Bidrag af det Offentlige.

Det indsees heller ikke andet end, at en modsat Opfatning let vilde kunne lede til Forvirring og Vanskeligheder ved Spørgsmaal om Opførelse af nogen Bygning i vedkommende Strøg. Se saaledes Bygningslovens § 8, Passus 1, hvorefter Bygning mod Gade skal opføres i Gadelinien, § 54 jfr. § 10, Passus 3, bl. a. om Brydning af Hjørnet paa Bygning paa Hjørnetomt — Bestemmelser, som synes at forudsætte, at der ikke trækkes offentlig Veilinie indenfor den regulerede Gadelinie. Se ogsaa Bygningslovens § 9, Passus 3, hvorefter den Byggende ved Opførelse af Bygning paa et ikke reguleret Strøg har at rette sig efter de Bestemmelser, som Reguleringskommissionen giver med Hensyn til Bygningens Beliggenhed, Afstand fra Gade eller Vei m. v., hvilken Bestemmelse ligeledes synes at forudsætte, at der i et reguleret Strøg ikke kan blive Spørgsmaal om Afgivelse af lignende Bestemmelser, men at Retning og Beliggenhed af Gader og Veie saavelsom Bygningernes Beliggenhed i Forhold til samme her er afgjort ved den approberede Reguleringsplan.

Med Hensyn til det i nærværende Sag omhandlede specielle Veiprojekt bemærker Departementet, at det i Henhold til hvad der er anført af Amtsingeniøren i en Skrivelse til Ordføreren i Vang gaar

ud fra, at den besluttede delvise Fravigelse fra Reguleringsplanen er tænkt at skulle være af en nærmest midlertidig Art. 31 Mai.

Saafremt dette ikke maatte være Tilfældet, antager Departementet i Henhold til Ovenstaaende, at der — forsaavidt de stedlige Forhold skulde gjøre det ønskeligt eller paakrævet, at den projekterede Veilinies Retning bibeholdes uforandret — bør træffes Forføining til at søge Reguleringsplanen forandret, saaledes at den kommer i Overensstemmelse med det besluttede Veianlæg.

Høieste Resolution, hvorved de af Molde Kommunestyre i Møde den 21de Mai 1900 vedtagne Regler for den i Henhold til § 6 i Lov af 24de Juli 1894 om Brændevins Salg og Udskjænkning anordnede Afstemning stadfæstes i Medhold af samme Lovparagraf. 2 Juni.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Bergens Biskop, hvori i Anledning af Andragende fra en Kone om, at hendes Barns Daab maatte ske ved Neddypning under Vandet, meddeles, at Departementet ikke havde lovlig Adgang til at indvilge Andragendet, som derfor ikke gav Anledning til videre Forføining. 2 Juni.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori paa Foresporgsel om, hvorvidt Valget paa Formand i Skolestyret og paa Lærernes Repræsentant i samme kan godkjendes, naar det oplyses, at de valgte har stemt paa sig selv og alene derved er bleven valgt, meddeles, at Departementet har forelagt Spørgsmaalet for Justitsdepartementet, der har udtalt, at Spørgsmaalet overensstemmende med, hvad der i Indredepartementets Skrivelse af 22de December 1898 (i Lovtidenden) sees udtalt med Hensyn til Formands- og Ordførervalg, antages at maatte besvares bekræftende. Til denne Udtalelse finder Kirkedepartementet at kunne henholde sig. 2 Juni.

Konvention angaaende Revision af de i Bruxellerhovedaktens Art. XCII indeholdte Bestemmelser om Indførsel af Spirituosa til visse Egne af Afrika.[1] 8 Juni.

	(Oversættelse.)
Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, etc.;	Hans Majestæt Kongen af Sverige og af Norge etc.; Hans

[1] Konventionen er for Norges Vedkommende ratificeret i Henhold til Kgl. Resolution af 10de Februar 1900. Den i Konventionens Art. IV om-

8 Juni. Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son Nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; Sa Majesté le Roi-Souverain de l'Etat Indépendant du Congo; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc., etc.; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; et Sa Majesté l'Empereur des Ottomans;

Voulant pourvoir à l'exécution de la clause de l'article XCII de l'Acte général de Bruxelles qui prescrit la revision du régime d'entrée des spiritueux dans certaines régions de l'Afrique;

Ont résolu de réunir à cet effet une Conférence à Bruxelles et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège,

le Sieur Auguste L. Fersen, Comte Gyldenstolpe, Son Ministre Plénipotentiaire près

Majestæt Keiseren af Tyskland, Konge af Preussen, i Det Tyske Riges Navn; Hans Majestæt Belgiernes Konge; Hans Majestæt Kongen af Spanien og i hans Navn Hendes Majestæt Rigets Dronningregentinde; Hans Majestæt Konge-Souverainen over den uafhængige Kongo-Stat; Præsidenten for Den Franske Republik; Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien; Hans Majestæt Kongen af Italien; Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene; Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne etc. etc.; Hans Majestæt Keiseren af alle Ruslande; og Hans Majestæt Ottomanernes Keiser;

hvilke ønsker at sørge for Udførelsen af den Klausul i Artikel XCII i Bruxellerhovedakten, der foreskriver Revision af Ordningen vedrørende Indførsel af Spirituosa i visse Egne af Afrika;

har besluttet i dette Øiemed at lade sammentræde en Konference i Bruxelles og har udnævnt til sine Befuldmægtigede følgende:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og af Norge,

Herr Greve August L. Fersen Gyldenstolpe, Hans Ministre Plénipotentiaire hos Hans Ma-

---

handlede Deponeringsprotokol er undertegnet af samtlige Signatarmagters Repræsentanter med Undtagelse af Portugal og Tyrkiet den 8de Juni 1900. Protokol om Deponering af Portugals Ratifikation er oprettet den 19de Juni næstefter. Følgende Magter, som ikke har deltaget i Konferencen i Bruxelles i 1899, har tiltraadt Konventionen: Østerrige-Ungarn, Danmark, Republiken Liberia samt Persien.

Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand,

le Sieur Frédéric-Jean, Comte d'Alvensleben, Son Chambellan et Conseiller intime actuel, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur Guillaume Göhring, Son Conseiller intime de Légation;

Sa Majesté le Roi des Belges,

le Sieur Auguste Baron Lambermont, Son Ministre d'Etat, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire,

et

le Sieur Auguste Van Maldeghem, Conseiller à la Cour de Cassation de Belgique;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, et en Son Nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

le Sieur W. Ramirez de Villa Urrutia, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté le Roi-Souverain de l'Etat Indépendant du Congo,

le Sieur Paul de Smet de Naeyer, Son Ministre d'Etat, Membre de la Chambre des Représentants de Belgique,

jestæt Belgiernes Konge 8 Juni.

Hans Majestæt Keiseren af Tyskland, Konge af Preussen, i Det tyske Riges Navn,

Herr Frédéric-Jean, Greve af Alvensleben, Hans Kammerherre og virkelige Geheimeraad, Hans Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge,

og

Herr Guillaume Göhring, Hans Geheime-Legationsraad;

Hans Majestæt Belgiernes Konge,

Herr Baron Auguste Lambermont, Hans Statsminister, Hans Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire,

og

Herr Auguste Van Maldeghem, Assessor i Belgiens Cassationsret;

Hans Majestæt Kongen af Spanien og i hans Navn Hendes Majestæt Rigets Dronningregentinde,

Herr W. Ramirez de Villa Urrutia, Hans Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hans Majestæt Konge-Souverainen over den uafhængige Kongo-Stat,

Herr Paul de Smet de Naeyer, Hans Statsminister, Medlem af Repræsentanternes Kammer i Belgien,

8 Juni. et

le Sieur Hubert Droogmans, Secrétaire général du Département des Finances de l'Etat Indépendant du Congo;

Le Président de la République Française,

le Sieur A. Gérard, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Française près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes,

Sir Francis Plunkett, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges,

et

le Sieur H. Farnall, du Foreign Office;

Sa Majesté le Roi d'Italie,

le Sieur R. Cantagalli, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

le Jonkheer Rudulphe de Pestel, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

le Sieur Antoine-Marie, Comte de Tovar, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies,

og

Herr Hubert Droogmans, Generalsekretær i den uafhængige Kongo-Stats Finantsdepartement;

Præsidenten for Den Franske Republik,

Herr A. Gérard, Den Franske Republiks Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien,

Sir Francis Plunkett, Hendes Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge,

og

Herr H. Farnall, tilhørende Foreign Office;

Hans Majestæt Kongen af Italien,

Herr R. Cantagalli, Hans Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene,

Jonkheer Rudulphe de Pestel, Hendes Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne,

Herr Antoine-Marie, Greve af Tovar, Hans Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge;

Hans Majestæt Keiseren af alle Ruslande,

le Sieur N. de Giers, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans,

Etienne Carathéodory Efendi, Haut Dignitaire de Son Empire, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges;

Lesquels, munis de pouvoirs en bonne et dûe forme, ont adopté les dispositions suivantes:

Article I.

A partir de la mise en vigueur de la présente Convention, le droit d'entrée sur les spiritueux, tel qu'il est réglé par l'Acte général de Bruxelles, sera porté, dans toute l'étendue de la zone où n'existerait pas le régime de la prohibition visé à l'article XCI dudit Acte général, au taux de 70 francs par hectolitre à 50 degrés centésimaux, pendant une période de six ans.

Il pourra exceptionnellement n'être que de 60 francs par hectolitre à 50 degrés centésimaux dans la colonie du Togo et dans celle du Dahomey.

Le droit d'entrée sera augmenté proportionnellement pour chaque degré au-dessus de 50 degrés centésimaux; il pourra être diminué proportionnellement pour chaque

Herr N. de Giers, Hans Envoye Extraordinaire og Ministré Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge, 8 Juni.

Hans Majestæt Ottomanernes Keiser,

Etienne Carathéodory Efendi, høi Dignitær i Hans Rige, Hans Envoyé Extraordinaire og Ministre Plénipotentiaire hos Hans Majestæt Belgiernes Konge,

hvilke, forsynede med Fuldmagter i god og behørig Form, har antaget følgende Bestemmelser:

Art. I.

Fra nærværende Konventions Ikrafttræden skal Indførselstolden paa Spirituosa, saadan som den er ordnet i Bruxellerhovedakten, i den hele Udstrækning af det Omraade, hvor ikke det i nævnte Hovedakts Art. XCI omhandlede Forbud maatte være gjældende, ansættes til 70 Francs pr. Hektoliter à 50 Centigrader for et Tidsrum af sex Aar.

Den skal undtagelsesvis kunne udgjøre blot 60 Francs pr. Hektoliter à 50 Centigrader i Kolonien Togo og i Kolonien Dahomey.

Indførselstolden skal forhøies forholdsvis for hver Grad over 50 Centigrader; den skal kunne nedsættes forholdsvis for hver Grad under 50 Centigrader.

8 Juni. degré au-dessous de 50 degrés centésimaux.

A l'expiration de la période de six ans mentionnée ci-dessus, le droit d'entrée sera soumis à revision en prenant pour base les résultats produits par la tarification précédente.

Les Puissances conservent le droit de maintenir et d'élever la taxe au delà du minimum fixé par le présent article dans les régions où elles le possèdent actuellement.

Ved Udløbet af det ovennævnte Tidsrum af sex Aar skal Indførselstolden underkastes Revision, idet man gaar ud fra de ved foranstaaende Tarifanordning frembragte Resultater.

Magterne beholder Retten til i de Egne, hvor de nu besidder saadan Ret, at opretholde og at forhøie Taxten udover det i nærværende Artikel fastsatte Minimum.

Article II.

Ainsi qu'il résulte de l'article XCIII de l'Acte général de Bruxelles, les boissons distillées qui seraient fabriquées dans les régions visées à l'article XCII dudit Acte général et destinées à être livrées à la consommation, seront grevées d'un droit d'accise.

Ce droit d'accise, dont les Puissances s'engagent à assurer la perception dans la limite du possible, ne sera pas inférieur au minimum du droit d'entrée fixé par l'article I: de la présente Convention.

Art. II.

Som det følger af Art. XCIII i Bruxellerhovedakten, skal destillerede Drikkevarer, som maatte blive fabriceret i de i nævnte Hovedakts Art. XCII omhandlede Egne og være bestemt til Forbrug, belastes med en Akciseafgift.

Denne Akciseafgift, hvis Opkrævning Magterne forpligter sig til saavidt muligt at sikre, skal ikke være lavere end det i nærværende Konventions Art. I fastsatte Minimum for Indførselstolden.

Article III.

Il est entendu que les Puissances qui ont signé l'Acte général de Bruxelles ou y ont adhéré et qui ne sont pas représentées dans la Conférence actuelle conservent

Art. III.

Man er kommet overens om, at de Magter, som har undertegnet Bruxellerhovedakten eller har sluttet sig dertil, og som ikke er repræsenterede ved den nu forsamlede Konference, skal have

le droit d'adhérer à la présente Convention.

Article IV.

La présente Convention sera ratifiée dans un délai qui sera le plus court possible et qui, en aucun cas, ne pourra excéder un an.

Chaque Puissance adressera sa ratification au Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, qui en donnera avis à toutes les autres Puissances signataires de la présente Convention. Les ratifications de toutes les Puissances resteront déposées dans les archives du Royaume de Belgique.

Aussitôt que toutes les ratifications auront été produites, ou au plus tard un an après la signature de la présente Convention, il sera dressé acte du dépôt dans un Protocole qui sera signé par les Représentants de toutes les Puissances qui auront ratifié.

Une copie certifiée de ce Protocole sera adressée à toutes les Puissances intéressées.

Article V.

La présente Convention entrera en vigueur dans toutes les possessions des Puissances contractantes situées dans la zone déterminée par l'article XC de l'Acte général de Bruxelles, le trentième jour à partir de celui où

Ret til at slutte sig til nærværende Konvention. 8 Juni.

Art. IV.

Nærværende Konvention skal ratificeres inden den korteste mulige Frist, som i ethvert Fald ikke skal kunne overskride et Aar.

Enhver Magt skal afgive sin Ratifikation til Hans Majestæt Belgiernes Konges Regjering, som derom skal underrette alle de andre Magter, som har undertegnet nærværende Konvention. Samtlige Magters Ratifikationer skal forblive beroende i Kongeriget Belgiens Arkiv.

Saasnart alle Ratifikationer er afgivne, eller seneste et Aar efter nærværende Konventions Undertegnelse, skal der over de deponerede Dokumenter oprettes en Protokol, som skal underskrives af Repræsentanterne for alle de Magter, som har ratificeret.

En bekræftet Afskrift af denne Protokol skal tilstilles alle de interesserede Magter.

Art. V.

Nærværende Konvention skal træde ikraft i de kontraherende Magters samtlige Besiddelser beliggende i det ved Art. XC i Bruxellerhovedakten bestemte Omraade den tredivte Dag regnet fra den, paa hvilken den i foregaaende Artikel anordnede Depone-

8 Juni. aura été dressé le Protocole de dépôt prévu à l'article précédent.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leur cachet.

Fait à Bruxelles, le huitième jour du mois de juin mil huit cent quatre-vingt-dix-neuf.

Aug. F. Gyldenstolpe.
(L. S.)

Alvensleben.
(L. S.)

Göhring.
(L. S.)

B:on Lambermont.
(L. S.)

A. van Maldeghem.
(L. S.)

W. R. de Villa-Urrutia.
(L. S.)

P. de Smet de Naeyer.
(L. S.)

H. Droogmans.
(L. S.)

A. Gérard.
(L. S.)

F. R. Plunkett.
(L. S.)

Farnall.
(L. S.)

ringsprotokol er opsat.

Til Bekræftelse heraf har de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med sit Segl.

Udfærdiget i Bruxelles den ottende Dag i Juni Maaned atten hundrede og ni og nitti.

Aug. F. Gyldenstolpe.
(L. S.)

Alvensleben.
(L. S.)

Göhring.
(L. S.)

B: on Lambermont.
(L. S.)

A. van Maldeghem.
(L. S.)

W. R. de Villa-Urrutia.
(L. S.)

P. de Smet de Naeyer.
(L. S.)

H. Droogmans.
(L. S.)

A. Gérard.
(L. S.)

F. R. Plunkett.
(L. S.)

Farnall.
(L. S.)

R. Cantagalli.
(L. S.)

R. de Pestel.
(L. S.)

C: te de Tovar.
(L. S.)

N. de Giers.
(L. S.)

Et. Carathéodory.
(L. S.)

Ovenstaaende Afskrifts Overensstemmelse med det i det Kongel. Udenrigs-Departement opbevarede Originalexemplar bevidnes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs-Departement den 11te Juli 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

R. Cantagalli. 8 Juni.
(L. S.)

R. de Pestel.
(L. S.)

C: te de Tovar.
(L. S.)

N. de Giers.
(L. S.)

Et. Carathéodory.
(L. S.)

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige Norske Regjerings Departement for det Indre,

Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart.

Kristiania den 13de Juli 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

Waldemar Foss.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 befales sat i Kraft fra 1ste September 1900 at regne. 9 Juni.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved de af Vestby Herredsstyre i Møde den 22de November 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring. 9 Juni.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved de af Hol Herredsstyre i Møde den 2den December 1899 vedtagne Regler 9 Juni.

*) Bekjendtgj. 15 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25.
**) — " — — — — , hvor Reglerne er indtagne.

9 Juni. angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

9 Juni. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved de af Dyrø Herredsstyre i Møde den 28de December 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

9 Juni. **Kronprindsregentens Resolution****), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Røkens Herred, Buskeruds Amt under 24de Januar og 18de April 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

9 Juni. **Kronprindsregentens Resolution****), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Aalesunds Formænd og Repræsentanter under 6te Marts 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte By angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

9 Juni. **Kronprindsregentens Resolution****), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Hammerfests Formænd og Repræsentanter under 22de Marts 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Kjøbstad angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

9 Juni. **Kronprindsregentens Resolution****), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Kvænangen Herred, Tromsø Amt, under 3die November 1899 og 7de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 18de Oktober 1890, ved hvilken Kjøbstadspolitiloygivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende

*) Bekiendtgj. 15de Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. „ — — — — — Vedtægten er indtaget.

for Øen Skorpen i Kvænangen Herred under Kirketjenester og og Thinge, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft. 9 Juni.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved der i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 approberes et Udkast som Reglement for Brandvæsenets Ordning i Hommelvikens Brandkommissionsdistrikt i Malviks Herred, Søndre Trondhjems Amt. 9 Juni.

Høieste Resolution*), hvorved approberes et Udkast til Reglement for Kjøbstaden Vadsøs Brandkorps m. v. 9 Juni.

Høieste Resolution**), hvorved i Henhold til Lov om Brandvisitationer i Kjøbstæderne af 22de Mai 1875 bestemmes: 9 Juni.

1. At Brandvisitationerne i Kjøbstaden Vadsø fremtidig bliver at udføre af:
   a. Branddirektøren som Formand.
   b. Brandassistenten.
   c. En af Byens Borgere, som anses skikket til Hvervet, og som opnævnes af Branddirektøren. Desuden skal Feieren være tilstede og gaa tilhaande med Oplysninger m. v. dog uden at have Stemme.
2. Brandvisitation afholdes en Gang aarlig og tager sin Begyndelse sidste Mandag i August Maaned, hvorefter den fortsætter hver Søgnedag indtil samtlige Bygninger inden Byens Grændser er visiterede.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved Storthingets Beslutning af 12te Mai sidstleden angaaende Bevilgning til Opdragelsesanstalter for forsømte Børn[1]) for Budgetterminen 1900—1901 befales tagen tilfølge. 9 Juni.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. IV, Kap. 12, Tit. 1—7, Dok. No. 66 og Indst. S XXXVIII for 1899—1900. Blandt de nævnte Bevilgninger er Lønninger til 3 Lærere ved Skolehjemmet paa Basto à Kr. 1600 aarlig samt Hus, Lys og Brænde, Løn til en Bestyrerinde ved det strengere Skolehjem for Piger à Kr. 1500 og frit Ophold samt Løn til 2 Bestyrerinder ved de 2 mildere Skolehjem for Piger à Kr. 1200 og frit Ophold.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved Sorenskriveren i Hardanger og Voss Sorenskriveri fra 1ste Juli 1900 beskikkes til Bestyrer af Vossevangen Distriktsfængsel[1]). 9 Juni.

[1]) Jfr. efterfølg. Res. samt Skr. 21 Juni 1900.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved Sorenskriveren 9 Juni.

*) Bekjendtgj. 15 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25, hvor Reglementet er indtaget.

**) Bekjendtgj. 15 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 25.

9 Juni. i Hallingdal Sorenskriveri fra 1ste Juli 1900 beskikkes til Bestyrer af Nes Distriktsfængsel.[1])

[1]) Jfr. foranst. Ref. samt Skr. 21 Juni 1900.

9 Juni. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 10de Mai 1900 om Bevilgning til Sindssygevæsenet for Budgetterminen 1ste April 1900—31te Marts 1901 samt om Regulativ for Lønnen til visse Funktionærer og Betjente ved Statens Sindssygeasyler[1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Udg. Budg. Hovedp. V, Kap. 9, Tit. 6—11, og Indst. S XXXV for 1899—1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1808—1832. — Det besluttede Regulativ er saalydende:

Stilling.	Løn ved Gaustad Asyl.	Løn ved Eg og Rotvold Asyler.
	Kr.	Kr.
Forvalter	2400	2400
Tillæg efter 5 Aar	400	400
Kasserer	2400	2000
Bogholder	1600	
Alderstillæg efter 5 Aar	200	
Kontorassistent	600	600
Tillæg efter 2 Aar	200	200
Overvogter	1100	900
Tillæg efter 2 Aar	200	200
Overvogterske	600	500
Tillæg efter 2 Aar	160	160
Husholderske	520	420
Tillæg efter 5 Aar	140	140
Oldfrue	480	380
Tillæg efter 5 Aar	120	120
Underhusholderske	250	
Portner	700	600
Tillæg efter 5 Aar	200	200
Mekanikus	1000	1000
Tillæg efter 5 Aar	200	200
Gartner	900	700
Tillæg efter 2 Aar	200	200
med Bibehold af 10 pCt. af Indtægterne ved Salg fra Haven.		
Sygevogtere	456	420
Tillæg efter 2 Aar	84	84
Do. „ 5 „	120	120
Sygevogterske	240	204
Tillæg efter 2 Aar	36	36
Do. „ 5 „	24	24
Agronom	1600	1400
Tillæg efter 2 Aar	200	200
Do. „ 5 „	200	200

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bl. a. bestemmes: 9 Juni.

1. At den til Embedsgaard for Sorenskriveren i Sætersdalen Sorenskriveri udlagte Gaard Klep, Gaard No. 1 Brugs No. 1, af Skyld Mark 4,80, i Evje Herred bibeholdes som saadan, og at som Følge deraf den Kongelige Resolution af 12te December 1891 om Salg af denne Gaard m. V. sættes ud af Kraft.
2. — — — — — —
3. At den i Henhold til Kongelig Resolution af 3die September 1890 til Embedsgaard for Sætersdalen Sorenskriveri indkjøbte Gaardspart Fennefoss Gaards No. 6 Brugs No. 1, nu af Skyld Mark 5,65 i Hornnes Herred samt den i Henhold til Kongelig Resolution af 2den Februar 1865 til Underbrug for Embedsgaarden Klep indkjøbte Eiendom Klep Øvre, Gaards No. 47 Brugs No. 1 af Skyld Mark 3,52 i Iveland Herred stilles til Auktion for at bortsælges overensstemmende med Lov angaaende civile og militære Embedsgaarde af 25de August 1848 paa Vilkaar, som nærmere bestemmes af Justitsdepartementet.
4. At Tre Ottendedele af Salgssummen for Underbruget Klep Øvre som svarende til Værdien af den Bruget tilliggende overflødige Skog tilfalder Oplysningsvæsenets Fond, der tillige forbeholdes Proprieteten til Resten af denne Salgssum saavelsom til Salgssummen for Gaardsparten Fennefoss.
5. At de aarlige Renter af de fem Ottendedele af Salgssummen for Underbruget Klep Øvre med Fradrag af sædvanligt Inkassationssalær udbetales til den nuværende Indehaver af Sætersdalen Sorenskriverembede, Petersen, men til senere Indehavere af Embedet kun med to Trediedele deraf.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bl. a. bestemmes: 9 Juni.

I. At den i Henhold til Lov af 21de Juli 1894 ved Storthingets Beslutninger af 27de, 28de og 29de Juli 1897, tilfølgetagne ved Kongelig Resolution af 6te November næstefter, vedtagne Omordning af det civile Embedsværk fra 1ste Juli 1900 bliver at gjennemføre i Buskeruds og Søndre Bergenhus Amter, dog med de Modifikationer med Hensyn til Tidspunktet for de nuværende Tjenestemænds Fratræden og de nye Tjenestemænds Overtagelse af sine Stillinger m. v., som er nærmere omhandlede i nærværende underdanigste Indstilling[1]).

— — — — — — — — — — — — —

[1]) Indtaget i Deptstid. for 1900 No. 27. — Jfr. Ref. 13 og 30 Juni 1900.

9 Juni. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at den Nordre Trondhjems Amtmandsembede tillagte Embedsgaard Sund i Inderøen, Gr. No. 136, Br. No. 1 af Skyld 24 Mark 64 Øre tillades afhændet til Inderøens Kommune for en Kjøbesum af Kr. 39 000.

9 Juni. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den af Storthinget under 1ste Juni 1900 fattede Beslutning angaaende Endringer i Marinens Organisation[1]) befales taget tilfølge.
2. At overensstemmende hermed de Storthinget ved Kongelig Proposition No. 80 for 1899/1900 forelagte Planudkast for Marinens Haandværkskorps og Intendanturkorps samt Forandringer i Plan for Uddannelse og Tilgang af Søofficerer approberes — samt
3. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at træffe de i Anledning af de fattede Beslutninger fornødne Forføininger.

Den approberede Plan for Marinens Haandværkskorps er saalydende:

Plan for Marinens Haandværkskorps.

1. Om Organisationen.

§ 1. Marinens Haandværkskorps har til Hovedbestemmelse at uddanne og afgive Personel til haandværksmæssig eller teknisk Tjeneste i Marinen saavel ombord som iland.

Samtlige stadig tjenestgjørende Underofficerer og Menige er forpligtede til at arbeide — enhver i sit Fag — ved Marinens Værfter, Værksteder og Stationer og til at deltage i militære Øvelser.

§ 2. Korpset staar i alt, hvad der angaar dets militære Forhold, som Afdeling under den kommanderende Admiral, hvorimod det som Undervisningsanstalt, og i hvad der angaar dets økonomiske Forhold, hører under Forsvarsdepartementet.

Korpset bestaar af Officerer, Underofficerer og Menige.

Underofficererne er dels fastlønnede, dels værnepligtige.

De fastlønnede Underofficerer kan enten være stadig tjenestgjørende eller nationale.

§ 3. Til Chef for Haandværkskorpset beordres af Kongen i Statsraad en Stabsofficer af Marinen.

Korpset inddeles i Kompanier, 1 Skolekompani ved Marinens Hovedstation og 1 eller flere Depotkompanier ved eller udenfor Hovedstationen.

Til Chef for ethvert af disse Kompanier beordres af Kongen i Statsraad en Kommandørkaptein eller Kaptein.

[1]) Se Sth. Prp. No. 80 og Till. til Indst. S II for 1899/1900.

Til Adjutant- og Inspektionsofficerstjeneste ved Korps og Kompanier beordres af den kommanderende Admiral det nødvendige Antal Officerer. 9 Juni.

Marineingeniører og Maskinmestre henhører direkte under Korpschefen.

§ 4. Korpset søges til enhver Tid, forsaavidt de givne Bevilgninger tillader det, givet den Styrke, Marinens Mobiliseringsbehov kræver, og har følgende Grader:

A. Officerer.

Marineingeniører af 1ste Klasse (med Kapteins Rang).
Marineingeniører af 2den Klasse (med Premierløitnants Rang).
Maskinmestre (med Sekondløitnants Rang).

B. Underofficerer.

a. Stadig tjenestgjørende:

Overmaskinist,
Maskinist,
Undermaskinist,
Mineassistent,
Overminør,
Minør,
Underminør,
Vaabenhaandværker af 1ste Klasse,
Do. „ 2den „
Do. „ 3die „
Skibsbygningshaandværker af 1ste Klasse,
Do. „ 2den „
Do. „ 3die „
Overfyrværker,
Fyrværker,
Korpssergent,
Kompanisergent.

b. Nationale:

Maskinist,
Undermaskinist,
Minør,
Underminør.

C. Menige.

a. Stadig tjenestgjørende:

Tekniske Elever og Minekonstabler af 1ste, 2den og 3die Klasse.
Fyrbødere af 1ste og 2den Klasse.
Minehaandværkere.

9 Juni.

b. Nationale:

Fyrbødere af 1ste og 2den Klasse.

§ 5. Skolekompaniet skal bestaa af:

a. De til Tjeneste ved Kompaniet beordrede Underofficerer.
b. De tekniske Elever.
c. Minekonstablerne af 2den og 3die Klasse.

Under dette Kompani henhører følgende Skoler:

1. Kurset for Marinens tekniske Elever ved Karljohansværns tekniske Skole.
2. Minekonstabelskolen.
3. Haandværkskorpsets Underofficersskole.

§ 6. Depotkompanierne skal bestaa af:

1. Samtlige Underofficerer, som ikke gjør Tjeneste ved Skolekompaniet,
2. Minekonstabler af 1ste Klasse,
3. Fyrbødere,
4. Minehaandværkere.

II. Om de Menige.

§ 7. Haandværkerkorpsets Menige rekrutteres ved Hvervning til:

1. Teknisk Elev af 3die Klasse,
2. Minekonstabel af 3die Klasse,
3. Fyrbøder „ 2den „
4. Minehaandværker.

For at kunne hverves maa Aspiranterne være af stærk og feilfri Legemsbygning samt kunne fremlægge Vidnesbyrd for godt Forhold. Desuden maa han for at kunne optages

a) som teknisk Elev

1. være ugift,
2. være mellem 18 og 22 Aar gammel,
3. have faret tilsjøs i 12 Maaneder,
4. have arbeidet i mekanisk Værksted eller ved Skibsbyggeri i 12 Maaneder,
5. have bestaaet Optagelsesexamen ved Karljohansværns tekniske Skole.

b) som Minekonstabel

1. være ugift,
2. være mellem 18 og 22 Aar gammel,
3. have faret tilsjøs i 12 Maaneder,
4. kunne fremlægge tilfredsstillende Afgangsvidnesbyrd fra Folkeskolen eller paa anden Maade godtgjøre at være i Besiddelse af mindst de samme Kundskaber, som denne Skole giver.

c) som Fyrbøder 9 Juni.

1. være mellem 20 og 30 Aar gammel,
2. have faret tilsjøs som Fyrbøder i 12 Maaneder,
3. have arbeidet i mekanisk Værksted eller Smedje i 12 Maaneder.

d) som Minehaandværker

1. være mellem 20 og 30 Aar gammel,
2. have arbeidet i mekanisk Værksted i 12 Maaneder.

§ 8. Ved Hvervningen skal

a. De tekniske Elever forpligte sig til:

1. at tjene som tekniske Elever i indtil 4 Aar fra 1ste August det Aar, hvori Hvervningen finder Sted,
2. at modtage Ansættelse som Underofficer og at tjenestgjøre som saadan mindst i 6 Aar,
3. forsaavidt de ikke erholder Ansættelse som fastlønnet Underofficer at modtage Ansættelse som værnepligtig Underofficer paa de i denne Plan fastsatte Betingelser.

b. Minekonstablerne forpligte sig til:

1. at tjene som Minekonstabler i 4 Aar fra den 15de Oktober det Aar, hvori Hvervningen finder Sted,
2. } som for de tekniske Elever.
3. }

c. Fyrbødere og Minehaandværkere forpligte sig til at tjenestgjøre i 6 Aar.

Fyrbødere og Minehaandværkere, der har udtjent, kan tillades at rekapitulere paa indtil 6 Aar ad Gangen.

§ 9. De tekniske Elever, der skal uddannes til Maskinister og Vaabenhaandværkere, gjennemgaar et $1^1/_2$-aarigt teoretisk Kursus ved Hortens tekniske Skole, hvorefter de i $2^1/_4$ Aar gives praktisk Uddannelse, dels iland ved Hovedværftets Maskin- og Artilleriværksteder, dels ombord paa Marinens Fartøier.

De Elever, som skal uddannes til Skibsbygningshaandværkere, gjennemgaar et 1-aarigt teoretisk Kursus ved Hortens tekniske Skole, hvorefter de i $2^3/_4$ Aar gives praktisk Uddannelse, dels iland ved Skibsbyggeriet, dels ombord paa Marinens Fartøier.

§ 10. Undervisningen for de tekniske Elever skal omfatte følgende Fag:

1. Matematik,
2. Naturlære,
3. Tegning,
4. Maskinlære,
5. Mekanik,
6. Norsk,

9 Juni.

7. Engelsk,
8. Skrivning,
9. Legems- og Vaabenøvelser samt Exercitie,
10. Reglementer.

Tiden fra Undervisningens Ophør i Juni Maaned til dens Begyndelse 1ste August anvendes til Exercitie med Haandvaaben.

§ 11. De tekniske Elever benævnes i de to første Aar af Tjenestetiden tekniske Elever af 3die Klasse, det tredie Aar tekniske Elever af 2den Klasse og det 4de Aar tekniske Elever af 1ste Klasse.

Efter endt Kursus ved den tekniske Skole afholdes Afgangsexamen, ved hvilken Eleverne ogsaa gives Karakter for moralsk og militært Forhold.

Følgeordenen bestemmes af den ved Afgangsexamen erholdte Hovedkarakter.

Elevernes praktiske Dueligheb og deres Forhold i det hele bedømmes efter hvert Togt og for hvert tilendebragt Kursus i praktisk Arbeide iland.

§ 12. Minekonstabler af 3die og 2den Klasse gives gjennem 3 paa hinanden følgende Vinterkurser ved Minekonstabelskolen og ved Deltagelse i Marinens Togter og Øvelser hver Sommer teoretisk og praktisk Uddannelse for at kunne forfremmes til Minekonstabel af 1ste Klasse og for efter yderligere 1 Aars praktisk Uddannelse ved Tjenestgjøring i denne Stilling tilsjøs og iland at kunne ansættes som Underminør.

Tiden mellem Vinterkursets Slutning og Sommertogternes Begyndelse samt mellem disses Slutning og Vinterkursets Begyndelse anvendes til praktiske Øvelser.

§ 13. Undervisningen ved Minekonstabelskolen skal omfatte følgende Fag:

1. Skrivning,
2. Konstruktions- og Karttegning,
3. Praktisk Regning, Aritmetik og Geometri,
4. Norsk,
5. Geografi,
6. Artilleri,
7. Minelære,
8. Naturlære (væsentlig Elektricitetslære),
9. Læren om Sprængstoffe og Laboratoriearbeide,
10. Dampmaskinlære,
11. Telegrafering og Signalering,
12. Reglementer og Regnskabsførsel,
13. Haandværksarbeider,
14. Legems- og Vaabenøvelser samt Exercitie,
15. Sygepleie,
16. Sang.

§ 14. Minekonstabelskolen deles i 3 ét-aarige Klasser. 9 Juni.
Elever af de to nederste Klasser benævnes Minekonstabler af 3die Klasse og Elever af øverste Klasse Minekonstabler af 2den Klasse.

Hver Vaar ved Undervisningens Ophør afholdes Opflytningseksamen og for øverste Klasse Afgangseksamen.

Ved hver Eksamen gives Eleverne Karakter for moralsk og militært Forhold.

Om Elevernes Brugbarhed i praktisk Henseende og om deres Forhold i det Hele afgives Bedømmelse efter tilendebragte Togter og Øvelser.

Opflytning i Klasserne sker hvert Aar ved Vinterkursets Begyndelse, og Følgeordenen bestemmes af den ved Opflytningseksamen erholdte Hovedkarakter i Forbindelse med Karaktererne ved den nysnævnte Bedømmelse.

Paa samme Maade bestemmes den Orden, i hvilken Minekonstabler af 2den Klasse efter aflagt Afgangseksamen ved Minekonstabelskolen forfremmes til Minekonstabler af 1ste Klasse.

§ 15. Minekonstablerne af 1ste Klasse skal under sin Tjenestetid med saavidt muligt ligelig Fordeling kommanderes paa Togt og til Tjeneste iland ved Værfterne. Derhos deltager de i de praktiske Øvelser iland.

Deres praktiske Dueligheb og deres Forhold i det hele bedømmes efter hvert tilendebragt Togt.

§ 16. Elever af den tekniske Skole eller Minekonstabelskolen, der ikke bestaar Eksamen eller ikke har fyldestgjørende Vidnesbyrd efter Togterne, meddeles Afsked. Dog kan det tillades en Elev, der paa Grund af Sygdom eller andre ham utilregnelige Aarsager ikke har fyldestgjort Fordringerne til Eksamen, at forblive endnu et Aar ved Skolen eller at underkaste sig fornyet Prøve i ét eller flere ikke bestaaede Fag.

§ 17. Maalet for Undervisningen ved de to forannævnte Skoler samt Reglerne for, hvad der kræves for at bestaa de forskjellige Eksaminer, bestemmes ved Reglement.

§ 18. Efter fuldendt Tjenestetid bliver de tekniske Elever og Minekonstabler af 1ste Klasse, der har bestaaet Afgangseksamen og faaet fyldestgjørende Vidnesbyrd for sin praktiske Tjeneste, hvis de ikke strax kan komme i fastlønnet Nummer (§ 23), af Korpschefen at ansætte som Underofficer i ulønnet Stilling.

Følgeordenen for Ansættelsen bestemmes af den ved Afgangseksamen erholdte Hovedkarakter i Forbindelse med de i §§ 11 og 14 efter denne Eksamen givne Vidnesbyrd.

§ 19. For Fyrbødere afholdes hvert Aar Kurser for Opøvelse i Tjenestgjøring paa Torpedobaade i den Udstrækning, som findes nødvendigt for Marinens Mobiliseringsbehov. Ligeledes gives de Undervisning i Gymnastik og Vaabenbrug, naar dette kan ske uden at være til Hinder for deres Tjeneste ved Værfterne.

9 Juni. § 20. Forfremmelse fra 2den til 1ste Klasses Fyrbødere gives af Korpschefen i Henhold til Forslag fra Kompanichefen og vedkommende Arbeidschef.

§ 21. De nationale Fyrbødere kan indkommanderes til Sjøtjeneste saa ofte, det findes tjenligt. Som Regel indkommanderes de til Øvelse hvert af de 2 første Aar efter sin Ansættelse og senere hvert andet Aar.

Deres Øvelsestid maa intet Aar overstige 3 Maaneder.

I Fredstid er de nationale Fyrbødere forøvrig fri for Tjeneste, men de er forpligtede til at tage Bolig i det Distrikt, som af Korpschefen anvises dem.

§ 22. En stadig tjenestgjørende Fyrbøder kan overflyttes i national Stilling, og en national Fyrbøder kan, naar han dertil er villig, overflyttes til et andet Distrikt eller til stadig tjenestgjørende Stilling.

III. Om Underofficererne.

A. De fastlønnede.

§ 23. I Fredstid besættes ethvert ledigt fastlønnet Nummer i Undermaskinist-, Vaaben- og Skibsbygningshaandværker- samt Underminørklassen med den dueligste af de dertil villige, udtjente tekniske Elever, Minekonstabler eller ulønnede Underofficerer af vedkommende Klasse, som ikke har staaet i ulønnet Stilling i over 3 Aar.

Fyrværkere rekrutteres fra sjømilitære Korps's Artilleriunderofficerer. For Antagelse fordres, at Vedkommende skal have gjennemgaaet sjømilitære Korps's Underofficersskole med tilfredsstillende Vidnesbyrd og ved Arbeide paa Laboratoriet have vist sig skikket for Stillingen.

Ansættelse som fastlønnet Underofficer gives af den kommanderende Admiral efter Korpschefens Indstilling.

§ 24. De nationale Underofficerer kan indkommanderes til Sjøtjeneste saa ofte, det findes tjenligt.

Som Regel indkommanderes de til Øvelse hvert af de 2 første Aar efter sin Ansættelse og senere hvert andet Aar.

Deres Øvelsestid maa intet Aar uden Vedkommendes Samtykke overstige 3 Maaneder.

I Fredstid er de nationale Underofficerer forøvrig fri for Tjeneste, men de er forpligtede til at tage Bolig i det Distrikt, som af Korpschefen anvises dem.

§ 25. En stadig tjenestgjørende Underofficer kan overflyttes i national Stilling, og en national Underofficer kan, naar han dertil er villig, overflyttes til et andet Distrikt eller til stadig tjenestgjørende Stilling.

§ 26. Haandværkskorpsets Underofficersskole har to Klasser, Maskinistklassen og Minørklassen.

Der undervises i to paa hinanden følgende Vinterkurser. 9 Juni.
Undervisningen skal omfatte følgende Fag:

I Maskinistklassen.

1. Maskinlære,
2. Naturlære,
3. Torpedolære,
4. Reglementer og Regnskabsførsel,
5. Tegning,
6. Norsk,
7. Engelsk.

I Minørklassen.

1. Minelære,
2. Naturlære,
3. Maskinlære,
4. Reglementer og Regnskabsførsel,
5. Tegning,
6. Norsk,
7. Engelsk.

I Maskinistklassen deltager Vaabenhaandværkere af 2den Klasse i Undervisningen i Norsk, Engelsk, Naturlære og Reglementer.

De deltager endvidere i Undervisningen ved sjømilitære Korps's Underofficersskole i Artilleri, Laboratoriearbeider og Læren om Sprængstoffe.

I Minørklassen deltager Skibsbygningshaandværkere af 2den Klasse i Undervisningen i alle Fag undtagen Minelære. Istedetfor dette Fag gives de Undervisning i Skibsbygningslære.

§ 27. Examen afholdes ved Slutningen af 2det Vinterkursus. Maalet for Undervisningen, og Reglerne for, hvad der kræves for at bestaa Examen, bestemmes ved Reglement.

§ 28. Efter Forsvarsdepartementets Bestemmelse kan enhver af Haandværkskorpsets Underofficerer beordres til at deltage i Undervisningen ved Haandværkskorpsets Underofficersskole i et eller flere Fag.

§ 29. Forfremmelse i Underofficersgraderne bestemmes af den kommanderende Admiral efter Indstilling fra Korpschefen. Denne skal paa Forhaand have indhentet Betænkning fra Kompanichefen og i Tilfælde fra vedkommende Arbeidschef.

For Forfremmelse kræves:

a. Til Maskinist:
At have tjent mindst 2 Aar som Undermaskinist og som saadan at have gjort Tjeneste til Orlogs i mindst 12 Maaneder.

b. Til Overmaskinist:
At have tjent mindst 2 Aar som Maskinist og som saadan

9 Juni. at have gjort Tjeneste til Orlogs i mindst 12 Maaneder samt at have bestaaet Afgangsexamen ved Haandværkskorpsets Underofficersskole.

c. Til Maskinmester:
At have tjent mindst 3 Aar som Overmaskinist og som saadan at have gjort Tjeneste til Orlogs i mindst 18 Maaneder.

d. Til Vaabenhaandværker af 2den Klasse:
At have tjent mindst 2 Aar som Vaabenhaandværker af 3die Klasse og i denne Tid at have gjennemgaaet et Kursus ved Kongsberg Vaabenfabrik af mindst 9 Maaneders Varighed samt at være i Besiddelse af tilstrækkelig Haandværkerfærdighed for Udførelse af alle til Faget henhørende Reparationsarbeider.

e. Til Vaabenhaandværker af 1ste Klasse:
At have tjent mindst 3 Aar som Vaabenhaandværker af 2den Klasse og som saadan at have gjort Tjeneste til Orlogs mindst 8 Maaneder samt at have bestaaet Afgangsexamen ved sjømilitære Korps's og Haandværkerkorpsets Underofficersskoler og en praktisk Prøve i Haandværkerfærdighed.

f. Til Skibsbygningshaandværker af 2den Klasse:
At have tjent som Skibsbygningshaandværker af 3die Klasse i mindst 2 Aar og som saadan at have gjort Tjeneste til Orlogs i mindst 8 Maaneder.

g. Til Skibsbygningshaandværker af 1ste Klasse:
At have tjent mindst 3 Aar som Skibsbygningshaandværker af 2den Klasse og som saadan at have gjort Tjeneste til Orlogs i mindst 8 Maaneder samt at have bestaaet Afgangsexamen ved Haandværkskorpsets Underofficersskole.

h. Til Overfyrværker: At have tjent mindst 5 Aar som Fyrværker.

i. Til Minør: At have tjent som Underminør i mindst 3 Aar.

k. Til Overminør: At have tjent som Minør i mindst 4 Aar og at have bestaaet Afgangsexamen fra Haandværkskorpsets Underofficersskole.

l. Til Mineassistent: At have tjent mindst 3 Aar som Overminør.

m. Korps- og Kompanisergenter foreslaaes af Korpschefen og udtages blandt de dertil villige Underofficerer.

Forfremmelse til Maskinist, Vaabenhaandværker og Skibsbygningshaandværker af 2den Klasse samt Minør foregaar som Regel efter Anciennetet. Ved Forfremmelse til høiere Underofficersgrader tages kun Hensyn til Dueligheb og Skikkethed for Stillingen.

Nærmere Regler for de forannævnte praktiske Prøver bestemmes ved Reglement.

B. De ulønnede (Værnepligtige). 9 Juni.

§ 30. De værnepligtige Underofficerer er i Fredstid tjenestefrie og erholder ingen Løn.

I Krig, og naar Krig forestaar, eller ved Øvelsesmobilisering er de forpligtede til paa Indkaldelse at fremmøde til Tjeneste ombord indtil Udgangen af April i det Aar, hvori de fylder det 38te Aar, og til Tjeneste ved det lokale Kystforsvar indtil Udgangen af sit fyldte 50de Aar.

§ 31. De værnepligtige Underofficerer skal afgive Melding til Haandværkskorpset om sit Opholdssted, saa Korpset til enhver Tid har Rede paa, hvor de er at træffe.

IV. Om Afskedigelse, Permission og Pension for Underofficerer og Menige.

§ 32. Foruden de i den militære Straffelov og de herefter følgende §§ 33 og 34 nævnte Tilfælde kan en Underofficer ikke afskediges, uden naar han:

a. Enten af en Kommission, bestaaende af 3 Læger, erklæres utjenstdygtig.
b. Eller af en Bedømmelseskommission, bestaaende af 3 Officerer og 2 Underofficerer, i Henhold til angivne Grunde kjendes ikke at være duelig for sin Stilling.
c. Eller ved en Krigsretsdom fradømmes sin Bestilling paa Grund af Drikfældighed eller anden slet eller uanstændig Opførsel, der gjør ham uværdig til den Agtelse, han efter sin Stilling bør nyde.

Nærmere Bestemmelser angaaende den under Bogstav b. nævnte Bedømmelseskommissions Sammensætning og Forhandlingsmaade gives ved Reglement.

§ 33. I Fredstid, og naar ikke overordentlige Rustninger forestaar, afskediges enhver Undermaskinist, Underminør, Vaaben- og Skibsbygningshaandværker af 3die Klasse, naar han har fyldt sit 52de Aar, enhver Maskinist, Minør, Vaaben- og Skibsbygningshaandværker af 2den Klasse og Fyrværker, naar han har fyldt sit 63de Aar, og enhver høiere Underofficer (herunder ogsaa Maskinmestre), naar han har fyldt sit 65de Aar.

Underofficerer, der afgaar fra Stillingen før det fyldte 52de Aar, er, indtil de har naaet denne Alder, forpligtede til at tjene i Krig.

§ 34. Saavel Underofficerer som Menige kan naarsomhelst paa Andragende bevilges Afsked.

Derhos kan Menige til enhver Tid afskediges for Udueligheds, Utjenestdygtighed eller vedvarende slet Opførsel.

§ 35. Menige, der afskediges paa Grund af slet Opførsel, betragtes med Hensyn til Værnepligten, som om de aldeles ingen

9 Juni. Tjeneste har gjort, og bliver saaledes underkastede de i Lovgivningen om Værnepligt bestemte almindelige Udskrivningsregler. De udgaar som Følge heraf af Korpsets Ruller.

Denne Bestemmelse gjælder ogsaa for Menige, der paa Andragende erholder Afsked over 6 Maaneder, førend de har udtjent som saadanne.

Tekniske Elever og Minekonstabler, der erholder Afsked nærmere Tjenestetidens Udløb, overgaar til værnepligtige Underofficerer.

§ 36. Ved Permission indeholdes Halvdelen af den Permitteredes Lønning (heri medregnet Godtgjørelse for Kost, Kvarter og Beklædning) for det Tidsrum, Permissionen overstiger 3 Maaneder, hvilken Halvdel tilfalder Sjøkvæsthuskassen.

§ 37. Fastlønnede Underofficerer og Menige med Undtagelse af de tekniske Elever og Minekonstablerne af 2den og 3die Klasse er pligtige til fra sin Ansættelse at gjøre Indskud i Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd efter de for denne til enhver Tid gjældende Regler. Indskuddene indeholdes maanedlig af deres Lønning.

§ 38. Fastlønnede Underofficerer, der har tjent som saadanne i mindst 20 Aar, erholder Pension af Sjøkvæsthuskassen efter det Regulativ, som herfor til enhver Tid maatte være bestemt.

I særegne Tilfælde, navnlig ved uforskyldt Tilskadekommen i Statens Tjeneste, kan der ogsaa efter en kortere Tjenestetid tilstaaes Underofficerer og Menige Pension af Sjøkvæsthuskassen.

§ 39. Udløber Tjenestetiden for nogen, medens han er paa Togt, er han forpligtet itl at forblive i Tjenesten til Togtet er endt.

V. Om Officererne.

§ 40. Maskinmesterne rekrutteres fra Overmaskinisterne (cfr. § 29 c.).

Der tages kun Hensyn til Dueligheд og Skikkethed for Stillingen.

De ansættes af Forsvarsdepartementet.

Marineingeniørerne rekrutteres fra Ingeniører med teknisk Høiskoleexamen i Forbindelse med Tjenestgjøring ved mekanisk Værksted eller Skibsbyggeri samt praktisk Tjeneste som Dampskibsmaskinist.

De udnævnes af Kongen i Statsraad.

Tekniske Elever, som maatte vise særlig Begavelse i teknisk Retning, og som forøvrig ansees skikkede for Stilling som Marineingeniører, kan efter endt Tjenestetid som Elev — paa Statens Bekostning — uddannes videre ved en teknisk Høiskole, ved mekaniske Værksteder eller Skibsværfter og i praktisk Tjeneste som Dampskibsmaskinist.

§ 41. De nærmere Regler for Fordringerne til Marine-

ingeniørernes teoretiske og praktiske Uddannelse bestemmes ved 9 Juni. Reglement.

Den approberede Plan for Marinens Intendanturkorps er saalydende:

Plan for Marinens Intendanturkorps.

I. Om Organisationen.

§ 1. Marinens Intendanturkorps har til Hovedbestemmelse at uddanne og afgive Personel til Intendanturtjeneste i Marinen saavel iland som ombord.

§ 2. Intendanturkorpset bestaar af Officerer, Underofficerer og Menige. Officererne og Underofficererne er dels fastlønnede, dels værnepligtige.

De fastlønnede Officerer er Embedsmænd, de værnepligtige beskikkes af Forsvarsdepartementet.

De fastlønnede Underofficerer kan enten være stadig tjenstgjørende eller nationale.

§ 3. Korpset søges til enhver Tid, forsaavidt de givne Bevilgninger tillader det, givet den Styrke, Marinens Mobiliseringsbehov for Intendanturpersonel kræver, og har følgende Grader:

A. Officerer.

1. Fastlønnede.

Kommandørkaptein (Overintendant og Korpschef).
Kaptein.
Premierløitnant.

2. Værnepligtige.

Sekondløitnant.

B. Underofficerer.

1. Fastlønnede.

a. Stadig tjenestgjørende:

Assistent.
Overfurer (Overkanoners Rang).
Furer (Kanoners Rang).
Underfurer (Underkanoners Rang).

b. Nationale:

Furer.
Underfurer.

2. Værnepligtige.

Underfurer af 2den Klasse (med Kvartermesters Rang).

9 Juni.

C. Menige.

Intendanturkonstabler (Underofficerselever).

§ 4. Kommandørkaptainen er Chef for Intendanturen og for Intendanturkorpset.

Som Chef for Intendanturen (Overintendant) staar han direkte under Forsvarsdepartementet. Som Korpschef har han samme Myndighed og samme Tjenestestilling som de øvrige Korpschefer i Marinen. — De nærmere Bestemmelser angaaende Tjenesten ved Korpset gives ved Reglement.

II. Om Officersetaten.

§ 5. Intendanturofficererne rekrutteres af juridiske Studerende eller Mænd, som er udexaminerede ved et Handelsgymnasium eller et dermed ligestillet Institut, og som ved Udskrivningen maatte ønske at aftjene sin Værnepligt i Marinen.

For at blive værnepligtig Intendanturofficer kræves:

a. At være ved god Helbred og legemlig dygtig til Intendanturtjeneste.
b. At have gjennemgaaet ca. 3 Maaneders Øvelse i Marinen, hvoraf ca. 1 Maaned som Menig ved militære Øvelser, den resterende Tid som Assistent hos Forvalter og Proviantskriver.
c. At have medbragt gode Vidnesbyrd fra den under b. nævnte Tjeneste.
d. At have gjennemgaaet et Kursus til Oplærelse i Intendanturtjeneste af mindst 3 Maaneders Varighed og derefter at have aflagt tilfredsstillende Prøve.
e. At have afgivet Forpligtelse til at modtage Ansættelse som værnepligtig Sekondløitnant i Marinens Intendantur paa de i § 7 nævnte Betingelser.

De faste Intendanturofficerer rekrutteres fortrinsvis fra de Værnepligtige, der har tjenestgjort som saadanne i mindst 6 Maaneder ombord og derunder vist sig vel skikket for Intendanturtjeneste. De juridiske Studerende skal dog først have aflagt Embedsexamen.

§ 6. Undervisningen i det i § 5 Punkt d. omhandlede Kursus omfatter:

Skibsregnskaber.

Reglementer og Instruktioner for Tjenesten ombord og iland.

Varekundskab, specielt Kjendskab til Bedømmelse af Proviant, dens Behandling og Opbevaring.

Militær Ret og Retspleie.

Engelsk.

Vexellære samt Mynt-, Maal- og Vægtberegning.

De nærmere Bestemmelser om Undervisningen, Examen, Bedømmelse og Ansættelse gives ved Reglement. 9 Juni.

§ 7. De værnepligtige Intendanturofficerer kan indkaldes til Tjeneste i Løbet af de 4 første Aar efter deres Ansættelse. De gjør Tjeneste som Skibsforvalter, Kahytsekretær eller Eskadresekretær. Ligeledes har de at udføre anden Intendanturtjeneste i Marinen.

I Fredstid maa Tjenestetiden som værnepligtig Sekondløitnant ikke overskride 9 Maaneder, med mindre Vedkommende skulde ønske det, og Tjenesten tillader det, eller han ved Tjenestetidens Udløb er embarkeret paa Fartøi, i hvilket Tilfælde Tjenesten i Almindelighed varer til Togtets Slutning.

I Krig, naar Krig foreståar eller ved Øvelsesmobilisering er de værnepligtige Intendanturofficerer indtil Udgangen af April i det Aar, hvori de fylder sit 38te Aar, pligtige til efter Indkaldelse at gjøre Tjeneste som Sekondløitnant i Marinens Intendantur og indtil det fyldte 50de Aar at gjøre saadan Tjeneste ved det lokale Kystforsvar.

§ 8. De faste Intendanturofficerer beordres til Tjeneste ved Marinens Stationer og i Forsvarsdepartementet samt som Forvaltere eller Sekretærer paa større Skibe eller ved Eskadrer.

§ 9. Værnepligtige Intendanturofficerer aflønnes, naar de er indkaldte til Tjeneste, som Sekondløitnanter. Udenfor denne Tjenestetid oppebærer de ingen Aflønning. De har efter herom given Instrux at holde Korpset underrettet om sit Opholdssted.

III. Om Underklasserne.

§ 10. Intendanturunderofficererne rekrutteres fra Intendanturkonstablerne. Disse rekrutteres af ugifte Mænd i Alderen mellem 20 og 22 Aar, der ønsker at aftjene sin Værnepligt i Marinen, og som er uden Legemsfeil og ved god Helbred, har været paa Kontor eller i Forretning i mindst 1 Aar og fra denne Tid medbringer godt Vidnesbyrd.

§ 11. Intendanturkonstabler optages om Høsten i tilstrækkeligt Antal til Rekruttering af Underofficersetaten.

De ledige Pladse besættes efter en Konkurranceprøve i Skrivning, Regning og Norsk, idet ogsaa Hensyn kan tages til mulige tidligere aflagte Examina.

De nærmere Bestemmelser om Optagelsen gives ved Reglement.

§ 12. Ved Anhvervningen skal Intendanturkonstablerne forpligte sig til at tjene som Intendanturkonstabel i 1 Aar fra Anhvervningen, samt til derefter at modtage Ansættelse som værnepligtig Underfurer af 2den Klasse.

Om Vinteren gjennemgaar de et Kursus i Tjenestereglement, Regnskabsførsel, Gymnastik og Exercitie, Norsk, Skrivning, Regning og

9 Juni. Geografi. Efter Omstændighederne faar de herunder delvis Fællesundervisning med andre af Marinens Skoler.

Om Sommeren kommanderes de til Tjeneste ved Intendanturen fortrinsvis ombord.

Om deres Brugbarhed i praktisk Henseende og om deres Forhold i det hele afgives Bedømmelse efter hvert tilendebragt Togt eller efter Tjeneste iland.

I et Antal, som hver Gang nærmere bestemmes, udtages blandt de dertil villige Intendanturkonstabler, som tilfredsstillende har gjennemgaaet ovennævnte 1 Aars Tjeneste, en Del til videre Uddannelse til fast Intendanturunderofficer. De øvrige ansættes af Korpschefen som værnepligtige Underfurerer af 2den Klasse.

De Konstabler, der ikke bestaar Examen eller ikke har udført ovennævnte Tjeneste tilfredsstillende, afskediges, med mindre særegne Omstændigheder taler for, at de kan anhverves paany.

Følgeordenen bestemmes af den ved Examen efter Vinterkurset erholdte Hovedkarakter i Forbindelse med Karaktererne ved den nysnævnte praktiske Bedømmelse.

De nærmere Bestemmelser om Undervisning, Examen, Bedømmelse m. v. gives ved Reglement.

§ 13. De værnepligtige Intendanturunderofficerer er i de 3 første Aar efter Ansættelsen som saadan pligtige til i en Tid af indtil 4 Maaneder hvert Aar efter Indkaldelse at gjøre Tjeneste som Underfurerer af 2den Klasse. Efter denne Tid er de tjenestefri. Dog har de Forpligtelse til indtil Udgangen af April i det Aar, hvori de fylder sit 38te Aar, i Krig og naar Krig forestaar, eller ved Øvelsesmobilisering paa Indkaldelse at gjøre Tjeneste som Underfurer af 2den Klasse, og endvidere indtil det fyldte 50de Aar at gjøre saadan Tjeneste ved det lokale Kystforsvar.

§ 14. Værnepligtige Underofficerer skal afgive Melding til Intendanturkorpset om sit Opholdssted, saa Korpset til enhver Tid har Rede paa, hvor de er at træffe.

§ 15. De Intendanturkonstabler, der skal modtage videre Uddannelse, gjør endnu et Aars Tjeneste ved Intendanturen ombord eller iland; de kan ogsaa beordres til delvis at deltage i Undervisningen ved en af Marinens Skoler. Efter tilfredsstillende at have gjennemgaaet dette Aars Tjeneste bliver de Intendanturkonstabler, som ikke straks kan komme i fastlønnet Nummer, af Korpschefen at ansætte som værnepligtige Underfurerer af 2den Klasse.

§ 16. I Fredstid besættes, efterhvert som Bevilgning gives, de ledige, fastlønnede Nummere i Underfurerklassen efter Korpschefens Indstilling med den dueligste af de dertil villige udtjente Intendanturkonstabler eller af de til fastlønnede Intendanturunder-

officerer uddannede værnepligtige Underfurerer, der ikke har staaet som værnepligtige i længere Tid end 4 Aar. 9 Juni.

De nærmere Bestemmelser for Bedømmelse, Følgeorden og Ansættelse som Underofficer gives ved Reglement, hvori ogsaa gives nærmere Regler og Betingelser for Forfremmelser inden Underofficersgraderne.

§ 17. Intendanturunderofficererne har ombord at gjøre Tjeneste som Proviantskrivere eller som Proviantregnskabsførere paa mindre Skibe, iland som Regnskabsførere, Skrivere ved Værftskontorer, Depoter, Oplagssteder o. l.

§ 18. Intendanturunderofficererne kan beordres til at deltage i Undervisningen i et eller flere Fag ved en af Marinens Skoler.

§ 19. De nationale Intendanturunderofficerer kan indkommanderes til Tjeneste ved Øvelserne, naar det findes fornødent. Deres Tjenestetid bør dog intet Aar, uden Vedkommendes Samtykke, overstige 3 Maaneder.

I Fredstid er de nationale Underofficerer forøvrigt tjenestfri, men de er forpligtede til at tage Bolig i det Distrikt, der af Korpschefen anvises dem, og til efter nærmere Bestemmelse at bistaa med at føre Kontrol med Marinens inden Distriktet boende Mandskaber.

§ 20. En stadig tjenestgjørende Underofficer kan overflyttes i national Stilling, og en national Underofficer kan, naar han dertil er villig, overflyttes til et andet Distrikt eller til stadig tjenestgjørende Stilling.

§ 21. Foruden de i den militære Straffelov og i de herefter følgende §§ 23 og 24 nævnte Tilfælde kan en Underofficer ikke afskediges, uden naar han

a. enten af en Kommission, bestaaende af 3 Læger, erklæres utjenestdygtig;
b. eller af en Bedømmelseskommission, bestaaende af 3 Officerer og 2 Underofficerer, i Henhold til angivne Grunde kjendes ikke at være duelig for sin Stilling;
c. eller ved en Krigsretsdom fradømmes sin Bestilling paa Grund af Drikfældighed eller anden slet og uanstændig Opførsel, der gjør ham uværdig til den Agtelse, han efter sin Stilling bør nyde.

Nærmere Forskrifter angaaende den under Bogstav b nævnte Bedømmelseskommissions Sammensætning og Forhandlingsmaade gives ved Reglement.

§ 22. I Fredstid og naar overordentlige Rustninger ikke foreståar, afskediges enhver Underfurer, naar han har fyldt sit 52de Aar, enhver Furer, naar han har fyldt sit 63de Aar og enhver høiere Underofficer, naar han har fyldt sit 65de Aar.

Underofficerer, der afgaar fra Stillingen før det fyldte 52de

9 Juni. Aar, er, indtil de har naaet denne Alder, forpligtede til at tjene i Krig.

§ 23. Saavel Underofficerer som Menige kan naarsomhelst paa Andragende bevilges Afsked.

Derhos kan Menige til enhver Tid afskediges for Udueligbed, Utjenestdygtighed eller vedvarende slet Opførsel.

§ 24. Menige, der afskediges paa Grund af slet Opførsel eller af andre Grunde, og som ikke overgaar til værnepligtige Underofficerer, betragtes med Hensyn til Værnepligten, som om de aldeles ingen Tjeneste havde gjort, og bliver saaledes underkastede de i Lovgivningen om Værnepligt bestemte almindelige Udskrivningsregler. De udgaar som Følge heraf af Korpsets Ruller.

§ 15. Ved Permission indeholdes Halvdelen af den Permitteredes Lønning (heri ikke medregnet Godtgjørelse for Kost, Kvarter og Beklædning) for det Tidsrum, Permissionen overskrider 3 Maaneder, hvilken Halvdel tilfalder Sjøkvæsthuskassen.

§ 26. Fastlønnede Underofficerer, der har tjent som saadanne i mindst 20 Aar, erholder Pension af Sjøkvæsthuskassen efter det Regulativ, som herfor til enhver Tid maatte være bestemt.

I særegne Tilfælde, navnlig ved uforskyldt Tilskadekommen i Statens Tjeneste, kan der ogsaa efter en kortere Tjenestetid tilstaaes Underofficerer og Menige Pension af Sjøkvæsthuskassen.

§ 27. Fastlønnede Underofficerer er pligtige til fra sin Ansættelse at gjøre Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd efter de for denne til enhver Tid gjældende Regler.

Indskuddene indeholdes maanedlig af deres Lønning.

§ 28. Udløber Tjenestetiden for nogen, medens han er paa Togt, er han forpligtet til at forblive i Tjenesten til Togtet er endt.

De approberede Forandringer i Planen for Uddannelse og Tilgang af Sjøofficerer (approberet ved Kgl. Res. af 8de Juli 1896) er følgende:

I § 4 samt i 1ste og 3die Passus af § 14 udgaar Ordene „efter at have indhentet Marinekommandoens Betænkning".

§ 6 skal lyde:

„Optagelsesexamen gaar ud paa Redegjørelse for de samme Kundskaber i Norsk, Engelsk, Tysk og Matematik, der er sat som Maal for Undervisningen i Middelskolen. I Fransk undersøges, om Aspiranten besidder sikker Kundskab i det væsentlige af Formlæren samt nogenlunde rigtig kan oplæse og med Færdighed oversætte ca. 40 Sider af en autoriseret Læsebog."

§ 9 a. forandres saaledes, at den kommer til at lyde:

„a. Kadetterne af 1ste og 2den Klasse gives hver Sommer Øvelse ombord i Orlogsskib i ca. $4^1/_2$ Maaned. Af denne Tid bør 5 à 6 Uger tilbringes ombord i sjøgaaende Øvelsesskib, medens

den øvrige Tid tilbringes under Øvelse med det almindelige Sjø- 9 Juni.
krigsmateriel, delvis i Eskadre eller Afdeling. Øvelse i Mine-
væsen og Torpedobaadsmanøvre gives enten under Eskadre-(Af-
delings-)Togtet eller under nogen Tids særskilte Øvelser med dertil
passende Materiel."

§ 10, Punkt 10 skal lyde:

Minevæsen.

„Kjendskab til det aktive og passive Minemateriel som an-
vendes i Marinen, samt Oversigt over det i vort Kystforsvar an-
vendte Minemateriels Indretning og Benyttelse."

§ 11 b. skal lyde:

„Ved Afslutning af Øvelserne ombord afholdes for alle
Klasser Examen i Sjømandsskab, praktisk Dampmaskinlære og
Minevæsen.

For 3die Klasses Vedkommende afholdes Examen i Mine-
væsen kun, forsaavidt Undervisningen paa Togtet gjør det hensigts-
mæssig."

Afsnit IV (§§ 23—26) udgaar. Herved bliver det tidligere
Afsnit V med §§ 27—34 Afsnit IV med §§ 23—30. Ligeledes
udgaar sidste Passus af den tidligere § 28.

I § 20 1ste Passus forandres Bestemmelsen om Sekond-
løitnanters Uddannelse saaledes, at Ordene: „sjømilitære Korps og
Hovedværftet" ombyttes med: „Marinens Afdelinger, Kontorer eller
øvrige Institutioner."

I § 28 (tidligere § 24) 3die Passus forandres Bestemmel-
sen om værnepligtige Officerers Tjenestepligt saaledes, at den kom-
mer til at lyde: „I Krig eller naar Krig forestaar er de værne-
pligtige Officerer pligtige til efter Indkaldelse at gjøre almindelig
Officerstjeneste indtil Udgangen af April Maaned det Aar, hvori
de fylder det 38te Aar samt indtil sit fyldte 50de Aar o. s. v."

I § 34 (ny § 30) forandres Ordet Marinekommandoen i
1ste Passus til Forsvarsdepartementets Marinestyrelse og i sidste
Passus til den kommanderende Admiral, saaledes at Paragrafen
kommer til at lyde:

„Værnepligtige Officerer — — — o. s. v. — — — har
derom at indgive Ansøgning til Marinestyrelsen.

Enhver værnepligtig Officer har derhos at afgive til den
kommanderende Admiral behørig Melding om sit Opholdssted."

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den 9 Juni.
af Forstanderskabet for Kinservik Sparebank senest i Møde
den 24de Marts 1900 vedtagne nye Plan for Banken, der skal
træde istedetfor dens ældre ved Høieste Resolutioner af 17de Ja-
nuar 1868 og 19de Mai 1893 stadfæstede Plan.

9 Juni. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra et Herredsstyre om, hvorvidt de valgte Formandssuppleanter i den Orden, hvori de er valgte, skal rykke op som Formænd i Repræsentantmøderne, hver Gang en af de valgte Formænd er fraværende, eller om man i saa Henseende kan indrette sig som man ønsker. Departementet antager, at det er uden Betydning, hvorledes der forholdes ved Supplering af Formændene, naar kun iagttages Bestemmelsen i Formandskabslovens § 37 om, at gyldigt Repræsentantmøde ikke kan holdes, medmindre det halve Antal saavel af Formændene som af de øvrige Repræsentanter er tilstede.

11 Juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Haugesunds Bygningskommission om, hvorvidt en Etage kan henregnes til Kjælder, naar dens Vægge for en Del er udført af Mur og for en Del af Træ, og Gulvet ligger lavere end tilstødende Jordsmon, eller hvorvidt det er tilladt at opføre en Kjælderetages Ydervægge helt eller delvis af Træ. Departementet er enigt i den af Amtmanden udtalte Opfatning med Hensyn til Forstaaelsen af Bygningslovens § 32, 4de Passus, hvorefter en Etage eller Bygningsdel for at kunne betragtes som Kjælder i Bygningslovens Forstand bl. a. maa være helt omgivet af Grundmuren.

12 Juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Formanden i østre Akers Bygningskommission om, hvorvidt Entreer skal henregnes til Beboelsesrum og gives den for disse i § 33 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 foreskrevne mindste Høide af 2,50 m. Departementet er enigt med Amtmanden og Bygningskommissionens Majoritet i, at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende.

12 Juni. **Telegram** fra Finantsdepartementet til en Ligningskommission, hvori paa Foranledning udtales, at Skattepligtiges Børn uanseet Alder og uanseet, hvad der forsaavidt er foreskrevet for Kommuneskattens Vedkommende, ved Statsskatligningen maa henregnes til Forsørgede, naar de efter Ligningskommissionens Skjøn fyldestgjør de i Skattekundgjørelsens § 6 andet Led opstillede Betingelser, jfr. Rundskr. af 22de November 1892.

13 Juni. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Biri Herred, Kristians Amt, under 18de

*) Bekjendtgj. 21 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 26, hvor Vedtægterne er indtagne.

December 1899 og 10de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, 13 Juni.

2. den Kgl. Resolution af 13de Mai 1865, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Biri Prestegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved 13 Juni.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Næsseby Herred, Finmarkens Amt, under 26de Februar 1896, 25de Februar 1897 og 10de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. Hans Kongelige Høihed Kronprindsregentens Resolution af 14de August 1884, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Karlebotten samt Næsseby og Polmak Kirkesteder i Næsseby Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske Forestillinger m. v. § 4 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Brandbu Herred, Kristians Amt, under 27de November 1899 og 26de Marts 1900 fattet Beslutning for bemeldte Herred angaaende saadanne Forestillinger. 13 Juni.

Beslutningen er saalydende:

Ingen maa give offentlige Forestillinger eller Forevisninger af de i Lov af 22de Mai 1875 § 4 omhandlede Slags uden for hver Forestillingsdag eller Aften at udrede en Afgift, stor Kr. 30,00 til Herredskassen. Afgiften erlægges forskudsvis til Lensmanden.

Overtrædelse af denne Bestemmelse straffes efter Lov af 22de Mai 1875 § 5.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Egersunds Herred, Stavanger Amt, under 21de Oktober 1899 og 5te Mai 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn, saalydende: 13 Juni.

Salg af Tobak i hvilkensomhelst Form til Børn under 15

*) Bekjendtgj. 21 Juni i Lovtid. 1ste Afdeling No. 26, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 21 — — — —.

13 Juni. Aar er forbudt, medmindre Barnet medbringer en for Tilfældet særskilt udfærdiget Rekvisition fra kjendt, voxen Person. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 100,00, der tilfalder Statskassen.

13 Juni. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved de af Hole Herredsstyre i Møder den 23de Januar og 19de Marts 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

13 Juni. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved de af Sigdal Herredsstyre i Møder den 26de August 1899 og 20de Januar 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

13 Juni. **Kronprindsregentens Resolution****), hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa de af Kjøbstaden Sandefjords Kommunestyre i Møde den 21de Mai 1900 vedtagne Bestemmelser til Skjærpelse i den anførte Lovs Forskrifter, forsaavidt nævnte By angaar.

13 Juni. **Kronprindsregentens Resolution*****), hvorved i Henhold til Skydsloven af 14de Juli 1893 § 25 meddeles Approbation paa den af Amtsthinget for Kristians Amt under 14 Marts 1900 fattede Beslutning angaaende Forbud mod uden Politiets Bevilling at tage Plads ved offentlige Veie eller Pladse for at søge Erhverv ved Reisendes Befordring m. v. i Skydsruterne Otta—Grotliden—Geiranger og Stryn inden Kristians Amts Grændser.

13 Juni. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. (Ang. Konstitution af 2 Medlemmer af Fiskeristyrelsen).
2. At Fiskeristyrelsens Medlemmer tilpligtes at rette sig efter de Instrukser, som for Styrelsen og dens enkelte Medlemmer udfærdiges, hvorhos de — om saa maatte fordres

---

*) Bekjendtgj. 22 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 26, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 21 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 26, hvor de stadfæstede Bestemmelser er indtagne.

***) Bekjendtgj. 21 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 26, hvor Beslutningen er indtaget.

— vil have at gjøre Indskud i en oprettendes Pensions- 13 Juni.
kasse for Statens Embeds- og Bestillingsmænd.

3. At Indredepartementet bemyndiges til at udfærdige de i Post 2 omhandlede Instruxer.

4. At Styrelsens Medlemmer under Reiser i Fiskerivæsenets Anliggender tilstaaes foruden almindelig Skydsgodtgjørelse efter det i Lov angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 § 2 indeholdte Regulativ — Kostgodtgjørelse efter samme Lovs § 17, 2den Klasse.

Kronprindsregentens Resolution[1]), hvorved er bestemt: 13 Juni.

A. At Bestemmelserne af 1892 for Ordningen af det frivilige Skyttervæsen — forsaavidt angaar §§ 20, 23, 25 og 26 — overensstemmende med Storthingets derom under 1ste Juni 1900 fattede Beslutning herefter skal lyde saaledes:

§ 20. Samlagsstyret har at indsende til Landsskytterstyret til af dette fastsat Tid.

a. Sammendrag af Skytterlagenes Aarsberetninger, bilagt med de enkelte Skytterlags Aarsberetninger,
b. Samlagets Regnskab over det tildelte Statsbidrags Anvendelse, bilagt med behørigt legitimerede Kvitteringer,
c. det for Samlaget udarbeidede Budgetforslag,
d. Skydeprotokollerne vedkommende de under § 2 nævnte Skyttere tilligemed specificeret Uddrag for deres Vedkommende, der næste Aar skal gjennemgaa Rekrutskole.

§ 23, Punkt c og d.

c. vedtages Fordelingen af det af Storthinget bevilgede Statsbidrag under Jagttagelse af de Forudsætninger, hvorunder samme er givet,
d. afgives Forslag til Budget for kommende Budgetaar.

§ 25, 4de Passus,

at indsende til Revisionsdepartementet til af dette nærmere fastsat Tid Regnskab over Statsmidlernes Anvendelse bilagt med behørigt legitimerede Kvitteringer, hvoriblandt de fra Samlagene indkomne Regnskaber med Underbilagene.

§ 26. Landsskytterstyrets administrative Virksomhed formidles gjennem:

Formanden,
Sekretæren og
Kassereren, der samtlige er lønnede.

Deres Løn fastsættes af Storthinget.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. IX A, Kap. 6, Tit. 9 og Sth. Prp. No. 106 og Tillæg 2 til Indst. S XA for 1899—1900 samt Sth.tid for s. A., Forh. i Sth. S. 2322—2323.

13 Juni. Formanden, der vælges af Fællesstyret blandt Landsskytterstyrets skyttervalgte Medlemmer, har at sammenkalde og lede Fællesstyrets Møder, at sammenkalde og lede Landsskytterstyrets Møder samt

forøvrigt i den Udstrækning, som af Landsskytterstyret bestemmes, at udøve den dette tilliggende organisatoriske, administrerende og inspicerende Myndighed.

Formanden og Kassereren danner i Forening Landsskytterstyrets Kassekommission.

Sekretæren, der ansættes af Landsskytterstyret, har — efter Formandens Anvisning — at besørge Landsskytterstyrets Korrespondance samt den Del af Styrets løbende Forretninger, som efter en af Landsskytterstyret vedtagen Instrux maatte paalægges ham.

Kassereren ansættes af Forsvarsdepartementet efter Forslag fra Landsskytterstyret. Han har som Medlem af dettes Kassekommission at udføre de sædvanlige Kassererforretninger og besørge den Styret paahvilende Regnskabsaflæggelse efter de derom til enhver Tid gjældende Bestemmelser. Hans Kautionsansvar fastsættes af Forsvarsdepartementet.

Sekretæren og Kassereren ansættes med 3 Maaneders gjensidig Opsigelse. De kan ikke være Medlemmer af Landsskytterstyret.

B. At Storthingets Beslutning af 1ste Juni 1900 angaaende Bevilgning paa Armeens Budget, Kap. 6, Tit. 9 af Kr. 119150 til det frivillige Skyttervæsen for Terminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901[1]) befales taget tilfølge.

[1]) Herunder er bl. a. indbefattet:

Løn til Formanden	Kr. 3000
„ = Sekretæren	„ 1200
„ = Kassereren	„ 750
Kontorudgifter for Sekretæren og Kassereren	„ 250

13 Juni. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Brønnø Herred i Søndre Helgelands Fogderi i Nordlands Amt, deles i to Herreder, nemlig Brønnø Herred og Vik Herred, svarende til Sognene af samme Navn paa de af Herredsstyret i Møder den 21de og 22de November 1898 og 3die Januar 1899 vedtagne Vilkaar.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

13 Juni. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 26de Mai 1900 vedrørende Forandringer i Kontrakterne for Lillestrøm og Eidsvold Fællesstationer m. v.[1]) bestemmes tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 76 og Indst. S XIII G for 1899—1900.

13 Juni. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved i Medhold af § 4 c i Lov om delvis Omordning af det civile Embedsværk af

21de Juli 1894 bestemmes, at de efter Lov om den almindelige 13 Juni.
Brandforsikringsindretning af 19de August 1845 og Lov af samme
Dato angaaende Skattetaxter paa Bygninger, der ikke forsikres i
den almindelige Brandforsikringsindretning, Byfogden i Kongs-
berg tilliggende Raadstuskriverforretninger, nemlig Be-
styrelse af Brandtaxter og de i sidstnævnte Lov omhandlede
Skattetaxter samt Beregning af Brandkontingent ved Omord-
ningens Gjennemførelse fra 1ste Juli 1900 henlægges til den
i nævnte By ansættendes Skatteopkræver.[1])

[1]) Jfr. Res. 9 Juni 1900.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved Storthingets 13 Juni.
Beslutning[1]) af 26de Mai 1900 angaaende Bevilgning af Kr.
1000 som Godtgjørelse[2]) til Toldkontrolløren i Ham-
merfest for Udførelsen af Toldkassererforretninger i
Budgetterminen 1ste April 1900 til 31te Marts 1901 — mod
at de til en Toldbetjent sammesteds bevilgede Kr. 1000 for Ud-
førelsen af disse Forretninger inddrages —, samt angaaende Op-
rettelse af 4 Toldbetjentposter ved Bergens Toldsted fra
1ste September 1900 befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1. Hovedp. VIII, Kap. 2, Tit. 1, Sth. Prp. No. 70, Dok. No. 99 og Till. til Indst. S XXXIII A for 1899—1900 samt Sth.tid for s. A., Forh. i Sth. S. 2093—2096.

[2]) stor Kr. 1000.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved i Henhold til 13 Juni.
§ 15 og § 84 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 med-
deles Approbation paa den af Stavanger Kommunestyre i Møde
den 22de December 1899 fattede Beslutning angaaende saadanne
Forandringer i de ved de Kongelige Resolutioner af 21de Oktober
1893, 14de Juli 1897 og 9de September 1897 approberede Re-
gulativer, henholdsvis deres Litr. B, § 5 og Litr. b, at de
deri fastsatte Gebyrer for Opmaaling af Tomter og
Grunde, Tilsyn med Byggearbeiders Udførelse og
Besigtigelse af Piber fremtidig tilfalder Bykassen.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, 13 Juni.
hvori Departementet udtaler den Mening, at Præsterne ifølge
den geistlige Lønningslovs § 27 sidste Led, sammenholdt med Lov
af 24de Februar 1900 § 64, herefter vil være forpligtet til
uden Betaling at meddele Mandtalsførerne de nød-
vendige Attester til Brug ved Mandtallenes Førelse,
forsaavidt de Personer, som der er Spørgsmaal om at indføre i
Mandtallet, ikke paa Opfordring af Mandtalsførerne selv skaffer
dem tilveie.

Skrivelse fra det internationale Postbureau i Bern til Post- 13 Juni.
styrelsen, hvorved meddeles, at den almindelige Postkonven-
tions Taxter i Straits Settlements opkræves efter føl-
gende Forhold:

13 Juni.

8	cents de dollar	=	25	centimes
3	„ „	—	= 10	—
1	cent „	—	= 5	—

13 Juni. **Taxter** for Forhyringsgebyrer i Tønsberg*), i Henhold til Lov af 12te Juni 1896 § 7 vedtagne af Tønsbergs Kommunestyre i Møde den 14de Juni 1900:

Forhyringsagenter skal være berettigede til af vedkommende forhyrede Mandskaber at oppebære Godtgjørelse efter følgende Regulativ:

a. Af Styrmænd, Maskinister og Stuerter 4 % af første Maaneds Hyre.
b. Af Søfolk i andre Stillinger ombord 3 % af første Maaneds Hyre.
c. Er første Maaneds Hyre under Kr. 35,00, fastsættes Godtgjørelsen til 1 Krone.

13 Juni. **Rundskrivelse** fra Direktøren for det civile Veterinærvæsen:

Medicinaldirektøren har henledet min Opmærksomhed paa, at Arsenik, der af Dyrlæger udleveres eller foreskrives til Kreaturvask, paa Grund af sin Giftighed og den store Mængde, hvori det ofte erholdes, let kan give Anledning til Forgiftningstilfælde hos Mennesker, hvilket ogsaa nogle Gange har indtruffet. Efter Konference skal jeg herved indskjærpe følgende Forsigtighedsregler, der af Dyrlægen og vedkommende Modtager strengt bør iagttages:

1. Dyrlægen maa ikke udlevere eller forskrive Arsenik til nogen, uden at denne er ham bekjendt som en samvittighedsfuld og forsigtig Person.
2. Den, der skal benytte Arsenikvasken, skal for hver Gang afgive en skriftlig Erklæring om, at Giften vil blive omhyggelig opbevaret under Laas og Lukke, saaledes at Børn eller Fremmede ikke kan faa fat i den, samt at Vaskningen vil blive udført af ham egenhændig eller under hans Opsyn af kyndige og paalidelige Folk.
3. Hvis Brugeren af Arsenikvasken ikke selv modtager Giften af Dyrlægen, skal han medsende til Dyrlægen saadan Erklæring som foran nævnt. Erklæringen bliver indtil videre at opbevare af Dyrlægen.
4. Arsenikvask maa ikke forskrives eller udleveres, medmindre Dyrlægen har forvisset sig om eller kjender til, at saadan Vaskning er paakrævet. Der maa ikke forskrives mere Arsenik end den Mængde, der medgaar til vedkommende Besætning til én Gangs Vaskning.

*) Bekjendtgj. 28 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 27.

5. Arsenikvask bør ikke udleveres eller forskrives af Dyrlæge uden i tilberedt Stand. 13 Juni.
6. Det Kar, hvori Arsenikvasken udleveres, maa være paasat et iøinefaldende Giftmærke samt tillige en farvet Signatur (begge omhyggelig paaklæbede), indeholdende nøiagtig Opgave over den udleverede Giftmængde, Giftens Styrke samt Brugsanvisning (cfr. Veterinær-Medicinaltaxtens almindelige Bestemmelser § 10, Anm.).
7. De under Punkt 6 givne Forskrifter maa iagttages, hvad enten Dyrlægen giver vedkommende Kvægeier Recept eller selv dispenserer Medicinen.
8. Hvis der til Vaskning af en Besætning blandes Arsenikopløsning i Trækar, maa dette efter Brugen opbrændes. Stentøikar eller Jernkar maa efter Benyttelsen omhyggelig skylles og vaskes. Efter Vaskningen mulig gjenværende Arsenikopløsning maa strax slaaes paa Gjødselbyngen.
9. Foruden at gjøre Modtageren bekjendt med Stoffets store Giftighed, nøiagtig forklare ham Midlets Anvendelse og indskjærpe ham de nødvendige Forsigtighedsregler skal Dyrlægen tillige gjøre opmærksom paa, at Forordningen af 1ste April 1796 sætter Straf for den, der sælger eller overlader Arsenik til andre eller opbevarer den saa skjødesløst, at noget deraf kan komme bort eller stjæles.

Jeg henstiller til Hr. Amtmanden at oversende nærværende Rundskrivelse til de i Deres Embedsdistrikt praktiserende Dyrlæger samt tillige ved Opslag paa Landhandlerier, Meierier eller anden bekvem Maade at gjøre Sagen bekjendt for Landmændene.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til samtlige artiumsberettigede høiere Almenskoler: 15 Juni.

„Departementet skal gjøre opmærksom paa, at der med Hensyn til Godtgjørelsen for Examination og Censur ved Examen Artium iaar er bestemt følgende Forandringer:

1. Censorer ved den skriftlige Prøve erholder, naar de i Anledning af Fællescensur maa forlade sit Hjemsted, Skyds- og Kostgodtgjørelse i Henhold til Lov af 10de Juli 1894 for samtlige de Dage, hvori de for Censurens Skyld er fraværende fra Hjemmet, samt desuden som Honorar Kr. 10 for hver Censurdag.
2. Censorer ved den mundtlige Prøve og Examinatorer af Privatister erholder som Honorar Kr. 2 pr. Examinand. Udenbys Censorer og Examinatorer erholder derhos Skyds- og Kostgodtgjørelse efter Lov af 10de Juli 1894 for samtlige Dage, hvori de for Censurens Skyld er fraværende fra Hjemmet.

Herom bedes Examinatorerne og Censorerne underrettede. Nye Schemaer for Regningsblanketter vil ikke iaar blive udfærdiget.

16 Juni. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Armestyrelse til Marinestyrelsen:

Paa Foranledning af den ærede Marinestyrelses Skrivelse af 5te f. M. og dermed følgende Gjenpart af Skrivelse af 22de Februar d. A. fra Kommanderende Admiral til Marinestyrelsen har man under 9de ds. tilskrevet Pensionskassen for Statens Tjenestemænd saaledes:

„Vedlagt oversendes den ærede Pensionskasse en fra Marinestyrelsen indkommen Foresporgsel af 5te f. M. med Bilag, angaaende Pensionering af Officerer, som afgaar, før de har naaet den for deres Grad bestemte Aldersgrændse.

For de Officerers Vedkommende, der efter at have gjort Indskud i Pensionskassen naadigst maatte blive bevilget Afsked efter opnaaet 60 Aars Alder, men forinden de har naaet Aldersgrændsen for sin Grad, maa Spørgsmaalet angaaende Vedkommendes Pension formentlig ansees for klart. Departementet er ved Besvarelsen af omhandlede Skrivelse med Hensyn til Pensionsspørgsmaalet nærmest betænkt paa at henholde sig til, hvad der udtales i Pensionsbestemmelserne af 30te Mai 1896 Pkt. 4, 2det Afsnit, sammenholdt med Udtalelserne i Forsvarsdepartementets hermed følgende Cirkulære No. 4 til Armeens Afdelinger, dateret 12te Juni 1896.

I Pensionsbestemmelserne Pkt. 4 udtales nemlig følgende:

„For Officerer, der har gjort Indskud i Pensionskassen efter foranstaaende Punkt 2 b og 2 c beregnes ved deres opnaaede 60 Aars Alder det Beløb, som hver enkelt vilde have staaende paa sin Indskudskonto, om han fra Begyndelsen af det Kalenderaar, hvori han fyldte 25 Aarsalder — for Sanitets- og Veterinærofficerer det Kalenderaar, hvori 29 Aarsalder fyldtes — havde gjort Indskud i 20 Aar, saaledes som omhandlet i Pkt. 1, og disse Indskud derefter havde voxet med Rente og Arv, beregnet efter den til Grund for Beregningen af Pensionskassens yngre Afdelings Livrentetariffer liggende Rentefod og Dødelighedstabel. Differentsen mellem det saaledes beregnede Indskudsbeløb og det paa Vedkommendes Indskudskonto virkelig indestaaende tilskydes af Statskassen og overføres ved Vedkommendes Afgang fra Tjenesten sammen med sidstnævnte virkelige Indskudsbeløb til Pensionistklassen for der at omsættes til strax begyndende Pension, der dog i intet Tilfælde maa overskride Kr. 3500,00."

Af Udtalelserne i Departementets forannævnte Cirkulære skal specielt henledes Opmærksomheden paa, hvad der anføres Pag. 4, hvor det heder:

„ — — — Officerer tilhørende denne Klasse, som afgaar før opnaaet Aldersgrændse, vil indenfor Maximumsgrændsen have

Ret til den Pension, som deres indestaaende Kontobeløb — tilveie- 16 Juni.
bragt ved Statens og egne Bidrag — giver ved Afgangen.

For Officerer, som paa Grund af Utjenstdygtighed maa afgaa under 60 Aarsalder, er det Forudsætningen, at man ved Siden heraf søger bevilget Tilskudspension paa hidtil gjældende Maade, forsaavidt Kontobeløbet i Pensionskassen ikke giver en efter Omstændighederne rimelig Pension."

Man vil imidlertid ikke undlade at bemærke, at Departementet udtrykkelig vil reservere sig imod, at det foran anførte skulde hjemle nogen Officer af den omhandlede Kategori efter 60 Aarsalder Ret til at erholde Afsked med Pension før ved Overskridelse af Aldersgrændsen. Spørgsmaalet om, hvorvidt Afsked skal tilstaaes eller ikke, maa blive at afgjøre for hvert enkelt Tilfælde, under Hensyntagen til Statens Tarv og de forhaandenværende Omstændigheder.

Forinden ovenomhandlede Forespørgsel fra Marinestyrelsen besvares, skal man henstille til den ærede Pensionskasse ved Sagens Remisse at fremkomme med de Bemærkninger, hvortil der maatte findes Føie."

Pensionskassen har i Skrivelse af 13de ds. i Anledning af foranstaaende udtalt følgende:

„— — — — — — — — — — — — — — —

Direktionen tillader sig i denne Anledning at udtale, at den i alle Stykker tiltræder den af det ærede Departement i ovennævnte Skrivelse afgivne Fremstilling af Sagen, i hvilken man ikke finder sig foranlediget til at foreslaa nogen Ændring eller Tilføielse."

Til foranstaaende vil man ikke undlade at tilføie, at Officerer, der ikke har gjort Indskud i Pensionskassen (jfr. Kongelig Resolution af 30te Mai 1896, Punkt 7) kun har Ret til den fixerede Minimumspension, naar deres Afgang maatte forlanges efter Opnaaelsen af den for deres Grad bestemte Aldersgrændse.

Hvilket herved meddeles den ærede Marinestyrelse.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen, til Ge- 18 Juni.
neralinspektøren og Chefen for Ingeniørvaabenet:

Ved Kongelig Resolution af 24de Marts dette Aar angaaende Tilfølgetagelse af Armeens Budget for Terminen 1900—1901 er blandt andet ogsaa tilfølgetaget Storthingets i Forbindelse med Budgetbehandlingen fattede Beslutning, hvorved samtykkes i, „at der udbetales et Arbeidstillæg til Ingeniørofficerer, naar de kommanderes til teknisk Tjeneste, af Kr. 1 pr. Dag for Assistenter med under 2 Aars teknisk Tjeneste og Kr. 2 for ældre Assistenter og for Arbeidsbestyrere."

Hvilket herved meddeles til Underretning og fornoden Forføining, idet tilføies, at Tillægget efter Forudsætningerne for den fattede Bestemmelse (jfr. Budgetforslaget for indeværende Termin

18 Juni. Side 6) ikke skal udbetales til Distriktsingeniører og heller ikke til de ved Ingeniørvæsenets Stab ansatte 6 Premierløitnanter i de 2 første Aar af disses tekniske Tjeneste. Bliver de derimod staaende i saadan Stilling udover 2 Aar, begynder de fra Udløbet af disse 2 Aar at oppebære Arbeidstillæg med Kr. 1, idet de 2 Aars Læretid ikke medregnes ved Beregning af Assistenttjeneste, men til Læretid.

Tillæggene er forudsat udredede af Bevilgningerne til de Arbeider, ved hvilke Officererne tjenstgjør.

19 Juni. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende H. M. Kongens Gjenovertagelse af Rigets Bestyrelse.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Da vi lykkelig er kommen tilbage fra den Reise udenfor de forenede Riger, under hvilken Regjeringen, overensstemmende med Vor Kundgjørelse af 14de April sidstleden, er bleven udøvet af Vor høitelskede Herr Søn, Norges og Sveriges Kronprinds Oscar Gustav Adolf, i Egenskab af Regent, saa have Vi igjen overtaget Rigets Bestyrelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

19 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved bl. a. tillades, at det i 1899 opførte nye Forsamlingshus paa Exercerpladsen Gardermoen i Kristiania Stift indvies til gudstjenstligt Brug med Sakramentforvaltning paa Betingelse af:

a. at den Del af Bygningen, som tjener til Kor, holdes betryggende afspærret, naar Bygningen benyttes som Forsamlinghus.
b. at denne Benyttelse ikke hindrer Afholdelse af Gudstjeneste og kirkelige Handlinger.

19 Juni. **Skrivelse** fra det schweiziske Forbundsraad til Udenrigsministeren, hvorved meddeles, at Republiken Nicaragua har tiltraadt den i Washington den 15de Juni 1897 afsluttede Hovedkonvention om Verdenspostforeningen.

19 Juni. **Skrivelse** fra det Schweiziske Forbundsraad til Udenrigsministeren, hvorved meddeles, at Fyrstendømmet Montenegro har tiltraadt den under 15de Juni 1897 i Washington afsluttede internationale Overenskomst om Udveksling af Postanvisninger.

21 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 28de Mai 1881 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets Ladesteder med særskilt Kommunebestyrelse meddeles Stadfæstelse paa en af Sons Formænd og

*) Bekjendtgj. 28 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 27, hvor Vedtægterne er indtagne.

Repræsentanter under 15de og 18de September 1899 samt 19de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Ladested. 21 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 3de Mai 1881 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets Ladesteder med særskilt Kommunebestyrelse meddeles Stadfæstelse paa en af Holens Formænd og Repræsentanter under 5te September 1899 og 6te Mai 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Ladested. 21 Juni.

Kongelig Resolution**), hvorved de af Urskog Herredsstyre i Møder den 17de Juni 1899 og 30te April 1900 vedtagne Regler ang. Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m.v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 21 Juni.

Kongelig Resolution**), hvorved de af Romedal Herredsstyre i Møder den 12te Juni og 24de Oktober 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 21 Juni.

Kongelig Resolution**), hvorved de af Aal Herredsstyre i Møder den 20de Januar og 15de Februar 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 21 Juni.

Kongelig Resolution**), hvorved de af Nesne Herredsstyre i Møde den 30te December 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 21 Juni.

---

*) Bekjendtgj. 28 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 27, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 28 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 27, hvor Reglerne er indtagne.

21 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved

I. i Henhold til Lov af 14de Juli 1893 § 1 angaaende Pigtraads Anvendelse til Gjærde meddeles Approbation paa følgende af Overberg Herredsstyre i Nordlands Amt under 15de Januar og 18de April 1900 fattede Beslutning saalydende:

§ 1. Langs alfare Veie — herunder indbefattet alle Veie, som er aabne for almindelig Færsel — og befærdede Pladse maa Pigtraad ikke anvendes til Gjærder i kortere Afstand fra samme end 2 — to — Meter. Hvor der paa Siderne af Vei eller Plads findes Grøft af mindst 1 — en — Meters Bredde, kan Pigtraadgjærde opføres 1 — en — Meter fra den yderste Grøftekant.

§ 2. Hvor blot Pigtraad eller Pigtraad og glat Traad i Forening anvendes til Gjærder, maa dette være mindst $^7/_4$ Alen høit og bestaa af mindst 5 Traade. Paa Gjærder opført af andet Materiale end nævnt, er det tilladt at anvende Pigtraad, naar Gjærdet herved faar den ovennævnte Høide, og Traadene anbringes saa, at Afstanden mellem Traaden og andet Materiale ikke bliver større end 8 Tommer.

§ 3. Tidligere af Pigtraad opførte Gjærder, som ikke er overensstemmende med nærværende Bedtægter, maa ikke repareres med Pigtraad.

II. Kongelig Resolution af 30te Januar 1895, hvorved er meddelt Approbation paa Overberg Herredsstyrelses Beslutning af 8de November 1894 om Forbud mod Anvendelse af Pigtraad til Gjærder inden Herredet, ophæves.

21 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 § 18 tillades, at den i Dybvaag Præstegjæld under Østre Nedenes Provsti i Kristiansands Stift siden 1888 bestaaende Overenskomst mellem Dybvaag og Flosta Sognestyrer og Sognepræsten angaaende Tiendens Afløsning mod en kommunal Erstatning af Kr. 145 og Kr. 90 aarlig henholdsvis af Dybvaag og Flosta Sogne forbliver gjældende.

21 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Fuldmægtige, Betjente og Assistenter ved Kristiania Postkontor fremtidig antages og afskediges af Departementet for de offentlige Arbeider.

21 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved de af Storthinget under 26de Mai 1900 fattede Beslutninger angaaende Urskog—Hø-

*) Bekjendtgj. 28 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 27.

landsbanens Forlængelse til Sørumsanden m. v.[1]) befales 21 Juni.
tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 60 og Indst. S XV E for 1899—1900.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 21 Juni.

I. Efternævnte Sager bliver, forsaavidt Behandlingen af samme ikke allerede er tillagt Departementet for det Indre, at henlægge til dette Departement, nemlig:
   a. Sager angaaende Afslutteise af, Forandring i, Forlængelse af eller Opsigelse af Overenskomster med fremmede Magter, forsaavidt som saadanne Sager har været undergivet eller skal undergives diplomatisk Behandling.
   b. De enkelte og konkrete Sager, paa hvilke bestaaende Overenskomster med fremmede Magter er anvendelige eller søges anvendte, forsaavidt angaar saadanne Sagers Formidling til eller fra diplomatisk Organ.
   c. Sager der — uden at være Gjenstand for Overenskomst med fremmed Magt — ifølge mellemfolkelig Sædvane behandles paa diplomatisk Vei — forsaavidt angaar saadanne Sagers Formidling til eller fra diplomatisk Organ.

II. Sager angaaende Udlevering af Forbrydere og angaaende anden international Retshjælp henlægges til Departementet for det Indre.

III. Den i Post I indeholdte Bestemmelse træder i Kraft strax og den i Post II indeholdte Bestemmelse fra 1ste August dette Aar.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Deptstid. for 1900 No. 29. Jfr. Res. 29 Septbr. 1900.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskerud Amt, hvori meddeles, at da Fogedembederne i Buskerud Amt i Henhold til Lov af 21de Juli 1894 § 1 b er besluttet ophævet fra 1ste Juli 1900, vil fra dette Tidspunkt Bestyrelsen af Hjælpefængslet i Holmsbo overgaa til Politimesteren i Drammen, medens Politimesteren i Kongsberg vil have at overtage Bestyrelsen af Kongsbergs Distriktsfængsel samt af Thinglagsarresterne i Sandsvær, Flesberg, Rollag samt Veggli og Opdal og Politimesteren i Ringerike Bestyrelsen af Distriktsfængslet i Honefos samt af Thinglagsarresterne i Aadalen, Sigdal og Modum.[1]) 21 Juni.

[1]) Jfr. Res. 9 Juni 1900.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til Kommunestyrerne i Byerne og Herredsstyrerne paa Landet: 22 Juni.

Ved H. K. H. Kronprindsregentens Resolution af 9de Juni sidstleden er Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 befalet sat i Kraft fra 1ste September dette Aar at regne.

Ved at meddele dette skal Departementet under Henvisning til

22 Juni. vedlagte Aftryk af nævnte Lov henstille til Kommunestyret (Herredsstyret) at træffe fornødne Forføininger til, at det i Loven omhandldee Værgeraad kan være dannet fra Lovens Ikrafttræden af.

Som det vil sees, har Loven, i hvilken navnlig Kapitel II og III handler om Værgeraadet og dets Funktioner, tillagt Værgeraadet den vigtige Myndighed at gribe ind ligeoverfor Børn, som er eller befrygtes at blive forsømte, og ligeoverfor deres Forældre og Foresatte.

Ifølge Lovens § 6 skal der i enhver Kommune dannes et Værgeraad, bestaaende af Stedets Underdommer og Præst samt fem af Kommunestyret efter Forslag af Formandskabet for to Aar valgte Medlemmer, hvoraf en i Kommunen bosat eller der tjenstgjørende Læge og en eller to Kvinder. Værgeraadet vælger selv Formand og Næstformand. Forsaavidt der i Kommunen (Herredet) er flere Præster, vil der af vedkommende Biskop blive truffet Bestemmelse om, hvilken Præst der skal indtræde i Værgeraadet. Herom har man idag tilskrevet Biskoperne.

I større Byer kan der opnævnes flere Præster og Læger, som tjenstgjør turvis efter Formandens nærmere Bestemmelse.

Samtidig med Værgeraad vil Kommunestyret (Herredsstyret) have at opnævne Varamænd for Raadets Medlemmer, undtagen for vedkommende Dommer, Præst eller Læge, hvis denne er Embeds- eller Kommunelæge, idet i Forfaldstilfælde for disse Funktionærer den indtræder, som under Forfaldet udfører deres Tjenesteforretninger. For Privatlæge, som er Medlem af Værgeraadet, bliver dog Varamand at opnævne. For Raadets kvindelige Medlemmer antages kvindelige Suppleanter at burde beskikkes.

Departementet vil i sin Tid tilskrive Værgeraadene angaaende, hvad der bliver at iagttage i Anledning af den nye Lov.

22 Juni. **Skrivelse** fra Fængselsstyrelsen, hvorved approberes en med Saltens Dampskibsselskab oprettet Kontrakt om Befordring af Fanger med Selskabets Skibe i Lokalruterne paa Lofoten—Ofoten, Folden, Saltdalen, Beieren og Værene i Bodin samt paa Nordre Helgeland.

23 Juni. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Trondhjems Stiftsdirektion. Foranlediget ved Ansøgning fra et Herredsstyre om, at det maa blive bestemt, at der ikke skal erlægges Betaling for de kirkelige Handlinger, som udføres paa den særlige Kommuniondag, som afholdes om Høsten for Aarets Konfirmander og andre Menighedslemmer, meddeler Dept., at det efter de foreliggende Oplysninger maa antages, at kirkelige Handlinger paa de omhandlede, aarlig tilbagevendende Kommuniondage maa blive at udføre gratis i Henhold til den geistlige Lønningslovs § 20, 1ste Stykke, uden at der tiltrænges nogen særskilt Bestemmelse derom (kfr. Departementets, i Lovtidenden indtagne Skri-

velse til Trondhjems Stiftsdirektion af 11te November 1899.) Dette vil ogsaa, bemærker Dept., stemme med, hvad der ifølge Lovens Forarbeider maa antages at have været dens Hensigt. Det er imidlertid en Selvfølge, at hvis der melder sig saa mange Kommunikanter, at den Del af Dagen, da det er lyst, antages at ville medgaa til Kommunionen, og der ikke er Anledning til kunstig Oplysning af Kirkerne, kan andre kirkelige Forretninger ikke forlanges udført paa Kommunionsdagen, men faar udsættes til næste Gudstjenestedag, ifald de ønskes udførte uden Betaling. 23 Juni.

Foranlediget ved Forespørgsel fra Sognepræsten i samme Distrikt, om Ligtaler gaar ind under Lønningslovens § 20, beder Dept. ham meddelt, at det antages at være overladt til en Præsts egen Afgjørelse, hvorvidt der i Forbindelse med Jordfæstelse skal holdes en fri Tale over et passende Skriftord (jfr. den i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Kristiania Biskop af 14de Februar 1898). Sognepræsten vil derfor have det i sin Magt ved Forhandling med dem, som nærer et specielt Ønske om Ligtale, og som han finder at burde imødekomme heri, at faa henlagt Jordfæstelsen til et beleiligt Tidspunkt og derved undgaa den befrygtede Overlæsselse. Forsaavidt saadan Tale holdes ved Begravelse, som finder Sted i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste (de ovennævnte Nadverdgudstjenester altsaa medregnet), er Sognepræsten uberettiget til at kræve Godtgjørelse derfor i nogen Form.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, foranlediget ved at en Fattigkommission havde begjæret forelagt Departementet til Afgjørelse en af Amtmanden afgiven Negtelse af i Henhold til Lov af 6te Juli 1892 (No. 4) § 2 at udfærdige Resolution, hvorved en Mandsperson tilpligtedes at yde Bidrag til Bestridelse af hans udenfor Ægteskab den 26de December 1874 fødte sindssyge Søns Forpleining ved Rotvold Sindssygeasyl, i hvilket han siden 9de December 1895 har været indlagt. 23 Juni.

Departementet meddeler, at de af Amtmanden paaberaabte i Lovtidenden indtagne Skrivelser fra Departementet af 11te Juli 1895 og 15de Februar 1896, hvilke begge angaar Fortolkningen af Lov af 6te Juli 1892 (No. 5), ikke antages analogisk at kunne anvendes i nærværende Tilfælde, og at Departementet er af den Mening, at et udenfor Ægteskab født Barns Fader med Hjemmel af den nævnte Lovparagraf jfr. § 3 kan tilpligtes at yde Bidrag til Bestridelse ogsaa af Udgifter ved Barnets Forpleining i Sindssygeasyl eller andre extraordinære Foranstaltninger, som dets aandelige eller legemlige Tilstand gjør paakrævet, jfr. Oth. Prp. No. 10 for 1892 Side 26—27. Hvorvidt saadant Bidrag bør paalægges Faderen og i saa Fald med hvilket Beløb, vil imidlertid i hvert enkelt og saaledes ogsaa i det her foreliggende Tilfælde bero paa Overøvrighedens Skjøn, uden at Departementet finder paa Forhaand

23 Juni. nærmere at burde udtale sig derom. Det henstilles derfor til Amtmanden efter paany at have overveiet nærværende Sag, at træffe sin Afgjørelse i saa Henseende, hvilken derefter i Tilfælde vil kunne indankes for Departementet.

25 Juni. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles:

III. Poststyrelsen har paa Foranledning udtalt, at Brevkort kan behandles som Trykfager, naar Indholdet opfylder de for saadanne Sager bestemte Betingelser, og Ordet „Brevkort" er tilstrækkelig overstroget eller makuleret til at berove Kortet dets Karakter af Brevkort.

Under 14de d. Md. har Poststyrelsen udtalt, at et Brevkort, paa hvis Bagside der er klæbet Fotografi, ikke kan forsendes mod den for Brevkort bestemte Porto.

IV, Hallingskeid Postaabneri er traadt i Virksomhed fra 10de Juni 1900. Jfr. Cirkl. 20de Decbr. 1899 og 8de Januar 1900.

26 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa den i Generalforsamling den 5te Mai 1900 fattede Beslutning om Forandring i § 4 i den for Vestre Slidre Herreds gjensidige Brandforsikringsforening ved Høieste Resolution af 8de Oktober 1897 approberede Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

26 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Lødingens Sparebank i Møde den 12te Mai 1900 vedtagne Forandring af § 20 i Bankens ved Høieste Resolutioner af 26de Mai 1891, 6te August 1897 og 7de Mai 1898 stadfæstede Plan.

27 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, der til Deptet. havde indsendt en Skriftveksel mellem en Magistrat og en Underfoged med Anmodning om Deptets. Udtalelse angaaende Underfogdens Berettigelse til at beregne Udpantningsgebyr (til sig og Vidner) i et Tilfælde, hvor Debitor ikke fandtes paa opgiven Bopæl, og Udpantningsforretning saaledes forgjæves havde været forsøgt afholdt. Det var oplyst, at der af Underfogden intet var protokolleret herom.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at Underfogden under de omforklarede Omstændigheder ikke kan være berettiget til at beregne noget Gebyr for Udpantning enten for sig selv eller for Vidnerne. Forat saadan Betaling skal kunne kræves, antages det nemlig nødvendigt, at der af Underfogden sættes Ret og foretages Protokollation.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa efterstaaende af Herredsstyrelsen for Borre Herred, Jarlsberg og Larviks Amt under 20de April 1900 fattede Beslutning angaaende Tillæg til § 17 i de ved Kongelig Resolution af 12te Juni 1896 stadfæstede Politivedtægter for bemeldte Herred: 30 Juni.

„Enhver offentlig Forlystelse er forbudt i den stille Uge, Bededag, Kristi Himmelfartsdag og den første Dag af de tre store Høitider."

Kongelig Resolution **), hvorved 30 Juni.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Dovre Herred, Kristians Amt, under 25de Oktober 1899 og 30te April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 5te Juni 1869, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadenorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjort gjældende for Dovre Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution **), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hole Herred, Stavanger Amt, under 19de Februar og 14de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 30 Juni.

Kongelig Resolution **), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Klæbu Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 13de Februar og 8de Mai 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 30 Juni.

Kongelig Resolution **), hvorved 30 Juni.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Fosnes Herred, Nordre Trondhjems Amt, under 29de Mai og 4de November 1899 samt 16de Marts 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 2den Mai 1864, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadenorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjort gjældende for Gaardene Saugviken, Stadtland, Ledang og Leerfjord med underliggende Pladse i Fosnes Præstegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

*) Bekjendtgj. 7de Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 28.
**) Bekjendtgj. 7de Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 28, hvor Vedtægterne er indtagne.

30 Juni. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hammerfest Herred, Finmarkens Amt, under 9de December 1898, 25de Februar, 23de Juni og 25de November 1899 samt 14de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 10de September 1862, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds-forsthyrrelse m. V. blev gjort gjældende for det Hammerfest By nærmest omgivende Landdistrikt fra og med Matr. No. 89 og 90, Rypefjord, indre og ytre, til og med Matr. No. 91, Melandet, derunder indbefattet Matr. No. 55, Mollen, samt Dalførerne om Storvandet og Jansvandet, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

30 Juni. **Kongelig Resolution** **), hvorved i Henhold til Lov af 14de Juli 1893 angaaende Pigtraads Anvendelse til Gjærde meddeles Approbation paa en af Næsseby Herredsstyre under 24de Mai 1900 fattet Beslutning om, at Anvendelse af pigget eller tagget Traad til Gjærde skal være forbudt inden Herredet.

30 Juni. **Kongelig Resolution** †), hvorved et af Bratsberg Amtsthing i Møde 15de Marts 1900 vedtaget Udkast til Regler for Benyttelse af Bryggerne og Pakboderne ved Nordsjø, Sauerelven, Hiterdalsvandet og Vandaksvandene approberes som gjældende indtil videre.

30 Juni. **Kongelig Resolution** [1]), hvorved i Henhold til Lov om delvis Omordning af det civile Embedsværk af 21de Juli 1894 § 4, Litr. C, bestemmes:

Fra 1ste Juli forstkommende og indtil videre bliver de under Byfogden i Kongsberg nu henhørende Fogedforretninger udenfor Arrest- og Forbudsforretninger (derunder ogsaa de Udpantningsforretninger, som ikke ifølge Kongelig Resolution af 10de December 1898 skal tilligge vedkommende Skatteopkræver, at henlægge til Underfogden sammesteds.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1900 No. 34, S. 539—541. Jfr. Ref. 9de Juni 1900.

30 Juni. **Kongelig Resolution** [1]), hvorved er bestemt:

1. At Sanitetsofficerer af Armé og Marine, udnævnte

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indtaget i Dep.tstid. for 1900 No. 42.

*) Bekjendtgj. 7de Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 28, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 7de Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 28.

†) — „ — — „ — „ „ hvor Reglerne er indtagne.

senere end den Kongelige Resolution af 4de Juni 1898, 30 Juni.
pligter uden særskilt Erstatning at have Lægetilsyn med de Personer af henholdsvis Marine og Armé, som tilkommer saadant Tilsyn og som enten tilhører vedkommende Garnison eller er ansat i Stab, Oplagshavn eller lignende, som er stationeret paa samme Sted eller i umiddelbar Nærhed af dette.

2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at træffe Afgjørelse om, i hvilke Tilfælde Bestemmelsen i Punkt 1 skal bringes i Anvendelse.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 30 Juni.

1. At Norddalsfjordens Kapel i Svano Sogn af Kinn Præstegjeld under Søndfjord Provsti i Bergens Stift foruden de i Kongelig Resolution af 26de September 1896, Post 2, omhandlede 5 Gudstjenester tillægges yderligere 3 Gudstjenester aarlig, af hvilke de 2 bliver at tage af de Floro Hovedkirke og 1 af de Kinn Kapel tillagte Tjenester.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 30 Juni.

1. At følgende af Storthinget under 30te November 1899 fattede Beslutning [1]):

„Til en retsmedicinsk Kommission bevilges fra 1ste Juli 1900:

a. Som aarlig Løn for Formanden Kr. 800.
b. Som aarlig Løn for hvert af Kommissionens 4 øvrige faste Medlemmer Kr. 600.
c. Til Honorarer for Kommissionens tilforordnede og extraordinære Medlemmer Kr. 800.
d. Til Bestridelse af Kontorudgifter Kr. 1200,

befales tagen tilfølge.

2. At der fra 1ste Juli 1900 oprettes en retsmedicinsk Kommission med Sæde i Kristiania.
3. At det i nærværende Indstilling foreslaaede Reglement for den retsmedicinske Kommission og de retsmedicinske Sagkyndige approberes.

Det approberede Reglement er saalydende:

§ 1. Som faste retsmedicinske Sagkyndige, der efter Straffeprocesloven § 192 har at tjenstgjøre, medmindre særegne Omstændigheder er til Hinder derfor eller gjør det utilraadeligt, anses:

a. i medicinsk-kemiske Spørgsmaal: De, der af Justits- og Politidepartementet dertil maatte blive beskikkede.
b. i psykiatriske Spørgsmaal:
1. Direktører (Bestyrere) og paa længere Tid end 1 Aar

[1]) Se Sth. Prp. No. 25 og Indst. S No. 48 for 1899/1900.

30 Juni. ansatte, underordnede Læger ved Sindssygeasyler, Amtslæger og af Justits- og Politidepartementet ansatte Politi- og Fængselslæger.

2. Andre Læger, som dertil af Justits- og Politidepartementet maatte blive beskikkede.

c. i andre retsmedicinske Spørgsmaal:

1. Universitetslæreren i Retsmedicin, Stadsfysici og Distriktslæger og af Justits- og Politidepartementet ansatte Politi- og Fængselslæger.

2. Andre Læger, som dertil af Justits- og Politidepartementet maatte blive beskikkede.

Derhos skal paa Henstillen af den retsmedicinske Kommission dennes faste eller tilforordnede Medlemmer kunne opnævnes som Sagkyndige.

§ 2. Det paaligger enhver, der i Anledning af strafferetslige Undersøgelser maatte fungere som Sagkyndig med Hensyn til medicinske eller medicinsk-kemiske Spørgsmaal, uopholdelig at indsende til den retsmedicinske Kommission en Beskrivelse af den foretagne Forretning, ledsaget af en Afskrift af den til Retten eller Paatalemyndigheden afgivne skriftlige Erklæring og af, saavidt muligt, de fornødne Præparater og andet forhaandenværende Bevismateriale.

§ 3. Den retsmedicinske Kommission bestaar af 5 faste Medlemmer (2 Faggrupper), hvilke beskikkes af Kongen for et Tidsrum af 10 Aar.

Ved Beskikkelsen tages for de tre Medlemmers Vedkommende (1ste Gruppe) Hensyn til retsmedicinsk Udvikling samt Uddannelse i pathologisk Anatomi, Fødselsvidenskab eller Kirurgi. For de 2 øvriges Vedkommende (2den Gruppe) lægges specielt Vægt paa Erfaring og Kyndighed i Psykiatri.

Et af Medlemmerne beskikkes tillige til at fungere som Kommissionens Formand.

§ 4. Samtidig med de faste Medlemmer beskikker Kongen, ligeledes for et Tidsrum af 10 Aar, 5 tilforordnede Medlemmer, der har at tage Sæde i Kommissionen efter dennes Bestemmelse.

Beskikkelsen foregaar i alt væsentligt efter de samme Hensyn som i § 3 for de faste Medlemmer bestemt.

§ 5. Forelægges der for den retsmedicinske Kommission Spørgsmaal, hvis Besvarelse antages at gjøre Tilkaldelse af Specialsagkyndige ønskelig, kan Justits- og Politidepartementet efter Begjæring af Kommissionen beskikke som extraordinære Medlemmer af samme 1 eller 2 Repræsentanter for vedkommende Fag.

§ 6. Til Assistance for den retsmedicinske Kommission antages en Sekretær, der beskikkes af Justits- og Politidepartementet efter Forslag af Kommissionen.

§ 7. Den retsmedicinske Kommission er beslutningsdygtig, naar mindst 3 Medlemmer er tilstede, deriblandt — forsaavidt

angaar psykiatriske Spørgsmaal — de 2 under 2den Gruppe i § 3 henhørende og — forsaavidt angaar andre Spørgsmaal — 2 af de under 1ste Gruppe henhørende. 30 Juni.

§ 8. Den retsmedicinske Kommission har:

a. at gjennemgaa de i Henhold til § 2 indkomne Beskrivelser og Erklæringer og andre retsmedicinske Erklæringer, der er afgivne efter Begjæring af det Offentlige, samt i Tilfælde at konferere med vedkommende Udsteder til Indhentelse af nærmere Oplysninger,

b. at gaa Retten, Paatalemyndigheden, offentlig beskikkede Forsvarere samt Sagkyndige tilhaande med Raad og Oplysninger, som under strafferetslige Undersøgelser maatte ønskes indhentede angaaende retsmedicinske Spørgsmaal,

c. at gaa Justits- og Politidepartementet eller Medicinalstyrelsen tilhaande i Spørgsmaal af retsmedicinsk Art, og

d) til Justits- og Politidepartementet at afgive en aarlig Indberetning om sin Virksomhed.

Kommissionen kan i de i Litr. a, b og c omhandlede Tilfælde, naar den finder saadant paakrævet, selv foretage de fornødne Undersøgelser, ligesom den ogsaa i dette Øiemed kan benytte sagkyndig Medhjælp. I de samme Tilfælde kan Kommissionen, naar der foreligger Spørgsmaal af specialfaglig Art, overlade den endelige Behandling af samme til 2 Medlemmer, faste, tilforordnede eller extraordinære, der antages at besidde Specialkyndighed i det Fag, hvorunder Tilfældet henhører. Saadan Behandling skal finde Sted ved psykiatriske Spørsmaal, naar de til 2den Gruppe henhørende Medlemmer derom fremsætter Begjæring, og ellers naar det forlanges af 2 af 1ste Gruppes Medlemmer.

Findes der under den i Litr. a omhandlede Gjennemgaaelse væsentlige Mangler ved den indsendte Beskrivelse eller Erklæring, skal Rettens eller i Tilfælde Paatalemyndighedens Opmerksomhed straks henledes paa Sagen.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 § 8 sidste Led bestemmes: 30 Juni.

1. I Distrikter, hvor Befordringen alene kan ske med Ren, tilkommer offentlige Tjenestemænd, der benytter egne Ren, en Skydsgodtgjørelse af 24 Øre pr. Km. og desuden et Tillæg af 10 Øre pr. Km. naar særskilt Veiviser eller Fører (Pappus) maa benyttes, og ligeledes et Tillæg af 3 Øre pr. Km. for hver Ren, som med Nødvendighed særskilt tiltrænges til Tøiets Befordring samt for en Vararen, naar saadan medhaves.
2. I de Tilfælde, som omhandles i nævnte Lovs § 2, sidste Led, beregnes dog den egentlige Skydsgodtgjørelse blot med

30 Juni. 16 Øre pr. Km. for hver Tjenestemand, medens Tillæggene for Veiviser, Tøiets Befordring og Vareren beregnes fælles for de Tjenestemænd, som reiser sammen.

3. Paa Reiser til Befordring af Fanger tilkommer vedkommende Tjenestemand for den Strækning, Fangen befordres, derhos et Tillæg af 6 Øre pr. Km. for hver Fange.

4. De ovennævnte Bestemmelser træder i Kraft 1ste Juli 1901. Fra samme Tid ophæves de Kongelige Resolutioner af 14de Oktober 1876 og 25de November 1893 angaaende Skydsgodtgjørelse for offentlige Tjenestemænds Befordring med egne Ren.

30 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes:

1. Remonteringen af Feltartilleriets Stamhefte i Trondhjem besørges af en Kommission bestaaende af Chefen for 3die Feltartillerikorps, Chefen for Trondhjems Artilleridetachement og den ved Detachementet tjenstgjørende Veterinærofficer. Som Kommissionens Formand forretter Chefen for 3die Feltartillerikorps og som Regnskabsfører Artilleridetachementets Chef.

2. Forsvarsdepartementet bemyndiges til at udfærdige den fornødne Instruks for Kommissionen.

30 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. Storthingets Beslutning af 26de Mai 1900 angaaende Bevilgning af Gager for 2 nye Bureauchefembeder i Departementet for de offentlige Arbeider[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. III, Kap. 1, Tit. 4 og Indst. S XXXIX A for 1899/1900. Beslutningen gaar ud paa, at der som aarlige Gager for to nye Bureauchefsembeder i nævnte Departement, hvoraf den ene Gage opføres som midlertidig og udredes af de til Jernbaneanlæg til enhver Tid disponible Midler, bevilges for hvert Embede Kr. 4000, mod at en Sekretærgage af 2den Klasse i samme Departement indbrages.

30 Juni. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles:

Fra 1ste Juli 1900 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Auresundet paa Dampskibsanløbsstedet Lindaas i Aure Herred, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt.

2. Disenaaen paa Jernbanestoppestedet at samme Navn i Søndre Odalens Herred, Hedemarkens Amt, Kongsvingers Postdistrikt.

3. Færøsundet paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Fitjar Herred, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.

4. Hellandsjøen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hevne Herred, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt.

5. Hjelledalen paa Hjelle i Stryns Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, i Ruterne Hjelledalen—Stryn og Hjelledalen—Grotlien. 30 Juni.
6. Hjelvikvaag paa Dampskibsanløbsstedet Hjelvik i Hammers Herred, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
7. Indre Kiberg paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Vardø Herred, Finmarkens Amt, Vardø Postdistrikt, med ugentlig Bipost til og fra Kiberg. Underholdes i Tidsrummet Midten af Marts—Udgangen af September.
8. Jerpstad i Meldalens Herred, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt, i Ruten Meldalen—Birkaaker.
9. Jørgenfjorden paa Haugsnes i Jørgenfjorden i Bø Herred, Nordlands Amt, Svolværs Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret til og fra Stedet med Dampskib, og, naar Stedet ikke anløbes to Gange ugentlig, i Landpostbudruten Bø i Vesteraalen—Jørgenfjorden.
10. Kleven i Vesteraalen paa Dampskibsanløbsstedet Kleven i Sortlands Herred, Nordlands Amt, Svolværs Postdistrikt — udenfor Dampfartstiden med Postforbindelse ved Landpostbudruten Sortland—Rise.
11. Kvalvaag i Nordmør paa Dampskibsanløbsstedet Kvalvaag i Tingvolds Herred, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt.
12. Ljøsøen i Kornstad Herred, Romsdals Amt, Kristansunds Postdistrikt, for den Post, som kan blive befordret med Dampskib til og fra Anløbsstedet Torriholmen.
13. Mindresunde i Stryns Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, i Ruten Hjelledalen—Stryn.
14. Nordviken i Nordmør paa Dampskibsanløbsstedet Nordviken i Edø Herred, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt.
15. Rysten paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Ørsten Herred. Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt.
16. Steilo paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hadsels Herred, Nordlands Amt, Svolværs Postdistrikt — derhos i Landpostbudruten Melbu—Hadsel—Stokmarknes.
17. Steinsøsund paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Edø Herred, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt.
18. Tofte i Hurum paa Dampskibsanløbsstedet Tofte i Hurums Herred, Buskeruds Amt, Drammens Postdistrikt.
19. Vadaneset paa Dampskibsanløbsstedet Vada (Ramberg) i Beitstadens Herred, Nordre Trondhjems Amt, Stenkjærs Postdistrikt.
20. Valnes i Bodin paa Dampskibsanløbsstedet Valnes i Bodin Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.

30 Juni. 21. Østertanen paa Dampskibsanløbsstedet Lerpolnes i Tanens Herred, Finmarkens Amt, Vadsø Postdistrikt.

Fra samme Tid vil

Fyllingsdalens Postaabneri med Bipost til Bergen blive nedlagt,

Nes i Bjugns Postaabneri blive benævnt „Nes i Fosen",

Karasjoks Postaabneri blive henlagt under Hammerfest Postkontor, Kverndalens og Søndre Elverums Postaabnerier under Elverums Postkontor samt følgende for Tiden under Kristiania Postkontor sorterende Postaabnerier blive henlagt under Kongsvingers Postkontor: Aabogen, Austvatn, Eidskogen, Galterud, Garvik, Magnor, Nordre Odalen, Opstad, Sander, Skarnes, Skotterud, Slaastad, Størjen, Vestmarken og Østmarken.

Fra 15de Juli 1900 underholdes der et Postaabneri Ivelands Jernbanestation paa Stationen af samme Navn i Hægelands Herred, Lister og Mandals Amt, Kristiansands Postdistrikt.

3 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa et Udkast til Love for Ytre Holmedals gjensidige Brandforsikringsforening, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

3 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved efterstaaende ved Namsos Kommunestyres Beslutning af 2den April 1900 vedtagne Taxtregulativ for Benyttelsen af Stedets offentlige Kaier i Henhold til Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 55 stadfæstes som gjældende indtil videre:

§ 1. Efter Havnefogdens Anvisning kan Fartøier og Baade lægge til ved Byens offentlige Kaier. Imidlertid er de forpligtede til saavel at forandre Plads ved Kaierne som til at hale fra disse, saasnart saadant beordres af Havnefogden.

§ 2. Seilfartøier, som lægger til ved Byens offentlige Kaier for at losse, lade eller indtage Ballast, har at betale til Havnekassen for hvert Døgn de saaledes henligger:

for de første 50 Tons Drægtighed 7 — syv — Øre pr. Ton.
„ „ følgende 50 „ — 5 — fem — „ „ „
og for hvad der overstiger 100 Tons Drægtighed 3 — tre — Øre pr. Ton.

For samme Tid, forsaavidt Afgiften ikke er bleven Gjenstand for Overenskomst, betales:

for Dampskibe af Drægtighed indtil 50 Tons Kr. 1,50
„ — „ — over 50 „ indtil 100 Tons Kr. 2,00
med Tillæg for hvert overskydende 100 Tons eller Del deraf „ 1,00

Fartøier, som alene losser Grus, Sand, Sten, Rør eller

andre Gjenstande til Byens Vei-, Vand- eller Kloakvæsen, er fri for at erlægge saadan Afgift.

§ 3. Døgnet regnes fra Midnat til Midnat. For Dele af Døgn betales som for fuldt Døgn. Dog erlægger Seilfartøier, der kun henligger i 6 Timer, det Halve af den i § 2 for disse bestemte Taxt. Søn- og Helligdage medregnes ikke, med mindre Losning eller Ladning, Ilands- eller Ombordsætning af Passagerer foregaar paa disse Dage.

§ 4. Umaalte Fartøiers Drægtighed bestemmes ved Havnefogdens Skjøn.

§ 5. Hvis Fartøi efter Paalæg fra Havnefogden maa hale ud fra Kaien og siden atter lægger til den, regnes det Døgn, hvori det halede fra, og det Døgn, hvori det atter lægger til Kaien, kun for et Døgn.

§ 6. Varer, der oplægges paa Kaierne, maa bortbringes snareste og seneste inden 36 Timer; dog kan Havnefogden indrømme længere Henliggen mod en Afgift af 10 — ti — Øre pr. Døgn eller Del af samme for hver □ Meters Rum Varerne indtager. Søn- og Helligdage bør Kaierne som Regel være ryddiggjorte.

§ 7. Afgiften erlægges til Havnefogden paa hans Kontor enten forskudsvis eller paa den Maade Havnefogden bestemmer.

§ 8. Nærværende Reglement træder i Kraft 4 Uger fra den Dag det er approberet.

Forandring i Brugsregler for Hesjedalens Statsalmenning*), approberede af Landbrugsdepartementet 3die Juli 1900. 3 Juli.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvori Departementet paa Foranledning udtaler, at der ikke af Hensyn til vedkommende Overdragelses Retsgyldighed antages at være noget til Hinder for, at flere Eiendomme tilhørende forskjellige Personer hjemles den samme ved et enkelt Skjøde. Efter Departementets Mening bør dog Stempelafgiften af et saadant Dokument ligesom Thinglæsningsgebyret beregnes, som om der var udstedt særskilte Skjøder paa hver Eiendom. 4 Juli.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, hvori paa Forespørgsel fra en Sognepræst meddeles, at Departementet anser det utvilsomt, at det paaligger Kommunen at sørge for Opvarmning og Renhold af Borgestuen, naar den benyttes ved Konfirmandforberedelsen og til Aftrædelsesrum for den kirkesøgende Menighed (jfr. hvad derom er udtalt i Reskript vedkommende Sognepræstens aarlige Indkomster i Modum Præstegjeld af 26de Juni 1801, I, 1, A 1, a og i 5 Juli.

*) Bekjendtgj. 7 Juli i Lovtid. s 1ste Afd. No. 28, hvor de forandrede Bestemmelser er indtagne.

5 Juli. Departementets Skrivelse af 30te Mai 1891 i Lovtidenden). Kommunens Forpligtelse i denne Henseende paavirkes, bemærker Departementet, ikke af den Omstændighed, at en eller anden af Embedets Indehavere tidligere kan have overtaget de nævnte Byrder enten frivillig eller af Ubekjendskab med Menighedens Forpligtelse i saa Henseende.

Forsaavidt det af Kommunen var gjort gjældende, at Forpligtelsen i vedkommende Prestegjæld paahviler Sognepresten paa Grund af, at der af Menigheden erlægges Stolketold, bemærker Departementet, at denne Ydelse kun er en Erstatning til Sognepresten for Overtagelsen af den Menigheden ifølge norske Lovs 2—12—4 paahvilende Forpligtelse til Opførelse og Vedligeholdelse af visse af Prestegaardens Bygninger, hvoriblandt Borgestue, hvis Bestemmelse blandt andet er at benyttes ved Konfirmandundervisning, jfr. det ovennævnte Reskript og Departementets Skrivelse til Kristiansands Stiftsdirektion af 14de December 1882 (i Lovtidenden).

6 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Biskopen i Bergens Stift, hvorved paa Forespørgsel fra en Provst meddeles, at der efter den gjældende Lovgivning ikke er Adgang til at tillade Lægmænd at tale fra Prædikestolen ved de sædvanlige Gudstjenester. Derimod er intet til Hinder for, at en Præst lader en anden til Statskirken hørende Geistlig helt eller delvis forrette i sit Sted ved de regelmæssige Gudstjenester og kirkelige Handlinger. Hertil trænges ikke Kirketilsynets Tilladelse.

7 Juli. **Kongelig Resolution***), hvorved den under 6te Juni 1896 udfærdigede Lov indeholdende Forandringer i Lov angaaende Forbrydelser af 20de August 1842 m. v. og den under samme Dag udfærdigede Lov indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 befales satte i Kraft fra 1ste September 1900.

7 Juli. **Kongelig Resolution****). hvorved de af Nordre Lands Herredsstyrelse i Møde den 9de December 1899 besluttede Vedtægter for Behandling af Værnskog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med et Par Forandringer.

7 Juli. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Mosviken og Verran Herredsstyre i Møder den 4de November 1899 og 14de April 1900 besluttede Vedtægter for Behandling af Værn-

*) Bekjendtgj. 12te Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29.
**) — " " " " " " " ", hvor Vedtægterne er indtagne.

skog inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre.

Kongelig Resolution*), hvorved Kongelig Resolution af 16de Marts 1878, ved hvilken for Øvre Rendalens Hovedsogn i Hedemarkens Amt, — med Undtagelse af Sæterlokkerne, det saakaldte Fjelddistrikt samt Gaardene L.-N. 122, a, b og c (Midtskoven) — bestemtes, at Gjærde skal være lovligt, naar det kun er saa tæt og stærkt, at det freder for Hest og Storfæ, ophæves. 7 Juli.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 92 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 bestemmes, at de ved Kongelig Resolution af 7de Oktober 1893 approberede skjærpede Byggeforskrifter for Grimstad ophæves med Undtagelse af følgende Bestemmelse i § 4: 7 Juli.

„Tækning af Tage med krumme Tagsten er ikke tilladt."

Kongelig Resolution*). hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa den af Stavanger Kommunestyre i Møde den 8de Juni 1900 besluttede Forandring i nævnte Lovs § 39, 1ste Pasus for Stavanger Bys Vedkommende, hvorefter denne Pasus for nævnte By kommer til at lyde saaledes: 7 Juli.

„Trappe, som føres ud i Gaden, maa ikke have skarpe Hjørner. Den maa ikke være bredere, end at der bliver en Afstand af mindst 1 m. mellem Trappens nederste Trin og Fortougets Yderkant, og ikke springe længere frem i Gaden end 30 cm."

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 89 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa Haugesunds Kommunestyres Beslutning af 15de Mai 1900 om Indførelse af Murtvang, forsaavidt angaar Kvartererne No. 36, 1ste Rode og No. 44, 2den Rode sammesteds, saaledes at Beslutningen træder i Kraft straks. 7 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutning af 31te Mai 1900 angaaende Oprettelsen af en teknisk Høiskole i Trondhjem samt angaaende Bevilgning af Kr. 10 000 for indeværende Termin i Anledning af Oprettelsen af nævnte Skole[1]) befales taget tilfølge. 7 Juli.

[1]) Se Sth. Prp. No. 55 for 1899/1900, Indst. S XXXI A for s. A. og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 2207—2303.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutning af 23de Mai 1900 om Opretholdelse af det ved Professor Hjorts Afsked ledigblevne Professorat som bevægeligt Professorat i 7 Juli.

*) Bekjendtgj. 12te Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 29.

Øienſygdomme, om Bevilgning af Lønstillæg for Professor Dr. H. Strøm samt om et Elementærkursus i Græsk ved Universitetet[1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 79 for 1899/1900, Till. 3 til Indst. S XXI for s. A. samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 2051—2064. Det bevilgede Lønstillæg er Kr. 2 700.

7 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. at den af Storthinget under 30te Mai d. A. fattede Beslutning om Dannelse af et nyt Laanefond til Havfiskeriernes Fremme[1]) befales tagen tilfølge, og
2. At Departementet for det Indre bemyndiges til at afgive de nærmere Bestemmelser om Udlaan af Fondets Midler.

[1]) Se Sth. Prp. No. 74 og Indst. S No. 225 for 1899/1900 samt Sth. tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 2202—2206. Beslutningen er saalydende:

Storthinget samtykker i, at foruden det ved Storthingets Beslutninger seneſt af 1ſte Mai 1899 dannede Laanefond til Havfiskeriernes Fremme kan indtil Kr. 500 000 af Statskassen anvendes til Udlaan til Anskaffelse og Udrustning af Dampskibe til Havfiskeri paa følgende Vilkaar:

1. Af Laanene, der skal benyttes til Anskaffelse og Udrustning af Havfiskedampskibe, svares 4 pCt aarlig Rente fra Laanets Udbetaling. I det første Aar skal Laanene være afdragsfri, hvorefter de tilbagebetales seneſt i Løbet af 10 Aar med ligestore aarlige Afdrag.
2. Til Sikkerhed for Laanene gives det offentlige Panteret i vedkommende Dampskib med tilhørende Skibsinventarium samt Assurancesummen. Der kan udlaanes indtil Halvdelen af Skibets Taxtværdi, dog ikke over Kr. 50 000 paa et enkelt Dampskib. Laan gives kun til Fartøier, som faar Klasse i „Norsk Veritas". I Taxten over Skibet medregnes ikke Fiskeredskaberne.
3. Vedkommende Fartøi holdes stadig assureret for Søskade samt for Brand i Havn for mindst $^3/_4$ af Taxtsummen.

7 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved befales tagen tilfølge den af Storthinget den 26de Mai 1900 fattede Beskutning om Samtykke til Udbetaling af midlertidige Lønstillæg for Funktionærer ved Hypothekbankens Hovedsæde samt ved dens Laanekontorer i Bergen, Trondhjem og Tromsø.[1])

[1]) Se Sth. Prp. No. 12 og Indst. S XVI B for 1899/1900. Ved nævnte Beslutning har Storthinget samtykket i:

a) at der før Tidsrummet 1ſte Juli 1900—30te Juni 1901 tilstaaes hver af de ved Hypothekbankens Hovedsæde i Kristiania ansatte Fuldmægtige og Assistenter et Lønstillæg stort Kr. 200;
b) at der for Tidsrummet 1ſte Januar 1900—30te Juni 1901 tilstaaes hver af de ved Hypothekbankens Laanekontorer i Bergen, Trondhjem og Tromsø fast ansatte Funktionærer et Lønstillæg stort Kr. 300.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 7 Juli.

I. At der af de ved Ofringer i Kirkerne og ved private Gaver indkomne Midler tillades udredet et Beløb paa Kr. 696 744,82 til Bidrag — aarlige eller engang for alle —, som i nærværende Foredrag foreslaaet, til de trængende Efterladte efter de i Foredraget omhandlede, i Tiden fra 1ste September til 31te December 1899 paa Søen omkomne 165 Fiskere og i Fiske deltagende Personer.

II. At de aarlige Bidrag, der bevilges indtil videre, skal gjælde fra 1ste Juli 1900 og bliver at udbetale efterskudsvis hvert Kvartal.

III. At det efter Post I affatte Beløb til Bidrag bliver at forvalte af efternævnte Bestyrelser:

1. Et Beløb paa Kr. 498 108,70, udgjørende Bidrag til Efterladte efter 115 Forulykkede hjemmehørende i Romsdals, Søndre og Nordre Trondhjems Amter (1ste Distrikt) bliver at forvalte af en Bestyrelse med Sæde i Kristiansund, sammensat som af den til Udarbeidelse af Forslag til heromhandlede Midlers Fordeling nedsatte Komite foreslaaet (jfr. den i Foredraget indtagne Plan Post V.)

2. Et Beløb paa Kr. 94 442,42, udgjørende Bidrag til Efterladte efter 22 Forulykkede hjemmehørende i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus Amter (2det Distrikt). Af Beløbet bliver Kr. 81 743,77 til 19 Personers Efterladte at forvalte af en Bestyrelse med Sæde i Haugesund, sammensat som af den ovennævnte Komite foreslaaet (jfr. Planens Post V), medens Resten Kr. 12 698,65 til 3 Personers Efterladte bliver at forvalte af Direktionen for „Selskabet for de norske Fiskeriers Fremme" i Bergen.

3. Et Beløb paa Kr. 88 193,70, udgjørende Bidrag til Efterladte efter 24 Personer hjemmehørende i Nordlands Amt, bliver at forvalte af Bestyrelsen for det Fond, der er oprettet af de Midler, som indkom ved Indsamling i Anledning af Stormulykken i Lofoten den 25de Januar 1893.

4. Et Beløb paa Kr. 16 000 udgjørende Bidrag til Efterladte efter 4 Personer, hjemmehørende i Tromsø og Finmarkens Amter, bliver at forvalte af Komiteer, bestaaende af Sognepræst, Lensmand (i By Politimester) og Ordfører paa vedkommende Efterladtes Hjemsted.

7 Juli.

IV. At de affatte Midler bliver at indsætte i autoriseret Sparebank eller i andet betryggende Bankinstitut eller at udlaane mod Pant i fast Eiendom mod Sikkerhed som for Anbringelse af umyndiges Midler bestemt.

V. At de i Post III, No. 1, 2, 3 og 4 omhandlede Bestyrelser aarlig har at aflægge Regnskab for de under deres Forvaltning staaende Midler, hvilke Regnskaber bliver at revidere af den kommunale Revision i vedkommende Kommune, hvorfra Midlerne forvaltes. Revideret Regnskab med Beretning om Bestyrelsens Virksomhed bliver aarlig at indsende til Fiskeristyrelsen.

VI. At de i Post III, No. 1, 2, 3 og 4 omhandlede Bestyrelser bemyndiges til at reducere eller lade et tilstaaet Bidrag helt udgaa og i det hele taget foretage saadanne Forandringer dermed, som nye Oplysninger maatte foranledige, eller som maatte være en Følge af forandrede Forhold i Henseende til de Understøttedes økonomiske Stilling. Ligeledes kan Bestyrelserne i Kristianssund, Haugesund og i Nordlands Amt, forsaavidt angaar de Efterladte fra Frøienulykken og Røværulykken, forhøie et tilstaaet Bidrag eller indvilge nye Bidrag engang for alle, om særlige Omstændigheder maatte gjøre det fornødent.

VII. At Fordringer paa Understøttelse efter Post I ikke med Retsvirkning kan afhændes, pantsættes eller gjøres til Gjenstand for Arrest, Execution eller Udpantning.

VIII. At der tilstaaes Medlemmerne af de i Kristianssund og Haugesund oprettede Fondsbestyrelser paa Reise til og fra samt under Ophold ved Bestyrelsesmøder saadan Godtgjørelse, som for Storthingsmænd bestemt. De hermed forbundne Udgifter bliver at udrede af de under Bestyrelsens Forvaltning staaende Midler.

IX. At de Beløb, som efter den i Post I foretagne Uddeling maatte være tilovers af de indkomne Bidrag, samt de yderligere Beløb, som muligens senere maatte blive indsparet af samtlige de nu til Efterladte i de forskjellige Distrikter affatte Beløb, skal danne et Fond, der indtil videre bliver at forvalte af Fiskeristyrelsen. Af dette Fond kan med Fiskeristyrelsens Samtykke om fornødiges udredes yderligere Beløb til de ved de to Hovedulykker ved Røvær og Frøien i Oktober 1899 forulykkedes Efterladte, hvis de ved nærværende Resolutions Post III til samme affatte Beløb maatte vise sig ikke at være tilstrækkelige til, at fornøden Hjælp deraf kan ydes dem. Kfr. ovenstaaende Post VI, 2det Punktum. Angaaende den fremtidige Anvendelse af Fondet forøvrigt bliver senere at træffe Bestemmelse ved naadigst Resolution.

Kongelig Resolution, hvorved den i den under 2den September 1899 meddelte Koncession paa en Jernbane fra Eina til Fagernæs i Valdres, Litr. C Post 4, fastsatte Termin for Arbeidets Paabegyndelse tillades forandret fra 1ste Juli til 1ste September 1900. 7 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 7 Juli.

1. At efterstaaende Udkast til „Uniformsreglement for Marinens Officerer og civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer med Officers Rang" bifaldes.
2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at træffe Bestemmelse om, til hvilket Tidspunkt de ved ovennævnte Reglement bestemte Uniformsforandringer skal være gjennemførte.

Uniformsreglement

for Marinens Officerer og civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer med Officers Rang.

I. Uniformsgjenstande.

A. For Admiralsperſoner.

1. Hat, trekantet, af sort Filt, høire Side 13 à 16, venstre 15 à 18 Centimeter høi, foran og bag 12 à 14 Cm. lang; kantet rundt omkring med 4,5 Cm. brede Guldgaloner; sort Plumage; Krampe af 3 Cm. bred Guldgalon, fæstet forneden med en Uniformsknap af Mellemsort; under Krampen Nationalkokarden; Dusker af Guldbuljonger af samme Sort som paa Epauletterne.
2. a. Kjole af mørkeblaat Klæde med sort Foer; staaende Krave, noget høiere bag end fortil, dobbelte Slag, 2 Rader store Uniformsknapper, 5 Knapper i hver Rad; i Livet bagtil 2 Knapper; paa Skjøderne horizontale Lommeklaffer med 3 Spidser og 3 Knapper; vertikale Lommeklaffer med 1 Knap ved den nederste Ende og 1 nederst paa Skjødet; paa Kraven, Ærmeopslagene og de horizontale Lommeklaffer Guldbroderi (efter Tegning). Epauletstropper (efter Tegning) foret med mørkeblaat Klæde.
   b. Kjole af mørkeblaat Klæde med sort Foer, liggende kortskaaren Krave, dobbelte Slag, 2 Rader store Uniformsknapper, 5 Knapper i hver Rad, heraf 4 til at knappe; i Livet bagtil 2 Knapper. Grabbetegnelse paa Ærmene omtrent 9 Cm. fra neden. Epauletstropper (efter Tegning) foret med mørkeblaat Klæde.
3. Benklæder af mørkeblaat Klæde eller Kasimir med en 4.5 Cm. bred Guldgalon (Model) langs den ydre Søm.
4. Benklæder af mørkeblaat Klæde eller Kasimir, af hvidt Kasimir eller Lærred.

7 Juli.

5. Veſt af mørkeblaat Klæde eller Kaſimir eller hvid Piket; nedliggende Krave, en Rad ſmaa Uniformsknapper.
6. Halstørklæde af ſort Silke.
7. Epauletter. Matten ſkal beſtaa af en glat Guldgalon, paa hvis yderſte, ſtoppede Del anbringes et Anker med Krone, broderet i Sølv, Kronen vendende indad. — Langs denne Dels Kant ligger tæt til hinanden 3 Guldbuljonger, af hvilke den midterſte er den tykkeſte, de to andre har ſamme Tykkelſe. De nedhængende Guldbuljonger ſkulle være ca. 8 Cm. lange. Ved Epauletbalſens indre Kant anbringes en Ankerknap. (Forøvrigt henviſes til Tegning eller Model).
8. Sabel (efter Tegning); Sabelens hele Længde kan være fra 86 til 94 Cm.
9. Felttegn af Guldbuljonger og mørkeblaa Silke.
10. Gehæng af Guld og mørkeblaa Silke (efter Model).
11. Gehæng af ſort Silke, forøvrigt ſom det foregaaende.
12. Handſker, hvide, lyſegule eller brune.
13. Vaabenkjole af mørkeblaat Klæde med ſort Foer; opſtaaende Krave, hvorom en Guldgalon af 4,5 Cm. Bredde (efter Model); dobbelt Knapperad; Skjøderne fortil med afrundede Hjørner; Ærmeopſlagene med 3 blinde Knaphul og Knapper; vertikale Lommeklaffer bagtil med 3 Knapper. Gradfortegnelſe i Kravens Hjørner.
14. Uniformsfrakke af mørkeblaat Klæde med ſort Foer; liggende kortſkaaren Krave; dobbelte Slag med 2 Rader ſtore Uniformsknapper, 5 Knapper i hver Rad, heraf 4 til at knappe; i Livet bagtil 2 Knapper. Gradbetegnelſe paa Ærmerne omtrent 9 Cm. fra neden.
15. Sjøtrøie af mørkeblaat Klæde. Knapper og Gradbetegnelſe ſom paa Uniformsfrakken.
16. Kappe af mørkeblaat Klæde, ſkaaren i Form af ſaakaldet Paletot, men ſaa vid, at den kan bruges over Epauletter; dobbelte Slag og 2 Rader ſtore Uniformsknapper med 6 à 7 Knapper i hver Rad; bred liggende Krave med Klaf, der kan knappes med 2 ſmaa Uniformsknapper, naar Kraven er opſlaaet; i Ryggen 2 Stropper for Kappens Sammentrækning bagtil, den ene med 2 ſtore Uniformsknapper, den anden med tilſvarende Knaphuller; mørkeblaat eller ſort Foer eller Pelsværk; Gradbetegnelſe paa Ærmerne omtrent 9 Cm. fra neden.
17. Hue af mørkeblaat Klæde (efter Model); omkring Hovedbaandet en Guldgalon af 4,5 Cm. Bredde (efter Model); fortil paa Hovedbaandet er broderet i Guld et Anker med Krone omgivet af en oventil aaben Egekrands (efter Model). En liden Uniformsknap paa hver Side til deri at fæſte en Hagerem af Guldtreſſe.
18. Hvidt Overtræk til Huen.

19. Vinterhue af sort Astrakan eller Cremerskind (efter Model), Kjendemærke efter Model. 7 Juli
20. Gradbetegnelse:
a. Paa Epauletterne og Vaabenkjolen:
For Kontreadmiral — 1 Sølvstjerne.
„ Viceadmiral — 2 Do.
„ Admiral — 3 Do.
b. Paa Uniformsfrakke, Kjole (2 b), Sjøtrøie og Kappe:
Rundt begge Ærmer en Guldgalon af 4,5 Cm. Bredde og dannende et Øie opover Ærmet paa dets Overkant; derhos
for Kontreadmiral — en broderet Sølvstjerne indeni Øiet;
for Viceadmiral — en broderet Sølvstjerne paa hver Side af Øiet og
for Admiral — en broderet Sølvstjerne indeni Øiet og en paa hver Side.
Anmærkning. Alle Uniformsknapper efter Tegning.

B. For øvrige Sjøofficerer, Sanitetskorpsets, Haandværkskorpsets og Intendanturkorpsets Officerer og for Marinens civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer med Officers Rang.

1. Hat, trekantet, af sort Filt, høire Side 13 à 16, venstre 15 à 18 Cm. høi, foran og bag 12 à 14 Cm. lang; kantet rundt omkring med 4,5 Cm. brede, vatrede sorte Silkebaand; Krampe af 3 Cm. bred Guldgalon, fæstet forneden med en Uniformsknap af Mellemsort; under Krampen Nationalkokarden, samt paa hver Side af Krampen et Tverbaand af samme Sort som det om Kanten; Dusker af Guldbuljonger af samme Sort som paa Epauletterne.
2. Kjole af mørkeblaat Klæde med sort Foer; liggende kortskaaren Krave, dobbelte Slag, 2 Rader store Uniformsknapper, 5 Knapper i hver Rad, heraf 4 til at knappe; i Livet bagtil 2 Knapper. Epauletstropper (efter Tegning) foret med mørkeblaat Klæde. For Sanitetsofficerer skal de fores med rødt og for Intendanturofficerer med lyseblaat Klæde, saaledes at der bliver henholdsvis en rød og en lyseblaa Passepoil paa hver Side af Guldgalonen. For Direktøren og Verksmesteren ved de mekaniske Verksteder, Skibsbygningsinspektøren, Skibsbygmesteren og øvrige civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer med Officers Rang Krave af sort Fløiel. Gradbetegnelse paa Ærmerne; dennes Midte omtrent 9 Cm. fra neden.
3. Benklæder af mørkeblaat Klæde med Guldgalon af 3 Cm. Bredde (Model) langs Ydersømmen.
4. Benklæder af mørkeblaat Klæde eller Kasimir, af hvidt Kasimir eller Lærred.
5. Vest af mørkeblaat Klæde eller Kasimir eller af hvid Piket; nedliggende Krave; en Rad smaa Uniformsknapper.

7 Juli.

6. Halstørklæde af sort Silke.
7. Epauletter. Matten skal være en glat Guldgalon og for alle Grader 17 à 18 Cm. lang; Undersiden skal for Sanitetsofficerer fores med rødt og for Intendanturofficerer med lyseblaat samt for øvrige med mørkeblaat Klæde. Paa dens yderste stoppede Del anbringes et Anker med Krone af Sølv, Kronen vendt indad, derhos for Arsenalforvalteren en Bombe af Sølv over Kronen og for Musikinstruktøren en Lyre af Sølv. Langs denne Dels Kant ligger tæt til hinanden 3 Guldbuljonger, af hvilke den midterste er den tykkeste; de 2 andre har samme Tykkelse. Af disse Guldbuljonger er der to forskjellige Modeller: en for Stabsofficerer og civilmilitære Embedsmænd med Stabsofficers Rang, og en for øvrige Officerer og civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer med Officers Rang. Af de nedhængende Guldbuljonger, der for alle Grader skal være 8 Cm. lange, er der tre forskjellige Tykkelser: en for Kommandører (den tykkeste); en for Kommandørkapteiner og civilmilitære Embedsmænd med Kommandørkapteins Rang; og en for øvrige Officerer og civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer med Officers Rang. (Forøvrig henvises til Tegning og Model).
8. Sabel (efter Tegning) den hele Længde 86 à 94 Cm.
9. Gehæng af Guld og mørkeblaa Silke (efter Model).
10. Felttegn af Guldbuljonger og mørkeblaa Silke.
11. Gehæng af sort Silke, forøvrigt som Paradegehænget.
12. Hanfker, hvide, lysegule eller brune.
13. Uniformsfrakke af mørkeblaat Klæde med sort Foer, liggende kortskaaren Krave, dobbelte Slag med 2 Rader store Uniformsknapper, 5 Knapper i hver Rad, heraf 4 til at knappe; i Livet bagtil 2 Knapper. For Verksteds-Direktøren, Verksmesteren, Skibsbygningsinspektøren, Skibsbygmesteren og øvrige civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer med Officers Rang Krave af sort Fløiel. Grabbetegnelse paa Ærmerne; dennes Midte og omtrent 9 Cm. fra neden.
14. Sjøtrøie af mørkeblaat Klæde. Knapper og Grabbetegnelse som paa Uniformsfrakken.
15. Kappe som under Litr. A 16 bestemt.
16. Hue (Model) af mørkeblaat Klæde; omkring Hovedbaandet et bredt, sort, riflet Silkebaand; fortil paa dette er broderet i Guld et Anker med Krone omgivet af en oventil aaben Egekrands (Model). En liden Uniformsknap paa hver Side til deri at fæste en Hagerem af Guldtresse. For Sanitetskorpset og Intendanturkorpset skal Baandet oventil være kantet med en henholdsvis rød og lyseblaa Passepoil. For Verksteds-direktøren, Verksmesteren, Skibsbygningsinspektøren, Skibsbygmesteren og øvrige civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer med Officers Rang skal Baandet være af sort Fløiel.

17. Hvidt Overtræk til Huen. 7 Juli.
18. Vinterhue med Kjendetegn som for Admiralsperſoner.
19. Gradbetegnelſe paa Kjole, Uniformsfrakke, Sjøtrøie og Kappe.

For Sekondløitnant. En Guldgalon af 12 Mm. Bredde, dannende et Øie opover paa Ærmets Overkant (Model).

„ Premierløitnant. En Guldgalon ſom for Sekondløitnant anført og derhos en anden Guldgalon af 12 Mm. Bredde anbragt nedenfor ſamme.

„ Kaptein. To Guldgaloner ſom for Premierløitnant anført og derhos en tredie Guldgalon af 12 Mm. Bredde anbragt nedenfor dem.

„ Kommandørkaptein. En Guldgalon af 2,3 Cm. Bredde dannende et Øie opover paa Ærmets Overkant (Model) ſamt 2 Guldgaloner af 12 Mm. Bredde anbragt nedenfor denne.

„ Kommandør. En Guldgalon af 2,3 Cm. Bredde ſom for Kommandørkapteiner beſtemt og 3 Guldgaloner af 12 Mm. Bredde anbragt nedenfor denne.

For Sanitetskorpſets, Haandværkskorpſets og Intendanturens Officerer, ſamt for Marinens civilmilitære Embedsmænd og Funktionærer med Officers Rang er Gradbetegnelſerne ſom for Søofficerer af tilſvarende Rang; dog bortfalder Øiet paa den øverſte Galon, hvorhos Sanitetsofficererne har en rød og Intendanturofficererne en lyſeblaa Paſſepoil langs Overkanten af den øverſte Galon.

20. Af de ovenfor nævnte Uniformsgjenſtande er Sekondløitnanter og vernepligtige Officerer, ſaavel af Søofficerskorpſet ſom Sanitetskorpſet, Haandverkskorpſet og Intendanturkorpſet ſamt Funktionærer af Sekondløitnants Rang ikke pligtige at anſkaffe de under B 3 og 9 angivne Uniformsgjenſtande.

Anmærkning. Alle Uniformsknapper efter Tegning.
Afſtanden mellem Galonerne ſkal være 0,4 Cm.

C. Tilladte Uniformsgjenſtande for alle foran nævnte.

1. Yderfrakke eller Pijæk, mørkeblaa, af Klæde eller andet tykt Tøi; liggende Krave; dobbelt Rad ſtore Uniformsknapper; Gradbetegnelſen paa Ærmerne, dennes Midte omtrent 9 Cm. fra neden.
2. Rundtrøie, mørkeblaa, af Klæde eller andet Tøi; kortſkaaren, liggende Krave; 2 Rader Uniformsknapper; Gradbetegnelſe ſom paa Yderfrakken.
3. Trøie af hvidt Kaſimir eller Lærred (efter Model) med en Rad ſtore Ankerknapper og Gradbetegnelſe af Guldgalon eller gule Baand.
4. Sort Voxbugstræk paa Huen.
5. Regnkappe (efter Model) blaa eller ſort med Gradbetegnelſe (efter Model).
6. Regnfrak, Sydveſt, Sjøſtøvler og andre Regnklæder.

II. Benyttelse af Uniformsgjenstande.

Uniformens Benævnelse.	Uniformsgjenstande. For Admiraler.	Uniformsgjenstande. For øvrige Officerer etc.	Uniformen bæres ved hvilke Anledninger.
A. „Stor Parade".	Hat. Kjole. Epauletter. Vest, hvid. Halstørklæde. Benklæder, blaa med Guldgaloner. Sabel med Felttegn. Gehæng af Guld og mørkeblaa Silke. Hansker, hvide.		1. Ved Foretræde hos H. M. Kongen eller andre kongelige Personer eller Statschefer. 2. Ved Besøg paa Fartøi, Orlogsverft eller i Garnison af H. M. Kongen eller andre kongelige Personer eller Statschefer. 3. Ved Inspektion af den kommanderende Admiral. 4. Ved alle officielle Anledninger, naar der tilsiges „I Galla". 5. Ved Indbydelse til det kongelige Hof; ved Bryllup, Barnedaab og Begravelse, for det Tilfælde at Uniform benyttes.
B. „Liden Parade".	Hat Kjole 2 b. Epauletter. Vest, blaa eller hvid. Halstørklæde.	Hat. Kjole. Epauletter. Vest, blaa eller hvid. Halstørklæde.	1. Ved officielle Visitter i og udenfor Riget. 2. Ved alle officielle Anledninger, naar der tilsiges „I Uniform". 3. Ved Inspektion, naar denne foretages af nogen anden end den kommanderende Admiral.

„Liden Parade".	Benklæder, blaa (med eller uden Guldgaloner) eller hvide. Sabel med Felttegn. Gehæng af Guld og mørkeblaa Silke. Hanfker, hvide.	Benklæder, blaa eller hvide. Sabel med Felttegn. Gehæng af Guld og mørkeblaa Silke. Hanfker, hvide. De Officerer og Funktionærer, fom i Henhold til B 20 ikke har anfkaffet de under B 3 og 9 nævnte Uniformseffekter, bærer til „liden Parade" fort Gehæng udenpaa Kjolen. Til „ftor Parade" bæres af disfe de famme Uniformsgjenftande fom til „liden Parade" reglementeret.	4. I Retsfeffioner af Rettens Medlemmer, medmindre Parade- eller Dagliguniform for Tilfældet er befalet. Anm. Udenfor Tjenesten kan liden Paradeuniform bæres uden Sabel og med Hue iftedetfor Hat, naar undtages paa fjømilitære Stationer og Garnifonsfteder, hvor H. M. Kongen er tilftede.

Uniformens Benævnelse.	Uniformsgjenstande. For Admiraler.	Uniformsgjenstande. For øvrige Officerer etc.	Uniformen bæres ved hvilke Anledninger.
C. „Daglig Uniform".	Hue, blaa eller hvid. Vaabenkjole eller Frakke. Vest, blaa eller hvid. Halstørklæde. Benklæder, blaa eller hvide. Sabel med Felttegn. Gehæng af sort Silke. Hansker.	Hue, blaa eller hvid. Frakke eller Trøie. Vest, blaa eller hvid. Halstørklæde. Benklæder, blaa eller hvide. Sabel med Felttegn. Gehæng af sort Silke. Hansker.	Til daglig Uniform skal Frakke bæres: 1. Ved alle de i Tjenestereglementerne paabudte Meldinger. 2. Ved al militær Tjenstgjøring, hvor Mandskabet er klædt i Parade, naar ikke anden Uniform for Tilfældet er befalet. 3. Af Vagthavende Officer paa Fartøi, til Ankers i Havn eller paa Red, hvor Kommunikation med Land er tilladt, eller hvor andre Orlogsskibe er nærværende i den Tid af Døgnet, da Flaget i Henhold til Rutinen er heist; samt 4. paa sømilitære Stationer og Garnisonssteder, hvor H. M. Kongen er tilstede. Ved anden Tjeneste end den ovenfor nævnte kan til daglig Uniform Trøie eller Sjøtrøie bæres istedetfor Frakke.

III. Aiguilletter.

Aiguilletter (stor Model) bæres af Officerer, der ved officielle 7 Juli.
Anledninger f. Ex. Visitter repræsenterer Forsvarsministeren, af Officerer i den kommanderende Admirals Stab og i Marinens Generalstab samt af Flagkapteiner.

Aiguilletter (liden Model) bæres af Adjutanter hos de sjømilitære Distriktschefer, ved Marinens Værfter og Afdelinger samt af Flagadjutanter.

Aiguilletter bæres paa høire Skulder af Kjole og Uniformsfrakke.

De bæres altid til stor eller liden Parade, men til daglig Uniform kun, naar vedkommende Befalhavende giver fornøden Ordre herom.

IV. Almindelige Bestemmelser.

1. Udenfor Tjenesten og med vedkommende Befalhavendes Tilladelse under Tjenestegjøring kan daglig Uniform bæres uden Sabel og Gehæng, ligesom Yderfrakke, Rundtrøie eller hvid Trøie kan bæres istedetfor Kappe, Frakke eller Sjøtrøie undtagen paa sjømilitære Stationer og Garnisonssteder, hvor H. M. Kongen er tilstede.
2. Dolk med Felttegn og Gehæng af sort Silke bæres af vagthavende Officer paa Fartøi, til Ankers i Havn eller paa Red, hvor Kommunikation med Land er tilladt, eller hvor andre Orlogsskibe er nærværende, i den Tid af Døgnet, da Flaget i Henhold til Rutinen er heist.
3. Kjolen, Vaabenkjolen, Frakken og Sjøtrøien bæres med de 4 nederste Knapper tilknappede; udenfor Tjenesten kan de dog bæres uknappede, naar Sabel ikke bæres.
4. Gehænget bæres til stor og liden Paradeuniform udenpaa Kjolen, til daglig Uniform udenpaa Frakken, men under Vaabenkjolen, Sjøtrøien og den hvide Trøie.
5. Over Halstørklæde skal altid hvid Krave være synlig.
6. Til Frakke eller Kjole bæres altid sorte Sko eller Støvler, dog kan hvide Sko anvendes ombord sammen med hvide Benklæder, ligesom brune Sko med vedkommende Befalhavendes Tilladelse kan bæres ombord til daglig Uniform med Trøie eller Sjøtrøie.
7. Naar hvide Benklæder anvendes til daglig Uniform, skal som Regel samtidig hvidt Overtræk til Huen anvendes. Med vedkommende Befalhavendes Tilladelse kan hvidt Overtræk til Huen ogsaa bæres ved andre Anledninger.
8. Naar hvid Trøie tillades anvendt iland, skal det altid være i Forbindelse med hvide Benklæder og hvidt Overtræk til Huen.

7 Juli. 9. Under Reise og Ophold udenfor de forenede Riger i private eller andre Marinen uvedkommende Anliggender maa militær Uniform ikke bæres uden i Henhold til Befaling eller til særskilt paa indgivet underdanigst Andragende erholdt Tilladelse.

10. Officerer, der har faaet den under Punkt 9 nævnte Tilladelse til at bære Uniform i Udlandet, skal ved vedkommende Legation søge Oplysning om, ved hvilke Tilfælde Uniform passende kan benyttes.

11. Enkelte Dele af Uniformen maa ikke bæres sammen med civile Klæder.

7 Juli. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til samtlige Magistrater i Byerne og Formandskaber paa Landet:

I Medfør af Loven om Fattigvæsenet af 19de Mai 1900 oversendes hoslagt nogle Exemplarer af de af Departementet udfærdigede Schemaer til Trængendes Forklaringer om sine Forhold og Vilkaar (§ 18) og til de i § 23 d omhandlede Fortegnelser over understøttede Trængende. Schemaerne bedes tilstillet vedkommende Fattigstyre.

Med Hensyn til førstnævnte Schema skal man bede Fattigstyret gjort opmærksom paa, at det ved Ydelse af fortsat Understøttelse i Reglen ikke vil være nødvendigt paany at udfylde det hele Schema; et kortere vil selvfølgelig da kunne være tilstrækkeligt, naar der i dette henvises til hint.

Sidstnævnte Schemaer forudsætter, at der i den ene Afdeling sker Henvisninger til en anden Afdeling; dette er bl. a. paakrævet, naar en midlertidig Understøttet gaar over til fast understøttet, eller naar et Barn bliver at opføre under Afdeling III; isaafald maa nemlig dets Forældre (eller dets Far eller Mor) opføres under Afdeling I.

De i § 23 d omhandlede Fortegnelser bliver at føre af Fattigstyrets Formand eller under hans Opsigt og Ansvar. Det samme gjælder de i samme Paragraf Litr. a, b og c omhandlede Bøger. Disses Indretning finder man det ikke nødvendigt at træffe nogen særskilt Bestemmelse om.

I Lovens § 26 er det paalagt hver Fattigkommune at udfærdige en Plan for Udøvelsen af Forsørgelsen m. v. Ved Affattelsen af denne Plan bør haves for Øie:

1) hvad den departementale Komite har anført angaaende denne Bestemmelse, Udkastet Side 45:

„Komiteen finder, at Bestemmelserne om Udøvelsen af Forsørgelsen i det enkelte, Reglerne for Tilsynets Virken og den for dette eller andre i Fattigvæsenets Tjeneste medvirkende fornødne Instrux retteſt bør optages i en for hver Fattigkommune udarbeidet Plan, som da vil kunne rumme

foruden de almene, for alle Distrikter nødvendige Bestem- 7 Juli.
melser, ogsaa de særlige, som maatte findes passende efter de forskjellige Distrikters eiendommelige Forhold. En saadan Plan vil give et sikkert Grundlag og en af alle, saavel de ydende og modtagende som af de i Fattigvæsenets Tjeneste virkende kjendt og respekteret Norm for Fattigvæsenets Virkemaade, dets Funktionærers Optræden og de Fattiges og Trængendes Rettigheder og Pligter. — — — — —

I Paragrafens Litr. b er Bestemmelserne affattet saa rummelige, at der er Adgang til inden Lovens Ramme at ordne sig friest muligt med Hensyn til Udøvelsen af Tilsynet og Delegationen af Fattigstyrets Myndighed inden de enkelte Kredse. Efter Litr. b, sammenholdt med Paragrafens sidste Led, vil altsaa t. Ex. en Ordning som Elberfeldtsystemet eller en lignende være tilladt, naar Planen godkjendes af vedkommende Regjeringsdepartement. — — — Loven har, som ovenfor udtalt, alene at give Anledning til forskjellige Organisationer; det faar være overladt Erfaringen at slaa fast, hvad der paa hvert Sted passer for de særlige Forhold";

2) hvad der af de nu gjældende Fattiglovens §§ 34 (f. kj.), 35 (f. l.) og 39, andet Led (f. l.), kan faa Anvendelse ogsaa efter den nye Lovs Ikrafttræden;

3) at det, hvor Antallet af Kredse og deres Udstrækning antages hyppig at ville skifte — hvad der navnlig vil være Tilfældet i større Byer — bør undgaaes, at Planen udtrykkelig fastslaar Kredsenes Antal og Udstrækning; det maa isaafald formentlig være tilstrækkeligt, at Planen overlader til By- eller Herredsstyret til enhver Tid at regulere Antallet og Udstrækningen; samtidig bør det dog bestemmes, at Indberetning om saadan Regulering bliver at indsende til Departementet;

4) at der bør gives Regler for Valget af de Mænd og Kvinder, som — bortseet fra de i § 25, første og andet Led, omhandlede — skal virke i Fattigstyrets eller Tilsynets Tjeneste.

I denne Henseende bemerkes, at Loven intet bestemmer om Valgmaaden, og at der saaledes er Adgang til at ordne denne efter frit Skjøn. Mest stemmende med Loven (se § 26, Litr. b) synes det at være, at Valget foretages af Fattigstyret; der kan dog formentlig intet være til Hinder for, at det sker under Samvirken mellem dette og Formandskabet (By- eller Herredsstyret). Selvfølgelig kan det bestemmes, at Fattigstyrets Medlemmer tillige skal føre det nærmere Tilsyn;

5) at der bør gives Regler for de ulønnede Kræfters Tjenestetid;

6) ligesaa for Fremgangsmaaden ved Optagelse af Hjemstavnsforklaringer og ved Hjemstavnsundersøgelser, navnlig om hvem det særlig skal paahvile at foretage saadanne;

7 Juli. 7) ligesaa for, hvorledes der skal gaaes frem ved Undersøgelser om Vedkommendes Trang, om dennes Aarsag, om Vedkommendes Arbeidsforhed, Arbeidsfortjeneste og om de Forsørgelsespligtiges Evne til at hjælpe m. v.;

8) at der bør gives betryggende Regler for Lægetilsyn med syge Trængende;

9) at de Tilsynshavende foruden at foreslaa Forsørgelsesmaade bør have at undersøge, hos hvem de Trængende, specielt Børn, i Tilfælde bør anbringes, og hvad Forpleiningen vil koste; det bør ogsaa fastsættes, at der ved Børns Anbringelse saavidt muligt bliver at tage Hensyn til deres religiøse Bekjendelse;

10) at de Tilsynshavende har at undersøge, hvem der bør hjemsendes, og at indgive Forslag herom;

11) at de har at hjælpe dem, som i Barnealderen har havt Understøttelse, med at faa erhvervsgivende Virksomhed;

12) at der træffes Bestemmelse om, hvorvidt Fattigstyret kan stille til de Tilsynshavendes Raadighed de fornødne Midler til Varetagelse af en eller flere Grene af Fattigforsørgelsen eller give dem en større eller mindre Myndighed med Hensyn til de Fattige i Kredsen, eller om det kan opnævne et Tilsynsudvalg, som bl. a. skulde have underhaanden og paa hensigtsmæssigste Maade at ordne med Bortsættelse af Trængende;

13) at der gives Regler for, hvorvidt og i Tilfælde hvorledes Tilsyn skal føres med Fattige, som anbringes udenfor Fattigkommunen;

14) at det bestemmes, hvem der skal ansætte Bestyrelse og fastsætte nærmere Regler for Pleie- og Arbeidshjem.

Sluttelig bemerkes, at Planudkastet efter at være vedtaget af By- eller Herredsstyret bliver at indsende hertil gjennem Stiftsdirektionen.

Til

Fattigstyre!

Stilling (Levevei):

Navn:

som bor $\frac{\text{i}}{\text{paa}}$ er paa Grund af

idag understøttet med

til

For denne og mulig yderligere Understøttelse forbeholdes Refusion.

Sygebehandlingen er ikke foranstaltet af det Offentlige for epidemisk eller smitsom Sygdom.

Den Trængende er født den i

7 Juli.

By/Herred, døbt den i By/Herred, konfirmeret den i By/Herred, fik norsk Statsborgerret den og er gift den i By/Herred, med som bor/døde den i By/Herred.

Den Trængende har følgende Børn hos sig:

1. , Aar gl. 4. , Aar gl.
2. , —=— 5. , —=—
3. , —=— 6. , —=—

Den Trængende er Søn/Datter af og , som er gifte/ugifte.

Faderen bor i By/Herred, Moderen i By/Herred.

Den Trængendes Ægtefælle er Datter/Søn af og , som er gifte/ugifte.

Faderen bor i By/Herred, Moderen i By/Herred.

Med Hensyn til den Trængendes og Familiens Arbeidsførhed, Eiendele og daglige/ugentlige Fortjeneste, samt om og naar Hjemsendelse kan ske oplyses at

Af de Forsørgelsespligtige antages den Trængendes som bor i By/Herred, at have Evne til at yde nogen/fornøden Hjælp.

Den Trængende har tidligere, nemlig i Aaret/Aarene faaet Fattighjælp i By/Herred med paa Grund af

Den Trængende har siden sit 15de Aar opholdt sig i følgende Tidsrum i/paa følgende Gaarde/Pladse (Straf- eller Arbeidsanstalter) i følgende Kommuner i Egenskab af:

Den Trængendes Ægtefælle har siden sit 15de Aar opholdt sig i følgende Tidsrum i/paa følgende Gaarde/Pladse (Straf- eller Arbeidsanstalter) i følgende Kommuner i Egenskab af:

Schemaer til Fortegnelse over understøttende Trængende.
(Fattigloven af 19/5 1900 § 23 d.)

I. Fast understøttede

Løbe-No.	Kreds*) *) angivet ved No. el. Bogstav.	Den Trængendes Navn, Livsstilling (Levevei)*) og Familiestilling.**) Egtefællens Do. Børnenes Navne; om selvhjulpne (s.) eller ikke (ikke s). *) specielt angivet, om nuværende el. tidligere. **) gift, ugift, fraskilt, Enkemand, Enke.	Naar fødte.	Hver Persons Fødested.	Hver Persons Hjemstavn.	Bopæl.	Arbeidsfortjeneste. Trangens Aarsag.	Forsørgelsespligtige og disses Bidrag.
1	2	3	4	5	6	7	8	9

II. Midlertidig understøttede

Løbe-No.	Kreds*) *) angivet ved No. el. Bogstav.	Den Trængendes Navn, Livsstilling (Levevei)*) og Familiestilling.**) Egtefællens Do. Børnenes Navne; om selvhjulpne (s) eller ikke (ikke s). *) specielt angivet, om nuværende el. tidligere. **) gift, ugift, fraskilt, Enmand, Enke.	Naar fødte.	Hver Persons Fødested.	Hver Persons Hjemstavn.	Bopæl.	Om fuldt arbeidsfør og frisk eller ikke.	Arbeidsfortjeneste. Trangens Aarsag.	Forsørgelsespligtige og disses Bidrag.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

III. Børn (under 15 Aar),

Løbe-No.	Kreds*) *) angivet ved No. el. Bogstav.	Barnets Navn og om det er født i Egteskab (e) el. uden for (u).	Naar det er født.	Fødested.	Forældrenes Navne, Livsstilling (Levevei)*) og Familiestilling**); deres nuværende el. sidste Bopæl. *) specielt angivet, om nuværende el. tidligere. **) gift og isaafald med hvem, ugift, fraskilt, Enkemand, Enke; ilive el. død.	Trangens Aarsag.	Hos hvem og hvor Barnet forsørges.
1	2	3	4	5	6	7	8

over 15 Aar.

Fast Understøttelse.					Extra-Understøttelser.				Anmerkninger*)
I Penge. Kr.	I Naturalier. Disses Art.	I Naturalier. Pengeværdi. Kr.	Naar begyndt.	Naar ophørt.	Naar anvist.	I Penge. Kr.	I Naturalier. Disses Art.	I Naturalier. Pengeværdi. Kr.	*) f. Ex.: naar Hjemstavnsforklaring er optaget, naar Fattigstyrets Beslutning er fattet, naar Meddelelse er sendt N. N. Fattigstyre, uegte Barns Mors Hjemstavn, Do. Fars Do., Henvisning til Afdeling II. el. III.
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

over 15 Aar.

Om Arbeide er anvist; ifald mod hvilken Løn. Om henvist til Arbeidshjem.	Understøttelse i Penge. Aar.	Beløb og naar anvist. Kr.	Sum. Kr. Ø.	Understøttelse i Naturalier. Aar.	Art, Værdi og naar anvist.	Sum. Kr. Ø.	Anmerkninger*). *) f. Ex.: naar Hjemstavnsforklaring er optaget, naar Fattigstyrets Beslutning er fattet, naar Meddelelse er sendt N. N. Fattigstyre, uegte Barns Mors Hjemstavn, Do. Fars Do. Henvisning til Afdeling I el. III.
11	12	13	14	15	16	17	18

som forsørges hos andre end Forældrene.

Fast Understøttelse. I Penge el. Naturalier og disses Art.	Beløb el. Pengeværdi. Kr.	Naar begyndt.	Naar ophørt.	Extra-Understøttelser. Naar anvist.	I Penge el. Naturalier og disses Art.	Beløb el. Pengeværdi. Kr.	Barnets og dets Forældres Hjemstavn. Andre Anmerkninger.*) *) f. Ex. naar Barnet er døbt og konfirmeret, dets Skjæbne ved Forsørgelsens Ophør, naar Hjemstavnsforklaring er optaget, naar Fattigstyrets Beslutning er fattet, naar Meddelelse er sendt N. N. Fattigstyre, uegte Barns Mors Hjemstavn, —„— Fars Do. Henvisning til Afdeling I el. II.
	10	11	12	13	14	15	16

7 Juli. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmændene:

Herved oversendes en Del Exemplarer af et i Departementet udarbeidet Schema til de Fortegnelser over Ind- og Udflyttede, som Loven om Fattigvæsenet af 19de Mai d. A. § 19 paalægger Politimesteren i Byerne og Lensmanden paa Landet at føre for hver Fattigkommune. Man skal anmode Hr. Amtmanden om at gjøre vedkommende Myndigheder i Deres Amt opmærksom paa denne Lovbestemmelse og at henstille til dem at føre Fortegnelserne efter det nævnte Schema.

Det bedes paaseet, at Fortegnelserne føres med den fornødne Orden og Nøiagtighed, ligesom det bør paapeges, at det vil være af stor Betydning i flere Retninger saavel for Fattigvæsenets Vedkommende som for andre Administrationsgrene, at de kommer til at indeholde saa fuldstændige Oplysninger som muligt.

Fortegnelse over Ind- og Udflyttede i ——— Fattigkommune
(Fattigloven af 19de Mai 1900 § 19).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
L.-No.	Naar og af hvem Ind- eller Udflytnin-gen er anmeldt.	Hovedpersonens Navn, Livsstilling (Levevei)*) og Familiestilling.**) Hustruens Navn. Børnenes Navne og om de er fødte i Egteskab (e) eller udenfor(u). *) Specielt angivet om nuværende eller tidligere. **) gift, ugift, fraskilt, Enkemand, Enke.	Naar født.	Over Aarets Begyndelse.	Over Aarets Slutning.	Fra hvilken Fattig-kommune flyttet.	Naar indflyttet i Fattigkommunen.	Bopæl.	Naar udflyttet fra Fattigkommunen.	Anmerkning.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmændene: Ifølge 7 Juli.
de i Lov om Fattigvæsenet af 19de Mai d. A., Kap. 4, givne Særbestemmelser angaaende Bergværker og Brug vil fra Lovens Ikrafttræden den 1ste Januar næste Aar særskilt Fattigvæsen ved Bergværker, Fabriker og Brug i Almindelighed komme til at ophøre. Hvor dette sker og ved Bergværker forøvrigt af nogen Betydning skal der derimod opsamles Fond til Sikkerhed for vedkommende Fattigkommune i Tilfælde at Anlæggets Nedlæggelse.

Idet man henleder Hr. Amtmandens Opmærksomhed herpaa, skal man anmode Dem om snareste muligt at træffe Forføining til, at Bestemmelserne om Oprettelse af saadanne Fond bliver iagttaget for de Anlæg inden Amtet, som omfattes af Loven.

Som det vil sees, er der imidlertid ved Lovens § 40 aabnet Fabriker, Brug og visse Bergværker Adgang til med Kongelig Tilladelse at beholde sit særskilte Fattigvæsen overensstemmende med de nu gjældende Lovregler. Man skal derfor anmode Hr. Amtmanden om at gjøre de Anlæg inden Amtet, hvem denne Bestemmelse angaar, samt vedkommende Kommunestyrer opmærksom paa, at Andragende om, at det særskilte Fattigvæsen maa bibeholdes, i Tilfælde bør indgives inden Aarets Udgang; i modsat Fald maa der nemlig forholdes efter de nye Lovregler.

De fornødne Bestemmelser og Regler for hvert Sikkerhedsfond bør samles i en for samme udfærdiget Plan, hvortil Udkast bør afgives af det i Lovens § 28 nævnte Udvalg. Til Veiledning ved Udarbeidelsen af saadanne Udkast og ved Behandlingen af de herhen hørende Sager henvises til Departementets Rundskrivelse med Planudkast af 14de Juli 1884 (Lovtidenden for s. A. Side 240—243) i Anledning af den under 14de Juni næst før emanerede Tillægslov til Fattigloven.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved 9 Juli.
bl. a. meddeles, at Kap. VIII § 38, første Afsnit i Postreglementet (af 28de September 1894) herefter skal lyde saaledes:

§ 38. Postanvisninger udvexles med De forenede Stater i Nordamerika incl. Hawaii og Porto-Rico overensstemmende med den i 1886—1887 afsluttede Overenskomst.

samt at samme Kapitels § 39 udgaar.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Rigsadvokaten, foran- 11 Juli.
lediget ved Forespørgsel fra en Politimester om, hvorvidt det Offentlige har at sørge for Indfordringen af Erstatningsbeløb, tilkjendte den Fornærmede under en Straffesag, samt om Sportelberegningen ved saadan Indfordring.

Departementet er med Rigsadvokaten og vedkommende Statsadvokat enigt i, at det Offentlige uden nogen Udgift for den

11 Juli. Fornærmede bør yde ham sin Medvirkning ved Inddrivelsen af Erstatningsbeløb, der er ham tilkjendte under en offentlig Straffesag. Saadan Inddrivelse antages at burde iværksættes uden videre i Forbindelse med Indfordringen af Beløb, tilkjendte det Offentlige, saafremt det ikke paa Grund af særegne Omstændigheder maa antages, at Fornærmede ikke ønsker Tvangsinddrivelse, jfr. Straffeprocesloven § 440, andet Punkt.

Hvad angaar Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa Indfordringen skal ske, har Departementet indhentet Finantsdepartementets Udtalelse, der gaar ud paa, at Indfordring af de omhandlede Erstatningsbeløb maa ske ved Udlægsforretning.

Departementet tilføier, at den i det Foregaaende omhandlede Fritagelse for Omkostningers Erlæggelse kun kan finde Sted, naar den Erstatningsberettigede overlader til det Offentlige at sørge for Inddrivelsen, saaledes at han maa erlægge særligt Gebyr for privat Udlægsforretning, naar han forlanger saadan afholdt i Tilfælde, hvor det Offentlige efter tilveiebragte Oplysninger maatte have anseet saadan hensigtsløs og derfor indtil videre have stillet Erstatningens Inddrivelse i Bero, jfr. Departementets Skrivelse af 20de Februar 1877.

11 Juli. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Armeestyrelsen, til Generalkrigskommissæren, der foranlediget ved derom fremkommet Forespørgsel havde foreslaaet, at det i Henhold til § 35 i Værnepligtsloven af 1866, jfr. Lov af 3die August 1897 maatte blive bestemt, at Lensmænd, der paa Grund af Mobiliseringsøvelser eller andre kortvarige Udkommanderinger overtager Udførelsen af vedkommende Distriktskommissioners Formænds Forretninger for en enkelt eller enkelte Forretningsdage — altsaa uden at den egentlige Rulleførsel overføres til dem — skal oppebære for dette Arbeide en Godtgjørelse af Kr. 4,00 pr. Dag udover hvad de selv maatte tilkomme for Møde ved de samme Forretninger. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det er tilbøieligt til at antage, at en Lensmand (vedkommende Politiembedsmand), der som fast Medlem af Distriktskommissionen pligter at være tilstede ved Distriktsmødet og herfor oppebærer en særskilt Godtgjørelse efter nævnte Lovs § 39 (Kr. 4,00 pr. Dag foruden i Tilfælde Skyds- og Kostgodtgjørelse) ikke tilkommer nogen yderligere Godtgjørelse, om han for en enkelt eller enkelte Forretningsdage overtager Formandsforretningerne under Mødet, saafremt han ikke overtager hele Rulleførselen. Bestemmelse skal, bemærker Departementet, senere blive afgiven om den Godtgjørelse, han vil tilkomme, naar han i Henhold til Lovens § 35 maa overtage nævnte Rulleførsel som Følge af, at Formanden er indkommanderet i Anledning af Armeens Opsætning paa Feltfod.

Déclaration.

L'article IV du Traité de Navigation entre la Suède et la Norvège et l'Espagne du 15 Mars 1883, ayant été à différentes occasions interprêté par les autorités subalternes de marine dans le sens d'exclure des effets du Traité les navires naufragés, échoués ou abandonnés hors du territoire maritime, il convient pour éviter dans le futur des divergences d'opinion à ce sujet, de consigner l'interprétation officielle du dit article, qui correspond à l'esprit et au texte du Traité; et à cet effet les Soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, se sont réunis pour déclarer que le dit article comprend non seulement les navires naufragés, échoués ou abandonnés dans les eaux territoriales mais aussi ceux qui, après avoir été abandonnés en haute mer, seront conduits dans les eaux territoriales et dont la nationalité aura été dûment prouvée devant l'autorité compétente; en conséquence et afin de garantir les droits des personnes employées au sauvetage et de déterminer le Tribunal compétent pour régler les différends, en cas d'une réclamation quelconque, les dispositions de l'article V du dit Traité, seront aussi applicables aux bâtiments en question. En outre les soussignés déclarent que leurs Gouvernements respectifs s'enga-

(Overſættelſe). 13 Juli.

Deklaration.

Da Artikel 4 i Sjøfartstraktaten mellem Sverige og Norge og Spanien af 15de Marts 1883 ved forſkjellige Leiligheder af de underordnede Marinemyndigheder er blevet fortolket i Retning af at udelukke fra Traktatens Virkninger Skibe, der er forulykket, ſtrandet eller forladt udenfor Sjøterritoriet, er det hensigtsmæssigt, for i Fremtiden at undgaa Meningsforſkjelligheder i denne Henseende, at nedtegne den officielle Fortolkning af nævnte Artikel, ſom ſvarer til Traktatens Aand og Ordlyd; og i denne Hensigt er de Undertegnede, behørig bemyndigede af ſine reſpektive Regjeringer, traadt ſammen for at erklære, at nævnte Artikel omfatter ikke blot Skibe, der er forulykket, ſtrandet eller forladt i de territoriale Farvande, men ogſaa dem, ſom, efter at være blevet forladt i aaben Sjø, maatte blive indbragt inden de territoriale Farvande, og hvis Nationalitet er blevet behørig godtgjort for vedkommende Myndighed; ſom Følge heraf og for at ſikre de med Redningsarbeidet beſkjæftigede Perſoners Rettigheder og faſtſlaa, hvilken Domſtol, i Tilfælde af hvilkenſomhelſt Reklamation, er kompetent til at afgjøre Tviſtighederne, ſkal Beſtemmelſerne i nævnte Traktats Artikel 5 ogſaa være anvendelige paa de omhandlede Skibe.

Derhos erklærer de Undertegnede, at deres reſpektive Regjeringer forpligter ſig til at træffe

13 Juli. gent à prendre les mesures nécessaires pour assurer, de la part des autorités subalternes de marine de chaque pays, une prompte exécution des articles IV et V du Traité de navigation susmentionné dans le sens fixé par la présente Déclaration.

Fait à Madrid, en double expédition, le 13 Juillet 1900.

(Undert.) **O. Gude.**
(L. S.)

(Undert.) **Le Marquis d'Aguilar de Campoó.**
(L. S.)

de nødvendige Foranstaltninger for fra hvert Lands underordnede Marinemyndigheders Side at sikre en hurtig Iværksættelse af Artiklerne 4 og 5 i ovennævnte Sjøfartstraktat efter den ved nærværende Deklaration fastslaaede Betydning.

Udfærdiget i Madrid i to Exemplarer den 13de Juli 1900.

(Undert.) **O. Gude.**
(L. S.)

(Undert.) **Le Marquis d'Aguilar de Campoó.**
(L. S.)

Ovenstaaende Afskrifts Overensstemmelse med det i det Kongel. Udenrigs-Departement opbevarede Originaleksemplar bevidnes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs-Departement den 27de Juli 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige Norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart, Kristiania 4de Oktober 1900.

Sigurd Ibsen,
Expeditionschef.

Helmer Bryn.

13 Juli. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori Departementet i Anledning af, at Overformynderne i et Herred ved Dekret af Amtmanden i Henhold til Lov om Behandlingen af Umyndiges Midler af 28de September 1857 § 15 in solidum var bleven ilagt en løbende Mulkt, meddeler, at Mulkten efter Departementets Mening ikke burde have været ilagt Overformynderne in solidum, men at hver af dem, om de begge fandtes skyldige, skulde have været ilagt nævnte Mulkt.

13 Juli. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet, foranlediget ved indkommen Regning fra en Lensmand over tilkommende Skydsgodtgjørelse og Afholdelsessalær for Registreringer, meddeler, at det, forsaavidt angaar Lensmænds Tilkommende for Registreringer, efter fornyet Overveielse har fundet ikke at burde fastholde sin

i Skrivelse til Amtmanden af 22de April 1898 (indtaget i Lovtidenden) afgivne Udtalelse, hvorimod det af Billighedshensyn finder at kunne samtykke i, at Lensmændenes nævnte Tilkommende udbetales og føres til Udgift i Sporteljournalen med en Gang uden at oppebie det Tidspunkt, da Statskassens Tilkommende for de samme Forretninger føres til Indtægt. 13 Juli.

Regler om Størrelsen af den i Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 6 paabudte Afgift samt for Jagt efter Vildren paa de i samme Lovs § 7 omhandlede Fjeldstrækninger*), udfærdigede i Henhold til den Indredepartementet ved Kongelig Resolution af 17de Juni 1899 meddelte Bemyndigelse, jfr. Kongelig Resolution af 17de Februar 1900 angaaende Overførelse af visse Sager fra Indredepartementet til Landbrugsdepartementet. 14 Juli.

§ 1. Den i Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 6 paabudte aarlige Afgift, som skal erlægges af norsk Borger for Jagt og Fangst i Statsalmenning og umatrikuleret Statsskog, forsaavidt han er udenbygdsboende og ikke er Grundeier i det eller de Herreder, hvori Almenningen eller Statsskogen ligger, skal indtil videre for Jagt med Hund samt Fangst være 10 — ti — Kroner og for Jagt uden Hund samt Fangst 1 — en — Krone.

§ 2. Jagt efter Vildren paa de i samme Lovs § 7 omhandlede Fjeldstrækninger kan indtil videre drives af enhver mod Løsning af Jagtkort, som af norsk Borger betales med 10 — ti — Kroner og af Udlænding med 200 — to Hundrede — Kroner (heri ikke indbefattet den for Udlænding for Jagt ifølge Lovens § 12 paabudte Afgift af 100 Kroner). Jagtkortet, som lyder paa Navn, gjælder for Kalenderaaret og hjemler Ret til at fælde det deri nævnte Antal Vildren, der for Tiden bestemmes til 3 Dyr. Jagtkortet udstedes af Lensmanden. Det skal medføres og inden Jagtomraadet forevises, naarsomhelst det af nogen forlanges. At udøve Vildrenjagt efter mere end 1 Jagtkort i Kalenderaaret er forbudt. Enhver, som har løst Jagtkort for Vildrenjagt, pligter at opgive til den Lensmand, hos hvem Kortet er løst, hvormange Vildren han i Tilfælde under Jagten har fældet.

Regler angaaende Stempling af skudt eller fanget fredet Vildt*), udfærdigede i Henhold til § 27 i Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 samt med Hjemmel af den Departementet for det Indre ved Kongelig Resolution af 17de Juni 1899 givne Bemyndigelse, jfr. Kongelig Resolution af 17de Februar 1900 angaaende visse Sagers Overførelse fra Indredepartementet til Landbrugsdepartementet. 14 Juli

*) Bekjendtgj. 18 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 30.

14 Juli. § 1. Stempling af fredet Vildt foretages af Politiets Tjenestemænd, for Ladestedernes og Landets Vedkommende herunder indbefattet vedkommende Lensmand.

§ 2. Den, som begjærer Stemplingen udført, maa paa Forlangende godtgjøre, at Vildtet er fældet i den lovlige Jagt- og Fangsttid.

§ 3. Stemplingen sker ved Lakssegl, i hvilket den Myndighed, som foretager Stemplingen, tydelig skal være betegnet.

§ 4. Seglene anbringes:

For Fuglevildt umiddelbart paa venstre Vingeknok.

For Hare umiddelbart paa venstre Øre.

For Vildren paa Plader af Pap eller andet holdbart Materiale og med Segltraad befæstede i Dyrets Legeme paa hver Forpart paa begge Sider af Lenderne og paa hver Bagpart. Ved Stempling af uflaaet Vildren maa Seglene fæstes saa forsvarlig, at Dyret kan flaaes, uden at Seglene løsner. Er Vildren ved Stemplingen oplemmet, anbringes ikke Seglene paa flere Steder end nævnt, dog maa der være mindst et Segl paa hvert ved Stemplingen oplemmet Stykke.

§ 5. Den, som begjærer Vildt stemplet, er forpligtet til at have en dertil dygtig Person tilstede for at bistaa under Stemplingen, og han maa selv forskaffe Lak, Pap og Traad af forsvarlig Kvalitet.

§ 6. Ved Stempling, som forlanges udført udenfor vedkommende Tjenestemands Kontor, maa Vedkommende i fornødent Fald anvise et dertil passende Lokale.

§ 7. For hvert Stempel erlægges i Afgift 1 Øre. Saafremt Vedkommende til Udførelse af Forretningen maa foretage Reise, tilkommer han vanlig Skyds- og Kostgodtgjørelse, som udredes af Rekvirenten. Naar vedkommende Tjenestemand for at udføre Forretningen maa forlade sit Kontor, og den samlede Godtgjørelse for Stemplingen eller i Tilfælde denne sammenlagt med Skydsgodtgjørelsen vil blive lavere end Kr. 2,00, fastsættes Godtgjørelsen til dette Beløb.

14 Juli. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Rigsadvokaten, foranlediget ved, at tvende Personer, der ved Benaadning havde faaet en dem overgaaet Dom, lydende paa Strafarbeide, nedsat til Fængsel paa Vand og Brød, ved Afsoningen havde faaet Afkortning i Henhold til Straffeprocesloven § 475 for hele det efter Dommens Affigelse udholdte Varetægtsfængsel. Vedkommende Statsadvokat havde forsaavidt anført, at Benaadningen ikke var søgt af de Angjældende, som derfor havde Krav paa Fradrag i den idømte Straf fra Dommens Datum, og at de da formentlig maatte have det samme Krav med

Hensyn til den Straf, der i Resolutionen blev sat i Stedet for den idømte. 14 Juli.

Departementet finder derimod, at naar en Straf er nedsat ved Benaadning, er der, naar Angjældende hensidder arresteret, ogsaa taget Hensyn til det af ham indtil Resolutionens Datum udholdte Varetægtsfængsel, for hvilket der saaledes ikke kan gives noget Fradrag efter Straffeprocesloven.

Rundskrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmændene, hvori Departementet under Henvisning til Kongelig Resolution af 30te Juni 1900 om Oprettelse af en retsmedicinsk Kommission og det for Kommissionen og de retsmedicinske Sagkyndige ved samme approberede Reglement bl. a. beder de Sagkyndige gjort opmærksomme paa, at de Afskrifter af retsmedicinske Forretninger, som nu ifølge Indredepartementets Cirkulærer af 4de Februar 1847 og 26de September 1848 indsendes til Medicinaldirektoratet, herefter skal indsendes til den retsmedicinske Kommission, jfr. Reglementets § 2 jfr. § 8 litr. a. 16 Juli.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Stadsingeniøren i Aalesund til Brandforsikrings-Indretningen, om Muretagen i 3 Etages Huse i Henhold til de ved Kongelig Resolution af 12te Januar 1899 approberede Byggeforskrifter for Aalesund udelukkende maa opføres af Mursten (Teglsten) og saaledes ikke af Graasten lagt i Cement. Departementet beder Statsingeniøren meddelt, at Udtrykket Mur saavel i de ovennævnte Byggeforskrifter som i Bygningsloven forøvrigt ikke blot antages at omfatte Teglstensmur, men ogsaa Mur af naturlig Sten, og at der derfor intet antages at være iveien for, at Muretagen i de ovennævnte Huse opføres af Graasten lagt i Cement. 16 Juli.

Kongelig Kundgjørelse*) i Henhold til § 2 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 om, at Byerne Smyrna i Lilleasien, Osaka i Japan, Rio Janeiro i Brasilien og Melbourne i Australien skal indtil videre anses smittede af den orientalske Pest, og at de i ovennævnte Lov og i Plakat af 12te September 1899 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Kvarantæne m. v. i Anledning af Pest strax bliver at bringe i Anvendelse. Samtidig kundgjøres, at Havnene i Argentina, der ved Kundgjørelse af 10de Marts 1900 blev erklærede smittede af Pesten, ikke længere skal anses som pestsmittede. 17 Juli.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44 bestemmes, at det indtil videre, dog ikke udover et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste 17 Juli.

*) Bekjendtgj. 18. Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 30.

17 Juli. Januar 1900, skal være forbudt at fælde Aarskalv af Elg inden Smaalenenes Amt.

17 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov af 20de Mai 1899 § 44 bestemmes, at Hjort indtil videre, dog ikke udover et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1900, skal være fredet det hele Aar inden Tustern Herred i Romsdals Amt.

Nærværende Bestemmelse traadte i Kraft straks.

17 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved i Henhold til § 55 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Larviks Kommunestyre i Møde den 6te Juni 1900 vedtagne Forandringer i §§ 5 og 6 i det ved Høieste Resolution af 10de April 1877 approberede Taxtregulativ for Benyttelsen af de offentlige Brygger sammesteds, saaledes at Regulativet fremdeles forbliver gjældende indtil videre.

Efter de nævnte Forandringer skal §§ 5 og 6 lyde saaledes:

§ 5. Fartøier af ikke over 2 Tons Drægtighed, som bringe Torvvarer til Byen, ere fritagne for Bryggeafgift. Ligesaa ere Baade, der bringe ferskt Fisk, dog ikke til Udførsel, hvad enten denne er beregnet paa Ind- eller Udland, Lodsbaade samt Robaade, uden Hensyn til Størrelse, fritagne for Bryggeafgift, med mindre de benyttes til at ombord- eller ilandbringe Ladning eller Dele af Ladning til eller fra noget paa Havnen eller ved Bryggen henliggende Fartøi, i hvilket Tilfælde de erlægge Bryggeafgift efter § 1.

De Fartøier, som af Havnefogden beordres til Brygge for at udkaste Ballast, ere fritagne for Bryggeafgift i den Tid, som medgaar dertil. Baade og Fartøier, som ere fritagne for Bryggeafgift, ere med Hensyn til den Tid, hvori det tillades dem at henligge ved Brygge, underkastede Havnefogdens Bestemmelse.

§ 6. Fartøier, som fortøies i Skottebryggens Havn uden at henligge ved eller losse eller lade over Bryggen, erlægge 1 Trediepart af Afgiften efter § 1, dog saaledes, at Fartøier paa 5 Tons Drægtighed eller derunder ere fritagne for denne Afgift. Til saadan Benyttelse maa for hver Gang indhentes Havnefogdens Tilladelse.

Fartøier, som erlægge Bryggeafgift efter § 1 eller 2, ere fritagne for Afgift for kortvarig Benyttelse af Havnevæsenets Fortøinings-Indretninger, anbragte udenfor vedkommende Brygge.

17 Juli. **Cirkulære** fra Indredepartementet til Amtmændene:

Foranlediget ved et Tilfælde, hvorved en Lensmand, der har sin Bopæl i en til Lensmandsdistriktet stødende By, af dennes Magistrat og Formandskab er beskikket til Rodeforstander i Byen, skal Departementet anmode Hr. Amtmanden

*) Bekjendtgj. 18 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 30.

om at tilkjendegive Magistrater og Formandskaber i Byerne samt Formandskaberne paa Landet inden Deres Embedsdistrikt, at de Embedsmænd og Bestillingsmænd, som efter Værnepligtslovgivningen har fast Befatning med Udskrivningsvæsenets Anliggender og Rulleførervæsenet som Medlemmer af Distriktskommissioner og Sessionsbestyrelser, ikke maa vælges til tillige at være Rodeforstandere. 17 Juli.

Tillægsbestemmelser til Lov af 12te Juni 1896 om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer*), vedtagne af Skiens Kommunestyre den 19de Juli 1900. 19 Juli.

§ 1. Forinden Bevilling meddeles til saadan Virksomhed som omhandles i § 1 i Lov om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer af 12te Juni 1896, har Vedkommende at stille Sikkerhed for et Beløb af Kr. 1000,00 efter Formandskabets nærmere Bestemmelse.

§ 2. Forhyrings-, Fæste- og Engagementsvirksomhed maa ikke drives sammen med Udsalg eller Udskjænkning af berusende Drikke.

§ 3. Fæste- og Engagementskontorer er berettigede til for Engagement af Tjenestefolk, Arbeidere, Oppvartere, Haandværkere, Handelsbetjente, Kontoristers og lignende private Betjente at oppebære følgende Godtgjørelse:

1. Indskrivningspenge:
   af Husbonde . . . . . Kr. 0,25
   = Tjenesteſøgende . . . . . „ 0,25
2. For Fæste eller Ansættelse:
   af Husbonde . . . . . „ 1,50
   = Tjenesteſøgende . . . . . „ 1,00

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Udenrigsministeren, hvori paa en af Legationen i Wien foranlediget Forespørgsel om, hvorvidt en Person kunde anſees ſom norſk Statsborger, meddeles, at Departementet antager, at en Henvendelse til vedkommende Konsul for at faa viseret et medbragt norsk Politipas ikke kan tillægges samme Virkning som en i Henhold til Statsborgerretslovens § 6 b afgiven Erklæring. 21 Juli.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen, til Generalkrigskommissæren: 21 Juli.

Ved de for 7de og 19de Udskrivningsdistrikter afholdendes Sessioner bliver fremtidig — foruden hvad der er bestemt i Forsvarsdepartementets Skrivelser af 18de Mai 1892 og 12te Februar 1896 angaaende Antegnelse af udskrivningspligtige Mandskaber, der er kyndige i Hjulrytterſporten — ſpecielt at notere i Lodtrækningslisterne og Infanteribataljonernes Tilgangslister de Mandskaber, der anſees ſkikkede til

*) Bekjendtgj. 1 Septbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 36.

17 Juli. Tjeneste ved Hjulrytterkompanierne indtil et Antal af 60 for søndenfjeldske, og af 40 for nordenfjeldske Hjulrytterkompani.

Herunder bliver følgende Hensyn at tage i Betragtning:

1. Vedkommende bør efter sin Legemsbygning at dømme være skikket som Hjulrytter og som Skiløber. Han bør navnlig være fri for enhver Hjertefeil.
2. Vedkommende maa være øvet som Skiløber og Hjulrytter.
3. Om muligt bør Vedkommende have saadan Uddannelse, at han maa forudsættes at være i Besiddelse af en vis Grad af Intelligents, ligesom de bør fortrinsvis vælges blandt dem, der paa Grund af fast og hensigtsmæssigt beliggende Bopæl i Tilfælde af Mobilisering kan forudsættes hurtigt at kunne fremmøde.

Man undlader ikke at tilføie, at nævnte Mandskaber ikke maa betragtes som udtagne til Hjulrytterkompanierne; denne Udtagelse skal først foregaa under Rekrutskolen.

I Forbindelse med foranstaaende meddeles, at der indtil videre aarlig pr. Hjulrytterkompani i Henhold til Lov af 3die Juni 1876 § 4 bliver at udskrive som Ikke-stridende af Linjen ét Mandskab med fornøden Fagdannelse (Velocipedarbeider eller Instrumentmager) som Reparatør. Disse Mandskaber udtages fortrinsvis af de til Trænet tjenstdygtige.

23 Juli. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 § 4 meddeles Stadfæstelse paa en af Kristiania Bys Formænd og Repræsentanter under 25de Mai 1900 fattet Beslutning angaaende Forandring i § 2 første Punktum i den ved de Kongelige Resolutioner af 8de Februar 1886 og 17de November 1888 stadfæstede Vedtægt angaaende Afgift til Bykassen af Koncerter og enkelte offentlige Forestillinger, hvorefter nævnte Punktum skal lyde saaledes:

„En Afgift af 5 Procent af Bruttoindtægten erlægges til Bykassen saavel af Indlændinger som Udlændinger af de i Lov af 22de Mai 1875 § 4 nævnte Forestillinger og Forevisninger med Undtagelse af Cirkusforestillinger, for hvilke Afgiften erlægges med 10 Procent."

23 Juli. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Grue Herred, Hedemarkens Amt, under 8de Mai 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred med Hensyn til saadanne Forestillinger.

---

*) Bekjendtgj. 25 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31.

**) Bekjendtgj. 25 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31. hvor Vedtægten er indtaget.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Aamot Herred, Hedemarkens Amt, under 6te Marts og 21de Mai 1900 fattet Beslutning angaaende Tillæg til § 10 i de ved de Kongelige Resolutioner af 10de Juli 1894 og 24de September 1898 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred. 23 Juli.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadfæstelse paa en af Holmestrands Formænd og Repræsentanter under 1ste Juni 1900 fattet Beslutning til Tillæg indeholdende Forskrifter for Velocipedridning, til de ved Kongelig Resolution af 12te December 1891 stadfæstede Politivedtægter for bemeldte Kjøbstad. 23 Juli.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Sandefjords Formænd og Repræsentanter under 28de Februar og 15de Juni 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte By angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 23 Juli.

Kongelig Resolution**), hvorved 23 Juli.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Bynesets Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 4de April og 31te Mai 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 3die Januar 1891, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjort gjældende for Bynesets Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Gimsø Herred, Nordlands Amt, under 9de December 1899 og 27de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 23 Juli.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Tromsø Formænd og Repræsen- 23 Juli.

*) Bekjendtgj. 25 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31, hvor Tillægget er indtaget.

**) Bekjendtgj. 25de Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31, hvor Vedtægterne er indtaget.

23 Juli. tanter under 30te April 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte By angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

23 Juli. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 3 i Lov af 25de Juli 1897 indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de søndenfor Finmarkens Amt liggende Landsdele bestemmes, at det skal være forbudt for nomadiserende Lap saavelsom Fastboende (Lap eller andre) at udøve eller lade udøve Beitning med Ren inden Rindalens Herred, Romsdals Amt.

23 Juli. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Skydsloven af 14de Juli 1893 § 25 meddeles Approbation paa den af Amtsthinget for Søndre Bergenhus Amt under 13de Juni 1900 fattede Beslutning angaaende Forbud mod uden Politiets Bevilling at tage Plads ved offentlige Veie eller Pladse for at søge Erhverv ved Reisendes Befordring m. v. i Skydsruten Granvin—Ulvik i Søndre Bergenhus Amt fra 1ste Januar 1901 at regne.

23 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44 bestemmes, at Anvendelse af Snare og Faldstok til Fangst af Hare, Tiur, Røi og Aarfugl indtil videre, dog ikke udover et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Juli 1900, skal være forbudt inden Stange Herred, Hedemarkens Amt.

23 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 18 meddeles Tilladelse til, at der for en Tid af fem Aar, regnet fra 1ste Januar 1900, paa Øen Hitteren i Søndre Trondhjems Amt aarlig fældes en Kronhjort og en Kolle paa hver særskilt matrikuleret Eiendom. Denne Bestemmelse traadte i Kraft straks.

23 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44 meddeles Tilladelse til at Rypejagten indtil videre, dog ikke udover et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1900, tager sin Begyndelse fra 20de August i Bø, Hadsel, Sortland, Øksnæs, Dverberg og Gimsø Herreder i Lofoten og Vesteraalens Fogderi. Denne Bestemmelse traadte i Kraft straks.

23 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved den ved Hans Kongelige Høihed Kronprindsregentens Resolution af 26de Mai 1900 anordnede Nedlæggelse af Kaldskapellaniet i Voldens Præstegjæld under Søndre Søndmør Provsti i Bergens Stift og Oprettelse af et nyt Ørsten Præstegjæld under samme Provsti

*) Bekjendtgj. 25 Juli i Lovtid. 1ste Afd. No. 31.

og Stift, bestemmes først at skulle træde i Kraft fra 1ste Oktober 1900 istedetfor fra 1ste August s. A. 23 Juli.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 23 Juli.

I. At Gaardene Raudal, Midhøen, Tunsberg, Aanneland, Mjømen, Nappen, Vikingevaag, Bremnes, Børtnes, Børholmen, Kversøen, Blomholmen, Grimen, Koksøen, Baarøen, Risøen, Kvernøen store og lille, Hille, Glavær nordre og søndre og Vatnøen (Gaards-No. 86—89 og 91—108) — samtlige beliggende i Gulen Prestegjæld under Ytre-Sogn Provsti i Bergens Stift — skal fra den Tid af, da den i Post 2 omhandlede Kirke bliver færdig og taget i Brug, overgaa til et nyt, Mjømen Annexsogn.

II. For det vordende Sogn tillades opført en Kirke paa den paa Gaarden Mjømen liggende Kirkegaard.

III. I Mjømen Kirke bliver der aarlig at afholde 15 Gudstjenester efter Bergens Biskops nærmere Bestemmelse, dog saaledes, at Gudstjenesten paa de store Høitiders første Dag altid afholdes i Gulen Hovedkirke.

VI. Gulens Herredsstyres Beslutning af 19de Juni 1896 om, at Herredet overtager Garantien for Udredelse af Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse til Sognepræst og Kirkesanger paa Reiser til Mjømen Kirke, approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Depstid. for 1900 No. 44.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 23 Juli.

I. At Storthingets Beslutning af 22de Mai 1900[1]) saalydende:

1. For Budgetterminen 1900—1901 stilles under Hovedpost IV, Kapitel 13, Titel 5 à et Beløb af indtil Kr. 4000 til Regjeringens Raadighed for at anvendes til Honorarer og Kontorhjælp for den ved Forordning af 15de Mai 1810 anordnede Tilsynskomite for private Forsørgelses- og Understøttelsesselskaber.
2. Til Kontorrekvisita og Renskrivning m. v. for Tilsynskomiteen for private Forsørgelses- og Understøttelsesselskaber bevilges for Budgetterminen 1900—1901 under Hovedpost IV, Kapitel 13, Titel 5 b Kr. 150.

befales tagen tilfølge.

II. At Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til at træffe nærmere Bestemmelse angaaende Anvendelsen af det Beløb, som omhandles i foranstaaende Beslutnings 1ste Post.

[1]) Se Sth. Prp. No. 82 og Indst. S. No. 199, jfr. Indst. S. No. 41 for 1899/1900 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 2035.

23 Juli. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt, at Dommerforretningerne i Straffesager i den Del af Aurlands Herred, der ved Kongelig Resolution af 7de Marts 1899 med Hensyn til Politiforretningerne midlertidig er henlagt til Voss Lensmandsbestilling, fra 1ste August 1900 at regne og saalænge den ved nævnte Resolution bestemte Ordning bliver gjældende, udføres af Sorenskriveren i Hardanger og Voss Sorenskriveri.

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indt. i Deptstid. for 1900 No. 34, S. 635—39.

23 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at der oprettes en ny Underafdeling (No. 3) af den ved Kongelig Resolution af 13de Oktober 1884 oprettede Afdeling vedkommende Statslaanene af den ved de Kongelige Resolutioner af 11te November 1825 og 5te August 1853 anordnede Kommission til at gjennemgaa, eftertælle og tilintetgjøre indfriede Rentekoupons og Obligationer vedkommende de norske Statslaan og Hypothekbanken.

24 Juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Bygningskommissionen i Tromsø, hvori Departementet udtaler den Mening, at det udenfor de almindelige to Gavle ikke er tilladt paa Træbygning at anbringe Gavlopbyg, som paa noget Punkt rager over den efter Bygningslovens § 25 tilladte største Gesimshøide, jfr. angaaende Udbyg § 26.

26 Juli. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Ifølge Lov om Mandtal og Storthingsvalg af 24de Februar d. A. § 27 skal Valgstyrets Formand i en af Amtmanden godkjendt Bog, som indrettes efter et af Justitsdepartementet fastsat Schema, indføre alle Forfaldsanmeldelser i Nummerrække med Angivelse af Tiden, naar han tog imod dem. De tilsvarende Nummer skal han sætte paa Omslagene. De samme Bestemmelser indeholdtes tidligere i den nu ophævede § 14 i Lov om udenfor Riget værende Stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897, men ved at optages i den almindelige Valglov har de faaet et videre Omfang, saaledes at Bogen over Forfaldsanmeldelser nu skal omfatte alle saadanne, som indkommer, altsaa fra Stemmeberettigede baade i og udenfor Riget. Departementet antager imidlertid, at den hidtil benyttede, overensstemmende med Departementets Schema af 30te Juni 1897 indrettede Bog for Forfaldsanmeldelser fremdeles vil kunne bruges efter den nye Lov, kun med den Ændring, at der i Rubrik 3 („af hvem, fra hvilket Sted og naar indsendt til Valgstyret") og i Rubrik 4 („Vedkommende Stemmeberettigedes Stilling og Navn o. s. v.") tilføies: (Gjælder kun de udenfor Riget værende Stemmeberettigede). Med Hensyn til Forfaldsanmeldelser fra Stemmeberettigede inden Riget vil Bogen saaledes kun komme til at indeholde Anmeldelsens Nummer og Dagen, da den indløb til Valgstyrets

Formand. Med Hensyn til Forfaldsanmeldelser, der indkommer paa selve Valgthinget, henvises til Mandtalslovens § 27, sidste Passus, hvorefter der i Bogen alene skal anføres, hvor mange Anmeldelser der i det Hele er indkomne under Thinget. Dette gjælder Forfaldsanmeldelser fra saavel indenrigs som udenrigs værende Stemmeberettigede. 26 Juli.

Videre skal man henlede Opmærksomheden paa, at idet den nye Mandtalslov har gjort Adgangen til at stemme paa Parti eller Partiliste almindelig, har Loven i § 21 indført de nye Forskrifter, at Partilisten for vedkommende Valgsogn senest 14de Dag før Valgthinget skal være sendt til Valgstyret, som uopholdelig skal kundgjøre den paa formaalstjenlig Maade. Da der har været opkastet Tvivl om Beskaffenheden af det Partistyre for Valgsognet, der i Henhold til den nævnte Paragraf kan underskrive en Partiliste, skal Departementet udtale som sin Opfatning, at det nævnte Partistyre maa staa i Spidsen for en Forening, der repræsenterer det hele Valgsogn og ikke blot engere lokale Kredse inden samme.

Endelig skal man meddele, at Departementet i Henhold til Mandtalslovens § 35 jfr. Kongelig Resolution af 17de Marts d. A. har foreskrevet følgende Form for den Fuldmagt, som Valgstyret paa Valgthinget har at udfærdige for de udkaarede Valgmænd og Varamænd, og som bliver at tilstille første Valgmand:

Fuldmagt.

Undertegnede Valgstyre for N. N. Valgsogn gjør vitterligt, at Aar 19 den August (September) blev paa N. N. (Stedet) efter lovlig Indkaldelse Valgthing afholdt for N. N. Valgsogn, som efter Mandtallet har (Antallet) stemmeberettigede Indvaanere.

Overensstemmende med Grundlovens § 57 (naar Valgsognet er en Kjøbstad, ellers § 58) blev da følgende Valgmænd og Varamænd udkaaret:

Valgmænd:

N. N. (fuldt Navn og Stand) med N. N. Stemmer.

Varamænd:

N. N. (fuldt Navn og Stand) med N. N. Stemmer.

At samtlige disse Valgmænd og Varamænd er i Besiddelse af de Egenskaber, som Grundlovens § 50 foreskriver for stemmeberettigede Indvaanere, og ikke befinder sig i noget af de i Grundlovens §§ 52 og 53 opregnede Tilfælde, samt

26 Juli. at Valget er foregaaet paa lovbefalet Maade, bekræftes herved med vore Navnes Underskrift.

(Datum og Underskrifter).

Med foranstaaende skal man bede samtlige Valgstyrer inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt gjort bekjendte.

27 Juli. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvori Departementet bl. a. udtaler, at et af Faderen til et udenfor Ægteskab født Barn i sin Tid afgivet Løfte om at ville bidrage til Barnets Underholdning med et vist Beløb kvartaliter, ikke i og for sig kan medføre, at det Bidrag, der fastsættes ved Overøvrighedens Resolution med de i Lov af 6te Juli 1892 (No. 4) §§ 7—11 hjemlede Tvangsmidler med Hensyn til Inddrivelsen, ikke bestemmes til et mindre Beløb end det af Barnefaderen vedtagne, hvorimod det formentlig i et saadant Tilfælde maa staa Barnemoderen frit for gjennem ordinært Søgsmaal at inddrive, hvad det af ham vedtagne Bidrag maatte udgjøre mere end det af Overøvrigheden fastsatte.

30 Juli. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved opstaaet Meningsforskjel mellem en Lensmand og en Sognepræst om den sidstnævntes Forpligtelse til at bistaa Lensmanden i Egenskab af Mandtalsfører med Oplysninger fra Kirkebøgerne. Departementet meddeler, at det antager, at Sognepræsten i Henhold til Lov om Mandtal og Storthingsvalg af 24de Februar 1900 §§ 64 og 65 er forpligtet til uden Betaling at meddele Mandtalsføreren de af ham begjærte Oplysninger om endel Personers Fødselsaar og -datum. At disse Oplysninger meddeles i Form af Attester fra Kirkebøgerne, er ikke nødvendigt.

30 Juli. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori i Anledning af et af et Herredsstyre i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5, kfr. Lov af 27de Juli 1896, vedtaget Udkast til Skogbrandsregler for Herredet udtales, at det maa anseens tvilsomt, hvorvidt nævnte Lov hjemler Adgang til i Reglerne at indtage en Bestemmelse om Pligt for enhver af Herredets Beboere til, saasnart han bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, at underrette Brandmesteren derom. Departementet antager, at Bestemmelsen bør forandres saaledes, at den kun kommer til at indeholde en Opfordring, ikke et Paabud.

30 Juli. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles:

I. At Postpakker uden angiven Værdi nu kan sendes til Jaffa og Jerusalem over Triest.

II. At ifølge en fra den russiske Poststyrelse gjennem Bernerbureauet udsendt Meddelelse, skal fra Midten af August 1900 alle Postsager fra Finland frankeres alene med russiske Frimerker. Postsager, der bærer finske Frimærker, skal betragtes som ufrankerede. 30 Juli.

V. At Haakabogens Postaabneri er nedlagt indtil videre.

VII. At det under 20de Juli 1900 er bestemt, at der for Postkjørerne i de Byer, hvor særskilte saadanne er antaget, anordnes saadan Uniform:

Jakke, Vest, Benklæder, Yderfrakke og Hue af samme Snit og med samme Knapper og Distinktioner, som for Postbudene onordnet, men af ensfarvet graat Klæde, og Jakke og Frakke forsynet med Krave og Ærmeopslag (de sidste 9 cm. brede) af høirødt Klæde.

Høieste Resolution*), hvorved 31 Juli.

1. i Henhold til Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 12 bestemmes, at den Afgift for Aaret, som Udlænding, der her i Riget udenfor sin egen Eiendom vil drive Jagt eller Fangst, pligter at betale, skal erlægges til de af Landets Lensmænd, som Landbrugsdepartementet bestemmer,
2. Landbrugsdepartementet bemyndiges til at fatte Bestemmelse angaaende Forvaltningen af Hovedoplaget af Blanketter til Jagtkort og Jagtafgiftskvitteringer samt til at fastsætte de nærmere Regler for Regnskabsaflæggelsen og Kontrollen vedkommende Udstedelse af saadanne Kort og Kvitteringer.

Høieste Resolution**), hvorved i Henhold til § 1 i Lov af 26de August 1854 indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet approberes et Udkast som Reglement for Brandvæsenets Ordning i Narviks Bygningskommune, Nordlands Amt. 31 Juli.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Gaardbruger Ole Halvorsen Enggrav af Hiterdal ved Testamente af 29de Mai 1893 oprettede Legat til Bedste for Indre-Missionen og værdige Trængende i Hiterdals Hovedsogn, samt paa de af Bestyrelsen under 26de Oktober 1899 udfærdigede Bestemmelser for samme. 31 Juli.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, hvori i Anledning af et af et Herredsstyre i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de 31 Juli.

*) Bekjendtgj. 3 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32.
**) Bekjendtgj. 3 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 32, hvor Reglementet er indtaget.

31 Juli. Juli 1893 § 3 vedtaget Udkast til Værnskogsvedtægter for Herredet udtales, at der formentlig ikke er Adgang til i Vedtægterne at fastsætte strengere Bestemmelser for Hugst ifølge Udhugstkontrakter end for anden Hugst.

31 Juli. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori i Anledning af et af et Herredsstyre i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5, cfr. Lov af 27de Juli 1896, vedtaget Udkast til Skogbrandsregler for Herredet udtales, at der bør indtages i Reglerne en Bestemmelse om Forpligtelse for udenbygdsboende Skogeiere til at opgive et Sted inden Herredet, hvor Tilsigelse af de Mandskaber, enhver har at stille, kan finde Sted. Departementet udtaler endvidere, at det anser en Bestemmelse i Reglerne om, at Brandmesteren skal kunne leie Mandskaber for udenbygdsboende Skogeieres Regning, forsaavidt ikke disse selv skaffer dem i betimelig Tid, for ikke utvivlsomt lovmedholdig, idet der antages at maatte opstilles en saavel for indenbygds som for udenbygds Skogeiere ensartet Norm.

1 Aug. **Rundskrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmændene angaaende Jagt efter Smaavildt og Ren i Statsalmenningerne samt angaaende Regnskabsaflæggelsen:

Ifølge § 6 i Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 skal de i samme Paragraf paabudte Jagtkort udstedes af Lensmanden. Lensmanden skal endvidere udstede de Jagtkort, som udkræves til Vildrenjagt paa de i § 7 omhandlede Fjeldstrækninger overensstemmende med de derom af dette Departement under 14de Juli 1900 udfærdigede Regler. Ved naadigst Resolution af 31te Juli 1900 er det ligeledes bestemt, at den i Jagtlovens § 12 for Udlændinger paabudte Afgift Kr. 100,00 skal erlægges til de Lensmænd, som dette Departement bestemmer.

Departementet har ladet udfærdige Blanketter til de herom-handlede Legitimationsbevis. Disse Blanketter er følgende:

1. Schema No. 1, gratis Jagtkort for norsk Borger til Jagt og Fangst efter Smaavildt i Statsalmenning eller umatrikuleret Statsskog, forsaavidt han er indenbygdsboende eller Grundeier i det eller de Herreder, hvori Almenningen eller Statsskogen ligger.
2. Schema No. 2, Jagtkort for norsk Borger til Fangst og Jagt med Hund efter Smaavildt i Statsalmenning eller umatrikuleret Statsskog, forsaavidt han ikke er indenbygdsboende eller Grundeier i det eller de Herreder, hvori Statsalmenningen eller Statsskogen ligger. Afgift Kr. 10,00 pr. Kort.
3. Schema No. 3, Jagtkort for norsk Borger til Fangst og Jagt uden Hund efter Smaavildt i Statsalmenning eller umatrikuleret

Statsskog, forsaavidt han ikke er indenbygdsboende eller Grund- 1 Aug.
eier i det eller de Herreder, hvori Statsalmenningen eller Statsskogen ligger. Afgift Kr. 1,00 pr. Kort.

4. Schema No. 4, gratis Jagtkort for norsk Borger til Fangst og Jagt efter Smaavildt i Fjeldstrækninger, som uden at være Almenning ikke er i privat Eie (Jagtlovens § 7).
5. Schema No. 7, Jagtkort for norsk Borger til Vildrenjagt paa Statens Høifjeldstrækninger (Jagtlovens § 7). Afgift Kr. 10,00 pr. Kort.
6. Schema No. 8, Jagtkort for Udlænding til Vildrenjagt paa Statens Høifjeldsstrækninger (Jagtlovens § 7). Afgift Kr. 200,00 pr. Kort.
7. Kvittering for den i Jagtlovens § 12 for Udlænding paabudte Afgift, Kr. 100,00 pr. Kalenderaar eller Del af samme.

Af disse Blanketter er de under 2, 3, 5, 6 og 7 for Regnskabskontrollens Skyld forsynede med Kontramerke til Udfyldning og Underskrift samtidig med Legitimationsbevisets Udstedelse.

De under 6 og 7 anførte Blanketter til Vildrenjagtkort for Udlænding og til Jagtafgiftskvittering er indheftede i Bøger paa 10 Stykker, de øvrige i Bøger paa 20 Stykker.

Ved ovennævnte naadigste Resolution af 31te Juli 1900 er Landbrugsdepartementet endvidere bemyndiget til at fatte Bestemmelse angaaende Forvaltningen af Hovedoplaget af Blanketter til Jagtkort og Jagtafgiftskvitteringer samt til at fastsætte de nærmere Regler for Regnskabsaflæggelsen og Kontrollen vedkommende Udstedelse af saadanne Kort og Kvitteringer. Overensstemmende med, hvad der er udtalt i Departementets underdanigste Foredrag, som ligger til Grund for Resolutionen, har Departementet bestemt, at Forvaltningen af Hovedoplaget af omhandlede Blanketter skal foregaa under Departementets nærmere Tilsyn ved en af Departementets Funktionærer. Af Blanketterne tilstilles Fogderne og Amtskassererne et bestemt Antal til videre Fordeling mellem vedkommende Lensmænd, dog saaledes, at saavel Fogderne og Amtskassererne som Lensmændene i enhver Henseende har fuldt regnskabsmæssigt Ansvar for Blanketterne til de Legitimationsbevis (Jagtkort, Jagtafgiftskvitteringer), hvorefter Betaling skal erlægges til Lensmanden ved Udstedelsen, paa samme Maade som for andre Oppebørsler.

Fordelingen af sidstnævnte Blanketter skal saaledes opføres i Fogdens — Amtskassererens — Kontobog med vedkommende Lensmænd og i disses Afregningsbøger. For Jagtkortafgifterne og den i Jagtlovens § 12 omhandlede Afgift aflægges et særskilt Regnskab, der som andre offentlige Regnskaber følger Budgetaaret.

Al Indtægt af Jagtafgiftskvitteringer (Jagtlovens § 12) samt indtil videre ogsaa al Indtægt af Jagtkort for norske Borgere saavelsom for Udlændinger til Vildrenjagt paa de i Jagtlovens § 7 omhandlede Fjeldstrækninger remitteres af Lensmanden til Fogden

1 Aug. — Amtskassereren. Den vedkommende Herreder tilkommende Halvpart af Jagtkortgebyr for Smaavildtjagt i Statsalmenninger og umatrikulerede Statsskoge (Jagtlovens § 6) udbetaler derimod Lensmanden til vedkommende Herredskasserer eller Herredskassererе og remitterer alene den anden Halvdel til Fogden — Amtskassereren; angaaende mulig Fordeling af Indtægt af Vildrenjagt paa de i Jagtlovens § 7 omhandlede Strækninger, vil Bestemmelse senere blive afgiven. Lensmændene har strax efter Budgetaarets Udløb paa sædvanlig Maade at indsende til vedkommende Foged eller Amtskasserer Regnskab, bilagt med de dem tilstillede Hefter, indeholdende de ubenyttede Blanketter og Kontramerkerne, samt med behørig Legitimation for at have udbetalt den vedkommende Herreder tilkommende Halvpart af Afgiften for Smaavildtjagt (Jagtlovens § 6). Fogden — Amtskassereren — paategner Regnskabet sin Attest om, hvorvidt Regnskabet med Bilag er i Orden, og tilbagesender derefter Lensmanden strax de Hefter, der indeholder ubenyttede Kort eller Kvitteringsblanketter. Fogden — Amtskassereren — aflægger et Hovedregnskab for sit Distrikt med Lensmændenes Regnskaber som Subbilag, hvilket Regnskab tilligemed de Blankethefter, som ikke indeholder tilovers blevne ubenyttede Blanketter, men alene Kontramerker, bliver at indsende gjennem Amtmanden til Revisionsdepartementet. Regnskabsschema vil i sin Tid blive udfærdiget.

Lensmanden fører Fortegnelse over de Personer, til hvilke gratis Jagtkort (de under 1, Schema No. 1, og under 4, Schema No. 4, foranomhandlede Blanketter) udstedes. Ved Rekvisition af nye Blanketter har Lensmanden at attestere, at de tidligere modtagne Blanketter er benyttede ved Udstedelse af Jagtkort til norske Borgere, for Schema No. 1's Vedkommende med Tilføiende, at Jægeren var bosat — Grundeier — i vedkommende Herred.

1 Aug. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori i Anledning af et af et Herredsstyre i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 vedtaget Udkast til Skogvedtægter for Herredet udtales, at Herredsstyret formentlig maa være berettiget til af sin Midte at udvælge en Komite (Skogtilsyn) til at paase Skogvedtægternes Gjennemførelse og Overholdelse; men efter Departementets Mening kan ikke de Mænd udenfor Herredsstyret, som maatte indvælges i denne Komite, ansees pligtige til at overtage dette Hverv. Under ingen Omstændighed, antager Departementet, gaar det an i Vedtægterne at bestemme, at nogle af Skogtilsynets Medlemmer skal vælges af Herredsstyret og andre af Skogeierne, idet Loven har lagt Myndigheden til at vedtage Skogvedtægter og paase disses Gjennemførelse og Overholdelse i Herredsstyrets Haand, hvilket Forhold ikke kan forandres uden ved Lov.

Overenskomst

mellem den norske, svenske og danske Telegrafstyrelse angaaende direkte Telefonforbindelse mellem Kristiania og Kjøbenhavn*).

§ 1.

De kongelige Telegrafstyrelser i Norge, Sverige og Danmark vedtager, at der etableres en direkte Telefonforbindelse mellem Kristiania og Kjøbenhavn ved Anvendelse af en dobbelttraadig Ledning i den for Sverige og Danmark fælles Telefonkabel over Øresund og en dobbelt Telefonledning fra nævnte Kabels Landingspunkt i Skaane til den norsk-svenske Rigsgrændse ved Svinesund, paa hvilken Ledning Mellemstationerne Malmø og Gøteborg indtages.

§ 2.

Ledningen skal holdes tilgjængelig for den norsk-danske Telefonkorrespondance hele Døgnet med en Tidsinddeling, som bestemmes efter Overenskomst mellem Telegrafstyrelserne,

Forsaavidt denne Korrespondance skulde udvikle sig saaledes, at Expeditionen af Samtalerne i nævneværdig Grad maatte forsinkes, skal de tre Telegrafstyrelser lade sig det være magtpaaliggende at sørge for Ledningens Fordobling.

Öfverenskommelse

1 Aug.

mellan svenska, norska och danska telegrafstyrelserna angående direct telefonförbindelse mellan Kristiania och Köpenhamn.*)

§ 1.

De Kongl. Telegrafförvaltningarna i Sverige, Norge och Danmark öfverenskomma, att en direkt telefonförbindelse mellan Kristiania och Köpenhamn skall åvägabringas medelst användande af en dubbeltrådig ledning i den för Sverige och Danmark gemensamma telefonkabeln i Öresund och en dubbeltrådig telefonledning från nämnda kabels landningspunkt i Skåne till den svensk-norska riksgränsen vid Svinesund, på hvilken ledning äro intagna mellanstationerna Malmø och Gøteborg.

§ 2.

För den norsk-danska telefonkorrespondancen skall ledningen hållas tillgänglig under hela dygnet efter en viss tidsindelning, som bestämmes efter öfverenskommelse mellan telegrafförvaltningarna.

Derest denna korrespondens skulle ökas i sådan grad, att expeditionen af samtalen i afsevärd mån försenas, skola de tre telegrafförvaltningarna låta sig angelägst vara att föranstalta om ledningens fördubbling.

*) Overenskomsten er for Norges Vedk. approberet ved Kgl. Resolution af 2den Oktober 1900. For Sveriges Vedk. er den godkjendt den 8de og for Danmarks Vedk. den 15de Septbr. s. A.

1 Aug.

§ 3.

For Udvexlingen af Telefonsamtaler mellem Norge og Danmark skal disse Lande godtgjøre Sverige en Transittaxt, der for almindelige Samtaler udgjør en Krone for hver paabegyndt Periode paa 3 Minutter.

Desuden kan ogsaa følgende særegne Samtaler udvexles paa Ledningen nemlig:

Tjenestesamtaler, som befordres afgiftsfrit,

Ilsamtaler og

forudbestilte Samtaler.

Den Transittaxt, som tilkommer Sverige for Ilsamtaler og forudbestilte Samtaler, udgjør det tredobbelte af Transittaxten for en almindelig Samtale.

§ 4.

Angaaende Samtaletidernes Beregning, Samtalernes Udvexling, Afgifters Tilbagebetaling o. l. ligesom angaaende den Maade, paa hvilken Telefonledningen skal benyttes, og Vilkaarene for dens Benyttelse forøvrigt skal der gjælde ensartede Bestemmelser for Landene efter Overenskomst mellem Telegrafstyrelserne.

§ 5.

Afregning mellem Landene sker efter de for Afregning for den direkte Telegrafkorrespondance mellem Norge og Danmark gjældende Regler.

§ 6.

Hvert Lands Regjering forbeholder sig Ret til uden Erstat-

§ 3.

För utvexlingen af telefonsamtalen mellan Norge och Danmark skola dessa land godtgöra Sverige en transitafgift, som vid vanligt samtal utgår med En krona för hvarje påbörjad period om tre minuter.

Desutom kunna å ledningen äfven följande särskilda slags samtal utvexlas, nemligen:

tjenstesamtal, hvilka befordras afgiftsfritt;

ilsamtal och

förutbestälda samtal.

Den Sverige tillkommande transitafgift för ilsamtal och förutbestälda samtal utgör den tredubbla afgiften för ett vanligt samtal.

§ 4.

Angående samtalstidernas beräkniug, samtalens utvexling, afgifters återbetalning, o. d. likasom sättet och vilkoren för telefonledningens begagnande i öfrigt skola gälla för landen lika bestämmelser, om hvilka telegrafstyrelserna ega att öfverenskomma.

§ 5.

Afräkning mellan länderna sker efter de för afräkning öfver den direkta telegramvexlingen mellan Norge och Danmark gällande bestämmelser.

§ 6.

Hvarje lands regering förbehålles rätt att utan ersätt-

ning til de andre Lande helt eller delvis at stanse Telefontrafiken, naar saadant maatte være paakrævet af Hensyn til den offentlige Sikkerhed.

§ 7.

Denne Overenskomst, som gjælder indtil videre, skal være Gjenstand for Drøftelse, naarsomhelst den ene Administration gjør Foreſtilling derom hos de tvende andre.

Overenskomsten, der udfærdiges i tre Exemplarer paa hvert Lands Sprog*), vedtages under Forbehold af vedkommende Regjeringers Samtykke.

1ſte Auguſt 1900.

Den Kgl. norſke Telegrafſtyrelſe.

Rasmuſſen.

Kgl. ſvenſka Telegrafſtyrelſen.

Erik Storckenfeldt.

Ernst Carlberg.

For det Kgl. danſke Telegrafdirektorat.

N. Meyer.

ning till de öfriga länderna helt och hållet eller delvis afstänga telefontrafiken, då den allmänna säkerheten sådant kräfver. 1 Aug.

§ 7.

Denna öfverenskommelse, som gäller tills vidare, skall vara underkastad granskning, så ofta endera af telegrafstyrelserna derom hos de båda andra gör framställning.

Öfverenskommelsen, som upprättas i tre exemplar å hvartdera språket, är träffad under förbehåll af vederbörande regeringars godkännande.

Stockholm, den 1. Aug. 1900.

Kongl. Svenska Telegrafstyrelsen.

Erik Storckenfeldt.

Ernst Carlberg.

Kristiania, den 1. August 1900.

Den Kongl. norske Telegrafstyrelse.

Rasmussen.

Kjøbenhavn, den 1. August 1900.

For det Kgl. danske Telegrafdirektorat.

N. Meyer.

Telegram fra Landbrugsdepartementet til en Politimeſter om, at Beſtemmelſen i Lov om Jagt og Fangſt af 20de Mai 1899 § 26 er at forſtaa ſaaledes, at den rammer Sælger, Kjøber, Giver og Modtager af fældet Skadehjort, Lovens § 21. 4 Aug.

*) Det danſke Exemplar, ſom her ikke er indtaget, er kun med Hensyn til Landenes Orden og ved enkelte uvæſentlige Afvigelſer i Udtryksmaaden forſkjelligt fra ovenſtaaende norſke.

6 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Nicoline Mathilde Møller af Arendal ved Testamente af 13de April 1882 oprettede Legat til Fordel for gamle, ugifte, borgerlige Fruentimmer af Arendal samt paa de for samme af Arendals Magistrat under 2den Oktober 1899 udarbeidede og af Arendals Formandskab under 23de Marts 1900 vedtagne Statuter.

6 Aug. **Cirkulære** fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen:

I underdanigst Foredrag af 5te April 1900, bifaldt ved Kongelig Resolution af 11te næstefter angaaende mulige Bestemmelser om Valgfrihed for værnepligtige Mandskaber, hvis Troesbekjendelse forbyder dem at tjene som Soldat (trykt som Sth. Meddelelse No. 16 for 1899/1900) har Departementet udtalt, at man anser det betænkeligt at tilstaa saadanne Mandskaber nogen almindelig Ret til at udtjene sin Værnepligt som Ikkestridende, men at man dog bør stille sig imødekommende, saaledes at man som hidtil, naar der i forekommende Tilfælde er Adgang til at indvilge Overgang til ikkestridende Stilling, bør tillade saadan Overgang. Dog er fremholdt, at Overgang kun bør indvilges, forsaavidt Vedkommende tilhører et Troessamfund, hvis Bekjendelse udtrykkelig forbyder dets Medlemmer at tjene som Soldat[1]) og kun naar der saavidt muligt haves Sikkerhed for, at de Samvittighedsskrupler, som paaberaabes, er virkelige og ikke blot et Paaskud.

I Tilslutning hertil bestemmer Departementet, at der i Tilfælde, som indgaar under foranstaaende, kan forholdes saaledes:

I. Ligeoverfor allerede udskrevne Mandskaber.

a) Vedkommende Afdeling kan paa Ansøgning fra Mandskabet overflytte ham til Tjeneste som Kok eller — om han er anvendelig inden en af de Haandværksklasser, hvoraf der udskrives Ikkestridende til Afdelingen — som saadan.

Vanligt Af- og Tilgangsbilag sendes efterat saadan Overflytning har fundet Sted, snareste vedkommende Sessionsbestyrelse, der overfører Mandskabet til Ikke-stridende. Expeditionen maa være legitimeret ved Bevidnelse for at Mandskabet tilhører en Sekt som ovenfor nævnt og med Afdelingens Udtalelse om at den antager, at Mandskabets Vægring for at tjene som Stridende er grundet paa virkelig Overbevisning.

Sessionsbestyrelsen vil derhos have at give Generalkrigskommissæren Indmelding.

For Haandværkere anser Departementet det indtil videre ikke fornødent at fastsætte nogen anden Begrændsning af

[1]) Dette vil kunne godtgjøres ved Atteſt fra vedkommende Præst eller Forstander eller — om Sekten ikke har nogen saadan — ved Bevidnelse fra anden Embeds- eller Bestillingsmand eller fra to troværdige Mænd.

Antallet end, at ingen Afdeling maa antage flere end den har Brug for til Udfyldning af sit Behov ved Feltopsætning. 6 Aug.

Af Kokke maa der ved Overføring som her omhandlet ikke uden Generalkrigskommissærens Samtykke ansættes flere end, at der iberegnet det Antal, som udskrives som saadanne, i vedkommende Aarsklasse, hvortil Mandskabet henhører, bliver følgende:

pr.	Infanteribataljon	6
„	Feltartilleribataljon	6
„	Bjergbatteri	3
„	Ingeniørbataljon	9
„	Akershusske Kavalerikorps	6
„	Oplandske —	5
„	Trondhjemske —	3
„	Sanitetskorpset	6
„	Trænkorpset:	
	søndenfjelds	6
	nordenfjelds	3
„	Oscarsborgs Befæstninger	8
„	Tønsbergs —	3
„	Topdals —	3
„	Bergens —	5
„	Agdenes —	3
„	Fredrikstad og Fredrikshalds Mineforsvar	3

b) Hvis Forholdet ikke efter det foranstaaende kan ordnes af Afdelingen og Sessionsbestyrelsen, vil vedkommende Mandskab kunne indsende Ansøgning til Generalkrigskommissæren om at blive overført til Intendanturen eller til Sanitetet som Sygebærer eller Sygevogter eller om at gjøre Tjeneste som Kok eller Haandværker.

Ansøgningen maa ledsages af Bevidnelse som under Litra a nævnt.

c) Mandskaber der overføres til ikke-stridende Stilling med Hjemmel i foranstaaende Bestemmelser, maa imidlertid ikke derved i noget Tilfælde faa færre Dages Tjeneste end de skulde have havt i sin oprindelige Stilling efter Udskrivningen. De tilpligtes derfor i alle Tilfælde at gjøre saa mange Dages Fredstjeneste, som de vilde have havt Tjeneste i sin nævnte Stilling, omsat i Dagantal efter Reglerne for Ikkestridende.

II. Ligeoverfor endnu ikke udskrevne Mandskaber.

a) Sessionsbestyrelserne iagttager ved Udtagningen af Mandskaber til ikke-stridende Tjeneste, at Mandskaber, der overensstemmende med det foranstaaende legitimerer ikke at kunne bære Vaaben som Kombattanter, fortrinsvis udtages som Ikkestridende. Af Kokke og Haandværkere kan herved tildeles vedkommende Afde-

6 Aug. linger indtil det foran i I a nævnte Antal. I Opgaverne til Generalkrigskommissæren efter hvert Aars Session anmærkes, hvilke fuldt tjenestdygtige Mandskaber af religiøse Grunde har andraget om Udskrivning som Ikkestridende samt i Tilfælde, for hvilke af disse Sessionsbestyrelsen efter foranstaaende Bestemmelse har Anledning til at ordne Forholdet, saaledes at de tjenestgjøre i ikkestridende Stilling.

b) For de Mandskabers Vedkommende, for hvilke Sessionsbestyrelsen ikke har Adgang til saaledes selv at ordne Forholdet ved Udskrivning til ikkestridende Stilling, indsender den i den Udstrækning, hvori Mandskaberne saa ønsker, Ansøgning til Generalkrigskommissæren om deres Udskrivning til Stilling som under I b omhandlet. Ansøgningen maa være ledsaget af fornødne Oplysninger angaaende hvilken Slags Tjeneste vedkommende Mandskab — fortrinsvis eller udelukkende — ønsker at udskrives til, samt af Bevidnelse i Lighed med hvad ovenfor under I er nævnt angaaende Troværdigheden af deres Udsagn.

Forøvigt bemyndiges Generalkrigskommissæren til at udfærdige de fornødne nærmere Bestemmelser, som maatte paakræves i Anledning af Iværksættelsen af nærværende Cirkulære.

8 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Gjerdrum, Enebak, Vestby, Frogn, Kraakstad, Nannestad, Ullensaker, Sørum og Fet Herreder i Akershus Amt henholdsvis under 30te Juni, 14de Juli, 13de, 16de og 20de December 1899 samt 26de Januar, 5te, 5te og 14de Februar 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

8 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Øvre Rendalens og Brandvals Herreder i Hedemarkens Amt henholdsvis under 2den September 1899 og 10de Januar 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

8 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Biri, Søndre Land,

*) Bekjendtgj. 11 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33. Forskrifterne er overensstemmende med de ved Kgl. Resol. af 28 Oktbr. 1899 for endel Herreder approberede. Se Lovtid. 2den Afd. for s. A. S. 610—611.

Nordre Aurdal, Nordre Land, Søndre Aurdal, Lom, Skiaaker, Brandbu, Vang, Lunner, Vestre Slidre, Østre Slidre, Vestre Toten, Etnedalen og Jevnaker Herreder i Kristians Amt henholdsvis under 11te Juli, 30te August, 7de, 9de og 14de Oktober, 1ste, 23de og 27de November, 8de, 9de, 27de og 30te December 1899, 2den og 13de Februar samt 5te April 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse. 8 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Skiptvedt Herredsstyre i Møder den 9de December 1899 og 9de Juli 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring. 8 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Søndre Odalen Herredsstyre i Møde den 14de Marts 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med nogle Forandringer. 8 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Nes Herredsstyre, Hallingdal, i Møder den 24de Juni 1899 og 17de April 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 8 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Veitstaden Herredsstyre i Møde den 17de Juli 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer. 8 Aug.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Grongs Herredsstyre i Møde den 29de Januar 1900 vedtagne Regler angaa- 8 Aug.

**) Bekjendtgj. 11 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33, hvor Reglerne er indtagne.

8 Aug. ende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

8 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Vemundvik Herredsstyre i Møder den 21de Mai og 8de Juli 1899 samt 2den Juni 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Tillægslov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med et Par Forandringer.

8 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Kolvereid Herredsstyre i Møde den 9de December 1899 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

8 Aug. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Nedenes Amtsthing ved Beslutning af 4de April 1900 og af Søndre Trondhjems Amtsthing ved Beslutning af 19de Juni 1900 godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden de nævnte Amters Landdistrikter stadfæstes i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die Afdeling, jfr. Lov af 6te Juli 1892, som gjældende indtil videre.

Vedtægterne for Nedenes Amt er saalydende:

I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Tilladelse til at benytte Motorvogne i Færdselen paa offentlige Veie i Nedenes Amt meddeles af Amtmanden efter derom af vedkommende Eier indgivet Andragende.

Tilhængervogne tilstedes ikke.

Saadan Tilladelse kan af Amtmanden naarsomhelst tilbagekaldes.

§ 2. Et i Henhold til § 1 indgivet Andragende skal indeholde Oplysninger om:

1. Motorvognens vigtigste Dimensioner, Vognens Vægt, Vægten af dens Beholdninger, samt Maximalbelastning pr. Axel,

*) Bekjendtgj. 11 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 11 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 33.

Axelafſtanden, Hjulhøiden, Bredden af Hjulfælgene (Hjulringene) og Afſtanden mellem disſes Yderkanter. 8 Aug.

2. Beſkrivelſe af Motorſyſtemet, Specifikation af de Materialier, der agtes anvendt til Udvikling af Energien (Drivkraften) og den Form, hvori de agtes benyttede, Beſkrivelſe af Stoppe- og Signalapparater.
3. Fra hvilken Fabrik Motorvognen er leveret, og hvilke Prøver dens forſkjellige Dele har været underkaſtet.

Andre Underſøgelſer, der maatte findes paakrævede, udføres efter Amtmandens nærmere Beſtemmelſe. De hermed forbundne Udgifter udredes af Anſøgeren.

4. At der — forſaavidt Driften af Motorvognen indgaar under Lov af 16de Mai 1896 om Foranſtaltninger til Betryggelſe mod Fare og Ulemper ved elektriſke Anlæg m. v. — er erhvervet fornøden Tilladelſe i Henhold til denne Lov.
5. I hvilket Øiemed Motorvognen agtes benyttet.
6. De Veiſtrækninger inden Amtet, der agtes trafikerede, tillige med Angivelſe af den paatænkte Rute og Opgave over, hvilke Maaneder af Aaret Driften tænkes holdt gaaende.
7. Det Sted, hvor Motorvognen vil blive ſtationeret.

Andragendet maa være bilagt med fuldſtændige Tegninger med paaſkrevne Maal af Vognen og Apparaterne.

§ 3. Tilladelſen meddeles i en dertil beſtemt Bog, der under Driften ſkal haves tilſtede og til enhver Tid paa Anfordring foreviſes af Motorvognens Fører.

§ 4. Tilladelſen ſkal indeholde de ſærlige Vilkaar, der maatte blive opſtillede for Anſøgeren. Navnlig ſkal Tilladelſen indeholde Beſtemmelſe om Maximalbelaſtningen pr. Axel og om Kjørehaſtigheden.

§ 5. Motorvognens forſkjellige Dele, Sikkerhedsapparaterne, Bremſerne med deres Aktionsſyſtemer, Axlerne oſv. ſkal ſtedſe holdes i god Stand.

I dette Øiemed ſkal Eieren — efter Amtmandens nærmere Anordning — lade anſtille betryggende Underſøgelſer og fornødne Kontrolleringer for itide at kunne udføre enhver paakrævet Reparation.

De hermed forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 6. Hvis Vognen ſkifter Eier, eller den givne Tilladelſe ikke i et og alt befølges, er ſamme ugyldig, og Vognen maa ikke benyttes uden ny Tilladelſe.

§ 7. Forſaavidt Politiets Bevilling i Henhold til Lov om Skydsvæſenet af 14de Juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige Pladſe i Henſigt at ſøge Erhverv ved Reiſendes Befordring, gjælder dette ogſaa for Motorvogne.

8 Aug.

II.

Specielle Bestemmelser vedkommende Motorvognen og dens Apparater.

§ 8. Beholdere, Rør og øvrige Dele, der indeslutter eksplosible eller brændbare Stoffe, skal være forarbeidede og vedligeholdte paa saadan Maade, at de til enhver Tid er absolut tætte.

Der maa ikke anvendes nogen Maskindel, hvori en Lækage vilde være nok til at bevirke overhængende Fare for Eksplosion.

Vognens Maskineri maa med Lethed kunne kontrolleres og være anordnet paa saadan Maade, at Passagerer, Betjening eller Trafikerende paa Veien ikke udsættes for Fare.

§ 9. Maskindelene maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget Stof, der kan foraarsage Ildebrand eller Eksplosion. Apparaterne maa derhos funktionere med mindst mulig Støi og Larm, være sig ved udstrømmende Damp, Røg eller lign.

§ 10. Forsaavidt der til Motorvognens Drift udkræves Petroleum, Benzin eller lignende Stoffe, maa vedkommende Beholdere være forsynede med tydelige Mærker, der angiver Indholdet og dets Art.

Hver Motorvogn kan medføre indtil 2 saadanne Beholdere, hver paa 60 Liter.

Ved Behandlingen af disse Stoffe maa størst mulig Forsigtighed iagttages.

§ 11. Vognens Dimensioner og Vægt maa i intet Tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende Dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende Dele 4,70 m.
3. Totalvægt med Passagerer, Gods og Beholdninger 4000 kg.

§ 12. Hjulringene skal være flade og glatte, og maa, hvor de berører Veien, være mindst 7,8 cm. brede, naar Vognen lastet veier under 2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

Samme Bredde (Diameter) skal Hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af Gummi eller lignende blødt Materiale, men behøver i saa Fald ikke at være flade eller glatte.

§ 13. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan kjøres i skarpe Kurver og med Lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 250 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

§ 14. Vognen skal være forsynet med to af hinanden uafhængig virkende Bremseapparater, hvoraf hvert enkelt skal være af saadan Styrke, at samme kan standse Vognen, selv om Maskinen

gaar med fuld Kraft. Mindst det ene af Bremseapparaterne maa kunne virke saa øieblikkelig som muligt. 8 Aug.

§ 15. Enhver Motorvogn skal være forsynet med Klokke, hvormed lydeligt Signal kan gives.

Derhos skal Vognen have 2 Lygter foran — én paa hver Side —, hvilke skal vise stærkt, hvidt Lys forover og til Siden samt én Lygte bag, der skal vise rødt Lys bagover.

§ 16. Paa Vognens venstre Side skal med tydelige Bogstaver paa en Metalplade være anmærket Eierens Navn og Adresse.

III.

Bestemmelser vedkommende Motorvognens Kjørsel og Drift.

§ 17. Ingen maa kjøre en Motorvogn, medmindre han er forsynet med en af Amtmanden udfærdiget skriftlig Tilladelse (Certifikat) til at kjøre vedkommende Vogn.

Ansøgning om saadan Tilladelse skal være bilagt med Vidnesbyrd om:

1. At han er i Besiddelse af den nødvendige Øvelse til hurtig og sikkert at kunne benytte Apparaterne til Igangsættelse, Standsning og Styring.
2. At han forstaar at bedømme, hvorvidt de forskjellige Apparater er i god Stand, samt at han kan iagttage alle paakrævede Forsigtighedsregler til Forebyggelse af Explosion og andre Ulykker.
3. At han er mindst 25 Aar gammel samt paalidelig og ædruelig.
4. Fotografi i 2 Exemplarer, hvoraf det ene tilklæbes Certifikatet.

Saadant Certifikat kan af Amtmanden naarsomhelst tilbagekaldes.

§ 18. Certifikatet skal Kjøreren altid medbringe under Farten for paa Anfordring til enhver Tid at kunne forevise samme.

§ 19. Under Farten skal Kjøreren altid have fri Udsigt til Veien og have sin Opmærksomhed henvendt paa Veiens Tilstand samt paa, hvorvidt Kjørende, Ridende, Gaaende eller Husdyr af nogen Art nærmer sig. Han skal adlyde givne Varselssignaler fra de Mødende.

I Tilfælde Hindringer skal Kjøreren sagtne Farten og efter Omstændighederne helt standse, hvilket ligeledes skal ske, naar Vognen ved at nærme sig Heste eller andre Dyr kan formodes at ville bevirke Forstyrrelse eller Ulykke. Forøvrigt er Vognføreren underkastet de for Kjørende gjældende Bestemmelser.

8 Aug. § 20. Kjørehastigheden maa være rimelig og afpasset efter de stedlige Forhold.

Paa flade Veistrækninger, der har rummelige Kurver og liden Trafik, skal største tilladte Kjørehastighed være:

1. For Vogne, der lastede veier under 2000 kg., 15 km. i Timen.
2. For Vogne, der lastede veier fra 2000 til 4000 kg., 15 km. i Timen.

I Taage og efter Mørkets Indtræden samt paa Veistrækninger, hvor Udsigten ikke er fri, i Svinger, udover stærkere Stigninger samt ved Nedkjørsel til og Kjørsel over Broer skal iagttages den største Forsigtighed og Hastigheden reduceres, efter Omstændighederne helt ned til Menneskeskridt. Farten maa ikke igjen øges, før dette kan ske uden Ulempe.

§ 21. Alt Vognen nærmer sig skal — saa ofte det fornødiges og specielt i Taage og efter Mørkets Indtræden — signaliseres ved gjentagende Ringning paa Klokken.

§ 22. Under Kjørselen maa Føreren ikke forlade Vognen; heller ikke under Standsning, medmindre han har taget alle fornødne Forføininger til Forebyggelse af Explosion, ubetimelig Igangsættelse og lignende.

§ 23. Motorvogne maa ikke trafikeres i Taage eller efter Mørkets Indtræden uden at Lygterne er tændt.

§ 24. Forsaavidt Motorvogne skal besørge Passager- og Godstrafik paa længere Veistrækninger, skal de gaa i fast Rute med bestemt Afgangs- og Ankomsttid fra og til Hovedstationerne.

Ruten skal bekjendtgjøres ved Indrykning i de stedlige Aviser og ved Opslag paa hensigtsmæssige Steder i Distrikterne.

De hermed forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 25. Indtræffer nogen Ulykke, skal Melding derom strax ske til nærmeste Lensmand (Politifunktionær).

Vognen maa i saa Fald ikke kjøre videre, forinden en saadan Funktionær eller 2 paalidelige Mænd inden vedkommende Distrikt har besigtiget den og tilladt, at den fjernes.

Dog maa der strax sørges for, at den almindelige Færdsel ikke hindres.

§ 26. Motorvognens Eier er ansvarlig for den Skade, der maatte afstedkommes ved Motorvognens Drift.

§ 27. Overtædelse af ovenstaaende Regler straffes med Bøder fra Kroner 2,00 til Kroner 200,00.

Vedtægterne for Søndre Trondhjems Amt er saa- 8 Aug.
lydende:

I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Tilladelse til at benytte Motorvogne i Færdselen paa offentlige Veie i Søndre Trondhjems Amt meddeles af Amtmanden efter derom af vedkommende Eier indgivet Andragende.

Tilhængervogn tilstedes ikke.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

(osv. som i foranstaaende Vedtægter for Nedenes Amt)

— — — — — — — — — — — — — — — — —

§ 27. Overtrædelse af ovennævnte Regler straffes med Bøder fra Kroner 2,00 til Kroner 200,00.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 8 Aug.

1. At 1 Toldkontrollørpost i Kristiania Toldistrikt, hvis Indehaver har været stationeret ved Drøbaks Toldsted, inddrages.
2. At det paalægges den ved Drøbak Toldsted ansatte Toldbetjent at overtage Oppebørselsforretningerne ved Toldstedet uden nogen Godtgjørelse for Opkrævning af Toldindtraderne og med Forpligtelse til at finde sig i, naar det kræves, at give Afkald paa de Godtgjørelser, som for Tiden er tilstaaede Toldoppebørselsbetjentene for Opkrævning af andre Afgifter, som ifølge Lov eller andre Bestemmelser paahviler dem, samt for Oppebørslerne at stille anordningsmæssig Kaution, der indtil videre bestemmes til Kr. 1500.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 8 Aug.

1. At en almindelig Folketælling bliver at afholde førstkommende December Maaned, samt at den skal tage sin Begyndelse Mandag 3die December 1900 og fortsættes de paafølgende Virkedage indtil den er tilendebragt.
2. At der underet med denne Folketælling tillige skal indhentes Oplysninger om Kreaturholdets samt Korn- og Potetudsædens Størrelse m. v.
3. At Tællingen i Landdistrikterne skal bestyres af Sognepræsten som Formand samt vedkommende Lensmand og Herredsstyrets Ordfører og udføres ved Hjælp af Skolelærere og andre, som Tællingsstyret dertil finder skikkede.
4. At Tællingen i Kjøbstederne og Ladestederne skal bestyres af Magistraten og udføres ved Hjælp af de ved Fattigvæsenet ansatte Rodemestere eller andre, som Magistraten dertil finder skikkede.

[1]) Vedk. Regjeringsforedr. er indt. i Deptstid. for 1900 No. 45.

8 Aug. 5. At der saavel i Landdistrikterne som i Byerne rettes Opfordring til Gaardeiere og Huseiere samt Husbestyrere, Husfædre og andre Vedkommende om at bistaa ved Listernes Udfyldning.

6. At der ved Toldvæsenets Funktionærer iværksættes en Tælling af Sjøfarende ombord paa de norske Fartøier, der ved Aarsskiftet er beliggende i eller paa Veien til norske Havne, samt tillige af Bemandingen paa de samtidig inden Rigets Grændser værende fremmede Fartøier.

7. At der ved de norske og svenske Konsulater og Vicekonsulater iværksættes en Tælling af Sjøfarende ombord paa norske Fartøier, der ved Aarsskiftet er beliggende i eller paa Veien til fremmede Havne.

8. At Tællingsopgaverne skal meddeles i Overensstemmelse med vedlagte Schemaer 1—6.

9. At de udfyldte Schemaer skal indsendes til det statistiske Centralbureau, saasnart Tællingen er endt, og senest inden Udgangen af Januar Maaned 1901.

10. At det statistiske Centralbureau bemyndiges til at træffe de Foranstaltninger, der videre udkræves i Sagens Anledning, derunder Bestemmelsen af mindre væsentlige Ændringer i Schemaernes Form samt af den Magistrater, Lensmænd, Tællere og andre tilkommende Godtgjørelse overensstemmende med Regler, der bliver at fastsætte af Departementet for det Indre.

8 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, hvori Departementet paa Foranledning udtaler følgende:

„Naar Sportellovens § 179 ophæver Lov om Udskiftning af 13de Marts 1882 § 102, sidste Punktum „med Hensyn til Betalingen", er Meningen hermed ikke den, at Thinglysning af Skyldbelinger, foretagne under Udskiftning, herefter skal ske gratis. For Thinglysning af disse Skyldbelinger bliver der at beregne Gebyr efter Sportellovens § 48 a (cfr. Anmærkning til denne § i Departementets Udgave af den nye Sportellov S. 24).

Departementet er med Hr. Sorenskriveren enigt i, at saavel Stempel- som Thinglysningsgebyr maa beregnes af den hele Kjøbesum, naar, som i det omskrevne Tilfælde, en Person skjøder et Fabrikanlæg til et uansvarligt Interessentselskab, hvori han selv er Interessent for en Halvdel".

9 Aug. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til den kommanderende Admiral, der havde begjæret Departementets Bestemmelse om, hvorvidt Udgifterne ved Anholdelse og Transport til Orlogsstationen af udskrevne Mandskaber, der ulovlig har forladt Stationen, kan indeholdes i vedkommende Mandskabs Løn[1]), idet han bemærkede, at Generalauditøren

[1]) Jvf. Skr. 13de Aug. 1900.

paa Foranledning havde erklæret, at han ikke antog, at der er Adgang til at indeholde de omhandlede Udgifter i et Mandskabs Løn, i hvilken Henseende han henviste til en Udtalelse for Armeens Vedkommende af 14 (11) Juni 1891, indtaget i den militære Lovsamling for samme Aar Pag. 78. Admiralen havde gjort opmærksom paa, at Marinens værnepligtige Mandskaber nu oppebærer Løn, hvilket ikke er Tilfælde i Armeen. 9 Aug.

I Anledning heraf havde Departementet erhvervet en Udtalelse fra Justitsdepartementet, hvori nævnte Departement meddeler, at det finder Spørgsmaalet, der iøvrigt vil kunne indbringes for Domstolene til Afgjørelse, tvilsomt, men at det dog er mest tilbøieligt til at besvare det bekræftende.

I Henhold hertil antager Forsvarsdepartementet, at de omhandlede Udgifter kan indeholdes i vedkommende Mandskabers Lønninger.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori Departementet paa Foranledning meddeler, at en Overligningskommission antages berettiget til paa Forlangende at meddele en Skatyder nærmere Oplysninger om hans Ligning, forsaavidt angaar Overligningskommissionens Behandling af samme (jfr. forøvrigt Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Amtmanden i Nedenes Amt af 26de August 1896). 10 Aug.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvorved i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes: 10 Aug.

1. At det af Bodin Sogn af Bodin Præstegjæld og Herred bestaaende Jordmoderdistrikt i Nordlands Amt deles, saaledes, at Ogrupperne Bliksvær, Givær, Sørvær eller Helligvær samt Landegode kommer til at udgjøre et eget Jordmoderdistrikt og benævnes Værenes Jordmoderdistrikt.
2. At det af Ankenæs Sogn og Herred bestaaende Jordmoderdistrikt i samme Amt deles, saaledes at Gaardene fra Bakkejord til og med Gjedsvik kommer til at udgjøre et eget Jordmoderdistrikt og benævnes Harjangens Jordmoderdistrikt.
3. At det af Bjørnskinds Sogn i Dverbergs Præstegjæld bestaaende Jordmoderdistrikt i samme Amt deles, saaledes at Gaardene Svindalen og Nygaard samt den søndenfor beliggende Del af Andøen tilligemed Gaarden Buksnæs og den søndenfor liggende Del af Bjørnskinds Sogn paa Hindøen kommer til at udgjøre et eget Jordmoderdistrikt. Delingerne træder i Kraft fra den Tid, særskilte Jordmødre ansættes.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til den kommanderende Admiral, hvorved i Forbindelse med Departementets 13 Aug.

14 Aug. Skrivelse af 8de August 1900, hvorefter Udgifter ved Anholdelse og Transport til Orlogsstationen af udskrevne Mandskaber, der ulovlig har forladt Stationen, bliver at indeholde i vedkommende Mandskabs Løn, paa Foranledning meddeles, at der bliver at forholde paa samme Maade med Hensyn til Udgifter ved Anholdelse og Transport til Orlogsstationen af Underofficerer og faste Mandskaber, der ulovlig maatte have forladt Stationen.

14 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 samt § 24 i Lov angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande af 3die Mai 1871 meddeles Approbation paa et Forslag til Reglement for Brandvæsenets Ordning i Askim Brandkommissionsdistrikt (Strøget omkring Askim Jernbanestation), Smaalenenes Amt.

14 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At der meddeles Approbation paa et i Formandskabsmøde den 19de Mai 1900 vedtaget Udkast til Statuter for Rødenes gjensidige Brandforsikringsforening for Husebygninger og Løsøre, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.
2. I Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 meddeles Approbation paa Rødenes Herredsstyres Beslutning af 15de Januar 1900 angaaende Overtagelse af Garanti for Foreningen for et Beløb af Kr. 12 000.

14 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa et Udkast til Plan for Støren gjensidige Brandforsikringsforening, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

15 Aug. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvorved i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes, at det af Hjørundfjord Herred i Romsdals Amt bestaaende Jordmoderdistrikt deles i to Distrikter, saaledes at det ene kommer til at omfatte Gaardene fra Viddal til og med Skjaastad i Storfjorden og benævnes Storfjordens Jordmoderdistrikt og det andet Resten af Hjørundfjord Herred og benævnes Hjørundfjords Jordmoderdistrikt.

Delingen træder i Kraft fra den Tid, særskilt Jordmoder i Storfjords Distrikt bliver ansat.

---

*) Bekjendtgj. 17 Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 34, hvor Reglementet er indtaget.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Departementet paa Forespørgsel fra en Lensmand — med Bemærkning, at de af ham fremsatte Spørgsmaal henhører under Valgstyrets egen og i sidste Instans Storthingets Afgjørelse — erklærer sig enigt med Amtmanden i, at naar et Valgstyre med Hjemmel af Mandtalslovens § 9 bestemmer, at der skal afholdes Valgthing til Stemmegivning paa flere Steder i et Valgsogn, maa disse afholdes paa samme Dag. Departementet antager imidlertid med Amtmanden, at der ikke kan være noget til Hinder for, at Valgstyret fastsætter en kortere Tid for Stemmegivningen paa det ene end paa det andet Sted, jfr. ogsaa Udtalelse af Formanden i vedkommende Storthingskomite, Odelsthingstidende for 1899—1900, S. 101. Det er herved, bemærker Dept., Forudsætningen, at de Stemmeberettigede ved en saadan Ordning erholder fuldt tilstrækkelig Tid til at aflevere sine Stemmesedler. 17 Aug.

Skrivelse fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at den i Washington den 15de Juni 1897 afsluttede internationale Hovedpostkonventions Takster i den Argentinske Republik fremtidig vil blive opkrævet efter følgende Forhold:
12 Centavos = 25 Centimes, 6 Centavos = 10 Centimes, 3 Centavos = 5 Centimes. 21 Aug.

Skrivelse fra det Schweiziske Forbundsraad til Udenrigsdepartementet, hvorved meddeles, at Republiken Peru har erholdt Bemyndigelse til at opkræve en Tillægsporto af 75 Centimes for hver Pakke, udgaaet fra eller bestemt til en peruansk Postanstalt. 21 Aug.

Rundskrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmændene: 21 Aug.
Til Underretning for Hr. Amtmanden og de Magistrater inden Deres Embedsdistrikt, der skal styre Valgmandsthing, skal man herved meddele, at Departementet i Henhold til Mandtalslovens § 51 jfr. kongelig Resoluton af 17de Marts d. A. har foreskrevet følgende Form for den Fuldmagt, som Valgmandsthinget skal udfærdige for de udkaarede Storthingsmænd og Varamænd, og som bliver at give eller sende til første Storthingsmand:

Fuldmagt.

Undertegnede Amtmand (Magistrat) og Valgmænd af N. N. Amt (Kjøbstad) gjør vitterligt, at Aar 19 . . den . . August (September) afholdtes efter lovlig Tilstævning Valgmandsthing paa N. N. (Stedet) til Foretagelse af Valg paa de Storthingsmænd, som fra N. N. Amt (Kjøbstad) skal møde og tage Sæde paa de ordentlige Storthing i Aarene 19 . . —19 . .

21 Aug. Ved dette Valg udkaaredes til Storthingsmænd:
N. N. (fuldt Navn og Stand) med N. N. Stemmer.
Og i disses Forfald udkaaredes til Varamænd:
N. N. (fuldt Navn og Stand) med N. N. Stemmer.
At disse Storthingsmænd og Varamænd af Valgmandsthinget er erkjendt
at henhøre blandt Valgsylkets Indvaanere (med Undtagelse af N. N., der er valgt i Henhold til Grundlovens § 58, sidste Led),
at være i Besiddelse af de for Valgbarhed nødvendige Egenskaber ifølge Grundlovens §§ 50 og 61 og ikke befinder sig i noget af de i Grundlovens §§ 52, 53 og 62 opregnede Tilfælde samt —
at Valget er foregaaet inden den i Grundlovens § 58 (57) bestemte Tid og paa lovbefalet Maade,
bekræftes herved med vore Navnes Underskrift.
(Datum og Underskrift).

22 Aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet ved i sin Rundskrivelse til Amtmændene af 7de Juli 1900 at bede paaseet, at de i samme omhandlede Fortegnelser over Ind- og Udflyttede føres med den fornødne Orden og Nøiagtighed, er gaaet ud fra, at dette Tilsyn maa blive at føre af Amtmændene selv. Tilsynet bør — som af Amtmanden paapeget — ialfald den første Tid, til Sagen kommer i Gjænge, foretages en Gang aarlig.

22 Aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Biskopen i Bergens Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sognepræst, om han bør døbe et Barn, hvis Far er udmeldt af Statskirken, og hvis Mor, skjønt ikke formelig udmeldt, dog ikke er konfirmeret, og for hvis Vedkommende Forældrenes Erklæring om, at Barnet skal blive opdraget i Kirkens Tro, efter deres hele Vandel ikke kan antages at indeholde en tilfredsstillende Betryggelse for, at saa vil ske.

I Anledning heraf bemærker Departementet, at Barnets Mor, selv om hun ikke er konfirmeret, dog maa anses som tilhørende Statskirken. Følgelig maa ogsaa Barnet, hvis ikke Forældrene afgiver en udtrykkelig Erklæring om det modsatte, regnes for at tilhøre denne i Henhold til Dissenterlovens § 14, og Sognepræsten er derfor ikke berettiget til at vægre sig ved at døbe det. Departementet har i en i Lovsamlingerne indtagen Skrivelse af 11te Februar 1870 angaaende et noget beslægtet Tilfælde udtalt, at det ikke kan anses stemmende med den bestaaende kirkelige Lovgivning eller med kirkelig Orden at overlade det til Præsternes subjektive Skjøn at afgjøre, om et Barn under givne Omstændigheder bør døbes. Det maa efter de gjældende Regler hos os anses som

Lovgivningens Mening, at ethvert inden vort Kirkesamfund født Barn bør døbes, saasnart det hensigtsmæssig kan ske. — Departementet henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa Lov af 6te Juli 1896 om Behandlingen af forsømte Børn. 22 Aug.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Buskerud Amt, hvori paa Foranledning af en indkommen Forespørgsel om Forstaaelsen af § 12 i Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 udtales, at Departementet antager, at her i Landet bosat Udlænding, der ikke har erhvervet norsk Statsborgerret, pligter at erlægge den paabudte Afgift Kr. 100,00 aarlig til Statskassen overensstemmende med Resolution af 31te Juli 1900, saafremt han vil drive Jagt eller Fangst her i Riget udenfor sin egen Eiendom. 22 Aug.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra Kristiania Magistrat angaaende, hvorvidt en Lensmand er berettiget til at beregne Godtgjørelse for Inddrivelse af personlige Skatter til Kristiania Kommune, udtaler, at det formentlig fremgaar af Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 13de Juli 1899, at Departementet antager, at Lensmandens Berettigelse til af vedkommende Kommune at beregne sig en særskilt Godtgjørelse for Indfordring af Skatter maa indskrænkes til Tilfælde, hvor Lensmanden ikke blot er anmodet om at afholde Udpantning for Skattebeløbet, men tillige maa anses engageret som Kommunens Inkassator. 23 Aug.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til Stiftsdirektionerne: 24 Aug.

Departementet skal i Anledning af et nylig indtruffet Tilfælde anmode Stiftsdirektionen om at indskjærpe Kirketilsynene inden Stiftet følgende:

1. Naar den nye Kirkelovs § 48, sidste Led, paalægger Tilsynet at drage Omsorg for, at Midler, som er bevilget til Kirker og Kirkegaarde, anvendes efter Bestemmelsen, medfører dette blandt andet Forpligtelse for Tilsynet til at føre Indseende med, at de approberede Planer for Nybygnings- og Reparationsarbeider nøiagtig følges, og at Afvigelser ikke finder Sted uden Samtykke af rette Vedkommende. Tilsynet handler forsaavidt under Ombuds- (for Præstens Vedkommende embeds-)mæssigt Ansvar. Hvor der maatte tiltrænges teknisk eller anden særlig sagkyndig Bistand, faar Tilsynet derom henvende sig til Sogne- eller Kommunestyret (jfr. den i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Bergens Stiftsdirektion af 6te Juni 1899 Post 1).
2. Naar der meddeles Approbation paa et saadant Byggear-

24 Aug. beide paa Grundlag af en generel Plan (Skitse), sker dette selvfølgelig under den Forudsætning, at der fra den Arkitekt eller Bygmester, som har leveret Planen, ogsaa erhverves alle nødvendige Arbeids- og Detaljetegninger. Det er derfor Tilsynets Pligt at sørge for, at et Arbeide ikke sættes iværk, før saadanne Tegninger foreligger, medmindre Arbeidet er af saa ringe Omfang eller saa let overskueligt, at Planens Forfatter anser Arbeidstegninger unødvendige. Holder Kirketilsynene sig ikke dette efterrettelig, vil Departementet se sig nødt til at kræve, at enhver Plan, som forelægges det, paa Forhaand er ledsaget af alle nødvendige Arbeids- og Detaljetegninger, — et Krav, som selvfølgelig baade vilde volde alle Vedkommende Besvær og kunne medføre spildte Udgifter, ifald Planen viste sig ikke at kunne godkjendes.

3. Departementet benytter denne Leilighed til at minde om, at ifølge Kirkelovens § 47 har Tilsynet ogsaa at paase, at Kirkegaarden med Tilbehør holdes i lovlig Stand og sømmelig Orden, og at de gjældende Vedtægter og Bestemmelser overholdes, derunder særlig at Fortegnelser over Gravene føres paa betryggende Maade. For at dette sidste skal kunne ske, og Orden idethele opretholdes paa Kirkegaardene, er det efter Departementets Mening uomgjængelig nødvendigt, at enhver Kirkegaard kartlægges, at der udarbeides en offentlig Plan for Anlæg af Hovedveie og Gange, for Inddeling af Kirkegaarden i Underafdelinger og af disse igjen i enkelte Gravsteder. Saavel Afdelingerne som de enkelte Grave maa nummereres saaledes, at der i Fortegnelsen kan henvises til disse Nummere. Den Mangel paa Orden, som hidtil vistnok har herskt paa mange Kirkegaarde, i Forbindelse med Bortfæste af Gravsteder kan selvfølgelig i Overgangstiden lægge Vanskeligheder iveien for Iværksættelsen af en fuldt tilfredsstillende Inddeling med én Gang. Det vil derfor være nødvendigt, at der udvises Hensynsfuldhed overfor berettigede private Interessер. Enkelte Steder har man under saadanne Omstændigheder ordnet sig paa den Maade, at man har udvidet vedkommende Kirkegaard i saadant Omfang, at de tidligere benyttede Dele kan holdes fredet i saa lang Tid, som det er nødvendigt for at kunne gjennemføre en ordentlig Regulering, efterhvert som de ældre Dele atter tages i Brug. En saadan Fremgangsmaade synes at anbefale sig til Efterligning.

Endelig skal Departementet anmode Stiftsdirektionen i Egenskab af Overtilsyn om at gjøre, hvad der staar i dens Magt for at paase Overholdelsen og Gjennemførelsen af den nye Kirkelovs Bestemmelser. Særlig vilde det være af Betydning, at Biskoperne under sine Visitatser vilde vie denne Sag sin Opmærksomhed.

Rundskrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmændene: 24 Aug.

Foranlediget ved en hertil indkommen Forespørgsel skal Departementet herved meddele til Underretning og videre fornøden Kundgjørelse, at den i den nye Mandtalslov af 24de Februar 1900 § 38, andet Led, omhandlede bekræftede Afskrift af det bogførte paa Valgthinget, der af Valgstyrets Formand skal sendes Bestyreren af Valgmandsthinget, ligesom den i den ældre Mandtalslov af 24de Juni 1828 § 23 paabudne Underretning om Udfaldet af Valgforretningen (jfr. Justitsdepartementets i den almindelige Lovsamling indtagne Skrivelse af 29de Juni 1840) bør være ledsaget af Mandtallet over de Stemmeberettigede, forat dette kan blive fremlagt paa Valgmandsthinget. Ligeledes bør den i den nye Mandtalslovs § 53, in fine paabudne Afskrift af det bogførte paa Valgmandsthinget, der af dettes Bestyrer skal sendes første Storthing i den nye Valgomgang, ligesom den tilsvarende, i den ældre Mandtalslovs § 38 omhandlede Afskrift af Distriktsforsamlingens Forretning (jfr. Departementets Cirkulære af 4de Februar 1886, indtaget i Lovtidenden for s. A. Side 90) være ledsaget af Afskrifter af det bogførte paa Valgthingene.

Samtidig henledes Opmærksomheden paa, at der efter Mandtalsloven af 24de Februar 1900 ikke skal ske nogen offentlig Kundgjørelse om Udfaldet af det paa Valgmandsthinget stedfundne Valg saaledes som foreskrevet i den ældre Mandtalslovs § 38, første Led.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til samtlige Amtsskolestyrer: 24 Aug.

Ved Lov af 31te Mai 1900, indeholdende Tillæg til Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 er som bekjendt den tidligere Kostholdsgodtgjørelse ophævet, og Lavmaalet for Ugelønnen bestemt til 18 og 14 Kroner henholdsvis for Lærerposter i Folkeskolens 2den Afdeling og i Smaaskolen. Ligeledes er der istedetfor de to tidligere Alderstillæg af Amtsskolekassen efter 5 og 10 Aars Tjeneste bestemt 4 Alderstillæg, hvert paa mindst Kr. 100 for Lærere i 2den Afdeling og i Fortsættelsesskolen (med mindst 24 Ugers aarlig Undervisning) og paa mindst Kr. 60 for Lærere i Smaaskolen. Disse Tillæg opnaaes efter 4, 8, 12 og 15 Aars Tjeneste i fuldstændig Post ved Folkeskolen paa Landet eller i By eller i Lærerpost ved Fortsættelsesskolen med mindst 24 Ugers aarlig Undervisning.

Denne Lovforandring træder i Kraft 1ste Januar 1901. Som Følge heraf maa der paa næste Amtsthing træffes Bestemmelse saavel om Lavmaalet for den nye Ugeløn inden hver Amt som om Lavmaalet for Alderstillæggene. Departementet skal derfor henstille

24 Aug. til Amtsskolestyret overensstemmende med Skolelovens § 20 næstsidste Led i betimelig Tid at indhente Betænkning fra ethvert Skolestyre og fra samtlige Herredsstyrer inden Amtet og med Overtilsynets Udtalelse om Sagen gjennem Amtmanden at forelægge den for Amtsthinget i 1901.

Ved Loven af 31te Mai 1900 er videre gjort den Forandring, at ogsaa Tjeneste i Fortsættelsesskolen faar Betydning til Opnaaelse eller Optjening af Alderstillæg. For at oppebære Alderstillæg maa vedkommende Lærere og Lærerinder indehave enten fuldstændig Lærerpost i Folkeskolen eller Lærerpost ved Fortsættelsesskoler med mindst 24 Ugers aarlig Undervisning à 36 Timer. Men ved Afgjørelsen af, naar Indehavere af saadanne Poster kan kræve Alderstillæg og af, hvormange Tillæg de skal have, kommer foruden Tjenestegjøring i fuldstændig Lærerpost i Folkeskolen (paa Landet eller i By) ogsaa i Betragtning Tjenestetid i Lærerpost i Fortsættelsesskolen selv med et mindre Antal Uger aarlig end 24. Tjenestetid i Fortsættelsesskolepost med mindre Antal Uger regnes nemlig ifølge Loven til Optjening af Alderstillæg for en tilsvarende Brøkdel af et Tjenesteaar f. Eks. 8 Ugers Undervisning i Fortsættelsesskolen = 1/3 Skoleaar, 12 Uger = 1/2 og 18 Uger = 3/4 Skoleaar. For et og samme Skoleaar kan man selvfølgelig ikke optjene mere end 1 Aars Anciennetet; har man altsaa f. Eks. i et Skoleaar gjort Tjeneste baade i fuldstændig Lærerpost i Folkeskolen og desuden undervist i Fortsættelsesskolen, bevirker ikke denne sidste Tjeneste noget Tillæg i Anciennetet.

Departementet forstaar Loven saaledes, at ogsaa Tjeneste i Fortsættelsesskolen før 1ste Januar 1901 bliver at medregne. En Revision af Tjenesteaarene bliver saaledes fornøden for alle de Lærere og Lærerinder i Folkeskolen, som har undervist i Fortsættelsesskolen, forsaavidt de ikke allerede uden Tillæg af denne Tjeneste kan gjøre Krav paa alle 4 Tillæg. Ligeledes bliver en nærmere Udregning af Tjenesteaarene nødvendig for Lærere (Lærerinder) i Fortsættelsesskolen med aarlig Undervisning i mindst 24 Uger. Herpaa skal man bede samtlige Skolestyrer gjort opmærksomme, forat de fornødne Oplysninger og Attester til Bedømmelse af vedkommende Læreres Tjenestetid kan blive skaffet tilveie.

Til Undgaaelse af mulig Misforstaaelse skal Departementet gjøre opmærksom paa, at de efter Loven af 31te Mai 1900 bestemte Alderstillæg kun tilkommer Lærere og Lærerinder, som lønnes efter den nye Skolelovs Regler. Lærere, som lønnes efter de ældre Regler maa for at kunne opnaa de nye Alderstillæg vedtage den nye Skolelovs Lønningsmaade. Det vil derfor formentlig være rettest, at Skolestyrerne snareste muligt indhenter Erklæring fra de efter den ældre Skolelovs Regler aflønnede Lærere om deres Villighed til at gaa over til ny Lønningsmaade, forat i Tilfælde for-

nødne Oplysninger og Atteſter til Bedømmelſe af deres Tjeneſtetid 24 Aug.
kan tilveiebringes og det fornødne Beløb opføres i Amtsſkoleſtyrets Forſlag til Budget for Amtsſkolekaſſen.

Med Henſyn til de nye Alderstillæg bemærkes, at til de to første Tillæg efter 4 og 8 Aars Tjeneſte udreder Staten ſom hidtil Bidrag efter Reglerne i Landsſkolelovens § 45, 1ſte Led. Til det 3die og 4de Tillæg efter 12 og 15 Aars Tjeneſte, hvilke Tillæg ligeledes udredes af Amtsſkolekaſſen, bidrager Staten overensſtemmende med den nye Tilføielſe til § 45 i Slutningen Kr. 100 for hvert Tillæg i 2den Afdeling og i Fortſættelſesſkolen og Kr. 60 for hvert Tillæg i Smaaſkolen. For hver Lærer og Lærerinde med over 12, men under 15 Aars Tjeneſte faar ſaaledes Amtsſkolekaſſen et Statsbidrag af Kr. 100 eller Kr. 60 og for hver Lærer og Lærerinde med over 15 Aars Tjeneſte et Bidrag af henholdsvis Kr. 200 og Kr. 120.

Den tidligere Beſtemmelſe i Landsſkolelovens § 46 a om, at der til Alderstillæg mindſt ſkal anvendes Halvdelen af de Midler, ſom er tilveiebragt ved en Udligning til Amtsſkolekaſſen af indtil 12 Øre pr. Indbygger, er ophævet ved den nye Lov. Alderstillæggene efter de nye Beſtemmelſer vil første Gang blive at udbetale efter 1ſte Juli 1901, indtil hvilken Tid det er forudſat, at Amtsthingene vil have havt Anledning til at faſtſætte de nye Lavmaal for Alderstillæggene for Amtet.

Sluttelig ſkal man gjøre opmærkſom paa, at indtil Amtsformandſkaberne har faſtſat nye Lønslavmaal, ſkal i de Amter, hvor Løn og Koſtholdsgodtgjørelſen tilſammen nu udgjør et mindre Beløb end det i den nye Lov beſtemte Lavmaal af Løn, 18 og 14 Kroner pr. Skoleuge henholdsvis for Lærerpoſter i Folkeſkolens 2den Afdeling og i Smaaſkolen, det nævnte Lavmaal gjælde fra 1ſte Januar 1901. Derimod forbliver, hvor de nu gjældende Lavmaal for Løn og Koſtholdsgodtgjørelſen tilſammen udgjør et høiere Beløb end Lønslavmaalet efter den nye Lov, de første gjældende ſom Lavmaal for Lærerlønnen, indtil Lavmaalet kan blive beſtemt af Amtsformandſkaberne.

Kongelig Reſolution*), hvorved i Henhold til Lov om 25 Aug.
Beſkyttelſe af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Herø Herred, Romsdals Amt, under 31te Mai 1900 fattet Beſlutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

*) Bekjendtgj. 29de Aug. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 35, hvor Vedtægten er indtaget.

25 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved de af Trøgstad Herredsstyre i Møde den 14de April 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juni 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

25 Aug. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til § 3 i Lov af 25de Juli 1897 indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de søndenfor Finmarkens Amt liggende Landsdele bestemmes, at det skal være forbudt for nomadiserende Lap saavelsom Fastboende (Lap eller andre) at udøve eller lade udøve Beitning med Ren inden Vaage Herred, Kristians Amt.

25 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 § 38 et af Stavanger Skolestyre og Kommunestyre henholdsvis under 23de Mai og 8de Juni 1900 vedtaget Udkast til Plan for Stavanger kommunale Tvangsskole stadfæstes som gjældende indtil videre, dog med følgende Forandringer:

I § 1 tilføies: „Den staar under det i Folkeskoleloven anordnede Overtilsyn af Statsmyndigheder."

§ 14, Litra b skal lyde: „forandret Kosthold."

Den stadfæstede Plan er efter dette saalydende:

Plan

for Stavanger kommunale Tvangsskole paa Lindøen.

§ 1. Stavanger kommunale Tvangsskole er oprettet i Henhold til Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 § 38 for et Antal af ca. 30 Gutter. Den staar under det i Folkeskoleloven anordnede Overtilsyn af Statsmyndigheder.

§ 2. I Skolen optages Gutter efter Beslutning:

a) af Skolestyret i Henhold til nævnte Lovs § 5,

b) af Værgeraadet i Henhold til Lovens §§ 4, 17 og 19.

§ 3. Skolen bestyres af Stavanger Skolestyre ved en Tilsynskomite, som bestaar af Skoleinspektøren og saa mange af Skolestyrets Medlemmer, som dette til enhver Tid bestemmer.

Skolens Bestyrer deltager i Komiteens Forhandlinger, naar ikke anderledes af denne bestemmes. Komiteen vælger selv sin Formand.

§ 4. Tilsynskomiteen har at drage Omsorg for og føre Kontrol med Skolens Virksomhed, dens Økonomi og Regnskab og

*) Bekjendtgj. 29de Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 29de Aug. i Lovtid. 1ste Afd. No. 35.

afgive Beslutning i saadanne Sager, som af Skolestyret overlades til dens Afgjørelse. Den afgiver til Skolestyret Indstilling om Skolens Budget og andre Spørgsmaal, som bliver den forelagt. 25 Aug.

Bestyrer og Lærerpersonale ansættes af Skolestyret efter Indstilling fra Komiteen,

De øvrige Funktionærer antages af Komiteen efter Bestyrerens Indstilling.

Over Tilsynskomiteens Forhandlinger føres Protokol.

§ 5. Hvis ikke Lægetilsynet udføres af en af Kommunelægerne, antages særskilt Læge af Magistrat og Formandskab.

§ 6. For Bestyrer, Lærerpersonale, de øvrige Funktionærer og Elever føres fælles Husholdning. Ved hvert Maaltid skal mindst 1 Lærer spise sammen med Eleverne.

§ 7. Bestyreren skal lede Skolen efter Planen og efter de nærmere Bestemmelser, som Skolestyret til enhver Tid maatte give. Særlig har han at føre Tilsyn med Børnenes Opdragelse og Undervisning og selv at undervise det Antal Timer ugentlig, som Skolestyret bestemmer.

§ 8. Nærmere Bestemmelser om Funktionærernes Forpligtelser vedtages af Skolestyret efter Tilsynskomiteens Indstilling.

§ 9. Samtlige Gutter skal staa under Tilsyn af Lægen.

§ 10. Gut, som lider af smitsom Sygdom eller af nogen legemlig eller aandelig Svaghed, som gjør ham uskikket til med Nytte at kunne følge med, kan ikke optages ved Tvangsskolen.

§ 11. Beslutning om en Guts Anbringelse i Tvangsskolen meddeles straks Bestyreren gjennem Skoleinspektøren. Meddelelsen maa være ledsaget af nøiagtige Oplysninger om Guttens Alder, Forældre eller Forsørgere, tidligere Forhold og Lægeerklæring.

§ 12. De paa Tvangsskolen optagne Gutter forbliver der saa længe Tilsynskomiteen finder det fornødent, dog ikke over 6 Maaneder. En Gut kan udskrives paa Prøve ved Bestemmelse af Tilsynskomiteen, efter Samraad med Bestyreren. Viser det sig, at en saaledes paa Prøve udskreven Gut igjen begynder at skulke eller at opføre sig slet paa andre Maader, kan Bestyreren med Skoleinspektørens Samtykke bestemme, at han bringes tilbage til Tvangsskolen og beholdes indtil han, iberegnet det første Ophold i Tvangsskolen, har været der i 6 Maaneder.

§ 13. Saa længe en Gut er Elev af Tvangsskolen, maa han ikke komme udenfor Skolens Omraade eller modtage Besøg af Forældre eller andre uden Bestyrerens Tilladelse. Han maa heller ikke modtage eller afsende Breve eller modtage Gaver uden med Bestyrerens Tilladelse og paa de af ham stillede Betingelser.

§ 14. Gjør nogen Elev af Tvangsskolen sig skyldig i slet Opførsel, kan Bestyreren eller den, han dertil bemyndiger, anvende følgende Revselsesmidler, alt efter Forseelsens Beskaffenhed og Hyppighed:

25 Aug. a) Berøvelse af Begunstigelser eller Udmærkelser, tilstaaede for godt Forhold.
b) Forandret Kosthold.
c) Legemlig Afstraffelse.
d) Afsondring fra de andre Gutter i Fritiden for indtil 4 Dage.

Ved Anvendelsen af det under c nævnte Revselsesmiddel maa Bestemmelsen i Byfolkeskolelovens § 65 i Regelen befølges. Flere af disse Revselsesmidler kan under skjærpende Omstændigheder forenes.

Enhver tildelt Revselse indføres i en Bog.

§ 15. Gutterne erholder paa Skolen Klæder og tarvelig, men sund og tilstrækkelig Føde efter et af Skolestyret godkjendt Spiseregulement, hvoraf Gjenpart tilstilles Kirkedepartementet.

§ 16. Tvangsskolen meddeler Undervisning i Folkeskolens Fag. Den daglige Undervisningstid i boglige Fag bør ikke overskride den for Folkeskolen i Stavanger bestemte Læsetid.

Gutterne bliver forøvrigt at beskjæftige med alle Slags huslige Gjøremaal, hvortil de hensigtsmæssig kan anvendes, med Have- og Jordbrugsarbeider og med saadanne Haandværksarbeider, som maatte vise sig passende for deres Alder og Evner.

§ 17. En Timetabel, som viser, hvorledes det hele Døgn er fordelt paa Undervisning, Arbeide, Maaltider m. m. udarbeides af Bestyreren og forelægges Skolestyret til Godkjendelse. Tabellen opslaaes i Skolen, og Gjenpart af den tilstilles Folkeskolens Overtilsyn.

§ 18. Hvis Pladsen tillader det, kan der paa Tvangsskolen ogsaa optages Gutter fra andre Kommuner for en Dagsbetaling, som hvert Aar bestemmes under Budgettet.

25 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved det bl. a. tillades, at der til Brug for Befolkningen paa Fjeldværøen og omliggende Øer i Fillan Sogn af Hitterens Præstegjæld under Fosens Provsti i Trondhjems Stift opføres et Kapel paa en dertil udseet Tomt af G. N. 10 B No. 1 Nordbotn paa Fjeldværøen.

25 Aug. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori paa Foranledning udtales, at Departementet med Amtmanden er enigt i, at Lodse og Lensmænd maa blive at iligne Skat af den Indtægt, de i det paagjældende Aar virkelig har indvundet i Penge eller Penges Værd (Landskattelovens § 42, første Punktum). Den Indtægt, der oppebæres af Lodse og Lensmænd i deres Egenskab som saadanne, antages nemlig ikke at kunne henregnes til den i Landskattelovens § 42, tredje Punktum, omhandlede Indtægt af Næringer, hvis aarlige Afkastning er foranderlig, idet den nævnte Bestemmelse formentlig kun har for Øie Indtægt af private Bedrifter, hvis Udbytte forandrer sig efter Konjunkturerne o. l.

I Overensstemmelse hermed finder Departementet heller ikke

at kunne fastholde Rigtigheden af den i Departementets i Lov- 25 Aug.
tidenden og Meddelelser vedkommende Ligningsvæsenet No. 2 ind-
tagne Skrivelse til Amtmanden i Finmarkens Amt af 11te Decem-
ber 1886 udtalte Mening, at Bestemmelsen i Landskattelovens § 42,
tredje Punktum, kan bringes i Anvendelse paa en Sognepræsts Ind-
tægt af den saakaldte Rettighed.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kri- 27 Aug.
stiania Stift, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra
Tjømø Skolestyre erklærer sig enig med Direktøren i, at Tjømø
Herred har samme Pligt til at skaffe de paa Lille-Færder
boende Børn Undervisning efter Skolelovens Fordrin-
ger som andre inden Herredet boende Børn. At disse Børns
Ophold paa nævnte Holme alene skyldes det paa samme værende
Fyr, kan selvfølgelig, bemærker Departementet, ikke ophæve denne
Forpligtelse. Forsaavidt de omhandlede Børns Forældre maatte
være villige til at yde Tjømø Skolekasse et Tilskud, for at Bør-
nenes aarlige Undervisningstid kan blive noget rundeligere, end Loven
som Minimum kræver — men dog ikke over Lovens Maximum for
Skoletid —, vil Statsbidraget efter Skolelovens § 38 ogsaa er-
holdes for dette Tilskud, idet Staten udreder $^1/_3$ af de øgede Ud-
gifter og vedkommende Forældre de $^2/_3$.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trond- 27 Aug.
hjem, hvori paa Forespørgsel fra Trondhjems Skolestyre meddeles,
at en Bestemmelse om, at Lærerne i fuldstændge Poster ved
en Folkeskole ikke uden Skolestyrets Samtykke maa paatage
sig Undervisning ved nogen anden Skole eller andet
lønnet Hverv, nærmest synes at høre hjemme i Lønnings-
vedtægten, men at Departementet antager, at Skolestyret ogsaa i
Henhold til Byskolelovens § 33 sidste Passus maa være berettiget
til at indsætte en saadan Bestemmelse i Lærernes Instruks, selv
om Lønningsvedtægten intet Forbud i saa Henseende maatte inde-
holde. Dette finder Departementet saa meget mere, som det efter
Departementets Mening ligger i selve Forholdets Natur, at en
Lærer i fuldstændig Lærerpost ikke uden Skolestyrets Samtykke har
Ret til at overtage saadant Hverv, forsaavidt det i nogen større
Udstrækning lægger Beslag paa hans Tid eller Kræfter.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Jarlsberg 27 Aug.
og Larviks Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Lensmand,
om ikke den Protokol, han maa anskaffe i Anledning af Paabudet
i Fattigloven af 19de Mai 1900 § 19 om at føre Forteg-
nelser over Ind- og Udflyttede, vil blive bekostet af det Of-
fentlige. Departementet beder Vedkommende meddelt, at det i Hen-
hold til en fra Finansdepartementet indhentet Erklæring om Sagen
antager, at den omhandlede Protokol ifølge § 162 i Sportelloven
af 6te August 1897 maa bekostes af Lensmanden selv.

27 Aug. **Rundskrivelse** fra Direktøren for det civile Medicinalvæsen:

Medicinallovgivningen foreskriver, at Vaksinationen, hvor den ikke udføres af examinerede Læger, kun maa overdrages til dertil autoriserede Personer (Kanc. Pl. af 19de November 1811, dens Punkt 1); og det har i de sidste Aar altid været Forudsætningen, at saadan Autorisation kun gjælder for et bestemt Distrikt (Skrivelse af 13de Juni 1879, jfr. ogsaa Skrivelser af 22de September 1881 og 16de Juni 1883, samtlige i Norsk Medicinallovgiving).

Det har imidlertid i den senere Tid gjentagende Gange forekommet, at Vaksinationen er bleven overdraget til uautoriserede eller for andre Distrikter autoriserede, et Forhold, som giver Anledning til forskjellige Vanskeligheder for Medicinalstyrelsen, der har at føre Kontrollen i denne Henseende.

I denne Anledning henstilles det til Hr. Amtmanden at meddele Distriktslægerne inden Amtet, at Stillingen som Hjælpevaksinatør (-trice) ikke maa overlades til nogen, uden at han (hun) dertil af Medicinaldirektøren er autoriseret.

Ligesaa bør der, hvis nogen, der ikke er examineret Læge, for Tiden vaksinerer inden Distriktet uden dertil at være autoriseret, træffes Forføining til, at fornøden Autorisation snarest mulig erhverves fra Medicinaldirektøren.

27 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra en Lensmand, erklærer sig enigt med vedkommende Sorenskriver i, at Lensmanden for Opslag af Bekjendtgjørelse om et Konkursbo, indeholdende:

1) at Boet var taget under Behandling som Konkursbo,
2) at en Skiftesamling var berammet til en vis Dag,
3) Opfordring til Kreditorerne om Anmeldelse af Fordringer, og
4) Berammelse af en Skiftesamling paany,

alene tilkommer Kr. 0,80, idet Bestemmelserne i Sportellovens § 119 formentlig maa forstaaes saaledes, at en Bekjendtgjørelse, der angaar et og samme Skifte, ikke kan ansees som en Bekjendtgjørelse, der omhandler flere særskilte Forretninger. Ligeledes antager Departementet, at der for Bekjendtgjørelse underét af Proklama og Arveindkaldelse alene tilkommer Lensmanden enkelt Gebyr, Kr. 0,80.

28 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved i Medhold af § 1 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 bestemmes, at Reguleringskommissionen i Ladestedet Stenkjær skal forøges med 3 Medlemmer.

28 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved den ved Kongelig Resolution af 7de Juli 1900 fastsatte Termin for Arbeidets Paabegyndelse

ved det private Jernbaneanlæg fra Eina til Fagernes i Valdres forlænges fra 1ste September til 1ste Oktober 1900. 28 Aug.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til samtlige Værgeraad: 30 Aug.

Ved H. K. H. Kronprinsregentens Resolution af 9de Juni sidstl. er Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 befalet sat i Kraft fra 1ste September dette Aar at regne.

I Rundskrivelse af 22de Juli sidstl. har Departementet ved at meddele dette henstillet til Kommunestyrerne i Byerne og Herredsstyrerne paa Landet at træffe fornødne Forføininger til, at det i Loven omhandlede Værgeraad i enhver Kommune kan være dannet fra Lovens Ikrafttræden af.

Til Veiledning for Værgeraadet skal Departementet herved give en Oversigt over den nye Lov, navnlig forsaavidt angaar de om Værgeraadets Myndighedsomraade og Børns Bortsættelse gjældende Bestemmelser, samt meddele, hvad der iøvrigt bliver at iagttage i Anledning af Lovens Ikrafttræden.

I. Hvilke Børn Loven omfatter.

Ved den nævnte Lov af 6te Juni 1896 om forsømte Børns Behandling og ved en Lov af s. D., som ligeledes er sat i Kraft fra 1ste September, angaaende Forandringer i Straffeloven af 20de August 1842 er der indført en hel ny Ordning med Hensyn til Behandlingen af forsømte og forbryderske Børn. Den kriminelle Lavalder er forhøiet fra 10 til 14 Aar. Forbryderske Børn under 14 Aar skal istedetfor at straffes herefter behandles paa en anden Maade end tidligere navnlig saaledes at der sørges for deres Opdragelse. Børn, som har øvet Forbrydelse efter det fyldte 14de Aar, kan derimod straffes. Saalænge de imidlertid endnu ikke er 16 Aar gamle, skal der ved Siden af — eller om Tiltale af Paatalemyndigheden frafaldes, istedetfor — Straffen kunne anvendes opdragende Forholdsregler ligeoverfor dem. Loven om forsømte Børn angaar imidlertid ikke blot de Børn, som allerede er komne ind paa Forbryderbanen. Det Offentliges Omsorg er ved denne Lov ogsaa udstrakt til Børn, som endnu ikke er kommen saavidt, men som kan befrygtes at ville blive Forbrydere, om de ikke itide bringes i bedre Forhold. Loven bestemmer derfor, at ogsaa Børn af denne Art under visse nærmere angivne Betingelser skal kunne tages under det Offentliges Varetægt og undergives Tvangsopdragelse ved at bortsættes i en paalidelig og hæderlig Familie, Barnehjem, Tvangsskole eller Skolehjem.

Loven opstiller 3 Grupper af Børn, hvorpaa dens Regler faar Anvendelse:

30 Aug. a) Barn, som har forøvet nogen strafbar, om sædelig Fordærvelse eller Vanvyrd vidnende Handling, og hvis Bortsættelse antages hensigtsmæssig af Hensyn til dets Forbedring eller for at hindre Gjentagelser.

b) Barn, som paa Grund af Forældres eller Opdrageres Lastefuldhed eller Forsømmelighed findes vanvyrdet, mishandlet eller sædelig forkommet eller maa befrygtes at ville blive sædelig fordærvet.

c) Barn, som det paa Grund af slet Opførsel fra Barnets Side, mod hvilken Hjemmets og Skolens Opdragelsesmidler har vist sig magtesløse, eller paa Grund af andre mislige Forhold fremstiller sig som nødvendigt at bortsætte for at redde det ra sædelig Undergang (Lovens § 1).

Der er ikke sat nogen Aldersgrænse nedad for de Børn, som det offentlige (Værgeraadet) i Tilfælde kan tage sig af. Om de Aldersgrænser, som forøvrigt kommer i Betragtning ved Lovens Anvendelse, se nærmere nedenfor.

II. Værgeraadet og dets Forhandlinger.

Den betydningsfulde Myndighed at gribe ind ligeoverfor Børn, som er eller befrygtes at blive forsømte, og ligeoverfor deres Forældre og Foresatte har Loven tillagt Værgeraadet. Om dettes Sammensætning, Valg af Formand og Næstformand, Indtrædelse af nye Medlemmer i Forfaldstilfælde m. v. henvises til Lovens §§ 6, 7 og 8.

Møder af Værgeraadet holdes, hvor der ikke er Fare ved Ophold, og forsaavidt de medfører Reisegodtgjørelse for Dommeren, alene ved de almindelige Thinge eller i Forbindelse med andre af ham berammede offentlige Forretninger (§ 10). Er snarlig Afgjørelse paakrævet, eller Møderne ikke medfører Reisegodtgjørelse for Dommeren, vil de saaledes ogsaa kunne afholdes til andre Tider.

Møde bliver at sammenkalde og lede af Formanden og i hans Forfald af Næstformanden eller, hvor ingen Formand eller Næstformand haves, af Dommeren. Værgeraadets første Møde bliver saaledes at sammenkalde af Dommeren. De i Lovens § 14 omhandlede Forhandlinger bliver i hvert Fald at forberede og lede af Dommeren.

Værgeraadet er beslutningsdygtigt med fire Medlemmer, hvoriblandt Formanden eller*) Næstformanden og Dommeren. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget. Til gyldig Beslutning om et Barns Bortsættelse efter Lovens § 1

*) Ved en Trykfeil staar i de medsendte Aftryk af Loven: „Formanden, Næstformanden o. s. v." istedetfor „Formanden eller Næstformanden."

eller i Tvangsskole kræves dog, at Flertallet af de deltagende har 30 Aug.
stemt derfor (§ 12).

Værgeraadets Forhandlinger foregaar for lukkede Døre. Over Forhandlingerne føres Protokol overensstemmende med Straffeprocesloven's § 124*). Protokollen, som antages at burde tilveiebringes efter Formandens Foranstaltning, bliver at autorisere af vedkommende Amtmand.

Værgeraadet kan indkalde, afhøre og edfæste Vidner og foretage andre Undersøgelseshandlinger samt i dette Øiemed anvende Tvangs- eller Straffemidler. De i Straffeprocesloven for Domstolene givne Regler kommer herved til Anvendelse.

Værgeraadet eller dettes Formand kan, hvor det findes paakrævet, til Oplysning om, hvorvidt en strafbar Handling er forøvet, lade retslig eller udenretslig Efterforskning anstille.

Under Værgeraadets Forhandlinger (dets Raadslagninger og Stemmegivninger undtagne) har Forældrene eller de, som staar i disses Sted, Ret til at være personlig tilstede i Værgeraadet, hvorhos dette kan tillade dem at have en anden Person ved sin Side til Varetagelse af Barnets Tarv, hvor særegne Omstændigheder taler derfor. Dog kan de foruden i de i Straffeprocesloven's § 119**) omhandlede Tilfælde udelukkes under de i samme Lovs § 278***), andet og tredie Led nævnte Betingelser (§ 14).

---

*) Straffelovens § 124 lyder: „Ved ethvert Retsmøde føres der Bog, hvori optegnes Tiden og Stedet for Retsmødet, Dommernes, Lagrettemændenes, Retsvidnernes og Retsskriverens Navne, Sagens Numer og Betegnelse i Henhold til Anklagen, Parternes Navne og Navnene paa de Personer, der er tilstede paa disses Vegne. Forhandlingernes Gang optegnes efterhaanden; navnlig maa det kunne sees, hvorvidt de foreskrevne Former er iagttagne. De afhørte Vidner og Sagkyndige nævnes, ligesaa, hvad der er fremlagt eller oplæst. Fuldstændig indtages alle Paastande, Andragender og Indsigelser, forsaavidt de ikke indeholdes i Skrifter, som afgives til Retten. Ligesaa alle Rettens og Lagrettens Kjendelser, Domme og Beslutninger."

**) Straffeprocesloven's § 119 lyder: „Rettens Formand vaager over, at Forhandlingerne foregaar med Orden og Værdighed. Han kan afbryde og tilrettevise enhver, der tillader sig upassende Udtalelser eller utilbørlige personlige Angreb. Vedbliver en Part hermed trods Tilrettevisningen, kan Retten fratage ham Ordet.

Personer, der ved utilbørlig Adfærd forstyrrer Forhandlingerne eller krænker Domstolens Værdighed, kan Retten vise ud."

***) Straffeprocesloven's § 278, andet og tredie Led er saalydende: „Retten kan ved Kjendelse beslutte, at nogen af de ovennævnte Personer (d. e. Sigtede og hans Forsvarer) skal aftræde under et Vidnes Afhørelse, naar der er Grund til at antage, at Vidnet ikke i hans Nærvær vil afgive en uforbeholden Forklaring. Den saaledes fjernede har Krav paa, saasnart han atter indlades, at faa Meddelelse om det, som er foretaget i Mellemtiden.

Under særegne Omstændigheder kan Retten ved Kjendelse ganske udelukke Sigtede og hans valgte Forsvarer, naar og saalænge der findes Grund til at frygte for, at Forfølgningens Øiemed ellers vil blive modarbeidet eller udsat for Fare. Før saadan Beslutning fattes, maa den, som tænkes udelukket, gives Anledning til at udtale sig."

30 Aug. De heromhandlede Forhandlinger forberedes og ledes som ovenfor nævnt af Dommeren.

Forinden Beslutning fattes, maa der, forsaavidt dertil er Anledning, gives Forældrene eller dem, som staar i disses Sted, Adgang til at udtale sig mundtlig eller skriftlig, ligesom Barnets Person og Stilling samt Hjemmets Forhold omhyggelig maa undersøges (§ 13, 2det Led).

De fattede Beslutninger ledsages af Grunde.

III. Hvad Værgeraadet kan beslutte.

Værgeraadet kan beslutte:

1. At Barn, som ikke har fyldt det 16de Aar, kan bortsættes:
   a) i en paalidelig og hæderlig Familie;
   b) i et Barnehjem eller lignende Indretning, hvis Plan er stadfæstet af Kongen;
   c) i et Skolehjem.

   Om hvorledes Børn kan bortsættes, skal nærmere meddeles i Afsnit IV.
2. Videre kan Værgeraadet samtidig med Barnets Bortsættelse frakjende begge Forældrene eller den ene af dem Forældremyndigheden.

   Frakjendes Faderen Forældremyndingen, opnævner Værgeraadet en Værge for Barnet. Hertil kan Moderen beskikkes, naar hun ikke bor sammen med Faderen.

   Udøves Forældremyndigheden af Moderen alene, beskikkes ligeledes en Værge, naar denne Myndighed frakjendes hende.

   For forældreløse Børn, der skal bortsættes og ikke har nogen Værge, opnævner Værgeraadet en saadan (§ 2).

   Under det omhandlede Værgemaal forbliver Barnet indtil sit fyldte 18de Aar, medmindre Værgeraadet anderledes bestemmer (§ 41).
3. Fremdeles har Værgeraadet, hvor det ikke finder at burde bortsætte et Barn, om hvis Anbringelse efter Lovens § 1 der er vakt Spørgsmaal, tildele saavel dette som Forældrene eller dem, der staar i disses Sted, saadan alvorlig Advarsel og Formaning, som findes paakrævet (§ 3). Saadan Advarsel eller Formaning kan Værgeraadet ogsaa anvende, naar et Barn under 14 Aar har forøvet en strafbar Handling eller et Barn mellem 14 og 16 Aar nogen strafbar Handling, for hvilken Paatalemyndigheden ikke finder at burde reise Paatale mod Barnet (§ 4, 1ste Punktum, jfr. §§ 42 og 43).
4. Endelig kan Værgeraadet henstille til Barnets Foresatte i Hjemmet eller Skolen bevisligen at tildele det saadan passende Revselse, som Lovgivningen der hjemler, eller, hvis Barnet er under 15 Aar og dertil er Adgang, beslutte dets Anbringelse

i en Tvangsskole for en Tid af indtil 6 Maaneder (§ 4, sidste Punktum). 30 Aug.

IV. Hvorledes Børn kan bortsættes.

I Værgeraadets Beslutning om et Barns Bortsættelse skal det bestemmes, hvorledes det bliver at forholde med Barnet, hvorhos Anstalten skal angives, ifald Indsættelse i Skolehjem eller Barnehjem eller lignende Indretning vælges (§ 19, 1ste Led).

Som nævnt under foregaaende Afsnit kan et Barn under 16 Aar bortsættes:

a) i en paalidelig og hæderlig Familie;
b) i et Barnehjem eller lignende Indretning, hvis Plan er stadfæstet af Kongen;
c) i et Skolehjem.

Derhos kan Barn under 15 Aar tillige anbringes:

d) i Tvangsskole.

Ad. a. Barn, som ikke antages sædelig forkommet, bliver fortrinsvis at anbringe i Familie (eller Barnehjem) (§ 20, 1ste Led).

Besluttes et Barn bortsat i Familie, sørger Værgerraadet paa hensigtsmæssig Maade for Beslutningens Udførelse. Det kan dette Øiemed overlade nogen i eller udenfor sin Midte at udfinde en Familie, der er villig til at modtage Barnet, og til hvilken det med Tryghed kan betroes, og at ordne det fornødne med denne. Det foretagne bliver i saa Fald at forelægge Værgeraadet til Godkjendelse (§ 22).

Bortsættes Børn over skolepligtig Alder i Familie, kan de arbringes som Tjenestetyende, Haandværkslærlinge eller paa anden lignende Maade.

Ved Bortsættelsen af yngre Børn kan det aftales, at de fra Skolepligtens Ophør indtræder i saadant Forhold.

Istedetfor i Familie kan en Gut over skolepligtig Alder med eget Samtykke anbringes som Skibsgut (§ 23).

Ad b. Lige med Anbringelse i Familie stiller Loven Anbringelse i Barnehjem eller lignende Indretning, hvis Plan er stadfæstet af Kongen.

Paa Planer for Barnehjem eller lignende Indretninger, som er bestemt til at optage mindre, ikke sædelig forkomne Børn, er der imidlertid hidtil ikke søgt kongelig Stadfæstelse.

Forsaavidt der inden Kommunen skulde findes Barnehjem eller lignende Indretning, som antages skikket til at optage den Slags Børn, hvorom der her er Spørgsmaal, og det antages ønskeligt at have Anledning til at kunne bortsætte Børn i saadant Barnehjem, skal man henstille til Værgeraadet at sørge for, at der af vedkommende Barnehjems eller Indretnings Bestyrelse indsendes til Departementet Udkast til Plan for samme, paa hvilket naadigst Stadfæstelse kan erhverves.

30 Aug. Ad c. Barn i eller nær den skolepligtige Alder bliver, naar det findes saa sedelig forkommet, at dets Benyttelse af den almindelige Skole vilde udsætte andre Børn for skadelig Paavirkning, at anbringe i Skolehjem, forsaavidt der ikke paa anden Maade sørges for Barnets Undervisning udenfor Folkeskolen (§ 20, 2det Led). Barn under 6 Aar kan dog ikke anbringes i Skolehjem.

Der er 2 Slags Skolehjem, strengere og mildere.

I de strengere Skolehjem anbringes alene ældre, mindst 12 Aar gamle Børn, som har forøvet grovere Forbrydelser, eller hvis Forhold paa anden Maade viser, at de er i sær Grad sedelig forkomne (§ 20, sidste Led).

Til disse Skolehjem bliver desuden fra mildere Skolehjem at overføre enhver, der har fyldt det 18de Aar, og hvis Ophold i Skolehjem ikke findes endnu enten endelig eller paa Prøve at kunne afsluttes.

Ligeledes kan til de strengere Skolehjem overføres fra mildere Skolehjem:

1. Barn over 12 Aar, der gjør sig skyldigt i Forbrydelser, i Rømning, i Forførelse af andre Børn eller i høi Grad af Gjenstridighed.
2. Barn, der har fyldt sit 16de Aar, og som, efter at være udskrevet paa Prøve, igjen paa Grund af slet Opførsel tages tilbage (§ 28).

Den heromhandlede Overflyttelse sker efter Bestemmelse af vedkommende mildere Skolehjems Bestyrer i Forening med Hjemmets Tilsynskomite eller Direktion, om nogen saadan foresindes. Er Barnet over 16 Aar, kan det forlange Beslutningen forelagt Kirke- og Undervisningsdepartementet. Samme Adgang har Forældrene, om Barnet er under 18 Aar. Hvor det findes paakrævet, kan Overflyttelsen finde Sted uden Hensyn til, at der klages over den (§ 32).

I strengere Skolehjem kan Barn beholdes indtil det fyldte 21de Aar.

I de mildere Skolehjem bliver at anbringe saadanne sædelig forkomne Børn, hvis Forhold ikke har været af den i § 20, sidste Led omhandlende graverende Art. I mildere Skolehjem kan ogsaa Børn mellem 6 og 12 Aar anbringes. De kan ikke beholdes der længere end til det fyldte 18de Aar.

Barn over 16 Aar kan et Værgeraad ikke beslutte anbragt i Skolehjem. Fra denne Bestemmelse indeholder dog § 23, sidste Led den Undtagelse, at privat bortsatte Børn, som rømmer eller paa anden Maade viser slet Opførsel, kan overføres til Skolehjem ogsaa efter deres fyldte 16de Aar. Beslutning herom antages at maatte fattes af det Værgenaad, som har bortsat Barnet, eller ogsaa af Værgeraadet paa det Sted, hvor Barnet er anbragt, overensstemmende med Bestemmelserne i § 25.

For Tiden haves følgende Skolehjem, hvori forsømte Børn kan anbringes: 30 Aug.

1. Det strengere Skolehjem for forsømte Gutter paa Bastø ved Horten, foreløbig med Plads for 90 Gutter;
2. Det strengere Skolehjem for forsømte Piger paa Gaarden Sletner i Eidsberg, med Plads for 25 Piger;
3. Opdragelsesanstalten „Toftes Gave" paa Helgøen, mildere Skolehjem for forsømte Gutter, med Plads for 150 Gutter;
4. Falstad Opdragelsesanstalt i Ekne ved Levanger, mildere Skolehjem for forsømte Gutter, med Plads for 55 (i Regelen ikke under 10 Aar);
5. Ulfnesøens Opdragelsesanstalt pr. Vaksdal Station ved Bergen, mildere Skolehjem for forsømte Gutter, med Plads foreløbig for omtrent 30 (i Regelen ikke under 10 Aar);
6. Det mildere Skolehjem for forsømte Piger paa Gaarden Vegger i Tomter, med Plads for 20 Piger;
7. Det mildere Skolehjem for forsømte Piger paa Gaarden Kvithammer i Nedre Stjørdalen, beregnet paa 20 Piger.

De under No. 1, 2, 6 og 7 nævnte Skolehjem er helt offentlige; de øvrige er kommunale eller private.

Bastø og Sletner Skolehjem er beregnede for henholdsvis Gutter og Piger fra det hele Land, Skolehjemmet paa Vegger for Piger fra det søndenfjeldske samt Nedenes, Lister og Mandal og Stavanger Amter, Skolehjemmet paa Kvithammer for Piger fra det nordenfjeldske samt Bergen Stift. „Toftes Gave", Falstad og Ulfnesøen Anstalter er fortrinsvis beregnede for Børn henholdsvis fra det søndenfjeldske, det nordenfjeldske og det vestenfjeldske. Det vil imidlertid ikke kunne undgaaes, at heri oftere vil maatte ske Fravigelser, og at Barn maa anbringes i den Anstalt, hvori der kan skaffes Plads for det.

Af Hensyn til, at de offentlige Skolehjem antagelig først omkring 15de September førstk. vil være helt færdige til at modtage forsømte Børn, skal Departementet henstille til Værgeraadet ikke at indsende Børn til Skolehjemmene før i Løbet af sidste Halvdel af September Maaned.

Man finder iøvrigt at burde gjøre opmærksom paa, at der i de 3 mildere Skolehjem for forsømte Gutter er trangt om Plads som Følge af, at Anstalterne for det første beholder de fleste af de efter den ældre Ordning optagne Gutter. Værgeraadet bør derfor, før det beslutter Indsendelse af Gutter til nogen af disse Anstalter, ved Henvendelse til vedkommende Skolehjems Bestyrer have forvisset sig om, hvorvidt vedkommende Barn kan modtages.

For Barn, som skal indsendes til Skolehjem, bliver det i endel Eksemplarer følgende Schema at udfylde og at tilstille vedkommende Skolehjems Bestyrelse samtidig med, at Beslutning om

30 Aug. Barnets Indsættelse i Henhold til Lovens § 21, 1ste Led saavidt mulig betimelig i Forveien meddeles Bestyrelsen.

Ad d. Endelig kan Barn af Værgeraadet anbringes i Tvangsskole (dog aldrig for længere Tid end 6 Maaneder):

1. Naar et Barn under 14 Aar har forøvet en strafbar Handling eller et Barn mellem 14 og 15 Aar nogen strafbar Handling, for hvilken Paatalemyndigheden ikke finder at burde reise Paatale mod Barnet (§ 4).
2. Naar enten paa Grund af mangelfuldt Kjendskab til Barnets Karakter eller af andre Grunde endelig Afgjørelse angaaende Anbringelsesmaaden ikke for Tiden kan træffes. Denne Anbringelse skal kun være rent foreløbig til nærmere Jagttagelse af Barnet (§ 19, 2det Led).
3. Hvor der er Fare ved Ophold, eller hvad det findes nødvendigt for at sikre sig Barnets Person. Ogsaa denne Anbringelse er foreløbig og kan, saafremt Værgeraadets Vedtagelse ikke kan oppebies, ske ved Værgeraadets Formand eller Paatalemyndigheden (§ 17).

Tvangsskoler med Planer stadfæstede af Kongen er hidtil kun oprettede af Kristiania, Bergen og Stavanger Kommuner.

V. Fuldbyrdelse af Værgeraadets Beslutninger.

Om de af Værgeraadet fattede Beslutninger gives der nødholdelig Barnets Forældre eller dem, som staar i disses Sted, Meddelelse. Beslutning, der gaar ud paa, at et Barn skal tages fra Forældrene eller nogen af dem, bliver at forkynde, i første Tilfælde, hvis ingen af dem har været tilstede ved Beslutningens Afgivelse, i sidste Tilfælde, hvis den af dem, hvem Barnet skal fratages, ikke har været tilstede.

Reglerne i Straffeprocesslovens §§ 146—152 og 157*) finder tilsvarende Anvendelse (§ 15, 1ste og 2det Led).

---

*) Straffeprocesslovens §§ 146—152 og 157 er saalydende:

§ 146 (Lov 4de April 1891). Hvor Loven foreskriver, at noget skal forkyndes, besørges Forkyndelsen af et Stævnevidne eller en af Politiets Tjenestemænd. Dog skal Forelæg og Domme altid forkyndes ved et Stævnevidne eller en af Politiets Tjenestemænd under Tilkaldelse af et Vidne.

Den, som enten selv er Part i Sagen eller fornærmet ved Forbrydelsen eller gift med eller i op- eller nedstigende Linie eller i første Sidelinie saa nær som Søskende beslægtet eller besvogret med sigtede eller fornærmede, kan ikke besørge Forkyndelsen eller benyttes som Vidne ved denne.

§ 147. Det, som skal forkyndes, udfærdiges i to eller, om fornødiges, flere Eksemplarer.

§ 148. Forkyndelsen skal, saavidt muligt, iværksættes for Vedk. personlig, ordentligvis paa Bopæl eller stadigt Arbeidssted. En Forkyndelse for Vedkommende personlig er gyldig, hvor som helst han træffes.

Saasnart et Barn er besluttet bortsat, har desuden Værge- 30 Aug.
raadet derom at underrette Fattigkommissionen, der snareſt muligt

---

Forkyndelsen bør ikke uden Nødvendighed ske paa Søn- eller Helligdage eller udenfor almindelig Dagstid.

Skriftet skal paa Forlangende opvæses for vedkommende.

§ 149. Træffes ikke vedkommende paa Bopæl eller stadigt Arbeidssted, kan Forkyndelsen der ske til voksne Personer af samme Husstand eller til nogen anden der stadig tilstedeværende voksen Person.

Har vedkommende ikke nogen Bopæl eller noget stadigt Arbeidssted i Riget, kan den ske i hans midlertidige Opholdssted til voksne Personer af hans Husstand eller til den, hos hvem han bor, eller nogen til dennes Husstand hørende voksen Person.

Til anden voksen Person kan den ske, naar ingen af de nævnte foresindes, og han erklærer sig villig til at besørge den.

§ 150 (Lov 4de April 1891). Det ene Eksemplar af det forkyndte Skrift overgives den, for hvem Forkyndelsen sker; i de i § 149 omhandlede Tilfælde skal Stævnevidnet paategne, for hvem, naar og hvor Forkyndelsen er skeet. Nægtes Modtagelsen, efterlades Skriftet.

Om Forkyndelsen udfærdiges desuden enten paa det andet Eksemplar eller særskilt en Bevidnelse, der foruden Paategning om, for hvem, naar og hvor den er skeet, tillige indeholder Oplysning om alt det, hvorpaa Lovligheden af den befulgte Fremgangsmaade beror, samt hvad der forøvrigt er bragt i Erfaring, eller hvad Modtageren har udtalt, forsaavidt det kan være af Betydning ved Bedømmelsen af Forkyndelsens Gyldighed eller af Spørgsmaalet om, hvorvidt Skriftet kan antages betimelig at ville komme vedkommende selv ihænde.

Saadan Bevidnelse er dog unødvendig, hvor den, for hvem Forkyndelsen paa egne Vegne sker, ved underskreven og dateret Paategning paa Skriftet vedtager lovlig Forkyndelse, idet det isaafald er tilstrækkeligt, at vedkommende Stævnevidne eller Politibetjentemand underskriver til Vitterlighed.

§ 151. Nægter nogen af de i § 149, 1ste og 2det Led nævnte Personer at modtage Forkyndelsen, eller forsømmer nogen, hvor det kan gjøres uden Udgift eller særdeles Besvær, at overlevere vedkommende det forkyndte Skrift, kan han ved Kjendelse under Sagen eller efter særskilt Tiltale ilægges en Bod fra to indtil firti Kroner samt tilpligtes helt eller delvis at tilsvare de ved hans Vægring eller Undladelse voldte Omkostninger.

§ 152. Stevnevidner og Politiets Tjenestemænd har ved Udførelsen af Forkyndelsen ikke blot at handle efter de givne Paalæg, men ogsaa selv efter Evne at søge alle fornødne Underretninger og i fornødent Fald at træffe særlige Forføininger til, at Forkyndelsen kan blive vedkommende betimelig bekjendt. Hvor Ophold derved kan undgaaes, pligter de at udføre Forkyndelser ogsaa udenfor sit Distrikt.

De nærmere Regler angaaende Stevnevidnernes og Politiets Tjenestemænds Pligter med Hensyn til Forkyndelser i Straffesager gives af Kongen.

§ 157. Andre Meddelelser end de oven omhandlede gives, naar de udgaar fra nogen offentlig Myndighed, paa den Maade, som i Tilfældet findes hensigtsmæssig. Udgaar de fra andre, er Bevidnelse af nogen offentlig Myndighed eller vedkommendes skriftlige Erkjendelse Bevis for, at Meddelelsen har fundet Sted.

Paa Steder, hvor Ombæring af Breve til Adressaternes Bopæl ikke finder Sted, skal dette dog ske med Breve angaaende Straffesager, naar Begjæring derom fremkommer fra nogen offentlig Myndighed.

30 Aug. har at søge tilveiebragt de fornødne Oplysninger om Barnets Hjemstavn og, hvis det ikke har Hjemstavnsret i Kommunen, at sende Meddelelse til Fattigkommissionen i den Kommune, hvor det antages hjemstavnsberettiget (§ 47, 3die Led).

De fattede Beslutningers Fuldbyrdelse besørges af Værgeraadet, i fornødent Fald ved Politiets eller Fattigvæsenets Tjenestemænd. Beslutningerne kan (med Undtagelse af de i Lovens § 4, 2det Punktum omhandlede) fuldbyrdes ogsaa, om Barnet i Mellemtiden har fyldt sit 16de Aar.

Beslutningen bliver at fuldbyrde uden Hensyn til, om der klages over den, medmindre Beslutningen bestemmer det modsatte (§ 16).

Hvor der er Fare ved Ophold eller hvor det findes nødvendigt at sikre sig Barnets Person, kan Værgeraadet eller, saafremt dets Beslutning ikke kan oppebies, dets Formand eller Paatalemyndigheden lade Barnet foreløbig anbringe i en Familie, Tvangsskole eller paa et andet hensigtsmæssigt Sted (§ 17).

Det paaligger alle offentlige Tjenestemænd, hver i sin Stilling, at yde Værgeraadet fornøden Bistand (§ 18).

VI. Hvorvidt Værgeraadsbeslutninger kan omgjøres og paaankes.

Ligesom Værgeraadet ikke er nogen Domstol, saaledes er heller ikke Værgeraadets Beslutninger Domme. Et Værgeraad kan derfor naarsomhelst omgjøre sin tidligere Beslutning, naar der maatte fremkomme Oplysninger, som gjør en forandret Beslutning ønskelig eller nødvendig.

Kun i én Henseende er Værgeraadet ligestillet med en Domstol, nemlig forsaavidt som de i Straffeprocessloven for Domstolene givne Regler kommer til Anvendelse paa Værgeraadets Indkaldelser, Afhørelser og Edfæstelser af Vidner samt andre Undersøgelseshandlinger m. v. (§ 14). De herhenhørende Kjendelser af Værgeraadet kan saaledes paaankes.

Iøvrigt kan Værgeraadets Beslutninger alene i efternævnte Tilfælde paaklages:

1. Fader eller Moder, hvem et Barn er besluttet frataget, kan, naar de ikke har samtykket deri, fordre Beslutningen forelagt for Kirke- og Undervisningsdepartementet (§ 15, 3die Led).
2. Beslutning om Indsættelse i Skolehjem, bliver, saafremt Skolehjemmets Bestyrelse modsætter sig Indsættelsen, og Enighed ikke opnaaes, at forelægge for Kirke- og Undervisningsdepartementet (§ 21, 2det Led).
3. Værgeraadsbeslutning om et Barns Indsættelse i Skolehjem kan forelægges for samme Departement under de i § 25 angivne Betingelser.

Loven indeholder ingen Bestemmelse om Paaanke af Værge-

raadsbeslutning, hvorved Forældremyndigheden er frakjendt Forældrene. Klage herover antages imidlertid at kunne fremsættes for Departementet samtidig med, at besluttet Bortsættelse paaklages. 30 Aug.

VII. Om Tilsyn med bortsatte Børn.

Det paaligger Værgeraadet at føre regelmæssigt Tilsyn med de af det udenfor Skolehjem anbragte Børn og deres Behandling samt i Tilfælde af Misligheder eller Mangler at søge raadet Bod derpaa.

Forsaavidt Tilsynet ikke føres af Værgeraadets egne Medlemmer, betroes det andre dertil skikkede og villige Mænd eller Kvinder. Dette bør navnlig ske, hvor Barnet er anbragt i en anden Kommune. Findes ingen skikket Person villig til at overtage Tilsynet, kan Værgeraadet paa det Sted, hvor Barnet er bortsat, opnævne en Mand eller Kvinde dertil. Den opnævnte er pligtig til at overtage Hvervet (§ 24 og 33).

Kirkedepartementet (og den Inspektrice, som maatte blive antaget til at bistaa med Tilsynet med de i Skolehjem anbragte Piger) er berettiget til at føre Tilsyn ogsaa med de udenfor Skolehjem anbragte Børn (§ 24).

Findes et bortsat Barn, der ikke er indsat i Skolehjem, at burde anbringes paa anden Maade eller paa et andet Sted, fattes Beslutning herom af det Værgeraad, som har bortsat Barnet. Dog kan ogsaa Værgeraadet paa det Sted, hvor Barnet er anbragt, efterat den, der har Tilsyn med Barnet, er varslet, beslutte det indsat i Skolehjem, naar det efter Bortsættelsen har udvist et Forhold, som findes at gjøre dette fornødent. Meddelelse om Beslutningen bliver at gjøre til det Værgeraad, som har bortsat Barnet. Dette Værgeraad kan forlange Sagen forelagt for Kirke- og Undervisningsdepartementet (§ 25).

Den, som efter § 24 fører Tilsyn med et i en Familie bortsat Barn, kan, hvor det findes utilraadeligt at oppebie Værgeraadets Beslutning, foreløbig sørge for Barnets Bortsættelse andetsteds (§ 26).

Med de i Skolehjem anbragte Børn fører Værgeraadet intet Tilsyn, men med Hensyn til Barn, som er udskrevet af Skolehjem paa Prøve, bestemmer derimod § 34, at saafremt Værgeraadet paa det Sted, hvor et saadant Barn er anbragt, finder, at Barnet opfører sig saa slet, at dets Tilbageførelse til Skolehjemmet er fornøden, kan Værgeraadet, hvis Bestyreren ikke paa Henstillen tager Barnet tilbage, forlange Spørgsmaalet derom forelagt Kirke- og Undervisningsdepartementet.

VIII. Bortsættelsens Ophør.

De med Hensyn til et bortsat Barn trufne Forføininger bliver at ophæve, naar der ikke længere findes tilstrækkelig Grund for

30 Aug. samme. Beslutning herom fattes for deres Vedkommende, der er anbragte i Skolehjem eller udskrevne derfra paa Prøve, af Bestyreren i Forening med Tilsynskomiteen eller Direktionen, om nogen saadan forefindes, og ellers af det Værgeraad, efter hvis Beslutning Bortsættelsen er skeet.

Personer over 16 Aar, hvis Begjæring om Ophævelse a den trufne Forføining, samt Forældre, hvis Begjæring om at erholde et Barn under 18 Aar tilbage, er afslaaet, kan forlange Sagen forelagt Kirke- og Undervisningsdepartementet (§ 40, 1ste og 2det Led).

Bortsættelse i Familie, Barnehjem eller mildere Skolehjem ophører absolut ved det fyldte 18de Aar, og Bortsættelse i strengere Skolehjem ved det fyldte 21de Aar. (Med Hensyn til Overførelse fra mildere til strengere Skolehjem henvises til det under Afsnit IV anførte).

Barn, som har været i strengere Skolehjem i mindst 2 Aar eller i mildere Skolehjem i mindst 1 Aar, kan af Skolehjemmets Bestyrer udskrives paa Prøve, enten paa bestemt Tid eller indtil videre, og bortsættes i Familie som Tjenestetyende, Haandværkslærling eller som Skibsgut.

Opfører den udskrevne sig slet, eller finder Bestyreren det af andre Grunde tjenligt, tages Eleven tilbage til Skolehjemmet (§ 33).

Den i Tjeneste anbragte har Forpligtelsen til at forblive i denne, saalænge den derom gjældende Lovgivning medfører det (§ 39, sidste Led).

IX. Omkostningernes Udredelse.

Om Udgifterne i Anledning af Barns Bortsættelse m. v. indeholdes Bestemmelserne i Lovens 7de Kapitel, hvortil henvises.

Hvad angaar Udgifterne ved Værgeraadene, bemærkes, at Værgeraadsmedlemmerne ikke skal oppebære Løn for sit Arbeide. Derimod nyder alle Værgeraadets Medlemmer ifølge Lovens § 9 paa Reiser Skyds- og Kostgodtgjørelse beregnet efter de samme Regler, som gjælder for de i Lov af 10de Juli 1894 § 17 under anden Klasse nævnte Tjenestemænd.

Disse Udgifter ligesom de øvrige Udgifter, som Værgeraadsinstitutionen vil medføre, f. Eks. Kontorudgifter, Udgifter til Skriverhjælp m. v., vil i Henhold til Lovens § 51 blive at udrede af Statskassen.

Departementet gaar ud fra, at det ikke vil være nødvendigt at leie Rum for Værgeraadene, idet saadant formentlig vil kunne paaregnes i det sædvanlige Retslokale.

Regninger over de til Værgeraadet medgaaede Udgifter bliver af Værgeraadets Formand at indsende til Departementet mest mulig samlet, ledsaget for Skydsregningers Vedkommende af Fogdens eller Politimesterens Attestation ang. de beregnede Veilængders Rigtighed.

Parolbefaling fra den kommanderende Admiral, hvorved bl. a. meddeles, at Forsvarsdepartementet har bestemt, at Regulativ for Sokrigsskolen, dets § 23, Pkt. 4 forandres saaledes, at der istedetfor Ordene: „Berg, Lærebog i Arithmetik" kommer til at staa: „Bonnevie & Berg, Arithmetik og Algebra". 31 Aug.

Kongelig Kundgjørelse*) i Henhold til § 2 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 om, at Byen Glasgow og Havnene i Paraguay skal indtil videre ansees smittede af den orientalske Pest, og at de i ovennævnte Lov og i Plakat af 12te September 1899 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Kvarantæne m. v. i Anledning af Pest strax bliver at bringe i Anvendelse. 1 Septbr.

Skrivelse fra Indredepartementet til Kirkedepartementet, hvori paa Forespørgsel meddeles, at forstnævnte Departement er tilbøieligt til at antage, at et Herredsstyres Beslutning om Kredsinddeling i Henhold til Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1899 § 3 maa ansees helt undtaget fra Formandskabslovens Krav saavel paa forstærket Flertal som paa Amtmandens Stadfæstelse. 3 Septbr.

Convention

pour le Règlement Pacifique des Conflits Internationaux.**)

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté l'Empereur de Chine; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son Nom Sa

(Oversættelse.) 4 Septbr.

Overenskomst

om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder**).

Hans Majestæt Keiseren af Tyskland, Konge af Preussen; Hans Majestæt Keiseren af Østerrige, Konge af Bøhmen etc. og apostolisk Konge af Ungarn; Hans Majestæt Belgiernes Konge; Hans Majestæt Keiseren af China; Hans Majestæt Kongen af Danmark; Hans Majestæt Kongen af Spanien og i Hans Navn Hendes

---

*) Bekjendtgj. 1ste Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 37.

**) Ratificeret for Norges Vedkommende i Henhold til Kronprindsregentens Resolution af 13 Juni 1900.

Overenskomsten er forsynet af Norge og Sverige ratificeret af Tyskland, Østerrig-Ungarn, Belgien, Danmark, Spanien, Amerikas forenede Stater, Frankrige, Storbritannien, Italien, Nederlandene, Persien, Portugal, Rumænien, Rusland, Siam, Bulgarien, Japan og Montenegro. Samtlige Ratifikationer deponeredes i Udenrigsministeriet i Haag den 4 Septbr. 1900 med Undtagelse af Japans og Montenegros, der deponeredes den 6 Septbr. næstefter.

4 Septbr. Majesté la Reine-Régente du Royaume; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président des États-Unis Mexicains; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau; Son Altesse le Prince de Monténégro; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté Impériale le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Serbie; Sa Majesté le Roi de Siam; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège; le Conseil Fédéral Suisse; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans et Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie

Animés de la ferme volonté de concourir au maintien de la paix générale;

Résolus à favoriser de tous leurs efforts le règlement amiable des conflits internationaux;

Reconnaissant la solidarité qui unit les membres de la société des nations civilisées;

Voulant étendre l'empire du droit et fortifier le sentiment de la justice internationale;

Convaincus que l'institution permanente d'une juridiction arbitrale, accessible à tous, au

Majestæt Rigets Dronningregentinde; Præsidenten for Amerikas Forenede Stater; Præsidenten for De Forenede Mexikanske Stater; Præsidenten for den Franske Republik; Hendes Majestæt Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien; Hans Majestæt Hellenernes Konge; Hans Majestæt Kongen af Italien; Hans Majestæt Keiseren af Japan; Han Kongelige Høihed Storhertugen af Luxemburg, Hertug af Nassaus Hans Høihed Fyrsten af Montenegro; Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene; Hans Keiserlige Majestæt Shahen af Persien; Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne etc.; Hans Majestæt Kongen af Rumænien; Hans Majestæt Keiseren af alle Ruslande; Hans Majestæt Kongen af Serbien; Hans Majestæt Kongen af Siam; Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge; Det Schweiziske Forbundsraad; Hans Majestæt Ottomanernes Keiser og Hans Kongelige Høihed Fyrsten af Bulgarien,

har, besjælet af en fast Vilje om at medvirke til Opretholdelse af den almindelige Fred;

bestemt paa af al sin Evne at begunstige en mindelig Bilæggelse af internationale Stridigheder;

i Erkjendelse af den Solidaritet, som forener Medlemmerne af de civiliserede Nationers Samfund;

i Ønsket om at udvide Rettens Herredømme og styrke den internationale Retsfølelse;

overbevist om, at den faste Indstiftelse af en Voldgiftsdomstol, tilgjængelig for alle, midt iblandt

sein des Puissances indépendantes peut contribuer efficacement á ce résultat;

Considérant les avantages d'une organisation générale et régulière de la procédure arbitrale;

Estimant avec l'Auguste Initiateur de la Conférence Internationale de la Paix qu'il importe de consacrer dans un accord international les principes d'équité et de droit sur lesquels reposent la sécurité des États et le bien-être des Peuples;

Désirant conclure une Convention à cet effet ont nommé pour Leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

Son Excellence le Comte de Münster, Prince de Derneburg, Son Ambassadeur à Paris.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence le Comte R. de Welsersheimb, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire.

M. Alexandre Okolicsanyi d'Okolicsna, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence M. Auguste Beernaert, Son Ministre d'État, Président de la Chambre des Représentants.

M. le Comte Degrelle Rogier,

uafhængige Stater, virksomt kan bidrage til dette Resultat; 4 Septbr.

i Betragtning af Fordelene ved en almindelig og regelmæssig Ordning af Voldgiftsproceduren;

enige med den ophøiede Ophavsmand til den internationale Fredskonference i, at det er af Vigtighed at fastslaa i en international Aftale de Billigheds- og Retsgrundsætninger, som Staternes Sikkerhed og Folkenes Vel hviler paa;

i Ønsket om at slutte en Overenskomst i dette Øiemed, opnævnt som sine Befuldmægtigede følgende:

Hans Majestæt Keiseren af Tyskland, Konge af Preussen:

Hans Excellence Grev de Münster, Fyrste af Derneburg, Hans Ambassadør i Paris.

Hans Majestæt Keiseren af Østerrige, Konge af Bøhmen etc. og apostolisk Konge af Ungarn:

Hans Excellence Grev R. de Welsersheimb, Hans Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire.

Herr Alexandre Okolicsanyi d'Okolicsna, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Hans Majestæt Belgiernes Konge:

Hans Excellence Herr Auguste Beernaert, Hans Statsminister, Præsident i Repræsentanternes Kammer.

Herr Grev Degrelle Rogier,

4 Septbr. Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

M. le Chevalier Descamps, Sénateur.

Sa Majesté l'Empereur de Chine:

M. Yang Yü, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à St. Pétersbourg.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

Son Chambellan Fr. E. de Bille, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Londres.

Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son Nom Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume:

Son Excellence le Duc de Tetuan, Ancien Ministre des Affaires Étrangères.

M. W. Ramirez de Villa Urrutia, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Bruxelles.

M. Arthur de Baguer, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Le Président des États-Unis d'Amérique:

Son Excellence M. Andrew D. White, Ambassadeur des États-Unis à Berlin.

M. Seth Low, Président de l'Université „Columbia" à New-York.

M. Stanford Newel, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

M. Alfred T. Mahan, Capitaine de Vaisseau.

M. William Crozier, Capitaine d'Artillerie.

Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Herr Chevalier Descamps, Senator.

Hans Majestæt Keiseren af China:

Herr Yang Yü, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i St. Petersburg.

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hans Kammerherre Fr. E. de Bille, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i London.

Hans Majestæt Kongen af Spanien og i Hans Navn Hendes Majestæt Rigets Dronningregentinde:

Hans Excellence Hertugen af Tetuan, forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender.

Herr W. Ramirez de Villa Urrutia, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Brysſel.

Herr Arthur de Baguer, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Præſidenten i Amerikas Forenede Stater:

Hans Excellence Herr Andrew D. White, De Forenede Staters Ambasſadør i Berlin.

Herr Seth Low, Præſident ved Columbia Univerſitet i New-York.

Herr Stanford Newel, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Herr Alfred T. Mahan, Linjeſkibskaptein.

Herr William Crozier, Artillerikaptein.

Le Président des États-Unis Mexicains:

M. de Mier, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris.

M. Zenil, Ministre-Résident à Bruxelles.

Le Président de la République Française:

M. Léon Bourgeois, Ancien Président du Conseil, Ancien Ministre des Affaires Étrangères, Membre de la Chambre des Députés.

M. Georges Bihourd, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

M. le Baron d'Estournelles de Constant, Ministre plénipotentiaire, Membre de la Chambre des Députés.

Sa Majesté la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes:

Son Excellence le Très Honorable Baron Pauncefote de Preston, Membre du Conseil Privè de Sa Majesté, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Washington.

Sir Henry Howard, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

M. N. Delyanni, Ancien Président du Conseil, Ancien Ministre des Affaires Étrangères, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Excellence le Comte

Præsidenten i De forenede Mexikanske Stater: 4 Septbr.

Herr de Mier, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Paris.

Herr Zenil, Ministerresident i Brysel.

Præsidenten for den franske Republik:

Herr Léon Bourgeois, forhenværende Ministerpræsident, forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender, Medlem af Deputeretkammeret.

Herr Georges Bihourd, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Herr Baron d'Estournelles de Constant, ministre plénipotentiaire, Medlem af Deputeretkammeret.

Hendes Majestæt Dronningen af Det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien:

Hans Excellence the right honorable Baron Pauncefote de Preston, Medlem af Hendes Majestæts Geheimeraad, Hendes Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire i Washington.

Sir Henry Howard, Hendes envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Hans Majestæt Hellenernes Konge:

Herr N. Delyanni, forhenværende Ministerpræsident, forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Paris.

Hans Majestæt Kongen af Italien:

Hans Excellence Grev Nigra,

4 Septbr. Nigra, Son Ambassadeur à Vienne, Sénateur du Royaume.

M. le Comte A. Zannini, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

M. le Commandeur Guido Pompilj, Député au Parlement Italien.

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. I. Motono, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Bruxelles.

Son Altesse Royale le Grand Duc de Luxembourg, Duc de Nassau:

Son Excellence M. Eyschen, Son Ministre d'État, Président du Gouvernement Grand-Ducal.

Son Altesse le Prince de Monténégro:

Son Excellence M. le Conseiller Privé Actuel de Staal, Ambassadeur de Russie à Londres.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Jonkheer A. P. C. van Karnebeek, Ancien Ministre des Affaires Étrangères, Membre de la Seconde Chambre des États-Généraux.

M. le Général J. C. C. den Beer Poortugael, Ancien Ministre de la Guerre, Membre du Conseil d'État.

M. T. M. C. Asser, Membre du Conseil d'État.

M. E. N. Rahusen, Membre de la Première Chambre des États-Généraux.

Sa Majesté Impériale le Schah de Perse:

Son Aide de Camp Général

Hans Ambassadør i Wien, Kongerigets Senator.

Herr Grev A. Zannini, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Herr Kommandør Guido Pompilj, Deputeret i det italienske Parlament.

Hans Majestæt Keiseren af Japan:

Herr J. Motono, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Brysſel.

Hans Kongelige Høihed Storhertugen af Luxemburg, Hertug af Nassau:

Hans Excellence Herr Eyschen, Hans Statsminister, den storhertugelige Regjerings Præsident.

Hans Høihed Fyrsten af Montenegro:

Hans Excellence virkelig Geheimeraad de Staal, Ruslands Ambassadør i London.

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene:

Herr Jonkheer A. P. C. van Karnebeek, forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender, Medlem af Generalstaternes andet Kammer.

Herr General J. C. C. den Beer Poortugael, forhenværende Krigsminister, Medlem af Conseil d'État.

Herr T. M. C. Asser, Medlem af Conseil d'État.

Herr E. N. Rahusen, Medlem af Generalstaternes første Kammer.

Hans Keiserlige Majestæt Shahen af Persien:

Hans Generaladjutant Mirza

Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à St. Pétersbourg et à Stockholm.

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc.:

M. le Comte de Macedo, Pair du Royaume, Ancien Ministre de la Marine et des Colonies, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Madrid.

M. d'Ornellas et Vasconcellos, Pair du Royaume, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à St. Pétersbourg.

M. le Comte de Selir, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Alexandre Beldiman, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berlin.

M. Jean N. Papiniu, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies:

Son Excellence M. le Conseiller Privé Actuel de Staal, Son Ambassadeur à Londres.

M. de Martens, Membre Permanent du Conseil du Ministère Impérial des Affaires Étrangères, Son Conseiller Privé.

Son Conseiller d'État Actuel de Basily, Chambellan, Directeur du Premier Département du Ministère Impérial des Affaires Étrangères.

Sa Majesté le Roi de Serbie:

Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh, Hans 4 Septbr.
envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i St. Petersburg og i Stockholm.

Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne etc.:

Herr Grev de Macedo, Pair af Riget, forhenværende Marine- og Koloniminister, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Madrid.

Herr d'Ornellas et Vasconcellos, Pair af Riget, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i St. Petersburg.

Herr Grev de Selir, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Hans Majestæt Kongen af Rumænien:

Herr Alexandre Beldiman, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Berlin.

Herr Jean N. Papiniu, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Hans Majestæt Keiseren af alle Ruslande:

Hans Excellence virkelig Geheimeraad de Staal, Hans Ambassadør i London.

Herr de Martens, fast Medlem af det keiserlige Udenrigsministeriums Raad, Hans Geheimeraad.

Hans virkelig Statsraad de Basily, Kammerherre, Direktør for det keiserlige Udenrigsministeriums første Afdeling.

Hans Majestæt Kongen af Serbien:

4 Septbr.

M. Miyatovitch, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Londres et à la Haye.

Sa Majesté le Roi de Siam:

M. Phya Suriya Nuvatr, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à St. Pétersbourg et à Paris.

M. Phya Visuddha Suriyasakti, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye et à Londres.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:

M. le Baron de Bildt, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Rome.

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. le Dr. Arnold Roth, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berlin.

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans:

Son Excellence Turkhan Pacha, Ancien Ministre des Affaires Étrangères, Membre de Son Conseil d'État.

Noury Bey, Secrétaire-Général au Ministère des Affaires Étrangères.

Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie:

M. le Dr. Dimitri Stancioff, Agent Diplomatique à St. Pétersbourg.

M. le Major Christo Hessaptchieff, Attaché Militaire à Belgrade.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Herr Miyatovitch, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i London og i Haag.

Hans Majestæt Kongen af Siam:

Herr Phya Suriya Nuvatr, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i St. Petersburg og i Paris.

Herr Phya Visuddha Suriyasakti, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag og i London.

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge:

Herr Baron de Bildt, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Rom.

Det Schweiziske Forbundsraad:

Herr Dr. Arnold Roth, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Berlin.

Hans Majestæt Ottomanernes Keiser:

Hans Excellence Turkhan Pacha, forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender, Medlem af Hans Conseil d'État.

Noury Bey, Generalsekretær i Udenrigsministeriet.

Hans Kongelige Høihed Fyrsten af Bulgarien:

Herr Dr. Dimitri Stancioff, diplomatisk Agent i St. Petersburg.

Herr Major Christo Hessaptchieff, Militærattaché i Belgrad;

hvilke efter at have meddelt hinanden sine Fuldmagter, som er befundet i god og behørig Orden, er kommet overens om følgende Bestemmelser:

Titre I. Du maintien de la paix générale.

Article 1.

En vue de prévenir autant que possible le recours à la force dans les rapports entre les États, les Puissances signataires conviennent d'employer tous leurs efforts pour assurer le règlement pacifique des différends internationaux.

Titre II. Des bons offices et de la médiation.

Article 2.

En cas de dissentiment grave ou de conflit, avant d'en appeler aux armes, les Puissances signataires conviennent d'avoir recours, en tant que les circonstances le permettront, aux bons offices ou à la médiation d'une ou de plusieurs Puissances amies.

Article 3.

Indépendamment de ce recours, les Puissances signataires jugent utile qu'une ou plusieurs Puissances étrangères au conflit offrent de leur propre initiative, en tant que les circonstances s'y prêtent, leurs bons offices ou leur médiation aux États en conflit.

Le droit d'offrir les bons offices ou la médiation appartient aux Puissances étrangères au conflit, même pendant le cours des hostilités.

L'exercice de ce droit ne peut jamais être considéré par l'une ou l'autre des Parties en litige comme un acte peu amical.

Titel I. Om Opretholdelsen af den almindelige Fred. 4 Septbr.

Artikel 1.

I den Hensigt saa meget som muligt at hindre, at der gribes til Magt i Forholdet Staterne imellem, enes Signatarmagterne om at anvende al sin Evne paa at sikre fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder.

Titel II. Om bona officia og Mægling.

Artikel 2.

I Tilfælde af en alvorlig Uoverensstemmelse eller Strid enes Signatarmagterne om, før de griber til Vaaben, saavidt Omstændighederne tillader det, at tage sin Tilflugt til en eller flere venskabelige Magters bona officia eller Mægling.

Artikel 3.

Uafhængig af denne Tilflugt anser Signatarmagterne det nyttigt, at en eller flere Magter, som staar udenfor Striden, af eget Initiativ, og saavidt Omstændighederne tilsteder det, tilbyder de stridende Stater sine bona officia eller sin Mægling.

Retten til at tilbyde bona officia eller Mægling tilkommer de udenfor Striden staaende Magter endog under Fiendtlighedernes Gang.

Udøvelsen af denne Ret kan aldrig af den ene eller den anden af de tvistende Parter betragtes som en lidet venligsindet Handling.

4 Septbr.

Article 4.

Le rôle du médiateur consiste à concilier les prétentions opposées et à apaiser les ressentiments qui peuvent s'être produits entre les États en conflit.

Artikel 4.

Mæglerens Rolle bestaar i at forlige de modsatte Paastande og at dæmpe de fiendtlige Følelser, som kan være opstaaet mellem de stridende Stater.

Article 5.

Les fonctions du médiateur cessent du moment où il est constaté, soit par l'une des Parties en litige, soit par le médiateur lui-même, que les moyens de conciliation proposés par lui ne sont pas acceptés.

Artikel 5.

Mæglerens Virksomhed ophører fra det Øieblik, da det er bragt paa det Rene, enten af en af de tvistende Parter eller af Mægleren selv, at de af ham foreslaaede Udveie til Forlig ikke antages.

Article 6.

Les bons offices et la médiation, soit sur le recours des Parties en conflit, soit sur l'initiative des Puissances étrangères au conflit, ont exclusivement le caractère de conseil et n'ont jamais force obligatoire.

Artikel 6.

Bona officia og Mægling, hvad enten samme iværksættes efter Begjæring af de stridende Parter eller efter Initiativ af Magter, som staar udenfor Striden, har udelukkende Karakteren af Raad og har aldrig forpligtende Kraft.

Article 7.

L'acceptation de la médiation ne peut avoir pour effet, sauf convention contraire, d'interrompre, de retarder ou d'entraver la mobilisation et autres mesures préparatoires à la guerre.

Si elle intervient après l'ouverture des hostilités, elle n'interrompt pas, sauf convention contraire, les opérations militaires en cours.

Artikel 7.

Antagelse af Mægling kan ikke, uden Overenskomst i modsat Retning, have tilfølge at afbryde, sinke eller hindre Mobilisering og andre Krigsforberedelser.

Hvis den indtræder efter Fiendtlighedernes Aabning, afbryder den ikke, uden Overenskomst i modsat Retning, de paagaaende militære Operationer.

Article 8.

Les Puissances signataires sont d'accord pour recommanArtikel 8.

Signatarmagterne er enige om under Omstændigheder, som tilla-

der l'application, dans les circonstances qui le permettent, d'une Médiation spéciale sous la forme suivante :

En cas de différend grave compromettant la Paix, les États en conflit choisissent respectivement une Puissance à laquelle ils confient la mission d'entrer en rapport direct avec la Puissance choisie d'autre part, à l'effet de prévenir la rupture des relations pacifiques.

Pendant la durée de ce mandat dont le terme, sauf stipulation contraire, ne peut excéder trente jours, les États en litige cessent tout rapport direct au sujet du conflit, lequel est considéré comme déféré exclusivement aux Puissances médiatrices. Celles-ci doivent appliquer tous leurs efforts à régler le différend.

En cas de rupture effective des relations pacifiques, ces Puissances demeurent chargées de la mission commune de profiter de toute occasion pour rétablir la paix.

Titre III. Des Commissions internationales d'enquête.

Article 9.

Dans les litiges d'ordre international n'engageant ni l'honneur ni des intérêts essentiels et provenant d'une divergence d'appréciation sur des points de fait, les Puissances signataires jugent utile que les Parties qui n'auraient pu se mettre d'accord par les

der det, at anbefale Anvendelse af en særlig Mægling i følgende Form: 4 Septbr.

I Tilfælde af en alvorlig Uenighed, som truer Freden, vælger de stridende Stater hver en Magt, hvem de betror den Opgave at træde i direkte Forbindelse med den paa den anden Side valgte Magt i den Hensigt at hindre et Brud paa det fredelige Forhold.

Saalænge dette Opdrag, hvis Tidsudstrækning i Mangel af modsat Bestemmelse ikke kan overskride 30 Dage, varer, ophører de tvistende Stater med enhver direkte Forbindelse angaaende Striden, der betragtes som udelukkende henskudt under de mæglende Magter. Disse bør af al sin Evne bestræbe sig for at bilægge Striden.

I Tilfælde af effektivt Brud paa det fredelige Forhold, har disse Magter fremdeles det fælles Opdrag at benytte enhver Leilighed til at gjenoprette Freden.

Titel III. Om internationale Undersøgelseskommissioner.

Artikel 9.

I Tvistigheder af international Art, som hverken berører Æren eller væsentlige Interesser, og som skriver sig fra en Forskjellighed i Opfatning angaaende faktiske Forhold, anser Signatarmagterne det nyttigt, at de Parter, som ikke maatte have kunnet blive enige ad diplomatisk Vei, nedsætter saavidt

4 Septbr. voies diplomatiques instituent, en tant que les circonstances le permettront, une Commission internationale d'enquête chargée de faciliter la solution de ces litiges en éclaircissant, par un examen impartial et consciencieux, les questions de fait.

Article 10.

Les Commissions internationales d'enquête sont constituées par convention spéciale entre les Parties en litige.

La convention d'enquête précise les faits à examiner et l'étendue des pouvoirs des commissaires.

Elle règle la procédure.

L'enquête a lieu contradictoirement.

La forme et les délais à observer, en tant qu'ils ne sont pas fixés par la convention d'enquête, sont déterminés par la commission elle-même.

Article 11.

Les Commissions internationales d'enquête sont formées, sauf stipulation contraire, de la manière déterminée par l'article 32 de la présente Convention.

Article 12.

Les Puissances en litige s'engagent à fournir à la Commission internationale d'enquête, dans la plus large mesure qu'Elles jugeront possible, tous les moyens et toutes les facilités nécessaires pour la connaissance complète et

Omstændighederne tillader det, en international Undersøgelseskommission med det Opdrag at lette Løsningen af disse Tvistigheder ved, gjennem en upartisk og samvittighedsfuld Undersøgelse, at klargjøre de faktiske Spørgsmaal.

Artikel 10.

De internationale Undersøgelseskommissioner nedsættes ved særlig Overenskomst mellem de tvistende Parter.

Overenskomsten om Undersøgelse skal nøiagtig angive de faktiske Forhold, der skal undersøges, og Udstrækningen af Kommissærernes Myndighed.

Den ordner Proceduren.

Undersøgelsen foregaar kontradiktorisk.

Den Form og de Frister, som skal iagttages, bestemmes, forsaavidt de ikke fastsættes i Overenskomsten om Undersøgelse, af Kommissionen selv.

Artikel 11.

De internationale Undersøgelseskommissioner dannes, i Mangel af modsat Bestemmelse, paa den Maade, som fastsættes ved Artikel 32 i nærværende Overenskomst.

Artikel 12.

De tvistende Magter forpligter sig til at meddele den internationale Undersøgelseskommission, i den videste Udstrækning, som de anser for mulig, alle de Bevismidler og alle de Lettelser, som er nødvendige for at opnaa et fuldstændigt Kjendskab til og en

l'appréciation exacte des faits en question.

Article 13.

La Commission internationale d'enquête présente aux Puissances en litige son rapport signé par tous les membres de la Commission.

Article 14.

Le rapport de la Commission internationale d'enquête, limité à la constatation des faits, n'a nullement le caractère d'une sentence arbitrale. Il laisse aux Puissances en litige une entière liberté pour la suite à donner à cette constatation.

Titre IV. De l'arbitrage international.

Chapitre I. De la Justice arbitrale.

Article 15.

L'arbitrage international a pour objet le règlement de litiges entre les États par des juges de leur choix et sur la base du respect du droit.

Article 16.

Dans les questions d'ordre juridique, et en premier lieu dans les questions d'interprétation ou d'application des conventions internationales, l'arbitrage est reconnu par les Puissances signataires comme le moyen le plus efficace et en même temps le plus équitable de régler les litiges qui n'ont pas été résolus par les voies diplomatiques.

nøiagtig Bedømmelse af vedkommende Fakta. 4 Septbr.

Artikel 13.

Den internationale Undersøgelseskommission tilstiller de tvistende Magter sin Betænkning, undertegnet af alle Kommissionens Medlemmer.

Artikel 14.

Den internationale Undersøgelseskommissions Betænkning, der er begrænset til en Fastslaaen af Fakta, har ingenlunde Karakteren af en Voldgiftskjendelse. Den giver de tvistende Magter fuld Frihed med Hensyn til, hvad der yderligere bliver at foretage med denne Redegjørelse.

Titel IV. Om international Voldgift.

Kapitel I. Om Voldgiftsretspleien.

Artikel 15.

Den internationale Voldgift har som Maal Bilæggelse af Tvistigheder mellem Staterne ved Dommere, som disse selv har valgt, og paa Grundlag af Agtelse for Retten.

Artikel 16.

I Spørgsmaal af juridisk Art, og først og fremst i Spørgsmaal angaaende Fortolkning eller Anvendelse af de internationale Overenskomster, erkjendes Voldgift af Signatarmagterne som det virksomste og samtidig retfærdigste Middel til at bilægge de Tvistigheder, som ikke er blevet løst ad diplomatisk Vei.

4 Septbr.

Article 17.

La convention d'arbitrage est conclue pour des contestations déjà nées ou pour des contestations éventuelles.

Elle peut concerner tout litige ou seulement les litiges d'une catégorie déterminée.

Article 18.

La convention d'arbitrage implique l'engagement de se soumettre de bonne foi à la sentence arbitrale.

Article 19.

Indépendamment des traités généraux ou particuliers qui stipulent actuellement l'obligation du recours à l'arbitrage pour les Puissances signataires, ces Puissances se réservent de conclure, soit avant la ratification du présent Acte, soit postérieurement, des accords nouveaux, généraux ou particuliers, en vue d'étendre l'arbitrage obligatoire à tous les cas qu'Elles jugeront possible de lui soumettre.

Chapitre II. De la Cour permanente d'arbitrage.

Article 20.

Dans le but de faciliter le recours immédiat à l'arbitrage pour les différends internationaux qui n'ont pu être réglés par la voie diplomatique, les Puissances signataires s'engagent à organiser une Cour permanente d'arbitrage, accessible en tout temps et fonctionnant, sauf stipulation contraire des Parties, conformément aux

Artikel 17.

Voldgiftsoverenskomst sluttes for Tvistigheder, som allerede er opstaaet, eller for eventuelle Tvistigheder.

Den kan angaa enhver Tvist eller blot Tvistigheder af en bestemt Art.

Artikel 18.

Voldgiftsoverenskomsten medfører Forpligtelse til bona fide at underkaste sig Voldgiftskjendelsen.

Artikel 19.

Uafhængig af de almindelige eller særlige Traktater, som for Tiden fastsætter Forpligtelser for Signatarmagterne til at benytte Voldgift, forbeholder disse Magter sig at slutte, enten før nærværende Akts Ratifikation eller senere, nye Aftaler, almindelige eller særlige, i det Øiemed at udstrække den obligatoriske Voldgift til alle de Tilfælde, som de finder det muligt at undergive saadan.

Kapitel II. Om den faste Voldgiftsdomstol.

Artikel 20.

I den Hensigt at lette den øieblikkelige Benyttelse under Voldgift af internationale Tvistigheder, som ikke har kunnet bilægges ad diplomatisk Vei, forpligter Signatarmagterne sig til at organisere en fast Voldgiftsdomstol, som man til enhver Tid kan henvende sig til, og som — i Mangel af modsat Bestemmelse fra Parternes Side — funktionerer i Overens-

Règles de procédure insérées dans la présente Convention.

Article 21.

La Cour permanente sera compétente pour tous les cas d'arbitrage, à moins qu'il n'y ait entente entre les Parties pour l'établissement d'une juridiction spéciale.

Article 22.

Un Bureau international établi à la Haye sert de greffe à la Cour.

Ce Bureau est l'intermédiaire des communications relatives aux réunions de celle-ci.

Il a la garde des archives et la gestion de toutes les affaires administratives.

Les Puissances signataires s'engagent à communiquer au Bureau international de la Haye une copie certifiée conforme de toute stipulation d'arbitrage intervenue entre elles et de toute sentence arbitrale les concernant et rendue par des juridictions spéciales.

Elles s'engagent à communiquer de même au Bureau, les lois, règlements et documents constatant éventuellement l'exécution des sentences rendues par la Cour.

Article 23.

Chaque Puissance signataire désignera, dans les trois mois qui suivront la ratification par elle du présent acte, quatre personnes au plus, d'une compétence reconnue dans les

stemmelse med de processuelle Regler, som er opstillet i nærværende Overenskomst. 4 Septbr.

Artikel 21.

Den faste Domstol skal være kompetent for alle Tilfælde af Voldgift, medmindre der er Enighed mellem Parterne om Oprettelse af en særlig dømmende Instans.

Artikel 22.

Et i Haag oprettet internationalt Bureau tjener som Domstolens Kontor.

Dette Bureau er Mellemleddet for de Meddelelser, som angaar dens Møder.

Det forvarer Arkivet og har Ledelsen af alle administrative Forretninger.

Signatarmagterne forpligter sig til at meddele det internationale Bureau i Haag en bekræftet Afskrift af enhver Bestemmelse om Voldgift, som er truffet mellem dem, og af enhver Voldgiftskjendelse, som angaar dem og er afgivet af særlige dømmende Instanser.

De forpligter sig til ligeledes at meddele Bureauet de Love, Reglementer og Dokumenter, som eventuelt godtgjør, at de Kjendelser, Domstolen har afsagt, er blevet fuldbyrdet.

Artikel 23.

Hver Signatarmagt skal inden de tre Maaneder, der paafølger dens Ratifikation af nærværende Akt, opnævne høist fire Personer, med anerkjendt Dygtighed i folkeretslige Spørgsmaal, som nyder

4 Septbr.

questions de droit international, jouissant de la plus haute considération morale et disposées à accepter les fonctions d'arbitres.

Les personnes ainsi désignées seront inscrites, au titre de membres de la Cour, sur une liste qui sera notifiée à toutes les Puissances signataires par les soins du Bureau.

Toute modification à la liste des arbitres est portée, par les soins du Bureau, à la connaissance des Puissances signataires.

Deux ou plusieurs Puissances peuvent s'entendre pour la désignation en commun d'un ou de plusieurs membres.

La même personne peut être désignée par des Puissances différentes.

Les membres de la Cour sont nommés pour un terme de six ans. Leur mandat peut être renouvelé.

En cas de décès ou de retraite d'un membre de la Cour, il est pourvu à son remplacement selon le mode fixé pour sa nomination.

Article 24.

Lorsque les Puissances signataires veulent s'adresser à la Cour permanente pour le règlement d'un différend survenu entre elles, le choix des arbitres appelés à former le Tribunal compétent pour statuer sur ce différend, doit être fait dans la liste générale des membres de la Cour.

A défaut de constitution du Tribunal arbitral par l'accord

den høieste moralske Anseelse, og som er villige til at overtage Hvervet som Voldgiftsmænd.

De saaledes opnævnte Personer skal i Egenskab af Domstolens Medlemmer opføres paa en Liste, som bliver at meddele alle Signatarmagter ved Bureauets Forsorg.

Enhver Forandring i Listen over Voldgiftsmænd bringes ved Bureauets Forsorg til Signatarmagternes Kundskab.

To eller flere Magter kan enes om Opnævnelse i Fællesskab af et eller flere Medlemmer.

Samme Person kan opnævnes af forskjellige Magter.

Medlemmerne af Domstolen udnævnes for et Tidsrum af seks Aar. Deres Opdrag kan fornyes.

Naar et Medlem af Domstolen dør eller trækker sig tilbage, sørges der for, at han erstattes paa den for hans Udnævnelse fastsatte Maade.

Artikel 24.

Naar Signatarmagterne vil henvende sig til den faste Domstol for Bilæggelse af en mellem dem opstaaet Tvist, bør Valget af de Voldgiftsmænd, som kaldes til at danne den kompetente Ret til at afgjøre denne Tvist, ske inden den almindelige Liste over Domstolens Medlemmer.

Hvis Voldgiftsretten ikke kan blive dannet ved umiddelbar Over-

immédiat des Parties, il est procédé de la manière suivante:

Chaque Partie nomme deux arbitres et ceux-ci choisissent ensemble un surarbitre.

En cas de partage des voix, le choix du surarbitre est confié à une Puissance tierce, désignée de commun accord par les Parties.

Si l'accord ne s'établit pas à ce sujet, chaque Partie désigne une Puissance différente et le choix du surarbitre est fait de concert par les Puissances ainsi désignées.

Le Tribunal étant ainsi composé, les Parties notifient au Bureau leur décision de s'adresser à la Cour et les noms des arbitres.

Le Tribunal arbitral se réunit à la date fixée par les Parties.

Les membres de la Cour, dans l'exercice de leurs fonctions et en dehors de leur Pays, jouissent des privilèges et immunités diplomatiques.

Article 25.

Le Tribunal arbitral siège d'ordinaire à la Haye.

Le siège ne peut, sauf le cas de force majeure, être changé par le Tribunal que de l'assentiment des Parties.

Article 26.

Le Bureau international de la Haye est autorisé à mettre ses locaux et son organisation à la disposition des Puissanes signataires pour le fonctionne-

enskomst mellem Parterne, gaar man frem paa følgende Maade: 4 Septbr.

Hver Part udnævner to Voldgiftsmænd og disse vælger sammen en Opmand.

I Tilfælde af, at Stemmerne deler sig, betroes Valget af Opmanden til en af Parterne samstemmig udpeget tredje Magt.

Hvis Enighed ikke opnaaes i denne Henseende, udpeger hver Part en forskjellig Magt, og Valget af Opmand foretages i Fællesskab af de saaledes udpegede Magter.

Naar Retten saaledes er dannet, meddeler Parterne Bureauet sin Beslutning om at henvende sig til Domstolen og Navnene paa Voldgiftsmændene.

Voldgiftsretten samles paa det af Parterne fastsatte Datum.

Medlemmerne af Domstolen nyder, under Udøvelsen af sine Funktioner og udenfor sit Land, diplomatiske Privilegier og Immunitetsrettigheder.

Artikel 25.

Voldgiftsretten har i Almindelighed sit Sæde i Haag.

Retten kan, bortseet fra Tilfælde af vis major, ikke uden Parternes Samtykke flytte sit Sæde.

Artikel 26.

Det internationale Bureau i Haag er bemyndiget til at stille sine Lokaler og sin Organisation til Signatarmagternes Raadighed til Udøvelse af enhver i Voldgifts-

4 Septbr.

ment de toute juridiction spéciale d'arbitrage.

La juridiction de la Cour permanente peut être étendue, dans les conditions prescrites par les Règlements, aux litiges existant entre des Puissances non signataires ou entre des Puissances signataires et des Puissances non signataires, si les Parties sont convenues de recourir à cette juridiction.

Article 27.

Les Puissances signataires considèrent comme un devoir, dans le cas où un conflit aigu menacerait d'éclater entre deux ou plusieurs d'entre Elles, de rappeler à celles-ci que la Cour permanente leur est ouverte.

En conséquence, Elles déclarent que le fait de rappeler aux Parties en conflit les dispositions de la présente Convention, et le conseil donné, dans l'intérêt supérieur de la paix, de s'adresser à la Cour permanente ne peuvent être considérés que comme actes de Bons Offices.

Article 28.

Un Conseil administratif permanent composé des représentants diplomatiques des Puissances signataires accrédités à la Haye et du Ministre des Affaires Étrangères des Pays-Bas qui remplira les fonctions de Président, sera constitué dans cette ville le plus tôt possible après la ratification du présent Acte par neuf Puissances au moins.

sager særlig dømmende Instans' Virksomhed.

Den faste Domstols Jurisdiktion kan paa de i Reglementerne foreskrevne Vilkaar udstrækkes til Tvistigheder mellem Ikke-Signatarmagter eller mellem Signatarmagter og Ikke-Signatarmagter, hvis Parterne er kommet overens om at paakalde denne Jurisdiktion.

Artikel 27.

Signatarmagterne betragter det som en Pligt i Tilfælde af, at en hidsig Strid skulde true med at bryde ud mellem to eller flere af dem, at minde disse om, at den faste Domstol staar dem aaben.

Som Følge heraf erklærer de, at den Handling at minde de stridende Parter om nærværende Overenskomsts Bestemmelser, og i Fredens høiere Interesse at give det Raad at henvende sig til den faste Domstol, kun kan betragtes som bona officia.

Artikel 28.

Et fast administrativt Raad, bestaaende af Signatarmagternes diplomatiske Repræsentanter, som er akkrediteret i Haag, og Nederlandenes Minister for de udenrigske Anliggender, der har at fungere som Præsident, skal konstitueres i denne By snarest muligt efter nærværende Akts Ratifikation fra mindst 9 Magters Side.

Ce Conseil sera chargé d'établir et d'organiser le Bureau international, lequel demeurera sous sa direction et sous son contrôle.

Il notifiera aux Puissances la constitution de la Cour et pourvoira à l'installation de celle-ci.

Il arrêtera son règlement d'ordre ainsi que tous autres règlements nécessaires.

Il décidera toutes les questions administratives qui pourraient surgir touchant le fonctionnement de la Cour.

Il aura tout pouvoir quant à la nomination, la suspension ou la révocation des fonctionnaires et employés du Bureau.

Il fixera les traitements et salaires et contrôlera la dépense générale.

La présence de cinq membres dans les réunions dûment convoquées suffit pour permettre au Conseil de délibérer valablement. Les décisions sont prises à la majorité des voix.

Le Conseil communique sans délai aux Puissances signataires les règlements adoptés par lui. Il leur adresse chaque année un rapport sur les travaux de la Cour, sur le fonctionnement des services administratifs et sur les dépenses.

Article 29.

Les frais du Bureau seront supportés par les Puissances signataires dans la proportion établie pour le Bureau international de l'Union postale universelle.

Dette Raad skal have til Opgave 4 Septbr.
at oprette og organisere det internationale Bureau, der skal staa under dets Ledelse og under dets Tilsyn.

Det har at give Magterne Meddelelse om Domstolens Oprettelse og at sørge for dens Installation.

Det fastsætter dens Ordensreglement saavelsom alle andre nødvendige Reglementer.

Det har at afgjøre alle administrative Spørgsmaal, som maatte opstaa angaaende Domstolens Virkemaade.

Det skal have al Myndighed med Hensyn til Udnævnelse, Suspension eller Afskedigelse af Bureauets Embedsmænd og Betjente.

Det har at fastsætte Lønninger og Godtgjørelser og at kontrollere Udgifterne i Almindelighed.

Fem Medlemmers Tilstedeværelse i paa behørig Maade sammenkaldte Møder er tilstrækkelig til, at Raadet kan gyldigen forhandle. Beslutningerne fattes med Stemmeflerhed.

Raadet meddeler uopholdelig Signatarmagterne de Reglementer, det har vedtaget. Det tilstiller dem hvert Aar en Beretning om Domstolens Arbeide, om Udøvelsen af den administrative Virksomhed og om Udgifterne.

Artikel 29.

Omkostningerne ved Bureauet skal bæres af Signatarmagterne i det Forhold, som er fastsat for Verdenspostforeningens internationale Bureau.

4 Septbr.

Chapitre III. De la procédure arbitrale.

Article 30.

En vue de favoriser le développement de l'arbitrage, les Puissances signataires ont arrêté les règles suivantes qui seront applicables à la procédure arbitrale, en tant que les Parties ne sont pas convenues d'autres règles.

Article 31.

Les Puissances qui recourent à l'arbitrage signent un acte spécial (compromis) dans lequel sont nettement déterminés l'objet du litige ainsi que l'étendue des pouvoirs des arbitres. Cet acte implique l'engagement des Parties de se soumettre de bonne foi à la sentence arbitrale.

Article 32.

Les fonctions arbitrales peuvent être conférées à un arbitre unique ou à plusieurs arbitres désignés par les Parties à leur gré, ou choisis par Elles parmi les membres de la Cour permanente d'arbitrage établie par le présent Acte.

A défaut de constitution du Tribunal par l'accord immédiat des Parties, il est procédé de la manière suivante:

Chaque Partie nomme deux arbitres et ceux-ci choisissent ensemble un surarbitre.

En cas de partage des voix, le choix du surarbitre est confié à une Puissance tierce, désignée de commun accord par les Parties.

Si l'accord ne s'établit pas

Kapitel III. Om Voldgiftsproceduren.

Artikel 30.

I den Hensigt at begunstige Udviklingen af Voldgift har Signatarmagterne fastsat følgende Regler, som skal være anvendelige paa Voldgiftsproceduren, forsaavidt Parterne ikke er kommet overens om andre Regler.

Artikel 31.

De Magter, som vil anvende Voldgift, undertegner et særligt Dokument (Voldgiftsaftale), i hvilket tydelig betegnes Tvistens Gjenstand, saavelsom Udstrækningen af Voldgiftsmændenes Myndighed. Dette Dokument medfører Forpligtelse for Parterne til bona fide at underkaste sig Voldgiftskjendelsen.

Artikel 32.

Voldgiftsudøvelsen kan overdrages en eneste Voldgiftsmand eller flere Voldgiftsmænd, udpegede af Parterne efter deres eget Ønske, eller valgte af dem blandt Medlemmerne af den ved nærværende Akt oprettede faste Voldgiftsdomstol.

Hvis Retten ikke bliver dannet ved umiddelbar Overenskomst mellem Parterne, gaaes der frem paa følgende Maade:

Hver Part opnævner to Voldgiftsmænd, og disse vælger sammen en Opmand.

I Tilfælde af, at Stemmerne deler sig, betroes Valget af Opmanden til en tredie Magt, som samstemmig udpeges af Parterne.

Hvis Enighed ikke opnaaes i

à ce sujet, chaque Partie désigne une Puissance différente et le choix du surarbitre est fait de concert par les Puissances ainsi désignées.

Article 33.

Lorsqu'un Souverain ou un Chef d'État est choisi pour arbitre, la procédure arbitrale est réglée par Lui.

Article 34.

Le surarbitre est de droit Président du Tribunal.

Lorsque le Tribunal ne comprend pas de surarbitre, il nomme lui-même son président.

Article 35.

En cas de décès, de démission ou d'empêchement, pour quelque cause que ce soit, de l'un des arbitres, il est pourvu à son remplacement selon le mode fixé pour sa nomination.

Article 36.

Le siège du Tribunal est désigné par les Parties. A défaut de cette désignation le Tribunal siège à la Haye.

Le siège ainsi fixé ne peut, sauf le cas de force majeure, être changé par le Tribunal que de l'assentiment des Parties.

Article 37.

Les Parties ont le droit de nommer auprès du Tribunal des délégués ou agents spéciaux, avec la mission de servir d'intermédiaires entre Elles et le Tribunal.

denne Henseende, udpeger hver 4 Septbr.
Part en forskjellig Magt, og Valget af Opmand foretages i Fællesskab af de saaledes udpegede Magter.

Artikel 33.

Naar en Suveræn eller en Statschef vælges til Voldgiftsmand, ordnes Voldgiftsproceduren af ham.

Artikel 34.

Opmanden er selvskreven Formand for Retten.

Naar Retten ikke tæller nogen Opmand, udnævner den selv sin Formand.

Artikel 35.

I Tilfælde af Dødsfald, Fratigelse af Hvervet eller Forfald, af hvilken Grund det end monne være, for en af Voldgiftsmændenes Vedkommende, sørges der for Udfyldning af hans Plads paa den for hans Opnævnelse foreskrevne Maade.

Artikel 36.

Rettens Sæde bestemmes af Parterne. I Mangel af saadan Bestemmelse har Retten sit Sæde i Haag.

Det saaledes bestemte Sæde kan, bortseet fra Tilfælde af vis major, af Retten kun forandres med Parternes Samtykke.

Artikel 37.

Parterne har Ret til at opnævne Delegerede eller særlige Ombud ved Retten, med den Opgave at tjene som Mellemmænd mellem dem og Retten.

4 Septbr.

Elles sont en outre autorisées à charger de la défense de leurs droits et intérêts devant le Tribunal, des conseils ou avocats nommés par Elles à cet effet.

Article 38.

Le tribunal décide du choix des langues dont il fera usage et dont l'emploi sera autorisé devant lui.

Article 39.

La procédure arbitrale comprend en règle générale deux phases distinctes: l'instruction et les débats.

L'instruction consiste dans la communication faite par les agents respectifs, aux membres du Tribunal et à la Partie adverse, de tous actes imprimés ou écrits et de tous documents contenant les moyens invoqués dans la cause. Cette communication aura lieu dans la forme et dans les délais déterminés par le Tribunal en vertu de l'article 49.

Les débats consistent dans le développement oral des moyens des Parties devant le Tribunal.

Article 40.

Toute pièce produite par l'une des Parties doit être communiquée à l'autre Partie.

Article 41.

Les débats sont dirigés par Président.

Ils ne sont publics qu'en vertu d'une décision du Tribunal, prise avec l'assentiment des Parties.

De er derhos bemyndigede til at overdrage Forsvaret af sine Rettigheder og Interesser for Retten til Konsulenter eller Advokater, som hertil opnævnes af dem.

Artikel 38.

Retten afgjør Valget af de Sprog, som den vil bruge, og hvis Benyttelse for den skal være tilladt.

Artikel 39.

Voldgiftsproceduren omfatter som almindelig Regel to forskjellige Afsnit, Forundersøgelse og Hovedforhandling.

Forundersøgelsen foregaar ved, at de respektive Ombud meddeler Rettens Medlemmer og Modparten alle trykte eller skrevne Aktstykker og alle Dokumenter, som indeholder de Beviser, der paaberaabes i Sagen. Denne Meddelelse skal finde Sted i den Form og inden de Frister, som bestemmes af Retten i Kraft af Artikel 49.

Hovedforhandlingen bestaar i den mundtlige Udvikling af Parternes Bevisligheder for Retten.

Artikel 40.

Ethvert Aktstykke, som fremlægges af en af Parterne, bør meddeles den anden Part.

Artikel 41.

Forhandlingerne ledes af Formanden.

De bliver kun offentlige i Kraft af en Beslutning af Retten, fattet med Parternes Samtykke.

Ils sont consignés dans des procès-verbaux rédigés par des secrétaires que nomme le Président. Ces procès-verbaux ont seuls caractère authentique.

De nedtegnes i Protokoller, som føres af Sekretærer, der udnævnes af Formanden. Alene disse Protokoller har autentisk Karakter. 4 Septbr.

Article 42.

L'instruction étant close, le Tribunal a le droit d'écarter du débat tous actes ou documents nouveaux qu'une des Parties voudrait lui soumettre sans le consentement de l'autre.

Artikel 42.

Naar Forunderſøgelſen er afſluttet, har Retten Beføielſe til at holde borte fra Forhandlingerne alle nye Aktſtykker eller Dokumenter, ſom en af Parterne maatte ville forelægge den uden den andens Samtykke.

Article 43.

Le Tribunal demeure libre de prendre en considération les actes ou documents nouveaux sur lesquels les agents ou conseils des Parties appelleraient son attention.

En ce cas, le Tribunal a le droit de requérir la production de ces actes ou documents, sauf l'obligation d'en donner connaissance à la Partie adverse.

Artikel 43.

Det ſtaar Retten frit for at tage i Betragtning de nye Aktſtykker eller Dokumenter, ſom Parternes Ombud eller Konſulenter maatte henlede dens Opmærkſomhed paa.

I ſaa Fald har Retten Beføielſe til at kræve Fremlæggelſe af disſe Aktſtykker eller Dokumenter med Forpligtelſe til at give Modparten Underretning om dem.

Article 44.

Le Tribunal peut, en outre, requérir des agents des Parties la production de tous actes et demander toutes explications nécessaires. En cas de refus le Tribunal en prend acte.

Artikel 44.

Retten kan desuden af Parternes Ombud begjære Fremlæggelſe af alle Aktſtykker og forlange alle nødvendige Forklaringer. I Tilfælde af Vægring fører Retten det til Protokols.

Article 45.

Les agents et les conseils des Parties sont autorisés à présenter oralement au Tribunal tous les moyens qu'ils jugent utiles à la défense de leur cause.

Artikel 45.

Parternes Ombud og Konſulenter er bemyndigede til mundtlig for Retten at fremføre alle de Beviſer, ſom de anſer nyttige for Forſvaret af ſin Sag.

4 Septbr.

Article 46.

Ils ont le droit de soulever des exceptions et incidents. Les décisions du Tribunal sur ces points sont définitives et ne peuvent donner lieu à aucune discussion ultérieure.

Article 47.

Les membres du Tribunal ont le droit de poser des questions aux agents et aux conseils des Parties et de leur demander des éclaircissements sur les points douteux.

Ni les questions posées, ni les observations faites par les membres du Tribunal pendant le cours des débats ne peuvent être regardées comme l'expression des opinions du Tribunal en général ou de ses membres en particulier.

Article 48.

Le Tribunal est autorisé à déterminer sa compétence en interprétant le compromis ainsi que les autres traités qui peuvent être invoqués dans la matière, et en appliquant les principes du droit international.

Article 49.

Le Tribunal a le droit de rendre des ordonnances de procédure pour la direction du procès, de déterminer les formes et délais dans lesquels chaque Partie devra prendre ses conclusions et de procéder à toutes les formalités que comporte l'administration des preuves.

Artikel 46.

De har Ret til at nedlægge Indsigelser og reise Incidenspørgsmaal. Rettens Afgjørelser angaaende disse Punkter er endelige og kan ikke give Anledning til nogen yderligere Drøftelse.

Artikel 47.

Rettens Medlemmer har Ret til at stille Spørgsmaal til Parternes Ombud og Konsulenter og at afkræve dem Oplysninger om tvilsomme Punkter.

Hverken de Spørgsmaal, der stilles, eller de Bemærkninger, der gjøres af Rettens Medlemmer under Forhandlingernes Gang, kan betragtes som Udtryk for Rettens Meninger i Almindelighed eller dens Medlemmers i Særdeleshed.

Artikel 48.

Retten er bemyndiget til at bestemme sin Kompetence ved at fortolke Voldgiftsaftalen saavel som de andre Overenskomster, som kan paaberaabes i Sagen, og ved at anvende Folkerettens Grundsætninger.

Artikel 49.

Det tilkommer Retten at give Rettergangsanordninger for Processens Ledelse, at bestemme de Former, i, og de Frister, inden hvilke hver Part bør fremkomme med sine Paastande, og at ordne alle de Formaliteter, som udkræves for Tilveiebringelse af Beviserne.

Article 50.

Les agents et les conseils des Parties ayant présenté tous les éclaircissements et preuves à l'appui de leur cause, le Président prononce la clôture des débats.

Article 51.

Les délibérations du Tribunal ont lieu à huis clos.

Toute décision est prise à la majorité des membres du Tribunal.

Le refus d'un membre de prendre part au vote doit être constaté dans le procès-verbal.

Article 52.

La sentence arbitrale, votée à la majorité des voix, est motivée. Elle est rédigée par écrit et signée par chacun des membres du Tribunal.

Ceux des membres qui sont restés en minorité peuvent constater, en signant, leur dissentiment.

Article 53.

La sentence arbitrale est lue en séance publique du Tribunal, les agents et les conseils des Parties présents ou dûment appelés.

Article 54.

La sentence arbitrale, dûment prononcée et notifiée aux agents des Parties en litige décide définitivement et sans appel la contestation.

Article 55.

Les Parties peuvent se réserver dans le compromis de

Artikel 50. 4 Septbr.

Naar Parternes Ombud og Konsulenter har fremlagt alle Oplysninger og Beviser til Støtte for sin Sag, erklærer Formanden Forhandlingerne for afsluttet.

Artikel 51.

Rettens Overveielser foregaar for lukkede Døre.

Enhver Beslutning fattes med Stemmeflerhed blandt Rettens Medlemmer.

Hvis et Medlem har negtet at tage Del i Voteringen, bør dette oplyses i Protokollen.

Artikel 52.

Den med Stemmeflerhed vedtagne Voldgiftskjendelse motiveres. Den affattes skriftlig og undertegnes af enhver af Rettens Medlemmer.

De af Medlemmerne, som er blevet i Mindretal, kan, idet de underskriver, oplyse om sin afvigende Mening.

Artikel 53.

Voldgiftskjendelsen oplæses i offentligt Retsmøde, idet Parternes Ombud og Konsulenter er tilstede eller behørig tilsagt.

Artikel 54.

En Voldgiftskjendelse, som paa behørig Maade er afsagt og meddelt de tvistende Parters Ombud, afgjør Striden endelig og uden Appel.

Artikel 55.

Parterne kan i Voldgiftsaftalen forbeholde sig Adgang til at

4 Septbr. demander la revision de la sentence arbitrale.

Dans ce cas et sauf convention contraire, la demande doit être adressée au Tribunal qui a rendu la sentence. Elle ne peut être motivée que par la découverte d'un fait nouveau qui eût été de nature à exercer une influence décisive sur la sentence et qui, lors de la clôture des débats, était inconnu du tribunal lui-même et de la Partie qui a demandé la revision.

La procédure de revision ne peut être ouverte que par une décision du Tribunal constatant expressément l'existence du fait nouveau, lui reconnaissant les caractères prévus par le paragraphe précédent et déclarant à ce titre la demande recevable.

Le compromis détermine le délai dans lequel la demande de revision doit être formée.

Article 56.

Le sentence arbitrale n'est obligatoire que pour les Parties qui ont conclu le compromis.

Lorsqu'il s'agit de l'interprétation d'une convention à laquelle ont participé d'autres Puissances que les Parties en litige, celles-ci notifient aux premières le compromis qu'elles ont conclu. Chacune de ces Puissances a le droit d'intervenir au procès. Si une ou plusieurs d'entre elles ont profité de cette faculté, l'interprétation contenue dans la sentence est également obligatoire à leur égard.

begjære Revision af Voldgiftskjendelsen.

I dette Tilfælde maa — saafremt ingen modsat Overenskomst er truffet — Begjæringen stiles til den Ret, som har afsagt Kjendelsen. Den kan kun begrundes ved, at man er bleven opmærksom paa et nyt Faktum, som vilde have været egnet til at øve en afgjørende Indflydelse paa Kjendelsen, og som ved Forhandlingernes Afslutning var ukjendt for Retten selv og for den Part, som har begjæret Revision.

Revisionsproceduren kan kun aabnes ved en Beslutning af Retten, som udtrykkelig fastslaar Tilstedeværelsen af det nye Faktum, erkjender, at dette har den i foregaaende Affnit omhandlede Karakter, og paa Grundlag heraf erklærer Begjæringen for antagelig.

Voldgiftsaftalen bestemmer den Frist, inden hvilken Begjæring om Revision maa fremsættes.

Artikel 56.

Voldgiftskjendelsen er kun forbindende for de Parter, som har indgaaet paa Voldgiftsaftalen.

Naar der er Tale om Fortolkning af en Overenskomst, som andre Magter end de tvistende Parter har deltaget i, giver disse de førstnævnte Meddelelse om den Voldgiftsaftale, de har sluttet. Enhver af disse Magter har Ret til at intervenere i Processen. Hvis en eller flere af dem har benyttet sig af denne Adgang, er den i Kjendelsen indeholdte Fortolkning ligeledes forbindende for deres Vedkommende.

Article 57.

Chaque Partie supporte ses propres frais et une part égale des frais du Tribunal.

Dispositions générales.

Article 58.

La présente Convention sera ratifiée dans le plus bref délai possible.

Les ratifications seront déposées à la Haye.

Il sera dressé du dépôt de chaque ratification un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à toutes les Puissances, qui ont été représentées à la Conférence Internationale de la Paix de la Haye.

Article 59.

Les Puissances non signataires qui ont été représentées à la Conférence Internationale de la Paix pourront adhérer à la présente Convention. Elles auront à cet effet à faire connaître leur adhésion aux Puissances contractantes, au moyen d'une notification écrite, adressée au Gouvernement des Pays-Bas et communiquée par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

Article 60.

Les conditions auxquelles les Puissances qui n'ont pas été représentées à la Conférence Internationale de la Paix, pourront adhérer à la

Artikel 57. 4 Septbr.

Hver Part bærer sine egne Udgifter og en lige Del af Rettens Udgifter.

Almindelige Bestemmelser.

Artikel 58.

Nærværende Overenskomst skal ratificeres inden den korteste mulige Frist.

Ratifikationerne skal deponeres i Haag.

Over hver Ratifikations Deponering skal der opsættes en Protokol, hvoraf en bekræftet Afskrift, ad diplomatisk Vei, skal tilstilles alle de Magter, som har været repræsenteret paa den internationale Fredskonference i Haag.

Artikel 59.

De Ikke-Signatarmagter, som har været repræsenteret paa den internationale Fredskonference, skal kunne slutte sig til nærværende Overenskomst. De har i dette Øiemed at tilkjendegive de kontraherende Magter sin Tilslutning ved Hjælp af en skriftlig Meddelelse, der skal rettes til Nederlandenes Regjering og af denne meddeles alle de andre kontraherende Magter.

Artikel 60.

De Betingelser, paa hvilke de Magter, som ikke har været repræsenteret paa den internationale Fredskonference, skal kunne slutte sig til nærværende Overenskomst,

4 Septbr. présente Convention, formeront l'objet d'une entente ultérieure entre les Puissances contractantes.

Article 61.

S'il arrivait qu'une des Hautes Parties contractantes dénonçât la présente Convention, cette dénonciation ne produirait ses effets qu'un an après la notification faite par écrit au Gouvernement des Pays-Bas et communiquée immédiatement par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

Cette dénonciation ne produira ses effets qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs sceaux.

Fait à la Haye, le vingt-neuf juillet mil huit cent quatre-vingt dix-neuf, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Puissances contractantes.

Pour l'Allemagne:
Munster Derneburg.
(L. S.)

Pour l'Autriche-Hongrie:
Welsersheimb.
(L. S.)

Okolicsanyi.
(L. S.)

vil udgjøre Gjenstanden for en senere Aftale mellem de kontraherende Magter.

Artikel 61.

Om det skulde indtræffe, at en af de høie kontraherende Parter opsagde nærværende Overenskomst, vilde denne Opsigelse først faa Virkning et Aar, efter at skriftlig Meddelelse var tilstillet Nederlandenes Regjering og af denne øieblikkelig meddelt alle de andre kontraherende Magter.

Denne Opsigelse skal kun have Virkning for den Magts vedkommende, som har givet den.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede undertegnet nærværende Overenskomst og forsynet den med sine Segl.

Udfærdiget i Haag den ni og tyvende Juli et Tusen otte Hundrede ni og niti i et eneste Exemplar, der skal forblive deponeret i Nederlandenes Regjerings Arkiv, og hvoraf bekræftede Kopier ad diplomatisk Vei skal tilstilles de kontraherende Magter.

For Tyskland:
Munster Derneburg.
(L. S.)

For Østerrige-Ungarn:
Welsersheimb.
(L. S.)

Okolicsanyi.
(L. S.)

Pour la Belgique:
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

Pour la Chine:
Yang Yu.
(L. S.)

Pour le Danemark:
F. Bille.
(L. S.)

Pour l'Espagne:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia.
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

Pour les États-Unis d'Amérique:
Andrew D. White.
(L. S.)
Seth Low.
(L. S.)
Stanford Newel.
(L. S.)
A. T. Mahan.
(L. S.)
William Crozier.
(L. S.)
Sous réserve de la déclaration faite dans la séance plénière de la Conférence du 25 juillet 1899.

Pour les États-Unis Mexicains:
A. de Mier.
(L. S.)
J. Zenil.
(L. S.)

Pour la France:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)

For Belgien: 4 Septbr.
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

For China:
Yang Yu.
(L. S.)

For Danmark:
F. Bille.
(L. S.)

For Spanien:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia.
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

For Amerikas Forenede Stater:
Andrew D. White.
(L. S.)
Seth Low.
(L. S.)
Stanford Newel.
(L. S.)
A. T. Mahan.
(L. S.)
William Crozier.
(L. S.)
Under Forbehold af Erklæring afgiven i Konferencens Plenarmøde den 25de Juli 1899.

For De Forenede Mexikanske Stater:
A. de Mier.
(L. S.)
J. Zenil.
(L. S.)

For Frankrige:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)

4 Septbr.

d'Estournelles de Constant.
(L. S.)

Pour la Grande Bretagne et l'Irlande:

Pauncefote.
(L. S.)

Henry Howard.
(L. S.)

Pour la Grèce:

N. Delyanni.
(L. S.)

Pour l'Italie:

Nigra.
(L. S.)

A. Zannini.
(L. S.)

G. Pompilj.
(L. S.)

Pour le Japon:

I. Motono.
(L. S.)

Pour le Luxembourg:

Eyschen.
(L. S.)

Pour le Monténégro:

Staal.
(L. S.)

Pour les Pays-Bas:

v. Karnebeek.
(L. S.)

den Beer Poortugael.
(L. S.)

T. M. C. Asser.
(L. S.)

E. N. Rahusen.
(L. S.)

Pour la Perse:

Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

Pour le Portugal:

Conde de Macedo.
(L. S.)

d'Eſtournelles de Conſtant.
(L. S.)

For Storbritannien og Irland:

Pauncefote.
(L. S.)

Henry Howard.
(L. S.)

For Grækenland:

N. Delyanni.
(L. S.)

For Italien:

Nigra.
(L. S.)

A. Zannini.
(L. S.)

G. Pompilj.
(L. S.)

For Japan:

J. Motono.
(L. S.)

For Luxemburg:

Eyſchen.
(L. S.)

For Montenegro:

Staal.
(L. S.)

For Nederlandene:

v. Karnebeek.
(L. S.)

den Beer Poortugael.
(L. S.)

T. M. C. Aſſer.
(L. S.)

E. N. Rahuſen.
(L. S.)

For Perſien:

Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

For Portugal:

Conde de Macedo.
(L. S.)

Agostinho d'Ornellas de Vasconcellos.
(L. S.)
Conde de Selir.
(L. S.)

Pour la Roumanie:

A. Beldiman.
(L. S.)
J. N. Papiniu.
(L. S.)

Sous les réserves, formulées aux articles 16, 17 et 19 de la présente Convention (15, 16 et 18 du projet présenté par le Comité d'Examen) et consignées au procès verbal de la séance de la Troisième Commission du 20 juillet 1899.

Pour la Russie:
Staal.
(L. S.)
Martens.
(L. S.)
A. Basily.
(L. S.)

Pour la Serbie:

Chedo Miyatovitch
(L. S.)

Sous les réserves, consignées au procès-verbal de la Troisième Commission du 20 juillet 1899.

Pour le Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Visuddha.
(L. S.)

Pour les Royaumes Unis de Suède et de Norvège:
Bildt.
(L. S.)

Pour la Suisse:
Roth.
(L. S.)

Pour la Turquie:

Turkhan.
(L. S.)
Mehemed Noury.
(L. S.)

Sous réserve de la déclaration faite dans la séance plénière de la Conférence du 25 juillet 1899.

4 Septbr.

Agoſtinho d'Ornellas de Vasconcellos.
(L. S.)
Conde de Selir.
(L. S.)

For Rumœnien:

A. Beldiman.
(L. S.)
J. N. Papiniu.
(L. S.)

Under de Forbehold, der er taget ved Artiklerne 16, 17 og 19 i nærværende Overenskomst (15, 16 og 18 i det af Undersøgelseskomiteen fremlagte Udkast) og nedtegnet i Protokollen for tredje Kommissions Møde den 20de Juli 1899.

For Rusland:
Staal.
(L. S.)
Martens.
(L. S.)
A. Baſily.
(L. S.)

For Serbien:

Chedo Miyatovitch.
(L. S.)

Under de Forbehold, der er nedtegnet i den tredje Kommissions Protokol for 20de Juli 1899.

For Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Viſuddha.
(L. S.)

For de forenede Kongeriger Sverige og Norge:
Bildt.
(L. S.)

For Schweiz:
Roth.
(L. S.)

For Tyrkiet:

Turkhan.
(L. S.)
Mehemed Noury.
(L. S.)

Under Forbehold af Erklæring afgiven i Konferencens Plenarmøde den 25de Juli 1899.

4 Septbr.

Pour la Bulgarie:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Certifié pour copie conforme.
Le Secrétaire Général du Département des Affaires Étrangères.
(signé) **L. H. Ruyssenaers.**

La Haye, le 31 Janvier 1900.

Overensstemmelsen med den i det Kongl. Udenrigs Departement opbevarede, officielt bevidnede, Kopie bekræftes hermed.
Stockholm i det Kongl. Udenrigs Departement den 7de April 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

For Bulgarien:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Gjenpartens Rigtighed bekræftes.
Generalsekretæren i Departementet for de udenrigske Anliggender.
(Undert.) **L. H. Ruyssenaers.**

Haag, den 31te Januar 1900.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.
Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre.
Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart.
Kristiania, 16de Oktober 1900.

Sigurd Ibsen,
Expeditionschef.

---

4 Septbr.

Convention

pour l'adaptation à la Guerre Maritime des Principes de la Convention de Genève du 22 Août 1864. *)

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche,

Overenskomst

om Anvendelse paa Sjøkrig af Grundsætningerne i Genferkonventionen af 22de August 1864*).

Hans Majestæt Keiseren af Tyskland, Konge af Preussen; Hans Majestæt Keiseren af Øster-

*) Ratificeret for Norges Vedkommende i Henhold til Kongelig Resolution af 30te Juni 1900.
Overenskomsten er foruden af Norge og Sverige ratificeret af Tyskland, Østerrige-Ungarn, Belgien, Danmark, Spanien, Amerikas forenede Stater, Frankrige, Storbritannien, Italien, Nederlandene, Persien, Portugal, Rumænien, Rusland, Siam, Bulgarien, Japan og Montenegro.
Samtlige Ratifikationer deponeredes i Udenrigsministeriet i Haag den 4de Septbr. 1900 med Undtagelse af Japans og Montenegros, der deponeredes den 6te Septbr. næstefter.

Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté l'Empereur de Chine; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son Nom Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président des États-Unis Mexicains; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau; Son Altesse le Prince de Monténégro; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté Impériale le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Serbie; Sa Majesté le Roi de Siam; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège; le Conseil Fédéral Suisse; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans et Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie,

Également animés du désir de diminuer autant qu'il dépend d'eux les maux inséparables de la guerre et voulant dans ce but adapter à la guerre maritime les principes de la Convention de Genève du 22 août 1864, ont résolu

rige, Konge af Bøhmen etc. og apostolisk Konge af Ungarn; Hans Majestæt Belgiernes Konge; Hans Majestæt Keiseren af China; Hans Majestæt Kongen af Danmark; Hans Majestæt Kongen af Spanien og i Hans Navn Hendes Majestæt Rigets Dronningregentinde; Præsidenten for Amerikas Forenede Stater; Præsidenten for De Forenede Mexikanske Stater; Præsidenten for Den Franske Republik; Hendes Majestæt Dronningen af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien; Hans Majestæt Hellenernes Konge; Hans Majestæt Kongen af Italien; Hans Majestæt Keiseren af Japan; Hans Kongelige Høihed Storhertugen af Luxemburg, Hertug af Nassau; Hans Høihed Fyrsten af Montenegro; Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene; Hans Keiserlige Majestæt Shahen af Persien; Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne etc.; Hans Majestæt Kongen af Rumænien; Hans Majestæt Keiseren af alle Ruslande; Hans Majestæt Kongen af Serbien; Hans Majestæt Kongen af Siam; Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge; Det Schweiziske Forbundsraad; Hans Majestæt Ottomanernes Keiser og Hans Kongelige Høihed Fyrsten af Bulgarien,

4 Septbr.

der i lige Grad er besjælet af Ønsket om, forsaavidt det beror paa dem, at formindske de fra Krigen uadskillelige Onder, og som i denne Hensigt ønsker at anvende paa Sjøkrigen Grundsætningerne for Genferkonventionen af 22. August 1864, har besluttet i dette

4 Septbr. de conclure une Convention à cet effet;

Ils ont en conséquence nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

Son Excellence le Comte de Münster, Prince de Derneburg, Son Ambassadeur à Paris.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence le Comte R. de Welsersheimb, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire.

M. Alexandre Okolicsanyi d'Okolicsna, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté le Roi des Belges:

Son Excellence M. Auguste Beernaert, Son Ministre d'État, Président de la Chambre des Représentants.

M. le Comte Degrelle Rogier, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

M. le Chevalier Descamps, Sénateur.

Sa Majesté l'Empereur de Chine:

M. Yang Yü, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à St. Pétersbourg.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

Son Chambellan Fr. E. de Bille, Son Envoyé extraordi-

Diemed at afslutte en Overenskomst.

De har som Følge heraf opnævnt som sine Befuldmægtigede følgende:

Hans Majestæt Keiseren af Tyskland, Konge af Preussen:

Hans Excellence Grev de Münster, Fyrste af Derneburg, Hans Ambassadør i Paris.

Hans Majestæt Keiseren af Østerrige, Konge af Bøhmen etc. og apostolisk Konge af Ungarn:

Hans Excellence Grev R. de Welsersheimb, Hans Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire.

Herr Alexandre Okolicsanyi d'Okolicsna, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Hans Majestæt Belgiernes Konge:

Hans Excellence Herr Auguste Beernaert, Hans Statsminister, Præsident i Repræsentanternes Kammer.

Herr Grev Degrelle Rogier, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Herr Chevalier Descamps, Senator.

Hans Majestæt Keiseren af China:

Herr Yang Yü, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i St. Petersburg.

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hans Kammerherre Fr. E. de Bille, Hans envoyé extraordi-

naire et Ministre plénipotentiaire à Londres.

Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son Nom, Sa Majesté la Reine-Régente du Royaume:

Son Excellence le Duc de Tetuan, Ancien Ministre des Affaires Étrangères.

M. W. Ramirez de Villa Urrutia, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Bruxelles.

M. Arthur de Baguer, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Le Président des États-Unis d'Amérique:

M. Stanford Newel, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Le Président des États-Unis Mexicains:

M. de Mier, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris.

M. Zenil, Ministre-Résident à Bruxelles.

Le Président de la République Française:

M. Léon Bourgeois, Ancien Président du Conseil, Ancien Ministre des Affaires Étrangères, Membre de la Chambre des Députés.

M. Georges Bihourd, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

M. le Baron d'Estournelles de Constant, Ministre plénipotentiaire, Membre de la Chambre des Députés.

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes:

naire et ministre plénipotentiaire i London. 4 Septbr.

Hans Majestæt Kongen af Spanien og i Hans Navn Hendes Majestæt Rigets Dronningregentinde:

Hans Excellence Hertugen af Tetuan, forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender.

Herr W. Ramirez de Villa Urrutia, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Brysſel.

Herr Arthur de Baguer, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Præſidenten for Amerikas Forenede Stater:

Herr Stanford Newel, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Præſidenten for De Forenede Mexikanſke Stater:

Herr de Mier, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Paris.

Herr Zenil, Miniſterreſident i Brysſel.

Præſidenten for Den Franſke Republik:

Herr Léon Bourgeois, forhenværende Miniſterpræſident, forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender, Medlem af Deputeretkammeret.

Herr Georges Bihourd, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Herr Baron d'Eſtournelles de Conſtant, ministre plénipotentiaire, Medlem af Deputeretkammeret.

Hendes Majestæt Dronningen af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiſerinde af Indien:

4 Septbr. Sir Henry Howard, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

M. N. Delyanni, Ancien Président du Conseil, Ancien Ministre des Affaires Étrangères, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Excellence le Comte Nigra, Son Ambassadeur à Vienne, Sénateur du Royaume.

M. le Comte A. Zannini, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

M. le Commandeur Guido Pompilj, Député au Parlement Italien.

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. I. Motono, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Bruxelles.

Son Altesse Royale le Grand Duc de Luxembourg, Duc de Nassau:

Son Excellence M. Eyschen, Son Ministre d'État, Président du Gouvernement Grand-Ducal.

Son Altesse le Prince de Monténégro:

Son Excellence M. le Conseiller Privé Actuel de Staal, Ambassadeur de Russie à Londres.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Jonkheer A. P. C. van Karnebeek, Ancien Ministre des Affaires Étrangères,

Sir Henry Howard, Hendes envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Hans Majestæt Hellenernes Konge:

Herr N. Delyanni, forhenværende Ministerpræsident, forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Paris.

Hans Majestæt Kongen af Italien:

Hans Excellence Grev Nigra, Hans Ambassadør i Wien, Kongerigets Senator.

Herr Grev A. Zannini, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Herr Kommandør Guido Pompilj, Deputeret i det italienske Parlament.

Hans Majestæt Keiseren af Japan:

Herr J. Motono, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Bryssel.

Hans Kongelige Høihed Storhertugen af Luxemburg, Hertug af Nassau:

Hans Excellence Herr Eyschen, Hans Statsminister, den storhertugelige Regjerings Præsident.

Hans Høihed Fyrsten af Montenegro:

Hans Excellence virkelig Geheimeraad de Staal, Ruslands Ambassadør i London.

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene:

Herr Jonkheer A. P. C. van Karnebeek, forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender,

Membre de la Seconde Chambre des Etats-Généraux.

M. le Général J. C. C. den Beer Poortugael, Ancien Ministre de la Guerre, Membre du Conseil d'État.

M. T. M. C. Asser, Membre du Conseil d'État.

M. E. N. Rahusen, Membre de la Première Chambre des États-Généraux.

Sa Majesté Impériale le Schah de Perse:

Son Aide de Camp Général Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à St. Pétersbourg et à Stockholm.

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc.:

M. le Comte de Macedo, Pair du Royaume, Ancien Ministre de la Marine et des Colonies, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Madrid.

M. d'Ornellas et Vasconcellos, Pair du Royaume, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à St. Pétersbourg.

M. le Comte de Selir, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Alexandre Beldiman, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berlin.

M. Jean N. Papiniu, Son Envoyé extraordinaire et Mi-

Medlem af Generalstaternes andet Kammer.

4 Septbr.

Herr General J. C. C. den Beer Poortugael, forhenværende Krigsminister, Medlem af conseil d'État.

Herr T. M. C. Asser, Medlem af conseil d'État.

Herr E. N. Rahusen, Medlem af Generalstaternes første Kammer.

Hans Keiserlige Majestæt Shahen af Persien:

Hans Generaladjutant Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i St. Petersburg og i Stockholm.

Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne etc:

Herr Grev de Macedo, Pair af Riget, forhenværende Marine- og Koloniminister, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Madrid.

Herr d'Ornellas et Vasconcellos, Pair af Riget, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i St. Petersburg.

Herr Grev de Selir, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag.

Hans Majestæt Kongen af Rumænien:

Herr Alexandre Beldiman, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Berlin.

Herr Jean N. Papiniu, Hans envoyé extraordinaire et

4 Septbr. nistre plénipotentiaire à la Haye.

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies:

Son Excellence M. le Conseiller Privé Actuel de Staal, Son Ambassadeur à Londres.

M. de Martens, Membre Permanent du Conseil du Ministère Impérial des Affaires Etrangères, Son Conseiller Privé.

Son Conseiller d'État Actuel de Basily, Chambellan, Directeur du Premier Département du Ministère Impérial des Affaires Étrangères.

Sa Majesté le Roi de Serbie:

M. Miyatovitch, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Londres et à la Haye.

Sa Majesté le Roi de Siam:

M. Phya Suriya Nuvatr, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à St. Pétersbourg et à Paris.

M. Phya Visuddha Suriyasakti, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à la Haye et à Londres.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:

M. le Baron de Bildt, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Rome.

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. le Dr. Arnold Roth, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berlin.

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans:

Son Excellence Turkhan

ministre plénipotentiaire i Haag.

Hans Majestæt Keiseren af alle Ruslande:

Hans Excellence virkelig Geheimeraad de Staal, Hans Ambassadør i London.

Herr de Martens, fast Medlem af det keiserlige Udenrigsministeriums Raad, Hans Geheimeraad.

Hans virkelige Statsraad de Basily, Kammerherre, Direktør for det keiserlige Udenrigsministeriums første Afdeling.

Hans Majestæt Kongen af Serbien:

Herr Miyatovitch, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i London og i Haag.

Hans Majestæt Kongen af Siam:

Herr Phya Suriya Nuvatr, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i St. Petersburg og i Paris.

Herr Phya Visuddha Suriyasakti, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Haag og i London.

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge:

Herr Baron de Bildt, Hans envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Rom.

Det Schweiziske Forbundsraad:

Herr Dr. Arnold Roth, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire i Berlin.

Hans Majestæt Ottomanernes Keiser:

Hans Excellence Turkhan Pacha,

Pacha, Ancien Ministre des Affaires Étrangères. Membre de Son Conseil d'État.

Noury Bey, Secrétaire-Général au Ministère des Affaires Etrangères.

Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie:

M. le Dr. Dimitri Stancioff, Agent Diplomatique à St. Pétersbourg.

M. le Major Christo Hessaptchieff, Attaché Militaire à Belgrade.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Les bâtiments-hôpitaux militaires, c'est-à-dire les bâtiments construits ou aménagés par les États spécialement et uniquement en vue de porter secours aux blessés, malades et naufragés, et dont les noms auront été communiqués, à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant toute mise en usage, aux Puissances belligérantes, sont respectés et ne peuvent être capturés pendant la durée des hostilités.

Ces bâtiments ne sont pas non plus assimilés aux navires de guerre au point de vue de leur séjour dans un port neutre.

Article 2.

Les bâtiments hospitaliers, équipés en totalité ou en partie aux frais des particuliers ou

forhenværende Minister for de udenrigske Anliggender, Medlem af Hans conseil d'État. 4 Septbr.

Noury Bey, Generalsekretær i Udenrigsministeriet.

Hans Kongelige Høihed Fyrsten af Bulgarien:

Herr Dr. Dimitri Stancioff, diplomatisk Agent i St. Petersburg.

Herr Major Christo Hessaptchieff, Militærattaché i Belgrad.

Hvilke, efter at have udvexlet sine Fuldmagter, der blev fundet at være i god og behørig Form, er kommet overens om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

Militære Hospitalsfartøier, det vil sige Fartøier, som af Staterne er bygget eller indrettet specielt og udelukkende med det Formaal at yde Hjælp til Saarede, Syge og Skibbrudne, og hvis Navne er meddelt de krigførende Magter ved Fiendtlighedernes Aabning eller under deres Gang, i ethvert Fald forinden de paa nogen Maade tages i Brug, respekteres og kan ikke opbringes, saalænge Fiendtlighederne varer.

Disse Fartøier stilles heller ikke i Klasse med Krigsfartøier med Hensyn til deres Ophold i neutral Havn.

Artikel 2.

Hospitalsfartøier, der helt eller delvis er udrustet paa Bekostning af Privatpersoner eller af officielt

4 Septbr. des sociétés de secours officiellement reconnues, sont également respectés et exempts de capture, si la Puissance belligérante dont ils dépendent, leur a donné une commission officielle et en a notifié les noms à la Puissance adverse à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant toute mise en usage.

Ces navires doivent être porteurs d'un document de l'autorité compétente déclarant qu'ils ont été soumis à son contrôle pendant leur armement et à leur départ final.

Article 3.

Les bâtiments hospitaliers, équipés en totalité ou en partie aux frais des particuliers ou des sociétés officiellement reconnues de pays neutres, sont respectés et exempts de capture, si la Puissance neutre dont ils dépendent leur a donné une commission officielle et en a notifié les noms aux Puissances belligérantes à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant toute mise en usage.

Article 4.

Les bâtiments qui sont mentionnés dans les art. 1, 2 et 3, porteront secours et assistance aux blessés, malades et naufragés des belligérants sans distinction de nationalité.

Les Gouvernements s'engagent à n'utiliser ces bâtiments pour aucun but militaire.

Ces bâtiments ne devront

anerkjendte Understøttelsesselskaber, respekteres ligeledes og er fri for Opbringelse, hvis den krigførende Magt, hvortil de henhører, har givet dem en officiel Autorisation og meddelt deres Navne til den fiendtlige Magt ved Fiendtlighedernes Aabning eller under deres Gang, i ethvert Fald forinden de paa nogen Maade tages i Brug.

Disse Skibe skal være i Besiddelse af en Erklæring fra kompetent Autoritet udvisende, at de har været underkastet dens Kontrol under deres Udrustning og ved deres endelige Afgang.

Artikel 3.

Hospitalsfartøier, der helt eller delvis er udrustet paa Bekostning af Privatpersoner eller af officielt anerkjendte Selskaber i neutrale Lande, respekteres og er fri for Opbringelse, hvis den neutrale Magt, hvortil de henhører, har givet dem en officiel Autorisation og meddelt deres Navne til de krigførende Magter ved Fiendtlighedernes Aabning eller under deres Gang, i ethvert Fald forinden de paa nogen Maade tages i Brug.

Artikel 4.

De Fartøier, som er nævnt i Artiklerne 1, 2 og 3, skal yde Hjælp og Bistand til de krigføredes Saarede, Syge og Skibbrudne uden Forskjel paa Nationalitet.

Regjeringerne forpligter sig til ikke at benytte disse Fartøier i noget militært Øiemed.

Disse Fartøier maa ikke paa

gêner en aucune manière les mouvements des combattants.

Pendant et après le combat, ils agiront à leurs risques et périls.

Les belligérants auront sur eux le droit de contrôle et de visite; ils pourront refuser leur concours, leur enjoindre de s'éloigner, leur imposer une direction déterminée et mettre à bord un commissaire, même les détenir, si la gravité des circonstances l'exigeait.

Autant que possible, les belligérants inscriront sur le journal de bord des bâtiments hospitaliers les ordres qu'ils leur donneront.

Article 5.

Les bâtiments-hôpitaux militaires seront distingués par une peinture extérieure blanche avec une bande horizontale verte d'un mètre et demi de largeur environ.

Les bâtiments qui sont mentionnés dans les articles 2 et 3, seront distingués par une peinture extérieure blanche avec une bande horizontale rouge d'un mètre et demi de largeur environ.

Les embarcations des bâtiments qui viennent d'être mentionnés, comme les petits bâtiments qui pourront être affectés au service hospitalier, se distingueront par une peinture analogue.

Tous les bâtiments hospitaliers se feront reconnaître en hissant, avec leur pavillon national, le pavillon blanc à

nogen Maade besværliggjøre de 4 Septbr.
Kjæmpendes Bevægelser.

Under og efter Kampen handler de for egen Regning og Risiko.

De Krigførende skal have Ret til at kontrollere og visitere dem; de skal kunne afslaa deres Bistand, paalægge dem at fjerne sig, paatvinge dem en bestemt Kurs og sætte ombord en Kommissær, endog tilbageholde dem, hvis Omstændighedernes Alvor skulde kræve det.

Saavidt mulig skal de Krigførende indføre i Hospitalsfartøiernes Skibsjournal de Ordrer, som de giver dem.

Artikel 5.

De militære Hospitalsfartøier skal være kjendelige derved, at de udvendig er malet hvide med en horizontal grøn Stribe af omtrent en og en halv Meters Bredde.

De Fartøier, som er nævnt i Artiklerne 2 og 3, skal være kjendelige derved, at de udvendig er malet hvide med en rød Stribe af omtrent en og en halv Meters Bredde.

De nævnte Fartøiers Baade ligesom de smaa Fartøier, som maatte være bestemt til Anvendelse i Hospitalstjenesten, skal gjøres kjendelige ved tilsvarende Farve.

Alle Hospitalsfartøier skal give sig tilkjende ved at heise, foruden sit Nationalflag, det i Genfer-

4 Septbr. croix rouge prévu par la Convention de Genève.

Article 6.

Les bâtiments de commerce, yachts ou embarcations neutres, portant ou recueillant des blessés, des malades ou des naufragés des belligérants, ne peuvent être capturés pour le fait de ce transport, mais ils restent exposés à la capture pour les violations de neutralité qu'ils pourraient avoir commises.

Article 7.

Le personnel religieux, médical et hospitalier de tout bâtiment capturé est inviolable et ne peut être fait prisonnier de guerre. Il emporte, en quittant le navire, les objets et les instruments de chirurgie qui sont sa propriété particulière.

Ce personnel continuera à remplir ses fonctions tant que cela sera nécessaire et il pourra ensuite se retirer lorsque le commandant en chef le jugera possible.

Les belligérants doivent assurer á ce personnel tombé entre leurs mains la jouissance intégrale de son traitement.

Article 8.

Les marins et les militaires embarqués blessés ou malades, à quelque nation qu'ils appartiennent, seront protégés et soignés par les capteurs.

konventionen fastsatte hvide Flag med rødt Kors.

Artikel 6.

Neutrale Handelsfartøier, Yachter eller Baade, der fører eller opsamler Saarede, Syge eller Skibbrudne tilhørende de Krigførende, kan ikke opbringes som Følge af denne Transport; men de forbliver Gjenstand for Opbringelse for de Neutralitetskrænkelser, som de maatte have begaaet.

Artikel 7.

Ethvert opbragt Fartøis geistlige Personale, Læge- eller Hospitalspersonale er ukrænkeligt og kan ikke gjøres til Krigsfanger. Det medfører, naar det forlader Skibet, de Gjenstande og kirurgiske Instrumenter, som er dets private Eiendom.

Dette Personale skal vedblive at udøve sine Funktioner, saalænge det er nødvendigt, og det kan derefter trække sig tilbage, naar den Øverstkommanderende anser det muligt.

De Krigførende skal tilsikre dette Personale, der er faldt i deres Hænder, den fulde Nydelse af dets Aflønning.

Artikel 8.

Ombordværende saarede eller syge Matroser og Soldater skal, til hvilken Nation de end hører, beskyttes og pleies af Opbringerne.

Article 9.

Sont prisonniers de guerre les naufragés, blessés ou malades, d'un belligérant qui tombent au pouvoir de l'autre. Il appartient à celui-ci de décider, suivant les circonstances, s'il convient de les garder, de les diriger sur un port de sa nation, sur un port neutre ou même sur un port de l'adversaire. Dans ce dernier cas, les prisonniers ainsi rendus à leur pays ne pourront servir pendant la durée de la guerre.

Article 10*).

Les naufragés, blessés ou malades, qui sont débarqués dans un port neutre, du consentement de l'autorité locale, devront, à moins d'un arrangement contraire de l'État neutre avec les États belligérants, être gardés par l'État neutre de manière qu'ils ne puissent pas de nouveau prendre part aux opérations de la guerre.

Les frais d'hospitalisation et d'internement seront supportés par l'État dont relèvent les naufragés, blessés ou malades.

Article 11.

Les règles contenues dans les articles ci-dessus ne sont obligatoires que pour les Puissances contractantes, en cas de guerre entre deux ou plusieurs d'entre elles.

Artikel 9. 4 Septbr.

Den ene krigførendes Skibbrudne, Saarede eller Syge, der falder i den andens Magt, er Krigsfanger. Det tilkommer denne efter Omstændighederne at afgjøre, om det findes hensigtsmæssigt at beholde dem, sende dem til en af sit eget Lands Havne, til en neutral Havn eller endog til en af Modstanderens Havne. I dette sidste Tilfælde kan de Fanger, der saaledes er tilbagegivet sit Land, ikke gjøre Tjeneste, saalænge Krigen varer.

Artikel 10*).

Skibbrudne, Saarede eller Syge, der er landsat i en neutral Havn med Samtykke af den lokale Myndighed, skal, i Mangel af en modsat Aftale mellem den neutrale Stat og de krigførende Stater, bevogtes af den neutrale Stat, saaledes at de ikke paany kan tage Del i Krigsoperationerne.

Udgifterne ved Pleie og Internering skal bæres af den Stat, til hvilken de Skibbrudne, Saarede eller Syge henhører.

Artikel 11.

De i ovenstaaende Artikler indeholdte Regler er bindende kun for de kontraherende Magter i Tilfælde af Krig mellem to eller flere af dem.

*) Ifølge en mellem de interesserede Stater truffet Overenskomst er Artikel 10 udelukket fra Ratifikationen af alle de Stater, der har ratificeret nærværende Overenskomst forøvrigt.

4 Septbr.

Les dites règles cesseront d'être obligatoires du moment où, dans une guerre entre des Puissances contractantes, une Puissance non contractante se joindrait à l'un des belligérants.

Article 12.

La présente Convention sera ratifiée dans le plus bref délai possible.

Les ratifications seront déposées à la Haye.

Il sera dressé du dépôt de chaque ratification un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à toutes les Puissances contractantes.

Article 13.

Les Puissances non signataires, qui auront accepté la Convention de Genève du 22 août 1864, sont admises à adhérer à la présente Convention.

Elles auront, à cet effet, à faire connaître leur adhésion aux Puissances contractantes, au moyen d'une notification écrite, adressée au Gouvernement des Pays-Bas et communiquée par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

Article 14.

S'il arrivait qu'une des Hautes Parties contractantes dénonçât la présente Convention, cette dénonciation ne produirait ses effets qu'un an après la notification faite par écrit au Gouvernement des Pays-Bas

Nævnte Regler ophører at være bindende fra det Øieblik, i hvilket, i en Krig mellem kontraherende Magter, en ikke kontraherende Magt maatte slutte sig til en af de Krigførende.

Artikel 12.

Nærværende Overenskomst skal ratificeres inden den korteste mulige Frist.

Ratifikationerne skal deponeres i Haag.

Over hver Ratifikations Deponering skal der opsættes en Protokol, hvoraf en bekræftet Afskrift, ad diplomatisk Vei, skal tilstilles alle de kontraherende Magter.

Artikel 13.

De Ikke-Signatarmagter, som har vedtaget Genferkonventionen af 22. August 1864, har Adgang til at slutte sig til nærværende Overenskomst.

De har i dette Øiemed at tilkjendegive de kontraherende Magter sin Tilslutning ved Hjælp af en skriftlig Meddelelse, der skal rettes til Nederlandenes Regjering og af denne meddeles alle de andre kontraherende Magter.

Artikel 14.

Om det skulde indtræffe, at en af de høie kontraherende Parter opsagde nærværende Overenskomst, vilde denne Opsigelse først faa Virkning et Aar, efterat skriftlig Meddelelse var tilstillet Nederlandenes Regjering og af

et communiquée immédiatement par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

Cette dénonciation ne produira ses effets qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à la Haye, le vingt-neuf juillet mil huit cent quatre-vingt dix-neuf, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Puissances contractantes.

Pour l'Allemagne:
Munster Derneburg (L. S.) Sous réserve de l'article X.

Pour l'Autriche-Hongrie:
Welsersheimb.
(L. S.)
Okolicsanyi.
(L. S.)

Pour la Belgique:
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

Pour la Chine:
Yang Yu.
(L. S.)

Pour le Danemark:
F. Bille.
(L. S.)

denne øieblikkelig meddelt alle de andre kontraherende Magter. 4 Septbr.

Denne Opsigelse skal kun have Virkning for den Magts Vedkommende, som har givet den.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede undertegnet nærværende Overenskomst og forsynet den med sine Segl.

Udfærdiget i Haag den ni og tyvende Juli et Tusen otte Hundrede ni og niti i et eneste Exemplar, der skal forblive deponeret i Nederlandenes Regjerings Arkiv, og hvoraf bekræftede Kopier ad diplomatisk Vei skal tilstilles de kontraherende Magter.

For Tyskland:
Munster Derneburg. (L. S.) Under Forbehold for Artikel 10.

For Østerrige-Ungarn:
Welsersheimb.
(L. S.)
Okolicsanyi.
(L. S.)

For Belgien:
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

For China:
Yang Yu.
(L. S.)

For Danmark:
F. Bille.
(L. S.)

4 Septbr.

Pour l'Espagne:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia.
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

Pour les États-Unis d'Amérique:
Stanford Newel. (L. S.) Sous réserve de l'article X.

Pour les États-Unis Mexicains:
A. de Mier.
(L. S.)
J. Zenil.
(L. S.)

Pour la France:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)
d'Estournelles de Constant.
(L. S.)

Pour la Grande Bretagne et l'Irlande:
Henry Howard. (L. S.) Sous réserve de l'article X.

Pour la Grèce:
N. Delyanni.
(L. S.)

Pour l'Italie:
Nigra.
(L. S.)
A. Zannini.
(L. S.)
G. Pompilj.
(L. S.)

Pour le Japon:
I. Motono.
(L. S.)

For Spanien:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia.
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

For Amerikas Forenede Stater:
Stanford Newel. (L. S.) Under Forbehold for Artikel 10.

For De Forenede Mexikanske Stater:
A. de Mier.
(L. S.)
J. Zenil.
(L. S.)

For Frankrige:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)
d'Estournelles de Constant.
(L. S.)

For Storbritannien og Irland:
Henry Howard. (L. S.) Under Forbehold for Artikel 10.

For Grækenland:
N. Delyanni.
(L. S.)

For Italien:
Nigra.
(L. S.)
A. Zannini.
(L. S.)
G. Pompilj.
(L. S.)

For Japan:
I. Motono.
(L. S.)

Pour le Luxembourg:
Eyschen.
(L. S.)

Pour le Monténégro:
Staal.
(L. S.)

Pour les Pays-Bas:
v. Karnebeek.
(L. S.)

den Beer Poortugael.
(L. S.)

T. M. C. Asser.
(L. S.)

E. N. Rahusen.
(L. S.)

Pour la Perse:
Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

Pour le Portugal:
Conde de Macedo.
(L. S.)

Agostinho d'Ornellas de Vasconcellos.
(L. S.)

Conde de Selir.
(L. S.)

Pour la Roumanie:
A. Beldiman.
(L. S.)

J. N. Papiniu.
(L. S.)

Pour la Russie:
Staal.
(L. S.)

Martens.
(L. S.)

A. Basily.
(L. S.)

Pour la Serbie:
Chedo Miyatovitch.
(L. S.)

For Luxemburg:
Eyschen.
(L. S.)

For Montenegro:
Staal.
(L. S.)

For Nederlandene:
v. Karnebeek.
(L. S.)

den Beer Poortugael.
(L. S.)

T. M. C. Asser.
(L. S.)

E. N. Rahusen.
(L. S.)

For Persien:
Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

For Portugal:
Conde de Macedo.
(L. S.)

Agostinho d'Ornellas de Vasconcellos.
(L. S.)

Conde de Selir.
(L. S.)

For Rumænien:
A. Beldiman.
(L. S.)

J. N. Papiniu.
(L. S.)

For Rusland:
Staal.
(L. S.)

Martens.
(L. S.)

A. Basily.
(L. S.)

For Serbien:
Chedo Miyatovitch.
(L. S.)

4 Septbr.

4 Septbr.

Pour le Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Visuddha.
(L. S.)

Pour les Royaumes Unis de Suède et de Norvège:
Bildt.
(L. S.)

Pour la Suisse:
Roth.
(L. S.)

Pour la Turquie:
Turkhan.
(L. S.)
Mehemed Noury.
(L. S.)
Sous réserve de de l'article X.

Pour la Bulgarie:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Certifié pour copie conforme,
Le Secrétaire Général du Département des Affaires Étrangères
(signé) **L. H. Ruyssenaers.**

La Haye, le 31 Janvier 1900.

Overenstemmelsen med den i det Kongl. Udenrigs Departement opbevarede, officielt bevidnede, Kopie bekræftes hermed.

Stockholm i det Kongl. Udenrigs Departement den 7de April 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

For Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Visuddha.
(L. S.)

For de forenede Kongeriger Sverige og Norge:
Bildt.
(L. S.)

For Schweiz:
Roth.
(L. S.)

For Tyrkiet:
Turkhan.
(L. S.)
Mehemed Noury.
(L. S.)
Under Forbehold for Artikel 10.

For Bulgarien:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Gjenpartens Rigtighed bekræftes.
Generalsekretæren i Departementet for de udenrigske Anliggender.

(Undert.) **L. H. Ruyssenaers.**

Haag, den 31. Januar 1900.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.
Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart.

Kristiania, 16de Oktober 1900.

Sigurd Ibsen.
Expeditionschef.

Déclaration *).

Les soussignés, Plénipotentiaires des Puissances représentées à la Conférence Internationale de la Paix à la Haye, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements,

s'inspirant des sentiments qui ont trouvé leur expression dans la Déclaration de St. Pétersbourg du

29 Novembre / 11 Décembre 1868,

Déclarent:

Les Puissances contractantes consentent, pour une durée de cinq ans, à l'interdiction de lancer des projectiles et des explosifs du haut de ballons ou par d'autres modes analogues nouveaux.

La présente Déclaration n'est obligatoire que pour les Puissances contractantes, en cas de guerre entre deux ou plusieurs d'entre Elles.

Elle cessera d'être obligatoire du moment où dans une guerre entre des Puissances contractantes, une Puissance non contractante se joindrait à l'un des belligérants.

La présente Déclaration sera ratifiée dans le plus bref délai possible.

(Oversættelse.) 4 Septbr.

Deklaration*).

Undertegnede, befuldmægtigede for de ved den internationale Fredskonference i Haag repræsenterede Magter, i dette Øiemed behørig bemyndiget af sine Regjeringer,

tilskyndet af de Følelser, som har fundet sit Udtryk i St. Petersburger-Deklarationen af 29. November / 11. December 1868,

Erklærer:

De kontraherende Magter samtykker, for et Tidsrum af fem Aar, i Forbud mod at kaste Projektiler og Sprængstoffe ned fra Balloner eller paa andre lignende nye Maader.

Nærværende Deklaration er bindende kun for de kontraherende Magter i Tilfælde af Krig mellem to eller flere af dem.

Den skal ophøre at være bindende fra det Øieblik, i hvilket, i en Krig mellem kontraherende Magter, en ikke kontraherende Magt maatte slutte sig til en af de Krigførende.

Nærværende Deklaration skal ratificeres inden den korteste mulige Frist.

---

*) Ratificeret for Norges Vedkommende i Henhold til Kongelig Resolution af 8 Aug. 1900.

Overenskomsten er foruden af Norge og Sverige ratificeret af Tyskland, Østerrige-Ungarn, Belgien, Danmark, Spanien, Amerikas forenede Stater, Frankrige, Italien, Nederlandene, Persien, Portugal, Rumænien, Rusland, Siam, Bulgarien, Japan og Montenegro. Samtlige Ratifikationer deponeredes i Udenrigsministeriet i Haag den 4de Septbr. 1900 med Undtagelse af Japans og Montenegros, der deponeredes den 6te Septbr. næstefter.

4 Septbr. Les ratifications seront déposées à la Haye.

Il sera dressé du dépôt de chaque ratification un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à toutes les Puissances contractantes.

Les Puissances non signataires pourront adhérer à la présente Déclaration. Elles auront, à cet effet, à faire connaître leur adhésion aux Puissances contractantes, au moyen d'une notification écrite, adressée au Gouvernement des Pays-Bas et communiquée par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

S'il arrivait qu'une des Hautes Parties Contractantes dénonçât la présente Déclaration, cette dénonciation ne produirait ses effets qu'un an après la notification faite par écrit au Gouvernement des Pays-Bas et communiquée immédiatement par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

Cette dénonciation ne produira ses effets qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Déclaration et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à la Haye, le vingt neuf juillet mil huit cent quatre-vingt dix-neuf, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Puissances contractantes.

Ratifikationerne skal deponeres i Haag.

Over hver Ratifikations Deponering skal der opsættes en Protokol, hvoraf en bekræftet Afskrift, ad diplomatisk Vei, skal tilstilles alle de kontraherende Magter.

Ikke-Signatarmagter skal kunne slutte sig til nærværende Deklaration. De har i dette Øiemed at tilkjendegive de kontraherende Magter sin Tilslutning ved Hjælp af en skriftlig Meddelelse, der skal rettes til Nederlandenes Regjering og af denne meddeles alle de andre kontraherende Magter.

Om det skulde indtræffe, at en af de høie kontraherende Parter opsagde nærværende Deklaration, vilde denne Opsigelse først faa Virkning et Aar, efter at skriftlig Meddelelse var tilstillet Nederlandenes Regjering og af denne øieblikkelig meddelt alle de andre kontraherende Magter.

Denne Opsigelse skal kun have Virkning for den Magts Vedkommende, som har givet den.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede underlegnet nærværende Deklaration og forsynet den med sine Segl.

Udfærdiget i Haag den ni og tyvende Juli et Tusen otte Hundrede ni og niti i et eneste Exemplar, der skal forblive deponeret i Nederlandenes Regjerings Arkiv, og hvoraf bekræftede Kopier ad diplomatisk Vei skal tilstilles de kontraherende Magter.

Pour l'Allemagne:
Munster Derneburg.
(L. S.)

Pour l'Autriche-Hongrie:
Welsersheimb.
(L. S.)
Okolicsanyi.
(L. S.)

Pour la Belgique:
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

Pour la Chine:
Yang Yu.
(L. S.)

Pour le Danemark:
F. Bille.
(L. S.)

Pour l'Espagne:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia.
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

Pour les États-Unis d'Amérique:
Andrew D. White.
(L. S.)
Seth Low.
(L. S.)
Stanford Newel.
(L. S.)
A. T. Mahan.
(L. S.)
William Crozier.
(L. S.)

Pour les États-Unis Mexicains:
A. de Mier.
(L. S.)

For Tyskland:
Munster Derneburg.
(L. S.)

For Østerrige-Ungarn:
Welsersheimb.
(L. S.)
Okolicsanyi.
(L. S.)

For Belgien:
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

For China:
Yang Yu.
(L. S.)

For Danmark:
F. Bille.
(L. S.)

For Spanien:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia.
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

For Amerikas Forenede Stater:
Andrew D. White.
(L. S.)
Seth Low.
(L. S.)
Stanford Newel.
(L. S.)
A. T. Mahan.
(L. S.)
William Crozier.
(L. S.)

For De Forenede Mexikanske Stater:
A. de Mier.
(L. S.)

4 Septbr.

4 Septbr.

J. Zenil.
(L. S.)

Pour la France:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)
d'Estournelles de Constant.
(L. S.)

Pour la Grèce:
N. Delyanni.
(L. S.)

Pour l'Italie:
Nigra.
(L. S.)
A. Zannini.
(L. S.)
G. Pompilj.
(L. S.)

Pour le Japon:
I. Motono.
(L. S.)

Pour le Luxembourg:
Eyschen.
(L. S.)

Pour le Monténégro:
Staal.
(L. S.)

Pour les Pays-Bas:
v. Karnebeek.
(L. S.)
den Beer Poortugael.
(L. S.)
T. M. C. Asser.
(L. S.)
E. N. Rahusen.
(L. S.)

Pour la Perse:
Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

J. Zenil.
(L. S.)

For Frankrige:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)
d'Estournelles de Constant.
(L. S.)

For Grækenland:
N. Delyanni.
(L. S.)

For Italien:
Nigra.
(L. S.)
A. Zannini.
(L. S.)
G. Pompilj.
(L. S.)

For Japan:
I. Motono.
(L. S.)

For Luxemburg:
Eyschen.
(L. S.)

For Montenegro:
Staal.
(L. S.)

For Nederlandene:
v. Karnebeek.
(L. S.)
den Beer Poortugael.
(L. S.)
T. M. C. Asser.
(L. S.)
E. N. Rahusen.
(L. S.)

For Persien:
Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

Pour le Portugal:
Conde de Macedo.
(L. S.)
Agostinho d'Ornellas de Vasconcellos.
(L. S.)
Conde de Selir.
(L. S.)

Pour la Roumanie:
A. Beldiman.
(L. S.)
J. N. Papiniu.
(L. S.)

Pour la Russie:
Staal.
(L. S.)
Martens.
(L. S.)
A. Basily.
(L. S.)

Pour la Serbie:
Chedo Miyatovitch.
(L. S.)

Pour le Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Visuddha.
(L. S.)

Pour les Royaumes Unis de Suède et de Norvège:
Bildt.
(L. S.)

Pour la Suisse:
Roth.
(L. S.)

Pour la Turquie:
Turkhan.
(L. S.)
M. Noury.
(L. S.)
Abdullah.
(L. S.)

For Portugal:
Conde de Macedo.
(L. S.)
Agostinho d'Ornellas de Vasconcellos.
(L. S.)
Conde de Selir.
(L. S.)

For Rumænien:
A. Beldiman.
(L. S.)
J. N. Papiniu.
(L. S.)

For Rusland:
Staal.
(L. S.)
Martens.
(L. S.)
A. Basily.
(L. S.)

For Serbien:
Chedo Miyatovitch.
(L. S.)

For Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Visuddha.
(L. S.)

For de forenede Kongeriger Sverige og Norge:
Bildt.
(L. S.)

For Schweiz:
Roth.
(L. S.)

For Tyrkiet:
Turkhan.
(L. S.)
M. Noury.
(L. S.)
Abdullah.
(L. S.)

4 Septbr.

4 Septbr.

R. Mehemmed.
(L. S.)
Pour la Bulgarie:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Certifié pour copie conforme,
Le Secrétaire Général du Département des Affaires Etrangères.
(signé) L. H. Ruyssenaers.

La Haye, le 31 Janvier 1900.

Overenstemmelsen med den i det Kongl. Udenrigs Departement opbevarede, officielt bevidnede, Kopie bekræftes hermed.

Stockholm i det Kongl. Udenrigs Departement den 7 April 1900.

v. Ditten.
Kabinetssekretær.

R. Mehemmed.
(L. S.)
For Bulgarien:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Gjenpartens Rigtighed bekræftes.
Generalsekretæren i Departementet for de udenrigske Anliggender.

(Undert.) L. H. Ruyssenaers.

Haag, den 31. Januar 1900.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.
Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart.

Kristiania, 16de Oktober 1900.

Sigurd Ibsen,
Expeditionschef.

---

4 Septbr.

Déclaration.*)

Les soussignés, Plénipotentiaires des Puissances représentées à la Conférence Internationale de la Paix à la Haye, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements,

(Oversættelse.)

Deklaration*.)

Undertegnede, befuldmægtigede for de ved den internationale Fredskonference i Haag repræsenterede Magter, i dette Øiemed behørig bemyndiget af sine Regjeringer,

*) Ratificeret for Norges Vedkommende i Henhold til Kongelig Resolution af 8 Aug. 1900.
Deklarationen er foruden af Norge og Sverige ratificeret af Tyskland, Østerrige-Ungarn, Belgien, Danmark, Spanien, Frankrige, Italien, Nederlandene, Persien, Portugal, Rumænien, Rusland, Siam, Bulgarien, Japan og Montenegro.
Samtlige Ratifikationer deponeredes i Udenrigsministeriet i Haag den 4 Septbr. 1900 med Undtagelse af Japans og Montenegros, der deponeredes den 6te Septbr. næstefter.

s'inspirant des sentiments qui ont trouvé leur expression dans la Déclaration de St. Pétersbourg du
29 Novembre / 11 Décembre 1868,
Déclarent:

Les Puissances contractantes s'interdisent l'emploi de projectiles qui ont pour but unique de répandre des gaz asphyxiants ou délétères.

La présente Déclaration n'est obligatoire que pour les Puissances contractantes, en cas de guerre entre deux ou plusieurs d'entre Elles.

Elle cessera d'être obligatoire du moment où dans une guerre entre des Puissances contractantes, une Puissance non contractante se joindrait à l'un des belligérants.

La présente Déclaration sera ratifiée dans le plus bref délai possible.

Les ratifications seront déposées à la Haye.

Il sera dressé du dépôt de chaque ratification un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à toutes les Puissances contractantes.

Les Puissances non signataires pourront adhérer à la présente Déclaration. Elles auront, à cet effet, à faire connaître leur adhésion aux Puissances contractantes, au moyen d'une notification écrite, adressée au Gouvernement des Pays-Bas et communiquée par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

tilſkyndet af de Følelſer, ſom har fundet ſit Udtryk i St. Petersburger-Deklarationen af 29. November / 11. December 1868, 4 Septbr.

Erklærer:

De kontraherende Magter giver Afkald paa Brug af Projektiler, ſom har til eneſte Øiemed at udbrede kvælende eller giftige Gasarter.

Nærværende Deklaration er bindende kun for de kontraherende Magter i Tilfælde af Krig mellem to eller flere af dem.

Den ſkal ophøre at være bindende fra det Øieblik, i hvilket, i en Krig mellem kontraherende Magter, en ikke kontraherende Magt maatte ſlutte ſig til en af de Krigførende.

Nærværende Deklaration ſkal ratificeres inden den korteſt mulige Friſt.

Ratifikationerne ſkal deponeres i Haag.

Over hver Ratifikations Deponering ſkal der opſættes en Protokol, hvoraf en bekræftet Afſkrift, ad diplomatiſk Vei, ſkal tilſtilles alle de kontraherende Magter.

Ikke-Signatarmagter ſkal kunne ſlutte ſig til nærværende Deklaration. De har i dette Øiemed at tilkjendegive de kontraherende Magter ſin Tilſlutning ved Hjælp af en ſkriftlig Meddelelſe, der ſkal rettes til Nederlandenes Regjering og af denne meddeles alle de andre kontraherende Magter.

4 Septbr. S'il arrivait qu'une des Hautes Parties Contractantes dénonçât la présente Déclaration, cette dénonciation ne produirait ses effets qu'un an après la notification faite par écrit au Gouvernement des Pays-Bas et communiquée immédiatement par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

Cette dénonciation ne produira ses effets qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Déclaration et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à La Haye, le vingt neuf juillet mil huit cent quatre-vingt dix-neuf, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Puissances contractantes.

Pour l'Allemagne:
Munster Derneburg.
(L. S.)
Pour l'Autriche-Hongrie:
Welsersheimb.
(L. S.)
Okolicsanyi.
(L. S.)
Pour la Belgique:
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

Om det skulde indtræffe, at en af de høie kontraherende Parter opsagde nærværende Deklaration, vilde denne Opsigelse først faa Virkning et Aar, efter at skriftlig Meddelelse var tilstillet Nederlandenes Regjering og af denne øieblikkelig meddelt alle de andre kontraherende Magter.

Denne Opsigelse skal kun have Virkning for den Magts Vedkommende, som har givet den.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede undertegnet nærværende Deklaration og forsynet den med sine Segl.

Udfærdiget i Haag den ni og tyvende Juli et Tusen otte Hundrede ni og nitti i et eneste Exemplar, der skal forblive deponeret i Nederlandenes Regjerings Arkiv, og hvoraf bekræftede Kopier ad diplomatisk Vei skal tilstilles de kontraherende Magter.

For Tyskland:
Munster Derneburg.
(L. S.)
For Østerrige-Ungarn:
Welsersheimb.
(L. S.)
Okolicsanyi.
(L. S.)
For Belgien:
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

Pour la Chine:
Yang Yu.
(L. S.)

Pour le Danemark:
F. Bille.
(L. S.)

Pour l'Espagne:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia.
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

Pour les États-Unis Mexicains:
A. de Mier.
(L. S.)
J. Zenil.
(L. S.)

Pour la France:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)
d'Estournelles de Constant.
(L. S.)

Pour la Grèce:
N. Delyanni.
(L. S.)

Pour l'Italie:
Nigra.
(L. S.)
A. Zannini.
(L. S.)
G. Pompilj.
(L. S.)

Pour le Japon:
I. Motono.
(L. S.)

Pour le Luxembourg:
Eyschen.
(L. S.)

Pour le Monténégro:
Staal.
(L. S.)

For China: 4 Septbr.
Yang Yu.
(L. S.)

For Danmark:
F. Bille.
(L. S.)

For Spanien:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

For De Forenede Mexikanske Stater:
A. de Mier.
(L. S.)
J. Zenil.
(L. S.)

For Frankrige:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)
d'Estournelles de Conſtant.
(L. S.)

For Grækenland:
N. Delyanni.
(L. S.)

For Italien:
Nigra.
(L. S.)
A. Zannini.
(L. S.)
G. Pompilj.
(L. S.)

For Japan:
I. Motono.
(L. S.)

For Luxemburg:
Eyſchen.
(L. S.)

For Montenegro:
Staal.
(L. S.)

4 Septbr.

Pour les Pays-Bas:
v. Karnebeek.
(L. S.)
den Beer Poortugael.
(L. S.)
T. M. C. Asser.
(L. S.)
E. N. Rahusen.
(L. S.)

Pour la Perse:
Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

Pour le Portugal:
Conde de Macedo.
(L. S.)
Agostinho d'Ornellas de Vasconcellos.
(L. S.)
Conde de Selir.
(L. S.)

Pour la Roumanie:
A. Beldiman.
(L. S.)
J. N. Papiniu.
(L. S.)

Pour la Russie:
Staal.
(L. S.)
Martens.
(L. S.)
A. Basily.
(L. S.)

Pour la Serbie:
Chedo Miyatovitch.
(L. S.)

Pour le Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Visuddha.
(L. S.)

For Nederlandene:
v. Karnebeek.
(L. S.)
den Beer Poortugael.
(L. S.)
T. M. C. Asser.
(L. S.)
E. N. Rahusen.
(L. S.)

For Persien:
Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

For Portugal:
Conde de Macedo.
(L. S.)
Agostinho d'Ornellas de Vasconcellos.
(L. S.)
Conde de Selir.
(L. S.)

For Rumænien:
A. Beldiman.
(L. S.)
J. N. Papiniu.
(L. S.)

For Rusland:
Staal.
(L. S.)
Martens.
(L. S.)
A. Basily.
(L. S.)

For Serbien:
Chedo Miyatovitch.
(L. S.)

For Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Visuddha.
(L. S.)

Pour les Royaumes Unis de Suède et de Norvège:
Bildt.
(L. S.)
Pour la Suisse:
Roth.
(L. S.)
Pour la Turquie:
Turkhan.
(L. S.)
M. Noury.
(L. S.)
Abdullah.
(L. S.)
R. Mehemmed.
(L. S.)
Pour la Bulgarie:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Certifié pour copie conforme, Le Secrétaire Général du Département des Affaires Étrangères.
(signé) **L. H. Ruyssenaers.**

La Haye, le 31 Janvier 1900.

Overenstemmelsen med den i det Kongl. Udenrigs Departement opbevarede, officielt bevidnede, Kopie bekræftes hermed.

Stockholm i det Kongl. Udenrigs Departement den 7 April 1900.

v. Ditten.
Kabinetssekretær.

For de forenede Kongeriger Sverige og Norge: 4 Septbr.
Bildt.
(L. S.)
For Schweiz:
Roth.
(L. S.)
For Tyrkiet:
Turkhan.
(L. S.)
M. Noury.
(L. S.)
Abdullah.
(L. S.)
R. Mehemmed.
(L. S.)
For Bulgarien:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Gjenpartens Rigtighed bekræftes.
Generalsekretæren i Departementet for de udenrigske Anliggender.

(Undert.) **L. H. Ruyssenaers.**

Haag, den 31. Januar 1900.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.
Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre,
Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart.

Kristiania, 16. Oktober 1900.

Sigurd Ibsen,
Expeditionschef.

4 Septbr.

Déclaration*).

Les soussignés, Plénipotentiaires des Puissances représentées à la Conférence Internationale de la Paix à la Haye, dûment autorisés à cet effet par leurs Gouvernements,

s'inspirant des sentiments qui ont trouvé leur expression dans la Déclaration de St. Pétersbourg du

29 Novembre / 11 Décembre 1868,

Déclarent:

Les Puissances contractantes s'interdisent l'emploi de balles qui s'épanouissent ou s'aplatissent facilement dans le corps humain, telles que les balles à enveloppe dure dont l'enveloppe ne couvrirait pas entièrement le noyau ou serait pourvue d'incisions.

La présente Déclaration n'est obligatoire que pour les Puissances contractantes, en cas de guerre entre deux ou plusieurs d'entre Elles.

Elle cessera d'être obligatoire du moment où dans une guerre entre des Puissances contractantes, une Puissance non contractante se joindrait à l'un des belligérants.

La présente Déclaration

(Oversættelse.)

Deklaration*).

Undertegnede, befuldmægtigede for de ved den internationale Fredskonference i Haag repræsenterede Magter, i dette Øiemed behørig bemyndiget af sine Regjeringer,

tilskyndet af de Følelser, som har fundet sit Udtryk i St. Petersburger-Deklarationen af 29. November / 11. December 1868,

Erklærer:

De kontraherende Magter giver Afkald paa Brug af Kugler, som let udvider sig eller bliver flade i det menneskelige Legeme, saasom Kugler med haard Mantel, som ikke helt dækker Kjernen, eller som maatte være forsynet med Indsnit.

Nærværende Deklaration er bindende kun for de kontraherende Magter i Tilfælde af Krig mellem to eller flere af dem.

Den skal ophøre at være bindende fra det Øieblik, i hvilket, i en Krig mellem kontraherende Magter, en ikke kontraherende Magt maatte slutte sig til en af de Krigførende.

Nærværende Deklaration skal

*) Ratificeret for Norges Vedkommende i Henhold til Kongelig Resolution af 8 Aug. 1900.

Deklarationen er foruden af Norge og Sverige ratificeret af Tyskland, Østerrige-Ungarn, Belgien, Danmark, Spanien, Frankrige, Italien, Nederlandene, Persien, Rumænien, Rusland, Siam, Bulgarien, Japan og Montenegro.

Samtlige Ratifikationer deponeredes i Udenrigsministeriet i Haag den 4de Septbr. 1900 med Undtagelse af Japans og Montenegros, der deponeredes den 6te Septbr. næstefter.

sera ratifiée dans le plus bref délai possible.

Les ratifications seront déposées à La Haye.

Il sera dressé du dépôt de chaque ratification un procès-verbal, dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à toutes les Puissances contractantes.

Les Puissances non signataires pourront adhérer à la présente Déclaration. Elles auront, à cet effet, à faire connaître leur adhésion aux Puissances contractantes, au moyen d'une notification écrite, adressée au Gouvernement des Pays-Bas et communiquée par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

S'il arrivait qu'une des Hautes Parties Contractantes dénonçât la présente Déclaration, cette dénonciation ne produirait ses effets qu'un an après la notification faite par écrit au Gouvernement des Pays-Bas et communiquée immédiatement par celui-ci à toutes les autres Puissances contractantes.

Cette dénonciation ne produira ses effets qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Déclaration et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à La Haye, le vingt neuf juillet mil huit cent quatre-vingt dix-neuf, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement des Pays-Bas et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par

ratificeres inden den korteſt mulige Friſt. 4 Septbr.

Ratifikationerne ſkal deponeres i Haag.

Over hver Ratifikations Deponering ſkal der opſættes en Protokol, hvoraf en bekræftet Afſkrift, ad diplomatiſk Vei, ſkal tilſtilles alle de kontraherende Magter.

Ikke-Signatarmagter ſkal kunne ſlutte ſig til nærværende Deklaration. De har i dette Øiemed at tilkjendegive de kontraherende Magter ſin Tilſlutning ved Hjælp af en ſkriftlig Meddelelſe, der ſkal rettes til Nederlandenes Regjering og af denne meddeles alle de andre kontraherende Magter.

Om det ſkulde indtræffe, at en af de høie kontraherende Parter opſagde nærværende Deklaration, vilde denne Opſigelſe førſt faa Virkning et Aar, efter at ſkriftlig Meddelelſe var tilſtillet Nederlandenes Regjering og af denne øieblikkelig meddelt alle de andre kontraherende Magter.

Denne Opſigelſe ſkal kun have Virkning for den Magts Vedkommende, ſom har givet den.

Til Bekræftelſe heraf har de Befuldmægtigede undertegnet nærværende Deklaration og forſynet den med ſine Segl.

Udfærdiget i Haag den ni og tyvende Juli et Tuſen otte Hundrede ni og niti i et eneſte Exemplar, der ſkal forblive deponeret i Nederlandenes Regjerings Arkiv, og hvoraf bekræftede Kopier ad

4 Septbr. la voie diplomatique aux Puissances contractantes.

Pour l'Allemagne:
Munster Derneburg.
(L. S.)

Pour l'Autriche-Hongrie:
Welsersheimb.
(L. S.)
Okolicsanyi.
(L. S.)

Pour la Belgique:
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

Pour la Chine:
Yang Yu.
(L. S.)

Pour le Danemark:
F. Bille.
(L. S.)

Pour l'Espagne:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia.
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

Pour les États-Unis Mexicains:
A. de Mier.
(L. S.)
J. Zenil.
(L. S.)

Pour la France:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)
d'Estournelles de Constant.
(L. S.)

diplomatisk Vei skal tilstilles de kontraherende Magter.

For Tyskland:
Munster Derneburg.
(L. S.)

For Østerrige-Ungarn:
Welsersheimb.
(L. S.)
Okolicsanyi.
(L. S.)

For Belgien:
A. Beernaert.
(L. S.)
Cte de Grelle Rogier.
(L. S.)
Chr. Descamps.
(L. S.)

For China:
Yang Yu.
(L. S.)

For Danmark:
F. Bille.
(L. S.)

For Spanien:
El Duque de Tetuan.
(L. S.)
W. R. de Villa Urrutia.
(L. S.)
Arturo de Baguer.
(L. S.)

For De Forenede Mexikanske Stater:
A. de Mier.
(L. S.)
J. Zenil.
(L. S.)

For Frankrige:
Léon Bourgeois.
(L. S.)
G. Bihourd.
(L. S.)
d'Estournelles de Constant.
(L. S.)

Pour la Grèce:
N. Delyanni.
(L. S.)

Pour l'Italie:
Nigra.
(L. S.)
A. Zannini.
(L. S.)
G. Pompilj.
(L. S.)

Pour le Japon:
I. Motono.
(L. S.)

Pour le Luxembourg:
Eyschen.
(L. S.)

Pour le Monténégro:
Staal.
(L. S.)

Pour les Pays-Bas:
v. Karnebeek.
(L. S.)
den Beer Poortugael.
(L. S.)
T. M. C. Asser.
(L. S.)
E. N. Rahusen.
(L. S.)

Pour la Perse:
Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

Pour la Roumanie:
A. Beldiman.
(L. S.)
J. N. Papiniu.
(L. S.)

Pour la Russie:
Staal.
(L. S.)
Martens.
(L. S.)

For Grækenland: 4 Septbr.
N. Delyanni.
(L. S.)

For Italien:
Nigra.
(L. S.)
A. Zannini.
(L. S.)
G. Pompilj.
(L. S.)

For Japan:
I. Motono.
(L. S.)

For Luxemburg:
Eyschen.
(L. S.)

For Montenegro:
Staal.
(L. S.)

For Nederlandene:
v. Karnebeek.
(L. S.)
den Beer Poortugael.
(L. S.)
T. M. C. Asser.
(L. S.)
E. N. Rahusen.
(L. S.)

For Persien:
Mirza Riza Khan, Arfa-ud-Dovleh.
(L. S.)

For Rumænien:
A. Beldiman.
(L. S.)
J. N. Papiniu.
(L. S.)

For Rusland:
Staal.
(L. S.)
Martens.
(L. S.)

4 Septbr.

A. Basily.
(L. S.)
Pour la Serbie:
Chedo Miyatovitch.
(L. S.)
Pour le Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Visuddha.
(L. S.)
Pour les Royaumes Unis de Suède et de Norvège:
Bildt.
(L. S.)
Pour la Suisse:
Roth.
(L. S.)
Pour la Turquie:
Turkhan.
(L. S.)
M. Noury.
(L. S.)
Abdullah.
(L. S.)
R. Mehemmed.
(L. S.)
Pour la Bulgarie:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Certifié pour copie conforme,
Le Secrétaire Général du Département des Affaires Étrangères
(signé) **L. H. Ruyssenaers.**

La Haye, le 31 Janvier 1900.

Overenstemmelsen med den i det Kongl. Udenrigs Departement opbevarede, officielt

A. Basily.
(L. S.)
For Serbien:
Chedo Miyatovitch.
(L. S.)
For Siam:
Phya Suriya Nuvatr.
(L. S.)
Visuddha.
(L. S.)
For de forenede Kongeriger Sverige og Norge:
Bildt.
(L. S.)
For Schweiz:
Roth.
(L. S.)
For Tyrkiet:
Turkhan.
(L. S.)
M. Noury.
(L. S.)
Abdullah.
(L. S.)
R. Mehemmed.
(L. S.)
For Bulgarien:
D. Stancioff.
(L. S.)
Major Hessaptchieff.
(L. S.)

Gjenpartens Rigtighed bekræftes.
Generalsekretæren i Departementet for de udenrigske Anliggender.

(Undert.) **L. H. Ruyssenaers.**

Haag, den 31. Januar 1900.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

bevidnede, Kopie bekræftes hermed.

Stockholm i det Kongl. Udenrigs Departement den 7 April 1900.

v. Ditten.
Kabinetssekretær.

Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre. Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart. 4 Septbr.

Kristiania, 16. Oktober 1900.

Sigurd Ibsen,
Expeditionschef.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, foranlediget ved Forestilling fra en Sorenskriver angaaende Nødvendigheden af at beskikke ny Sætteskifteforvalter til Paadømmelse af en Skiftetvist, efterat den tidligere Sætteskifteforvalter var afgaaet ved Døden uden at have faaet undertegnet den allerede efter det af ham færdigskrevne Koncept i vedkommende Retsprotokol indførte Decision. Departementet meddeler, at det under de foreliggende Omstændigheder anser det rigtigst, at der beskikkes ny Sættedommer til Sagens Paakjendelse, jfr. ogsaa Høiesteretsdom i Retstid. for 1877 S. 81. 4 Septbr.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori i Anledning af et af et Herredsstyre i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5, kfr. Lov af 27de Juli 1896, vedtaget Udkast til Skogbrandsregler for Herredet udtales, at en i Udkastets § 6 indeholdt Bestemmelse om, at de skadelidte og tilgrænsende Skogeiere selv skal bekoste et i Sen nærmere omhandlet Vagthold, formentlig savner fornøden Lovhjemmel, idet Departementet antager, at Tilveiebringelsen af Skogbrandsudgifterne maa grundes paa en ligelig Fordeling, saaledes at de enten helt udredes af Herredskassen eller udlignes paa Herredets Matrikulskyld eller paa de Eiendomme inden Herredet, hvortil hører Skog. 5 Septbr.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles: 5 Septbr.

III. At Postvæsenet i Hawaii nu samtykker i Tilbagesendelse, Omexpedition og Adresseforandring af Brevpostforsendelser.

Som Følge heraf udgaar „Hawaii" i Postreglementets Kap. XVI § 9 (Lovtid. 2den Afd. for 1898 S. 640, 3die Linie nedenfra).

IV. At der i Marrakesch i Marokko er oprettet en tysk Postanstalt, der bliver at betragte som tilhørende Verdenspostforeningen (kfr. Art. XI, § 2 i Expeditionsreglementet til den internationale Hovedpostkonvention).

6 Septbr. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, foranlediget ved, at der i et af et Herredsstyre i Henhold til Lov af 20de Juli 1893 vedtaget Udkast til Skogvedtægter for Herredet var fastsat strengere Bestemmelser for Hugst i Fjeldskog end i anden Skog, uden at bestemte Grændser for Fjeldskogen (Værnskogen) var fastsat, idet det i Bestemmelsen var overladt til Skogvogteren eller Skogforvalteren at afgjøre, hvad der skulde ansees som Fjeldskog. Departementet anser Bestemmelsen ulovhjemlet, idet ifølge forannævnte Lovs § 2 Herredsstyret efter Forslag fra den valgte Værnskogkomite skal fastsætte Grændserne for Værnskogen; at man i Udkastet har benyttet Betegnelsen Fjeldskog istedetfor Værnskog, kan efter Departementets Formening ikke bevirke, at Lovens Paabud om bestemte Grændser ikke skulde komme til Anvendelse. Departementet antager, at Skogeierne ifølge Loven maa kunne fordre, at Grændserne for Værnskogen eller de Strækninger, paa hvilke Vedtægternes strengere Bestemmelser skal komme til Anvendelse, betegnes paa tydelig Maade (nævnte Lovs § 2, sidste Punktum), og de antages ikke i denne Henseende at være forpligtede til at underkaste sig et vilkaarligt Skjøn af Skogvogteren eller Skogforvalteren.

7 Septbr. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til det britiske Generalkonsulat i Kristiania, hvori paa Foranledning udtales, at Udlænding kun har Ret til at udøve Jagt og Fangst paa den Eiendom, han selv eier, hertil medregnet Grunden mod Hav og Fjord, saa langt som Landet til enhver Tid ligger tørt. Jagt paa Rigets Søterritorium er forbudt for Udlænding. I alle Tilfælde, hvor Udlænding vil drive Jagt og Fangst udenfor sin egen Eiendom, maa han have erhvervet vedkommende Grundeiers Tilladelse samt betalt den i Jagtlovens § 12 paabudte Afgift.

7 Septbr. **Telegram** fra Arbeidsdepartementet til Kristiansands Magistrat, hvori paa Foranledning udtales, at naar det til Medlem af Havnestyret valgte Formandskabsmedlem er inhabilt, formenes Formandskabet berettiget til at vælge nyt Medlem for Deltagelse i vedkommende Sags Behandling.[1])

[1]) Jfr. Havnelovens § 4, c.

$^{8}/_{18}$ Septb. **Overenskomst***)

mellem den norske og britiske Poststyrelse angaaende Udveksling af Pakker ved Pakkepost.

Poststyrelsen i Norge og Poststyrelsen i Storbritannien og Ir-

Agreement*)

between the British and Norwegian Post Offices concerning the Exchange of Parcels by Parcel Post.

The Post Office of Great Britain and Ireland and the

*) Afsluttet for Norges Vedk. efter Bemyndigelse meddelt Departementet for de offentlige Arbeider ved Kongelig Resolution af 23 Juli 1900.

land er komne overens om at etablere en regelmæssig Udvexling af Pakker mellem Norge og det forenede Kongerige paa Basis af Washingtonerpakkepostkonventionen af 15de Juni 1897.

De følgende Bestemmelser skal i sin Almindelighed komme til Anvendelse ikke alene paa Pakker, udvexlede direkte mellem Norge og det forenede Kongerige, men ogsaa paa Pakker, sendte i Transit til eller fra et af de to Lande gjennem det andet:

I.

1. Pakker kan sendes i Pakkeposten fra det forenede Kongerige til Norge indtil en Vegt af 11 engelske Pund og fra Norge til det forenede Kongerige indtil en Vegt af 5 kg.

2. De saaledes udvexlede Pakker kan assureres for et Beløb af indtil 3000 Francs.

II.

1. De to Poststyrelser sikrer Adgang til Transit af Pakker over sit Territorium til eller fra ethvert Land, med hvilket de hver for sig har Pakkepostforbindelse, og de overtager Ansvar for transiterende Pakker inden de nedenfor i Artikel XI bestemte Grændser.

2. I Mangel af modsat Overenskomst mellem vedkommende Poststyrelser skal For-

Postal Administration of Norway agree to effect a regular exchange of parcels between the United Kingdom and Norway on the basis of the Parcel Post Convention of Washington of the 15th of June 1897. 8/18 Septb.

The following Regulations shall be generally applicable, not only to parcels exchanged direct between the United Kingdom and Norway, but also to parcels sent in transit to or from one of the two countries through the other: —

I.

1. Parcels may be forwarded by Parcel Post from the United Kingdom to Norway up to the weight of eleven pounds English, and from Norway to the United Kingdom up to the weight of 5 kilogrammes.
2. The parcels thus exchanged may be insured up to the sum of 3,000 francs.

II.

1. The two Post Offices guarantee the right of transit for parcels over their territory to or from any country with which they respectively have Parcel Post Communication; and they undertake responsibility for transit parcels within the limits determined by Article XI below.
2. In the absence of any arrangement to the contrary between the Admi-

8/18 Septb. sendelsen af Pakker, der saaledes udvexles mellem ikke tilgrændsende Lande, foregaa à découvert.

III.

Portoen for Postpakker maa forudbetales, undtagen for omexpederede Pakkers Vedkommende.

IV.

1. Udgangslandets Poststyrelse skal erlægge til Bestemmelseslandets Poststyrelse den dette tilkommende Landporto og ligeledes Sjøportoen, hvis sidstnævnte Postvæsen besørger Sjøbefordringen, beregnet overensstemmende med følgende Tableau:

	Ikke over 3 Pund eller 1 kg.	Over 3 Pund eller 1 kg. men ikke over 7 Pund eller 3 kg.	Over 7 Pund eller 3 kg., men ikke over 11 Pd. eller 5 kg.
	Fr. C.	Fr. C.	Fr. C.
Britisk Landporto . .	— 50	1 —	1 50
Norsk do. . .	— 50	— 50	— 50
Sjøporto	— 25	— 25	— 25
Samlet Beløb	1 25	1 75	2 25

2. De saaledes fremkomne Totalbeløb skal danne Grundlaget

nistrations concerned the conveyance of parcels thus exchanged between countries not contiguous will be effected à découvert.

III.

The prepayment of the postage on parcels shall be compulsory, except in the case of re-directed parcels.

IV.

1. The Post Office of the country of origin shall pay to the Post Office of the country of destination the territorial postage of the latter and also the sea postage if the latter office provides for the sea service, calculated in accordance with the following table: —

	Not over 3 lb. or 1 kilo.	Over 3 lb. or 1 kilo but not over 7 lb. or 3 kilos.	Over 7 lb. or 3 kilos. but not over 11 lb. or 5 kilos.
	fr. c.	fr. c.	fr. c.
British territorial postage.	— 50	1 —	1 50
Norwegian do.	— 50	— 50	— 50
Sea postage . . .	— 25	— 25	— 25
Totals	1 25	1 75	2 25

2. The totals thus arrived at shall form the basis for

for Fastsættelse af de Summer, der bliver at opkræve hos Afsenderne, men det skal staa enhver Poststyrelse frit for ved Bestemmelsen af Portosatserne at antage saadanne tilsvarende Beløb, der maatte passe i dens egen Myntsort.

V.

1. Afregningen mellem de to Poststyrelser med Hensyn til Assurancegebyret skal ske efter en Sats af 25 Cts. for hvert Beløb af 300 Frcs. eller Del deraf, og Fordelingen skal ske efter følgende Forhold:

Udgangslandets Postvæsen	10 Cts.
Bestemmelseslandets Postvæsen . .	5 „
Sjøtjenesten . . .	10 „

2. Udgangslandets Postvæsen har ogsaa Adgang til hos Afsenderen af enhver Værdipakke at opkræve og beholde for sig et Rekommandationsgebyr, der ikke maa overskride 25 Centimes.

VI.

For Pakker, der udgaar fra eller fremsendes af et af de to kontraherende Lande, og som sendes i Transit gjennem det andet, skal Postvæsenet i det mellemliggende Land af det andet Postvæsen godskrives de Beløb, der tilkommer det første for Befordring og Assurance af saadanne Pakker, i Overensstemmelse med gjensidig tilstillede Tableauer.

determining the sums to be collected from the senders, but in fixing the rates of postage either Administration shall be at liberty to adopt such approximate amounts as may be convenient in its own currency. 8/18 Septb.

V.

1. The accounting between the two Administrations in respect of Insurance fees shall be at the rate of 25 centimes for each 300 francs or fraction thereof and shall be divided in the following manner: —

	cents.
Office of origin . .	10
Office of destination	5
Sea service . . .	10

2. The office of origin is also entitled to collect from the sender of each insured parcel and to retain a registration fee not exceeding 25 centimes.

VI.

In the case of parcels originating in or forwarded by one of the two contracting countries and sent in transit through the other, the Post Office of the intermediate country shall be credited by the other Post Office with the sums due to the former for the conveyance and insurance of such parcels, in accordance with tables to be mutually communicated.

8/18 Septb.

VII.

Bestemmelseslandets Postvæsen har Ret til for Ombæring og for Besørgelse af Toldklarering hos Adressaten at opkræve et Gebyr, der ikke maa overstige 25 Centimes for hver Pakke.

VIII.

De Pakker, paa hvilke nærværende Konvention kommer til Anvendelse, maa ikke belastes med anden Postafgift end de i nærværende Overenskomsts forskjellige Artikler fastsatte.

IX.

For Omexpedition af Pakker fra et Land til et andet saavelsom for Tilbagesendelse af ubesørgede Pakker skal der af Adressaterne eller Afsenderne -- efter Tilfældets Art — opkræves en Tillægstaxt paa Grundlag af de i Art. IV og V fastsatte Satser. Ligeledes kan der opkræves en Tillægstaxt for Toldoplag.

X.

1. Det er forbudt at sende med Posten:
   a. Pakker indeholdende Breve eller Notiser, som har Karakteren af et Brev, levende Dyr, undtagen Bier i dertil særskilt konstruerede Æsker, eller Gjenstande, hvis Indførsel er forbudt ved noget af Landenes Toldlove eller andre Love eller Bestemmelser (dog kan en Pakke

VII.

The Post Office of the country of destination may levy from the addressees, for the delivery of the parcels and for the fulfilment of Custom House formalities, a charge not exceeding 25 centimes for each parcel.

VIII.

The parcels to which the present Agreement applies cannot be subjected to any postal charge other than those contemplated by the different articles of this Agreement.

IX.

For the re-direction of parcels from one country to the other, as well as for the return of undelivered parcels, a supplementary charge on the basis of the rates fixed by Articles IV. and V. shall be collected from the addressees or the senders, as the case may be. A supplementary charge may also be made for warehousing.

X.

1. It is forbidden to send by post —
   (*a.*) Parcels containing letters, or communications of the nature of a letter, live animals, except bees in properly constructed boxes, or articles the admission of which is not authorised by the Customs or other laws or regulations of either country

indeholde en aaben Regning i dens enkleste Form);

b. Pakker indeholdende explosible eller let antændelige Stoffe, og overhovedet Sager, hvis Befordring er forbunden med Fare.

2. Det er ligeledes forbudt at sende Myntstykker, Guld- eller Sølvsager eller andre Pretiosa i Pakker uden angiven Værdi fra det ene Land til det andet.

3. I Tilfælde af, at en Pakke, der falder ind under et af disse Forbud, af den ene Poststyrelse overleveres til den anden, skal denne sidste gaa frem paa paa den Maade og i de Former, som er foreskreven i dens Lovgivning eller indenrigske Reglementer.

4. De to Poststyrelser skal gjensidig meddele hinanden en Fortegnelse over forbudte Gjenstande, men de overtager ikke dermed nogetsomhelst Ansvar ligeoverfor enten Politivæsenet, Toldvæsenet eller Pakkernes Afsendere.

(a parcel may, however, contain an open invoice in its simplest form); 8/18 Septb.

(*b.*) Parcels containing explosive or inflammable articles and in general articles the conveyance of which is dangerous.

2. It is equally forbidden to send coin, anything made of gold or silver, or other precious articles from one country to the other in uninsured parcels.

3. If a parcel contravening any of these prohibitions shall be handed over by one Administration to the other, the latter shall proceed in the manner and with the formalities prescribed by its law or inland regulations.

4. The two Administrations shall furnish each other with a list of prohibited articles; but they will not thereby undertake any responsibility whatever towards either the police, the Customs authorities, or the senders of parcels.

XI.

1. I alle Tilfælde af Bortkomst, Tab af noget af Indholdet eller Beskadigelse, undtagen saadanne, som ikke har kunnet afvendes, skal Afsenderen eller — naar denne ikke findes, eller naar han forlanger det — Adressaten have Ret til en Erstatning, svarende til det bortkomnes, tabtes eller beskadigedes Værdi,

XI.

1. In all cases of loss, abstraction, or damage, except such as are beyond control, the sender, or, in default or at the request of the sender, the addressee shall be entitled to an indemnity corresponding with the actual amount of the loss, abstraction, or damage, unless the damage has arisen

8/18 Septb.

medmindre Skaden er forårsaget ved Afsenderens Feil eller Forsømmelse eller hidrører fra Gjenstandens Natur, og altid forudsat, at denne Erstatning ikke overstiger, for uassurerede Pakker 25 Francs og for Værdipakker den angivne Værdis Beløb. Afsenderen af en Pakke, som er gaaet tabt, eller hvis Indhold er blevet fuldstændig ødelagt i Posten, har desuden Ret til at erholde Portoen tilbagebetalt.

Poststyrelserne beholder i ethvert Fald Assurancegebyret.

from the fault or negligence of the sender or from the nature of the article, and provided always that the indemnity does not exceed, in the case of an uninsured parcel, 25 francs, and, in the case of an insured parcel, the sum for which it has been insured. The sender of a parcel which has been lost, or of which the contents have been completely destroyed in the post, shall also be entitled to the return of the postage. In any case the Insurance fee is retained by the Postal Administrations.

2. Forpligtelsen til at betale Erstatningen paahviler den Poststyrelse, under hvilken den afsendende Postanstalt sorterer. Der forbeholdes denne Poststyrelse Regres mod den ansvarlige Poststyrelse d. e. imod den Poststyrelse, paa hvis Territorium eller i hvis Tjeneste Tabet eller Beskadigelsen har fundet Sted.

2. The obligation of paying the indemnity shall rest with the Administration to which the despatching office is subordinate. To that Administration is reserved a remedy against the Administration responsible, that is to say, against the Administration on the territory or in the service of which the loss or the damage took place.

3. Indtil det modsatte bevises, skal Ansvaret paahvile den Poststyrelse, som efter at have modtaget Pakken uden at gjøre nogen Bemærkning, ikke kan godtgjøre at have udleveret den til Adressaten eller for en transiterende Pakkes Vedkommende paa sædvanlig Maade at have overleveret den til næste Poststyrelse.

3. Until the contrary is shown, the responsibility shall rest with the Administration which, having received the parcel without making any observation, cannot prove its delivery to the addressee, or, in the case of a transit parcel, its regular transfer to the following Administration.

4. Erstatningens Udbetaling til Afsender eller Adressat skal finde Sted saa snart som

4. The payment of the indemnity to the sender or addressee ought to take place

muligt, og seneſt inden et Aar efter Reklamationens Datum. Den ansvarlige Poſtſtyrelſe er pligtig til uden Ophold at refundere det udbetalte Erſtatningsbeløb.

5. Det er aftalt, at ingen Fordring paa Erſtatning vil blive efterkommet, medmindre den fremſættes inden et Aar, efterat Pakken er indleveret til Poſtvæſenet; efter denne Friſt har den Reklamerende ikke Ret til nogen Erſtatning.
6. Har Bortkomſten, Tabet eller Beſkadigelſen fundet Sted under Befordringen mellem de to Landes Udvexlingskontorer, uden at det er muligt at bringe paa det Rene, paa hvilket Territorium eller i hvis Tjeneſte Bortkomſten, Tabet eller Beſkadigelſen har fundet Sted, bærer hver Poſtſtyrelſe en Halvdel af Erſtatningen.
7. Poſtſtyrelſerne ophører at være ansvarlige for Pakker, ſom Eierne har ladet ſig udlevere.

XII.

1. Ingen Pakke kan aſſureres for et Beløb, der er ſtørre end Indholdets virkelige Værdi.
2. I Tilfælde af, at Aſſenderen af en Værdipakke i ſvigagtig Henſigt angiver Indholdet til en høiere Værdi end den virkelige, taber han enhver Ret til Erſtatning, og Anvendelſen af denne Beſtemmelſe afſkjærer ikke Adgangen

as soon as possible, and at the latest within a year of the date of the application. The Administration responsible will be bound to make good, without delay, the amount of the indemnity paid. 8/18 Septb.

5. It is understood that no application for an indemnity will be entertained unless made within a year of the posting of the parcel; after this term the applicant will have no right to any indemnity.
6. If the loss, abstraction, or damage shall have occurred in course of conveyance between the exchanging offices of the two countries, and it shall not be possible to ascertain on the territory or in the service of which the loss, abstraction, or damage took place, each Administration shall pay half of the indemnity.
7. The Administrations will cease to be responsible for parcels of which the owners have accepted delivery.

XII.

1. No parcel may be insured for an amount above the the real value of its contents.
2. In case the sender of an insured parcel, with intent to defraud, shall declare the contents to be above their real value, he shall lose all claim to compensation; and the enforcement of this rule shall not pre-

8/18 Septb.

til saadan retslig Forfølgning, som Udgangslandets Lovgivning maatte hjemle.

XIII.

Omkostningerne ved de Beholdere, hvori Pakkeposten befordres mellem de to Lande, deles lige mellem de to Poststyrelser.

XIV.

1. Norges og det forenede Kongeriges indre Lovgivning bliver anvendelig i ethvert Tilfælde, som ikke er forudsat ved de i nærværende Overenskomst indeholdte Bestemmelser.

2. Poststyrelserne skal gjensidig meddele hinanden fra Tid til anden de Bestemmelser i sine Love eller Reglementer, der er anvendelige paa Befordringen af Pakker i Pakkeposten.

XV.

De to Poststyrelser skal opgive de Postanstalter eller Steder, som de bemyndiger til Deltagelse i den internationale Udvexling af Pakker; de bestemmer Maaden for Befordring af disse Pakker og udfærdiger alle andre Detail- og Ordensforskrifter, som fornødiges for at sikre Udførelsen af nærværende Overenskomst.

XVI.

Denne Overenskomst skal afløse Konventionen af 12te og 20de Marts 1886 og Tillægs-

judice any legal proceedings admitted by the law of the country of origin.

XIII.

The cost of the receptacles in which parcel mails are exchanged between the two countries shall be shared equally between the two Administrations.

XIV.

1. The international legislation of both the United Kingdom and Norway shall remain applicable as regards everything not provided for by the stipulations contained in the present Agreement.
2. The Administrations shall communicate to each other from time to time, the provisions of their laws or regulations applicable to the conveyance of parcels by Parcel Post.

XV.

The two Postal Administrations shall indicate the offices or localities which they admit to the international exchange of parcels; they shall regulate the mode of transmission of these parcels, and fix all other measures of detail and order necessary for ensuring the performance of the present Agreement.

XVI.

This Agreement shall supersede the Convention dated the 12th and 20th of March

overenskomsten af 29de November 1893 og 6te Januar 1894. Den skal træde i Kraft den 1ste Oktober 1900 og kan opsiges fra hver af Parterne med et Aars Varsel.

Udfærdiget in duplo i Kristiania den 8de September 1900 og i London den 18de September 1900.

Løvland.

Thb. Heyerdahl.

1886, and the supplementary Agreement of the 29th of November 1893 and the 6th of January 1894. It shall come into operation on the first day of october 1900 and shall be terminable on a notice of one year by either party. 8/18 Septb.

Done in duplicate at Christiania, the 8th day of September 1900, and at London the 18th day of September 1900.

Londonderry.

Expeditionsreglement

til Gjennemførelse af Overenskomsten angaaende Udvexlingen af Pakker ved Pakkepost mellem det norske og det britiske Postvæsen.

I.

1. Udvexling af Pakker i lukkede Poster mellem de to Lande skal foregaa ad den direkte Sjørute via Tyne.

2. Udvexlingskontorer for Pakkeposterne skal være i Norge Kristiania Omkarteringskontor og Sjøpostkontoret Bergen—Newcastle og i det forenede Kongerige Postkontoret i Newcastle-on-Tyne.

II.

1. De to Poststyrelser skal meddele hinanden, hvilke af de af dem underholdte regulære

Detailed Regulations

for carrying out the Agreement concerning the Exchange of Parcels by Parcel Post between the British and Norwegian Post Offices.

I.

1. The exchange of parcels in closed mails between the two countries shall be carried on by the direct sea route, via the Tyne.
2. The offices of exchange for parcel mails shall be in the United Kingdom the Post Office of Newcastle-on-Tyne, and in Norway the Post Office of Christiania and the Bergen Sea Post Office.

II.

1. The two Postal Administrations shall acquaint each other which of the

$^{8}/_{18}$ Septb. Sjøforbindelser kan benyttes til Forsendelsen af Pakker.

2. De to Styrelser skal efter forudgaaet Overenskomst med vedkommende Lande meddele hinanden:

a. en Opgave over de Lande, for hvilke de kan tjene som Mellemled ved Befordring af Pakker;

b. de Veie, ad hvilke nævnte Pakker kan befordres fra Ankomsten paa deres Territorier eller i deres Tjeneste;

c. det samlede Beløb af de Gebyrer, som den Poststyrelse, der oversender dem Pakkerne, i saa Henseende har at godtgjøre dem for hvert Bestemmelseslands Vedkommende.

3. Paa Grundlag af disse Oplysninger bestemmer Styrelserne Veiene for Befordring af sine Pakker og den Porto, som skal opkræves hos Afsenderne.

III.

1. Pakker, indleverede i Norge til det forenede Kongerige, maa ikke i Længde, Bredde eller Tykkelse overskride 60 Centimeter, og Pakker indleverede i det forenede Kongerige til Norge, maa ikke i Længde, Bredde eller Tykkelse overskride 2 engelske Fod.

2. Pakker, der ikke maaler mere end 1 Meter (3 Fod 3 Tom-

regular sea services maintained by them may be employed for the conveyance of parcels.

2. The two Administrations, after a preliminary understanding has been arrived at with the countries concerned, shall communicate to each other: —

(a.) A list of the countries with regard to which they may respectively serve as medium for the conveyance of parcels.

(b.) The routes available for the transmission of the said parcels, from the point of entry on their territories or into their services.

(c.) The total amount of the charges to be paid to them under this head, for each destination, by the office which consigns the parcels to them.

3. By means of this information the Administrations will determine the routes to be employed for the transmission of their parcels and the postage to be collected from the senders.

III.

1. Parcels posted in the United Kingdom for Norway must not exceed 2 feet English in length, breadth, or depth, and parcels posted in Norway for the United Kingdom must not exceed 60 centimetres in length, breadth, or depth.

2. Parcels measuring not more than 1 metre (3 feet 3

mer) i Længde, skal dog modtages til Befordring, saafremt deres Bredde og Tykkelse ikke maaler mere end 20 Centimeter (8 Tommer).

IV.

1. Ingen Pakke maa modtages til Befordring, medmindre den bærer Modtagerens nøiagtige Adresse. Naar Pakken indeholder Myntstykker, Guld- eller Sølvsager, Juveler eller andre Værdigjenstande, maa Adressen være skreven paa selve Pakkens Emballage.

2. Enhver Pakke maa være indpakket paa en Maade, der passer til Transportens Varighed og Indholdets Beskyttelse. Indpakningen maa være saadan, at det er umuligt at forgribe sig paa Indholdet uden at efterlade tydeligt Spor af Vold.

3. Enhver Pakke maa være forseglet ved Hjælp af Lak, Bly eller lignende, med Afsenderens specielle Signet eller Mærke.

4. Enhver Værdipakke skal paa Omslaget saavelsom paa Følgebrevet bære Angivelse af det Beløb, for hvilket den er assureret, uden Rettelse eller Tilføielse, selv om denne er attesteret. Naar denne Angivelse er udtrykt i norsk eller engelsk Mynt, skal Afsenderen eller Udgangslandets Postvæsen angive det tilsvarende

inches) in length shall, however, be admitted to the service, provided that their breadth and depth do not measure more than 20 centimetres (8 inches). 8/18 Septb.

IV.

1. No parcel must be accepted for conveyance by parcel post unless it bear the exact direction of the addressee. The address of parcels containing coin, articles of gold or silver, jewellery, or other precious objects, must be written on the actual covering of the parcel.

2. Every parcel must be packed in a manner adequate for the length of the journey and for the protection of the contents. The packing must be such as to make it impossible to tamper with the contents without leaving an obvious trace of violation.

3. Every parcel must be sealed by means of sealing-wax, lead, or otherwise, with some special impress or mark of the sender.

4. Every insured parcel must bear on the cover, and also on the despatch note, a statement of the sum for which it is insured, without erasure or addition, even if certified. When this statement is expressed in English or Norwegian money, the sender, or the Post Office of the country of

8/18 Septb.

Beløb i Francs og Centimes med nye Tal, anbragte ved Siden af eller under de andre.

origin, must indicate by new figures placed beside or below the others, the equivalent of the amount in francs and centimes.

V.

V.

1. Enhver Pakke skal være ledsaget af en Følgeseddel og af Toldangivelser overensstemmende eller analoge med hosføiede Formularer A og B. Poststyrelserne underretter hinanden om Antallet af de Toldangivelser, der behøves til hvert Bestemmelsesland.

1. Each parcel must be accompanied by a despatch note and by Customs declarations in conformity with, or analogous to, specimens A and B hereto appended. The Administrations shall inform each other of the number of Customs declarations to be furnished for each country of destination.

2. En Følgeseddel og, saafremt Toldlovene ikke er til Hinder derfor, en Toldangivelse kan anvendes for to eller tre (men ikke flere) Pakker, afsendte fra samme Affender til samme Adressat. En Følgeseddel kan dog ikke benyttes baade til Værdipakker og Pakker uden angiven Værdi.

2. One despatch note and, if the Customs laws permit, one Customs declaration, may be used for two or three (but not more) parcels sent from the same sender to the same addressee. One despatch note must not, however, be used with both insured and uninsured parcels.

3. Det erlagte Portobeløb skal, naar det ikke er angivet ved Frimærker, paaklæbede Følgesedlen, noteres paa Følgesedlen.

3. The amount of postage paid, when not indicated by postage stamps affixed to the despatch note, should be notified upon the despatch note.

4. Den nøiagtige Vegt af en Værdipakke skal, udtrykt i Kilogram og Gram, af Udgangsstedets Postkontor paategnes saavel paa Pakkens Omslag som paa Følgeseddelen paa den hertil bestemte Plads.

4. The exact weight of an insured parcel in kilogrammes and grammes must be entered by the office of origin, both on the cover of the parcel and on the despatch note in the place provided for the purpose.

5. Poststyrelserne overtager intet

5. The Administrations decline

Ansvar for Toldangivelsernes Rigtighed.

all responsibility for the correctness of the Customs declarations. 8/18 Septb.

VI.

1. Enhver Pakke, ligesaavelsom den samme vedkommende Følgeseddel skal bære en Etikette, overensstemmende eller analog med hosføiede Formular C med Angivelse af Registernummer og Udgangspostanstaltens Navn.

2. Følgeseddlen skal derhos paa Adressesiden af Udgangspostanstalten paatrykkes et Stempel, der angiver Sted og Datum for Indleveringen.

3. Enhver Pakke med angiven Værdi skal være forsynet med en rød Etikette med Betegnelsen „Angiven Værdi" (»Insured«) eller »Valeur déclarée«.

4. Naar Værdipakker indeholder Mynt, Gjenstande af Guld eller Sølv, Bijouterier eller andre Kostbarheder, maa Etiketterne anbringes saaledes, at de ikke kan tjene til at skjule Beskadigelser af Emballagen. De maa heller ikke bøies over to Sider af Emballagen saaledes, at de dækker Kanten.

VI.

1. Each parcel, as well as the despatch note relating to it, must bear a label in conformity with, or analogous to, specimen C hereto annexed, indicating the registered number and the name of the office of origin.

2. The despatch note shall, moreover, be impressed by the office of origin, on the address side, with a stamp indicating the place and date of posting.

3. Each insured parcel must bear a red label with the word »Insured« or »Valeur déclarée« upon it.

4. The labels on parcels containing coin, articles of gold or silver, jewellery, or other precious objects, must be so placed that they cannot serve to conceal injuries to the cover. They must not be folded over two sides of the cover so as to hide the edge.

VII.

Pakker indføres af det afsendende Udvexlingskontor paa et Pakkepostkart overensstemmende med den nærværende Reglement hosføiede Formular D med alle de Angivel-

VII.

The parcels shall be entered by the despatching office of exchange on a parcel-bill, in conformity with specimen D appended to the present Regulations, with all the details

8/18 Septb.

ſer, ſom denne forlanger. Følgeſedlerne og Toldangivelſerne ſkal fæſtes ſikkert til Pakkepoſtkartet.

VIII.

1. Ved Ankomſten af et Pakkepoſtkart ſkal det modtagende Udvexlingskontor underſøge de deri opførte Pakker og forſkjellige Dokumenter ſamt i Tilfælde konſtatere Mangler eller andre Uregelmæssigheder ved Hjælp af en Tilbagemeldelſe overensſtemmende med hosføiede Schema E.

2. Alle Uoverensſtemmelſer, der maatte forefindes i de godſkrevne Beløb, og ſom er Gjenſtand for Afregning, ſkal angives ved Tilbagemeldelſe til den afſendende Poſtanſtalt. De vedtagne Tilbagemeldelſer ſkal vedheftes vedkommende Pakkepoſtkarter. De Berigtigelſer, ſom ikke ſtøtter ſig til Bilag, anerkjendes ikke af Reviſionen.

IX.

1. Feilſendte Pakker ſkal ſendes til ſin Beſtemmelſe ad den hurtigſte Vei, ſom ſtaar til det omexpederende Poſtvæſens Raadighed. Naar Omexpeditionen foranlediger Tilbageſendelſe af Pakkerne til det afſendende Poſtvæſen, ſkal det paa dette Poſtvæſens Pakkepoſtkart opførte Tilgodehavende udſtryges, og det omexpederende Udvexlingskontor tilbageſender Pakkerne til det

required by this form. The despatch notes and the Customs declarations must be securely attached to the parcel bill.

VIII.

1. On the receipt of a parcel-bill the receiving office of exchange shall proceed to verify the parcels, and the various documents entered on the bill, and, if needful, shall report missing articles or any irregularities by means of a verification certificate in conformity with the annexed specimen E.

2. Any differences which may arise in the credits and accounting must be notified to the despatching office by verification certificate. The accepted verification certificates must be attached to the parcel bills to which they relate. Corrections not supported by vouchers are not admitted by the auditors.

IX.

1. Missent parcels shall be forwarded to their destination by the most direct route at the disposal of the office re-transmitting them. When this re-transmission shall involve the return of the parcel to the office of origin, the amounts credited in the parcel bill of that office shall be cancelled, and the re-transmitting office of exchange

Kontor, hvorfra det modtog dem, idet det alene anmerker dem paa Pakkepostkartet. Opmærksomheden henledes paa Feilen ved en Tilbagemeldelse.

2. I andre Tilfælder og dersom det Beløb, der er godskrevet det omexpederende Postvæsen, er utilstrækkeligt til at dække de Udgifter, der paafores samme ved Omexpeditionen, godskriver det sig Differencen ved at forhøie det Beløb, der er krediteret det i Pakkepostkartet fra det afsendende Udvexlingskontor. Grunden til saadan Rettelse tilkjendegives dette Kontor ved en Tilbagemeldelse.

3. Pakker, der omexpederes til et Land, som deltager i Pakkeposten mellem Norge og det forenede Kongerige, belastes af det Postvæsen, der udleverer dem med en hos Adressaterne opkrævendes Porto, udgjørende det Beløb, der tilkommer sidstnævnte Postvæsen, det omexpederende Postvæsen samt i Tilfælde ethvert mellemkommende Postvæsen.

4. Hvert Postvæsen, der fremsender en omexpederet Pakke, skal i Pakkepostkartet godskrive sig for det Beløb, der tilkommer det for Pakkens Befordring.

5. Saafremt imidlertid Gebyret for videre Befordring af en Pakke, der skal omexpederes,

shall send back the parcels to the office from which it received them, simply recording them on the parcel bill. Attention shall be called to the error by means of a verification certificate. 8/18 Septb.

2. In other cases, and if the amount credited to the re-transmitting office shall be insufficient to cover the expenses of re-transmission which it has to defray, it shall recover the difference by raising the amount entered to its credit in the parcel bill of the despatching office of exchange. The reason for this rectification shall be notified to the said office by means of a verification certificate.

3. Parcels re-directed to a country which participates in the Parcel Post between the United Kingdom and Norway will be subjected by the delivering office to a charge, to be paid by the addressees, representing the sums due to this latter office, to the re-directing office, and to each intermediate office, if there be any.

4. Each office which forwards a re-directed parcel shall claim on the parcel bill the amount due for the conveyance of the parcel.

5. But, if the amount chargeable for the further conveyance of a re-directed

$^{8}/_{18}$ Septb. betales ved Omexpeditionen, behandles Pakken, ſom om den var adreſſeret direkte fra det omexpederende Land til Beſtemmelſeslandet, og udleveres Adreſſaten uden Opkrævelſe af Porto.

6. Affendere af Pakker, ſom ikke kan beſørges, ſkal adſpørges angaaende Pakkernes Diſpoſition.

7. Hvis Beſtemmelſesſtedets Poſtanſtalt ikke inden 2 Maaneder efter Foreſpørgſelsſkrivelſens Affendelſe har modtaget Affenderens Beſtemmelſe, ſkal Pakken returneres til Udgangsſtedets Poſtanſtalt. Friſten udſtrækkes til 6 Maaneder før overſjøiſke Lande.

8. Alene Sager, der er udſatte for at forringes eller beſkadiges, kan dog ſælges ſtrax uden forudgaaende Varſel eller retslig Forfaren til Fordel for Rettighedshaveren. Over Salget optages en Protokol.

Det ved Salget udbragte tjener forſt og fremſt til at dække de Forſendelſen paahvilende Omkoſtninger. Muligt Overſkud overſendes i Tilfælde til det affendende Poſtkontor for at tilſtilles Affenderen.

Hvis et Salg af en eller anden Grund er umuligt, bliver de beſkadigede og værparcel shall be paid at the time of its re-direction, the parcel shall be dealt with as if it had been addressed direct from the re-transmitting country to the country of destination, and delivered without any postal charge to the addressee.

6. The senders of parcels which cannot be delivered shall be consulted as to the parcels.

7. If, within two months after the despatch of a letter of inquiry, the office of destination shall not have received instructions from the sender, the parcel shall be returned to the office of origin. The interval shall be extended to six months in the case of countries beyond sea.

8. Articles liable to deterioration or corruption, and these only, may, however, be sold immediately, without previous notice or legal formality, for the benefit of the right party. An account of the sale shall be drawn up.

The sum realised by the sale shall be used in the first place to defray the charges upon the parcel. Any balance which there may be shall be remitted to the office of origin to be paid to the sender.

If for any reason a sale is impossible the spoilt or worthless articles are de-

diløse Sager at ødelægge af eller overlevere til Toldvæsenet.

9. Pakker, der skal tilbagesendes Udgangslandet, indføres i Pakkepostkartet med Tilføielse af Ordet »Rebuts« (undeliverable) i Anmerkningsrubrikken. De behandles og taxeres som omexpederede Pakker.

10. Enhver Pakke, hvis Adressat har begivet sig til et Land, der ikke tager Del i Pakkeposten mellem Norge og det forenede Kongerige, behandles som ubesørgelige, medmindre Postvæsenet paa det første Bestemmelsessted er istand til at fremsende den til Adressaten.

11. Overensstemmende med Bestemmelsen i Conventionens Artikel IX skal de egentlige Toldafgifter, der paahviler Pakker, der bliver at tilbagesende til Udgangslandet eller at omexpedere til et tredie Land, annulleres baade i det forenede Kongerige og i Norge.

stroyed or taken possession of by the Customs. 8/18 Septb.

9. Parcels which have to be returned to the country of origin shall be entered on the parcel bill with the addition of the word »Rebut« (undeliverable) in the column for observations. They shall be dealt with and charged as re-directed parcels are.

10. Any parcel, the addressee of which has left for a country not participating in the parcel post between the United Kingdom and Norway, shall be dealt with as undeliverable, unless the office of the first destination be in a position to forward it to the addressee.

11. Subject to the provision in article IX of the Convention, the customs duties properly so-called on parcels which have to be sent back to the country of origin or re-directed to a third country shall be cancelled both in the United Kingdom and in Norway.

X.

1. Enhver Poststyrelse lader maanedlig ved hvert af sine Udvexlingskontorer for alle de fra den anden Poststyrelses Udvexlingskontorer modtagne Forsendelser udarbeide en overensstemmende med den nærværende Reglement hosføiede Formular F affattet Opgave over de paa hvert Pakkepost-

X.

1. Each Administration shall cause each of its exchanging offices to prepare monthly for all the mails received from the exchanging offices of the other Administration, a statement, in conformity with specimen F. appended to the present regulations,

8/18 Septb.

kart anførte Beløb saavel til sin Kredit som til sin Debet.

2. Opgaverne F besørges derefter af samme Poststyrelse rekapitulerede i en Afregning, overensstemmende med det nærværende Reglement ligeledes hosføiede Formular G.

3. Denne Afregning, ledsaget af de maanedlige Opgaver, Pakkepostkarterne og, i Tilfælde, de samme vedkommende Tilbagemeldelser, undergives det andet Postvæsens Revision i Løbet af den Maaned, der følger efter den, som Afregningen angaar.

4. De maanedlige Afregninger bliver af den tilgodehavende Poststyrelse, efterat de er reviderede og godkjendte optagne i en General-Kvartalsafregning.

5. Betalingen af den Balance, der fremkommer ved disse Afregninger mellem de to Postvæsener, foregaar gjennem den universelle Postforenings internationale Bureau.

6. Udarbeidelsen, Oversendelsen og Betalingen af Afregningerne skal ske saasnart som muligt, seneſt inden Udløbet af det paafølgende Kvartal. Efter Udløbet af denne Frist bliver de Beløb, som det ene Postvæsen skylder det andet, rentebærende efter en Rentefod af 5 pCt. p. a.

of the sums entered in each parcel bill, whether to its credit or to its debit.

2. The statements F. shall be afterwards recapitulated by the same Administration in an account conforming to specimen G., also appended to the present regulations.

3. This account, accompanied by the monthly statements, the parcel bills, and, if any, the verification certificates relating thereto, shall be submitted to the examination of the other administration in the course of the month which follows that to which it relates.

4. The monthly accounts, after having been verified and accepted on both sides shall be included in a general quarterly account by the Administration to which the balance is due.

5. The payment resulting from the balance of these accounts between the two Administrations shall be effected through the International Bureau of the Universal Postal Union.

6. The drawing up, transmission and payment of the accounts must be effected as early as possible, at the latest before the expiration of the following quarter. After the expiration of this term, the sums due from one Administration to the other shall bear

at regne fra den Dag, Fristen udløber.

XI.

Nærværende Expeditionsreglement træder i Kraft paa den samme Dag som Overenskomsten og skal have samme Varighed som Overenskomsten. De interesserede Poststyrelser har imidlertid Adgang til efter fælles Aftale fra Tid til anden at forandre Enkeltheder.

Udfærdiget in duplo i Kristiania den 8de September 1900 og i London den 18de September 1900.

Thb. Heyerdahl.

Karl Bryn.

interest at the rate of 5 per cent. per annum, to be reckoned from the date of expiration of the said term. 8/18 Septb.

XI.

The present detailed regulations shall come into force on the day of the execution of the Agreement, and shall have the same duration as the Agreement. The Administrations interested have, however, the power by common consent to modify the details from time to time.

Done in duplicate at Christiania, the 8th day of september 1900 and at London the 18th day of September 1900.

Londonderry.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, der havde udbedt sig Justitsdepartementets Udtalelse om, hvorvidt der er Adgang til at faa Undertaxter til Fastsættelse af Erstatning for Afgivelse af Grund til Telegrafstolper administrerede af Sorenskriveren istedetfor af Lensmanden. I Anledning heraf meddeler Departementet, at dette Spørgsmaal, der henhører under Domstolens Afgjørelse, formentlig retteft besvares benegtende. 8 Septbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Ligningskommission, hvori udtales, at Ligningskommissionen ikke i noget Tilfælde paa Grundlag af en fra en Skatyder indgiven Klage, hvori hans Indtægt eller Formue paastaaes nedsat, vil være berettiget til at forhøie Ansættelserne. 8 Septbr.

Videre udtaler Departementet, at Landskatteloven § 41, andet Led, antages at maatte forstaaes saaledes, at der ved Beregningen af det Beløb, hvortil vedkommende Eiers samlede Formue andrager, ikke kan medtages Aktier, der beskattes efter samme Lovs § 18 1ste Led.

10 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori i Anledning af en indkommen Ansøgning om Bevilling til Mortifikation af et forkommet Skadesløsbrev meddeles, at Departementet antager, at fornyet Thinglæsning af omhandlede Skadesløsbrev maa kunne finde Sted med den i Lov af 6te Marts 1869 § 1 bestemte Virkning, uden at det er nødvendigt, at Skadesløsbrevet mortificeres og en Udskrift af Pantebogen kjendes gjældende i sammes Sted.

10 Septbr. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Skogforvalteren i Inderøen om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af Skogbrand i Statens Skoge i Snaasen Herred, da disse ikke er medtagne i den Inddeling i Branddistrikter, der blev fastsat ved de under 11te April 1900 i Henhold til Lov af 14de Juli 1893 § 5, kfr. Lov af 27de Juli 1896, approberede Skogbrandsregler for Herredet. Departementet anmoder Amtmanden om at henstille til Herredsstyret at foretage en Forandring i den i Reglernes § 1 bestemte Inddeling i Branddistrikter, saaledes at ogsaa Statsskogene bliver medtagne inden Branddistrikterne, og i Tilfælde at udarbeide og vedtage Forslag til saadan Forandring. Departementet udtaler sluttelig, at der formentlig ikke er Adgang til at vedtage Skogbrandsregler for blot en Del af Herredets (i Tilfælde Sognets) Skoge.

11 Septbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, der med Anmodning om Departementets Udtalelse i Sagen havde oversendt endel Regninger fra en afdød Lensmand over Skyds- og Kostgodtgjørelse m. v. paa forskjellige i 1894 og 1895 foretagne Renreiser, hvilke Regninger, efter af Amtmanden at være tilbagesendt Regningsudstederen til Meddelelse af nærmere Oplysninger, var blevne henliggende hos denne i et betragteligt Tidsrum udover den i § 30 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse af 10de Juli 1894 bestemte Præskriptionsfrist. Departementet meddeler, at Bestemmelsen i det ovennævnte Lovsted antages i det foreliggende Tilfælde at maatte komme til Anvendelse, forsaavidt angaar det Regningsbeløb, der vilde have tilkommet Regningsudstederen efter Skyds- og Kostloven.

11 Septbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver, udtaler som sin Opfatning, at Hensigten med Bestemmelsen i Sportellovens § 8 alene er at tilkjendegive, at hver af Parterne ligeoverfor det Offentlige er forpligtet til at erlægge Halvdelen af Gebyrerne efter §§ 2 og 3, hvorimod Bestemmelsen ikke tilsigter at gjøre nogen Forandring i de gjældende Regler med Hensyn til det endelige Omkostningsansvar.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori paa Foranledning udtales, at Departementet antager, at Jagtlovens § 46 ved at tillægge offentlig ansatte Skogfunktionærer Politimyndighed alene har tilsigtet at tillægge det i Statens Tjeneste staaende Inspektions- og Forvaltningspersonale saadan Myndighed, og at Amtsskogmestre saaledes ikke ved Jagtloven er tillagt Myndighed som Jagtpoliti. 12 Septbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori paa Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af Lov 6te Juli 1892 (No. 4) bl. a, meddeles, at Departementet antager, at nævnte Lovs § 10 retteſt er at forstaa saaledes, at naar nogen for Undladelse af at erlægge Opfostringsbidrag har været indsat i Tvangsarbeidsanstalt, kan han ikke atter indsættes i saadan Anstalt, medmindre han i et halvt Aar efter Løsladelsen har undladt at erlægge forfaldent Bidrag. Det bemærkes iøvrigt, at da det beror paa Overøvrighedens diskretionære Skjøn, hvorvidt Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt bør anvendes, vil det, hvorledes Loven end i nævnte Punkt fortolkes, staa i Overøvrighedens Magt at hindre den Ubilligheð, som vilde opstaa, om nogen, der havde været indsat i Tvangsarbeidsanstalt, atter skulde indsættes deri, inden der fra Løsladelsen var hengaaet saa lang Tid, som oven anført. 13 Septbr.

Skrivelse fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at der for en Statsalmenning kun skal vælges Bestyrelse, naar det Offentlige har forlangt eller samtykket i, at Almenningen skal have en fælles Bestyrelse, Lov om Skogvæsenet af 22de Juni 1863 § 47. Valg, som har fundet Sted uden Forlangende eller Samtykke som nævnt, er ugyldigt, og Lensmandens Tilkommende for Reise m. v. i Anledning af samme det Offentlige vedkommende. 13 Septbr

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ifølge Testamente af 1ste December 1891 med Kodiciller af 6te Mai 1893 og 17de Juni 1895 oprettede „Overtoldbetjent Jens Johan Lønseths Legat" til Fordel for en Slægtning af Testators Hustru og for trængende Kvinder i Mandal samt paa de af Legatets Bestyrelse under 18de April 1900 udfærdigede Statuter for Legatet. 14 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Gunhild Hansen Gjestvang af Kristiania ifølge bekræftet Udskrift af Kristiania Skifterets Testamentsprotokol ved Testamente af 14de Marts 1889 til Fordel for fattige Børn i Kristiania oprettede Legat samt paa de af Kristiania Magistrat under 18de April 1900 udfærdigede Statuter for samme. 14 Septbr.

14 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Søstrene Froken Sofie Hedevig Dedekam og Froken Augusta Dedekam ved Testamenter af 2den April 1884 og 15de November 1894 med Kodicil af 25de September 1887 oprettede Sofie Hedevig Dedekams og Augusta Dedekams Legater til Fordel for visse af Testatricernes Slægtninge og senere til Fordel for en eller anden velgjørende Indretning i Arendal og for trængende Kvinder, bosatte sammesteds, samt paa et under 22de Marts 1900 udfærdiget Udkast til fælles Statuter for disse Legater.

14 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Elverum Sparebank i Møde den 28de April 1900 vedtagne Forandring af § 15 i Bankens ved Høieste Resolutioner af 8de December 1891 og 14de April 1896 stadfæstede Plan.

14 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Formanden i et Amts Venstreforening, hvori paa Forespørgsel meddeles, at der nu er Adgang til at stemme paa sig selv ved Valgmandsthinget; jfr. Odth. Prp. No. 23 for $18^{98}/_{99}$, Side 14, 1ste Spalte nederst.

17 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Rakkestad, Askim, Berg og Aremark Herreder i Smalenenes Amt henholdsvis under 12te December 1899, 12te Januar, 7de April og 1ste August 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

17 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Herredsstyrelsen for Norderhov Herred i Buskeruds Amt under 17de August 1900 fattede Beslutning om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

17 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Tjømø, Ramnes, Nøtterø, Stokke, Andebu og Borre Herreder i Jarlsberg og Larviks Amt henholdsvis under 28de og 30te November, 11te, 18de og 29de December 1899 samt 30te Juli 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

*) Bekjendtgj. 27de Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 38. Forskrifterne er overensstemmende med de ved Kgl. Resol. af 28de Oktbr. 1899 for endel Herreder approberede. Se Lovtid. 2den Afd. for s. A. S. 610—611.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Eidanger, Rauland, Kviteseid, Solum, Gjerpen, Nissedal, Hollen, Laardal, Slemdal og Seljord Herreder i Bratsberg Amt henholdsvis under 25de August, 25de November, 4de, 11te og 19de December 1899, 5te, 15de og 20de Januar, 10de og 22de Februar 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse. 17 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Holt, Herefoss, Mykland og Dieftad Herreder i Nedenes Amt henholdsvis under 18de November 1899, 11te og 29de Januar samt 1ste Juni 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse. 17 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Laudal, Hægeland, Oddernes, Halsaa og Hartmark samt Oislebø Herreder i Listers og Mandals Amt henholdsvis under 14de August, 25de November, 22de og 30te December 1899 samt 7de Juli 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse. 17 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Tysvær, Nærbø, Helleland, Bjerkreim, Klep, Time, Gjesdal, Ogne, Fossan, Bokn, Høiland, Høle og Egersund Herreder i Stavanger Amt henholdsvis under 26de August, 6te Oktober og 28de November 1899 samt 11te og 27de Januar, 24de Februar, 16de, 22de og 31te Marts, 2den og 14de April samt 5te Mai 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse. 17 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Austevold, Voss, Finnaas, Evanger, Fitjar, Stord, Aarstad og Etne Herreder i Søndre Berenhus Amt henholdsvis under 27de November, 9de og 18de December 1899 samt 20de, 29de 17 Septbr.

*) Bekjendtgj. 27de Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 38. Forskrifterne er overensstemmende med de ved Kgl. Resol. af 28de Oktbr. 1899 for endel Herreder approberede. Se Lovtid. 2den Afd. for s. A. S. 610—611.

17 Septbr. og 30te Januar, 24de Februar og 31te Mai 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

17 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Aurland, Kinn, Bremanger, Askvold, Borgund, Aardal, Vik, Sulen, Ytre Holmedal, Lærdal, Lavik og Hyllestad Herreder i Nordre Bergenhus Amt henholdsvis under 20de September, 13de og 20de November, 1ste, 9de, 14de og 14de December 1899, 3die Januar, 1ste og 9de Februar, 15de og 16de Marts 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

17 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Ørsten, Volden, Ulvundeidet, Sandø, Øxendalen, Borgund, Sundalen, Kornstad, Surendalen, Aasgaard, Haram og Roald Herreder i Romsdals Amt henholdsvis under 2den September, 23de og 31te Oktober og 6te, 11te og 29de December 1899, 5te og 20de Januar, 17de Februar, 31te Marts, 7de April samt 31te Mai 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

17 Septbr. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Østre Toten Herredsstyre i Møde den 14de Juni 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov angaaende Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

17 Septbr. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Hemsedal Herredsstyre i Møde den 7de April 1900 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med enkelte Forandringer.

17 Septbr. **Kongelig Resolution****), hvorved de af Øvre Ekers Herredsstyre i Møder den 14de November 1899 og 18de Juni 1900

*) Bekjendtgj. 27 Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 38. Forskrifterne er overensstemmende med de ved Kgl. Resol. af 28 Oktbr. 1899 for endel Herreder approberede. Se Lovtid. 2den Afd. for s. A. S. 610—611.

**) Bekjendtgj. 27de Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No 38, hvor Reglerne er indtagne.

vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Lov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring. 17 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved de af Mosviken og Værran Herredsstyre i Møde den 4de November 1899 vedtagne Vedtægter for Værnskogens Behandling inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse og mod Skogenes Ødelæggelse af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring. 17 Septbr.

Kongelig Resolution**), hvorved efterstaaende ved H. Kgl. H. Kronprindsregentens Resolution af 25de Mai 1900 approberede norske Text til § 130, 1ste Stykke, i Kgl. Forordning angaaende Konsulatvæsenet af 4de November 1886 befales kundgjort: 17 Septbr.

§ 130.

1. Konsulskassens Regnskab skal føres for Kalenderaaret og bør være afsluttet før Udgangen af Marts Maaned i det paafølgende Aar. Umiddelbart efter Afsluttelsen oversendes Regnskabet, affattet i 2 Exemplarer, hvoraf det ene ledsages af samtlige Bilag, til den Norske Regjerings Departement for det Indre. Departementet, som beholder Dublet-Exemplaret, bør inden Udgangen af April Maaned tilbagesende det med Bilag forsynede Exemplar, som derpaa oversendes til Kammerretten. Efter Udgangen af hvert Kalenderaars første Kvartal skal der af Regnskaberne gjøres et Sammendrag, som oversendes til Departementet for det Indre.

Kongelig Resolution***), hvorved bestemmes en forandret Lydelse af Punkt 3 i de ved Kongelig Resolution af 15de og 26de Marts og Kongelig Resolution af 31te December 1898 approberede Sikkerhedsforanstaltninger vedkommende Færdselen paa Holmenkolbanen og nærliggende Veie. 17 Septbr.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes: 17 Septbr.

1. Gudstjenesterne i Røken Prestegjæld under Askers Provsti i Kristiania Stift bliver herefter at fordele saaledes mellem Prestegjældets Kirker, at der i Nærsnes Kapel afholdes Gudstjeneste hver tredie Søn- og Helligdag, de øvrige Søn- og Helligdage i Røkens Hovedkirke, dog under Jagttagelse

*) Bekjendtgj. 27 Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 38, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj, 27de Septbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 38.

***) — — — — „ „ „ „, hvor de forandrede Bestemmelse er indtagne.

17 Septbr. af, at der i de tre store Høitider altid afholdes Gudstjeneste i Hovedkirken 1ste Høitidsdag og i Kapellet 2den Høitidsdag.

2. Den af Røkens Herredsstyre i Møde den 8de Marts 1900 fattede Beslutning, hvorved Kommunen overtager Nærsnes Kapel som Eiendom, stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes, at det Lønsbidrag, som det paahviler Sognepræsten i Støren Præstegjæld under Søndre Dalene Provsti i Trondhjems Stift at udrede til den residerende Kapellan i Præstegjældet, fra 1ste Oktober 1900 at regne forhøies fra 800 til 1,400 Kroner aarlig, som bliver at udrede med en Fjerdedel hvert Kvartal.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Værnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866 (3die August 1897) § 35 bestemmes, at der i Tilfælde af, at Distriktskommissionens Formand udkommanderes i Anledning af Armeens Opsætning paa Feltfod, tilstaaes det andet faste Medlem af Distriktskommissionen for Overtagelse af de Formanden paahvilende Forretninger som Tillæg til det i nævnte Lovs § 39 fastsatte Beløb Kr. 4 en Godtgjørelse af Kr. 20 maanedlig.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes:

1. At Opdragelsesanstalten „Toftes Gave" i Henhold til Lov om forsømte Børns Behandling af 6te Juli 1896 § 27, 2det Led, tillades benyttet som Skolehjem for forsømte Gutter fra 1ste September 1900 at regne.
2. At det i et vedlagt Aftryk indtagne Udkast til Plan for Skolehjemmet „Toftes Gave" stadfæstes, dog med den Forandring i Planens § 17, at de reglementariske Bestemmelser om Straffe undergives Kongens Godkjendelse.
3. At det i samme Aftryk indtagne Udkast til reglementariske Bestemmelser om Straffe for samme Anstalt stadfæstes.

Den stadfæstede **Plan** er saalydende:

§ 1. Stiftelsen „Andreas Toftes Gave", oprettet af afdøde Grosserer Andreas Tofte og tilhørende Kristiania Kommune, virker som Skolehjem for forsømte Gutter overensstemmende med Loven af 6te Juni 1896 § 24.

§ 2. Hjemmets Formaal er ved Undervisning, ved passende Arbeide og Beskjæftigelse og i det hele ved en i kristelig Aand ledet Opdragelse at uddanne saadanne Gutter til hæderlige og nyttige Medlemmer af Samfundet.

§ 3. Hjemmet er beregnet paa at optage indtil 150 Gutter fortrinsvis fra Kristiania og dernæst fra Akers Præstegjæld.

§ 4. Forsaavidt det findes hensigtsmæssigt, kan desuden en 17 Septbr
særlig Afdeling for yngre Gutter oprettes.

§ 5. Værgeraadets Meddelelse om, at en Gut er besluttet indsat i Skolehjemmet, bør være ledsaget af:

a. Daabs- og Vaccinationsattest.
b. Oplysning om Vedkommendes Familieforhold, tidligere Livsforhold og moralske Forhold, tilveiebragt ved Udskrift af Værgeraadets Protokol.
c. Lægeattest for Guttens Sundhedstilstand og om han lider af nogen sjælelig Abnormitet.

Finder Forstanderen at burde modsætte sig Indsættelsen, forelægger han Sagen for Direktionen.

§ 6. Skolehjemmet sørger, ved Siden af Gutternes Undervisning og Oplærelse til Arbeide, for deres Bespisning, Beklædning og Pleie i det hele under deres Ophold i Hjemmet.

Undervisningen bør væsentlig være i Overensstemmelse med den for Folkeskolen anordnede.

Arbeidet skal hovedsagelig bestaa i Jordarbeide, Havedyrkning og andet til Landbruget henhørende samt forskjellige passende Husflids- og Haandværksarbeider.

Kosten bør være den paa Landet almindelige, sund og tilstrækkelig.

Beklædningen skal være tarvelig, men god og afpasset efter Aarstiderne.

Det nærmere herom, saavelsom om Orden, Disciplin og Gutternes Behandling i det hele fastsættes ved reglementariske Bestemmelser.

§ 7. Betalingen bestemmes indtil videre til 96 Øre daglig for hver Gut, 56 Øre af Staten og 40 af vedkommende Kommune, hvilken Betaling erlægges kvartalsvis.

Den oven bestemte Betaling kan forholdsvis nedsættes, naar der i Stedet ydes et fast aarligt Bidrag.

§ 8. De ved Gutters Anbringelse paa Prøve særlig forbundne Udgifter udredes af vedkommende Kommune, dog i intet Tilfælde med et større Beløb end 40 Øre daglig pr. Gut.

§ 9. Hjemmets Anliggender bestyres af et Repræsentantskab og en Direktion. Den umiddelbare Ledelse af og Tilsyn med Hjemmet føres med Bistand af de fornødne Lærere og Betjente af en Forstander, der udøver al den Myndighed, som ved Loven om forsømte Børn er tillagt Skolehjemmets Bestyrer. Desuden antages en Læge og en Præst til at føre henholdsvis det sanitære og kirkelige Tilsyn.

§ 10. Repræsentantskabet bestaar af 12 Medlemmer, for hvilke vælges 4 Suppleanter.

Saavel blandt Repræsentanterne som Suppleanterne skal der være en Geistlig. Den ene Halvdel af Repræsentanterne og Sup-

17 Septbr. pleanterne vælges af dem, der til Hjemmet yder aarligt Bidrag, i et i Mai Maaned hvert Aar i Kristiania afholdendes Valgmøde, hvortil de af Direktionen indbydes gjennem Aviserne. Den anden Halvdel vælges af Kristiania Formandskab og Fattigkommission i Forening, efterat førstnævnte Valg er foregaaet og Underretning derom modtaget.

Skulde Antallet af de Bidragsydende blive mindre end 50, vælges samtlige Repræsentanter og Suppleanter af Kristiania Formandskab og Fattigkommission.

Af Repræsentanterne afgaar den 1ste Juli hvert Aar efter Tur det halve Antal. De fratædende kunne gjenvælges, om de er villige til at modtage Valg.

§ 11. Repræsentantskabet sammenkaldes af Direktionen til Møde hvert Aar i Mai Maaned samtidig med Afholdelsen af førnævnte Valgmøde.

Repræsentantskabet har i sit Møde, hvori den trykte og omsendte Beretning om Hjemmets Virksomhed og Tilstand i det sidst forløbne Aar gjøres til Gjenstand for Forhandling, at vælge Direktører og Suppleanter for disse, en Revisor, for hvem Honorar bestemmes, og 2 Decisorer, samt at fatte Beslutning om alle Sager, der ikke er underlagte Direktionens eller Forstanderens Afgjørelse, eller som disse ikke finder at burde afgjøre paa egen Haand.

I Repræsentantskabets Møde, hvis Forhandlinger ligesom Valgmødets ledes af Direktionens Formand, deltager ogsaa Direktørerne som Stemmeberettigede, undtagen naar der handles om at fatte Beslutning i Anledning af nogen Anke over dem, i hvilket Tilfælde den eller de, hvem Anken gjælder, er udelukkede fra at stemme.

Er i Henhold hertil saavel Direktionens Formand som Viceformand udelukket, vælger Repræsentantskabet en særlig Formand til at lede Forhandlingerne.

§ 12. Naar Direktionen finder det fornødent, kan den sammenkalde Repræsentanterne til overordentligt Møde. Hertil er den ogsaa forpligtet, naar det forlanges af 20 Bidragsydende eller af nogen vedkommende Autoritet.

§ 13. Direktionen bestaar af 5 Medlemmer, for hvilke vælges 2 Suppleanter. Saavel blandt Direktørerne som Suppleanterne skal der være en Geistlig. Direktørerne vælge inden sin Midte Formand og Viceformand. De fungere 2 Aar. Hvert Aars 1ste Juli afgaar efter Tur 3 eller 2, som dog kunne gjenvælges, om de ere villige til at modtage Valg.

§ 14. Direktionen har sit Sæde i Kristiania. Den samles til visse af den selv bestemte Tider og ellers saa ofte, Formanden finder fornødet. Direktionens Medlemmer fordele Forretningerne mellem sig indbyrdes.

Direktionen har at drage Omsorg for og at føre Kontrol

med Hjemmets Virksomhed, Økonomi, Regnskabsvæsen og Forvaltning i det hele samt at afgive de i saa Henseende fornødne Bestemmelser og deriblandt om, hvilke Protokoller og Bøger der til enhver Tid skulle føres. 17 Septbr.

Mindst en Gang om Aaret samles Direktionen paa Hjemmet for at gjennemgaa og undersøge Forholdene ved samme. Derhos enes Direktørerne om skiftevis ved Besøg at føre Indseende med dets Virksomhed.

Endelig har Direktionen gjennem Forstanderen aarlig at besørge afgivet en Beretning om Hjemmets Virksomhed og Tilstand i det sidst forløbne Aar med tilføiet Extrakt af Aarsregnskabet og Status samt Fortegnelse over de Bidragsydende. Denne Beretning offentliggjøres ved Trykken saa betimelig, at den kan være tilstillet Repræsentanterne, de Bidragsydende og vedkommende Autoriteter, inden det ordinære Repræsentantskabsmøde afholdes i Mai Maaned.

§ 15. Forstanderen bringes i Forslag af Direktionen og antages af Repræsentantskabet med kongelig Godkjendelse. Præsten, Lægen, Lærerne, Vagtmesteren og Spisemesteren antages og afskediges af Direktionen og Forstanderen i Forening. De øvrige Betjente antages og afskediges af Forstanderen med Direktionens Godkjendelse.

Samtlige Lønninger bestemmes af Repræsentantskabet efter Forslag af Direktionen.

§ 16. Forstanderen har at lede Hjemmet i Overensstemmelse med Forskrifterne i Loven om forsømte Børn efter dets Plan samt de af Repræsentantskabet og Direktionen givne Bestemmelser under Befølgelse iøvrigt af den ham meddelte Instrux.

§ 17. De fornødne reglementariske Bestemmelser angaaende Undervisning, Arbeide, Arbeidspræmier, Bespisning, Beklædning, Dagsorden, Udskrivning paa Prøve og Tilsynet med de Udskrevne m. m. afgives af Repræsentantskabet efter Forslag af Direktionen og undergives vedkommende Regjeringsdepartements Godkjendelse. De reglementariske Bestemmelser om Straffe undergives Kongens Godkjendelse.

Direktionen udfærdiger Instruxer for samtlige ved Hjemmet ansatte Funktionærer.

§ 18. Forslag til Forandringer i eller Tillæg til denne Plan fremsættes og afgjøres i Repræsentantskabet under Forbehold af fornøden Approbation.

De stadfæstede **reglementariske Bestemmelser om Straffe** er saalydende:

Forseelser af Børnene saavel mod de disciplinære Regler som af mere moralsk Art søges saavidt muligt forebyggede og i Tilfælde rettede ved kjærlig og alvorlig Tiltale og Formaning. Denne er enhver Voxen, under hvis Tilsyn Børnene er stillede, berettiget og forpligtet til at anvende, naar fornødent gjøres.

17 Septbr. Bliver Formaning og Advarsel frugtesløs, anvendes følgende strengere Midler, alt efter Forseelsens Beskaffenhed eller dens Hyppighed og efter Gutternes Alder og Karakter:

1. Extra Arbeide i Fritimerne eller Berøvelse af tilstaaede Begunstigelser.
2. Hel eller delvis Forbrydelse af tilstaaet Arbeidsfortjeneste.
3. Legemlig Afstraffelse ved Slag af Birkeris paa den blottede Bag, indtil 10 Slag.
4. Sløifning af enkelte Maaltider for en eller tvende Dage.
5. Indsættelse i lys Celle i Fritiderne indtil 14 Dage.
6. Indespærring i ensom, lys Celle fra 1 indtil 10 Dage, dog ikke for Børn under 10 Aar. Under Indespærringen bør Barnet beskjæftiges og daglig besøges af Forstanderen og Lærerne.

Disse Straffe kan alene tildeles efter Forstanderens Beslutning. Legemlig Afstraffelse udføres i Regelen af Forstanderen personlig, i andet Fald i hans Nærværelse af den Mand af Betjeningen, som han paalægger dette.

Forstanderen skal optegne enhver af ham dikteret Straf af hvilkensomhelst Art tilligemed dens Grund i en dertil indrettet Protokol og desuden anføre den i de Optegnelser om vedkommende Barns Forhold, som han fører.

For strengere Straffes Vedkommende bør Forstanderen konferere med Anstaltens Læge, og han maa udvise al Forsigtighed, for at der ikke ved Straffen skal tilføies Børnene nogen Skade paa Helbred.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes:

1. At Ulfsnesøens Opdragelsesanstalt ved Bergen i Henhold til Lov om forsømte Børns Behandling af 6te Juni 1896 § 27, 2det Led, tillades benyttet som Skolehjem for forsømte Gutter fra 1ste September 1900 at regne.
2. At et vedlagt Udkast til Plan for Ulfsnesøens Skolehjem i Henhold til samme § stadfæstes, dog saaledes, at § 5, sidste Led, og § 11, sidste Led, bliver saalydende: § 5, sidste Led: „De nærmere Bestemmelser angaaende Kost, Beklædning og Gutternes Behandling i det hele fastsættes ved Reglement, udfærdiget af Kirke- og Undervisningsdepartementet efter Forslag af Bestyrelsen. De nærmere Regler om Revselsesmidlerne gives af Kongen efter Bestyrelsens Forslag". § 11, 1ste Led: „Det paaligger Forstanderen at styre Skolehjemmet efter den for samme vedtagne Plan og den for ham af Bestyrelsen udfærdigede og af Kirke- og Undervisningsdepartement stadfæstede Instrux".

Den stadfæstede Plan er efter dette saalydende:

Plan
for Ulfsnesøens Skolehjem for forsømte Gutter.

§ 1. Skolehjemmets Formaal er at virke som Opdragelsesanstalt for forsømte og forvildede Børn.

§ 2. Dette Formaal søges naaet ved passende Undervisning 17 Septbr.
og Arbeide og ved en i kristelig Aand ledet Opdragelse.

§ 3. Skolehjemmet er foreløbig beregnet paa at optage 45 Gutter, af hvilke 30 kunne anbringes af Bergens Værgeraad, de øvrige 15 af andre Værgeraad, dog saaledes, at det førstnævnte Værgeraad, ifald det maatte vise sig, at Bergens Kommune tiltrænger flere end 30 Pladse, har Fortrinsret fremfor andre Værgeraad til at besætte disse.

§ 4. Skolehjemmet optager i Regelen kun Gutter i Alderen fra fyldte 10de Aar. Til Optagelse kræves:

a. Daabs- og Vakcinationsattest.

b. Lægeattest for, at Vedkommende ikke er aandssvag eller lidende af smitsom Sygdom eller legemlig Svækkelse, som gjør ham uskikket til legemligt Arbeide.

For Gutter, som er hjemmehørende i Bergen, kan de fornødne Legitimationer forlanges tilveiebragte gjennem Skolehjemmets Bestyrelse.

§ 5. Skolehjemmet sørger ved Siden af Gutternes Skoleundervisning og Oplærelse til legemligt Arbeide for deres Bespisning, Beklædning og Pleie i det hele taget.

Skoleundervisningen søges, saavidt muligt, ordnet i Overensstemmelse med den for Bergens Folkeskole gjældende Undervisningsplan. Det legemlige Arbeide skal hovedsagelig bestaa i Mark- og Havearbeide samt passende Husflidsarbeide.

De nærmere Bestemmelser angaaende Kost, Beklædning og Gutternes Behandling i det hele fastsættes ved Reglement, udfærdiget af Kirke- og Undervisningsdepartementet efter Forslag af Bestyrelsen. De nærmere Regler om Revselsesmidlerne gives af Kongen efter Bestyrelsens Forslag.

§ 6. Skolehjemmet staar under Overtilsyn af Bergens Skolestyre og Kirkedepartementet. Bergens Skoleinspektør har Tilsyn med Skoleundervisningen. Hjemmets Bestyrelse bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf Bergens Skolestyre vælger 2 Medlemmer og Bestyrelsen for Bergens Samlag for Brændevinshandel det 3die Medlem.

Skolestyret vælger derhos 2 Mænd til at revidere Skolehjemmets Regnskaber, ligesom det deciderer disse.

§ 7. Bestyrelsens Medlemmer fungerer i 3 Aar. Hvert Aar udtræder et Medlem, som dog kan gjenvælges, om han er villig til at modtage Gjenvalg.

Bestyrelsen vælger selv sin Formand og bestemmer selv sin Forretningsorden.

§ 8. Bestyrelsen har sit Sæde i Bergen og har særlig ved Besøg i Skolehjemmet at føre Kontrol med dets Virksomhed og Forvaltning samt at afgive de i denne Henseende fornødne Bestemmelser, deriblandt om hvilke Protokoller og Bøger, der til enhver Tid skal føres i Skolehjemmet.

17 Septbr. Ved hvert Regnskabsaars Udløb har Bestyrelsen at tilstille Overtilsynet en Beretning om Skolehjemmets Virksomhed tilligemed Uddrag af dets Regnskab og Status.

§ 9. Det umiddelbare Tilsyn med Skolehjemmet og sammes Ledelse paaligger dets Forstander med Bistand af 2 Lærere og øvrige ved Anstalten ansatte Betjente.

Desuden antages en Læge til at have Indseende med Sundhedspleien og en Præst til at bistaa Forstanderen med Gutternes kristelige Opdragelse og til at besørge deres Konfirmation.

§ 10. Forstanderen og de 2 Lærere antages af Bestyrelsen, for Forstanderens Vedkommende med Stadfæstelse af Bergens Skolestyre og Kongen, for Lærernes Vedkommende med Stadfæstelse af Skolestyret og Kirkedepartementet. De øvrige Betjente antages af Forstanderen eller Bestyrelsen efter dennes nærmere Bestemmelse. Samtlige de ved Skolehjemmet ansatte Funktionærers Lønninger fastsættes af Bestyrelsen.

§ 11. Det paaligger Forstanderen at styre Skolehjemmet efter den for samme vedtagne Plan og den for ham af Bestyrelsen udfærdigede og af Kirke- og Undervisningsdepartementet stadfæstede Instrux.

Instruxen for Skolehjemmets øvrige Betjente gives af Bestyrelsen efter Forslag af Forstanderen.

§ 12. Forøvrigt er Skolehjemmet underkastet de Bestemmelser angaaende Gutters Overflytning fra mildere til strengere Skolehjem, Udskrivning paa Prøve og Bortsættelse i Familie m. m., Belønning for god Opførsel og endelige Udskrivning m. m., som i Lov af 6te Juni 1896 findes optagne for mildere Skolehjem §§ 32—40, begge inklusive.

§ 13. Forandringer eller Tillæg i denne Plan maa undergives Stadfæstelse af Overtilsynet og Kongen samt Bestyrelsen og Repræsentantskabet for Bergens Samlag for Brændevinshandel eller den Myndighed, til hvem disse maatte overdrage denne sin Rettighed.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes:

1. At Falstad Opdragelsesanstalt i Ekne ved Levanger i Henhold til Lov om forsømte Børns Behandling af 6te Juni 1896 § 27, 2det Led, tillades benyttet som Skolehjem for forsømte Gutter fra 1ste September 1900 at regne.
2. At den for nævnte Anstalt ved Høieste Resolution af 7de Februar 1896 approberede Plan forbliver gjældende indtil 31te Marts 1901, dog med de Ændringer, som følger af Loven om forsømte Børns Behandling af 6te Juni 1896.

17 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes, at der i Aamli Præstegjæld under Østre Nedenes Provsti i Kristiansand Stift for Fremtiden bliver at afholde særskilt Konfirmandforberedelse inden hvert af Præstegjældets 3 Sogne, Aamli, Gjevedal

og Lille-Topdal, i Vinterhalvaaret med paafølgende Konfirmation i hver Kirke paa en Søndag i Mai Maaned. 17 Septbr.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes: 17 Septbr.

Gudstjenesterne i Lille-Elvedalen Præstegjæld under Nordre-Østerdalen Provsti i Hamar Stift bliver herefter indtil videre at fordele saaledes mellem Præstegjældets to Sogne, at der i Foldalen Annexkirke forrettes hver tredie Søn- og Helligdag og paa Andendag af alle de tre store Høitider, at der fire Søndage aarlig efter Biskopens nærmere Bestemmelse istedetfor Gudstjeneste i Præstegjældets Kirker forrettes Prædikentjeneste i Skolehuse i Kredsene Barkald og Strand i Hovedsognet og Atnadalen og Overdalen i Annexet, og at der paa de øvrige Søn- og Helligdage, deriblandt altid paa de tre store Høitiders første Dag, forrettes i Hovedkirkirken.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes, at Planen for Infanteriets Underofficersskoler, dens § 4 b, 1ste Passus, fremtidig skal lyde saaledes: 17 Septbr.

„Premierløitnantsposterne besættes efter Valg mellem Brigadens Premierløitnanter, som har gjennemgaaet mindst en Rekrutskole og en Bataljonssamling ved udskreven Afdeling De bliver af Brigadechefen med kommanderende Generals Approbation at beordre til Tjeneste ved Underofficersskolen og kan efter udstaaet Tjenestetid eller, naar Tjenestens Tarv maatte gjøre det ønskeligt, paa samme Maade beordres tilbage i national Stilling."

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra et Skolestyre om, hvorvidt der paa Forhaand kan gjøres noget for at sikre Opfyldelsen af den et Bergværk i Henhold til Landsskolelovens § 42 paahvilende Forpligtelse overfor vedkommende Herreds Skolevæsen i de første 5 Aar efter Værkets Nedlæggelse. Departementet indhentede i den Anledning Erklæring fra Indredepartementet, som udtalte, at den gjældende Bergværkslovgivning ikke anviser noget særeget Middel til at sikre Opfyldelsen af Bergværkernes ovennævnte Forpligtelser ligeoverfor Skolevæsenet. Da som bekjendt, bemærker Kirkedepartementet, heller ikke Skoleloven anviser noget Middel, maa det reiste Spørgsmaal i sin Helhed blive at besvare benægtende. 17 Septbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved Forestilling fra en Næringsdrivende i Anledning af, at vedkommende Skifteret ikke havde fundet at kunne efterkomme en af ham fremsat Begjæring om Extradition af hans i 1886 sluttede Konkursbo. Departementet meddeler, at det med Skifteretten er enigt i, at der ikke bør blive Spørgsmaal om at extradere det paagjældende Konkursbo som allerede forlængst 20 Septbr.

20 Septbr. sluttet. Boets Extradition ved Skifteretten antages iøvrigt heller ikke i et saadant Tilfælde at være nødvendig, for at Vedkommende — saaledes som der in casu sees at være tilsigtet — skal gjenvinde sine ved Konkursen suspenderede borgerlige Rettigheder, i hvilken Henseende en Attest af Skifteretten eller en Notarius publicus vil være tilstrækkelig.

20 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt i Anledning af en af en Lensmand indgiven Regning over Skyds og Diæt for Reiser til Afholdelse af Forligelseskommissærvalg. Lensmanden havde gjort gjældende, at „de omhandlede Valgforretninger var én sammenhængende Forretning, afholdt ved Forligelseskommissærdistriktets 2 Sognekirker, paabegyndt 25de Juni og afsluttet 6te August og angik Valgene den fælles Forligelseskommissær. Regningen indsendtes 29de December". Departementet ansaa imidlertid overensstemmende med hvad det for lignende Tilfælde har antaget, Lensmandens Godtgjørelse for Reisen den 25de Juni præskriberet i Henhold til Lov af 10de Juli 1894 No. 2 § 30.

20 Septbr. **Rundskrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmændene:

I Anledning de særlig i Omegnen af Kristiania i de senere Aar gjentagne Udbrud af Svinepest skal man indskjærpe Bestemmelserne i Husdyrloven af 14de Juli 1894, ifølge hvilke enhver, der som Eier eller paa anden Maade har i Besiddelse Dyr, der er angrebet eller med Sandsynlighed kan antages angrebet af ovennævnte Sygdom, er forpligtet til uopholdelig at anmelde Sygdomsudbrudet til autoriseret Dyrlæge eller til Lensmanden. Dyrene bliver indtil videre at holde afsondret eller indespærret (§ 2).

Besætning, hvori Svinepest er eller frygtes at være udbrudt, og som i Henhold til Lovens Bestemmelser (§§ 5 og 6) af Amtmanden sættes under offentligt Tilsyn, maa holdes strengt afsondret, saaledes at Smitteoverførelse ikke kan befrygtes. Intet Dyr maa bortføres fra Eiendommen, uvedkommende Personer maa ikke tilstedes Adgang tll Svinestalden, og de, der steller med den smittede Besætning, maa iagttage de af Dyrlægen givne Forskrifter angaaende Renhold og Desinfektion.

Nedslagtning af nogen Besætning mod Erstatning af det Offentlige vil herefter ikke iværksættes, medmindre vedkommende Svinestald er saaledes indrettet, at der er nogenlunde Sikkerhed for, at nyt Udbrud af Svinepest efter tilbørlig Desinfektion af Svinestalden ikke paany vil finde Sted. I denne Henseende vil der, forsaavidt det gjælder Eiere af Besætninger, der gjør Svineopdræt til Næringsvei, kræves, at Svinestalden er bygget mest mulig af Sten og Jern, at Staldbunden er tæt, Stalden luftig og tør og Rensligheds forholdene forøvrig tilfredsstillende. Det vil ligeledes blive krævet, at det godtgjøres, at det i Departementets Rund-

skrivelse af 20de Juni 1899 givne Paabud om Kogning af Skyller 20 Septbr.
og dyriske Affaldsprodukter samt Rensning af Skyllekarrene har
været strengt overholdt.

Hr. Amtmanden anmodes om paa hensigtsmæssig Maade at gjøre denne Rundskrivelse bekjendt inden Deres Embedsdistrikt.

Høieste Resolution, hvorved den i den ved Kronprinds- 21 Septbr.
Regentens Resolution af 21de April 1900 meddelte Koncession paa en Jernbane fra Lier Station, Kristiania—Drammensbanen, til Holsfjorden, Buskeruds Amt, Litr. C, Post 4, fastsatte Termin for Arbeidets Paabegyndelse tillades forandret fra 1ste Oktober 1900 til 1ste Januar 1901.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Brats- 22 Septbr.
berg Amt. I Anledning af Klage fra en Garvermester i en By over, at en Landhandler i et Landdistrikt modtog Huder og Skind til Barkning for en anden Garvers i samme By bosatte Enke, havde Landdistriktets Politimester forespurgt, om Departementet fastholdt den i Skrivelse til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt af 3die Marts 1896 (Lovtidendens Side 38) udtalte Mening, at det ikke kan anses for ulovlig Haandværksdrift, at en Person, der ikke har Borgerskab som Garver, optræder som Kommissionær for en paa et andet Sted boende Garver, naar det som i det foreliggende Tilfælde er in confesso, at vedkommende Kommissionær oppebærer Betaling for sit Bryderi. Departementet meddeler, at det ikke kan indse, at der er Grund til at bedømme Forholdet paa forskjellig Maade, enten Kommissionæren — hvad der vel i Reglen vil være Tilfældet — tager sig betalt for sit Bryderi eller ikke, og at det derfor med Amtmanden er enigt i, at det paaklagede Tilfælde ikke kan anses stridende mod Haandværkslovgivningen.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Byskriver, der 22 Septbr.
havde forespurgt, hvorledes Gebyret rettelig skal beregnes for Tinglysning af en nogle Obligationer given Paategning, hvorved N. N. indgaar som personlig Debitor for Obligationerne. Det var oplyst, at Vedkommende ikke af Pantebøgerne kunde sees at være Eier af den pantsatte Eiendom, hvorimod han i to af Paategningerne anførte sig som „nuværende Eier" af den.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at Gebyret for Tinglysning af de omhandlede Paategninger maa kunne beregnes efter Sportellovens § 51, 1ste Punktum med Kr. 2,00 for hver af dem.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til en Sorenskriver, hvori 24 Septbr.
paa Forespørgsel meddeles, at Departementet antager, at det maa være tilstrækkeligt, at Medlemmerne af Værgeraad indkaldes til Møde ved Brev, Bud eller Telefon.

25 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sagfører om, hvorvidt et Skadesløsbrev udstedt for, hvad Udstederen „er eller maatte blive skyldig", kan i Henhold til Lov af 6te Marts 1869 § 1 udslettes som Hæftelse. Med Bemerkning, at Spørgsmaalet henhører under judiciel Afgjørelse, meddeler Departementet, at det antager, at Dokumentet maa kunne udslettes i Henhold til den citerede Lovparagraf; cfr. Høiesteretsdom af 15de April 1899 (Retst. for s. A. Pag. 369).

25 Septbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver angaaende Beregningen af Gebyr for Thinglysning af en af rette vedkommende udfærdiget Deklaration om den i Lov af 14de Juni 1897 (No. 3) §§ 9—11 omhandlede Fordeling af Jordafgift, løs Landskyld og Kornrentekapital, og den i Lov af 14de Juli 1897 (No. 5) § 2 omhandlede Fordeling af Konge- og Kirketiende, udtaler, at der for Thinglysning af den omhandlede Deklaration antages at maatte blive at beregne Gebyr efter Sportellovens § 49, jfr. § 50 e.

26 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori paa Forespørgsel fra et Herreds Fattigkommission meddeles, at Departementet med Amtmanden antager, at der ved det nu ihøst forestaaende Valg til Medlemmer af Herredets Fattigstyre i Henhold til § 20 Litr. c i Loven om Fattigvæsenet af 19de Mai 1900 bør udtræde en Trediedel af Fattigkommissionens valgte Medlemmer blandt dem, som har forrettet længst, og saaledes bliver at vælge et tilsvarende Antal.

26 Septbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Stadsingeniøren i Stenkjær, hvori paa Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af Bygningslovens § 26, jfr. § 23 2den Passus meddeles, at Bestemmelsen i den nævnte § 26 formentlig er saaledes at forstaa, at andre over Tagfladen ragende Op- eller Udbyg end de i Bygningslovens § 23 2den Passus omhandlede ikke er tilladt paa 2 Etages Træhuse. Det paa et indsendt Rids angivne Tagparti, der rager over den øvrige Del af Tagfladen, antages derfor at være ulovligt. Som af Stadsingeniøren anført, maa det paa Ridset antydede Vinduesudbyg trækkes 1 Meter tilbage fra Væggens Yderflade for at blive lovligt.

26 Septbr. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at der fra 1ste Oktober førstkommende underholdes følgende nye Postanbnerier:

1. Bjærangsfjorden paa Dampskibsanløbsstedet Halsa i Melø Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.
2. Bleik i Dverbergs Herred, Nordlands Amt, Svolværs Postdistrikt, med ugentlig gaaende Bipost til og fra Andenes.

3. Bortnesøen paa Dampskibsanløbsstedet Bortnes i Gulens Herred, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt. 26 Septbr.
4. Eroen paa Dampskibsanløbsstedet Hauvasund i Jelse Herred, Stavanger Amt og Postdistrikt.
5. Forstranden paa Dampskibsanløbsstedet For i Gildeskaals Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.
6. Gausvik i Senjen paa Dampskibsanløbsstedet Gausvik i Trondenes Herred, Tromsø Amt og Postdistrikt.
7. Jægtvik paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Rødø Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.
8. Lekanger i Salten paa Dampskibsanløbsstedet Lekanger i Gildeskaals Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.
9. Meloen paa Dampskibsanløbsstedet Meløsjøen i Melø Herred, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.
10. Nautesund paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Saude Herred, Bratsbergs Amt, Skiens Postdistrikt, med Postforbindelse udenfor Dampskibsfarten i Ruten Hjukseby—Gvarv.
11. Rød i Romsdalen paa Rød ved Dampskibsanløbsstedet Ljøstren (Lyster) i Nessets Herred, Romsdals Amt, Molde Postdistrikt.
12. Ulfsfjord paa Dampskibsanløbsstedet Sørlenangen i Karlsø Herred, Tromsø Amt og Postdistrikt.
13. Østre Halsen i Tjøllings Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, Larviks Postdistrikt, i Landpostbudruten Østre Halsen—Larvik.
14. Øvre Snertingdalen paa Nydal i Biri Herred, Kristians Amt, Gjøviks Postdistrikt, i Landpostbudruten Redalen—Østtorpen.

Endvidere vil fra samme Tid Tyldums Postaabneri blive nedlagt samt Hitterø Postaabneri blive benævnt Kirkehavn.

Fra samme Tid henlægges Gravningssundets, Greaakers og Raade Postaabnerier under Fredrikstads Postkontor.

Skrivelse fra den universelle Postforenings internationale Bureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at der i Listen over tyske Protektorater, der er indtaget i Tableauet over Ekvivalenterne i Expeditionsreglementet til den internationale Postpakkekonvention, dets Art. II, § 1, bliver at indsætte: „Karolinerne, Marianerne (med Undtagelse af Guam) og Palau-Øerne; Marshalløerne". 27 Septbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori paa Forespørgsel om, hvorvidt Spørgsmaalet om Bjerge- eller Findelon for nogle af en Lods fra Notterø til Arendal indbragte Makrelgarn, fundne et Par Mil tilhavs udfor Tromøen, kunde afgjøres af Amtet overensstemmende med Lov om Stranding og Vrag af 20de Juli 1893, jfr. Lov om Sofarten af s. D. Kap. 9, meddeles, at Departementet med Amtmanden er tilbøieligt til at antage, at de omhandlede Gjenstande bør behandles efter Reglerne om Hittegods. 27 Septbr.

28 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa et af Skiens Hospitals Bestyrelse under 26de April 1900 udfærdiget Forslag til Statuter for Hospitalet istedetfor den for dette i 1742 istandbragte men senere forsvundne Fundats.

28 Septbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til en Sorenskriver, der havde forespurgt angaaende et Par Punkter vedkommende Loven af 6te Juni 1896 om Behandling af forsømte Børn.

I Anledning af en Udtalelse i Departementets Rundskrivelse af 30te August 1900 om, at Værgeraadets Protokol antages at burde tilveiebringes efter Formandens Foranstaltning, havde Sorenskriveren forespurgt, om han burde sørge for Anskaffelse af Protokoller til samtlige Værgeraad inden Sorenskriveriet. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at det er det retteste, at vedkommende Underdommer, som vil have at sammenkalde Værgeraadets første Møde, ogsaa tilveiebringer den første Protokol.

Med Hensyn til Anvendelsen af Bestemmelsen i Lovens § 7, 2det Led om, at naar Stedet har flere Præster, bestemmer Biskopen for 2 Aar ad Gangen, hvem af dem der skal indtræde i Værgeraadet, meddeler Departementet, at det i Skrivelse af 22de Juni 1900 har henstillet til Biskoperne at træffe saadan Bestemmelse og at give vedkommende Kommune- (Herreds-) styrer Underretning om Opnævnelsen. Under den heromhandlede Bestemmelse antages dog, bemærker Departementet, ikke at gaa ind det af Sorenskriveren nævnte Tilfælde, at et Præstegjæld, i hvilket der er baade Sognepræst og residerende Kapellan, omfatter to Herreder. Departementet gaar ud fra, at den i det ene Sogn og Herred boende Sognepræst er selvskrevet Medlem af dette Herreds Værgeraad, medens den i det andet Sogn og Herred boende residerende Kapellan er selvskrevet Medlem af dettes Værgeraad.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Lovens nævnte Bestemmelse skal anvendes, hvor der i et Præstegjæld er Personelkapellan, bemærker Departementet, at det antager, at Sognepræsten i Tilfælde af, at han er Stedets eneste Præst i selvstændigt Embede, maa anses som selvskrevet Medlem af Værgeraadet, men at der antagelig ikke kan være noget til Hinder for, at Personelkapellanen efter hans Ønske af Biskopen beskikkes i hans Sted.

29 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania af 26de Mai 1866 § 1 meddeles Stadfæstelse paa efterstaaende af Kristiania Formænd og Repræsentanter under 25de Februar 1900

*) Bekjendtgj. 10de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.

besluttede Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 10de Januar 29 Septbr.
1874 approberede Politivedtægter for Kristiania:

„De ved Sporveiene ansatte Konduktører, Vognførere eller andre Funktionærer er forpligtet til at holde sig efterrettelig de reglementariske Forskrifter eller andre Bestemmelser, som af vedkommende offentlige Autoritet maatte være afgivne med Hensyn til Sporveienes Benyttelse“ [1]).

[1]) Saadanne Forskrifter indeholdes i efterstaaende af Kristiania Magistrat og Formandskab i Forening med Politimesteren udfærdigede, af Arbeidsdepartementet under 13 Aug. 1900 stadfæstede

Reglement for elektrisk Sporveisdrift i Kristiania.

§ 1. Enhver Vogn skal være besigtiget og godkjendt af Statsingeniøren, inden den af Politimesteren tillades taget i Brug; det samme gjælder, saafremt Vognen undgergaar Forandring eller betydelig Reparation.

Politiet kan negte Benyttelse af Vogne, som ikke findes tilfredsstillende.

§ 2. Vognene skal saavel udvendig som indvendig være forsynet med tydeligt fortløbende Nummer og skal under Brug holdes i hel, ordentlig og ren Stand. De skal derhos være forsynede med en Klokke, hvormed Signalisering mellem Vognfører og Konduktør kan finde Sted. Tilhængervognene skal være forsynet med Klokke til Signalisering mellem Konduktør og Bremser.

§ 3. Udvendig skal Vognen saavel for og bag som paa begge Sider være forsynet med Skilt, som med tydelig Skrift betegner vedkommende Kjørelinie, den Vei, der kjøres, samt Endepunkterne. Ogsaa inde i Vognen skal paa iøinefaldende Maade Kjørelinien være angivet, ligesom der i Vognen skal findes Opslag, som med tydelig Skrift angiver Kjøreplanen med de fastsatte Holdepladse, den gjældende Taxt samt det af Politiet foreskrevne Passagerantal.

§ 4. Enhver Vogn skal udvendig have en Allarmklokke samt en Lanterne, som med en bestemt Farve betegner Sporveislinien.

Motorvognen skal tillige have en Lanterne, som efter Mørkets Frembrud med hvidt Lys kan oplyse Banestrækningen 10 m. fremover.

Ethvert Vogntog eller enhver Enkeltvogn skal paa den bagre Platformvægs Yderside være forsynet om Dagen med en rød Skive med mindst 25 cm. Diameter og efter Mørkets Frembrud med en lysende rød Lanterne som Slutsignal.

§ 5. Vognen skal, naar det er mørkt, være tilfredsstillende oplyst. Dens Døre og Vinduer skal slutte godt til. Mat eller kulørt Glas i Vinduer og Døre tillades ikke.

§ 6. Afvigelser fra den fastsatte Kjøreplan er kun tilladt i Undtagelsestilfælde og kun forsaavidt, at enkelte Vogne kan indsættes mellem de efter Kjøreplanen opsatte Vogne uden Formindskelse af disses Antal.

§ 7. Paa de fastsatte Holdepladse skal der være opslaaet Skilter med tydelig Paaskrift „Holdeplads“. Naar det er mørkt, skal Holdepladsen holdes tilstrækkelig belyst.

§ 8. Signaler gives med Klokkeslag. Afgangssignal kan ogsaa gives med Raabet: „Klart!“

§ 9. Paa hver Motorvogn skal der være en Vognfører og en Konduktør. Paa hver Tilhængervogn skal der være en Bremser og en Konduktør. Saafremt der paa Tilhængervognen anbringes saadant Bremseapparat, at der kan bremses fra hvilkensomhelst af Platformene, er det tilstrækkeligt, at der paa denne alene haves en Konduktør. Det

29 Septbr. samme er Tilfældet, hvis der paa Tilhængervognen anbringes kontinuerlig automatisk Bremse.

§ 10. Vognførere, Konduktører og Bremsere skal i Tjenesten bære Uniform, som altid skal være ren og i vel vedligeholdt Stand.

§ 11. Saavel Vognførere som Konduktører og Bremsere skal paa Uniformens Halskrave og Hovedbedækning bære et tydeligt Nummer. Under Tjenesten har de paa Forlangende uopholdelig at opgive sit Nummer, ligesom de altid skal udvise høflig Optræden ligeoverfor Publikum. De maa ikke røge Tobak under Kjøringen.

§ 12. For Vognføreren kan af Politiet fastsættes en Maximumsarbeidstid.

§ 13. Vognføreren har at paase Kjørehastigheden.

Den høieste tilladte Kjørehastighed er 300 m. i Minuttet.

Ved Indkjøring i skarpere Kurver, Undvigespor eller Sporkryds indskrænkes Hastigheden saameget, at Vognføreren i Tilfælde af Kontaktrinsens Udspringning eller at Vognen ikke rigtig passerer Sporskiftene, kan standse Vognen med Bremsen paa én Vognlængde. Det samme gjælder, hvor Sporvogne passerer hinanden i Kurver, eller en stillestaaende Vogn passeres. Jovrigt bestemmes Kjørehastigheden af Politiet.

Naar den mindste Afstand mellem to i Kurver mødende Vogne ikke er større end 20 cm., skal der træffes Forføininger til at hindre Passagerer fra at hælde sig ud mod det andet Spor.

Enhver Vogn skal være forsynet med et plaugformet Bræt umiddelbart foran Hjulene. Dets Høide over Skinnegangen maa ikke overstige 10 cm., medmindre dette er uomgjængelig nødvendigt paa Grund af Sne og Is, i hvilket Tilfælde Høiden over Kjørebanen ikke maa overstige 5 cm.

Med samme Høide som foran nævnt anbringes et Bræt langs Hjulenes Yderside.

Mellem Plaugen og Vognens Ender maa, ved ubelastet Vogn, ingen fast Gjenstand paa Vognens Underside ligge lavere end 36 cm. over Skinnerne. Paa ældre Vogne er dog indtil videre et frit Mellemrum af ikke under 30 cm. tilstedeligt.

§ 14. Mellem 2 efter hinanden kjørende Vogne eller Tog skal der altid være saa stor Afstand, at Føreren af sidste Vogn eller Tog i hvilketsomhelst Veir er istand til med Sikkerhed at standse sin Vogn uden at komme i Kollision med den foran standsede.

Afstanden mellem to i samme Retning kjørende Vogne eller Vogntog maa være saa stor, at der gives rimmelig Tid saavel for Gaaende som Kjørende til at passere over Sporet, efterat den første Vogn er passeret, og inden den anden kommer til Stedet.

§ 15. Der stoppes for hvert af Konduktøren givet forskriftsmæssigt Signal. Der maa først kjøres videre, efterat Signal til videre Fart er givet.

§ 16. Vognføreren og Bremseren maa ikke under Kjøringen forlade sin Plads. De har at henvende hele sin Opmærksomhed paa Vognens Styring og maa ikke underholde sig med nogen,

De maa under ingen Omstændighed overlade Betjeningen af Regulatoren eller andre af Vognens elektriske Indretninger eller af Bremsen til nogen anden.

Forlader Vognføreren Vognen ved Stoppested eller Endestation, maa han tage Regulator- og Styrehaandtaget af og paase, at det ikke kommer nogen Uvedkommende ihænde.

§ 17. Vognføreren har at give Signal med Allarmklokken i rette Tid:

a) saasnart Vognen sættes i Bevægelse,

b) ved Gadekryds og ikke overskuelige Boininger, samt naar Sporvogne 29 Septbr.
passerer hinanden,
c) saasnart der mærkes Hindringer paa Sporet.

I mørkt eller taaget Veir skal han hyppig give Signal med Allarmklokken.

§ 18. Motorvognens Konduktør har at sørge for, at Vognen eller Toget holder de planmæssige Afgangs- og Ankomsttider samt stopper ved de foreskrevne Holdepladse for at afsætte eller, hvis der er Rum, optage Passagerer. Han maa ikke give Signal til at kjøre videre, før den Indstigende har besteget Vognen, eller den Udstigende har betraadt Gaden med begge Ben.

Standsning mellem Holdepladse for at optage eller afsætte Passagerer er forbudt. Konduktøren bør paase, at ingen Passagerer stiger af eller paa Vogn, som er i Fart.

§ 19. Konduktøren skal paase, at Vognen under Drift indvendig holdes ren og iorden, og at den, naar det er mørkt, er fuldstændig oplyst, samt at det foreskrevne Passagerantal ikke overskrides. Kort før Ankomsten til hver Holdeplads skal han tydelig raabe op Holdepladsens Navn. Har en Vogn det bestemte Antal Passagerer, skal Konduktøren foran og bag paa Vognen anbringe et iøinefaldende Skilt med Paaskrift: „Fuldt".

Konduktøren skal være Passagererne — særlig Kvinder, Børn og gamle eller svagelige Personer — behjælpelig ved Ind- og Udstigning.

§ 20. Paa de Strækninger, hvor Linierne er dobbeltsporede, og begge Spor ordinært trafikeres, maa alene det høire Spor, seet i Fartens Retning, benyttes, medmindre der paa enkelte Strækninger kan være givet særskilt Tilladelse til at forholde paa anden Maade, eller det andet Spor temporært ikke kan benyttes, i hvilke Tilfælde særlige Sikkerhedsforanstaltninger bør træffes.

Baglænds Kjørsel, ved hvilken Vognføreren befinder sig paa agterste Platform, er utilstedelig selv paa en kort Strækning, medmindre der paa forreste Platform er posteret en Konduktør, som leder Kjørselen, der i saadant Tilfælde maa foregaa meget langsomt.

Den paa bagre Platform tilhøire mellem Vogndøren og Platformtrinet værende Plads er udelukkende bestemt for Konduktøren, der skal gaa ned paa Gaden, naar Kjørende stiger ind eller ud, og først, naar dette er skeet, atter indtage sin Plads paa Vognen.

Platformdøren paa venstre Side, regnet efter Vognens Bevægelse fremover, skal holdes lukket, saaledes at Paa- og Afstigning kun foregaar gjennem den høire Platformdør. Paa- og Afstigning til forreste Platform sker kun direkte fra og til Gaden.

§ 21. Personer, som paa Grund af Sygdom kan vække Anstød, saavelsom Personer, som er drukne, eller hvis Klæder besudler ved Berøring, skal ikke gives Adgang.

Det er forbudt at medtage Hunde eller andre Dyr; ei heller maa der medtages Bagage, som ved sin Størrelse, Lugt eller urene Beskaffenhed kan genere de kjørende.

§ 22. Umiddelbart efter Ankomsten til Endestationen skal Konduktøren nøie gjennemsøge Vognen og i Tilfælde udlevere efterglemte Sager til Eieren, hvis denne endnu er tilstede, eller, naar dette ikke kan gjøres, omhyggelig opbevare Gjenstandene og senest næste Morgen aflevere dem paa Selskabets Kontor, hvis Bestyrer senest inden 14 Dage har at oversende Gjenstandene til Politiet som Hittegods.

§ 23. Om usædvanlige Tilfælder, som vedkommer Driften, navnlig Forstyrrelser eller Afbrydelser af den planmæssige Drift har Konduktøren snarest at underrette Selskabet, som igjen uopholdelig underretter Politiet, saafremt Forstyrrelsen har varet over $^1/_2$ Time.

29 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Søndre Odalens Herred, Hedemarkens Amt, under 23de Oktober 1899 og 14de Marts og 25de Juni 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter, der skal træde i Stedet for de ved Kongelig Resolution af 21de April 1894 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred.

29 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Brandval Herred, Hedemarkens Amt, under 13de August 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred med Hensyn til saadanne Forestillinger.

29 Septbr. **Kongelig Resolution****), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægterfor Rigets Herreder, meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hægebostad Herred, Lister og Mandals Amt, under 10de Juli 1900 fattet Beslutning angaaende Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 8de Juni 1895 stadfæstede Politivedtægter for bemeldte Herred, saalydende:

„Politiet bemyndiges til under extraordinære Forhold, f. Ex. ved Dyrskuer, Kirkereiser, Maaneds- og Skattething og lignende, at udstede Forbud mod at kjøre hurtigere end i Skridtgang paa Strækninger, hvor det ansees paakrævet."

29 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Lavik og Brække Herred, Nordre Bergenhus Amt, under 15de Marts, 14de April og 14de August 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

29 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Gulens Herred, Nordre Bergenhus Amt. under 13de November 1899 og 17de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

29 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Fredriks-

*) Bekjendtgj. 10 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 10 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.

værns Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, under 12te Mai og 26de Juli 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 29 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1900 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Bamle Herred, Bratsberg Amt, under 29de Marts og 31te Juli 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 29 Septbr.

Kongelig Resolution*) hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Tveids Herred, Lister og Mandals Amt, under 4de Juli 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 29 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Bolsø Herred, Romsdals Amt, under 26de Februar og 4de Juli 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 29 Septbr.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til §§ 2 og 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 jfr. Love af 26de Juni 1893, 27de Juli 1895 og 6te August 1897 meddeles paa en af Kongsberg Kommunestyre under 20de April 1900 fattet Beslutning, forsaavidt angaar: 29 Septbr.

a) at Begjæring om Udførelse af Kjødkontrol udenfor Kontrolstationen i Kongsberg skal for at kunne efterkommes samme Dag være indleveret inden Kontortidens Slutning paa Kontrolstationen eller Mandagen til Kontrolløren inden Kl. 10 Formiddag, ligesom Slagtning af Dyr, der ønskes underkastet saadan Kontrol, maa være udført saa betimelig, at Kontrollen kan foretages inden Kl. 5 i Tiderne fra 15de September til 1ste Januar og inden Kl. 3 den øvrige Del af Aaret.
b) at Kjød af Dyr, der slagtes inden Dele af Kongsbergs Kommune, der ligger udenfor den i Kommunestyrets Beslutning af 20de April 1900 beskrevne Grændse, fritages for Under-

*) Bekjendtgj. 10 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40. hvor Vedtægterne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 10 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.

29 Septbr. søgelse af den kommunale Kjødkontrollør, naar Kjødet ifølge Erklæring, afgiven af den, for hvem det slagtes, alene skal benyttes af ham og hans Husstand.

29 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 3 i Lov af 25de Juli 1897 indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften inden de sønden for Finmarkens Amt liggende Landsdele bestemmes, at det skal være forbudt for nomadiserende Lap saavelsom Fastboende (Lap eller andre) at udøve eller lade udøve Beitning med Ren inden Røldals Herred, Søndre Bergenhus Amt.

29 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til § 92 i Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 bestemmes, at de ved Kongelig Resolution af 19de September 1894 approberede skjærpede Byggeforskrifter for Porsgrund ophæves med Undtagelse af følgende Bestemmelser i §§ 2 og 5:

1. Tagtækning med krumme Tagsten tillades ikke.
2. Over 2den Etage i Træbygninger maa der ikke anbringes nogetslags Kjøkkenildsted.

   Paa Loftet i Vaaningshuse af Træ med 2 Etager maa kun indredes enkelte Værelser, hvis samlede Gulvflade ikke indtager mere end det halve Lofts Gulvflade.

29 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til § 40 i de ved Kongelige Resolutioner af 10de September 1891 og 15de August 1898 stadfæstede Love for Livsforsikringsselskabet „Hygea" i Bergen meddeles Stadfæstelse paa endel nærmere angivne, i Generalforsamling den 20de April 1900 vedtagne Forandringer i samme.

29 Septbr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. At Skodje Herred i Søndmør Fogderi, Romsdals Amt, paa de af Herredsstyret i Møder den 20de Marts 1899, 4de Januar og 5te Marts 1900 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, Skodje Herred og Vatne Herred, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

[1]) Ved. Regj.foredrag er indtaget i Deptstid. for 1900 No. 48.

29 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At et Udkast til Regler angaaende Antagelse og Afskedigelse af Staldkarle ved Krigsskolen samt for Korporalselever (Hesterøgtere) ved Kavalleriets Skoleeskadron og Hesterøgtere ved dets Rideskole approberes.

*) Bekjendtgj. 10 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.

2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at ordne allerede antagne Staldkarles og Hesterøgteres (Korporalselevers) Værnepligtsforhold mest mulig i Overensstemmelse med disse Regler. 29 Septbr.

Kongelig Resolution, hvorved Forsvarsdepartementet bemyndiges til at foretage mindre Forandringer i det under 4de Juni 1856 fastsatte Uniformsreglement for Krigsskolen, som er foranlediget ved den nye, i 1899 vedtagne Krigsskoleordning. 29 Septbr.

Kongelig Resolution[1]), hvorved bestemmes, at den Godtgjørelse, der af Kongsberg Sølvværk erlægges til Politimesteren paa Kongsberg for Ledelsen af Sølvværkets Grubepoliti, nedsættes til Kr. 200 aarlig. 29 Septbr.

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indt. i Deptstid. for 1900 No. 48, S. 759—764.

Kongelig Resolution[1]), hvorved bestemmes: 29 Septbr.

1. At der foruden de i Kongelig Resolution af 17de Februar 1900 omhandlede Sager fra Indredepartementet til Landbrugsdepartementet ogsaa henlægges Sager angaaende Approbation paa Statuter for Flødningsforeninger.
2. Sager vedkommende Expropriationstilladelse til Ledning af Vand til Husbrug henlægges fra Indredepartementet til Departementet for de offentlige Arbeider fra 1ste April 1901 at regne.

[1]) Vedk. Regj.foredrag er indt. i Deptstid. for 1900 No. 49, S. 781—82.

Kongelig Resolution, hvorved bestemmes: 29 Septbr.

I. Fra 1ste Januar 1901 at regne bliver der i Tune Præstegjæld under Vestre-Borgesysels Provsti i Kristiania Stift at ansætte en residerende Kapellan, som tillægges følgende aarlige Indtægter:
   a. et Lønsbidrag af Tune Sognepræstembedes Indtægter paa Kroner 1100, som udbetales med en Fjerdedel hvert Kvartal;
   b. den i den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 14 bestemte Erstatning for det faste Kapellanoffer. Erstatningen bliver for Tiden, indtil Resultatet af næste almindelige Folketælling foreligger, at udrede med Kr. 1300 aarlig overensstemmende med Tune Herredsstyres Beslutning af 15de Februar 1900;
   c. I Henhold til samme Lovs § 29 en aarlig Godtgjørelse af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond for Affavn af Embedsgaard. Denne Affavns-Godtgjørelse bestemmes, under Forbehold af Storthingets Samtykke, til Kr. 500 aarlig.

II. Den vordende residerende Kapellan bliver at ansætte med Forpligtelse til:
   1) at tage Bolig paa et af Kristiania Biskop godkjendt Sted paa Rolsøen;

29 Septbr. 2) at deltage i Betjeningen af en eller flere nye Kirker i Præstegjældet;
3) at finde sig i de Bestemmelser, som maatte blive afgivet om Gudstjenestens Ordning, om Konfirmandernes Forberedelse og om Afholdelse af Konfirmation i Menigheden;
4) at finde sig i, at endel Gaarde ved Kongelig Resolution fraskilles Præstegjældet.

III. Kristiania Biskop bemyndiges til at træffe de nødvendige midlertidige Bestemmelser angaaende de i Post II, No. 3, omhandlede Anliggender og om Gudstjenesternes og de øvrige geistlige Forretningers Fordeling mellem Sognepræsten og den residerende Kapellan.

29 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til § 3 i Lov angaaende Finmarkens Brændevinsafgiftskasse af 14de April 1860, jfr. Lov af 13de Mai 1899, bestemmes, at Regnskabsførselen for nævnte Kasse fra 1ste Januar 1901 at regne indtil videre anbetroes Finmarkens Distriktskasserer.

29 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 § 33, 3die Stykke, bestemmes, at den efternævnte Sognepræstembeder paahvilende Kathedratikum til Bergens Biskop skal bortfalde fra 1ste Januar 1900 at regne:

Kvinnherred	Sognepræstembede	Kr. 6,13	aarlig
Fjelberg	——	„ 4,80	„
Fuse	——	„ 2,67	„
Os	——	„ 2,67	„
Finnaas	——	„ 2,67	„
Aarstad	——	„ 1,60	„
Tysnes	——	„ 1,60	„

29 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bestemmes:

1. At Stokken Sogn af Barbu Lensmandsdistrikt i Nedenes Fogderi og Amt fra 1ste Januar 1902 befales henlagt til Østre Molands Lensmandsdistrikt.
2. At der paa det førstkommende Storthing forelæggendes Budget befales forslagsvis opført som Tillæg til den for Lensmanden i Østre Moland nu bestemte faste Løn, Kr. 350, et Beløb af Kr. 100 aarlig fra 1ste Januar 1902 at regne, mod at den for Barbu Lensmandsbestilling i Nedenes Fogderi og Amt nu bestemte aarlige Løn Kr. 600 fra samme Tidspunkt bortfalder.

29 Septbr. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

I Henhold til Lov om et Overstyre for Konkursvæsen af 6te Mai 1899 § 7 og Kongelig Resolution af 23de December næstefter Post II Litra d bestemmes herved, at de i nævnte Lovparagraf paabudte Indberetninger fra Skifte-

retterne angaaende de Konkursboer og Akkordforhand- 29 Septbr.
lingsboer, som har været under deres Behandling, bliver at affatte overensstemmende med vedlagte Schemaer og gjennem vedkommende Overøvrighed at indsende til Overstyret — for Konkursboers Vedkommende inden 3 Maaneder efter det paagjældende Aars Udløb og for Akkordforhandlingsboers Vedkommende inden to Maaneder efter det paagjældende Halvaars Udløb, dog saa, at Fristen for indeværende Aars første Halvaar sættes til to Maaneder fra Dato.

Hvilket herved meddeles til Underretning og videre Kundgjørelse med Tilføiende, at Departementet vil søge udvirket naadigst Resolution for, at de Fortegnelser over usluttede og sluttede Boer, der hidtil af Skifteforvalterne har været afgivet i Henhold til Reskript af 21de April 1764, jfr. Resolution af 29de Januar 1849, herefter ikke skal omfatte Konkursboer.

Schema No. 1.

Indberetning
angaaende
Konkursboer

behandlede ved Sorenskriveris (Bys) Skifteret

i Aaret 19

A. Usluttede Konkursboer.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
No.	Skyldnerens Navn eller Firma med Tilføielse af Livsstilling (eller Forretningens Art), specielt betegnet, samt Bopæl (Adresse).	Naar Konkursbehandling er begjæret og af hvem (Skyldneren, Fordringshaver, Akkordstyre, Tilsynshavende ifølge Akkordforh.l.s § 25).	Naar Konkursen er aabnet.	Naar Skiftesamlinger er afholdte.	Aarsagen til Konkursbehandlingens Ophold over 6 Maaneder.	Naar Undersøgelse af Bestyrerens eller Inkassators Kasse overensstemmende med Konk.l.s § 25 er foretaget a) af Skifteretten, b) af Kreditorudvalget.	Har Akkordforhandlingen fundet Sted forud for Konkursen? (Henvisning i Tilfælde til vedkommende Schema og Nummer).	Anmærkninger.

Schema No. 2

Indberetning
angaaende
Konkursboer

behandlede ved Sorenskriveris (Bys) Skifteret

i Aaret 19

B. Sluttede Konkursboer.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
No.	Skyldnerens Navn eller Firma med Tilføielse af Livsstilling (eller Forretningens Art) specielt betegnet, samt Bopæl (Adresse).	Naar Konkursbehandling er begjæret og af hvem (Skyldneren, Fordringshaver, Akkordstyre, Tilsynshavende ifølge Akkordforhand.l.s. § 25).	Naar Konkursen er aabnet.	Naar Konkursen er sluttet.	Udfaldet af Konkursbehandlingen.	Naar Undersøgelse af Bestyrerens eller Inkassators Bøger og Kasse overensstemmende med Konk.l.s. § 25 er foretaget a) af Skifteretten, b) af Kreditorudvalget.	Har Akkordforhandling fundet Sted forud for Konkursen? (Henvisning i Tilfælde til vedkommende Schema og Nummer).	Har Skifteretten modtaget tilbage fra Bestyreren Lodningslisten og forvisset sig om, at samtlige Fordringshavere har modtaget sit Tilkommende (kfr. Konk.l.s. § 98 sidste Led). Hvilke Beløb er i Tilfælde indsat i Bank og i hvilken Bank?	Anmærkninger.

Schema No. 3.

Indberetning
angaaende
Akkordforhandlingsboer
behandlede ved Sorenskriveris (Bys) Skifteret
i Halvaar 19

A. Uskiftede Akkordforhandlingsboer.

Nr.	2.	3.	4.
1.	Skyldnerens Navn eller Firma med Tilføielse af Livsstilling (eller Forretningens Art) hvorvidt betegnet, samt Bopæl (Adresse).	Naar Anbragenhet om Akkordforhandling er indleveret.	Anmærkninger. (Her opføres, hvor langt Forhandlingen er fremskreden, og i Tilfælde hvad der er til Hinder for Forhandlingens Slutning (jfr. Akkordforh.s § 33).

Schema No. 4.

Indberetning
angaaende
Akkordforhandlingsboer

behandlede ved Sorenskriveris (Bys) Skifteret

i Halvaar 19

B. Sluttede Akkordforhandlingsboer.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
No.	Skyldnerens Navn eller Firma med Tilføielse af Livsstilling (eller Forretningens Art), specielt betegnet, samt Bopæl (Adresse).	Naar Andragendet om Akkordforhandling er indleveret.	Naar Akkordforhandling er aabnet.	Naar det af Akkordstyret til Akkordforslagets Behandling bestemte Møde af Fordringshavere er afholdt. Dersom Akkordforh.l.s § 15 eller § 20 er kommet til Anvendelse, bemærkes dette.	Debitors endelige Akkordforslag (Akkordprocent, Betalingsudsættelse).	Naar Sagens Dokumenter er indløbne til Skifteretten overensstemmende med Akkordforh.l.s § 21.	a) Er Akkordforslaget af Skifteretten anseet vedtaget efter Akkordforh.l.s § 19 (jfr. §§ 17, 18 og 22)? b) Er i bekræftende Fald Akkorden ved Skifterettens eller Overstyrets Afgjørelse endelig stadfæstet?	Naar det til Bestemmelse angaaende Akkordens Stadfæstelse berammede Møde er afholdt. Dersom Udsættelse har fundet Sted i H. t. Akkordforh.l.s § 27 in fine, bemærkes dette.	Naar Akkordforhandlingen er sluttet (se Akkordforh.l.s § 33, jfr. § 32).	Anmærkninger. (Her angives bl. a. ogsaa om Akkordforhandling i noget Bo er indstillet efter § 13, og i Tilfælde om Grunden hertil er Skyldnerens Dødsfald eller er andre Aarsager, samt om noget Bo er overgaaet til Konkurs i Henhold til Lovens §§ 7 eller 31. Er Konkurs aabnet efter Skyldnerens eget Forlangende, oplyses, paa hvilket Tidspunkt af Akkordforhandlingen dette er skeet).

Schema No. 5.

Indberetning
angaaende
Akkordforhandlingsboer
behandlede ved Sorenskriveris (Bys) Skifteret
i Halvaar 19

C. Boer, i hvilke Akkordforhandling er negtet aabnet.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
No.	Skyldnerens Navn eller Firma med Tilføielse af Livsstilling (eller Forretningens Art), specielt betegnet, samt Bopæl (Adresse).	Naar Andragende om Akkordforhandling er indleveret.	Naar Kjendelse er afsagt.	Angivelse af Grunden for Afslaget (Akkordforh.l.s § 2, jfr. §§ 1 og 23 No. 1—6).	Anmærkninger.

Parolbefaling fra den kommanderende Admiral[1]), hvorved bl. a. meddeles: 30 Septbr.

Fra den Kgl. Norske Regjerings Departement for det Indre har man modtaget følgende:

„Naar man vil søge udvirket Tilladelse til at besøge Statsinstitutioner i Udlandet, der ikke er tilgjængelige for Almenheden, vil der i Almindelighed i det mindste hertil medgaa tre Uger. Det er derfor af stor Betydning, at der i betimelig Tid forud indkommer Henvendelse hertil; særlig er dette Tilfældet, hvor det gjælder Adgang til tyske eller franske Institutioner. Det bør derhos iagttages, at de Anstalter og de Steder, der ønskes besøgt, specielt opgives, da en almindelig Tilladelse f. Ex. til at besøge en vis Art Anstalter som Regel ikke vil kunne udvirkes".

[1]) Jfr. for Armeens Vedk. Cirk. 18de Oktbr. 1900.

Telegram fra Kirkedepartementet til Biskopen i Tromsø Stift, hvori paa Forespørgsel meddeles, at hvor Sogne tilhørende to Præstegjæld danner en Kommune, antages Biskopen at maatte beskikke den ene af Sognepræsterne som Medlem af Værgeraadet. 1 Oktbr.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori Departementet paa Forespørgsel fra et Herreds Formandskab udtaler sig enigt med Amtmanden i, at der ikke kan være noget til Hinder for, at offentlige Bekjendtgjørelser fra kommunale Myndigheder i Tilfælde, hvor Læsning fra Kirkebakken ikke er paabudt, kundgjøres paa den Maade, som af vedkommende kommunale Myndighed findes at være den hensigtsmæssigste. Vedkommende Lensmand antages, bemærker Departementet, ikke at have Krav paa Erstatning for de Tab i Indtægten, som maatte være en Følge af, at Bekjendtgjørelser af denne Art ikke læses fra Kirkebakken. Særlig med Hensyn til Indkaldelse til Herredsstyrets Møder henviser Departementet til Skrivelser til Amtmanden af 8de Juli 1886 og 18de Decbr. 1890, af hvilke den sidste er indtaget i Lovtidenden. 1 Oktbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Haandværksbanken i Arendal i Møde den 26de Februar 1900 vedtagne Forandring af § 3 i Bankens ved Høieste Resolution af 2den September 1890 stadfæstede Plan. 2 Oktbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Kolvereids Sparebank i Møde den 28de April 1900 vedtagne Forandring af § 17 i Bankens ved Høieste Resolutioner af 11te December 1888, 10de April 1891 og 15de Februar 1900 stadfæstede Plan. 2 Oktbr.

5 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til en Sognepræst, hvori paa Forespørgsel meddeles, at ved Brudevielser, som ikke foregaar i Kirken, og hvor Kirkesanger ikke benyttes, antages der alligevel at burde erlægges Betaling til denne efter Vedtægt, idet Erfaring har vist, at Hensynet til den billigere Udførelse af Handlingen kan bevirke, at Vielse i Kirken i større Udstrækning undlades [1]).

Paa Forespørgsel om, hvor der skal betales, naar Lysning foretages i ét Sogn og Vielse i et andet, meddeler Dept., at Betaling antages kun at burde erlægges paa det Sted, hvor Vielsen foretages.

[1]) Jfr. Skr. 16de Novbr. 1899.

6 Oktbr. **Kongelig Resolution** *) [1]), hvorved er bestemt:

I. At efternævnte Bestemmelser i Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide af 31te Mai 1900 sættes i Kraft fra 15de Oktober 1900:

Kap. I, forsaavidt angaar Landsfængslerne, dog ikke § 8.

Kap. II, med Undtagelse af § 16, første Punktum, § 17, første og andet Punktum samt § 21, forsaavidt angaar Fanger, som efter nedenstaaende Post II fremdeles skal have Afkortning i Straffen.

Kap. VI, § 59, forsaavidt angaar Landsfængslerne.

II. At fra samme Tid ophæves:

Lov om Forbrydelser Kap. II §§ 6—13 (jfr. Lovene af 3die Juni 1814 og 30te April 1877), forsaavidt angaar Strafarbeide, Lov om Bodsfængslet m. v. af 12te Juli 1848, §§ 2—11 og §§ 14—15, samt

Lov om Forandring i Bestemmelserne om Fuldbyrdelse af Strafarbeide af 26de Juni 1893; dog bliver Bestemmelsen i § 3, jfr. § 4 ogsaa efter 15de Oktober d. A. at anvende paa Personer, dømte for tidligere forøvede Forbrydelser, forsaavidt de ved det nævnte Tidspunkt er indkomne i Bodsfængslet eller Kvindeanstaltens Enrumsafdeling eller ifølge de nu gjældende Regler skal udsone Straffen der, og forsaavidt Anvendelsen af den nævnte Bestemmelse leder til tidligere Løsladelse end den nye Lovs Regler.

III. At det overdrages Justits- og Politidepartementet eller efter dets Bestemmelse Fængselsstyrelsen at give de i Loven af 31te Mai 1900 §§ 3, 5, 7, 13, 21, 26, 28 og 59 forudsatte nærmere Regler vedkommende Fængselsvæsenet og at træffe de i Lovens §§ 10, 25, 33 og 37 omhandlede Beslutninger.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 50 for 1900.

---

*) Bekjendtgj. 10de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Aasnes Herred, Hedemarkens Amt, under 6te Juli 1900 fattet Beslutning om Forandring i § 8 i de ved de Kongelige Resolutioner af 4de Juni 1892 og 6te Februar 1897 approberede Politivedtægter for bemeldte Herred. 6 Oktbr.

Forandringen bestaar i, at i Vedtægternes § 8 første Punktum Ordene „Kl. 12 Aften" forandres til „Kl. 10 Aften".

Kongelig Resolution *), hvorved efterstaaende af Nordre Trondhjems Amtsformandskab under 11te Juni 1900 fattede Beslutning om Vedtægt til Beskyttelse af Broer i offentlige Veie inden Amtet stadfæstes i Henhold til Lov af 15de September 1851 § 58 og 6te Juli 1892: 6 Oktbr.

„1. Amtmanden kan forbyde Kjørende eller Ridende anderledes end i Skridt at passere de Broer paa offentlig Vei, for hvilke han anser saadant Forbud paakrævet eller hensigtsmæssigt.
2. Amtmanden kan ogsaa bestemme den største Vægt, som tillades transporteret over nærmere angivne Broer i offentlige Veie".

Kongelig Resolution *), hvorved Grænserne for Svolvær Bygnings- og Brandkommune i Vaagans Herred, Nordlands Amt, udvides til ogsaa at omfatte den paa Sydsiden af Havnen sammesteds beliggende Ø ved Navn „Kjeøen". 6 Oktbr.

Kongelig Resolution [1]), hvorved den for efternævnte Sorenskriver-Embeder bestemte Kontorholdsgodtgjørelse i Anledning af Overtagelsen af de i Lov om delvis Omordning af det civile Embedsværk af 21de Juli 1894 § 3 Litr. a. omhandlede Forretninger fra 1ste Juli 1900 og indtil videre forhøies med følgende aarlige Beløb: 6 Oktbr.

For Ringerikes Sorenskriverembede	med Kr.	200
„ Hallingdals	„ „	100
„ Eker, Modum og Sigdals	„ „	250
„ Lier, Røken og Hurums	„ „	150
„ Søndhordlands	„ „	250
„ Midthordlands	„ „	100
„ Nordhordlands	„ „	100
„ Hardanger og Voss	„ „	250

[1]) Vedk. Regj. foredr. er indt. i Deptstid. No. 50 for 1900, S. 787—792.

Kongelig Resolution, hvorved i Henhold til Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 § 37, stadfæstes efterstaaende Udkast til Reglement for Bastø Skolehjem for forsømte Gutter (med Bestemmelser angaaende Redselsesmidlerne): 6 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 10de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 40.

6 Oktbr. § 1. Skolehjemmets Formaal er at virke som Opdragelsesanstalt for forsømte Gutter.

§ 2. Dette Formaal søges naaet ved passende Undervisning og Arbeide og i det Hele ved en i kristelig Aand ledet Opdragelse.

§ 3. Optagelse i Skolehjemmet sker i Henhold til Lov af 6te Juni 1896 om forsømte Børns Behandling og er betinget af, at vedkommende Gut ikke er Idiot eller lider af nogen smitsom Sygdom eller legemlig Svækkelse, der gjør ham ustikket til Deltagelse i legemligt Arbeide.

§ 4. Ved Siden af Gutternes Skoleundervisning og Oplærelse til legemligt Arbeide sørger Skolehjemmet for deres Bespisning, Beklædning og Pleie i det Hele taget.

§ 5. Disciplinen inden Skolehjemmet søges overholdt først ved kjærlig Paamindelse, og, hvor denne ikke hjælper, ved alvorlig Irretesættelse. Hjælper heller ikke denne, anvendes følgende Midler, alt efter Forseelsens Beskaffenhed eller dens Hyppighed:

1. Tab af Begunstigelser eller Udmærkelser.
2. Indskrænkning i de Fordele og Friheder, som i Almindelighed er Gutterne tilstaaede.
3. Mere eller mindre fuldstændig Adskillelse fra de øvrige Elever saavel under Arbeide, Maaltider, og Fritider som og om Natten. Indsættelse i lys Celle kan ske for en Tid af indtil 14 Dage.
4. Legemlig Revselse med Slag af Birkeris, indtil 12 Slag paa den blottede Bag.

Ingen af disse Revselsesmidler skal anvendes uden efter Bestyrerens Bestemmelse og under ingen Omstændighed til Skade for Elevens Helbred.

§ 6. De nærmere Bestemmelser vedkommende Skolehjemmet og dets Drift afgives af Kirke- og Undervisningsdepartementet.

6 Oktbr. **Kongelig Resolution** [1]), hvorved bl. a. er bestemt, at der tillades oprettet et nyt Apothek i Trondhjem i Strøget omkring Merakerbroen ikke længere mod Vest end til Gjelvangveiten, ikke længere op end til Olav Trygvessøns Gade og ikke længere mod Øst end til Danielsbagerveiten, dog saaledes, at Apotheket kan lægges paa hvilkensomhelst Side af omhandlede Gade og Veiter.

[1]) Vedk. Regj.forebr. er indt. i Deptstid. No. 51 for 1900 S. 801 ff.

9 Oktbr. **Kongelig Resolution**, afgivet i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt:

at der i Byen Kobe skal oprettes et lønnet Generalkonsulat med Distrikt omfattende Japan;

at der for de ved Hovedstationen indflydende Konsulat- og Expeditionsafgifter saavelsom for de ved Vicekonsulsstationerne indflydende Konsulatafgifter skal aflægges Regnskab til Konsulskassen

overensstemmende med de for lønnede Konsulater i Almindelighed gjældende Bestemmelser; 9 Oktbr.

at der af Konsulskassen aarlig bliver at udrede Løn for Generalkonsulen i Kobe . . . . . Kr. 18.000
Bidrag til Kontorudgifter, hvorfor Regnskab aflægges til Udenrigsdepartementet . . . . . „ 3.000

tilsammen Kr. 21.000

at Generalkonsulatets Indehaver tilkjendes Ret til Godtgjørelse for Reiseudgifter efter indgivne og godkjendte Regninger til og fra Kobe ved Ud- og Hjemreisen;

at den nye Organisation af Generalkonsulatet skal træde i Kraft fra og med Maaneden næst efter den Maaned, i hvilken den vordende Indehaver af Embedet bliver udnævnt;

at Generalkonsulatet efter Forføining af Ministeren for de udenrigske Anliggender paa sædvanlig Maade skal bekjendtgjøres ledigt med ovennævnte Vilkaar og med Tilkjendegivende om, at der ved Embedets Besættelse vil blive taget Hensyn til, at Ansøgeren har taget juridisk Examen i et af de forenede Riger, samt at den vordende Indehaver af Generalkonsulatet skal være forpligtet til uden Krav paa Godtgjørelse at finde sig i de forandrede Bestemmelser i Henseende til hans Embede, som i Fremtiden naadigst maatte blive fastsatte,

samt at der til et ulønnet Vicekonsulat i Yokahama fra og med det Tidspunkt, da Organisationen af Generalkonsulatet i Kobe træder i Kraft, indtil videre af Konsulskassen skal udredes et aarligt Bidrag til Kontorudgifter uden Regnskabspligt af Kr. 1000.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til § 15 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa den af Egersunds Kommunestyre i Møde den 18de Juli 1900 fattede Beslutning om Grundeieres Forpligtelse til at lade Tomter eller Grunde opmaale eller kartlægge samt paa det samtidig vedtagne Regulativ for den Godtgjørelse, der herfor skal betales. 11 Oktbr.

Det vedtagne Betalingsregulativ er saalydende:

For Optagelse af de paabudne Kartforretninger erlægges til Statskonduktøren følgende Betaling:

1. For Tomter af indtil 200 Mtr.² Fladeindhold . . Kr. 5,00
„ „ = over 200 Mtr.² til 500 Mtr.². . „ 6,00
„ „ = „ 500 „ = 1000 „ . . „ 8,00
„ „ = større Fladeindhold tillægges . . „ 1,50
for hvert overstigende 1000 Mtr.² eller Del deraf.
2. For Paategning paa en ældre Kartforretning eller Maalebrev samt for Attest angaaende foretagen Maaling betales Kr. 1.00.

*) Bekjendtgj. 17de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 41.

11 Oktbr. 3. For bekræftet Gjenpart af et Maalebrev med Kart betales Kr. 2.00, naar Grunden ikke overstiger 500 Mtr.² samt et Tillæg af 50 Øre for hvert overskydende 1000 Mtr.² eller Del deraf.

12 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Stiftsdirektion, hvori Departementet i Anledning af en fra Stiftsdirektionen modtagen Sag angaaende Reparation af en Kirke meddeler, at vedkommende Herredsstyre har været uberettiget til at paabegynde Arbeidet, før Samtykke dertil var indhentet enten fra Departementet i Henhold til den nye Kirkelovs § 21 og Kongelig Resolution af 30te December 1897, Post III, eller fra Stiftsdirektionen i Egenskab af Kirkens Overtilsyn, hvis Samtykke fremdeles udkræves til mindre Forandringer og Udbedringsarbeider, som ikke gaar ind under det rent almindelige Vedligehold.

12 Oktbr. **Skrivelse** fra Fængselsstyrelsen til Strafanstalterne angaaende endel af Justitsdepartementet foretagne Forandringer i Reglementerne for Fangebehandlingen i Rigets Strafanstalter.*) Det bemærkes, at Departementet har optaget de fornødne Bestemmelser om Revselser i Fangebehandlingsreglementerne, hvorfor de tidligere gjældende Revselsesreglementer nu ophæves.

Ifølge Justitsdepartementets Bestemmelse skal efternævnte Paragrafer i Fangebehandlingsreglementerne for Bodsfængslet og Fællesstrafarbeidsanstalterne fra 15de Oktober 1900 lyde saaledes:

---

*) I disse Reglementer, der forøvrigt i adskillig Udstrækning suppleres ved Bestemmelserne i Loven af 31te Mai 1900, er der tidligere foretaget følgende Forandringer:

a. I Fællesstrafarbeidsanstalternes Fangebehandlingsreglement af 20de Januar 1886, se Lovtidenden for s. A. S. 47.

I § 7 er tilføiet følgende Passus, der kun gjælder for Kvindeanstalten:

„Med Hensyn til Fanger under 18 Aar skal der lægges særlig Vægt paa den opdragende Side af Behandlingen."

§ 8 lyder nu:

„Ved Anbringelse af Fangerne paa de fælles Arbeidsrum og Soverum bør, navnlig hvad Soverummene angaar, saavidt muligt iagttages, at saadan Klassifikation af Fangerne finder Sted, som maatte ansees hensigtsmæssig og gavnlig."

§ 10 lyder:

„Der skal efter nærmere Regler, som gives af Expeditionschefen for Fængselsvæsenet, meddeles Fangerne Undervisning. I Undervisningen skal ordentligvis enhver Fange deltage, saalænge han ikke har fyldt det 35te Aar. Ældre Fanger kan, efter deres Ønske af Direktøren tilstedes Adgang til Skolen. I Undervisning, som gives paa Søn- og Helligdage, er Deltagelsen for alle Fanger frivillig."

I § 11 er 4de Passus udgaaet.

§ 20 lyder:

Bf. og F. S. § 7 A. 12 Oktbr.

Naar der i Fængslet indkommer Udlænding, som efter endt Straffetid skal bringes ud af Riget, skal der ved Gjennemgaaelse af vedkommende Akter og Afhørelse af Fangen m. v. anstilles nøiagtig Undersøgelse af hans Fødested, Hjemstavn og Nationalitet. Saasnart ske kan, skal derefter til Politikammeret afgives en saavidt muligt fuldstændig Fremstilling af, hvad der i det hele er oplyst om Fangens Personalia og Fortid, tilligemed en Afskrift af Konklusionen af den Dom, som foranlediger Udbringelsen, og af Statsadvokatens Bestemmelse herom.

Indkommer der i Fængslet nogen Udlænding, som ikke i 3 Aar har havt stadigt Ophold og lovlig Næringsvei paa noget Sted i Landet, og derfor antages efter endt Straffetid at burde udbringes af Riget, uden at dog Bestemmelse herom er truffen af Statsadvokaten, bliver Sagen med de fornødne Oplysninger at forelægge denne til Afgjørelse.

Bf. § 8 a.

a. Fanger over 18 Aar skal i Regelen saavel Dag som Nat holdes afsondret fra Medfanger.

Findes nogen Fange over 21 Aar at være af saadan særegen Sinds- eller Legemsbeskaffenhed, at han ikke uden Skade for Helbreden kan udholde Enrumsstraf, bliver han i Regelen at overføre til Akershus Landsfængsel. Det samme gjælder Fanger over 21 Aar, som har hensiddet 4 Aar i Enrum og

---

„Foruden de til Undervisningen nødvendige Skolebøger og andet fornødent Skolemateriale skal der ved hver Strafanstalt haves en Bogsamling for Fangerne.

Af denne kan der, saafremt Direktøren ikke i særegne Tilfælde anderledes bestemmer, udlaanes Fangerne Bøger, som Præsten, der bestyrer Bogsamlingen, finder passende for dem. Disse Bøger tillades det dem at læse i deres Fritider og paa Søn- og Helligdage.

Aviser maa ikke uden i særegne Tilfælde gives nogen Fange ihænde.

Nærmere Regler om Fangernes Adgang til at faa Bøger udlaante gives af Expeditionschefen for Fængselsvæsenet."

Som § 32 a er indtaget følgende Bestemmelse:

„Fangerne er pligtige til at finde sig i at fotograferes saavelsom i andre Forføininger, der træffes for at lette deres Gjenkjendelse."

§ 34 lyder:

„Dør en Fange i Strafanstalten, har Bestyreren strax at melde Dødsfaldet for Skifteretten, samt, hvis den Afdøde maatte efterlade Effekter eller Penge ved Anstalten, tillige at meddele Retten en Opgave over disse til nærmere Bestemmelse om, hvorledes med samme skal forholdes. Præsten har uden Ophold at meddele Sognepræsten i den Menighed, hvor den Afdøde hører hjemme, Underretning om Dødsfaldet med Anmodning om, at der drages Omsorg for, at den Afdødes Slægtninge bliver gjort bekjendte dermed.

Liget bliver, saasnart Lægen har besigtiget det og afgivet sin

12 Oktbr. ikke samtykker i, at Straffuldbyrdelsen fortsættes paa samme Maade.

Fanger over 18, men under 21 Aar, som ikke findes at egne sig for fuldstændig Affondring, eller som har hensiddet 4 Aar i Enrum og ikke samtykker i, at Straffuldbyrdelsen fortsættes paa samme Maade, bliver under fornødent Opsyn at beskjæftige med Arbeide sammen med andre Fanger, ligesom der kan gives dem Undervisning og Bevægelse i fri Luft sammen med andre. Er det uundgaaeligt, kan de ogsaa lægges paa fælles Soverum. I Undervisningstiden maa de ikke tale med hverandre, i Arbeidstiden kun forsaavidt det for Arbeidets Skyld er nødvendigt.

Paa samme Maade kan med Fængselsstyrelsens Samtykke behandles Fanger over 21 Aar, som ikke egner sig for fuldstændig Affondring, eller som har hensiddet 4 Aar af Straffetiden i Enrum.

De heromhandlede Beslutninger fattes af Direktøren, som imidlertid, før Sagen afgjøres, eller om dette ikke kan ske, snareste muligt efter Afgjørelsen har at forelægge den for Fængselsraadet.

Hvor det af Hensyn til Fængslets Tarv findes særlig paakrævet, kan Direktøren ogsaa udenfor de nævnte Tilfælde undtagelsesvis tillade, at der for enkelte Fangers Vedkommende afviges fra Bestemmelsen i første Led.

Erklæring, at henbringe til et for saadanne Tilfælde bestemt Rum inden Strafanstalten og at nedlægge i en simpel Ligkiste. Forsaavidt ikke den Afdødes Familie eller Venner ønsker at begrave ham, bliver Ligkisten til en af Bestyreren og Præsten nærmere bestemt Tid at bringe til et bekvemt Sted inden Strafanstalten — Kirken, et Gaardsrum, en aaben Plads eller et ledigt Lokale —, hvor da Jordfæstelsen finder Sted i Overvær af saa mange af Fangerne og Betjeningen, som Bestyreren bestemmer; dog kan, naar vedkommende Præst ønsker det, Jordpaakastelsen ske paa Kirkegaarden. Liget bliver derefter at afgive til det anatomiske Institut i Kristiania, mod at dette betaler Transportomkostningerne. Dog skal Liget ikke afgives, hvis Fangen er død af akut smitsom Sygdom, eller hvis han før sin Død har forlangt at blive begravet, eller hvis hans Familie, forinden Liget afleveres til Institutet, fremsætter Forlangende om, at det jordes. Heller ikke maa Transport af Lig fra Trondhjems Strafanstalt til Institutet — hvilken skal ske i forsvarligen lukkede Kister — foregaa i Tiden mellem 15de Juni og 15de August. Afgives Liget ikke til det anatomiske Institut, bliver det at jorde paa vedkommende Kirkegaard.

Ønsker den Afdødes Familie eller Venner at begrave ham, skal intet derfor være til Hinder. Hvis Bestyreren finder det hensigtsmæssigt, kan der i saa Fald, forinden Liget udleveres, paa et bekvemt Sted inden Anstalten og i Overvær af saa mange Fanger og Betjente, som Bestyreren bestemmer, afholdes en passende Andagt."

Bf. § 15, 4de Punktum. 12 Oktbr.

Fangen har 2 Timer daglig til sine Maaltider, og forsaavidt han ikke arbeider i fri Luft, om muligt 1 Time til Bevægelse i saadan.

Bf. § 24, F. S. § 26.

a. Naar en Fange viser slet Opførsel, kan foruden Irettesættelse og Fratagelse af tilstaaede Begunstigelser anvendes følgende Revselser paa ham:
1. Indskrænkning af Cellebesøg;
2. Negtelse af Beskjæftigelse;
3. Berøvelse af enkelte Maaltider — alt for en Tid af indtil 14 dage;
4. Inddragning af godskrevne Arbeidspenge;
5. Nedsættelse i en lavere Klasse;
6. Indsættelse i Strafcelle indtil 14 Dage.
7. Indsættelse i Enrum for en Tid af indtil en Maaned, saaledes at denne Tid ikke medregnes i den idømte Straffetid;
8. haardt Natteleie indtil 18 Dage;
9. Indskrænkning af Kosten til Vand og Brød indtil 12 Dage, dog alene for Personer over 18 Aar;
10. mørk Celle indtil 6 Dage;
11. Legemlig Revselse, dog blot paa Mandsfanger.

Flere af de nævnte Revselser kan anvendes i Forening.

---

b. I Bodsfængslets Fangebehandlingsreglement af 9de September 1889, se Lovtidenden for s. A., S. 319.

§ 8, Litr. b—d lyder nu:

b. „Med Hensyn til Fanger under 18 Aar skal der lægges særlig Vægt paa den opdragende Side af Behandlingen.

De bliver at holde i Enrum, forsaavidt Direktøren efter Samraad med Præsten og Lægen finder, at de efter sin Alder, Udvikling, Helbred, Sindsbeskaffenhed, Straffetid m. v. hensigtsmæssigen kan behandles paa denne Maade.

I modsat Fald skal de regelmæssigen holdes i Enrum om Natten samt i Spisetiderne og under Forberedelsen til Undervisningen, men under fornødent Opsyn arbeide sammen. Ligeledes skal de, forsaavidt Direktøren ikke anderledes bestemmer, modtage Undervisning i Fællesskab og erholde den i § 15 omhandlede Bevægelse i fri Luft sammen. I Arbeidstiden maa de ikke tale med hverandre, uden naar det for Arbeidets Skyld er nødvendigt.

I Tilfælde, hvor der ikke kan være Spørgsmaal om Afkortning i Straffen, saasom naar vedkommende Fanges Straffetid ikke overstiger 6 Maaneder, kan Direktøren lade en Fange under 18 Aar, der forøvrigt holdes i Enrum, i større eller mindre Udstrækning komme sammen med andre Fanger f. Ex. lade ham deltage i den fælles Undervisning.

Fanger under 18 Aar skal i Regelen altid holdes adskilte fra ældre Fanger.

12 Oktbr.

Revselsen fuldbyrdes, uanseet om den bestemte Straffetid derved overskrides.

De i No. 3, 6, 8, 9 og 10 omhandlede Revselser anvendes ikke paa Kvinder, som giver Die.[1])

Findes en Fange i Besiddelse af Gjenstande, som er indsmuglede i Fængslet, kan disse inddrages.

b. For mindre Forseelser bør Revselse ikke anvendes, forinden der forgjæves har været givet Fangen Advarsel.

c. Beslutning om Anvendelsen af Revselse fattes, efterat Fangen er hørt. Hvor det maatte findes nødvendigt, kan retslig Undersøgelse og herunder Edsfæstelse finde Sted. De i Litr. a, No. 3 og No. 8—11 nævnte Revselser maa ikke anvendes, medmindre Lægen har afgivet Erklæring om, at Fangens Helbredstilstand ikke er til Hinder derfor.

Beslutning om Revselse bestaaende i Inddragning af godskrevne Arbeidspenge fattes af Fængselsstyrelsen.

Ellers fattes Beslutning om Revselse af Direktøren. Beslutning om Anvendelse af legemlig Revselse paa Fanger over 18 Aar eller af de i Litr. a, No. 8, 9 og 10 omhandlede Revselser i over Halvdelen af den tilladte Tid maa dog først fattes, efterat Sagen har været forelagt Fængselsraadet. Spørgsmaal om Revselse, hvorved Straffetiden forlænges, bliver ligeledes at forelægge Fængselsraadet. I dette Tilfælde bliver desuden straks at gjøre Indberetning om Revselsen til Fængselsstyrelsen.

---

c. Fangen skal strengt afholde sig fra ethvert Samkvem med og enhver Meddelelse til Medfange, fra hvem han er adskilt. Han maa ikke give Signal ved Bankning eller paa anden Maade, heller ikke maa han vise sig i sit Vindu. Dette rengjøres ikke uden specielt Paalæg af en Foresat."

d. som nu c.

e. som nu d.

§ 9, 6te—9de Passus lyder:

„Fange over 18 Aar skal arbeide i $10^1/_2$ eller, om der tilstaaes ham 1 Times Bevægelse i fri Luft, 10 Timer daglig, Undervisningstiden iberegnet. Alle Hverdage før en Helligdag ophører han dog med sit Arbeide Kl. 5 Eftermiddag. I enkelte Tilfælde, naar det maatte anses nødvendigt, kan der indrømmes Fangen Frihed efter Aftensmaaltidet til at læse, skrive e. l.

Hvor lang Tid Fanger under 18 Aar skal arbeide, bestemmes under Hensyn til hans Alder, Udvikling og Kræfter af Direktøren efter Samraad med Fængslets Præst og Læge.

Naar Arbeidets Beskaffenhed udkræver det, kan ogsaa Enrumsfange beskjæftiges udenfor Fangecellen under Jagttagelse af, at han holdes adskilt fra Medfange og enhver anden, med hvem Samkvem er ham forbudt.

Paa Søn- og Helligdage maa intet Arbeide finde Sted udenfor den nødvendige Husgjerning."

[1]) Dette Led gjælder kun Fællesanstalterne.

d. Beslutning om Revselse bliver med Angivelse af Grunden m. v. 12 Oktbr.
at indføre i en af Fængselsstyrelsen autoriseret og efter medfølgende Schema indrettet Protokol. Afskrift af denne forsaavidt angaar det i Aaret passerede, bliver ved Udgangen af hvert Beretningsaar at indsende til Fængselsstyrelsen.

e. Naar Fange revses med Negtelse af Beskjæftigelse eller med Indskrænkning af Kosten til Vand og Brød, bliver han, hvis han ikke er Enrumsfange, at holde i Celle, saalænge Revselsen varer.

f. Naar Fange revses med Indskrænkning af Cellebesøg, Negtelse af Beskjæftigelse, Indsættelse i Strafcelle, med Indskrænkning af Kosten til Vand og Brød eller med mørk Celle, tillades det ham i Almindelighed enten slet ikke eller alene under Luftningen at komme ud af Cellen.

g. I Strafcelle skal der ikke findes Stol, Bord eller andet, hvorved Fangen kan gjøre sig det bekvemt, og ikke andet Leiested end en bar Brix, hvorpaa Sengklæderne om Natten lægges.

h. Som haardt Natteleie anbringes en bar Brix med en Rul til at lægge under Hovedet samt et eller efter Omstændighederne to sædvanlige Tæpper til Overbredsel.

i. Fange, som skal udstaa Fængsel paa Vand og Brød, faar daglig 750 g. blødt Brød eller den halve Mængde haardt Brød, rent friskt Vand samt det fornødne Salt. Skal han udstaa saadan Straf i længere Tid end 5 Dage, gives der ham efter den 5te og 10de Dag en Mellemdag med sædvanlig Fangekost.

---

§ 10, 4de Passus lyder:

„Fangen skal ordentlig klædt og ren indtage den Plads i Kirken, som anvises ham, og der stille og sømmeligen deltage i Gudstjenesten. Han skal medtage sit Cellenummer og hænge det op i sin Kirkestol. Han skal holde sig tilbage i Kirkestolen, saa han ikke sees af sine Medfanger."

§ 11 lyder:

„Der skal efter nærmere Regler, som gives af Fængselsstyrelsen, meddeles Fangerne Undervisning. I Undervisningen skal enhver Fange under 35 Aar deltage, forsaavidt Direktøren ikke anderledes bestemmer. Ogsaa ældre Fanger kan, naar de ønsker det, af Direktøren erholde Tilladelse til at deltage i Undervisningen."

§ 14 lyder som før med Udeladelse af næstsidste Punktum.

I § 15 er indtaget som 5te Punktum:

„Fange under 18 Aar bør, saavidt ske kan, beskjæftiges med Gymnastikøvelser en passende Del af Luftetiden."

Sidste Passus er udgaaet.

§ 16, Litr. a., 4de og 5te Punktum lyder:

„I Regelen gives ham hver anden Uge et Bad. Det tillades ikke Fangen at bære Skjæg; han skal derfor, forsaavidt det tiltrænges, barbere sig en Gang om Ugen."

Som § 26 a. er indtaget følgende Bestemmelse:

„Fangerne er pligtige til at finde sig i at fotograferes saavelsom i andre Forføininger, der træffes for at lette deres Gjenkjendelse."

12 Oktbr. Vand- og Brødfange kan beskjæftiges med Arbeide, der ingen Fare for Overanstrengelse medfører.

k. Den, der hensættes i mørk Celle, gives en Mellemdag mellem den 3die og den 4de Dag.

I Tilfælde, hvor det findes hensigtsmæssigt, kan istedetfor mørk anvendes halvmørk Celle.

l. Som legemlig Revselse anvendes for Fanger over 18 Aar indtil 25 Slag Tamp eller Rotting (Rørstok), for Fanger under 18 Aar indtil 20 Slag Ris.

Naar Revselse med Tamp eller Rotting skal anvendes, bliver Fangen at binde med en bred Rem om Hoften til en Pæl, der er beklædt med en med Halm stoppet Sæk, Arme og Ben bindes til Pælen. Slagene skal enten gives udenpaa Vesten paa Midten af Ryggen og paa Skulderbladene eller paa Fangens Bagdel udenpaa Buxen. De tildeles Fangen langsomt og med et Mellemrum af nogle Sekunder mellem hvert Slag. Tampen skal være utjæret samt ikke over 5 cm. i Omkreds og maa ikke være længere end 65 cm. fra Haandgrebet samt, dette uberegnet, ikke veie over 150 g.

Ris tildeles Fangerne paa den blottede Bagdel.

Legemlig Revselse fuldbyrdes ved en af Fængslets Opsynsbetjente i Overvær af Direktøren eller Underinspektøren samt af Lægen. To af Fængslets øvrige Funktionærer skal være tilstede som Vidner. Er Fangen ikke Enrumsfange, bør han umiddelbart efter Revselsen hensættes i Celle indtil den følgende Dag.

Bf. § 28, F. S. § 33.

1. Naar en Fange har udstaaet eller ansees at have udstaaet Strafarbeide i $^2/_3$ af den idømte Straffetid, dog mindst 6 Maaneder, bliver han at løslade paa Prøve, medmindre hans Forhold i Fængslet (utilfredsstillende Opførsel, utilstrækkelig Flid o. l.) eller andre særlige Omstændigheder gjør Løsladelsen utilraadelig eller ham dertil ufortjent.

Livstidsfanger kan under samme Betingelser løslades paa Prøve efter 20 Aars Forløb.

Løsladelse paa Prøve er altid at anse for utilraadelig, naar der er overveiende Sandsynlighed for, at Fangen paa fri Fod ikke vil kunne ernære sig paa redelig Vis.

Fange, som efter Straffetidens Udløb skal føres ud af Riget, bliver kun at løslade paa Prøve, naar der er skjellig Grund til at antage, at han efter Løsladelsen vil føre et ordentligt Liv.

2. Henimod den Tid, da en Fange kan løslades paa Prøve, bliver Spørgsmaalet herom at forelægge Fængselsraadet. Der bliver her ogsaa at forhandle om Fangens fremtidige

Stilling og om hvad der i fornødent Fald kan gjøres for at 12 Oktbr.
skaffe ham passende Opholdssted og Arbeide. Til Fremme heraf bør Direktøren træde i Forbindelse med Forsørgelses- og Velgjørenhedsforeninger, navnlig Fængselsselskaber, i Tilfælde ogsaa med offentlige eller kommunale Myndigheder eller private Personer.

3. Beslutning om Løsladelse paa Prøve fattes af Direktøren eller, hvor det gjælder Livstidsfanger, af Justitsdepartementet. Dettes Afgjørelse træffes efter Indstilling af Direktøren, hvilken maa afgives i betimelig Tid og ledsages af vedkommende Retsakter, Udskrift af Fængselsraadets Forhandlinger efter No. 2 og af de fornødne Oplysninger om Fangens Person og Forhold.
4. Hvis de i Henhold til No. 2 stedfundne Forhandlinger ikke leder til, at Fangen løslades paa Prøve, bliver Spørgsmaalet atter at optage inden 1 Aars Forløb og senere med Mellemrum af ikke over 1 Aar.

   Om de Fanger, hvem Løsladelse paa Prøve ikke tilstaaes, og om Grunden dertil bliver der at meddele Oplysning i de aarlige Beretninger om Fængslet.
5. Enhver Løsladelse paa Prøve tilstaaes paa den Betingelse, at den løsladte fører et ordentligt Levnet.

   De øvrige Betingelser, paa hvilke Løsladelsen sker, bestemmes for hvert enkelt Tilfælde.
6. Beslutning om Løsladelse paa Prøve bringes ikke til Udførelse, hvis Fangen inden Løsladelsen viser slet Forhold.
7. Beslutning om Løsladelse paa Prøve indføres i en særlig Protokol.
8. Ogsaa med Hensyn til Fanger, som ikke løslades paa Prøve, bliver der i betimelig Tid før Løsladelsen at forholde efter No. 2, 2det og 3die Punktum.

   Skal en Fange løslades paa Grund af Benaadning, maa hans Løsladelse dog ikke udsættes af Hensyn til det foran foreskrevne.
9. Udgaaende Fange skal, medmindre Direktøren anderledes bestemmer, forinden Løsladelsen a) prøves i Kristendomskundskab, Læsning og Skrivning, b) undersøges af Lægen og veies, c) gives passende Formaninger af Direktøren og Præsten.

   Hvis Fangen ikke allerede før sidder i Enrum, skal han mindst 3 Døgn før Løsladelsen holdes i Celle.

   Fange, som skal løslades paa Prøve, skal særlig gjøres bekjendt med Vilkaarene for Løsladelsen, hvorhos der skal medgives ham et Aftryk af de vedføiede Forskrifter vedkommende hans Forhold efter Løsladelsen.
10. Paa Løsladelsesdagen bliver Fangen at gjengive sine Klæder, om disse er opbevarede, samt sine øvrige Eiendele, hvorfor

12 Oktbr. han har at meddele Kvittering. Ligeledes gives der Fangen Opgjør for de ham tilstaaede Arbeidspenge.

11. Forsaavidt Fangens egne Klæder, hvilke i fornødent Fald forinden skal istandsættes, ikke maatte være tilstrækkelige, skal han forsynes med de nødvendige Klædningsstykker, helst indkjøbte brugte, saa han kan løslades i en anstændig, ikke iøinefaldende Dragt.

12. Hvis Fangen ikke har fast Bopæl paa det Sted, hvor Fængslet ligger og han heller ikke som fremmed udvises af Riget, bliver han i Regelen paa den Maade, som findes hensigtsmæssigst, og paa Fængslets Bekostning at sende til det Sted, hvor han har fast Bopæl, eller til et, hvor han vides at kunne erholde Arbeide, eller i Mangel af saadant Sted til den Kommune, hvor han har sin Hjemstavn. Indtil Afsendelsen kan foregaa, kan Fangen holdes i Varetægt i Fængslet.

Hvor det findes ønskeligt, kan ogsaa Fange, som har fast Bopæl paa det Sted, hvor Fængslet ligger, sendes til et andet Sted, hvor han kan faa Arbeide.

13. Fange, som ikke skal sendes til et andet Sted, skal i Regelen løslades om Formiddagen. Skal flere Fanger udgaa samme Dag, løslades de enkeltvis med passende Mellemrum.

14. Enhver Løsladelse bliver at notere i vedkommende Protokoller.

15. Om Løsladelser bliver der at meddele Polititidenden Opgaver overensstemmende med de derom givne Regler.

16. Forsaavidt angaar Fanger, som skal løslades paa Prøve, bliver der endvidere at give Politiet paa det Sted, hvor Fangen skal opholde sig, en efter medfølgende Schema affattet Meddelelse om Løsladelsen med Oplysning om Fangens Person og Forhold, hans Signalement, hos hvem han agter at tage Tilhold, den ham overgaaede Dom, samt de Betingelser, paa hvilke Løsladelsen er skeet.

Afsendes han fra Fængslet i Henhold til No. 12, bliver Politiet paa Bestemmelsesstedet tillige at meddele Underretning om Reisemaaden og Tiden for Afreisen samt den antagelige Ankomsttid.

17. Fange, som efter Løsladelsen skal føres ud af Landet, bliver i Fængslet at afhente af vedkommende Transportfører.

18. Lider Fange, der helt har udstaaet sin Straf, paa den Tid han skal løslades, af saadan Sygdom, at han ikke kan bortsendes overensstemmende med No. 12, men dog taaler at flyttes, bliver han, hvis der ikke paa anden Maade sørges for ham, ved Politiets Foranstaltning at indlægge i et Sygehus. Er Sygdommen af den Beskaffenhed, at han paa Løsladelsesdagen ikke uden Fare for Helbreden kan flyttes, tillades det, at han paa Fængslets Bekostning nyder Kur og Pleie i dets Sygeafdeling, indtil han uden Fare kan flyttes og i fornødent Fald ved Politiets Foranstaltning indlægges i Sygehus.

Fattigvæsenet bliver i Tilfælde betimelig at meddele fornøden 12 Oktbr.
Underretning, ligesom saadan saavidt muligt ogsaa skal meddeles dem, der maatte have Forsørgelsespligt ligeoverfor Fangen. Henligger Fangen paa den Tid, hans Løsladelse skal foregaa, i Sygehus eller i Sindssygeasyl, bliver vedkommende Indretnings Bestyrelse og i Tilfælde Fattigvæsenet og de forsørgelsespligtige betimelig at underrette om, fra hvilken Dag han er løst fra sit Forhold til Fængslet.

Er Fange, der skal løslades paa Prøve, syg, bliver Løsladelsen i Regelen at udsætte, indtil han kan sendes til sit Hjem eller det for ham bestemte Opholdssted.

19. Fange, som er løsladt paa Prøve, skal i den Udstrækning, hvori Omstændighederne tilsiger og tillader det, være Gjenstand for Politiets særlige Opmærksomhed. Øiemedet hermed er at afholde den løsladte fra at falde tilbage til et forbrydersk Liv og at støtte ham i hans Bestræbelser for at føre en retskaffen Vandel. Forholdsregler overfor den løsladte, hvorved der lægges ham Hindringer iveien i sidstnævnte Henseende, og navnlig saadanne, hvorved Opmærksomheden unødig henledes paa, at han har været straffet, maa derfor saavidt muligt undgaaes. Hvor det kan ske, bør Politiet overdrage Fængselsselskaber eller lignende Indretninger eller paalidelige private Personer at føre det Tilsyn med den løsladte, som findes fornødent. Fremmøde for Politiet maa udenfor de i de følgende Numere særlig nævnte Tilfælde kun paalægges den løsladte, forsaavidt og saalænge det ansees uundgaaelig nødvendigt. Men den løsladte er i Tilfælde forpligtet til efter Paalæg at møde for Politiet eller andre, som efter dets Anmodning fører Tilsyn med ham, ligesom han ogsaa er forpligtet til at meddele Politiet eller vedkommende Tilsynshavende de Oplysninger om sine Forhold, som maatte begjæres.

20. Den paa Prøve løsladte har inden en saadan Frist, som af Direktøren bestemmes, at fremstille sig for Politiet paa det Sted, hvor han skal tage Ophold, paa Landet for Lensmanden.

21. Uden Tilladelse af Politiet (Lensmanden) maa den paa Prøve løsladte ikke flytte ud af vedkommende By eller Lensmandsdistrikt. Har den løsladte gyldige Grunde for sit Ønske om at flytte, maa Tilladelse dertil ikke negtes ham, medmindre det er at befrygte, at han vil misbruge Tilladelsen til at forøve nye strafbare Handlinger eller at han ved Flytningen vil føres ind i et daarligt Levnet.

Det oven foreskrevne skal ikke være til Hinder for, at den løsladte rent midlertidig bytter Opholdssted, naar hans Beskjæftigelse eller andre særegne Grunde kræver det.

22. Tillades det den paa Prøve løsladte at flytte, har han, forsaavidt han ikke skal gaa tilsøs eller forlade Landet, inden den

12 Oktbr. Tid, som af vedkommende Politimyndighed bestemmes, at fremstille sig for Politiet (Lensmanden) paa det Sted, hvor han fremtidig skal opholde sig.

Politiet paa det tidligere Opholdssted har betimelig at meddele Politiet paa det nye Underretning om den løsladtes Flytning, ledsaget af saadanne Oplysninger om ham, som i No. 16 omhandlet, og Oplysning om hans Forhold efter Løsladelsen.

23. Naar en paa Prøve løsladt ikke til fastsat Tid fremstiller sig for Politiet paa det Sted, hvor han efter Løsladelsen skal tage Bopæl, bliver han af dettes Politi at beordre paagreben, og, om hans Opholdssted ikke kjendes, at efterlyse gjennem Polititidenden.

I Ordren og Efterlysningen begjæres den løsladte snarest muligt fremstillet for nærmeste overordnede Polititjenestemand eller Lensmand. Denne optager hans Forklaring om Grunden til Udeblivelsen og erhverver de øvrige Oplysninger, som maatte findes paakrævede. Hvis Udeblivelsen ikke skyldes den løsladte utilregnelige Omstændigheder, bliver han foreløbig at indsætte i Fængsel.

Dersom den løsladte ikke besluttes indsat i Fængsel, har han uden Ophold at begive sig til det for ham bestemte Opholdssted, om dette er et andet end Paagribelsesstedet.

Hvis en paa Prøve løsladt, som har faaet Tilladelse til at tage Ophold paa et nyt Sted, ikke fremstiller sig for dettes Politi til fastsat Tid, har dette at meddele Underretning herom til Politiet paa hans tidligere Opholdssted, der i fornødent Fald beordrer den løsladte paagreben og bevirker ham efterlyst. Hvis den løsladte udenfor det i No. 21, sidste Led omhandlede Tilfælde uden Tilladelse forlader anvist Opholdssted, beordrer Politiet ham ligeledes paagreben eller bevirker ham efterlyst. I begge Tilfælde finder Bestemmelserne i 2det og 3die Led tilsvarende Anvendelse.

24. Om enhver i Henhold til No. 23 skeet Paagribelse har Politiet paa Paagribelsesstedet at underrette den Myndighed, der har beordret den løsladte paagrebet.

I det i No. 23, 1ste Led omhandlede Tilfælde har det derhos uden Ophold at gjøre Indberetning til Fængselsstyrelsen. Indberetningen skal ledsages af Udskrift af de optagne Forklaringer og af de øvrige Oplysninger, som maatte være erhvervet.

I de i No. 23, sidste Led omhandlede Tilfælde oversender Paagribelsesstedets Politi uopholdelig Udskrift af Forklaringerne m. v. til den Myndighed, som har beordret Paagribelsen. Denne har snarest muligt at indsende saadan Indberetning til Fængselsstyrelsen, som i forrige Led nævnt, ledsaget af Udskrift af de optagne Forklaringer m. v. samt

af Udtalelse om, hvorvidt den løsladte atter bør indsættes i Anstalten. 12 Oktbr.

25. I Tilfælde, hvor det ikke anseés hensigtsmæssigt, at Reglerne i No. 16 samt No. 19—24 kommer til Anvendelse paa en paa Prøve løsladt, kan Direktøren — i Tilfælde ogsaa efter Løsladelsen — bestemme, at saa ikke skal ske.

26. Hvis nogen paa Prøve løsladt henfalder til Lediggang og ikke kan paavise lovligt Erhverv, eller til Drik eller andet daarligt Forhold, eller hvis han søger Selskab med eller tager Bolig hos berygtede Personer, der ikke er hans Slægtninge, eller hvis han forøvrigt — udenfor de i No. 23 omhandlede Tilfælde — undlader at efterkomme nogen af de for hans Forhold givne Forskrifter, tildeler Politiet ham først en Advarsel. Nytter ikke denne, optager Politiet Forklaring, hvorunder ogsaa Vedkommende selv maa gives Anledning til at udtale sig. Udskrift af Forklaringen tilligemed de øvrige Oplysninger, som maatte findes fornødne til Bedømmelse af Spørgsmaalet om Vedkommendes fornyede Indsættelse i Fængslet, samt Politiets Udtalelse herom indsendes derefter til Fængselsstyrelsen.

Hvis den løsladte forøver nogen Handling, som kan medføre Frihedsstraf, bliver lignende Indberetning at indsende til Fængselsstyrelsen. Vedkommende Retsakter bliver at medsende.

Indtil endelig Beslutning er fattet om fornyet Indsættelse, kan Politiet — bortseet fra Tilfælde, hvor Paagribelse sker i Henhold til Loven om Rettergangsmaaden i Straffesager — lade den løsladte paagribe, hvis det findes fornødent for at hindre ham fra at undvige eller af Hensyn til den offentlige Sikkerhed. Hvis saa sker, bliver Indberetning at afgive til Fængselsstyrelsen uden Ophold.

27. Beslutning om fornyet Indsættelse af Fange, som er løsladt paa Prøve, fattes af Justitsdepartementet. Naar saadan Beslutning er afgiven, bliver han at transportere til vedkommende Landsfængsel eller et andet Fængsel, som Departementet maatte bestemme. Har den løsladte forøvet strafbar Handling, hvorfor Fængselsstraf er idømt, afsones denne først.

28. Naar en paa Prøve løsladt Fange paany indsættes i Fængslet, kommer Tiden fra Løsladelsen indtil den fornyede Indsættelse ikke i Betragtning ved Straffetidens Beregning.

29. Ny Løsladelse paa Prøve kan alene finde Sted, hvor Omstændighederne i særlig Grad taler derfor.

30. Indsættes en paa Prøve løsladt ikke inden 3 Aar efter Løsladelsen, eller om den efter Dommen gjenstaaende Straffetid er længere, indtil Udløbet af denne, og er han heller ikke inden disse Tidsfrister paagrebet for igjen at indsættes, anseés Straffen udstaaet.

For Livstidsfanger er Fristen 10 Aar efter Løsladelsen.

12 Oktbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Strafanstalterne, hvorved meddeles, at de i Lov af 31te Mai 1900 § 7 omhandlede Fængselsraad indtil videre skal bestaa af de Tjenestemænd, som nu danner Funktionærforsamlingen (jfr. Kgl. Res. af 9de December 1878 Litr. E) og udføre de denne paahvilende Pligter foruden de i Loven fastsatte.

12 Oktbr. **Skrivelse** fra Fængselsstyrelsen til Bodsfængslets Inspektion, hvorved meddeles, at uagtet Bodsfængselslovene §§ 6 og 8 ved Resolutionen af 6te Oktober 1900 er ophævede som Lovbestemmelser, bliver de fremdeles at befølge som reglementariske Bestemmelser.

12 Oktbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Kristiania Stiftsdirektion:

Fra 15de Oktober d. A. gjøres følgende Forandringer i Reglement af 1ste Juni 1895 angaaende Anvendelsen af Enrumsfængsel i Strafarbeidsanstalten for Kvinder.

I § 1 ombyttes Ordene „Loven af 26de Juni 1893 § 2" med „Loven af 31te Mai 1900 § 17, 3die Punktum".

§ 1, sidste Led, ophæves og erstattes med følgende Forskrifter:

„Naar Pladsen tillader det, kan ogsaa Fanger over 21 Aar undergives Enrumsfængsel. I Tilfælde af Valg mellem flere Fanger bliver under forøvrigt lige Forhold yngre eller tidligere ustraffede at indsætte i Enrum fremfor ældre eller tidligere straffede.

De nærmere Beslutninger vedkommende Fanger over 18 Aar, hvortil ovenstaaende Regler giver Anledning, fattes af Direktøren, som imidlertid, før Sagen afgjøres, eller, om det ikke kan ske, snarest muligt efter Afgjørelsen har at forelægge den for Fængselsraadet."

Af § 9 ophæves den Del, som følger efter Ordene „til Direktøren."

Samtidig ophæves Bestemmelserne i Justits-Departementets Skrivelse af 15de Juni 1895.

12 Oktbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet, hvorved meddeles, at Akershus Strafanstalt fremtidig bliver at kalde Akershus Landsfængsel, Trondhjems Strafanstalt Trondhjems Landsfængsel og Strafanstalten for Kvinder Landsfængslet for Kvinder.

12 Oktbr. **Skrivelse** fra Fængselsstyrelsen til Rigsadvokaten:

I Henhold til meddelt Bemyndigelse har Departementet idag udfærdiget forskjellige nye Reglementsbestemmelser vedkommende Strafanstalterne, bl. a. om Strafarbeidsfangers Løsladelse. Da Bestemmelserne herom ogsaa vedkommer Politiet, skal man til Underretning og videre Kundgjørelse for Politiets Tjenestemænd omkring i Landet meddele følgende Uddrag af samme:

1. Naar en Fange har udstaaet eller anses at have ud- 12 Oktbr.
staaet Strafarbeide i $^2/_3$ af den idømte Straffetid, dog mindst 6 Maaneder, bliver han at løslade paa Prøve, medmindre hans Forhold i Fængslet (utilfredsstillende Opførsel, utilstrækkelig Flid o. l.) eller andre særlige Omstændigheder gjør Løsladelsen utilraadelig eller ham dertil ufortjent.

Livstidsfanger kan under samme Betingelser løslades paa Prøve efter 20 Aars Forløb.

Løsladelse paa Prøve er altid at anse for utilraadelig, naar der er overveiende Sandsynlighed for, at Fangen paa fri Fod ikke vil kunne ernære sig paa redelig Vis.

Fange, som efter Straffetidens Udløb skal føres ud af Riget, bliver kun at løslade paa Prøve, naar der er skjellig Grund til at antage, at han efter Løsladelsen vil føre et ordentligt Liv.

2—4. — — —

5. Enhver Løsladelse paa Prøve tilstaaes paa den Betingelse, at den løsladte fører et ordentligt Levnet.

De øvrige Betingelser, paa hvilke Løsladelsen sker, bestemmes for hvert enkelt Tilfælde.

6—8. — — —

9. — — — Fange, som skal løslades paa Prøve, skal særlig gjøres bekjendt med Vilkaarene for Løsladelsen, hvorhos der skal medgives ham et Aftryk af — — Forskrifter vedkommende hans Forhold efter Løsladelsen.

10—11. — — —

12. Hvis Fangen ikke har fast Bopæl paa det Sted, hvor Fængslet ligger og han heller ikke som fremmed udvises af Riget, bliver han i Regelen paa den Maade, som findes hensigtsmæssigst, og paa Fængslets Bekostning at sende til det Sted, hvor han har fast Bopæl, eller til et, hvor han vides at kunne erholde Arbeide, eller i Mangel af saadant Sted til den Kommune, hvor han har sin Hjemstavn. Indtil Afsendelsen kan foregaa, kan Fangen holdes i Varetægt i Fængslet.

Hvor det findes ønskeligt, kan ogsaa Fange, som har fast Bopæl paa det Sted, hvor Fængslet ligger, sendes til et andet Sted, hvor han kan faa Arbeide.

13—14. — — —

15. Om Løsladelser bliver der at meddele Polititidenden Opgaver overensstemmende med de derom givne Regler.

16. Forsaavidt angaar Fanger, som skal løslades paa Prøve, bliver der endvidere at give Politiet paa det Sted, hvor Fangen skal opholde sig, — — — Meddelelse om Løsladelsen med Oplysning om Fangens Person og Forhold, hans Signalement, hos hvem han agter at tage Tilhold, den ham overgaaede Dom, samt de Betingelser, paa hvilke Løsladelsen er skeet.

12 Oktbr. Afsendes han fra Fængslet i Henhold til No. 12, bliver Politiet paa Bestemmelsesstedet tillige at meddele Underretning om Reisemaaden og Tiden for Afreisen samt den antagelige Ankomsttid.

17. Fange, som efter Løsladelsen skal føres ud af Landet, bliver i Fængslet at afhente af vedkommende Transportfører.

18. Lider Fange, der helt har udstaaet sin Straf, paa den Tid han skal løslades, af saadan Sygdom, at han ikke kan bortsendes overensstemmende med No. 12, men dog taaler at flyttes, bliver han, hvis der ikke paa anden Maade sørges for ham, ved Politiets Foranstaltning at indlægge i et Sygehus. Er Sygdommen af den Beskaffenhed, at han paa Løsladelsesdagen ikke uden Fare for Helbreden kan flyttes, tillades det, at han paa Fængslets Bekostning nyder Kur og Pleie i dets Sygeafdeling, indtil han uden Fare kan flyttes og i fornødent Fald ved Politiets Foranstaltning indlægges i Sygehus. — — —

19. Fange, som er løsladt paa Prøve, skal i den Udstrækning, hvori Omstændighederne tilsiger og tillader det, være Gjenstand for Politiets særlige Opmærksomhed. Diemedet hermed er at afholde den løsladte fra at falde tilbage til et forbrydersk Liv og at støtte ham i hans Bestræbelser for at føre en retskaffen Vandel. Forholdsregler overfor den løsladte, hvorved der lægges ham Hindringer iveien i sidstnævnte Henseende, og navnlig saadanne, hvorved Opmærksomheden unødig henledes paa, at han har været straffet, maa derfor saavidt muligt undgaaes. Hvor det kan ske, bør Politiet overdrage Fængselsselskaber eller lignende Indretninger eller paalidelige private Personer at føre det Tilsyn med den løsladte, som findes fornødent. Fremmøde for Politiet maa udenfor de i de følgende Numere særlig nævnte Tilfælde kun paalægges den løsladte, forsaavidt og saalænge det ansees unndgaaeligt nødvendigt. Men den løsladte er i Tilfælde forpligtet til efter Paalæg at møde for Politiet eller andre, som efter dets Anmodning fører Tilsyn med ham, ligesom han ogsaa er forpligtet til at meddele Politiet eller vedkommende Tilsynshavende de Oplysninger om sine Forhold, som maatte begjæres.

20. Den paa Prøve løsladte har inden en saadan Frist, som af Direktøren bestemmes, at fremstille sig for Politiet paa det Sted, hvor han skal tage Ophold, paa Landet for Lensmanden.

21. Uden Tilladelse af Politiet (Lensmanden) maa den paa Prøve løsladte ikke flytte ud af vedkommende By eller Lensmandsdistrikt. Har den løsladte gyldige Grunde for sit Ønske om at flytte, maa Tilladelse dertil ikke negtes ham, medmindre det er at befrygte, at han vil misbruge Tilladelsen til at forøve nye strafbare Handlinger, eller at han ved Flytningen vil føres ind i et daarligt Levnet.

Det oven foreskrevne skal ikke være til Hinder for, at den løsladte rent midlertidig bytter Opholdssted, naar hans Beskjæftigelse eller andre særlige Grunde kræver det.

22. Tillades det den paa Prøve løsladte at flytte, har han, 12 Oktbr.
forsaavidt han ikke skal gaa tilsøs eller forlade Landet, inden den Tid, som af vedkommende Politimyndighed bestemmes, at fremstille sig for Politiet (Lensmanden) paa det Sted, hvor han fremtidig skal opholde sig.

Politiet paa det tidligere Opholdssted har betimelig at meddele Politiet paa det nye Underretning om den løsladtes Flytning, ledsaget af saadanne Oplysninger om ham, som i No. 16 omhandlet, og Oplysning om hans Forhold efter Løsladelsen.

23. Naar en paa Prøve løsladt ikke til fastsat Tid fremstiller sig for Politiet paa det Sted, hvor han efter Løsladelsen skal tage Bopæl, bliver han af dettes Politi at beordre paagreben og, om hans Opholdssted ikke kjendes, at efterlyse gjennem Polititidenden.

I Ordren og Efterlysningen begjæres den løsladte snarest muligt fremstillet for nærmeste overordnede Polititjenestemand eller Lensmand. Denne optager hans Forklaring om Grunden til Udeblivelsen og erhverver de øvrige Oplysninger, som maatte findes paakrævede. Hvis Udeblivelsen ikke skyldes den løsladte utilregnelige Omstændigheder, bliver han foreløbig at indsætte i Fængsel.

Dersom den løsladte ikke besluttes indsat i Fængsel, har han uden Ophold at begive sig til det for ham bestemte Opholdssted, om dette er et andet end Paagribelsesstedet.

Hvis en paa Prøve løsladt, som har faaet Tilladelse til at tage Ophold paa et nyt Sted, ikke fremstiller sig for dettes Politi til fastsat Tid, har dette at meddele Underretning herom til Politiet paa hans tidligere Opholdssted, der i fornødent Fald beordrer den løsladte paagreben og bevirker ham efterlyst. Hvis den løsladte udenfor det i No. 21, sidste Led, omhandlede Tilfælde uden Tilladelse forlader anvist Opholdssted, beordrer Politiet ham ligeledes paagreben eller bevirker ham efterlyst. I begge Tilfælde finder Bestemmelserne i 2det og 3die Led tilsvarende Anvendelse.

24. Om enhver i Henhold til No. 23 skeet Paagribelse har Politiet paa Paagribelsesstedet at underrette den Myndighed, der har beordret den løsladte paagrebet.

I det i No. 23, 1ste Led, omhandlede Tilfælde har det derhos uden Ophold at gjøre Indberetning til Fængselsstyrelsen. Indberetningen skal ledsages af Udskrift af de optagne Forklaringer og af de øvrige Oplysninger, som maatte være erhvervet.

I de i No. 23, sidste Led, omhandlede Tilfælde oversender Paagribelsesstedets Politi uopholdelig Udskrift af Forklaringerne m. v. til den Myndighed, som har beordret Paagribelsen. Denne har snarest muligt at indsende saadan Indberetning til Fængselsstyrelsen, som i forrige Led nævnt, ledsaget af Udskrift af de optagne Forklaringer m. v. samt af Udtalelse om, hvorvidt den løsladte atter bør indsættes i Anstalten.

12 Oktbr. 25. I Tilfælde, hvor det ikke anses hensigtsmæssigt, at Reglerne i No. 16 samt No. 19—24 kommer til Anvendelse paa en paa Prøve løsladt, kan Direktøren — i Tilfælde ogsaa efter Løsladelsen — bestemme, at saa ikke skal ske.

26. Hvis nogen paa Prøve løsladt henfalder til Lediggang og ikke kan paavise lovligt Erhverv, eller til Drik eller andet daarligt Forhold, eller hvis han søger Selskab med eller tager Bolig hos berygtede Personer, der ikke er hans Slægtninge, eller hvis han forøvrigt — udenfor de i No. 23 omhandlede Tilfælde — undlader at efterkomme nogen af de for hans Forhold givne Forskrifter, tildeler Politiet ham først en Advarsel. Nytter ikke denne, optager Politiet Forklaring, hvorunder ogsaa Vedkommende selv maa gives Anledning til at udtale sig. Udskrift af Forklaringen tillige med de øvrige Oplysninger, som maatte findes fornødne til Bedømmelse af Spørgsmaalet om Vedkommendes fornyede Indsættelse i Fængslet, samt Politiets Udtalelse herom indsendes derefter til Fængselsstyrelsen.

Hvis den løsladte forøver nogen Handling, som kan medføre Frihedsstraf, bliver lignende Indberetning at indsende til Fængselsstyrelsen. Vedkommende Retsakter bliver at medsende.

Indtil endelig Beslutning er fattet om fornyet Indsættelse, kan Politiet — bortseet fra Tilfælde, hvor Paagribelse sker i Henhold til Loven om Rettergangsmaaden i Straffesager — lade den løsladte paagribe, hvis det findes fornødent for at hindre ham fra at undvige eller af Hensyn til den offentlige Sikkerhed. Hvis saa sker, bliver Indberetning at afgive til Fængselsstyrelsen uden Ophold.

27. Beslutning om fornyet Indsættelse af Fange, som er løsladt paa Prøve, fattes af Justitsdepartementet. Naar saadan Beslutning er afgiven, bliver han at transportere til vedkommende Landsfængsel eller et andet Fængsel, som Departementet maatte bestemme. Har den løsladte forøvet strafbar Handling, hvorfor Fængselsstraf er idømt, afsones denne først.

28. Naar en paa Prøve løsladt Fange paany indsættes i Fængslet, kommer Tiden fra Løsladelsen indtil den fornyede Indsættelse ikke i Betragtning ved Straffetidens Beregning.

29. — — —

30. Indsættes en paa Prøve løsladt ikke inden 3 Aar efter Løsladelsen, eller om den efter Dommen gjenstaaende Straffetid er længere, inden Udløbet af denne, og er han heller ikke inden disse Tidsfrister paagrebet for igjen at indsættes, ansees Straffen udstaaet.

For Livstidsfanger er Fristen 10 Aar efter Løsladelsen.

13 Oktbr. **Plakat***[1]), hvorved i Henhold til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 og Tillægslov af 17de Juni 1880 fast-

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. Nr. 51, S. 805—812.

*) Bekjendtgj. 17de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. Nr. 41.

sættes herved følgende Bestemmelser med Hensyn til Kvaran- 13 Oktbr.
tæne i Anledning af Pest:

§ 1. Paa Fartøi, som fra Udlandet ankommer her til Riget, skal heises Kvarantæneflag:

a. hvis det kommer fra udenrigsk pestsmittet Sted, eller det paa Reisen har havt Samkvem med saadant Sted eller med Fartøi med Pestsyg ombord, kommende fra pestsmittet Sted,
b. hvis det har Syg ombord og dennes Sygdom kan befrygtes at være eller ville blive Pest,
c. hvis det under Opholdet i Afgangshavnen eller under Reisen har havt eller ved Ankomsten har ombord nogen Død eller Syg, hvis Sygdom antages at have været eller at være Pest,
d. hvis det har ombord Gangklæder eller Sengklæder, som har været benyttede af Syg, lidende af Pest, eller benyttede af eller til en Person, der er død af denne Sygdom,
e. hvis det har ombord Mandskaber eller Reisende, der direkte eller indirekte (over smittefrit Omraade) ankommer fra udenrigsk som pestsmittet erklæret Sted, naar ikke 10 Døgn er forløbne siden deres Afreise fra et saadant Sted,
f. hvis det kommer fra Havne, der ifølge Bekjendtgjørelse, udfærdiget af Regjeringen, antages at staa i saa nær Forbindelse med pestsmittede Egne, at Smitteoverførelse ved Reisende kan befrygtes.

I samtlige disse Tilfælde er Samkvem med Land forbudt indtil Fartøiet er bleven kvarantænemæssig undersøgt, og Resultatet af denne Undersøgelse foreligger. Undersøgelsen bliver i hvert enkelt Tilfælde at foretage ombord ved Kvarantænekommissionens lægekyndige Medlem (eller en anden dertil antagen Læge) i Forening med et andet af Kvarantænekommissionens Medlemmer.

Som pestsmittet betragtes ogsaa udenlandsk Sted, angaaende hvilket det paa paalidelig Maade er blevet Vedkommende bekjendt, at Pest der er udbrudt, selv om offentlig Bekjendtgjørelse derom ikke maatte være kommen ham ihænde.

§ 2. Ved Ankomsten til norsk Havn, hvor Kvarantænekommission ikke findes, skal Fartøi, som er i noget af de i § 1 nævnte Tilfælde, snarest mulig underkastes foreløbig Undersøgelse af vedkommende Politimyndighed i Forening med Distriktslægen paa Stedet eller i sidstnævntes Forfald samt naar Oppebielsen af ham vilde foraarsage et Ophold af over 12 Timer, med en anden Læge.

Er Fartøiet Dampfartøi, beordres det at afgaa under Kvarantæneflag til nærmeste Havn, hvor Kvarantænekommission findes.

Er Fartøiet Seilfartøi, skal der uopholdelig gjøres Indberetning til nærmeste Kvarantænekommission, som har at foranstalte det videre fornødne.

13 Oktbr. § 3. Fartøier, i hvilke der enten i Afgangshavnen eller paa Reisen har været eller efter Ankomsten findes Personer angrebne af Pest, henvises indtil anderledes af Kongen maatte bestemmes til Kvarantæneindretningen paa Odderøen ved Kristianssand. Isaafald bør der, saafremt Fartøiets Fører forlanger det, og Kvarantænekommissionen finder det nødvendigt, om mulig medgives det en Læge og de fornødne Lægemidler.

Ved Kvarantæneindretningen undergives Fartøierne følgende Behandling:

a. Syge bringes strax iland paa Kvarantæneindretningen og holdes adskilte i Tilfælde indtil 10 Døgn, efterat de er helbredede.

Døde begraves med Jagttagelse af de Forsigtighedsregler, som Kvarantænekommissionen bestemmer.

b. Klæder og andre Gjenstande, som har været benyttede af de Ombordværende, samt de Rum, hvor de Syge har opholdt sig, renses i den Udstrækning, som Kvarantænekommissionen bestemmer.

Kvarantænekommissionen kan ogsaa, om den anser det paakrævet, anordne Rensning af andre Gjenstande og andre Dele af Fartøiet end de nævnte.

c. Snarest muligt efter Fartøiets Ankomst skal dets Klosetter rengjøres, dets Kjølvand desinficeres og udpumpes og Drikkevandet ombord erstattes med friskt Vand. Rotter og Mus skal saavidt mulig søges udryddede.

d. Fartøiet saavelsom samtlige ombordværende Personer holdes adskilte i 10 Døgn, efterat de af Pest døde, de deraf angrebne eller derfor mistænkte er bragte fraborde, samt efterat Rensning er foregaaet som ovenfor nævnt.

Saalænge Adskillelsen varer, skal Fartøiet ligge under Kvarantæneflag og ikke have andet Samkvem med Land eller med andre Fartøier end Kvarantænekommissionen tillader.

Optræder nye Tilfælde af Pest blandt de adskilte Personer, skal Adskillelsen vedvare i 10 Døgn, efterat Rensning efter de seneste indtrufne Tilfælde er foretagen.

§ 4. Finder Kvarantænekommissionen ved den foretagne Undersøgelse, at et Fartøi ikke har eller har havt Pestsyg ombord, bliver med Hensyn til dets videre Behandling følgende at iagttage:

Fartøiets Klosetter skal rengjøres og, forsaavidt det kommer fra pestsmittet Sted, dets Kjølvand desinficeres og udpumpes samt Drikkevandet ombord erstattes med friskt Vand. Endvidere kan Klæder og andre Gjenstande, som har været benyttede af Ombordværende, af Kvarantænekommissionen paabydes renset i den Udstrækning, som den finder nødvendigt. Klæder, som kan formodes at have været benyttet af nogen Pestsyg, skal altid undergives saadan Rensning.

§ 5. Efterat disse Foranstaltninger er tilendebragte og efterat Skibets Fører har afgivet en fuldstændig og nøiagtig Opgave over samtlige Ombordværendes Navne, Hjemstavn og Bestemmelsessted her i Riget, skal Kvarantæneflaget, forsaavidt dette er heist i Henhold til § 1 e eller f, stryges og Skibet gives fri Adgang til Land. Ogsaa i andet Tilfælde kan Kvarantæneflaget stryges og Fartøiet tilstedes Adgang til Land i den Udstrækning, som er fornødent for Udlosning af medhavende og Indlastning af nye Varer, men Fartøiet skal fremdeles være undergivet Kvarantænekommissionens specielle Kontrol med Hensyn til Sundhedstilstanden ombord, indtil 10 Døgn er forløbne, regnet fra dets Afgang fra pestsmittet Sted, eller fra dets Samkvem med Skib, der var pestsmittet eller kom fra pestsmittet Sted. Saafremt der ombord paa Fartøi, kommende fra pestsmittet Sted er fundet døde Dyr, særlig Rotter, maa Udlosning eller Indlastning af Varer ikke tilstedes, førend det ved foretagen Undersøgelse har vist sig, at Dyrene ikke har havt Pest, dog skal denne Undersøgelse ikke være til Hinder for, at saadan Tilladelse, som omhandlet i § 7, kan meddeles Fartøiets Passagerer. Viser Undersøgelsen, at Dyrene har været angrebne af Pest, skal Kvarantænekommissionen foranstalte Rensning af Fartøiet og dets Ladning og forøvrigt i den Udstrækning, som findes paakrævet, træffe Forholdsregler sigtende til at hindre Udbredelse af Smitte. 13 Oktbr.

§ 6. I den Tid af 10 Døgn, regnet paa den i foregaaende § angivne Maade, i hvilke Fartøiet er undergivet Kvarantænekommissionens specielle Kontrol, maa ingen af de ved Ankomsten ombordværende forlade Fartøiet forinden udtrykkelig Tilladelse dertil er givet af Kvarantænekommissionen og ingen Uvedkommende tilstedes Adgang ombord.

§ 7. Kvarantænekommissionen kan, efterat Fartøi i Henhold til § 5 er tilstedt Adgang til Land, tillade de Ombordværende at forlade Fartøiet paa Betingelse af,

a. at de nøiagtig opgiver paa hvilket eller hvilke Steder, de agter at opholde sig inden Udløbet af 10 Dage, regnet paa den i § 5 angivne Maade, dog saaledes, at Tiden i de i § 5, sidste Punktum, omhandlede Tilfælde bliver at beregne fra det Tidspunkt, da de forlader Fartøiet,
b. underskriver en Erklæring om, at de forpligter sig til daglig inden nævnte Tidsrum at fremstille sig for Sundhedskommissionen eller en af denne valgt Tilsynsmand paa det eller de Steder, hvor de overnatter eller opholder sig mere end 12 Timer.

Tilladelse til at forlade Skibet skal af Kvarantænekommissionen gives i skriftlig Form paa et af Justitsdepartementet anordnet Schema. Dette skal med[illegible] Vedkommende, der har at medbringe det til Paategning [illegible] Gang han fremstiller sig for Sundhedskommissionen el[illegible]ns Tilsynsmænd, samt sidste Dag, han anmelder sig, at aflev[illegible]et til Sundhedskommissionen paa det Sted, hvor han

13 Oktbr. da opholder sig; af denne bliver det udfyldte Schema strax at indsende til Medicinaldirektøren. Naar Kvarantænekommissionen meddeler saadan Tilladelse, som ovenfor omhandlet, skal den derom underrette Sundhedskommissionen paa det eller de Steder, hvor den, som har faaet Tilladelsen, har at fremstille sig. Derhos bliver en Fortegnelse over de paa et Skib ombordværende Personer, hvem saadan Tilladelse er given, for hver Gang at indsende til Medicinaldirektøren.

§ 8. Indtræder der under eller efter Forløbet af den i § 5 angivne Tidsfrist Tilfælde af Pest ombord i et i nogen af Rigets Havne liggende Fartøi, bliver dette at behandle paa den i § 3 angivne Maade, dog saaledes, at Fartøiet ikke bliver at henvise til Kvarantæneindretningen ved Kristiansand, dersom vedkommende Kvarantænekommission finder, at de Syge kan skaffes betryggende Isolation paa et Lazaretskib.

§ 9. Som smitteførende Gjenstande med Hensyn til Pest bliver istedetfor de i § 47 i Reglement om Kvarantænevæsenet af 10de Februar 1849 opregnede følgende at anse:

a. Brugt Linned, andre brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder.
b. Kluder og Filler.
c. Brugte Sække, Tæpper og broderede Arbeider.
d. Skind og ugarvede Huder.
e. Friske Dele af Dyr, Ben, Horn, Klove, Hove, Haar, Børster, raa Silke og Uld.
f. Menneskehaar.

Forsaavidt Fartøi medbringer fra pestsmittet Land, hvorfra Indførsel ikke er forbudt, smitteførende Gjenstande, skal disse desinficeres, medmindre de ikke udlosses og udgjør et fra den øvrige Ladning fuldstændig adskilt Parti, da Desinfektion kan undlades.

Om og i Tilfælde i hvilken Udstrækning det Fartøi, som medbringer smitteførende Varer, skal af Hensyn til disse undergives Desinfektion, bestemmes af vedkommende Kvarantænekommission.

§ 10. I de Tilfælde, hvor ved foranstaaende Bestemmelser Rensning eller Desinfektion er anordnet, bliver den at udføre paa den Maade, som er foreskrevet i de af Direktøren for det civile Medicinalvæsen udarbeidede Regler for Desinfektion.

Naar Rensning eller Desinfektion i andre Tilfælde af Kvarantænekommissionen findes nødvendig, bliver denne at udføre paa den Maade, som Kommissionen i hvert enkelt Tilfælde bestemmer, dog saaledes, at nævnte Regler saavidt muligt befølges.

§ 11. Disse Bestemmelser træder strax i Kraft og bliver Overtrædelsen af samme at straffe efter Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 § 21.

Plakat angaaende forskjellige Bestemmelser med Hensyn til

Kvarantæne m. v. i Anledning af Pest af 12te September 1899 13 Oktbr.
ophæves.

Endvidere ophæves §§ 8—12 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 med Undtagelse af næst sidste Punktum af § 12, saalydende:

„Enhver, som har havt Samkvem med kvarantænepligtigt Fartøi, før det blev lagt, eller medens det ligger i Kvarantæne, underkastes samme Kvarantæne som de med Fartøiet ankomne Personer."

Denne Bestemmelse kommer selvfølgelig ikke til Anvendelse ligeoverfor dem, der paa Kvarantænekommissionens Vegne foretager Undersøgelse af ankommende Fartøier.

Endelig ophæves de andre Bestemmelser i nævnte Lov og i Reglement om Kvarantænevæsenet af 10de Februar 1849, som med de her udfærdigede kommer i Strid.

Regler for Jagt og Fangst i Vangs og Furnes 15 Oktbr.
Bygdealmenning,*) approberede af Landbrugsdepartementet under 15de Oktober 1900 i Henhold til Lov af 20de Mai 1899 § 5 og den Indredepartementet ved Kgl. Resolution af 17de Juni 1899 meddelte Bemyndigelse, jfr. Kgl. Resolution af 17de Febr. 1900 angaaende visse Sagers Overførelse fra Indredepartementet til Landbrugsdepartementet.

§ 1. I Vangs og Furnes Bygdealmenning skal Jagt og Fangst — Jagt efter Elg herfra undtaget — være tilladt for Enhver. Dog skal den, der ikke er Beboer paa Eiendom, som har Brugsret i Almenningen, løse Jagtkort. Jagtkortet udstedes af Almenningsbestyrelsen og lyder paa Navn. Det gjælder enten for Kalenderaaret eller for visse bestemte Jagtdage og kan ikke overdrages. Jagtkortet løses mod forskudsvis Erlæggelse af følgende Afgift:

For Jagtkort, som gjælder Kalenderaaret 20—tyve—Kroner og for Jagtkort, som gjælder visse bestemte Dage, 1—en—Krone for hver Dag, Kortet gjælder.

§ 2. Jagtkortene maa under Jagten og Fangsten medføres og inden Jagtomraadet forevises, naarsomhelst det af Nogen forlanges.

§ 3. Retten til Jagt efter de Elgsdyr, som det i Henhold til Jagtlovens § 19 maatte blive tilladt aarlig at fælde i Almenningen, bortsættes for hvert Aar af Almenningsbestyrelsen ved Anbud efter forudgaaet fornøden Bekjendtgjørelse.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmændene: 15 Oktbr.

Ifølge Lov af 14de Juli 1897 om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning skal en væsentlig Del af de et geistligt Embede tilliggende Udredsler af

*) Bekjendtgj. 19de Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 42.

15 Oktbr. skyldsat Jord eller af Bruger af saadan indkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren) mod en Godtgjørelse derfor af 2 pCt. af Opkrævningsbeløbet. Det samme er Tilfældet med enkelte af Kirkesangernes Indtægter. Idet man nedenfor anfører de forskjellige Indtægter, som efter Lønningsloven er Gjenstand for Indkrævning ved Lensmanden (Skatteopkræveren), skal man samtidig nærmere omhandle, hvorledes denne har at forholde sig med Hensyn til disse Indfordringer og hvad dermed staar i Forbindelse.

1. Jordbrotlige Rettigheder af usolgt beneficeret Gods, løs Landskyld og uindløst Jordafgft skal indkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren), forsaavidt de skal betales med Penge (§ 2). Forfaldstid for disse Ydelser er som hidtil Julaften eller, saafremt de skal erlægges mere end syv Mile fra Yderens Bopæl, Kyndelsmisseaften (2den Februar). Ydelser, som skal erlægges i Varer, skal fremdeles modtages af den geistlige Embedsmand, saafremt de erlægges til Forfaldstid, men bliver i modsat Fald for det Aar at opkræve af Lensmanden (Skatteopkræveren) med Penge. Til Benyttelse ved Opkrævningen vil Lensmanden (Skatteopkræveren) faa sig tilstillet fra vedkommende geistlige Embedsmænd en fuldstændig Fortegnelse en Gang for alle over de Embedet tilliggende jordbrotlige Rettigheder, løs Landskyld og uindløst Jordafgift, som skal betales med Penge og saaledes skal opkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren). Hvis Ydelsen er bestemt i Varer, men skal betales med Penge efter Kapitelstaxt, maa Lensmanden (Skatteopkræveren) selv for hvert Aar udregne Varernes Værdi i Penge. Forsaavidt der fremtidig maatte ske Forandringer med Hensyn til disse Ydelser, saasom ved Indløsning, Fordeling eller Vareydelsers Omskrivning til Pengeydelser, vil Lensmanden (Skatteopkræveren) faa fornøden Meddelelse derom fra Embedsmanden. Videre vil der i Tilfælde efter Forfaldstid blive tilstillet Lensmanden (Skatteopkræveren) Opgave fra Embedsmanden over Restancer af Ydelser, som skulde været erlagt til ham i Varer, med vedføiet Oplysning om deres Værdi i Penge. I Rundskrivelse til Geistligheden af 27de November 1897 angaaende Lønningslovens Gjennemførelse har man givet de geistlige Embedsmænd Ordre til at sende Lensmanden (Skatteopkræveren) de ovennævnte Opgaver og Meddelelser.

Ved Forfaldstid (eller efter Modtagelse af Restanceliste over Vareydelser) har Lensmanden (Skatteopkræveren) strax at indkræve disse Ydelser. Er de ikke betalt inden tre Maaneder efter Forfaldstid, bliver der strax at foretage Udpantning for dem, hvortil ikke nu længer udkræves Autorisation af Amtmanden, og derefter uopholdelig at foretage det videre fornødne til Beløbenes Inddrivelse. Den i n. L. 3—14—16 omhandlede Forhøielse af resterende Landskyld med en Fjerdedel er ophævet for de geistlige Em-

beders vedkommende. Efter Ydelsernes Modtagelse har Lensman- 15 Oktbr.
den (Skatteopkræveren) strax at udbetale dem til den berettigede efter Fradrag af Opkrævningsgodtgjørelse, og inden sex Maaneder fra Forfaldsdag har han at aflægge Regnskab for Opkrævningen.

2. Den i Lønningslovens § 7 omhandlede Grundbyrde skal altid indkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren). Forfaldstid for denne Grundbyrde er den samme som for de offentlige Eiendomsskatter, o: Aarets sidste Skattemøde (jfr. Finantsdepartementets Rundskrivelse af 14de April 1899), og Grundbyrden bliver at opkræve samtidig med Skatterne. I Tilfælde af manglende Betaling skal der udpantes for Grundbyrden samtidig med Pantning for Skatterne, og herfor bliver der efter Lønningslovens § 9 alene at beregne ét Pantegebyr. Indbetales Grundbyrden efter Skattemødet, men forinden Udpantning er afholdt, ansees Lensmanden (Skatteopkræveren) ifølge Udtalelse fra Finantsdepartementet uberettiget til ved Siden af den i Lønninglovens § 9 fastsatte Opkrævningsgodtgjørelse at beregne sig Afskrivningsgebyr. Samtidig med Lønningssagernes Afgjørelse er der af Departementet bleven affattet Fortegnelser sognevis over denne Grundbyrde, hvilke Fortegnelser foranstaltes thinglæste og derefter skal opbevares ved Sognepræstembedets Arkiv. Af disse Fortegnelser har man anmodet Præsterne om at sende vedkommende Lensmand (Skatteopkræver) Afskrift til Benyttelse ved Opkrævningen, og de Fortegnelser som Lensmanden (Skatteopkræveren) saaledes faar, maa han selv sørge for til enhver Tid at have suppleret med mulige Forandringer, som maatte indtræde med Hensyn til Beløbenes Størrelse som Følge af Fordeling og Indløsning, hvorom nærmere vil blive afhandlet nedenfor. Ved Aftag i en Eiendoms Skyld bliver Grundbyrden forholdsvis at nedsætte, saalænge Aftaget staar ved Magt (Lovens § 8, tredie Led). Af Opkrævningsbeløbet skal Halvdelen udbetales Præsten umiddelbart efter Forfaldstid, uanseet om saa meget er kommet ind, og Resten med Fradrag af Opkrævningsgodtgjørelsen inden sex Maaneder derefter, overensstemmende med Bestemmelsen i Lønningslovens § 9. Med Hensyn til Udredslernes Forskydelse af offentlige Midler henvises til Finantsdepartementets Rundskrivelse af 1ste Juli 1898.

Ved Eiendomsdelinger skal ifølge Lønninglovens § 10, andet Led, Grundbyrden fordeles efter Skylden. Fordelingen vil ifølge Rundskrivelse fra Justitsdepartementet af 21de Mai d. A. blive udført af Pantebogsførerne. Lensmanden (Skatteopkræveren), som forudsættes at være bekjendt med de i Aarets Løb stedfundne Eiendomsdelinger, maa selv i betimelig Tid før Skattemødernes Afholdelse sørge for ved Henvendelse til vedkommende Pantebogsfører at skaffe sig Oplysning om, hvorledes Grundbyrden er fordelt mellem en Eiendoms Parceller, og notere dette i sin Fortegnelse og har derefter at opkræve Grundbyrden efter det forandrede Forhold. Hvor Grundbyrden — hvad der jevnlig vil blive Tilfældet — ved

15 Oktbr. Eiendomsdeling for noget Brug bliver én Krone eller derunder, skal den indløses ved Indbetaling til Lensmanden (Skatteopkræveren) af det tyvedobbelte Beløb. Lensmanden (Skatteopkræveren) har at sørge for, at saadan Indløsning finder Sted seneſt paa det første Skattemøde, paa hvilket den aarlige Grundbyrde indkræves. Beløb, som tidligere er paa én Krone eller derunder, er derimod ikke Gjenstand for saadan tvungen Indløsning, førend ny Eiendomsdeling finder Sted. Efter § 10, første Led, kan Grundbyrde af hvilketsomhelst Beløb frivillig indløses ved Indbetaling til Lensmanden af det tyvedobbelte Beløb. Saadan Indløsning kan finde Sted naarsomhelst, men forsaavidt den sker udenfor det omhandlede Skattemøde, bliver der af Indløsningssummen at beregne 4 pCt. aarlig Rente fra Udredslens sidste Forfaldsdag til Indløsningsdagen. Indløsningssummerne bliver strax efter Modtagelsen at udbetale til de i Lønningslovens § 26 nævnte Menighedsudvalg, hvorimod Renterne deraf tilfalder Presten. Om stedfundne Indløsninger maa der af Lensmanden (Skatteopkræveren) sendes Underretning til Presten og til Pantebogsføreren, forat han kan foretage den fornødne Aflæsning i Pantebøgerne. For Modtagelsen af Indløsningssummerne og deres Overſendelse til det nævnte Menighedsudvalg tilkommer der Lensmanden ingen Godtgjørelse.

Regnskab for Opkrævning af Grundbyrden bliver aarlig at aflægge til Præsten efter nedenstaaende Schema samtidig med Udbetaling i Henhold til Lovens § 9 af den anden Halvdel af Grundbyrden. Ved Regnskabsaflæggelsen bliver i Tilfælde at medsende en specificeret Opgave over Beløb, som maatte være uerholdelige, eller for hvilke Udlægget først kan bortsælges Aaret efter, med nærmere Angivelse af Grunden dertil.

3. Faste Grundafgifter opkræves, forsaavidt det forlanges af Embedsmanden, af Lensmanden (Skatteopkræveren) samtidig med Skatterne (§ 9). Fortegnelse over saadanne Grundafgifter vil i Tilfælde blive tilstillet Lensmanden (Skatteopkræveren) fra vedkommende Embedsmænd. Med Hensyn til Indkrævning, Udbetaling af Forskud og Regnskabsaflæggelse gjælder det samme som under Post 2 er anført for den der omhandlede Grundbyrde.

4. Afgift af Kjøbstadindvaanere, der eier særskilt skyldsat Jord, som de ikke selv bebor det hele Aar, skal ifølge § 13 indkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren). Afgiften udgjør to Kroner aarlig til Sognepræsten og 50 Øre aarlig til Kirkesangeren paa det Sted, hvor Eiendommen er beliggende. Fortegnelse over de ydelsespligtige maa af de berettigede aarlig tilstilles Lensmanden (Skatteopkræveren) til Indfordring. Forøvrigt gjælder ogsaa for denne Afgift, hvad der under Post 2 og 3 ovenfor er anført angaaende Indkrævning, Udbetaling af Forskud og Regnskabsaflæggelse. Regnskab bliver at aflægge særskilt til Sognepræsten og til Kirkesangeren.

Indtægt.		Udgift.	
Gjenstaaende Restancer fra f. A.	Kr.	Udbetalt Sognepræsten den	Kr.
Samlet Grundbyrde (§ 9) for Aaret 19	"	. . . . .	"
Grundafgifter (§ 9) modtaget til Indforing ved Sognepræstens Skrivelse af	"	Salær 2 pCt. af Opkrævningsbeløbet . .	"
Afgift af Kjøbstadindvaanere (§ 13) ifølge Sognepræstens Opgave af	"	Uerholdelige Restancer	"
Rettighed i Finmarken (§ 17) ifølge Sognepræstens Opgave af	"	Restancer, for hvilke Udlægget først kan bortsælges det følgende Aar	"

15 Oktbr. 5. De i Lov angaaende Rettigheder i Finmarken af 6te Juni 1863 §§ 2—4 omhandlede Ydelser til Sognepræst og Kirkesanger skal efter Lønningslovens § 17 altid betales med Penge og opkræves af Lensmanden (Skatteopkræveren) sammen med Skatterne. Til Benyttelse ved Indkrævningen maa Lensmanden (Skatteopkræveren) hvert Aar faa sig tilstillet fra de Berettigede Mandtal over Rettighedsyderne og Fortegnelse over de i Rettighedslovens § 4 omhandlede ydelsespligtige med Opgave over, hvad enhver har at betale. Forøvrigt forholdes med Hensyn til Indfordring, forskudsvis Udbetaling og Regnskabsaflæggelse som ovenfor under Post 2—4 anført.

Om foranstaaende skal man bede samtlige de i Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Lensmænd (Skatteopkrævere) givet Underretning. Til Benyttelse ved Sagens Expedition vedlægges endel Aftryk af nærværende Rundskrivelse.

16 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Revisionsdepartementet, hvori førstnævnte Departement paa Foranledning udtaler som sin Opfatning, at der ved Beregningen af det Rekvirenten af en paa Stedet (før Ret blev sat) indstillet Vekselsag i Henhold til Sportellovens § 16, andet Passus, paahvilende Refusionsbeløb ikke bliver at tage noget Hensyn til det tidligere erlagte Berammelsesgebyr.

17 Oktbr. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende de forenede Rigers Styrelse under Hans Majestæt Kongens Sygdom.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At da Vi ved Sygdom for Tiden er forhindrede fra at beskjæftige Os med Regjeringsanliggender, saa skal, saalænge Vi saaledes er hindrede fra Selv at udøve Kongemagten, Bestyrelsen af Vore forenede Kongeriger i Vort høie Navn føres af Vor høitelskede Herr Søn, Norges og Sveriges Kronprins Oscar Gustav Adolf i Egenskab af Regent, paa den Maade, som for saadant Tilfælde er bestemt i den norske Grundlovsbestemmelse af 10de Januar 1863, sammenholdt med Rigsaktens § 7, og i den svenske Regjeringsforms § 40, og skal Hans Kongelige Høihed tillige i Vort Sted undertegne de Ekspeditioner, som er grundede paa Vore allerede fattede Beslutninger, men ikke endnu er blevne forsynede med Vor høie Underskrift. Thi paaligger det samtlige Vore tro Undersaatter med Hørighed og Lydighed at efterkomme og udføre, hvad hans Kongelige Høihed Kronprins-Regenten i Vort høie Navn og paa Vore Vegne byder og befaler.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

17 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori paa Foresporgsel meddeles, at det efter Departementets Mening vistnok paahviler vedkommende Formandskab at forelægge Kommunestyret Udkast til den i Fattigloven af 19de Mai

d. A. § 26 omhandlede Plan, men at Departementet anser det som forudsat i Loven (jfr. bl. a. Paragrafens Litr. b. og c.), at Fattigvæsenets Styrelse, forinden saa sker, i ethvert Fald maa have udtalt sig om Sagen, forsaavidt den ikke, — hvad der formentlig vilde være hensigtsmæssigst, — efter Formandskabets Anmodning har udarbeidet et Udkast. Da Loven derhos forudsætter, at Planen vedtages af Kommunestyret inden 1ste Januar 1901, maa det antagelig være den til Udgangen af Aaret 1900 fungerende Fattigkommission, til hvem Formandskabet i forannævnte Anledning vil have at henvende sig. 17 Oktbr.

Departementet tilføier, at det i en anden Forbindelse har antaget, at der ved de nu ihøst forestaaende Valg paa Fattigstyremedlemmer i Henhold til Lovens § 20 c bør udtræde en Trediedel af Fattigkommissions valgte Medlemmer blandt dem, som har forrettet længst, og saaledes bliver at vælge et tilsvarende Antal.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet, foranlediget ved indkommen Forestilling fra en Forligelseskommissær angaaende Forstaaelsen af Sportellovens § 85, erklærer sig enigt med Amtmanden i, at den i nævnte Lovparagrafs Litr. b fastsatte Betaling af Kr. 2.00 for en Sags Afgjørelse ved Voldgift alene tilkommer Forligelseskommissærerne, hvor disse selv fungerer som Voldgiftsmænd (cfr. Lov af 8de Mai 1869 § 3). Naar Sagens Parter enes om at undergive den Voldgift af andre end Forligelseskommissærerne, og dette Forlig protokolleres og underskrives paa vanlig Maade, antages der derimod kun at tilkomme Kommissærerne det for Tilfælde, hvor Sagen forliges, fastsatte Gebyr Kr. 1.50. 17 Oktbr.

Høieste Resolution*), hvorved den af Bergens Kommunestyre i Møde den 5te Oktober 1900 i Medhold af § 11 i Lov om Udskjænkning og Udsalg af Øl m. v. i Kjøbstæderne og Ladestederne af 18de Juni 1884 fattede Beslutning, hvorefter den aarlige Afgift for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Bergen for Aaret 1901 fastsattes til Kr. 800, stadfæstes. 18 Oktbr.

Høieste Resolution*), hvorved den af Skudeneshavns Kommunestyre under 4de September 1900 fattede Beslutning om Forhøielse af Afgiften for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Ladestedet til Kr. 800 stadfæstes i Henhold til § 11 i Lov om Udskjænkning af Øl m. v. i Kjøb- og Ladestederne af 18de Juni 1884. 18 Oktbr.

Høieste Resolution, hvorved i Henhold til Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes følgende Funktionærer 18 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 31 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 53.

18 Oktbr. Attestationsret for portofri Brevveksling i vedkommende Stillings Medfør:

Formændene i de i Lov om forsømte Børns Behandling af 6te Juni 1896 omhandlede Værgeraad;

Bestyrere og Bestyrerinder af de i samme Lov nævnte Skolehjem og Tvangsskoler;

Overingeniøren og Bygningschefen i Aker;

Afdelingscheferne for Havnearbeiderne, Belysningsvæsenet og Opmaalingsvæsenet i Stavanger samt 1ste Kontorist hos Stadsingeniøren i Stavanger;

Inspektøren for Sparebankerne, jfr. Lov af 5te Marts 1900;

Docent J. Utheim som Formand i den parlamentariske Kommission til Udarbeidelse af Plan for Rigets Inddeling i Valgdistrikter.

18 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Moss Sparebank i Møde den 28de Juni 1900 vedtagne Forandring af § 24 i Bankens ved Kongelig Resolution af 18de Juni 1895 stadfæstede Plan.

18 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Stadfæstelse meddeles paa den af vedkommende Grundlæggere og af Treungen Sognestyre, Bratsbergs Amt, i Møder den 9de September og 29de December 1899 vedtagne Plan for en inden nævnte Sogn oprettendes Sparebank.
2. At den af Treungen Sognestyre i Møde den 9de September 1899 fattede Beslutning om Garanti for et Beløb af Kr. 6 000 for den nævnte Sparebanks Forpligtelser approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paadrager sig Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar.

18 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Hosangers Sognestyre, Søndre Bergenhus Amt, i Møder den 27de Mai 1899 og 15de Mai 1900 vedtagne Plan for en inden Sognet under Navn af „Hosangers Sparebank" oprettendes Sparebank.

18 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Hamar Biskop, hvori paa Foranledning meddeles, at ved Udtrykket „Reiseudgifter i Betjeningstiden" i Lønningslovens § 38, 1ste Led maa forstaaes Udgifterne ved alle de Reiser, som vedkommende konstituerede Geistlige i Egenskab af Menighedens Præst foretager paa Embeds Vegne, — altsaa ogsaa Reiser til Bibellæsninger, Opbyggelser og Møder til Fremme af den ydre eller indre Mission — selvfølgelig forudsat, at ikke Udgifterne bæres af andre, f. Ex. i Henhold til Lovens § 30. Departementet minder i denne Forbindelse om, at en konstitueret Præst ikke har Ret

til Præstegaardens Brug eller til den Afsavnsgodtgjørelse herfor, 18 Oktbr.
som maatte tilligge vedkommende Embede.

I de Menigheder, hvor der ydes Præsten Skyds- og Natte-hold in Natura paa Kirke- og lignende Reiser, maa den forrettende Præst selvfølgelig benytte den. Betales der Godtgjørelse i Penge for Skyds- og Natthold, bliver de ovennævnte Udgifter først og fremst at udrede af denne Godtgjørelse, og forsaavidt de ikke dækkes af den, at fordele paa de forskjellige Sognes Lønningsfond i Forhold til, hvad der tilfalder dem af Indtægter.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Stiftamtmanden i 18 Oktbr.
Kristiania Stift, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra Byfogden i Kristianias østre Distrikt om, hvorvidt der skal beregnes Gebyr for Thinglysning af Udpantning i Løsøre for Told, meddeler, at det med Byfogden er enigt i, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende, idet Bestemmelsen i Sportellovens § 56 om Fritagelse for Gebyr for Thinglysning af Indførsel for Skatter og andre offentlige Afgifter i fast Eiendom ikke kan udvides til ogsaa at omfatte Udpantning i Løsøre, ligesom heller ikke samme Lovs § 167 antages at være anvendelig i hervomhandlede Tilfælde, hvor Thinglysningsgebyret formentlig endelig vil falde Debitor, ikke Statskassen, tillast (cfr. Anm. S. 28 ved § 56 i Departementets Udgave af Sportelloven).

Circulære fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen[1]): 18 Oktbr.

Paa Foranledning skal Departementet til fremtidig Jagttagelse meddele følgende angaaende diplomatisk Bistand under militære Studier i Udlandet:

Naar man ad diplomatisk Vei vil søge udvirket Tilladelse til at besøge Statsinstitutioner i Udlandet, som ikke er tilgjængelige for Almenheden, vil der i Almindelighed hertil medgaa mindst tre Uger. Det er derfor nødvendigt, at vedkommende Andragende indkommer hertil i betimelig Tid forud; særlig gjælder dette, hvor der handles om Adgang til tyske eller franske Institutioner. Det bør derhos iagttages, at de Anstalter og Steder, som ønskes besøgt, specielt opgives, da en almindelig Tilladelse f. Ex. til at besøge en vis Art Anstalter som Regel ikke vil kunne udvirkes.

[1]) Jfr. for Marinens Vedk. Parolbefaling 30 Septbr. 1900.

Høieste Resolution*), hvorved den af Roros Herredsstyre 19 Oktbr.
under 26de Marts 1900 i Medhold af § 13 i Lov om Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider paa Landet af 18de Juni 1884 fattede Bestutning om Forhøielse af den aarlige Afgift af Salg og Udskjænkning af Øl og Vin inden Herredet indtil Kr. 1000 stadfæstes som gjældende indtil videre.

*) Bekjendtgj. 31 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 53.

19 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, der havde forespurgt, hvorvidt Restancelister over Landskyld til Kirker maa være indsendt inden April Maaneds Udgang for at kunne autoriseres til Udpantning, eller om det er tilstrækkeligt, at Udpantningsordre er forlangt inden 6 Maaneder efter Fordringens Forfaldsdag.

Departementet udtaler, at det anser Spørgsmaalet tvilsomt. I en Skrivelse af 27de August 1835 har det udtalt, at Restancer over kirkelige Rettigheder i Analogi med Reskript af 22de Marts 1780 bør være indleveret til Overøvrigheden til Udpantningspaategning inden hvert følgende Aars April Maaneds Udgang, medmindre andre bestemte Terminer specielt skulde kunne paavises. Justitsdepartementet har derimod i en Skrivelse af 22de August 1879, der ligesom den foregaaende er indtaget i Lovsamlingerne, og som ogsaa angaar kirkelige Indtægter, udtalt sig derhen, at Udpantningsordre i de Tilfælde, hvor saadan endnu udfordres, maa være begjæret inden 6 Maaneder fra Fordringens Forfaldsdag. Da det ovennævnte Reskript af 22de Marts 1780, som er paaberaabt som Analogi i Kirkedepartementets ovennævnte Skrivelse af 1835, i ethvertfald nu er ophævet ved den geistlige Lønningslov af 14de Juli 1897 § 54, antager det, at Udpantningsordre for en Kirkes Indtægter bør meddeles, naar Begjæring derom er fremsat inden 6 Maaneder efter Fordringens Forfaldsdag.

19 Oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Norsk Elektrisk Aktiebolag, hvori Departementet paa Forespørgsel angaaende Ildsfarligheden ved Anbringelse af statiske Transformatorer i Bygninger, der samtidig benyttes i andre Øiemed, henholder sig til en af Elektricitetskommissionen afgiven Udtalelse, hvorimod Direktøren for den almindelige Brandforsikring intet har fundet at erindre, og som gaar ud paa, at statiske Transformatorer anbragt i Rum eller Aflukker, der er helt afdelt med 1 Stens Mur og Hvælv af samme Tykkelse samt afstængt med laasfærdig tætsluttende Dør af Jern, eller Træ helt beklædt med Jern, byder al rimelig Sikkerhed mod Brandfare fra Transformatorerne, selv ved Anvendelse af høispændt Strøm.

20 Oktbr. **Plakat***), hvorved i Kraft af Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 6 bestemmes, at der til § 4 i Plakat angaaende Kjødkontrolregler af 5te November 1895 gives saadant Tillæg:

Forsaavidt nogen af disse Attester er udstedt af andre end Dyrlæger, skal der medfølge Atteften en Bevidnelse fra vedkommende Steds Politi om, at Mændene er Politiet bekjendt som troværdige.

Denne Plakat traadte i Kraft den 1ste November 1900.

---

*) Bekjendtgj. 24 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved de af Stryn Herredsstyre i Møde den 9de Juli 1900 vedtagne Vedtægter angaaende Værnskogens Behandling i Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med et Par Forandringer. 20 Oktbr

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved de af Roros Herredsstyre i Møder den 11te December 1899 og 15de September 1900 vedtagne Vedtægter angaaende Værnskogens Behandling i Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt Forandring. 20 Oktbr.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved i Henhold til Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 § 369, andet Led, bestemmes, at Numedal og Sandsvær Sorenskriveri med Kongsberg Kjøbstad med Hensyn ttl Udtrækning af Domsmænd i Meddomsretssager skal udgjøre 2 Lodtrækningsdistrikter, det ene bestaaende af nævnte Kjøbstad samt Sandsvær Herred, det andet af de øvrige Herreder i Sorenskriveriet. 20 Oktbr.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 20 Oktbr.

1. Under Navn af Norges Forsvarskommission anordnes en Kommission til at behandle og paa Forlangende afgive Udtalelse om saadanne Spørgsmaal af særlig Betydning vedrørende Landets Forsvar, som maatte blive den forelagte. Kommissionen sammentræder, saa ofte Forsvarsdepartementets Chef forlanger det.
2. Kommissionens faste Medlemmer er:
   Forsvarsdepartementets Chef, Formand,
   Den kommanderende General,
   Den kommanderende Admiral,
   Chefen for Armeens Generalstab,
   Chefen for Marinens Generalstab.

   Naar det for noget Spørgsmaal ansees fornødent, kan Kommissionen paa Foranledning af Forsvarsdepartementets Chef derhos tiltrædes af en eller flere specielt Sagkyndige af Armeen eller Marinen.

   Paa den anden Side behøver enkelte af de faste Medlemmer ikke at tilkaldes, naar der i Kommissionen skal behandles Sager, der ikke vedrører deres Etat.

   Naar Departementschefen ikke deltager i Kommissionens Møder, fungerer efter sin indbyrdes Anciennetet, den kommanderende General eller den kommanderende Admiral som Formand.

*) Bekjendtgj. 24 Oktbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 43, hvor Vedtægterne er indtagne.

20 Oktbr. 3. Over Kommissionens Forhandlinger føres Protokol. Som Protokolfører benyttes som Regel den af Forsvarsdepartementets Expeditionschefer, eller Afdelingschefer, hvem den foreliggende Sags Behandling i Departementet paaligger.

4. Forsvars-Departementet bemyndiges til at give de nærmere Bestemmelser med Hensyn til Kommissionen, der maatte ansees paakrævede.

20 Oktbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At Forvaltningen af Midlerne tilhørende „Understøttelsesfondet for de i Krigen blessérede og faldnes Efterladte", det dermed forbundne Ansvar samt Ansættelse af og Kontrol med Fondets Regnskabsfører og Kassérer henlægges direkte under Forsvarsdepartementet, medens Fondets nuværende Kommission [1]) forøvrigt fortsætter som saadan.

2. Kommissionen tilstilles til Gjennemgaaelse Extrakt af Fondets særlige Regnskab.

[1]) Jfr. Ref. 9de Aug. 1894.

20 Oktbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved Forsvarsdepartementet bemyndiges til at lade afholde Salgsauktion over den i Henhold til Kongelig Resolution af 23de Februar 1889 Litr. J til 3die Feltartillerikorps henlagte Chefsgaard Gimse, Gaards No. 30, Brugs No. 1 i Melhus, samt at Gaarden, forsaavidt Salg af samme ikke finder Sted inden 14de April n. A. fra nævnte Tidspunkt at regne overgaar til overtallig Chefsgaard.

20 Oktbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Armeens beredne og kjørende Vaaben tildeles Tjenestekvarterer og Udrederdistrikter overensstemmende med vedlagte Tableau.

2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at træffe de nærmere Anordninger ved Fordelingens Gjennemførelse [1]).

[1]) Jfr. Cirk. 7de Decbr. 1901.

Tableau over Fordeling af Armeens Udrederkvarterer. 20 Oktbr.

A. Søndenfjelds.

Afdeling.	Amt.	Herred.	Antal Kvarterer (pr. 20de September 1900).
Ingeniørkorpset	Kristians Amt	Biri	62
		Vardal	45
		Jevnaker, paa Vestsiden af Randsfjorden	5
		Gran, paa Vestsiden af Randsfjorden	2
		Søndre Land	19
		Nordre Land	0
	Buskeruds Amt	Hole	5
		Norderhov	31
		Aadalen	2
		Sigdal	0
		Modum	0
		Sum Ingeniørkorpset	171
1ste Feltartilleri-korps	Akershus Amt	Aker	29
		Bærum	22
		Asker	26
	Kristians Amt	Lunner	42
		Jevnaker, paa Østsiden af Randsfjorden	22
		Gran, paa Østsiden af Randsfjorden	153
	Buskeruds Amt	Øvre Eker	0
		Nedre Eker	1
		Lier	82
		Røken	19
		Hurum	0
		Sandsvær	0
	Jarlsberg og Larviks Amt	Strømmen	0
		Skoger	13
		Sande	43
		Hof	9
		Botne	12
		Vaale	2
		Borre	0

20 Oktbr.

Afdeling.	Amt.	Herred.	Antal Kvarterer (pr. 20de September 1900).
1ste Feltartilleri-korps (Forts.)	Jarlsberg og Larviks Amt	Ramnes	0
		Andebu	0
		Stokke	0
		Sem	0
		Nøtterø	0
		Tjømø	0
		Sandeherred	0
		Tjølling	0
		Fredriksværn	0
		Brunlanes	0
		Hedrum	0
		Lardal	0
		Sum 1ste Feltartilleri-korps	475
2det Feltartil-lerikorps	Smaalenenes Amt	Askim	33
		Spydeberg	33
		Skiptvet	21
		Id	0
		Berg	0
		Skjeberg	15
		Borge	5
		Varteig	5
		Tune	17
		Glemminge	2
		Onsø	3
		Raade	24
		Rygge	28
		Moss	13
		Vaaler	39
		Hobøl	27
	Akershus Amt	Vestby	42
		Kraakstad	18
		Aas	19
		Frogn	5
		Nesodden	1
		Enebak, paa Vestsiden af Øieren	46
		Fet, paa Vestsiden af Øieren	8

20 Oktbr.

Afdeling.	Amt.	Herred.	Antal Kvarterer (pr. 20de September 1900).
2det Feltartillerikorps (Fortſ.)	Akershus Amt	Skedsmo	22
		Nittedalen	9
		Sum 2det Feltartillerikorps	435
Akershusſke Kavalerikorps	Smaalenenes Amt	Trøgſtad	58
		Rakkeſtad	61
		Eidsberg	53
		Rødenes	0
		Aremark	0
	Akershus Amt	Urſkog	34
		Høland	39
		Enebak, paa Østſiden af Øieren	4
		Fet, paa Østſiden af Øieren	24
		Sørum	37
		Gjerdrum	35
		Ullensaker	76
		Nes (Romerike)	85
		Eidsvold	28
		Nannestad	80
		Hurdalen	0
		Feiring	0
	Hedemarkens Amt	Søndre Odalen	1
		Nordre Odalen	0
		Vinger	0
		Eidskogen	0
		Brandval	0
		Grue	0
		Hof	0
		Aasnes	0
		Vaaler	0
		Sum Akershusſke Kavalerikorps	615
Oplandſke Kavalerikorps	Hedemarkens Amt	Ringsaker	112
		Nes	47
		Vang og Furnes	118
		Løiten	44

20 Oktbr.

Afdeling.	Amt.	Herred.	Antal Kvarterer (pr. 20de September 1900).
Oplandske Kavalerikorps (Forts.)	Hedemarkens Amt	Romedal	65
		Stange	82
		Elverum	0
		Aamot	0
		Storelvedalen	0
	Kristians Amt	Østre Toten	160
		Vestre Toten	111
		Sum Oplandske Kavalerikorps	739
Trænkorpset	Kristians Amt	Nordre Fron	3
		Søndre Fron	8
		Ringebu	9
		Øier	5
		Østre Gausdal	38
		Vestre Gausdal	8
		Faaberg	52
		Sum Trænkorpset	123

B. Nordenfjelds.

Afdeling.	Amt.	Herred.	Antal Kvarterer (pr. 20de September 1900).
3die Feltartillerikorps	Søndre Trondhjems Amt	Orkedalen	0
		Meldalen	0
		Rennebu	0
		Opdal	0
		Støren	0
		Soknedalen	0
		Horg	0
		Holandet	0
		Flaa	5
		Melhus	39
		Børseskognen	14
		Børsen	16

20 Oktbr.

Afdeling.	Amt.	Herred.	Antal Kvarterer (pr. 20de September 1900).
3die Feltartillerikorps (Forts.)	Søndre Trondhjems Amt	Buviken	13
		Byneset	29
		Leinstranden	14
		Strinden	28
		Malvik	19
		Tilder	3
		Klæbu	3
		Selbu	0
	Nordre Trondhjems Amt	Meraker	0
		Hegre	39
		Nedre Stjørdalen	95
		Frosten	23
		Aasen	24
		Skogn	60
		Sum 3die Feltartillerikorps	424
Trondhjemske Kavalerikorps	Nordre Trondhjems Amt	Levanger	29
		Værdalen	142
		Mosviken og Verran	0
		Inderøen	79
		Sparbuen	68
		Skei	15
		Egge	9
		Beitstaden	23
		Stod	12
		Snaasen	1
		Grong	0
		Overhallen	0
		Vemundvik	0
		Klingen	0
		Sum Trondhjemske Kavalerikorps	378
Nordenfjeldske Trænkompagni	Nordre Trondhjems Amt	Skogn	15
		Levanger	14
		Sum Nordenfjeldske Trænkompagni	29

20 Oktbr. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, hvori paa Foranledning udtales, at de Jagtkort, som lyder paa norske Borgere (Schema No. 1, 2, 3, 4, og 7), kan meddeles uden Hensyn til vedkommende Borgers Alder og Kjøn, naar det skjønnes, at Vedkommende kan udøve nogen ham ved Kortet hjemlet Ret.

22 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Bergens Stiftsdirektion, hvori paa Henvendelse fra en Lønningskommissær meddeles, at Finantsdepartementet paa Foranledning af Kirkedepartementet har udtalt, at de i den geistlige Lønningslovs §§ 12, 14, 16, 21, 22, 41, 44 og 45 omhandlede Erstatninger maa anses Sogne- eller Bykassen paabundne som almindelige kommunale Udgifter, saaledes at der ikke ved deres Udligning bestaar anden særskilt Skattefritagelse end den for Dissentere fastsatte. Det er derfor efter Finantsdepartementets Mening en Selvfølge, at Erstatningsbeløbene ogsaa maa blive at fordele paa Fabrikker og andre industrielle Anlæg, som maatte være skattepligtige inden vedkommende Sogn.

22 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergen, hvori paa Forespørgsel fra en Skolekommune meddeles, at naar en Lærerpost i Smaaskolen, hvis Indehaver oppebærer Alderstillæg af Amtsskolekassen, gaar over til Lærerpost i 2den Afdeling, antages vedkommende Indehaver af Posten at maatte have Ret til Alderstillæg som for 2den Afdeling bestemt allerede fra den Dag, Posten er bleven Storskolepost. Det i Landsskolelovens § 20 bestemte Tidspunkt 1ste Juli eller 1ste Januar antages ikke at have nogen Betydning i et Tilfælde som dette.

22 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansand, hvori paa Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeles, at Departementet antager, at der intet er til Hinder for, at Skolestyret fatter Beslutning om, at to Dage aarlig af Skoletiden skal anvendes til Børnenes Undervisning i Havedyrkning idet denne Undervisning formentlig maa kunne betragtes som en Del af Undervisningen i Naturkundskab (jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Cirkulære af 25de Februar 1897).

22 Oktbr. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles:

VI. Postvæsenet i Japan samtykker nu i Tilbagesendelse, Omexpedition og Adresseforandring af Brevpostforsendelser.

Som Følge heraf udgaar Japan i Postreglementet (af 28de Septbr. 1894), Kap. XVI § 9, 2det Stykke.

XI. Staleims Postaabneri er nedlagt indtil videre.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt: 23 Oktbr.

1. At den Guldals Fogedembede tilliggende Embedsgaard Bortn, G. N. 20, B. N. 2, af Skyld Mk. 19, 60 i Flaa Herred skal sælges, og at Proprieteten til den ved Salget udbragte Kapital forbeholdes Oplysningsvæsenets Fond.
2. —
3. At der som Godtgjørelse for Afsavn af Embedsgaard fra 14de April 1901 at regne tilstaaes Fogden i Guldal Kr. 400 aarlig af Fogedembedsgaardsfondets Rentefond.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved det tillades, 23 Oktbr. at Sognepræsten i Frænen Præstegjæld under Ytre-Romsdal Provsti i Trondhjems Stift, indtil ny Kirke for Ytre-Frænen Sogn bliver opført, istedetfor Gudstjeneste paa de Sognet tillagte Gudstjenestedage afholder Opbyggelse inden Sognet vexelvis paa den nordre og søndre Side af Frænenfjorden.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bl. a. i Hen- 23 Oktbr. hold til Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 § 80 bestemmes, at Fuse Herred — overensstemmende med Fuse Herredsstyres Beslutning af 25de Mai 1899 fra 1ste Januar 1901 deles i 3 Skolekommuner: Fuse, Strandvik og Haalandsdalen, svarende til Sognene af samme Navn.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Kristians 24 Oktbr Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Magistrat ang. Forstaaelsen af enkelte Punkter i Øl- og Vinlovgivningen meddeles følgende:

I Byer, hvor Smaasalg af Vin er gjort til Gjenstand for Bevilling, kan saadan Bevilling ikke meddeles Samlag eller nogen paa dettes Vegne (se Departementets Skrivelse til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt af 5te Marts 1890). Derimod er Dept. tilbøieligt til at antage, at ikke noget afgjørende kan indvendes mod, at Bevilling til Smaasalg af Vin meddeles et Samlags Bestyrer, naar denne har Handelsborgerskab; men Salget maa selvfølgelig foregaa helt for Bestyrerens egen Regning.

En almindelig Beslutning paa Forhaand af Magistrat og Formandskab om, at ingen saadan Bevilling bliver at meddele, eller at Bevilling kun bliver at meddele enkelte nærmere angivne Ansøgere, antages at være ulovlig (jfr. Lov af 18de Juni 1884 § 21 og Departementets Skrivelse til Amtmanden i Smaalenenes Amt af 27de September 1890). Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Magistrat og Formandskab har Adgang til at negte samtlige Ansøgere Bevilling, selv om der ikke er Formodning tilstede om, at Rettigheden af vedkommende vil blive misbrugt (jfr. Lov af 18de Juni 1884 § 2, jfr. § 21, 2det Punktum), ind-

24 Oktbr. skrænker Departementet sig til at henvise til de tvende i den ovenciterede Skrivelse af 27de September 1890 paaberaabte Departementsskrivelser af 17de Marts 1874 og 24de September 1875.

24 Oktbr. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori udtales i Anledning af et af et Herredsstyre i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5, cfr. Lov af 27de Juli 1896, vedtaget Udkast til Skogbrandsregler for Herredet, at de nævnte Love formentlig ikke hjemler Adgang til at indtage i Reglerne en Bestemmelse om, at der ved de større Brug inden Herredet skal vælges en Forstander med Suppleant til at samle Arbeiderne og føre dem til Brandstedet. Departementet antager, at en saadan Forstanderstilling i Tilfælde maa forenes med Stillingen som Kredsforstander (Lovens § 5 Litr. a) og saaledes alene kan paalægges Eier, Bruger eller Bestyrer af matrikuleret Jord.

24 Oktbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at ethvert Andragende om Dispensation fra den almindelige Bygningslovs Bestemmelser efter Lovens § 90 skal forelægges for Reguleringskommissionen, som derom har at afgive Erklæring.

24 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt der skal erlægges noget Gebyr, naar Sorenskriveren i Henhold til § 6 i Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 bekræfter Auktionsuddrag, udfærdigede af Lensmanden.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at der ikke af Sorenskriveren kan kræves nogen Betaling for Bekræftning af saadanne Uddrag, idet der for disse alene bliver at betale det i Sportellovens § 155 Litr. c fastsatte Gebyr (cfr. Oth. Prp. No. 22 for 1893 Pag. 61), hvilket antages i sin Helhed at maatte tilfalde Lensmanden.

25 Oktbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Magistraten og Formandskabet i et Ladested om, hvorvidt der kunde være noget til Hinder for, at meddele en Kvinde, der havde almindelig Handelsret i Ladestedet og var gift med en Samlagsbestyrer, Bevilling til Udsalg af Vin, naar Forudsætningen var, at Udsalget med Samtykke af Samlagets Vedkommende skulde foregaa fra dettes Lokale.

Da der efter § 21 i Udskjænkningsloven for Byerne af 18de Juni 1884 ikke er Adgang til at meddele Samlag Ret til Salg af Vin, havde saavel Magistraten som Amtmanden udtalt Tvivl

om, at Meddelelsen af den ansøgte Bevilling vilde være i fuld Overensstemmelse med Lovgivningen eller dens Forudsætninger. Departementet antager imidlertid, at ikke noget afgjørende kan indvendes mod, at det tillades nævnte Handelsberettigede efter erhvervet kommunal Bevilling, at udsælge Vin fra Samlagets Lokale, deen selvfølgelig under Forudsætning af, at Salget foregaar helt for Vedkommendes egen Regning. 25 Oktbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver angaaende Forstaaelsen af Sportellovens § 28 c, meddeler, at det antager, at de et Bo tilhørende Skibsaktier og andre Aktier, der under Registreringen er opførte med deres paalydende Beløb, men som ikke har været Gjenstand for nogen Værdsættelse, ikke bliver at medtage i det Beløb, hvoraf Skifteslæret efter Sportellovens § 28 c skal beregnes. 25 Oktbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved Anmodning fra en Sorenskriver om Departementets Udtalelse angaaende Beregningen af Auktionsportler i et Tilfælde, hvor der efter Overenskomst mellem Bjergerne og en Repræsentant for Fartøiets Eiere og Assurandører af den sidste var begjæret offentlig Auktion over et som havareret og forladt af Mandskabet indbjerget svensk Fiskefartøi med Tilbehør, hvilken Auktion Sorenskriveren havde bemyndiget vedkommende Lensmand til at afholde efter Tillysning i Tvangsauktions Former. 25 Oktbr.

Departementet meddeler i denne Anledning, at det efter det oplyste i Lighed med Sorenskriveren er tilbøieligt til at antage, at den omhandlede Auktion indgaar under de i Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 § 1 nævnte „Tvangsauktioner og andre Auktioner, der kunde bevirke Udslettelse af Rettigheder, tilkommende andre end Rekvirenten," og at der følgelig for samme maa beregnes Sportler til Statskassen efter Sportellovens §§ 37 og 45 (cfr. Høiesteretsdom af 9de Decbr. 1880, Retst. for 1881 Pag. 369 ff., specielt Pag. 371 og 374).

Skrivelse fra Kirkedepartementet, hvori paa Forespørgsel, om Prestegaardsskoge bliver at henregne til de i §§ 6 og 7 i Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 omhandlede Statsskoge, udtales, at de nævnte §§ ikke antages at komme til Anvendelse paa Prestegaardsskoge, som i Jagtlovens Forstand maa sættes i Klasse med private Eiendomme (jfr. forøvrigt Bestemmelserne i Lovens § 8). Landbrugsdepartementet har, bemærker Dept., i en af samme indhentet Erklæring udtalt sig i samme Retning. 26 Oktbr.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet i Anledning af et i et Herredsstyre 26 Oktbr.

26 Oktbr. opstaaet Spørgsmaal om, hvem det tilkommer at beramme og indkalde til de i § 3 i Formandskabsloven for Landet af 27de Juli 1896 omhandlede aarlige Fællesmøder af Lensmændene og Formandskabet til Gjennemgaaelse og Berigtigelse af Mandtallet udtaler den Mening, at de omhandlede Møder bør berammes af Lensmanden efter Konferance med Ordføreren, som derefter besørger tilsagt Formandskabets Medlemmer.

26 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver udtaler som sin Opfatning, at Forretninger vedk. et under Udførelse værende Hovedveianlæg, der — helt eller delvis — sker for Statskassens Regning, er frie for Sportler til Statskassen, hvorimod der for Forretninger, der angaar Vedligeholdelse af afleverede Hovedveie bliver at erlægge de sædvanlige Sportler. For Bygdeveies vedkommende antages Sportler at maatte erlægges, hvad enten disse bliver at betragte som Omkostninger ved selve Anlægget af Veiene eller ved den senere Vedligeholdelse af samme.

29 Oktb. **Kronprindsregentens Resolution***) [1]), hvorved er bestemt:

I. At efterstaaende Udkast til Regler om Ordningen af Lægernes Anmeldelses- og Meddelelsespligt vedkommende tuberkuløse Sygdomme m. v. approberes.

II. At Justitsdepartementet bemyndiges til at foretage de Forandringer i og Tillæg til heromhandlede Regler, som i Fremtiden maatte findes nødvendige eller hensigtsmæssige.

III. At Omkostningerne ved Anskaffelse af de i ovennævnte Regler omhandlede Protokoller og Schemaer m. v., tillades udredede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler.

Regler

udfærdigede i Henhold til § 12 i Lov af 8de Mai 1900 om Ordningen af Lægernes Anmeldelses- og Meddelelsespligt vedkommende tuberkuløse Sygdomme m. v.

§ 1. Den Meddelelse om Tilfælde af tuberkuløse Sygdomme, som i Henhold til Lov af 8de Mai 1900, dens § 2 enhver Læge har at afgive til Sundhedskommissionens Ordfører, skal være affattet efter vedlagte Schema (I).

Saafremt den Syge ikke har fast Bopæl paa Stedet, sender Ordføreren Meddelelsen til Ordføreren i Hjemstedets Sundhedskommission.

[1]) Vedk. Regj.forebr. er indt. i Deptstid. No. 3 for 1901, S. 42—45.

*) Bekjendtgj. 2den Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 44.

§ 2. Den Underretning, som Lægen, naar en af ham behandlet Syg er afgaaet ved Døden, efter Lovens § 3 har at tilstille Sundhedskommissionens Ordfører, skal være ledsaget af Meddelelse om, hvorvidt der af ham vil blive truffet den fornødne Anordning med Hensyn til den i Lovens §§ 7 og 8 paabudne Rensning af Rum og Klæder. 29 Oktbr.

Denne Underretning kan afgives paa de sædvanlige Dødsanmeldelser, hvor saadanne er anordnet.

§ 3. Sundhedskommissionens Ordfører har at føre en efter vedlagte Schema (II) indrettet Protokol over de inden Byen eller Herredet bosatte Syge, om hvilke der er skeet Meddelelse til ham, saavelsom over dem, han selv ved Lovens Ikrafttræden maatte have eller senere faar under Behandling.

I Protokollen bliver at notere til Afgang de Syge, der afgaar ved Døden eller fraflytter Sundhedskommissionsdistriktet, samt de, om hvem det er kommet til Ordførerens Kundskab, at de er helbredede eller ikke gjennem længere Tid har frembudt saadanne Symptomer paa Sygdommen, som har bevirket, at de betragtedes som gaaende ind under Lovens Bestemmelser.

§ 4. Med Hensyn til denne Protokols Indhold saavelsom til de Anmeldelser og Meddelelser, som ligger til Grund derfor, paahviler der Sundhedskommissionens Ordfører den samme Taushedspligt, som forøvrigt til enhver Tid maatte være bestemt med Hensyn til Betroelser, der gjøres Læger.

Naar Ordføreren paa Grund af Arbeidsmængden eller andre tvingende Aarsager er forhindret fra egenhændig at føre Protokollen, skal den, hvem Førelsen af Protokollen bliver betroet, være forpligtet til at iagttage fuldstændig Taushed om alt, hvad derigjennem maatte komme til hans Kundskab.

§ 5. Samtidig med Afgivelsen af den aarlige Medicinalberetning har Sundhedskommissionens Ordfører — særskilt for hver By og hvert Herred — at indsende en efter vedlagte Schema (III) affattet Talopgave over den i Aarets Løb stedfundne Til- og Afgang af de i ovennævnte Protokol indførte Sygdomstilfælde m. m. Alle Dødsfald af Tuberkulose bliver dog fremdeles som hidtil ogsaa at opføre paa de til Medicinalberetningerne bestemte Dødsaarsagslister.

§ 6. Optræder tuberkulose Sygdomme paafaldende hyppig inden et Hus, en Skole eller et Arbeidslokale, har Sundhedskommissionens Ordfører at indsende særskilt Indberetning derom til Medicinalstyrelsen, hvorefter, saafremt det maatte ansees paakrævet, særlige Foranstaltninger til at hindre Sygdommens videre Udbredelse bliver at træffe efter Samraad med denne.

29 Oktbr. Schema I.

Meddelelse til Sundhedskommissionens Ordfører om et Tilfælde af Tuberkulose.

Sygdomsform .....

Er Tuberkelbaciller paavist og i Tilfælde naar? . . ..

Den Syges:

Navn . . . .

Alder . . . .

Borgerlig Stilling*) . . ..

Bopæl . . . .

Sygdommens antagelige Aarsag: (Smitteforhold, forsaavidt de kan paapeges, sanitære Mislighed etc.). .....

Vil den Syge forblive under den anmeldende Læges Behandling eller ikke? (Jfr. Lovens § 4). .....

Er den Syge underrettet om Sygdommens Natur? .....

....., d. ..... 19.....

Underskrift:

*) For Hustru Mandens, for Børn Forældrenes Stilling.

29 Oktbr.

Schema II.

1901

L. N.	Datum	Navn	Alder	Bopæl og senere Flytninger. (Midlertidig Flytning, f. Ex. ved Indlæggelse paa Sanatorium eller Sygehus, medregnes ikke).	Antagelig Aarsag, forsaavidt Oplysning herom haves.	Sygdomsform.	Hvilken Læge fører det hygieniske Tilsyn?	Naar udgaaet			Anmærkninger: (Herunder anføres bl. a. om og hvorlænge Indlæggelse paa Sygehus har fundet Sted — enten frivillig eller i Henhold til § 6; om nogen Forføining har været truffet i Henhold til § 10 o.s.v.)
								som fraflyttet Herredet (Byen) (Midlertidig Bortflytning medregnes ikke).	paa Grund af Bedring eller Helbredelse.	Død.	

Schema III.

Uddrag af Tuberkuloseprotokollen for ..... By (Herred) for Aaret 19.....

Sygdomsform.	Antal Tilfælde.				Antal Tilfælde udgaaede.						Antal Tilfælde.		Antal Tilfælde, hvor Indlæggelse i Sygehus har fundet Sted i Henhold til Lovens § 6.		Antal Tilfælde, hvor Lovens § 10 er bragt i Anvendelse.	
	under Behandling 1ste Januar 19.....		indførte i Aarets Løb.		ved Flytning.		paa Grund af Bedring eller Helbredelse.		Døde.		under Behandling 31te December 19.....					
	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.	M.	K.
Tuberkulose i:																
Aandedrætsorganerne . . .																
Urin- og Kjønsorganerne . .																
Tarmkanalen																
Ben og Led. .																
Lymfekjertler .																
Huden . . .																

Anmerkninger: (Herunder ønskes bl. a. nærmere Oplysninger om de Tilfælde, hvor Lovens §§ 6 og 10 er bragt i Anvendelse).

Kronprindsregentens Resolution *), hvorved i Henhold til Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania af 26de Mai 1866 § 1 meddeles Stadfæstelse paa en af Kristiania Formænd og Repræsentanter under 27de September 1900 fattet Beslutning angaaende Forandringer i § 70 i de ved Kongelig Resolution af 10de Januar 1874 approberede Politivedtægter for Kristiania, jfr. de Kongelige Resolutioner af 28de November 1874 og 27de Oktober 1891. 29 Oktbr.

Efter de besluttede Forandringer er nævnte Paragraf saalydende:

„§ 70. 1ste Juledag, Skjærtorsdag, Langfredag, 1ste Paaskedag, Bededag og 1ste Pintsedag samt de disse Helligdage forudgaaende Dage er det forbudt at holde offentlig Dans og at give offentlige Forestillinger, deklamatoriske Underholdninger eller Koncerter, Kirkekoncerter undtagne. Samme Forbud gjælder fra Kl. 11 Aften for Søn- og Helligdage til Kl. 3 Eftermiddag paa disse, forsaavidt angaar dramatiske Forestillinger og deklamatoriske Underholdninger, til Kl. 1 Eftermiddag, forsaavidt angaar Koncerter, og til Kl. 5 Eftermiddag, forsaavidt angaar offentlig Dans, Cirkus, Varieté og lignende Forestillinger."

Kronprindsregentens Resolution *) [1]), hvorved i Henhold til Lov om Lodsvæsenet af 26de Mai 1899 § 2 sidste Led fastsættes følgende Tillægsbestemmelser til de ved Kgl. Resolution af 5te Marts 1900 afgivne Regler angaaende Fritagelse for Lodspligt for Fartøier, som kommer fra eller gaar til Sverige m. m.: 29 Oktbr.

I. Fartøi af over 40 Nettoregistertons Drægtighed, som kun gaar i Fart mellem et Sted i Sverige og et Sted i Norge beliggende mellem Lindesnes og Sjøgrændsen mod Sverige, skal fra 1ste Januar 1901 at regne, naar det under Reise gjennem en og samme Lodsled har betalt Lodspenge 10 Gange i det løbende Kalenderaar, være fritaget for Pligt til at betale Lodspenge i den tilbageværende Del af Kalenderaaret, forsaavidt det ikke benytter Lods.

II. For Fartøi, der gaar i Fart mellem et Sted i Sverige og et Sted i Norge, og som fra indenskjærs liggende svensk Farvand kommer over i norsk Farvand uden at have passeret den ved Kgl. Resolution af 24de Februar 1900 fastsatte Udenskjærsgrændse, skal Rigsgrændsen træde i Stedet for Udenskjærsgrændsen, saaledes at Lodspligten kommer til at indtræde ved Rigsgrændsen, og denne bliver Udgangspunktet for Beregning af Milepengene.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved i Henhold til Lov angaaende Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter af 3die August 1897 § 1 bestemmes: 29 Oktbr.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. No. 1 og 2 for 1901.

*) Bekjendtgj. 2. Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 44.

**) Bekjendtgj. 13. Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49.

29 Oktbr. 1. At Hillesø Herred, Tromsø Amt, skal udgjøre ét Opsynsdistrikt, omfattende Fiskeværene Hillesø, Sommerø, Rusholmen, Bjørnø, Haaja og Oksfjord, inden hvilket Distrikt indtil videre ansættes særskilt Opsyn til Ordenens Opretholdelse under Torskefiskeriet i det Tidsrum, som bestemmes af Amtmanden i nævnte Amt.

2. At denne bemyndiges til i det anførte Øiemed og under Hensyn til den til enhver Tid givne Storthingsbevilgning at antage Opsynsbetjent med Assistenter og bestemme deres Godtgjørelse samt at udfærdige Forskrifter for Opsynets Virksomhed m. v.

29 Oktbr. **Kronprindsregentens Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

I. At de almindelige Sagethinge i Søndre Bergenhus Amt fra 1ste Januar 1901 afholdes saaledes:

a. i Nordhordlands Sorenskriveri:

1. Vaarthingene begynder i de første Dage af Mai, Høstthingene omkring Midten af September.
2. Vaar- og Høstthingene for Alversund og Hammer afholdes i Bergen.

b. i Midthordlands Sorenskriveri:

1. Vaarthingene begynder i sidste Halvdel af April, dog med den Undtagelse, at Vaarthinget for Sund afholdes i Juni. Høstthingene begynder i de sidste Dage af September eller de første Dage af Oktober.
2. Vaar- og Høstthingene for Aarstad Thinglag afholdes i Bergen.

c. i Søndhordlands Sorenskriveri:
Vaarthingene begynder i den første Halvdel af April, Høstthingene i den første Del af September.

d. i Hardanger og Voss Sorenskriveri:

1. Vaarthingene begynder i de første Dage af Juni, Høstthingene i den første Del af Oktober, dog med den Undtagelse, som for Røldals Vedkommende følger af den Kongelige Resolution af 4de August 1854.
2. Vaarthinget for Røldal ophæves.

II. At et nyt Maanedsthing for Røldal og Odda Sogn, Hardanger og Voss Sorenskriveri afholdes i Juni Maaned.

III. At det overlades til Amtmanden nærmere at fastsætte, i hvilken Orden, paa hvilke og i hvormange Dage samt paa hvilke Steder de ovennævnte Thinge bliver at afholde.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 52 for 1900.

29 Oktbr. **Kronprindsregentens Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Dept.tid. No. 3 for 1901, S. 36—42.

1. At Grytten Herred i Romsdals Fogderi og Amt paa de af Herredsstyret i Møde den 19de Januar 1900 ved-

tagne Vilkaar deles i to Herreder, nemlig Heen Herred, 29 Oktbr.
svarende til Sognet af samme Navn, og Grytten Herred,
omfattende Grytten og Kors Sogne.

2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den af ved- 29 Oktbr.
kommende Grundlæggere i Møde den 16de December 1899 vedtagne Plan for en inden Ankenæs Herred, Nordlands Amt, under Navn af „Ankenæs Sparebank" oprettendes Sparebank stadfæstes med de Ændringer i §§ 1 og 22, som seneſt under 30te Juli 1900 næſteſter er vedtagne af den til Bankens Oprettelſe nedſatte Komite.

Skrivelſe fra Indredepartementet til Amtmanden i Akershus 30 Oktbr.
Amt angaaende Spørgsmaalet om Lovligheden af, at der var ilagt Aktieſelſkabet Holmenkollens Turiſthotel og Sanatorium for Aaret 1900 tre Afgifter af Øl- og Vinudſkjænkningen, nemlig en Afgift for hvert af Selſkabets 3 Udſkjænkningsſteder Sanatoriet, Turiſthotellet og Sportsſtuen. Med Bemærkning, at Spørgsmaalet hører under Domſtolenes Afgjørelſe, meddeler Departementet, at det er tilbøieligt til at antage, at de nævnte Lokaliteter henſeet til deres indbyrdes Afſtand ſaavelſom til den forſkjelligartede Trafik, idet Udſkjænkningen paa det ene Sted kun foregaar til Sanatoriegjæſter, paa det andet Sted kun til Spiſegjæſter, men paa det tredie Sted til alle og enhver, maa — uanſeet at de eies af ſamme Selſkab — retteſt anſees ſom 3 Etabliſſementer, der hver tiltrænger ſin ſærſkilte Udſkjænkningsbevilling (jfr. Departementets i Lovtidende indtagne Skrivelſe til Amtmanden i Nordlands Amt af 31te Mai 1894). Departementet antager derfor, at der er lovlig Adgang til at paalægge hver af dem ſærſkilt Afgift.

Derimod anſer Departementet det urigtigt, at Bevillingerne er gjort lydende paa Etabliſſementerne iſtedetfor paa de Perſoner, der er ſat til at beſtyre eller foreſtaa Udſkjænkningen paa hvert af de tre Steder (jfr. Udſkjænkningsloven for Landet af 18de Juni 1884 § 3, første Punktum, ſamt § 5, hvorefter deslige Bevillinger ikke antages at kunne meddeles andre Selſkaber end Samlag.

Skrivelſe fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Akers- 30 Oktbr.
hus Amt, hvori Departementet, foranlediget ved Foreſpørgſel fra en Sorenſkriver udtaler, at der i en ved Extraret behandlet Vexelſag, der, efterat Ret var ſat og Stevning og de i ſamme nævnte Vexler af Citantſkabet var fremlagt, blev forligt, foruden Berammelſesgebyr og Dagsſalær efter Sportellovens § 3 tillige antoges at maatte beregnes Behandlingsgebyr efter ſamme Lovs § 1

31 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nedenæs Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at det efter Departementets Mening fremgaar af § 16 i Lov angaaende kristne Dissentere m. v. af 27de Juni 1891, at Myndigheden til at afgjøre et Andragende om Anlæg af en Begravelsesplads for en Dissentermenighed tilligger Amtmanden.

Med Hensyn til Betingelserne for Tilladelse til Anlæg af den omhandlede Kirkegaard antager Departementet, at Bestemmelserne i Kap. 4 i Lov om Kirker og Kirkegaarde af 3die August 1897 maa befølges, forsaavidt de ikke efter sin Ordlyd eller Sagens Natur kun kan finde Anvendelse paa de Kirkegaardsanlæg, der er indrettede til Brug for Statskirkens Menigheder og vedligeholdes ved Hjælp af Bidrag fra disse.

31 Oktbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet til Amtmændene:

Ved § 10 i Reglement af 18de December 1899 for Kontrol med Befordring af Udvandrere til fremmede Verdensdele, udfærdiget af Departementet for det Indre i Henhold til § 9 i Lov af 22de Mai 1869 og Kongelig Resolution af 2den December 1899, er det bestemt, at Politimestrene for de oppebaarne Emigrantafgifter skal aflægge Regnskab til nævnte Departement for hvert Kalenderaar inden paafølgende Januar Maaneds Udgang.

Da for Fremtiden saavel Indtægterne ved nævnte Afgifter som de med Emigrantkontrollen forbundne Udgifter vil blive optaget paa det Forslag til Statsbudget, der hvert Aar forelægges Storthinget, forandres herved den omhandlede Bestemmelse om Politimestrenes Regnskabsaflæggelse i Reglementets § 10 derhen, at Regnskabet herefter bliver at aflægge for Budgetaaret 1ste April—31te Marts og at indsende til nærværende Departement inden hver April Maaneds Udgang.

Det Regnskab, der i Henhold til ovenstaaende bliver at aflægge i April 1901, bedes derhos at omfatte hele Tidsrummet fra 1ste Januar 1900 til 31te Marts 1901, dog affattet saaledes, at det særskilt fremgaar, hvor stor Del af Indtægter og Udgifter der falder paa Tidsrummet 1ste Januar—31te Marts 1900 og 1ste April 1900—31te Marts 1901.

Med ovenstaaende skal man bede Politimestrene i Herr Amtmandens Distrikt gjort bekjendt.

31 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Revisionsdepartementet hvori førstnævnte udtaler som sin Mening, at en Lensmand, for Registrering af „kun Sparebankbog og Kontanter" er berettiget til at beregne det i Sportellovens § 122, 2det Pkt., for Registrering fastsatte Mindstegebyr, Kr. 4.00. Den i Sens 3die Pkt. indeholdte parenthetiske Bestemmelse „rede Penge og Sparebankbøger herunder ikke medregnet" kan nemlig efter Departementets Mening alene gjælde, hvor der spørges, om Lensmanden ogsaa

er berettiget til det i 3die Pkt. omhandlede Tillægsgebyr. Den i 31 Oktbr.
Lovtidenden indtagne Skrivelse fra Finantsdepartementet af 16de Marts 1899 angik derimod et Tilfælde, hvor vedkommende Bo intetsomhelst eiede, og hvor der saaledes intet havde været at opskrive under Forretningen.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til 31 Oktbr.
Overlodsen i det søndenfjeldske Distrikt, der havde indberettet, at Lov om Lodsvæsenet af 26de Mai 1899 § 3, hvorefter Fartøiers Lodspligt i Almindelighed vedvarer til det egentlige Bestemmelsessted eller til Havn, som anløbes for Ordre, meget hyppig omgaaes ved pro forma Anløb af en Havn for Ordre. Skibene medfører da, bemerkede Overlodsen, en Skrivelse fra Rederiet, ifølge hvilken de anløber et Sted i Nærheden af Udenskjærsgrænsen „for Ordre", før det egentlige Bestemmelsessted er naaet, antagelig alene i den Hensigt at spare Lodspenge ved saa tidlig som muligt at frigjøres for Lodspligt for indgaaende. Herved taber Sjølodserne og Lodsunderstøttelseskassen adskillig Indtægt. Overlodsen oplyste saaledes, at flere Skibe, som er bestemte til Kristiania eller andre Steder i Kristianiafjorden med langt Indløb, har som Ordresteder Gravningsund, Larkollen og Sandøsund, hvortil Miledistancen er kort, Skibe bestemte til Skien med flere Steder anløber Langesund „for Ordre", og Skibe bestemte til Fredriksstad og Sannesund frigjør sig fra Lodspligt ved at medføre Ordre om at anløbe Fredriksstadlera osv. Skibsførere og Redere paastaar endogsaa, at Skibene ikke længere behøver at ankre, forat Lodspligten skat ophøre. og at de kun behøver at styre indom Ordrestedet og passere det under Fart. Naar et Dampskib f. Eks. med Ordre for Horten under Damp har passeret Langgrunden, og intet Bud er sendt ombord med Ordre, mener Føreren, at han paa den senere Del af Reisen er fri for Lodspligt.

Af en vedlagt Korrespondance med Overlodsen i det vestenfjeldske Distrikt saaes, at der for dette Distrikts Vedkommende ikke var Grund til lignende Anker.

Idet Overlodsen forespurgte, hvorvidt der kunde træffes en saadan Ordning, at Lodspligten ikke ophører ved pro forma Anløb for Ordre, antydede han Muligheden af en indskrænkende Fortolkning af Lodslovens § 3 overensstemmende med et af Lodsoldermanden i Drammen fremsat Forslag saaledes, at Anløb af en Havn for Ordre kun skulde godkjendes som Sted for Lodspligtens Ophør, hvis Skibet indklarerer paa Ordrestedet. Herved vilde opnaaes, at Skibene kun faar Ordre til at anløbe Toldsteder, som ligger i Kjøbstad eller Ladested, hvilket Overlodsen antog utvilsomt vilde være til Fordel for Lodserne. Som en anden mulig Fortolkning nævntes, at Anløbet af Ordrehavnen kun skulde godkjendes, naar Skibet stanser (ankrer) der, indtil det har faaet sin Ordre, men bliver lodspligtigt til det egentlige Bestemmelsessted, om det ingen Ordre faar (fordi Anløbet for Ordre kun er pro forma).

31 Oktbr. I Anledning heraf meddeler Dep.tet, at det ikke antager, at Lodslovens § 3, 3die Led, kan fortolkes indskrænkende saaledes, at Fartøier maa indklarere i Ordrehavnen, hvis Lodspligten skal ophøre der. Regelen om Anløb af Ordrehavn vilde isaafald blive overflødig ved Siden af Bestemmelsen i Paragrafens 2det Led, idet Ordrehavnen da vilde være Fartøiets Bestemmelsessted o: „det Toldsted, hvortil Fartøiet ved Afseilingen fra Udlandet er bestemt, eller hvor det først indklarerer." Derimod er det en Selvfølge, at et Fartøi ikke kan blive frit for Lodspligt paa et Sted, hvor det siges at skulle anløbe for Ordre, naar det passerer Stedet under Fart uden at kommunicere med Land. Ligeledes henviser Dep.tet til Lodslovens Forarbeider, Oth. Prp. $18^{98}/_{99}$ Nr. 9 Side 9—10, og det der citerede, hvoraf vil sees, at der ved Ordrehavn kun er tænkt paa, hvad der i almindelige Skibsfartsforhold forstaaes herved, nemlig Anløb af en Havn efter Ordre, som Skibsføreren har modtaget inden Afgangen fra Udlandet, da det endelige Bestemmelsessted endnu ikke var fastsat, derimod ikke paa den Slags pro forma — Anløb navnlig af rute- eller tidsbefragtede Skibe, hvis Bestemmelsessted er givet forinden Afreisen, som Overlodsen omtaler. Optages derimod vedk. nu benyttede „Ordrested" i Fartøiets Rute, bliver Forholdet anderledes, idet Stedet da bliver det første Bestemmelsessted, men i dette Tilfælde maa ogsaa Indklarering finde Sted.

Hvor derfor Overlodsen efter de foreliggende Omstændigheder finder det utvilsomt, at Anløb af en Havn for Ordre kun sker pro forma for at spare Indseilingspengene, bør Fartøiet ansees lodspligtigt og Betaling fordres, hvorefter det faar blive vedkommende Skibsførers eller Reders Sag i Tilfælde at erhverve Dom for, at Fartøiet ikke var lodspligtigt. Dep.tet bemærker sluttelig, at det forudsætter, at dets foranførte Opfatning af Overlodsen bringes til Lodsoldermændenes og Lodsernes Kundskab ved et trykt Cirkulære, hvoraf endel Exemplarer bedes tilstillet Overlodsen i det vestenfjeldske Distrikt og Dep.tet.

1 Novbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til samtlige examensberettigede høiere Almenskoler:

Departementet har fra en Skolebestyrer modtaget Forespørgsel om, hvorledes der skal forholdes, naar der er Dissens mellem Censor og Examinator angaaende Karakteren for et mundtligt Fag ved Middelskoleexamen. Om dette Spørgsmaal har man indhentet Undervisningsraadets Udtalelse, som er saalydende:

„Saalænge Karaktererne gaves i Tal, var Regelen den, at den endelige Karakter blev Middeltallet af Censors og Examinators Karakterer, naar disse fastholdt hver sin, og saaledes, at naar Middeltallet faldt midt mellem to af de reglementerede Karakterer, saa blev den mildere af disse den endelige Karakter.

Ifølge det nye Reglement for Middelskoleexamen gives imid- 1 Novbr.
lertid Karaktererne ikke i Tal, og i Tilfælde af Dissens maa man stanse ved en af de 2 Karakterer, Censors eller Examinators. Heri maa først ligge en stærk Opfordring til disse om ved nøie Vurdering af den foretagne Prøve at søge at komme til Enighed, hvilket utvilsomt i Regelen vil lykkes for to erfarne Skolemænd. Men lykkes det ikke, da bør efter Raadets Formening Censors Karakter blive den endelige. Examinator vil i Tilfælde have Adgang til at gjøre Indberetning i Henhold til Reglement af 20de April 1897 § 15."

Departementet slutter sig til Raadets Mening, idet man lægger særlig Vægt paa, at de to Lærere først maa søge at komme til Enighed.

Cirkulære fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen: 1 Novbr.

Da der oftere er indtruffet Tilfælde, hvor Tjenestetelegrammer som uafleverede bliver tilbagesendte til Afsenderen paa Grund af, at Adressaten befinder sig paa Reiser eller lignende, hvorom Afsenderen ikke har været vidende, skulde man anmode om, at Officerer og forøvrigt alle Militærautoriteter, naar de under Tjenestereise eller lignende forandrer Opholdssted, opgiver sin nye Adresse til vedkommende Telegrafstation, forat ankommende Tjenestetelegrammer kan blive eftersendte.

Ifølge derom gjældende Bestemmelse i Telegrafreglementet vil nemlig i saa Tilfælde de til en Adressat ankommende Telegrammer, om denne har forandret Opholdssted, blive eftersendte, selv om det ikke udtrykkelig er forlangt, saafremt kun Adressatens nye Opholdssted ligger i Norge, og der paa Stedet er Telegrafstation.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Ber- 3 Novbr.
gen, hvori paa Forespørgsel fra et Skolestyre om, hvorvidt det kan ansees tilstedeligt, at det lader anvende legemlig Straf for Forseelser, som Elever af Folkeskolen har begaaet udenfor Skolen meddeles, at Spørgsmaalet neppe lader sig besvare i sin Almindelighed, idet Besvarelsen, som ogsaa af Direktøren bemærket, selvfølgelig først og fremst vil afhænge af, hvorvidt de i den paagjældende Skoleplan givne Bestemmelser om Orden og Tugt overhovedet tilsteder legemlig Straf, og dernæst af den i det specielle Tilfælde begaaede Forseelses Art og Beskaffenhed. Man er ligeledes enig med Direktøren i, at der fra Skolens Side bør anvendes Varsomhed i Anvendelsen af Straf for Forseelser begaaede udenfor Skolen.

Efterat nu Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 er traadt i Kraft fra 1ste September sidstleden vil det under enhver Omstændighed efter Departementets Mening for Fremtiden i Tilfælder som det, der har givet Anledning til Forespørgse-

3 Novbr. selen (Tyverier begaaet udenfor Skolen) i Almindelighed være heldigst, at Sagen anmeldes for Stedets Værgeraad til videre Forføining.

3 Novbr. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

De forenede Rigers Generalkonsul i Berlin har i Skrivelse til Departementet for det Indre af 23de August d. A. meddelt, at didkommende norske Undersaatter ofte medfører Pas, der er udfærdiget alene paa Norsk, samt uden Angivelse af Tiden for Passenes Gyldighed; disse Pas er almindeligvis udfærdigede af Myndigheder i Landdistrikterne. Da de tyske Myndigheder i Almindelighed ei er kyndige i det norske Sprog og af den Grund enten kasserer Passene eller fordrer dem oversat eller viseret, vilde det, anfører Generalkonsulen, være særdeles ønskeligt, om alle norske Myndigheder, som er beføiet til at udfærdige Pas, paa hensigtsmæssig Maade kunde paalægges at udstede Passene ogsaa paa Tysk for Personer, som agter at besøge Tyskland, samt at forsyne dem med Angivelse af Tiden for deres Gyldighed.

Fremdeles har Konsulen i Königsberg henledet Indredepartementets Opmærksomhed paa, at det ved Udfærdigelse af Reisepas til Rusland er nødvendigt, at det i Passet nøiagtigt angives, til hvilken Religion Pasindehaveren hører, da Vedkommende i modsat Fald ikke vil kunne passere Grænsestationerne fra Østpreussen til Rusland. Det har, efter hvad Konsulen oplyser, hændt, at Nordmænd paa Grund af, at deres Pas manglede Angivelse af, til hvilken Religion de hørte, har maattet vende tilbage fra den russiske Grænse til Königsberg for at erholde nyt Pas af Konsulen.

Foranlediget herved skal Departementet anmode Hr. Amtmanden om at gjøre de pasudstedende Myndigheder inden deres Embedsdistrikt opmærksomme paa det ønskelige i, at Politipas for Personer, hvis Bestemmelsessted er Tyskland, indeholder Angivelse af Tiden for deres Gyldighed og forsynes med tysk Oversættelse, samt at Pas for Personer, der agter at reise til Rusland, indeholder Oplysning om, til hvilken Religion Pasindehaveren hører.

5 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Sande Herred, Romsdals Amt, under 27de Januar og 18de August 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

5 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Bu-

*) Bekjendtgj. 21de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 45, hvor Vedtægterne er indtagne.

vikens Herred, Søndre Trondhjems Amt under 18de Januar, 14de Februar og 21de April 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 5 Novbr.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Tilder Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 23de November 1899 og 1ste Marts og 17de Juli 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 5 Novbr.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Fredrikstads Formænd og Repræsentanter under 12te Juli og 4de Oktober 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte By angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 5 Novbr.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Kristiansunds Formænd og Repræsentanter under 27de April og 31te August 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte By angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 5 Novbr.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Dverberg Herred, Nordlands Amt, under 27de Juni 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 5 Novbr.

Kronprindsregentens Resolution**[1]), hvorved efterstaaende Udkast til Reglement for Udskrivning af det sjøfarende Mandskab approberes som gjældende indtil videre istedetfor det ældre Reglement, approberet ved Kongelig Resolution af 13de Mai 1893. 5 Novbr.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deps.tid. for 1901 No. 2, S. 21—29 og No. 2, S. 33—36.

Reglement

for Udskrivning af det sjøfarende Mandskab.

1ste Kapitel.

Om Indrulleringsdistrikter og deres Inddeling, Indrulleringsbetjente og Rodeforstandere.

§ 1. Riget inddeles i Indrulleringsdistrikter — Lov af

*) Bekjendtgj. 21de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 45, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 21de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 45.

5 Novbr. 12te Mai 1866 § 49 — og disse igjen i Kredse, saaledes som vedføiede Plan (Fortegnelse Bogstav A) udviser.

§ 2. Forslag til Forandring i Kredsinddelingen bliver efter fornøden Forberedelse af Sessionsbestyrelsen at indsende gjennem Generalkrigskommissæren til Forsvarsdepartementet for at forelægges Kongen til Afgjørelse.

§ 3. For hver Kreds beskikkes af Forsvarsdepartementet en Indrulleringsbetjent, medmindre Antallet af Værnepligtige i Kredsen er saa lidet, at Kredsens Bestyrelse hensigtsmæssig kan henlægges under Indrulleringschefen. Forøvrigt fungerer denne som Indrulleringsbetjent for den Kreds, hvori han bor.

I Tilfælde af Vakance udføres Indrulleringsbetjentens Forretninger af en af Indrulleringschefen konstitueret, hvorom Indberetning gjøres gjennem Generalkrigskommissæren til Departementet.

Saavel Indrulleringschefer som Indrulleringsbetjente kan under almindelige Forhold i Fred være fraværende fra sin Station indtil 3 Dage, naar de sørger for, at uopsættelige Forretninger (Mønstringsforretninger m. m.) desuagtet kan expederes ved Kontoret, samt at mulige pressende Ordres hurtig kan naa dem.

Indrulleringsbetjente kan af Indrulleringschefen meddeles Permission for en Tid af indtil 3 Maaneder.

Indtræffer Forfald, kan Indrulleringsbetjenten paa eget Ansvar Tilsvar overdrage sine Forretninger til en anden, hvorom Indberetning straks gjøres til Indrulleringschefen.

Indrulleringsbetjente kan afskediges af Departementet.

§ 4. Den for Landvæbningens Lodtrækningsdistrikter approberede Rodeinddeling er ogsaa gjældende ved Indrulleringen, og de for Roderne beskikkede Forstandere fungerer som saadanne ogsaa ved denne, forsaavidt Sessionsbestyrelsen finder det fornødent.

Indrulleringschefen har, naar Meddelelse til ham indløber fra nogen Distriktskommission om stedfundne Forandringer i Rodeinddelingen eller med Hensyn til de beskikkede Rodeforstandere, at give vedkommende Indrulleringsbetjent fornøden Underretning i saa Henseende.

§ 5. Ved enhver Kreds skal haves følgende ved Generalkrigskommissærens Foranstalning anskaffede Protokoller og Ruller:

1. En Journal, hvori alle indkomne Breve udtogsvis og under Løbenummer anføres.
2. En Kopibog, hvori alle Breve, Fortegnelser og Uddrag, der afsendes, indføres.
3. De i dette Reglement paabudne Ruller.

Over de til Kredsen hørende Protokoller, Ruller og Arkivsager m. m., som tilhører det Offentlige, holdes en Fortegnelse, efter hvilken Overlevering sker til Eftermanden.

§ 6. Det paaligger Indrulleringsbetjentene:

1. At føre de for enhver Kreds befalede Protokoller og Ruller.

2. At modtage fra Mandskaber, der vil gaa i udenrigs Sjøfart 5 Novbr.
eller fare med Dampskibe i indenrigs Fart som Maskinister, Maskinlærlinger eller Fyrbødere, de til Patents eller Sjøfartsbogs Erhvervelse foreskrevne Attester og at indsende disse til Indrulleringschefen.
3. At veilede de i Rullerne indførte Mandskaber med Hensyn til deres Værnepligtsforhold.
4. At føre Tilsyn med det søværnepligtige Mandskab, der hører til Kredsen.
5. At føre Indseende med, at Mandskaberne gjør de med Hensyn til Reiser og Flytning paabudne Anmeldelser.
6. At paase, at de i deres Kreds fungerende Rodeforstandere opfylder sine Pligter og, forsaavidt de viser Forsømmelse, at anmelde dette for Sessionsbestyrelsen.
7. At udfærdige de for Rodeforstanderne befalede Ruller samt mindst én Gang om Aaret indfordre og berigtige samme. Herunder anmærkes i Roderullen, hvilke Mandskaber er udskrevne og hvilke tjenestefri i Fred.
8. Paa Forlangende at give Oplysninger om Mandskaber af andre Distrikter, der opholder sig i deres Kreds.
9. At bestyre Mønstringsforretningerne inden deres Kreds og paase, at de i Lovgivningen og dette Reglement om Mønstring indeholdte Forskrifter efterkommes af Skibsførerne.
10. At bistaa Sessionsbestyrelsen med Oplysninger og Forklaringer angaaende søfarende Mandskaber.
11. At overtage de med Mandskabers Udskrivning og Transport forbundne Forretninger og at aflægge behørigt Regnskab til Indrulleringschefen for modtagne Pengesummers Anvendelse.
12. At bistaa ved Indkaldelse af udskrevne Mandskaber, og
13. Ellers at udføre de Forretninger, som Lovgivningen og dette Reglement bestemmer, samt at efterkomme de Ordres og Paalæg, som i Overensstemmelse dermed gives dem.

§ 7. Alle Sager fra Indrulleringsbetjentene, der skal behandles af Sessionsbestyrelsen eller Generalkrigskommissæren eller et Regjeringsdepartement, indsendes til Indrulleringschefen.

§ 8. Det paaligger de for det sjøfarende Mandskab fungerende Rodeforstandere:

1. At holde en Rulle over de Roden tilhørende hel- og halvbefarne Matroser, Styrmænd og Skippere samt Maskinister og Fyrbødere, saalænge de er tjenstpligtige ved Sjøværbningen — Schema No. 1. Denne Rulle er Rodeforstanderen forpligtet til at have i sit eget Værge, naar den ikke efter gjældende Bestemmelser eller særskilt Ordre skal bero andetsteds, samt ved Afgang fra Ombudet at aflevere til sin Eftermand mod Kvittering. Hvert Aar til nærmere fastsat Tid indleveres Roderullen til Indrulleringsbetjenten til Kontrol og Be-

5 Novbr. rigtigelse, hvorefter den igjen afhentes efter Tilsigelse fra Indrulleringen.

2. At forskaffe sig nøie Kjendskab saavel om det Roden tilhørende som det fra andre Roder eller Kredse indflyttede og endnu ei Roden tilhørende Mandskab.
3. At modtage og notere i sin Rulle Meldinger fra Mandskaber om Flytning, Udvandring, Reise og Tilbagekomst. Meldinger om Flytning expederes videre til Indrulleringsbetjenten, forat vedkommende Mandskab kan blive overført til den nye Kreds's Rulle.
4. At bekjendtgjøre inden Roden Sjøsessioners Berammelse og sørge for, at Bekjendtgjørelser herom er tilgjængelig for Mandskaberne.
5. At samle og fremstille ved Sessionen de Mandskaber, som opholder sig i Roden.
6. At tilsige udskrevne Mandskaber, der er indkaldt til Tjeneste, og
7. Forøvrigt at bistaa Sessionsbestyrelsen, Indrulleringschefen og Indrulleringsbetjenten med de Oplysninger, der forlanges, samt indsamle og overlevere til Indrulleringsbetjenten afdøde Mandskabers Patenter eller Sjøfartsbøger og ellers at efterkomme, hvad der af ovennævnte deres Foresatte i Henseende til Mandskaberne bliver dem paalagt.

Disse Forskrifter, der tjener til Instrux for Rodeforstanderne, bliver at aftrykke i den i 1ste Post omhandlede Rulle.

2det Kapitel.

Om Sjøfartsruller, Patenter, Sjøfartsbøger m. m.

§ 9. Enhver Indrulleringschef fører kredsvis for sit Distrikt, foruden de af Hensyn til Udskrivningen anordnede Lister, følgende Sjøfartsruller:

a. Annotationsrulle, Schema No. 2.
b. Hovedrulle i to Afdelinger, A og B, Schema No. 3.

Af Indrulleringsbetjenten føres tilsvarende Ruller for den ham underlagte Kreds.

§ 10. I Annotationsrullen føres alle de Mandskaber, som ernærer sig ved Sjøfart paa Udlandet, indtil de har opnaaet Halvbefarenhedsgraden, dog ikke længere end til 1ste Januar i det Aar, hvori de fylder sit to og tyvende Aar, eller, forsaavidt de har erholdt Udsættelse med sin Udskrivning — Lov af 12te Mai 1866 § 48, kfr. Lov af 3die Juni 1876 § 3 — indtil Udsættelsestidens Udløb. Ligeledes rulleføres her de til Landværbningen udskrevne Mandskaber, der har faaet Tilladelse til Sjøfart paa Udlandet.

I denne Rulle bliver ogsaa at optage Mandskaber under Udskrivningsalderen, der farer indenrigs med Dampskibe som Maskinister, Maskinlærlinger eller Fyrbødere.

§ 11. Til Legitimation for Indførelse i Annotationsrullen 5 Novbr.
skal fremlægges:

1. For Mandskaber under Udskrivningsalderen: Rodeseddel eller Daabs- og Konfirmationsattest tilligemed Bevidnelse fra vedkommende Distriktskommission om, til hvilken Rode Mandskabet hører. Ukonfirmerede, der endnu ikke har faaet Rodeseddel, kan dog efter fremlagt behørig Attest for, hvor og naar de er født, midlertidig optages i Rullen, men har senest ved Opnaaelsen af 20 Aars Alderen at fremlevere Rodeseddel.
2. For Mandskaber, der har faaet Udsættelse: Det derom udstedte Bevis tilligemed de under 1ste Post paabudne Oplysninger.
3. For udskrevne Mandskaber: Vedkommende militære Afdelingschefs Tilladelse til Sjøfart med Opgivende af Mandskabets Alder, militære Stilling og Permissionstiden.
4. For Udlændinger: Saadanne Oplysninger om Fødested, Alder m. m., som Vedkommende kan forskaffe.

De ovennævnte Legitimationer opbevares af Indrulleringschefen, undtagen Rodesedler samt Daabs- og Konfirmationsatteſter, der tilbageleveres Mandskaberne.

§ 12. Udslettelse af Annotationsrullen skal foregaa:

1. Naar Mandskaberne forlanger det og tilbageleverer sit Patent.
2. Naar de er afgaaet ved Døden.
3. Naar Overførelse til Hovedrullen (som sjøværnepligtige) eller Udslettelse af Indrulleringsvæsenets Ruller (som værnepligtige til Landvæbningen) efter § 10, 1ste Punktum skal finde Sted.

Med Hensyn til Udlændinger gjælder de samme Regler, forsaavidt de har erhvervet fast Hjem her i Riget, dog at de i ethvert Tilfælde udslettes, naar de ophører at fare med norske Fartøier.

§ 13. I Hovedrulle A (Matrosrullen) indføres de Mandskaber, der har opnaaet mindst Halvbefarenhed inden saadan Tid, at de er værnepligtige til Sjøetaten (kfr. §§ 10 og 12,3).

Med Hensyn til Udlændinger gjælder denne Regel kun, forsaavidt de har erhvervet fast Hjem her i Riget.

§ 14. I Hovedrulle B (Maskinist- og Fyrbøderrullen) indføres saavel Sjøfarende som andre Værnepligtige, der uden at være Sjøfarende dog er vant til at færdes paa Sjøen, saafremt de har saadan Uddannelse som Maskinister eller Fyrbødere, at de kan anſees skikket til at anvendes i denne Egenskab ved Sjøvæbningen. Ingen maa dog optages i denne Rulle, medmindre han har en Fartstid af mindst 12 Maaneder. Indrulleringschefen har at bedømme de fremleverede Vidnesbyrd. Optagelse i Rullen maa for de ikke-sjøfarendes Vedkommende foregaa inden Begyndelsen af det Aar, hvori de fylder sit 22de Aar, eller, forsaavidt de har havt

5 Novbr. Udsættelse med Værnepligtens Opfyldelse, inden Udsættelsestidens Udløb.

Med Hensyn til de i Rullen optagne Maskinister og Fyrbødere gjælder forøvrigt alt, hvad der i dette Reglement bestemmes angaaende Sjøfarende.

§ 15. For Indførelse i Hovedrullerne anføres den fornødne Hjemmel paa det dertil bestemte Sted. Ved Indførelsen iagttages, at enhver optages i den Kreds's Rulle, hvor han har fast Ophold.

Foruden Annotations- og Hovedrullen føres et alfabetisk Navneregister over de i Rullerne indførte Mandskaber — Schema No. 4.

§ 16. Indrulleringscheferne udfærdiger samlet for det hele Indrulleringsdistrikt inden hvert Aars 15de Februar en Liste over de Mandskaber, der som Halv- eller Helbefarne eller i Egenskab af Maskinister eller Fyrbødere er overført til Hovedrullen, Schema No. 5, hvilken Liste oversendes til vedkommende Krigskommissær, der afgiver fornøden Meddelelse til Distriktskommissionerne, saaledes at disse Mandskaber kan udslettes af Landetatens Ruller.

§ 17. De i Hovedrullerne indførte Mandskaber kan indtil Begyndelsen af det Aar, hvori de fylder det 22de Aar, saafremt de har forandret Livsstilling, begjære sig overført til Landværbningens Ruller. Forøvrigt bliver Mandskaberne staaende i Hovedrullen, indtil de enten efter opfyldt Værnepligt forlanger sig udslettet eller afgaar ved Døden.

§ 18. I Annotations- og Hovedrullerne indføres Oplysning on Mandskabernes Mønstring, Fart, Flytning og Overførelse til anden Rulle efter indkomne Bemandings- og Meldingslister samt Mandskabsfortegnelser. Ligeledes noteres Anmeldelser og Tilladelser til Reiser samt Dødsanmeldelser.

I Hovedrullen noteres derhos i de dertil bestemte Rubriker det fornødne angaaende Mandskabernes Udskrivningsforhold.

§ 19. Ethvert Mandskab, der bliver indført i Annotationsrullen, meddeles til Bevis derom et Sjøfarts-Annotations-Patent — Schema No. 6.

Ligeledes meddeles Enhver, som indføres i Hovedrullen en Sjøfartsbog — Schema No. 7.

Patenter og Sjøfartsbøger udstedes af Indrulleringschefen og paategnes af Indrulleringsbetjenten for vedkommende Kreds.

For Udlændinger gives Paategning om Nationaliteten ved Anførelse af Hjemlandets Navn.

Naar nogen udslettes af Sjøfartsrullerne, bliver Vedkommendes Sjøfartsbog eller Patent at inddrage og tilintetgjøre af Indrulleringschefen.

§ 20. Naar Tiden ikke tillader at oppebie Annotationspatents Udstedelse af Indrulleringschefen, kan Patent for bestemt Reise udstedes af Indrulleringsbetjenten, dog at de anordnede Le-

gitimationer (§ 11) er tilstede. Patentet bliver ved fuldendt Reise 5 Novbr.
at inddrage og i Tilfælde af, at Mandskabet vil vedblive i Farten, at ombytte med almindeligt Patent.

Paa Patentet, hvortil det for Annotationspatenter foreskrevne Schema No. 6 benyttes, bliver udtrykkelig at anmærke, for hvilken speciel Reise det er gjældende, hvorhos det gives Overskrift „For bestemt Reise."

Ved hver Maaneds Udgang har Indrulleringsbetjenten at indsende til Indrulleringschefen Fortegnelse over de af ham i Maanedens Løb udstedte Patenter for bestemt Reise, bilagt med de modtagne Legitimationer.

§ 21. Styrmandspatenter — Schema No. 8 — Skippercertifikater — Schema No. 9 — og Certifikater for Maskinister af 2den og 1ste Klasse — Schema No. 10 og 11 — udstedes af Sessionsbestyrelsen og paategnes af Indrulleringsbetjenten for vedkommende Kreds. Det fornødne om Udstedelsen noteres i Hovedrullen. Vedkommendes tidligere Sjøfartsbog, Styrmandspatent eller Certifikat som Maskinist af 2den Klasse inddrages.

§ 22. Patent, Sjøfartsbog eller Certifikat meddeles første Gang uden Betaling; tiltrænger nogen derimod nyt Patent, ny Sjøfartsbog eller nyt Certifikat paa Grund af udvist Mangel paa Omhu ved Behandlingen af det ældre Dokument, erlægges derfor en Betaling af 80 Øre for hver Gang.

For det paa saadan Maade indkomne Beløb aflægges aarligt Regnskab af Indrulleringscheferne.

Naar ny Sjøfartsbog tildeles et udskrevet Mandskab, bliver saavidt mulig deri at indføre Oplysning om Vedkommendes tidligere militære Tjenstgjøring.

§ 23. Naar nogen opgiver, at hans Patent, Sjøfartsbog eller Certifikat er forkommet, eller han paa Opfordring af vedkommende Indrulleringsbetjent ikke fremskaffer samme, har Indrulleringsbetjenten at anmelde det for Indrulleringschefen, som, medmindre han finder det antageligt, at Paagjældende selv er uden Skyld i, at Dokumentet ikke kan fremskaffes, gjør Anmeldelse derom til Amtmanden. Nyt Patent, Sjøfartsbog eller Certifikat meddeles ikke, forinden det af Amtmanden er afgjort, hvorvidt der bør forelægges Paagjældende Bøder at udrede; dog kan saadant Dokument meddeles ham, naar han hos Indrulleringschefen deponerer Beløbet af den høieste Bod, som for Tilfældet kan dikteres — Lov af 12te Mai 1866 § 84 Litr. g — og erlægger den i foranstaaende § 22 bestemte Betaling samt opgiver en Person, til hvem det mulige Overskud af det deponerede Mulktbeløb kan sendes. Det fornødne anmærkes i Rullen.

Dersom en Fartøisfører har forkommet ham ved Udexpeditionen overleveret Patent, Sjøfartsbog eller Certifikat, bliver Sagen

5 Novbr. af Indrulleringschefen ligeledes at anmelde for Amtmanden, som bestemmer, hvorledes der skal forholdes.

§ 24. I Annotations- og Hovedrullerne gives Mandskaberne Plads efter den Orden, hvori de indføres, saaledes at Patenter og Sjøfartsbøger erholder fortløbende Nummere. Dog kan ældre ledige Nummere paany benyttes.

Ved Mandskabers Udførelse af Rullerne anføres Aarsagen, og ved Overførelse i anden Rulle anføres i denne, fra hvilken Rulle Overførelsen er skeet, samt Mandskabets forhen havte Patentnummer.

Udførelsen foregaar ved, at Mandskabernes Navne understreges i Rullen, hvorimod ingen Udslettelse desformedelst maa foretages.

§ 25. Ved Rulleførelsen iagttages, at der for hvert Mandskab, der føres i Rullerne, tilveiebringes saavidt mulig de fornødne Data til Bestemmelse af Værnepligt og Befarenhed, saaledes som ved Lovgivningen og dette Reglement er bestemt. Rullerne bør derhos være saaledes ført, at man saavidt mulig ved hver Maaneds Slutning kan komme til Kundskab om ethvert Mandskabs Fart, Tilstedeværelse, Ophold i andre Distrikter eller Fravær paa Reiser. Overførelse fra Rulle til anden, Udslettelse af Rullerne, Antegnelse af Befarenhedsgrad m. m. foretages, naar det fornødiges.

3die Kapitel.

Om Befarenhed, Bemandingslister, Mønstring samt Kontrol med Mandskaberne.

§ 26. Halvbefarne Matroser er de, der i fire og tyve Maaneder, og helbefarne de, der i sex og tredive Maaneder efter det fyldte 15de Aar har været i udenrigs Fart. Dog erhverves ogsaa Halvbefarenhedsgrad ved 20 Maaneders og Helbefarenhedsgrad ved 30 Maaneders udenrigs Fart, naar Vedkommende desforuden har faret indenrigs med Fartøier af mindst 20 Tons Drægtighed i tredobbelt saa lang Tid, som resterer paa den anordnede udenrigske Fart.

Udenrigs Fart er saadan, som foregaar paa Steder udenfor Rigets Grændser (kfr. Lov af 12te Mai 1866 § 50 a og b), indenrigs Fart saadan, som foregaar fra Sted til andet inden Riget.

Orlogsfart med norske Fartøier ansees lige med udenrigs Fart.

Fart med Handelsfartøier mellem Stederne inden samme Tolddistrikt kommer ikke i Betragtning.

§ 27. Ingen Fart kommer i Betragtning ved Bestemmelse af Befarenhedsgrad, medmindre den er kontrolleret ved Mønstring, saaledes som for udenrigs Fart er bestemt. Det paaligger derfor ethvert Mandskab, der ønsker, at hans indenrigske Fart eller Fart paa de i Lov af 12te Mai 1866 § 50 a og b nævnte Farvande

skal komme i Betragtning, ved Overenskomst med Skipperen at sørge 5 Novbr.
for, at Mønstring finder Sted.

§ 28. Den Tid, et Mandskab har været i Farten, regnes fra hans Paamønstring indtil Afmønstringsdagen. Forsaavidt Mønstringen er foregaaet tidligere end sex Dage før Skibets Udklarering, regnes dog den udenrigske Fart først fra Udklareringsdagen, paa hvilken det forudsættes, at Mandskabet er indtraadt i Skibets Kost og Løn. Skulde det imidlertid ved Afmønstringen vise sig, at dette ikke havde været Tilfældet, regnes Fartstiden først fra den Dag, da saadan Indtrædelse fandt Sted.

Er Mandskabet fratraadt Skibets Tjeneste uden Afmønstring, regnes hans Fart som ophørt den Dag, han udtraadte af Skibets Kost og Løn.

Den Tid, hvori enkelte Mandskaber holdes ombord, medens et Fartøi ligger i Oplag eller under Reparation, regnes ikke som Fartstid; heller ikke den Tid, hvori enkelte Mandskaber holdes ombord, medens Fartøiet ligger under Losning eller Ladning.

Fartstiden ansættes i Maaneder og Tredivtedele af Maaneder. Tiden fra Paamønstringens Dato til samme Dato i Afmønstringsmaaneden eller i den sidste Maaned før Afmønstringen — sidstnævnte Dato exklusive — udgjør de hele Maaneder, hvorefter det overskydende Antal Dage — Afmønstringsdagen exklusive — tælles efter Almanaken.

§ 29. Sjøfart med fremmede Nationers Fartøier anses lige med Fart med norske Fartøier til Bestemmelse af Befarenhedsgraden, men Mandskabet maa, forsaavidt Farten foregaar udenfor Riget, fremlægge Attest derom fra den Skibsfører, han har faret med, forsynet med saadan Paategning af vedkommende norske Konsul, som efter Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde maatte kunne meddeles til Bestyrkelse af Attestens Indhold.

For fremmed Orlagsfart er vedkommende Skibschefs Attest tilstrækkelig, naar Udstederens Identitet er bevidnet af norsk Konsul.

I Sverige træder vedkommende Mønstringsautoritet istedetfor Konsulen.

Sessionsbestyrelsen afgjør, hvorvidt de tilveiebragte Bevisligheder kan anses fyldestgjørende.

§ 30. Naar Mønstring efter den gjældende Lovgivning udfordres, har vedkommende Skipper betimelig at rekvirere Forretningen hos Indrulleringsbetjenten og samtidig dermed indlevere Fartøiets Maalebrev, sit Borgerbrev, Skippercertifikat (forsaavidt han efter Lovgivningen behøver saadant Certifikat), en Fortegnelse over Mandskaberne tilligemed disses Patenter (Sjøfartsbøger) og i Tilfælde Certifikater. Endvidere indleverer han de med Mandskaberne oprettede Hyrekontrakter og de dem meddelte Kontrabøger, forsaavidt han ikke har truffet Overenskomst med Indrulleringsbetjenten om, at denne skal anskaffe og udfylde disse Dokumenter.

5 Novbr.

§ 31. Ved Gjennemgaaelsen af den indleverede Fortegnelse har Indrulleringsbetjenten at være opmærksom paa de med Hensyn til udskrivningspligtige Mandskabers Udmønstring gjældende Forskrifter (Lov af 6te Juli 1892 §§ 6, 7 og 8).

§ 32. Ved Affattelsen af Skibsbemandingslisten, der udfærdiges efter Schema Nr. 12 a, iagttager Indrulleringsbetjenten, at den indeholder samtlige til Rulleførelsen nødvendige Data, saasom Mandskabernes fulde Navn, hvilket Distrikt og hvilken Kreds de tilhører, samt i hvilken Rulle og under hvilket Numer de er indført. Duplikatet af Bemandingslisten udfærdiges i den Form, som Schema No. 12 b angiver.

§ 33. Ved Mønstringen fremgaaes overensstemmende med Forskrifterne i Lov af 29de Juni 1888.

§ 34. Forsaavidt Mandskaberne efter de fremlagte Kontrakter ikke strax skal indtræde i Skibets Kost og Løn, bliver efter endt Mønstring Bemandingslisten tilligemed Patenter, Certifikater og Sjøfartsbøger beroende paa Indrulleringskontoret, indtil Skibet skal udklareres. Naar Underretning herom modtages, forsyner Indrulleringsbetjenten, forinden Dokumenterne udleveres, disse med Paategning om Tiden for Udklareringen til Bestemmelse af Mandskabernes Fartstid i Henhold til § 28.

Skal Fartøiet afgaa til Udlandet fra andet Sted end det, hvor Besætningen er paamønstret, har Indrulleringsbetjenten paa det Sted, hvor Fartøiet udexpederes, ved Bemandingslistens Forevisning at anmærke paa denne, naar Fartøiet er anmeldt at være færdigt til Afgang. Fra den saaledes anmærkede Tid regnes Mandskabernes Fart som udenrigs. Fornøden Meddelelse herom afgives til den Indrulleringsbetjent, hos hvem Mønstringen er foregaaet. Denne noterer ligeledes Afgangstiden paa Duplikatet af Bemandingslisten og afgiver for de Mandskaber, der hører til andre Kredse, behørig Meldingsliste (§ 46). Skulde Duplikatet af Bemandingslisten allerede være tilstillet Indrulleringschefen, indsendes den modtagne Meddelelse til denne, som derefter foranstalter det fornødne.

§ 35. Mønstring udenfor Kontoret kan med Indrulleringens Samtykke finde Sted, naar særegne Forhold gjør det ønskeligt.

§ 36. Naar Mønstring af Mandskaber finder Sted paa Grund af Ønske om, at indenrigs Fart eller Fart overensstemmende med Lov af 12te Mai 1866 § 50 a og b skal komme i Betragtning ved Befarenhedsbestemmelsen (§ 27), anføres det hele Mandskab paa Bemandingslisten, men kun det eller de paagjældende Mandskaber bliver at paa- og afmønstre.

§ 37. Afskediges noget Mandskab i Udlandet fra Fartøiet paa et Sted, hvor norsk Konsul ikke er ansat, bør dette anmærkes paa Bemandingslisten og Patentet eller Sjøfartsbogen og bevidnes

af Styrmanden eller Baadsmanden eller i deres Forfald af tvende 5 Novbr.
andre af Skibets bedste Folk.

§ 38. Afmønstring skal snarest mulig finde Sted, saavel naar Fartøiet er kommet tilbage til en indenrigs Havn for at oplægges, som naar ellers den hele Besætning eller enkelte Mandskaber afskediges af Skibets Tjeneste.

Forsømmer Skipperen dette, skal vedkommende Indrulleringsbetjent derom strax gjøre Indberetning til Indrulleringschefen, der indmelder Sagen til Amtmanden.

§ 39. Ved Afmønstring fremstilles de i Bemandingslisten anførte Mandskaber og opraabes efter denne med de paa samme under Reisen tilførte Forandringer. Forsaavidt Tilsyn med Skibet kræver, at en Del af Mandskabet maa holdes ombord, bør Afmønstring af disse finde Sted senere; dog regnes den med Hensyn til Vedkommendes Fartstid som foregaaet samtidig med det øvrige Mandskabs. Under Afmønstringen iagttages forøvrigt, hvad der i Lov af 29de Juni 1888 §§ 8 og 9 er foreskrevet.

Afmønstres kun enkelte Mandskaber, og Bemandingslisten som Følge deraf ikke afleveres, noterer Indrulleringsbetjenten strax Mandskabernes Afgang i sin Rulle, forsaavidt de er indførte i denne, eller udfærdiger, om de tilhører en anden Kreds, fornøden Meldingsliste om Afgangen.

§ 40. Afgaar nogen Mand som syg fra et Fartøi, medens dette ligger i indenrigs Havn, bliver behørig Melding derom at afgive til nærmeste Indrulleringsbetjent, saafremt Manden selv ikke kan fremstilles til Afmønstring.

§ 41. Saavel ved Paa- som Afmønstring bliver Certifikater, Patenter og Sjøfartsbøger i de paa samme indrettede Rubriker at give Paategning herom af vedkommende Indrulleringsbetjent, som derhos ved Afmønstring opgjør og anmærker Mandskabets Fartstid efter den tilendebragte Reise.

§ 42. Naar et Fartøi udgaar paa ny Reise til Udlandet med uforandret Besætning (Lov af 29de Juni 1888 § 6), gives Bemandingslisten saadan Paategning: „Passerer med denne Liste paa den forestaaende Reise til . . ., da Fartøiets Besætning er uforandret".

§ 43. Ved Mønstring af norske Folk paa fremmed Nations Fartøi (Lov af 29de Juni 1888 § 14) behøver norsk Bemandingsliste ikke at udstedes, hvis Fartøiets Fører ønsker Folkene opført paa Skibets ældre Bemandingsliste. Ligeledes bortfalder Undersøgelse og Attestation af Folkenes Hyrekontrakter, saafremt disse er afsluttet og attesteret paa vedkommende Konsuls Kontor.

§ 44. De i Lov af 29de Juni 1888 §§ 11 og 12 paabudne Mandskabsfortegnelser udfærdiges efter Schema No. 13. Fortegnelsen, der kun er gjældende for det Aar, hvori den er udfærdiget, bliver at aflevere til nærmeste Indrulleringsbetjent, naar

5 Novbr. Fartøiet oplægges eller Forandring med Mandskabet foregaar, i hvilket sidste Fald ny Fortegnelse udstedes.

§ 45. For enhver Kreds føres en Mønstringsjournal, hvori indføres under Løbenumer og Dato Navnene paa de Skippere og Fartøier i udenrigs og indenrigs Fart, som er expederet ved Kontoret, alt saaledes som Schema No. 14 udviser.

Indrulleringsbetjentenes Mønstringsjournaler fremlægges til Eftersyn ved Sessionerne og ellers paa Forlangende.

§ 46. For enhver Maaned indsender Indrulleringsbetjentene til Indrulleringschefen samtlige modtagne Bemandingslister og Mandskabsfortegnelser efter af disse at have uddraget de deri indeholdte Oplysninger om de Kredsen tilhørende Mandskabers Paa- og Afmønstring samt Fartstid m. m. og derom gjort Tilførsel i vedkommende Rubriker i Rullerne.

For Mandskaber af andre Kredse i samme Indrulleringsdistrikt eller af andre Indrulleringsdistrikter eller af land- eller sjømilitære Afdelinger forfatter og indsender de ligeledes maanedlige Meldingslister efter Schema No. 15.

Disse skal indeholde Oplysning om Mandskabers Paa- og Afmønstring, om Tiden for vedkommende Fartøiers Udklarering og i Tilfælde fra hvilken Dag Mandskaberne indtraadte i Skibets Kost og Løn (§§ 28 og 34), samt forøvrigt hvad Indrulleringsbetjentene i Maanedens Løb er kommet til Kundskab om med Hensyn til Mandskabers Reiser, Flytninger, Dødsfald, Rømning m. m., hvorom de indkomne Bevisligheder vedlægges. Om sjøfarende Mandskabers Dødsfald paa Sjøen eller i Udlandet gjøres af vedkommende Indrulleringsbetjent Indberetning til Sognepræsten paa den Afdødes Hjemsted.

Indsendelsen af Meldings- og Bemandingslister skal finde Sted senest inden den 10de i den følgende Maaned.

Naar Udskrivning i Distriktet forestaar, indsendes Meldingslister saa ofte, som Indrulleringschefen bestemmer.

Ligeledes bliver i Tilfælde af, at Mobilisering af nogen Del af den væbnede Magt er paabudt, Meldingslister at indsende saa ofte og saaledes, som af Indrulleringschefen efter Overenskomst med vedkommende militære Chef bestemmes.

§ 47. Efter de indkomne Meldings- og Bemandingslister m. m. berigtiger Indrulleringschefen Distriktets Ruller, hvorefter han snarest mulig tilstiller andre Indrulleringschefer, militære Chefer samt Distriktets Indrulleringsbetjente de dem vedkommende Meldingslister. Bemandingslisterne tilbagesendes efter Benyttelsen vedkommende Indrulleringsbetjente.

Indrulleringschefen har endvidere efter endt Session at meddele andre Indrulleringschefer de Oplysninger, der ved Sessionen maatte være fremkomne om Mandskaber af deres Distrikter.

4de Kapitel. 5 Novbr.

Om Mandskabers Flytning, Reiser, Antagelse som Frivillige og Domfældelse m. v.

§ 48. Sjøværnepligtige Mandskaber, der har taget fast Ophold i en anden Indrulleringskreds end den, i hvis Ruller de er indført, overføres til vedkommende Kredsrulle og meddeles ny Sjøfartsbog.

Mandskabets tidligere havte Sjøfartsbog gives fornøden Paategning om den stedfundne Overførsel. Forsaavidt den Kreds, hvortil han overføres, hører til et andet Indrulleringsdistrikt, oversendes Bogen til den Indrulleringschef, i hvis Ruller han tidligere har staaet, som lader ham udslette af Distriktets Ruller og meddeler den anden Indrulleringschef Oplysning om Mandskabets Værnepligtsforhold.

Ved Flytninger skal alle sjøfarende Mandskaber under 38 Aar, der ikke er kjendt udygtige til Militærtjeneste, melde sig for Rodeforstanderen saavel paa det Sted hvorfra, som paa det Sted, hvortil de flytter. Rodeforstanderen paa det nye Bosted melder videre til Indrulleringsbetjenten, forat Mandskaberne kan blive overført til den nye Kreds's Rulle. Mandskaber udskrevne til Sjøværningen giver derhos Melding om Flytning til vedkommende Distrikts sjømilitære Chef.

§ 49. Enhver Sjøfarende er, indtil han har udtjent sin Værnepligt ved Sjøværningen, forpligtet til ved Afreise fra og Tilbagekomst til Hjemstedet at anmelde sig for Rodeforstanderen, naar Fraværet vil faa længere Varighed end 14 Dage.

Rodeforstanderen anmærker det fornødne i sin Rulle.

§ 50. Vil i Fredstid et til Sjøværningen udskrevet Mandskab, der har afgjort sin Tjenestepligt i Fred, begive sig ud af Riget for at søge Hyre eller for at tage Ophold i Udlandet, har han at anmelde sig for Indrulleringsbetjenten, der indsender hans Sjøfartsbog, Certifikat eller Patent til Indrulleringschefen for at forsynes med Paategning om, at intet er til Hinder derfor.

§ 51. I Fredstid kan sjøværnepligtige Mandskaber før 1ste Januar i det Aar, hvori de fylder det 22de Aar, uhindret af Værnepligten begive sig ud af Riget efter derom at have gjort Anmeldelse til Indrulleringsbetjenten.

Mandskaber af Annotationsrullen, som vil forlade Riget, har ligeledes at anmelde sig for Indrulleringsbetjenten, samt derhos at iagttage, hvad der i deres Rodeseddel er foreskrevet om Adgang for Værnepligtige til at begive sig ud af Riget.

§ 52. Ethvert Mandskab, der forlader Riget for stedse, skal tilbagelevere sit Patent (Sjøfartsbog, Certifikat), men bliver, forsaavidt han er sjøfarende, staaende i Rullen indtil sit 38te Aar.

§ 53. Sjøfarende, som midlertidig opholder sig i et fremmed Indrulleringsdistrikt, kan dersteds gjøre de med Hensyn til Reiser

5 Novbr. anordnede Anmeldelser, hvorom det fornødne anmærkes paa vedkommende Meldingsliste (§§ 46 og 47).

§ 54. Naar et sjøfarende ungt Mandskab antages som Frivillig ved Sjøvæbningens faste Styrke, sender vedkommende Korpschef derom en Meldingsliste, hvori opgives Mandskabets Alder og Numer i Kredsens Rulle, til vedkommende Indrulleringschef. Føres Mandskabet i Annotationsrullen, sendes Meldingsliste ogsaa til vedkommende Distriktskommission.

Er det antagne Mandskab udskrevet til Sjøvæbningen, har Korpschefen tillige at afgive Melding til vedkommende sjømilitære Distriktschef. For Anhvervning ved Sjøvæbningens faste Styrke af Mandskaber udskrevne til Landvæbningen tiltrænges Generalkrigskommissærens Samtykke.

Afskediges noget Mandskab fra Sjøvæbningens faste Styrke af Frivillige, forinden han har udtjent den bestemte Tid, afgives Melding derom til vedkommende Indrulleringschef, forsaavidt han før eller i Tjenesten har faret den for Opnaaelse af Halvbefarenhedsgraden bestemte Tid, med Oplysning om Varighed af de Togter, Mandskabet har gjort; i andet Fald sendes Meldingen til vedkommende Distriktskommission.

Vedkommende overføres efter Sagens forskjellige Beskaffenhed enten i Sjøfartsrullerne eller i Mandskabsrullen.

§ 55. Ansættes et sjøfarende Mandskab som Lods eller Lodsoldermand, anmeldes saadan Ansættelse af Overlodsen til Indrulleringschefen, hvem Mandskabets Sjøfartsbog ogsaa tilstilles.

§ 56. Naar et sjøværnepligtigt Mandskab under 38 Aar ved endelig Dom fældes til Strafarbeide, eller sættes under Tiltale for Forbrydelse, der kan medføre saadan Straf, meddeler den Embedsmand, som exekverer Straffen eller beslutter Tiltalen, vedkommende Indrulleringschef en Attest herom.

Den fornødne Notering foregaar i Rullerne.

Forsaavidt et saadant Mandskab erholder Æresopreisning, indgaar han atter under de sædvanlige Bestemmelser om Værnepligt (Lov af 11te April 1900 § 1).

5te Kapitel.

Om Sessioner, Udskrivning, Mandskabers Transport og Dimission.

§ 57. Inden en Maaned før Sessionens Afholdelse hvert Aar indsender Indrulleringsbetjentene til Indrulleringschefen en Liste, affattet rodevis, over Aarets udskrivningspligtige Mandskaber i Kredsen (Udskrivningsliste Schema No. 16). Efterat denne Liste, hvori optages ikke blot de 22-aarige, men ogsaa ældre Mandskaber, hvis Værnepligtsforhold ikke er kommen under Afgjørelse, er revideret af Indrulleringschefen, lader han Indrulleringsbetjenten tage en

Afskrift af samme til Brug for Amtmanden. Den originale Liste 5 Novbr.
bliver Indrulleringschefens.

§ 58. Indrulleringscheferne indsender hvert Aar, strax efterat Udskrivningslisterne er modtaget fra Indrulleringsbetjentene, til Generalkrigskommissæren en numerisk Opgave over Aarets udskrivningspligtige Sjøfarende, Maskinister og Fyrbødere. I Henhold til disse Opgaver bestemmer Generalkrigskommissæren efter fra Forsvarsdepartementet at have modtaget Meddelelse om, hvormange udskrevne Mandskaber der vil tiltrænges for Aaret, hvor stort Antal hvert Indrulleringsdistrikt har at udskrive. Det saaledes bestemte Antal fordeler Indrulleringschefen igjen paa Distriktets enkelte Kredse i Forhold til hver Kredses samlede Antal.

§ 59. Saasnart Tiden for Mandskabernes Fremmøde for Aaret er bestemt, meddeler kommanderende Admiral. Generalkrigskommissæren Underretning derom, samt om, paa hvilken Maade Mandskabernes Transport til Orlogsstationerne skal foregaa. Generalkrigskommissæren afgiver igjen Meddelelse desangaaende til Indrulleringscheferne.

§ 60. For enhver Indrulleringskreds afholdes aarlig en Sjøsession under Overbestyrelse af Sessionsbestyrelsen til Udskrivning af Sjøfarende samt Maskinister og Fyrbødere.

§ 61. Indrulleringschefen bestemmer efter Overlæg med Amtmanden saavel Tid som Sted for de afholdendes Sessioner.

§ 62. I Tilfælde af Forfald har Amtmanden i sit Sted til Møde ved Sessionen at konstituere en kongelig Embedsmand. Den, der møder paa Amtmandens Vegne, har herom ved Forretningen at fremlægge fornøden Legitimation.

Hvor Amtmanden personlig er tilstede, tager han Forsædet ved Sessionen; i andet Fald Indrulleringschefen.

§ 63. Indrulleringschefen skal personlig afgive Møde ved Sessionen. Hindres han heri ved paakommet Sygdomsforfald, har han at konstituere en anden kongelig Embedsmand til at møde paa sine Vegne. Den udfærdigede Konstitution fremlægges ved Forretningen. Indberetning om Forfaldet sker strax til Generalkrigskommissæren, der foranlediger en Sjøofficer, om en saadan ikke af Indrulleringschefen er konstitueret, beordret til Bistand ved Sessionen.

§ 64. Ved Sessionen skal møde foruden Sessionsbestyrelsen:

1. Indrulleringsbetjentene, hver for sin Kreds.
2. To Læger, hvoraf i alle Fald den ene saavidt mulig bør være en Sanitetsofficer.
3. En dertil beordret Underofficer af sjømilitære Korps.
4. I Byerne en Politiembeds- eller Bestillingsmand efter Amtmandens Bestemmelse og, forsaavidt Sessionen holdes paa Landet eller i et Ladested, vedkommende Lensmand.
5. Rodeforstanderne for de Roder, hvori der opholder sig til Sjøvæbningen udskrivningspligtige Mandskaber.

5 Novbr.

6. Samtlige Kredsen tilhørende sjøværnepligtige Mandskaber, der i Aarets Løb fylder eller har fyldt det 22de Aar.
7. Mandskaber, som under foregaaende Aars Session blev forbigaaet ved Udskrivningen paa Grund af temporær Svaghed.
8. Mandskaber, der efter § 1 i Lov af 11te April 1900 har havt Udsættelse med Udskrivningen.
9. Andre Sjøværnepligtige, der er over 22 Aar, og hvis Værnepligt ikke tidligere er kommet under Afgjørelse.

§ 65. Rodeforstandere, hvis Thinglag ligger mere end 20 km. fra Sessionsstedet, kan paa Ansøgning fritages af Indrulleringsbetjenten for personligt Møde ved Sessionen, naar de i betimelig Tid før denne indleverer sin Roderulle med fuldstændige Oplysninger om alle udskrivningspligtige Sjøfarende i Roden. Sjøværnepligtige Mandskaber, der hører hjemme i Tinglaget, som ligger mere end 20 km. fra Sessionsstedet, kan ligeledes fritages for personligt Møde af Indrulleringsbetjenten, naar de inden Sessionens Afholdelse indleverer til denne sin Sjøfartsbog (Patent, Certifikat) samt Kjendelse af en militær Lægebedømmelseskommission om deres Tjenestedygtighed.

Endvidere er fritagne for Møde ved Session:

1. Mandskaber, der har lovligt Forfald og herom indsender Attest til Sessionen.
2. Mandskaber, der er udmønstret i udenrigs Fart midst 30 Dage, før de for Distriktet berammede Sessioner tager sin Begyndelse, dog at vedkommende Fartøi er afseilet til Udlandet mindst 20 Dage før disses Begyndelse.

§ 66. Indrulleringschefen udfærdiger i betimelig Tid paa Sessionsbestyrelsens Vegne trykte Sjøsessionsplakater, der skal indeholde:

1. Angivelse af Tid og Sted for Sessionsmøderne for hver Kreds.
2. Tilkjendegivende om, hvilke Embeds- og Bestillingsmænd samt Mandskaber har at fremmøde paa de forskjellige Steder og Dage.
3. De Betingelser, hvorunder Mandskaberne er fritaget eller kan fritages for at møde — § 65.
4. Advarsel om, at den Udskrivningspligtige, der udebliver fra Sessionen uden lovligt Forfald, vil blive udskrevet forlods, naar han paatræffes, samt at han derhos udsætter sig for Straf af Bøder eller Fængsel efter Lov af 12te Mai 1866 § 84 a, og for at blive sendt til en Orlogsstation for at gjøre almindeligt Værftsarbeide i 4 Maaneder.
5. Varsel til de Indkaldte eller andre Mandskaber af Distriktets Rulle om, at der er Anledning for dem til under Sessionen at fremkomme med Anmeldelser eller Andragender vedkommende deres Sjøfarts- og Udskrivningsforhold.

§ 67. Sessionsplakater omsendes, foruden til Medsessionsbestyrerne og andre Indrulleringschefer, til Indrulleringsbetjentene

i Distriktets samtlige Kredse i fornødent Antal til Fordeling mellem Politiet og vedkommende Lensmænd, der sørger for Plakaternes Uddeling blandt Rodeforstanderne, samt desuden til Krigskommissærerne. 5 Novbr.

Plakaterne bekjendtgjøres ved Opslag samt ellers paa den for ethvert Sted sædvanlige Maade.

Et kort Uddrag af Plakaten bekjendtgjøres derhos af Indrulleringschefen i „Kundgjørelsestidenden" 3 Gange med nogle Dages Mellemrum.

5 Exemplarer af Sessionsplakaten indsendes til Generalkrigskommissæren.

§ 68. Indrulleringschefen har at medbringe til Sessionen:

1. En Forhandlingsprotokol.
2. Aarets Udskrivningslister tilligemed Værnepligts- og Lodtrækningssedler (§ 77).
3. Distriktets Forbigaaelsesliste (§ 75).
4. En Lægevisitationsprotokol, Schema No. 17.
5. Et Lodtrækningsapparat.

Indrulleringsbetjentene fremlægger ved Sessionen samtlige de ved deres Bestilling befalede Ruller og Protokoller.

Rodeforstanderne medbringer sine Sjøroderuller.

§ 69. Efterat Forretningen er erklæret sat, fremkaldes Rodeforstanderne med sine Mandskaber rodevis og underkastes Examination. Mandskabernes Sjøfartsbøger (Patenter, Certifikater) undersøges, og deres Opholdssted noteres i Udskrivningslisten, hvorefter de henvises til Lægevisitation.

§ 70. Begjærer noget Mandskab Udsættelse med at udskrives, kan saadan tilstaaes ham af Sessionsbestyrelsen, forsaavidt han oplyser, at det er en Velfærdssag for ham, dog ikke længere end til det Aar, hvori han fylder sit 25de Aar.

§ 71. Fremstiller sig ved Sessionen 20- eller 21aarige Mandskaber af Kredsen med Begjæring om at blive medtaget ved Aarets Udskrivning, kan dette tillades dem, saafremt de har opnaaet Befarenhedsgrad og befindes fuldt tjenestedygtige. I saa Fald optages de paa Udskrivningslisten.

§ 72. Ethvert udskrivningspligtigt Mandskab er forpligtet til at underkaste sig Lægeundersøgelse, der foretages i et særskilt Værelse eller afdelt Rum, og under hvilken Lægerne erholder Bistand af den tilkommanderende Underofficer. I Tilfælde af Meningsulighed mellem de to Læger angaaende et Mandskabs Tjenestedygtighed, tiltræder Indrulleringschefen Bedømmelseskommissionen ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal. I Lægeprotokollen anføres, saavidt mulig i det norske Sprog, det fornødne for hvert Mandskab om den stedfundne Undersøgelse og Resultatet deraf.

§ 73. Naar Undersøgelsen er foregaaet og Resultatet deraf meddelt Sessionsbestyrelsen tilligemed de yderligere Oplysninger,

5 Novbr. denne i fornødent Fald maatte begjære, indføres det i Udskrivningslisten for hvert Mandskab, om han er fuldt tjenestedygtig eller kun tjenestedygtig som militær Arbeider, eller om hans Udskrivning skal udsættes til næste Aar (Lov af 11te April 1900 § 4), eller om han for bestandig er udygtig til Tjeneste ved Sjøvæbningen.

§ 74. Ved Udskrivningen forbigaaes, foruden de Mandskaber, som er erklæret for bestandig eller for Tiden udygtige til Tjeneste ved Sjøvæbningen, ogsaa de, der formedelst Sygdomsforfald ikke har kunnet fremmøde ved Sessionen, forsaavidt Sygdommen antages ikke at være hævet før den bestemte Tid for Fremmødet til Tjeneste.

§ 75. Mandskaber, der paa Grund af stadigt Fravær i Udlandet flere Gange er blevet forbigaaet ved Udskrivningen, kan efter Sessionsbestyrelsens Bestemmelse udføres af Udskrivningslisten og optages i en egen Liste, Forbigaaelseslisten (Schema Nr. 18). Denne Liste, der føres kredsvis in duplo, det ene Exemplar af Indrulleringschefen, det andet af Indrulleringsbetjenten, gjennemgaaes for de Mandskabers Vedkommende, som under foregaaende Aars Sessioner deri er blevne indført.

Naar Kundskab erholdes om, at noget i Forbigaaelseslisten opført Mandskab er hjemkommet, optages han paany i Udskrivningslisten.

§ 76. Naar paa den anførte Maade Udskrivningslisten er gjennemgaaet og Mandskabernes Tjenestedygtighed afgjort, tilspørges de tilstedeværende Mandskaber, om nogen frivillig vil udskrives.

Det fornødne herom tilføres Forhandlingsprotokollen. Derefter skrides til Lodtrækning, hvori de frivillig anmeldte deltager.

§ 77. Ved Lodtrækningen benyttes et Apparat, hvori nedlægges saa mange Numere fra 1 og opad, som der er Mandskaber i Kredsen, der skal trække Lod, samt et passende Antal for senere Efterlodtrækninger (kfr. § 83). Det medtagne Antal Lodder noteres i Forhandlingsprotokollen.

Enhver Mand udtager selv af Apparatet et Numer, som høit oplæses og derefter indføres i Udskrivningslisten. Til Bevis for, hvilket Numer han har trukket, erholder han en af Sessionsbestyrelsen underskrevet Værnepligts- og Lodtrækningsseddel (Schema Nr. 19).

De ikke udtrukne Numere anføres i Forhandlingsprotokollen.

Tilendebringes Lodtrækningen for nogen Kreds ikke paa én Dag, bliver Apparatet med de endnu ikke udtrukne Numere at forsegle med Indrulleringschefens Segl.

§ 78. Paa Grundlag af ovennævnte Lægeunderføgelse og Lodtrækning udskrives saa mange Matroser, Maskinister og Fyrbødere, som den fra Generalkrigskommissæren modtagne Opgave angiver (kfr § 58).

Ved Udskrivningen tages Mandskaberne i følgende Orden:

5 Novbr.

1. Frivillige.
2. De resterende Mandskaber efter Lodtrækning, saaledes at inden samme Tjenesteklasse den, der har faaet et lavere Numer, tages foran den, der har faaet et høiere.

Naar det til Udskrivning opgivne Antal Mandskaber paa denne Maade er udtaget, bliver de tilovers værende tjenestefri i Fred og dimitteres uden at udskrives. Under Krig, eller naar Krig er at befrygte, eller forsaavidt Storthinget har bevilget Midler til deres Opøvelse, kan de dog paany indkaldes til Udskrivning og Tjeneste indtil Udgangen af April i det Aar, hvori de fylder 38 Aar. Oplysninger angaaende deres Værnepligtsforhold anføres paa deres Lodtrækningsseddel og i deres Sjøfartsbog samt i Sjøfartshovedrullerne, hvor de fremdeles føres.

§ 79. Ved Udskrivningen afgjøres, hvilke Mandskaber af Aarsklassen skal fremmøde til Tjeneste ved 1ste Indkaldelsestermin og hvilke ved sidste. Ethvert Mandskab affordres Erklæring om, hvad han i saa Henseende fortrinsvis ønsker, hvilket noteres i Udskrivningslisten. Forsaavidt alles Ønske ikke kan imødekommes, bliver Lodtrækningsnumeret det afgjørende.

§ 80. Udskrivningens Udfald bekjendtgjøres paa Stedet, og Sjøfartsbøgerne fratages alle udskrevne Mandskaber.

Intet udskrevet Mandskab maa forlade den Kreds, hvortil han hører, uden med Indrulleringsbetjentens Tilladelse.

Permission kan bevilges til korte Reiser, naar Vedkommende kan være tilbage til den bestemte Mødetid.

§ 81. Den tilstedeværende Politiofficiant holder Liste — Schema Nr. 20 — over de Rodeforstandere og Mandskaber, som uden godtgjort lovligt Forfald udebliver fra Sessionen, og som derfor af Sessionsbestyrelsen antages at burde drages til Ansvar efter Lov af 12te Mai 1866 § 84.

Listen bekjendtgjøres af Politiet og henlægges derefter til Eftersyn i 4 Uger hos vedkommende Indrulleringsbetjent, hvorefter den med de fremkomne Oplysninger tilstilles Amtmanden gjennem Indrulleringschefen til videre Foranstaltning.

§ 82. De under Sessionen af Sessionsbestyrelsen og Indrulleringsbetjenten udfyldte Udskrivningslister konfereres efter endt Forretning og underskrives.

Forhandlingsprotokollen, hvori indføres, hvilke Funktionærer har mødt ved Sessionen, og derhos et Uddrag af de stedfundne Forhandlinger, underskrives for hver Dag af Sessionsbestyrelsen.

Lægeprotokollen underskrives alene af Lægerne. En attesteret Afskrift af denne Protokol afleveres til Sessionsbestyrelsen tilligemed Protokollen. Afskriften indsendes efter endte Sessioner af Indrulleringschefen til vedkommende Orlogsstation.

§ 83. Mandskaber, der kommer hjem til Landet efter Sessionernes Afholdelse, kan ved at fremstille sig for Indrullerings-

5 Novbr. chefen blive delagtig i Lodtrækningen for Aarsklassen. De underkastes først Bedømmelse af en Lægekommission og, forsaavidt de herved kjendes tjenestedygtige, foregaar derpaa hos Indrulleringschefen Lodtrækning i Overvær af et Vidne, idet de ved Sessionen ikke udtrukne Lodder for vedkommende Kreds herunder benyttes.

Til Bedømmelse af Sjøværnepligtiges militære Tjenestedygtighed anordnes faste Bedømmelseskommissioner i de Byer, hvor Indrulleringschefer har Station.

§ 84. Mandskaber, som uden gyldig Grund er udeblevet fra Session, eller som paa anden Maade har unddraget sig for Udskrivning, udskrives forlods, naar de paatræffes, forsaavidt de er tjenestedygtige. De kan derhos sendes til en Orlogsstation til Værftsarbeide (Lovens § 7).

§ 85. Strax efter Sessionernes Slutning i Distriktet udfærdiger Indrulleringschefen en Rulle (Schema No. 21) forfattet kredsvis efter Lodtrækningsnumere over de fra Distriktet i vedkommende Aar udskrevne Mandskaber af de forskjellige Kategorier, der er indkaldt til Tjeneste fra 1ste Indkaldelsestermin. Lignende Rulle udfærdiger Indrulleringschefen kort før 2den Indkaldelsestermin over de til denne indkaldte Mandskaber.

Disse Ruller forsynes med Underskrift af begge Sessionsbestyrelsens Medlemmer.

Indrulleringschefen tager en Kopi af samme til Brug ved sit Embede og sender Rullerne til vedkommende sjømilitære Distriktschef, der, naar den sidste er modtaget, sammenhefter de to Halvruller til en Aarsklasserulle for vedkommende Indrulleringsdistrikt.

Saalænge Aarsklassens Værnepligtstid varer, beholdes Rullen hos denne Chef, der efterhaanden tilføier de Oplysninger vedrørende de enkelte Mandskaber, som angaar deres Værnepligt og udførte Tjeneste. Af Sessionsbestyrelsen approberet Afgang før Udløbet af den ordinære Værnepligtstid noteres i Anmærkningsrubriken med fornøden Oplysning. Naar Aarsklassens Værnepligtstid er udløben, sendes Rullen tilbage til Sessionsbestyrelsen, der efter at have kontrolleret, at Værnepligtslovgivningen er overholdt, paategner den sin Afgangsapprobation.

Indrulleringschefen sender derhos et Uddrag af Rullen efter samme Schema til enhver Indrulleringsbetjent, forsaavidt hans Kreds angaar, hvilket Uddrag Indrulleringsbetjenten opbevarer ved sit Kontor.

§ 86. Efter Afsendelsen af de udskrevne Mandskaber til 2den Indkaldelsestermin indsender Indrulleringschefen til Generalkrigskommissæren Opgave (Schema Nr. 22) over Resultatet af Aarets Udskrivning.

§ 87. Mandskaberne har at møde paa det eller de Samlingssteder inden Kredsen, som af Indrulleringschefen bestemmes for deres Transport eller Reise til Orlogsstationen. Reisen sker paa

den Maade, som nærmere foreskrives. Indrulleringsbetjenten har 5 Novbr.
at samle sine Mandskaber og expedere dem afsted.

Enhver Indrulleringsbetjent indkalder ved 1ste Termin saa mange til Fremmøde ved Kredsen, at det med nogenlunde Sikkerhed kan paaregnes, at Kredsen kan sende det bestemte Antal til Orlogsstationen. Samtlige afsendes, selv om der skulde være enkelte overtallige. Ved 2den Termin indkaldes og afsendes samtlige gjenstaaende udskrevne.

Fortegnelse over de Mandskaber, som hver Gang afsendes (Schema Nr. 23), tilstiller Indrulleringsbetjenten direkte vedkommende Orlogsstation saa betimelig, at den kan være Stationen ihænde 3 a 4 Dage før Mandskabernes Fremkomst.

Samtidig med Mandskabernes Afsendelse tilstiller Indrulleringsbetjenten Orlogsstationen de sendte Mandskabers Sjøfartsbøger (Certifikater, Patenter) samt Beretigelse af den forud afsendte Fortegnelse, forsaavidt Fremmødet ikke svarer til denne, og Opgave over de Udbetalinger (Rekvisitionssedler), som har fundet Sted til Mandskaberne (Schema Nr. 24).

Udskrevne Mandskaber, der udebliver fra Transporten, bevirker Indrulleringschefen efterlyst, og naar de antræffes, eftersendt til Orlogsstationen, saafremt de kan indtræffe derstedes inden 8 Dage efter Øvelsernes Begyndelse. I andet Fald indkaldes de til næste Fremmødetermin.

Er Vedkommende uden gyldigt Forfald udeblevet fra Fremmøde med sin Aarsklasse, regnes hans Værnepligt sammen med den Aarsklasse, med hvilken han møder til Tjeneste.

§ 88. De Mandskaber, som kjendes helt utjenestedygtige ved Orlogsstationen, bliver at hjemsende paa offentlig Bekostning, hvorhos deres Sjøfartsbøger (Patenter, Certifikater) tilbageleveres dem med Paategning om Kjendelsen og Hjemsendelsen.

Mandskaber, som dimitteres fra Orlogsstationen paa Grund af midlertidig Udygtighed, foranstalter vedkommende sjømilitære Chef senere indkaldt til den vesterende Tjeneste.

Over alle de saaledes dimitterede Mandskaber sender vedkommende Chef Meldingsliste — Schema Nr. 25 — til Indrulleringschefen og vedkommende Distriktschef.

§ 89. Naar Mandskaber efter endt Tjeneste dimitteres, tilbageleveres deres Sjøfartsbøger (Patenter, Certifikater) med Paategning om den udførte Tjenestes Art og Varighed.

Ved Mandskabernes Dimission efter endt Tjeneste sender den militære Chef til vedkommende Distriktschefer en Fortegnelse over de deres Distrikt tilhørende Mandskaber med Forklaring for enhver angaaende den af ham udførte Tjenestes Art og Varighed samt med Oplysning, om han er hjemsendt eller dimitteret paa Stedet eller efterladt syg eller død — Schema Nr. 26. Efterat

5 Novbr. Distriktschefen har noteret det fornødne i sin Rulle, lader han Fortegnelsen cirkulere mellem vedkommende Indrulleringschefer.

6te Kapitel.

Om den militære Rulleførsel.

§ 90. Ved ethvert sjømilitært Distrikt føres aarsklassevis Rulle over Distriktets udskrevne Mandskaber (kfr. § 85). De nærmere Regler for disse Rullers Førelse gives af kommanderende Admiral.

§ 91. Om al tilfældig Afgang, som i Aarets Løb opstaar blandt et sjømilitært Distrikts Mandskaber paa Grund af Dødsfald, Utjenestedygtighed, endelig Domfældelse til Strafarbeide eller lignende, har Indrulleringschefen efter at have noteret Afgangen i sit Exemplar af Tilgangslisten at gjøre Meddelelse til Distriktets Chef, som derefter udsletter Mandskaberne af sin Rulle. Ligeledes noteres i Rullerne efter de fra Indrullingscheferne indkomne Meldingslister, hvorvidt Mandskaberne er i udenrigs Sjøfart.

7de Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 92. De Udskrivningsvæsenet vedkommende Sager, der skal behandles af Sessionsbestyrelsen, bliver, forsaavidt de ikke afgjøres ved Sessionsmøderne, fra Indrulleringschefen med hans Votum ledsaget af fornødne Oplysninger at tilstille Amtmanden. I Tilfælde af Meningsforskjel bliver Sagen med de afgivne Erklæringer at indsende til Generalkrigskommissærens Afgjørelse.

§ 93. Til ethvert Indrulleringsdistrikt udleveres:

1. En Forhandlingsprotokol.
2. En Lægevisitationsprotokol.
3. To Lodtrækningsapparater.

§ 94. Naar der i nogen af de i dette Reglement omhandlede Ruller, Protokoller, Fortegnelser eller andre lignende Dokumenter udkræves Rettelser eller Tilsætninger, maa saadant ikke ske ved Radering eller Udslettelse af det skrevne, hvorimod det urigtige alene overstreges, saaledes at det fremdeles kan læses, og Tilsætningen tilføies ovenfor eller ved Siden.

Naar nogen udfærdiger en Liste eller Fortegnelse, der bestaar af flere Ark, skal disse pagineres og sammensyes.

§ 95. Generalkrigskommissæren foranstalter trykt og uddelt de fornødne Blanketter efter dette Reglement.

§ 96. De Attester og andre Oplysninger, som sjøfarende Mandskaber tiltrænger angaaende sine Værnepligtsforhold, skal paa Forlangende meddeles dem af vedkommende Sessionsbestyrelse eller Indrulleringsbetjent, forsaavidt dertil ved Arkivet haves de fornødne Materialier, alt uden Betaling.

Fortegnelse Bogstav A.

Plan

for Rigets Inddeling i Indrulleringsdistrikter og Kredse med underlagte Kjøb- og Ladesteder samt Thinglag.

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Tinglag.	Amt.
Kristiania . .	Fredrikshald	Fredrikshald Kjøbstad	
		Skjeberg	
		Berg	
		Id	
	Fredriksstad .	Fredriksstad Kjøbstad	
		Borge	
		Hvaler	Smaalenene.
		Onsø	
		Glemminge	
	Sarpsborg .	Sarpsborg Kjøbstad	
		Tune	
	Moss	Moss Kjøbstad	
		Rygge	
		Raade	
	Son	Vestby med Hølen, Hvidsten og Son	
	Drøbak . . .	Drøbak Kjøbstad med Frogn Annex	
		Aas	Akershus.
	Kristiania . .	Asker	
		Bærum	
		Vestre Aker	
		Østre Aker	
		Nesodden	
		Kristiania Kjøbstad	Kristiania Stift.
Drammen . .	Drammen . .	Drammen Kjøbstad	
		Hurum	
		Lier	Buskerud.
		Røken	
		Eker	
		Svelvik med Strømmen . . .	
		Skoger	
	Holmestrand.	Sande	Jarlsberg og Larvik.
		Holmestrand Kjøbstad	
		Botne	

Indrullerings-distrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Tinglag.	Amt.
Drammen . .	Holmestrand.	Hof	
	Horten . . .	Horten med Carljohansværn .	
		Borre med Aasgaardstrand .	
		Vaale	
	Tønsberg . .	Tønsberg Kjøbstad	
		Nøtterø	
		Tjømø	
		Sem	Jarlsberg og Larvik.
		Stokke	
		Ramnes	
		Andebu	
	Sandefjord .	Sandefjord Kjøbstad	
		Sandeherred	
	Larvik . . .	Hedrum	
		Larvik Kjøbstad	
		Brunlanæs med Staværn . .	
		Tjølling	
Arendal . . .	Skien	Skien Kjøbstad	
		Gjerpen	
	Porsgrund .	Solum	
		Porsgrund Kjøbstad	
	Brevik . . .	Brevik do.	Bratsberg.
		Eidanger	
	Langesund .	Langesund Ladested	
		Bamle med Stathelle	
	Kragerø . . .	Kragerø Kjøbstad	
		Sannikedal	
	Østerrisør .	Østerrisør Kjøbstad	
		Søndeled	
	Tvedestrand .	Tvedestrand Ladested	
		Holt	
		Dybvaag og Flaugstad	
	Arendal . .	Arendal Kjøbstad	Nedenes.
		Østre Moland	
		Dieſtad	
Kristiansand	Grimstad . .	Grimstad Kjøbstad	
		Landvig og Fjære	
	Lillesand . .	Sand med Lillesand	
	Kristiansand	Kristiansand Kjøbstad	
		Oddernes	Lister og Mandal.
		Øvrebø	
		Søgne	

Indrullerings-distrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Tinglag.	Amt.
Kristianssand.	Mandal . .	Mandal Ladested	Lister og Mandal.
		Lerkjær	
		Søndre Undal	
	Farsund . .	Farsund Ladested	
		Helvig	
		Lyngdal	
	Flekkefjord .	Flekkefjord Kjøbstad	
		do. Tinglag	
		Kvinesdal	
	Sogndal . .	Sogndal Tinglag med do. Ladested	
		Lunde	
	Egersund . .	Egersund Tinglag og Ladested	
		Haa	
		Helleland	
		Birkrem	
Bergen . . .	Stavanger .	Stavanger Kjøbstad	Stavanger.
		Klep	
		Høiland med Sandnes Ladested	
		Haaland	
		Hetland	
		Time	
		Gjesdal	
		Høle	
		Strand	
		Finnø	
		Rennesø	
		Aardal	
	Skudenes . .	Hjelmeland	
		Skudenes Tinglag med Skudeneshavn Ladested	
		Nærstrand	
		Sand og Sande	
		Jelse	
		Vikedal	
	Haugesund .	Haugesund Kjøbstad	
		Avaldsnes med Kopervik Ladested	
		Tysvær	
		Torvestad	
		Skjold	

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Tinglag.	Amt.
Bergen . . .	Bergen. . . .	Fjære	
		Fjelberg	
		Etne	
		Skonevik	
		Kvinnherred.	
		Strandebarm og Jondal . . .	
		Vikør ag Ulvik	
		Ullensvang	
		Fitje	
		Føjen	
		Tysnæs.	Søndre Bergenhus.
		Fuse	
		Os	
		Fane	
		Sund.	
		Fjeld	
		Aarstad	
		Hammer	
		Manger	
		Lindaas	
		Haus	
		Hosanger.	
		Evanger	
		Bergen Kjøbstad	Bergen Stift.
	Florø	Lærdal	
		Aardal	
		Lyster	
		Solvorn	
		Marifjæren	
		Sogndal	
		Norum	
		Aurland	
		Nærø	Nordre Bergenhus
		Lekanger	
		Tjugum	
		Vik	
		Klævold	
		Ladvik	
		Gulen	
		Utvær	
		Indre Dale	
		Ytre Dale	

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Tinglag.	Amt.
Bergen . . .	Florø	Askevold	Nordre Bergenhus.
		Brandsø med Florø Ladested	
		Førde	
		Breim	
		Gloppen	
		Indviken	
		Stryn	
		Eid og Hornindal	
		Daviken	
		Stat	
Trondhjem .	Aalesund . .	Vannelven	Romsdal.
		Herø	
		Ulfsten	
		Volden	
		Hjørundfjord	
		Dale	
		Sunnelven	
		Ørskog	
		Borgund	
		Skodje	
		Haram	
		Aalesund Kjøbstad	
	Molde . . .	Nesset	
		Vold og Eid	
		Romsdal	
		Vestnes	
		Veø	
		Molde Kjøbstad	
		Bolsø	
		Sund	
		Vaagø	
	Kristianssund	Kristianssund Kjøbstad	
		Edø	
		Kvernes	
		Gimnes	
		Tingvold	
		Sundalen	
		Øksendalen	
		Aure	
		Stangvik	
		Halse	
		Surendalen	

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Tinglag.	Amt.
Trondhjem .	Trondhjem .	Trondhjem Kjøbstad	Søndre Trondhjem.
		Nedre Stjørdalen	Nordre Trondhjem.
		Leksviken	
		Frosten	
		Strinden	
		Bynesset	
		Buviken	
		Borsen	
		Orkedal	
		Leinstranden	Søndre Trondhjem.
		Rissen	
		Stadsbygden	
		Orlandet	
		Hitteren	
		Aafjorden	
		Bjørnør	
	Levanger . .	Levanger Kjøbstad	
		Levanger Tinglag	
		Værdalen	
		Mosviken og Verran	
		Ytterøen	
		Skogn	
	Stenkjær . .	Stenkjær Ladested	Nordre Trondhjem.
		Sparbuen	
		Inderøen	
		Beitstaden	
		Stod	
	Namsos . .	Namsos Ladested	
		Namsos Tinglag	
		Fosnes.	
		Nærø og Kolvereid , ...	
		Lensmandsdistrikter.	
Tromsø . . .	Mosjøen . .	Vindalen	Nordland.
		Brønnø	
		Velfjorden	
		Vega	
		Alstahaug	
		Herø	

Indrullerings-distrikter.	Kredse.	Lensmandsdistrikter.	Amt.
Tromsø . . .	Mosjøen . . .	Tjøtta	
		Vefsen	
		Mosjøen Ladested	
		Hatfjelddalen	
	Bodø	Mo	
		Hemnes	
		Nesne	
		Lurø	
		Rødø	
		Meløe	
		Gildeskaal og Beieren	
		Saltdalen	
		Skjerstad	
		Bodø Kjøbstad	
		Bodø Tinglag	
		Folden	Nordland.
		Stegen	
		Hammerø	
		Lødingen	
		Ofoten	
		Vaagan	
		Gimsø og Valberg	
		Borge	
		Buksnes og Hol	
		Flakstad	
		Værø og Røst	
		Hadsel	
		Sortland	
		Dverberg	
		Øksnes	
		Bø	
	Tromsø . .	Trondenes	
		Kvæfjord	
		Ibbestad	
		Salangen	
		Berg	
		Tranø	Tromsø.
		Maalselven	
		Lenvik	
		Tromsø Kjøbstad	
		Tromsøsundet	
		Balsfjorden	

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Lensmandsdistrikter.	Amt.
Tromsø . . .	Tromsø . .	Lyngen	Tromsø.
		Karlsø	
		Skjervø	
	Hammerfest .	Samtlige Tinglag i Alten og Hammerfest Fogderier . . .	Finmarken.
	Vardø . . .	Do. i Tanen do. og Vardø Tinglag	
	Vadsø . . .	Samtlige Tinglag af Varanger Fogderi	

Kronprindsregentens Resolution: 5 Novbr.

1. At det under Forudsætning af, at de fornødne Lønninger af Storthinget bevilges[1]), bestemmes, at følgende Delinger af Lensmandsdistrikter skal finde Sted:
   a) Søndre Aurdals Lensmandsdistrikt i Valdres Fogderi, Kristians Amt, deles i 2 Lensmandsdistrikter, nemlig Søndre Aurdals Lensmandsdistrikt og Etnedalens Lensmandsdistrikt, hvert omfattende Præstegjældet og Herredet af samme Navn.
   b) Ørlandet og Bjugns Lensmandsdistrikt i Fosen Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, deles i 2 Lensmandsdistrikter nemlig Ørlandets Lensmandsdistrikt og Bjugns Lensmandsdistrikt, svarende til Præstegjældene af samme Navn.
   c) Brønnø Lenmandsdistrikt i Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, deles i 2 Lensmandsdistrikter, nemlig Brønnø Lensmandsdistrikt og Viks Lensmandsdistrikt, det første omfattende Brønnø Herred og det sidste Viks Herred med Undtagelse af den Velsjordens Lensmandsdistrikt ved Kongelig Resolution af 10de September 1842 tillagte „Hongsetbygd".
2. At det overlades til vedkommende Amtmænd at bestemme, fra hvilken Tid disse Delinger blive at iværksætte.
3. At der i Henhold til Lov af 3die August 1897 indeholdende Forandringer i Lov om Værnepligt og Udskrivning af 12te Mai 1866 § 35, indtil videre tillægges hver af Lensmændene i de nye Brønnø og Viks Distrikter en aarlig Godtgjørelse af Kr. 60,00 for at forrette som Formænd i Distriktskommissionerne i deres respektive Distrikter, mod at den ved Kongelig Resolution af 12te April 1862 for Lensmanden i det nuværende Brønnø Lensmandsdistrikt fortsatte aarlige Godtgjørelse Kr. 100,00 bortfalder.

[1]) Lønningerne er ved Storthingets Beslutning af 9de Jan. 1901, tilfølgetaget ved Kgl. Res. af 6te Febr. s. A., bevilgede med henholdsvis 600, 450, 600, 600, 600 og 500 Kr., mod at de for de udelte Bestillinger bevilgede faste Lønninger bortfalder. Se Sth. Prp; No. 29 og Indst. S. No. 66 for 1900—1901. Indskud i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd bliver efter nævnte Resolution at erlægge af Lensmændene i Søndre Aurdal og Etnedalen efter Indskudstarif I, for de andre efter Indskudstarif II.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved i Henhold til Lovene af 9de August 1939 og 4de August 1845 meddeles Stadfæstelse paa de den 30te Juni 1900 udfærdigede Love for Røros Grubearbeideres Fagforenings Sygekasse. 5 Novbr.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testamente af 26de August 1898 oprettede 5 Novbr.

5 Novbr. „Bøssemager L. H. Hagens Legat" i Kristiania og paa de for dette Legat udfærdigede, ligeledes vedliggende Statuter.

5 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Skibsreder Otto Thoresen og Hustru Augusta Isabella, født Røed, ved Gavebrev af 6te Mai 1900 oprettede Stiftelse „Otto Thoresen og Hustrus Gave" til Fordel for i Kristiania og Omegn hjemmehørende, værdige trængende Sjøfolk og disses Efterladte, samt paa de for samme under 21de Juni 1900 udfærdigede Statuter.

5 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af afdøde Grosserer Abraham Hesselberg og Hustru Christine Amalie Hesselberg af Kristiania ved Testamente af 3die November 1885 med Tillæg af 23de September 1891 oprettede „Abraham og Amalie Hesselbergs Legat" til Fordel for Trængende (Enker, ugifte Damer eller Børn) i Kristiania samt paa de af Kristiania Magistrat under 16de August 1900 udfærdigede Statuter for dette Legat.

5 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Folkeskolelærere i Trondhjems Stift og forhenværende Elever af Klæbu Seminar istandbragte „Legat til Minde om Klæbu Seminar og dets Grundlægger Hans Jørgen Darre", samt paa de af Stiftslærermødet i Trondhjem den 20de August 1897 vedtagne og af Legatets Arbeidskomite under 23de Juni 1900 noget omarbeidede Love for samme.

5 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. At Valle Herred i Sætersdalens Fogderi, Nedenes Amt, paa de af Herredsstyret i Møde den 7de Juni 1899 vedtagne Vilkaar deles i 2 Herreder, det ene under Navn af Valle Herred indbefattende Valle og Hyllestad Sogne og det andet under Navn af Bykle Herred, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

[1]) Vedk. Regj. forebr. er indt. i Deptstid. No. 4 for 1901.

5 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det af Nordsjø—Skienskanalens Bestyrelse i Møde den 1ste Marts 1900 vedtagne Udkast til nye Taxter for Nordsjø—Skienskanalen med de af Bratsbergs Amtsthing i Møde den 17de Marts 1900 foreslaaede Forandringer approberes som gjældende indtil videre.
2) At de nye Taxter træder i Kraft fra 1ste Januar 1901 istedetfor de ved Høieste Resolution af 29de December 1891 approberede Taxter.

Taxter

5 Novbr.

for Nordsjø—Skienskanalen og reglementariske Bestemmelser, som dermed staar i Forbindelse.

(Gjældende fra 1ste Januar 1901.)

§ 1. Ethvert Fartøi, som passerer Sluserne ved Løveid eller Skien, bør være forsynet med en Fortegnelse over de Varer, som det medfører, og paa samme Maade skal Fortegnelse over Lasten medfølge Flaader. Disse Fortegnelser skulle afleveres til den ved Slusen ansatte Regnskabsfører eller Opsynsmand, til hvem Kanalafgiften samtidig betales; dog kan Kanalbestyrelsen tilstaa dem, som jevnlig benytter Sluserne, Henstand med Betalingen indtil Maanedens Udgang. Passerer Fartøi saavel Sluserne ved Løveid som ved Skien, kan samme Fortegnelse efterat være forsynet med fornøden Paategning benyttes paa begge Steder, dersom ingen Forandring foregaar ved Ladningen; men i Tilfælde af Forandring bør særskilt Fortegnelse afgives ved hver Sluse.

Med Hensyn til Baade og ganske smaa Fartøier kan Opgave over Varerne foregaa mundtlig.

§ 2. Den ved Kanalen ansatte Regnskabsfører eller Opsynsmand har Ret til at undersøge, hvorvidt Lasten stemmer med Fortegnelsen. Befindes herved en Afvigelse af mere end 5 Procent af den samlede Vareafgift til Kanalens Skade, skal der erlægges tredobbelt Afgift af den hele Ladning og desuden Omkostningerne ved Losning og Ladning. Er der en Afvigelse til Skade for Kanalen, men dog mindre end 5 Procent, betales kun enkelt Afgift foruden Omkostningerne ved Losning og Ladning. Er derimod ingen Afvigelse til Skade for Kanalen, betaler denne Omkostningerne for Losning og Ladning. Fartøier og Flaader maa ikke opholdes mere end nødvendigt. De nærmere Bestemmelser i denne Henseende saavelsom betræffende Gjennemgang af Sluserne udenfor den almindelige daglige Arbeidstid afgives af Kanalens Bestyrelse.

Under Benyttelsen af Kanalen eller dens Indretninger skal vedkommende Funktionærers Paabud og Anordninger nøiagtig befølges.

§ 3. Opdages enten strax eller senere en Afvigelse i Varefortegnelserne af den Beskaffenhed, at bedragersk Hensigt maa antages at være tilstede, er det en Selvfølge, at Kanalbestyrelsen kan anmelde Vedkommende til Ansvar efter Kriminalloven.

§ 4.

Af Fartøier, Personer og Varer betales til Kanalen:

		Pr.	For Gjennemgang af Sluserne		
			alene ved		saavel ved Loveid som Skien
			Loveid	Skien	
			Øre.	Øre.	Øre.
1.	**Baade, Pramme** og andre Fartøier under 10 Tons	. .	40	20	60
2.	**Føringspramme**	Reg.-Ton.	2	1	3
3.	**Seilfartøier**	—	4	2	6
4.	**Dampfartøier**	—	4	2	6
	Baad, som hører til Fartøi eller Flaade og passerer Sluserne sammen hermed, betaler intet; dette gjælder dog ikke Slæbebaade.				
5.	**Personer**	Fri	—	—	—
6.	**Kornvarer, Mel, Poteter, Rodfrugt, Træfrugt, Bælgfrugt** og **Frø** . .	100 Kg.	2	1	3
7.	**Øl, Vin** og **Brændevin**	Hectlr.	12	6	18
	Do. i Flasker .	—	24	12	36
	Andre flydende Varer	—	4	2	6
	— — — i Flasker . .	—	8	4	12
8.	**Salt**	—	2	1	3
9.	**Sild**	—	2	1	3
10.	**Tjære,** alle Slags	—	2	1	3
11.	**Kaffe**	100 Kg.	4	2	6
12.	**Tobak**	—	4	2	6
13.	**Fisk**	—	4	2	6
14.	**Smør, Talg, Kjød, Flesk** og andre Fedevarer	—	4	2	6
15.	**Andre Varer,** som i Handelen alm. beregnes efter Vægt	—	4	2	6
16.	**Jern i Stænger, Støbegods** eller **Manufaktur**	—	4	2	6
	Jern i Stænger, gammelt, og Raajern	—	1	0,5	1,5
17.	**Andre Metaller**	—	10	5	15
18.	**Maskineri,** alle Slags	—	10	5	15
19.	**Kalk, Kridt** og deslige	—	1	0,5	1,5
20.	**Ben, Benmel** og andre kunstige Gjødningsstoffe	—	1	0,5	1,5
21.	**Hø** og **Halm**	—	1	0,5	1,5
22.	**Stenkul, Trækul** og **Cinders** . . .	Ton	10	5	15

		Pr.	For Gjennemgang af Sluserne		
			alene ved		saavel ved Løveid som Skien
			Løveid	Skien	
			Øre.	Øre.	Øre.
23.	**Træmasse, tør, Træpap og Papir**	Ton	40	20	60
	Do., raa (ca. 50% Vandgehalt)	—	20	10	30
24.	**Malm** af Jern	—	7	3	10
	Do. af andre Metaller	—	24	12	36
25.	**Varer i Baller, Kasser og Fustager**	Kub.-Mtr.	24	12	36
26.	**Huggen Sten**	—	30	15	45
27.	**Is**	Reg.-Ton	6	3	9
28.	**Slibestene** indtil 0,6 Meters Diameter	Stk.	2	1	3
	Do., større	—	4	2	6
	Do., for Træsliberier og Høvlerier	—	40	20	60
29.	**Møllestene** under 1 Meters Diameter	Par	20	10	30
	Do., større	—	40	20	60
30.	**Drainrør**	1000 Stk.	16	8	24
31	**Mursten**	—	20	10	30
32.	**Tagsten**	—	30	15	45
33.	**Brynestene**	Ton	6	3	9
34.	**Tagskifer**	—	6	3	9
35.	**Svovl**	—	10	5	15
36.	**Calcium-Carbid**	—	60	40	100
37.	**Voiturer**, firhjulede	Stk.	30	15	45
	Do., tohjulede og Slæder	—	16	8	24
	Arbeidsvogne, firhjulede	—	16	8	24
	Do., tohjulede og Slæder	—	8	4	12
38.	**Kreaturer:**				
	Heste, Hornkvæg og Svin, Faar, Gjeder, Kalve, Smaagrise og Hunde, Fjæderdyr	Fri.	—	—	—
39.	**Trævarer:**				
	Planker af 10 cm. (4") Tykkelse og derover	Tylt	10	5	15
	Do., af 8 cm. (3") Tykkelse indtil 10 cm.	—	6	3	9
	Do., af 5 cm. (2") Tykkelse indtil 8 cm.	—	4	2	6

	Pr.	For Gjennemgang af Sluserne		
		alene ved		saavel ved Løveid som Skien
		Løveid	Skien	
		Øre.	Øre.	Øre.
Battens af 8 cm. (3") Tykkelse og derover	Tylt	4	2	6
Battens af 5 cm. (2") Tykkelse indtil 8 cm.	—	4	2	6
Bord over 2½ cm. (1") Tykkelse indtil 5 cm. og ikke under 15 cm. (6") Bredde	—	2	1	3
Bord af mindre Tykkelse eller Bredde	—	2	1	3
Lægter, Baghun og deslige	—	1	0,5	1,5
Bjælker, skaarne og hugne, over 16 cm. (6") Tykkelse	—	10	5	15
Bjælker, skaarne og hugne, over 13 cm. (5") indtil 16 cm. Tykkelse	—	6	3	9
Bjælker, skaarne og hugne, indtil 13 cm. (5")	—	3	2	5
Langved af 26 cm. (10") Midt og derover	—	24	12	36
Langved, mindre	—	12	6	18
Tømmer	—	7	4	11
Dansk Last	—	6	3	9
Storspirer over 21 cm. (8") Midt	—	24	12	36
Mellemspirer over 13 cm. (5") Midt indtil 21 cm. Midt	—	12	6	18
Smaaspirer indtil 13 cm. (5") Midt	—	4	2	6
Props af over 4 Meters Længde	—	4	2	6
Do. af 2 indtil 4 Meters Længde	—	3	2	5
Do. af mindre Længder regnes som Ved.				
Skibsknæer	—	12	6	18
Last af Birk eller andet Løvtræ af 16 cm.s (6") Midt og derover	—	10	5	15
Do., mindre	—	6	3	9
Stav	1000 Stk.	4	2	6
Gjerdestør, Baandstager og deslige	100 „	3	2	5
Brændeved og **Splitved**	Kub.-Mtr.	3	2	5
Døre og **Vinduer**	Stk.	3	2	5
Do. - Do. med Karme	—	4	2	6
Flyttegods og deslige efter Skjøn.				

	Pr.	For Gjennemgang af Sluserne		
		alene ved		saavel ved Løveid som Skien
		Løveid	Skien	
		Øre.	Øre.	Øre.
Gjødsel, Graasten (raa), **Mergel, Sand, Veifyld** og deslige betaler ingen særskilt Afgift. **Ubenævnte Varer** betaler efter den Sats, hvorunder de nærmest skjønnes at henhøre.				
§ 5.				
Naar Nogen forlanger Sluserne aabnede, skal der mindst betales . . . . om end Afgiften efter § 4 ikke skulde udgjøre saa meget.	Gjennemslusning	**2 Kr.**	**1 Kr.**	**3 Kr.**

§ 6. Med Hensyn til Dampskibe eller andre Fartøier, der gaar i stadig Fart paa Kanalen, er Kanalbestyrelsen bemyndiget til at træffe Overenskomst saavel om Betalingen som om de for Kontrollens Skyld fornødne Bestemmelser.

§ 7. For Benyttelse af Kanalens Brygger i den Udstrækning, som Pladsen tillader, betales der ikke Afgift af Fartøier, Føringspramme og Baade, som umiddelbart før Benyttelsen har passeret Sluserne ved Løveid eller Skien. Andre Fartøier, Føringspramme og Baade kunne gives Adgang til Benyttelse af Bryggerne mod samme Afgift pr. Døgn som for Gjennemgang af Sluserne i Skien bestemt. Dele af et Døgn regnes som et helt Døgn. Enhver, som benytter Bryggerne, har at rette sig efter de Forskrifter og Bestemmelser, som gives af Kanalens Bestyrer eller Slusevogtere.

Varer eller Gods maa i Regelen bortføres straks og ikke i noget Tilfælde uden særskilt Tilladelse henligge paa Bryggerne længere end 24 — fire og tyve — Timer. I modsat Fald kan Varerne bortbringes for Eierens Regning og tilbageholdes, indtil de paadragne Omkostninger er refunderede. Det samme gjælder, om Varer oplægges saaledes, at Færdselen derved hindres.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af vedkommende Grundlæggere vedtagne Plan for en inden Hetlands Herred under Navn af Hetlands Sparebank oprettendes Sparebank, dog saaledes, at Ordene „en Tyvendepart" i Planens § 26 ombyttes med „en Tiendepart". 5 Novbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvorved i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de 5 Novbr.

5 Novbr. December 1898 § 7 bestemmes, at det af Borge Herred i Smaalenenes Amt bestaaende Jordmoderdistrikt deles i to Distrikter, saaledes at hvert af Herredets to Sogne, Borge og Thorsnæs, kommer til at udgjøre et eget Jordemoderdistrikt. Delingen træder i Kraft fra den Tid, særskilt Jordmoder ansættes.

5 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, hvori Departementet angaaende Beskatning af et Handelssamlag udtaler, at det ved Salg af Varer til Samlagets Medlemmer indvundne Overskud, der efter Statuterne ved Aarsopgjøret tilfalder Medlemmerne i Forhold til, hvad disse i Aarets Løb har kjøbt, ikke antages at kunne beskattes som Indtægt for Samlaget, idet det formentlig retteste maa ansees som en for vedkommende Medlemmer opsparet Kapital og ikke som en af Samlaget erhvervet Gevinst. Derimod antages Samlaget at kunne beskattes for Afskaftningen af Grundfondet og den laante Driftskapital saavelsom af det Overskud, der maatte hidrøre fra Salg til andre end Medlemmerne, jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt af 23de Mai 1896.

5 Novbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Overlodsen i det søndenfjeldske Distrikt, der havde anmodet om Dep.tets Udtalelse i Anledning af et opstaaet Spørgsmaal om et Fartøis Lodspligt, og som derhos paa Begjæring af Departementet havde afgivet Erklæring om en til samme indkommet lignende Forespørgsel ang. Lodspligtens Udstrækning.

I førstnævnte Skrivelse omhandles det Tilfælde, at Barken S. af Kristianssand paa Reise fra Vestindien til Riga den 10de Juli 1900 signaliserede med Oksø Signalstation efter udenskjærs at have afslaaet Lodstilbud fra en Lods af Ny Hellesund Station, og derefter seilede indover henimod Dvergsø, hvor Fartøiet mødte en Dampbaad, som Rederen efter Modtagelsen af Telegram fra Oksø havde sendt ud fra Kristianssand til det. Uden at ankre modtog Barken her Skibsførerens Hustru samt endel Proviant, efter Opgivende 2 Tønder Poteter, 100 Kg. Skibsbrød og 8 Kg. ferskt Kjød, hvorefter det atter gik tilsjøs og fortsatte Reisen til Riga. Barkens bestyrende Reder mente, at Fartøiet ikke var lodspligtigt ved denne Anledning, da det ikke var bestemt til Kristianssand.

Overlodsens sidstnævnte Skrivelse omhandler en Forespørgsel fra en Skibsfører af Svinør pr. Mandal, om der skal erlægges Lodspenge af et fra Udlandet kommende Fartøi, som ikke er bestemt til Norge, men passerer Grænsen for Lodspligtens Indtræden og f. Eks. i Nærheden af Lindesnes ved Hjælp af Baad uden at ankre tager ombord eller sætter iland en Person, der ikke bliver paa- eller afmønstret, saasom Førerens Hustru.

Overlodsen antager, at Lodspenge maa betales i begge de

omhandlede Tilfælde baade for ind- og udgaaende, idet han anfører, 5 Novbr.
at Fartøier, som kommer fra eller gaar til Udlandet, er lodspligtige ifølge Lov om Lodsvæsenet af 26de Mai 1899 § 1, og at denne Lodspligt ifølge Lovens § 3 indtræder, naar Fartøiet passerer Grænsen mellem de uden- og indenskjærs Farvand. Fritagne er efter Overlodsens Mening kun de i § 2 nævnte Fartøier, hvortil de her omhandlede ikke kan henregnes. Overlodsen anfører videre, at efter Lodsloven af 17de Juni 1869 vilde Skib fra Udlandet, der var bestemt til Udlandet og kun anløb Norge af Grunde, som ikke kan antages at være medtagne i Konossement eller Certeparti, kunne passere en større eller mindre Del af Indenskjærsleden, naar det blot undlod at ankre, men at Ankringen ifølge Lodsloven af 1899 ikke har samme Betydning. Efter Overlodsens Opfatning behøver et Fartøi ikke at være bestemt til Norge eller noget Sted i Riget for at blive lodspligtigt, hvorfor han ogsaa med Hensyn til ovennævnte Bark bemerker, at Rederen ikke kan gives Medhold i det af ham anførte, at Skibet ikke var lodspligtigt, fordi det ikke var bestemt til Kristianssand, men til Udlandet.

Dep.tet meddeler, at det ikke kan dele den af Overlodsen fremholdte Anskuelse. Ifølge Lodslovens § 3 indtræder Pligten til at betale Lodspenge for indgaaende, naar Fartøiet passerer Grænsen mellem uden- og indenskjærs Farvand, og vedvarer til Fartøiets Bestemmelsessted, hvorved — bortsect fra Ordre- og Nødhavn — forstaaes det Toldsted, hvortil Fartøiet ved Afseilingen fra Udlandet var bestemt, eller hvor det først indklarerer. Endvidere fastsætter samme Lovs § 27. 8 en særskilt Godtgjørelse (Indseilingspenge og Milepenge) for Lods, som lodser et Fartøi ind fra Sjøen og igjen ud tilsjøs, uden at Fartøiet har anløbet noget Bestemmelsessted. Af disse Bestemmelser fremgaar, at Fartøi, som ikke anløber et Toldsted, hvortil det ved Afseilingen fra Udlandet var bestemt, er fritaget for Lodspligt saavel for ind- som for udgaaende, medmindre det indklarerer i Riget eller anløber en Havn for Ordre eller som Nødhavn. Dette har ogsaa været Forudsætningen i Lovens Forarbeider, i hvilken Henseende Dep.tet henviser til sine Udtalelser i Oth. Prp. Nr. 9 for $18^{98}/_{99}$ Side 7—8, hvor det specielt er udtalt, at Forudsætningen for at et Fartøi skal blive lodspligtigt, er, at det passerer Udenskjærsgrænsen for at fortsætte videre i Seilløbet ind til Bestemmelsesstedet, medens passerende Fartøier, som uden at være bestemt for eller afgaaet fra norsk Havn, kommer ind i indenskjærs Farvand for at kommunicere med Land eller bruger en Indenskjærsled til Gjennemfart og herunder ankrer et Sted i Leden eller Farvandet, ikke skal være lodspligtige , medmindre de har gjort Havari og af denne Grund søger en Ankerplads eller Havn, der isaafald bør betragtes som Nødhavn eller Bestemmelsessted. Hertil udtalte ogsaa vedk. Storth.komite sin Tilslutning (Indst. O. XIII. 1898—99, Side 5).

5 Novbr. Med Hensyn til det af Overlodsen anførte, at Fartøier, som kom fra Udlandet, ifølge Lodsloven af 1869 kunde passere Indenskjærsgrænsen, naar de kun undlod at ankre, men at Ankringen ikke nu har samme Betydning, bemerkes, at Anløb af et Bestemmelsessted efter Loven af 1899 (§ 3 jfr. § 27. 8) maa antages at være traadt istedetfor Ankring efter Loven af 1869 (§ 44 jfr. § 29) ogsaa som Betingelse for, at Lodspligt i det hele taget indtræder. Overlodsens Fortolkning, hvorefter Fartøiet i heromhandlede Tilfælde skal være lodspligtigt saavel for ind- som udgaaende, vilde ogsaa medføre, at Fartøi, som omhandles i Loven af 1899 § 27. 8, maatte betale større Lodspenge, naar Lods ikke benyttes, end naar det har Lods ombord, hvilket ikke kan være Lovens Mening.

I Henhold til ovenstaaende antager Dep.tet, at Barken S. i det omhandlede Tilfælde ikke var lodspligtig hverken for ind- eller udgaaende, ligesom man har tilskrevet ovennævnte Skibsfører, at hans Forespørgsel maa besvares benegtende.

6 Novbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Udenrigsdepartementet, hvori der — i Anledning af, at et Fartøi, som havde paabegyndt Indlastning i en Havn og der havde erlagt hel Konsulatafgift, og som, efter fortsat Indlastning i andre Havne, vendte tilbage til den første Havn for endelig Komplettering af Ladningen, der vaany blev afkrævet (halv) Afgift — udtales, at naar Lov om Konsulatvæsenet af 15de Juni 1878 § 8 (Konsulatforordningens § 103,2) fastsætter, at et Fartøi, som i flere Havne losser eller indtager Dele af samme Ladning, skal erlægge hel Afgift i den første Havn og halv Afgift i de øvrige Havne, maa formentlig saavel Bestemmelsens Ordlyd som dens Mening være til Hinder for, at der i vedkommende første Havn i Anledning af Indladning for samme Reise kan beregnes mere Afgift end en hel saadan. Heri har Udenrigsdepartementet erklæret sig enigt.

6 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Departementet for de offentlige Arbeider, hvori førstnævnte Departement paa Foranledning udtaler som sin Mening, at Statsbanerne i ethvert Tilfælde, hvor de er Part i eller Rekvirent af nogen af de i Sportellovens første Afdeling omhandlede Forretninger, er fritagne for at erlægge den Statskassen tilkommende Betaling for disse. Ligesaa antages Attester og Udskrifter, der rekvireres af Statsbanerne til Brug for disse, at burde meddeles uden Betaling.

8 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiansand Stiftsdirektion, hvori paa Forespørgsel fra en Bys Fattigkommission meddeles, at efter Departementets Mening bliver den nye Fattiglovs Bestemmelse om tvungen Voldgift i Fattigsager at anvende

i ethvert Tilfælde, hvori Søgsmaal for Retten ikke er anlagt før Lovens Ikrafttræden, 1ste Januar 1901. 8 Novbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til en Sognepræst, hvori paa Foranledning meddeles, at naar Lysning foretages for Menighedslemmer i et Præstegjæld, men Vielsen udføres i et andet Præstegjæld, bliver der, da Lysning jo sker i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste, ikke at erlægge nogen Betaling for denne Handling af det vedtægtsmæssige Beløb, som er fastsat underét for begge Handlinger. Paa den anden Side bliver i det omhandlede Tilfælde Betalingen i det andet Præstegjæld at erlægge til Tjenestemændene dersteds med det fulde Vedtægtsbeløb, uagtet Lysningen ikke foretages der. 9 Novbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania, hvori paa Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre angaaende Skoleborns Flytning fra en Kreds til en anden og deraf følgende Skoleforsømmelser meddeles, at Departementet er enigt med Direktøren i, at Forespørgselen maa anses besvaret ved Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Direktøren af 21de Marts 1900 (jfr. ogsaa Departementets Skrivelse til Direktøren af 20de November 1895, hvormed vedkommende Skolestyre formentlig er gjort bekjendt). Er der, bemerker Departementet videre, i den Kreds, hvor Barnet egentlig hører hjemme, længere lovbefalet Undervisning end i den Kreds, hvor det midlertidig har taget Ophold, medens der i sidstnævnte Kreds findes frivillig Undervisning, antager Departementet med Direktøren, at Skolestyret som Betingelse for at give Barnet fri fra Hjemstedets Skole maa kunne kræve, at Barnet ogsaa søger den frivillige Undervisning mindst i saamange Uger, som det forsømmer i Hjemstedets Skole. Sætter vedkommende Husbonde sig udover dette Vilkaar, maa han formentlig kunne ilægges Bøder efter Skolelovens § 16, 2det Led. 9 Novbr.

Rundskrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmændene: 9 Novbr.

Departementets Opmærksomhed er bleven henledet paa, at det af de af Stevnevidnerne udfærdigede Bevidnelser om stedfundne Forkyndelser af Dokumenter ikke altid kan sees, om den Afskrift af det forkyndte Skrift, der er overgivet eller i Tilfælde efterladt til den Person, for hvem Forkyndelsen er skeet, har været bekræftet, idet Bevidnelserne herom ofte alene indeholder, at „Gjenpart blev leveret" eller lignende istedetfor „bekræftet Gjenpart blev leveret". Da der herved kan forvoldes vedkommende Part Retstab, jfr. Høiesteretsdom af 7de Oktober 1899 (Retstidenden for 1900, Side 34), hvorved en Sag afvistes fra Overretten af den nævnte Grund, skal man bede samtlige Stevnevidner inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt indskjærpet, at Bevidnelserne overensstemmende med Paabudet i Lov om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. af 4de Juni 1892 § 6 indeholder

9 Novbr. Oplysning om alt det, hvorpaa Forkyndelsens Lovlighed beror, og saaledes ogsaa om, at Afskriften af det forkyndte Skrift har været bekræftet; jfr. § 14 i de ved Kgl. Resolution af 12te December 1892 bifaldte Forskrifter angaaende Stevnevidners og Polititjenestemænds Edfæstelse og Pligter med Hensyn til Forkyndelser m. m.

10 Novbr. **Brugsregler***) for Vangs og Furnes Bygdealmenning, approberede af Landbrugsdepartementet den 10de November 1900.

$\frac{19}{20}$ Novbr. **Kapitulstaxter for Aaret 1900**

(i Overensstemmelse med N. L. 3—14—15 og Lov af 17de August 1848).

For Kristiania Stift:

(sat 15de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr. 15,73
100	—	Bygmel eller Malt	„ 15,17
100	—	Havremel eller Malt	„ 15,70
100	—	Blandmel eller Malt	„ 15,44
1	Hektoliter	Landskylds Byg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„ 7,37
1	—	Landskylds eller Ledings Havre	„ 7,06

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr. 9,04
1	—	Byg	„ 6,99
1	—	Blandkorn	„ 6,28
1	—	Havre	„ 6,04
1	—	Letbyg	„ 4,57
1	—	Lethavre	„ 3,93

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram	Rugmel	Kr. 15,76
100	—	Bygmel eller Malt	„ 14,87
100	—	Havremel eller Malt	„ 14,67
100	—	Blandmel eller Malt	„ 14,77
1	Hektoliter	Landskylds Byg	„ 7,19

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstaxter:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr. 9,76
1	—	Byg	„ 7,39
1	—	Blandkorn	„ 6,28

*) Bekjendtgj. 21de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 45.

1	—	Havre	„	5,41	$\frac{10}{20}$ Novbr.
1	—	Letbyg	„	4,38	
1	—	Lethavre	„	3,42	

For Hamar Stift:

(sat 10de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	16,99
100	—	Bygmel	„	17,51
100	—	Havremel	„	17,23
100	—	Blandmel	„	17,37
1	Hektoliter	Landskyldsbyg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„	8,50
1	—	Landskylds- eller Ledingshavre	„	7,73
100	Kilogram	Bygmalt	„	13,31
100	—	Havremalt	„	13,09
100	—	Blandkornmalt	„	13,20

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr,	9.78
1	—	Byg	„	8,06
1	—	Blandkorn	„	6,76
1	—	Havre	„	6,61
1	—	Letbyg	„	4,43
1	—	Lethavre	„	3,79

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	16,74
100	—	Bygmel	„	16,88
100	—	Havremel	„	15,65
100	—	Blandmel	„	16,26
1	Hektoliter	Landskyldsbyg	„	8,19
100	Kilogram	Bygmalt	„	12,83
100	—	Havremalt	„	11,89
100	—	Blandkornmalt	„	12,36

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstaxter:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	10,30
1	—	Byg	„	8,40
1	—	Blandkorn	„	6,79
1	—	Havre	„	6,00
1	—	Letbyg	„	4,41
1	—	Lethavre	„	3,62

10 Novbr. For Kristiansands Stift:

(sat 10de November).

1	Hektoliter	Byg	Kr. 7,88
1	—	Havre	„ 6,39
1	—	Havremel	„ 7,20
100	Kilogram	Byg	„ 12,17
100	—	Havre	„ 12,34
100	—	Havremel	„ 13,90

Middeltallet af Kapitulstaxterne for de sidste 10 Aar fra 1891 til 1900, begge iberegnede, bliver paa Byg pr. Hektoliter 7 Kr. 71 Øre, syv Kroner og en og syvti Øre, pr. 100 Kilogram 11 Kroner 91 Øre, elleve Kroner og en og nitti Øre, samt for Havre pr. 100 Kilogram 11 Kroner 47 Øre, elleve Kroner og syv og firti Øre.

For Bergens Stift:

(sat 20de November).

Hvede	Kr. 12,00	Alt pr. Hektoliter.
Rug	„ 8,55	
Byg	„ 8,28	
Havre	„ 5,19	
Blandkorn	„ 6,41	
Malt	„ 36,38	

Hvad Kongens Tiende i Nordhordland angaar, da skal der efter den derom gjældende Bestemmelse kun gives for en Hektoliter 3 Kroner 45 Øre (4 Kroner 80 Øre pr. Tønde).

Middeltallet af de sidste 20 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede 13 Kroner 1 Øre, for Rug 9 Kroner 11 Øre, for Byg 8 Kroner 82 Øre, for Havre 5 Kroner 16 Øre, for Blandkorn 6 Kroner 60 Øre og for Malt 25 Kroner 72 Øre, alt pr. Hektoliter.

Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede 11 Kroner 76 Øre, for Rug 8 Kroner 45 Øre, for Byg 8 Kroner 00 Øre, for Havre 5 Kroner 00 Øre, for Blandkorn 6 Kroner 23 Øre og for Malt 28 Kroner 44 Øre, alt pr. Hektoliter.

For Trondhjems Stift:

(sat 20de November).

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr. 8.73
1	—	ringere Rug	„ 7,91
1	—	Sædebyg	„ 7,40
1	—	ringere Byg	„ 6,09
1	—	bedste Blandkorn	„ 6,24

1	Hektoliter	ringere Blandkorn	„	5,42	$\frac{10}{20}$ Novbr.
1	—	Sædehavre	„	6,02	
1	—	ringere Havre	„	4,98	
1	Kilogram	bedste Rugmel	„	0,16	
1	—	ringere Rugmel	„	0,14	
1	—	bedste Bygmel	„	0,14	
1	—	ringere Bygmel	„	0,12	
1	—	bedste Havremel	„	0,14	
1	—	ringere Havremel	„	0,12	
Middeltallet af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter paa Sædebyg for 1 Hektoliter			„	7,39	

For Tromsø Stift:

(sat 20de November).

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr.	9,19	
1	—	ringere Rug	„	7,94	
1	—	Sædebyg	„	9,36	
1	—	ringere Byg	„	7,79	
1	—	bedste Blandkorn	„	8,22	
1	—	ringere Blandkorn	„	6,82	
1	—	Sædehavre	„	9,09	
1	—	ringere Havre	„	7,77	
1	—	Bygmalt	„	14,00	
10	Kilogram	Rugmel	„	1,46	
10	—	Bygmel	„	1,61	
10	—	ringere Bygmel	„	1,42	
10	—	Havremel	„	2,24	
10	—	ringere Havremel	„	1,75	
10	—	hvide Erter	„	2,50	
10	—	ringere Erter	„	2,05	
Middeltal af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter paa 1 Hektoliter Sædebyg			„	9,22	

Kirkernes Landskyld:

10	Kilogram	Lange	Kr.	4,00
10	—	Rundfisk	„	3,80
10	—	Titling	„	2,75
10	—	stor Rotskjær	„	3,80
10	—	smaa Rotskjær	„	3,00
10	—	stor Sei	„	2,50
10	—	middels Sei	„	2,30
10	—	smaa Sei	„	2,00
10	—	Ost i Salten	„	4,89

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Kristiansands Stift 11 Novbr. hvori bl. a. udtales følgende:

11 Novbr. At den Stadsfysikus i Kristiansand efter Instruxens § 7 paahvilende Forpligtelse til at udføre Lægetilsyn ved Byens Arrester skal opfyldes uden andet Vederlag end det, som ydes gjennem hans Embedes Lønning, er ikke tvilsomt. Og dermed maa efter Departementets Opfatning ogsaa følge Pligten til uden Godtgjørelse at udtale sig om, hvorvidt en Fanges Helbredstilstand er til Hinder for fortsat Afsoning af en paabegyndt Straf. At sørge for, at Fangen ikke behandles paa en Maade, som er skadelig for hans Helbred, er jo ligefrem en Del af Lægens Opgave. Og at Lægens Udtalelse fremkommer som Resultatet af en formelig Undersøgelsesforretning, kan ikke forandre Forholdet. Man skal forøvrigt bemerke, at de omhandlede Udtalelser i Regelen ikke behøver at afgives paa den udførlige og formelige Maade, som er anvendt i det foreliggende Tilfælde, og at derfor heller ingen Beskrivelser m. v. behøver at indsendes til den retsmedicinske Kommission.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Betaling for Afskrifter, der skal indsendes til denne, meddeles, at disse ligesaavel som de til Medicinaldirektøren tidligere indsendte Afskrifter maa blive at afgive uden Betaling.

12 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved efterstaaende af Tromsø Kommunestyre i Møde den 1ste August 1900 vedtagne Taxtregulativ for Benyttelsen af Stedets offentlige Dampskibskai og i Henhold til Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 § 55 stadfæstes som gjældende indtil videre.

§ 1. Ethvert Fartøi, som lægger til Kaien, har at rette sig efter de til enhver Tid af Havnestyret udfærdigede Bestemmelser og befølge de af Havneopsynet givne Paalæg.

§ 2. I Kaiafgift betales 3 — tre — Øre pr. Reg. Ton pr. Døgn (24 Timer). Afgiften beregnes kun af hele Tons, idet Brøk ikke medregnes. Del af et Døgn beregnes som for fuldt Døgn. Samme Afgift beregnes for Fartøi, som ligger udenfor et andet ved Kaien liggende Fartøi og har Forbindelse med Land over dette.

§ 3. Mindste Afgift er uanseet Drægtigheden Kr. 8 pr. Døgn. Dampskibe paa indtil 100 Tons Nettodrægtighed, som kun lægger til Kaien for at ombordtage eller afsætte Passagerer, betaler Kr. 4,00 — fire Kroner — for hvert Anløb. Smaadampbaade, som lægger til Kaien flere Gange i Løbet af et Døgn, betaler Kaiafgift pr. Døgn efter Havnestyrets nærmere Bestemmelse.

§ 4. Umaalte Fartøiers Drægtighed bestemmes ved Havnefogdens Skjøn.

§ 5. Helligdage medregnes ikke ved Beregningen af Kaiafgiften, medmindre Ladning eller Losning, Afsætning eller Ombordtagen af Passagerer foregaar paa disse Dage.

§ 6. Naar Fartøier efter derom givet Paalæg midlertidig haler fra Kaien og siden atter lægger til, betragtes den Tid, i hvilken de har henligget ved Kaien, som sammenhængende, og Afgiften beregnes derefter. 12 Novbr.

§ 7. Varer og Gods bliver at henlægge paa de Steder, som Opsynet anviser, og maa ikke forblive liggende der længere, end dette tillader. Bliver de ikke straks bortført, naar dette forlanges, kan Opsynet lade dem bortføre for Vedkommendes Regning og Risiko, og de bliver da ikke at udlevere, førend alle Omkostninger er dækkede. I særegne Tilfælde kan Opsynet paa Andragende meddele Samtykke til Godsets længere Henliggen mod Erlæggelse af Afgift efter Havnestyrets Bestemmelse.

§ 8. For Varer og Gods, som henligger paa Kaien, overtager Havnestyret intetsomhelst Ansvar, selv om Tilladelse til Godsets Henliggen er meddelt og Oplagsafgift betalt.

§ 9. Fartøier, som lægger til Kaien for at losse op Ballast, er fritagne for Afgift.

§ 10. Nærværende Regulativ træder i Kraft, saasnart det er approberet.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa en af Høilandets Herredsstyre vedtaget Udkast til Plan for Høilandets gjensidige Brandforsikringslag for Bygninger og Løsøre med Undtagelse af Bestemmelsen i § 1, 2den Passus, — saaledes at Laget kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 12 Novbr.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at Postreglementet af 28de Septbr. 1894 Kap. VII, § 45 herefter skal lyde saaledes: 13 Novbr.

§ 45. Postpakker kan udvexles med Storbritannien og Irland og forskjellige britiske Kolonier og Lande gjennem det engelske Postvæsen (se Portotaxten) paa samme Maade som med andre fremmede Lande. Dog bemerkes,

at Portoen beregnes paa en anden Maade end ellers sædvanligt,

at Modtagelsesbevis ikke kan erholdes,

at Udvexlingen alene foregaar mellem Kristiania Omkarteringskontor eller Sjøpostkontoret Bergen—Newcastle og Postkontoret i Newcastle on Tyne, og

at Portoen erstattes ikke alene, naar Pakken er gaaet tabt, men ogsaa naar dens Indhold under Postbefordringen er blevet fuldstændig ødelagt.

Høieste Resolution *), hvorved i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om 15 Novbr.

*) Bekjendtgj. 21de Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 45, hvor Reglementet er indtaget.

15 Novbr. Brandvæsenet af 26de August 1854 samt § 24 i Lov angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande af 3die Mai 1871 meddeles Approbation paa et Udkast til Reglement for Brandvæsenets Ordning i Mjøndalens Brand- og Bygningskommune i nedre Ekers Herred, Buskeruds Amt.

15 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa et i Generalforsamling den 3die September 1900 vedtaget Udkast til Plan for Lavik og Brekke gjensidige Brandforsikringsselskab, saaledes at Selskabet kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

15 Novbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Afdelingen for udenrigske Sager m. v. til de norske og svenske Konsulater:

Ifølge norsk Lov af 13de August 1857 om Adgang til at blive Styrmand samt til at føre Fartøi udkræves for at erholde Styrmandspatent blandt andet, at Vedkommende efter det fyldte 14de Aar har faret tilsjøs i 36 Maaneder, hvoraf mindst 18 Maaneder enten til Orlogs eller i udenrigsk Handelsfart med et større Seilfartøi (Raaseiler).

Da det ikke altid med tilstrækkelig Tydelighed fremgaar af vore Sjømænds Sjøfartsbøger, Patenter eller Kontrabøger, om det er med Seilskib eller Dampskib, den deri noterede Fart er foregaaet, tillader man sig paa Foranledning af Forsvarsdepartementet at meddele til Jagttagelse, at forsaavidt Farten har foregaaet med Dampskib, bør der ved Mønstringen i vedkommende Dokumenter foran Skibets Navn anføres D/S, saaledes at det skal være Meningen, at Farten har foregaaet med Seilskib, naar denne Betegnelse ikke findes.

Det bedes derhos paaseet, at ogsaa Attester fra fremmede Skibsførere angaaende Sjømænds Fart med fremmed Fartøi, naar de forelægges Konsulatet til Paategning, paaføres Betegnelse af Fartøiets Art, forsaavidt dette ikke allerede er skeet.

15 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori under Henvisning til Lov af 15de Juni 1878 § 1 meddeles, at der formentlig ikke er Adgang til at foretage Sammenføining af Brug, hvoraf det ene er bortfæstet, selv om vedkommende Fæster er Husmand under Gaarden.

16 Novbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Overlodsen i det vestenfjeldske Distrikt, der for at faa en for Fremtiden gjældende Bestemmelse om Forstaaelsen af Lodslovens § 27 Post 4 og 5, havde udbedt sig Dep.tets Udtalelse med Hensyn til et af N. N. af Stavanger fremsat Krav paa som Kjendtmand at erholde udbetalt en Del af den erlagte Indlodsnings-

betaling af et Dampskib, som var indkommet til Bergen paa Reise fra Island og Færøerne under Veiledning af nævnte Person, der medfulgte Fartøiet som Passager, og blev antaget som Kjendtmand, da det ingen Lods fik. 16 Novbr.

I Anledning heraf meddeler Dep.tet, at det er enigt i det af Overlodsen i det søndenfjeldske Distrikt i en indhentet Erklæring anførte, at det efter Lodslovens Udtryk ikke kan være noget til Hinder for, at Kjendtmandstjeneste overdrages til en Passager eller en af Mandskabet paa vedkommende Fartøi, hvorfor Vedkommende bør udbetales den begjærede Andel i de af nævnte Dampskib erlagte Lodspenge.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved 17 Novbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Sandeherreds Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, under 4de Juli og 17de Oktober 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kgl. Resolution af 20de April 1876, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Sandeherreds Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved 17 Novbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Leikangers Herred, Nordre Bergenhus Amt, under 7de April og 19de September 1900 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. den Kongelige Resolution af 28de Februar 1881, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Leikangers Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved i Medhold af Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde af 14de Juli 1893 § 1 meddeles Stadfæstelse paa en af Trondhjems Kommunes Formænd og Repræsentanter under 25de Oktober 1900 fattet saalydende Beslutning: 17 Novbr.

§ 1. Naar inden Byens Grændse og i Bymarken Pigtraad anvendes til Gjærde mod Nabo eller langs offentlig eller anden for almindelig Færdsel aaben Vei, skal Pigtraaden anbringes i en

*) Bekjendtgj. 22 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 46, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 22 Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 46.

17 Novbr. Høide af mindſt 1,75 Meter over Grunden, medmindre den ſættes paa Indſiden af Plankeværk, Stakit eller lignende betryggende Indretning.

§ 2. Ved Reparation af gamle Pigtraadgjærder maa Beſtemmelſen i § 1 iagttages.

17 Novbr. **Kronprindsregentens Reſolution**, hvorved er beſtemt, at til St. Petri Menighed i Stavanger henlægges den Del af St. Johannes Menighed ſammeſteds, ſom ligger mellem den nuværende Grændſelinie mellem Menighederne og en Linie, trukken fra Krydſet mellem Langgaden, Saudegaden og Vikedalsgaden langs ſidſtnævnte Gade til Bygrændſen i Nærheden af Opheimsgaden og videre langs Bygrændſen til Hillevaagsvandet.

17 Novbr. **Kronprindsregentens Reſolution**, hvorved i Anledning af Overgangen til det nye Aarhundrede anordnes:

1. Førſtkommende Nytaarsaften bliver der i Rigets ſamtlige Kirker at ringe og kime med Klokkerne fra Kl. 6—7 Aften[1]).
2. Samme Aften fra Kl. 11 bliver der i Rigets Kirker at afholde Gudstjeneſte efter den i et vedliggende Udkaſt fremſtillede Ritus. Hvor Forholdene er til Hinder for Afholdelſe af Gudstjeneſte til den nævnte Tid, kan den enten afholdes til et tidligere Klokkeſlet Nytaarsaften, eller ogſaa kan de i Udkaſtet indeholdte Texter og Bønner helt eller delvis benyttes ved Høimeſſegudstjeneſten Nytaarsdag. Den anordnede Gudstjeneſte forrettes i hvert Preſtegjælds Hovedkirke. Hvor der i et Preſtegjæld eller Menighed er flere Kirker og flere end en Preſt, bliver der — foruden i Hovedkirken — at forrette i ſaa mange ſom mulig af de øvrige Kirker. Saafremt ſæregne Omſtændigheder maatte være til Hinder for Gudstjeneſtens Afholdelſe i Hovedkirken, overlades det til vedkommende Biſkop at beſtemme, i hvilken anden Kirke den bliver at forrette.

[1]) I Rundſkr. til Sognepreſterne af 20 Novbr., hvorved ovennævnte Reſolution kommuniceres, har Kirkedepartementet henſtillet, om der ikke i de Menigheder, hvor ſaadan Ringning vilde komme uventet paa den Tid, burde paa henſigtsmæſſig Maade gives Varſel derom nogen Tid iforveien til Forebyggelſe af mulig Forvexling med Landſtormsringning.

Ritus
for Gudstjeneſte Nytaarsnat 1900—1901.

1. Landſtads Salmebog No. 2*).

2. Kollekt. Almægtige Gud, himmelſke Fader, hos hvem der ikke er Forandring eller ſkiftende Skygge, vi takker dig for Naade over Naade, ſom du i de fremfarne Tider har viſt mod os

*) Hvor Landſtads Salmebog ikke er indført, vælger Preſten Salmer af den i Menigheden benyttede Salmebog.

og vore Fædre. Og vi beder dig: Forlad os vore Synder for 17 Novbr.
Jesu Kristi Skyld og forherlige dit Navn til Frelse og til Styrke for vort Folk i det Aarhundrede, som nu begynder i denne forgjængelige Verden, og giv os, naar i et af dets Aar vor Time slaar, salig at gaa ind i det himmelske Rige, ved din enbaarne Søn, Jesus Kristus, som med dig lever og regjerer i Hellig Aands Enighed, én sand Gud fra Evighed og til Evighed. Amen.

3. Skriftlæsning: Salme 90.
4. Landstad No. 163 (Nokre Salmar No. 23) eller 170.
5. Skriftlæsning: Aab. 21,5—7.
6. Trosbekjendelsen.
7. Landstad No. 10,1—9 eller No. 11.
8. Prædiken. Text Hebr. 13,8.
9. Landstad No. 10,10—13 eller No. 175.
10. Lovprisning: Præfationen (Alterbogen S. 19), hvis Bøn ændres saaledes:

I Sandhed, værdigt og ret er det, at vi altid og allevegne priser dig hellige Herre, almægtige Fader, evige Gud. Thi naar Slægter farer hen og Aarhundreder skifter, har vi af din Naade en Frelser, som er igaar og idag den samme, ja til evig Tid, Jesus Kristus din Søn, vor Herre. Derfor vil vi forene vore Røster med dine hellige Engle og Seraferne for din Trone og synge din Majestæt en Lovsang og tilbedende sige: o. s. v.

Hvor Præfationen ikke bruges, benyttes følgende Kollekt:

Vi takker dig, Herre, almægtige, evige Gud, at du af din Naade har givet os en Frelser, som er igaar og idag den samme, ja til evig Tid, Jesus Kristus, din Søn, vor Herre. Nu beder vi dig: Styrk os i Troen paa din Naade, fri os fra Synd og hellige os med din Aand. Og giv din Menighed, mens Slægter farer hen og Aarhundreder skifter, at holde fast ved dit Ord, som lever og bliver evindelig, ved den samme din Søn, vor Herre Jesus Kristus, som med dig lever og regjerer i Hellig Aands Enighed, én sand Gud fra Evighed og til Evighed. Amen.

11. Velsignelsen.
12. Landstad No. 44 (Nokre Salmar 142).

Kronprindsregentens Resolution, hvorved i Henhold til 17 Novbr.
§ 12 i den ved Høieste Resolution af 27de November 1858 approberede Fundats for Understøttelsesindretningen for de ved Telegrafvæsenet ansatte Embedsmænds, Bestillingsmænds og Betjentes Efterladte meddeles Stadfæstelse paa en af Medlemmerne vedtagen Forandring i Fundatsens § 31, hvorefter denne skal lyde saaledes:

„De indkomne Midler gjøres frugtbringende ved Indkjøb af offentlige Papirer, der give en bestemt aarlig Indtægt, saasom Statsobligationer, Hypothekbankobligationer etc. samt mod 1ste Prioritets

17 Novbr. Pantesikkerhed i fast Eiendom, indtil det Halve af den taxerede Værdi. De Beløb, som saaledes ikke kunne anvendes, indsættes midlertidig i en eller flere med Kongelig Approbation forsynede Sparebanker.

17 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved i Henhold til Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 meddeles Stadfæstelse paa de i Møde den 31te Marts 1900 vedtagne Love for „Den akademiske Lærerstands Understøttelsesselskab."

17 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At der for den Læge, der beskikkes som Overlæge og administrerende Direktør ved det Hospital for fattige Tæringssyge, som for St. Jørgens Hospitalsstiftelses Regning skal anlægges paa Parcellen „Haraldstolen" af Gaarden Fuhr i Lyster Prestegjæld, indtil videre fastsættes en aarlig Løn, stor 4 000 Kroner, af Hospitalets Midler, at regne fra hans Tiltrædelse af Posten under Byggeperioden, foruden fri Bolig, Lys og Brænde fra den Tid af, da Hospitalet tages i Brug.
2. At der meddeles Hospitalets Inspektion Bemyndigelse til, om saa maatte findes hensigtsmæssigt, at tilstaa den Overlæge, som nu ansættes, et Stipendium af de samme Midler, beregnet efter 2 000 Kroner aarlig, for under et Studieophold i Udlandet at uddanne sig videre for sin Stilling, inden han tiltræder den.

17 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution,** hvorved er bestemt:

I. At det i Skrivelse af 20de December 1897 af Sognepræst til Eidsvold Prestegjæld under Øvre-Romerike Provsti i Kristiania Stift H. Landstad fremsatte Forslag om Gudstjenesternes Fordeling mellem Kirkerne og Præsterne i Eidsvold Prestegjæld approberes som gjældende indtil videre.

II. At den Ordning af Sognepræstens og den residerende Kapellans Skydsgodtgjørelse paa Kirkereiser, som er fastsat ved Eidsvolds Herredsstyres Beslutninger af 16de December 1876 og 18de April 1891, godkjendes i Henhold til Lov om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning af 14de Juli 1897 § 30, sidste Passus.

17 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution**[1]), hvorved bl. a. er bestemt:

I. At det tillades, at der — med Dispensation fra Bestemmelsen i Lov om Kirker og Kirkegaarde af 3die August 1897 § 24, sidste Passus — paa den paa et vedlagt Rids frem-

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 6 for 1901.

stillede Tomt af Gaarden Grorud i Østre Akers Præstegjæld under Asfers Provsti i Kristiania Stift opføres et Kapel. 17 Novbr.

II. At Kristiania Biskop bemyndiges til indtil videre at træffe Bestemmelse om Afholdelse af Gudstjeneste i det nye Kapel.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet i Anledning af, at et Formandskab havde undladt overensstemmende med Landskattelovens § 11 at udlægge Budgetforslag til Eftersyn, udtaler, at Sagen hensigtsmæssigst antages at kunne ordnes saaledes, at det besluttede Budget vedtages som Formandskabets Overslag og overensstemmende med Forskrifterne i Landskattelovens § 11 udlægges til Eftersyn, for derefter paany at foretages til endelig Afgjørelse af Herredsstyret, idet den Omstændighed, at den i Skattelovens § 12 fastsatte Frist paa denne Maade bliver overskredet, ikke antages at medføre, at Ligningen af denne Grund bliver ugyldig. Jfr. Departementets i Lovtid. og Medd. vedkommende Ligningsvæsenet No. 2 indtagne Skrivelse af 12te Marts 1887. 17 Novbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Enkefru Caroline Jensen ved Skrivelser af 7de April og 12te Mai 1899 oprettede „Konsul Anton Mathias Jenssens Legat til Det norske Videnskabers Selskab i Trondhjem" samt paa den af nævnte Selskabs Direktion under 27de September 1900 udfærdigede Fundats for dette Legat. 19 Novbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Kristiania Sparebank i Møde den 4de September 1900 vedtagne nye Plan for Banken som trædende istedetfor Bankens ved Høieste Resolution af 20de Juli 1875 med flere senere Resolutioner stadfæstede Plan. 19 Novbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori paa Forespørgsel fra et Herreds Fattigkommission meddeles, at Departementet antager, at det ved 1ste Januar 1901 sammentrædende Fattigstyre i Henhold til Fattigloven af 19de Mai 1900 § 20 maa foretage nyt Valg paa Formand (og Næstformand) og at den, som ved Udgangen af indeværende Aar har fungeret i 3 Aar som Ordfører i Fattigkommissionen, ikke er forpligtet til at modtage Valg som Formand i Fattigstyret. 20 Novbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvorved i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes, at det til Rødenes og Ømarks Jordmoderdistrikter hørende Brugsstrøg Ørje i Smaalenenes Amt skal fra den Tid, særskilt Jordmoder bliver ansat, 21 Novbr.

21 Novbr. udgjøre et eget Jordmoderdistrikt, hvis Grændser for Rødenes' Vedkommende bliver fra Ørje til Stillesby Bro paa Rødenessjøens Østside og Kirkeng Bro paa dens Vestside, og for Ømarks Vedkommende efter Veien over Kolstad—Mosen til Kasebo og øst i Retning til den svenske Grændse.

22 Novbr. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles Approbation paa de af Hemnæsbergets Bygningskommunes Repræsentantskab efter Forslag af Brandkommissionen under 5te Juni 1900 vedtagne Forandringer i det for Stedet ved Kongelig Resolution af 3die Februar 1877, jfr. Kongelig Resolution af 11te Marts 1899 approberede Brandreglements § 6, 2den Passus, § 7, 1ste Passus, § 18 b, § 18 c, § 20 c, § 20 e, § 21 og § 23.

22 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved efterstaaende i Arbeids-Departementets Foredrag af 22de November 1900 foreslaaede Taxter for Benyttelsen af Ofotbanens nye Dampskibskai ved Kleven i Narvik i Henhold til § 55 i Lov om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 stadfæstes som gjældende indtil videre.

§ 1. „De i fast Kyststrute gaaende Dampskibe svarer en Kaiafgift af Kr. 5,00 pr. Anløb.

Saltens, Vesteraalske og Tromsø Amts Dampskibsselskaber og lignende i lokal Rute gaaende Skibe erlægger en Afgift af Kr. 2,00 pr. Anløb (incl. Retur fra Rombaksbotten) Lokalskibe, stationerede i Narvik, svarer en Afgift af Kr. 20,00 pr. Maaned, forsaavidt Kaien benyttes.

§ 2. For Dampskibe eller Fartøier, der ikke gaar i fast Rute paa Narvik, svares der Kaiafgift efter Lastens Størrelse.

Der beregnes Kr. 0.80 pr. Standard Trælast.

„ „ „ 1.00 pr. 1000 Stk. Mursten eller Skifer, oplosset fra Dampskib og henholdsvis Kr. 1.00 og Kr. 1.20, oplosset fra Seilfartøi. Pr. Meterfavn Brændeved Kr. 0.50.

Forøvrigt beregnes Kaiafgiften efter Kr. 0.03 pr. Hl. eller pr. 100 Kg. oplossede Varer.

§ 3. For Benyttelse af Kaikranen svares der desuden en Afgift af Kr. 0.02 pr. Hl. eller pr. 100 Kg.

§ 4. Passagergods, der foranlediges indsat, indløses med Kr. 0.30 pr. Kolly for mindre Gjenstande og Kr. 0.50 for større.

§ 5. For Materialier eller Gods, der henligger oplagt paa omhandlede Omraade over 6 Timer, beregnes der Kr. 0.10 pr. m²

*) Bekjendtgj. 30. Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 47, hvor de forandrede Bestemmelser er indtagne.

optaget Areal det første Døgn eller Dele deraf, Kr. 0.20 det andet Døgn, Kr. 0.30 det tredie o.s.v. 22 Novbr.

§ 6. For rigtig Erlæggelse af Afgiften og Omkostninger ved eventuel Ryddiggjørelse er vedkommende Varemodtager ansvarlig og hefter Varerne herfor."

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles, at der i Futschau (Foo-Chow) og Hankau (Hankow), Kina, er der oprettet tyske Postanstalter, der bliver at betragte som tilhørende Verdenspostforeningen (kfr. art. XL § 2 i Expeditionsreglementet til den internationale Hovedpostkonvention). 22 Novbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til en Sorenskriver, hvori paa Foranledning meddeles følgende: 22 Novbr.

1. Den i Lov om forsømte Børns Behandling af 6te Juni 1896 § 13, sidste Led, omhandlede Undersøgelse af vedkommende Børns Hjem antages hensigtsmæssigst at burde iverksættes paa denne Maade, at Værgeraadets Formand anmoder 'det af Raadets Medlemmer, som bor Vedkommendes Hjem nærmest, om at undersøge Barnets Stilling samt Hjemmets Forhold. Formanden bør bevirke en saadan Forretningsorden vedtaget af Raadet. Paa Reise i saadan Anledning tilkommer der vedkommende Værgeraadsmedlem Skyds- og Kostgodtgjørelse overensstemmende med Lovens § 9. Derimod antages der ikke at være Føie til at anmode Værgeraadets lægekyndige Medlem om at foretage en særskilt Reise for at undersøge Barnets Person, idet saadan Undersøgelse, hvor den ansees ønskelig eller nødvendig, formentlig retteſt bør foretages af Lægen i Forbindelse med vedkommende Værgeraadsmøde, forinden Beslutning fattes angaaende Barnet.
2. Departementet er med Sorenskriveren enigt i, at Bestemmelsen i Lovens § 13, sidste Led — om, at der, forinden Beslutning fattes, maa gives Forældrene eller dem, som staar i disses Sted, Adgang til at udtale sig, — er fyldestgjort ved, at Barnets Fader eller Værge ved Brev eller mundtligt Bud (Telefon) gives Underretning om, naar Værgeraadsmødet skal afholdes.
3. Forsaavidt der har været afholdt retsligt Forhør over vedkommende Barn, men Paatalemyndigheden i Henhold til Lovens § 42 eller § 43 har fundet at kunne undlade Paatale og at lade det bero med en Forføining fra Værgeraadet's Side, antager Departementet, at Værgeraadets valgte Formand vil have at forberede og lede Raadets Forhandlinger, forudsat at der ikke bliver Spørgsmaal om at foretage de i Lovens § 14 omhandlede Undersøgelseshandlinger.

22 Novbr. 4. Med Udtrykket: „Beslutning, der gaar ud paa, at et Barn skal tages fra Forældrene" (Lovens § 15), antages der at være ment ikke alene den i § 2 omhandlede Frakjendelse af Forældremyndigheden, men enhver Beslutning angaaende et Barns Bortsættelse i Familie, Barnehjem, Skolehjem eller lignende.

22 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet ikke anser det tvivlsomt, at Fogdernes Befatning med Valg paa Forligelseskommissærer efter Gjennemførelsen af Lov af 21de Juli 1894 om delvis Omordning af det civile Embedsværk er overgaaet til Politimesteren.

22 Novbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra Kristiania Magistrats 1ste Afdeling, om man ved Istandbringelsen af det kommunale Mandtal til næste Aar i Henhold til Lov af 27de Juli 1896 § 3 skulde lægge til Grund det i 1900 optagne statsborgerlige Mandtal, eller om man kunde gaa ud fra det sidste Mandtal, bygget paa de ældre Stemmeretskvalifikationer.

Departementet meddeler, at det antager, at det seneste optagne statsborgerlige Mandtal bliver at lægge til Grund ved Istandbringelsen af det kommunale Mandtal for næste Aar. Departementet tilføier, at det, efterat den nye Mandtalslov af 24de Februar 1900 var emaneret, havde under Overveielse, hvorvidt det af Hensyn til de kommunale Valg for næste Aar var paakrævet at træffe Forføining til Forandring af Bestemmelserne i Lovene af 27de Juli 1896 § 3, men at det efter angaaende Spørgsmaal at have konfereret med den da samlede departementale Komité til Revision af Formandskabslovgivningen har fundet ikke for Tiden at burde træffe nogen saadan Forføining. Departementet gjør derhos opmærksom paa, at nævnte Komité i sit Udkast til Lov om det kommunale Selvstyre foreslaar Mandtalslovens Bestemmelse om Indførelse i det statsborgerlige Mandtal uden Anmeldelse fra de stemmeberettigedes Side optaget i Loven med Hensyn til Istandbringelsen af det kommunale Mandtal.

23 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet, i Anledning af en af en Bys Kommunestyre given Bevilgning paa Kr. 180.00 aarlig til Methodistmenigheden dersteds til Lønning af en Organist ved Menighedens Kirke, bemærker, at det for sit Vedkommende antager, at det maa være en nødvendig Følge af den af Amtmanden citerede Bestemmelse, § 4 i Dissenterloven af 1891, at der ikke gjennem en saadan Bevilgning med paafølgende Udligning kan paalægges Skatteyderne at bidrage til et dissenterende Troessamfunds kirkelige Udgifter.

Skrivelse fra Medicinaldirektøren til en Distriktslæge, der havde forespurgt om, hvor stort Salær han tilkom for paa vedkommende Forhørsrets Anmodning at have foretaget en Undersøgelse af en Persons mentale Tilstand. Direktøren meddeler, at ved Høiesterets Kjæremaalsudvalgs Kjendelse af 13de Mai 1899 (Retstidenden for 1899 Pag. 589) er det afgjort, at hvor en Sagkyndig har undersøgt en Persons mentale Tilstand gjennem et længere Tidsrum, bliver den Sagkyndiges Salær at ansætte af Retten, og kommer Sportellovens § 109 i saa Fald ikke til Anvendelse. 23 Novbr.

I det omhandlede Tilfælde kan, bemærker Direktøren, Distriktslægen sende Regning paa et Beløb, som han finder passende for det udførte Arbeide. Regningen indsendes gjennem Retten, for at denne kan attestere den og gjøre sine Bemærkninger om Beløbets Størrelse, hvorfor den bør indeholde Oplysninger om, hvor meget Arbeide han har havt i Sagens Anledning. Befindes Regningen at være for stor, bliver Beløbet nedsat af Departementet.

Den ifølge Indredepartementets Cirkulære af 4de Februar 1847 paabudte Indsendelse af Afskrift af retsmedicinske Forretninger til vedkommende Departement (senere overgaaet til Medicinaldirektøren) anses bortfaldt, efterat det ved Kgl. Resolution af 30te Juni 1900 er bestemt, at saadanne Afskrifter herefter skal indsendes til den retsmedicinske Kommission.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Risørs Formænd og Repræsentanter under 27de Marts og 25de September 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Kjøbstad angaaende Salg af Tobak til Børn m. v. 24 Novbr.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Sande Herred, Romsdals Amt, under 16de December 1899 og 4de Juli 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v., 24 Novbr.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved i Medhold af Lov om metrisk Maal og Vegt af 22de Mai 1875, dens §§ 15, 21 og 32 meddeles Approbation paa følgende Tillæg til Reglementet for Justervæsenet af 17de Juni 1886: 24 Novbr.

1. Det skal være tilladt at faa justeret Kasfevogne til Brug ved Opmaaling og Forhandling af skaaren og huggen Ved.

*) Bekjendtgj. 30te Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 47, hvor Vedtægten er indtaget.

**) Bekjendtgj. 30te Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 47.

24 Novbr. 2. Det overdrages til Justerdirektøren at foreskrive de nærmere Regler for Konstruktionen af deslige Vogne, deres Dimensioner, Tolerancen for deres Nøiagtighed, Justerstemplernes Anbringelse og Gebyret for deres Justering.

24 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved

1. i Medhold af § 84 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 meddeles Approbation som gjældende indtil videre paa den af Sandefjords Kommunestyre i Møde seneste den 28de September 1900 besluttede Forandring i Post 1 i det ved Kronprindsregentens Resolution af 8de April 1899 approberede Betalingsregulativ for Behandling af Bygningsanmeldelser og for Tilsyn med Byggearbeider m. v.
2. den ved samme Resolution i Henhold til § 1 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 Politimesteren i Sandefjord tilstaaede Fritagelse for at være Medlem af og Formand i Stedets Bygningskommission ophæves.

Efter den approberede Forandring er Regulativets Post 1 saalydende:

Bygningskommissionen godtgjøres for ethvert anmeldt Byggeforetagende uden Hensyn til Størrelse og Kostende Kr. 6,00.

Bygningsinspektøren for Tilsyn

af Bygning	indtil Kr.	2000,00	— Kr.	2,00
„ Do.	„ „	5000,00	— „	4,00
„ Do.	„ „	10 000,00	— „	8,00
„ Do.	„ „	15 000,00	— „	10,00
„ Do.	„ „	20 000,00	— „	12,00
„ Do.	„ „	25 000,00	— „	14,00
„ Do.	„ „	30 000,00	— „	16,00
„ Do.	„ „	40 000,00	— „	19,00
„ Do.	„ „	50 000,00	— „	22,00

Herefter for hvert overskydende Kr. 10 000,00 — Kr. 1,00 Tillæg.

For Hovedreparationer betales efter samme Norm.

For Nybygning og Reparationer taxeret under Kr. 400,00 betales intet. Værdimaalestok: Brandtaxt.

I Mangel heraf Bygningskommissionens Skjøn.

24 Novbr. **Kronprindsregentens Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. Fra 1ste Januar 1901 at regne skal Haao, Gaards No. 43, af samlet Skyld 1 Mark 38 Øre, henlægges fra Stokke Præstegjælds Hovedsogn under Søndre Jarlsberg

[1]) Vedk. Regj. foredr. er indt. i Deptstid. for 1901, No. 4, S. 57, 59 og No. 5, S. 66, 73.

*) Bekjendtgj. 30te Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 47.

Provsti i Kristiania Stift til Nøtterø Præstegjæld i samme Provsti og Stift og fra Stokke Herred, Thinglag og Lensmandsdistrikt i Jarlsberg Fogderi til Nøtterø Herred, Thinglag og Lensmandsdistrikt i samme Fogderi. 24 Novbr.

2. Kirke- og Undervisnings-Departementet bemyndiges til at træffe de Forføininger med Hensyn til Ordningen af vedkommende Præsters og Kirkesangeres Lønning efter Lov af 14de Juli 1897, som Haavens Henlæggelse fra Stokke til Nøtterø vil nødvendiggjøre.

Kronprindsregentens Resolution[1]), hvorved er bestemt, at de Fortegnelser, som det ved Reskript af 21de April 1764 er paalagt Skifteforvalterne ved hvert Aars Udgang at afgive over usluttede og sluttede Boer, som de i Aarets Løb har havt under Behandling, for Eftertiden ikke skal omfatte Konkursboer. 24 Novbr.

[1]) Vedk. Regj. foredr. er indt. i Deptstid. No. 1 for 1901, S. 10, 11.

Kronprindsregentens Resolution[1]), hvorved er bestemt: 24 Novbr.

1. At Bything i Kjøbstaden Kongsberg fra 1ste Januar 1901 at regne og indtil videre bliver at afholde 1 Gang hveranden Uge eller, naar Retsferierne derfor er til Hinder, to Gange om Maaneden paa de Dage, som af Amtmanden i Buskeruds Amt dertil bestemmes.
2. At den Kongelige Resolution af 20de Februar 1858 angaaende Afholdelsen af Extrathing til Thinglæsning af Dokumenter for Kjøbstaden Kongsberg ophæves, og at der fra 1ste Januar 1901 og indtil Videre bliver at afholde Extrathing for Byen en Gang hveranden Uge.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 8 for 1901, 117—121.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt, at en anden Læge end vedkommende Embedslæge kan antages til indtil videre at forrette som Ordfører i Sundhedskommissionen for Borge Herred af Sarpsborg Lægedistrikt mod en Godtgjørelse af 80 Kroner aarlig, der bliver at udrede af de til tilfældige Udgifter ved Medicinalvæsenet bevilgede Midler. 24 Novbr.

Kronprindsregentens Resolution[1]), hvorved er bestemt: 24 Novbr.

1. At Bjelland og Grindum Herred, Mandals Fogderi, Lister og Mandals Amt, paa de i Herredsstyret under 8de December 1899, 3die Januar og 24de Februar 1900 vedtagne Vilkaar deles i to Herreder, Bjelland Herred og Grindum Herred, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At det overlades til Amtmanden at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indt. i Deptstid. No. 8 for 1901.

24 Novbr. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at ifølge Jagtlovens § 1 tilkommer Retten til Jagt og Fangst i en Bygdealmenning dennes Eiere. Ifølge Jagtlovens § 5 skal derhos enhver Beboer paa de Eiendomme, som har Brugsret i en Bygdealmenning, have Adgang til dersteds at drive Jagt og Fangst — Jagt efter Elg, Hjort og Vildren derfra undtaget. Som Beboer i heromhandlede Henseende maa efter Departementets Mening enhver anses, som til Stadighed opholder sig paa en i Almenningen brugsberettiget Eiendom. Kortere midlertidige Ophold maa saaledes formentlig sættes ud af Betragning.

24 Novbr. **Telegram** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet paa Foranledning udtaler, at Jernbanefunktionærer ikke er fritagne for offentlige Ombud men antagelig lovlig kan udeblive fra Møder i Ligningskommissionen, der holdes til Tider, da Jernbanetjenesten nødvendig kræver deres personlige Nærværelse andetsteds, jfr. Indredepartementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 6te Februar 1882, Finantsdepartementets i Lovtidenden og Meddelelser vedk. Ligningsvæsenet No. 2 indtagne Skrivelse af 25de Mai 1894 og Kirkedepartementets sammesteds indtagne Skrivelse af 15de Marts 1895.

24 Novbr. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldinspektøren i Trondhjem, hvori paa Forespørgsel fra en Toldbetjent meddeles at Bestemmelsen i Toldlovens § 128 antages at være til Hinder for, at han — personlig eller ved sin Husstand — forhandler et af ham opfundet Apparat til at varsle Udbrud af Ildebrand.

26 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Indredepartementet, foranlediget ved en fra Indredepartementets Udenrigsafdeling oversendt Forespørgsel fra den norske og svenske Generalkonsul i Berlin om, hvorvidt en sammesteds bosat Person kunde anses som norsk Statsborger.

Justitsdepartementet meddeler, at Spørgsmaalet efter dets Formening bør besvares bekræftende, idet den omspurgte Person ved inden et Aar efter sin Udflytning at begjære sig indført i vedkommende Konsulats Matrikul som norsk Statsborger og ved inden 10 Aar derefter at afgive Erklæring for Konsulen paa sit Bosted om, at han ønsker vedblivende at være norsk Borger, antages at have opfyldt den i Statsborgerretslovens § 6 b foreskrevne Betingelse for at bibeholde sin norske Statsborgerret, jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 19de Marts d. A. in fine.

26 Novbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvorved paa Forespørgsel fra en Forligelseskom-

missær meddeles, at Spørgsmaal angaaende Forligelseskommis- 26 Novbr.
særers Habilitet henhører under Domstolenes Afgjørelse, men at Departementet for sit Vedkommende antager, at en Forligelseskommissær ikke kan ansees inhabil efter Forligelseslovens § 13 af den Grund, at den i Sagen mødende Fuldmægtig for en af Parterne er hans Slægtning. Saafremt Fuldmagten — saaledes som Forholdet sees at have været i det i Forespørgselen omhandlede Tilfælde — oprindelig er stilet til vedkommende Forligelseskommissær, og det er i Henhold til dennes Ordre, at den benyttede Fuldmægtig, der er Kommissærens Slægtning, afgiver Møde i Sagen, staar Spørgsmaalet efter Departementets Opfatning i en noget anden Stilling. Uden dermed at ville udtale noget om Gyldigheden af det i Forligelseskommissionen passerede, kan Departementet ikke i Almindelighed finde det korrekt, at vedkommende Forligelseskommissær i et saadant Tilfælde befatter sig med Mæglingen.

Cirkulære fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen: 26 Novbr.
I Forbindelse med Cirkulære herfra af 2den August 1894 angaaende Hjemsendelse her i Riget af Sjøfolk, som i Henhold til Sjøfartsloven af 20de Juli 1893 § 98 er berettigede til fri Hjemreise med Underhold til Hjemstedet, skal man paa Foranledning af Departementet for det Indre anmode Indrulleringen om for Fremtiden ogsaa at antage sig danske Sjømænd, der som Følge af Afmønstring fra norsk Fartøi befinder sig i nødlidende Tilstand (jfr. den i norsk Lovtidende 2den Afdeling indtagne Overenskomst med Danmark af 10de August 1883 angaaende Understøttelse af nødlidende Sjømænd).

Herunder maa Indrulleringen forvisse sig om, at vedkommende Sjømand ikke ved egen Skyld er bleven skilt fra Fartøiet, og at han ikke selv er i Besiddelse af Midler til at sørge for sig eller ved Afmønstringen har faaet tilstrækkelige Midler udbetalt, men senere har forbrugt disse. I disse Tilfælde bliver han nemlig at henvise til dansk konsulær Repræsentant.

Understøttelsen kan indbefatte Underhold, nødvendig Beklædning, Lægehjælp etc., Forsendelse til anden Havn for at opnaa Hyre eller Hjemsendelse til nærmeste danske Havn. Det forudsættes, at der altid iagttages størst mulig Økonomi. Hvor Afstanden fra Danmark ikke er særlig stor, turde det formentlig i de fleste Tilfælde være hensigtsmæssigst med mindst muligt Ophold at bevirke Sjømanden forsendt til nærmeste danske Havn.

Ifald Sjømanden maatte være i Besiddelse af Pengemidler, bliver først disse at anvende, saalangt de rækker.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Stadsingeniøren i 27 Novbr.
Stenkjær, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Bygningslovens § 8, Passus 1, ogsaa omfatter Hjørnebygning, som altsaa skal opføres i Gadelinjen for begge Gaders Vedkommende

27 Novbr. Nærmere Regler for, i hvilke Tilfælde Reguleringskommissionen fortrinsvis ikke bør tilstede Afvigelse herfra, kan, bemærker Departementet, ikke opstilles. Lovens Hensigt er at hindre uregelmæssig Huslinje til Gade. Hvis samtlige Tomteeiere mod en Gade i et Kvartal er villige til at paalægge disse en sammenhængende tilbagetrukket Byggelinje, bør saadant Ønske som Regel imødekommes. Hvis Bygning opføres i saa stor Afstand fra den ene Gadelinje, at der bliver en særskilt, selvstændig Byggetomt mellem Bygningen og Gadelinjen, betragtes Bygningen ikke som Hjørnebygning; Endevæggen mod den ubebyggede Tomt er isaafald underkastet Reglerne for Endevæg mod Nabo.

29 Novbr. **Kongelig Kundgjørelse***) i Henhold til § 2 i Lov om Kvarantæne-væsenet af 12te Juli 1848 om, at Byen Kobe i Japan skal indtil videre anses smittet af den orientalske Pest, og at de i ovennævnte Lov og i Plakat af 13de Oktober d. A. indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Kvarantæne m. v. i Anledning af Pest straks bliver at bringe i Anvendelse. Samtidig kundgjøres, at Byen Glasgow, Byen Smyrna i Lilleasien, Ny Caledonien og Byen Sydney i Australien og Havnene i Paraguay, der ved Kundgjørelser af 10de Marts, 18de April, 17de Juli og 1ste September d. A. blev erklærede smittede af Pesten, ikke længere skal anses som pestsmittede.

29 Novbr. **Rundskrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Ifølge Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide af 31te Mai 1900 § 21, jfr. kongelig Resolution af 6te Oktober næstefter, kan den, som af idømt Strafarbeide har udstaaet $^2/_3$ Dele, under visse Betingelser løslades paa Prøve. Forsaavidt Fangen forinden Dommen har været underkastet Varetægtsfængsel, vil imidlertid den nævnte Brøkdel ved Beregningen blive noget forskjellig, eftersom det Angjældende tilkommende Afdrag i den forskyldte Straf (jfr. Straffelovens Kap. 6 § 2) i Domskonklusionen udtrykkes saaledes, at man angiver det fulde Straffekvantum, hvoraf en bestemt Tid erklæres afsonet, eller saaledes, at man kun nævner den Straffetid, som bliver igjen, efterat man har gjort et passende Fradrag for det af Angjældende udholdte Varetægtsfængsel. Da Departementet maa anse det rigtigt, at der ved Anvendelsen af den citerede Bestemmelse i Lov af 31te Mai 1900 gaaes frem paa samme Maade overfor alle Fanger, og at der følgelig med Hensyn til det ovennævnte Punkt anvendes en ensartet Udtryksmaade i Domskonklusionerne, skal man anmode Hr. Amtmanden om at henstille til de Underdommere inden Deres Embedsdistrikt, under hvem Straffesagers Behandling er henlagt, i

*) Bekjendtgj. 30te Novbr. i Lovtid. 1ste Afd. Nr. 47.

Domskonklusionen at udtrykke Fradraget for udholdt Varetægtsfængsel paa den førstnævnte af de ovenomhandlede Maader (altsaa f. Eks.: N. N. bør . . . . hensættes til Strafarbeide i 6 Aar med Fradrag af 60 Dage for udholdt Varetægtsfængsel). 29 Novbr.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmændene i Finmarkens og Tromsø Amter: 29 Novbr.

Da Departementet har bragt i Erfaring, at Handelsmænd i Finmarkens og Tromsø Amter under Handel med Russere i Land oftere benytter sig af russiske Lodder, skal man herved gjøre opmærksom paa, at enhver Benyttelse her i Landet af andre Maal- og Vegtredskaber end de i Norge lovbefalede er ulovlig undtagen ved Handel ombord i russiske Fartøier, for hvilke Tilfælde det ifølge § 8 i Lov af 22de Juni 1863 indeholdende Forandringer i den om Handelen i Finmarken gjældende Lovgivning er tilladt til Veining at bruge saadanne Redskaber, som Parterne forener sig om. Man skal anmode Hr. Amtmanden om at tilholde Politimyndighederne inden Deres Embedsdistrikt at paase, at der udenfor de omhandlede Tilfælde kun benyttes norske Maal- og Vegtredskaber.

Med Hensyn til den citerede Lovbestemmelse bemærkes forøvrigt, at den ikke antages at kunne opfattes som en Tilladelse for Nordmændene til at føre med sig ombord paa russiske Fartøier og der under Handel benytte andre Vegtredskaber end norske justerede, idet det af Lovstedets Motiver fremgaar, at man er gaaet ud fra, at det kun er Russerne, som er i Besiddelse af de fremmede Redskaber, og som altsaa, naar Parterne ved saadan Handel bliver enige om at benytte andre Vegtredskaber end norske, leverer Redskaberne.

I Henhold hertil og da ifølge § 41 i Lov om metrisk Maal og Vegt af 22de Mai 1875 alle ulovlige Maal- og Vegtredskaber skal være Konfiskation undergivne, naar de antræffes paa Steder, hvor de efter den stedfindende Handels Natur kan benyttes, uden Hensyn til om det kan paavises, at de har været benyttede eller ikke, skal Departementet endvidere anmode Dem om at paalægge Politimyndighederne strengt at befølge nævnte Lovbestemmelse og altsaa særlig konfiskere alle fremmede Maal- og Vegtredskaber, som de maatte forefinde hos Handelsmænd enten i deres Butikker eller paa deres Sjøboder, hvor Handelsomsætning foregaar efter Maal og Vegt.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Overlodsen i det søndenfjeldske Distrikt, der under Henvisning til Bestemmelsen i Lodslovens § 3.2 om Lodspligtens Ophør ved Indklarering, havde forelagt Dep.tet til Afgjørelse en Forespørgsel fra Lodsoldermanden i Larvik om, hvorvidt et Skib, der paa Reise fra Holland til Larvik med en Ladning Poteter, havde 30 Novbr.

30 Novbr. søgt Havn ved Borøen paa Grund af Stille og vestgaaende Strøm og under Opholdet der havde indklareret i Tvedestrand ved at indbetale Fyr- og Lasteafgift samt Told af en Kasse Cigarer, skulde betragtes som fritaget for Lodspligt ved Ankomsten til Larvik.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at da ved Lodslovens Udarbeidelse intet Forbehold er taget med Hensyn til Beskaffenheden af den i § 3.$_2$ omhandlede Indklarering, er Departementet med Overlodsen enigt i, at det omskrevne Skibs Lodspligt maa anses for at være ophørt ved dets Toldklarering i Tvedestrand, og at det saaledes maa betragtes som fritaget for Lodspligt ved sin Ankomst til Larvik.

1 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved i Henhold til § 88 i Lov om Bygningsvæsenet af 27de Juli 1896 samt § 1 i Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 17de Juni 1869 bestemmes:

1. At den almindelige Bygningslovgivning skal være gjældende for det i Stange Herredsstyres Beslutning af 28de September 1900 omhandlede Strøg omkring Stange Jernbanestation, Hedemarkens Amt.
2. At nævnte Strøg overgaar til særskilt Kommune i Bygningsvæsenets Anliggender.

Ifølge Beslutningen skal Strøget gives Form af en Rektangel, hvis Længde skal strække sig 500 Meter i Nord fra Midten af Stationsbygningen og 500 Meter i Syd for samme og med en Bredde af 900 Meter, hvoraf 400 Meter paa Østsiden og 500 Meter paa Vestsiden af Jernbanelinien, der gjennem den hele Strækning gaar i lige Linie. Strækningen udgjør 900,000 m.^{2} (= 9000 Ar).

1 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det tillades, at der paa en dertil udseet, Staten tilhørende Tomt i Neidendalen i Sydvaranger Prestegjæld under Varanger Provsti i Tromsø Stift opføres et Kapel.
2. At der i Neiden Kapel aarlig bliver at afholde 6 Gudstjenester til saadan Tid, som af Tromsø Biskop nærmere bestemmes.

1 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved bl. a. befales tagen tilfølge den af Storthinget den 10de November 1900 fattede Beslutning om: Lønningsregulativ for det ved Tilvirkningen af Brændevin og Malt samt Æthylæter ansatte Kontrolpersonale for Budgetterminen fra 1ste April 1901 til 31te Marts 1902[1]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 13 og Indst. S. No. 8 for 1900—1901. Regulativet er overensst. med det tidl. gjældende; se Note til Res. 9de April 1896.

*) Bekjendtgj. 7de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 48.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt, at fra 1ste Januar 1901 at regne skal Gaardene Lier nedre, Gaards No. 99 Br. N. 1 og 2, og Lier øvre, Gaards No. 100, Br. N. 1, 2 og 3 af samlet Skyld 7 Mark 72 Øre, henlægges fra Sveen Hovedsogn af Sveen Præstegjæld under Søndre-Søndhordland Provsti i Bergens Stift til Vikebygd Annexsogn af samme Præstegjæld. 1 Decbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, foranlediget ved indkommen Forespørgsel fra en Lensmand angaaende, hvilken Betaling der tilkom ham for Forkyndelse af en i en Paternitetssag afsagt Afvisningsdom samt for Inddrivelse af den Citanten ved Dommen ilagte Erstatning til det Offentlige. 1 Decbr.

Departementet meddeler i denne Anledning, at det overensstemmende med Justitsdepartementet, hvis Udtalelse det har indhentet, antager, at Lensmanden for den omhandlede Forkyndelse tilkommer Betaling efter Sportellovens § 114, hvilken Betaling formenes at maatte udredes af Statskassen, jfr. Justitsdepartementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 25de September 1897. For Inddrivelse af det ved Dommen offentlige tilkjendte Erstatningsbeløb antages Lensmanden efter Sportellovens § 125 at tilkomme Afholdelsessalær med Kr. 4,00, derimod ikke Skyds- eller Kostgodtgjørelse. Salæret antages at maatte udredes af Domfældte eller eventuelt af Statskassen.

Sluttelig beder Departementet efter Henstillen fra Justitsdepartementet vedkommende Sorenskriver gjort opmærksom paa, at en i en Paternitetssag afsagt Dom eller Kjendelse alene af Dommeren bør besørges forkyndt for den Part, af hvis Ed Udfaldet maatte være gjort afhængigt, forudsat at Vedkommende ikke har været tilstede ved Domsafsigelsen, idet det iøvrigt maa anses unødvendigt at give Parterne anden Underretning om Sagens Udfald end den i Sportellovens § 164 omhandlede, der ikke forudsætter Forkyndelse ved Stevnevidne.

Høieste Resolution*), hvorved den af Flekkefjords Kommunestyre i Møde den 29de Oktober 1900 med 12 mod 8 Stemmer fattede og i Møde den 16de November s. A. med 13 mod 7 Stemmer gjentagne Beslutning om, at den aarlige Afgift for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Flekkefjord fra 1ste Januar 1901 fastsættes til 800 Kroner, stadfæstes i Henhold til Byudskjænkningsloven af 18de Juni 1884 § 11. 3 Decbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Stavanger Værgeraad, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet antager, at Indkaldelse til Værgeraad ved Stevnevidne alene bliver at fore- 3 Decbr.

*) Bekjendtgj. 7de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 48.

3 Decbr. tage, forsaavidt angaar de i Lov af 6te Juni 1896 § 14 omhandlede Undersøgelseshandlinger, men at Indkaldelse forøvrigt, saasom af Værgeraadets Medlemmer til Møde af vedkommende Forældre (fkr. nævnte Lovs § 13, 2det Led) m. v., maa kunne ske ved skriftlig eller mundtlig Underretning (Post, Telefon e. l.)

De Schemaer, som skal udfærdiges i Anledning af Barns Indsættelse i Skolehjem, er forudsat at skulle udfyldes af Værgeraadet (se Schemaets Overskrift).

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Børns Affendelse til Skolehjem bemærkes, at Departementet er enigt med Værgeraadet i, at Børnene ikke bør sendes som Fanger med fangeførende Dampskib. Derimod bør Værgeraadet træffe Aftale med Føreren af Dampskib, som har Anløbssted i Nærheden af vedkommende Skolehjem, om Barnets Transport til Anløbsstedet, ligesom Aftale bør træffes med nogen paa dette Sted om Barnets Viderebefordring til Skolehjemmet. Noget Reglement for Børns Forsendelse til Skolehjem vil, bemærker Dep.tet, ialfald foreløbig, ikke blive udfærdiget.

3 Decbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Justitsdepartementet, der paa Foranledning af Medicinaldirektøren havde udbedet sig Kirkedepartementets Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Middelskoleexamen med indskrænket Fagkreds, aflagt i Henhold til Lov om høiere Almenskoler af 27de Juli 1896, kan anfees fyldeftgjørende for Apothekerdisciple, samt om, hvorvidt Piger, som har aflagt Middelskoleexamen med indskrænket Prøve i Mathematik efter den tidligere Skoleordning og anmeldes som Disciple, nu som tidligere skal affordres en Tillægsprøve i nævnte Fag.

Kirkedepartementet forelagde disse Spørgsmaal for Undervisningsraadet, som afgav følgende Udtalelse:

„Forsaavidt Spørgsmaalet gjælder Værdien af fuld Middelskoleexamen som Udtryk for, at et bestemt Dannelsesmaal er naaet, tør man antage, at fuld Middelskoleexamen efter den nye Ordning neppe giver noget overflødigt. De Kandidater (Piger eller Gutter), der har underkastet sig Middelskoleexamen efter den nye Ordning med indskrænket Prøve i Mathematik, antages saaledes, under ovennævnte Forudsætning in casu at burde underkaste sig en Tillægsprøve i Faget. Derimod er man tilbøielig til at mene, at for de Piger, som har taget Mathematik med indskrænket Pensum efter den gamle Ordning, for Fremtiden, naar den nye Ordning helt har afløst den gamle, ingen Tillægsprøve i Faget behøves, efterfom de Krav, der efter den gamle Ordning opstilledes ved Prøve i indskrænket Pensum, nogenlunde falder sammen med, hvad der efter den nye Lov kræves af fuldt Pensum.

Gjælder det derimod i foreliggende Sag at afgjøre, hvorvidt

bestaaet Examen i omhandlede indskrænkede Fagkreds eller Pensum 3 Decbr.
tør ansees som tilstrækkelig Garanti for at Aspiranten er skikket til Optagelse i et Apothek, saa er dette en Sag, som det ikke tilkommer Raadet at bedømme, da man mangler tilstrækkelig Sagkyndighed til at kunne afgjøre, hvilke specielle Kundskaber, der i det enkelte fornemmelig bør kræves for at kunne antages som Apothekerlærling."

Departementet slutter sig til Undervisningsraadets Udtalelse og antager saaledes, at Kandidater med indskrænket Middelskoleexamen, som anmeldes til Optagelse paa Apothek, for Optagelsen bør underkaste sig en Tillægsprøve i det eller de Fag, hvori Prøve ikke er aflagt ved den ordinære Examen, hvorimod man anser det ufornødent, at der for Piger, som har Middelskoleexamen med indskrænket Pensum i Mathematik efter den gamle Ordning, opstilles noget Krav paa Tillægsprøve som Betingelse for Optagelse paa Apothek.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nord- 3 Decbr.
lands Amt, hvorved paa Forespørgsel meddeles, at forsaavidt det i Tilfælde, hvor der opstaar Spørgsmaal om at indsætte Nogen i Tvangsarbeidsanstalt for Undladelse af at erlægge ham paalagt Underholdningsbidrag (Lov 6te Juli 1892 [No. 4] § 10 jfr. Lov af s. D. [No. 5] § 1) maatte vise sig fornødent at erhverve Lægeerklæring til Afgjørelse af, hvorvidt han paa Grund af Sygdom eller af andre Grunde er arbeidsudygtig, antages de dermed forbundne Udgifter[1]) at kunne anvises til Udbetaling i Medhold af Kongelig Resolution af 3die December 1892. Departementet forudsætter imidlertid, at det kun ganske undtagelsesvis vil være fornødent at indhente Lægeerklæring i et saadant Tilfælde, idet det i Almindelighed maa være tilstrækkeligt, at der angaaende Vedkommendes Arbeidsdygtighed indhentes Oplysning hos troværdige med Forholdet kjendte Personer.

[1]) Sportell. 6te Aug. 1897 § 109.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Kristians 3 Decbr.
Amt, hvori Departementet paa Foranledning udtaler, at en Bygdealmenning eller den til samme knyttede Almenningskasse ikke antages at kunne skatlægges særskilt som Interessentskab eller juridisk Person overensstemmende med Landskatteloven's § 18, men at Skattepligten maa paahvile de i Almenningen brugsberettigede Gaardbrugere hver for sig. Disse antages for Formue i og Indtægt af Almenningen at være skattepligtige i det Herred, hvor de paagjældende Gaarde er beliggende, idet Almenningsretten, der er matrikuleret sammen med vedkommende Gaard, antagelig rettest betragtes som en Del af Gaarden og som saadan hørende til det Herred, hvori Gaarden ligger. Jfr. ogsaa Departementets i Lovtidenden og Meddelelser

3 Decbr. vedk. Ligningsvæsenet No. 2 indtagne Skrivelse af 13de August 1887.

4 Decbr. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Stadsfysikus i Kristiania, hvorved en praktiserende Læge, der i Skrivelse til Direktøren havde fremsat nogle almindelige Spørgsmaal, bedes henvist til de i Norsk Medicinallovgivning vedtagne Skrivelser af 31te Mai 1869 og 6te September 1888, hvoraf fremgaar, at en Læge ikke i alle Tilfælde kan anses forpligtet til at oppebie vedkommende Fattigvæsens Rekvisition, før han træffer Dispositioner med Hensyn til en fattig Syg. Hvor det er paatrængende nødvendigt, maa han, bemærker Departementet, have baade Ret og Pligt til at foretage det Fornødne uden Rekvisition fra Fattigvæsenet. Det ordinære vil imidlertid være, at Lægen ikke træffer nogen Forføining, der kan medføre Udgift for Fattigvæsenet, før han har faaet Rekvisition fra dette. Ser han sig i et enkelt Tilfælde nødt dertil, vil det formentlig kunne forlanges, at han godtgjør, at Tilfældet var af den Beskaffenhed, at hurtig Hjælp var nødvendig, og at der ikke var Tid til at indhente Fattigvæsenets Rekvisition.

4 Decbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet bl. a. meddeler, at det — overensstemmende med, hvad Kirkedepartementet ved Sagens Oversendelse har udtalt, antager, at et Kommunestyres Beslutning om Lønningsvedtægter paa Grund af de i Byskolelovens § 26, jfr. § 23, givne specielle Bestemmelser maa anses undtaget fra Formandskabslovens Krav saavel paa forstærket Flertal som paa Amtmandens Stadfæstelse.

4 Decbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marinestyrelsen, til Bestyrelsen for den norske Enkekasse, der havde anmodet om Departementets fornyede Udtalelse om, hvorvidt den Enkepension, som en Fyrvogters Hustru i Tilfælde vil erholde af Fyrbetjentenes Understøttelsesindretning, i Henhold til Enkekasseloven af 21de Juni 1895 § 24 kan komme til Fradrag i den Enkepension, som den nævnte Fyrvogter pligter at sikre i Enkekassen, idet Bestyrelsen under Henvisning til, at Sagens Afgjørelse ifølge vedkommende Lovbestemmelse afhænger af Departementets Skjøn, udtaler, at Afgjørelsen formentlig vil bero paa, hvorvidt den omhandlede Understøttelsesindretning er at anse som et til Sikring af Enkepensioner for vedkommende Tjenestemænds Hustruer oprettet „offentligt Fond", samt paa, hvorvidt der skjønnes at være Udsigt til, at Fondets Bæreevne vil strække til at udrede de i Planen fastsatte Maksimalpensioner.

I Anledning heraf bemærker Departementet med Hensyn til førstnævnte Spørgsmaal, at Fyrbetjentenes Understøttelsesindretning

ikke kan ansees som et offentligt Fond, idet den er oprettet alene 4 Decbr.
ved privat Foranstaltning, ligesom den ogsaa bestyres uden offentlig Kontrol (jfr. Planens §§ 4 og 16). Heller ikke bliver Fyrbetjente ved sin Ansættelse paalagt nogen Forpligtelse til at indtræde som Medlemmer af Indretningen.

Angaaende sidstnævnte Spørgsmaal har Departementet indhentet en Erklæring fra Fyrdirektøren, hvoraf fremgaar, at det især i den senere Tid ikke er sædvanligt, at nyansatte Fyrbetjente gaar ind som Medlemmer af Understøttelsesindretningen, og Fyrdirektøren, der iflg. Planens § 4 er en af Indretningens Bestyrere, udtaler videre, at der efter hans Skjøn ikke er Udsigt til, at Fondets Bæreevne i Længden vil strække til at udrede de i Planen fastsatte Maksimalpensioner.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Bergens Biskop, hvori 5 Decbr.
Departementet i Anledning af en sekterisk Bevægelse i et Sogn erklærer sig enig med vedkommende Sognepræst i, at han bør søge at faa en Samtale med hver enkelt af dem, som har ladet sig gjendøbe, uagtet de tilhører Statskirken, og under Samtalen stille dem Valget mellem enten inden en bestemt Frist ligeoverfor Præsten og Medhjælperne at tilbagekalde sin Vildfarelse eller ogsaa frivillig melde sig ud eller af Sognepræsten blive udskrevet af Statskirken[1]).

[1]) Jfr. Skr. 31te Decbr. 1888.

Høieste Resolution, hvorved i Henhold til § 55 i Lov 6 Decbr.
om Havne- og Ringevæsenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse som gjældende indtil videre paa efterstaaende af Trondhjems Kommunestyre i Møde den 25de Oktober 1900 vedtagne Regulativ for Kaiafgifter i Trondhjems Havn.

Post 1.

Fartøier og Baade med eller uden Dæk, som lægger til ved Kommunens Kaier for at landsætte Passagerer, losse eller indtage Varer, har at erlægge følgende Afgift for hvert Døgn, de henligger ved Kaien:

For Fartøier ikke over 100 Tons svares 7 Øre pr. Ton.										
For Fartøier over	100,	men ikke over	110	Tons	Kr.	7.50
„	— „	110,	„ „	„	120	— „	8.00
„	— „	120,	„ „	„	130	— „	8.50
„	— „	130,	„ „	„	140	— „	9.00
„	— „	140,	„ „	„	150	— „	9.50
„	— „	150,	„ „	„	160	— „	9.90
„	— „	160,	„ „	„	170	— „	10.30
„	— „	170,	„ „	„	180	— „	10.70
„	— „	180,	„ „	„	190	— „	11.10
„	— „	190,	„ „	„	200	— „	11.50
„	— „	200,	„ „	„	210	— „	11.80

6 Decbr.

For Fartøier over	210,	men ikke over	220	Tons	Kr.	12.10
„ — „	220,	„ „ „	230	—	„	12.40
„ — „	230,	„ „ „	240	—	„	12.70
„ — „	240,	„ „ „	250	—	„	13.00
„ — „	250,	„ „ „	260	—	„	13.20
„ — „	260,	„ „ „	270	—	„	13.40
„ — „	270,	„ „ „	280	—	„	13.60
„ — „	280,	„ „ „	290	—	„	13.80
„ — „	290,	„ „ „	300	—	„	14.00
„ — „	300,	„ „ „	310	—	„	14.20
„ — „	310,	„ „ „	320	—	„	14.40
„ — „	320,	„ „ „	330	—	„	14.60
„ — „	330,	„ „ „	340	—	„	14.80
„ — „	340,	„ „ „	350	—	„	15.00
„ — „	350,	„ „ „	360	—	„	15.20
„ — „	360,	„ „ „	370	—	„	15.40
„ — „	370,	„ „ „	380	—	„	15.60
„ — „	380,	„ „ „	390	—	„	15.80
„ — „	390,	„ „ „	400	—	„	16.00

For Fartøier over 400 Tons svares 4 Øre pr. Ton, dog saaledes, at forsaavidt det udkomne Beløb ikke er deleligt med 10, afrundes det til nærmeste med 5 delelige Antal Øre over det ved Beregningen udkomne.

Den samme Afgift erlægges, om Fartøiet henligger fortøiet ved noget andet til Havnevæsenets Kaier liggende Fartøi, forsaavidt det fører Varer til eller fra Kaien, landsætter eller modtager Passagerer eller Post over dette.

Afgiften beregnes kun af fulde Tons.

Helligdage medregnes ikke ved Beregning af Kaiafgift, medmindre Ladning eller Losning foregaar paa disse Dage.

Afgift erlægges altid for mindst 1 Døgn (24 Timer). Overskydende Tidsrum, som ikke udgjør fuldt Døgn, regnes til og med 12 Timer for et halvt Døgn og over 12 Timer for fuldt Døgn.

Henligger et Skib ved offentlig Kai udover det ved Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 § 119 bestemte Antal Liggedage, beregnes Kaiafgiften ogsaa for den overskydende Tid efter foranstaaende Taxt uden Forhøielse; men til saadan længere Henliggen ved Kaien udkræves Havnefogdens Tilladelse.

For Fartøier, der indtager Trælastladning, nedsættes Kaiafgiften indtil videre med 1/4 Part. Denne Nedsættelse finder dog kun Sted, naar den indtagne Trælast bestuver mere end Halvparten af Fartøiets maalte Drægtighed.

Drægtigheden af Fartøier, der ikke er maalte, ansættes af Havnefogden.

For Fartøier, som losser Stenkul, Kokes, Ved, Torv eller andet Brænde, nedsættes Afgiften under Lossetiden med 1/4 Part,

naar det ved Kaien lossede Kvantum udgjør mindst $^2/_3$ Del af Skibets Drægtighed. 6 Decbr.

Post. 2.

Naar Fartøiet flyttes fra en Kai til en anden, uden i mindst 12 Timer at have ligget paa noget andet Sted i Havnen eller været udenfor denne, ansees det med Hensyn til Afgiftens Beregning, som om Fartøiet den hele Tid havde ligget ved den samme Kai.

Post 3.

For Dampskibe, der gaar i faste, kortere Ruter, kan der, naar Havnestyret og Formandskabet derom er enige, indgaaes Overenskomst for kortere eller længere Tid ad Gangen om istedetfor Afgift efter Post 1 at erlægge en bestemt aarlig Sum, ved hvis Fastsættelse nogen Moderation i Beregningen kan lægges til Grund.

Post 4.

Naar et Fartøi under Losning eller Ladning henligger ved Privatmands Pakhus, men herunder ogsaa optager Plads udenfor nogen af Kommunens Kaier, betaler det Kaiafgift efter Regulativet for saa stor Del af Skibets Længde, som optager Plads udenfor Kaien, uanseet om Losning eller Ladning har fundet Sted over Kaien eller ei. I Tvisttilfælde bestemmer Havnefogden, efter hvilket Forhold Afgiften skal erlægges.

Post 5.

Naar Fartøier under Henliggen i Havnen ikke pligter at svare Kaiafgift efter foranstaaende Bestemmelser, betaler det for Benyttelse af Havnevæsenets Ringe og andre Fortøinings-Indretninger den i Havnelovens § 47 bestemte Fortøiningsafgift, dog saaledes, at Seilfartøier kun betaler for en Fæstighed. For kortvarig Benyttelse af Fortøinings-Indretning under Varpning svares ingen Afgift.

Post 6.

Føringsbaade af indtil 40 Tons Drægtighed erlægger Fortøinings- og Oplagsafgift med Kr. 5.00 og over 40 Tons med Kr. 10.00 aarlig. For Baade, der ikke er maalte, bliver Drægtigheden at bestemme af Havnefogden.

Post 7.

Dampbaade, der udelukkende benyttes til Slæbning, svarer for Benyttelse af Kaierne en aarlig Afgift af 5 Kroner pr. Reg.-Tons.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Bestyreren af en kommunal høiere Almenskole, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet finder det heldigst, at de i dets Rundskrivelse af 1ste September 1897 givne Anvisninger med Hensyn 6 Decbr.

6 Decbr. til Indførelse i Kirkebøgerne af Personers Efternavne, hvor saadant er paabudt, ogsaa følges ved Indførelse i Skolens Mandtalsprotokoller. Departementet finder det ogsaa rigtigst, at de urigtig indførte Navne forandres. Forsaavidt vedkommende Børns Forældre skulde finde det særlig ønskeligt, at Børnene fik beholde de antagne Navne, vil der, bemærker Departementet, være Anledning til at søge dette opnaaet ved Bevilling.

7 Decbr. **Brugsregler** for Horg østre Bygdealmenning*) (den Del af Bjørdals, Kjærstad og Skjelbreddalens Almenninger, som tilfaldt de brugsberettigede ved almindelig Deling), approberede af Landbrugsdepartementet den 7de December 1900.

7 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at det norske og svenske Vicekonsulat i Cardiffs Filialkontor i Barry Dock fra og med næste Aars Begyndelse inddrages og at i Forbindelse dermed det Vicekonsulatet nu tillagte aarlige Kontorholdsbidrag uden Regnskabspligt af Kr. 7000 nedsættes til Kr. 5000.

7 Decbr. **Cirkulære** fra Forsvarsdepartementet, Armestyrelsen:

Ved Kronprindsregentens Resolution af 20de Oktober d. A. er det naadigst bestemt:

„1) At Armeens beredne og kjørende Vaaben tildeles Tjenestekvarterer og Udrederdistrikter overensstemmende med vedlagte Tableau.

2) At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at træffe de nærmere Anordninger ved Fordelingens Gjennemførelse."

Endel Aftryk af nævnte Tableau følger hoslagt. Antallet af Tjenestekvarterer i de forskjellige Distrikter er paa dette opført pr. 20de September 1900 og kan saaledes for enkelte Distrikter være lidt forandret ved senere Optagelse af nye. Endvidere er der i Tableauet ikke skjelnet mellem almindelige Tjenestekvarterer og Troskvarterer (overtallige Kvarterer), da de faa gjenværende af de sidste inden kort Tid maa forudsættes optagne som almindelige Tjenestekvarterer.

Foruden Tableauet vedlægges en Oversigt over de ved Omreguleringen bevirkede Forandringer i Korpsernes Kvarterforhold.

Til Grund for Fordelingen er lagt Feltartilleriets og Kavaleriets Behov af Tjenesteheste for Feltopsætning, men for Ingeniørkorpsets og Trænkorpsets Vedkommende Behovet for dresserede Heste under Fredsøvelserne, idet Manglerne er søgt fordelt saa ligeligt som andre ufravigelige Hensyn — særlig til en hensigtsmæssig Regulering af Distrikterne — tilsteder.

*) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49, hvor Reglerne er indtagne.

Det er Forudsætningen, at der fremdeles skal optages nye 7 Decbr
Tjenestekvarterer til Supplering af det endnu manglende Antal, hvorfor Afdelingerne anmodes om at virke for Indsendelse af nye Kvartertilbud fra sine Distrikter.

Da Ingeniørkorpset og Trænkorpsets søndenfjeldske Afdelinger endnu ikke i de dem tildelte Distrikter har det fornødne Antal Tjenesteheste til Fredsøvelserne — henholdsvis 220 og 165 — skal ifølge den til Grund for Resolutionen liggende Indstilling som en rent foreløbig Foranstaltning Oplandske Kavalerikorps stille til Disposition for disse Afdelinger det Antal Heste, som de maatte mangle i oven anførte Antal.

I den Anledning bestemmes, at Oplandske Kavalerikorps indtil videre stiller til Ingeniørkorpsets Disposition til Brug saavel under Fredsøvelser som for Feltopsætning de 42 Tjenestekvarterer i Ringsaker, som nu er overførte fra Ingeniørkorpset til Kavalerikorpset.

Efterhvert som Antallet af Ingeniørkorpsets Tjenestekvarterer ved Optagelse af nye forøges, saaledes at det — iberegnet det Antal, som til enhver Tid haves til Disposition af ovennævnte Kvarterer i Ringsaker — overstiger 220, overtager Oplandske Kavalerikorps efterhaanden selv Dispositionen af sidstnævnte Heste og da fortrinsvis hver Gang de Heste, som maatte være indsatte af og dresserede ved Kavalerikorpset (jfr. nedenfor).

Til Trænkorpsets Disposition stiller Oplandske Kavalerikorps paa samme Maade 41 af de Trænet tidligere tilhørende Kvarterer i vestre Toten. Disse gaar ligeledes efterhaanden tilbage til Kavalerikorpsets Disposition, efterhvert som Trænkorpset søndenfjelds erholder flere end 165 Kvarterer — iberegnet de Heste, som det disponerer paa vestre Toten. De 41 Kvarterer udtages efter Konference mellem Korpsene, og forsaavidt disse ikke kommer til Enighed, forelægges Sagen for Departementet.

De her omhandlede Kvarterer af Oplandske Kavalerikorps føres som Korpset tilhørende i dettes Hesterulle og med dettes Numerrække. Ved fremtidige Vakancer paa disse Kvarterer sker saavel Indsættelse af ny Tjenesteheste som dennes Remontedressur ved Kavaleriet. Hestenes Tilsigelse, Modtagelse og Aflevering til Tjeneste forøvrigt og Tilsynet i Distriktet besørges indtil videre af den Afdeling, som har dem til Disposition. Denne udfærdiger ligeledes de aarlige Hesteholdsberegninger.

Udredernes Fremmødepligt m. v. (jfr. Udrederlovens § 10) regnes for disse Kvarterers Vedkommende i Forhold til det Eskadronsdistrikt af Oplandske Kavallerikorps, som de herefter skal tilligge.

Fordelingen af Kvartererne til Underafdelingerne (Eskadronerne, Batterierne, Kompanierne) skal i Henhold til Resolutionens Punkt 2 fastsættes af Forsvarsdepartementet.

I den Anledning skal man for samtlige Vaaben og Korpser

7 Decbr. bede indſendt hertil ſnareſt mulig Forſlag til ſaadan Fordeling ſamt til Beſtemmelſe af Underafdelingsdiſtrikternes Grændſer. Med Forſlagene maa følge navnlig Fortegnelſe over de Kvarterer, ſom foreſlaaes tildelt hver enkelt Underafdeling, opført rubrikvis med Angivelſe af Kvarterno., Gaards- og Brugsno., ſamt i hvilket Herred Kvarteret ligger. De hertil fornødne Schemaer medfølger. Dettes 1ſte Rubrik udfyldes foreløbig ikke. Den vil blive at udfylde, naar Fordelingen er approberet, med de Numere, ſom Kvartererne efter denne vil faa, og ſom derefter bliver at benytte iſtedetfor de tidligere Kvarternumere.

Ved Forſlagene maa for Kavaleriets Vedkommende ogſaa behandles de Forandringer med Henſyn til Eſkadronsdepoter, ſom den nye Fordeling maatte nødvendiggjøre. Det bør herved iagttages, at Flytning og Nybygning af Huſe ſaavidt muligt undgaaes, og at Omkoſtningerne i det Hele taget ſøges reduceret meſt muligt, da Kvartererne Fordeling mellem Underafdelingerne maa antages igjen at maatte undergaa Forandring, efterhvert ſom Tilgangen paa nye Kvarterer maatte gjøre dette paakrævet.

Angaaende Betegnelſe, Beliggenhed inden Herrederne m. v. for de Kvarterers Vedkommende, ſom ſkal overgaa fra Korps til andet, henviſes Afdelingerne til gjenſidig Konference.

Ved Fordelingen maa de nye Diſtrikter, i hvilke der endnu ikke haves Kvarterer (jfr. Tableauet), henlægges til beſtemte Underafdelinger. Forſlag herom bliver ſamtidig at afgive.

Saaſnart de foran omhandlede Forſlag modtages, ſkal Tidspunktet for Fordelingens Gjennemførelſe m. v. blive faſtſat.

8 Decbr. **Kronprindsregentens Reſolution***), hvorved bifaldes efterſtaaende Udkaſt til Beſtemmelſer angaaende de Former, hvori Bevisoptagelſe i Henhold til Lov om Fattigvæſenet af 19de Mai 1900 § 45 bliver at fremme ved Underretterne.

§ 1. Naar der fra Kirkedepartementet fremkommer Begjæring til en Underret om Bevisoptagelſe i Henhold til Lov om Fattigvæſenet af 19de Mai 1900 § 45, bliver Bevisoptagelſen at fremme i de for Thingsvidner i borgerlige Sager gjældende Former, dog med følgende Afvigelſer:

1. Retten har i Embeds Medfør at foretage alt fornødent til Indkaldelſe og Afhørelſe ſaavel af de Vidner, der er opgivne i Begjæringen, ſom af andre, hvis Forklaringer ifølge de fremkomne Oplysninger kan antages at være af Betydning for Sagen.
2. Forudgaaende Forligsmægling og Varſel til Parterne bortfalder.

*) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 49.

3. Retten har paa betryggende Maade at underrette vedkom- 8 Decbr.
mende Fattigstyrer om Tid og Sted for Bevisoptagelsen.
4. De afhørte Personer bliver ikke at edfæste, medmindre Begjæring derom er fremsat af Kirkedepartementet.

§ 2. Bevisoptagelsen foregaar ved det almindelige Thing, medmindre Dommeren af særlige Grunde finder det paakrævet, at den foretages ved Extraret.

§ 3. Naar Bevisoptagelsen er sluttet, skal Udskrift af samme, ledsaget af samtlige modtagne Dokumenter, snarest muligt tilstilles Kirkedepartementet.

§ 4. Foranstaaende Regler finder tilsvarende Anvendelse i det Tilfælde, som omhandles i ovennævnte Lovparagrafs sidste Led.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold 8 Decbr.
til Lov af 22de Mai 1875 angaaende Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger m. v. meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Nordre Odalens Herred, Hedemarkens Amt, under 21de September og 24de Oktober 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred med Hensyn til saadanne Forestillinger.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved Approbation 8 Decbr.
i Henhold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Herredsstyret for Vangs Herred i Hedemarkens Amt under 25de August 1899 og 24de Februar 1900 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet for Herredets regulerede og for dets ikke regulerede Strøg.

Kronprindsregentens Resolution***), hvorved i Henhold 8 Decbr.
til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Dybvaag Herred, Nedenes Amt, under 17de Oktober 1900 fattet Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

Kronprindsregentens Resolution†), hvorved i Henhold 8 Decbr.
til Lov til Beskyttelse af Børn mod Brug af Tobak af 19de April 1899 meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Gulen Herred, Nordre Bergenhus Amt, under 17de April 1900 fattet

*) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49, hvor Vedtægten er indtaget.
**) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49, hvor Forskrifterne er indtagne.
***) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49, hvor Vedtægten er indtaget.
†) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49, hvor Vedtægten er indtaget.

8 Decbr. Beslutning til Vedtægt for bemeldte Herred angaaende Salg af Tobak til Børn m. v.

8 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Stoksund, Stadsbygden, Tilder, Børsen, Orkedalen, Ørlandet og Nes Herreder i Søndre Trondhjems Amt henholdsvis under 24de Juli 1899 samt 15de Marts, 27de April, 25de og 28de August, 5te og 20de Oktober 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

8 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Egge, Ytterøen, Skei, Inderøen, Levanger, Værdalen, Skogn, Sparbuen, Lierne, Stod, Fosnæs, Flatanger, Hegre, nedre Stjørdalen, Beitstaden, Meraker, Snaasen, Mosviken og Verran samt Kolvereid Herreder i nordre Trondhjems Amt henholdsvis under 28de September, 2den Oktober, 25de November, 4de, 9de, 11te, 16de, 18de og 18de samt 27de December 1899, 5te og 31te Januar, 10de, 22de og 23de Februar, 3die, 10de og 14de April samt 6te Oktober 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

8 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Velfjorden, Melø, Beieren, Alstahaug, Brønnø, Vega, Bodin, Borge, Steigen, Øksnes, Stamnæs, Vefsen og Hatfjelddalen Herreder i Nordlands Amt henholdsvis under 22de og 25de September, 23de og 25de Oktober, 22de November, 11te, 22de og 27de December 1899 samt 5te Januar, 18de og 21de April, 4de September og 13de Oktober sidstl. fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse.

8 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Balsfjorden, Kvænangen, Malangen, Ibbestad, Salangen,

*) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49. Forskrifterne er overensstemmende med de ved Kgl. Resol. af 28de Oktbr. 1899 for endel Herreder approberede. Se Lovtid. 2den Afdeling for s. A., S. 610—611.

Skjærvø og Hillesø Herreder i Tromsø Amt henholdsvis under 8de September, 3die November, 29de December og 29de December 1899 samt 10de Januar, 16de Juni og 28de Juli 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse. 8 Decbr.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa de af Herredsstyrelserne for Talvik, Kjelvik, Nordvaranger, Næsseby, Kistrand, Vardø, Maasø, Kvalsund, Karasjok, Tanen, Sydvaranger, Hasvik, Kautokeino og Alten Herreder i Finmarkens Amt henholdsvis under 24de Juni, 24de Juli, 30te September, 30te September, 30te September samt 28de Oktober og 28de Oktober 1899, 13de og 27de Januar, 12te og 19de Marts, 27de April, samt 25de og 30te Juni 1900 fattede Beslutninger om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse. 8 Decbr.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved Post 9 i Høieste Resolution af 10de December 1897, angaaende Anordning af særskilt Opsyn ved Lofotfisket ophæves. 8 Decbr.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den af Storthinget under 16de November 1900 fattede Beslutning om Bevilgninger til Fabriktilsynet for Budgetterminen 1ste April 1901 til 31te Marts 1902[1]) befales taget tilfølge. 8 Decbr.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1. Udg. budg. under Hovedp. VI, Kap. 10, Tit. 4—10 og Indst. S No. 25 for 1900—1901 samt Sth.tid. f. s. A., Forh. i Sth. S. 69—72. Som Løn til en ny Assistent i det Søndenfjeldske er der bevilget Kr. 2000.

Kronprindsregentens Resolution[1]), hvorved bestemmes, at de ved Statsraadsafdelingens Kancelli i Stockholm bestaaende to Fuldmægtigembeder ophæves, og at de Funktionærer ved Kancelliet, som tidligere har været benævnt Kongelige Fuldmægtige, for Eftertiden bliver at benævne Sekretærer af 1ste Klasse, samt at den ved Kancelliet ansatte Kopist for Eftertiden bliver at benævne Sekretær af 2den Klasse. 8 Decbr.

[1]) Vedk. Regj.forebr. er indt. i Deptstid. No. 8 for 1901, S. 121—122.

Kronprindsregentens Resolution[1]), hvorved 1ste Passus af § 8 i det for Christiania Byret ved Kongelig Resolution 8 Decbr.

[1]) Vedk. Regj.forebr. er indt. i Deptstid. No. 5 for 1901, S. 73—75.

*) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49. Forskrifterne er overensstemmende med de ved Kgl. Resol. af 28de Oktbr. 1899 for endel Herreder approberede. Se Lovtid. 2den Afd. for s. A., S. 610—611.

**) Bekjendtgj. 13de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 49.

8 Decbr. af 12te Juli 1866, jfr. de Kongelige Resolutioner af 13de Juli 1878 og 23de Juni 1888 udfærdigede Reglement fra 1ste Januar 1901 forandres derhen, at de regelmæssige Retsmøder til Behandling af civile Sager afholdes Tirsdag, Onsdag, Torsdag og Lørdag.

8 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved den af Storthinget under 19de November 1900 fattede Beslutning angaaende den Godtgjørelse, som bliver at yde for rekvireret Kvarter m. v. i Garnisonsstederne for Over- og Underklasserne i Tidsrummet fra 1ste April 1901—31te Marts 1904[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 23 og Indst. S No. 41 for 1900—1901. Beslutningen er overensst. med den tidligere gjældende, i Lovtid.s 2den Afd. for 1899 S. 51—52 indtagne.

8 Decbr. **Skrivelse** fra Fængselsstyrelsen til Politimesteren i Trondhjem, hvori meddeles, at man antager, at Spørgsmaalet om en Persons Gjenindsættelse i Landsfængsel først bør afgjøres, naar den nye Forbrydelse, hvorfor Vedkommende er sigtet, er bragt paa det rene. Man anmoder om, at Sagens Dokumenter maa blive indsendt, naar Dom er faldt, eller Beslutning om, at Angjældende ikke skal tiltales, er afgiven.

8 Decbr. **Cirkulære** fra Arbeidsdepartementet, Poststyrelsen, hvorved bl. a. meddeles:

I. Postreglementet (af 28de Septbr. 1894), dets Kap. III § 28, 1ste Stykke, skal herefter lyde saaledes:

§ 28. Ønsker Afsender eller Adressat Undersøgelser anstillet efter en angivelig bortkommen Postforsendelse, erlægges herfor et Gebyr af Størrelse som Portoen af et enkeltvegtigt almindeligt Brev mellem vedkommende Steder, hvilket Gebyr beregnes for hver Forsendelse, der efterspørges, og afgjøres ved Frimærker, som paaklæbes Forlangendet (eller i nedennævnte Tilfælde Løbesedlen) og kasseres paa vanlig Maade. Hvis Afsenderen allerede har betalt Gebyr for Modtagelsesbevis, erlægges dog intet Gebyr for heromhandlede Undersøgelse. Den Postanstalt, hvor Forlangendet fremsættes, udfærdiger for alleslags indenrigske Postforsendelser samt for andre norsk-svenske og norsk-danske Forsendelser end almindelige Brevpostsager en Løbeseddel (Blanket No. 107), som fremsendes ad den Vei, ad hvilken den efterspurgte Forsendelse skulde være sendt. Efterat alle erholdelige Oplysninger er tilveiebragt, meddeles disse til Afsenderen eller Adressaten. Viser det sig, at Forsendelsen er bortkommet, eller at der er begaaet Feil ved dens Behandling af Postvæsenet, tilbagebetales det erlagte Gebyr af vedkommende Postkontor, som derpaa indsender Løbesedlen til Poststyrelsen for at faa Beløbet refunderet.

III. Fra Aabningen af Kristiania—Gjøvikbanen paa Strækningen mellem Greffen og Røikenviken den 20de ds. underholdes følgende nye Postaabnerier: 8 Decbr.

1. Greffen paa Stationen af samme Navn i Akers Herred, Akershus Amt.
2. Jaren paa Stationen af samme Navn i Brandbu Herred, Kristians Amt.
3. Kjelsaas paa Stationen af samme Navn i Akers Herred, Akershus Amt.
4. Nittedalen paa Stoppestedet Nittedal i Nittedalens Herred, Akershus Amt.
5. Røikenviken paa Stationen Røikenvik i Brandbu Herred, Kristians Amt. — Samtlige under Kristiania Postkontor.

Fra samme Tid vil det nuværende Nittedalens Postaabneri blive benævnt „Slattum" og Østre Lunners Postaabneri blive benævnt „Lunner."

Fra 1ste Januar 1901 underholdes følgende nye Postaabnerier:

1. Botne i Jarlsberg paa Godaker i Botne Herred, Jarlsberg og Larviks Amt, Holmestrands Postdistrikt, i Ruten Holmestrand—Tuft.
2. Kvisler paa Bøen i Kvisler Kreds i Aremarks Herred, Smaalenenes Amt, Fredrikshalds Postdistrikt, i Ruten Fredrikshald—Ørje.
3. Skaabu i Nordre Frons Herred, Kristians Amt, Lillehammers Postdistrikt, i Landpostbudruten Kvikne-Skaabu—Skaabugaardene.

Fra samme Tid vil Staleims Postaabneri (jfr. Cirkl. No. 41 Post 11 for iaar) blive henlagt til Oppeim i Vossestrandens Herred og blive benævnt „Oppeim", hvorhos Hemnes i Helgelands Postaabneri vil blive benævnt „Hemnesberget".

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt. I Anledning af et af et Ægtepar udstedt Gavebrev, hvorved Ægtefællerne erklærede at ville overdrage alle sit Fællesboes Eiendele til sine umyndige Børn, havde Amtmanden udbedt sig Departementets Udtalelse om, hvorvidt de skjænkede Midler maatte undergives Overformynderiets Forvaltning. Departementet meddeler, at det under Henvisning til sin i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 27de Januar 1894 antager, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende, forudsat, at der foreligger en fuldbyrdet Gave og Giverne intet modsat har bestemt. Departementet bemærker imidlertid, at Gavetransaktionen først kan anses fuldbyrdet, naar den er vedtaget af den for de Umyndige opnævnendes Værge, og at denne efter Omstændighederne vil være berettiget til at vedtage Gavetilbudet strax eller — naar det af Hensyn til Myndlingers Tarv findes paakrævet — at udsætte med at træffe Bestemmelse om 10 Decbr.

10 Decbr. saadan Vedtagelse indtil et senere Tidspunkt f. Ex. indtil de ved de overdragendes Midler heftende Forpligtelser helt eller delvis er afviklede. I Anledning af et indkommet Andragende om, at de nævnte Umyndige — af Hensyn til at den Forældrenes Fællesbo paahvilende Gjæld ifølge Gavebrevet skulde dækkes af de ved dette overdragne Midler — maatte blive tilstaaet Bevilling til ved præklusivt Proklama at indkalde Fællesboets Kreditorer, meddeler Departementet, at det ikke vil kunne anbefale Andragendet til naadigst Indvilgelse, og at det derfor har anseet det ufornødent at gjøre Sagen til Gjenstand for underdanigst Foredrag.

11 Decbr. **Skrivelse** fra Landbrugsdepartementet til Inspektøren for Ferskvandsfiskerierne, hvori udtales, at ved Fogedembedernes Ophævelse gaar Fogdens Pligt til at sammentræde med Fiskeribestyrelsen til Foretagelse af Ligning efter Lakselovens § 30 over til vedkommende Politimester, medens Indbrivelse af de udlignede Beløb paahviler Amtskassereren. Udregningen af det paa hver Fiskerieier faldende Skattebeløb antages at burde udføres af vedkommende Politimester (Foged). — Kfr. Indredepartementets Skrivelse til Søndre Trondhjems Amt af 1ste Marts 1895.

12 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Alette Iversen af Langesund ved Testamente af 5te Juli 1879 oprettede „Alette Iversens Legat for Fattige eller Husarme i Langesund" samt paa den for dette Legat under 5te September d. A. udfærdigede, ligeledes vedliggende Fundats.

12 Decbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektørerne: Departementet har modtaget forskjellige Forespørsler vedrørende Beregningen af Ugelønnen i enkelte Tilfælde efter den nye Tillægslov af 31te Mai 1900 til Landsskoleloven og om Forholdet mellem Tillægslovens §§ 20 og 22 og den uforandrede § 21 i Landsskoleloven af 26de Juni 1889. Man skal i den Anledning til Efterretning og videre Kundgjørelse for Herredsstyrerne og Skolestyrerne udtale følgende:

Ved den nye Tillægslov er som bekjendt den tidligere Ugeløn og Kostholdsgodtgjørelse slaaet sammen, medens Reglerne i Skolelovens § 21 om Beregning af Lærernes Løn, naar de underviser i Folkeskolens begge Afdelinger, er uforandret. Som Følge heraf vil i Herreder, hvor den nye Ugeløn ikke bliver sat høiere end til Summen af den tidligere Løn og Kostholdsgodtgjørelse, Ugelønnen for Smaaskoleundervisningen for Lærere, som underviser i begge Skolens Afdelinger med Løn ifølge Skole-

lovens § 21 som for Storskolen bestemt, efter den nye Lov blive 12 Decbr.
mindre end Løn + Kostholdsgodtgjørelse pr. Uge efter den tidligere Lov. Exempel: Løn og Kostholdsgodtgjørelse har hidtil udgjort for Storskolen 13 og 7 Kr. pr. Uge; den nye Ugeløn er for Storskolen fastsat til 20 Kroner (13 + 7); efter den ældre Lov vilde Lærer, som for Smaaskoleundervisningen skulde lønnes med Storskoleløn og Kostholdsgodtgjørelse (36 Timer i Smaaskolen regnet for en Storskoleuge), faa pr. Uge i Smaaskolen $^5/_6 \times$ Kr. 13,00 + Kr. 7,00 = Kr. 17,83 pr. Uge, medens han efter den nye Lov kun faar $^5/_6 \times$ Kr. 20,00 = Kr. 16,67 pr. Uge. Forskjellen kommer af, at Kostholdsgodtgjørelsen før beregnedes efter Kalenderugen, medens den nu, efterat den er slaaet sammen med Lønnen, beregnes efter Skoleugen. I saadanne Tilfælde er de før den nye Lov ansatte Lærere selvfølgelig berettiget til af vedkommende Kommune for sin Bestillingstid at kræve den tidligere høiere Løn for Smaaskoleugerne.

Man tør vel imidlertid gaa ud fra, at Kommunerne vil føle sig opfordret til at fastsætte den nye Ugeløn saaledes, at der heller ikke bliver nogen Formindskelse af Lærerlønnen for de Lærere, som ansættes efter den nye Lov.

Ogsaa hvor det nye Lavmaal for Lønnen bliver sat høiere end Summen af den tidligere Løn og Kostholdsgodtgjørelse vil det Tilfælde kunne indtræffe, at Lønnen for Undervisning i Smaaskolen beregnet efter Reglerne i § 21 bliver mindre, end hvad vedkommende Lærer tiligere havde (f. Ex. gammel Ugeløn Kr. 12,00 og Kosthold Kr. 6,00, ny Ugeløn Kr. 18,50, hvor Lønnen for Undervisning i Smaaskolen beregnes efter Reglerne i § 21 bliver henholdsvis Kr. 16,00 og ca. 15,40 pr. Uge). Her vil imidlertid som Regel den høiere Betaling for Ugerne i Skolens 2den Afdeling opveie Formindskelsen i Betalingen for Smaaskoleugerne, og man anser i saadanne Tilfælde Kommunen kun forpligtet til at erstatte de nu ansatte Lærere det Tab, som ikke dækkes ved det forøgede Tillæg for Storskoleugerne.

Lærer, som for sin Undervisning i 2den Afdeling i Henhold til Reglerne i § 21 lønnes med Smaaskoleløn, men med Tillæg for det forøgede Timetal i en Storskoleuge, vil paa Grund af Ugelønnens og Kostholdsgodtgjørelsens Sammenslaaen opnaa høiere Løn end nu for sin Undervisning i Storskolen. Dette forøgede Tillæg maa Kommunerne selvfølgelig udrede.

Hvad den nye § 22 angaar, skal Departementet bemærke, at denne § kun kommer til Anvendelse, hvor en Lærer læser mindre end gjennemsnitlig 5 og 6 Timer pr. Dag henholdsvis i Smaaskolen og i 2den Afdeling. Den har ingen Anvendelse, hvor en Lærer underviser i begge Skolens Afdlinger, men i hver læser gjennemsnitlig 5 og 6 Timer daglig henholdsvis i 1ste og 2den Afdeling.

13 Decbr. **Lov** indeholdende Tillæg til Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894.*) [1])

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 7de December dette Aar, saalydende:

§ 9, 1ste Led, i Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894 skal fra 1ste Januar 1901 lyde saaledes:

De, der for Tiden i Henhold til Lov af 6te September 1845 § 3 har Ret til Udsalg af Brændevin i smaat enten alene eller i Forening med Udskjænkning, beholder fremdeles denne Ret, dog saaledes, at Salget ikke maa foregaa i mindre Dele end $^{35}/_{100}$ Liter. De har at erlægge til Samlaget samme aarlige Afgift som de i § 7 omhandlede Udsælgere. Hvor ingen af sidstnævnte findes, fastsættes Afgiften, efterat Erklæring er indhentet fra Kommunestyret, af vedkommende Departement. Paa samme Maade fastsættes Afgiften i Byer, hvor der ikke er Samlag, og af Afgiften indbetales i dette Tilfælde 35 pCt. til vedkommende Kommunekasse og 65 pCt. gjennem Stedets Oppebørselsbetjent til Statskassen for at tillægges det i nærværende Lovs § 16 omhandlede Fond. Afgiften fastsættes af Departementet inden Udgangen af Januar i det Aar, for hvilket Rettigheden agtes udøvet, og betales i to halvaarlige Terminer, inden 15de Februar og 15de August, hver Gang med det halve.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 4 og Indst. O. No. 5 for 1900—1901 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 8—10. — Det nye i Loven er udhævet med spærret Tryk.

13 Decbr. **Plakat***), hvorved i Kraft af Lov om smitsomme Husdyrsygdomme af 14de Juli 1894 § 17 bestemmes den Forandring i Plakat af 13de Januar 1899 angaaende Indførsel af Hornkvæg (Storfæ), Faar og Gjeder fra Sverige, at Betingelsernes Post 1 herefter skal lyde saaledes:

1) Indførsel skal finde Sted:
   a) pr. Jernbane eller søveiens direkte til Fredrikshald eller Kristiania eller ad nærmeste Landevei til Præstebakke eller Kornsjø Jernbanestation, hvorfra Dyrene snareste muligt pr. Jernbane føres videre til Fredrikshald,
   b) ad Allingmoveien eller over Svinesund gjennem Bergs Herred ad nærmeste Vei direkte til Fredrikshald.

Denne Plakat traadte strax i Kraft.

*) Bekjendtgj. 14de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 50.

Kronprindsregentens Resolution*), hvorved Post 1 i den Kongelige Resolution af 2den December 1882, ifølge hvilken der indtil videre ikke bliver at oprette Haandværksret i visse Kjøbstæder, ophæves, forsaavidt angaar Kjøbstaden Risør. 13 Decbr.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Aal Herred i Buskeruds Amt under 25de November 1899 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 13 Decbr.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Holt Herred i Nedenes Amt under 16de Oktober 1899 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 13 Decbr.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Søgne Herred i Lister og Mandals Amt under 25de Oktober 1899 og 2den Januar 1900 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 13 Decbr.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Finsland Herred i Lister og Mandals Amt under 16de September 1898 og 31te Juli 1899 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet — dog saaledes at fra Approbation undtages: 13 Decbr.

a) den til § 1 knyttede Anmærkning, hvori det anbefales til Melken at indrette et eget Rum, der ingen Forbindelse har med Beboelsesrum,
b) Ordene „Kirken og" i § 8, sidste Passus.

Kronprindsregentens Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Vanse Herred i Lister og Mandals Amt under 10de Oktober 13 Decbr.

*) Bekjendtgj. 14de December i Lovtid. 1ste Afd. No. 50.
**) Bekjendtgj. 21de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51, hvor Forskrifterne er indtagne.

13 Decbr. 1898 og 4de Juli 1899 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

13 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Grong Herred i Nordre Trondhjems Amt under 27de November 1899 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

13 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution****), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Skjerstad Herred i Nordlands Amt under 26de Juli 1899 fattede Beslutning om Tillæg til de under 19de December 1898 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

13 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyret for Kvænangens Herred i Tromsø Amt under 3die November 1899 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet istedetfor de ved Kongelig Resolution af 20de September 1890 approberede.

13 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At det tillades, at der paa Eiendommen „Holgerslyst" i Vestre Akers Prestegjæld under Asker Provsti i Kristiania Stift opføres et Kapel.
2. At Kristiania Biskop bemyndiges til indtil Videre at træffe Bestemmelse om Afholdelse af Gudstjeneste i Kapellet, som bliver at benævne „Ullern Kapel."

13 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved er bestemt, at der i Reglement for Middelskole-Examen af 20de April 1897 § 2 mellem dens nuværende andet og tredie Afsnit indtages følgende Bestemmelser: „For Piger bortfalder Prøve i Gymnastik."

13 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Examen Artium af 16de Juni 1883 § 15 bestemmes, at 4 fastsættes som den laveste Karakter, med hvilken der kan bestaaes ved den i Lov af 31te Mai 1900 No. 2 anordnede

*) Bekjendtgj. 21de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 21de Decr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 51, hvor Tillægget er indtaget.

Tillægsprøve for Realstudenter i mundtlig Artiums Latinpensum uden Græsk. 13 Decbr.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1896 § 37 stadfæstes efterstaaende Reglement for de mildere Skolehjem for forsømte Piger (med Bestemmelser angaaende Revselsesmidlerne): 13 Decbr.

§ 1. Skolehjemmenes Formaal er at virke som Opdragelsesanstalter for forsømte Piger.

§ 2. Dette Formaal søges naaet ved passende Undervisning og Arbeide og i det hele ved en i kristelig Aand ledet Opdragelse.

§ 3. Optagelse i Skolehjemmene sker i Henhold til Lov af 6te Juni 1896 om forsømte Børns Behandling og er betinget af, at vedkommende Pige ikke er aandssvag eller lider af nogen smitsom Sygdom eller legemlig Svækkelse, som gjør hende uskikket til Deltagelse i legemligt Arbeide.

§ 4. Ved Siden af Pigernes Skoleundervisning og Oplærelse til legemligt Arbeide sørger Skolehjemmene for deres Bespisning, Beklædning og Pleie i det hele taget.

§ 5. Disciplinen inden Skolehjemmene søges overholdt først ved kjærlig Paamindelse, og hvor denne ikke hjælper, ved alvorlig Irretesættelse. Hjælper heller ikke denne, anvendes følgende Midler, alt efter Forseelsens Beskaffenhed, dens Hyppighed og efter Pigernes Alder og Karakter:

a. Tab af Begunstigelser eller Udmærkelser.
b. Indskrænkning i de Fordele og Friheder, som i Almindelighed er tilstaaet Eleverne.
c. Forandret Kosthold.
d. Mere eller mindre fuldstændig Adskillelse fra de øvrige Elever saavel under Arbeide, Maaltider og Fritider som om Natten. Indsættelse i lys Celle kan ske for en Tid af indtil 2 Dage, men maa ikke anvendes paa Børn under 10 Aar.
e. Legemlig Revselse med indtil 5 Slag af Birkeris paa blottet Legemsdel, hvilken Straf dog ikke bliver at anvende paa Børn over 10 Aar.

Ingen af disse Revselsesmidler skal anvendes uden efter vedkommende Bestyrerindes Bestemmelse og under ingen Omstændighed til Skade for Elevens Helbred. Legemlig Revselse bliver, naar den skal anvendes, at udføre af Bestyrerinden personlig eller i hendes Forfald af den Lærerinde, som det bliver paalagt.

Enhver Straf optegnes tilligemed dens Grund i en dertil indrettet Protokol og anføres desuden i de Optegnelser om vedkommende Barns Forhold, som føres af Skolehjemmets Bestyrerinde.

§ 6. De nærmere Bestemmelser om de mildere Skolehjem og deres Drift gives af Kirke- og Undervisningsdepartementet.

13 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Behandling af forsømte Børn af 6te Juni 1896 § 37 stadfæstes efterstaaende Reglement for det strængere Skolehjem for forsømte Piger paa Sletner i Eidsberg (med Bestemmelser angaaende Revselsesmidlerne):

§ 1. Skolehjemmets Formaal er at virke som Opdragelsesanstalt for forsømte Piger.

§ 2. Dette Formaal søges naaet ved passende Undervisning og Arbeide og i det hele ved en i kristelig Aand ledet Opdragelse.

§ 3. Optagelse i Skolehjemmet sker i Henhold til Lov af 6te Juni 1896 om forsømte Børns Behandling og er betinget af, at vedkommende Pige ikke er aandssvag eller lider af nogen smitsom Sygdom eller legemlig Svækkelse, som gjør hende uskikket til Deltagelse i legemligt Arbeide.

§ 4. Ved Siden af Pigernes Skoleundervisning og Oplærelse til legemligt Arbeide sørger Skolehjemmet for deres Bespisning, Beklædning og Pleie i det hele taget.

§ 5. Disciplinen inden Skolehjemmet søges overholdt først ved kjærlig Paamindelse og hvor denne ikke hjælper, ved alvorlig Irettesættelse. Hjælper heller ikke denne, anvendes følgende Midler, alt efter Forseelsens Beskaffenhed, dens Hyppighed og efter Pigernes Alder og Karakter:

a. Tab af Begunstigelser eller Udmærkelser.
b. Indskrænkning i de Fordele og Friheder, som i Almindelighed er Pigerne tilstaaede.
c. Forandret Kosthold.
d. Indsættelse i ensom, lys (varm) Celle i Fritimerne fra 1—8 Dage.
e. Indespærring i ensom, lys Celle indtil 8 Dage. Under Indespærringen bør Barnet beskjæftiges og daglig besøges af Bestyrerinden og Lærerinderne.

Disse Straffe kan alene tildeles efter Samraad med Bestyrerinden.

Bestyrerinden skal optegne enhver Straf tilligemed dens Grund i en dertil indrettet Protokol og desuden anføre den i de Optegnelser om vedkommende Barns Forhold, som hun fører.

For strengere Straffes Vedkommende bør Bestyrerinden konferere med Skolehjemmets Læge, og hun maa udvise al Forsigtighed, forat der ikke ved Straffen skal tilføies Børnene nogen Skade paa Helbred.

§ 6. De nærmere Bestemmelser vedkommende Skolehjemmet og dets Drift gives af Kirke- og Undervisningsdepartementet.

13 Decbr. **Kronprindsregentens Resolution**, hvorved stadfæstes efterstaaende Regler angaaende Revselsesmidler ved Falstad Skolehjem for forsømte Gutter:

Disciplinen inden Skolehjemmet søges overholdt først ved 13 Decbr.
kjærlig Paamindelse, og hvor denne ikke hjælper, ved alvorlig Irretesættelse. Hjælper heller ikke denne, anvendes følgende Midler, alt efter Forseelsens Beskaffenhed, dens Hyppighed og efter Gutternes Alder og Karakter:

a. Tab af Begunstigelser eller Udmærkelser.
b. Indskrænkning i de Fordele og Friheder, som i Almindelighed er tilstaaet Eleverne.
c. Forandret Kosthold.
d. Mere eller mindre fuldstændig Adskillelse fra de øvrige Elever saavel under Arbeide, Maaltider og Fritider som om Natten.

Indsættelse i lys Celle for Fritiderne alene kan ske for en Tid af indtil 14 Dage.

Hel Indespærring i lys Celle kan ske for en Tid af indtil 10 Dage og kun for Gutter over 10 Aar. Under Indespærringen bør Barnet beskjæftiges og daglig besøges af Bestyreren og Lærerne.

e. Legemlig Revselse med indtil 10 Slag Birkeris paa den blottede Bag.

Ingen af disse Revselsesmidler skal anvendes uden efter Bestyrerens Bestemmelse. Legemlig Afstraffelse udføres i Regelen af Bestyreren personlig, i andet Fald i hans Nærværelse af den af Skolehjemmets Funktionærer, som han paalægger det.

Bestyreren skal optegne enhver af ham dikteret Straf af hvilkensomhelst Art tilligemed dens Grund i en dertil indrettet Protokol og desuden anføre den i de Optegnelser om vedkommende Barns Forhold, som han fører.

For strengere Straffes Vedkommende bør Bestyreren konferere med Anstaltens Læge, og han maa udvise al Forsigtighed, forat der ikke ved Straffen skal tilføies Børnene nogen Skade paa Helbred.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved et Udkast til 13 Decbr.
Regler angaaende Revselsesmidler ved Ulfsnesoens Skolehjem for forsømte Gutter stadfæstes.

Reglerne er enslydende med foranstaaende for Falstad Skolehjem approberede.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved det i Henhold 13 Decbr.
til Loven om Fattigvæsenet af 19de Mai 1900 § 40 tillades Arne Fabriker i Haus Herred at beholde sit særskilte Fattigvæsen i Overensstemmelse med de i den hidtil gjældende Lovgivning fastsatte Regler.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved bestemmes, at 13 Decbr.
Skei Herred og Sogn i Inderøens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, for Eftertiden bliver at benævne Ogndalen Herred og Ogndalen Sogn.

13 Decbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til en Sorenskriver, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Lensmand meddeler, at der antages at tilkomme Lensmanden for Tilsigelse til Møde af Værgeraadsmedlemmer samt af vedkommende Barns Moder Godtgjørelse efter Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6te August 1897 § 117 eller Kr. 1 for hver Person.

For Tilsigelse af Vidner til de i Lov om forsømte Børns Behandling af 6te Juni 1896 § 14 omhandlede Undersøgelseshandlinger antages vedkommende Stevnevidne at have Krav paa Skyds- og Kostgodtgjørelse overensstemmende med § 115 i Loven af 6te August 1897. Jovrigt bemærker Departementet, at en Tilsigelse til Møde af Værgeraadsmedlemmer samt af vedkommende Barns Forældre i Almindelighed formentlig maa kunne ske ved Post, Telefon eller tilfældigt mundtligt Bud, uden at Tilsigelse ved Lensmanden behøves.

14 Decbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Justitsdepartementet, hvori paa Foranledning meddeles, at det efter Kirkedepartementets Mening ikke er tvivlsomt, at Fattigvæsenet ogsaa efter den nye Fattiglov af 19de Mai 1900 vil have Adgang til at rekvirere fattige Sindssyge indlagt paa Sindssygeasyl. Jfr. foruden Lovens § 43 tillige § 10, andet Led, og § 50, fjerde Led.

14 Decbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Magistrats 3die Afdeling, foranlediget ved en Henvendelse fra Kristiania Værgeraad angaaende Spørgsmaalet om Fattigvæsenets Forpligtelse til at bistaa Værgeraadet ved Bortsættelsen af forsømte Børn i Henhold til Lov af 6te Juni 1896. Herom havde Kristiania Fattigkommission udtalt, at den ikke anser Fattigvæsenet forpligtet til at yde saadan Bistand. Fattigkommissionen var nemlig af den Mening, at det kun er, naar Forældre eller Børn ikke frivillig vil efterkomme Værgeraadets Beslutning, at Loven hjemler Raadet Adgang til at henvende sig til Politiet eller Fattigvæsenets Tjenestemænd om Bistand, og at den Omstændighed, at i Kristiania Politiets Hjælp altid kan erholdes, medfører, at denne Adgang ikke faar nogen Betydning, forsaavidt Fattigvæsenet angaar. Det maa og bør efter Fattigkommissionens Mening være Værgeraadets Sag selv at besørge forsømte Børns Bortsættelse. Fattigkommissionen tilføier imidlertid, at Forstanderen for Fattigvæsenets Udsatte indtil videre som hidtil vil yde sin Bistand ved at give Anvisning paa Familier, som har andraget om at faa Børn i Forpleining.

Departementet erklærer sig enigt med Værgeraadet i, at dette i Medhold af Bestemmelserne i Lov om forsømte Børn af 6te Juni 1896 §§ 16, 18 og 22 kan kræve Bistand af Fattigvæsenets Tjenestemænd ved Børns Bortsættelse i Familier, og mener, at Fattig-

væsenets Forpligtelse til at yde Bistand maa gaa videre end til kun 14 Decbr.
at yde Adresser.

De af Fattigkommissionen citerede Lovbestemmelser er — bemærker Dept. — af følgende Indhold: I § 16 bestemmes, at de af Værgeraadet fattede Beslutninger (ogsaa de om Børns Bortsættelse i Familier) besørges fuldbyrdede af Værgeraadet „i fornødent Fald ved Politiets eller Fattigvæsenets Tjenestemænd." § 18 paalægger i sin Almindelighed alle offentlige Tjenestemænd hver i sin Stilling at yde Værgeraadet fornøden Bistand. Lovens § 22 bestemmer nærmere om Børns Bortsættelse i Familier: „Besluttes et Barn bortsat i Familie, sørger Værgeraadet paa hensigtsmæssig Maade for Beslutningens Udførelse. Det kan i dette Øiemed overlade nogen i eller udenfor sin Midte at udfinde en Familie, der er villig til at modtage Barnet og til hvilken det med Tryghed kan betroes, og at ordne det fornødne med denne. Det Foretagne bliver i saa Fald at forelægge Værgeraadet til Godkjendelse." I den Kgl. Proposition var denne sidste Paragraf givet følgende Tilføielse: „Saavel Stedets som andre Steders Politi, Fattig- og Skolestyre er pligtige til efter Anmodning at give Oplysninger og yde Bistand ved Bortsættelsen." Denne Tilføielse blev under Behandlingen i Odelsthinget strøget som overflødig, efterat § 18 var givet den almindelige Form, som Paragrafen nu har.

Departementet kan ikke være i Tvivl om, at de nævnte Bestemmelser forpligter Fattigvæsenets Tjenestemænd til at yde Værgeraadene den fornødne Bistand ved Børns Bortsættelse i Familier. I hvilke Tilfælder og i hvilken Udstrækning det vil være fornødent for Værgeraadet at kræve Bistand af Politiets og Fattigvæsenets Tjenestemænd, maa afhænge af de forskjellige Steders Forhold og de enkelte Sagers Beskaffenhed, og Departementet antager, at dette maa afgjøres af Værgeraadet for hvert enkelt Tilfælde. Om saadan Bistand benyttes f. Ex. til saadanne Forretninger, som Værgeraadet i sin Skrivelse særlig fremhæver som dem, hvortil Assistance i Kristiania stadig vil udkræves, nemlig til at udfinde Hjem, som passer for det Barn, som er besluttet bortsat, til at forhandle om Pris m. v. med vedkommende Familie, til at besørge indkjøbt det fornødne Tøi til Barnet før dets Afreise, til dets Transport til det nye Hjem e. l., maa Værgeraadets Beslutning ligegodt siges at blive besørget fuldbyrdet af Værgeraadet. De assisterende Tjenestemænd handler som Værgeraadets Fuldmægtige, og dettes Ansvar for at paase, at Beslutningen bliver fuldbyrdet paa en forsvarlig og hensigtsvarende Maade, ophæves ikke, fordi Bistand maa benyttes.

Selv bortseet fra, at Fattigvæsenets Tjenestemænd i Henhold til de nævnte Lovbestemmelser ligefrem maa ansees forpligtede til at yde den Bistand ved Børns Bortsættelse m. v., som Værgeraadet finder at maatte anmode om, antager imidlertid Departementet, at

14 Decbr. vægtige Grunde taler for, at det kommunale Fattigvæſen ikke bør undſlaa ſig for at yde Værgeraadet den heromhandlede Biſtand. Dept. henviſer i ſaa Henſeende til, hvad Værgeraadet herom nærmere har udviklet i Skrivelſe til Magiſtraten om Vanſkelighederne for Værgeraadet i Kriſtiania ved perſonlig at udføre alle disſe Forretninger ved Bortſættelſerne, hvortil Biſtand er begjæret, og om at Fattigvæſenet er i Beſiddelſe af Perſonale opøvet i den Slags Forretninger og med en Erfaring i forſkjellige Retninger med Henſyn til denne Art Virkſomhed, ſom Værgeraadet endnu ikke kan have erhvervet. Departementet tilføier, at ſamtlige Omkoſtninger ved et Barns Anbringelſe i Familie paahviler den Kommune, hvis Værgeraad har beſluttet Barnets Bortſættelſe — ikke alene Godtgjørelſen til Foſterforældrene, men ogſaa Udgifterne ved Barnets Udruſtning med Klæder, Transportomkoſtninger m. v., jfr. herom Oth. Prop. No. 33 for 1893 S. 16. Det vil derfor antagelig være i Kommunens egen Intereſſe, at de i Fattigvæſenet allerede anſatte Funktionærer med Øvelſe og Kjendſkab til disſe Forretninger (ogſaa med Henſyn til Betalingsvilkaarene for dem, ſom bortſættes for Kommunens Regning — Sindsſyge og Fattige) faar den af Værgeraadet nævnte Beſatning med forſømte Børns Bortſættelſe i Familier, fremfor at der ſkulde anſættes af Kommunen ſærſkilt lønnede Funktionærer til Værgeraadets Biſtand. At dette ſidſte muligens ſenere vil viſe ſig nødvendigt og at være den henſigtsmæſſigſte Ordning i Kriſtiania, er vel muligt, men i de første Aar, inden Værgeraadet har erhvervet et mere udſtrakt Kjendſkab til Familier og Forhold, forekommer det Departementet, at der er al Rimelighed for at udnytte til Bedſte for den Gjerning ſom her er Tale om — den Erfaring paa dette Omraade, ſom man har og ſom Fattigvæſenets Funktionærer er i Beſiddelſe af.

Departementet finder efter det Anførte at burde henſtille til Magiſtraten at virke for, at den af Kriſtiania Værgeraad nævnte Biſtand ved forſømte Børns Bortſættelſe i Familier maa blive ydet Værgeraadet af Kriſtiania Fattigvæſen.

15 Decbr. **Telegram** fra Juſtitsdepartementet til en Foged, hvorved paa Foreſpørgſel angaaende en ſvenſkfødt Perſons Ret til Jagt her i Landet meddeles, at Departementet med Landbrugsdepartementet — til hvilket Foreſpørgſelen var indkommet — antager, at ved „Udlænding" i Jagtlovens § 12 maa forſtaaes enhver, ſom ikke har norſk Statsborgerret, jfr. ſamme Lovs §§ 6 og 8.

15 Decbr. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Toldkamrene:

Efter Konferance mellem dette Departement og Departementet for de offentlige Arbeider har Styrelſen for Statens Jernbaner faſtſat følgende Regler for Toldbehandling af Varer, an-

komne med Jernbane fra Udlandet og bestemte til Steder uden Toldopsyn: 15 Decbr.

„Naar toldpligtige Varer ankommer med Jernbanen *til* en Grænse- eller anden Station, hvor der er Toldexpedition *paa* Stationen, og hvor Toldbehandling af Gjennemgangsvarer *sædvanlig* foregaar, for at forsendes til Sted uden Toldopsyn, *skal vedkommende* Stationsmester optræde som Fortolder af Varerne *og strax* udbetale Toldbeløbet uden at oppebie Varernes Indløsning af Adressaten.

Det saaledes udlagte Toldbeløb behandles og opføres som Efterkrav, hvoraf vanlig Provision beregnes. Som Bilag for Udbetalingen tjener den kvitterede Toldregning, der istedetfor Efterkravsseddel — der saaledes ikke udstedes for dette Beløb — vedlægges Efterkravsregnskabet.

I Tilfælde af, at Varerne paa Grund af manglende Indløsning maa returneres til Udlandet, tilbagefakturerer Modtagelsesstationen det udlagte Toldbeløb, der af vedkommende Stationsmester afkræves Toldvæsenet; den ved Fremsendelsen beregnede Provision belastes Godset.

Forsaavidt Varerne paa Grund af sin Beskaffenhed bedærves eller ødelægges og derfor maa tilintetgjøres eller realiseres uden at give fuld Dækning for udlagt Told, eller saadant af andre Grunde ikke maatte ske, tilbagebetaler Toldvæsenet uden at afvente eventuel Realisation vedkommende Jernbanestation det udlagte Toldbeløb. Ved Tilbagefaktureringen af saadanne Toldbeløb maa Varerne medsendes. Realisationen besørges nemlig af Toldvæsenet, ligesom dette, forsaavidt Varerne er helt værdiløse, har forbeholdt sig at være tilstede, naar Jernbanen foretager Tilintetgjørelsen. Ved saadan Tilbagesendelse beregnes sædvanlig Fragt, men ikke Efterkravsprovision. Bliver der noget tilrest af Varernes Salgsbeløb, efter at Told er betalt, dækkes dermed Jernbanens Tilgodehavende for paaløben Fragt og andre mulige Udgifter, idet Toldvæsenets Oplagsafgift skal staa tilbage herfor.

Forsaavidt den igjenblivende udækkede Fragt ikke kan erholdes af Afsenderen, sker Henvendelse til Kontrolkontoret."

Idet foranstaaende meddeles til Efterretning, bemyndiger man Toldkammeret til i de i de anførte Bestemmelser omhandlede Tilfælder, hvor en Vare bliver tilbagesendt til Udlandet, tilintetgjort eller realiseret uden at give fuld Dækning for Tolden, mod behørig Legitimation at tilbagebetale de af Jernbanen erlagte Toldbeløb mod dennes Kvittering, der bliver at vedlægge Toldregnskabet som Legitimation for den stedfundne Tilbagebetaling.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Fredrikstad Værgeraad, hvori paa Foranledning meddeles, at før et Barn besluttes indsat i et Skolehjem, bør de til Bedømmelse af Barnets Karakter og For- 17 Decbr.

17 Decbr. hold nødvendige Oplysninger foreligge for Værgeraadet. Oplysninger antages at burde foreligge ialfald i det Omfang, som det Schema viser, som før et Barns Affendelse til Skolehjem skal udfyldes af Værgeraadet og sendes Skolehjemmets Bestyrer. Endel af de nødvendige Oplysninger kan indhentes gjennem Skolen eller andre offentlige Myndigheder (Fattigvæsenet, Politiet), endel maa derimod ofte tilveiebringes ved Værgeraadets egen Undersøgelse og da efter Tilfældenes Beskaffenhed og Værgeraadets egen Bestemmelse enten paa den i Loven om forsømte Børn § 14 omhandlede Maade eller ved personlig Undersøgelse af et eller flere af Værgeraadets Medlemmer. Hvor Værgeraadet finder det nødvendigt eller ønskeligt, at der anstilles personlig Undersøgelse, paaligger dette naturligvis ikke i alle Tilfælde Formanden alene, men man gaar ud fra, at Arbeidet hermed, saavelsom andet Arbeide, som paahviler Værgeraadet, paa rimelig Maade efter Omstændighederne af Værgeraadet fordeles mellem Medlemmerne, saaledes at ikke en uforholdsmæssig Del af Besværet kommer til at falde paa noget enkelt Medlem.

17 Decbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Aktieselskabet Hafslund, der havde udbedt sig Departementets Udtalelse om, hvem der har at bære Udgifterne ved det nødvendige Beskyttelsesnet, naar der, efterat en elektrisk Kraftledninger færdigbygget, anlægges en ny Vei under Ledningen.

Departementet bemærker, at det formentlig i et Tilfælde, som omhandlet, under enhver Omstændighed maa paahvile Kraftledningens Eier at træffe de Sikkerhedsforanstaltninger, som i vedkommende Koncessionsbetingelser er foreskrevet for saadan Veikrydsning, eller som af det offentlige Tilsyn efter Omstændighederne anses fornødne.

20 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved i Henhold til Fattigloven for Landet af 6te Juni 1863 § 12 meddeles Stadfæstelse paa Nes Herredsstyrelses Beslutninger af 17de April 1900 om, at den Deling af Herredet i 2 Fattigdistrikter, Nes og Flaa, svarende til Sognene af samme Navn, som har fundet Sted siden Udgangen af 1894, da en af vedkommende Amtmand fastsat Frist for en lignende Deling udløb, opretholdes og fortsættes til Udgangen af indeværende Aar.

20 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 § 80 og Loven om Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863 § 12 meddeles Stadfæstelse paa Lade og Bratsberg Sognestyrers Beslutning af 27de August 1900 om Sammenslutning af Lade og Bratsberg Sogne af Strinden Præstegjæld og Herred, saaledes at de faar fælles Skole- og Fattigvæsen fra 1ste Januar 1901.

20 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Sorenskriver, der

havde foreſpurgt, om en Lensmand tilkom Gebyr for to 20 Decbr.
under 14de og 20de September 1900 afholdte Aabningsforretninger i en Sagførers Dødsbo, hvori der i Henhold til Sorenskriverens Ordre under 11te næſtfør var afholdt Forſeglingsforretning.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det antager, at Lensmanden maa tilkomme det for Forſeglingsforretning beſtemte Gebyr af Statskaſſen for den under 14de September afholdte Forretning, hvorunder han til Forretningens Rekvirent, der af Hypothekbanken telegrafiſk var anmodet om at varetage Bankens Tarv ved en den følgende Dag afholdendes Auktion, udleverede endel Bøger ſamt de nævnte Auktion vedkommende Dokumenter og derefter atter forſeglede det paagjældende Rum. Derimod antages han intet Gebyr at tilkomme af Statskaſſen for den under 20de September afholdte Forretning, ved hvilken Boet overgaves til Afdødes Broder og teſtamentariſke Arving. Denne Forretning maatte nemlig anſees unødig afholdt, idet en Erklæring fra Skifteretten formentlig vilde været tilſtrækkelig Bemyndigelſe for Arvingen til ſelv at bryde de anbragte Segl, jfr. Hagerups Skifte- og Arvebehandling Pag. 123.

Cirkulære fra Arbeidsdepartementet, Poſtſtyrelſen, hvorved 21 Decbr.
bl. a. meddeles, at der indtil videre hvert Aar i Fiſketiden (Maanederne Januar—April) vil blive underholdt et nyt Poſtaabneri, Nesland i Lofoten, paa Fiſkeværet Østre Nesland i Flakſtads Herred, Nordlands Amt, Svolværs Poſtdiſtrikt, med 3 Gange ugentlig Baadpoſt til og fra Sund i Lofoten.

Lov om forlænget Gyldighed af Lov af 3die April 22 Decbr.
1895 indeholdende Forandring i Lov om Fredning af Lax og Sjøørret m. v. af 20de Juni 1891.*)[1])

Vi Oscar, o. ſ. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forſamlede ordentlige Storthings Beſlutning af 7de December d. A., ſaalydende:

Lov af 3die April 1895, indeholdende Forandring i Lov om Fredning af Lax og Sjøørret m. v. af 20de Juni 1891, forbliver fremdeles gjældende indtil videre, dog ikke længere end til Udgangen af Aaret 1902.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligeſom Vi herved antage og bekræfte denne Beſlutning ſom Lov under Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 8 og Indſt. O. No. 6 for 1900—1901 ſamt Sth.tid. for ſ. A., Forh. i Oth. S. 10—11.

Kronprindsregentens Reſolution*), hvorved er beſtemt: 22 Decbr.

1. At der i Henhold til § 24 i Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæſtelſe paa den af Sarps-

*) Bekjendtgj. 29. Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 52.

22 Decbr. borgs Havneſtyre vedtagne og af Stedets Kommuneſtyre i Møde den 30te Oktober 1900 tiltraadte Beſlutning om Forandring i Poſt 1 i de ved Kongelig Reſolution af 28de Oktober 1899 ſtadfæſtede Beſtemmelſer angaaende tvungen Benyttelſe af Havnelods i Sarpsborg Havn m. v., ſaaledes at Ordene „fra Alvimſkjæret — øverſte Ende af øvre Alvimbryggen ſtrax nedenfor Berggrenodden" forandres til „fra Vidſtenodden".

2. At det overdrages Departementet for de offentlige Arbeider at beſtemme, fra hvilken Tid den under No. 1 omhandlede Forandring i Kongelig Reſolution af 28de Oktober 1899 ſkal træde i Kraft.

22 Decbr. **Kronprindsregentens Reſolution***), hvorved den af Fredrikshalds Havneſtyre fattede og af Stedets Kommuneſtyre i Møde den 16de Oktober 1900 vedtagne Beſlutning angaaende tvungen Benyttelſe af Havnelods i Fredrikshalds Havn ſamt angaaende Taxtregulativ for Benyttelſe af Lodſen ſtadfæſtes i Henhold til § 24 i Lov om Havne- og Ringevæſenet m. v. af 10de Juli 1894, ſaaledes at Beſlutningen bliver gjældende indtil videre.

Den ſtadfæſtede Beſlutning er ſaalydende:

1. Ethvert Fartøi over 50 Reg. Tons Drægtighed ſkal til Fortøining paa Havnen benytte og betale Havnelods paa Strækningen indenfor Byens Grændſer efter følgende Taxt:
   For Fartøi til og med 100 Reg. Tons . . . Kr. 2,00
   For Fartøi over 100 indtil 1800 Reg. Tons betales et Tillæg af 1 Krone for hver fulde 100 Reg. Tons.
   For Fartøi over 1800 Reg. Tons . . . . . „ 20,00
2. Havneſtyret kan dog beſtemme, at der i viſſe Tilfælde ſker Fritagelſe fra nævnte Paabud.

22 Decbr. **Kronprindsregentens Reſolution***), hvorved i Henhold til Lov om Lodsvæſenet af 26de Mai 1899 § 2, 5te Led, beſtemmes, at Fartøier i almindelig Fragtfart, beſtemte til Udlandet, fra 1ſte April 1901 at regne og indtil videre ſkal være lodsfrie, naar de anløber Havn her i Riget alene i det Øiemed at forſyne ſig med Kul eller Skibsproviſioner, og at Forſvarsdepartementet bemyndiges til at udfærdige de nærmere Regler, ſom maatte udfordres til denne Beſtemmelſes Gjennemførelſe.

22 Decbr. **Kronprindsregentens Reſolution**, hvorved i Henhold til Lov om Folkeſkolen paa Landet af 26de Juni 1889 § 80, ſidſte Led, beſtemmes, at Lisleby Fabrikſkole fra 1ſte Januar 1902 indlemmes i Glemminge Folkeſkole.

*) Bekjendtgj. 20 Decbr. i Lovtid. 1ſte Afd. No. 52.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved er bestemt, at 22 Decbr.
de for Statsbanerne gjældende „Regler for Fragtberegning for Befordring af Reisende m. v." § 6 gives følgende Tillæg:

For Befordring af syg Person i særskilt Sygevogn betales Fragt efter følgende Regler:

I Hurtigtog betales for de første 100 Km. 24 Øre pr. Km. og for de overskydende 14 Øre pr. Km. I Person- eller blandet Tog betales for de første 50 Km. 20 Øre pr. Km., for de følgende 100 Km., 18 Øre pr. Km. og for de overskydende 9 Øre pr. Km. Det samlede Beløb afrundes opad til nærmeste med 10 delelige Antal Øre.

Mindste Pris er Kr. 10,00 uanseet om Vognen kjøres i Hurtigtog eller andre Tog.

Benyttes Vognen til smitsom Syg, erlægges derhos Kr. 5,00 for Vognens Desinfektion.

To Sygepassere eller Vogtere befordres frit paa Fremreisen. Medfølger flere Reisende i Vognen, maa hver af disse løse særskilt Billet til 3die Klasse. Kjøres Vognen i Hurtigtog, løses Hurtigtogsbilletter.

Kronprindsregentens Resolution, hvorved den i Hen- 22 Decbr.
hold til § 2 i Lov om Udvidelse af Kjøbstaden Risørs Grændser af 31te Mai 1900 under 27—29de November 1900 afholdte Forretning til Bestemmelse af den i nævnte Lovs § 1 bestrevne Grændselinie mellem Kjøbstaden Risør og Søndeled Herred stadfæstes.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stav- 22 Decbr.
anger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt en Mand, hvis tidligere Ægteskab er opløst ved en i Udlandet afsagt Skilsmissedom, kan — alene paa Grundlag af sin egen Erklæring om at have skiftet med sin fraskilte Hustru — forlange Skifterettens Attest om, at der fra dens Side intet er til Hinder for, at han indtræder i nyt Ægteskab.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at da Lovgivningen intetsteds indeholder noget Forbud — svarende til hvad der ifølge N. L.'s 2—8—4 gjælder overfor Enkemænd og Enker — mod at ægtevie Fraskilte, førend Opgjør har fundet Sted med den forrige Ægtefælle, antager Departementet, at vedkommende Embedsmand er uberettiget til at fordre nogen Legitimation herfor som Betingelse for at yde sin Medvirkning til det nye Ægteskabs Indgaaelse.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Stiftamtmanden i 22 Decbr.
Bergen, hvori angaaende Forstaaelsen af § 49, 3die Passus i Bergens Bygningslov af 19de April 1899 paa Foranledning meddeles, at Departementet med Bygningskommissionens

22 Decbr. Minoritet er enig i at det fremgaar af nævnte Passus sammenholdt med samme Paragrafs 2den Passus, at der med Udtrykket „flere end fire Etager" menes mindst 5 selvstændige Etager, samt at Loftet ikke ved at indredes til Beboelse bliver at betragte som en selvstændig Etage (jfr. den af Bygningskommissionens Minoritet citerede Høiesteretsdom af 4de Marts 1898).

27 Decbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori paa Forespørgsel fra Horten Fattigkommission angaaende Værgeraadets Adgang til at paalægge Fattigkommissionen at besørge Bortsættelsen af Børn, som skal anbringes i Familier, meddeles, at det efter Departementets Mening ikke bliver i Overensstemmelse med § 22 i Loven om forsømte Børn, at Værgeraadet — som skeet i det Tilfælde, som har givet Anledning til nærværende Forespørgsel — fatter Beslutning om et Barns Bortsættelse i Familie i den Form, at Bortsættelsen sker „efter Fattigkommissionens Foranstaltning", og derefter sender Beslutningen til Fattigkommissionen „til videre Forføining". Værgeraadet maa selv i hvert enkelt Tilfælde afgjøre, i hvilken Familie det bestemte Barn skal anbringes. I Arbeidet med Børns Bortsættelse kan imidlertid Værgeraadet kræve Bistand af Fattigvæsenets og Politiets Tjenestemænd f. Ex. ogsaa til at udfinde et Hjem, som passer for det Barn, som er besluttet bortsat.

27 Decbr. **Skrivelse** fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at den internationale Hovedpostkonventions Taxter i Republiken Columbia fremtidig vil blive opkrævet efter følgende Forhold:

10	Centavos	= 25	Centimes,
4	„	10	„
2	„	5	„

29 Decbr. **Høieste Resolution***) hvorved i Henhold til Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899 § 44 bestemmes, at Hare inden Ytterøens Herred, Nordre Trondhjems Amt, i et Tidsrum af 3 Aar, regnet fra 1ste Januar 1901, ikke maa jages, dræbes eller fkades udenfor Tiden fra 1ste til 30te November, begge de her nævnte Dage medregnede.

Denne Resolution traadte strax i Kraft.

29 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved den i Henhold til § 2 i Lov om Udvidelse af Kjøbstaden Bodøs Grændser af 26de Mai 1900 fra 30te Oktober til 3die November 1900 afholdte Forretning til Bestemmelse af Kjøbstadens nye Grændser stadfæstes — dog saaledes at Fastsættelsen af Kjøbstadsgrænsen for den kjøbte Andel af Østre Hernes mod Vest udstaar, indtil ny Opgangsforretning for denne Strækning Vedkommende er afholdt.

*) Bekjendtgj. 31 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 53.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa de 29 Decbr.
i Generalforsamlinger den 3die August 1889 og 7de Juli 1900 vedtagne Forandringer i §§ 24 og 11 i den for Eidsvolds gjensidige Brandforsikringsforening ved Høieste Resolution af 18de November 1884 approberede Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Ratifikation. Gjennem Udenrigsdepartementet i Stockholm, 29 Decbr.
har Indredepartementet modtaget Underretning om, at den schweiziske Konføderation under 29de December 1900 har ladet deponere sin Ratifikation af de paa Haagerkonferencen afsluttede Overenskomster og Deklarationer, nemlig:

Overenskomsterne om frivillig Bilæggelse af internationale Stridigheder og om Anvendelse paa Sjøkrigen af Grundsætningerne i Genferkonventionen af 22de August 1864 samt de 3 Deklarationer angaaende Forbud mod at kaste Projektiler og Sprængstoffe ned fra Balloner eller paa andre lignende nye Maader, angaaende Afkald paa Brug af Projektiler, som har til eneste Øiemed at udbrede kvælende eller giftige Gasarter, samt angaaende Afkald paa Brug af Kugler, som let udvider sig eller bliver flade i det menneskelige Legeme, saasom Kugler med haard Mantel, som ikke helt dækker Kjernen, eller som maatte være forsynet med Indsnit.

Ligesom de øvrige Stater, der har ladet sine Ratifikationer deponere, har Konføderationen fra sin Ratifikation udelukket Art. 10 i Overenskomsten om Anvendelse paa Sjøkrig af Grundsætningerne i Genferkonventionen af 22de August 1864.

Skrivelse fra Fængselsstyrelsen til Landsfængslerne, hvori 29 Decbr
meddeles, at §§ 15 og 16 i Fællesstrafarbeidsanstalternes Fangebehandlingsreglement er givet følgende nye Affatning:

§ 15. Om Hverdagene skal Fangerne staa op Kl. 6 Morgen og være i Seng Kl. 9 Aften.

De faar Frokost mellem Kl. $6^1/_2$ og 7, Middag mellem Kl. 12 og 1, Eftermiddagskost, forsaavidt saadan er tilstaaet dem, mellem Kl. $4^1/_2$ og 5 samt Aftensmad mellem Kl. $7^1/_2$ og 8.

Arbeidstiden begynder Kl. 7 Morgen og varer til Kl. $7^1/_2$ Aften med Afbrydelse — foruden mellem Kl. 12 og 1 samt Kl. $4^1/_2$ og 5 — i den til Undervisning, Andagtsøvelser og Bevægelse i fri Luft efter Direktørens nærmere Anordning anvendte Tid samt i den Tid, som Fangerne behøver for at gaa til Middagsmaaltidet og i Tilfælde hente samme.

Lørdag samt Juleaften, Nytaarsaften og Dagen før almindelig Bededag arbeides om Eftermiddagen til Kl. 5. Om det findes hensigtsmæssigt, kan Aftensmaden paa disse Dage uddeles tidligere end oven bestemt. Tiden indtil Aftensmadens Uddeling anvendes

29 Decbr. om Lørdagene til Rengjøring, Badning samt til at aflevere det skidne og modtage det rene Linned m. v.

For Udearbeidere kan i den mørke Aarstid gjøres de Afvændringer i foranstaaende Regler, som Direktøren maatte finde nødvendige.

Paa Søn- og Helligdage skal Fangerne staa op Kl. 7 om Morgenen og være i Seng Kl. 9 om Aftenen. Frokost spises Kl. 8 om Morgenen, de øvrige Maaltider til samme Klokkeslet som om Hverdagene. Dog kan Aftensmaden, om det findes hensigtsmæssigt, uddeles tidligere.

§ 16. Fanger, som ikke er beskjæftigede med udvendige Arbeider eller i aabne Rum, gives om Hverdagene en Times Bevægelse i fri Luft. Forsaavidt Omstændighederne tillader det, bør i større eller mindre Udstrækning hertil anvendes den Tid, i hvilken Fangerne er frie for Arbeide.

Paa Søn- og Helligdagene faar Fangerne Bevægelse i fri Luft mindst 1 Time.

Syge Fanger gives Bevægelse i fri Luft efter Lægens nærmere Forskrift."

29 Decbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Stiftamtmanden i Tromsø Stift. Efterat Departementet havde bedet indhentet nærmere Oplysning fra Tromsø Bygningskommission angaaende et formentlig ulovligt Opbyg paa en Eiendom sammesteds, oplyste Bygningskommissionen, at den havde den Opfatning, at endel af Taget paa et 2 Etages Hus kan loftes mod Gaardsrummet, naar Væggens Høide ikke derved kommer til at overstige 9 m. og Forhøielsen ikke kommer Nabo nærmere end 3 m. Departementet finder derimod, at en saadan Forhøielse af en Del af Taget formentlig maa anses som et over Tagfladen ragende Opbyg, der efter Bygningslovens § 26 jfr. § 23, 2den Passus, ikke maa anbringes, hverken mod Gade eller Gaardsrum.

29 Decbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Narvik Bygningskommission, hvori paa Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af Bygningslovens § 34—1 a meddeles, at Udtrykket „aaben Plads, der ikke kan bebygges" formentlig kun omfatter offentlige Pladse og saadanne private Tomtestykker, som ifølge privat Disposition eller efter en fastsat Byggelinie (jfr. Bygningslovens § 7 Passus 2) eller ifølge særskilte Byggeforskrifter om en større indbyrdes Afstand mellem Bygningerne ikke kan bebygges eller indelukkes. Bestemmelsen i nævnte Passus om en mindste Bredde af 10 Meter er i Loven alene henført til „Gade", men det er formentlig en Selvfølge, at en „aaben Plads" for at kunne betegnes som saadan, mindst maa have en lignende Bredde.

29 Decbr. **Rundskrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmændene: Den almindelige Brandforsikringsindretning har henledet Departe-

mentets Opmærksomhed paa, at det i en Række af Landets 29 Decbr.
Byer og paa flere Steder paa Landet paabudne flade Tagtækningsmateriale omend tilsyneladende fladt dog ikke altid er af en saadan Beskaffenhed, at det kan antages at yde den Betryggelse mod Ilds Udbredelse, som det ved Paabudet har været Hensigten at opnaa.

Brandforsikrings-Indretningen anfører, at det flade Tagtækningsmateriale for at kunne godkjendes som saadant bør tilfredsstille følgende Fordringer med Hensyn til Beskaffenhed og Paalægningsmaade:

Materialet maa, hvis det er eller har Form som Tagsten, være saaledes tildannet og paalagt, at der ikke i anden Retning end den horizontale bliver gjennemgaaende, fra Sten til Sten løbende Kanaler. Alle Bærebølger eller udpressede hule Forziringer og Staffer maa ved Tværribber afbrydes for hver Sten. Materialet maa dække tæt i Anlæggene. Glat Omlæg maa ikke være under 5 cm.; hvor derimod Stenene falses sammen ved dybe Rifler, saaledes at enhver Sideforskydning er udelukket, kan Omlægget være mindre.

Alt fladt Tækningsmateriale maa lægges paa fladt Bordtag. Skraa Lægtning maa ikke benyttes.

Cirkulære fra Kirkedepartementet til Geistligheden, Kirke- 31 Decbr.
sangerne og samtlige Sogne- og Kommunestyrer:

Ifølge § 19, jfr. § 44, i Lov af 14de Juli 1897 om geistlige Embedsmænds og Kirkesangeres Lønning skal Beregning af disse Tjenestemænds Indtægter af kirkelige Handlinger og af Høitidsoffer udføres paa Grundlag af Antallet af Menighedslemmer efter Resultaterne af den til enhver Tid sidste almindelige Folketælling. I de Menigheder, hvor fuldstændig Afløsning af de førstnævnte Slags Indtægter (§ 20, 3die Led og § 21, 2det Led) ikke har fundet Sted, vil den Beregning, som Departementet ifølge Lovens § 23, første Punktum, aarlig har at foretage af Erstatningerne til Tjenestemændene efter §§ 21 og 44, blive at udføre for Aaret 1901 efter Udgangen af dette paa Grundlag af den nu stedfundne Folketælling, hvis Resultater inden den Tid kan ventes at foreligge.

I de Menigheder, hvor saadan fuldstændig Afløsning af det ene eller andet Slags Indtægter er gjennemført, og hvor saaledes Erstatningerne ifølge § 23, sidste Punktum, skal udbetales Tjenestemændene fjerdingsaarsvis af vedkommende Sogne- eller Bykasse, vil Udbetalingerne for 1901 — forsaavidt ikke Overenskomst træffes mellem Vedkommende om Udbetaling efter de foreløbige Resultater af den nye Tælling — fremdeles maatte ske fjerdingaarsvis med de efter den forrige Tælling beregnede Beløb under Forbehold af Berigtigelse efter Departementets even-

31 Decbr. tuelle Omberegning, som vil blive Vedkommende meddelt, saasnart Resultatet af Tællingen, hvorefter ogsaa stedfundne Udbetalinger efter Overenskomst vil blive at korrigere, foreligger. Hvad der saaledes efter de eventuelle kvartalsvise Udbetalinger i 1901 vil vise sig efter den nye Beregning af Aarserstatningerne at have været Tjenestemændene udbetalt for lidet eller for meget, bliver henholdsvis at tillægge eller fratrække Erstatningerne ifølge den ældre Beregning og at berigtige ved Udbetalingerne for det Kvartal, i hvilket Meddelelse af den nye Beregning sker.

I Forbindelse med denne Beregning vil Departementet i Henhold til Lovens § 14, 2det Led, ogsaa foretage Omberegning af Erstatningen til Præsterne ifølge denne Paragraf for de dem af paagjældende Menighedslemmer forhen tilkommende faste Indtægter, hvilken Erstatning vil blive at omberegne paa Grundlag af de tidligere fastsatte aarlige Beløb i Forhold til den samlede Menigheds forandrede Folketal. Om den kvartalvise Udbetaling for 1901 af denne Erstatning gjælder selvfølgelig ogsaa, hvad ovenfor er anført om eventuel Berigtigelse efter ny Beregning.

Sluttelig bemærkes, at Beregning efter § 23, første Punktum, for Aaret 1900 vil blive foretaget paa Grundlag af den forrige Tælling, naar Opgaver fra vedkommende Tjenestemænd over de i Aaret oppebaarne Indtægter af kirkelige Handlinger er indløbet til Departementet efter Aarsskiftet, se Cirkulæret til Geistligheden af 7de Februar d. A.

31 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvorved i Medhold af Lov om Jordmødre af 19de December 1898 § 7 bestemmes, at de ved Kgl. Resolution af 12te Januar 1892 regulerede af Dybvaags Sogn i Nedenes Amt bestaaende to Jordmoderdistrikter fra den Tid, som af Amtmanden i Nedenes Amt maatte blive bestemt, omreguleres saaledes, at det ene Distrikt kommer til at omfatte Dybvaag, Giving, Lyngør og Askerøens Skolekredse og benævnes Østre Dybvaag Jordmoderdistrikt og det andet Eidbo, Borøens og Sandøens Skolekredse og benævnes Vestre Dybvaag Jordmoderdistrikt.

1896.

Venskabs-, Handels- og Sjøfartstraktat mellem Norge og Sverige paa den ene og den Argentinske Republik paa den anden Side med tilhørende Tillægsartikel*).

Sa Majesté le Roi de Suède et Norvège et Son Excellence le Président de la République Argentine, également animés du désir de contribuer au développement des relations d'amitié, de commerce et de navigation entre les Royaumes unis de Suède et de Norvège et la République Argentine, ont résolu de conclure à cet effet un Traité, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi de Suède et Norvège, le Sieur Henri Åkerman, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Vienne;

Et Son Excellence le Président de la République Argentine, le Dr. M. Michel Cané, Envoyé Extraordinaire et

Su Majestad el Rey de Suecia y Noruega y Su Excellencia el Presidente de la República Argentina, igualmente animados del deseo de estender y confirmar las relaciones de amistad, de comercio y de navegacion entre los Reinos Unidos de Suecia y Noruega y la República Argentina han juzgado oportuno y conveniente negociar y concluir un Tratado y al efecto han nombrado per sus plenipotenciarios, á saber:

Su Magestad el Rey de Suecia y Noruega á Don Enrique Åkerman Su Enviado Extraordinario y Ministro Plenipotenciario en Viena.

Y Su Excelencia el Presidente de la República Argentina al Dr. Don Miguel Cané, su Enviado Extraordinario

(Oversættelse).

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Hans Excellence Præsidenten for den Argentinske Republik, i lige Grad besjælede af Ønsket om at bidrage til Udviklingen af Venskabs-, Handels- og Sjøfartsforbindelserne mellem de forenede Kongeriger Sverige og Norge og den Argentinske Republik, har besluttet i dette Øiemed at afslutte en Traktat og har til sine befuldmægtigede opnævnt følgende:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge Herr Henrik Åkerman, hans envoyé extraordinaire og ministre plénipotentiaire i Wien;

Og Hans Excellence Præsidenten for den Argentinske Republik Dr. Miguel Cané, nævnte Republiks envoyé extra-

*) Traktaten er afsluttet i Henhold til Kronprindsregentens Resolution i sammensat Statsraad den 10de April 1885. Ratifikationerne af Traktaten blev udvexlede i Buenos Aires den 14de Januar 1896. I sammensat Statsraad den 29de Oktober 1900 blev det bestemt, at intet var til Hinder for Traktatens Offentliggjørelse paa sædvanlig Maade (uagtet Deklarationen af 14 Jan. 1896 endnu ikke har vundet det Argentinske Deputeretkammers Godkjendelse).

Ministre Plénipotentiaire de ladite République à Vienne.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Il y aura amitié perpétuelle entre les Royaumes unis de Suède et de Norvège et leurs sujets, d'une part, et la République Argentine et ses citoyens, d'autre part.

Article 2.

La liberté de Commerce sera réciproque entre tous les territoires des Royaumes unis de Suède et de Norvège et ceux de la République Argentine. Les sujets et citoyens des parties contractantes pourront, en toute liberté et sûreté, se rendre avec leurs navires et cargaisons dans tous les parages, ports et rivières de l'un ou l'autre Etat, où il est ou serait permis d'arriver aux nationaux et aux navires et cargai-

y Ministro Plenipotenciario en Viena.

Los cuales despues de haberse comunicado sus respectivos plenos poderes, que fueron hallados en buena y debida forma, han acordado y convenido en los articulos siguientes.

Articulo 1.

Habrá amistad perpétua entre los Reinos unidos de Suecia y Noruega y sus súbditos por una parte y la República Argentina y sus ciudadanos por la otra parte.

Articulo 2.

Habrá entre todos los territorios de los Reinos Unidos de Suecia y Noruega y los de la República Argentina una libertad reciproca de commercio. Los subditos y ciudadanos de las partes contratantes podrán libremente y con toda seguridad ir con sus buques y cargas a todos aquellos parages, puertos y rios de la una ó de la otra parte á donde sea ó fuese permitido llegar á otros extrangeros ó á los buques ó cargas de cualquier otra Na-

ordinaire og ministre plénipotentiaire i Wien;

Hvilke, efter at have meddelt hinanden sine Fuldmagter, der befandtes i god og behørig Form, er komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Der skal være stedsevarende Venskab mellem de forenede Kongeriger Sverige og Norge og deres Undersaatter paa den ene Side og den Argentinske Republik og dens Borgere paa den anden Side.

Artikel 2.

Handelsfriheden skal være gjensidig mellem alle Landomraader inden de forenede Kongeriger Sverige og Norge og inden den Argentinske Republik. De kontraherende Parters Undersaatter og Borgere skal med fuld Frihed og Sikkerhed kunne begive sig med sine Skibe og Ladninger til alle de Farvande, Havne og Floder inden den ene eller den anden Stat, hvor det er eller maatte blive tilladt Landets Borgere og ethvert andet fremmed Lands Skibe og Ladnin-

sons de tout autre pays étranger. Ils pourront pénétrer sur les mêmes points, séjourner et résider dans une partie quelconque de ces territoires, y louer et y occuper des maisons et magasins pour leur résidence et leur commerce; trafiquer en produits de toute nature et en marchandises de toute sorte, en se soumettant aux lois et réglements du pays, et ils jouiront en toutes choses, et toujours sous la même réserve, de la protection la plus complète et de la plus entière sécurité.

De la même manière, les navires de guerre, les bâtiments marchands, les malles et les paquebots des parties Contractantes pourront entrer en pleine liberté et sûreté dans tous les ports, fleuves et lieux dont l'accès est permis ou sera permis à l'avenir aux navires de guerre et aux paquebots de toute autre nation; ils pourront y pénétrer, jeter l'ancre, y séjourner et faire des réparations, en s'assujettissant aux lois et usages du pays.

cion ó Estado; podrán entrar en los mismos y permanecer y residir en cualquiera parte de ellos; podrán alquilar y ocupar casas y almacenes para su residencia y comercio; podrán negociar en toda clase de productos, manufactúras y mercancias de toda clase, sujetos á las leyes del pais, y generalemente, disfrutarán en todas sus cosas la mas completa proteccion y la mas completa seguridad con sugecion siempre á las leyes y reglamentos del pais.

Del mismo modo, los buques de guerra, los buques de comercio, correos y paquetes de las partes contratantes podrán llegar libremente y con toda seguridad á todos los puertos, rios y puntos á donde es, ó sea en adelante permitido entrar á los buques de guerra y paquetes de cualquiera otra nacion; podrán entrar, anclar, permanecer y repararse, sujetos siempre á las leyes y costumbres del pais.

ger at komme *). De skal kunne begive sig hen til de samme Steder, opholde sig og bo i en hvilkensomhelst Del af disse Omraader, der leie og benytte Huse og Magasiner til sit Ophold og sin Handel; drive Forretninger med Produkter af enhver Natur og med Varer af alle Slags, idet de holder sig Landets Love og Reglementer efterrettelige, og de skal i alle Ting og stadig under det samme Forbehold nyde den mest fuldstændige Beskyttelse og den mest fuldkomne Sikkerhed.

Paa samme Maade skal de kontraherende Parters Krigsskibe, Koffardiskibe, Post og Paketbaade med fuld Frihed og Sikkerhed kunne løbe ind i alle Havne, Floder og Steder, til hvilke Adgangen er tilladt eller i Fremtiden vil blive tilladt for enhver anden Nations Krigsskibe og Paketbaade; de skal kunne løbe ind der, kaste Anker, opholde sig der, og foretage Reparationer, naar de underkaster sig Landets Love og Sædvaner.

*) I den spanske Tekst: „tilladt andre Udlændinge eller en hvilkensomhelst anden Nations eller Stats Skibe eller Ladninger at komme".

Article 3.

Les Parties Contractantes conviennent que toute faveur, exemption, privilège ou immunité que l'une d'elles aurait accordée ou qu'elle accorderait à l'avenir pour le commerce ou la navigation, aux sujets et citoyens de tout autre gouvernement, nation ou état, sera applicable, dans les mêmes cas et circonstances, aux sujets et citoyens de l'autre Partie Contractante, à titre gratuit, si la concession en faveur de l'autre gouvernement, nation ou état a été gratuite, ou au moyen d'une compensation équivalente, si la concession était conditionnelle.

Article 4.

Il ne sera pas imposé d'autres ni de plus forts droits dans les territoires de l'une des Parties Contractantes à l'importation des articles de production naturelle, industrielle ou fabriquée des territoires de l'autre Partie contractante, que les droits dont sont ou seraient passibles les mêmes ar-

Articulo 3.

Las Partes Contratantes convienen en que cualquier favor, exencion, privilégio ó inmunidad que una de ellas haya concedido ó concéda mas adelante en punto de comercio ó navegacion á los súbditos ó ciudadanos de cualquier otro Gobierno, Nacion ó Estado será estensivo en igualdad de casos y circunstancias á los súbditos y ciudadanos de la otra Parte Contratante, gratuitamente si la concesion en favor de ese otro Gobierno, Nacion ó Estado ha sido gratuita ó por una compensacion équivalente si la concesion fuese condicional.

Articulo 4.

No se impondrán ningunos otros ni mayores derechos, en los territorios de cualquiera de las Partes Contratantes á la importacion de los articulos de produccion natural, industrial ó fabril de los territorios de la otra Parte contratante, que los que se pagan ó pagaren por iguales articulos de cual-

Artikel 3.

De kontraherende Parter er kommet overens om, at enhver Begunstigelse, Fritagelse, Privilegium eller Immunitet, som den ene af dem maatte have tilstaaet eller i Fremtiden maatte komme til at tilstaa, med Hensyn til Handel eller Skibsfart, ligeoverfor enhver anden Regjerings, Nations eller Stats Undersaatter og Borgere, skal i de samme Tilfælde og under de samme Omstændigheder være anvendelig paa den anden kontraherende Parts Undersaatter og Borgere, uden Vederlag, hvis Indrømmelsen til Gunst for den anden Regjering, Nation eller Stat har været uden Vederlag, eller mod en forholdsmæssig Godtgjørelse, hvis Indrømmelsen var afhængig af en Betingelse.

Artikel 4.

Der skal ikke paalægges andre eller høiere Afgifter inden den ene af de kontraherende Parters Landomraader ved Indførsel af Naturprodukter, Industri- eller Fabrikartikler fra den anden kontraherende Parts Landomraader end de Afgifter, hvormed de samme Artikler fra ethvert andet fremmed Land er eller maatte blive belastet.

ticles de tout autre pays étranger. Il ne sera pas non plus imposé d'autres ni de plus forts droits dans les territoires de l'une des parties contractantes, à l'exportation d'un article quelconque dans les territoires de l'autre Partie, que ceux qui sont ou seraient payés à l'exportation à un autre pays étranger pour le même article. Il ne sera point, enfin, imposé de prohibition à l'importation ou à l'exportation d'un article quelconque de production naturelle, industrielle ou fabriquée des territoires de l'une des Parties Contractantes dans les territoires de l'autre qui ne s'étende également aux articles similaires de tout autre pays étranger.

quier otro pais exstrangéro. Ni se impondrán otros ni mas altos derechos en los territorios de cualquiera de las partes contratantes á la exportation de cualquier articulo á los territorios de la otra, que los que se pagan ó pagaren por la exportacion de iguales articulos á cualquier otro pais extrangero. Ni se impondrá prohibicion algun á la importacion ó exportacion de cualquier articulo de produccion natural, industrial ó fabril de los territorios de la una de las Partes Contratantes á los territorios de la otra que no se extiendan tambien á iguales articulos de cualquier otro pais extrangéro.

Der skal heller ikke paalægges andre eller høiere Afgifter inden den ene af de kontraherende Parters Landomraader ved Udførselen af en hvilkensomhelst Artikel til den anden Parts Landomraader end de, som er eller maatte blive at erlægge ved Udførsel til et andet fremmed Land for den samme Artikel. Der skal endelig ikke nedlægges noget Forbud mod Indførsel eller Udførsel af et hvilketsomhelst Naturprodukt, Industri- eller Fabrikartikel fra den ene af de kontraherende Parters Landomraader til den andens Landomraader, der ikke ligeledes udstrækkes til lignende Artikler fra ethvert andet fremmed Land.

Article 5.

Ne seront perçus dans aucun port de l'une des Parties Contractantes, sur les bâtiments de l'autre, d'autres ni de plus forts droits de tonnage, de phare, de port, de pilotage, de sauvetage ou autres taxes locales, que ceux qui sont payés par les navires nationaux.

Articulo 5.

No se impondrán otros ni mas altos derechos por tonelage, foro, puerto, practico, salvamento en caso de avéria ó naufrágio ó cualesquiera otros gastos locales en ninguno de los puertos de cualquiera de las Partes Contratantes á los buques de la otra, que aquellos que se pagan en los mismos puertos por sus proprios buques.

Artikel 5.

Der skal ikke i nogen Havn tilhørende en af de kontraherende Parter, af den anden Parts Skibe opkræves andre eller høiere Tonnage-, Fyr-, Havne-, Lods-, Bjergningsafgifter*) eller andre lokale Afgifter end de, som betales af Landets Skibe.

*) I den spanske Tekst: „Bjergningsafgifter i Tilfælde af Havari eller Skibbrud".

Article 6.

Les mêmes droits seront payés et les mêmes escomptes et primes concédés pour l'importation ou l'exportation d'un article quelconque d'un territoire à l'autre, soit que cette importation ou exportation ait lieu par des navires des Royaumes Unis de Suède et de Norvège, soit qu'elle s'effectue par des navires de la République Argentine.

Article 7.

Tous les navires qui, d'après les lois des Royaumes Unis de Suède et de Norvège, sont considérés comme navires Suédois-Norvégiens, et tous ceux qui, suivant les lois de la République Argentine sont considérés comme navires Argentins, seront respectivement tenus pour tels par l'autre Partie Contractante.

Articulo 6.

Se pagarán los mismos derechos y se concederán los mismos descuentos y premios por la importacion ó exportacion de cualquier articulo al territorio ó del territorio de los Reinos Unidos de Suecia y Noruega ó del territorio de la República Argentina ya sea que dicha importacion ó exportacion se efectúe en buques de los Reinos Unidos de Suecia y Noruega, ó en buques de la República Argentina.

Articulo 7.

Todos los buques que, segun las leyes de los Reinos Unidos de Suecia y Noruega deban considerarse como buquos Suecos y Noruegos, y todos los buques que, segun las leyes de la República Argentina deban considerarse como buques Argentinos, serán para los efectos de este tratado considerados como buques Suecos y Noruegos o como buques Argentinos respectivamente.

Artikel 6.

De samme Afgifter skal erlægges, og de samme Afdrag og Præmier skal tilstaaes for Indførsel eller Udførsel af en hvilkensomhelst Artikel fra et Landomraade til det andet *), hvad enten denne Indførsel eller Udførsel finder Sted med de forenede Kongeriger Sveriges og Norges Skibe eller den iverksættes med den Argentinske Republiks Skibe.

Artikel 7.

Alle de Skibe, som efter de forenede Kongeriger Sveriges og Norges Love betragtes som svensk-norske **) Skibe, og alle de, som ifølge den Argentinske Republiks Love betragtes som argentinske Skibe, skal holdes henholdsvis for saadanne af den anden kontraherende Part ***).

*) I den spanske Text: „til eller fra de forenede Kongeriger Sveriges og Norges Landomraade eller fra den Argentinske Republiks Landomraade".
**) I den spanske Tekst: „svenske og norske".
***) I den spanske Tekst: „skal med Hensyn til Virkningerne af denne Traktat, betragtes henholdsvis som svenske og norske Skibe eller som argentinske Skibe.

Article 8.

Tous les commerçants, commandants et capitaines de navire ou autres personnes des Royaumes Unis de Suède et de Norvège auront pleine liberté dans la République Argentine pour administrer leurs affaires, soit par eux-mêmes, soit par des fondés de pouvoirs: courtiers, facteurs, agents ou interprètes, et ils ne seront point obligés d'employer pour ces soins, d'autres personnes que celles employées par des citoyens Argentins, ni à payer d'autre rémunération que celle payée en pareille circonstance par les nationaux. Liberté absolue est acquise dans tous les cas à l'acheteur et au vendeur, pour débattre et fixer le prix, au mieux de leurs intérêts, de tout objet et marchandise importés dans la République Argentine ou exportés de ladite République, en observant les lois et les coutumes du pays. Les mêmes droits et privilèges sont accordés à tous égards

Articulo 8.

Todos los comerciantes, commandantes y capitanes de buque y demas personas de los Reinos Unidos de Suecia y Noruega tendrán plena libertad en la República Argentina, para manejar por si mismos sus negocios, ó para confiarlos á la direccion de quien mejor les paresca como corredor, factor, agente ó interprete y no serán obligados á emplear otras personas para dichos objetos que aquellas empleadas por los ciudadanos de la República Argentina, ni á pagar otra remuneracion ó salario que aquel que en iguales casos se paga por los ciudadanos de la República Argentina. Se concede absoluta libertad en todos los casos al comprador y vendedor para tratar y fijar el precio como mejor les pareciere de cualquier efecto, mercancia ó genero importado á la República Argentina, ó exportado de la República Argentina, con observancia y uso de las leyes establecidas en el pais.

Artikel 8.

Alle Handlende, Skibsførere og Skibskapteiner eller andre Personer fra de forenede Kongeriger Sverige og Norge skal have fuld Frihed i den Argentinske Republik til at bestyre sine Forretninger enten personlig eller ved Fuldmægtige: Mæglere, *) Handelsfaktorer, Agenter eller Tolke, og de skal ikke være forpligtet til i dette Øiemed at anvende andre Personer end dem, der benyttes af argentinske Borgere, eller til at betale anden Godtgjørelse end den, der under lignende Omstændigheder betales af Landets egne Borgere **). Fuld Frihed indrømmes i alle Tilfælde Kjøber og Sælger til at forhandle og fastsætte Prisen, saaledes som deres Interesser bedst tilsiger dem det, paa enhver Gjenstand og Vare, der importeres til den Argentinske Republik eller exporteres fra nævnte Republik, med Jagttagelse af Landets Love og Vedtægter. De samme Rettigheder og Privilegier tilstaaes i alle Henseender af de forenede Kongeriger Sverige og Norge den

*) I den spanske Tekst: „eller til at betro dem til Bestyrelse af, hvem der synes dem bedst, saasom Mægler" etc.

**) I den spanske Tekst: „den Argentinske Republiks Borgere".

par les Royaumes Unis de Suède et de Norvège, aux citoyens de la République Argentine.

Les sujets et citoyens des Parties Contractantes jouiront réciproquement de la protection la plus complète pour leurs personnes, biens et propriétés; ils auront un libre accès près les tribunaux pour la revendication et la défense de leurs droits, et ils pourront, à cet effet, désigner en toute circonstance les avocats, agents et fondés de pouvoir qu'il leur conviendra de choisir, et ils jouiront, à cet égard, des mêmes droits et privilèges que les nationaux respectifs.

Article 9.

En tout ce qui a rapport à la police des ports, au chargement et déchargement des navires, aux mesures de sûreté pour les marchandises, valeurs et effets divers, à l'acquisition et à la manière de disposer de la propriété, de quelle classe et dénomination qu'elle soit, par vente, donation, permutation, testament

Los mismos derechos y privilégios en todos respectos, se conceden en los Reinos Unidos de Suecia y Noruega á los ciudadanos de la República Argentina.

Los súbditos y ciudadanos de ambas Partes contratantes recibirán y disfrutarán reciprocamente la mas completa proteccion en sus personas, bienes y propiedades, y tendrán acceso franco y libre á los tribunales de justicia en los respectivos paises para la prosecucion y defensa de sus justos derechos, teniendo al mismo tiempo la libertad de emplear en todos casos los abogados, apoderados ó agentes que mejor les paresca, y a este respecto gozarán los mismos derechos y privilégios que los súbditos y ciudadanos nacionales.

Articulo 9.

En todo lo relativo á la policia de puerto, carga y descarga de buques, seguridad de las mercaderias, generos y efectos, á la adquisicion y modo de disponer de la propriedad de toda clase y denominacion ya sea por venta, donacion, permuta, testamento ó de cualquier otro modo que sea, como tambien á la ad-

Argentinske Republiks Borgere.

De kontraherende Parters Undersaatter og Borgere skal gjensidig nyde den fuldstændigste Beskyttelse for sine Personer, Gods og Eiendom; de skal have fri Adgang til for Domstolene at haandhæve og forsvare sine Rettigheder, og de skal til dette Øiemed under enhver Omstændighed kunne udse de Advokater, Agenter og Fuldmægtige, som det maatte passe dem at vælge, og de skal i denne Henseende nyde de samme Rettigheder og Privilegier som de respektive Landes Undersaatter.

Artikel 9.

I alt, hvad der vedrører Havnepolitiet, Lading og Losning af Skibe, Sikkerhedsforanstaltninger med Hensyn til Varer, Værdigjenstande og Effekter af forskjellig Art, Erhvervelse af og Maaden at disponere over Eiendom, af hvad Slags og Benævnelse den end monne være, ved Salg, Gave, Bytte, Testament eller paa hvilkensomhelst anden

ou par tout autre moyen quelconque, ainsi qu'à l'administration de la justice, les sujets et citoyens des Parties Contractantes jouiront réciproquement des mêmes droits, privilèges et prérogatives que les sujets ou citoyens de la nation la plus favorisée, et ils ne seront passibles, en aucun des cas susmentionnés, et sous la réserve toujours de s'assujettir aux lois et réglements du pays, de droits plus forts que ceux auxquels sont soumis les sujets ou citoyens nationaux.

ministracion de justicia, los súbditos y ciudadanos de las Partes Contratantes gozarán reciprocamente de los mismos privilegios, prerogativas y derechos que los súbditos ó ciudadanos de la nacion mas favorecida y no se les gravará en ninguno de esos casos con impuestos ó derechos mayores que aquellos que pagan ó pagaren los súbditos ó ciudadanos nacionales, con sujecion siempre á las leyes y reglamentos de cada pais respectivo.

Maade, saavelsom med Hensyn til Retspleien skal de kontraherende Parters Undersaatter og Borgere gjensidig nyde samme Rettigheder, Privilegier og Fortrin som den mest begunstigede Nations Undersaatter eller Borgere, og de skal ikke i noget af de ovennævnte Tilfælde og stadig under Forbehold af, at de holder sig Landets Love og Reglementer efterrettelig, være underkastet høiere Afgifter end dem, som Landets Undersaatter eller Borgere er underkastet.

Article 10.

Les Suédois et Norvégiens résidant dans la République Argentine, et les Argentins résidant dans les Royaumes Unis de Suède et de Norvège seront exempts de tout service obligatoire sur terre ou sur mer, comme de tout emprunt forcé, réquisition et assistance militaire et ils n'auront respectivement et sous aucun prétexte à supporter aucune charge, réquisition ou impôt

Articulo 10.

Los subditos de los Reinos Unidos de Suecia y Noruega residentes en la República Argentina y los ciudadanos de la República Argentina residentes en los Reinos Unidos de Suecia y Noruega serán exentos de todo servicio militar obligatorio, ya sea por mar ó por tierra, asi como de todo emprestito forzoso, requisiciones y auxilios militares, ni serán competidos por ningun pre-

Artikel 10.

Svenskere og Nordmænd, der er bosat i den Argentinske Republik, og Argentinere, der er bosat i de forenede Kongeriger Sverige og Norge, skal være fritaget for enhver tvungen Tjeneste *) tillands og tilvands saavelsom fra ethvert tvungent Laan, Rekvisition og militær Assistance, og de skal gjensidig ikke under noget Paaskud være underkastet nogen Byrde, Rekvisition eller Skat, af anden Art eller høiere end de, der

*) I den spanske Tekst: „tvungen Militærtjeneste".

autres ou plus forts que ceux prélevés sur les sujets ou citoyens nationaux.

Article 11.

Chacune des Parties Contractantes pourra nommer des Consuls pour la protection de son commerce avec résidence sur le territoire de l'autre partie; mais ces Consuls avant d'exercer leurs fonctions devront avoir été reconnus comme tels, dans la forme ordinaire, par le Gouvernement auprès duquel ils sont accrédités, avec faculté pour chacune des Parties Contractantes d'exclure de la résidence des Consulats les lieux qu'elles jugeraient convenable d'en excepter.

Les Archives et papiers des Consulats seront, de part et d'autre inviolablement respectés; et, sous aucun prétexte, un employé public ou une autorité locale quelconque, ne pourra prendre possession desdits papiers et Archives ni s'attribuer la moindre immixtion à cet égard.

Les Consuls des Roy-

testo que sea á soportar carga algúna ordinaria, requisicion ó impuesto mayor que los que soportan ó pagan los súbditos ó ciudadanos naturales de las partes contratantes respectivamento.

Articulo 11.

Cada una de las Partes Contratantes podrá nombrar Cónsules para la proteccion de su comercio con residencia en cualquiera de los territorios de la otra parte; pero antes de funcionar como tales deberán ser aprobados y admitidos, en la forma de costumbre por el Gobierno cerca del cual esten patentados, y cualquiera de las partes Contratantes podrá exceptuar de la residencia de los Cónsules aquellos puntos particulares que juzgue conveniente exceptuar.

Los Archivos y los papeles de los Consulados de las Partes Contratantes serán inviolablemente respetados, y bajo ningun pretesto podrá empleado publico alguno, ni autoridad local alguna apoderarse de dichos archivos ó papéles, ni tener de modo alguno la menor ingerencia en ellos.

Los Cónsules de los

afkræves Landets Undersaatter eller Borgere.

Artikel 11.

Enhver af de kontraherende Parter skal kunne udnævne Konsuler til Beskyttelse for sin Handel med Sæde inden den anden Parts Landomraade, men disse Konsuler skal, før de udøver sine Funktioner, være blevet anerkjendt som saadanne, i den sædvanlige Form, af den Regjering, hos hvilken de er akkrediteret, med Adgang for hver af de kontraherende Parter til at udelukke fra at være Sæde for Konsulater de Steder, som de maatte anse det hensigtsmæssigt at undtage derfra.

Konsulaternes Arkiver og Papirer skal gjensidig respekteres som ukrænkelige; og ikke under noget Paaskud skal nogensomhelst offentlig Tjenestemand eller lokal Myndighed kunne tage nævnte Papirer og Arkiver i Besiddelse eller tiltage sig den mindste Indblanding i denne Henseende.

De forenede Kongeriger

aumes Unis de Suède et de Norvège, jouiront dans la République Argentine de tous les privilèges, exemptions et immunités qui sont ou seraient concédés aux Consuls de même classe de la nation la plus favorisée, et respectivement les Consuls de la République Argentine jouiront dans les Royaumes Unis de Suède et de Norvège, avec la plus scrupuleuse réciprocité, de tous les privilèges, exemptions et immunités qui sont ou seraient accordés dans lesdits Royaumes aux Consuls de la nation la plus favorisée.

Reinos Unidos de Suecia y Noruega en la República Argentina, gozarán de todos los privilégios, exenciones é inmunidades que se conceden ó se concedan á los Cónsules del mismo rango de la nacion mas favorecida, y de igual modo los Cónsules de la República Argentina en los Reinos Unidos de Suecia y Norvega, gozarán con la mas escrupulosa reciprocidad de todos los privilégios, exenciones é inmunidades que se conceden ó se concedan en los Reinos Unidos á los Consules de la Nacion mas favorecida.

Sveriges og Norges Konsuler skal i den Argentinske Republik nyde alle de Privilegier, Fritagelser og Immuniteter, der er eller maatte blive indrømmet den mest begunstigede Nations Konsuler af samme Klasse, og paa den anden Side skal den Argentinske Republik's Konsuler i de forenede Kongeriger Sverige og Norge under Jagttagelse af den noiagtigste Gjensidighed nyde alle de Privilegier, Fritagelser og Immuniteter, der er eller maatte blive tilstaaet den mest begunstigede Nations Konsuler i de nævnte Kongeriger.

Article 12.

Pour la plus grande sécurité du commerce entre les Royaumes Unis de Suède et de Norvège et la République Argentine, il est convenu qu 'au cas où il se produirait, par malheur, soit une interruption dans les relations amicales de commerce, soit une rupture entre les Parties Contractantes, les sujets et citoyens de chacun d'elles, résidant sur le territoire de l'autre, auront la faculté d'y rester et de continuer librement leurs occupations et leur commerce, aussi

Articulo 12.

Para mayor seguridad del comercio entre los Reinos Unidos de Suecia y Noruega y la República Argentina, se estipula que en cualquier caso en que por desgracia aconteciese alguna interrupcion de las amigables relaciones de comercio, ó un rompimiento entre las Partes Contratantes, los súbditos y ciudadanos de cualquiera de ellas residentes en los territorios ó los Estados de la otra tendrán privilegio de permanecer y continuar su trafico ú ocupacion en ellos sin

Artikel 12.

Til desto større Sikkerhed for Handelen mellem de forenede Kongeriger Sverige og Norge og den Argentinske Republik er man kommet overens om, at i Tilfælde af, at der ulykkeligvis skulde indtræde enten en Afbrydelse i de venskabelige Handelsforhold eller et Brud mellem de kontraherende Parter, skal enhver af disses Undersaatter og Borgere, der bor inden den andens Landomraade, have Adgang til at forblive der og frit at fortsætte sine Beskjæftigelser og sin Handel, saalænge som de opfører sig fredelig og

longtemps qu'ils se conduiront paisiblement et ne violeront en aucune manière les lois du pays. Leurs effets et propriétés, qu'ils soient confiés à des particuliers ou à l'Etat, ne seront soumis ni à la saisie, ni au séquestre, ni à des contributions autres que celles auxquelles est assujettie la même classe d'effets ou propriétés appartenant aux nationaux respectifs.

interupcion alguna, en tanto que se condugeren con tranquilidad y no quebrantaren en las leyes de modo alguno. Y sus efectos y propriedades ya fueren confiados á particulares ó al Estado, no estarán sugetos á embargo ni secuestro, ni á ninguna otra exaccion que aquellas que puedan hacerse á igual clase de efectos ó propriedades pertenecientes á los habitantes nacionales de los respectivos Estados.

ikke paa nogen Maade krænker Landets Love. Deres Effekter og Eiendomme, hvadenten de er anbetroet Privatmænd eller Staten, skal hverken underkastes Beslag, Sekvestration eller andre Kontributioner end dem, for hvilke samme Klasse Effekter eller Eiendomme tilhørende de respektive Landes Undersaatter er Gjenstand.

Article 13.

Les sujets des Royaumes Unis de Suède et de Norvège et les citoyens de la République Argentine résidant respectivement sur les territoires des Parties Contractantes jouiront, quant à leurs maisons, personnes et propriétés, de la plus complète protetcion du gouvernement.

Ils ne seront inquiétés, molestés ni gênés d'aucune façon à l'égard de leur religion, et une parfaite liberté de conscience leur sera assurée, pourvu qu'ils respectent dûment eux-mêmes la religion et les usages du pays dans lequel ils résident.

En ce qui concerne la célébration du culte

Articulo 13.

Los subditos de los Reinos Unidos de Suecia y Noruega y los ciudadanos de la República Argentina respectivamente residentes en los territorios de la otra Parte Contratante, gozarán en sus casas, personas y propiedades de la proteccion completa del Gobierno.

No serán inquietados, molestados ni incomodados de manéra alguna con motivo de su religion y tendrán perfecta libertad de conciencia con tal que respeten debidamente la religion y las costumbres del pais en que residen.

Con respecto á la celebracion del culto,

Artikel 13.

De forenede Kongeriger Sveriges og Norges Undersaatter og den Argentinske Republiks Borgere, der bor henholdsvis inden de kontraherende Parters Landomraader, skal med Hensyn til sine Huse, Personer og Eiendomme nyde den fuldstændigste Beskyttelse fra Regjeringens Side.

De skal ikke paa nogen Maade forurolige, forulempes eller besværes med Hensyn til sin Religion, og der skal sikres dem fuld Samvittighedsfrihed, forudsat at de selv behørig respekterer det Lands Religion og Sædvaner, i hvilket de er bosat.

Hvad angaar Religionsøvelsen efter deres egen

suivant les rites et cérémonies de leur propre église, soit dans des maisons particulières, soit dans leurs églises et chapelles; en ce qui concerne le droit de construction et d'entretien de ces églises et chapelles; enfin, quant à la faculté d'acquérir, d'occuper et d'entretenir des localités spéciales pour leurs cimetières, les sujets et citoyens de chacune des Parties Contractantes qui résident dans les territoires et possessions de l'autre jouiront des mêmes libertés, des mêmes droits et de la même protection que les sujets et citoyens de la nation la plus favorisée.

conforme á los ritos y ceremonias de su propia iglesia ya sea dentro de sus casas particulares, ó en sus propias iglesias y capillas; con respecto á la facultad de edificar y sostener tales iglesias y capillas, y finalmente, con respecto á la facultad de adquirir, ocupar, y mantener sitios para sus propios cementerios, los súbditos y ciudadanos de cada una de las Partes Contratantes que residan en los territorios y dominios de la otra gozarán de las mismas libertades y de los mismos derechos, y se les concederá la misma proteccion que á los súbditos y cuidadanos de la nacion mas favorecida.

Kirkes Ritus og Ceremonier, hvadenten det sker i private Huse eller i deres Kirker og Kapeller; i hvad angaar Retten til Bygning og Vedligeholdelse af disse Kirker og Kapeller; hvad endelig angaar Adgangen til at erhverve, benytte og vedligeholde særlige Lokaliteter til sine Kirkegaarde, skal hver af de kontraherende Parters Undersaatter og Borgere, som er bosatte inden den andens Landomraade og Besiddelser, nyde de samme Friheder, de samme Rettigheder og den samme Beskyttelse som den mest begunstigede Nations Undersaatter og Borgere.

Article 14.

Le présent Traité restera en vigueur pendant dix années à partir de l'échange des ratifications. Dans le cas où aucune des Parties Contractantes n'aurait notifié douze mois avant la fin de ladite période son intention d'en faire cesser les effets, il demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des

Articulo 14.

El presente Tratado estará en vigor por el termino de diez años, contados desde el dia en que las ratificaciones sean cangeadas. Pero si ninguna de las Partes Contratantes anunciare á la otra, por una declaracion oficial un año antes de la espiracion de este plazo, su intencion de hacerlo terminar, continuará siendo obligatorio para

Artikel 14.

Nærværende Traktat skal forblive i Kraft i ti Aar at regne fra Ratifikationernes Udveksling. I Tilfælde af, at ingen af de kontraherende Parter 12 Maaneder før Udløbet af nævnte Tidsrum maatte have tilkjendegivet sin Hensigt om at lade dens Virkninger ophøre, skal den forblive forbindende indtil Udløbet af et Aar regnet fra den Dag, da den ene eller den an-

Parties Contractantes l'aura dénoncé.

Article 15.

Le présent Traité sera ratifié par les Parties Contractantes (par le Gouvernement Argentin, avec approbation préalable du Congrès) et les ratifications en seront échangées à Vienne dans le délai de six mois ou plus tôt s'il est possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent traité et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Vienne, en double expédition, le dix-sept Juillet 1885.

(signé) **H. Åkerman.**
(L. S.)

ambas, hasta un año despues de cualquier dia en que se haga tal notificacion por una de ellas.

Articulo 15.

El presente Tratado será ratificado por ambas Partes (por el Gobierno Argentino prévia la aprobacion del Congreso) y el cange de las ratificaciones se vérificará en Viena dentre del termino de seis meses ó antes si fuere posible.

En fé de lo cual, los Plenipotenciarios han firmado y sellado este Tratado.

Hecho en Viena en dos exemplares el diez y siete de Julio de 1885.

(signé) **Migl. Cané.**
(L. S.)

den af de kontraherende Parter maatte have opsagt den.

Artikel 15.

Nærværende Traktat skal ratificeres af de kontraherende Parter (af den argentinske Regjering efter forudgaaende Godkjendelse fra Kongressens Side), og Ratifikationerne deraf skal udvexles i Wien inden en Frist af 6 Maaneder eller tidligere, hvis det er muligt.

Til Bekræftigelse heraf har de befuldmægtigede undertegnet nærværende Traktat og derpaa anbragt sit Vaabensegl.

Udfærdiget i Wien i to Exemplarer den syttende Juli 1885.

(Undertegnet)
H. Åkerman.
(L. S.)

(Undertegnet)
Migl. Cané.
(L. S.)

Overs ættelsens Overensstemmelse med den franske Tekst bekræftes.

Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart.

Kristiania, 19de December 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 23. Oktober 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

Afskrift.

ARTICLE ADDITIONNEL.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent et acceptent leurs législations respectives en ce qui concerne l'acquisition de la nationalité.

Toutefois, si un citoyen Argentin devenu sujet Suédois ou Norvégien ou un Suédois ou Norvégien devenu citoyen Argentin, renouvelle sa résidence dans le pays d'origine, avec l'intention d'y séjourner à demeure, il sera considéré comme ayant renoncé, par ce fait, à la naturalisation acquise dans le pays étranger.

Une résidence, dépassant deux ans dans le pays d'origine, sera considérée comme preuve de l'intention de vouloir y séjourner à demeure.

Fait à Vienne, le dix-sept Juillet 1885.

(signé) **H. Åkerman.**
(L. S.)

ARTICULO ADICIONAL.

Las Altas Partes contratantes reconocen y aceptan sus legislaciones respectivas en lo que concierne la adquisicion de la nacionalidad.

Sin embargo, si un ciudadano Argentino, nacionalisado Sueco ó Noruego, ó un súbdito Sueco ó Noruego, nacionalisado ciudadano Argentino, renueva su residencia en el pais de origen, con la intencion de establecerse en él permanentemente, será considerado como habiendo renunciado, por el hecho, á la naturalisacion adquirida en pais estrangero.

Una residencia superior a dos años en el pais de origen, será considerada como prueba de la intencion de querer establecerse en él permanentemente.

Hecho en Viena, el diez y siete de Julio de 1885.

(signé) **Migl. Cané.**
(L. S.)

(Overſættelſe.)

Tillægsartikel.

De høie kontraherende Parter anerkjender og akcepterer hinandens Lovgivningsbeſtemmelſer, i hvad angaar Erhvervelſe af Nationalitet.

Dog ſkal, hvis en argentinſk Borger, der er bleven ſvenſk eller norſk Underſaat, eller en Svenſke eller Nordmand, der er bleven argentinſk Borger, atter tager Ophold i Moderlandet i Henſigt at forblive der til Stadighed, vedkommende betragtes ſom havende i og med dette givet Afkald paa den Nationalitet, han har erhvervet i det fremmede Land.

Et Ophold af over to Aars Varighed i Moderlandet ſkal betragtes ſom Bevis for Henſigt at forblive der til Stadighed.

Udfærdiget i Wien den ſyttende Juli 1885.

(Undertegnet)
H. Åkerman.
(L. S.)

(Undertegnet)
Migl. Cané.
(L. S.)

14 Jan.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 23. Okt. 1900.

v. Ditten.
Kabinetssekretær.

Overſættelſens Overensſtemmelſe med den franſke Tekſt bekræftes.

Den Kongelige norſke Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigſke Sager, Handel og Sjøfart.

Kriſtiania, 19de December 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

1898

1898—1899

17 Decbr. 1899 30 Juni. 9 Decbr.

Cirkulærnoter, udfærdigede af det egyptiſke Udenrigsminiſterium den 17de Decbr. 1898 og 30te Juni 1899 samt **Note** fra Generalkonſulatet i Alexandria af 9de Decbr. 1899, angaaende Forlængelſe af de i Egypten værende ſaakaldte blandede Domſtoles Virkſomhed m. m.

Le Caire, le 17 Décembre 1898.

Monsieur le Consul Général.

Par circulaire du 15 novembre dernier, j'ai eu l'honneur, en vue d'une prorogation, pour une nouvelle période, du fonctionnement des Tribunaux Mixtes, de vous demander de vouloir bien soumettre au Cabinet de Stockholm deux propositions du Gouvernement de Son Altesse visant l'interprétation des articles 9 et 11 du Règlement d'Organisation Judiciaire. A la suite d'une

Overſættelſe
af et Cirkulære fra den egyptiſke Udenrigsminiſter til den norſke og ſvenſke Generalkonſul i Alexandria, dateret Cairo, 17de December 1898.

Herr Generalkonſul.

Ved Cirkulære af 15de November ſidſtleden har jeg havt den Ære af Hensyn til en Forlængelſe for et yderligere Tidsrum af de blandede Domſtoles Virkſomhed at anmode Dem om at være af den Godhed at forelægge Kabinettet i Stockholm to Forſlag fra Hans Høiheds Regjering vedrørende Fortolkningen af Artiklerne 9 og 11 i Rettergangsanordningsreglementet. I Henhold til derpaa ſtedfunden

entente ultérieure, il a été convenu de soumettre ces propositions à une Commission internationale composée des Représentants de toutes les Puissances qui ont adhéré à la Réforme. Cette Commission s'est, en effet, réunie au Caire, sous ma présidence, et a chargé une Sous-Commission, composée de tous les Délégués techniques, de lui faire un rapport.

La Commission plénière, après avoir pris connaissance du rapport de la Sous-Commission, s'est réunie de nouveau et, dans sa séance du 5 décembre courant, a approuvé, à la majorité des voix, les conclusions de la Sous-Commission.

Ainsi que vous pourrez le constater, Monsieur le Consul Général, par les documents que j'ai l'honneur de vous transmettre ci-joints, la Sous-Commission n'a cru devoir donner satisfaction aux légitimes demandes du Gouvernement de Son Altesse, que dans des limites extrêmement restreintes. Néanmoins, et dans un esprit de conciliation que vous apprécierez, Monsieur le Consul Général, j'en ai la conviction, Il est disposé à accepter le travail de la Sous-Commission. Toutefois, Il ne peut qu'insister pour le maintien de la nouvelle rédaction qu'Il avait proposée pour le deuxième paragraphe de l'art. 9 du Règlement d'Organisation Judiciaire. Permettez-moi de vous rappeler en effet, Monsieur le Consul Général, que dans la Conférence de Paris, il a été convenu que les propositions qui seraient faites par la Commission internationale, seraient soumises à l'approbation des Puissances.

Konference er man kommet overens om at forelægge disse Forslag for en international Kommission sammensat af Repræsentanterne for alle de Magter, som har tiltraadt Reformen. Denne Kommission sammentraadte ogsaa i Cairo under mit Præsidium og paalagde en Underkommission, sammensat af alle de tekniske Delegerede, at forelægge den en Indstilling i Sagen.

Efterat have gjort sig bekjendt med Underkommissionens Indstilling samledes Plenarkommissionen atter, og i sit Møde den 5te indeværende December bifaldt den med Stemmeflerhed Underkommissionens Konklusion.

1898
1899
30 Juni.
9 Decbr.

Som De vil kunne forvisse Dem om, Herr Generalkonsul, af de Dokumenter, som jeg har den Ære hoslagt at oversende Dem, har Underkommissionen kun inden yderst snevre Grænser fundet at kunne opfylde Hans Høiheds Regjerings berettigede Begjæringer. Ikke destomindre er denne, besjælet af et imødekommende Sindelag, som De, Herr Generalkonsul, vil vide at skatte — derom føler jeg mig overbevist —, villig til at akceptere Underkommissionens Arbeide. Dog kan den ikke andet end insistere paa Opretholdelse af den nye Redaktion, som den havde foreslaaet for det andet Afsnit i Art. 9 i Rettergangsanordningsreglementet. Tillad mig da at minde Dem om, Herr Generalkonsul, at den nuværende Artikel, hvis Udtryk er bestemte, udelukkende begrænser Reformens Domstoles Kompetence til Tvistig-

1899 30 Juni. 9 Decbr.

ral, que l'article actuel, dont les termes sont formels, limite exclusivement la compétence des tribunaux de la Réforme aux litiges entre étrangers et indigènes ou entre étrangers de nationalités différentes. C'est donc la nationalité seule des parties qui doit déterminer la compétence, et c'est par une interprétation qui constitue une véritable extension que les tribunaux ont cru pouvoir déterminer leur compétence par la nature des intérêts en cause.

Les Représentants du Gouvernement de Son Altesse n'ont pas manqué de faire valoir devant la Sous-Commission les considérations de fait et de droit qui protestent contre cette dernière interprétation, mais la Sous-Commission n'a pas cru devoir en tenir compte. Il était, d'ailleurs, à prévoir que les membres de cette Sous-Commission, qui étaient tous des magistrats, seraient naturellement portés à maintenir la théorie de l'intérêt mixte précédemment formulée par eux dans leurs décisions.

Cependant, je le répète, cette théorie ne trouve sa justification ni dans le texte du dit article, ni dans les travaux préparatoires des diverses Commissions qui ont élaboré le Règlement d'Organisation Judiciaire. Le Gouvernement de Son Altesse ne sollicite donc pas, Monsieur le Consul Général, une innovation: Il se borne à demander

heder mellem Udlændinge og Indfødte eller mellem Udlændinge af forskjellige Nationaliteter. Det er saaledes alene Parternes Nationalitet, som skal afgjøre Kompetencen, og det er ved en Fortolkning, som indebærer en virkelig Udvidelse, at Domstolene har troet at kunne bestemme sin Kompetence efter Arten af de Interesser, hvorom Sagen handler.

Repræsentanterne for Hans Høiheds Regjering har ikke undladt at fremholde for Underkommissionen de faktiske og retslige Betragtninger, der taler mod denne sidste Fortolkning, men Underkommissionen har ikke troet at burde tage Hensyn dertil. Det var desuden at forudse, at Medlemmerne af denne Underkommission, der alle var Dommere, naturligen maatte være tilbøielige til at opretholde den Theori om den blandede Interesse, der tidligere var udtalt af dem i deres Afgjørelser.

Imidlertid, jeg gjentager det, denne Theori finder hverken sin Berettigelse i nævnte Artikels Text eller i de forberedende Arbeider af de forskjellige Kommissioner, der har udarbeidet Rettergangsanordningsreglementet. Hans Høiheds Regjering forlanger saaledes ikke, Herr Generalkonsul, nogen Forandring i det bestaaende. Den indskrænker sig til at begjære, at Overenskomsterne bliver

que les Conventions soient respectées et que le texte et l'esprit n'en soient pas méconnus, ou qu'en d'autres termes, les tribunaux ne sortent pas des limites de compétence que les Puissances et l'Egypte ont entendu leur assigner.

Il y a là une question de principe d'une haute importance. La jurisprudence de la Cour a pour effet de soumettre à l'appréciation des tribunaux mixtes les rapports entre les indigènes et les administrations gouvernementales, soit, en définitive, le Gouvernement lui-même.

Vous comprendrez certainement, Monsieur le Consul Général, que le Gouvernement de Son Altesse ne peut pas admettre que la juridiction indigène soit dessaisie de la connaissance des rapports de ses nationaux avec l'administration. Aussi demande-t-Il formellement que les Chemins de fer, la Daïra Sanieh et, à plus forte raison, la Municipalité d'Alexandrie (que le décret organique, en lui donnant la personnalité morale, a déclaré de nationalité indigène), ne soient pas, dans leurs contestations avec des sujets locaux, justiciables des tribunaux mixtes.

J'ai l'honneur de vous prier de vouloir bien transmettre les propositions contenues dans les deux projets de décret **B** et **C** ci-joints, au Gouverne-

respekterede, og at deres Text og Aand ikke bliver miskjendt, eller med andre Ord, at Domstolene ikke overskrider den Kompetencesfære, som Magterne og Egypten har havt til Hensigt at anvise dem.

Der ligger heri et Principspørgsmaal af stor Betydning. Rettens Jurisprudens medfører, at Forhold mellem de Indfødte og Regjeringens administrative Myndigheder, det er, naar alt kommer til alt, Regjeringen selv, undergives de blandede Domstoles Prøvelse.

De vil visselig kunne forstaa, Herr Generalkonsul, at Hans Høihеds Regjering ikke kan tilstede, at den indenlandske Jurisdiktion berøves Paadømmelsen af dens Borgeres Forhold til Administrationen. Den begjærer derfor udtrykkelig, at Jernbanevæsenet, Daïrah Sanieh og med end større Grund Alexandrias Municipalitet (som det organiserende Dekret ved at give det Karakter af juridisk Person har erklæret at være af indenlandsk Nationalitet) ikke i sine Tvistigheder med Stedets Undersaatter skal være undergivet de blandede Domstoles Kompetence.

Jeg har den Ære at bede Dem om godhedsfuldt at oversende de Forslag, der indeholdes i de to vedlagte Udkast til Dekret B og C*), til Hans Majestæts

*) Indeholder Forslag til Forandring i den blandede civile Lovbogs Artikel 436 og i den blandede civile og kommercielle Proceslovbogs Artikler 478 og 479 angaaende Cession af Fordringer samt Exekution.

1899 ment de Sa Majesté, qui, je
30 Juni me plais à l'espérer, appréciant
9 Decbr. la modération ainsi que la légitimité des demandes du Gouvernement de Son Altesse, n'hésitera pas à les accueillir favorablement.

Le délai qui nous sépare de l'expiration de la période quinquennale en cours, ne permettant pas d'espérer qu'une réponse puisse parvenir en temps utile, le Gouvernement de Son Altesse, pour donner aux Puissances intéressées tout le temps nécessaire pour l'examen de ces diverses questions, a l'honneur de proposer que le fonctionnement des Tribunaux mixtes soit prorogé pour une année, soit jusqu'au 31 janvier 1900. Il a, en conséquence, préparé le projet de décret **A**, que je vous adresse en trois exemplaires, en vous priant de vouloir bien le soumettre à votre Gouvernement, et je compte sur vos bons offices pour obtenir Son assentiment à la promulgation dudit décret avant l'expiration de la période en cours.

Veuillez agréer, Monsieur le Consul Général, l'assurance de ma haute considération.

(signé) **Boutros Ghali.**

Monsieur **Belinfante Östberg,**
Consul Général
de Suède et Norvège.

Regjering, som — det vover jeg at haabe — i Erkjendelsen af Moderationen i saavelsom Retmæssigheden af Hans Høiheds Regjerings Begjæringer ikke vil nøle med at modtage dem gunstig.

Da det Tidsrum, der skiller os fra Udgangen af den løbende Femaarsperiode, ikke tillader at haabe, at et Svar skal kunne fremkomme i betimelig Tid, har Hans Høiheds Regjering, for at give de interesserede Magter al fornøden Tid til Drøftelse af disse forskjellige Spørgsmaal, den Ære at foreslaa, at de blandede Domstoles Virksomhed forlænges for et Aar eller til den 31te Januar 1900. Den har som Følge heraf ladet udarbeide det Udkast til Dekret A*), som jeg her tilstiller Dem i tre Exemplarer, idet jeg beder Dem om godhedsfuldt at forelægge det for Deres Regjering, og jeg regner paa Deres velvillige Medvirken for at erholde dens Bifald til nævnte Dekrets Promulgation før Udgangen af den løbende Periode.

Modtag, Herr Generalkonsul, Forsikringen om min udmærkede Høiagtelse.

(Undertegnet) **Boutros Ghali.**

Herr **Belinfante Östberg,**
Generalkonsul for Sverige og Norge.

*) Indeholder Forslag til saadan Forlængelse.

Pour copie conforme.
Alexandrie 14 Nov. 1900.

C. Belinfante Östberg,
Consul Général.

Overensstemmelsen med den i det Kongel. Udenrigsdepartement opbevarede, officielt bevidnede, Kopie bekræftes herved.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 26de November 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

Afskriftens Rigtighed bekræftes. 1899
Alexandria 14de November 1900. 30 Juni. 9 Decbr.

(Undertegnet)
C. Belinfante Östberg,
Generalkonsul.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre. Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart.

Kristiania, 8de Januar 1901.

Helmer Bryn.
fung. Expeditionschef.

Caire, le 30 Juin 1899.

Monsieur le Gérant.

Par circulaire du 15 février dernier, j'ai eu l'honneur de vous faire connaître qu'en ce qui concerne l'art. 9 du Règlement d'Organisation Judiciaire, le Gouvernement de Son Altesse le Khédive acceptait la rédaction adoptée par la Commission, en demandant, toutefois, que ledit article fût complété par les dispositions suivantes:

„*La Daïra Sanieh, l'Ad-*
„*ministration des Chemins de*
„*fer et la Municipalité d'Alex-*
„*andrie, dans leurs rapports*
„*avec les indigènes, ne sont*
„*pas justiciables des tribunaux*
„*mixtes.*"

Quelques-uns de MM. les

Oversættelse
af et Cirkulære fra den egyptiske Udenrigsminister til det norske og svenske Generalkonsulat i Alexandria, dateret Cairo 30te Juni 1899.

Herr forrettende Generalkonsul.

Ved Cirkulære af 15de Februar sidstleden har jeg havt den Ære at meddele Dem, at i hvad angaar Art. 9 i Rettergangsanordningsreglementet, godkjendte Hans Høihed Khedivens Regjering den af Kommissionen antagne Redaktion, dog under Anholden om, at nævnte Artikel skulde fuldstændiggjøres ved følgende Bestemmelser:

„Daïra Sanieh, Jernbaner-
„nes Administration og Alexan-
„drias Municipalitet er i sit For-
„hold til de Indfødte ikke under-
„givne de blandede Domstoles
„Kompetence".

Nogle af D'Herrer Repræ-

17 Decbr.

1899 30 Juni 9 Decbr.

Représentants des Puissances m'ont fait connaître verbalement qu'en dehors même de la question de principe, leurs Gouvernements verraient de graves inconvénients à ce que la Daïra Sanieh et l'Administration des Chemins de fer qui, depuis de longues années déjà, sont considérées comme relevant exclusivement de la juridiction mixte, y soient soustraites brusquement, d'autant plus que ces deux administrations n'ont en somme qu'un caractère temporaire.

Le Gouvernement Egyptien, qui a déjà témoigné de son esprit de conciliation, en ce qui concerne les Sociétés Anonymes, est disposé à donner une nouvelle preuve de son vif désir d'arriver à une entente et reconnait, en conséquence, la compétence exclusive de la juridiction mixte à l'égard, tant de la Daïra Sanieh que de l'Administration des Chemins de fer.

Par suite, le projet de Décret, *Annexe B*, que j'ai eu l'honneur de vous communiquer avec ma circulaire en date du 17 décembre dernier, se trouverait définitivement arrêté tel qu'il est reproduit dans le texte ci-joint.

Je vous serai obligé, Monsieur le Gérant, de vouloir bien le soumettre à l'examen de votre Gouvernement.

sentanter for Magterne har mundtlig meddelt mig, at selv bortseet fra Principspørgsmaalet vilde deres Regjeringer anse det forbundet med betydelige Ulemper, at Daïra Sanieh og Jernbanernes Administration, som allerede i lange Tider har været betragtet som henhørende udelukkende under den blandede Jurisdiktion, pludselig skulde unddrages denne, saameget mere som disse to Administrationer i Grunden kun har en midlertidig Karakter.

Den egyptiske Regjering, som allerede har lagt for Dagen sit imødekommende Sindelag, forsaavidt angaar de anonyme Selskaber, er berebt til at give et nyt Bevis paa sit levende Ønske om at komme til en Forstaaelse og erkjender som Følge heraf den blandede Jurisdiktions udelukkende Kompetence med Hensyn til saavel Daïrah Sanieh som Jernbanernes Administration.

Som Følge heraf vil det Udkast til Dekret, Bilag B *), som jeg har havt den Ære at meddele Dem med mit Cirkulære af 17de December sidstleden i Tilfælde blive endelig udfærdiget saaledes, som det er gjengivet i den her vedføiede Tekst.

Jeg vil være Dem forbunden, Herr forrettende Generalkonsul, om De vil have den Godhed at undergive det Deres Regjerings Granskning.

---

*) Indeholder Forslag til Forandring i Rettergangsanordningsreglementets Artikler 9 og 11, Titel I, Kapitel I, 2det Afsnit, angaaende de blandede Domstoles saglige Kompetence.

Le Gouvernement de Son Altesse a la confiance que le Cabinet de Stockholm, appréciant la grande modération dont il a fait preuve dans ces négociations, n'hésitera pas à donner Son assentiment à la promulgation de ce Décret, et du projet de Décret, *Annexe C*, de ma Circulaire du 17 décembre 1898, ainsi qu'à la prorogation des pouvoirs des tribunaux mixtes pour une nouvelle période de cinq ans à partir du 1er février 1900.

Veuillez agréer, Monsieur le Gérant, les assurances de ma haute considération.

(signé) **Boutros Ghali.**

Monsieur **Barker,**

Gérant le Consulat Général de Suède et Norvège.

Pour copie conforme.

Alexandrie 14 Nov. 1900.

C. Belinfante Östberg,
Consul Général.

Overensstemmelsen med den i det Kongel. Udenrigs Departement opbevarede, officielt bevidnede, Kopie bekræftes herved.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 26de November 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

Hans Høiheds Regjering nærer den Fortrøstning, at Kabinettet i Stockholm, idet det skatter den store Moderation, hvorpaa Regjeringen i disse Underhandlinger har givet Bevis, ikke vil nøle med at give sit Samtykke til Promulgationen af dette Dekret og til Udkastet til Dekret, Bilag C, i mit Cirkulære af 17de December 1898 saavelsom til Forlængelsen af de blandede Domstoles Myndighed for et nyt Tidsrum af 5 Aar fra 1ste Februar 1900 at regne. 1899 30 Juni 9 Decbr.

Modtag, Herr forrettende Generalkonsul, Forsikringen om min udmærkede Høiagtelse.

(Undertegnet) **Boutros Ghali.**

Herr **Barker,**

Forrettende Generalkonsul for Sverige og Norge.

Gjenpartens Rigtighed bekræftes.

Alexandria, 14de November 1900.

(Undertegnet)
C. Belinfante Östberg.
Generalkonsul.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart.

Kristiania, 8de Januar 1901.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

17 Decbr.

1899
30 Juni
9 Decbr.

Alexandrie, le 9 Décembre 1899.

Excellence,

En me référant à la circulaire sub No. 438 que Votre Excellence a bien voulu me transmettre en date du 30 Juin dernier, j'ai l'honneur de porter à la connaissance de Votre Excellence, que le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège consent, pour sa part, à une prorogation pour cinq ans, à partir du 1r Février 1900, des pouvoirs des Tribunaux mixtes en Egypte. Le Gouvernement du Roi adhère également au projet de décret joint (sous annexe B) à la dite circulaire concernant certaines modifications dans les articles 9 et 11 du titre 1, chapitre 1, paragraphe 2, du réglement d'Organisation Judiciaire pour les procès mixtes en Egypte ainsi qu'au projet de décret annexé (sub C) à votre circulaire du 17 Décembre 1898, portant certaines modifications à l'art. 436 du Code civil mixte et aux articles 478 et 479 du Code de procédure civile et commerciale mixte.

Veuillez agréer, Excellence, l'assurance de ma haute considération.

(signé) **H. Barker.**

Oversættelse
af en Skrivelse fra det norske og svenske Generalkonsulat i Alexandria til Hans Høihed Khedivens Udenrigsminister, dateret 9de December 1899.

Excellence,

Under Henvisning til det Cirkulære No. 438, som Deres Excellence har havt den Godhed at tilstille mig under 30te Juni sidstl., har jeg den Ære at bringe til Deres Excellences Kundskab, at Hans Majestæt Kongen af Sveriges og Norges Regjering for sit Vedkommende giver sit Samtykke til en Forlængelse for fem Aar fra 1ste Februar 1900 at regne af de i Egypten værende blandede Domstoles Myndighed. Den Kongelige Regjering bifalder ligeledes det nævnte Cirkulære (som Bilag B) ledsagende Udkast til Dekret angaaende visse Ændringer i Artiklerne 9 og 11 i Titel 1, Kapitel 1, 2det Afsnit i Rettergangsanordningsreglementet for de blandede Processer i Egypten, saavelsom det Udkast til Dekret, der (som Bilag C) medfulgte Deres Cirkulære af 17de December 1898 indeholdende visse Modifikationer i den civile blandede Lovbogs Art. 436 og i den blandede civile og kommercielle Proceslovbogs Artikler 478 og 479.

Modtag, Excellence, Forsikringen om min udmærkede Høiagtelse.

(Undert.) **H. Barker.**

17 Decbr.

Son Excellence
Boutros Pacha Ghali,
Ministre des Affaires Etrangères de S. A. le Khédive.
Le Caire.

Pour copie conforme.

Alexandrie 14 Nov. 1900.

C. Belinfante Östberg,
Consul Général.

Overensstemmelsen med den i det Kongel. Udenrigs Departement opbevarede, officielt bevidnede, Kopie bekræftes herved.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 26de November 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

1899

Hans Excellence
Boutros Pacha Ghali,
Hans Høihed Khedivens Minister for de udenrigske Anliggender.
Cairo.

30 Juni. 9 Decbr.

Gjenpartens Rigtighed bekræftes.

Alexandria, 14de November 1900.

(Undert.) **C. Belinfante Östberg.**
Generalkonsul.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre. Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart.

Kristiania, 8de Januar 1901.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

1900

1900

Ministerielle Noter af 13/26de Juni og 26de Juli 1900, udvexlede mellem Hans Majestæts Minister i St. Petersburg og det keiserlig russiske Udenrigsdepartement, angaaende Toldfrihed for visse Konsulatrekvisita.

$\frac{13}{26}$ Juni. 26 Juli.

Légation de Suède et Norvège.
St. Pétersbourg le 26/13 Juin 1900.

Monsieur le Comte,

Le Gouvernement du Roi vient de décider qu' à l'avenir la franchise des droits d'entrée sera, à titre de réciprocité, accordée pour les écussons et autres effets de chancellerie destinés au service d'un consulat étranger en Suède lorsque

Oversættelse af Skrivelse fra Hans Majestæts Legation i St. Petersburg til det russiske Udenrigsministerium, dateret 26/13 Juni 1900.

Hr. Greve.

Den kongelige Regjering har fornylig bestemt, at Fritagelse for Indførselstold paa Betingelse af Gjensidighed for Fremtiden skal tilstaaes for Vaabenskjold og andre Kontoreffekter bestemt til Brug for et fremmed Konsulat i Sverige, naar disse Effekter skriftlig

$\frac{13}{26}$ Juni. ces effets sont réclamés par
26 Juli. écrit, auprès du Ministère Royal des Affaires Etrangères, par le représentant diplomatique du pays respectif à Stockholm.

En Norvège la franchise des droits se trouve depuis plusieurs années accordée pour les pavillons, écussons, livres et imprimés à l'usage des consulats sur la présentation en douane d'un certificat du consulat destinataire constatant que les effets serviront exclusivement à l'usage du consulat.

En portant ce qui précède à la connaissance de V. Exc. j'ai l'honneur, d'après les instructions que j'ai reçues, de demander si le Gouvernement Impérial Russe serait disposé à accorder, à titre de réciprocité, la franchise de droits pour les écussons et autres effets de chancellerie destinés aux consulats de Suède et Norvège dans l'Empire Russe.

En attendant la réponse bienveillante de V. Exc. à cet égard, je saisis etc. etc.

(signé) **Gyldenstolpe.**

S. Exc. Monsieur le Comte **de Lamsdorff** etc. etc.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 29de September 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

reklameres hos det kongelige Udenrigsdepartement af vedkommende Lands diplomatiske Repræsentant i Stockholm.

I Norge har i flere Aar Toldfrihed været tilstaaet for Flag, Vaabenskjold, Bøger og Trykksager til Brug for Konsulater mod Forevisning for Toldvæsenet af en Erklæring fra det Konsulat, hvortil Effekterne er bestemt, hvori det attesteres, at Effekterne skal tjene udelukkende til Brug for Konsulatet.

Ved at bringe Foranstaaende til Deres Excellences Kundskab har jeg den Ære, efter de Instruktioner, jeg har modtaget, at forespørge, hvorvidt den keiserlige russiske Regjering maatte være villig til paa Betingelse af Gjensidighed at tilstaa Afgiftsfrihed for Vaabenskjold og andre Kontoreffekter bestemt for Sveriges og Norges Konsulater i det russiske Keiserrige.

Idet jeg forventer Deres Excellences velvillige Svar i denne Henseende, benytter jeg etc. etc.

(Undert.) **Gyldenstolpe.**

Hans Excellence Herr Grev **de Lamsdorff** etc. etc.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige Norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart, Kristiania, 15de December 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

Ministère Impérial des Affaires Etrangères. Deuxième Département.

St. Petersbourg le 26 Juillet.

Monsieur le Ministre.

En réponse à la note en date du 13/26 Juin a. c. j'ai l'honneur d'informer V. Exc. d'après une communication du Ministère des Finances, que les écussons et autres effets de chancellerie au service des Consulats de Suède et Norvège en Russie peuvent être introduits dans l'Empire en franchise de droits de douane s'ils font partie d'une correspondance officielle et sont munis de cachets officiels. Quant aux pavillons, leur entrée en Russie arrivant rarement, la question de l'exemption douanière de ces objets doit être résolue chaque fois séparément.

Recevez etc. etc.

(signé) **Obolensky.**

S. Exc. le Comte **de Gyldenstolpe** etc. etc.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 29de September 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

Oversættelse af Skrivelse fra det russiske Udenrigsministeriums 2den Afdeling til Hans Majestæts Minister i St. Petersburg, dateret 26 Juli 1900. 13/26 Juni 26 Juli.

Hr. Minister.

Som Svar paa Noten af 13/26 Juni d. A. har jeg den Ære at underrette Deres Excellence om, at ifølge en Meddelelse fra Finantsministeriet kan Vaabenskjold og andre Kontoreffekter til Brug for Sveriges og Norges Konsulater i Rusland indføres toldfrit til Keiserdømmet, saafremt de indgaar i den officielle Korrespondance og er forsynet med officielle Segl. Hvad angaar Flag, saa bør Spørgsmaalet om Toldfrihed for disse Gjenstande, da deres Indførsel til Rusland sjelden indtræffer, afgjøres særskilt for hvert enkelt Tilfælde.

Modtag etc. etc.

(Undert.) **Obolensky**

Hans Excellence Hr. Greve **Gyldenstolpe** etc. etc.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart, Kristiania, 15de December 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

25 Juni. 23 Juli. 31 — **Ministerielle Noter** af 25de Juni, 23de og 31te Juli 1900, udvexlede mellem Hans Majestæts Legation i Paris og den franske Udenrigsminister, angaaende gjensidig Tilstaaelse af Toldfrihed ved Indførsel af Vaabenskjolde, Flag og andre Konsulatrekvisita.

Copie d'une lettre, datée Paris le 25 Juin 1900, adressée à M. le Ministre des Affaires Etrangères en France par le Ministre de Suède et Norvège à Paris.

A plusieurs occasions des représentants consulaires des Royaumes Unis à l'étranger ont fixé l'attention du Gouvernement du Roi sur le fait qu'ils ont été obligés de payer des droits de douane plus ou moins importants pour les écussons, pavillons ou autres effets de chancellerie qui leur avaient été expédiés du Ministère des Affaires Etrangères à Stockholm.

Un ministre étranger accrédité à la cour du Roi à Stockholm vient de formuler une réclamation analogue pour obtenir la restitution des droits d'entrée payés pour un écusson destiné à un consulat de son ressort en Suède.

En Norvège la franchise de droits se trouve depuis plusieurs années accordée pour les pavillons, écussons, livres et imprimés destinés à l'usage des consulats étrangers. Cette franchise est accordée sur la simple présentation par le consul destinataire d'un certificat constatant que les effets

Oversættelse af Skrivelse fra Hans Majestæts Minister i Paris til den franske Udenrigsminister, dateret 25de Juni 1900.

Ved flere Leiligheder har konsulære Repræsentanter for de forenede Kongeriger i Udlandet henledet den Kongelige Regjerings Opmerksomhed paa det Forhold, at de har været nødt til at betale mere eller mindre betydelige Toldafgifter for Vaabenskjold, Flag eller andre Kontoreffekter, der var blevet dem tilstillet fra Udenrigsdepartementet i Stockholm.

En ved det kongelige Hof i Stockholm akkrediteret fremmed Minister har fornylig rettet en lignende Henvendelse for at opnaa Tilbagebetaling af Indførselstold erlagt for et Vaabenskjold bestemt for et Konsulat under hans Ressort i Sverige.

I Norge har i flere Aar Afgiftsfrihed været tilstaaet for Flag, Vaabenskjold, Bøger og Trykksager bestemt til Brug for fremmede Konsulater. Denne Fritagelse tilstaaes paa den blotte Forevisning fra den Konsuls Side, til hvem Effekterne er bestemt, af en Erklæring, hvori det attesteres, at Effekterne skal tjene

serviront exclusivement à l'usage du consulat.

Mon Gouvernement me charge de porter ce qui précède à la connaissance de V. Exc. et de La prier de vouloir bien me faire savoir si le Gouvernement français serait disposé à accorder à titre de réciprocité la franchise de droits pour les écussons, pavillons et autres effets de chancellerie destinés aux consulats des Royaumes Unis en France, ses colonies et protectorats.

(signé) **Åkerman.**

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 29de September 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

udelukkende til Brug for Konsulatet. 25 Juni. 23 Juli.

Min Regjering paalægger mig at bringe foranstaaende til Deres Excellences Kundskab og at bede Dem om velvillig at lade mig vide, hvorvidt den franske Regjering maatte være villig til paa Betingelse af Gjensidighed at tilstaa Afgiftsfrihed for Vaabenskjold, Flag og andre Kontoreffekter bestemt for de forenede Kongerigers Konsulater i Frankrige, dets Kolonier og Protektorater. 31 —

(Undert.) **Akerman.**

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige Norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart, Kristiania, 15de December 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

Copie d'une lettre au Ministre du Roi par M. le Ministre des Affaires Etrangères, datée à Paris le 23 Juillet 1900.

Vous avez bien voulu, à la date du 25 Juin dernier, m'exprimer le désir d'obtenir le bénéfice de la franchise à l'entrée en France pour les écussons, pavillons et autres

Oversættelse af Skrivelse fra den franske Udenrigsminister til Hans Majestæts Minister i Paris, dateret 23de Juli 1900.

De har havt den Godhed under 25de Juni sidstleden at udtrykke for mig Ønsket om at opnaa Tilstaaelsen af fri Indførsel i Frankrige af Vaabenskjold, Flag og andre Kontoreffekter be-

25 Juni. effets de chancellerie destinés
23 Juli. aux consulats des Royaumes-
31 — Unis.

Le Ministre des Finances auquel je n'avais pas manqué de faire part de Votre désir vient de me faire connaître que la franchise douanière doit être accordée d'office, aux emblêmes distinctifs de la nationalité des consulats étrangers, lorsqu'ils sont expédiés par le Gouvernement intéressé et sous réserve de réciprocité éventuelle de la part de ce dernier; les écussons et pavillons visés dans votre lettre pourraient donc, par suite, bénéficier de l'immunité.

M. Caillaux ajoute qu'il en serait de même, le cas échéant, des archives, documents officiels et imprimés de service expédiés à ses consuls par le Gouvernement Royal. Mais les autres objets de chancellerie tels que papeterie, articles de bureau et fournitures de toute sorte ne pourraient qu'être soumis aux droits du tarif, les agents consulaires ne jouissant, dans l'espèce, d'aucun privilège.

Agréez etc.

(signé) **Delcassé.**

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 29de September 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

stemt for de forenede Kongerigers Konsulater.

Finantsministeren, hvem jeg ikke har undladt at gjøre bekjendt med Deres Ønske, har netop meddelt mig, at Toldfrihed ex officio skal tilstaaes for Emblemer, hvorved fremmede Konsulaters Nationalitet betegnes, naar de afsendes af vedkommende Regjering, og under Forbehold om eventuel Gjensidighed fra denne sidstes Side; de i Deres Skrivelse omhandlede Vaabenskjold og Flag vil følgelig kunne nyde godt af Afgiftsfriheden.

Hr. Caillaux tilføier, at der for indtrœffende Tilfœlde skal forholdes paa samme Maade med Arkivsager, officielle Dokumenter og Tjenestetrykksager forsendt fra den kongelige Regjering til dens Konsuler. Men de øvrige Kontoreffekter saasom Skrivematerialier, Kontorinventar og Udstyr af enhver Art vil man ikke kunne undlade at belœgge med de i Tariffen fastsatte Afgifter, da de konsulœre Tjenestemœnd i saa Henseende ikke nyder noget Privilegium.

Modtag etc.

(Undert.) **Delcassé.**

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige Norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart, Kristiania, 15de December 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

Copie d'une lettre, datée Paris le 31 Juillet 1900, adressée au Ministre des Affaires Etrangères de France par le Ministre de Suède et Norvège à Paris.

V. Exc. a bien voulu, à la date du 23 de ce mois, me faire savoir que M. le Ministre des Finances de la République Lui a fait connaître que la franchise douanière doit être accordée d'office aux emblêmes distinctifs de la nationalité des consulats étrangers lorsqu'ils sont expédiés par le Gouvernement intéressé et sous réserve de réciprocité éventuelle de ce dernier. Il en serait de même des archives, documents officiels et imprimés de service expédiés à ses consuls par le Gouvernement des Royaumes Unis, mais les autres objets de chancellerie, tels que papeterie, articles de bureau et fourniture de toute sorte ne pourraient qu'être soumis aux droits du tarif, les agents consulaires ne jouissant, dans l'espèce, d'aucun privilège.

En Vous accusant réception de cette communication et en conformité des instructions reçues de mon Gouvernement, j'ai l'honneur de constater officiellement que la réciprocité prévue par M. Caillaux est établie pour ce qui regarde les agents consulaires de Suède et Norvège en France ainsi que pour ceux de France en Suède et en Norvège.

(signé) **Wrangel.**

Oversættelse af Skrivelse fra Hans Majestæts Legation i Paris til den franske Udenrigsminister, dateret Paris 31te Juli 1900.

25 Juni. 23 Juli. 31 —

Deres Excellence har havt den Godhed under 23de d. M. at meddele mig, at Republikens Finantsminister har tilkjendegivet Dem, at Toldfrihed ex officio skal tilstaaes for Emblemer, hvorved fremmede Konsulaters Nationalitet betegnes, naar de afsendes af vedkommende Regjering, og under Forbehold om eventuel Gjensidighed fra denne sidstes Side. Der vil blive forholdt paa samme Maade med Arkivsager, officielle Dokumenter og Tjenestetrykksager afsendt af de forenede Kongerigers Regjering til dens Konsuler, men de øvrige Kontoreffekter saasom Skrivematerialier, Kontorinventar og Udstyr af enhver Art, vil man ikke kunne undlade at belægge med de i Tariffen fastsatte Afgifter, da de konsulære Tjenestemænd i saa Henseende ikke nyder noget Privilegium.

Ved at erkjende Modtagelsen af denne Meddelelse og i Overensstemmelse med de fra min Regjering modtagne Instruktioner har jeg den Ære officielt at erklære, at den af Hr. Caillaux omhandlede Gjensidighed er etableret, forsaavidt angaar Sveriges og Norges konsulære Tjenestemænd i Frankrige saavelsom for Frankriges i Sverige og Norge.

(Undert.) **Wrangel.**

25 Juni. Afskriftens Rigtighed be-
23 Juli. kræftes.
31 —

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 29de September 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige Norske Regjerings Departement for det Indre, Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart, Kristiania, 15de December 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

1900 **Ministerielle Noter** af 5/18 Juni og 21de Oktober 1900,
5/18 Juni. udvexlede mellem Hans Majestæts Minister i Konstantinopel og
21 Oktbr. Bulgariens derværende diplomatiske Agent, angaaende Toldbehandling og Skibsfart.

Agence diplomatique de Bulgarie.

Constantinople le 5/18 Juin 1900.

Monsieur le Ministre.

En réponse à Votre Note du 2 Mars a. c. sub N:o 9, je m'empresse de porter à la connaissance de Votre Excellence qu'ayant accédé à la proposition y énoncée de la part du Gouvernement Royal de Norvège, le Gouvernement Princier de Bulgarie vient de transmettre aux autorités douanières de la Principauté les instructions nécessaires pour qu'elles aient à traiter dorénavant les marchandises et la navigation Norvégiennes en Bulgarie comme celles de la nation la plus favorisée.

Oversættelse
af Note fra Bulgariens diplomatiske Agent i Konstantinopel til Hans Majestæts Minister dersteds, dateret 5/18 Juni 1900.

Herr Minister.

Som Svar paa Deres Note af 2den Marts d. A. under No. 9 iler jeg med at bringe til Deres Excellences Kundskab, at Bulgariens fyrstelige Regjering, idet den har sluttet sig til det deri fra den Kongelige norske Regjerings Side fremsatte Forslag, netop har tilstillet Fyrstendømmets Toldmyndigheder de fornødne Instruktioner om, at de fra nu af skal have at behandle norske Varer og norsk Skibsfart i Bulgarien som den mest begunstigede Nations.

En conséquence et conformément à la proposition Norvégienne précitée, mon Gouvernement m'a chargé de prier Votre Excellence d'avoir l'obligeance de communiquer ce qui précède à Votre Haut Gouvernement pour qu'il veuille bien transmettre des instructions analogues aux autorités douanières du Royaume en ce qui regarde les marchandises et la navigation Bulgares en Norvège, et de m'en aviser en temps voulu.

Veuillez agréer etc. etc.

(signé) **I. S. Guéchoff.**

Son Excellence Monsieur le Comte **Steenbock,** Ministre de Suède et Norvège etc. etc. etc.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 28de November 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

Som Følge heraf og overensstemmende med det forannævnte norske Forslag har min Regjering paalagt mig at bede Deres Excellence om at have den Godhed at meddele foranstaaende til Deres høie Regjering, for at den godhedsfuldt kan tilstille Kongerigets Toldmyndigheder tilsvarende Instruktioner, forsaavidt angaar bulgariske Varer og bulgarisk Skibsfart i Norge, og om derom i sin Tid at give mig Meddelelse. 5/18 Juni. 21 Oktbr.

Modtag etc. etc.

(Undert.) **J. S. Guéchoff.**

Hans Excellence Herr Grev **Steenbock,** Minister for Sverige og Norge etc. etc. etc.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige Norske Regjerings Departement for det Indre; Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart, Kristiania, 31te December 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

$\frac{5}{18}$ Juni.
21 Oktbr.

Péra le 21 Octobre 1900.

Monsieur l'Agent Diplomatique.

En réponse à la note du 5/18 Juin dernier par laquelle Vous avez bien voulu porter à ma connaissance que le Gouvernement Princier de Bulgarie avait transmis aux autorités douanières de la Principauté les instructions nécessaires de traiter les marchandises et la navigation norvégiennes en Bulgarie comme celles de la nation la plus favorisée, je suis autorisé à déclarer que le Gouvernement Royal de Norvège par circulaire du 26 Juillet dernier a prescrit aux autorités douanières du Royaume de traiter les marchandises bulgares en Norvège également comme celles de la nation la plus favorisée.

Ainsi que j'ai déjà eu l'honneur de Vous le faire savoir par ma note du 2 Mars dernier tout bâtiment étranger en Norvège est soumis exactement au même traitement qui s'applique aux bâtiments nationaux selon le tarif douanier actuellement en vigueur.

En Vous priant de vouloir bien communiquer ce qui précède au Gouvernement Princier je saisis etc. etc.

(signé) **Steenbock.**

Oversættelse
af Note fra Hans Majestæts Miniſter i Konſtantinopel til Bulgariens diplomatiſke Agent derſteds, dateret Pera 21de Oktober 1900.

Herr Diplomatiſk Agent.

Som Svar paa Noten af 5/18 Juni ſidſtleden, hvorved De har havt den Godhed at bringe til min Kundſkab, at Bulgariens fyrſtelige Regjering havde tilſtillet Fyrſtendømmets Toldmyndigheder de fornødne Inſtruktioner om at behandle norſke Varer og norſk Skibsfart i Bulgarien ſom den meſt begunſtigede Nations, er jeg bemyndiget til at erklære, at den Kongelige norſke Regjering ved Cirkulære af 26de Juli ſidſtleden har foreſkrevet Kongerigets Toldmyndigheder at behandle bulgariſke Varer i Norge lige med den meſt begunſtigede Nations.

Som jeg allerede har havt den Ære at meddele Dem ved min Note af 2den Marts ſidſtleden, er ethvert fremmed Fartøi i Norge underkaſtet nøiagtig ſamme Behandling ſom den, der ifølge den nugjældende Toldtarif anvendes paa indenlandſke Fartøier.

Ved at bede Dem om godhedsfuldt at meddele foranſtaaende til den fyrſtelige Regjering benytter jeg etc. etc.

(Undert.) **Steenbock.**

Monsieur **Guéchoff**, Agent Diplomatique de Bulgarie etc. etc. etc. à Constantinople.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Stockholm i det Kongel. Udenrigs Departement den 28de November 1900.

v. Ditten,
Kabinetssekretær.

Herr **Guéchoff**, diplomatisk Agent for Bulgarien etc. etc. etc. i Konstantinopel. $\frac{5}{18}$ Juni. 21 Oktbr.

Oversættelsens Rigtighed bekræftes.

Den Kongelige Norske Regjerings Departement for det Indre; Afdelingen for udenrigske Sager, Handel og Sjøfart, Kristiania, 31te December 1900.

Helmer Bryn,
fung. Expeditionschef.

Alfabetisk Register

til

Norsk Lovtidende, 2den Afdeling

for

1900.

Alphabetical Register

to

Mark Twain's, 2nd Edition

for

1900.

Oversigt

over Registrets Afdelinger.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.
Assurancevæsen.
Auktioner
Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.
Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.
Brændevin, Øl m. m.
Bøger, Literatur, Kunst m. m.
Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.
Fiskeri og Jagt.
Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.
Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.
Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.
Kirker og Kirkegaarde.
Kjøb- og Ladesteder.
Kommune- og Valgvæsen.
Kongen og Kongehuset.
Landvæsen.
Love og Grundlovsbestemmelser.
Maal og Vægt.
Medicinal- og Sundhedsvæsen.
Militærvæsen, Værnepligt.
Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.
Politivæsen.
Post- og Telegrafvæsen.

Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.
Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.
Retten.
Skatter og Afgifter.
Skole- og Undervisningsvæsen.
Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.
Sparebanker.
Sportelvæsen.
Statistik.
Statskassen, Statens Eiendomme.
Stempelvæsen.
Storthinget, Stemmeret.
Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.
Toldvæsen, Ind- og Udførsel.
Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.
Tyende.
Veivæsen, Jernbaner, Skyds.
Ægteskab, Forældre og Børn.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.

1900			Side
4	Jan.	Skr. ang. Beregningen af Sportler for Skifte- og Konkursbehandling	1
17	—	Skr ang. de i Lov om Umyndiggjørelse af 1898 § 10 omhandlede Meddelelser ang. Værgemaalsrettens Møder	8
29	—	Cirk. ang. Legitimationer ved Kontributionsregnskaberne vedk. Arveafgift	18
30	—	Skr. ang. Forstaaelsen af § 6 Post 4 i Lov om Akkordforhandling	41
15	Febr.	Cirk. ang. Beskikkelsen af Akkordkommissærer og Medlemmer af Akkordstyret	59
15	—	Cirk. ang. de i Lov om Akkordforhandling af 1899 § 40 foreskrevne Underretninger til Fordringshavere	60
16	Marts	Skr. aug. Forstaaelsen af Lov om forsvundne og andre fraværende Personer	181
27	—	Skr. ang. Forstaaelsen af § 21 i Lov om Akkordforhandling	202
27	—	Skr. ang. Beskikkelse af et Sagførerfirma som Akkordkommissær	202
11	April	Rundskr. ang. Forsendelse af Arvebeløb til Udlandet	264
14	—	Skr. ang. Afholdelse af Auktioner i Dødsboer, som henhører under Skifterettens Behandling	266
30	—	Rundskr. i Anledn. af den Overstyret for Konkursvæsen tillagte Kontrol med Behandling af Konkurs- og Akkordforhandlingsboer	282
1	Mai	Forskrifter for Opnævnelse af Udvalg overensstemmende med § 14, sidste Led, i Konkursloven af 1899 m. m.	289
1	—	Foreløbige nærmere Forskrifter for Overstyret for Konkursvæsen	291
13	Juli	Skr. ang. Mulkt ilagt Overformyndere efter Lov 28de Septbr. 1857 § 15	552
4	Septbr.	Skr. ang. et Spørgsmaal om Beskikkelse af ny Sætteskifteforvalter til Paadømmelse af en Skiftetvist	673
20	—	Skr. ang. et Spørgsmaal om Extradition af et Konkursbo	707
29	—	Rundskr. om Indberetninger fra Skifteretterne ang. Konkurs- og Akkordforhandlingsboer	720
24	Novbr.	Res. om, at Skifteforvalternes Fortegnelser over sluttede og usluttede Boer for Eftertiden ikke skal omfatte	

1900 Side

Konkursboer 845
10 Decbr. Skr. om, hvorvidt nogle Midler maatte undergives Overformynderiets Forvaltning 865

Assurancevæsen.

1900
5 Jan. Res. ang. Bevilgninger til Rigsforsikrings-Appelkommissionen 4
20 — Res. ang. Do. til Rigsforsikringsanstalten 11
24 Febr. Res. om nye Love for den norske Livrenteforening . . 155
2 Marts Res. om Forandring i Planen for Søndre og Nordre Frons gjensidige Brandforsikringsselskab 161
31 — Res. om Do. for Akerø Sogns Brandforsikringsselskab . 255
18 April Res. om Forandringer i Lovene for „Det norske Garantiselskab“ 267
23 — Res. om Plan for Fillan og Sandstad gjensidige Brandassuranceforening 271
5 Mai Res. ang. Den norske Enkekasses Overtagelse af Livsforsikringer 296
25 — Res. om Forandringer i Planen for Stange og Romedals Brandforsikringsindretning for Bygninger 407
26 Juni Res. om Forandring i Planen for Vestre Slidre Herreds gjensidige Brandforsikringsforening 518
3 Juli Res. om Love for Ytre Holmedals gjensidige Brandforsikringsforening 526
23 — Res. ang. Honorar og Kontorhjælp for Tilsynskomiteen for private Forsørgelses- og Understøttelsesselskaber . . 561
14 Aug. Res. om Statuter for Rødenes gjensidige Brandforsikringsforening for Husebygninger og Løsøre m. m. . . 584
14 — Res. om Plan for Støren gjensidige Brandforsikringsforening 584
29 Septbr. Res. om Forandringer i Lovene for Livsforsikringsselskabet „Hygea“ 718
12 Novbr. Res. ang. Plan for Høilandets gjensidige Brandforsikringslag for Bygninger og Løsøre 833
15 — Res. om Plan for Lavik og Brekke gjensidige Brandforsikringsselskab 834
29 Decbr. Res. om Forandringer i Planen for Eidsvolds gjensidige Brandforsikringsforening 883

Auktioner.

1900
24 Oktbr. Skr. om, hvorvidt der skal erlægges noget Gebyr, naar Sorenskriveren bekræfter Auktionsuddrag udfærdigede af Lensmanden 772
25 — Skr. ang. Beregningen af Auktionsportler i et Tilfælde . 773

1900 Side

Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.

1900

5	Jan.	Res.	ang. Lønnen for Næstformanden i Norges Banks Direktion	4
20	Febr.		Forandringer i Reglementet for Norges Bank	69
19	Mai	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Norges Bank af 23de April 1892	402
31	—	Res.	om Statuter for Centralbanken for Norge	469
7	Juli	Res.	om midlertidige Lønstillæg til Funktionærer ved Hypothekbanken	530
10	Septbr.	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Mortifikation af et forkommet Skadesløsbrev	694
25	—	Skr.	ang. Udslettelse som Hæftelse af et Skadesløsbrev	710
2	Oktbr.	Res.	om Forandring i Planen for Haandværksbanken i Arendal	727

Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.

1900

18	Jan.	Skr.	om, hvorvidt det er tilladt i Fabriker at benytte Jernforsten istedetfor Pibe af Mursten	9
18	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af den alm. Bygningslovs § 11 3die Passus	9
3	Febr.	Res.	om Tillægsbestemmelser til den gjældende Bygningslov for Skien	45
8	—	Skr.	ang. Udgifterne ved Kontrollen med Anlæg for Tilvirkning af Acetylengas	54
19	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Bygningslovens Bestemmelse om Bygning af kun bordklædt Bindingsværk uden Udmuring	68
19	—	Skr.	ang. Røros Bygningskommissions Adgang til at paabyde Forhøielse af Fabrikpiberne i Røros Værks Smeltehytte	68
5	Marts	Res.	ang. Lempninger i Bygningsloven for Røros Bergstad	164
10	—	Res.	om Nedsættelse af Brandkontingenten i Arendal	178
17	—	Res.	ang. Funktionstiden for de 4 valgte Medlemmer af den alm. Brandforsikrings-Indretnings Direktion	190
24	—	Res.	om Forbud mod Anv. af krum Tagsten i Veblungsnæs Bygningskommune	198
28	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 16 næstsidste Punktum i Lov af 19de August 1845 ang. den alm. Brandforsikringsindretning	203
6	April		Telegram ang. Bestemmelsen af Høiden af Bislagbygninger	257
6	—		Telegram ang. Spørgsmaal om Refusionspligt for Grundeiere ved Anlæg af Gader i tidligere bebygget Strøg	258
11	—	Skr.	ang. Expropriation af Grund til Opførelse af Hus	

1900				Side
			for en Færgemand ved et offenligt Færgested . .	265
28	April	Plakat	ang. Forsigtighedsregler ved Transport af Nitroglycerin, Dynamit m. m.	274
1	Mai	Skr.	ang. den Grundeieren paahvilende Erstatningspligt til Kommunen ved Anlæg af nye Gader	293
31	—	Skr.	om, hvorvidt der gjennem et reguleret og Bygningsloven underlagt Strøg kan anlægges ny offentlig Vei, som delvis ikke følger den approberede Reguleringsplan	469
9	Juni	Res.	ang. Reglement for Brandvæsenets Ordning i Hommelvikens Brandkommissionsdistrikt	481
9	—	Res.	ang. Reglement for Vadsøs Brandkorps	481
9	—	Res.	ang. Brandvisitationerne i Vadsø	481
11	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Bygningslovens § 32, 4de Pasus	502
12	—	Skr.	om, hvorvidt Entreer maa gives den for Beboelsesrum foreskrevne Høide	502
13	—	Res.	om skjærpede Bygningsforskrifter for Sandefjord .	504
13	—	Res.	ang. Gebyrerne for Opmaaling af Tomter og Grunde m. v. i Stavanger	507
7	Juli	Res.	om Ophævelse af skjærpede Byggeforskrifter for Grimstad	529
7	—	Res.	om Forandring i Bygningslovens Forskrifter for Stavanger	529
7	—	Res.	om Indførelse af Murtvang i en Del af Haugesund	529
16	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Udtrykket Mur i Byggeforskrifter for Aalesund samt i Bygningsloven forøvrigt . .	555
24	—	Skr.	ang. Høiden af Gavlopbyg paa Træbygninger . .	562
31	—	Res.	ang. Reglement for Brandvæsenets Ordning i Narviks Bygningskommune	565
14	Aug.	Res.	ang. Do i Askim Brandkommissionsdistrikt . . .	584
23	—	Res.	ang. Reguleringskommissionen i Stenkjær	596
26	Septbr.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Bygningslovens § 26, jfr. § 23, 2den Pasus	710
29	—	Res.	om delvis Ophævelse af de skjærpede Byggeforskrifter for Porsgrund	718
6	Oktbr.	Res.	ang. Udvidelse af Grændserne for Svolvær Bygnings- og Brandkommune	729
11	—	Res.	ang. Opmaaling af Tomter i Egersund	731
19	—	Skr.	ang. Ildsfarligheden ved Aubringelse af statiske Transformatorer i Bygninger, der samtidig benyttes i andre Øiemed	762
27	—	Skr.	ang. Forelæggelse for Reguleringskommissionen af Andragender om Dispensation efter den alm. Bygningslovs § 90	772
15	Novbr.	Res.	om Reglement for Brandvæsenets Ordning i Mjøndalen Brand- og Bygningskommune	833

1900			Side
22 Novbr.	Res.	om Forandringer i Brandreglement for Hemnæs-berget	840
24 —	Res.	om Forandring i Betalingsregulativ for Behandling af Bygningsanmeldelser og Tilsyn med Byggearbeider i Sandefjord	844
27 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af den almindelige Bygningslovs § 8, Passus 1	847
1 Decbr.	Res.	ang. den alm. Bygningslovgivnings Anvendelse i et Strøg omkring Stange Jernbanestation	850
22 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 49, 3die Passus i Bergens Bygningslov	881
29 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af den alm. Bygningslovs § 26, jfr. § 23, 2den Passus	884
29 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af den alm. Bygningslovs § 34 1 a	884
29 —	Rundskr.	om hvad der fordres for at fladt Tagtækningsmateriale skal anerkjendes som saadant	884

Brændevin, Øl m. m.

1900			
12 Febr.	Res.	om Forhøielse af Maximumsafgiften for Udskjænkning af Øl og Vin i Voss Herred	58
26 Marts	Skr.	om, hvorvidt Salg af „Flækvand", Vinaigre m. v. kan rammes som ulovlig Brændevinshandel af Lov af 24de Juli 1894	202
31 —	Res.	ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning m. v. fra 1ste April 1900	255
14 April	Skr.	ang. Bortauktionering af et konfiskeret Kvantum Brændevin	266
27 —	Cirk.	ang. Indsendelse af Ansøgninger om Bevillinger til Udskjænkning af Brændevin samt af Øl, Vin m. v.	273
28 —	Kundgj.	ang. Afgifter af Malt og Brændevinstilvirkning m. v.	281
28 —	Res.	om Lønningsregulativ for Kontrolpersonalet ved Tilvirkningen af Brændevin og Malt m. v.	281
14 Mai	Res.	om Regler for den i Henhold til Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning anordnede Afstemning for Gjøvik	369
31 —	Lov	om Løsgjængeri, Betleri og Drukkenskab	446
2 Juni	Res.	om Regler for den i Henh. til Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning anordnede Afstemning for Molde.	471
29 Septbr.	Res.	ang. Regnskabsførselen for Finmarkens Brændevinsafgiftskasse	720
18 Oktbr.	Res.	ang. Afgiften for Udskjænkn. af Øl m. v. i Bergen	759
18 —	Res.	ang. Do. i Skudesnæshavn	759

1900				Side
19	Oktbr.	Res.	ang. Afgiften for Udskjænkn. af Øl m. v. i Røros Herred	761
24	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af enkelte Punkter i Øl- og Vinlovgivningen	771
25	—	Skr.	om, hvorvidt der kunde meddeles en Samlagsbestyrers handelsberettigede Hustru Bevilling til Udsalg af Vin	772
30	—	Skr.	ang. Lovligheden af, at der for flere Lokaler var ilagt et Aktieselskab flere Afgifter af Øl- og Vinudskjænkning	781
1	Decbr.	Res.	om Lønningsregulativ for Kontrolpersonalet	850
3	—	Res.	ang. Afgiften for Udskjænkning af Øl m. v. i Flekkefjord	851
13	—	Lov	indeholdende Tillæg til Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24de Juli 1894	868

Bøger, Literatur, Kunst m. m.

1900				
12	Jan.	Res.	ang. Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger i Stange Herred	6
12	—	Res.	ang. Do. i Løitens Herred	7
22	Febr.	Skr.	ang. Hvervet som herredsvalgt Medlem af Bestyrelsen for et Folkebibliotek	72
5	Marts	Res.	ang. Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger i Askim Herred	163
29	—	Res.	ang. Do. i Fet Herred	253
11	April	Res.	ang. Bevilgning til Arkivvæsenet	263
13	Juni	Res.	ang. Adgang til at give dramatiske Forestillinger m. v. i Brandbu Herred	503
23	Juli	Res.	om Forandring i Bedtægt ang. Afgift af Koncerter m. v. i Kristiania	558
23	—	Res.	ang. Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Forestillinger i Grue Herred	558
29	Septbr.	Res.	ang. Do. i Brandval Herred	716

Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.

1900				
15	Jan.	Res.	om Statuter for Caroline Lous's Arbeidsstue for Arbeideres Børn ved Bygdø	7
8	Febr.	Res.	om Do. for „A. How og Hustrus Legat til værdige Trængende i Aa Sogn" og „A. How og Hustrus Legat til værdige Trængende i Jøssund Sogn" m. v.	53
8	—	Res.	ang. Th. Amlies og Hustrus Legat	54
15	—	Res.	ang. Inspektionen for Andreas Hogstads Legat	58
26	—	Res.	om Stadfæstelse paa Kaptein Peter Bierings Legater	159
2	Marts	Res.	om Tillæg til Fundatsen for Legatet for trængende	

1900

			Spedalske i Viks Prestegjæld	161
2	Marts	Res.	om nye Statuter for „25 Aars Studenternes Legat“	161
20	—	Skr.	ang. Fattigkommissionens Ordførers Forpligtelse til at meddele Mandtalsføreren Opgave over, hvem der nyder Fattigunderstøttelse, m. v.	193
24	—	Res.	ang. Sikkerhedsfondet for Sulitelma Aktiebolags Grubers Fattigdistrikt	199
2	April	Res.	om Stadfæstelse paa „Fru Louise Scheels Legat“	255
2	—	Res.	om Do. paa „Fredrik og Thrine Bøhmes Legat“	255
2	—	Res.	om Do. paa „Legat til Minde om Salomon Baun“	255
23	—	Res.	ang. Grosserer Theodor Henrichsens Legat	271
26	—	Res.	om Stadfæstelse paa „P. Galtruds Legat for værdige Trængende i Fagerborgs Menighed“ m. v.	272
7	Mai	Res.	om Do. paa Frøken Caroline Lous's Legat til Vestre Akers Børnehjem	362
7	—	Res.	om Do. paa Legatet „Johan Urdals Minde“	363
10	—	Skr.	ang. et Spørgsmaal om en islandsk Kvindes Forsørgelsesret her i Landet	366
19	—	Lov	om Fattigvæsenet	370
19	—	Res.	ang. Fattiglovens Oversættelse paa Landsmaal	385
19	—	Log	um fatigstellet	386
21	—	Res.	om Stadfæstelse paa „Peter Diens Legat“	404
28	—	Res.	ang. Mageskifte af en Erik Børresens Stiftelse i Drammen tilhørende Tomt	427
7	Juli	Res.	om Anvendelse af Midler indkomne i Anledning af Soulykker ved Frøien og Røvær m. v.	531
7	—	Rundskr.	vedk. §§ 18, 23 d og 26 i den nye Lov om Fattigvæsenet	542
7	—	Rundskr.	ang. Schema til Fortegnelser efter Fattiglovens § 19	548
7	—	Rundsk.	ang. Sikkerhedsfond for Bergværker og Brug efter Fattiglovens Kap. 4	549
31	—	Res.	om Stadfæstelse paa et af Gaardbruger O. H. Engrav oprettet Legat	565
6	Aug.	Res.	om Do. paa et af Nicoline M. Møller oprettet Legat	572
22	—	Skr.	ang. Amtmændenes Tilsyn med de i Rundskr. af 7de Juli 1900 omhandlede Fortegnelser	586
27	—	Skr.	ang. Lensmænds Udgifter ved Anskaffelse af Protokoller i Henhold til Fattiglovens § 19	595
14	Septbr.	Res.	om Stadfæstelse paa „Overtoldbetjent Jens Johan Lønseths Legat“	695
14	—	Res.	om Do. paa et af Gunhild Hansen Gjestvang oprettet Legat	695
14	—	Res.	om Do. paa Sofie Hedevig Dedekams og Augusta Dedekams Legater	696

1900

26 Septbr. Skr. ang. Valg paa Medlemmer af et Herreds Fattigstyre 710
17 Oktbr. Skr. ang. den i Fattiglovens § 26 omhandlede Plan . . 758
5 Novbr. Res. om Stadfæstelse paa „Bøssemager L. H. Hagens Legat“ 817
5 — Res. om Do. paa „Otto Thoresen og Hustrus Gave“ . 818
5 — Res. om Do. paa „Abraham og Amalie Hesselbergs Legat“ 818
5 — Res. om Do. paa „Legat til Minde om Klæbu Seminar og dets Grundlægger Hans Jørgen Darre“ . . . 818
8 — Skr. ang. Anvendelsen af den nye Fattiglovs Bestemmelse om tvungen Voldgift 826
19 — Res. om Stadfæstelse paa Konsul A. M. Jensens Legat til det norske Videnskabers Selskab i Trondhjem . 839
20 — Skr. om Valg paa Formand og Næstformand i Fattigstyret 839
8 Decbr. Res. ang. Former for Bevisoptagelse ved Underretterne i Henhold til Lov om Fattigvæsenet § 45 860
12 — Res. om Stadfæstelse paa Alette Iversens Legat for Fattige eller Husarme i Langesund 866
13 — Res. om Tilladelse fra Arne Fabriker i Haus Herred til at beholde sit særskilte Fattigvæsen 873
14 — Skr. ang. Fattigvæsenets Adgang til at rekvirere fattige Sindssyge indlagt paa Sindssygeasyl 874
14 — Skr. ang. Spørgsmaalet om Fattigvæsenets Forpligtelse til at bistaa Værgeraadet ved Bortsættelsen af forsømte Børn 874
27 — Skr. ang. Spørgsmaalet om Værgeraadets Adgang til at paalægge Fattigkommissionen at besørge Bortsættelsen af Børn, som skal anbringes i Familier 882

Fiskeri og Jagt.

1900

5 Jan. Res. ang. Fiskeriet i Sortlands Herred 3
5 — Telegram om Ikrafttræden af Opsynet ved Lofotfisket . . 3
8 Febr. Res. ang. særskilt Opsyn under Vaarsildfiskeriet i Nordre Bergenhus Amt 53
10 Marts Res. om, at ethvert fredlyst Æg- og Dunvær skal være betegnet med Tavler, hvorpaa er malet Ordet „Fredlyst“ 169
17 — Res. ang. Fiskeriet i Elverums m. fl. Herreder . . . 184
17 — Res. ang. Do. i Faaberg Herreds Østfjeld 185
17 — Res. om Forbud mod at benytte Kilenot, Laxeværp m. m. paa en Strækning udenfor Loneelven i Haus Herred 185
17 — Res. ang. Stangfiskeri i Vosseelvens Vasdrag 185
17 — Res. ang. Do. i Vikselven 186
17 — Res. ang. Do. i Hæreids-, Tyen-, Utla- og Øvstethunselven samt i Aardalsvandet . . . ; 186
17 — Res. ang. Fredning af Lax og Søørret i Tromsø Amt . 186

1900

17	Marts	Res.	ang. det ved Res. af 7de Februar 1873 udfærdigede Forbud mod Brug af Sættegarn m. v. ved Udløbet af Maalselven	186
17	—	Res.	ang. Benyttelse af Slæbenot i Snefjord i Maasø Herred	186
17	—	Res.	ang. Forbud mod Brug af Drivgarn i Halselvens Vasdrag	186
24	—	Res.	ang. Ophævelse af Res. af 22de August 1890 ang. Fiskeriet i to Bække i Id Herred	194
24	—	Res.	ang. Fiskeriregler for Eidfjord Herred	194
24	—	Res.	ang. de ved Res. af 2den Juni 1891 fastsatte Fiskeriregler for Aalens Herred	195
24	—	Res.	ang. Fredning af Hummer i Hitterens, Fillans, Frøiens og Hevne Herreder	195
24	—	Res.	ang. Fiskeriregler for Lenvikens Herred	195
9	April	Res.	ang. Forbud mod Brug af Kilenot og Laxeværp i Sørreisenfjord m. m.	259
18	—	Res.	ang. Do. mod Brug af Kastenot eller Drivgarn til Fiskeri ved Tanaelvens Udløb	267
24	—	Telegram	om Ophør af Opsynet ved Lofotfisket	272
26	Mai	Lov	om Sildetønder	409
13	Juni	Res.	ang. Instruxer for Fiskeristyrelsen m. v.	504
7	Juli	Res.	om Dannelse af et nyt Laanefond til Havfiskeriernes Fremme	530
14	—	Regler	om Størrelsen af Afgift for Jagt og Fangst efter Jagtlovens §§ 6 og 7	553
14	—	Regler	ang. Stempling af skudt eller fanget fredet Vildt	553
17	—	Res.	om Fredning af Elgkalve i Smaalenenes Amt	555
17	—	Res.	om Fredning af Hjort i Tustern Herred	556
23	—	Res.	om Forbud mod Anvendelse af Snare og Faldstok til Fangst af Hare og Fuglevildt i Stange Herred	560
23	—	Res.	ang. Jagten paa Hjort paa Øen Hitteren	560
23	—	Res.	ang. Skjæpejagten i endel Herreder i Lofoten og Vesteraalen	560
31	—	Res.	ang. Erlæggelsen af Afgift for Jagt af Udlændinge	565
1	Aug.	Rundskr.	ang. Jagt efter Smaavildt og Ren i Statsalmenningerne samt ang. Regnskabsaflæggelsen	566
4	—	Telegram	ang. Forstaaelsen af Jagtlovens § 26	571
22	—	Skr.	ang. Do. af Jagtlovens § 12	587
7	Septbr.	Skr.	ang. Udlændinges Ret til at udøve Jagt og Fangst	674
12	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Jagtlovens § 46	695
27	—	Skr.	om, at nogle Makrelgarn, fundne et Par Mil tilhavs udfor Tromøen, bør behandles efter Reglerne om Hittegods	711
15	Oktbr.	Regler	for Jagt og Fangst i Vangs og Furnes Bygdealmenning	753

1900				Side
20	Oktbr.	Skr.	ang. Meddelelse af Jagtkort	770
26	—	Skr.	om, hvorvidt Præstegaardsskoge bliver at henregne til de i Jagtlovens §§ 6 og 7 omhandlede Statsskoge	773
29	—	Res.	om at Hillesø Herred skal udgjøre et Fiskeriopsyns-distrikt	779
24	Novbr.	Skr.	ang. Retten til Jagt og Fangst i en Bygdealmenning	846
8	Decbr.	Res.	hvorved Post. 9 i Res. 10de Decbr. 1897 ang. særskilt Opsyn ved Lofotfisket ophæves	863
11	—	Skr.	om, hvem efter Fogedembedernes Inddragning Fogdens Pligt til Foretagelse af Ligning efter Laxelovens § 30 m. v. paahviler	866
15	—	Telegr.	ang. en svenskfødt Persons Ret til Jagt her i Landet	876
22	—	Lov	om forlænget Gyldighed af Lov af 3 April 1895 indeholdende Forandring i Lov om Fredning af Lax og Sjøoret m. v. af 20 Juni 1891	879
29	—	Res.	om Fredning af Hare i Ytteroens Herred	882

Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.

1900				
8	Febr.	Skr.	ang Kontrakt om Befordring af Fanger i Ruten Brevik—Kristiansand S	54
24	Marts	Res.	ang. Bevilgninger til Rigets Strafarbeidsanstalter m. v.	199
31	Mai	Lov	om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide	435
31	—	Lov	om Løsgjængeri, Betleri og Drukkenskab	446
9	Juni	Res.	ang. Bestyrelsen af Vossevangen Distriktsfængsel	481
9	—	Res.	ang. Do. af Nes Distriktsfængsel	481
21	—	Res.	ang. Do. af Hjælpefængslet i Holmsbo, Kongsbergs Distriktsfængsel m. m.	515
22	—	Skr.	ang. Kontrakt om Befordring af Fanger med Saltens Dampskibsselskabs Skibe	516
7	Juli	Res.	om Ikrafttræden af Lov 6te Juni 1896 indeholdende Forandringer i Straffeloven og Lov af s. D. indeholdende Forandr. i Straffeprocesloven	528
11	—	Skr.	ang. Indfordring af Erstatning, tilkjendt den Fornærmede under en Straffesag	549
14	—	Skr.	ang. Spørgsmaal om Anvendelse af Straffeprocesslovens § 475 i Benaadningstilfælde	554
23	—	Res.	ang. Dommerforretningerne i Straffesager i en Del af Aurlands Herred	562
6	Oktbr.	Res.	ang. Ikrafttræden af nogle Bestemmelser i Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide m. v.	728
12	—	Skr.	ang. Forandringer i Reglementerne for Fangebehandlingen i Rigets Strafanstalter	732
12	—	Skr.	ang. Fængselsraad	744

1900				Side
12	Oktbr.	Skr.	ang. nogle reglementariske Bestemmelser for Bodsfængslet	744
12	—	Skr.	om Forandringer i Reglement ang. Anvendelsen af Enrumsfængsel i Strafarbeidsanstalten for Kvinder	744
12	—	Skr.	ang. nye Betegnelser for Strafanstalterne	744
12	—	Skr.	ang. nye Reglementsbestemmelser ang. Strafarbeidsfangers Losladelse	744
29	Novbr.	Rundskr.	ang. Udtryksmaaden i Domskonklusioner m. H. t. Fradrag i Strafarbeide for udholdt Varetægtsfængsel	848
8	Decbr.	Skr.	ang. Spørgsmaalet om Gjeninds ættelse i Landsfængsel	864
29	—	Skr.	om Forandring i §§ 15 og 16 i Fællesstrafarbeidsanstalternes Fangebehandlingsreglement	883

Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.

1900				
12	Jan.	Res.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Born i Moss	6
20	—	Res.	om Forandr. i Betingelserne for Tilladelse til at opsøge og udvinde Guld paa Statens Grund i Finmarken	10
25	—	Skr.	om, hvorvidt Landhandel kan forenes med Isbavsfart	16
30	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 6 Post 4 i Lov om Akkordforhandling	41
10	Febr.	Res.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Born i Eidskogens Herred	55
14	—	Skr.	om, at Forfærdigelse af Cykler bør henregnes til Fabrikindustrien	58
15	—	Cirk.	ang. Beskikkelsen af Akkordkommissærer m. v.	59
15	—	Cirk.	ang. de i Lov om Akkordforhandling af 1899 § 40 foreskrevne Underretninger til Fordringshavere	60
5	Marts	Res.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Born i Voldens Herred	163
17	—	Res.	om Do. i Egersund	183
17	—	Res.	om Do. i Gildeskaal Herred	183
17	—	Res.	om Do. i Trondenes Herred	184
23	—	Skr.	ang. Forst. af § 4 i Lov af 29de Juni 1894 Nr. 3	193
24	—	Res.	ang. Sikkerhedsfondet for Sulitjelma Aktiebolags Grubers Fattigdistrikt	199
26	—	Skr.	om, hvorvidt Salg af „Flækvand", Vinaigre m. v. kan rammes af Lov af 24de Juli 1894	202
27	—	Skr.	ang. Forst. af § 21 i Lov om Akkordforhandling	202
27	—	Skr.	ang. Beskikkelse af et Sagførerfirma som Akkordkommissær	202
11	April	Res.	ang. nyt Lønningsregulativ for Funktionærer ved Kongsberg Sølvværks Kontor m. v.	264
30	—	Rundskr.	i Anledning af den Overstyret for Konkursvæsen tillagte Kontrol med Behandling af Konkurs- og Akkordforhandlingsboer	282

1900			Side
1	Mai	Forskrifter for Opnævnelse af Udvalg overensstemmende med § 14, sidste Led i Konkursloven af 1899 m. m.	289
1	—	Foreløbige nærmere Forskrifter for Overstyret for Konkursvæsen	291
5	—	Res. om Ophævelse af Grundset Marked	296
26	—	Lov om Sildetønder	409
31	—	Lov om Lukningstid for Udsalgssteder	453
31	—	Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Beskyttelse for Varemærker af 26de Mai 1884	454
9	Juni	Res. om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Røkens Herred	480
9	—	Res. om Do. i Aalesund	480
9	—	Res. om Do. i Hammerfest	480
13	—	Res. om Do. i Egersunds Herred	503
23	Juli	Res. om Do. i Sandefjord	559
23	—	Res. om Do. i Tromsø	559
25	Aug.	Res. om Do. i Herø Herred	591
22	Septbr.	Skr. ang. Lovligheden af, at en Person, der ikke har Borgerskab som Garver, optræder som Kommissionær for en paa et andet Sted boende Garver	709
29	—	Res. om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Fredriksværn Herred	716
29	—	Res. om Do. i Bamle Herred	717
29	—	Res. om Do. i Tveids Herred	717
29	—	Res. om Do. i Bolsø Herred	717
29	—	Rundskr. om Indberetninger ang. Konkurs- og Akkordforhandlingsboer	720
5	Novbr.	Res. om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Fredriksstad	787
5	—	Res. om Do. i Kristiansund	787
5	—	Res. om Do. i Dverberg	787
24	—	Res. om Do. i Risør	843
24	—	Res. om Do. i Sande Herred i Romsdals Amt	843
8	Decbr.	Res. om Do. i Dybvaag Herred	861
8	—	Res. om Do. i Gulen Herred	861
8	—	Res. om Bevilgninger til Fabriktilsynet	863
13	—	Res. ang. Haandværksret i Risør	869

Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.

1900.			
16	Jan.	Skr. om, at Laxevaag Sogn skal udgjøre eget Jordmoderdistrikt	8
3	Febr.	Res. ang. Deling af Nore Herred m. v.	46
3	—	Res. ang. Deling af Rødenes Herred	49

1900				Side
7	Febr.	Skr.	om, at Eksingedalens Sogn m. m. skal udgjøre eget Jordmoderdistrikt	52
24	—	Res.	om Deling af Mosviken—Verran Herred	156
9	Marts	Skr.	om Do. af det af Nes Herred og Flekkefjord Kjøbstad bestaaende Jordmoderdistrikt	168
10	—	Res.	om Do. af Sigdals Herred og Thinglag	173
10	—	Res.	om Do. af Grong Herred	173
10	—	Res.	om Do. af Selbu Herred	173
14	—	Skr.	om Do. af Bærums Jordmoderdistrikt	181
27	April	Skr.	om Do. af Vegsunds og Narvøens Jordmoderdistrikter	272
26	Mai	Res.	om Oprettelse af Ørsten Præstegjæld m. v.	418
13	Juni	Res.	om Do. af Brønnø Herred	506
23	Juli	Res.	om Udsættelse med Ikrafttræden af Res. om Oprettelse af Ørsten Præstegjæld m. v.	560
23	—	Res.	om Oprettelse af Mjømen Annexsogn under Gulen Præstegjæld	561
10	Aug.	Skr.	om Deling af Bodin, Ankenæs og Bjørnskind Jordmoderdistrikter	583
15	—	Skr.	om Do. af Hjørundfjord Jordmoderdistrikt	584
29	Septbr.	Res.	om Do. af Skodje Herred	718
29	—	Res.	om Henlæggelse af Stokken Sogn fra Barbu til Østre Moland Lensmandsdistrikt m. m.	720
23	Oktbr.	Res.	om Deling af Fuse Herred i 3 Skolekommuner	771
29	—	Res.	om Deling af Grytten Herred	780
5	Novbr.	Res.	om Deling af forskjellige Lensmandsdistrikter	817
5	—	Res.	om Deling af Valle Herred	818
5	—	Res.	om Deling af Borge Jordmoderdistrikt	824
17	—	Res.	om Henlægg. af en Del Johannes Menighed til Petri Menighed i Stavanger	836
21	—	Res.	ang. Oprettelse af et Jordmoderdistrikt for Ørje Brugsstrøg i Smaalenene	839
24	—	Res.	om Henlæggelse af en Gaard fra Stokke til Nøtterø Præstegjæld	844
24	—	Res.	om Deling af Bjelland og Grindum Herred	845
1	—	Res.	ang. Henlæggelse af nogle Gaarde fra Sveen Hovedsogn til Vikebygd Annexsogn	851
13	—	Res.	om ny Benævnelse paa Skei Herred og Sogn	873
20	—	Res.	om Opretholdelse af Delingen af Nes Herred i to Fattigdistrikter, Nes og Flaa	878
20	—	Res.	om Sammenslutning af Lade og Bratsberg Sogne af Strinden Præstegjæld, saavat de faar fælles Skole- og Fattigvæsen	878
22	—	Res.	om Indlemmelse af Lisleby Fabrikskole i Glemminge Folkeskole	880
31	—	Skr.	om Omregulering af de af Dybvaags Sogn bestaaende to Jordmoderdistrikter	886

1900 Side

Kirker og Kirkegaarde.

1900.

10 Febr. Ref. om Indvielse som Kapel af et Bedehus i Røken Præstegjæld m. v. 55
17 — Skr. ang. Forstaaelsen af § 15 i Lov om Kirker og Kirkegaarde af 1897 66
17 — Skr. ang. Do. af Post VI b i Ref. af 30te December 1897 ang. Kirkernes Benyttelse 66
22 — Skr. ang. Do. af § 45 i Lov om Kirke og Kirkegaarde . 72
5 Marts Ref. ang. Tiden, hvori ethvert begravet Lig paa den nye Del af Eiken Sogns Kirkegaard skal hvile urørt i Jorden 165
11 April Ref. om Indvielse som Kapeller af to Bedehuse i Nydalen og i Maridalen i Vestre Aker Præstegjæld . . . 263
21 — Skr. ang. Graves Størrelse og Dybde 269
23 — Skr. ang. Forstaaelsen af § 18 i Lov om Kirker og Kirkegaarde 271
5 Mai Ref. om Opførelse af et Kapel paa Hænsaasen i Vang Præstegjæld 296
24 Aug. Rundskr. ang. endel Bestemmelser i Lov om Kirker og Kirkegaarde 587
25 — Ref. om Opførelse af et Kapel paa Fjeldværøen i Fillan Sogn 594
12 Oktbr. Skr. ang. Reparation af en Kirke 732
19 — Skr. ang. Autorisation af Restancelister over Landskyld til Kirker 762
31 — Skr. ang. Andragende om Anlæg af Begravelsesplads for en Dissentermenighed 782
17 Novbr. Ref. om Opførelse af et Kapel paa Grorud i Østre Aker 838
1 Decbr. Ref. om Opførelse af et Kapel i Neidendalen i Sydvaranger Præstegjæld 850
13 — Ref. om Opførelse af et Kapel paa Eiendommen „Holgerslyst“ i Vestre Akers Præstegjæld 870

Kjøb- og Ladesteder.

1900.

18 Jan. Ref. ang. Ansættelse af en Stadskonduktør i Drammen . 9
5 Marts Ref. om Forbud mod Anv. af Pigtraad til Gjærde i Ladestedet Kopervik 164
26 Mai Lov om Udvidelse af Kjøbstaden Bodøs Grænser . . . 407
31 — Lov om Udvidelse af Kjøbstaden Risørs Grændser . . 455
31 — Lov om Udvidelse af Kjøbstaden Arendals Grænser . . 457
17 Novbr. Ref. ang. Anvendelsen af Pigtraad til Gjærde i Trondhjem 835
22 Decbr. Ref. om Stadfæstelse af Forretning til Bestemmelse af Grændselinien mellem Risør og Søndeled Herred . 881

1900 Side
29 Decbr. Res. om Stadfæstelse af Forretning til Bestemmelse af Bodøs nye Grændser 882

Kommune- og Valgvæsen.

1900
25 Jan. Skr. ang. Fravigelse af Regelen om Tilkaldelse af Suppleanter for Repræsentanter efter den Nummerorden, hvori de er valgte 16
20 Marts Skr. ang. Fattigkommissionens Ordførers Forpligtelse til at meddele Mandtalsføreren Opgave over, hvem der nyder Fattigunderstøttelse m. v. 193
11 April Lov angaaende Forandring i § 8 af Lov af 27de Juli 1896 om Forandringer i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber paa Landet 260
4 Mai Skr. om, hvorvidt Medlemmer af et Kommunestyre, der er interesserede i en Reguleringsplan, er inhabile ved Sagens Behandling i Repræsentantskabet 295
9 Juni Skr. ang. Formandssuppleanters Oprykning 502
1 Oktbr. Skr. ang. offentlige Bekjendtgjørelser fra kommunale Myndigheder 727
26 — Skr. ang. de i Formandskabsloven for Landet § 3 omhandlede Møder til Berigtigelse af Mandtallet . . 773
17 Novbr. Skr. i Anl. af, at et Formandskab havde undladt at udlægge Budgetforslag til Eftersyn 839
22 — Skr. ang. Istandbringelsen af det kommunale Mandtal til næste Aar 842
23 — Skr. ang. en af et Kommunestyre given Bevilgning til en Dissentermenighed 842

Kongen og Kongehuset.

1900
14 April Kundgj. ang. Kongens Reise udenfor de forenede Riger og Rigernes Styrelse under hans Fravær 265
19 Juni Kundgj. ang. Kongens Gjenovertagelse af Rigets Bestyrelse . 512
17 Oktb. Kundgj. ang. de forenede Rigers Styrelse under Kongens Sygdom 758

Landvæsen.

1900
10 Febr. Res. om, at Lappefogden i Tromsø Amt skal fungere som Registrator af Renmærker for hele Tromsø Amt . 55
10 — Res. ang. Forbud mod Anv. af Pigtraad til Gjærde i Aakre Herred 55
17 — Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Skyld-

1900				Side
			sætnings- og Matrikulvæsenet	61
24	Febr.	Res.	om Indskrænkning i Anvendelsen af Pigtraad til Gjærde i Bø Herred	103
26	—	Skr.	ang. Ekspropriation af Grund til Benyttelse som Udstillingsplads for Statens Kvægudstillinger	159
5	Marts	Res.	om Forbud mod Anvendelse af Pigtraad til Gjærde i Flakstad Hovedsogn	164
12	—	Rundskr.	ang. Lov om Forandringer i Lovgivningen om Skyldsætnings- og Matrikulvæsenet	179
24	—	Res.	om Indskrænkning i Anvendelsen af Pigtraad til Gjærde i Faaberg Herred	195
44	—	Res.	om Do. i Altens Herred	196
28	Mai	Cirk.	ang. Opsyn med Buskaper til Forebyggelse af Miltbrand	427
13	Juni	Rundskr.	ang. Forsigtighedsregler ved Kreaturvask med Arsenik	508
21	—	Res.	ang. Anvend. af Pigtraad til Gjærde i Overberg Herred	514
30	—	Res.	om Forbud mod Do. i Næsseby Herred	520
7	Juli	Res.	ang. lovligt Gjærde i Øvre Rendalens Hovedsogn	529
23	—	Res.	om Forbud mod Renbeitning i Rindalens Herred	560
25	Aug.	Res.	om Do. i Vaage Herred	592
20	Septbr	Rundskr.	ang. Svinepest	708
29	—	Res.	om Forbud mod Renbeitning i Roldals Herred	718
15	Novbr.	Skr.	ang. Adgang til Sammenføining af Brug	834

Love og Grundlovsbestemmelser.

1900				
17	Febr.	Lov	indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Skyldsætnings- og Matrikulvæsenet	61
24	—	Lov	om Mandtal og Storthingsvalg	72
24	—	Res.	ang. Mandtalslovens Oversættelse paa Landsmaal	87
24	—	Log	um manntal og stortingsval	88
5	Marts	Lov	om Forandring i Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887	161
17	—	Res.	om Ikrafttræden af Lov om Mandtal og Storthingsvalg	182
29	—	Lov	om Forandringer i Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21de April 1888	203
29	—	Lov	om Rettergangsmaaden i militære Straffesager	203
11	April	Lov	indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Høiesteret	260
11	—	Lov	ang. Forandring i § 8 af Lov af 27de Juli 1896 om Forandringer i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber paa Landet	260
11	—	Lov	indeholdende Forandringer i Lov af 12te Mai 1866 om Værnepligt og Udskrivning og i Lov af 6te Juli	

1900				Side
			1892 om Udskrivning til Sjøvæbningen	260
28	April	Lov	om Sorenskrivertoldens Ophævelse m. v.	274
8	Mai	Lov	ang. særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme	363
19	—	Lov	om Fattigvæsenet	370
19	—	Ref.	ang. Fattiglovens Oversættelse paa Landsmaal	385
19	—	Log	um fatigstellet	386
19	—	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Norges Bank af 23de April 1892	402
26	—	Lov	om Udvidelse af Kjøbstaden Bodøs Grændser	407
26	—	Lov	om Sildetønder	409
31	—	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889	429
31	—	Lov	indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov af 3die April 1875 om examen philosophicum og Forandringer i Lov af 5te Mai 1875 om Tillægsprøver ved Embedsexamina	433
31	—	Lov	indeholdende Tillæg til Lov af 5te April 1873 om Prøve i Tegning for Kandidater ved matematisk-naturvidenskabelig Lærereksamen	434
31	—	Lov	om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide	435
31	—	Lov	om Løsgjængeri, Betleri og Drukkenskab	446
31	—	Lov	om Forandring i Lov om Farmaceuters Uddannelse m. v. af 18de Juni 1884	453
31	—	Lov	om Lukningstid for Udsalgssteder	453
31	—	Lov	indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Beskyttelse for Varemærker af 26de Mai 1884	454
31	—	Lov	om Udvidelse af Kjøbstaden Risørs Grændser	455
31	—	Lov	om Udvidelse af Kjøbstaden Arendals Grændser	457
31	—	Lov	angaaende Renskydsen	458
7	Juli	Ref.	om Ikrafttræden af Lov af 6te Juni 1896 indeholdende Forandr. i Straffeloven og Lov af s. D. indeholdende Forandr. i Straffeprocesloven	528
13	Decbr.	Lov	indeholdende Tillæg til Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24 Juli 1894	868
22	—	Lov	om forlænget Gyldighed af Lov af 3die April 1895 indeholdende Forandring i Lov om Fredning af Lax og Sjøørret m. v. af 20de Juni 1891	879

Maal og Vægt.

1900				
24	Novbr.	Ref.	om Tillæg til Reglement for Justervæsenet	843
29	—	Skr.	i Anl. af, at Handelsmænd i Finmarken og Tromsø under Handel med Russer i Land oftere benytter russiske Lodder	849

Medicinal- og Sundhedsvæsen.

1900

5 Jan. Ref. om Sundhedsforskrifter for Dybvaag Herred . . . 2
5 — Ref. om Do. for Haus Herred 2
5 — Ref. om Do. for Hammer Herred . . . 2
5 — Ref. om Do. for Brudvik Herred . . . 2
5 — Ref. om Do. for Narvik m. v. 3
11 — Skr. ang. Udgifterne ved Reiser til Sindssyge til Afgjørelse af, hvorvidt Asylbehandling bør forsøges . . 5
11 — Skr. om, hvorvidt der er Adgang til at vælge Suppleanter for Medlemmer af Sundhedskommissionen m. v. 6
12 — Ref. om Sundhedsforskrifter for Gjerstad Herred . . . 7
12 — Ref. ang. Stillingen som Ordfører i Kjøbstaden Skiens Sundhedskommission 7
17 — Skr. ang. Møder i Sundhedskommissionen 8
22 — Skr. ang. Honorar for Hjælpevaccinatricer 13
27 — Skr. ang. Lister over kjendte Dødsaarsager 18
3 Febr. Ref. om Sundhedsforskrifter for Hobøl Herred 43
3 — Ref. om Do for Fjeld Herred 43
3 — Ref. om Forandring i Do. for Kjøbstaden Stavanger . 44
3 — Ref. ang. Stillingen som Ordfører i Sundhedskommissionen for Vaaler Herred 46
3 — Ref. ang. Do. for Grytten Herred 46
10 — Ref. om Forandring i Sundhedsforskrifterne for Bodø . 54
10 — Ref. ang. Husleiegodtgjørelse til en af Rigshospitalets Reservelæger 56
17 — Ref. om Sundhedsforskrifter for Frolands Herred . . 63
17 — Ref. om Do. for Eide Herred 63
17 — Ref. om Do. for Landvig Herred . . . 63
17 — Skr. ang. Forstaaelsen af Medicinaltaxten 68
20 — Skr. ang. nogle Spørgsmaal vedk. Sundhedskommissioner 70
22 — Skr. ang. Forstaaelsen af Betegnelsen „Underskrift og Signet“ i Frdn. af 1ste April 1796 § 2 72
24 — Ref. ang. Stillingen som Ordfører i Sundhedskommissionen for Mo Herred af Ranens Lægedistrikt . . . 156
10 Marts Kundgj. om, at samtlige Havne i Japan og Argentina samt Sandwichsøerne og Ny-Caledonien skal ansees smittede af Pest, m. v. 168
10 — Skr. ang. en af en Tandlæge udfærdiget Recept paa Antipyrinkapsler 179
17 — Ref. om Forandringer i Reglementet for farmaceutisk Medhjælperexamen 188
27 — Skr. ang. Udarbeidelsen af Dødslister 202
18 April Kundgj. om, at Sydney skal ansees smittet af Pest, m. v. 267
21 — Ref. ang. Anlæg af H. A. T. Dedichens Sindssygeasyl

1900				Side
			paa Søndre Trosterud i Østre Aker	269
28	April	Res.	ang. Stillingen som Ordfører i Sundhedskommissionen for Ankenes Herred	281
5	Mai	Res.	om Sundhedsforskrifter for Ullensaker Herred	295
8	—	Lov	angaaende særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme	363
23	—	Kundgj.	om, at Havnene i Ægypten og Manilla skal ansees smittede af Pest, m. v.	407
26	—	Res.	ang. Bevilgning til Indretningerne for Spedalske	418
26	—	Res.	ang. Husleiegodtgjørelse for Forvalteren ved Fødselsstiftelsen i Kristiania	418
31	—	Lov	om Forandring i Lov om Farmaceuters Uddannelse m. v. af 18de Juni 1884	453
31	—	Plak.	om Ophævelse af Plak. af 12te Septbr. 1899 ang. Forbud mod Indførsel fra Portugal af brugte Klædningsstykker m. v.	463
31	—	Skr.	ang. en Apothekers Berettigelse til at expedere en Dyrlæges Recept, hvor denatureret Spiritus er foreskrevet i en Blanding, der ikke kan benyttes som Berusningsmiddel	469
9	Juni	Res.	om Bevilgning til Sindssygevæsenet	482
30	—	Res.	om Oprettelse af en retsmedicinsk Kommission	521
16	Juli	Rundskr.	ang. Indsendelse til den retsmedicinske Kommission af Afskrifter af retsmedicinske Forretninger	555
17	—	Kundgj.	ang. pestsmittede Steder	555
8	Aug.	Res.	om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse for Gjerdrum m. fl. Herreder i Akershus Amt	574
8	—	Res.	om Do. for Øvre Rendalen og Brandval Herreder i Hedemarkens Amt	574
8	—	Res.	om Do. for Biri m. fl. Herreder i Kristians Amt	574
27	—	Rundskr.	ang. Vaccinatører	596
1	Septbr.	Kundgj.	om, at Glasgow og Havnene i Paraguay skal ansees smittede af Pest	609
17	—	Res.	om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse for Rakkestad m. fl. Herreder i Smaalenenes Amt	696
17	—	Res.	om Do. for Norderhov Herred i Buskeruds Amt	696
17	—	Res.	om Do. for Tjømø m. fl. Herreder i Jarlsberg og Larviks Amt	696
17	—	Res.	om Do. for Eidanger m. fl. Herreder i Bratsberg Amt	697
17	—	Res.	om Do. for Holt m. fl. Herreder i Nedenes Amt	697
17	—	Res.	om Do. for Laudal m. fl. Herreder i Lister og Mandals Amt	697
17	—	Res.	om Do. for Tysvær m. fl. Herreder i Stavanger Amt	697

1900				Side
17	Septbr.	Ref.	om Do. for Austevold m. fl. Herreder i Søndre Bergenhus Amt	697
17	—	Ref.	om Do. for Aurland m. fl. Herreder i Nordre Bergenhus Amt	698
17	—	Ref.	om Do. for Orsten m. fl. Herreder i Romsdals Amt	698
20	—	Rundskr.	ang. Svinepest	708
28	—	Ref.	om Statuter for Skiens Hospital	712
29	—	Ref.	vedk. Kjødkontrollen paa Kongsberg	717
6	Oktbr.	Ref.	om Oprettelse af et nyt Apothek i Trondhjem	730
13	—	Plak.	ang. Kvarantæne i Anledning af Pest	748
20	—	Plak.	om Tillæg til § 4 i Plak. ang. Kjødkontrolregler af 5te Novbr. 1895	762
26	—	Ref.	ang. Regler om Ordningen af Lægernes Anmeldelses- og Meddelelsespligt vedk. tuberkulose Sygdomme	774
5	Novbr.	Ref.	om Love for Røros Grubearbeideres Fagforenings Sygekasse	817
11	—	Skr.	ang. en Stadsfysikus's Forpligtelse til at udføre Lægetilsyn ved Byens Arrester og afgive Erklæringer vedk. Fangernes Helbredstilstand	832
17	—	Ref.	om Løn for Overlægen ved det for St. Jørgens Hospitalsstiftelses Regning anlæggendes Hospital for Tæringssyge	838
23	—	Skr.	ang. Salær til en Læge for paa vedk. Forhørsrets Anmodning at undersøge en Persons mentale Tilstand	843
24	—	Ref.	ang. Stillingen som Ordfører i Sundhedskommissionen for Borge Herred af Sarpsborg Lægedistrikt	845
29	—	Kundgj.	ang. pestsmittede Steder	848
3	Decbr.	Skr.	ang. nogle Spørgsmaal vedk. Prøver for Apothekerlærlinger	852
3	—	Skr.	ang. Udgifterne ved Erhvervelse af Lægeerklæring i Anl. af Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt for Undladelse af at erlægge paalagt Underholdningsbidrag	853
4	—	Skr.	om, hvorvidt en Læge uden at oppebie Fattigvæsenets Rekvisition kan træffe Dispositioner m. H. t. en fattig Syg	854
8	—	Ref.	ang. Sundhedsforskrifter for Vangs Herred i Hedemarkens Amt	861
8	—	Ref.	om Forskrifter til Forebyggelse af ondartede smitsomme Sygdommes Udbredelse for Stokksund m. fl. Herreder i Søndre Trondhjems Amt	862
8	—	Ref.	om Do. for Egge m. fl. Herreder i Nordre Trondhjems Amt	862
8	—	Ref.	om Do. Velfjorden m. fl. Herreder i Nordlands Amt	862
8	—	Ref.	om Do. for Balsfjorden m. fl. Herreder i Tromsø Amt	862
8	—	Ref.	om Do. for Talvik m. fl. Herreder i Finmarkens Amt	863

1900					Side
13	Decbr.	Res.	om Sundhedsforskrifter	for Aal Herred	869
13	—	Res.	om Do.	for Holt Herred	869
13	—	Res.	om Do.	for Sogne Herred . . .	869
13	—	Res.	om Do.	for Finsland Herred . . .	869
13	—	Res.	om Do.	for Vanse Herred . . .	869
13	—	Res.	om Do.	for Grong Herred . . .	870
13	—	Res.	om Do.	for Skjerstad Herred . . .	870
13	—	Res.	om Do.	for Kvænangens Herred . .	870

Militærvæsen, Værnepligt.

1900				
6	Jan.	Skr.	om, hvorvidt Brandmandskaber pligter at fremmøde til militær Tjeneste efter Mobiliseringsordre . . .	4
12	—	Res.	ang. Hesteholdsgodtgjørelsen for Kvarterudredere samt for endel af Armeens beredne nationale Officerer .	7
27	Febr.	Rundskr.	ang. Lensmænds Assistance til Efterforskning eller Tilsigelse af militære Mandskaber	160
10	Marts	Res.	om Forandring i Planen for Rigets Inddeling i Distrikter for Udskrivning til Landværbningen m. v. .	179
24	—	Res.	ang. Benævnelse af Kystbesætningerne ved Tønsberg, Topdal og Bergen m. v.	200
24	—	Res.	ang. Armeens Budget	200
29	—	Lov	om Rettergangsmaaden i militære Straffesager . .	203
29	—	Res.	om Forandringer i Planen for Rigets Inddeling i Distrikter for Udskrivning til Landværbningen m. v.	254
9	April	Cirk.	fra Forsvarsdepartementet ang. Indsendelsen af Regnskaber, der aflægges for Budgetaaret	259
11	—	Lov	indeholdende Forandringer i Lov af 12te Mai 1866 om Værnepligt og Udskrivning og i Lov af 6te Juli 1892 om Udskrivning til Sjøværbningen	260
27	—	Cirk.	ang. Lønstillæg ved Armeen	273
1	Mai	Cirk.	ang. Officerers Hesteholdsgodtgjørelse	293
5	—	Res.	ang. Regler for Armeens Underofficerers Pensionering af Krigshospitalskassen	297
5	—	Res.	ang. Reglement for Tjenstgjøringen ombord i Marinens Orlogsfartøier	299
12	—	Res.	om Reglement ang. militære Rekvisitioner i Krigstilfælde (for Marinen)	367
16	—	Res.	ang. Marinens Budget	419
31	—	Parolbefaling	ang. Forandring i Regulativet for Sjøkrigsskolen af 1ste April 1897	469
9	Juni	Res.	om Plan for Marinens Haandværkskorps og Intendanturkorps m. m.	484
13	—	Res.	om Forandringer i Bestemmelserne for Ordningen af det frivillige Skyttervæsen	505

1900 Side

16 Juni Skr. ang. Pensionering af Officerer, som afgaar, før de har naaet Aldersgrænsen 510
18 — Skr. ang. Arbeidstillæg for Ingeniørofficerer 511
19 — Res. ang. Indvielse til gudstjenstligt Brug af et Forsamlingshus paa Exercerpladsen Gardermoen . . . 512
30 — Res. ang. Sanitetsofficerers Lægetilsyn med Personer af Arme og Marine 520
30 — Res. ang. Remonteringen af Feltartilleriets Stamheste i Trondhjem 524
7 Juli Res. om Uniformsreglement for Marinens Officerer m. v. 533
11 — Skr. om, hvorvidt der tilkommer Lensmænd Godtgj. for Udførelse af Distriktskommissionsformænds Forretninger for en eller enkelte Dage 550
17 — Cirk. om, at de Embeds- og Bestillingsmænd, som har fast Befatning med Udskrivningsvæsenet, ikke kan vælges til Rodeforstandere 556
21 — Skr. ang. Notering i Lodtrækningslisterne m. v. af Mandskaber skikkede til Tjeneste ved Hjulrytterkompanierne 557
6 Aug. Cirk. ang. Adgang til at indvilge Overgang til ikkestridende Stilling for værnepligtige Mandskaber, hvis Troesbekjendelse forbyder dem at tjene som Soldat . . 572
9 — Skr. ang. Udgifterne ved Anholdelse og Transport til Orlogsstation af udskrevne Mandskaber, der ulovlig har forladt Stationen 582
13 — Skr. ang. Do., forsaavidt angaar Underofficerer og faste Mandskaber 583
31 — Parolbefaling ang. Forandring i Regulativ for Søkrigsskolen 609
17 Septbr. Res. om Tillægsgodtgjørelse for det andet faste Medlem af Distriktskommissionen i Tilfælde af, at Formanden udkommanderes 700
17 — Res. om Forandring i Planen for Infanteriets Underofficersskoler 707
29 — Res. om Regler ang. Antagelse og Afskedigelse af Staldkarle ved Krigsskolen m. v. 718
29 — Res. ang. Forandringer i Uniformsreglementet for Krigsskolen 719
30 — Parolbefaling ang. Besøg ved Statsinstitutioner i Udlandet, der ikke er tilgjængelige for Almenheden 727
18 Oktbr. Cirk. ang. diplomatisk Bistand under militære Studier i Udlandet 761
20 — Res. om Anordning af „Norges Forsvarskommission„ . . 763
20 — Res. ang. Forvaltningen af Understøttelsesfondet for de i Krigen blesserede og faldnes Efterladte 764
20 — Res. ang. Salgsauktion over Chefsgaarden Gimse . . . 764
20 — Res. om Tjenestekvarterer og Udrederdistrikter for Armeens beredne og kjørende Vaaben 764

1900			Side
1 Novbr.	Cirk.	ang. Efterſendelſe af Tjeneſtetelegrammer til Militære	785
5 —	Reſ.	ang. Reglement for Udſkrivning af det ſjøfarende Mandſkab	787
7 Decbr.	Cirk.	ang. Reſ. af 20de Oktbr. 1900 ang. Tjeneſtekvarterer og Udrederdiſtrikter	858
8 —	Reſ.	ang. Godtgjørelſe for rekvireret Kvarter m. v. i Garniſonsſtederne	864

Penſionsvæſen, Penſions- og Enkekaſſer.

1900			
24 Febr.	Reſ.	om nye Love for den norſke Livrenteforening	155
11 April	Reſ.	ang. Forpligtelſe for endel Forretningsmænd ved Kongsberg Sølvværk til at gjøre Indſkud i Den norſke Enkekaſſe m. v.	264
5 Mai	Reſ.	ang. Den norſke Enkekaſſes Overtagelſe af Livsforſikringer	296
5 —	Reſ.	ang. Regler for Armeens Underofficerers Penſionering af Krigshoſpitalskaſſen	297
16 Juni	Skr.	ang. Penſionering af Officerer, ſom afgaar, før de har naaet Aldersgrænſen	510
4 Decbr.	Skr.	ang. Anvendeligheden af Enkekaſſelovens § 24 paa Enkepenſioner af Fyrbetjentenes Underſtøttelſesindretning	854

Politivæſen.

1900			
5 Jan.	Reſ.	om Tillæg til Politivedtægter for Borge Herred	1
5 —	Reſ.	om Politivedtægter for Risør	2
12 —	Reſ.	om Vedtægt ang. Adgang til at give dramatiſke og andre offentlige Foreſtillinger i Stange Herred	6
12 —	Reſ.	om Do. i Løitens Herred	7
10 Febr.	Reſ.	om Politivedtægter for Vadsø	54
17 —	Reſ.	om Do. for Tjølling Herred	62
17 —	Reſ.	om Forandring i Do. for Røros Bergſtad	62
17 —	Reſ.	om Politivedtægter for Roan Herred	62
17 —	Reſ.	om Do. for Nordreiſens Herred	63
5 Marts	Reſ.	om Vedtægt ang. Adgang til at give dramatiſke og andre offentlige Foreſtillinger i Aſkim Herred	163
17 —	Reſ.	om Politivedtægter for Sands Herred	182
17 —	Reſ.	om Do. for Niſſedals Herred	182
17 —	Reſ.	om Do. for Maalſelvens Herred	183
24 —	Reſ.	om Do. for Leſje Herred	194
24 —	Reſ.	om Do. for Egge Herred	194

1900				Side
24	Marts	Ref.	ang. Uniform for Politibetjente i Kongsberg	199
29	—	Ref.	om Politivedtægter for Vega Herred	252
29	—	Ref.	om Do. for Velfjordens Herred	252
29	—	Ref.	om Vedtægt ang. Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Foreſtillinger i Fet Herred	253
5	Mai	Ref.	ang. Fredrikſtad Politimeſterembede	296
29	—	Skr.	om, hvorvidt en Bygdevægter i Egenſkab af Politimand er andelsberettiget i Mulkter for Forſeelſer, ſom han anmelder	429
9	Juni	Ref.	om Politivedtægter for Kvænangen Herred	480
13	—	Ref.	om Do. for Biri Herred	502
13	—	Ref.	om Do. for Næsſeby Herred	503
13	—	Ref.	ang. Adgang til at give dramatiske Foreſtillinger m. v. i Brandbu Herred	503
21	—	Ref.	om Politivedtægter for Son	512
21	—	Ref.	om Do. for Holen	513
30	—	Ref.	om Tillæg til Politivedtægter for Borre Herred	519
30	—	Ref.	om Politivedtægter for Dovre Herred	519
30	—	Ref.	om Do. for Høle Herred	519
30	—	Ref.	om Do. for Klæbu Herred	519
30	—	Ref.	om Do. for Fosnes Herred	519
30	—	Ref.	om Do. for Hammerfeſt Herred	520
23	Juli	Ref.	om Forandring i Vedtægt ang. Afgift af Koncerter m. v. i Kriſtiania	558
23	—	Ref.	om Vedtægt ang. Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Foreſtillinger i Grue Herred	558
23	—	Ref.	om Tillæg til Politivedtægter for Aamot Herred	559
23	—	Ref.	om Tillæg til Politivedtægter for Holmeſtrand, indeholdende Forſkrifter for Velocipedridning	559
23	—	Ref.	om Politivedtægter for Byneſets Herred	559
23	—	Ref.	om Do. for Gimsø Herred	559
29	Septbr.	Ref.	om Tillæg til Politivedtægter for Kriſtiania	712
29	—	Ref.	om Politivedtægter for Søndre Odalens Herred	716
29	—	Ref.	om Vedtægt ang. Adgang til at give dramatiske og andre offentlige Foreſtillinger i Brandval Herred	716
29	—	Ref.	om Tillæg til Politivedtægter for Hægebоſtad Herred	716
29	—	Ref.	om Politivedtægter for Lavik og Brække Herred	716
29	—	Ref.	om Do. for Gulens Herred	716
29	—	Ref.	om Nedſættelſe af Kongsberg Sølvværks Godtgjørelſe til Politimeſteren paa Kongsberg	719
6	Oktbr.	Ref.	om Forandring i Politivedtægter for Aasnes Herred	729
29	—	Ref.	om Forandringer i § 70 i Politivedtægter for Kriſtiania	779
31	—	Cirk.	ang. Politimeſterens Regnſkaber for Emigrantafgifter	782
3	Novbr.	Rundſkr.	ang. Politipas for Perſoner, hvis Beſtemmelſesſted er Tyſkland eller Rusland	786

1900				Side
5	Novbr.	Ref.	om Politivedtægter for Sande Herred i Romsdals Amt	786
5	—	Ref.	om Do. for Buvikens Herred	786
5	—	Ref.	om Do. for Tilder Herred	787
17	—	Ref.	ang. Politivedtægter for Sandeherreds Herred . .	835
17	—	Ref.	ang. Do. for Leikangers Herred	835
8	Decbr.	Ref.	om Vedtægter m. H. t. dramatiske og andre offentlige Forestillinger i Nordre Odalens Herred . . .	861

Post- og Telegrafvæsen*).

1900				
8	Jan.	Cirk.	ang. Forandring i Postreglementet m. v.	4
19	—	Cirk.	ang. Udvexling af Telegramanvisninger med Storbritannien og Irland	10
20	—	Cirk.	ang. Forstaaelsen af Postreglementets Kap. V § 6 Litra 1	13
$\frac{24}{17}$	—		Tillægsartikler til Konventionen mellem Norge og Storbritannien og Irland, ang. Telegramanvisninger . . .	13
24	Febr.	Cirk.	ang. Forandring i Postreglementet	157
8	Marts	Cirk.	ang. Pakkepost-Forsendelser, mærkede „til Undersøgelse paa Pest“	168
2	April	Cirk.	om Underholdelse af nye Postaabnerier m. v. . .	256
1	Mai	Cirk.	ang. portofri Forsendelse af Bøger til kommunale Folkebibliotheker	293
5	—	Ref.	ang. Telegrafvæsenets Driftsbudget	296
21	—	Ref.	om Portofrihedsattestationsret for forskjellige Funktionærer	404
31	—	Ref.	ang. Postvæsenets Budget	464
21	Juni	Ref.	ang. Antagelse og Afskedigelse af Fuldmægtige, Betjente og Assistenter ved Kristiania Postkontor . .	514
25	—	Cirk.	ang. Forsendelse af Brevkort som Trykksager m. v. .	518
30	—	Cirk.	om Underholdelse af nye Postaabnerier m. v. . .	524
9	Juli	Cirk.	om Forandring i Postreglementets Kap. VIII § 38	549
30	—	Cirk.	ang. Forsendelsen af Postpakker uden angiven Værdi til Jaffa og Jerusalem m. v.	564
5	Septbr.	Cirk.	om Forandring i Postreglementets Kap. XVI § 9 m. v.	673
8	—	Skr.	ang. Undertaxter til Fastsættelse af Erstatning for Afgivelse af Grund til Telegrafstolper	693
26	—	Cirk.	om Underholdelse af nye Postaabnerier	710
18	Oktbr.	Ref.	om Portofrihedsattestationsret for nogle Funktionærer	759
22	—	Cirk.	ang. Tilbagesendelse m. m. af Brevpostforsendelser i Forbindelsen med Japan	770
13	Novbr.	Cirk.	ang. Udvexling af Postpakker med Storbritannien og Irland	833

*) Se ogsaa under „Traktater“.

1900 Side

22 Novbr. Cirk. ang. Oprettelsen af nogle tyske Postanstalter i Kina, der bliver at betragte som tilhørende Verdenspostforeningen 841
8 Decbr. Cirk. om Forandr. i Postreglementet samt om nye Postaabnerier 864
21 — Cirk. om Underholdelse af et nyt Postaabneri 879
27 — Skr. ang. Opkrævning af den internationale Hovedpostkonventions Taxter i Republiken Columbia . . . 882

Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.

1900

5 Jan. Res. om Lønninger for det statistiske Centralbureaus Embedsmænd og øvrige Personale 3
29 — Cirk. ang. Legitimationer ved Kontributionsregnskaberne vedk. Arveafgift 18
3 Febr. Res. om Uniform for Funktionærer i Skogvæsenets Tjeneste 47
3 — Res. om forandret Uniform for Lensmænd 49
7 — Rundskr. ang. nye Frister for Aflæggelsen af forskjellige Specialregnskaber og Extrakter 52
10 — Res. ang. Husleiegodtgjørelse til en af Rigshospitalets Reservelæger 56
17 — Res. om Oprettelse af et Landbrugsdepartement . . . 64
17 — Res. ang. Frafaldelse af den Tønsberg Byfogedembede tilliggende Ret til den saakaldte Byfogedløkke i Tønsberg 65
19 — Cirk. ang. Delikventregnskabernes Indsendelse 69
5 Marts Res. ang. Udskillelse af nogle Borgermesterembedet i Trondhjem tilliggende Forretninger 166
17 — Res. ang. Justits-Departementets civile Budget . . . 187
19 — Res. om Regler med Hensyn til Indtægternes Optagelse i Regnskaberne over Statskassens ordinære Indtrader 192
29 — Res. om Indkjøb af Embedsgaard for Sorenskriveren i Nedre Romerike 253
29 — Res. om Salg af Embedsgaarden for Fogden i Orkedal . 254
29 — Res. om Do. for Fogden i Hadeland og Land . . . 254
9 April Cirk. fra Forsvarsdepartementet ang. Indsendelsen af Regnskaber, der aflægges for Budgetaaret 259
19 — Skr. om, hvorvidt en Lensmand kan beholde sin tidligere havte Stilling som Sergeant 267
26 Mai Res. ang. forskjellige Lønninger ved Universitetet . . . 416
26 — Res. ang. Husleiegodtgjørelse for Forvalteren ved Fødselsstiftelsen i Kristiania 418
26 — Res. ang. Lønninger til endel Lensmænd 426
31 — Res. om Salg af Embedsgaarden for Sorenskriveren i

1900				Side
			Nordre Jarlsberg	464
9	Juni	Res.	ang. Embedsgaard for Sorenskriveren i Sætersdalen	483
9	—	Res.	ang. Omordning af det civile Embedsværk i Buskeruds og Søndre Bergenhus Amter	483
9	—	Res.	om Afhændelse af Embedsgaarden for Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt	484
13	—	Res.	ang. Instruxer for Fiskeristyrelsen m. v.	504
13	—	Res.	ang. Udførelsen af nogle Raadstuskriverforretninger i Kongsberg	506
13	—	Res.	ang. Godtgjørelse til Toldkontrolløren i Hammerfest for Udførelsen af Toldkassererforretningerne m. m.	507
21	—	Res.	ang. Antagelse og Afskedigelse af Fuldmægtige, Betjente og Assistenter ved Kristiania Postkontor	514
21	—	Res.	om Henlæggelse af endel Sager til Indredepartementet	515
30	—	Res.	ang. Udførelsen af de under Byfogden i Kongsberg henhørende Fogedforretninger udenfor Arrest- og Forbudsforretninger	520
30	—	Res.	ang. Gager for 2 nye Bureauchefembeder i Arbeidsdepartementet	524
12	Septbr.	Skr.	ang. Skogfunktionærers Politimyndighed	695
29	—	Res.	om Henlæggelse af nogle Sager fra Indredepartementet til Landbrugsdepartementet og Arbeidsdepartementet	719
6	Oktbr.	Res.	om Forhøielse af Kontorholdsgodtgjørelsen for endel Sorenskriverembeder	729
23	—	Res.	ang. Salg af Embedsgaarden for Guldals Fogdembede	771
22	Novbr.	Skr.	om at Fogdernes Befatning med Valg paa Forligelseskommissærer efter Gjennemførelsen af Lov om delvis Omordning af det civile Embedsværk er gaaet over til Politimesteren	842
8	Decbr.	Res.	om Ophævelse af Fuldmægtigembederne ved Statsraadsafdelingens Kancelli i Stockholm m. v.	863

Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.

1900.				
7	Febr.	Cirk.	ang. Beregning af geistlige Tjenestemænds Erstatning efter den geistlige Lønningslovs § 23	49
10	—	Res.	om Afholdelse af Gudstjeneste i Nærsnes Kapel	55
10	—	Res.	ang. Gudstjenesterne i Enger Kapel i Søndre Land	56
10	—	Skr.	ang. Opkrævningen af de Presterne tilkommende faste Udredsler	57
10	Marts	Res.	ang. Husleiegodtgjørelse for nogle Sognepræster m. v.	172
17	—	Res.	om, at der i Hjørundfjord Præstegjæld ikke skal be-	

1900				Side
			tales for kirkelige Handlinger, som udføres paa Tirsdage og Torsdage	187
17	—	Ref.	om, at der i Sydvaranger Præstegjæld ikke skal betales for kirkelige Handlinger, som udføres paa de Ugedage, da Lokaldampskibet anløber Kirkenes	187
17	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af den geistlige Lønningslovs § 13	190
24	—	Ref.	ang. Konfirmandforberedelsen inden Kristiania Stift	199
7	April	Skr.	ang. Anvendelsen af den Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse, som under Ledigheden i et Sognekald tilkommer Embedet af Præstegjældets Kommuner	258
11	—	Ref.	om Afholdelse af Gudstjeneste i Nydalens og Maridalens Kapeller	263
21	—	Skr.	ang. Godtgjørelse til en residerende Kapellan for midlertidig Bestyrelse af et Sognepræstembede	270
24	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af den geistlige Lønningslovs § 37	272
28	—	Ref.	ang. Ansættelse af en Trediepræst i Vaklandets Menighed i Trondhjem	282
1	Mai	Skr.	om, hvorvidt der, naar frivilligt Høitidsoffer er besluttet afkast i en Menighed, kan tillyses Offerdag for en Personelkapellan	284
1	—	Skr.	ang. Benyttelse af nogle af en residerende Kapellan forfattede Salmer ved en Vielse	284
5	—	Ref.	ang. Oprettelse af et residerende Kapellani ved Petrus Menighed i Kristiania	295
5	—	Ref.	ang. Gudstjenesten i Aaseral Præstegjæld	296
12	—	Skr.	ang. Betaling for Konfirmationsforberedelse	368
19	—	Ref.	ang. Aftensangsgudstjenesterne i Vestre Fredrikstad Kirke	404
21	—	Rundskr.	ang. Forstaaelsen af den geistlige Lønningslovs § 10	404
26	—	Ref.	om Oprettelse af Ørsten Præstegjæld m. v.	417
29	—	Skr.	ang. Udgifterne ved Præstens Reiser i Menigheden	428
2	Juni	Skr.	ang. et Andragende om, at et Barns Daab maatte ske ved Neddypning under Vandet	471
13	—	Skr.	ang. Præsters Forpligtelse til uden Betaling at meddele Mandtalsførere Atteſter til Brug ved Mandtallenes Førelse	507
19	—	Ref.	ang. Indvielse til gudstjenstligt Brug af et Forsamlingshus paa Exercerpladsen Gardermoen	512
21	—	Ref.	ang. Tiendens Afløsning i Dybvaag Præstegjæld	514
23	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af den geistlige Lønningslovs § 20	516
30	—	Ref.	ang. Gudstjenesterne i Norddalsfjordens Kapel	521
5	Juli	Skr.	ang. Opvarmning og Renhold af Borgstuen paa en Præstegaard, naar den benyttes ved Konfirmandforberedelsen m. v.	527
6	—	Skr.	om, hvorvidt det kan tillades Lægmænd at tale fra Prædikestolen ved de sædvanlige Gudstjenester og	

1900				Side
			hvorvidt en Præst kan lade en anden forrette i sit Sted	528
23	Juli	Res.	om Udsættelse med Ikrafttræden af Res. om Oprettelse af Ørsten Præstegjæld m. v.	560
23	—	Res.	om Oprettelse af Mjømen Annexsogn under Gulen Præstegjæld	561
22	Aug.	Skr.	om, hvorvidt et Barn, hvis Far er udmeldt af Statskirken og hvis Mor ikke er konfirmeret, bør døbes	586
17	Septbr.	Res.	ang. Gudstjenesterne i Røken Præstegjæld m. m.	699
17	—	Res.	om Forhøielse af det Sognepræsten i Støren Præstegjæld paahvilende Lønsbidrag til den residerende Kapellan i Præstegjældet	700
17	—	Res.	ang. Konfirmandforberedelsen i Aamli Præstegjæld	706
17	—	Res.	ang. Gudstjenesterne i Lille-Elvedalen Præstegjæld	707
29	—	Res.	om Ansættelse af en residerende Kapellan i Tune Præstegjæld	719
29	—	Res.	om, at den endel Sognepræstembeder paahvilende Kathedratikum til Bergens Biskop skal bortfalde	720
5	Oktbr.	Skr.	ang. Betaling til Kirkesanger ved Brudevielser	728
15	—	Rundskr.	ang. Indkrævning af præstelige Rettigheder af skyldsat Jord	753
18	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 38 i den geistlige Lønningslov	760
22	—	Skr.	ang. Fordelingen af de i den geistlige Lønningslovs §§ 12 m. fl. omhandlede Erstatninger	770
23	—	Res.	ang. Opbyggelse i Frænen Præstegjæld	771
9	Novbr.	Skr.	ang. Betalingen, naar Lysning foretages for Menighedslemmer i et Præstegjæld, men Vielsen i et andet	827
17	—	Res.	ang. Gudstjeneste i Anl. af Overgangen til det nye Aarhundrede	836
17	—	Res.	ang. Gudstjenesterne i Eidsvold Præstegjæld	838
5	Decbr.	Skr.	ang. Forholdsregler ligeoverfor Personer, der havde ladet sig gjendøbe, uagtet de tilhørte Statskirken	855
31	—	Cirk.	ang. Beregningen af geistlige Tjenestemænds Erstatn. af Sognekassen	885

Retten.

1900				
4	Jan.	Skr.	ang. Kostgodtgjørelse for Sagførere i beneficerede Sager under Ophold paa leiet Dampskib	1
15	—	Skr.	ang. Benyttelse af de ved Sorenskriverkontorer beroende Stemmegivningsprotokoller for Meddomsretsager	7
19	—	Skr.	ang. en befalet Sagførers Regning over Skyds og	

1900				Side
			Kost for Reise i en beneficeret Sag	10
17	Febr.	Skr.	om, hvorvidt en Dommer, der havde erklæret sig inhabil til at behandle en Sag, burde veget Sæde allerede ved Sagens Indkamination	67
5	Marts	Res.	ang. Thinge i Eidsvold Sorenskriveri	165
5	—	Res.	ang. Do. i Trogstad, Eidsberg og Rakkestad Thinglage	166
11	April	Lov	indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Høiesteret	260
30	Juni	Res.	ang. Oprettelse af en retsmedicinsk Kommission	521
20	Oktbr.	Res.	ang. Udtrækning af Domsmænd i Numedal og Sandsvær Sorenskriveri med Kongsberg Kjøbstad	763
29	—	Res.	ang. de almindelige Sagethinge i Søndre Bergenhus Amt samt et nyt Maanedsthing for Roldal og Odda Sogne	780
9	Novbr.	Rundskr.	ang. Stevnevidnernes Bevidnelse om Forkyndelse	828
24	—	Res.	ang. Thinge i Kongsberg	845
26	—	Skr.	ang. en Forligelseskommissærs Habilitet	846
8	Decbr.	Res.	om Forandring i Reglement for Kristiania Byret	863

Skatter og Afgifter.

1900.				
25	Jan.	Skr.	ang. Udredelse af Udgifterne ved en Overskattekommission	17
13	Febr.	Skr.	ang. Udfærdigelse af Forelæg for Udeblivelse fra Ligningskommissionens Møder	58
15	Marts	Skr.	ang. Beskatningen af et Feltspatbrud	181
31	—	Res.	ang. Toldafgifter	255
31	—	Res.	ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning	255
3	April	Telegram	ang. et Spørgsmaal om Ligning af personlig Skat for en Medeier i et svensk Firma	257
18	—	Res.	om Forandring i Vedtægten om Skattetaxter over fast Eiendom i Kristiania	267
28	—	Lov	om Sorenskrivertoldens Ophævelse m. v.	274
28	—	Kundgj.	ang. Toldafgifter	281
28	—	Kundgj.	ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning	281
7	Mai	Res.	om Forandring i Ligningsreglerne for Kristiania	363
14	—	Skr.	om Do. i Vedtægten om Skattetaxter over fast Eiendom i Kristiania	368
28	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Udtrykket „Beregningsfeil" i Landskatteloven § 52 tredje Passus	428
12	Juni	Telegram	om, naar Skattepligtiges Børn ved Statsskatligningen skal henregnes til Forsørgede	502
10	Aug.	Skr.	ang. en Overligningskommissions Berettigelse til at meddele en Skatyder Oplysninger om hans Ligning	583

1900 Side

23 Aug. Skr. om, hvorvidt en Lensmand kan beregne Godtgjørelse for Indbrivelse af personlige Skatter til en fremmed Kommune 587
25 — Skr. ang. Forstaaelsen af Landskattelovens § 42 . . . 594
8 Septbr. Skr. om, at en Ligningskommission, naar en Klager har paastaaet sin Indtægt eller Formue nedsat, ikke kan forhøie Ansættelserne 693
5 Novbr. Skr. ang. Beskatning af et Handelssamlag 824
$\frac{1}{12}$ — Kapitalstaxter for Aaret 1900 828
17 — Skr. i Anl. af, at et Formandskab havde undladt overensstemmende med Landskattelovens § 11 at udlægge Budgetforslag til Eftersyn 839
3 Decbr. Skr. ang. Spørgsmaal om Skatlæggelse af en Bygdealmening 854

Skole- og Undervisningsvæsen.

1900.

20 Jan. Skr. ang. Forstaaelsen af Landskolelovens § 46 f . . . 12
27 — Skr. ang. Folkeskolelæreres Forpligtelse til at underkaste sig kommunale Pensionsvedtægters Bestemmelse med Hensyn til Aldersgrænse 17
10 Febr. Skr. ang. Folkeskolelæreres Undervisningstid 56
20 — Skr. ang. Forstaaelsen af § 13 i Lov om Folkeskoler paa Landet af 26de Juni 1889 m. v. 70
21 — Rundskr., hvorved den Skoleraadene ved Rundskr. af 31te Juli 1899 givne Bemyndigelse udstrækkes til ogsaa at gjælde Elever af Klasse IV, som gaar tilbage til Klasse III 71
22 — Skr. ang. Hvervet som herredsvalgt Medlem af Bestyrelsen for et Folkebibliotek 72
28 — Skr. om, at Aspiranter til Middelskolens Klasse I, som ikke har bestaaet Optagelsesprøven ved en Skole, ikke samme Aar kan fremstille sig til Prøve paany ved en anden Skole 160
5 Marts Skr. ang. et Amtsformandskabs Adgang til at bevilge Skolekommuner Bidrag til Anskaffelse af Salonrifler og Skydeskiver 167
6 — Skr. ang. Folkeskolelæreres Forpligtelse til at besørge Skolens Opvarmning og Renhold 167
10 — Res. ang. Bevilgning til de offentlige høiere Almenskoler m. v. 172
19 — Skr. ang. Forstaaelsen af Abnormskolelovens § 7 . . . 190
29 — Res. ang. Fritagelse af Kandidater ved Realartium efter den ældre Ordning for Prøve i Tegning 253

1900			Side
4 April	Skr.	ang. Opsigelsesfrist for Hjælpelærere	257
7 —	Skr.	ang. Alderstillæg for Folkeskolelærere, som paa Grund af Sygdom tilstaaes Permission	258
11 —	Res.	ang. Bevilgning til Arkivvæsenet	263
20 —	Skr.	ang. Hvervet som Medlem af et Skolestyre	268
20 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Udtrykket „fornødne Gjærder" i Landskolelovens § 24	268
21 —	Skr.	ang. Adgang til at give „Maanedslov" ved Folkeskolen paa Landet	270
21 —	Skr.	ang. Beregningen af Alderstillægget for en Folkeskolelærer	270
27 —	Skr.	om, at et Amtsformandskab kan bevilge en Kommune et aarligt Bidrag til Leie af lovbefalet Lærerjord	272
3 Mai	Skr.	ang. en Lærers Forpligtelse til at finde sig i Sammenslutning af hans Skolekreds med tvende andre	294
8 —	Skr.	ang. den Tjenestetid, som berettiger til Alderstillæg efter Landskolelovens § 20	366
14 —	Telegram	ang. Bevilgning af Bidrag til Skolehustomt	369
26 —	Res.	ang. Godkjendelse af A. Tolleffens „Lærebog i Kirkehistorie til Skolebrug"	416
26 —	Res.	ang. forskjellige Lønninger ved Universitetet	416
26 —	Res.	om ny Plan for Kristiansands Maskinistskole	419
31 —	Lov	indeholdende Forandringer i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889	429
31 —	Lov	indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov af 3die April 1875 om examen philosophicum og Forandringer i Lov af 5te Mai 1875 om Tillægsprøver ved Embedsexamina	433
31 —	Lov	indeholdende Tillæg til Lov af 5te April 1873 om Prøve i Tegning for Kandidater ved matematisk-naturvidenskabelig Lærereksamen	434
2 Juni	Skr.	ang. Godkjendelse af et Valg paa Formand i Skolestyret og paa Lærernes Repræsentant i samme	471
15 —	Rundskr.	ang. Godtgjørelsen for Examination og Censur ved Examen Artium	509
7 Juli	Res.	om Oprettelse af en teknisk Høiskole i Trondhjem	529
7 —	Res.	om Opretholdelse som bevægeligt af et Professorat i Dienssygdomme m. v.	529
24 Aug.	Rundskr.	ang. Lov af 31te Mai 1900, indeholdende Tillæg til Lov om Folkeskolen paa Landet	589
25 —	Res.	om Plan for Stavanger kommunale Tvangsskole	592
27 —	Skr.	ang. Tjomø Herreds Forpligtelse til at skaffe de paa Lille-Færder boende Børn Undervisning efter Skolelovens Fordringer	595
27 —	Skr.	ang. Forbud for Lærere i fuldstændige Poster ved	

1900 Side

en Folkeskole mod at paatage sig andet lønnet Hverv . 595
30 Aug. Rundskr. til Veiledning for Værgeraad 597
3 Septbr. Skr. ang. Herredsstyrers Beslutning om Kredsinddeling . 609
17 — Res. ang. Plan for Skolehjemmet „Toftes Gave" . . 700
17 — Res. ang. Do. for Ulfsnesøens Skolehjem 704
17 — Res. ang. Do. for Falstad Skolehjem 706
17 — Skr. ang. den et Bergværk i Henhold til Landskoleloven's § 42 paahvilende Forpligtelse overfor vedk. Herreds Skolevæsen i de første 5 Aar efter Værkets Nedlæggelse 707
24 — Skr. ang. Indkaldelsen til Møde af Værgeraadets Medlemmer 709
28 — Skr. ang. Forstaaelsen af nogle Bestemmelser i Lov af 6 Juni 1896 om Behandling af forsømte Børn . . 712
1 Oktbr. Skr. ang. Beskikkelse af en Sognepræst som Medlem af Værgeraad, hvor Sogne tilhørende to Præstegjæld danner en Kommune 727
6 — Res. ang. Reglement for Basto Skolehjem for forsømte Gutter 729
22 — Skr. ang. Beregning af Alderstillæg af Amtsskolekassen i et Tilfælde 770
22 — Skr. ang. Anvendelse af nogle Dage af Skoletiden til Undervisning i Havedyrkning 770
1 Novbr. Rundskr. ang. Tilfælde af Dissens mellem Censor og Examinator ang. Karakteren for et mundtligt Fag ved Middelskoleexamen 784
3 — Skr. om, hvorvidt et Skolestyre kan lade anvende legemlig Straf for Forseelser begaaede af Elever af Folkeskolen udenfor Skolen 785
9 — Skr. ang. Skolebørns Flytning 827
17 — Res. om Love for den akademiske Lærerstands Understøttelsesselskab 838
22 — Skr. ang. den i Lov om forsømte Børns Behandling omhandlede Undersøgelse af vedk. Børns Hjem . . . 841
3 Decbr. Skr. ang. Indkaldelse til Værgeraad, Børns Afsendelse til Skolehjem m. v. 851
4 — Skr. ang et Kommunestyres Beslutning om Lønningsvedtægter 854
6 — Skr. om Indførelse af Vedk.s Efternavne i Skolernes Mandtalsprotokoller 857
12 — Rundskr. ang. Beregningen af Ugelønnen efter Tillægsloven af 31 Mai 1900 til Landskoleloven 866
13 — Res. om Forandring i Reglement for Middelskoleexamen . 870
13 — Res. ang. Tillægsprøven for Realstudenter i mundtlig Artiums Latinpensum uden Græsk 870

1900				Side
13	Decbr.	Res.	om Reglement for de mildere Skolehjem for forsømte Piger	871
13	—	Res.	om Reglement for det strengere Skolehjem for forsømte Piger paa Sletner i Eidsberg	872
13	—	Res.	om Regler ang. Revselsesmidler ved Falstad Skolehjem for forsømte Gutter	872
13	—	Res.	om Regler ang. Revselsesmidler ved Ulfsnesøens Skolehjem for forsømte Gutter	873
13	—	Skr.	ang. en Lensmands Tilkommende for Tilsigelse til Møde af Værgeraadsmedlemmer m. v.	874
14	—	Skr.	ang. Spørgsmaalet om Fattigvæsenets Forpligtelse til at bistaa Værgeraadet ved Bortsættelsen af forsømte Børn	874
17	—	Skr.	ang. Tilveiebringelse af Oplysninger i Anl. af Børns Indsættelse i Skolehjem	877
27	—	Skr.	ang. Spørgsmaal om Værgeraadets Adgang til at paalægge Fattigkommissionen at besørge Bortsættelsen af Børn, som skal anbringes i Familier	882

Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.

1900				
20	Jan.	Res.	om Regler for Behandling af Værnskog i Aurlands Herred	11
3	Febr.	Res.	om Skogbrandsregler for Kraakstad Herred	44
3	—	Res.	om Do. for Gjerdrum Herred	44
3	—	Res.	om Do. for Sondeleds Herred	44
3	—	Res.	om Do. for Opdals Herred	44
3	—	Res.	om Do. for Meldalens Herred	44
3	—	Res.	om Vedtægter for Behandling af Værnskog i Beierens Herred	45
3	—	Res.	om Nedsættelse af Flødningsafgiften i det Topdalske Vasdrag	45
3	—	Res.	om Uniform for Funktionærer i Skogvæsenets Tjeneste	47
24	—	Res.	om Vedtægter for Behandling af Værnskog i Vestre Gausdals Herred	102
24	—	Res.	om Do. i Søndre Aurdals Herred	102
24	—	Res.	om Skogvedtægter for Nordre Lands Herred	103
24	—	Res.	om Do. for Vemundvik Herred	103
24	—	Res.	om Vedtægter for Behandling af Værnskog i Vessen Herred	103
19	Marts		Forandring i Brugsregler for Malvik Statsalmenning	190
24	—	Res.	om Vedtægter for Behandling af Værnskog i Folldereids Herred	196
24	—	Res.	om Skogbrandsregler for Onsø Herred	196
24	—	Res.	om Do. for Id Herred	196

1900				Side
24	Marts	Res.	om Skogbrandsregler for Vaaler Herred	196
24	—	Res.	om Do. for Vangs Herred	197
24	—	Res.	om Do. for Furnes Herred	197
24	—	Res.	om Do. for Rollag og Væglid Herred	197
24	—	Res.	om Do. for Ringebu Herred	197
24	—	Res.	om Do. for Bærums Herred	197
24	—	Res.	om Do. for Strømmens Herred	197
24	—	Res.	om Do. for Øvrebø Herred	198
24	—	Res.	om Do. for Sveen Herred	198
24	—	Res.	om Do. for Støren Herred	198
24	—	Res.	om Do. for Klæbu Herred	198
24	—	Res.	om Do. for Leinstrandens Herred	198
29	—	Res.	om Do. for Jevnaker Herred	253
11	April	Res.	om Do for Tune Herred	262
11	—	Res.	om Skogvedtægter for Tryfil Herred	262
11	—	Res.	om Skogbrandsregler for Modum Herred	262
11	—	Res.	om Do. for Frosten Herred	263
11	—	Res.	om Do. for Snaasen Herred	263
11	—	Res.	om Do. for Klingen Herred	263
21	—	Res.	om Do. for Rødenes Herred	269
21	—	Res.	om Do. for Andebu Herred	269
26	Mai	Res.	om Reglement for Benyttelse af Reguleringsdammen for Toke	414
26	—	Res.	om Skogbrandsregler for Lier Herred	414
26	—	Res.	om Do. for Hornnes Herred	414
26	—	Res.	om Reglement for Færdselen gjennem Løgerne Kanal ved Flekkefjord	415
26	—	Res.	ang. Skogvæsenets Budget	419
9	Juni	Res.	om Skogbrandsregler for Vestby Herred	479
9	—	Res.	om Do. for Hol Herred	479
9	—	Res.	om Do. for Dyrø Herred	480
13	—	Res.	om Do. for Hole Herred	504
13	—	Res.	om Do. for Sigdals Herred	504
21	—	Res.	om Do. for Urskog Herred	513
21	—	Res.	om Do. for Romedals Herred	513
21	—	Res.	om Do. for Aals Herred	513
21	—	Res.	om Do. for Nesne Herred	513
30	—	Res.	om Regler for Benyttelse af Bryggerne og Pakboderne ved Nordsjø, Sauerelven, Hiterdalsvandet og Vandaksvandene	520
3	Juli	Forandr. i Brugsregler for Hesjedalens Statsalmenning		527
7	—	Res.	om Vedtægter for Behandling af Værnskog i Nordre Lands Herred	528
7	—	Res.	om Do. for Mosviken og Verran Herred	528
30	—	Skr.	ang. Adgangen til at indtage en Bestemmelse i Skogbrandsregler	564

1900				Side
31	Juli	Skr.	ang. Adgangen til i Værnskogsvedtægter at fastsætte strengere Bestemmelser for Hugst ifølge Udhugstkontrakter end for anden Hugst	565
31	—	Skr.	ang. visse Bestemmelser i Skogbrandsregler	566
1	Aug.	Skr.	ang. Adgangen til at udvælge en Komite til at paase Skogvedtægters Gjennemførelse og Overholdelse m. v.	568
8	—	Res.	om Skogbrandsregler for Skipvedt Herred	575
8	—	Res.	om Do. for Søndre Odalen Herred	575
8	—	Res.	om Do. for Nes Herred, Hallingdal	575
8	—	Res.	om Do. for Beitstaden Herred	575
8	—	Res.	om Do. for Grong Herred	575
8	—	Res.	om Do. for Vemundvik Herred	576
8	—	Res.	om Do. for Kolvereid Herred	576
25	—	Res.	om Do. for Trogstad Herred	592
5	Septbr.	Skr.	ang. en i Skogbrandsreglerne for et Herred indeholdt Bestemmelse med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne ved Vagthold	673
6	—	Skr.	ang. en i Skogvedtægterne for et Herred indeholdt Bestemmelse med Hensyn til Hugst i Fjeldskog	674
10	—	Skr.	ang. de approberede Skogbrandsregler for Snaasen Herred	694
13	—	Skr.	ang. Valg af Bestyrelse for Statsalmenninger	695
17	—	Res.	om Skogbrandsregler for Østre Toten Herred	698
17	—	Res.	om Do. for Hemsedal Herred	698
17	—	Res.	om Do. for Øvre Ekers Herred	698
17	—	Res.	om Vedtægter for Værnskogens Behandling i Mosviken og Værran Herred	699
20	Oktbr.	Res.	om Værnskogsregler for Stryn Herred	763
20	—	Res.	om Do. for Roros Herred	763
24	—	Skr.	ang. Adgang til at indtage en Bestemmelse i Skogbrandsregler	772
10	Novbr.	Brugsregler for Vangs og Furnes Bygdealmenning		829
7	Decbr.	Brugsregler for Horg østre Bygdealmenning		858

Sparebanker.

1900				
22	Jan.	Res.	om Forandring i Planen for Stokke Sparebank	13
2	Febr.	Res.	om Do. for Grue Sparebank	43
15	—	Res.	om Do. for Kolvereids Sparebank	59
15	—	Res.	om Do. for Nedenes Sparebank	59
19	—	Res.	om Plan for en Sparebank i Foldereids Herred	68
19	—	Res.	om Forandring i Planen for Trysil Sparebank	68
5	Marts	Lov	om Forandring i Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887	161
10	—	Res.	om Forandringer i Planen for Sortlands Sparebank	179

1900				Side
24	Marts	Ref.	om Forandringer i Planen for Bodø Sparebank	199
2	April	Ref.	om Forandring i Planen for Skoger Sparebank	256
9	—	Ref.	om Forandringer i Planen for Kristiania Haandværkeres Sparekasse	259
23	—	Ref.	om Plan for Jølsters Sparebank	271
3	Mai	Ref.	om Do. for Evenes Sparebank	294
5	—	Ref.	ang. Løn for en Inspektør ved Sparebankerne	297
14	—	Ref.	om Plan for en Sparebank i Trano Herred m. v.	369
9	Juni	Ref.	om ny Plan for Kinservik Sparebank	501
26	—	Ref.	om Forandring i Planen for Lødingens Sparebank	518
14	Septbr.	Ref.	om Do. for Elverum Sparebank	696
2	Oktbr.	Ref.	om Do. for Kolvereids Sparebank	727
18	—	Ref.	om Forandring i Planen for Moss Sparebank	760
18	—	Ref.	om Plan for en Sparebank i Treungen Sogn	760
18	—	Ref.	om Do. for Hosangers Sparebank	760
29	—	Ref.	om Do. for Ankenæs Sparebank	781
5	Novbr.	Ref.	om Do. for Hetlands Sparebank	823
19	—	Ref.	om ny Plan for Kristiania Sparebank	839

Sportelvæsen.

1900				
4	Jan.	Skr.	ang. Beregningen af Sportler for Skifte- og Konkursbehandling	1
30	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Sportellovens § 95 i. f.	41
1	Febr.	Skr.	ang. Do. af Sportellovens § 1, 2det Punktum	43
10	—	Skr.	ang. Gebyret for Thinglysning af Fogedforretninger, hvorved Eiendomme overleveres til brugeligt Pant	57
28	—	Skr.	ang. Beregningen af Sportler til Statskassen i visse Tilfælde	160
24	Marts	Skr.	ang. en Lensmands Tilkommende for Forkyndelse af Indkaldelse i en Sag mellem Skibsfører og Mandskab	202
20	April	Skr.	ang. Gebyr for Thinglysning af Expropriationstaxter ved Jernbaneanlæg	268
5	Mai	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Beregning af Gebyr for Thinglysning	362
30	—	Skr.	om, hvorvidt der skal beregnes Gebyr for Thinglysning af Udpantning for Skatter i Løsøre	429
27	Juni	Skr.	ang. en Underfogeds Berettigelse til at beregne Udpantningsgebyr, naar Udpantningsforretning forgjæves har været forsøgt afholdt	518
4	Juli	Skr.	om, hvorvidt flere Eiendomme tilhørende forsk. Personer kan hjemles den samme ved et enkelt Skjøde	527
13	—	Skr.	ang. Lensmænds Godtgjørelse for Registreringer	552
8	Aug.	Skr.	ang. Gebyr for Thinglysning af Skyldbelinger, foretagne under Udskiftning, m. m.	582

1900				Side
23	Aug.	Skr.	om, hvorvidt en Lensmand kan beregne Godtgjørelse for Inddrivelse af personlige Skatter til Kristiania Kommune	587
27	—	Skr.	ang. en Lensmands Tilkommende for Bekjendtgjørelse vedk. et Konkursbo	596
11	Septb.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Sportellovens § 8	694
22	—	Skr.	ang. Gebyret for Thinglysning af en Paategning paa nogle Obligationer	709
25	—	Skr.	ang. Do. for Thinglysning af en Deklaration om den i Lov af 14de Juli 1897 §§ 9—11 omhandlede Fordeling af Jordafgift m. m.	710
16	Oktbr.	Skr.	ang. Forstaaelsen af Sportellovens § 16, 2det Pasjus	758
17	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af samme Lovs § 85	759
18	—	Skr.	om, hvorvidt der skal beregnes Gebyr for Thinglyslysning af Udpantning i Løsøre for Told	761
25	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Sportellovens § 28 c	773
26	—	Skr.	om, hvorvidt Sportler skal erlægges af Forretninger vedk. Veie	774
30	—	Skr.	ang. Beregningen af Sportler i en ved Extraret behandlet, men forligt Vexelsag	781
31	—	Skr.	ang. Gebyr for Registrering af „kun Sparebankbog og Kontanter“	782
6	Novbr.	Skr.	ang. Statsbanernes Frihed for Sportler til Statskassen	826
1	Decbr.	Skr.	ang. en Lensmands Tilkommende for Forkyndelse af en i en Paternitetssag afsagt Afvisningsdom m. v.	851
13	—	Skr.	ang. en Lensmands Tilkommende for Tilsigelse til Møde af Værgeraadsmedlemmer m. v.	874
20	—	Skr.	om, hvorvidt der tilkom en Lensmand Gebyr for Aabningsforretninger i et Dødsbo	878

Statistik.

1900				
8	Aug.	Res.	om Afholdelse af en almindelig Folketælling	581

Statskassen, Statens Eiendomme.

1900				
5	Marts	Res.	om Indkjøb for det Offentlige af Eiendomme i Hatfjelddalen	166
5	—	Res.	om Bemyndigelse for Indredepartementet til at iværksætte Indkjøbet af Eiendommene i Hatfjelddalen	166
23	Juli	Res.	om Oprettelse af en ny Underafdeling af Tællekommissionen vedk. Statslaan m. v.	562

1900 Side

Stempelvæsen.

1900
19 April Skr. om, hvorledes man af Hensyn til Beregningen af det stemplede Papir bør fordele en for en samlet Eiendom erlagt Kjøbesum mellem de enkelte Parter, hvori Eiendommen er delt 268

Storthinget, Stemmeret.

1900
24 Febr. Lov om Mandtal og Storthingsvalg 72
24 — Res. ang. Mandtalslovens Oversættelse paa Landsmaal . 87
24 — Log um manntal og stortingsval 88
17 Marts Res. om Ikrafttræden af Lov om Mandtal og Storthingsvalg m. m. 182
20 — Skr. om, hvorvidt Tilbagebetaling af modtagen Fattigunderstøttelse opretholder Stemmeretten m. v. . . . 193
1 Mai Rundskr. ang. Anvendelsen af Lov om Mandtal og Storthingsvalg 284
13 Juni Skr. ang. Præsters Forpligtelse til uden Betaling at meddele Mandtalsførere Attester til Brug ved Mandtallenes Førelse 507
21 Juli Skr. om, hvorvidt en Person kunde ansees som norsk Statsborger 557
26 — Rundskr. ang. de i Mandtalsloven omhandlede Bøger til Indførelse af Forfaldsanmeldelser, ang. Adgangen til at stemme paa Partiliste samt ang. Formen for Fuldmagter for Valgmænd 563
30 — Skr. ang. en Sognepræsts Forpligtelse til at bistaa Lensmanden i Egenskab af Mandtalsfører med Oplysninger fra Kirkebøgerne 564
17 Aug. Skr. ang. Forstaaelsen af Mandtalslovens § 9 . . . 585
21 — Rundskr. ang. Formen for den Fuldmagt, som Valgmandsthinget skal udfærdige for de udkaarede Storthingsmænd og Varamænd 585
24 — Rundskr. ang. Forstaaelsen af Mandtalslovens § 38, 2det Led, m. m. 589
14 Septbr. Skr. om, at der er Adgang til at stemme paa sig selv ved Valgmandsthinget 696
26 Novbr. Skr. om, hvorvidt en i Udlandet bosat Person kunde ansees som norsk Statsborger 846

Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.

1900
25 Jan. Skr. ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i Mønstringslovens § 22 17
31 — Cirk. ang. Førelse af Protokoller over strandede eller ber-

			gede Fartøier m. v.	41
3	Febr.	Res.	om Lønninger og Lønstillæg ved Fyrvæsenet	46
17	—	Res.	om Ansættelse af Havnelods for Lillesand m. v.	63
24	—	Res.	ang. Havneafgifter i Sarpsborg	103
24	—	Res.	ang. Lodsafløsning og Lodsbetaling samt Instruktion om Lodsvæsenet	103
24	—	Res.	ang. Lodsoldermandskaber, Lodsstationer og Lodsningsdistrikter m. m.	118
25	—	Cirk.	ang. Forstaaelsen af Sjøfartslovens § 99	158
26	—	Cirk.	ang. Hjemsendelse af Sjøfolk	159
5	Marts	Res.	ang. Fritagelse for Lodspligt for Fartøier, som kommer fra eller gaar til Sverige	165
10	—	Res.	ang. Lodsbetaling for Krigsfartøier, Transportfartøier og Lystfartøier	169
10	—	Res.	om særskilte Bestemmelser vedrørende Lodsvæsenet i Tromsø Overlodsdistrikt	171
26	Mai	Res.	om Tonnageafgift m. v. i Fredrikshald	414
26	—	Res.	om Opkrævning af Isafgift i Fredrikshalds Havn	415
26	—	Res.	om Vedtægter for Brugen af Ild og Lys i Narviks Havn	415
26	—	Res.	om ny Plan for Kristiansands Maskinistskole	419
13	Juni		Taxter for Forhyringsgebyrer i Tønsberg	508
30	—	Res.	om Regler for Benyttelse af Bryggerne og Pakboderne ved Nordsjø, Sauerelven, Hiterdalsvandet og Bandaksvandene	520
3	Juli	Res.	om Taxtregulativ for Benyttelsen af de offentlige Kaier i Namsos	526
17	Juli	Res.	om Taxtregulativ for Benyttelsen af de offentlige Brygger i Larvik	556
19	—		Tillægsbestemmelser for Skien til Lov om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer	557
7	Septbr.		Telegram ang. Valg af nyt Medlem, naar det til Medlem af Havnestyret valgte Formandskabsmedlem er inhabilt	674
27	—	Skr.	om, hvorvidt Spørgsmaalet om Bergeløn for nogle Makrelgarn, fundne et Par Mil tilhavs, kan afgjøres af Amtet overensstemmende med Lov om Stranding og Vrag	711
29	Oktbr.	Res.	om Tillægsbestemmelser til Regler ang. Fritagelse for Lodspligt for Fartøier, som kommer fra eller gaar til Sverige	779
31	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Lodslovens § 3	783
5	Novbr.	Res.	om nye Taxter for Nordsjø-Skienskanalen	818
5	—	Skr.	ang. Udstrækningen af et Fartøis Lodspligt	824
6	—	Skr.	ang. Beregning af Konsulatafgift	826
12	—	Res.	ang. Taxtregulativ for Benyttelse af Tromsø offentlige Dampskibskai	832
15	—	Cirk.	ang. Anførsel i Sjømænds Sjøfartsbøger o. s. v.	

1900

om, hvorvidt den deri noterede Fart er foregaaet med Seil- eller Dampskib 834
16 Novbr. Skr. ang. Forstaaelsen af Lodslovens § 27 Post 4 og 5 834
22 — Ref. om Taxter for Benyttelse af Ofotbanens nye Dampskibskai ved Kleven i Narvik 840
30 — Skr. ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i Lodslovens § 3.2 om Lodspligtens Ophør ved Indklarering . . . 849
6 Decbr. Ref. ang. Kaiafgifter i Trondhjems Havn 855
22 — Ref. om tvungen Benyttelse af Havneloods i Sarpsborg Havn m. v. 879
22 — Ref. om Do. i Fredrikshalds Havn m. v. 880
22 — Ref. om Lodsfrihed for Fartøier i alm. Fragtfart bestemte til Udlandet, naar de anløber Havn her i Riget alene for at forsyne sig med Kul eller Skibsprovisioner . 880

Toldvæsen, Ind- og Udførsel.

1900

24 Febr. Ref. ang. Lønninger og Lønstillæg ved Toldvæsenet . . 156
8 Marts Cirk. ang. Overførelse til Transitlagere i andre Byer af de i Cirk. af 18de April og 30te Juni 1899 omhandlede Varer 168
29 — Ref. om Inddragning af 1 Udhavnsbetjentpost i Larviks Tolddistrikt 254
31 — Ref. ang. Toldafgifter fra 1ste April 1900 255
28 April Kundgj. ang. Do. 281
31 Mai Plak. om Ophævelse af Plak. af 12te Septbr. 1899 ang. Forbud mod Indførsel fra Portugal af brugte Klædningsstykker m. v. 463
13 Juni Ref. ang. Godtgjørelse til Toldkontrolløren i Hammerfest for Udførelsen af Toldkassererforretningerne m. v. . 507
8 Aug. Ref. om Inddragning af 1 Toldkontrollørpost i Kristiania Tolddistrikt m. m. 581
24 Novbr. Skr. om, hvorvidt en Toldfunktionær kan forhandle et af ham opfundet Apparat til at varsle Ildebrand . . 846
13 Decbr. Plak. om Forandring i Plakat af 13 Jan. 1899 ang. Indførsel af Hornkvæg m. v. fra Sverige 868
15 — Cirk. ang. Regler for Toldbehandling af Varer, ankomne med Jernbane fra Udlandet og bestemte til Steder uden Toldopsyn 876

Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.

1896

14 Jan. Venskabs-, Handels- og Sjøfartstraktat mellem Norge og Sverige paa den ene og den Argentinske Repu-

blik paa den anden Side med tilhørende Tillægsartikel 887

1898 / 17 Decbr. / 1899 / 30 Juni / 9 Decbr. | Cirkulærnoter, udfærdigede af det egyptiske Udenrigsministerium samt Note fra Generalkonsulatet i Alexandria, angaaende Forlængelse af de i Egypten værende saakaldte blandede Domstoles Virksomhed m. m. . . . 902

1900
10 Jan. Skr. ang. Ændringer i Expeditionsreglementet til Hovedpostkonventionen 5
13 — Skr. om, at Leeward Islands har tiltraadt den internationale Overenskomst ang. Udvexling af Værdibreve m. m. 7
$\frac{25}{17}$ — Tillægsartikler til Konventionen af 12te—17de Oktober 1889 mellem Norge og Storbritannien og Irland . . . 13
25 — Skr. ang. Forandring i Expeditionsreglementet til Hovedpostkonventionen 16
1 Febr. Cirk. ang. Tilbagesendelse fra Egypten af ubesørgelige Postpakker m. m. 43
8 — Res. ang. Inddragning af de forenede Rigers Konsulat i Livorno 54
28 — Skr. ang. Peru's Tiltræden af den internationale Postanvisningsoverenskomst m. m. 160
8 Marts Skr. ang. De forenede Staters Tiltræden af den internationale Hovedpostkonvention, forsaavidt angaar Hawaii, Porto Rico, Philippinerne og Øerne Guam og Cuba 167
10 — Skr. ang. Opkrævningen af den alm. Postkonventions Taxter i Korea 179
19 — Skr. ang. forskjellige i Finland bosatte Nordmænds statsborgerlige Stilling 191
24 — Res. ang. Konsulatet paa Fijiøerne 201
29 — Lov om Forandringer i Lov om norsk Statsborgerret m. m. af 21de April 1888 203
5 Mai Res. ang. Udgifter ved de diplomatiske Anliggender og ved det fælles Konsulatvæsen 298
5 — Overensk. ang. Telefonforbindelse mellem Norge og Danmark 360
8 — Skr. om, at de under tysk Protektorat staaende Dele af Samoaøerne har tiltraadt den internationale Verdenspostkonvention 366
10 — Skr. ang. et Spørgsmaal om en islandsk Kvindes Forsørgelsesret her i Landet 366
12 — Res. ang. Formular for Statsborgerbreve 368
25 Mai Res. ang. § 130, 1ste Stykke, i den kgl. Forordning af 4de November 1886 ang. Konsulatvæsenet . . . 407

1900

25 Mai Ref. om Forhøielse af Bidraget til Kontorudgifter ved Generalkonsulatet i Hamburg 407
31 — Ref. om Overenskomst ang. Telefonforbindelse mellem Norge og Sverige 465
8 Juni Konvention ang. Revision af Bestemmelserne om Indførsel af Spirituosa til visse Egne af Afrika 471
13 — Skr. ang. Opkrævningen af den alm. Postkonventions Taxter i Straits Settlements 507
19 — Skr. ang. Nicaraguas Tiltræden af Hovedkonventionen om Verdenspostforeningen 512
19 — Skr. ang. Montenegros Tiltræden af den internationale Overenskomst om Udvexling af Postanvisninger . . 512
13 Juli Deklar. ang. Fortolkning af Sjøfartstraktat med Spanien 551
$\frac{13}{25}$ Juni / 26 Juli Ministerielle Noter, udvexl. mellem H. M.s Minister i St. Petersburg og det keiserlige russiske Udenrigsdept. ang. Toldfrihed for visse Konsulatrekvisite 911
25 Juni / 23 Juli / 31 Juli Ministerielle Noter, udvexl mel. H. M.s Legation i Paris og den franske Udenrigsminister ang. samme Gjenstand 914
1 Aug. Overensk. mellem den norske, svenske og danske Telegrafstyrelse ang. direkte Telefonforbindelse mellem Kristiania og Kjøbenhavn 569
21 — Skr. ang. Opkrævningen af den internationale Hovedpostkonventions Taxter i den Argentinske Republik . . 585
21 — Skr. ang. Tillægsporto for Pakker, udgaaet fra eller bestemt til en peruansk Postanstalt 585
4 Septbr. Overensk. om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder 609
4 — Overensk. om Anvendelse paa Sjøkrig af Grundsætningerne i Genferkonventionen af 22de August 1864 . 640
4 — Deklar. ang. Forbud mod at kaste Projektiler og Sprængstoffe ned fra Balloner 657
4 — Deklar. ang. Afkald paa Brug af Projektiler, som har til eneste Øiemed at udbrede kvælende eller giftige Gasarter 662
4 — Deklar. ang. Afkald paa Brug af Kugler, som let udvider sig eller bliver flade i det menneskelige Legeme 668
$\frac{8}{18}$ — Overensk. mellem den norske og britiske Poststyrelse ang. Udvexling af Pakker ved Pakkepost 674
17 — Ref. ang. § 130, 1ste Stykke, i Kgl. Forordning ang. Konsulatvæsenet af 4de November 1886 699
27 — Skr. ang. Forandring i Expeditionsreglementet til den internationale Postpakkekonvention, dets Art. II, § 1 . 711
9 Oktbr. Ref. om Oprettelse af et lønnet Generalkonsulat for Japan m. v. 730

1900				Side
15 Juni / 21 Oktbr.			Ministerielle Noter, udvexlede mellem Hans Majestæts Minister i Konstantinopel og Bulgariens derværende diplomatiske Agent, angaaende Toldbehandling og Skibsfart	918
6	Novbr.	Skr.	ang. Beregning af Konsulatafgift	826
26	—	Cirk.	ang. Understøttelse af nødlidende danske Sømænd, der afmønstres fra norsk Fartøi	847
7	Decbr.	Res.	om Inddragning af det norske og svenske Vicekonsulat i Barry Docks	858
29	—		Den schweiziske Konføderations Ratifikation af de paa Haagerkonferencen afsluttede Overenskomster og Deklarationer	883

Tyende.

1900.

19	Juli		Tillægsbestemmelser for Skien til Lov om Forhyrings-, Fæste- og Engagementskontorer	557

Veivæsen, Jernbaner, Skyds.

1900.

4	Jan.	Skr.	ang. Kostgodtgjørelse for Sagførere i beneficerede Sager under Ophold paa et leiet Dampskib	1
19	—	Skr.	ang. en befalet Sagførers Regning over Skyds og Kost for Reise i en beneficeret Sag	10
20	—	Skr.	ang. Statsbidrag til Holmestrand—Vittingfosbanen	12
8	Febr.	Skr.	ang. Udgifterne ved en Fogeds Reise for at besigtige et Anlæg for Tilvirkning af Acetylengas	54
10	—	Res.	om Tillæg til Reglerne for Erstatning i Ulykkestilfælde til Arbeidere og Betjente ved Statsbanerne	56
17	—	Res.	ang. Forbud mod uden Politiets Bevilling at søge Erhverv ved Reisendes Befordring inden Nordre Bergenhus Amt	63
17	—	Res.	ang. Lønninger vedk. Jernbanebudgetterne	65
21	—	Skr.	ang. Fjernelse af Fare, som et i Nærheden af offentlig Vei opført Sagbrug medfører for Færdselen	71
10	Marts	Res.	om Statuter for Urskog—Holandsbanen	173
19	—	Skr.	ang. en Lensmands Regning over Godtgjørelse for Reiser i Justits- og Politivæsenets Anliggender	191
28	—	Skr.	ang. Skydsgodtgjørelse for Bestyreren af en Overtaxtforretning vedk. den alm. Brandforsikringsindretning	203
11	April	Skr.	ang. Expropriation af Grund til Opførelse af Hus for en ved et offentligt Færgested ansættendes Færgemand	265

1900				Side
20	—	Skr.	ang. Gebyr for Thinglysning af Expropriationstaxter ved Jernbaneanlæg	268
21	—	Res.	ang. Statsbidrag til Anlæg af en Jernbane fra Lier Station til Holsfjorden	269
21	—	Res.	ang. Koncession paa Anlæg og Drift af ovennævnte Jernbane	269
28	—	Res.	ang. Do.	281
16	Mai	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Opnævnelse af Veirodemestere	369
26	—	Res.	om Forskrifter for Brug af Motorvogne i Trondhjem	411
31	—	Lov	om Renskydsen	458
31	—	Res.	om Vedtægt til Beskyttelse af Broer i offentlige Veie inden Hedemarkens Amt	463
31	—	Skr.	om, hvorvidt man ved Veianlæg maa respektere en ved Kgl. Res. approberet Reguleringsplan	469
13	Juni	Res.	ang. Forbud mod uden Politiets Bevilling at søge Erhverv ved Reisendes Befordring inden Kristians Amt	507
13	—	Res.	ang. Forandringer i Kontrakterne for Lillestrøm og Eidsvold Fællesstationer	506
21	—	Res.	om Forlængelse af Urskog—Høilandsbanen	514
20	—	Res.	ang. Skydsgodtgjørelse for offentlige Tjenestemænd, der benytter egne Ren	523
7	Juli	Res.	om Forandr. af Terminen for Paabegyndelse af Valdersbanen	533
21	—	Res.	om Forbud mod uden Politiets Bevilling at søge Erhverv ved Reisendes Befordring i Skydsruten Granvin—Ulvik i Søndre Bergenhus Amt	560
8	Aug.	Res.	om Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie i Nedenes og Søndre Trondhjems Amter	576
28	—	Res.	ang. Terminen for Paabegyndelse af Valdersbanen	596
8	Septbr.	Skr.	ang. Undertaxter til Fastsættelse af Erstatning for Afgivelse af Grund til Telegrafstolper	693
11	—	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Anvendelse af Bestemmelsen i § 30 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Kostgodtgjørelse	694
17	—	Res.	om Forandring i de approberede Sikkerhedsforanstaltninger vedk. Færdselen paa Holmenkolbanen	699
20	—	Skr.	ang. en Lensmands Skyds og Diæt for Reiser til Afholdelse af Forligelseskommissærvalg	708
21	—	Res.	ang. Terminen for Paabegyndelse af Jernbanen fra Lier Station til Holsfjorden	709
29	—		Reglement for elektrisk Sporveidsdrift i Kristiania	713
6	Oktbr.	Res.	ang. Vedtægt til Beskyttelse af Broer i offentlige Veie i Nordre Trondhjems Amt	729

1900				Side
26	—	Skr.	om, hvorvidt Sportler skal erlægges af Forretninger vedk. Veie	774
17	Novbr.	Res.	ang. Forandring i Fundatsen for Understøttelsesforeningen for Telegraffunktionærer	837
24	—	Telegr.	om, hvorvidt Jernbanefunktionærer er pligtige at møde som Medlemmer af Ligningskommissionen	846
17	Decbr.	Skr.	ang. Udgifterne ved det nødvendige Beskyttelsesnet, naar der, efterat en elektrisk Kraftledning er færdigbygget, anlægges en ny Vei under Ledningen	878
22	—	Res.	ang. Befordring af Syge paa Statsbanerne	881

Ægteskab, Forældre og Børn.

1900.				
12	Jan.	Res.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Mofs	6
10	Febr.	Res.	om Do. i Eidskogens Herred	55
5	Marts	Res.	om Do. i Voldens Herred	163
7	—	Skr.	om, at kun fuldmyndige Mænd bør benyttes som Forlovere ved Ægteskabsstiftelser	167
13	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 5 i Lov om forsømte Børns Behandling	180
17	—	Res.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Egersund	183
17	—	Res.	om Do. i Gildeskaal Herred	183
17	—	Res.	om Do. i Trondenes Herred	184
14	April	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt for Undladelse af at erlægge Underholdningsbidrag	266
3	Mai	Skr.	om, hvilke Legitimationer der udkræves, forat en Enkemand, hvis Hustru opgives at være død i Amerika, kan indgaa nyt Ægteskab her i Landet	294
9	Juni	Res.	ang. Ikrafttræden af Lov om Behandling af forsømte Børn	479
9	—	Res.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Røken Herred	480
9	—	Res.	om Do. i Aalesund	480
9	—	Res.	om Do. i Hammerfest	480
9	—	Res.	ang. Vevilgning til Opdragelsesanstalter for forsømte Børn	481
13	—	Res.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Egersunds Herred	503
22	—	Rundskr.	ang. de i Lov om forsømte Børn omhandlede Værgeraad	515
23	—	Skr.	om, hvorvidt et uægte Barns Fader kan tilpligtes at yde Bidrag til Udgifterne ved Barnets Forpleining i Sindssygeasyl	517

1900				Side
23	Juli	Ref.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Sandefjord	559
23	—	Ref.	om Do. i Tromsø	559
27	—	Skr.	ang. et af en Barnefader afgivet Løfte om at bidrage til Barnets Underholdning med et vist Beløb	564
25	Aug.	Ref.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Herø Herred	591
13	Septbr.	Skr.	ang. Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt for Undladelse af at erlægge Opfostringsbidrag	695
29	—	Ref.	om Vedtægt ang. Salg af Tobak til Børn i Fredriksværns Herred	716
29	—	Ref.	om Do. i Bamle Herred	717
29	—	Ref.	om Do. i Tveids Herred	717
29	—	Ref.	om Do. i Bolsø Herred	717
5	Novbr.	Ref.	om Do. i Fredrikstad	787
5	—	Ref.	om Do. i Kristiansund	787
5	—	Ref.	om Do. i Dverberg	787
24	—	Ref.	om Do. i Risør	843
24	—	Ref.	om Do. i Sande Herred, Romsdals Amt	843
8	Decbr.	Ref.	om Do. i Dybvaag Herred	861
8	—	Ref.	om Do. i Gulen Herred	861
22	—	Skr.	om der, naar en Fraskilt vil indtræde i nyt Ægteskab, kan kræves Legitimation for, at Opgjør har fundet Sted med den tidligere Ægtefælle	881

Rettelser.

Vedk. Aargangen 1898.

S. 355 er udeladt følgende Note til Ref. af 15 Aug.:
„*) Bekjendtgj. 7de Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 48".
„ 1014, 1016 og 1017 staar som Aarstal over Siderne resp.: 1888, 1899 og 1894 istedetfor 1898.

Vedk. Aargangen 1900.

S. 3, i Kolumnetitelen staar „Politivedtægter" istedetfor „Sundhedsforskrifter".
„ 54, 16de Linie fra oven staar „10de December 1998" istedetfor . . . „1898".
„ 54, 7de Linie fra neden staar „Herred" istedetfor „Kjøbstad".
„ 92, § 20, 1ste Linie er et Par Bogstaver udfaldt. Der skal staa: „ugjenomsynlege, jamstore" o. s. v.
„ 107 er efter 5te Linie fra oven udfaldt følgende:
„§ 2. Den Lods, som saaledes afløser den førstnævnte Lods, tilkommer for Fartøiets videre Lodsning dobbelte Milepenge for 1 Mil".
„ 254, 19de Linie fra oven er Resolutionens Datum, „29 Marts", udfaldt.
„ 255. Paa det til Udrivning bestemte Blad i Slutningen af 1ste Hefte er der i Noten til Høieste Ref. 31 Marts ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning indløbet en Feil, som er rettet ved Indtagelsen i 2det Hefte.
„ 710, 14de Linie fra oven staar „14de Juni" istedetfor „14de Juli".

Depotbiblioteket
h050 34 356

Norsk
Lovtidende

1900.